BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE ROMA
RC 17 181

R.C.181

Inter libros
Josephi Mariæ Parascandolo
Antecessoris Regii
A L. X

R. C. 131

Ioannis Tortelii Aretini orthographia.

Ioannis Tortelii Lima quædam per Georgium Vallam tractatum de orthographia.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Pirrhus Pincius Mantuanus Magnifico ac equiti Splendiſſimo Franciſco Capello patritio ueneto Salutem.D.

Cæleſtis(ut ita loquat)fuit ingenii qui perutilem imprimendi artem excogitauit. Verum Franciſce
Eques ſplẽdiſſime quæ cum illo innata erat cũ eo pariter oĩo defecit diligentia:nam praua adeo inualu
it conſuetudo:ut ob impreſſorum negligentiã ac imperitiam mendoſi codices & deprauati oẽs reperi
antur.Ideo plærique ſtudioſiſſimi iuuenes qui in Ioannis Tortelii lectione aſſidui erant me conuenere
Exorantes ut uellem huic operi ſuccurrere:quod in tenebris uileſcere iam cæperat:multa.n.lituris po
tius q̃ ſtudio digna inter ſtudendũ ſibi occurriſſe aiebant.Itaq; hoc onus inuito mihi impoſuere:quod
quidẽ humeris noſtris ſatis impar ne aſſumerẽ diu retractaui.Cũ ãt per beniuolentiæ noſtræ uim ob
teſtari non deſinerẽt arbitratus ſum ꝓfecto benigniſſime eques hoc exinde mihi fore dedecori:eos qui
plurimum de me bene meriti erant:totiens a me repulſam pati:ne me fortaſſe laborẽ ſubterfugere pu
tarent.Ex quo non potui nõ illis auſcultare(tametſi me graui mole deprimi norã)Tum ut illis q olim
cõmilitones noſtri ſub eodẽ p̃ceptore commerebãt pgrarum facerẽ: tum ne apud liuidulos q doctorũ
nomen nunq̃ deſinunt detractare is falſo aduerſa laboraret fama.Iam enim nõ deerant q Ioannem Tor
telium uirũ ſane eruditũ ac de Romana lingua benemeritũ uitio dãnarent:quaſi ipe plæriſq; in locis de
feciſſet:q ãt huic prouintiæ idoneus ſim:hoc minime auſim affirmare:ſed quoquo mõ ſit.ubi me ob
tuſum ſenſero.doctoꝝ iudicium conſulã. At imprimis Antonium meũ Marinellũ q ſuperiori anno ro
mæ poeſim publico profitebaẽ.Cuius ingenii q̃ta ſit hubertas:oĩbus pallam eſt:palã oĩbus ĩquã eſt quã
ta ſit illius interpretandis auctoribus facultas.facile etenim ex ſententiis obſtruſum ſenſum eruit ac
canãq; auctoꝝ mentem ĩgenii pſpicuitate penetrat.Et quod aliis durum uideẽ facile elicit.Nã ĩ ſatyra
Iuuenalis ac maronis Georgica cõmẽtarium nuperrime ſed accutiſſime edidit tutius putauit ſero fœ
tum emittere q̃ accelerando abortiuũ parere.Cũ igitur Magnifice eques hanc mihi ipſi ꝓuinciã aſſum
pſerim.Cui poſſem hoſce labores meos dedicare digniot q̃ tu occurit nemo.Tum qa noueram te beni
gniſſimũ ſtudiorũ cultorem quẽ capit iucunda litteraꝝ delectatio:Tũ qa liberaliſſimum ac mitiſſimo
ĩgenio natũ eẽ nõ ignorabã q Cæſarea manu ac frõte hoc a me munuſculum gratis acciperes.Sed ſi oĩa
a teneris licet perſpici:tua p annos ſtudia uariis diſciplinis diuiſa fuiſſe comperiemus:A puero mores cõ
paraſti.Tua nãq; indoles fuit adeo præclaris moribus ingenua ac optimis ĩſtitutis p̃dita:ut quẽq; tanq̃
uirtute tua coactum ad beniuolẽtiã attraheres liceat nũc Ciceronianũ illud ĩtueri:quo ſatis cõſtat:nihil
eſſe quod magis hoĩes ad amãdũ alliceat q̃ uirtus.Poſt adultũ uero tp̃s mercẽ fœliciſſime negotiatus es:
Virili ãt ætate ac matura ꝓuectus litteris operã accuratiſſime ĩpẽdiſti.Quod p herculẽ tibi non parum
conducet ĩmo ſummope tibi pro futurum licet uaticinari qd.n.p̃cioſius qd amabilius qd deniq; utilius:
Et q̃uis ẽt circa maiora reipu.negocia aſſidue uerſeris:tamen quicqd ocii ſuplucrari queas illud idẽ libẽ
tius in litterali ſtudio conteris.Efficit quidẽ uirtus tua:ut iuuenis adhuc reip.adminiſtrationi p̃ſto eẽ in
ciperes:ſed illud imprimis memorabile fuit q cum qntum pene ac uiceſimũ ãnum ageres:electus es ad
illuſtriſſimum auſtriæ archiducẽ orator.Nec multo poſt ẽt procedente tpe cum eſſet Cæſar romanorũ
imperator in Italiã profectus:Te quoq; tunc legationis officio functũ eẽ latet neminem nec non in pluri
bus italiæ locis:Hoc idem ſortitus es:tum apud Celebrẽ mantuanũ marchionẽ ac Fararienſem ducem.
Tum apud alios.Quas ob res tuũ nomen late propagaſti.Siquidem ex is niſi uictor & donatus obiiſti.
Omitto aũt cõſilii grauitatẽ:decorã eloquii cum uenuſtate grauitatẽ:quæ oĩno tanti eſt:ut futurũ ſperẽ:
te in tam celeberrime urbis ſenatu(Salua oĩum reuerentia)inter primos gradũ obtinere.Ideo deſertiſſi
me eques:qd quũ te apud regẽ in gallia legatũ geſſeras:tua tunc ualuerit facundia oĩbus clarum ẽ.Eo.n.
tunc ex omni natione urbium primates cõfluxerant:ut q Britanniæ regis filiam oĩum formoſiſſimam
magno cum apparatu in matrimoniũ ſibi collocauerat Sereniſſimi Galloꝝ regis nuptias cũ celebrarẽt.
Demoſthenis Hercle Ciceronis meſſallæ ac oĩum q olim fama excelluere gloriæ p̃ſtas.Adde q ſumma
fide & ſincera de rebus publicis curã geris.Nec mirum tamẽ:Conſtat.n.familiã tuã a q̃ ueluti ex huber
rimo ſolo admirãdi fructus emergũt.ſemp reip.fuiſſe ornamẽto.Sed quo deuehar imprudẽs nõ aduer
to:nõ hiſtoriaꝝ ſcriptor ſum ſed epiſtolæ:in qua res oẽs quas paſſim p̃clare geſſeris complecti nequeũt.
His igiẽ animaduerſis:merito tibi uigilias meas dicaui:ex quo pro ingenii mei imbecillitate mihi man
data ſtudebo exeq:nõ ut ignorẽ meum ab extremis rogi flammis nomen in tactũ poſſe euolare:immo
pluſculũ laboris q̃ gloriæ adepturũ non me p̃terit.Verũ ne ſemper elangueſcere crederemur.hiſce uigi
liis inſuadeſſe non poterit hercle ĩ honeſtũ uideri:non meũ eſt quidẽ aliorũ lucubrationibus ĩſidiari atq;
inſula temeritate quod alienũ ẽ mihi ipſi uẽdicare nec (ut ita dicam)orationẽ meam fucatã reddere:ſed
proprio marte:ſiqd eſt ſucci excudimus:Satius ſemper putaui circa hoc iuuẽtutis æuũ cõterere q̃ ocio ac
ſitu igenium marſcere.Cur igiẽ dãnari debeã:Sed uideãt aliq ne eredãt me ſõniaſſe:ſi iuenerint dictiões
alioqn ſcribẽdas:uel ſi cũ potius uoluerit quorũdã alioꝝ ſniæ aſtipulari:q̃ de orthographia aut grãma
tica tradiderũt:ne dicãt me qppiã ignotũ ſilẽrio p̃teriiſſe.Quoniam qcqd hunc ſenſiſſe cognouero illud
idem potius aſſerã:q̃ imutare audeã.Impreſſoriæ artis errores recognoſcere ꝓfeſſus ſum non auctoris
quem tamen cenſeo alias optime recognitum:ac ſupremam manum ad unguem perpeſſum.Satis igi
tur erit me emendatiſſimum exemplar impreſſoribus dediſſe.quod ſi decus euenerit:nõ mihi:ſed ipſis
aſcribatur:quos manuum celeritate falli ſæpe uidimus.Itaq; Splẽdiſſime eques quod ornatiſſime iuue
nes a me plærunq; efflagitarunt:te duce ſedulo auſpicabor.

IOANNIS TORTELII Aretini Commentarioꝝ grãmaticorum de Orthographia dictionũ e Græcis tractarum procemiũ incipit: Ad Sanctiſſimũ patrem Nicolaum Quintũ pontificem maximũ.

COEPERAM OLIM BEATIſſIME pater Nicolae.V.ſũme pontifex cõmentaria q̃dam grãmatica pondere:q̇bus omnem litterariam antiqtatem & orthographiæ rationem cum opportunis hiſtoriis pro poetarũ declaratione cõnectere conabar: profuturus ſane ꝑ mea uirili ſtudioſis liguæ latinæ interim ab aliis ſtudiis negociiſq́ familiaribus intercæptus illa prorſus relinquere:atq́ longo tempore abiicere uiſus ſum.Sed nuper cum apud Alatrium campaniæ oppidum ex aeris romani moleſtia ſeceſſiſſem:ea abſoluere quorũdam amicorum rogatu conatus ſum. ac ſi quoq́ ad calcẽ uix uſq́ perduxi opus magnum uarium & diffuſum: Atq́ illud tuæ ſanctitati a qua uelut fonte omnia mea bona fluxerunt:dedicare conſtitui:non q̇dẽ ut inſtitutionibus grãmaticis poetarũq́ hiſtoriunculis tua beatitudo indigeat:qui cæteros doctrinis oĩbus ẽt minutis ex ſumma ĩgenii memoriæq́ fœlicitate ꝑcellis.Sed ut in tua illa bibliotheca quã omnium quæ fuerunt præſtantiſſimam comparas:aliquo pacto collocare poſſis.Nã licet ex magnificẽtia animi tui:q non niſi clariſſima in litteris ædificiiſq́ & rebus cæteris aggredieris:uiros utriuſque linguæ eruditiſſimos: ex oĩbus fere terris ueluti ad uirtutis quoddã aſylũ cõuocaueris:quos ut ſuum poſſint excolere ingeniũ laudẽq́ ſibi parare:& aliq̇d conficere:q̇d poſteritati ꝓdeſſe poſſit maximis ꝑmiis affeceris:nõ tamẽ deterrebor:& ego aliquid ꝑ mea paruitate tuæ bibliothecæ offerre.Quã tametſi ex clariſſimis altiſſimarũ doctrinaꝝ auctoribus fulciꝛ cupis: q̇a tñ & miores aliquãdo facultates neceſſariæ ſunt:nõ dedignaberis pro tua ſapientia etiã minorũ facultatũ libros inſerere.Video enim quantis impẽſis & ſumptibus quantaque diligentia græca oratorum uolumina: hiſtoricorum & philoſophorum atq́ ſummorum theologorum ĩ latinam linguam traduci procuras Video quantam adhibes curam ĩ antiquorum noſtrorum operibus exquirendis : quæ deperdita credebantur. Ita ut nonnullos ad diuerſas extremaſq́ mundi partes pro re hac:multis cũ difficultatibus: & impẽſis deſtinaueris.Quæ cum magnis in rebus effeceris:nõ pigebit etiam minorum facultatum libros in ipſa tua bibliotheca reponere:& maximæ illos qui de grãmaticæ facultate loquuntur.Quæ auctore Quintiliãno: niſi oratoris futuri fundamenta fideliter iecerit:quicquid ſuperſtruxerit corruet:& niſi equo longior eſſem:complura poſſem ĩ mediũ exempla afferre:quibus facile cognoſceretur : quot ex hoiuſmodi artis negligentia ĩ poetis oratoribus & hiſtoricis quotidie errores inſurgũt:quot in iure ciuili:medicinæq́ arte:& cæteris facultatibus iterꝑtationes ineptiſſimæ ſingulis afferunꝛ diebus:quot obſcuriſſima ex cuius ignorantie ſæpiſſimæ uidentur quæ alias lucida & perſpicua ĩtelligi potuiſſent. Vnde nemo inq̃ inter doctos connumerari potuit: qui nõ magnã huic diſciplinæ curam impenderit. Et ut eiuſdem artis profeſſores:qui in ea præcelluerunt leuiter tranſeamus.Fuerũt ſane inter ipſos grãmaticos uiri doctiſſimi.ut higinus multi nois Rome grammaticus.Didimus quẽ Macrobius oĩbus grammaticis quiq́ ſint aut fuerint:magna audacia præponere non dubitauit. Antonius Empho. cuius ſcolam Cicero poſt labores fori frequẽtabat.Nigidius figulus:quẽ Gellius arbitratꝛ iuxta . M . Varronem omnium doctiſſimũ.Valerius Probus ſua ætate ſcientia præſtantiſſimus.Cornutus. Anneus Caſſellius.Terẽtius.Scaurus.Temporibus Hadriani.de q̇bus & Gellius ipſe mentionẽ fecit.Fidus etiã optatus tempore eiuſdẽ Gelii multi nominis grãmaticus fuit.Prætereo etiã minus antiquos.ut.Donatum.Seruiũ Diomedem.Priſcianum.Victorinũ uiros non minus rhetores & philoſophos q̃ grammaticos.Sed hos uelut eius artis profeſſores facile tranſeo.& ad alios uenio.Quid nõ etiã Fauorinus temporibus Gelii philoſophus clarus de grãmatica Gellio referente multa eruditione ſæpe diſſerebat Nõ ne etiam longe ante eum Ariſtoteles omnium philoſophorum princeps.Theodoteſq́ ut teſtis eſt Quintilianus:& ſtoicorum ſecta:ut Priſcianus ipſe oſtendit:de hac facultate acri cura & diligẽtia plura ſcripſere:Porphirius etiam eximus philoſophus in homerũ commentaria edidit:quæ uſq́ in hæc tempora durãt:& in quibus nõ ſolum altiſſimum poetæ ſenſum:& uocabula quæq́ explanat:ſed & minutiſſimas grammatice quæſtiones abſoluit. At hi ut duces græci fuerunt philoſophi:fateor id quidẽ ſed non minus noſtri & philoſophi & oratores ſũmiq́ duces facultatem hãc neceſſariam iudicare:& de ea acri cura & diligentia aut diſſeruerunt : aut ſcripta poſteris ſumma cum laude reliquerunt.Et Ciceronem inſpiciamus primum qui liguæ noſtræ abſq́ alicuius dubitatione princeps fuit.Quod idẽ artis huius ut dixit Quintili.diligentiſſimus fuerit.& in filio ut ex epiſtolis apparet recte loquẽdi hoc eſt & ſcribendi aſper quoq́ exactor & corrector extiterit. Aut uim.C.Cæſaris editi frægerent de analogia libri.Aut ideo minus Meſſalla nitidus:quia quoſdã totos libellos non uerbis modo ſingulis:ſed ẽt litteris dedit.Quid etiam de Marco Varrone dicemus: An admirãdæ ſuæ doctrinæ derogauit quod minutiſſimas quæſtiões in hac arte magno uolumĩe cõtractauit Quid d̃.C.Baſſo duce nobiliſſimo:& ſciẽtia præſtantiſſimo:niſi laudes dicere poſſumus : & tamẽ plures libros de origine uocabuloꝝ.teſte Gellio & aliis nonnullis multa cũ gloria ſcripſit Nonne etiam Plinius ſua ætate doctiſſimus in naturali hiſtoria de grãmatica libros ſcripſiſſe gloriatur:Cuius dicta Priſcianus nõnunquam ĩducit: & nos illorum fragmenta quædam præcioſiſſima comperimus.Quot ſi tot tantiq́ auctores de materia ſcripſerum ĩ qua tu illis dũtaxat cognitiõe es cõparandus. non dedignaberis meum tibi de grammatica opus in ſcribi:nec poterunt ulli tuam excellentiã uerbis maliuolis lædere:ſi grãmatice libros colueris:& q̃ illis æſtimationẽ non paruam feceris atq́ in tua bi-

bliotheca locandos illos curaueris:Nam grãmatica
ipſa Quintiliano teſte neceſſaria eſt pueris:iucunda
ſenibus dulcis ſecretorum comes.& quæ uel ſola
plus habet operis q̄ oſtentationis.itaq; primum de
litterarum iuentione:numeroq; & figura ac nomi
ne pertractabibus: Deĩde cuiuſq; noſtræ litteræ ꝑ
ordinem poteſtatem & in alias litteras tam ĩ dictio
nibus græcis ad nos pertinentibus:q̄ latinis com-
mutatiões explicabimus.Poſt hæc uero de ordina
tione litterarũ inuicẽ tam uocaliũ q̄ conſonantium
& tam in eadem ſyllaba q̄ diuerſa:dicimus.Vltimo
particularium dictionum orthographiam ſuis lit-
teris ordinabimus: & q̄ breuiſſime dabiť ea narra-
buntur:quæ ad earundẽ declarationem facere pu-
tabimus.Accepimuſq; hæc primum ex fragmẽtis
decẽ librorũ Papiriani:quos de orthographia ſcrip
ſit .Ex quattuor libris Plinii de arte grãmatica.Ex
unico libro Rhemii grammatici de poteſtate litte-
ratum.Ex unico Grylli de accẽtibus ad Virgilium
cuius parua fragmenta comperimus.Ex Capro ex
Diomede de octo ꝑtibus oratiõis Ex Probo doctiſ-
ſimo grãmatico.Ex Quintiliano uiro ſummo. Ex
Varrone de lingua latina.Ex Aulo Gellio:Ex dona
to. Seruio:Priſciano.Victorino:Sergio:ex pluribus
aliis latinis grammaticis:græciſq; minoris aucto-
ritatis cum antiquorum grammaticorum libros
amiſerit.Repperi tamẽ Herodiãi ſragmẽta quædã
de ortographia:& eiuſdẽ libros integros q̃ttuor de
cõſtructiõe:Ex gloſulis ẽc Ariſtarchi ſup Homerũ
& Heſiodum.Quin & ex porphirio ſuper Home-
rum plura anotauimus . Quæ uero ad hiſtoriam
faciunt.ex Virgilio.Ouidio.Homero.Heſiodo.Li-
uio.Plinio.Iuſtino.Herodoto.Thucydide . Appia-
no.Diodoro ſiculo : multiſq; aliis approbatis au-
ctoribus & græcis & latinis : quos ſuis locis com-
mode inducemus.

IOANNIS TORTELII Aretini Commentario-
rum Grammaticorum de Orthographia dictionũ
Græcis tractarum liber primus incipit.

De numero & figura atq; inuentione litterarum tã
græcarum q̄ latinarum.

GRæcorum litteras quibus ipſi nunc græ
ci utuntur .xxiiii. eſſe conſtat : uidelicet
α β.γ.Δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ.
φ.χ.ψ.ω.Sed harum uetuſtiores græci:
ut ex clariſſimis grammaticis accæpimus:ſolas ſex
decim habuerunt:quas ex phoenicia Gadmum ad
duxiſſe uolunt : uidelicet .α.β.γ.Δ.ε.ζ.θ.ι.κ.λ.μ.
ν.ο.π ρ.σ.τ.υ . Quibus ad noſtras ſic primum a
Nicoſtrata matre Euandri ut ferunt redactis &
nos ſexdecim eodẽ modo & eadem pene ſigura re-
cæpiſſe:cum Priſcianus tum antiquiores alii cele-
breſq; grãmatici atteſtantur.Imo eaſdem illas pœ-
ne cum græcis fuiſſe rettulit Plinius circa finem li-
bri.vii.naturalis hiſtoriæ ex teſtimonio delphicæ
tabulæ antiqui æris:quæ in palacio dicta erat Mi-
neruæ:quas huiuſcemodi fuiſſe Rhemius gram-
maticus præſtantiſſimus nobis rettulit : uidelicet.a
.b.c.d.e.f.g.l.m.n.o.p.r.ſ.t.u.Sed cũ paulatĩ a græ-
cis litteræ aliæ adinuentæ fuerint &.xxiiii. littera-
rum numerum ad impleuerint nos ſimiliter ab il-
lis aliquas accæpimus.Quibus in noſtro ſermone
& in dictionum græcatum ſcriptura frequentiſſi-
me utimur.Nam uocales primũ uetuſtiſſimi græ
ci quinque ut noſtri habuerunt : uidelicet .αειου.
quas ancipites omnes uel ligdas hoc eſt quæ facile
modo produci modo corripi poſſunt.uti nos uoca
les noſtras dicimus:& illi ſimiliter tunc quoq; dixe
runt.Sed poſtea cum duas alias adinuenerunt uide
licet.η.ω.has fecerũt ſemper longas & ex prioribus
duas ſemper breues eẽ ſtatuerunt : uidelicet.ε.&.ο.
quin & hoc quoq; paruũ.o.quod uero nouiter in-
uentũ fuerat magnum uocauere Sic enim nomina
litteris pro placito imponunť. At nos latini ex his
nouiter a græcis inuẽtis nullã penitus ſuſcæpimus
noſtras oẽs : uidelicet.a.e.i.o.u.ſuo numero & no-
mine conſeruauimus: quas ſane omnes ancipites
& liquidas & antiquo more ſemꝑ habuimus.Poſt
id autẽ uidentes græcorum doctiſſimi per ablatio
nem aſpirationis a conſonantibus quibuſdam non
nunquam ſententia defraudari nouas adiuenere fi
guras: quibus neceſſario comprehendi detinerię
debeat:& ſic.θ.litteram in ſe dulci ſono aſpirationẽ
gerentẽ concæperunt quam pro.th. q̄ pulcherime
ponunt:nec non &.φ.quam ſimiliter.pro.ph &.Χ.
quam pro.ch.iidem a troião bello citra ſcribere cõ
ſueuerunt:nanq; illas palamedem comperiſſe Ser.
atteſtatur Mox alios ac præcipuũ Simonidem te-
ſte Cornelio Tacito:cæteras comperiſſe:Verum ex
his tribus ſic compertis latini noſtri nullã penitus
ſuſcæpere : ſed ſeruata ãtiqua ſcriptura ipſũ.t.uel.c.
uel.p.cum aſpirationis nota more antiquo ſcribere
uoluerunt.Sed quærit Parthenius grãmaticus idẽ-
que poſt illũ Priſcianus:quare nõ ideo a græcis.rho
aſpiratum in aliam formam figuramq; trãſlatum
fuit:cum eodem modo aſpirationem ſuſcipiat.Ad
quod reſpõdentes dicũt :quia nec ſic aſpiratio ipſi.r.
cohæret ſicut & præfatis mutis:nec ſi ab hac littera
tollatur ſignificationem minuit:nã quãuis ſubtra
cta aſpiratione dicatur retor uel Pirrus non minus
intellectus manet integer:nõ autem ſic in aliis.Nã
ſi Chremes cum aſpiratiõe proferes nomẽ propriũ
deſignabis:a quo ſi aſpirationem ſubtraxeris ſigni
ficatum mutabis:quia tũc quoq; a uerbo cremo de
clinatum cum ſignificatione eius uerbi eſſe uidebi-
tur:ut id idẽ in mille aliis contingit.Rurſum græci
alii:& ut fert Simonides ad linguæ ſue ſcripturæq;
ornamentum.ψ.litterã ſine aſpiratione adinuenit:
quæ quodammodo molliorẽ quam .ps.uolubilio
remq; ſonum habet:ut diligentiſſimi conſpexere
grammatici:pro qua Claudius Cæſar apud nos an
tiſigma hac figura deſcribi uoluit.Χ.ita ut pro .ps.
aliã ſimplicẽ figuram ut græci habẽt & nos habere
mus.Sed ut inſequẽtibus oſtẽdemus nulli auſi ſũt
antiquam ſcripturam poſt Claudii imperiũ com-
mutare.poſt has uero omnes.ζ.&.ξ.græci ipſi com-
pererũt:quæ ſane ad decorem & ornatũ propriæ lin
guæ plurimum contuliſſe uidentur. At uero latini
noſtri præter ſexdecim ãtiquas litteras:quibus pri-
mitus utebãtur.f.aliam ex æolico quodã digãma ut
infra clare enarrabimus aſſumpſere .e.Poſt q̄ &.q.
litteram iuenere:quæ tametſi præciſe eiuſdẽ cũ.c.

poteſtatis eſſe dicatur:eam tamen noſtri auctores ĩ
illis dictionibus optaſſe uti ſunt:ĩ quibus pinguior
quodammodo ſonus exigi uidebatur:q̃ per.c. litte
ram præſtari potuerit.Poſt has uero nõnulli ex no-
ſtris.K.in eadem forma qua eſt apud græcos ſuper
uacue recæpere.Qua ſane Quintilianus ĩ nulla ſcri-
ptura noſtra utendum exiſtimat:niſi ut ait:quæ ſi-
gnificat etiam ut ſola ponatur.nam in quibuſdam
uetuſtiſſimis inſcriptionibus ſæpe ego conſpexi.K.
DECEMB.pro calendis decembris Idēq ut Liuio
uetuſtiſſimæ ſcripturæ frequẽter ãnotaui.Nec illis
ullo pacto aſſentiendum puto:qui ſequẽte.a.con-
tendũt ſemp.K.ſcribẽdã eẽ ut Karthago Kaput.cũ
teſte Quintiliano ſic.c.littera quæ ad omnes uocales
uim ſuam commode præferat.præter has quoque
cũ græci.ξ.litterã ultimo adinuenerint pro noſtra-
rum dictionũ magna cõmoditate illã ſub hac for-
ma.x.a noſtris recipi debere uiſũ eſt.hoc ſolum ab
illis in uoce diſcrepantibus:q ubi illi eam proferen
tes in.i.uocalẽ deſinũt:& dicũt.xi.nos e cõtrario di-
cimus.ix.Vltimo uero.y.&.z aſumpſimus:ut no-
bis quoq in græcis nominibus tranſcribendis de-
ſeruirẽt:Nam ut ait Quintilianus a græco ſermone
magna ex parte romanus conuerſus eſt:& confeſſis
quoq græcis uerbis utimur ubi noſtra deſũt.Sicut
illi nonnunq̃ a nobis mutuant. Sunt igitur figure
litterarum quibus nos utimur uiginti duæ:de qbus
omnibus ſingulatim dicemus.Nã.h.littera non eſt
ſed aſpirationis nota:ut in ſequẽtibus oſtendemus.

De Accidentibus litterarum.

ſ

Ed quærunt nõnulli quottidie cur nos ſim
plici uoce uocales noſtras:& græci pluribus
ſyllabis quaſdã uocare uoluerunt:cũ littera
pars ſit minima uocis cõpoſitæ:nã quã nos ſimplici
uoce.a.dicimus:illi pluribus ſyllabis alpha nomi-
nant.Item quam nos.i.ſimplici ſono illi iota dua-
bus ſyllabis uocauere.Conſonantes etiam fere om-
nes duabus ſyllabis illi efferunt.ut beta.gãma. del-
ta.quas nos in eadem quæſtione manẽtes una ſylla
ba nominamus:& quaſdam quidẽ in.e.uocalẽ ter-
minantes:ut.be.ce.de.& ſimiles.quaſdam uero ab.
e.incipientes:ut.el.em.en.quã ſane queſtionẽ faci-
le diſſoluere poſſumus:ſi accidẽtia litteræ diſtigua-
mus:quæ tria ſunt.ſ.nomen figura & poteſtas.No
men ut apud græcos alpha. beta.gãma.delta.apud
latinos uero.a.be.ce.de.ita ut apud illos pleræq uo
cales pluribus ſyllabis nominentur: apud nos uero
uocales omnes per ſe prolate nomen ſuũ oſtendũt.
Figura uero ea ẽ forma quã ĩ ſingulis & litteris græ
cis.ſ.latinis conſpicimus:quæ apud antiquos illo-
rum & noſtros ut ſupra oſtẽdimus pene eadẽ fuit.
Poteſtas autem pronunciatio eſt illarum quam in
litterario ſermone nos & illi eodẽ mõ utimur. No-
men igitur ad placitam inſtituentis rationẽ impo-
ſitum fuit:quod non ſolum unica aut duabus ſylla
bis:ſed tribus pluribuſue ſi placuiſſet cõſtitui pote-
rat.Sed auctoribus latis teſte Priſciano.in.viii.ĩ his
ut multis aliis breuitas & cõſcio nomis magis pla-
cuit.Nec id ſane nomen litteræ poteſtatẽ ullatenus
impedire ualet:quæ in pronunciatiõe litteratæ uo-
cis oſtenditur:quia tunc quoq non litteræ nomine
ſed poteſtate utimur:quæ.indiuiſibili quodã ipſi lit
teræ proprio cõſiſtit.Nã ſi balneũ dicimus:aut mar
tiũ laborem efferimus : nõ tunc.b.in.e.terminatur
nec.l.aut.m.ab ipſo.e.incipit:quia non nomine:ſed
poteſtate eius litteræ utimur : ut quemadmodũ in
compacto ex elemẽtis corpore dicimus elemẽtum:
ut quid indiuiſibile ineſſe:hoc ẽ quod non ut cor-
pus in aliud elementũ diuidi poteſt:& tamẽ in par-
tes quaſdã diuidi ualet:& cõpoſito nomine effertur
ſic & ĩ litterali uoce littera ipſa ſua ui & poteſtate in
diuiſibilis.Hoc eſt non in aliam litteram reſolubi-
lis profertur : quæ tamen in ſe compoſito nomine
cognominari commode potuit.Vnde & ad elemẽ-
torum mundi ſimilitudinem uocabulo etiam ele-
menti nõnulli litteras uocauere.Et ſicut illa ſimpli-
cia ſunt & coeũtia corpus omne pficiũt: ſic ẽt hæ cõ
iunctæ litteralẽ uocem quaſi corpus aliquod com-
ponunt:ſed diuerſa eloquẽdi ratione apud græcos
& noſtros.Nã cum apud eos teſte Quintiliano li-
bro.xii.de iſtitutiõe oratoria.nullæ litteræ dulcius
ſpirent q̃.y.z.altera uocalis:altera conſonans : quas
ut diximus mutuari ſolemus quotiens illorum no
minibus utimur:neſcio ut idem ĩquit auctor quo-
modo hilarior ĩ earũ ſcriptura ꝓtinus renidet ora-
tio:ut ĩ zephyris:zophyriſq q̃ ſi noſtris litteris ſcri-
bantur:hoc eſt hic q̃ loco ipſius.z.apponere conſue
uerant : & cũ ipſo.i.noſtro ſurdũ quidã & barbarũ
efficient ſonum. Sed uelut in locum earum ſucce-
dũt apud nos aliæ triſtes & horridæ quibus græcia
caret:ut.f.quoq quæ eſt ſexta noſtrarum pœne nõ hu
mana uoce:uel oĩo non uoce potius inter diſcrimi-
na dentium eodẽ teſte efflatur:q̃ etiã cum non uo-
calẽ ꝓximã accæpit:quaſſa quodãmodo utiq quo-
tiens aliquã conſonantiũ frangit:ut in hoc ipſo fran
git multo ſit horridior. Alia ẽ æolica littera ꝓ qua
primũ ipſum.f.accæpamus.Deinde ut late uidebi-
mus ad aliã poteſtatẽ.f.redacta.u.cõſonans illius lo
co ſurrogauis:& nouã illis poſtea formã a Claudio
comptã:etiam ſi repudiauimus ut infra late uidebi
mus:uis tamen nos ipſa perſeqtur:& ieptum quid
reſpectu:ſoni quod apud illos ex digamma reſulta-
bat efflare uidetur ut ſeruus ceruus & ſimilia. Alia
q̃ eſt.q.duras & illa eodẽ teſtante ſyllabas facit:quæ
ad coniungendas demũ ſubiectas ſibi uocales ẽ uti-
lis:alias ſuperuacua:ut equos quare quoniam: cum
etiam ipſæ hæ uocales duæ efficiant ſonum qualis
apud græcos nullus ẽ:ideo cõſcribi eorum litteris non
poteſt.Et nos primã illam uim uocalis amittere in
ſequentibus oſtẽdemus.Quid quod plæraq eodẽ
referente auctore nos.m.quaſi mugiente littera clu
dimus:qua nullum græce uerbũ cadit.At illi.n.iu-
cũdã & in fine pcipue quaſi tinientẽ illius loco po-
nunt:quæ eſt apud nos rariſſima ĩ clauſulis? Quid
q ſyllabæ noſtræ.b.litterã &.d.initunt:adeo aſpere
ut plærique nõ antiquiſſimorũ quidem ſed tamẽ ue-
terum molli retentauerunt nõ ſolum conuerſa pro
aduerſa:ſed in præpoſitione.b.litteræ abſonam &
ipſam.ſ.ſubiiciendo:de quibus omnibus in ſequen
tibus latiſſime diſputabimus & ĩcipiẽtes ab.a.uim
ac poteſtatem cuiuſq: mutationeſque & alias per
ordinem ſubnectemus.

De VI ac poteſtatẽ.a.litteræ:& commutatio-
ne in alias uocales.

f Gitur apud ãtiquos noſtros & græcos eiuſ/
dẽ prorſus figoræ fuit:& poteſtatis ſẽp re/
máſit.Eſtq; tã apud illos:q̃ apud noſtros an
ceps quidẽ & liquida:hoc eſt quæ facile mõ ꝓduci
modo corripii põt.Sed cũ e græcis in ſcripturam
noſtrã tranſferimus illam fere ſemper ſua figura &
nomine ac poteſtate conſeruamus.Nonnunq̃ uero
cõmutamus i.o.ut ϖαρμαρον marmor καρυλος
corilus.Aliq̃do in.i.ut κανασтρον caniſtrũ.nõnun
q̃ in.æ.dihphthongũ ut ασκληπιοσ Aeſculapius.in
quo ſequimur æoles.Illi q̃dem νυμφαισ ꝓ νυφαι:
φαιςιν pro φασιν ſcribebant.Sæpe etiã auctoribus
Papyriano Proboq; & priſciano motatur.a.p deri/
uationes i uocales alias:ut i.e.modo productã:mõ
correptã.ꝓductã q̃dẽ:ut halitus hanelitus:facio fe/
ci:ago ægi iacio ieci:frãgo frægi:capio cæpi:q̃d con
æ.diphthongo ſcribitur.Correptã:uero:ot tango
tetigi:cado cecidi:parco peperci:fallo fefelli.Simi
liter p compoſitionem.a.producta i.e.productam
conuertitur:ut armatus inermis:arceo choerceo.
in.i.mõ conſimili ut amicus inimicus.Vnde etiam
noia q̃ plæraq; cũ oerbis ſiue participiis componun
tur:mutãt.a.extremam ſyllabã nominatiui i.i.cor/
reptã:ut arma armipotens:ſtella ſteiliger:cauſa cau
ſidicus:tuba tubicen:tibia tibicen:cum duabus ii
breuibus:ſed apud plæroſq; per ſyneresim i unam
.i.longam commutantur:& dicitor tibicen:quod i
alia huiſcemodi compoſitione non reperitur.

DE Littera.B.

Quoq; littera muta eſt.hoc eſt q̃ nõ i ſonũ
b ſuũ ſed i ſonũ.e.litteræ terminaẽ.hãc græci
beta nominãt:Geritq; ui tuiẽ & poteſtatẽ
mediã iter.p &.ph.i illã.Vnde nec pẽitus caret aſpi/
ratiõe nec plene eã poſſidet:Quare nos ob litterarũ
affinitatem dictiones græcas traducentes:nonnun/
quam.p.&.ph.in illam conuertimus:Vt cum apud
eos ϖυξοσ:ſcilicet cũ.p.i prima ſcribatur:apud nos
boxus cũ.b.ſcribiẽ.Similiter αψυρτοσ:cũ littera
ψ.p q̃ nos.ps.põeẽ cõſueuimus.ab auctoribus nr̃is
abſyrtus cũ.b.traduciẽ.Itẽ q̃ illi cũ littera aſpirata
αμφω:nos cũ.b.hoc eſt ambo trãſcribimus:At acõ
trario ſimiliter quod illi cũ.b.ſcribũt:nos ſæpe cũ.
ph.aſpirato traducimus:ut θριαμβοσ triũphus:de
quo in ꝓpria dictione uidebimus.Quandoq; uero
&.p.exile pro.ph.aſpirato traducimus:ut q̃ ab illis
φοινικειοσ cũ principali aſpirata ſcribiẽ:a nobis pu
niceus cũ exili.p.trãſfertur Itẽ ϖορφυρεον purpure
um.Qui & cõtra ubi illi.p.exile ponũt:nos ſæpiſſi/
me aſpiratũ traducimus:ut q̃ illi Δηιπυλη nos de
iphyle:q̃d illi λαπιθαι nos laphytæ:q̃d illi υψιπυλη
nos hypſiphile cũ.ph.aſpirato ſcribeẽ cõſueuimus.
Sed hæc & ſimilia ẽt nõnulli ex noſtris cũ.p.abſq;
aſpiratione ſcribũt:q̃ indifferenẽ i illis poſſe fieri cõ
pertũ ẽ.Itaq; cũ maiores noſtri ut infra late oſtende
mus.f.q̃d digãma æolicum erat:in dictionibus no
ſtris primũ pro eo q̃ nunc.u.conſonantẽ ponimus
poſtea pro.ph.aſpirato in latinis dũtaxat dictioni/
bus aſſumpſerint obſeruatũ a quibuſdã ueruſtiſſi/
mis referente Plinio fuit:ut ꝓ littera.f.ob.cognatio
nẽ quã cũ.ph.habere uidebaẽ:ipm.b.ob litteræ ui/
cinitatẽ tranſcriberent:& bruges cũ.b.teſte Quint.
in primo iſtitutionũ pro eo quod eſt fruges ſcribe/
rent & pronunciarẽt.Quin & Byrrhus ꝓ pyrrhus
hoc eſt ruffus dicerent:Belena pro Helena:quin &
ex græco quod eſt βασκανον nr̃i faſcinũ traduxe
runt:ut teſtis eſt Cloatius Verus in libris quos in/
ſcripſit uerborum e græcis tractorũ:quẽadmodũ
rettulit Gellius libro.xvi.noctium atticarũ:& faſci
nare eſſe qoaſi baſcinare:Sane cum æoles ſpiritus
aſperitatẽ effugiẽtes ubiq; loco aſpirationis ipſum
digãma æolicũ.f.ponerent:contigit ẽt ut in dictio/
nibus icipientibus ab.r.quæ ſemper ſolent aſpirari
nõ cũ.f.digẽma poſt.r.ſed cũ.b.loco digãmi ante.r.
ſcriberẽt.Cuius ratio in promptu eſt:q̃a cũ digamma
nõ niſi cum uocali & i pricipio ſyllabæ poni poſſit
ut ſimili mõ noſtrũ.u.cõſonãs:quod loco illius ac/
cæpimus:ſeq̃tur manifeſte q̃ nõ ẽt poſt.r.i eadem
ſyllaba poni poterat.Qua de re ob litteraꝝ uicinita
tẽ trãſferentes æoles tũc quoq; digãma i.b.præpo/
nebant ipſi.r.ac dicebant βρητωρ pro rethor:βρο/
δοσ pro rhodos:& nõ ρητωρ nec ροδοσ ſcribe
re poterãt.At i aliis dictionibus nõ incipiẽtibus ab
.r.ſed a uocalibus ſemper loco aſpirationis digãma
ipſum apponebant.Vnde teſte Quintiliano ex no/
ſtris nonnulli & fordeũ & fœdus cũ.f.ꝓ hordeũ &
hædus ſcribebãt.Verũ ot Papyriãus refert libro.ii.
de orthographia conſueuerũt antiq noſtri.af.cum
digãma.f.pro.ab cũ littera.b.deſcribere.Sed cũ po/
ſtea ipſum.o.cõſonans loco digammi accæperint:
q̃a in fine ſyllabæ ſtare nõ poterat:loco eios ipſam
.b.litterã poſuerũt.ideq; poſtea i nõnullis obſerua/
re placuit:ita ut ẽt ubi.u.cõſonãs ſtare potuiſſet di/
gãma acciperẽt:& ubi ſibilũ dicimus ſi filũ priores
cũ digãma teſte Nonio Marcello de doctoꝝ indagi
ne deſcribebãt.Similiter cũ non poſſint.u.cõſonãs
ante conſonantẽ i eadẽ ſyllaba poni mutarum fuit
nonnunquã teſte Priſciano ẽt ipſum.u.conſonans
in.b.ut .cælebs quaſi cæleſtem uitam ducẽs Quid
q̃.b.ipſum in.u.uocalẽ euphoniæ uel differẽtiæ cã
trãſire dicit:ut aufero pro abfero:ne ſi cũ duplicato
.ff.ſcribaẽ affero:ex ad & fero cõpoſitũ credaẽ Vn/
de & i p̃terito reaſſumit.b.& facit abſtuli.Aufugio
pro abfugio ot in ſequentibus latius uidebimus:
Verũ ſequẽte.f.ſolet ẽt.b.in ipſum.f.trãſire:ut offi/
cio ſufficio.ſuffio.Itẽ ſeqoente.c.tranſit:ut occurro
ſuccurro:ſimiliter i.g.ut.ſuggero.in.m.ut ſummi/
to etiã aliquãdo.m.nõ ſequente:ut globus glomus
in.p.ut.nubo nupſi:ſcribo ſcripſi.Nã q̃uis analogia
per.b.ẽt in p̃terito cogit ſcribere:euphonia tamen
Pli.auctore ſoperat:quæ ẽt nuptã non nuptã & ſcri
ptum non ſcribtũ per.p.& non per.b.dicere & ſcri/
bere compellit.Vnde teſte Priſcia.in.ix.b.ante.s.uel
ante.t.in principio ſyllabæ hoc eſt & i eadẽ ſyllaba
inueniri nõ põt quẽadmodũ &.p.poſſe dicimus:ut
ipſe aptus.Nãq; optico:abſonus:abſtinens & ſimi/
lia nõ in pricipio eiuſdẽ ſyllabæ habẽt cõiunctas.b.
&.s.oel.b.&.t.cũ p̃poſitio ab uel abs a ſyllaba ſeq̃n/
tis dictionis ſeparenẽ.At in nubo uel ſcribo cũ.b.ſe
quentis ſit ſyllabæ neceſſario in.p.cõmutari debet:
& eorũ pricipia:ut nuptus ſcriptus atq; ex his deri/
uata noia ot ſcriptor & noptiæ:quã ſane euphoniã
græci obſeruantiſſime ſeruauerũt:ut λειβω:quod
in præterito actiui.b.in.p.ante.s.commutat & λε/
λειψα facit.Similiter ſequẽte.t.ut in præterito pa/

ſiui λελείψεται. Tranſit ēt.b.i.r.ut ſurripio arripio in.s.ut iubeo iuſſi. At ſubſequor cū:b.ſcribitur: ut cōpoſitio ipſa comprobat:quæ eſt ex ſub & ſequor Suſpicor uero & ſuſpitio quin & ſuſcipio:ſuſtuli nō ſcribuntur cum.b.nec duplicāt.s.quia teſte Probo a ſuſum uel Rurſum aduerbio ſunt compſita:nec poteſt duplicari conſonans alia ſua ſequente conſonāte niſi ſit muta ante liquidā ut ſupplex.

De Littera.C.

c Littera muta eſt:& exilis omnino ſeu lenis quia nihil prorſus aſpirationis i ſe continet: mutatq́ i uariationibus tēpo℞: ut paulo poſt uidebimus:quin & āte.n. ſequēte uocali i eadē ſyllaba pōit: ut Praxitelleſq́ cndi rurſus te marmore ſignet.Pulchra uēus:quæ ſit nobilis ipſa cnidos: ut latius in ſequētibus oſtendemus:pfertur tamen ſub uoce ipſius.g.ob cognationē littera℞: quemadmodum uidebimus qum de illa tractabimus: Vt & modo cōſimili Cneus:& Caius cū.c. ſcribi debēt quæ teſte Seruio i uoce ipſius.g.pferre habemus: qua℞ prima cū.c.ſequēte.n.tantummodo conſueuit: uidelicet.Cn.Secunda uero teſte Quintiliano ſola.c.littera ſignatur:quæ ut ait inuerſa mulierem declarat:quia tā Caias eſſe uocatas q̄ Caios ex nuptialibus ſacris apparet Sane hāc ſcripturā i antiquis ſepulchris nos ſæpe conſpeximus: ut de Caio primum ſcriptū cōperimus. C.MARIVS.C.F.COS. VII.PR.PL.Itē de Caia.ſex. ROSCIVS. CL.AEROS.SIBI.ET.LVCERIAE.CONLIBERTAE SVAE.FECIT.Item in alio in lo. V. ABVRIAE C.L.FELICVLAE.F.& reliqua.Quod aliquando non obſeruatum fuiſſe & CAIAM: ut Caium.c. littera ſignari comperimus:ut alio in loco.C. ENNIAE.P.RVBRIVS.CELER.VXORI.CAR.PIENTISSIME.CVMQ VA.VIX.AN.XXXXIII. MENS.VIII.SINEQ VERELA.B.M.P.OPTO VALEAS.Q. VILEGIS.Vnum ut ſæpiſſime cōſpicimus conſul cū.e.ſequente &.o.&.s.ſignabat hoc eſt duabus ſequētibus litteris:& abſq.n.uidelicet.Cos.ita ut ſi.n.īterpoſitū fuiſſet:cōſules i pluraliter notarēt uidelicet.CONS.ſed hæc hactenus ſane trāſit.c p cōpoſitiones & deriuationes i altas cōſonātes.in.g.ut quadrigēti p q̄tricēti & reliqua:quæ a centum cū.n.ante.c.ſimili mō componunt:adeo q ubi deeſt.n.ipſum.c. intregrū ſemper maneat:ut ducenti:trecenti: ſecenti: ſexcēti:licet ſelibra ſit ſingula libra cū dimidia:ut indictione talentum uidebimus in.x. ut dico dixi:duco duxi noceo noxa noxius.in:ut parco parſi:quin & peperci.

De Littera.D.

d Littera muta eſt:& media īter.t.exile &.th. aſpiratum:quare nec penitus caret aſpiratione: nec eam plenam poſſidet: quin & p th.aſpirato quādoq́ a noſtris transfert ruθερω q̄q̄ alii δεδοικα quod eſt timeo deduci uelint:ut in dictione daus uidebimus. Sane ipſum.d.mutationes ab auctoribus noſtris accæpit diuerſas:& aliquādo quidem in.b.conuerſum fuit:& quod olim duellū nos iam bellum dicimus.Iuuenalis in ſatyra:Galeatum ſero duelli pœnitet.Vnde Varro lib.iii.de origine linguæ latinæ per duelles inquit dicuntur hoſtes:ut perfecit ſic per duellum.id poſtea bellum:& pgit:& ab eadē cauſa facta duellona bellona. Quintilianus etiam inquit in primo duellos quidem dicere bellos uſi ſunt. Item ſi componat ad cum dictiōe icipiente a.c.cōuertitur:ut accedo acceſſus acceſſio Accuſo ex ad & cauſo: ut i ſequētibus latius apparebit. Item cū d ctione incipiente.a q. mutat.d.in.c.ut acquiro ex ad & quæro:fuit etiam.d.in.c. conuerſum in ea dictiōe quicquid:cuius quarta teſte Quinti.c.litteram expoſcit:ne.s.bis interrogare uideremur:ex quo etiam quicq̄ cum.c. ſcribendum puto:ne ſi.d.ſcriberetur: modo conſimili qd ſit quam interrogare uideamur. Item ſi componatur ad cū dictione incipiente ab.f.trāſit.d.in aliud.f. ut ex ad & factus affectus. Item in g.ut ex ad & gero aggero. Item in.l.ut allido: de quibus latius i ſequentibus apparebit.Nonnunq̄ uero & abſq́ compoſitione præpoſitiōis fuit.d.muratum in.l. Nam a ſedeo olim ſedda dicebatur quæ nūc ſella dicitur in.r.ſimiliter per compoſitionem præpoſitiōis ad cōmutatur ipſum.d.ut arrideo: Quin & abſq́ cōpoſitione eius p̄poſitionis fuit aliquādo teſte Varrone commutatum in.r. Vnde ait libro.iii.de origine linguæ latiæ meridies ab eo qd̄ eſt medius dies d.antiqui non.r.in hoc dicebant:ut præneſte inciſum in ſolario uidi:hoc eſt i horologio:quod ex ſole ſignabat. Nonnunq̄ etiam Papyriano teſte lib.iii. de orthographia conſueuerunt antiqui noſtri pro ad præpoſitione cum.d.ar.cum.r. apponere. Dicebantq́ aruenas ubi nos aduenas aruocatos p aduocatos:arfines pro adſines aruolare pro aduolare arfari pro adfari aruentores pro aduentores. Vnde Priſciano teſte oſtenditur recte arceſſo dici ab arcio uerbo quod nunc actio dicimus: quod eſt ex ad & cio compoſitum.Quin & arger quoq́ p agger dicebant. Interponitur.d.etiam frequēter in compoſitis hiatus prohibendi cauſa:ut ex re & ago dicius redigo redarguo. Item ex pro & eſt componitur prodeſt. Subtrahitur etiam a modernis qum ſequens ſyllaba ab.s.& alia conſonante incipit:ut aſcendo: aſpicio:aſpiro:aſto.

De Littera.E.

e Littera uocalis eſt:& nonnullas etiam mutatiōes aliquādo accipit:nā Quintiliano teſte Meſſalla in li de.s.littera ſibe & quaſe.e. littera terminata deſcripſit. Idq́ etiā i multo℞ libris ſe cōperiſſe teſtat. Qui & Titum liuium ita his uſū :ex Pediano dicit ſe legiſſe:qui & ipſe eū ut ait ſeq̄bat. At conſtat nos illas i. i.litteram cōmutaſſe. Quid q here pro aduerbio.e. littera tēpore Quintilani.ut idem ipſe atteſtat terminabāt.q uetuſtiores i.littera terminaſſe dicit.ut in ueterū comicorū libris ēt tunc quoq́ inueniri dixit: ut here ad me uenit. Idemq́ i epiſtolis Auguſti.quās ſua māu ſcripſit aut emendauit dep̄hendi aſſeruit. Nos uero ueterū ſcripto℞: Auguſtiq́ ipſius ſcripturam: & non Quintiliani noſtro tpe obſeruamus:atq́.i. littera heri finimus. Iuuenalis aūt q̄ tpe ipſius Quinti.fuit here ſecundum eius ætatis cōſuetudinem.e.'littera finiuit:cum i tertia ſatyra ait. Res hodie minor eſt here q̄ fuit:atq́ eadem cras. Similiter Martialis lib. primo epigrāmatū: Et poſitū ē nobis nil here præter aprum. Idem in.iiii. Cur here quod dederas ho

die puer Hylle negaſti:& aliis ĩ locis pluribꝰ. Quid ꝙ a uetuſtioribus teſte eodẽ Quint.e.quoq; i aliis ꝗmultis dictionibus.i.loco fuit & ſcribebat: ut Menerua leber mageſter: quæ deinde ſcripſimus. Nõnunꝗ uero & quod p.o.ſcribimus per.e.antiqui noſtri teſte Feſto ſcribebant: ut quãde pro ꝗdo: die quinte pro quĩto: die quarte pro quarto. Põponius ĩ atellana quæ metui aſcribitur: Dies hic ſextus cũ nihil ægi die quarte moriar fame: Sed id p̃cipue teſte Gellio libro.vii.noctium atticarũ in præteritis more græcoꝝ obſeruabant. Nã græci in quadã ſpecie præteriti tpis quod ϖαρακέιμενον appellant: ſecũdã uerbi litterã in.e.plærunq; uertunt: ut γραφω γεγραφα τυϖτω λέτυφα: ſic noſtri mordeo non momordi cũ.o.ſed cũ.e.memordi dicebãt Q . Ennius ĩ ſatyris meũ inqt nõ eſt: at ſi me canis memordit. Laberius ĩ gallis de itegro patrimonio meo centũ milia nummũ memordi. Idem. P. Nigidius. Idẽ Plautus diuerſis in locis obſeruauere. Similiter poſco non popoſci declinabãt ſed pepoſci. Valerius Antias lib. aialiũ. xlv. deniq; Lucinius. tr. pl. p duellionis ei diem dixit: & comitiis dic̃.a. M. Martio p̃tore pepoſcit. Sicq; ẽt teſte Gellio. M. Tul. &. C. Cæſar. mordeo memordi: pungo: pungi: ſpondeo ſpepondi dixerunt: Item & ubi nos.u.uetuſtiores teſte Papyriano ſæpiſſime.e.ſcriptitabant: Auger pro augur: augeratus pro auguratus. Cato ẽt Cenſorinus Quint. teſte dicã & faciã dice face ſcripſit: eũdemq; ĩ cæteris modũ quæ ſimiliter cadunt illũ obſeruaſſe dixit: ut in ueteribus eius libris rettulit apparere p deriuationes ẽt teſte priſciano tranſit.e.correpta in.a.correptã: ut reor ratus: fero fatus: in.e. ꝓductã ut lego legi: in.i.ſimiliter ut lego diligo. Fides ꝓ genere cithare fiducula & fidicen: nec facit fidis in ſingulari quẽadmodum uoluit Priſcianus: qd' ab antiquis inauditũ eſt: ut infra in dictione apes oſtendemus. Trãſit & in.o.ut tego toga. in.u. ut oĩa uerba ſecundæ coniugationis: quæ in ui diuiſas ſyllabas formant p̃teritum: & in.xi.deficiũt ĩ ſupinis ut horreo horrui rubeo rubui: tepo tepui: ferbeo ferbui: ego egui: frigeo frigui: rigeo rigui: & cætera.

De Littera. F.

f

Litterã ſemiuocalẽ eſſe ãtiq grãmaticæ ſcriptores aſſeruerũt: eo ꝙ a uocali icipit: & i ſe ipſum terminatur: quibus Priſcianus non aſentiens mutam eẽ uoluit. Tum quia loco mutæ iam ponitur: hoc eſt.p.&.h. Tum quia terminalis nominum minime comperitur: & ſemiuocalis neceſſario nomina terminet. Tum qa ante.l.&.r.in eadẽ ſyllaba ponit̃: q locus mutaꝝ ẽ dũtaxat. Tum etiam quia communem ante eaſdem litteras poſitam uocalem facit. Sed hæc hactenus. Verũ ut ab exordio huius litteræ: hoc eſt p quẽ modũ ad nos uenerit ꝓcedamus. Habebant antiqui æoles litterã hanc: quæ quia duplicis gammæ figuram detinebat: ut & nũc detinet digamma a pleriſq; ex noſtris cognominata fuit a nõnullis uero ſibi hoc nomen datum fuit: quod apud æoles prius habebat: uidelicet: uau. ab ipſius uoce profectum teſte Varrone & Didymo: qui id ei nomen fuiſſe oſtendunt. Hanc igit̃ litteram auctores noſtri pro maxima noſtraꝝ dictionum comoditate ab æolibus eo pro loco acceperunt: quo nos nunc.u.conſonãtem habemus: & eundem prorſus ſonum cum.u.conſonante qua nunc utimur: & tunc quoq; ipſum.f.nos habuiſſe: cũ Priſcianus: tũ alii plures artis grãmaticæ ſcriptores atteſtantur. Verum cũ dictiões noſtros: & quas ex græcis accæperamus: noſtri ut antiquiſſimi græcoꝝ primitus pro.ph.aſpiratũ & nullas per.f. ſcriberemus: uiſum eſt poſtea ut iter dictiones noſtras & græcas differentia notaretur loco.ph.in dictionibus noſtris digãma.f.accipere in græcis uero nunquam per.ph.ſcripturam obſeruare. Itaq; loco.f. digammi poſuerunt noſtri auctores.u. conſonãtem: quia teſte Papyriano affinitatem in.ſono habere uidebat̃: & digamma ipſum cũ alto ſono in dictionibus latinis loco.ph.ſcribi ſtatuerunt. Poſt hæc autẽ & noſtri ferunt ductores uoluit Claudius Cæſar ꝓ u.conſonante ipſum digamma inuerſum hac ſcilicet figura. F. tranſcribendũ eſſe: ut propriam haberemus litterã ubi.u.conſonãtem facimus: idq; nos ipſi Romæ quibuſdam in locis ſcriptum aſpexius: ut ſerfus pro ſeruus: Fulgus ꝓ uulgus: Fixit ꝓ uixit e quibus hoc unum epitaphium inſeruiſſe ſat ſit.

DIS. MANIBVS SACRVM SECVNDVS. FIXIT. MENS. VIIII. DIES. XXVI. PETRONIA. NOE SOROR. EIVS. FIXIT. ANNVM. MEN. TRES. DIES. XII. HIC. SEPVLTI. SVNT.

Sed quãuis illi recte uiſum ſit conſuetudo tamen antiqua ſuperauit. Nam neq; hãc ſolam ſed tres litteras Claudius ipſe teſte Cornelio Tacito prioribus noſtris adiecit: quæ uſui imperitante eo fuerunt. poſt obliteratæ: & ut idem atteſtatur aſpiciebãtur etiam tempore ſuo in ære publico plebiſcitiſq; per fora & templa fixit.

De Litiera. G.

g

Muta littera eſt: & media inter.c. ſine aſpiratione ponitur: quare nec caret penitus aſpiratione: nec etiam eam plenam poſſidet: ut ſimili modo de. b. &. d. eſſe oſtendemus. Nã tres ſunt oĩo ſimplices ſeu leues etiã uel exiles. p.t.s. tres aſpiratæ ſeu flatiles & craſſæ: uidelicet. ph. th. ch. Tres mediæ uidelicet. b.d.g. ut de græcis ſimili modo late infra uidebimus. Vnde ob litterarũ uicinitatem. K.ſeu.c.noſtrum i.g.tranſferimus: ut κυβερνητησ. Gubernator καβιοσ Gobius uel Gobio. Iouena. in ſaty. Atticus eximie ſi cœnat inquit. Nec nullum cupias cum ſit tibi gobio tantum in loculis κυκνοσ cygnus cum. g. media ut quidam ſcribunt. Quin & pro.ch.aſpiato ipſum.g. nonnunquam traducimus: ut αραγνη aragne. Alii uero iuxta litteraturam græcam cum.ch.aſpirato ſcribunt: ut ĩ ea dictione uidebimus. Quin & γνοσοσ gnoſis. Vnde gnoſiaque ardentis: dicebat ſtella coronæ. Conſueuerunt: etiam maiores noſtri Var. teſte libro primo de origine linguæ latinæ: ubi nos nunc enim ponimus ante.g.uel.c. ipſum.g.loco.n.græcorum moræ deſcribere. Et ubi nos angulus illi aggulus cum publicato.g.annotare: ubi nos anguilla illi aguilla. quin igerunt pro iugerunt. agceps ꝓ anceps. Agchiſes pro Anchiſes & ſimilia: quæ omnia Accium noſtrum obſeruaſſe affirmãt. Mutatur etiam.g.in uerborum preteritis ut oſtendunt Papyrianus & Priſcianus quandoque

in.ct.ut agor actor:legor lectus:pingor pictus: aliquando in.s.ut ſpargo ſparſi:mergo merſi:nonnúquá in.x.ut rego rexi:pingo pinxi.

De Aſpiratione.

T oſtendunt grámatici noſtri littera nō eſt: ſed aſpirationis nota:nec aliud litteræ niſi figurá & qđ i uerſu iter alias litteras a nobis deſcribitur detinere pōt. Quod ſane ad uim litteræ minime ſufficere ualet: qa ſic quoq; numerorum formæ quædá poteſtatem litterarum detineret. Præter hoc auté nec uocalis nec conſonans eſſe poteſt:quare nec littera:non quidem uocalis:quia a ſe uocem non habet nec uero conſonans.quia nec ſemiuocalis eſt nec muta.non quidem ſemiuocalis cum nulla ſyllaba latina uel græca per integras dictiones in eam deſinat.ut in ſequentibus oſtendemus.non ēt muta cū i eadē ſyllaba cū duabus mutis bis ponať: ut phthius.Erichtonius.At nulla ſyllaba plus duabus mutis iuxta ſe poſitis habere pōt.nec plus tribus cōſonātibus cōtinuari ualēt:ut latius Priſciáus noſter hoc ipſum diſputauit.Sed ad alia tendentes cōperimus Papyriano auctoř li.ii.de orthographia latinos noſtros figurá plená cuiuſdá græcæ litteræ ad nos ꝓ aſpiratione traduxiſſe:quæ apud illos uocalis ē: & ſub hac forma.H.ſcribitur atq; ita uocať. Ná ut ſupra oſtédimus poſt quinq; alias uocales hæ litteræ H.&.ω.mega a græcis cōpte fuerūt:tá:e quas nec aſpirationem græci nec latini hēbant:ut ēt in q buſdá antiquiſſimis inſcriptiōibus tá græcorum q̄ latinorū:uſq; ad hæc tpa ego ipſe aſpexi.Sed cū diligētiſſimis grámaticis primū græcis deinde latinis ſpiritus quádoq; diuerſiſſimus i lřarū ꝓnūtiatiōe ánotari poſſe uidereť:uiſū eſt æolibus primū effugientibus ſpiritus aſperitaté.F.digáma ꝓ aſpiratione in quibuſdá dictiōibus uti.Quos antiqui romani ſequentes loco aſpirationis ipm digáma quádoq; etiá apponebant.Vnde cū pro illo poſtea.u.conſonanté ſurrogarent:etiam nunc ubi illi Fεσπερα nos ueſpera ſcribimus & ꝓferimus. Et primum teſte eodem Papyriáo feſpa ſcribebáus.Ité illi Fεστισ nos ueſtis: & primū feſtis dicebamus. Verū attici cōperta uocali.H.diuidere illá cœperūt.& parté quidá unam uidelicet pro aſpiratiōe accæpere. Alterá.uero pro nota exilitatis ſtatuere.Nam omnis dictio apud illos a uocali incipiēs uel nota aſpirationis uel exilitatis annotať. Sed cū iuniores æoles teſte Cenſorino facilius ſemicirculum deſcriberēt uel quia forte propinquior ad formam digammæ eſſe uidebať.præcœperūt aſpirationé in ſimilitudiné.c.noſtri deſcribere:qđ pene eandé figurá:quá græcū.ς detiet habere uidetur: niſi quod non tanta curuitate quanta ipſū .c.noſtrum uel.s.græcum aſpiratio ipſa deſignať: ut ſcilicet apertius priorem formam referre uidetur.Sed ut in antiquis codicibus græcis quottidie aſpicimus prior forma ſignata apparet:& non nouorum æolorū forma deſcribitur:Rurſus & ꝑ contrariá formá notá exilitatis annotare ſtatuerūt græci quæ.ſ.talis eſt.Et ipſam aſpirationis notam daſeá uocant:quá Gryllius leuem libro de accentibus ad Virgiliū flatilé dixit:notá uero exilitatis illi pſilem:Gryllius leué nominat. Rhemius uero Palæmon exilé uocauit.At latini cū aſpirationé i ſcriptura noſtra reciperent:totū.H.pro aſpiratione ſumpſerūt.Nec illud diuidere curæ fuit:quia exilitatis notam penitus neglexerūt.Ponimus igiť aſpirationis notá ante uocales omnes:ſed poſt conſonantes tantúmodo quattuor more antiquorum græcorum & hoc eſt poſt.c.ut Chremes: poſt.t.ut Thraſo: poſt.p.ut Philippus:poſt.r.ut Phyrus. Verum cū papyriano teſte ueruſtiores græcorum notam ipſam aſpirationis in uerſu ut noſtri cōſcriberent:actum olim fuiſſe perpendimus:ut non exercitis latinis in ſcriptura græca confuſioné quoq; & erroré ipſa aſpirationis nota nōnunq̄ iduceret:Ná traducentes nři ab initio dictiones plurimas græcas:quibus indigere uidebimur contigit: ut decepti figurarū ſimilitudine id quoq; aſpirationis nota erat ꝓ littera.s.accæperūt: & traduxerūt:& maxie q ab æolibus ut plurimum ſumpſerunt:qui aſpirationem in formam.σ.græci deſignabant.Itaq; cum ſcriptum comperirēt σερπιλλοσ putantes primam non eſſe aſpirationem ſed.ſ.litteram quam illi in ea figura deſcribunt traduxerunt ſerpillus & non herpillus ſimili modo σερπω dixerunt ſerpo & non herpo σεξ traduxerunt ſex & non hex σεπτα ſeptem & ſimilia quæ plurima comperiuntur.Quare cū non minus apud græcos ipſos confuſionem quandoq; eiuſmodi ſcriptura iduceret:ita ut ꝙ attici & nos muſam cum.s. ꝓferimus.Boetes muham hoc ē no uoce ipſius.s. ſed aſpirationis teſte Priſciano in primo proferent actum eſt ab illis ut non amplius in uerſu ipſa aſpirationis nota ſcribatur:ſed ſupra uocalem annotetur. Vnde iam ſcribiť επιλλοσ & non σερπιλλοσ εξ & non ſex alia ſimiliter. Idéq; denota exilitatis obſeruať:ut απολλωνιοσ τινοσ:& i aliis modo cō ſimili:At uero ſupra conſonantes nulla earum notarum ſcribiť niſi ſupra ρ.quæ ſola inter omnes cum principalis eſt aſpiratiōis nota deſignatur:Vt ρητορ.λοπ.αραφανοσ.& ſimiles:quáobrem cum eiuſmodi dictiones traducimus:ſemper cum.r.aſpirato tráſcribimus:ut rhodope:rhetor:raphanus. Sed an in medio ipſarum dictionum græcarū quas no in litteraturam noſtram tranſcribimus ipſum.r.aſpirari debeat dubiū eſſe uidetur. Quod Priſcianus i prio ꝑ húc quoq; modú diſſoluit dicēs.r.ſine aſpiratione i latinis poniť:i græcis uero principalis hoc ē i initio dictiōis poſita: uel i dictiōe media geminata:& a nobis tráſcripta aſpiratur:ut Pyrrhus. Tyrrhenus:& ſimilia:quæ ut ait ex antiq̄ nřa ſcriptura aſpirationé in medio ſeruát. At uero quū nō geminát.r.abſq; aſpiratiōe ſcribéda ſunt: ut Pyra lyra ſyria:& ſimiles.Quod qa a doctis oibꝫ & approbatis latinis obſeruať: & nos itidē obſeruare debēus.Verū ut oēm aſpiratiōis obſeruantiam quæ apud græcos habeť:& ad noſtros ex illorum dictiōibus traducitur facile cōprehendamus:id prius diligenter ꝓſpiciendū ē :ex cōſonátibus græcis nouē mutas eē uidelicet β.γ.Δ.κ.ϖ.τ.θ.φ.χ Quarum tres qdē apud illos exiles ſūt ſeu leues : noc é protſus ſimplices:& q̄ nullá itra ſe aſpirationē cōcludūt.ſ.κ.π.τ. Tres uero aliæ craſſæ & ſpiſſe:uel ut alii ex nřis uocant flatiles:uidelicet.θ φ.χ.Rurſus & aliæ tres quæ mediæ nūcupáť uidelicet.β.γ.Δ.q̄ſi mediū quēdam inter ſpiſſas & exiles ſonū ſit ꝯtinētes:ut.β.iter.π.φ.ſimi

litter.y.iter.κ &.χ.&.ſimili mō.λ.inter.τ.&.θ.& ut
ſimilia de lr̄is noſtris eē uidius. Vlterius quoq́ &
aliud diligētius pſpiciēdū:ut quū duæ dictiōes cō/
ponunt̃ quaꝝ una in uocalē deſinit.& alia icipit.a.
uocali.in dictione cōpoſita non retinet̃ uocalis: in
quá prima dictio q̄ cōpōit̃.deſinebat:ut ſi ꝑpoſitio/
nē hác græcá παρα cū hoc pronomie εμου cōpona
mus abiicit̃.α.qđ deſinit ꝑpoſitio:& ſcribit̃ παρε/
μου.& nō παραεμου.Qui & ut tā abiectio lr̄e:q̄ cō
poſitio deſignet̃ ſæpiſſ me ponūtut ſupra locū:ūde
talis lr̄a ē abiecta duo ſigna ut ſupra ſtati annotaui/
mus.Vnū quidē ſp̄ ī modū ſemicyli exilitatis:hoc
eſt primū quo reiectā uocalē fuiſſe notat̃.Secundū
uero ī formá eius notæ: quá uocalis in initio dictio
nis ſequentis poſita ante cōpoſitionē hēbat:ut puta
aſpirationis uel exilitatis:quo uocalē illā ſic ante cō/
poſitionē fuiſſe ſignatá denotat̃:quōiá ut dixius oīs
dictio græca a uocali initiū ſumēs uel ſigno exilita/
tis uel aſpirationis ſignat̃.Si ergo ſequens dictio ſi/
gno exilitatis ſignata fuerit ſignum il'đ ſecūdo loco
poſ tū remácbit:ut ī exēplo ꝑhabito Sin uero ſigna
ta fuerit aſpirationis nota & illa eadē ſcđo loco poſi/
ta remácbit:ut ſi cū hac dictiōe ολος:q̄ ī initio aſpi
ratur:eadē ꝑpoſito παρα:cōponat̃ ſcribet̃ ſic quoq́
παρολοσ ubi primū qdē ſignū ſignificat uocalem
inde fuiſſe abiectá.Secundū uero uocalē alterius di/
ctiōis ante cōpoſitionē fuiſſe aſpiratá.At uero uetu
ſtiſſimos nullū ex his ſignis appoſuiſſe cōſpeximus:
ut ex antiqs inſcriptiōibus in marmore ſculptis ſæ/
pius ánotaui.Sed id ulterius ꝓſpiciendum ē:q́ ſi in
eiuſmodi cōpoſitiōe ſequens dictio ab aſpirata uo/
cali icipiat:utputa ολοσ.& prior dictio q̄ cōpon̄it̃ ī
uocalē cū una illarū conſonantiū:quas exiles dixius
terminari cōtingat:ueluti ſi hanc ꝑpoſitionē μετα
quæ hēt.τ.conſonantē exilē aū ultimá uocalē ueli/
mus cū hac dictiōe ολοσ cōponere p ea q̄ ſupra di/
ximus:uocalis ultima a ꝑpoſitiōe ꝑfata abiicit̃.Itaq́
ſcribēda eēt cōpoſita dictio ſic uidelicet μετολοσ.
Sed quia uocalis illa q̄ ſequētis dictiōis ē initiū aſpi/
rata erat:ex ipſo.τ.cōſonāte ex illi:q́ erat dictiōis ꝓ/
cedentis ex ea aſpiratiōe:q̄ erat ſequētis litteræ:alia
quædā littera in ſe ipſa aſpirata cōficit̃: uidelicet.θ.
quæ nihil ꝓrſus aliud eſt q̄.τ.ipſū aſpiratum quare
exilē tūc quoq́ cōſonantē puta.τ.in aſpiratá ſibi cor
reſpondentē cōuerſá dicimus:puta i.θ.& ſcribimus
ac ꝓferimus μεθολοσ.Quá ſane dictionē ſi latine
tráſcribere uolumus cū aſpiratiōe methodū tráſcri
bens.Similiter.π.q̄ cōſonans eſt exilis in.φ aſpiratá
cōuerti pōt:ut ſi ꝑpoſitionē hác επι cū hanc dictio/
ne ημερα:quæ in principio aſpiratur cōponamus:
ſcribemus:& ꝓferemus εφημερα:hoc ē ephemera.
Itē ex eadē ꝑpoſitiōe επι & ηβη aſpirata.q̄ eſt puber
tas componit̃ εφηβοσ qui eſt pubes Vnde ſimiliter
apud nos cū.ph. aſpitato ſcribendū eſt.ſ.ephebus:
ubi nulla ē diphthongus ſimiliter de.κ.dicendum
eſt quod in.χ litterá aſpiratá cōuertitur:cum.ſ.mo
do conſimili componi illud contingit.u.ſæpius in
ſæquentibus apparebit.Verū & hæc quoq́ quæ di
ximus:ſepiſſime abſq́ compoſitiōe ab antiquis ob
ſeruata fuiſſe uidemus:dum.ſ.ſimili modo ut dixi/
mus dictiones:inuicē terminant̃:& apud eorū poe
tas primū ablatū fuit.ε.deinde.τ.exile ꝓpter aſpira
tionē uocalis ī alia dictiōe potiſſimum. Homerus
circa initiū illiados αλεθεια ιερον ubi a τε cōiun
ctione græca ſequētis q̄ eſt ιερα cōuerſum fuit ī.θ.
aſpiratū.Sane abiectio litteraꝝ uocaliū in q̄s termi
nantur dictiones cū ſequens icipit a uocali ubiq́ fe/
re a poetis græcis obſeruat̃. Hō υμιν μεν θεοι δο/
ιεν ολυμπια δωματ᾽εχοντεσ εκπερσαι πριαμοιο/
πολιν ευ δοικαδ ικεσθαι.At in uerſibus poetarum
noſtroꝝ hoc nō ī ſcriptura aut ꝓnūciatione uerſus
ſed ī ſcáſione tantūmodo obſeruamus.Græci uero
nō ſolū id ī uerſu:ſed ēt ī ſoluta oratione obſeruant
ut Demoſthenes cōtra Aeſchinē επεισ οπερ εστι μα
λισ εσ περυμαν ubi.nō ſolū abiecta fuit uocalis lit/
tera:ſed duobus ī locis cōuerſum fuit.τ.exile.θ.aſpi
ratū.Sūt tamē nōnullæ dictiones quæ abſq́ alicu/
ius dubitatione cōpoſitæ eſſe uident̃: & has obſer/
uantias neq́ a græcis:neq́ a noſtris habuiſſe cōſtat
ut Ariſtippus quæ ex αριστοσ qui eſt optimus &
ιπποσ qui ē equus cōponit̃:& ſecūdæ dictionis pri
ma aſpitatur:quæ cū.τ.exili coniuncta aſpiratiōem
amiſit.Similiter Cratippus. Leucippus. Alcippe q̄
omnia ex hippus aſpirata dictione componuntur:
& aſpitationem abiiciunt atq́ exilem conſonantē
conſeruant quod forte ex eo fieri potuit:ut compo
ſitorum certitudo magis innoteſceret.

De littera.I.

I Littera uocalis eſt.& unica ſola figura a no/
ſtris ſcribit̃. A græcis uero triplici uarietate
figure notat̃. Ná qdē uná in forma ipſius.ι.
noſtri deſcribit̃.quod ipſi græci.i.paruum uocant
alia uero ī alterius littera forma:quá Pythagoram
adinueniſſe quidam ferūt: & quam illi ipſilon hoc
eſt ſubtile uocant. Nos quia illud in ſolis dictioni/
bus græcis tranſcribimus.y.græcum uocamus:
quæ ſane duæ litteræ apud illos ancipites ſunt & li/
quidæ:hoc eſt q̄ facile modo corripi modo produ/
ci poſſunt. Tertiæ uero litteræ figura ꝑter has duas
adinuenta fuit:& uocatur ab illis ita:quam ſane lit/
teram ut ſupra diximus lōgá illi ſemper ſtatuerūt.
Quin & præter hanc triplicē ſimplicis litteræ for/
mam:duas habent græci diphthongos:q̄ eundem
cū illis ſonum continere uidentur.uidelicet ει & οι:
ut infra late:uidebimus.Itaq́ cū in dictionibus græ
cis nos primum ideſt quod paruū dicunt comperi
mus:illud apud nos tranſcribentes ſemper fere ſcri
ptura in noſtra ſeruamus. Vt σικελια Sicilia κιρισ
Cires φιλοσοφια philoſophia:& alia innumera: in
quibus paruū ideſt ut ab illis ſcribit̃:ſic a noſtris cō
ſeruatur. Nōnunq̄ uero tráſſerimus.in.ε.ut νηρευσ
Nereus:& maxime ubi diphthongus ex.ο.&.ι.po/
nit̃:ut infra latius diſſeremus:nec apud nos.i.ſem
per uocalis eſt:ſed quandoq́ in conſonantem litte/
ram tráſit:ut & ſimile de.u.uidebimus:quæ licet tá
conſonátes quam uocales unum nomen & unam
figuram teneant:tamen quia diuerſum ſonum: &
diuerſam uim habent in metris & in pronuncia/
tione ſyllabarum: non pro eiſdem litteris & ele/
mentis accipi poſſunt: ut Cenſorinus & Priſcianus
doctiſſimi artis grammaticæ atteſtantur: nam ut
aiunt tantum fere intereſt inter uocales & conſo/
nantes:quantum inter animas & corpora. Animæ
per ſe mouentur:ut Platōi uidetur:& corpora mo/

uēt: corpora uero nec per ſe ſine aīa moueri poſſūt:
nec animas mouent:ſed ab illis mouentur. Vocales
ſimiliter per ſe mouentur ad perſiciendam ſylla/
bam:& conſonantes ſecum mouent. Conſonantes
uero ſine uocalibus immobiles ſunt. Verum.i.no/
ſtrum quum conſonans ſit modo quidē ꝓ ſimplici
conſonante:modo uero pro duplici accipitur. Pro
ſimplici quoq; tunc habetur:quando:ab ea incipit
ſyllaba in principio dictionis poſita ſubſequente uo
cali in eadem ſyllaba:ut iuno iuppiter:pro duplici
aūt:quādo i medio dictiōis:ab ea icipit ſyllaba poſt
uocalem ante ſe poſitam ſubſequente quoque uo/
cali in eadem ſyllaba:ut maius peius eius.in quo lo
co antiquiores noſtri ſolebant geminare eādem.i.
litteram ut maiius peiius eiius:quæ ſane orthogra/
phia uſq; ad Ciceronis tempora in aliquibus dictio
nibus ꝑdurauit. Ita ut referat Quinti. Cice. placuiſ/
ſe aiio maiiāq; geminata.i. ſcribere.quæ ſane nō ali
ter ꝓnūciari poterāt:ut etiam Priſcianus ipſe atte/
ſtat:q̄ ſi cū ſupiore ſyllaba prior.i.cū ſequēte altera
ꝓferetur hoc ē ut Prior.i. cū priori ſyllaba & ſeq̄ns
cū ſeq̄nti iūgat:ut tellus uannus & ſimilia ꝓferunt
nā duo.i. ꝑ duabus cōſonantibus accipiebāt.& eadē
conſonans in eadē ſyllaba geminata iungi non pōt.
Vnde Pōpeii quoq; genitiuū ꝑ tria.i.ſcribebāt quo
rū duo ſupiora loco cōſonantiū:& poſtremū ꝓ uo
cali accipiebant. Quod Cæſari artis grāmaticæ do
ctiſſimo placitum a Victore comprobatur:non enī
alio modo tres.i.in una ſyllaba pronūciari potuiſ/
ſent. Comperitur nonnunquam.i.littera pro ſim/
plici cōſonante in medio dictiōis poſita:Sed i com/
poſitis:ut iniuria adiungo reiectus reiice:quod ul/
timum cum geminata.i. ſcribitur:quarū prima in
initio ſyllabæ conſonans ſimplex eſt cū uocalis an/
te illam breuis a Virgilio in buco.ponat quum ait:
Tityre paſcentes a flumine reice capellas:ubi pro ce/
leumaticon qđ ex quattuor breuibus cōſtat: ꝓ da/
ctilo poſuit.hoc iſuper annotandum.i.litteram ꝓ
conſonāte poſitam aſpirari non poſſe:quum nulla
cōſonans ante ſe aſpirationē recipere ualeat. Vnde
hiulcus triſyllabum non byſillabum teſte Priſciāo
dici pōt. Verum & ipſum.i.conſonans.pro.t.quan/
doq; apud antiquiores poſitum fuiſſe cōperimus:
& cum apud alios:tum apud Liuium ſæpenume/
ro annotauimus:ait enim de ſecundo bello punico
libro primo. Nunc poſtquam multo maiorē par/
tem itineris emenſam cernant:pireneum ſaltū in/
ter ferociſſimas gētes ſuperarū rhodanum tātum
amnē tot milibus galloꝝ prohibentibus domita ēt
ui fluminis traiectum in conſpectu alpes habeant
dixit iā rū pro tantū:nā teſte Quin.ſic iam ut tā ſcri
bitur. Quid q; ab antiquis noſtris nōnullis dictio/
nibus ipſū.i.pter cōmunē noſtrorū uſū fuit adiectū
& a nōnullis q̄q; detractū:nā pluria cum.i.āte ex/
tremū.a.ab antiquis dictum fuiſſe oſtēdit Gellius
circa finē li.v.noctiū atticaꝝ ex auctoritate.M.Ca/
tōis.Q .Claudii.P.Nigidii.M.Varrōis imo refert
Siniū Capitonē doctiſſimū uirū in epiſtola ad Pacu
uiū labeonē ꝑ rōes grāmaticas docuiſſe pluria cū.i.
an.a.latinū eē pluria abſq;.i.barbarū.atq; id quoq;
abſolutū & ſimplex eſſe nō cōpatiuū: qui & eo qđ ē
cōpluria aduerbiū factū cōpluries ut Plau.in. perſa

&.M. Cato in.iiii.originū poſuerūt. Quid q; eodē
Gellio teſte in.iiii. eiuſdē op̄is.M. Varro &.P. Nigi
dius nō aliter locuti fuerūt & ſcripſerūt:q̄ ſenatuis
& domuis & fluctuis cū.i.poſt.u.& aū.s .i genitiuo
ab eo qđ dicimus ſenatus & domus fluctus. Et in
ueteribus libris Terenni comici ſcriptū dicit i eius
anuis opinor eam quæ eſt mortua. ita ut ꝑ ablatio/
nē ipſius.s.datiuus ipſe formari habeat:ut ſenatui
domui fluctui. Quid q; nōnullis hæc datiui termi/
nato in ipm.i.nō placuit:& magis in ipſo datiuo do
mo ſenatu fluctu dixerūt:q̄ cū adiectiōe ipſius.i. Lu
cilius in eodem caſu uictu & anu dicit nō uictui &
anui in hiſce uerſibus.qđ ſumptū atq; epulas uictu
ꝓponis honeſto:& in alio loco:anu noceo igt. Virl.
quoq; i caſu dādi aſpectu dicit nō aſpectui teq; aſpe
ctu ne ſubtrahe noſtro:& i georcis:q; nec concubi/
tu indulgent. C.autē Cæſar grauis auctor liguæ la/
tinæ in anticatone. Minus inquit arrogantiæ ſuper
biæq; dominatuq;. Item in Dolobella actionis illi/
buiſti quorū in ædibus faniſq; poſita & honori erāt
& ornatum.i.li.quoq; analogicis eodem Gellio te/
ſte oīa iſtiuſmodi ſine.i.littera dicēda cenſet. Quid
quod in genitiuis nominum quitæ declinatiōis lo/
co ipſius ultimi id eſt in quod apud nos terminari
conſueuit pleraq; ætas ueterū ponere conſueuerat:
s. & nō huius faciei:ſed huius facies dclinabāt. Qui
tilia. Claudius li.prio annaliū:nemo audebat ſquit
propter magnitudinē atq; immanitatem facies ſci/
licet cum gallo quodam uelle pugnare. Ciceronem
quoq; affirmat Ceſellius in oratione quam pro.P.
Sextio fecit dies ſcripſiſſe pro diei. Verba hæc ſunt.
Marcus Tullius equites uero daturos illius dies pœ
nas. Quo circa factum Hercle eſt:ut facile his crede
ret Gellius libro octauo noctium atticarū qui ſcri/
pſerunt idiographum librum Virgilii ſeſe inſpexiſ/
ſe:i quo ita ſcriptum erat:Libra dies ſomniq; pares
ubi fecerit horas.i.libra diei ſomniq;. Sed ſicut hoc
in loco dies a Virgilio ſcriptum uidetur: ita in illo
uerſu non dubitauit gellius quin dii ſcripſerit pro
diei:qum dixit:Munera lætitiam quæ dii. Sic enim
dies huius dii a ueteribus declinatum refert. Sicut
ēt facies facii: progenies ꝓgenii:acies acii. Cn. Ma/
rius i iliadis.xxi. Altera pars acci uitaſſent fluminis
undas:Similiter ſpecies ſpecii:ut idē Marius in.xiii.
An maneat ſpecii ſimulachrū i morte ſilētū. Luxu/
ries luxurii. C. Gracchus de legibus ꝓmulgatis. Ea
luxurii cā aiunt inſtitui pernices pernicii. M. Tulli/
us in oratiōe qua. Sex. Roſciū defendit teſte Gellio
ꝑſato libro.viiii.ſic ſcripſit. Quoꝝ nihil pnicii cau/
ſa diuino conſilio: ſed ui ipſa & magnitudine rerū
factū putamus. Sane. C. Cæſar in libro de anologia
ſecunda huius die & huius ſpecie dicēdū putat:un/
de & ipſe quoq; Gellius i Iugurtha Saluſti ſummæ
fidei & reuerēdæ uetuſtatis libro Die caſu patrio ſe
inueniſſe affirmat. Verba uero illa ita fuiſſe refert:
uix decima pte die & reliqua. Sane per deriuatiōes
tranſit.i.noſtrum in alias uocales:In.a.ſic genus ge
neris generatim. Paulus pauli paulatim:In.e. Fortis
forte Sapiēs ſapiētis ſapiēter:In.o.ut Pr̄ patris patro
nus patronū. Et patro uerbum olli pro illi: ſaxum
ſaxi ſaxoſus:& hæc hactēus. Nūc de.y.græco quod
illi ipſilon.i.ſubtilem uocāt inſpicientibus hoc pri/

mū tenendū eſt:ſi dictiões græcas tráſcribimus : &
illius ſonū in dictióibus a nobis deſcriptis conſerua
mus:& apud græcos per eiuſmodi.y.græcū ſcribū
tur.Semper nos & alias per ipſum.y. græcum ſcri
bere debemus:eo ꝙ ſubtiliorem quodámodo ſylla
bā in metro habere uiſum ſit:hoc eſt fere in diuiſis
ſyllabis:& quodámodo coniūctis& nos græcā ſcri
pturā:in ſuis dictionibus conſeruare debemus:Sed
quia illud aliquando ī alias litteras cōmutamus: de
eo latius ſuo loco tractandum erit.At uero aliud ꝙ
ita uocāt:& ſub aſpiratiōis nr̄æ forma deſcribunt:
raro.n.ſonū eius in noſtra ſcriptura ſeruamus.Sed
aliquádo quidē in.a.noſtrū conuertimus ut ἀὴρ aer
ἑλένη Helena αὐλὴ aula φήμη fama : φυγὴ fuga:
ſiqdē hæc duo ultima potius .a.græco:q græcū ab
illis deriuetur.Quo ſane quo ad hoc in idē tēdit:de
quo alias uidebimus. Aliqñ uero ,imo fere ſemp in
.e.,pductá tráſſerimus:ut ἡσίοδος. Heſiodus ὅμη
ρος Homerus ἡρακλείδης heraclides:& mille alia.
Aliquádo aūt in.æ. diphthōgū tráſſerimus:ut σκη
νή ſcæna:q̄ teſte priſciáo li.i.apud nos cū.æ.diphthō
go ſcribitur:ꝙ in antiquis marmorum inſcriptio
nibus obſeruatū cōperi:ut in ea dictione latius uide
bimus.Similiter æthica cæra & alia nonnulla: teſte
Apuleio grámatico cū.æ.diphthōgo ſcribunt: quæ
ab ipo.η.traducuntur:ut in dictione æthica exp̄ſſi
us declarabimus.Sed ut diximus nulla a priſciano
notat niſi tātū ſcæna.Rurſus & nonnunq̄ ipm.η.in
ſonū.i.nr̄i & lr̄am tráſcribimus potiuſq; paraclitū
cū.i.latino:ſcribimus & ꝓferimus :q̄ p.e. paracletū
traducáus : ꝙ tamen a κλητος quod uocatus iter
ꝑtat:& p.η.ſcribit cōpoſitū cōſtat.ſimili mō kyrie
leiſon cū.i.noſtro ī penultima ſcribit:& ꝓfertur:&
tamen ab ἐλεησον cōponit:quod cū .η. apud illos
ſcribitur.Eodem modo ephimera:quod ab ἡμέρα
componitur.Sed hæc q̄ cariſſima habentur.

De littera.K.

Vt ſupra diximus penitus ſuperuacue rece
k pta fuit quū.c.ad oīa ꝓ qbus nōnulli utun
tur.κ.cōmode ſcribi poſſit.Vnde cōptū ha
beo ex Papyriano diligētiſſimo grámatico Nigidiū
figulū nunq̄ ī cōmētariis ſuis fuiſſe.κ.aut.q. Nā te
ſte Priſciano q̄uis ī uaria figura & uario ſint nomie
.κ.q.&.c.tamē qa eādē ui habēt tā ī metro q̄ ī ſono
ꝓ una eadēq; lr̄a accipi debent.

De littera.L.

Semiuocales littera & liqda dicit:hoc eſt q̄
l icipiens ab.e.ī ſonū ꝓpriū deſinit:& q̄ poſt
mutā ī eadē ſyllaba poſita mō lōga mō bre
uē præcedente ſyllabam facit longa quidem ut Vir
gili.in. viii.Fit Thmai cōiunx lōgeua doricli:ubi.y.
ante cli ꝓducit: q̄ alio loco correptam poſuit quū
ait.Eſt doricli cōiunx diuini ſigna decoris Habetq;
.l.ipſum teſte Pli.li.i. de arte grámatica triplicem ſo
nū.Exilē quādo geminat ſecundo loco poſita :ut il
le Metellus plenū quádo finit noīa uel ſyllabas : &
quoniá hēt ante ſe in eadē ſyllaba aliquam cōſonan
tē ut ſol ſilua flauus clarus Mediū ī aliis ut lectus le
cta lectū.Veꝝ cōſueuerūt antiq cōplures nūq̄ in ca
pite dictiōis.l.ipſum ſcribere:ſed ſemp illi unū.ſ.cū
.t.alia cōſonante ꝑponere uoluerūt: ut teſte Quin.
ſtlocū ꝓ locū:ſtlitiū ꝓ litiū ſcribebāt : quæ ſcriptu
ra ī aliqbus īſcriptiōibus ēt uſq; ad hæc tpa cōſpici
tur:ut epigráma idicat:qd ī regiōe ſerenrana apud
hiſtoniū his uerbis inciſum ē.Sæua quæſtor decē
uir ſtlitibus iudicādis.s.c.poſt q̄ſturam & decem ui
ratū ſtlitiū iudicandaꝝ tribu.pl.& reliqua.Itē Ro.
extra portá populi ad quartū lapidē.M.Antōii An
tii.Lupi.P.Patricii.Aug.quæſtor Sodal.Titii tribu.
mili.Leg.ii.Adiu.Tri.ple.ſidel.x.uit.Stlit.Iud. &
reliqua quid quod ipm.l.m.d.nōnunq̄ cōuerſū le
gimus:ut Virgi.in Tityro.Silueſtrē tenui muſam
meditaris auena:meditaris cū.d.pro melitaris:quū
l.p antiſtoechon teſte Seruio ſcripſit . nam melita
ris dicere debuit:quaſi dulce cāis:quod a græco uer
bo μελετάω deductū fuit idq; a μέλι:quod mel de
notat originē ſumpſit.Solebant ēt átiquiſſimi græ
corum.l.pro.n.ſcribere.Vnde quinquaginta quo
que numeri ſignū ꝙ illi tá p.n.ſcribūt:nos per.l.mo
re illorum antiquiſſimo ſcribimus. Tranſit ēt per
deriuationes in alias conſonantes in.t.tabula a ta
berna:Priſciano teſte in.x.ut paululū pauxillū:ma
la maxila:uellū uexillū.Quin & ipſum.l.declinádo
per oēs caſus īmutabilis permanet:ut ſal ſalis:& in
reliquis.Idem facit.n.&.r.ut flumen fluminis.Cæ
ſar cæſaris:nō autē reliquæ conſonantes.

De littera.M.

m Semiuocalis eſt:& ab aliquibus nō irratio
nabiliter inter liquidas Priſciano teſte cōnu
meratur poſt mutá in eadē ſyllaba poſita:modo lō
gā modo breuem præcedentem uocalem efficit:ut
exemplis ille græcorum oſtēdit:nam de hoc quoq;
latinorum nullum ego comperire in noſtris poetis
ualui:nec ipſe aliquid inducit:Quid quod ſola ex ſe
miuocalibus poſt.s.ponitur:quod mutarum ē pro
prium:ut Smyrna:ſmaragdus.Quid quod etiá an
te liqdam.ut ſamnis ſamnitis: hoc ē homo de ſam
nio:ubi ē beneuentū.Ramnes ramnetis:nomē poe
tæ propriū:nonnunquam etiam ante.s.poſita in fi
nali alicuius nominis ſyllaba more mutæ p inter
poſitionē.i.facit genitiuum ut hyems hyemis:ſicut
iops inopis.cælebs cælebis:& nunquam ante ſe : nā
longam uocalem patitur in eadem ſyllaba eſſe : ut
illam illum:artem:puppim fluctum : tem:ſpē: diē:
cum aliæ omnes ſemiuocales hoc habeāt:ut ſol pe
an par Mecœnas pax.Tranſit Priſciano teſte per de
riuationes in.n.maxime.d.uel.t.uel.c.uel.q.ſequētī
bus:ut tantum tantundē:idē idētidem eorū eorun
dem:num nū ubi:ut Plinio placet nunquis nūquā.
Nam nanq; ipſo auctore Priſciāo:unde eo teſte am
præpoſitio.ſ.uel.c.uel.q.ſequētibus in.n.mutat.m.
ut anceps anfractus anciſus anquiro.Verum ſi cum
dictione incipienti a uocali componatur : remanet
.m.& intercipitur.b.ut ambitus ambeſus ambu
ſtus ambages:idemq; ī cōburo combuſtus.Sane in
metro plærumq; ſubtrahitur.m.ſi a uocali ſequēs
incipiat dictio:ut Virgilius in primo æneí.Illum ex
pirantem tranſfixo pectore flammas: Vetuſtiſſimi
tamen non ſemper eam ſubtrahebant.Ennius I de
cimo annalium:Inſignata fere tum milia millitum
octo:& ut ſcribit Plinius libro primo de arte gram
matica.m.in extremitate dictionū obſcurum quid
ſonat:ut templum apertum:principio ut magnus
in mediis mediocre ut umbra.

De littera.N.

Emiuocalis eſt:& ut refert Priſcianus non
ſ irratiõabiliter a qbuſdã iter liquidas cõnu/
merata.cũ i eadẽ ſyllaba poſt mutas: com/
munes faciat præcedentes ſyllabas. Ouidi.in deci/
mo metamorphoſeos. Piſcoſamq; enidon graui/
damq; amathunta metallis. Tranſitq; per deriua/
tiones & compoſitiones in diuerſas conſonantes:
ut late tractant Papyrianus & Priſcia. In.g.quoque
ut ignoſco cognoſco coguatus ignarus & ſimilia:
Poteſt tamen in quibuſdam eorum per conciſio/
nẽ adempta uideri enim cũ i ſimplicibus per adie/
ctionem inueniatur.g.ut gnatus gnarus. Tranſit ẽt
in.l.ut unus:ullus:nullus.uinũ uillum.cathena.ca/
thella:bonus:bellus:catinum catillũ.Similiter colle
ga colligo:illido:collido. Trãſit in.m.& hoc ſequen
tibus.b.uel.m.uel.p.auctore Plinio:Papyriano Pro
bo:&Priſciano:ut imbibo imbellis.immineo im/
motus:improbus impello. Aliquando ſola uocali
ſequẽte ut in comedo uerbo:quod ex con & edo cõ
ponit᷑. Tranſit in.r.ut corrigo:corrũpo:irrito Quã
ſane mutationẽ naturali quadam uocis ratione fie/
ri dixit Priſcianus: propter celeriorẽ motũ linguæ
labrorumque ad uicinos facilius tranſeuntiũ pul/
ſus. Tranſit etiã in.s.ut ſcindo ſciſſus ſiudo ſiſſus .In
t.ut canis catulus catellus.in.c.ut ecquid ꝑ enquid.
abiicitur quandoq;.n.in præteritis uerboꝝ: ut lin
quo liqui:uico uici. Sane ſi ſunt nomina græca neu
tra deſinentia in.o.cũ.on.transferimus ipſum omi
cron i.u.&.n.in.m.cõmutat᷑: ut παλλαδιον palla
diũ πηλιον pelliũ. Si uero ſit.ω.magnum conſue
uimus.n.litterã abiicere: & ipſum magnum in .o.
noſtrũ cõmutare:ut απολλον Apollo : λεον leo:
δρακον draco:exceptis nõnullis quæ terminatiõe
græca ſcribere conſueuims:ut Xenophon Demo
phoõ. Lycophron:Menicion. Agamẽnon: Ammõ:
&aliæ nõ nulla: Econtrario græci cõſueuerũt tradu
cẽtes dictiões noſtras i.o.deſinẽtes ſupaddere.n.ut
Cice.κικερον Cato κατον & ſimiles eodem modo.

De littera.o.

Ittera uocalis eſt quam teſte. Plinio lib.pri/
l mo de arte grãmatica:aliquot italiæ ciuita
tes primitus nõ habebãt:& hi maxie erãt
umbri & tuſci:loco cuius.u.ponere conſueuerant
ut hominem pro hominẽ frundem pro frondem:
gungrum pro gongrum qui eſt piſcis:cunchin pro
cõchin:fretu pro freto. Lucretius libro primo : An
guſtoq; fretu rapidum mare diuidit undis. Item li.
tertio. Atq; ea nimirũ quæcunq; acherunte profũ/
do: achronte ꝑ acheronte poſuit:quæ ab iuniori/
bus tanquam dicta ruſtico more repudiata fuerũt.
Fuit aliquando.o.in.e.conuerſum. Nã teſte Quin
tiliano: antiqui uortices & uorſus cæteraq; ad eun/
dem modũ ſcribebant:quam primum ſcripturam
Scipio Aphricanus in.e.litterã uertiſſe dixit . Vnde
ceruon etiam & ſeruon:cum .o.littera ultima etiã
ex alio quodam capite ſcribere conſueuerant : quia
ſubiectæ ipſi.u.conſonanti uocalis i unum ſonũ co
aleſcere & confundi nequiret. Sed de hoc latius in
littera.q.ptractabimus. Rurſũ & i dictionibus græ
cis nõnunquã transferentes illaꝝ quaſdã ipſum.o.
in.e.noſtrum conuertimus:ut γονυ genu πους.ut
ſcribũt æoles:uel ut alii cum diphthõgo πουσ:nos
pes.unde compes quod annqui more æolum com
pos cum.o. ſcribebant. Item ubi græci οδοντεσ
ſcribunt:nos primũ.o.abiicimus & ſecundum in.e
noſtrum conuertimus:atq; dicimus dentes : quin
& i dictionibus noſtris. Antiqui quoq; Priſciano te
ſte ãplocti pro amplecti:& animaduerti pro anima
duerti dicebant. Item quod nos die quinto & die
nono.antiquiores teſte Gellio libro.x.noctium atti
carũ:die quĩti & die noni pro aduerbio copulat᷑ di
xerunt. M. Cato lib. originum. Igitur dictatorem
carthaginẽſium magiſter equitũ monuit. Mite me
cum Romã equitatum die quinti:in capitolio tibi
cœna cocta ſit. Diuus Auguſtus in epiſtolis uerba
ſolẽnia ꝓtoris ponens inquit die noni prætor dicit
quiritibus compitalia erunt. Die priſtini quoq; eo
dẽ mõ dicebat᷑:qđ ſignificat die priſtino i priore &
qđ ut ait Gellius uulgo pridie dicit᷑ conuerſo cõpo
ſitiones ordine quaſi priſtino die. Atq; idẽ ſimili fi/
gura die craſtini dicebat᷑ id erat craſtino die. Simili
ter. M. Cato i oratiõe cõtra Furiũ die ꝓximi dixit.
Sed ut ait Gellius extremam iſtius uocis die quinti
ſyllabã tũ per.e.tũ per.i.ſcriptam legi:ut etiam nos
ſupra uidimus in littera.e. Nam ueteres in diffe/
rẽter præficiſtine & præficiſtini:procliue & ꝓcliui:
atq; alia multa marieq; dixerunt. Nonnunquam ex
dictionibus græcis.o.cõuertimus in.i. cũ eas latine
tranſcribimus: ut προμο primus quo ſæpe uſus
fuit Home. δμωσ Dmois.i.ſeruus. Quid qđ ubi
græci terminant dictiones os : nos plerunq; illud.
o.in.u.cõmutamus ut νικολαοσ Nicolaus:κυροσ
Cyrus:κυπροσ cyprus:σπονδειοσ Spõdeꝰ:πελα
γοσ pelagus. Excipiuntur nonnullæ quas nõ in us
ſed in er cõmutamus:ut αγροσ ager: μελεαγροσ
Meleager:καυστροσ cayſter: non nullæ uero i us
& i er:ut:μεναυδροσ menãdrus & menãder:ευαν
δροσ euandrus & euander. Virgilius in octauo.
Rex euãdrus ait nõ hæc ſolemnia nobis. Idẽ i deci/
mo:pallas Euander in ipſis omnia ſunt oculis τευ/
κροσ teucrus & teucer. Virgi.in tertio æneid. Teu
crus rhœteas primum eſt aduectus ad oras Quin
& unam cõperi:quæ apud græcos i os terminãtur
& ab antiqs noſtris.o.i.i.cõuerſum fuit.u.δμωσ
Dmois ſeruus : quo nonnulli antiqui comici uſi
fuerũt. Nonnunquam terminationem ipſam græ/
cam in os poetæ noſtri obſeruauerunt.ut Virgi.in
primo georgicorũ. Heliadum palmas epiros dixit:
& tenedos more græco cum terminatione i os : &
non latino in us Idem in eodem . Et neritos ardua
ſaxis. Quid q; in genitiuo terminatiõem græcã:idẽ
poeta obſeruauit cum ait libro ſexto: In foribus le
tũ androgeo. ſcilicet more attico:q eiuſmodi geni/
tiuos i.o.finiũt:ut & ibidẽ Seruius atteſtat᷑. Immo
& ſuper primum æneidos regulam poſuit. Quod
omnia nomina monoſyllaba græca quæ in latinũ
ſermonem tranſeunt tertiæ ſunt tantũ declinatio
nis:& tã latinæ q̃ græce a nobis declinari poſſunt.
ut tros i genitiuo trois & troos:Pan panis & panos
Virgilius in.viii. Parrhaſio dictum panos de more
licæi:per deriuationẽ etiam teſte Priſciano trãſit.o.
in.a.ut creo creaui:in .e.ut tutor tutela.bonus bene:
per cõpoſitionẽ ſimiliter: ut nominum habentiũ.

o.extremã ſyllabam cum uerbis ſiue participiis trã
ſit in .i.correptam ut homo homicida.

De littera.P.

Littera muta eſt:& aſpiratione munda : cui tamen
aſpiratio in dictionibus græcis poſtponitur ut phe
ton:nonnunq̃ uero pro aſpirata traducimus:ut ſu
pra in littera.b.uidimus.

De Littera.Q.

Ittera muta eſt & pp nihil aliud teſte Priſci.
l ſcribẽda uidetur:niſi ut oſtendatur ſequẽs
.u.ante alteram uocalẽ in eadem ſyllaba po
ſitum perdere uim littere ĩ metro.Quod ſi ideo.q.
alia littera eſt extimanda q̃.c.debet.g.quoq; quæ
ſimiliter præponitur.u.amittenti uim litteræ.Alia
putari:& alia cũ id nõ facit:dicimus.n.anguis ſicuti
quis:& augur ſicuti cur:ſed nos aliam adinuentiõis
eius cauſam ſupra ĩ initio mõſtrauimus:hoc eſt ut
pinguior p eam ſonus habeatur: q̃ per ipſum.c.ha
beri poſſit: Quot ſane terminatio ipſius.q.in.u . &
neceſſaria conſequẽtia alterius.u.poſt illud:& ante
alteram uocalẽ indicare poteſt.Nam nũquam ĩ ea/
dem ſyllaba uocalẽ poſt.q.ponere poſſumus.Quin
inter.q.& uocalẽ interponamus.u.ut qualis quãdo
queror pro cõqueror:'loquitur ſequitur:loquor ſe
quor quoniam & ſimilia ubi ipſum.u.ĩ metro uim
litteræ ſemper amittit:ut in ſequentibus cũ de.u.lit
tera tractabimus oſtendimus.Sed an eodẽ modo ſi
.u.uocalis ſequitur interponi poſſit inter eam uoca
lem &.q.aliud.u.ita ut poſt ipſum.q.in eadẽ ſyllaba
geminari poſſit.u.dubium apud antiquos fuiſſe ui
detur.Victorinus Marius dixit geminari poſſe:ut ĩ
ipſo quum .quando aduerbium eſt tẽporis:& tem
pus ſignificat quod cum gemmata .u. ſcribendum
eſſe dixit.Papyrianus uero lib.iiii.de orthographia
ſcribit oio in fieri non poſſe.Ne ſcilicet duæ litteræ
eiuſdem in ſe ſoni & uocis tã uicem q̃ cum termina
tione ſoni ipſius.q.collidant.Nam quaſi ipſum in
.u.terminari uidetur:& ſic plurium ſonos ĩ unũ cõ
fundere & coaleſcere cogeremur.Idem Quintilia/
nus libro primo de inſtitutione oratoria ſentire ui
detur ubi uult:cum ſi tempus ſignificat per.q.dua/
bus ſolũ ſequentibus litteris ſcribẽdum eſſe ut quũ
primum:& qum facerẽ.Si uero comitem:hoc eſt ſi
cõiunctio fuerit per.c.ſcribi debet:ut cũ Caio cum
Lutio.Qua data occaſione errorẽ illum inductum
puto:ut qum quando abbreuiatã ſcribimus ex.q.
cũ.n.& ſupiori uirgula iã exaremus.Ita ut indocti
tũc quoq; putauerint illud.u.quod ab ãtiquis poſt
q.cum ſuperiori uirgula ſcribebatur:non.u.ſed ex
litterarũ ſimilitudine.n.prorſus fuiſſe.Et cũ idẽ pe
ne cũ quando ſignificet ad alios in conſuetudinem
pro quãdo ſcribendum iduxerint: Sicq; ex papyria
ni & Quintiliani ſententia puto:ſi eo teſte ſcribere
uelimus:nunqum.u.poſt.q.geminandum ſed ipm
ſum quum unico.u.ſcribendũ eſſe:quin & eodem
modo æquus cũ diphthongo & abſq; diphthõgo:
& reliquis & obliquis & grandiloqus & altiloqus
& oĩa ſimilia.Vt etiã in antiquis & emẽdatiſſimis
codicibus ſcriptum comperi. Similiter apud anti/
quos atqus & coqus ſcribebant.Qui & ĩ genitiuo
aſſumere.i.cũ quo.u.cõmode ſtare poteſt:ut Virg.
iii.ænei.Quam pius arquitenens oras & littora cir
cum Reuinxit:ſimiliter coqui pro coci quod ſane
fieri dicimus quãdo ultima ſyllaba habet.q.Nã ali
as nõ accipit.i.ut oqulus cum.q. apud antiquos p
oculus cum.c.quod in genitiuo faciebat oquli pro
oculi.Vnde niſi eandem uim ipſũ.q.haberet:quam
.c.nunquam in principiis infinitiuoꝶ uel interro/
gatiuorũ quorũdã nominũ poſita per obliquos ca/
ſus in illã trãſiret:ut quis:cuius : cui. Vnde Quinti
liano teſte antiqui nonnulli ad pinguem ſane ſonũ
quo.i.cum.q.&.o.poſt.u.& ante.i.pro cui uteban/
tur:ut ab alio qui diſtigueretur .Similiter a uerbis
.q.habentibus in quibuſdã participiis in.c. transfer
tur ut loquor locutus:ſequor ſecutus. At quotidie
cũ.q.ſequẽte.u.ante.o.& nõ cotidie cũ.c.idẽ Quin
tilianus nos ſcribere docuit:eo quod ſit q; diebus:
quin & in deriuationibus uerboꝶ Priſciano teſte
tranſit.q.i.n.s.ut torqueo torſi ſicut &.c. ut parco
parſi.trãſit & i.x.ut quoquo coxi:ſicut &.c.ut dico
dixi duco duxi

De Littera.R.

Littera ſemiuocalis ẽ:& liquida:hoc ẽ quæ
a poſt mutã ĩ eadẽ ſyllaba poſita præcedentẽ
ſyllabam modo longam:modo breuem fa
cit.Lõgam quidem ut Virgilius in.iii.ænei.Noctẽ
hyemenq; ferens & inhorruit unda Tenebris.bre/
uem uero:ut idem in.viii.Defendi tenebris:& do/
no noctis opace.Similiter in latebris penultima na
turaliter breuis eſt:& ab eodem producit ĩ.iii.ænei
dos cũ ait.At ſcyllam cæcis quohibet ſpelunca late
bris.Et idem ĩ multis ſimilibus:Nam pduxit Oui
di.in heroidibus de hypermeſtra.pa.ante trem cũ
ait iam patrem famuloſq; patris lucẽq; timebam
& in eodem uerſu:ante tris corripuit idem.Hæc ti
bi nempe patrẽ furta dedere iouẽ:ubi.pa.breuis eſt
& ſimilia.ſane.r.littera non ſolum ſemiuocalis:ſed
fere uocalis habita fuit:ex quo dubiũ reſultauit: an
huic præponi aſpiratio uel ſubiungi debeat : unde
ut ſupra diximus cũ æoles ubiq; digãma p aſpirati
one ponerent:& in dictionibus incipientibus ab.r.
illud in.b.cõuerterent: qđ tunc quoq; ipſi.r. ppone
bant:uiſum eſt multis aliquã illi cum uocalibus co
gnationem eſſe quibus proprium uidetur aſpirati
onem præponi poſſe.Sed diſconueniẽtia ĩſuper ui/
debatur:quod non aſpiratiõem:ſed.b.litteram aſpi
ratiõis loco præponebant :Veruntamen Priſciano
teſte ipſa.r.littera apud græcos multis modis fingi
tur loco uocalis:ut in declinationibus in ra : & in a
puram deſinentibus.quæ ſimiliter.a.ſeruant p obli
quos caſus:ut ωρα ωρασ σοφια σοφιασ:hoc eſt ſi/
cut nomina deſinẽtia i.a.puram cum apud græcos
declinãtur ratione uocalis neceſſario pcedẽtis per
omnes caſus ipſam litteram.a. cõſeruãt : ut σοφια
σοφιασ:μαια μαιασ & reliqua:nõ autem ſi pce/
dat.a.alia conſonans q̃.r.poſſũt.a. ſimiliter cõſerua
re:ſed in aliis uocales commutãt :μουσα μουσησ:
πεονα:πετρυνσ:πελτα πελτησ:ſed cum.r.cõſer/
uant ut ωρα ωρασ.ευρασ& reliqua:uidetur ipſum
.r.uim uocalis habere.Sane quibuſdam compoſi/
tis conuertitur.r.ut.l.ut intelligo pro interlego:pel
licio pro perlicio:pellego : Plautus in aſinaria age/
dum iſtum oſtẽde quem conſcripſiſti ſingraphum
inter me & amicam & lenam : leges pelge:nam tu
poeta es prorſus ad eam rem unicus.Similiter pe/

luceo pro perluceo.Idem in eadem:ita pellucet qua
ſi laterna punica : At polluceo cum.o.in prima ali/
am compoſitionem habet & ſignificationē. Nā cō
ponitur ex poly dictione græca quæ multum deſi/
gnat:& luceo unū deuoueo:& dedico ſignificat:q̄ſi
is qui facit multum luctat.Plautus ī ſticho ut deci/
mam partem herculi poluceam. Neuius in colace.
Qui decimas partes quātum alieni fuit polluxit ti/
bi a publicādo. epulo herculi decimas. in ſimplici/
bus etiam trāſit.r.in.l.ut niger nigellus:umbra um
bella.Tranſit ēt in.s. ut arbos pro arbor: odos pro
odor.Plautus in captiuis quorum odos in baſilica
nos omnes adegit in forum Colos pro color.teſte
Seruio ī ſecundum georgico.Nam ut ait : tūc quo/
q̧.r.mutatur in.s cum longa opus eſt ſyllaba.Ve
rum & nōnunquam ſine metri neceſſitate honos
ponitur.ut Virgilius libro æneidos primo. Hic pie
tatatis honos ſic nos in ſeptra reponis.Quin & eo/
dem Seruio teſte.Saluſtius pene ubiq̧ labos poſuit:
quē nulla neceſſitas coegit:ſed ut putat melius ē ſer
uire regulæ.Trāſit etiam.r.in duas.s.ut uro uſſi:ge
ro geſſi.in.u.conſonantem:ut tero triui:ſero ſeui in
.n.ut æneus pro æreus.

De.Littera.S.

Littera ſemiuocalis eſt:quæ ſi antecedat.m.
ſ uel.p.uel.t. in ſimplicibus dictionibus eiuſ/
dē eſt ſylabæ ut Coſmus: proſper:teſtis. At
īcōpoſitis aliud eſt. Nam aruſpex teſte Quintiliāo
in primo.Quia pars eius poſterior a ſpectando eſt
.s.litteram tertiæ dabimus. Abſthemius uero quia
ex abſtinētia themeti cōpoſita uox primæ relinque
tur: & ut idem refert Quītiliā.putauerunt multi
illa quoq̧ ſeruanda eſſe diſcrimina ut ex præpoſiti
onē ſi uerbū ſequeret pecto:& adiecta ſecundæ ſyl
labæ.s.littera ſi ſpecto remota.s. ſcriberemus:hoc
eſt a pecto expecto &:aſpecto expecto. Vnde in la/
pillo quodam ſardinico:qui erat Laurētii mei Val/
lenſis īſcriptum litteris albis uidi:ex eadē materia
utriq̧ his duobus uerbis :Pompeius ex uno latere:
ex alio exoratus:cum adiectione ipſius.s.ad ſecun/
dā.Quod an rōnabiliter fieri poſſit infra cū de.x.lit
tera tractabiť oſtendemus.Quid qđ Ciceronis tē/
poribus paululum infra eodem Quintiliano reſe/
rente fere quotiens.s.littera media uocalium longa
tū: uel ſubiecta lōgis eſſet geminabať:ut cauſſa caſ/
ſus diuiſiones : quomodo & Ciceronem ipſum &
Virgilium quoq̧ ſcripſiſſe:ut ait manus eorum do
cent.Nam ēt nunc Romæ i ſepulchro Bibuli cauſ/
ſa cū duplicato.s.ſcriptum aſpexi.Sed ut idem per/
git quintilianus:qui paululum ſuperiores etiam il
lud:q̧ nos geminā.s.dicius iuſſi una dixerūt.Quid
q̧ eodem teſte .s. in .r. quandoque commutatum
fuit ut Valeſii & Fuſii in ualerios Furiosq̧ uenerūt.
Ita arbos:labos:uapos:etiā & clamos ætatis fuerūt
Pomponius uero iuriſcōſultus de origine iuris ab
Appio claudio proceſſiſſe exiſtimat.r.litterā:ut pro
Valeſiis : uarii eſſent:& ꝑ ſuſiis furii:ſed ut hæc lit/
tera.s.ab aliquibus nominibus excluſa fuit:Ita & in
q̄buſdā ipſa alteri ſucceſſit:ut in ſequēti littera uide
bimus.Sane Priſciano teſte traducentes græca no/
mina terminata ī.as.uel in.s.plerunq̧.s. abicimus:
cum ſint primæ declinatiōis:ut Getta Birrhia:phe
dria.Chærea quæ apud græcos in as.ſimiliter poe/
ta:ſophiſta citthariſta:& ſimilia:quæ in ησ deſinunt
traducius nōnūq̄.s.ī.x.αιασ Aiax πιστρισ piſtrix.
licet piſtrim dixerit Virgili.& non piſtricem ut in
ea dictione uidebimus.Nam ī multis ſequimur do
res.qui eiuſcemodi dictiones in.x.terminant:ut op
νιξ.i.gallina pro ορνισ. Nonnunquam etiā ī initio
.x.pro.s.ponunt ut ξυμμαχος.i.commilito cū.ξ.
ꝓ ſymmachos cū.s.itē ubi attici.ςυ.cū.σ.dores.συ
cū.τ.ſcribūt.Vnde nos trāſſumpſimus & te.pro.ςē.
poſuims: Rurſus ecōtrario ubi dores θαλασσα.i.
mare cū τ duplici.s.attici θαλαττα cum duplicato
.t. ſcribūt : & ubi illi φρισσα quæ a nobis modo cō
ſimili cum duplicato.s.threiſſa traducitur de qua ī
ea dictione late uidebimus. Attici cum duplicato.t.
τρειττα deſcribunt:&ubi illi.ησσον.i. minor:hi vo
τον ſcribere uoluerunt.Ponitur etiam.s.nonnun/
quam pro aſpiratione:ut ſupra late uidimus.Quid
quod apud uetuſtiſſimos:ut etiam Priſcianus ret/
tulit.s.uim ſuam in metro frequenter amittit: Vir
gi.in.xi.ænei.Ponite ſpes ſibi quiſq̧.idem in.xii.in/
ter ſe coiiſſe uiros & decernere ferro: Quid quod
tribus conſonantibus ſequentibus poteſt fieri com
munis ſyllaba quando in principio ſequentis ſylla/
bæ poſt uocalem correptam.s. & muta poſt mutā
in eadem ſyllaba liquida ſequitur. Quippe cum.s.
ī metro more ueterum ſubtrahi ſoleat Horatius ī
primo ſermonum:Linquimus inſani ridentes præ
mia ſcribæ.Tollitur etiam penitus.s.a dictione quā
ſequitur coniunctio ipſa ut cum apoſtropho inter/
rogatiuo hoc eſt ubi abicitur.e.ut uiden : pro uides
ne:ſatin pro ſatis:ne uin pro uis.ne Tranſit hæc ea/
dem Priſciano teſte in.m.ut rurſum pro rurſus.Di
minuo pro diſminio.Terentius in adelphis. Dimi/
nuetur tibi cerebrum.In.n.ut ſanguis ſanguinis.In
.r.ut flos floris:& ſimilia.

De Littera.T.

Litterra muta eſt:& apud uetuſtiſſimos in
t aliquibus dictionibus ſcribebatur : in qui/
bus iam ipſum.ſ.ſcribitur. Nam mertare
atque pultare teſte Quintiliano antiqui dicebant:
Nos merſare & pulſare dicimus.Quid quod eo/
dem auctore quædam eſt cognatio.d.litteræ cum
.t.ita ut in uetuſtis operibus ut ait urbis noſtræ &
celebribus templis Alexander legatur & Caſſan/
tra.ſ. cum.t. littera loco cuius nos iam .d. utimur:
Vnde econtrario etiam nonnunquam.d.pro.t. ut
caudex pro cautex dicimus. Virgili.Caudicibus du
ris:& caudex inde codex pro duro ſedili: ut Iuuena
lis ſecunda ſatyra : Horrida quale facit reſidens in
codice pellex. Sed ut putamus maior eſt cognatio
ipſius.t.cum.s.&.x. q̄ cum .d. eſſe dicatur. Nam a
uerto uerſus magiſquam uerdus dicimus : & amit
to miſſus:& a concutior concuſſus. Quid quod ex
dictiōibus græcis.t.ī.x.ſæpe conuertimus: nā apud
illos οστα cū.t.ſcribiť:nos oſſa traducius .itē cū.c.
antecedente ipſum.t.ī.x.cōmutāus:ut pecto pexui:
flexo flexui.

De Littera.V.

Littera uocalis eſt & ſæpiſſime in conſonan
u tem tranſit:quā ſane loco.ſ. digammæ ſur/
rogauimus.Vnde præliſq̧ ei idem nomen
datū fuit:qđ digāma ipm apud æoles habeat:uide/

licet uau:loco cuius ut ſupra diximus Clodius Cæſar aliam figuram ſurrogare uoluit:ſed antiqua p̃ualuit ſcriptura & .u.conſonans loco digammæ ẽ: cuius poteſtate conſtat poetas noſtros fere omnes uſos fuiſſe:in quibus illi digamma ipſo utebantur: ut latius priſcianus ipſe pertractauit.cuius dicta q̃dam quia nonnullis obſcuriora forte uidentur nos clarius explicabimus.Nã ut illi quandoq; digãma pro ſimplici conſonante:ut at uenus haud animo nequicq̃ exterrita mater:& nõnunquam pro duplici accipere uoluerunt: quod ĩ præterito perfecto & pluſq̃ perfecto tertiæ uel quarte coniugationis maxime aparere poteſt:in quibus.i. ante.u. conſonantem poſita producitur.& eadem ſubtracta corripitur.Vt cupiui cupii:cupiueram cupierã:audiui audii:audiuerã audieram .Sed apud doctiſſimos poetarum ſemper poteſtas.u.ſimplicis cõſonantis præualuit.Item ut illi nonnunquam digamma in metro pro uocali breui ſunt uſi:Ita & noſtri quandoq; ipſum.u. conſonans pro uocali correpta ſũpſerũt: ut Horatius ſyluæ triſyllabũ protulit ĩ epodo hoc uerſu.Niueſq; deducũt iouem.nũc mare nũc ſiluæ: quod teſte priſciano dimetrum eſt iambicum coniunctum p̃timemeri:heroicæ:ideſt dactylicæ:hoc eſt uerſiculus ille:qui etiam archilochius ab inuentore cognominari ſolet:cõſtat ex dimetro iambico hoc eſt duobus pedibus iambis ſequẽtibus ſpõdeo & pyrrichio:qui pedes etiam ad archilochium iambicum ſpectare poſſunt:& coniũctis heroicæ p̃timemeri:ideſt dactylicis pedibus:q̃bus heroicus cõſtat uerſus:qui ſane pedes cum ĩ quĩta ſyllaba diuiſionem patiant̃:p̃timemeris heroicæ cognomen metro impendũt:pente enim quinq; & meris diuiſio uel pars dicitur.Sed quia ſecundum morem Archilochi uerſus ille unica abundat ſyllaba catalecticis ẽt archilochius nominatur.Nam niues ĩãbus ẽ q ex breui cõſtat:& lõga quæ de ſimili mõ ĩãbus eſt. At ducunt qui tertius eſt pes ſpondeus ẽ:& ex duabus cõſtat lõgis.I ou eſt pyrrichiũ detinet: quia duas cõtinet breues.Reſtat nũc mare:nunc ſiluæ: qui cũ duo dactyli eẽ debeãt neceſſario ĩ q̃nta ſyllaba diuiſionem accipiũt. Nam nũc mare dactilus eſt nũc ſylue:ut dactilus ſit neceſſario ſyllaba ſil. diuiſionem patitur:& ſi abſque.l. ſumen dum eſt : quare cum.l.a d.u.coniũgendum ſit neceſſario.u.uocalis efficitur & breuis ante uocalem.a.quæ eſt in diphthongo.a.qua ipſum.abiicitur. Vnde catalectici cognominantur:& ſic duo fiunt dactyli.e.remanente necaliter fieri potuiſſet Similiter Catullus ueronẽſis uerſiculum illum:Et zonam ſoluit diu ligatam inter hendecaſyllabos phaleucios poſuit:hoc eſt inter uerſiculos undecim ſyllabarũ a phaleuco auctore cognominatos:qui quinque pedibus conſtant: & niſi ſoluit triſyllabum ſit:uerſus ſtare non poſſet.Sed quoq; id ĩ deriuatiuis & compoſitis maniſeſtius inſpicitur: ut uoluo uolutus:ſoluo ſolutus: auis auceps:auſpiciũ lauo lotus faueo fautus:caueo cautus.Sic ẽt cõtra.a.uocali trãſit ĩ cõſonãtẽ:ut nauta nauita:gaudeo gauiſus. Rurſus & æoles ĩ metro digamma ipſum quandoque pro nihilo aſſumebãt ſic & noſtri quoq; .u.cõſonãs nõnunq̃ pro nihilo aſſumere uoluerũt:& maxime uetuſtiſſimi comicorũ:ut Terentius in andria:ſine iuidia laudẽ inuenies:& amicos pares.Eſt enim trimetrum ĩãbicum:in cuius primo pede niſi.u.pro nihilo habeatur:ita ut fiat tribrachus:ſtare uerſus :nõ poteſt.Nã ſex pedibus conſtat:quorum primus ẽ : ſininui ubi .u.abiicitur: & trium breuium pes conficitur.Secũdus eſt dia qui dicitur iambus.Tertius eſt laudin q eſt ſpondeus. Inſuper & uenias ſequitur qui eſt anapeſtus & quartum pedem facit.Quintus eſt etami qui ſimiliter eſt anapeſtus.Deinde ſequitur ſextus q ẽ coſpares:& ẽ amphimacrus:hic pes nunquam cõſueuit eſſe huiuſmodi trimetris:ſed hic uerſus dicit̃ trimetrus hypercatalecticus. Verũ & apud noſtros ex alio capite amittit.u.uim litteræ in metro ſcilicet quum poſt.q.ipſum.u.ponit̃ alia uocali ſequẽte.u.ut ĩ mile exẽplis ꝑſpici libet.Nã tũc quoq; teſte Seruio ſuper donatum:Nec conſonans eſt ipſum.u.quod loco digãmæ poni cõſueuit:nec uocalis eſſe p̃õt.Non q̃dem conſonans:q̃a ut ſupra uidimus poſt cõſonãtẽ ĩ eadẽ ſyllaba poni nõ p̃õt:ideo æoles cõmutabãt digãma in.b.& p̃ponebãt dictionibus incipientibus ab.r.Non ẽt uocalis q̃a poſt ſe ĩ eadẽ ſyllaba aliã uocalẽ hẽt:cuius merito cõſueuit ſp̃ fieri conſonans:& uocalis ſonum amittere. Hoc idẽ ẽt plærũq; patit̃ ĩter.g.& aliquã uocalẽ ut ſanguis ligua.Idẽq; ſæpe fieri cõſpeximus.ſ. ãtecedẽte ipſũ.u.& ſequente.a.uel.e.ſuadeo ſuauis ſueſco ſuetus.Vtebãt̃ ẽt ut diximus æoles ĩp̃o digãma ubiq; loco aſpirationis effugientes ſpiritus aſperritatem. Quos in multis quoq; nos ſeq̃mur.nõ aũt ĩ oĩbus. Nã ut illi Fέστιο:nos ueſtis dicimus:ubi Fεσπερα nos ueſpera:ubi Fισ nos uis.itẽ & hiatus cã illi quoq; ĩterponere ſolebãt digãma ut ĩ tripode uetuſtiſſimo Appollinis q ſtat ĩ zerolopho bizãtii ſic ſcriptũ annotauit Priſcianus ΔεμοφαFωγλαφων Et nos quoq; hiatus cã ĩterponimus.u.loco digãmæ.F.ut caluus argiuus pauo ouum ouis bouis:poſt hæc ãt cũ dictiones græcas tranſferimus ponius.u.noſtrũ plærũq; ꝑ ου dipthongo ut muſa pro μουσα: Nõ nunq̃. ꝑ.o.correpta ut Cyrus ꝑ κυροσ: cyprus ꝑ κυπροσ:pelagus ꝑ πελαγοσ.quemadmodũ ſupra uidimus quũ de.o.littera tractauimus:Quandoq; ꝑ.o.producto quod illi.ω.mega.i.magnũ uocãt ut fur pro.φωρ.Quin e contrario nõnunq̃.o. pro οὐ diphthõgo ponimus:ut bos cũ ſolo.o.dicius:ꝑ eo q̃d βουσ cũ ου diphthõgo ab aliis ſcribitur nõnunq̃ uero ponimus.u. ubi illi.y.græcũ ſcribũt : ut infra cũ de illo tractabimus late dicemus.Quid q̃d traducentes dictiones græcas ĩter.c.&.l.uel.c.&.m. ipſum.u.quandoq; interponimus:& ηρακλισ hercules:ασκληπιοσ. Aeſculapius . αλκμηνη ſecũdũ antiquorũ ſcripturã Priſciãno teſte Alcumena ſcribebatur:q̃n & αλκμηνον. Alcumenon fuit etiam.u. in quaſdam alias uocales ab auctoribus noſtris aliq̃do cõmutatũ:& ꝑ deriuatiões quotidie cõmutãus ĩ.a.ut ueredus ueridarius:ĩ.e.ut põdus põderis. dierat ꝑ deiurat peierat ꝑ peiurat.Qui & ãtiq teſte Papyriãno auger ꝑ augur:augeratus ꝑ auguratus dicebãt.ſimiliter in his q̃ a tertia cõiugatiõe naſcũt̃ quotieſcũq;.n.&.d.ipſum.e. ſequebãt̃ loco.e. ipſum.u. ſcriptitare ſolebãt:ut faciundũ ꝑ faciẽdũ: legũdum pro legendũ:dicũdum pro dicendũ : uertundũ pro

uertēdū.i.ſ.correptā p cōpoſitionē ſcilicet nominū habentiū ultimā ſyllabam deſinentē in.u. cum uerbis ſiue participiis ut cornu corniger:& cornicē: arcus arcitenens:fatum fatidicus:aurum aurifex luctus luctificus:fluctus fluctiuagus:opus opifex:ēt p diuiſionē:ut currus uel curſus:curriculus uel curriculum.Nā curru per diuiſionē deſcendunt :ut Iuuenalis in ſatyra quæ incipit:Plurima ſunt fuſcine inquit:Nā ſiquis magni cenſus pcepit amorē:Et leuo monitu pueros pducit auaros.Dat libertatē & totas effundit habenas:Curriculo quē ſi reuoces ſubſiſtere neſcit.Vbi curriculū a curru & tranſlatione ſua diminuit:Similiter Curcius li.viii.de geſtis Alexandri inquit:alioꝝ turbati equi nō i uoragies mō lacunaſq;:ſed ēt in amnē pcipitauere curricula : Eſt ēt curriculus curſus:ut Var.in epiſtola ad Iuliū Cæſarē atteſtat:& Plau.ſimiliter cū ait i epidico:Nā ut apud portum te conſpexi curriculo occœpi ſequi uix adipiſcendi poteſtas mō fuit.Quī & ſignat tps ipſum teſte Seruio ſup.viii.æneí.ubi ait Virgi.Curriculo expulerat ſomnū cū fœmia primū : Significat ēt locū ubi curritur.Quid quod.u.in.i.qbuſdā i dictionibus a.C.Cæſare traductū fuit.Nam ut ait Quint.lib.primo:optimus & maximus ut mediā .i.litteram quæ ueteribus.u.fuerat acciperēt.C.primum Cæſaris iſcriptione traducit factū : ſcribebāt ēt antiqui teſte priſciano carnufex cum.u.pro carnifex:& lubens pro libens:peſſumus pro peſſimus.

De Littera.X.

x Littera ſemiuocalis eſt:quā ex græcis accæpimus:& multa cōmoditate i dictionibus noſtris habemus.Nā duplex eſt:& p q̄ mō.cſ.modo.gſ.mō duplicato.ſſ.ut dixit Pli.primitus utebātur ut apecſ cū.cs.p apex cū.x.q genitiuus ēt indicat:in quo apicis dicimus.Similiter gregſ prius cum.gſ.dicebamus:ubi nunc grex cum.x.dicimus:quod genitiuus indicat gregis: eodem modo Vlyſſes cū duplici.ſſ.ubi nunc Vlyxes cū.x.ſcribimus q̄ literaturam cū duplicato.ſſ.græci ēt obſeruant dicētes ολύσσευς:unde quod apud dores Διοσα :qd eſt bina cum gemino.ſſ.ſcribit:ſæpe ab Hō.Διξα cū.x.ponit.Verū græci ſequente.ſ.nunq̄.x.pponūt: ſed illā in.κ.quæ ſimplex eſt conuertūt ut pro ἐξ & στασισ non ἐξστασισ ſed εκστασις cū.κ.ſcribunt. Cuius hæc rō uidetur qa.s.geminari aliqua conſonante antecedēte minime poteſt.At.x.cū loco.c.& .s.uel.g.&.s.uel gemini.ſ.fungatur.Si illā in eadem dictione.ſ.ſequeretur.contingeret illā poſt.c.uel.g.uel.s.geminari.quod fieri non pōt.Quæ ſane ratio adeo cōcludere uidet:ut nullo pacto.s.poſt.x.ēt in ſcriptura noſtra ſcribere debeāus.Quod teſte Quītiliano lib.ix.de inſtitutione oratoria rephēdit Luranius: Meſſalla in libro de.s.littera defendit.Ita ut nō recta illoꝝ dici poſſit ſcriptura :quā ſupra cū de litteras tractaret recenſuimus:ubi dicebant a pecto expecto cū.s.poſt.x.ſcribendū eſſe uel exſoratus ut alii.Quod ſi liceret licebat etiā poſt.bs.uel.ps.quas loco.ψ.duplicis accipimus addere.s.ita ut diceremus obſſeſſus uel abſſpectus cū duplici.s.poſt.b.qd minime licet.Nec ēt more græcoꝝ.x.i.c.ſequēte.s.conuertimus:ſed teſte Priſciano.x.ſolā abſq;.s.apponimus.Ita ut quotienſcūq; ex ppoſitio cōpoſita præponitur dictionibus icipiētibus a uocalibus uel ab his quattuor cōſonātibus:hoc eſt.c.p.τ.s.ipſa integra manet.Sed ex his quattuor cōſonātibus ſola.s.abiicitur ut exaro:exeo exigo:exoleo:exuro: excutio:explodo:extraho : exequor:expecto exequæ expes.Sed dubium de exſicco : & de exſibilo reſtat: quæ abſq;.s.nō poſſe ſcribi uidenť:ubi ait Papyrianus:q̄re & cætera ſimili modo potuiſſe ſcribi appareret. Vnde antiquorum forte conſuetudo magis in his q̄ grāmaticorum ratio ſectāda erit.Tranſit.x.teſte Priſciano per deriuationem i.u. cōſonantem ut nix niuis.in.ct.ut nox noctis:ſubdit etiam loco aſpirationis ut ueho uexi:traho traxi.

De.Littera.Y.

y Littera uocalis eſt anceps & liquida : hocē quæ facile modo produci mō corripi pōt. Hanc in ſolis dictionibus græcis:& eo loco quo illi ſcribūt : & nos ſcribere debēus.Nec i nullis latinis ponere prorſus debemus: qa ob id tantū ſuſcæpimus:ut ppriā dictionū græcaꝝ ſcripturam: quas ab illis accæpimus:ut in tranſcribendo ſeruaremus.Nam cum pro latinis dictionibus.i. noſtrū habeamus:græcas litteras itermiſceť nō debemus: Sane ueteres noſtros illā trāſcribendo i pluribus dictionibus mutaſſe:hac p illa.u.quoq; nōnunq̄ uero.o.poſuiſſe cōperio:ut Δου duo:μυσμus:& ide diminutiuū ſucula:κυβερνητησ gubernator:κυμινοσ cuminus:κυπαρισσος cupſſus: κύμη: cumæ qd urbis eſt nomē:ut i dictionibus uidebimus: μυραινα murena:qd piſcis eſt nomē:μυλλοσ mullus nomē eſt piſcis:ut Iuuenalis.Mullū ſex milibus emit:θυνοσ thunnus ſimiliter eſt piſcis:στυππεια ſtupa:πορφυρα:purpura:τυμβα tūba:φυγη fuga: φυκος:fucus βοτρυς botrus:γονυ genu : σαμβυκα ſambuca genus eſt inſtrumenti muſici ζυγος iugum: σύλλας ſulla:& plura alia q̄ ſimili modo.y. græcū in.u.noſtrū cōuertūt.Nā ſullā quē iam dicimus ſyllā in antiquis codicibus & emendatiſſimis cum.u.ſcriptū & nos ipſi ſæpiſſime aſpeximus: & a doctiſſimis uiris noſtræ ætatis & conteraneis meis Leonardo & Caralo Arretinis:ſic antiquos ſcriptitaſſe cōfirmari audiui.Vnde uidemur ſecuti æoles q ipm.y.græcū ſono ipſius.u.ſoliti erant ſæpiſſime pronunciare.Itaq; ſi eoꝝ poetæ nōnunq̄ ipſi.y.græco aſcribebāt.o.nō id quoq; factitabāt:ut diphthōgum facerent:quēadmodū ex diligentiſſimoꝝ grāmaticorū teſtimonio cōperimus:quia illā corripiebāt: ſed ut per id quoq; expſſius declararēt:apd eos ipſum.y.græcū ſono ipſius.u.efferendum eſſe: ut i eo Callimachi uerſu καλλιχορου χιονος καὶ συρειας ευογατηρ . Cōuertimus etiā nōnunq̄.y.græcum in.o.noſtrum ut νυξ nox:αγκυρα ancora: μυλοσ mola:στύραξ ſtorax cum.t.exili & alia nōnulla ſimiliter:quorum rationem reddere præter litterarum ſimilitudinem & figurarum ſeu linguaꝝ conſuetudinem difficile eſſet.

De Littera.Z.

z Littera muta eſt:quā ſimiliter pro dictionibus græcis accepimus: p qua primitus nōnunq̄ ſimplex.ſ.ut ſagunthū pro ζακυνθοσ: ſethus pro zethus: quandoq; uero duplicatū ſcribebamus:ut maſſa pro μαζα: Patriſſo pro πατριζω:

pytiſſo pro πυτυ∫ω:quãdoq; aũt pro illa.d. ipſum
ponebamus:ut odor ab οʒειγ:Medentius pro Me/
zentius teſte Priſciano.

Aec littera a Claudio Cæſare cõperta anti/
h ſigma nominata eſt:qa unũ ſigma & alteꝝ
inuerſum atq; oppoſitum detinet uoluitq;
illã locũ eius litteræ detinere:quæ apud græcos.ψ.
ſcribiť & apud nos p.pſ.uel.bſ.traduciť. Quãuis te
ſte Priſcia.multo meliorẽ uolubilioreq; ſonitũ.ψ.
habeat q̃.ps.uel.bs.Nam ſic quoq; ante illius inuẽ/
tionem græci ꝓ ea litteras illas perſcribebãt. Qua
de re licet recte ipſi Claudio uiſum fuiſſe dicať no/
uam ſcilicet formã ſub eadem poteſtate compire.
Nulli tamen auſi ſunt antiquam ſcripturam mu/
tare. Veꝝ Papyriano teſte a nõnullis aliis q̃to expe
ditior ẽ.ψ.q̃.ps.tãto.ps.q̃.bs.eẽ uideť.Ideoq; dictio
nes græcas p.ψ.ſcriptas:quãdoq; quidẽ i.ps.trãſfe/
rimus:ut pſalmus pſitacus pſeudolus terpſichore
æthiops:nonnunq̃ uero in.bs.ut αψυρτος abſyr/
tus:αραψ arabs.Sane.ps.uel.bs.nunq̃ in eadem ſyl
laba coniungiť in fine nominatiui:niſi cuius gñtus
in pis uel in bis deſinit ut Pelops pelopis: æthiops
æthiopis:arabs arabis.Quod nõ ſolũ i græcis quo/
q;:ſed ẽt in latinis quoq; obſeruamus::ut ſtirps ſtir
pis:priceps principis:urbs urbis:celebs celebis.

De ordinatione litteraꝝ inuicem tam uocaliũ q̃
cõſonantium.Et primo de ordine uocaliũ.

C Vm ergo de litteris & eorũ nominibus
figuriſq; & poteſtate ex ſnia clariſſimoꝝ
uiroꝝ deſeruerimus. Reſtat iam de ea/
rũdem ordinatione in ſyllaba deinceps
petractare:& a uocalibus incipientibus hæc primũ
annotãda uideť.Quod uocalis unica nõ niſi abu/
ſiue ſyllaba dici põt hoc ex ui nominis ſyllabæ cla/
riſſime apparere põt.Nam ſyllaba dictio græca eſt
συλλαβω uerbo qđ eſt cõpҕhendo deducta.
Vnde & ſyllaba ipſa cõpҕhenſio dici põt: quæ nõ
niſi ex pluribus.hoc eſt ad minus ex duobus recte
fieri ualet.Sed quia communiter ſyllaba pro uoce
litterali accipitur:quæ ſub uno accentu & uno ſpi/
ritu indiſtanter proferť:cõſueuimus ẽt uocales ſin/
gulas ꝓ ſingulis ſyllabis accipere.Itaq; ab una litte/
ra incipiens ſyllaba non ultra ſex litteras progredi
poteſt:ut ab arx mars ſtans ſtirps.

Tres uocales in eadem ſyllaba locari nõ poſſunt

Vnq̃ ẽt tres uocales in eadem ſyllaba recte
n locari poſſunt. Nam.u.&.i. non aliter di/
phthongis coniunguntť:niſi loco conſonã/
tium apponanť:uel ipſum.u.uim litteræ amittat.

Duæ uocales in diphthongum coniunctæ po/
nuntur in eadem ſyllaba.

T duæ uocales cum diphthongũ conficiũt
e unicã:iam tunc ſyllabam efficere ualent ut
Aeneas. Cæſar: mœnia: œnophorũ audio
gaudeo:Eugeneus:Perſeus.

Quibus diphthongis utuntur latini & græci: &
quas ex græcis traduximus.

Vattuor igitur in latina elegantia diphthõ/
q gorũ genera habemus.æ.œ.au.eu.De qui/
bus i ſeq̃ntibus i dictiõe diphthõgus uide/
bimus. Sed duodecim i græca cõperiunť. Ex qbus
cũ tãtũmõ octo nos i ſcripturã noſtrã traducamus:
uidelicet αι.αυ.ευ.ει.οι.ου.υι.ωι.de his tãtũmodo
& p quas litteras ad nos trãſferunť uidendum erit.
Nam pricipaliter ut ꝓmiſſimus de orthographia
dictionum græcarum quæ latine ſcribuntur tra/
ctaruri ſumus. At reliquas eorũ diphthongos:quæ
ad nos minime ſpectant prætermittemus.

De diphthongo.αι.

Rima igiť diphthõgus fit ex.α.cum.ι.in q̃
p utraq; uocalis ſonũ ſuũ pdit:& ſimplicis.e.
ſonũ ſuſcipit:i ſcripto uero nullo mõ ſim-
plex.e.pro.αι.diphthõgo ab illis ſcribi poteſt. Nec
e contrario diphthongus pro ſimplici.e.at cum hu
iuſmodi dictiones in quibus illa diphthongus ſcri/
pta fuerit a nobis tranſcribuntur:ſemper loco illius
noſtrã.æ.diphthongũ apponimus:ut αινειας Aene
as μεγαιρα Megæra. Nõnunq̃ uero illã diuidimus
i.α.& in.ι.& tũc quoq; ipſum.ι. quãdoq; quidẽ pro
duplici cõſonãte accipiť:ut αιας Aiax: μαια Maia:
quandoq; uero uocalis remãet:ut ναισ nais. Vir.i
Alexi:tibi candida Nais:& Oui.Nais ab his tacuit.
Sed hæc quoq; dictio diuerſimode i plurali nume/
ro a poetis nr̃is obſeruata legitur.Nã cum naiades
ſcribamus:nõnũq̃ ſecundã ꝓducimus:quãdoq; uer
ro corripimus.Nãq; ꝓduxit illã Virg.in ſilẽo cum
dixit. Aegle naiadũ pulcherria.corripuit uero Oui.
li.metamorphoſeos.iiii.cũ ait. Mercurio puerum
diua cythereide natũ Naiades idæis enutriuere ſub
ãtris.Nec hæc ſolũ nr̃i obſeruauere poæte:ſed q̃do/
q; diphthongũ illam diuidentes ꝓ uera diphthõgo
æ.poſuerũt:ut aulai ꝓ aulæ: pictai ꝓ pictæ. Virgili.
lib.æneidos.iii. Aulai in medio libabant pocula bac
chi. Idem libro.viii. Diues equum:diues pictai ue/
ſtis & auri. Quid q; nonnunq̃ diphthõgũ ipſam to
tã.o.ſimplex traductã cõperimus:ut αιντασ Oeta:
& ſi qđ ſimile cõperitur:ubi αι diphthongus in ſim
plex.o.& ι.in.e.noſtrum conuerſa fuerunt. Nã nul
lo pacto poteſt ibidẽ eſſe.œ. diphthongus ſed diui
ſim tantũmodo illa proferri conuenit:ut Oui. non
ſenis œtæ regia lẽnos erat. Trãſit q̃doq; hæc diph/
thõgus p deriuationes & compoſitiones in.i. pro/
ductã q̃ro:iquiro exquiro. Quanuis exquære Plau
tus dixit in aulularia:ut intro exq̃re ſit ne ita ut ego
prædico. Similiter lædo illido:cædo & occido.

De diphthongo.αυ.

Ecunda diphthongus fit ex.α.&.υ.pſilon
ſ ſic.αυ.quã græci ſub uno accentu & unica
ſyllaba ꝓferũt tali ſilicet ſono: ac ſi aue ꝓ/
ferať ablata.e. Quã cũ i dictionibus græcis ad no/
ſtras traducimus cõuertimus i au.diphthongũ no/
ſtrã:ut αυγουςτινοσ Auguſtinus αυλκ aula αυρα
aura:ſed aliq̃do quidẽ a noſtris diuiditur:ut ναυσ
nauis:ubi nulla eſt diphthongus:ſed.y.pſilon in.u.
cõſonãs eſt cõuerſa. Quod nos quoq; i dictionibus
noſtris q̃doq; obſeruamus:ut gaudeo cuius prima
diphthongũ hẽt:in gauiſus diuidiť:& fit.u.conſo/
nãs:E cõtrario ẽt cõtingit.u.conſonãs i diphthõgũ
reuerti:& hoc p abiectionẽ uocalis ſeq̃ntis ipſum.u.
ut lauor lauus:faueo fautor:auis:auceps: ut etiã ſu/
prauidimus cũ de.u.littera tractaremus. Trãſit nõ/
nunq̃ diphthongus ipſa.au.more antiquo in.o.ꝓ
ductã:ut lotus ꝓ lautus:ploſtrum ꝓ plauſtrũ:cotex
pro cautex.q̃doq; in.o.correptam ut loretũ pro lau

retū oricalchū pro aurichalcū. Vir. in. xii. Ipſe dehic
auro ſqualētum alboq; orichalco: & Hora. in arte
poe. Tibia nō ut nūc orichalco iuncta tubæq;. Nam
ut ait Feſtus in dictione orata: aurū ruſticoꝝ dice
bāt auriculas oriculas. Vnde & orichalcū ꝑ aurical
cho de quo in ſua dictione late uidebimus: poſita ꝑ
pauſia: Nam a Vir. pauſia dicitur cum ait li. geor. ii.
Orchites & radii & amara pauſia baca. Pli. uero lib.
xv. naturalis hiſtoriæ: Tria igt ſunt oleæ genera or
chites radii & poſitæ. Verū e contrario antiq q̄doq;
Priſci auctore. au. diphthongū pro. o. ponebant: ut
auſtrū pro oſtrum auſculum pro oſculū. Item teſte
Seruio in primum georgico. caudex pro codex ſa
urex pro ſorex: caules pro coles: caures pro corus.

De diphthongo. ευ.

t Ertia diphthongus apud illos fit ex. ε. cū. υ.
pſilon. ſic. ευ. quæ ſub uno accētu & una ſylla
ba quēadmodū alia quæq; ab illis ꝓfert:
ueluti ſi ꝓferat eua ablato. a. & hæc quoq; cū i dicti
onibus græcis ad noſtros trāſfert: p. eu. noſtrā diph
thongum ſcribitur. ut ευγενιοσ. Eugenius ευαν
γελιον euangaliū. & uniuerſaliter ubicūq; maiores
noſtri has duas diphthongos in dictionibus græcis
comperunt. ſ. αυ. & ου. fere ſp loco. υ. pſilon. u. la
tinū poſuerūt. Ex quo certū haberi pōt illd. u. apud
illos in ſuis diphthongis ſonū ſuum dep̄didiſſe: cū
neq; ſit. u. neq; ut. u. noſtrū ab illis. ſed ut. i. proferat
Quāq̄ antiq æoles a qbus noſtra grāmatica ut plu
rimū deducta fuit: ſono ipſius. u. ſæpe ipſum. υ. ꝓfe
rebāt: ut ſupra uidimus. Verū & nōnūq̄ ex ipſa diph
thongo. ευ. cū ad litteraturā noſtrā traducimus. lit
teram unā abiicimus & alterā retinemus uel ut alii
dicunt tota diphthongus in alterā litterarū cōuer
tit: qđ ad idē tēdit: Et abiicimus q̄doq; qdē. o. & re
tinemus. e. productā: ut αχιλλεοσ Achilles: οδισ
σευσ Vlixes. περσευσ Perſes q̄q̄ etiā Perſeus a nr̄is
dicatur: Quandoq; uero abiicimus. e. & retinemus
. i. qđ in. u. noſtrā productā ſimiliter cōuertimus: ut
φευγο fugio: φευγη fuga: de qua dictione cū. f. ſcri
pta in ſequentibus fiet ſermo.

De diphthongo. ει.

q Varta diphthongus fit ex. ε. cum. ι. ſic. ει. in
q̄. e. ſonū ſuū p̄dit: & diphthōgus tota uoce
ipſius. i. ſimplicis ꝓfert. Nō tamē eius loco
. i. ſimplex ab illis ſcribi pōt. At cū apud nos trāſfert
non poteſt in aliam diphthnogum ſibi correſpon
dentē cōuerti: quam non habemus: Sed aliquādo q
dē illā i. i. ſimplex tranſferius: ut νειλος nilus πλιεα
δεσ pliades: ubi abiicimus. e. & retinemus. i. Vir
gilius lib. i. æneidos Arcturū pliadeſq; hyades ge
minoſq; triones: ubi nō ſolum abiecit. e. ut diximus
ſed ipſum. i. ac ſi fuiſſet in dictionibus latinis ante
uocalem corripuit. Aliquādo uero diphthōgū ipſā
in ſimplex. e. ſemper productā conuertimus: χορε
ια chorea σπονδειοσ ſpondeus: uerū & aliquādo
eadem diphthongus apud nos cū trāſfertur diuidi
tur: & ambæ litteræ diuiſæ a nobis proferuntur ut
in ea dictione: quam diximus tranſtulerunt: ut plu
rimum noſtri poetæ pleiades. In qua diphthōgus
ipſa diuiditur: &. i. ſimplex coſonans efficit: quam
obrem in hac ipſa diphthongi diuiſiōe ſemper pri
mam producimus. Secundam uero quādoq; qui
dē corripimus: & tunc quoq; ſp primā more græ
corum accentum ſeruamus: ut Virgili. libro geor.
primo: Pleiadeſq; hyadeſq;: claráq; licaonis arcton.
ſimiliter Ouidius libro. iiii. faſtorum: Pleiades inci
pient humeros releuare paternos. Nāq; nō poteſt
ſcribi pliades cum ſolo. i. quia tunc quoq; prima il
lius breui exiſtente carmen claudicaret: ut libro. i.
æneI. Virgilius ipſe obſeruauit primam corripiens:
ut proxime oſtēdimus: Non enim in oībus nō pro
prius eandem uno loco longam & alio breuem po
nimus. Quandoq; uero ſecūdam eius dictionis ſyl
labam ſecundum aliquos etiam producimus: & in
illam accētum tranſferimus: ut Propertius ad Cin
thiā: Nō hæc pleiades faciunt neq; aquoſus orion
Lucanus lib. ſexto: pleiadumq; ſoror genitrix mea
maximus atlas. Eſt auus: ſecundum alios uero fit
diæreſis: hoc ē diuiſio diphthōgi græci: & remāet. i.
uocalis ac breuis una cum a uocali ſequente ita ut
ſit ibi dactylus & accentus ſup prima remaneat. ꝑ
ter hæc aūt diphthongus ipſa. ει. nōnunquam a no
ſtris græco more deſcribitur: ut a Virg. in pollione
dū ait Orphei calliopea lino formoſus appollo. Et i
ſileno: Caucaſeaſq; refert uolucres: furtūq; prome
thei. Idem libro. i. æneidos. Iam ualidam ilionei na
uem iam fortis achatæ: i quibus. ei. ꝑ unica ſyllaba
& unica diphthongo apoſuit: ut teſtis eſt Macrobi
us lib. ſaturnaliū: & metrorum ſcāſio īdicat quæ di
uiſis litteris fieri non poſſet. Immo quod plus eſt
comperimus uetuſtiſſimos noſtros ſemp ꝑ. i. lōgo
diphthongū hāc ſcriptitaſſe. Vnde id quoq; Luciliū
p̄cepiſſe rettulit Quintilia. cū ait. Iam pueri uenere
e poſtremum facito atq;. i. ut pueri plures faciāt ac
deinceps idē mēdaci furiq; addes e cū clari furei iuſ
ſeris. Quid qđ apud ariminū in triūphali arcu: q iā
ꝑ porta urbis habet ſcriptū antiqſſimis lr̄is adhuc
aſpicere licet. CELEBRRIME IS ITALIAE VI
EIS pro celeberrimis italiæ uiis. Et nō lōge ab ur
be Roma i loco quē aureliā iā uocāt ſcriptū aſpexi.
Sibi Sueis ꝑ ſuis. Vnde ēt Priſciano teſte li. viii. ſcri
bebāt antiqſſimi uolo ueis: cū diphthongo. ei. in ſe
cūda pſona ꝑ eo qđ dicimus uis. ubi diphthōgum
in. i. lōgā cōmutauimus. Quare illoꝝ obſeruātiam
ſupuacuā dixit Quintilia. in primo: qa. i. tā longe q̄
breuis naturā hēt: tū ut ait icōmodū aliquādo.

De diphthongo. οι.

q Vinta diphthongus fit ex. o. cū. i. ſic. οι. in q̄
o. ſonū ſuum oino apud illos p̄dit: & ꝓfert
ſonum ut. i. noſtrū: ꝑ ipo tamē ſcribi ab illis
nō pōt: nec ecōtrario. Quā utiq; diphthongum cū
nos ex dictionibus græcis in latinū ſermonem trā
ſcribimus: in eam conuertimus diphthōgum quā
per. œ. ſcribere conſueuimus. nam. o. remanente. i.
in. e. conuertimus: & fit. œ. diphthōgus ut φοιβοσ
Phœbus: οισ τροσ œſtrū. Virgi. lib. geor. i. Cui no
men aſilo romanū eſt œſtrū grai uertere uocantes:
οινοφοροσ œnophorū. Iuue. Tandem illa uenit ru
bicūdula totum œnophorū ſitiens. aliquādo uero
remanētibus eiſdē litteris illam nos diuidimus: ut
τροια Troia. ευβοια Euboia: ubi. i. duplicis conſo
nantis uim obtinet. Aliquādo āt totā diphthongū
in ſimplex. o. cōuertimus: ut ποιημα poema ποιη
της poeta. Nam diphthongus tota in. o. trāſfert: &

illud α.qđ diphthongū ſequit̃ in.e.noſtrū cōmutat̃.Quādoq; uero & ipſam diphthongum in ſimplex.u.noſtrū cōuertimus ut φοίνικος punicus.

De diphthongo.ου.

Extra diphthōgus fit ex.o.cum.u. pſilon ſic
ſ ου.ubi utraq; uocalis ſonū ſuum ꝑdit & ſonum latini.u.ſimpliciter aſſumit:q̃do ſcilicet.u.noſtrū uocale eſt.cū ergo illā traducimus i.u. latinū cōuertimus. Verum ut oſtēdit Seruius in.x. æneí.Conſueuerūt antiq noſtri illā in.œ. diphthōgum transferre:ut & diphthongū nos haberemus ubi illi habebant.Nec græca modo ſed plæraq; ex noſtris:q̄ nos p.u.ſcribimus:antiq per.œ. diphthōgum ſcriptitabant:ut mœrus pro murus quod obſeruaſſe Virgi.in præfato libro.x. teſtat̃ idem Ser. cum ait:Quin intrant portas atq; ipſis prælia miſcent:Aggeribus meroꝝ ꝓ muroꝝ: ubi primā cū œ.diphthongo ſcriptam dixit. Similiter mœnia cū œ.diphthongo pro munia ſcribi aſſeruit: pœnio ꝓ punio:quod eodem teſte a pœna uenit:hinc & pœnica regna uides:de quibus i particularibus dictionibus latinis uidebimus.

De diphthongo.υι.

Eptima diphthongus fit ex.υ. pſilon &.i.
ſ paruo coniunctis inuicem hoc mō.υι.quæ unius.i.lōgi ſonū ſeruat:quā apud latinos i ipſis dictionibus græcis:quas latine trāſcribunt ſic ꝓrſus:ut iacet apud græcos obſeruatā cōperimus: & nos ſimili modo obſeruar̃ debemus: ut αρπυια harpiya. Virg.lib.iii.ænei.ſic obſeruaſſe dephendit̃ ex antiqs & emēdatiſſimis codicibus:ac Macro. teſte ubi ait. Quas dira cælēo:Harpiyæq; colūt aliæ. Idē li.geor.iiii.Atq; getæ atq; ebrus ac attias orithyia ſic.n.græce ſcribit̃:ὠρείυια:ſimiliter cynomya:& alia q̄ plura.Nam ſimili mō ſcribūt noſtri dii &.ii. per geminum.ii.& per unum ꝓferunt.

De diphthongo.ωι.

Ctaua & ultima diphthongus ex his q̄s in
o latinum traducimus ea ē:quā illi ex.ω.magno &.i.paruo cōficiunt: ſed diuerſimode ab antiqs & modernioribus cōſcriptā. Nam antiq q̄dem ipſum paruū.i.ad latus ipſius.ω.magni ſemper cōſcribebāt hoc modo uidelicet.ωι.ut in codicibus illoꝝ antiqs quottidie legimus. At alii moderniores nō ad latus:ſed ſub ipo.ω.ſubſcribere cœperunt:ſic uidelicet.ῳ.Quod ex librarioꝝ imperitiæ primitus ꝓueniſſe exiſtimo: q cum uoce ipſius.ω. magni tota diphthongus proferri habeat. Ita in ipſum.i.paruum penitus ſonum ſuum perdat:incōſiderate ſolū.ω.hoc ē nō ēt ad latus ipſum:id eſt paruum applicādo conſcribebāt:ut ſimili modo i ſcripturis noſtris frequentiſſime cōtingit:i quibus ubi ſcribi debuiſſet.æ.diphthongus ipſum ſolum.e.ex imperitia deſcriptum comperimus. Quod docti deſde græcoꝝ grāmatici eiuſmodi tā male ſcriptos codices emendantes:ipſum.i.paruū quod ad latus eſſe debuerat ſcribebant. Quod ſane ex illo ēt ꝓpēditur:qa ab inſitis noſtri tpis librariis in nouis illoꝝ codicibus omiſſum illud.i.paruum penitus deprehendimus.Cū igit̃ hanc diphthongū in latinū cōuertimus i noſtram.œ.diphthongū ut maiores noſtri ſemp obſeruauerūt:& nos trāſferre debemus uidelicet remanente ω.quod noſtrū conuertimus & ipſum.i.paruū in.e. trāſmutamus: quēadmodū & in alia illoꝝ diphthongo uidelicet.oi.ſupra diximus obſeruādū:ut τραγῳδία Tragœdia. κωμῳδία comœdia. Nam ambæ hæ dictiones ex ᾠδη:quod apud nos eſt cantus cōponuntur:& prima quidem cū ea dictiōe quæ eſt τραγος.i.hircus:alia uero cū ea quæ eſt κωμη.i.uilla coniungit̃. Cū ergo eius dictionis quæ eſt ᾠδία:prima ipſum.i.paruū cōſcriptū habeat:uel ut antiqui obſeruabant ad latus ſic ſcriptū ωιδία.quæ eodē mō:ut alia profert̃:cū apd nos transfertur per.œ.diphthongū ſcribi debet. Nā formatur ea dictio ᾠδία ab hoc uerbo ἀοιδῶ qđ apud nos eſt cano & traducit̃ ᾄδω quo antiqui poetæ utunt̃:ut Homerus i primo iliados uerſu:μῆνιν ἄειδε.quod alii in communiorem līguā deducentes conuerterūt.a.&.o.paruum in.ω.magnū remanēte.i.ut Moſcopulus diligens illoꝝ grammaticus atteſtatur & dixerūt ωιδω.uel ſecundū modernos cum.i.paruo ſubſcripto uidelicet.ᾠδω.quod apud nos dicitur cano. Vbi i prima eſt diphthōgus quæ uoce ipſius.ω.tantummō profertur:hanc ergo cū i latinum conuertimus in.œ.ut diximus tranſcribimus & uoce ipſius.e.ſimplicis ſecundā noſtrā conſuetudinē ꝓferimus.dicentes:tragœdiā:comœdiā. cytharedum pſalmœdiā:proſœdiā:& ſi quid aliud ſimile cōtingat.quanuis iſta duo ultima græca uoce cum.o.abſq; diphthongo proferre conſueuerūt ut late uidebimus in dictione proſodia.

De ordinatione conſonantium inter ſe.& quod uocales nō plures q̄ tres conſonantes i eadē ſyllaba uocalem antecedunt uel ſequūtur.

N Vnc ad ordinem coonſonantiū inter ſe & cū uocalibus progredientes. cōperimus primū ex ipſa linguæ poteſtate nō plures q̄ tres conſonantes in eadē ſyllaba uocalē ipſā antecedere:nec rurſus niſi tres conſequi poſſe: ſic.n.pſtrepo uerbū afferimus. Sic mulctram ꝓ ipſa emunctione.ut Virgilius i buco. Bis uenit ad mulctram. Vel muctrale.quod uas eſt:in quo lac emūgitur. Similiter ſtirps cum tribus poſt uocalē effertur:quæ cum hominum dicitur generis ē fœminini;ut Virgilius:Hei ſtirpem in uiſam: Cum uero arborum maſculini:ut idem in.xii. Cum ſemel in ſiluis uno de ſtirpe reciſum.

Duæ ſole conſonātes uocalem ſequuntur: ſi tres præcedunt:& e contrario.

Ane ſi tres conſonantes uocalē ipſam præ
ſ cedunt: non poſſunt niſi conſonantes duæ in eadē ſyllaba ſubſequi:ut monſtrans. Et e cōtrario ſi conſonantes tres uocalē ſequunt̃.nō poſſunt in eadem ſyllaba niſi duæ præcedere ut ſtirps.

Quæ cōſonātes ſyllabā poſt uocalē finire poſſūt.

Vrſus & ſi aliqua dictio in duas deſinit cō
r ſonantes:neceſſe eſt priorem liquidam eē: & ſequēte uel in.s.uel in.x.ut in iiſdē litteris oſtēdimus:uel i.e.ſola.n .antecedēte finire: ut hinc hūc uel in.t.ſimili modo ipſo.n.antecedente terminari:ut eſt:dicūt:amant:& ſimilia. Excipimus græca quædā quæ in.ψ.apud illos terminatur:& apud nos.per.ps.aut.bs.traducunt̃:ut Pelops:arabs quin & ex latinis princeps & cælebs.

Quæ cõſonantes alias in eadem ſyllaba præcedere & ſubſequi poſſunt.

Taq̧ cum cõſonantes plures in eadem ſyllaba ordinamus. Aliquas qdẽ cõperimus quæ aliis ſemper ĩ ipſa ſyllaba præponũt ut.b.f.g.p. Alias uero q̃ ſemp reliquas ſubſequũt. ut.l.n.q.r.x. Alias ãt q̃ quãdoq̧ qdẽ p̃ponũt: quãdoq̧ uero ſubſequũt: ut.c.d.m.ſ.t. Rurſũ & aliã q̃ nõ cõſonãti p̃ponit: nec poſt aliã ĩ eadẽ ſyllaba locari põt: ut.z.d̃ qbus oĩbus ſigillati uidẽdũ reſtat.

B ante.d.in eadẽ ſyllaba ponit: ut abdera nomẽ urbis: de q̃ in ea dictione uidebimus. Labdarus q filius fuit Polidori filii Cadmi. Abdomẽ pars aĩalis pinguis Bdeliros abominabilis. Bdelliũ arbor de qua in ſua dictiõe uidebimus. idem ante.l. ponit: ut blandior qđ eſt geſtu & maxĩe tactu aliqd dulciter indicare: & p abuſionẽ ad alios ſenſus trãſfert: ut Quinti. Blandiar pauliſper iuuenes calamitatibus meis ante.r.ut Brennus umbra.

C ante.l.in eadẽ ſyllaba ponit: ut clarus: itẽ ante.m. ut Pyrachmon. Alcmena: drachina: d̃ qbus oĩbꝫ ĩ ſuis dictiõibus uidebimus: Ante.n.ut Cneus cnidus nomẽ eſt urbis: de q̃ ĩ ꝓpria dictiõe ante.r.ut creber: ante.t.ut actus lectus: Cteſias q ſiculus fuit orator: & plura q̃ in ſeq̃ntibus uidebimus. Quin & poſt.ct.ipm.r.ĩ eadẽ ſyllaba collocamus: ut uictrix: Nõ ãt.l.teſte Priſci.ipa ſoni natura ꝓhibẽte.

D ante.l.ĩ eadẽ ſyllaba ponit: ut abodlas: qđ eſt fluui nomẽ: ante.m.ut Admetus nomẽ uiri ꝓpriũ Dmois.i.ſeruus de qbus ĩ ſeq̃ntibus apparebit: ãte n.ut cydnus: q fluuius ẽ Ciliciæ: de quo ĩ ſua dictione uidebimus: Ariadne filia Minois: quæ a modernis qbuſdã inſciis Hadriana corrupte ſcribit: & uocat. Item ante.r.ut Draco: Drances q̧ nomẽ eſt uiri proprium.

F ante.l.modo cõſimili in eadem ſyllaba collocat: ut flauus ante.r.ut frater frango.

G ante.l.in eadem ſyllaba ponitur: ut gladius: glabro: qui delicatus dicitur & ſine pilis habetur. m. ut agmen ante.n.ut gnatus ante.r.ut gratus.

L ante nullam conſonantem in eadem ſyllaba ponitur: ſed ſemper alias ſubſequitur.

M raro ãte cõſonãtẽ ĩ eadẽ ſyllaba collocari põt. Reperit tamẽ ãte.m.ut amnis q ab ãbio dr ſcdm Varro. Oia.n.flumĩa circueũt: iõ cornuta pingunt ut dixit Seruius. Et ego Romæ ſæpe uidi deos fluminũ ſculptos cũ cornibus & urna: Sõnus agamẽnõ: Mneſteus: de qbus in ſeq̃ntibus. Nã ut uidebimus m.p̃cedẽtẽ ſyllabã terminare nõ põt ſubſeq̃nte.n. itẽ nec ſubſeq̃nte.t.niſi.p.interponat.

N nunq̃ ante aliquã conſonãtem in eadẽ ſybllaa p̃poni põt: ſed ſemp ſubſequit.

P ante.l.in eadẽ ſyllaba ponit: ut planus ante.n. ut terapne pria ẽ: de q̃ Oui.ĩ epiſtolis heroidũ. Rure terapneo nata puella phrygẽ. ante.r.ut pratũ: p̃da q̃ teſte Gellio lib.xiii.noctiũ atti.dr corpa ipa regũ q capta ſunt: manubiæ uero appellatæ ſunt pecuniæ a q̃ſtore ex uẽditiõe p̃dæ redactæ: ante.r. teſte Priſcia.in.viii.ut ipſe ſcripſi: nupſi ſimiliter capſa: tã & ſi a capio deduci uelit. Alii a græco tractũ uolũt qđ eſt.καμπτρα: & amiſiſſe.m.cũ dici debuiſſet cãpſa.ante.t.ut aptus captus ineptus: Pthia patria Achillis: ut ĩ ſeq̃ntibus uidebimus diphthongus ſculptile: qđ ſculptum dicimus: ut ſculptile ſimulachrũ legimus: qđ ſculptum eſt: Nec iter.m. &.n.ipſum.p.ſtare põt nec poſt.r.in principio ſyllabæ aliter ſic ut ſtirps.

Q ante nullam conſonantẽ ĩ eadem ſyllaba poni poteſt: ſane ſubſequi ut ſupra uidimus.

R ante nullam conſonantẽ in eadem ſyllaba ponitur: ſed ſemp alias ſubſequitur ut ſupra uidimus. Sequẽte.b.in eadẽ ſyllaba ponit: ut aſbectus.i.inextinguibilis aſbuſtes.i.inſepultus. Itẽ ſequente.c. ut ſcutũ. Quin & poſt.c.ſubſequẽte.l.in eadẽ ſyllaba ponit: ut ſmaragdus ſmirna: Itẽ ſequẽte.q.ut ſqualor. ſequẽte.p.ut ſpes ſpera: Quin & poſt.p.ſequẽte.l.ut ſplendidus: uel.r.ut ſpretus. Itẽ ante.t.ĩ eadẽ ſyllaba ponit: ut ſtatus ſtẽnus caſtellũ qui paruus eſt uicus muris circũdatus. Et a caſtro deſcendit quo ſignificatur locus muris munitus: ac etiã urbs teſte Seruio ſup.vi.æne. At caſtra ĩ plurali notũ eſt appellari locũ ĩ quo milites tentoria fixerũt. Vocat etiã caſtellũ teſte Vlpiano recæptaculũ illud: q̧ aq̃ publicam ſuſcipit: & ut addit Iabolenus ex quo fiſtulis aq̃ ducitur. Quo ſignificato Frontinus de aquæ ductibus ad Neruã ſæpiſſime uſus eſt. Itẽ ponit.s.ĩ eadem ſyllaba ante.t.ſequẽte.l.ut ſtloppus: & ẽ ſonus ille q ĩflatione buccaꝝ erũpit: Perſius ĩ penultima ſatyra. Nec ſtloppo tumidas ĩtẽdis rumpere buccas: uel.r.ut ſtratus ſtructor q a ſtruẽdo: hoc ẽ ordinãdo & cõponẽdo deducitur. Vnde dici põt cõuiuii cõpoſitor. Iuuẽalis ĩ q̃nta ſatyra: Structorẽ interea nequa indignatio deſit Saltantẽ ſpectas: de quo ĩ ſequẽtibus cũ de.r.littera ſinente ſyllabã ante.g. ptractabimus clare uidebit Quin & ab eodẽ uerbo ſtrues deducit: quæ p̃cipue eſt lignoꝝ. Sane fruſtũ nõ ſuſcipit.r. poſt. ſt.ĩ ultĩa: Vnde Iuue.ĩ ſatyra. Atticus eximiæ igr. Nec fruſtrũ cape: & Virg.ĩ prlo: Pars ĩ fruſtra ſecant. Nã fruſtra cũ.r.aduerbiũ ẽ ſignificãs ĩ caſſum: nõ põt ẽt.s.ãte alterã mutaꝝ poni. uerũ ĩ fine ſyllabæ oẽs liq̃de ante.s.collocant: ut plus hyems mons ars.

T ante.l.in eadẽ ſyllaba ponit: ut Tlepolemus Atlas nomina ſunt propria: ne quibus ĩ ſequẽtibus ante.m.ut Tmolus Iſthmos: de quibus ĩ ſequẽtibus clare habebitur ante.r.ut tractus.

X ante nullam cõſonantem ĩ eadem ſyllaba ponit: ſed ante illam omnes liquidæ excæpta.m. in fine eiuſdẽ ſyllabe collocari poſſunt: ut falx lanx arx.

Z ſimili mõ ante cõſonãtẽ poni non ualet. Nec ulla duplex ĩ capite ſyllabæ cõſonante ſequente locari poteſt. Vnde nõ recte zmaragdus cum.z.ĩ principio dictionis a nonnullis ſcribit: qđ Lucanus ĩ.n. non poſſe fieri p illud mõſtrauit qđ ait: Et ſuffecta manu foribus teſtudinis idæ Terga ſedent crebro maculis diſtincta ſmaragdo: Nã ſi eſſet.z.ante.m.ſubtrhai in metro minime poſſet: Et ſi quoq̧ uerſus ipſe non ſtaret ubi iam.s.uim conſonantis amittit: nõ ẽt poſt cõſonãtẽ ĩ eadẽ ſyllaba collocat.

De uocaliũ cõſonantiũ ordine ĩ diuerſis ſyllabis

Iſo de uocaliũ & cõſonãtiũ ordine ĩ una eadẽq̧ ſyllaba: reſtat ut de earũdẽ ĩ diuerſis ſyllabis ordinatiõe ꝓſequamur: Itaq̧ oĩs dictio uel ſimplex eſt uel cõpoſita: Si ſimplex inter

medias illius ſyllabas aliq̃ a uocali incipiat neceſſe eſt antecedentẽ quoq; ſyllabã i uocalẽ deſinere:ut pietas curialis pareo eo ruo munio: Non tamen ſi præcedens ĩ uocalẽ deſinit neceſſe eſt ſubſequẽtẽ a uocali incipe:ut in eiſdẽ exemplis liquet. At ſi cõpoſita ſit dictio & ſyllaba ĩtermedia a uocali ĩcipiat nõ neceſſario antecedens ĩ uocalem deſinit:ut exacuo perago ineo aduro: Verũ ĩ cõpoſitis quãdoq; ſubtrahit̃ cõſonans:& tũc antecedens ſemp in uocalẽ termiat̃:ut coio cois:qđ ex con & eo cõponit̃ & hæc hactenus de uocalibus. Quæ fere oĩa p cõtrariũ in cõſonantibus obſeruamus: Nã ſi ſimplex ſit dictio & antecedens illius ſyllaba in cõſonantẽ deſinat:neceſſe eſt ſupſequẽtẽ quoq; a conſonante incipe:ut artus arduus ille:non nĩ ſi ſequens incipiat a conſonante neceſſe eſt p̃cedentẽ in cõſonãtẽ deſinere:ut faber. Nero filius nomen numen. Si ãe cõpoſita ſit dictio & eius antecedens ſyllaba in cõſonantem deſignat:non neceſſe eſt ſubſequentẽ a cõſonãte ĩcipere:ut obaudio abeo perago exacuo exanguis ſubeo ieo tranſeo pereo prætereo abũdo aduro exuccus.i.ſine ſucco. Sane Herodianus de ortographia putauit rationabilius conſonantem ĩ quam antecedens ſyllaba terminatur cũ ſequẽtis ſyllabæ uocali coniungere q̃ ſic quoq; p̃cedẽtẽ finire. Quare ad ipſam uocis prolationẽ:cõuententius eſſe dixit ſimpliciũ regulã quã cõpoſitorum ut diximus obſeruandã. Quod Priſci. quoque doctiſſimo grãmatico nõ placuit:tũ q̃a aliquæ dictiones primã in metris cõmunem haberẽt: oblitus oblatus:obruo:obrado:& ſimilia: ita ut poſſent ẽt corripi:q nunq̃ comptũ fuit:cũ liq̃da poſt mutã ĩ eadẽ ſyllaba p̃cendentẽ cõem faciat:tum q̃a circumeo circumago & ſimilia eliſionẽ ipſius.m.in pnũciatione nõ paterẽt̃.q̃a tunc quoq; per eũ in ſequentẽ ſyllabam perãſiret.tũ ẽt q̃a multæ uocales quæ aſpirari debẽt: aſpiratiõem amitterẽt:ut ĩhibeo adhuc abhic:& ſimiles:cũ cõſonãtes illæ uocalibus aſpiratis coniũgi non poſſint. Stabit igit̃ q doctiſſimi aſſeruere grammatici in compoſitis dictionibus ſyllabã in conſonantem deſinere poſſe ſubſequente a uocali incipiente.

An incõpoſitis dictiõibus ſi ſequẽs ſyllaba a cõſonãte ĩcipiat:p̃cedẽs ĩ aliquã cõſonãtẽ finiri poſſit

Ed dubiũ reſtat grãde an in eiuſmodi cõpoſitis dictiõibus ſi ſequẽs ſyllaba a cõſonãte ĩcipiat p̃cedẽs quoq; ĩ q̃libet poſſit cõſonãtẽ deſinere. Quod pluribus argumẽtis neq̃q̃ poſſe fieri mõſtrauimus. Et ĩcipiẽtes a.b.cõſonãte p ſingulaſq; alias trãſcurrẽtes oſtẽdemus q̃s ſyllabas q̃q; cõſonãs ualeat terminare:& q̃s nõ ualeat.

De ſyllabis deſinentibus in.b.

Taq; in.b.cõſonãtẽ ſyllaba deſinẽs cõperit̃ ſi ſubſequẽs ẽt ab ipo.b.initiũ ſumat ut ſabatũ:& Priſciano auctore ſaburra ẽ arena eſt imũda:q̃ naues onerari uſq; ad certã menſurã cõſueuerũt. Nos uero non cũ duplicato b.ſed potius cũ unico ſcribẽdum putamus:q̃a breuis eius pria ab auctoribus noſtris ponit̃. Vir.li.geor.iiii. Vt cymbæ iſtabiles fluctu iactãte ſaburrã: Tollũt Lucaus ſimiliter:Fluctuq; latẽte ſaburra. Gibbus cũ duplicato.b.ſcribit̃ & tumorẽ in dorſo. Vnde gibberoſus q gibbũ hẽt atq; idẽ gibber Obba ſimiliter ipm duplicat:& teſte Nonio genus eſt poculi uel ligneũ uel ex pte. Sed hæc hactenus đ ſimplicibus. Nũc quoq; de cõpoſitis:& primo a p̃poſitiõibus ſubſeq̃ndũ eſt. Ab igit̃ p̃poſitio cũ aliis dictionibus cõponit̃:& cõſeruat.b.litterã ſi ſequens utiq; dictio a uocali ĩcipiat q̃cũq;.ſ.uocalis illa exiſtat:ut abactor:qđ ex ab & actor cõpoſitũ ex abigo deducit̃. Vocant̃ ẽt abactores pecuarioꝝ aialiũ ſures latrũculiue:uos ut uidebius:abigeos ẽt uocãt. Aberro qđ ſimiliter ex ab & erro cõponit̃. Abigere ex ab & ago cõpoſitũ mutauit.a.in.i.& ſignificat a loco fugare atq; expellere:ut abige muſcas a facie mea ſcribẽtis:abige canes a popina:tua abige ſturnos ſonitu a uinea. Quintili.ibi multis miſer plãctibus aues abigã. Similiter oues capras aſellos ab ortis a uinetis a pratis abigimos.i. expellimus. Vnde ẽt abigei dicti ſũt q teſte Vlpião pprie hi habent̃ q̃ pecora ex paſcuis uel armẽtis ſubtrahũt:& quodãmõ dep̃dãt̃:& abigẽdi ſtudiũ q̃ſi artẽ exercẽt equos de armẽtis:uel oues de gregibus abducẽtes. Abiicio cũ duplicato.i.ſcribit̃ ex ab & iacio cõponit̃:ubi ĩ cõpoſitiõe.a.cõuertit̃ i.i. Abominor ex ab & ominor ſine aſpiratiõe cõponit̃ q̃ſi cũ faſtidio ex horreſco Abortiuus ex ab p abs: qđ ẽ cõtra & deriuatio ab orior deducto cõponit̃. Abundo ex ab & undo cõponit̃ & ſine al q̃ aſpitatione ſcribit̃:q̃a non ab hẽo uenit. Abuſus ex ab & uſus cõponit̃:q̃ſi cõtra uſum cũ quo abuſio p̃ſus idẽ eſt. Verum ſequẽte.u. conſonãte ab pta poſitionẽ abiicitur.b.ut auerto quod ex ab & uerto componit̃.& inde auerſo quod eſt cũ ex aliqua re:q̃ deteſtamur uultũ auertimus.ut dii talẽ terris auertite peſtẽ. Conſtat igit̃ dictiones a ſingulis uocalibus incipientes cũ ab p̃poſitione componi poſſe At nõ aliæ a ſingulis cõſonãtibus ſumẽtes initiũ cũ ea cõponit̃. Nã cũ dictionibus incipientibus ab ipſo.b. non cõponitor ab p̃poſitio. Vnde adbreuio ẽt ſi cũ b.ab aliq̃bos ſcribat̃ ex ad p̃poſitione cõponit̃: Et ut teſtis eſt Priſcianus adbibo cũ.d ſcribẽda ẽ. Nec ſp ab præpoſitio purũ aut integrũ.b.i cõpoſitione cõſeruat: Nã ĩ dictionibus ĩcipiẽtibus a.c.p ab abs p̃poſitio auctoribus Papyriano & Priſci. cõponit̃: ut abſcõdo: abſcedo:abſcido. Sane ſubſequente.d. remanet ĩtegrũ.b.ut abdo:& inde abditus:qđ ex ab & do qđ eſt abſcõdo cõponit̃. Abdico ex ab & dico dicas cõponit̃:q̃ſi lõge dico unde ſignificat expellere a bonis filiũ dũ uiuit pater:cum exhæredare ſit poſt mortẽ illũ ab hæreditate priuare: Abduco ex ab qđ aliq̃do extra denotat & duco cõponit̃ aliq̃do ſpſiue ponit̃ ab & idẽ eſt qđ duco: Vt Liuius Flauius ſupplemẽtũ ab roma abduxit. Rurſus & ipſa ab p̃poſitio ſi cũ dictione ĩcipite ab.f.cõponat̃ ſp ĩtegrũ.b.cõſeruat. Ne ſi in.f.tranſiret putaret̃ ex ad cõpoſitio facta.ideo ſcribit̃ abfore cũ.b. & abfuturum quæ idẽ deſignãt. Ne ſi cũ duplicato.f.ſcriberẽt:cõpoſita: q̃s crederet ex ad p̃poſitione:quæ oppoſitũ prorſus deſignaret. Nam ut illa cũ ab non futurũ dicunt:q̃a tps abdenegat: ſic iſta cũ ad p̃poſitiõe uenturum tps deſignant:ut Virg. Abfore cernetis. Oui.in.i. Eſſe quoq; in fatis reminiſcimur adfore tps. Statius in libro thebaidos ut

deſ accipere pro ſignificatione pſentis cũ ait. Senſit
manifeſto numine ductos. Adfore qđ nexis amba/
gibus augur Apollo: Portẽdi generos uultu fallẽte
ferarum ediderat. Nonnunq̃ uero ſequente dictio/
ne incipiente a.ſ. ob eandem differentiá tranſit.b.in
u.uocalẽ: ut ex ab & fugio non dicimus abſugio cũ
b. neq; affugio cum duplicato.ſ. ſed auſugio cũ.u.
uocali ſcribimus & proferimus. Similiter ex ab &
fero nõ dicimus abfero cum.b. nec affero cum du/
plicato.f. ſed aufero. Cuius cãm dixit Cice. eo libro
q inſcriptus eſt orator: ut fieret uox pnũciatu audi
tuq; lenior. Et ſubdit hæc inquit pֿpoſitio pֿter hæc
duo uerba nullo alio in uerbo reperieſ.ſ. cõuerſa in
au. diphthongũ. Sed dubiũ fuit apud aliquos: uer/
ſa ne ſit & mutata ad pֿpoſitio in au. ſyllabá propter
lenitatem uocis: ut dixit Cicero: an potius.au. parti
cula ſua ſit pprie origine: & perinde ut plæreq; aliæ
pֿpoſitiones a græcis: ita hæc quoq; inde accæpta ſit
quod aliis diffiniendum relinquo. Non ẽt cõponiſ
ab cũ dictione icipiente a.g. ſed cum dictione aſpira
ta: quæ & integra manet: quod idem eſt ac ſi cũ inci
piente a uocali cõponereſ: ut abhorreo quod abla/
tiuum expoſcit cum dicimus abhorreo ab hac re:
ac ſi diceremus p q̃ alienus ſum ab hac re. Ná ſemp
in huiuſmodi ſignificatione ablatiuũ reqrit. At ex/
horreo hanc rem cum accuſatiuo conſtituiſ & idẽ
eſt quod expaueſco. Cõponiſ etiam ab præpoſitio
cum dictionibus incipientibus ab.l. & intrega ma/
net abluo: quod ex ab & luo cõponitur: ablacto: ab
latiuus. At cũ dictionibus. icipientibus ab.m. nõ cõ
ponitur ab præpoſitio: ſed cum incipientibus ab.n.
compoſitionem facit: & interga manet. Vt abnego
abnepos: qui: filius eſt pro nepotis: quaſi ſeiunctus
a nepote. Abnuo quod eſt recuſo ex ab componiſ
& nuo: quod apud uetuſtiſſimos pro uolo habeba
tur. Vnde nutus & numẽ quod eſt dei nutus: hoc ẽ
imperium & poteſtas. Virgilius i primo æneí. Meo
ſine numine uenti. Et a uno nuto uerbum deſcen/
dit: quod proprie ad animum ſpectat: cũ dubitans
eſt & neſciens quo ſe potiſſimum conſerat: ſignifi/
cat ẽt alicuius malæ ſolidatæ molis ruiná minitare
ut Virgilius in buco. Aſpice connexo nutátẽ ponde
re mundũ. At cũ dictione incipiente a.p. non cõpo/
niſ ab cũ ea uero quæ incipit ab.r. cõponiſ & in nõ
nullis.b. in.r. cõmutaſ arripio: quod ut inuit Priſci
anus in ſecundo libro ex ab & rapio cõponiſ: & in
de abreptiuus is dicitur q a dæmone rapitur. In q/
buſdá át differentiæ cauſa ut putat Papyrianus ite
grũ.b. remáet: ut abrogo & abrado: ne ſi arrogo &
arrado cũ duplicato.r. ſcribamus: dubium ſit an ab
uel ad pֿpoſitio cõponaſ: quæ.ſ. conſonantẽ ſuam i
r. commutauit. Simili mõ & nos de ab re putamus
ne ſi atre cũ duplicato.r. dicaſ: quidá genitiuũ eius
quod eſt atra uel datiuum eſſe exiſtiment. Et ſigni/
ficat ab re quaſi pֿter rẽ: hoc ẽ idecens & inconueni/
ens. Liuius libr. octauo: Hæc & ſi oẽs diuini huma
niq; moris memoria aboleuit: noua peregriaq; oia
priſcis ac patriis præferẽdo: haud ab reduxi uerbis
quoque ipſis: ut tradita nũcupataq; ſũt referre. Idẽ
lib. xxxv. & q̃quá prope abſciſſa res erat tamen non
ab res eſſe. Quito uiſum eſt ſotiorũ aliquos legatos
intereſſe ei concilio. Suetonius in Auguſti uita. Et
quãdo ab hoc uentũ nõ ab re fuerit ſubtexere: quæ
ei prius quá naſcereſ & ipo natali die & deiceps eue
nerint. Et plura alia q̃ poſſent adduci exempla: in q
bus oibus ab re indecens & incõueniens: & præter
rem deſignat. Nec temere aut ſine cauſam ut quidá
ſomniat. Sane cũ dictione incipiente ab.s. pֿpoſitio
ab raro componitur: ut abſumo: quod ẽt cũ unico
m. ſcribiſ. At uero cum dictione incipiente a.t. cõ/
poni non cõſueuit: niſi pro ab ponatur: abs. ut abſti
neo abſtractus: a quo & temetum quod eſt uinũ fit
abſtenius abſtergo: abſterreo & ſimilia. Non ẽt cõ/
ponitur cũ incipientibus ab.x. uel.z.

Ob præpoſitio ſimili mõ cõponitur. Et nõnun/
q̃ immutabilẽ retinet b. Nonnunq̃ uero in eas cõſo
nantes cõuertit: a quibus ſeq̃ns dictio cũ qua cõpo
nitur initiũ ſumit. Quandoq; át & ipſum.b. abiicit
Retinet qdem imutabilẽ cõpoſita cũ dictionibus i
cipientibus a uocalibus qbuſcunq; pֿter quam ab
o. cum qua ob diſſonantiá ut puto uocis non cõpo
nitur: ut obaudio q ex ob & audio componiſ: hoc
eſt auditũ poſtergo: & in eadẽ cõpoſitione. au. con/
uertit i.e. ut dicimus obedio: quod uerbũ eſt cõtra
riæ ſignificationis quaſi dictio audiens ſum ſiue pa
reo: ſiue obtẽpero: ſiue morem gero ſiue obſequor
inde obſequiũ dictũ: ſed frequenter iuenio illud po
ni pro obſequio turpi: ut apud Ciceronẽ. Sed ſi ſer
uitus ſit: ſicut eſt obediẽtia fracti aí & abiecti & ar/
bitrio carentis ſuo. Et iterũ. Dum aũt ipſe dedecori
ac turpitudini obedierit. nõ mõ imparor oino ha/
bendus non erit. Abeo ex ob & eo qđ eſt uado cõ/
ponitur. Significatq; idem qđ exequor: ut obeo le/
gationẽ. i. exequor munus & officiũ legati. Obeo p
nũciá. i. exequor officiũ puiciale: ita Obeo mortẽ. i.
exequor uel perago mortem uel adeo mortẽ. Quẽ
admodũ dicitur quis obiiſſe diem pro eo quod eſt
iuiſſe. Itẽ obiit diem ſuum idem eſt quod mortuus
eſt: & iuit ad diem fati: ut apud Quintilianũ: Nun/
ciatũ eſt Marcellũ diẽ ſuũ obiiſſe prætermittimus
át nõnunq̃ illũ accuſatiuum & dicimus: Marcellus
obiit. Obitus ex ob & itum ito addita.s. fit obitus:
& eſt ipſa excutio mortis. Obiter ex ob & iter. Iuue.
ex ſatyra Quáuis digreſſu: Atque obiter leget aut
ſcribet uel dormiet intus. ſimiliter ante.i. cõſonans
conſeruat ob ipſum.b. ut obiurgo obiurgas: & de/
ponẽs obiurgor i eodẽ ſenſu. Obiicio ex ob & iacio
componitur. Nam per compoſitionem.a. in.i. con/
uertitur: & ideo cũ duplicato.i. ſcribitur. unde licet
ob naturaliter breuis ſit: ſicut & re: attamẽ plærią
hac ratione producunt: quia.i. geminant: & primũ
.i. cõſonás fit. Obumbro: ex ob & umbro umbras
quaſi undiq; inũbror. Itẽ cum.u. conſonante. ut ob
uerſor obuio quaſi obuiam aliquid comperit. Abii
cit uero i operio. i. cooperio: & eius paſſiuo operior
idem eſt cooperior: quorum prima breuis ab au/
ctoribus ponitur: & cum unico.p. ſcribẽda ſunt ad
differentiam ut puto deponentis uerbi operior qđ
ẽ expecto: cuius prima longa eſt: & cũ duplicato.p.
ſcribitur. Conuertitur autem.b. in conſonantes ſæ/
piſſime ſequentis dictionis. Verũ cum dictione inci
piente a.b. littera non componitur. Cum dictione
uero incipiente a.c. componitur: & aliquádo tranſit
in.c. aliquando ſuſcipit.s. nõnũquam uero immuta

bile remanet. Tráſit quidem .i.c. ut occido quod ex ob & cædo componitur: Occumbo quod ex ob & cubo cubas ſimiliter componitur. Vnde ab eo compoſita tam primæ q̃ tertiæ coniugationis inueniũtur. Et idem habẽt præteritũ ut ĩcubo.bas.incubui & incumbo bis cũ adictione ipſius in ſimiliter facit incubui. Et ſimili mõ occumbo occumbis cũ.m. facit in præterito occubui. Occupo ex ob & cupio cõponitur: ſignificat locũ tenere aut capere. Nõnũq̃ ui capere: ut apud Liuiũ libro.xxxiii. Nã & ipſius uocãtibus urbẽ hác accepi nõ occupaui.i. non ui cæpi. Significat aliquando antecapere ſiue præoccupare. Vnde præoccupatio. Cice. officiorũ li. primo. Sunt autẽ nulla priuata natura: ſed aut ueteri occupatione ut hi qui quondá ui uacua uenerunt. Eſt ẽt occupare quod ĩ medio ſiue mediũ atq; in comune poſitũ eſt ãte cæteros capere ut. Quĩtilianus: Multa nihilominus quæ liberata fuerũt tráſeũt ĩ ius occupántium: ſicut uenatio aucupatio. Inde occupatus is dicitur. qui ante negocio aliquo detentus non poteſt alterius negocio operá dare. Cic. nemo ĩquit me cõuenire uoluit cũ eſſem occupatus hoc eſt cũ conuerſarer me qbuſdá aliis negociis ante præuentum. Similiter occupatio ea uocatur: cum alicui neceſſariæ rei & cui ante omnia operá dare debemus cũ diligẽti a uacatio. Suſcipit uero.s. ut obſcurus: quod ex obs & carus cõponitur: quaſi minime eſſe carus dicatur. Obſoleo q; teſte priſciáo in octauo. Nõ ex ob & ſoleo ſed ex obs & oleo cõponiẽ: & eſt quaſi reiicior ut Cice. de imperio Gn. Põpeii obſoleuit: tã iſta ratione multo magis quá uerbis refutata. Idẽ ꝓ Celio: Chartæ quoq; quæ illá priſtiná ſeueritatem obtinebant obſoluerunt. Obſcœnus ſimiliter ſuſcipit.ſ. Nam teſte eodẽ Priſciano ex obs & in canendo. uel ex obs & κοινῷ compoitur. Vnde ĩquino quod ſic quoq; intelligendũ puto obſcenum ut duo ſignificat. Ita duplicẽ habet compoſitionem: duplici orthographia ſignaẽ. Ná ſignat aliquando quidem abominabile auguriũ: ut Virgili. in primo georgicoꝝ. Obſceniq; cães importunæq; uolucres & tunc quoq; a canendo ops.i. contraria & mala dicitur: & ſine diphthongo ſcribitur. Quandoque uero dicit turbe quid & immundũ. & tunc ex obs & cœnum componitur: quod a κοινῷ uerbo græco deducitur: hoc eſt apud nos inquino ex eo ſcilicet: quod q́ multum cõmunia ſunt: turbia & ĩmũda ut plurimum ſiunt. Nam id uerbum propria ſignificatiõe communicare deſignat. Et ſic quoq; cũ.œ. diphthongo ĩ penultima ſcribiẽ. At Varo libro ſexto de lingua latina dixit obſcænum cũ.æ. diphthongo ſcribendũ eſſe: & a ſcæna deduci: hoc ẽ nõ ex obs ſed ex ob & ſcæna cõponi: quæ ut uidebimus in ſequentibus cũ.æ. diphthongo ſcribiẽ. Remanet autem ĩmutabile in hac dictiõe obcæco ut multi uolunt: quæ componũẽ ex ob & cæco cæcas: nec plus quam ſimplex uerbũ ipſum deſignat. Si uero ob cũ dictione incipiente a.d. componatur: integra ſemp manet: ut obdo quod ex ob & do uerbo componitur & ꝓ claudo poni cõſueuit: ut Terẽ. in eunucho peſſulum hoſtio obdo. Obduco.i. tego ut expoſuit Ser. cum ait Virgilius in bucolicis. Limoſoq; palus obducat paſcua iunco.i. tegat. Idem in moreto.

Et cinis obducte celabat lumina prunæ. Si tamen Virgilius illud opuſcolũ cõpoſuit: qđ a doctis non crediẽ. At ſequẽte.f. cõmutat ob præpoſitio.b.in.f. offẽdo ex ob & fẽdo uerbo: qđ ſic quoq; ſimplex ĩ uſu nõ eſt cõponiẽ. Vt ſimili modo nec ſpicio: nec fragor ne perio & tamẽ i cõpoſitione ea habemus: ut aſpicio deſpicio: ſuffragor refragor: apio & reperio. Quæ Papyriano teſte cũ uno.p.in pſenti: & cũ duplicato in ꝑterito ſcribũẽ: ut de illis ĩ ſequẽtibus apparebit. Officio ſimiliter ex ob & facio componitur: & q̃ſi noceo diciẽ. Vnde ꝑ antiphraſim officiũ quidá dici uolũt quia ut proſit agiẽ. Ideo nonnulli officium ab efficiendo dictũ putát. Et nonnunq̃ ꝓ honore poniẽ. ut circunſtabant ſenatores Cæſarẽ ſedentem in aurea ſella officii gratia.i. honoris. Aliquando uero obſequium ſiue beneficium indicat ut Cicero odioſum ſane genus hoium eſt officia exprobátium quæ meminiſſe debet is in quem collata ſunt nõ commemorare qui cõtulit. Vir. li. æneí. primo Non metus officio nec te certaſſe priorem Pœniteat. Nõnunquam autem & pro alicuius artis ratione accipitur ut officinm grámatici tale eſt officium archithecti: officium medici. Sane offa cum ꝑ duplex.f. ſcribaẽ & primá habeat longá: ut Iuuenalis in primo: patruo ſimiles effunderet offas: tamen ĩ deriuatiuo perdit unũ.f. & fit prima breuis: ſcribiturq; ofella: ait idẽ ĩ ſatyra Atticus eximie: At rudis oĩ tpe & exiguæ furtis imbutus oſcellæ. Si uero ob cũ dictione incipiente a.g. componaẽ i.g. ipſũ comutatur: ut oggannio quod ex ob & gánio cõponitur: Et eſt ganire proprie uulpiũ. Vnde apud aliquos ꝓ ſtulte loqui. Apud alios uero pro inculcare: Apud nõnullos autem pro irridere ponitur. Et ide oggánio quaſi contra ganinentem gannio. Rurſus &. cum dictiõe incipiente ab.m. conuertitur.d.in.m. Immo ut oſtendit Priſcianus magis abiicit.b. nam ex ob & mitto dicendum eẽt ommitto cum duplicato.m. ſed cũ prima breuis ponaẽ: abiicitur a poetis.b. & dicitur omitto. Terẽti. in adelphis: Ommitte mulierem. Horatius ĩ ſecundo ſermonum: Aut ſpem deponas: aut partẽ illuſus omittas. Idẽ ut ĩ epiſtolis: Quem ſua culpa ꝑmit decæptus omitte tueri. Similiter omuteſco abſq;.b. ſcribitur. Si uero cũ dictionibus incipientibus ab.n. præpoſitio ob componaẽ.b. ipſũ prorſus ſeruaẽ: ut obnitor ex ob & nitor quaſi cõtra nitor & conor. Vnde obnixus participiũ formatur: obnoxius uero ex ob & nexus cõponi quidam uolunt quaſi obſtrictus & obligatus obnixus eẽ dicaẽ. Plautus ĩ aſinaria: Maximas opimitate: & gaudeo effertiſſimas ſuis heris ille una me cũ pariet gnatoq;: & pr̃i: adeo ut ætatem ambo ambobus nobis ſint obnoxii noſtro deuicti beniſicio. Cecilius ĩ chriſio: Quáquam ego mercede hic conductus tua aduenio: ne tibi me eẽ ob eam rem obnoxium reare: audibis male. ſi male dicis mihi. Si autem componatur ob cum dictione incipiẽte a. p. tráſit.b.i.p. ut oppono oppugno: quod eſt quaſi cõtra pugno: unde oppugnatio. Non enim recte dicitur pugnaui urbem: ſed bñ oppugnaui: ſicut expugnaui cum pugnando uici: ut in ſequentibus uidebimus Oppeto quod ſignificat morior: & licet plærumque ſine accuſatiuo ponatur; intelligi tamen

cõſeruit hoc eſt mortem. Virigi. primo æneí. Oter/
que quaterque beati. Quis ante ora patrum troiæ
ſub mœnibus altis Contigit oppetere: Aliquando
uero ponitur cum ipſo accuſatiuo. ut Cicero de di
uinatione. Aequius iquit eſſe cenſuit: maturam op
petere mortem. Verum ut paulo ante tetigimus: ſe
quente. p. nõnunquam ob abiicit. b. ut aperio: quod
per unicum. p. ſcribitur: & ex ob & perio cuius ſim
plex in uſu non eſt: ſecundum quoſdam componi/
tur. Alii uero ex ob & uerbo pario: quod apud anti
qſſimos Priſcião teſte nõ ſolũ tertiæ ſed ẽt q̃rte con
iugationis erat. Vñ ennius: Oua parire ſolet genus
penis cõdecoratũ. At cũ dictiõib9 icipiẽtibus a. q. nõ
componiť. ob. Sed cũ icipiẽtibus ab. r. cõponiť &. b.
ipm integꝝ cõſeruat. ut obruo: qđ ex ob & ruo cõpo
nitur. ſignificatq; operire ſiue aqua: ut obrutus un/
dis ſiue terra ut Ouidius i primo de remedio amo
ris. Obrue uerſata cerealia ſemĩa terra. Siue p̃ tranſ
lationẽ ad aium. ut Quint. Tot uoluptatibus obru
ere poſſunt unum dolorem. Simili modo obrepo
obradio: quaſi ſurrepo: & ſurradio. Rurſus & ſi cũ
dictionibus incipientibus ab. s. componatur con/
ſeruat ipſum. b. integrum ut obſtrepo obſto. Et idẽ
obſtetrix: quia contra parturientem ſtat. Obſecro
obſtupeo: obſideo & idem obſes & is dicitur qui
traditur imperio alterius ea conditione: ut ſi dator
obſidis a fide recedat: recipienti ſit ius in corpus &
uitã obſidis. Et quia obſidiõis cã dari conſueuerat:
obſidis nomẽ aſſũpſit ſimiliter ſi cũ dictiõibus icipi
entibus a. r. eadẽ p̃poſitio ob cõponať iregrũ. b. con
ſeruat: ut obtẽpero obturo. obtineo. Quin. uero in
prio de iſtitutiõe oratoria inq̃t i uerbo obtinuit. ſe/
cundã. b. litterã rõ expoſcit. Aures magis audiũt. p.
Ex q̃bus uerbis q̃dã cõcludere uolũt: ut i qualibet ſi
mili cõpoſitiõe i qua. t. ſeq̃tur. b. tunc quoq; ipm. b.
nõ ſolũ ſonũ ſuũ p̃dat: ſed in. p. ipm p̃rſus cõuertať
& cũ. p. eiuſmodi dictio ſcribẽda ſit: ut obtineo: op
turo: ſupter: ſupticeo: & reliq̃. Alii uero dicũt mẽtẽ
fuiſſe Quintili. ut p. b. ſcribi debeat: ac eodẽ ſõno lit
teræ proferri ratio expoſcat: ſed. p. gratius aures au/
diant. Ita. ſ. ut p. p. p̃ferri debeat & nõ p. b. ut ſimili
mõ caius cneus & amurca: quæ teſte Seruio per. g.
proferri debent. & per. c. litteram deſignatur.

De ſub præpoſitione.

Vb p̃poſitio: q̃ ſimiliter in. b. terminať: ſigni
ſ ficat aliquãdo ipſam primã t̃pis partem: ut
Vir. in. iii. geor. Sub lucẽ exportãt calathis. i.
adueniente luce. nõ ãt quacũq; p̃te lucis. Et ſub t̃ps
ipm quo pugnãdũ erat hoc ẽ iam iã p̃ſente t̃pe. Aliq̃
do ſtatim poſt: ut hæc uerba. Aliquãdo ſubter: ut i
inumeris fere cõpoſitionibus. Nã eadẽ uia cõponiť:
ut aliæ quas in. b. terminari oſtẽdimus. Vnde cum
uocalibus q̃buſcũq; ſequẽtibus cõpoſita integrũ. b.
conſeruat: ut ſubagito. ſubaro. ſubeo. ſubigo: etiam
cũ. i. cõſonante: ut ſubiectus: ſuboleo: ſuburbium: q̃
ſi uia ſuburbe: hoc ẽ urbi cõtigua. Si uero cũ dictio/
nibus icipiẽtibus a cõſonãtibus cõponatur: manet.
. b. integrũ: niſi ſit conſonãs. c. uel. f. uel. g. uel. m. uel.
p. Nam tunc quoq; auctoribus Papyriano & pri/
ſciano in eas litteras cõmutatur: ut ſigillatim uide/
bimus. Vnde ſequente. b. integra manet: ut ſubibo
ſubblãdior. Sequente uero. c. tranſit i illã: ut ſuccur

ro: ſuccinericius: ſuccreſco: quaſi inſenſibiliter cre/
ſco. At ſequente. d. itegra mãet: ut ſubdo: ſubdolus
ſubditus. Nõ aũt ſequẽte. f. ſed mutať in illã: ut ſuf/
ficio ſuffero ſuffragiũ: quod a uerbo deponẽte fra/
gor fragaris quod eſt in uſu & auxiliari apud an/
tiquos ſignificat cõponitur & deduciť. Vnde & uer
bũ ſuffragor ſuffragaris penultima p̃ducta & pro/
prie ſuffragia: ut ſic dicã: uoces ſunt quæ dicebãť ad
comitia i tabella ue ſcribebãť: q̃bus ſuam q̃ſq; decla
raret uolũtate: de aliquo eligẽdo i magiſtratũ: qua/
lis ẽ electio hoc t̃pe ſummi põtificis. Et tamẽ ſuffra
giũ p̃ auxilio ſæpe poniť. Suffoco qđ ex ſub & faux
faucis cõponiť: ubi diphthõgus in. o. p̃ducta con/
uerſa fuit. Ouidi. Suffocent aĩam dira uenena tuã.
Suffire ex ſub & fire: qđ infinitũ eſt: & a fio compo
nitur Virgi. li. georgico. quarto. At ſuffire timo cæ/
raſq; recidere ianes: q̃s dubiteť ſuffire dixit. i. ſubmi
niſtrare. Nã licet a fio habẽte ſignificationẽ paſſiuã
cõponať: cõpoſitũ tamẽ Papyriano teſte fit actiuũ
Reperiť ẽt firi: a quo Priſciano teſte factũ eſt fieri:
per diuiſionem unius longe i duas breues: ut ad mi
tier pro admitti. Similiter ſequente. g. tranſit. b. in il
lam: ut ſuggero ſuggeſtum: At ſequente. l. integra
. b. littera remãet. ut ſublego quod eſt ſuſſuror. Vir
gi. in bucol. Vel quæ ſublegi tacitus tibi carmĩa nu
per. Subligo & inde ſubligar: quod eſt ſubligaculũ:
ſeu brachæ: quas induebant hiſtriones in ludis. Iu
ue. in ſatyra Credo pudicitiam: Perſonã thirſumq;
tenet: & ſubligar acci. Cicero de officiis lib. primo.
Scænicoꝝ quidẽ mos tantũ habet ueteri de diſcipli
na uerecundiæ: ut in ſcænã ſine ſubligaculo p̃deat
nemo. Veretur. n. ne ſi quo caſu euenerit: ut corpo/
ris partes quædam aperianť aſpitianť non decoræ.
Subleuo: qđ a leuo p̃ alleuio cõponiť. Nã ẽ auxiliũ
defenſioneq; p̃ſto. Ci. Zophirus q̃ ſe naturã cuiuſq;
ex forma p̃ſpicere p̃fitebatur deriſus a cæteris eſt:
qui illa in Socrate uitia nõ agnoſcere: ab ipſo aũt So
crate ſubleuatus: cũ illa ſibi ſigna rõne a ſe deuicta
diceret. Nõnunq̃ uero ſignificat alleuo: qđ eſt ſurſũ
tollo: Suetoni. in Veſpaſiani uita: Dũq; ſurgit ac ni/
titur inter manus ſubleuantium extinctus ẽ. Si ue
ro cõponať ſub cũ: dictiõibus incipientibus ab. m.
trãſit. b. n. m. ut ſũmito: ſummergo: ſumminiſtro:
quãquã apud aliquos ſerueť. b. At cũ dictiõibus ici/
pientibus ab. n. integra ſemp remanet: ut ſubnecto:
ſubnixus. Si ãt dictiões cõpoſitæ cũ ſub incipiant a.
p. tranſit. b. in. p. ut ſuppono ſupplico: quod a ſub
& plico cõponiť: eo q̃ genu popliteq; plicamus: cũ
a potentiore aliquo magnũ aliqđ p̃camur: ſuppeto
hoc eſt ſubminiſtro: a quo ſuppetias deriuať: qđ ad
auxiliũ ptinet. & auxiliũ ipſũ deſignat ad auxiliũ q̃/
dẽ ut cæſar libro. xxii. cõmentarioꝝ: & nunciabanť
auxilia magna equitatus oppidanis ſuppetias ueni/
re: & in eodẽ li. Suiſq; rebus timens elephãtiſq; tri/
gita relictis ſuis finibus oppidiſq; ſuppetias p̃fectus
eſt. Et iteꝝ i eodẽ atq; ſuis ſugiẽtibus ſuppetias ire
cõtẽdit. Auxiliũ uero ut Suetonius in uita Veſpaſia
ni Legatũ inſup Siriæ cõſularem ſuppetias ferentẽ
rapta aq̃la fugauerũt Plautus in Oedippo. Sed me/
mento ſi q̃d ſæuiunt ſenes ſuppetias mihi cũ ſorore
ferre. Idẽ in eodem neſcio uiſus eſt. Cum ait auxilia
mihi: & ſuppetiæ ſunt domi. Supplodo ex ſub &

plodo:quod eſt plaudo componitur:& ē pedem ter-
ræ incurere Cum.r.uero in quibuſdam īegra ma-
net:ut ſubruo in nonnullis uero trāſit.b.in.r.ut ſur
ripio auctore Priſciano. At cū.s.ſemp remanet.b.lit
tera ut itegra ut ſubſidiū ſubſiſto:ſubſtātia ſubſellia
quæ ea ut ita dicam ſcanna ſunt in quibus audien-
tes poetas recitātes poetas uel alios magiſtros ſede
re conſueuerant: erātq; etiam tribunorum:trium-
uiroꝝ quæſtoꝝ:& huiuſmodi minora iudicia exer
cētū:q nō ī ſellis curulibus nec ī tribunalibus ſed ī
ſubſelliis cōſedebāt. Iuue. ī ſaty. Et ſpes & rō inqt de
Statio:ſed cū fregit ſubſellia uerſu. Eſurit intactam
paridini uēdat agauē. Gelli. li. xiiii. noctiū attica. cū a
ꝓtoribus ſe ī iudicē lectū enarraſſet:ut iudicia: quæ
appellanē priuata ſuſciperet igt. Sed.n.ego hoīes il-
los cū conſiderabā alterū fidei alterū ꝓbri plenum
nequaq̄ adduci potui ad abſoluēdū. iuſſi igiē diem
diffundi atq; īde a ſubſelliis pago ire ad phauorinū
philoſophum. At ſuſtineo ſine.b.ſcribiē: quia nō a
ſub:ſed a ſurſum cōponiē & teneo:ſimiliter & ſuſ-
piro ſine.b.ſcribitur.& ſimili mō a ſurſum & ſpiro
compōiē.i.cū eximo pectoris ſurſum ſpiro aliqd cu
pio:& cōſtruiē cum accuſatiuo. Iuuena. ī ſatyrā. At
ticus eximie. Suſpirat longo nō uiſam tpe matrem
Conſeruat ēt ſub ſuum.b.auctore Priſcia. ſi cū dicti
onibus incipientibus a.t.cōponaē: ut ſubticui: ſub
traho ſubtel:quod ex ſub & talo compoſitum di-
cūt. Nā ē τοκοιλοντουποδος.i.cauſpedis:quod
ut cauum māus quidam etiam uolam dicunt: Sed
hæc & alia ut ſupra uidimus quidā pet. p.ſcribi uo
lunt & non.b. Alii uero non ſcribi.p.ſequente.t.ſed
magis.b.ſono ipſius.p.proſerri.

De ſyllabis deſinentibus in.c.

n Vnc ad reliquas conſonantes per ordinem
ꝓcedentes:dicius auctoribus Papyriano &
Priſci. nullam antecedentem ſyllabam in.c.
litterā deſinere:niſi ſequens quoq;.a.c.uel.a.q. inci-
piat ut bacca quæ cū duplici.c.ſine aliqua aſpiratio
ne ſcribiē:& cōtinet intra nominis ſui ambitū fru-
ctus diuerſorum geneꝝ lauri oliuæ corni mirti len
tiſciq; & alioꝝ.ut in ſeqentibus oſtendemus. Eſt ēt
lapis præcioſus:ut quo nitido preciū cortice bacca
daret. Et inde baccatus ſiue aliqua aſpiratione qua
ſi baccis.i. præcioſis lapillis ornatus. Virg. li. æneī.
primo:Colloq; mōile baccatum. At ſi cū aſpiratio-
ne ultimū.c.ſcribaē:aliud ſignificat:ut uidebimus
in dictiōe Baccus. Bucca ſimiliter abſq; aliqua aſpi
ratione cū duplicato.c.ſcribitur. Et a bucco uerbo:
quod eſt inflo deriuaē: atq; idē ē q; os.i.ipſa cōcaui
tas:unde uox ꝓcedit:nō ora labioꝝ. Vnde Iuue. cū
ait in ſatyra:Bucca foculum excitat non de extremi
tate oris:ſed de interiori parte dixit. quæ inflari ſo-
let:uentūq; concipere:Vnde idē poeta in eadē ſaty-
ra de cornicibus loquēs inqt. Notæq; p oppida buc
cæ:Vbi non de labris:quæ latent cū tuba canit: ſed
de illa deformi utrinq; inflatiōe intellexit tubā in-
flātiū. Similiter cū iqt Hora. ut iuppiter ambas ira
tus buccas inflet:nō de labris locutus ē q̄ inflati nō
poſſunt:ſed de ipa oris inflatiōe. Nam genæ quoq;
aliud qdā ſignificāt:ut ī ſequētibus oſtēdimus:Vti
mur ēt in plurali buccas:ſed ī ſingulari oratores fre
quētes utunē. Buccula uero q̄ p unicū.c. ſcribiē:di-
minutiuū eſt bouis:qſi parua bos. Baccar p duplex
c.& abſq; aſpiratione ſcribiē generis eſt fœminini:
& herba contra faſcinationes eſſe diciē. Virgi. in bu
colicis:Baccare frōtem Cingite: ne uati noceat ma
la lingua futuro. Succus cū duplicato.c.ſcribitur &
deſcendit a ſago:quod genus eſt ueſtis æqualiter la
tæ ex parte ſupiori & inferiori. Soccus cū duplici. c.
ſimiliter ſcribiē:& genus eſt calciamenti a ſacco de
ducti ad cuius ſimilitudinem factū erat: Itaq; ligatū
ſupra pedē plicas quā plurimas per totum crus ef
fundebat: Succus ſimiliter ſcribiē & a ſugo deriuaē
Eccubi cū duplicato.c.ſcribiē:& ex ecce & ubi cōpo
nitur Eccū ſimiliter ex ecce & cū: Ecquis uero cum
unico.c.ſequente.q.ſcribiē & compōitur ex en pro
ecce:& quis:ubi enim ratione ſequentis mutatur
in.c.ex quo oſtāditur eandē uim habere.c.cū.q. idē
in quicquam:quod cum.c.ſcribitur:ut ſupra uidi-
mus per cōmutationem.d.in.c.

De ſyllabis deſinentibus in.d.

u T uero in.d. pariter nulla in ſimplicibus di
ctionibus pōt ātecedens ſyllaba deſinere ni
ſi ſeq̄ns quoq; ab eadē incipiat ut addo red-
do. Virg. in. viii. Reddidit una boum uocem uaſto-
q; ſub ātro Redduco cum duplicato.d.a nonnullis
poſitum fuit: Terentius in Phormione: Sectari ī lu-
dū ducere ac reducere. Horatius in Epodo: Cætera
mitte loqui deus hæc fortaſſe benigna reducet in ſe
dem uitæ:quæ ſane Priſcianus īducit non probans
cum poſſit eſſe iambus & ſpodeus in locis impari-
bus:ſed certū ē eiuſdē Horatii exemplū in.ii.ſermo
nū cum ait:Dii tibi dent capta claſſem reducere tro
ia:ubi redducere neceſſario primā producit: Alii ue
ro per unicum .d. reduco ſcribunt. Virgili. in. iiii.
æneī. Eiectam claſſem ſocios a morte reduxi. Abad
dir ſimiliter cum duplicato.d.ſcribitur. Et is deus
eſſe dicitur quē græci βαιτυλον uocant. Vnde ſic
quoq; lapis ille uocabaē quē Saturnus deuoraſſe di
citur. Sed de compoſitis ab hac præpoſitiōe ad ali-
ud quoq; dicendū uidetur. Nam plærūq; quidē ſer
uatur.d. nōnunquam uero inſequentem litteram
commutatur. Sed hoc primum prænotare libet ad
ꝓpoſitionem idem quod circiter ſignificare:ab au-
ctoribus cōſtitutū eſſe. Vt circiter tria milia. uel ad
tria milia idem ſignificat. At igiē cōpoſita cū dictio
nibus īcipiētibus a uocalibus qbuſcunq; conſeruat
d. integrū ut adamare quod ex ad & amo cōponiē:
& eſt amatorie amare. Cuius rei multa ab auctori-
bus colligi poſſunt exempla. Sed hoc ſolū Quinti.
ex declamationibus ſufficiat: Me quidem marite ſi
qs interroget oēs matres liberos ſuos tanq̄ adama-
uerūt amant. Videbis oculos nunquam a facie uul-
tuq; deflectere comere caput:habitumq; compone
re:ſuſpirare cum receſſerint:exultare cum uenerit:
conſerere manibus pendere ceruicibus: nō oſculis.
non colloquiis non ꝓſentiæ uoluptate ſatiari hæc
ille. Verum amare genaralis eſt ſignificari:& idem
quod diligere denotat: niſi quod qdam plus:ſigni-
ficare uolunt:ut Cicero ad brutum. Sic igitur faci-
es:& me aut amabis aut quo contentus ſum dili-
ges: Idem ad Dolobellā ut mihi deniq; amare uide
ar antea dilexiſſe. Adedo.i.corrodo ex ad & edo cō-
ponitur. Ademptus cum.m. ante.p. ſcribitur &

componitur ex ad & emptus ubi euphōiæ cauſa in
terponitur.p.quia.m.ante.t.im mediate locari non
poteſt ut ſupra tetigimus & in ſequentibus clarius
oſtēdemus. Adimo ex ad & emo quaſi diminuo:&
auſero. Adigo ex ad & ago. Aditus ex ad & eo itus.
Adorare ex ad & oro quod eſt ore precor cōponi/
tur. Et tamen ſine ore hoc eſt ſine uoce aliquādo fit
non tamē ſine geſtu corporis. Vnde elephas & phe
nix & alia quædam irrationabilia ſolem adorare di
cuntur. Adulor ex ad & aula componitur: Quia id
aulici maxime obſeruant: & fit conuerſione au di/
phthongi i.u. longam. Aduro ex ad & uro compo
nitur & magis actionem quam paſſionem ſignifi/
cat. Simili modo cum.u. conſonante conſeruat. d.
ut aduenio & inde aduentare: quod non eſt adue/
nire aut uenire: ſed proximum eſſe ueniēdo: ut cui
cunq; obuius ſit nunciat hoſtes aduentare Compo
nitur ad ſimiliter cum dictionibus incipientibus a.
b. & ipſum integrum in ea compoſitione conſer/
uat: ut adbibo: quod teſte Priſciano cum.d.ante. b.
ſcribitur. Similiter ad breuio: At ſequente.c. eodē
auctoritate tranſit.d. ipſum i.c.litteram: ut accedo:
quod ex ad & cedo cedis ceſſi componitur. & pro/
ducit penultimam: acceſſus & acceſſio: ambo ex ad
& cedo componūtur. inter ſe tamē ſignificato diffe
runt: quia acceſſus eſt aditio atq; apropinquatio: ac
ceſſio autem adiectio atq; incrementū. Et huius rō
eſt: quia id uerbum a quo deſcendunt dupliciter &
regit & ſignificat: ut accede ad ignē huc.i.adi apro/
pinqua. Quin & hoc calamitatibus meis pōdus ac/
ceſſit: uel ad calamitates: hoc eſt adiunctū ē & incre
uit. Quæ differentia rara eſt in conſimilibus nomi
nibus. Nā ſatus & ſatio idē ſūt: cultus & cultio: mo/
tus & motio: curſus & curſio: & abuſos abuſio:
actus & actio: Niſi quod dicimus actionem cārum:
nō actum: & actum comœdiarum nō actionem: Si
militer geſtus & geſtio nō parum differunt: nā ge/
ſtus eſt actio quædā: & quaſi ꝓnūtiatio corpis. Ge
ſtio uero adminiſtratio qdā & parū i uſu eſt. Acco/
la ex ad quod ē iuxta & colo.i. habito cōpoūr. Vn/
de ꝓprie is dr̄ q iuxta habitat: ſiue iuxta aquas ſiue
iuxta mōtes: Nec refert I ſuo an alieno: ut acola uul/
turni: acola padi: acolla rhodāi. At q in mōtibus do
mos urbeſq; poſitas habēt. Incolæ ꝓprie dicūr: Ac/
cuſo ex ad & cauſo cōponiſ. Et ē accuſare teſte Ser/
& pluribus grāmaticæ auctoribus maioris de mi/
nore. Incuſare uero mioris de maiore: quā ſane dif
ferētiā apud neminē antiquoꝝ cōpi. Itaq; ne in his
inſiſtere uidear: accuſare ē uel apud iudices uel apd
aliū quēuis: ēt apud illū ipſū quē accuſes ſignificare:
atq; oñdere aliquē peccaſſe. Incuſar uero ē mores al
terius rephendere: & plærūq; cū querela: quod ab il
lo iniuria ſis affectus. Sic apud Vir. Terentiū Cæſa/
rē cæteroſq; auctores ſemp annotaui. Et inde accu/
ſatorius is dicir q accuſat. Nam q̄ in orius oria oriū
a uerbis uel a uerbalibus i or magis deſcendunt acti
onē ſignificāt. Si uero.ad.cum dictionibus incipien
tibus a.d.cōponir: ſuū.d.integrū conſeruat: ut ad/
diſco quod per duplex.d.ſcribir & ex ad & diſco cō
pōir: quaſi bene diſco: & i præterito corripit penul/
timā. Vnde diſco abſq; ad præpoſitione ē ut intelli/
gas, ediſco uero ut memoriter cōplectaris. Quinti.
de inſtitutione oratoria lib. primo. Illud ex cōſuetu
dine mutandū prorſus exiſtimo in his de qbus nūc
diſſerimus ætatibus: ne oia quæ ſcripſerūt ediſcant
Addico cū duplicato.d.ſcribir: & ex ad & dico cōpo
nitur: quod apud iuriſconſultos eſt uendere per li/
citationē: hoc eſt in uenditiōe publica: ubi alius alio
maius ꝑcium pollicer: ut ſibi potius q̄ alteri uænta/
lia addicanr: Vnde additio cum dublicato.d.&.c.an
te.t. ſcribir. Sicq; apud iuriſcōſultos titulus ē: De in
diem aditione. Quē qdam noſtri tpis iuriſperiti nō
intelligentes emēdant dicentes de in diem adiectio
ne. Vbi nō uerba modo ſed ſniam ac ius ipſum cor
ruperunt. Paulus iuriſconſultus. Si uenditor ſimu/
lauerit meliorē allatā conditionem: cū minoris uel
ēt tantidē alii uenderet: utriq; emptori inſolidū erit
obligatus. Sed ſi emptor aliū idoneū non ſubiecit:
eiq; fundus addictus ē: Nō uideo inquit quēadmo/
dū priori ſed emptus cū alia cōditio & uera ſubſecu
ta eſt. Sed ſi neuter ſubiecit emptorē: maiore autē
eſt precio addictū ē ꝑdium ei: qn ſoluēdo nō ē ha/
bitū eſt a priori empnōe: qa ea melior itelligir quā
uēditor cōprobauit: cui licuit nō addicere Quo uer
bo Cice. pro Cecinna ſæpe utitur. Vt deterrerent
emptores multi partim gratia Caſēntæ: partim pre
cio fundus addicir. Et paulo poſt. Quaſi uero nos
aut ei negēus addictū. aut tamen quiſq̄ fuerit: qui
dubitaret quin emeret. Similiter Quinti. in agro re
dempto oēs facultates in precia collegi: rus ſeruu/
los penates: & oia utiliora ꝓperanti feſtinatione Pa
rentis addixi. Inde addicti apud ueteres dicebanr:
qui prætoris pronūciatione ac iuſſu cōſoluendo nō
eſſent creditoribus uendebantur: de quibus crebra
apud Liuiū mētio haber. & addictos morti deſtia
tus dicitur. Cice. lib. oficioꝝ. iii. Et is qui morti ad/
dictus eſſet: paucos ſibi dies cōmendandoꝝ ſuorū
cauſa poſtulaſſet quas factus eſt alter. Additus ſine
c. ex ad & datus cōponitur. Verum cum dictiōibus
incipientibus ab.f.ſi.ad præpoſitio conſeruare. d.
ipm hēat: uel i alteꝝ.f.cōmutar dubiū apd ātiquos
fuit: Nam aſſerebant grāmatici quidā cōſeruandū
eſſe ipſum.d. idq; i antiquis quibuſdā ſcripturis ap
parere dicebant: ubi adfatur cum.d. ſcriptum erat
atq; adfore ſimiliter. Quare & i aliis ſic quoq; ſcri/
bēdū eſſe exiſtimabant. cū non ſit ratio in uno ma/
ior q̄ in reliquo. Aliis uero uiſum fuit.d. in.f. cōmu
tari: ac molliori ſono ꝓferri: q̄ ſi.d. ipſum cōſeruer
quod ēt Priſciano rationabilius fuit uiſum ut affe/
ctus cū duplicato.f.&.c.ante.t. Nam ex ad & factus
componitur: ubi.a.f.e.commutatur: Sane affecta te
ſte Gellio lib. iii. noctium atticarum ſicuti. M. Cice
ro & ueteꝝ elegantiſſimi locuti ſunt: ea ꝓprie dice
bantur: quæ non ad finē ipſum ſed proxime finem
progreſſa deductaue erant. Affatim quod cū dupli
cato.f. quandoq; ſcribitur facunde ſignificat: & an/
tepenultimā producit. Si uero cum unico.f. ſcribar
ex.a. cōpoſitum dicūt & fabile: quaſi abūde & non
dicibiliter ſignificet: cuius antepenultimā corripi
uolunt. Affabilis cum duplicato.f. ſcribir: ex ad & fa
bilis componi dicunt: ſi autē cū dictionibus incipi
entibus.a.g.cōponar: ex ſimili cauſa.d.i g.mutare
uolunt. ut aggero ex ad & gero quaſi aggerego un/
de agger deducir & ſimili mō ſcribir: & ē teſte Ser/

uio ſuper octauo æneidos cuiuſlibet rei coaceruatio: unde foſſæ aut ualles poſſunt repleri & ſuper decimo æneidos ait:agger proprie terra illa dicitur: quæ facto uallo propius põitur. Sed abuſiue & muros & munimenta aggerem etiam dici rettulit. ut Virgilius. Quin intrant portas atq; iſpis prœlia miſcent. Aggeribus mœrorum & inundant ſanguine foſſas. Nonnunquam uero eodem Seruio teſte:ſup.viii.æneidos: Agger media eſt uiæ eminentia ex aggeratis lapidibus:ſtrata. Vnde dixit Virgi. Qualis ſæpe uiæ depræhenſus ager ſerpens. Sane ſi cum dictionibus:ad ꝑpoſitio incipientibus.a.gn.componatur abiicit.d. ipſum:ut agnitus agnoſco. Simili modo ſi ſequatur.ſ.p.uel.ſ.c.ut uidebimus. Si uero cũ dictionibus aſpiratis componat̃.ad.õſeruat.d. & idẽ eſt: ac ſi cũ uocalibus cõponeret̃:ut adhereo adhibeo:quod ex ad & habeo componitur.adhortor & ſimiles. Veꝝ ſi cum dictionibus incipientibus ab.l.componat̃:cõſeruant aliqui.d.itegrũ. Alii uero conuertũt in.l. quod Priſciano magis placuit: & melius ſcribi alludo cũ duplicato.l.q̃ ad ludo cũ.d.ãte.l.uoluit.ſimiliter alleuo magiſq̃ adleuo:qđ ex ad & leuo componitur:ſignificatq; in altum tollo: uel de imo & ubi quod. iacet atq; proiectũ eſt ſurſum leuo. Quinti.li.undcimo. Vidi inquit multos quoq; ſupercilia ad ſingulos uocis conatus alleuarent̃. Idem hoi i aquã lapſo:atq; ut alleuarẽt orãti. Alleuio ſimiliter ſcribit̃:& cõponit̃ ex ad & leuio leuias:quod eſt pondus aufferre uel diminuere. Allubeſco ex ad & lubeſco quaſi lubẽs facio.i.obedio. Si aũt ad cũ dictionibus incipientibus ab. m. componatur:ipſum.d.itegrũ cõſeruat:ut admitto quod ex ad & mitto cum duplicato.t.ut uidebimus componitur.& ſignificat teſte Priſciano in octauo aſſumo ſcilicet & pecco. Iuuenalis in ſaty. Credo pudicitiã: iã fas eſt admitte uiros. i. aſſume: Idẽ in eadẽ: Quid phecas admiſit? quæ nã hic eſt culpa puellæ? admiſit dixit ꝓ peccauit. Simili modo admoneo: admiror:adminiſtro:& ſimilia. At cũ dictionibus icipientibus ab.n. uoluerunt quidã modo conſimili ad ipſum.d.cõſeruare:ut adnitor adnuo. Quod Priſciano non placuit:ſed potius mutari in. n. uoluit: & ſcribi annitor:annuo:ãnumero:& alia ſimiliter. Sane ſequente.p.abſq; alicuius dubitatione in ſimilem litterã conuertit̃.d.ut appello ex ad & pello pellas:quod eſt uoco componit̃. Vnde appellare eſt alium aduocare. At appello appellis ſimili modo cum duplicato.p.ſcribit̃.cui ſimile eſt impello. Vnde appuli in præterito.i.applicui deriuatur. Teren. Poſt quã poeta animũ adſcribendũ appulit.i. applicuit: Si uero cũ unico.p.ſcribat̃:idem eſt quod a moueo Nã componitur ex.a. quod priuationẽ indicat:& pello pellis:ut a pulſus ab urbere.i.amotus. Virgili. appendo ex ad & pendo pendis componitur: & eſt ſuſpendere:ut appendi unam cũ ad lãcem ſtaterãq; ponderaui:Cice.i Antoniũ:ut iã appendat̃ pecunia nõ muneretur:& i procœmio orationũ Aeſchini ac Demoſthenis a ſe trãſlaturũ figurate ad incorporea trãſtulit cũ ait. Ea putaui nõ annumerare lectori dedere: ſed tãq̃ appẽdere. Similiter apparo ex ad & paro cõponitur:& diuerſum ab eo qđ eſt ꝑparo ſignicat. Nã ꝑparare eſt antea parare:quæ quis utilia ſibi fore credit. Cice. officiorũ libro ſecũdo: Facile totius curſum uitæ uidet:ad eamq; degendã ꝑparet res neceſſarias:ut paſtũ latibula.& alia generis huiuſmodi. Apparere uero eſt ad dignitatẽ quandã ac uerius pompam ſe aptare. Idẽ de oratore li.iii. Illa quæ i apparatu fori appellantur inſignia. Et licet apparatus quandoq; utrunq; ſignificare uideat̃: ut apparatus belli quaſi præparatio. Id tamen potius eſt ex q̃dã conſequẽtia q̃ proprietate. Nam ut dicimus: naues non modo inſtructas:ſed etiam ornatas:quia ut inſtructores ad bellum eo pulchriores ſunt. Itaq; apparatum belli uocamus.quæ ad bellũ quodam decore & ornamento aptant̃. Sane præpoſitio.ad.nõnunq̃ ſequente.p.littera. d. abiicit:ut aperio qđ ex ad & perio:ut quibuſdam placuit cõponitur: cuius uerbi ſimplex i uſu nõ ẽ. Aliis uero quibuſdã & Priſciano in.viii.magis uiſũ eſt ex ad componi & pario quod apud uetuſtiſſimos ut ſupra oſtendimus nõ ſolũ ſecundũ tertiã et ſecundũ quartã cõiugationẽ declinabat̃:& hẽt primã breuẽ. Iuue. in ſatyra C.redo pudicitiã iquit: Protulit ut mos ẽ:& apta palluit agna. At repio quod ex eodẽ uerbo cõponit̃:& cũ unico.p.ſcribit̃:quaſi defraudet̃ una cõſonante ratione præpoſitionis in ꝑſenti:in ꝑterito duplicat.p.ſcribitur:quaſi defraudet̃ una conſonante ratiõe ꝑpoſitionis in ꝑſenti:i præterito duplicat.p.& tẽpus recuperare uidetur:qđ ſimili mõ in cõperio & cõperi ratione ꝑpoſitionis opportunũ nõ fuit. Si aũt ipſa ꝑpoſitio.ad cũ dictiõibus incipientibus a.q.cõponatur.ipſum.d.in.c.cõuertit:ut acqro ex ad & quæro acquieſco ex ad & quieſco. Sed ſequẽte.r.uoluerunt antiqui ipſum.d.integrum con[illegible]uari:ut adrideo. Quod Priſcião non placuit:ſ[illegible] magis i.r.cõmutari uiſum fuit:ut arrideo:arripio:qđ:ex ad & rapio cõponit̃: Simili mõ ſequente.s.uolebant nõnulli.d.integrũ cõſeruari debere:ut adſumo abſiſto. Quod ſimiliter eidẽ auctori nõ placuit:ſed potius cõmutatione.d.in.s.ſcribi uoluit:ut aſſumo:aſſiſto:aſſideo ex ad & ſedeo:q̃ſi iuxta ſto. Et ide aſſiduus.aſſectot ex ad & ſector:& eſt comitatũ ꝑſto:nõ i itinere: aut nauigatiõe:aut militia.ſed fere ꝑ urbẽ. Cicero de oratore libro primo. Cũ ædilitatẽ Craſſus peteret: eũq; maior natu & cõſularis Sergius Calba aſſectaret̃:quod filio ſuo de ſpõdiſſet. Veꝝ ſi ſequẽs dictio ab ſc.icipiat:& cõponat̃ ad ꝑpoſitio ſubtrahit̃ d.ut aſcẽdo qđ ex ad & ſcãdo cõponit̃:a ſcribo qđ ex ad & ſcribo cõponit̃:aſciſco quod ex ad:& ſciſco formatũ ſcilicet a ſcio cõponit̃. Et ẽ remotũ aliqd quaſi ſcite uocatũ capere. Cicero de oratore: Quod minime politæ minimeq; elegantes ſunt aſciuerunt aptum ſuis auribus opimũ quiddã & quaſi adipale dictionis genus. At conſciſco fere ad mortem pertinet. Nam plærũq; ſic legimus mortem ſibi ipſi conſciuit: Mortẽ tibi ipſe conſciſcis. Compitur etiam reſciſco:quod proprie deſignat rem poſtquam geſta eſt ſcire:quam neſciebas cum gereretur.præſertim ad te tuoſue ꝑtinentẽ. Terentius i adelphis: En tibi reſciuit oẽm rẽ. Id nunc clamat ſcilicet. Gellius uero dixit reſciſcere eſſe rem occultam inopinatã inſperatãq; cognoſcere. Quod mihi non uidetur. Nã ſi uideam hominẽ cælo uolantem:ut feciſſe Dedalus Perſeuſq; fertur. Aut aliquẽ e terra ꝑdire qua

lem Tagem fuiſſe ab hetruſcis creditum eſt. Aut ſa
tyrũ aliquẽ ſemiuirũ ſemicaprũ, quem uidiſſe non
nulli ſcripſere dicat ne reſciuiſſe? Et ut puto non di
cam. Subtrahitur etiam ab eadem ꝓpoſitione ad ip
ſum .d. ſi cũ dictione componitur ab .s. incipiẽte: ut
aſpitio: quod teſte Priſcião i. viii. ex ad & ſpicio uer
bo: quod ſimplex non eſt in uſu componitur & in
de aſpectus: & ſimilia. Si autem componatur ad cũ
dictionibus incipientibus a .t. mutatur .d. in .t. ut at
tineo ex ad & teneo: attingo ex ad & tango: attraho
ex ad & traho atramen ex ad & tamen.

De ſyllabis deſinentibus in .f.

f

Quoqꝫ nullam ſyllabã per ſe terminat: hoc
eſt niſi loco .b. uel .d. uel .s. uel .x. in compoſi
tione ob ſequentiam unius iſtarũ ſit poſita
ut ex ob & facio officio: ex ad & factus affectus: ex
dis & facilis difficilis. Similiter ex dis & fundo diſ
fundo: eodem modo ab ex & facio efficio.

De ſyllabis deſinentibus in .g.

g

Simili mõ .g. apud latinos nullius ſyllabæ ẽ
terminalis: niſi cũ loco .d. uel .b. ponit̃: ut ſu
pra uidimus: nam ex ad gero fit aggero: ex
ſub & gero ſuggero.

De ſyllabis deſinentibus in .h. & in .k.

k

Nõ ẽt põt .h. aſpiratio itegrã ſyllabã termi
nare: quod ſi in qbuſdã interiectinoibus cõ
perit̃: ut uah ah. & oh. putat Priſcianus per
apocopam fieri: cum perfecta ſint uaha aha ohe.
Similiter .k. nullius ſyllabæ terminalis eſſe poteſt.

De ſyllabis deſinentibus in .l.

l

N .l. uero litterã quacũqꝫ cõſonante ſequen
te antecedẽs ſyllaba terminari põt: ut albus
ulcus calcearĩũ: quod pro calceo ponit̃: & ci
baria pro cibis: fulcrũ qui & lectus dicitur. Nã ẽ quo
facẽte fulcimur. ideſt ſuſtinemur: ut dixit Seruius i
vi. Iuue. in ſatyra Credo pudicitiam ait Antiquum
& uetus eſt alienũ Poſthume lectũ cõcutere atqꝫ ſa
cri geniũ contemnere fulcri. Mulcrũ quod cum .c.
abſqꝫ aſpiratione ſcribitur: & a mulgeo deriuatur:
facitqꝫ i plurali mulcra. ſimiliter ante .d. ante .f. ante.
g. & ante alterũ .l. ut ualde. Alphenus nomẽ eſt uiri
propriũ: Algeo culleus cũ duplicaro .l. Nam uter ex
corio ab occulliendo .i. claudẽdo dictus. Nam in eo
ſceleſtiſſimi homines cũ ſimia gallo & ſerpente iclu
ſi iacebant̃ in mare. Vnde iuuenalis i ſatyra Stema
ta quid faciunt ait. Quis tam ꝑditus ut dubitet Se
necam ꝓferre Nerõi? Cuius ſupplicio nõ d̃buit una
parari Simia: nec ſerpens unus: nec culleus unus Pu
gillaris ſimiliter cũ duplicato .l. ſcribitur q & pugil
lare i ſingulari. At i plurali ſolũ pugillares dicimus
& ſignificat tabellas cæreas: ſiue ligneas: ſiue alteri
us materiei: i qbus ſtillo ſcribius. Vnde a pugno de
ducit̃ quo cõpræhẽdi cõſueuerãt. Palla ſimiliter ſcri
bit̃: & ꝓprie ueſtis eſt muliebris deducta uſqꝫ ad ue
ſtigia dicẽte Virgilio li. xi. de Camilla: Pro crinali au
re pro lõgo tegmine pallæ Tigridis exuuiæ ꝑ dor
ſũ a uertice pendẽt. Tollo eodẽ mõ ſcribit̃: & duo ſi
gnificat .ſ. capio & educo: ut ſuſtuli filium .i. ſuſcepi
filiũ. Itẽ ſuſtuli filium ideſt educaui. Et ab utroqꝫ fit
ſublatum. Terentius: Quicqd peperiſſet decreuere
tollere: ideſt educare Similiter Iuuẽalis i ſatyra Cre
do pudicitiam cum ait. Tollere dulcem cogitat hæ
redẽ. Quod etiã de ſuſcipiendo intelligi põt: ſi quis
ſequentia recte inſpicit. In quibus oſtẽdere uult Vr
ſidium tanq̃ ſibi placeret lex iulia de adulteris de
ſiſtere uelle ab hoc crimine: & ducere uxorem ꝓcre
andorum liberorũ gratia. Sed alia de ſuſcipiendo
uident̃ eẽ exẽpla. Nam certe Alexander magnus ex
uxore liberos non educauerat: Atqui ipſe apud Cur
tium ait: Ego ipſe Orthoxartis perſæ filiam mecũ
matrimonio iunxi. Non dedignatus ex captiua li
beros tollere. Papirianus iuriſconſultus delegatis &
fidei commiſſis ſecundo: Mando meæ filiæ pro ſa
lute ſollicitus ipſius: ut quoad liberos tollat: teſta
mentum non faciat. Ita enim poterit ſine periculo
uiuere. Quin & eadem ſignificatione ponitur ſub
latum. ut Suetonius de patre Neronis: deceſſitqꝫ pi
gris morbo aquæ itercutis ſublato filio Nerone ex
Agrippina Germanico genita. Nam pater Neronis
filium uix uidit. Sane tolero non per geminũ .l. ſed
per unicũ ſcribit̃: cum prima ſit breuis. Iuuenal. in
ſatyra Credo pudicitiam. Quædam parua tamen
ſed nõ tolleranda maritis. Similiter uolo ꝑ unicũ .l.
ſcribitur & corripit̃ atqꝫ eodẽ mõ uelim & uolã. At
uero nolo producitur & nolim & nolam: licet uellẽ
& nollem ꝑ geminatum .l. ſcribãtur & ſic primã ꝓ
ducãt. Caleo ſimiliter & callidus ꝑ duplex .l. ſcribit̃:
ut Iuue. Callidus & triſtes digitos ipreſſit aliptes: &
caleo ꝑ unicũ .l. aliud ſignificat. Pelagus ſimiliter qđ
græcum ẽ per unum exarat̃ .l. & primã corripit. Iu
ue. i ſaty. Natali Coruie die. Et pelago poſtq̃ parcæ
meliora benigna Pẽſa manu ducũt. Vlmus cũ .l. an
te .m. ſcribit̃. ſimiliter palma: & ide palmula q̃ ẽ ex
trema ps remi eo qꝫ ẽ i modũ palmæ ꝓtenta. Vir. li.
ænei. v. Et leuas ſtrigat ſine palmula cautes. Signifi
cat etiã palma uictoriã: qa palmaꝝ artificio acquiri
tur. Qui & teſte Seruio. in. xi. ænei. dicitur ẽt toga:
quã merebant̃ hi: qui deportaſſent de hoſtibus pal
mã. Alnus per .l. ante .n. ſcribit̃ arbor ẽ. Culpa. cũ .l.
ante .p. ſcribit̃. Vlpianus ſimiliter qđ nomẽ ẽ iuriſ
conſulti. Fulſit cum .l. ante .s. ſcribit̃. ſimiliter excel
ſus: Altus uero cum .l. ante .t. & eodem mõ cõſulto
uerbum quod a cõſulo format̃: & ſignificat delibe
rare: quod quidẽ fit cũ adeſt qui cõſiliũ petit: & qui
conſiliũ dat. Et inde conſultatio deliberatio. Et con
ſultor q pro eo qui aliũ cõſulit accipi ſolet. Nõnunq̃
ẽt pro eo q alium conſulit: ut Saluſtius i iugurthi
no: Simul inqt ab eo petiũt: ut fautor cõſultorqꝫ ad
ſit. Cõſultus uero ẽ homo prudens & ſciẽs: dignuſ
que a quo conſiliũ petas. Et aliquãdo quidẽ eſt par
ticipiũ: ut conſulti medici dixerunt eundẽ eẽ lango
rẽ. Aliq̃do uero nomẽ: ut Hora. in. i. car. Parcus deo
rũ cultor & infrequens inſanientis dum ſapientiæ
conſultus erro. Liuius lib. x. ab urbe: Callidus ſoler
teſqꝫ iuris atqꝫ eloquentiæ conſultos. Vnde in pri
mo dixit de Nũma Põpilio conſultiſſimus uir: ut
illa quiſq̃ ætate eſſe poterat: & inde cõponitur iuriſ
cõſultus ſi cõpoſitũ ẽ. Horati. Eris tu qui mõ miles
mercator: tu cõſultus modo ruſticus. Quod ẽt dici
ſolet iureſconſultus. finit ẽt ſyllabã .l. ſequẽte .u. con
ſonante: ut ſylua: de qua in ſequentibus. Peluis a pel
uendo dicta. Puluis ſimiliter qui generis eſt maſcu
lini: & a pellẽdo nomẽ aſſumpſiſſe dicit̃: facitqꝫ di
minutiuũ ex ſe puluiſculũ generis neutri: ut Hiero

nymo placuit. Maſculiſe tamen poſuit Apuleius de Magia cum ait:niſi ut petiſti munditias dentiū:nitellas oris ex arabicis frugibus tenuem cādiſicum: nobilem puluiſculum:cōplanatorem gigiuulæ:& reliqua. Vnde ait Seruius ſuper.xii.æneidos. Puluis ille quo utuntur puellæ etiam cinis dicit̄. At cuius differētiā alius puluis cinis in modus uocat̄ ut Vir. lib.geor.primo. Et cinerē i modū latos iactare per agros. Vnde a cinere.i.Puluere puellaꝝ dicuntur ciniflones:ut Horati. Cuſtodes lectica ciniflones paraſite Terminat etiā.l.ſyllabam ſequente.x.ut mulxi. Veꝝ ante.q.uel.r. non inuenitur.l.nec.h.aut.k. poſſunt ipſum.l.conſequi.

De ſyllabis deſinentibus in.m.

Terminare poteſt ſyllabā i media dictione: m quando ſequens ſyllaba a.b. incipit uel.p. uel altera.m.hoc eſt āte has litteras nō etiā. n.ſtare poteſt:qa ſi p cōpoſitionē interueniret:conuerti debet in.m. Sed ēt ante.d.&.l.&.s.& ſecundū alios ante.q.pōt.m.ſyllabā termiare:ut oſtēdimus Ante.b. ut umbra:& ide umbratilis is dr̄:q umbratus ſiue umbratēus ē:ut uita umbratilis & res umbratiles: idē uita umbra & opaco marceſcens. Cābiſes de quo in ſua dictione uidebimus. Membrū & ide membratim:quod eſt per membra. Ambio & inde ambitus:unde ambitio & inde ambitioſus is dicit̄:q nō ſuæ uirtute cōfidit. Vnde nō recte gradit̄:ſed p circuitū: ſiue qđ romāi:q honores peterēt ſingulos circuibant ꝓhenſantes rogantesq̄:ut ſe in ſuffragiis aduiuuarēt:ut uidebimus i dictiōe Rōa. Siue q̄ q ꝓ adipiſcēdis honoribus ſolliciti ſunt:cū rogāt exordio:quodā longiore:& uerboꝝ circuitu utūtur. Vnde ābitus ſemp in actu ē:& ea facit:quæ ābitio:quæ ē in aīo facere cōpellit. Nōnūq̄ uero ambitus ꝓ ſpecie quadā fauoris:& captatione miſericordiæ ab auctoribus ponit̄. Quintilianus: Si iuuenis inocentiſſimus iudices uti uellet ambitu triſtiſſimæ calamitatis poterat allegare nobis amiſſam i oculis cogitationū oīum temeritatē. Vnde ābitioſus ēt mō conſimili nōnunq̄ accipit̄. Vt idem lib.ſeprimo inſtitutionū. Nō ſū ambitioſus in malis:nec lachrimaꝝ augere cās uolo:utinā eſſet rō minuendi. Ouid. libro.iii.de ponto. Sed tamē hoc factis adiunge prioribus unum Pro noſtris ut ſis ambitioſa malis. Cābio quod originē habet græcam & ꝑteritum facit campſi. Nam a καμπτω uerbo græco deducit̄:quod in præterito facit ἐκαμψα. Vnde cāpſo campſas ſolebant uetuſtiſſimi dicere. Ennius in.x. Leſicatē cāpſant. Recumbo recūbis ſimiliter quod ē tertie cōiugationis: atq̄ idē cum recubo recubas ut. Virgi.in buco. Recubans ſub regmine fagi. Columbus ſimiliter & columba:quæ teſte Varrone a culminibus dicunt̄:qa alte nidulant̄. Ante.p. ut imperiū & inde īperioſus:quo uno mō imperii oſtentator deſignat̄:utputa in exercēda ſæuitia:q̄lis Torquatus apud Liuiū qui filiū ſæuitia ob īperium contemptum occidit. Vnde imperioſus appellatus eſt. Altero mō is ſignificatur.q imperii habitatione detinet:ſeu plenitudinem. Impedio ſimiliter ſcribit̄: & inde impedimēta:quod duo ſignificat. Vnū ē difficultate:quod i cōmuniori uſu habetur Saluſtius: Oculte p amicos & maxie p hoies nominis latini:

& ſocios italicos īpedimēta parabāt. Curtius: Vnā anū & duas puellas itinerū agminūq̄ impedimenta triginta milibus talentū auri prouites. Ci. Cū primum impedimenta naturæ diligentia induſtriaq̄ ſuparit. Significant ēt impedimenta iumenta:quæ ſarcinas:uel alia bellica inſtrumenta geſtant. Et ſarcinæ res ſunt:q̄ in uia portant̄. Curtius: Magno cōſilio iacturam ſarcinaꝝ impedimentorūq̄ contempſit. Et iteꝝ ſarcinas & impedimenta ibi cū ꝑſidio reliquit: Liuius ſimiliter:quarta uigilia pfcti ſarcinis impedimentiſq̄ Beneuenti relictis. Idem: iumētaq̄ & ſarcinas & alia bellica inſtrumēta portabāt. Vnde ait Frontinus ipſe quoq̄ ob hoc exaſprus interfectis oībus īpedimētis ad pugnā deſcēdiſſet Cōparatiuū ſimiliter cū.m.ante.p.ſcribit̄:& conuertit .n.in.m. Nā componit̄ ex con & paro.i.diuerſa: uel aliquid unū:ut diuerſum. Itaq̄ cum.a.poſt.p.ut ēt comparo uerbum ſemper ſcribitur. Eius natura ē ſuperare in ea qualitate:quam optinet poſitiuū: Aliquando tamē teſte Quintilia. utimur cōparatiuis ꝓ abſolutis. Quod poetæ noſtri ſæpiſſimæ obſeruant:ut Virgi.in Tityro. Candidior poſtq̄ tondenti barba cadebat:hoc eſt cādida. Et lib.v.ænei. Comites ſenioris Aceſtæ ꝓ ſenis:ut dixit Priſcianus q id addidit cōpatiuū nōnunq̄ ꝓ minori ui accipi:q̄ ipm poſitiuū: ut Virg.li.ænei.primo. Triſtior & lachrymis oculos ſuffuſa nitentes. Nam non abſolute: ſed ex parte triſtis accipit̄. Veꝝ de ſeniore pro ſene non illi primū aſſentiēdum uidet̄: cū ab aliis pro ualde ſene ſimiliter efferatur: ut Quintili.de Socrate. Eo nāq̄ ait ſeniore octauū.n. & nonageſimū cōpleuit annū ꝑceptorem Ariſtotelis pomeridianis ſcholis cœpit. Et Ouidius de triſtibus. Imperiū regat hoc cū ſeniore ſenex. Nec plane triſtior pro ex parte triſtis:ſed ꝓ triſtis ut uolunt Qui.accipit̄. Nec Seruius ut puto dictū Varrōis & Plinii ad mētē accæpit. Ait .n.ſup.viii.æneidos. Senior & iunior cōparatiui ſūt per iminutionem. Et.n.ſenior non ſatis ſenex:iunior nō ſatis iuuenis:intra iuuenē:ſicut pauperior intra pauperem. Quā rem Varronem in libris de lingua latina ad Ciceronē dixiſſe:& a Varrōe tractam cōfirmaſſe Pliniū:dixit idem Seruius. Ego uero & ſi de iuniore ac pauperiore dixerint: alio intellectu affirmare uelim. De ſeniore nullatenus puto. Nam & ſi iunior te ſum:minor natu te ſum:ita minor te ſum ideſt:minoris ætatis q̄ tu. Et ſic forte per imminusionem illi intellexerunt. Sed non ꝓpter hoc tollitur:quin ſuperē te in ea qualitate: quā optinet poſitiuus:hoc eſt ſuperem te iuuentute:& paruitate ætatis. Terminat etiā.m.ſyllabam ante alterū.m. ut flāma:quæ eſt ignis. Flāmeum uero genus eſt ueli rubicundū:quod geſtabat̄ a mulieribus nup nuptis de quo Iuue.in ſatyra Credo pudicitiā inquit: Emutatq̄ domos & flāmea cōterit. Similiter ſummus ma.& aduerbiū ſummatim:qđ ē per ſingulas ſummas. Aliquādo p unā ut dicā de hac re ſummatim. Nā a uerbo ſummo ſummas priæ cōiugatiōis deducit̄:qđ p geminū.m.ſcribit̄:licet ſummo.mis. tertie cōiugatiōis p ſimplū ſcribat̄. Imitor ēt cū primā breuē habeat:p ſimplū.m.ſcribi debet Iuuenalis in ſatyra Oībus in terris:Sāctos licet horrida mores tradiderit domino: ac ueteres imitata ſabinas.

At mãma cũ duplex.m.ſcribatur ĩ deriuatiuo unũ perdit:& dicit mamilla ꝑ unicũ .m.& duplicatũ.l. habetq́ primã breuẽ:ut Iu.ĩ ſatyra.Credo pudiciã am:illa loq recta faciet:ſtrictiſq́ mamillis. At ſumẽ licet primã ꝓducat:cũ unico tamen.m .ſcribit:& a ſugendo nomẽ aſſumpſit:& ut quidã ferũt eſt ſuis mamma:alii uero dicũt bruti cuiuſq̃. Et ſimili mõ uuluã dicũt eẽ mãmã ſuis|uel uaccæ:aut taltũ.Horati.Obeſo nil melius turdo:uulua nil dulcius ampla Iuue.in ſaty.Atticus eximiæ:Qui meminit calide capiat qd uulua ꝓpinæ.Eſt ẽt uulua mulieꝝ:qua naſcẽdo egredimur:ut idẽ primo:Cũ tot obortiuis foecunda iulia uulua Solueret:Cõmodatarius uero ꝑ duplicatũ.m.ſcribit.& is dr |q |cõmodatum accæpit.Cõmentũ:qd ex con & mẽte qdã eẽ cõpoſitũ & deductũ uolũt:q̃ſi ſit cõmonitio mẽtis ꝑ duplicatũ m.ſcribit.Alii a cõminiſcor deductũ uolũt:quoad idẽ tẽdit.Eſt.n.fictũ & enarratũ & inde cõmẽtariũ qd teſte Cice.in Bruto nõ eſt oratio.ſed capita reꝝ oratiõis commentarium paulo plenius.Sane Seneca quod cõmentariũ ſignificet expſſius libro declamationũ.iii.indicat dicens.Sine cõmentario nunq̃ dixit:ſed cõmentario cõtentus erat ĩ quo res nudæ ponuntur.Dicit ẽt cõmentarius in maſculino:ut Liui.lib.xlviii.Quæri iuſſit ab eo ut quẽ de his cõmẽtariũ a patre accæpiſſet.Et ſubdit librum popoſcerũt:ſi plures primus & ſecundus cõmentarius. Itaq́ ĩ ſingulari ꝓ una eadẽq́ ſignificatione tã neutrũ q̃ maſculinũ accipit.Et eãdẽ ſignificationẽ hẽt: quã in plurali maſculinũ.Et ſunt libri ubi res non late diffuſeq́ explicantur:ſed breuius q̃ poterãt tractate:ut Cæſaris commentarii:in q̃bus ad exequendã hiſtoriã aliis uiſ ſubieciſſe materiã.Qui ſi fuerit ſinguli:cõmentariũ uel cõmentarius uel liber dicit Veꝝ & ſi ex multis lõgiſq́ tractatibus breuiora cōacceruentur cõpendia:cõmentarii ẽt dici poſſũt.Vti nos cõmentarios ꝓhos uigintiq̃ttuor libros diximus & duodecim illos alius:quos de oĩ rõne differendi & artis dialecticæ pceptis ex innũeris pene auctoribꝰ & magnis latioꝝ & græcoꝝ uoluminibus ad Frãciſcũ iuriſcõſultũ:& cõterraneũ meũ nup edidimus.Vnde & nõnũq̃ ſimiliter libri cõmẽtarii deducuntur Cice.de finibus lib.iii. Tu ipſe cum tantũ librorum hẽas:quos hic tandẽ requiris commentarios:quoſdã inquã ariſtotelicos.Ponit ẽt ab auctoribus cõmentarius in ſingulari & maſculino ac neutro l plurali ĩ alia ſignificatiõe:hoc ẽ ꝓ expoſitiõe & interpretatione auctorũ:ut Au.gellius:eſt adeo inquit Probi grãmatici cõmentarius ſatis curioſe factus:& iteꝝ.Nõnulli grãmatici q cõmẽtaria ĩ Virg. cõpoſuerũt:iteꝝquoq́ noſter Taurus ĩ primo cõmentarioꝝ quos in gorgiã Platõis cõpoſuit ſcriptũ reliq̃t.Quidã ẽt talia huiuſmodi opa cõmentũ uocauerũt:ut Nigidius Donatus Priſcianus:aliiq́ nõ nulli.Seruius uero cõmentarios ẽt ꝓ hoibus accepiſſe uidet:eum inq̃t georgi.primũ ſupfluã mouẽt quæſtionẽ cõmẽtarii:hoc ẽ qui cõmenta ediderũt. Cõmeatus a ſimul eundo dr.& ĩ utroq́ numero ꝓ cibariis ad alimoniã reipu.aut exercitus:aut alicuius multitudinis accipit.Interdũ ẽt priuati:ut Cicero ꝓ lege mãilia.Iam cõmeatu & priuato & publico ꝓhibemur.Cõperit ẽt ipſum.m.finiens ſyllabã ãte.d.in oĩbus ſcripturis & ſculpturis antiq̃s ut iam diu:iãdudũ:qd ex iã & dudũ:quæ duo paruũ tpis deſignãt cõponit.& d paruo tpe unius horæ aut ſemihoræ aut duaꝝ triumue:aut quattuor eẽ horarũ certe breuiſſimi tpis dicit:ut Virgi.ĩ initio quarti:At regina graui iamdudũ ſaucia cura:& alibi in eodẽ libro.Talia dicenti iãdudũ auerſa tuet:hoc eſt a pauco tempore citra.Quod ſane ad pteritũ tps referri põt:& futurũ.Ad preteritũ quidẽ:ut Virgi.li. æneidos primo de Aenea & achate inq̃t:Iamdudũ erũpere nubẽ ardebãt.Nõ.n.ꝑ multũ tpis id cupierant:cũ nec per horã ibidem ſteriſſent:ſed certe per tps aliquod anteq̃ id dicerent:quare expoſuit Seruius.i.olim.Ad futurũ uero refertur:ut idem oſtendit Virgi.lib.ſecundo de Sinone cũ ait.Quidue moror ſi omnis uno ordie habetis achiuos.Idq́ audire ſat eſt:iamdudum ſumite poenas.i.cito:ut expo nit.Seruius.Et hæ ſunt proprie ſignificationes eius dictiõis.ſ.ut idẽ in præteritũ uel futurũ nõ trãſgrediant.Veꝝ ĩproprie & raro ab aliq̃bus auctoribus ꝓ eo qd proprie ẽ iampridẽ:aut iam olim poſitum comperimus:ut Macrobius ĩ ſaturnalibus.Iamdudũ ĩquit hæc q̃ſtio ab Ariſtotele & ꝓpoſita eſt & ſoluta:cũ dicer debuiſſet iampridem:aut potius iam olim.Plini.etiã libro.xxiii.naturalis hiſto.ſic inq̃t. Somno uero aut ſecuritatibus iãdudum hoc fuit quod illa Helena ante cibũ miniſtrauit.Sed quia in huiuſcemodi aduerbiis differentias tẽpoꝝ deſignãtibus difficultas nõnunq̃ eſſe uidet:decreui illa per ordinẽ explanare.Et a dudũ ĩcipiens comperimus illud eandẽ prorſus cum iamdudum ſignificationẽ detinere.Ita ut nec diẽ proprie tranſcendat.Vt dudum intraui:dudũ te expecto.i.hora aut ſemihora eſt uel duæ uel tres uel ut multũ quattuor ex quo ĩtraui:& ex quo te expecto.Improprie uero diem ac dies tranſcendere nõnunq̃ ab auctoribus ponitur. Plinius lib.xviiii.natura.hiſto.Iamdudũ ĩquit ex eadem Hiſpania Zœliton uenit ĩ Italiã plagis utiliſſimũ.Liuius libro.xii.in eo ĩquit captiuorum numero fabri:q dudũ fuerũt aſſueti apd poenos mihi crede opus in arce lacenoꝝ fecere nuper:quaſi nõ lõgo tpe a nũc dicit.Ita tamen ut nõ ad præſentem diem hoc eſt preſens tps referamus:ſed ad præteritos nõ mõ dies:ſed aliquãdo menſes & ẽt annos:quos pro cõditiõe materiæ cõplectit:ut nuper inuẽta eſt pixis:quã ſideritẽ appellent.i.non multo tpe ab hinc. Cice:de diuinatione.Neq́ ante philoſophiã patefactã q̃ nuper inuenta.Idẽ de amicitia.Neq́ enim aſſentior iis q nuper hæc diſſerere cœperunt cum corporibus ſimul aĩas interire:atq́ omnia morte deleri.Significat ẽt iterdum nuper nõ longo tpe a tũc: ut Curtius.Qui nuper ab Alexandro miſſi erant Liui.tunc inquit hæc ipſa indignitas augebat animos non retinendis modo publicis agris:quos ut teneres ptinacẽ nobilitatẽ hẽbat.Sed ne uacuũ quidem agrũ nup ex hoſtibus captũ diuidere.Pridem hoc ẽ nõ lõgo tẽpore prius a nũc:& idẽ quod nup ſignificat.Plinius libro.xvii.naturalis hi.Ipſi uero pridem uidimus ea ferme oĩa præter pubertatẽ ĩ filio Cornelii Taciti eq̃tis romani.Similiter Paulus iuriſconſultus.Et non eſt mirũ ſi peculium quoq́ defuncti pridẽ filii defertur pr̃i.Vlpianus quæritur ĩquit cũ

ordinem tenere:quē pridem habuit.Ponitur ēt pri
dem ſæpe cum negatione & cū q̄ & cum ita:Cū ne/
gatione quidē ut Plinius li.xv.Medica non pridem
uenere in Italiá.Cū.q̄.uero ut Ci.pro Roſcio:Co/
medo q̄pridem Fánii in aduerſaria detuliſti.Cū ita
āt ut idē in Bruto cū ait.Fuit.n. regnante iam græ/
cia:noſtra āt ciuitate non ita pridē dominatu regio
liberata:pridie.i. prius die. hoc ē quaſi hæri:non ta
mē p̄ſentia diei:ſed cuiuſdā alterius:aut p̄teriti aut
futuri:Præterriti quidē:ut pridie q̄ intrarē mare ſe/
rena lux fulſit.Futuri uero:ut pridie q̄ intres patriá
ſacrificium facito.i.die p̄cedenti quo aut mare itra
ſti:aut patriá itrabis.uel cū gēitiuo ſic:pridie illiusdi
ei quo hæc feci:aut faciá.Vnde cum non dicamus
ſecundocalendas:ſecundo nonas:ſecūdo idus:dici/
mus pridie calendas.pridie nonas:pridie idus.i.die
p̄cedenti quo erunt uel fuerunt calendæ nonæ aut
idus.Verū ex pridie fit pridiáus:pro quo heſternus
abutimur.Suetonius pluribus in locis.Vnde i uita
Tiberii ſolemnibus ipſe cœnis:pridiana ſæpe & ſe/
meſa obſonia p̄buit.Idē in uita Caii marcēte inquit
adhuc ſtōacho pridiani tibi poſtridie:quaſi poſtero
die dicit̄:hoc eſt quaſi cras nō p̄ſentis diei:ſed cuiuſ/
dá alterius aut p̄teriti:aut futuri:ut poſtridie q̄ pa/
ter mortē obiit:epulum feci:aut poſtridie q̄ morief
faciam.i.poſtero:ſiue ſeq̄nti die cum morietur. Ali/
quando ſine q̄ ponitur:ut Terentius ī andria:Venit
ad me Chremes poſtridie clamitās:ſupple illius di/
ei quo hæc geſta ſunt. At ex poſt pridie nō fit poſtri
dianus aut ī uſu nō eſt:ſed pro eo abutimur craſti/
nus nudiuſtertius idē eſt quod nūc die tertio.i.p̄te/
rito: & die ſupiore adhuc dicius nudiuſquartus.i.
nūc die quarto.Nō āt dicimus nudius ſecūdus:quia
magis proprium de p̄terito habemus heri & de fu/
turo cras. At dehinc p̄ximo perendie dicimus.Ci/
cero ad Atticū li.xii.ſcies igitur cras: ad ſumū pen/
die.Vt dies pendinus dies adhuc tertius. Cæſar in
cōmentariis:Qui ſi patre liceat pendino die cū pro
ximis hibernis cōiuncti cū reliquis caſū belli ſuſti/
neāt.Et cōperendinare eſt differre in lōgū de die in
diem.Indies idem qđ quotidie dicitur:ſed proprie
cū quodā incremento.Ideoq̧ plærūq̧ cum compa/
ratiuo ponitur: ut cū dies malum arctius preme/
ret.& cū in urbe īfinitū malū ſerperet.Idq̧ mane/
ret īdies latius.Ponitur ēt ſine comparatiuo:ſed cū
uerbo ſignificante incrementū:ut Liuius:Creſcen/
te indies multitudine.Indiem uero idē qđ ī præſen
tia tp̄is ſignificat:ut Quint. Non ut uere uolucres
præſentis modo cibi memores indiē uiuūt.Prope/
diem eſt quaſi prope eſt dies q̄do hoc fiet. Vnde &
propemodū eſt quaſi prope menſurá:quod accipi/
tur pro pene ſiue prope cū eſt aduerbium. Finit ēt
ſecundū aliquos ipſum.m.quādoq̧ ſyllabá ſequen
te.l.ut quemlibet quanlibet.Quin & ſequente.s.ut
circumſpicuus:quia a circū & aſpitio componitur:
& is dicitur qui circum aſpicitur.Circūſpectus ue/
ro eſt qui circūſpicit:& in oēm partem ſpectat.Ve/
rum ſequente.q.non præcedit.m.ut plærīq̧ dicūt
grammatici:ſed conuertitur in.n.ut nanq̧ quanq̧
& ſimilia.At ſequente.n.nō poteſt.m.præcedentē
ſyllabā terminare.ſed ubicunq̧.m.ante.n.ī eadem
dictione componitur ſemper in eadem ſyllaba ma/
net:ut amnis erumna Ramnes:quēadmodum ſu/
pra uidimus: Item nec ſequēte.r.pōt.m. præcedētē
ſyllabā terminare niſi.p. interponatur: ut ſumptus
promptus comptus contemptus: licet cōtemnere
ubi non eſt.r. ipſum.p.non eſt.c.ſuſcipiat.

De ſyllabis deſinentibus in.n.

N.n.uero terminari poteſt antecedens ſylla
ba: ſi ſequens incipit.a.c.uel.d.uel .f.uel.g.
uel altera.n.uel.q.uel utq̧buſdā placet.r.uel
s.uel.t.uel.i.uel.u.cōſonātibus.uel.x. Ante.c.igit̄ ut
cōcilium:& uerbū cōcilior:unde dicimus concilior
regi:ſi illi ignotus in eius gratiam uenis.Reconcili/
or autem regi ſi qua d̄ cā is mihi iratus depoſita ira
me rurſus recipiat in gratiam.Concinus:mancus:
concors qui a coniunctione cordis dicitur. Sancire
quod teſte Seruio in.xii.æneí. proprie eſt ſanctum
aliquid.i.conſecratum facere ſub ſanguine hoſtiæ.
Vnde dictum ait ſanctū:quaſi ſanguine cōſecratū.
At ſanctio p̄prie eſt lex cū terrore pœnæ:ut Vlpia/
nus de diuiſione rerū:& qualitare dicimus ſancta:
quæ neq̧ ſacra neq̧ p̄fana ſūt:ſed ſanctiōe q̄dá cō/
firmata:ut leges ſanctæ ſunt: ſanctiōe.n.quadá ſūt
ſubnixe. Quod ſanctiōe quadam ſubnixum eſt id
ſanctum eſt.& ſi deo non ſit conſecratum.& inter/
dum ſanctionibus addicūtur:ut qui ibi aliquid cō/
miſit capite puniatur.Concio cum.c.in penultima
ſcribitur.Nam ex con & cio quartæ coniugationis
uerbo componitur:& deducitur:quod idem ſigni/
ficat:quod cieo ſecundæ:hoc eſt moueo:& uoco:&
idem uerbū concio:quaſi conuoco: & nomen ip̄m
concio:quæ populi eſt multitudo cōuocata:uel ex
magiſtratus iuſſu uel publici ſacerdotis:uel ſua in/
terdū auctoritate.Et p̄prie ad audiendum oratorē
concionantem ī bonum publicum:cuius ēt oratio
congio uocatur.Incedo & inde inceſſus ſimili mo/
do habētur:& ab ſublimiores quodā modo ſpecta/
re uidentur:& qui præ ſe faſtū ferunt.Virgi.li.æneí
dos primo:Regina ad templum magna ſtipante ca
terua iceſſit.Idē ī eodē.Et uera iceſſu patuit dea. In
cola ſimiliter cum.n.ante.c.ſcribitur & is eſt:qui in
alterius regione habitat & ī aliena ciuitate.& repu.
Cicero de officiis:Peregrini inq̄t & incolæ officium
eſt nihil p̄ter ſuum negociū agere:nec etiam in alie/
na repu.curioſum. Cunctus ſimiliter cū.c.poſt.n.
& ante.t.ſcriptū in antiquiſſimis īſcriptionibus cō/
peri:ut in marmore quod eſt in eccleſia Michaellis
archangeli in uaticano in epitaphio Homoneæ ha/
betur quam Pallas cunctis artibus erudiit. Ante.d.
finit ēt ſyllabam.n.ut conduco: & inde conductus.
Atq̧ coducticius is dicitur:qui conductus eſt. Nō/
dū quod per.o.in prima ſcribitur. Indicium quod
& per.c.ſcribitur:ſicut iudiciū.Mando ſimiliter:qđ
duplicē habet coniugationem.Nam cum ad man/
datum attince mandas facit:cū uero ad dentes man
dis.Conditio per.t.abſq̧.c.ſcribitur in penultima:
& tunc proprie fortuna ac fors eſt.Nā a condo.dis.
conditum cōditi adita.o.formatur:ut ego ſum po/
ſitus in hac cōditione.i.fortuna ac forte.Cice.O mi
ſeram conditionē adminiſtrandi conſulatus. Nam
homo bonæ conditionis nō is apud antiquos dici/
tur:qui manſuetus eſt:& bonæ naturæ.Cū illū uo/
carent antiq manſueti & boni igenii: nos manſueti

animi mãſuetæq; mẽtis:ſed potius q̃ in bona fortuna eſt:& forte. Aliq̃do uero ſcribitur cũ.ct.in penultima:& tunc ex con & dico cõponitur:& pactionẽ ſignificat ac electionem:ut apud Teren. Amatores Chriſidis tulerunt mulieri condictionẽ.ſi uellet eis morẽ gerere:ſe daturos illi p̃cium liberalẽq; mercedẽ.Ipſa uero accæpit condictionẽ: hoc eſt pactioni promiſſiõiq; aſſenſit. Rubicundus teſte Priſciano in.iiii.alternitatis cã cũ.c.pro.b.ĩ penultima ſyllaba ſcribiť:ne ſit abſonum:ſi rubicundus dicamus. Nã huiuſcemodi nomina oĩa p̃ter hoc in bundus deſinũt.Et quanq̃ ille ſecutus Scaurũ antiquũ grãmaticũ & ſeruiũ in.x.æneí.uoluerunt ea ex ſimilitudine etimologiã trahere.Ita in uitabundus ſimilis ſit uitanti:p̃dabundus ſimilis p̃danti:moribundus ſimilis morienti:errabũdus ſimilis erranti:furibũdus ſimilis furẽti. Tum firmior & certior eſt Gellii ſnĩa una cũ ea Caſelli in cõmẽtario lectionũ ãtiquarum ubi ſcripſit ridibũdus idem quod ridens:ludibundus idẽ quod ludens:errabundus idẽ quod errans: rubicundus idẽ quod rubens.Sed nõnunq̃ ut Gellius ait uehementiã ſignificant:quod idem eſt: ac ſi diceret idẽ ſignificant:q; participia frequẽtatiuorũ: ut riſitans:luſitans:erratitãs:populatitãs: rubentiãs quæ q̃a non reperimus in bundus eorũ loco ſuffecta ſunt.Repetundarũ ẽt.n.ante.d.cõtinet. unde repetundarũ accuſatus:& de pecuniis repetũdis non habet alios caſus:ille diciť:qui cũm magiſtratus eẽt prouĩcialibus aut ui aut dolo eripuit pecunias:quo nomine oĩa quibus diuitiæ conſtant contineri dicimus:ut uaſa præcioſa:ueſtẽ:frumentũ:nauigia: nũmos:& cum a repeto deſcẽdant dubitari põt: quare non cũ.e.ĩ ante penultima:ſed per.u.potius ſcribitur & profertur. Ad quod dicius mutatũ fuiſſe.e.in.u.quia id tertia cõiugatio præter cæteras patiť: Vel ob hoc ſaltẽ ut differret ab illo:qđ dicitur miſſi ſunt legati ad res repetẽdas:quo ſignificať principi uel populo erepta eſſe:uel pecorum uel hoĩum uel locorũ ac terrarũ agrorumue corpora. Expẽdo ſimiliter.n.habet ante.d.& a pendo compoſitum ẽ ſignificatq; exacte ponderare atq; examinare. Cicero in Verrẽ libro quinto.Deinde hæc expedite atq; æſtimate. Idẽ officiorũ libro primo.Quæ contẽplãtes expendere oportebit q̃d quiſq; habeat ſua eadẽque moderari: nec uelle experiri:q̃ ſe aliena deceãt. Iuuenalis in ſatyra:Oĩbus in terris inquit: Expende Hannibalẽ:quod libras in duce ſummo inuenies.Perpendo eodẽ modo cõponiť: & idẽ ſignificat hoc eſt exacte pondero:atq; examino. Non tamen ũt aliqui uolũt intelligo & animaduerto. Cicero. Quid in amicitia fieri oportet:quæ tota uirtute p̃penditur. At apendo quod ſimiliter ſcribiť:ueteres paſſum cũ duplicato.ſ.& non panſum cũ.n. ante unicũ.s.deduxerũt.Vnde capillo quoq; paſſo muliere diciť:q̃ſi porrecto & ſparſo:& paſſis manibus & uellis paſſis dicimus:quod ſignificat diductis atq; diſtentis.Quin & cũ p̃poſitione expaſſum nõ expãſum ut aliq̃ dixere.Cecilius ut refert Gellius.xv. noctiũ attica.inquit:Heri uero proſpexiſſe cũ ſe ex tegulis hæc nũciaſſet:flãmeum expaſſum domi p̃tulerũt.Etiã nõnunq̃.a.littera ante.s. mutata p̃ cõpoſiti uocabuli morem:ac pro eo quod eſt diſpaſſis dixerunt diſpeſſis.Plautus in militie glorioſo.Credo ego iſtoc exẽplo tibi eſſe eũdẽ extra portã diſpeſſis manibus patibulũ habebis.Indoles ſimiliter ſcribitur:& p̃prie ĩ pueris & adoloſcentibus ſignificatio ẽ futuræ uirtutis.Quintilianus:In primis annis laudatur indoles.Cice.ut.n.adoleſcentibus bona indole p̃ditis ſapientes ſenes delectantur.Nõnunq̃ uero pro p̃ſtantia uirtutis accipitur. Vt Liuius de Lauinia iã matre:& poſt mortẽ Aenæ res adminiſtrante inq̃t:Tanta in ea uirtutis indoles fuit.Lucanus:Indole ſi dignũ latia:ſi ſanguine priſco.Robur ieſt ais Indole dixit quaſi generoſitate q̃dã uirtutis atq; animi.Verũ Liuius & ad malã quoq; partẽ & ad muta atq; inanimata indolẽ tranſfert.Nam loq̃ns de hãnibale ſic ait:Cũ hac indole uirtutũ ac uiciorũ triennio ſub Haſtrubale imperatore meruit.Et alibi:ſicut ĩ frugibus pecudibuſq; nõ tantũ ſæmina ad ſeruandã indolẽ ualent:q̃tum terræ proprietas cæliq; ſub quo aluntť.Indico ex in & dico cõponiť: & proprie eſt denuncio:ut indictum eſt bellũ.Indixit Romulus ſpectaculũ Liuius in primo.Indici deinde ſinitimis ſpectaculũ iubet.Iterum indixit in poſterũ diem ut adeſſent.Idem & iudiciũ indictum. Poteſt ẽt.n.ſyllabã ante.f.terminare: ut cõfore.i. collaturũ eſſe:quid q; & pro fore apud comicos eſt in uſu.Similiter conflo cũ.n.ant.f.ſcribitur & dicimus cõflaui æs alienũ quin factus ſum debitor alienæ pecuniæ.Idem contraxi æs alienum q̃bus correſpondẽt diſſolui æs alienũ.Quinti.Non ego æs alienũ luxuria contraxi.Cice.patri perſuaſi ut æs alienum filii diſſolueret.Inſula ſimiliter.n.ante.f.& eſt teſte Seruio ſuper.x.æneí.faſcia in modũ diadematis: a q̃ uittæ ab utraq; parte depẽdẽt:quæ ut ait plætũq; tortilis eſt:& de albo & croceo.ante.g. ſimiliter põt.n. ſyllabam terminare:ut fungor:q̃d cũ ablatiuo nõnunquã cum accuſatiuo conſtruitur: & idẽ eſt qđ officium munuſq; ago:& fungor magiſtratu:fungor p̃tura:fungor legatione:fungor officio delegati:fungor munere iudicis.Similiter fungor uita:q̃a fungor officio uitæ.Inde defunctus q̃a finiuit officiũ uitæ.Cõſtruiť nõnunq̃ cũ accuſatiuo.ut Teren. in adel.Aeſcinus tuus neq; boni neq; liberalis functus eſt officiũ uiri.Similiter defunctus p̃iculis: q̃a finita ſunt pericula.Virg.in.iii.æneí.O tandem magnis pelagi defũcte periclis.Liui.Defuncta morbis corpora ſalubriora eſſe incœpere hoc eſt finiti ſunt morbi corporũ.Ingredior ſimiliter ſcribitur: & ex in & gradior componiť:ſed diuerſa ratione. Nam uno modo ad locum ĩgredi dicimur:ut ingredior forum uel in forum.Alio modo pro eo quod ẽ ambulo & incedo:Virg.lib.geor.iiii.Cõtinuo pecoris generoſi pullus ĩ aruis.Altius ingreditur & mollia crura reponit.Cice.lib.v.ad Atticum.Si dormis expergiſcere:ſi ſtas ingredere:ſi ĩgrederis curre:ſi curris aduola.Vbi idem eſt ĩgredere quod gradi & ambulare.Mango eodem modo.n.ante.g.detinet & ẽ uenalitius uenalium hoĩum:ut Martia.Milia puero centũ me mango popoſcit.Cõtingo uero & ſi in præſenti.n.habet ante.g.ĩ p̃teritis tamen p̃fectis & pluſq̃ perfectiſ & inde formatis illud perdit:ut contigi contigero contigiſſem contigiſſe.Poteſt ſimiliter.n.finire ſyllabam ante alterã.n.ut annus.& inde

anniculus:de quibus in dictione annus late uidebi/
mus.Similiter pánus & inde pánoſus:q.ſ. croſſo ac
uili páno opertus eſt.Nec hoc niſi de paupere dici/
tur:cuius exépla ſunt plurima:Bipénis cũ.i.&.n.áte
aliud.n.ſcribitur:& teſte Quint.in primo ſignificat
acutum.Vnde ſecuris utrinq͡ habés acié bipénis di
citur:& illos errare dixit:qui quia a primis duabus
hoc eſſe nomé exiſtimát pennas auium eſſe uolũt:
hoc eſt nõ ẽt pinnas. Ná ut ego in.L.Columella ui/
ro elegantiſſimo annotaui:pinnas ſp ꝑ pénis quæ
plumæ non ſunt accipit.Vnde puto pénas generale
ad pinnas & plumas eſſe.Verũ cũ hoc tpe plærique
penna ſcribant a penna pennariũ:hoc eſt pénaꝝ the
cam deducere poſſumus.At pennariũ cũ unico.n.
ſcriptũ locus eſt teſte Varrone de lingua latina ubi
reponitur penus:hoc eſt edulia ad uictũ ptinentia.
Vnde ait.Cic.i libris de natura deoꝝ:Penus eſt om
ne quo ueſcunť hoies.Et oia hæc abſq͡ diphthõgo
ſcribuntur.Similiter penis cũ unico.n.ſcribiť:& eſt
mentula:dictus a pendendo uel penetrando:licet
penis habeat primá lõgá.Ante.q.poteſt.n.ẽt ſylla/
bá finire:ut iquito conquiro inquilinus:q ab i & co
lo cõponitur & deriuatur.Et is accipitur qui in alie
no priuato ꝓprie tamen conducto habitat:ſiue in
urbe ſiue ruri.Cice.in philip.At uero te inqlino nõ
domino pſonabát oia uocibus ebrioꝝ.Plærunq͡ ſi
mulier cũ.n.ante.q.ut auctores grámaticæ uolunt
ſcribi debet.Immo ſequente.q.ut diximus ubi áte
cõpoſitioné in pcedéti ſyllaba fuiſſet.m.conuertũt
illud in.n.ut nanq͡ quamq͡ & ſimilia:& deſcendit
plærũq͡ a plæriq͡.Sane plæriq͡ dupliciter apud au/
ctores accipitur.Vno mõ ꝓ maxima pars:ut Salu/
ſtius in diuiſione iquit orbis terræ plæriq͡ in parte
tertia Aphricá poſuere:pauci tãtũmõ Aſiá & Euro
pá:& paulopoſt.Plæroſq͡ ſenectus diſſoluit:niſi q
ferro aut beſtiis iteriere.Nam morbus haud ſæpe
quenq̃ ſupat.Alio uero mõ pro eo quod eſt nõnul/
li poniť:ut Quit.uideas inqt plæroſq͡ ira percitos
.i.nõnullos.Simili mõ plærũq͡ uno mõ ponitur ꝑ
eo quod fere eſt ſp.Alio uero mõ:ſed rariſſime pro
eo quod eſt nõnunq̃:ut Quint.in amatore:Excuſ/
ſa ſunt plærũq͡ uitia uerberibus.i.nõnunq̃:& ut q/
dá uolunt eſt aduerbiũ:ut uero alii eſt nomen.An/
te.r.uero.n.ipſũ poſſe ſyllabá terminare quidá uo/
lunt:ut inrũpo iruo:Aliis magis uidetur.n.in.r.cõ/
uerti ac dici irrumpo irruo:& inde irrito qđ uno
mõ hoc eſt cũ penultimá producit:idé eſt quod ꝑ
uoco.Alio mõ uidelicet cum illá corripit:idé eſt q
nõ ratũ eſſe oſtẽdo:uel uolo corrigo:corruo.Qué
modum græci ipſi obſeruant:ut ϛυρραπτω.i.cõſuo.
Nam ex ϛυν quod eſt con:& ραπτω:quod eſt ſuo
cõponitur.συρρηγνυμαι.i.confundo:quod ſimili
mõ componitur:& in mile aliis.Ante.s.ãt abſq͡ ali
qua contradictione ipſum.n.pcedenté ſyllabá ter/
minare ualet:ut conſul a conſulẽdo:de quo late Põ
ponius de origine iuris.Et inde conſularis is diciť:
qui cõſulatũ geſſit.Et pro cõſul:q cũ ptáte conſula/
ri extra ordiné ad aliquam prouinciá adminiſtrá/
dam mittitur pter quam quod nõ.xii.faſces eum p
cedũt:qui præcedũt cõſulem:ſed tãtũ ſex:ut ẽt præ
torem & pſidem.Nam nõ is eſt ut quidá inſcii di/
cũt qui pro alio cõſule præeſt ꝓuinciæ.Simili mõ ꝓ
prætor:nõ qui pro alio pturam:ſed qui ex ordina/
riá gerit.Idem proquæſtor & ſimiles.Cõſiliũ uero
ſine.c.poſt.s.ſcribitur.Nam cõponitur ex con & ſi
leo.Conſeſſus eodé mõ.n.ante.s.ſyllabá finit.Neq͡
eſt cõſeſſio:ſed hoies uno in loco ſedentes:ſicut con
uẽtus non eſt conuentio:ſed hoies qui in unum lo
cum cõuenerũt.Inſtar ſimili mõ ſe habet.Et ut ait
Seruius ſimilitudinem indicat:Inducit Virgi.libro
æne.ii.Inſtar mõtis equũ diuina palladis arte.No/
bis uero potius ad equiperationé uel ad mẽſurá ſi/
gnificare uidetur:ut idem libro.iii.Argolici clypei
aut phœbeæ lampadis inſtar.Cice.hexametroꝝ in
ſtar uerſuũ.Inſtitutũ ſimiliter ſe hẽt:& ab in & ſta/
tuo cõponitur motemq͡ deſignat:ut faciá meo inſti
tuto:licet nõnunq̃ ſignificet incæptũ propoſitũ ab
inſtituo quod eſt incipio.At inſtitutiones pceptio
nes ſunt:qbus inſtituuntur & docentur hoies:ut li/
bri a Quintiliano a Lactantio aliiſq͡ auctoribus de
inſtitutiõe iſcripti ſunt ſimiliter cõſpiro a ſpiro cõ/
poniť.Nec actiuũ eſt:ſed neutrũ unde neq͡ conſpi/
ror deponés cõperiť.Quare nec cõſpiratus aliqs di
ci debet:ſed cõſpirans.Simili mõ a monſtro mon/
ſtras qđ ſemp cũ.n.ante.s.ſcribiť.Monſtrũ & mon
ſtroſus ſimiliter cũ.n.ante.s.&.o.abſq͡.u.i penulti/
ma ſcribiť:qđ Luca.in primo ex ipſa natura uerſus
ſic ſcribendũ eſſe cõprobat cũ ait Monſtroſiq͡ ho/
minũ partus.Verũ plæriq͡ iterponunt.u.& ſcribũt
mõſtruoſus:quod latinum non eſt.Sicut e diuerſo
plæriq͡ ſcribunt fœtoſus:ut illud in pſalmis:Oues
eoꝝ fœtoſæ:ꝑ fœtuoſæ.Nam ſic quoq͡ legendum
eſt.Quoniá dictiones quæ quartæ ſunt declinatio/
nis retinent.u.ante oſus:ut actuoſus fructuoſus lu/
ctuoſus q̃ſtuoſus ſumptuoſus.In ſecũda uero mini
me:ut ramoſus doloſus laceroſus petroſus.Atq͡ ut
in maſculinis ita i neutris:ut lutoſus cœnoſus dam
noſus lucroſus uitioſus portẽtoſus.Pli.de naturali
hiſto.Vniuerſa aũt q̃ de Hercule ac Pyrene uel Sa/
turno traduntur:fabuloſa in primis arbitror & por/
tentoſa Græciæ mẽdacia.Cice.ꝑ domo ſua:Hũc
tu ẽt portẽtoſa peſtis exulé dicere auſus eſt.Verum
ante arius ſimili mõ ſi nomina ſunt quartæ decli/
nationis ſemper.u.recipiũt:ut ſaltus ſaltuarius fru/
ctus fructuarius actus actuarius.At ſi ſint ſecundæ
declinationis carẽt.u.ut aſinarius caniparius & reli
qua.Si aũt de noibus loq uelimus deſinentibus in
oſus uariæ ſiũt deriuatiões:ut meticuloſus a metic
culo noie diminutiuo magiſq͡ a metu deduciť:& is
dr q timidus ẽ.Similiter mulieroſus q affectus ẽ:&
nimis appetit mulieres.Moroſus uero a mores ue/
nit & nõ ut multi uolũt a mora.Ná primá hẽt lõgá
ut mos moris.Significatq͡ illum:q nimis exacte ni
miſq͡ ad unguẽ oia fieri expoſcit:ut aliq̃do ob id in
digneť:atq͡ iraſcať Sueto.de cæſare circa corpis igr
curá moroſior:ut nõ ſolũ tõdereť diligẽter:ſed etiá
uelleret.Idem de Tiberio ait:Sed affectione & mo/
roſitate obſcurabat ſtultum.Cice.de oratore:Vſq͡
adeo moroſi ſumus:ut nobis non ſatiſfaciat ipſe De
moſthenes.Addit & ad hæc Cicero aliq̃do ipatiẽ
tiá & iracundiá:ut cum in libro de ſenectute inquit:
Et ſunt moroſi anxii & iracundi & difficiles ſenes.
Idem ſecundo de oratore ait:Me quidé hercule illa
ualde mouent ſtomachoſa:& quaſi ſummoroſa ri

dicula:nõ cũ amoroſo dicuntur:tamẽ.n. nõ ſal ſed
natura ridetur. Dicit ergo moroſus a nimia diligẽ
tia & ſeueritate quotiẽs plus diligẽtiæ q̃ oporteat i/
pendimus rebus uel noſtris uel alienis. Noſtris qui
dem quũ minutiſſima quæque diſquirimus & nul
lius frugis. Alienis cũ de rebꝫ cæterorũ occultioribꝫ
nõ ſatis cũ pudore ꝑſcrutamur aut interrogamus.
Tranſtrũ ſimiliter ſcribitur:& cõſtruo:uidelicet cũ
.n.ante.s. Ante.t.ſimiliter finit.n.ꝓcedentẽ ſyllabã:
ut planta:& inde plantariũ:quæ Seruius ſup geor/
gi.ſic ſeperat. Plantæ ſunt inq̃t raptæ de arboribus:
Plãtaria uero quæ ex ſæminibus nata cũ radicibus:
terra ꝓpria tranſferunt: Vir.eo loco:& uiua ſua plã/
taria terra. Alii uero generalius plantas ſiue euulſas
ſiue non conſitas ſignificare uoluerũt: Non ãt pro
loco aliquãdo poſitum fuit. Promontorium ẽt cũ
.o.i ſecũda ſcribit:& proprie mons eſt in mari pro
minẽs. Pli.li.xxxvi.naturalis hiſtoriæ: Promõtoria
inq̃t aperiuntur in mari & rerũ natura agitur i pla/
num. Liui.li.xxxiii. Aut apeñetibus claſſem ꝓmon
torii. Idẽ li.xlv. Adiunctiq; inſula euboia & excurrẽ
tẽ i altum uelut promontoria attica terra ſita. Mu/
nimenta quidẽ ẽt cum.u.in prima:&.i.i ſecũda ſcri
ptũ a munio deſcendit:& ſunt munitiones caſtro
rũ cæterarũq; rerum:quæ cõtra aduentũ hoſtium
muniunt:ſiue uallo & foſſa:ſiue alio quo uis modo
quo ſunt milites ab hoſtiũ aduentu muniti. Monu
menta uero cũ.o. in prima &.u.in ſecũda ſcriptum
a moneo deſcendit: Et ſunt ſepulchra ſtatuæ tituli
libri cæteraq;:quæ nos alicuius rei ꝑterite moneãt.
nã in honorẽ mortui illa fiũt non in publicã ꝑcepti/
onem:ut quidã ſomniãt:ꝙ nos noſtræ ipſorũ mor
tis admoneãt. Vnde & ſi deſint litteræ:aut alii tituli
magis ſepulchrorũ:q̃ monumẽtũ erit Liuius lib.xlvii.
Vtrobiq; inq̃t monumẽta oſtenduntur. Nã & lin/
terni monumẽtũ monumẽtoq; ſtatua ſuperimpo/
ſita:quã tempeſtate diſiectã nuper uidimus ipſi &
Romæ extra portã capenam i Scipionũ monumẽ/
to tres ſtatuæ ſunt. Quarũ duæ Publii & Lucii Sci/
pionũ dicunt eſſe: Tertia poetæ quĩri Enni. Sciẽter
eodẽ mõ ſcribitur: & idẽ eſt quod ex ſcientia:& nõ
ex ignorantia. At ſcite idẽ eſt:quod docte & perite:
artificioſeq;. Identidẽ cum.n.ante.t.ſcribit:& ſigni/
ficat idem quod frequenter eodem mõ. At ittidẽ
idẽ eſt quod ſimiliter. Parẽtare ſimiliter cũ.n.finiẽ/
te ſyllabã ante.t.ſcribit:& a parentibus deductũ eſt.
Nã teſte Hieronymo i Hieremia li.iii. Mos eſt.n.gẽ
tibus ferre cibos & præparare cõuiuiũ:quod græci
uocant:& a noſtris uulgo appellatur paren
talia:eo ꝙ parentibus iã defunctis iſta iã celebran/
tur. hæc ille. Similiter Cornelia mater ad Gracchũ
filiũ apud Cornelium nepotem. Vbi mortua ero
parentabis mihi:& inuocabis deũ parentem. Vnde
Seruilianus pontifex teſte Machrobio lib. ſaturna
liũ primo:negabat oportere atro die parentare: q̃a
tunc quoque Ianum Iouemq; præfari neceſſe eſt:
quos nominare atro die nõ oportet: Varro autem li
bro.vi.de lingua latina ferialia inquit ab inferis &
ferendo: quod ferunt tum epulas ad ſepulchrum:
quibus ius ſibi parentare. Intercludo non ſolum.n.
ante.t.ſed.r.ante.c.detinet. Et ut quidam ferunt.n.
ipſum euphoniæ cauſa interiectum fuit: ita ut ſit

iter claudo:ut Virg. Intercluſit hyems:& terruit au
ſter euntes. Ci. qui iter pœnorũ cadaueribus corpo/
rũ ſuorum itercludendum putauerunt. Nam itro
cludo cum.o.ante.c.eſt interioribus cludo. Tento
tentas ſimiliter cũ ſolo.n.ante.t.ſcribit: & non per
.m.&.p. litteras: ut inſcii quidam putãt. Nam non
a temno ſed a tendo:uel a teneo deriuatur:& ſecun
dum utranq; deriuationem cum ſolo.n. ſcribẽdũ
erit. Nã tendo certe facit tentum. Vnde tentigo &
tentorium & eius compoſita. Intendo intentum.
Vnde intenti nerui uel cithararũ uel arcuum. Extẽ/
do extẽtum: ut Virgi. Et ſi quem extenta plagarũ.
Quattuor in medio dirimit plaga ſolis iniqui. Cõ/
tendo contentum. Vnde apud Cice.contenta uoce
dicendum. Nonnũquã & ꝓ eo ꝙ ſtatui ſuo acquie/
ſcit: ut id: Paucis.n.minimiſq; natura contenta eſt.
Et Hora.in primo ſermonũ. Qui fit mecœnas ut
nemo quã ſibi ſortẽ. Seu ratio dederit:ſeu ſors obie
cerit ulla Contentus uiuat. Facit ẽt ꝑtendo ꝑtentũ:
ut Virgi. Prætentaq; littora uelis. Oſtendo oſtentũ:
unde oſtentum oſtenti. Portendo portẽtum: unde
portẽtum portẽti. Et ſic ſecũdum iſtos ꝙ tentat q̃ſi
manum tendit:ut aliam corporis partem in id q̃d
experiri uult & exq̃rere. Alii uero a teneo deriuari
uolũt. quod ut aiunt ipſa uerbi ſignificatio mõſtra
re uidet. Nam tentare experiri eſt uel inquirere: &
uerbo uel re quaſi manu tenere. Cice.in paradoxis
Tentare uolui an ita dici poſſint ut ꝓbarent. Virgi
lius in ſecũdo æneí. Vix primi ꝑlia tentãt. Vnde a te
neo uel tẽdo ſupinum fit tentum per ſolũ.n. Vnde
tento freq̃ẽtatiuum:& participium tentatus ten/
tata tentatum. Cicero in officiis: Tentata eſt res ab
omni genere hoium. Quin & tentaturus: ut Virg.
in quarto æneí. Tentaturum aditus & quæ molli/
ſima fandi Tempora. Ante.i.cõſonãs ẽt põt.n.præ/
cedentẽ ſyllabam terminare: ut cõiungo coniugiũ.
Similiter ante.n.cõſonans ut cõuerto conuitiũ:q̃d
teſte Labeone iuriſconſulto dicit uel a cõcitatione
uel a cõuentu:hoc eſt a collatione uocũ. Cum enim
in unum complures uoces conferunt:conuitiũ ap/
pellat:quaſi cõuocium. Et ſubdit quod aũt nec in
cœtu:nec uociferatione dicitur conuitium non ꝓ/
prie dicitur. Ante.x.ſimiliter põt.n. ſyllabã termi/
nare:ut anxius:anxur:de quo in ſequentibus uide/
bimus. Verũ ſi dictio terminata in.n.componat cũ
alia dictiõe icipiente.a.b.uel.a.p.uel.ab.l.uel.ab.m.
mutat.n.in.m.ut combibo:imbuo:q̃d ꝓprie eſt te
ſte Seruio in buco. incoho initio: ſed ut ait reperit
ẽt apud antiquiores pro eo quod eſt ꝓfundo & ma
defacio. Impius compitum:q̃d teſte Seruio in ſecũ/
dum georgicorum:quadriuium eſt eo quod mul/
tæ uiæ in unum cõfluant. Virgilius. Præmiaq; in/
gentes pagos & compita circũ Theſidæ poſuere. Il/
lido collido collidium immunis cõis.

De ſyllabis deſinentibus in.p.

N.p.nulla ſyllaba terminatur:niſi ſequens
quoq; ab illa incipiat ut ſuppliciũ ſupplicio
appeto appello apparet Hippocrates Hip/
pocoon:de q̃bus i ſuis dictionibus uidebimus lip/
pus is dr̃ ꝙ hẽt lachrymãtes oculos:plænoſq; maco
re & putore & ut q̃dã ferunt q̃ſi λιαν. Abundanter
pus.i.putor. ita ut.a.in compoſitione abiiciat & m.

in.p̃.conuerſum dicaẽ:quod an uerũ ſit ipſi uiderit
At uero ſupellex cũ onico.p. & duplicato. l. ſcribiẽ
habetq́ȝ primam breuem.Iuuenalis in ſatyra Atti/
cus eximiæ:Tales ergo cibi q̃lis domus atq́ȝ ſupe/
lex.Non põt.p.etiam inter.m.&.n.aliquo pacto in
eadem dictione ſcribi:quia nec in eadem ſyllaba cũ
illis nec præcedentem.m.ſyllabam cum.n.incipere
põt.Non etiam poteſt.p.in eadẽ ſyllaba poſt.c. col/
locari:ut ſupra uidimus.

De ſyllabis deſinentibus in.q.

N.q.nulla ſyllaba cuiuſcunq́ȝ dictionis ter/
ſ minari poteſt.

De ſyllabis deſinentibus in.r.

Vero littera quacũq́ȝ cõſonante ſequẽte po
q teſt priorem ſyllabã terminaẽ:ut orbus.Et
is diciẽ qcunq́ȝ re chara priuatus eſt: ꝑprie
oculoꝝ luce:ut Iuuenalis in tertia ſatyra. dudum
uigilantibus orbis.i.luce priuatis: qui iuxta triuia:
& compita pontes dormire ſolebant:ut a tranſeun
tibus ẽt ante diẽ elemoſynam accipierent. Deinde
parens amiſſis liberis:quaſi amiſſa luce occulorum
ut idem in eadẽ ſatyra:Perſicus orborum lautiſſi/
mus.Et idẽ orbitas quæ eſt illa qualitas patrũ poſt
amiſſos liberos.Et uxoris uiduitas poſt amiſſum
maritum:Diciẽ etiã orbus quaſi orphanus & orbi/
tas q̃ſi orphanitas.Ante.c.ut fartio & inde factus &
refectus cum.t.abſque.c.ſaturatus. ſimiliter exerci
tus:qui Vlpiano teſte de militari teſtamento ab ex/
ercitatione nomẽ traxit.Vnde exercitorius is diciẽ
qui ſe exercet.Percitus qui iracũdia furoreq́ȝ eſt in/
citatus.At parcus nõ ab arca ut Caius Baſſus in li/
bris de origine uocabuloꝝ uoluit. quaſi par arcæ
diceretẽ:quando ſicut in arca oĩa reconduntẽ: eiuſq́ȝ
cuſtodia ſeruãtur & cõtinẽtur.ita homo tenax par/
uoq́ȝ cõtentus oĩa cuſtodia & recõdita habeat ſicut
arca. Neq́ȝ ab arcendo quod pecuniã conſumi atq́ȝ
impendi arceat:& prohibeat:quaſi pecũiarcus. Sed
teſte Gellio in fine libri.iii.noctiũ atticarum: ab eo
quod eſt paruum & parum denominatuſq́ȝ eſt. Ve/
lut aliis magis placet a parco parcis. Similiẽ circuo
ſcribiẽ.a quo ciliũ ducitur.Et inde ſupercilium cõ/
poniẽ.Nã teſte Pli.lib.x.naturalis hiſtoriæ. Extre/
mæ ambitũ genæ ſuperioris antiqui cilũ uocauere
unde & quæ pilis obteguntur ſupercilia.Nam & ge
na dicitur:quæ uulgo palpebra uocatur:hoc eſt ea
membrana qua quaſi ueſte oculus integitur.i.quæ
aperitur & clauditur:hoc plurimi auctores obſer/
uauere.Pli.in.eodem loco inquit: Quibus fragilia
operimenta his oculi duri.Omnia talia & piſces in/
ſectas nõ habẽt genas:nec integũt oculos.omnibus
membrana uitri modo tranſlucida obtenditur. Se.
neca ĩ. Oedipo.Et perirati ſibi genas parentis.i.ocu
los.Continẽs exprimẽs pro contento.Vt ſimili mõ
draconis genæ ꝑ oculis poſitæ ſunt: Quintilianus
in declamationibus de cæco loquens iquit illa per/
petua nocte clauſæ genæ nõ cuſtodierunt. Verũ &
nonnunq̃ pro eo loco ubi naſcuntur pili accæptum
compi. Hora.in ultimo carminum. Vel cur his ani
mis icolumes nõ redeũt genæ.Nã mala generis fœ
minini a ſimilitudine mali:hoc eſt eius generis po/
mi nomẽ aſumpſit.Nã id eſt:quod præeminet iter
naſũ oculos & buccã: quod rotundũ eſt:& in ſpẽm
mali.Vnde tã mala quã malum pomũ primã pro/
ducit:ſed malus mala malũ.primã corripit.Plinius
lib.xi.naturalis hiſto.īfra oculos inquit malæ hoĩs
ſunt:Et ſubdit:ibi maxime oſtenditur pudor:at ea
interior pars q̃ oris hiatũ efficit:ubi molares affixi/
ſũt maxilla diciẽ quod nomẽ eſt diminutiuũ nõ re
ſed uoce Ante.d.finit.c.ſyllabã:ut pditus qui ĩ om/
ne ſcelus eſt traditus.Cardo qui teſte Ser.ſuper pri
mũ æneĩ.dicitur quaſi cor ianuæ:quo.ſ.illa moueẽ
Ardeo & inde ichoatiuum ardeſco.Vnde teſte Pri/
ſciano.Omnia in ſco deſinentia uerba inchoationẽ
ſignificant & ichoatiua uocanẽ. Inducitq́ȝ uerſum
Virgi.in primo æneĩ. ubi de Diomede ait: Expleri
mentem nequit ardeſcitq́ȝ uidendo.Idem grãmati
ci omnes quos legimus affirmare uidentur.Excœ/
pto Laurentio meo Vallenſi:qui in libris de elegan/
tia ad me ſcriptis nullo pacto ichoatiua huiuſmo/
di uerba eſſe uoluit:ut ibidem longo ꝓceſſu diſpu/
tat.Nec apud Virgi.& alios auctores ichoationem
ſignificare uidentur:ſed magis poſſeſſionem quan
dam ſeu operationem:cũ illo hoc in paſſu deſigna/
re putamus ut apud Quintilianũ: Tenuit inq̃t con
ſuetudo q̃ quotidie magis inualeſcit Et Cice.Quã/
to plura ille miſcebat tanto hic magis indies cõſue/
tudo conualeſcebat.Quin & illud eccleſiaſticum:q
ſordeſcit adhuc: non.n. põt quid quotidie incipere
ualidum fieri:& quidem magis cum inchoationẽ
nihil ꝓcedat.Nec qđ ſordet põt incipere adhuc ſor/
dere.i.magis:quia ſic quoq́ȝ antea incœperat. Nam
græce per paſſiuum uerbum explicatum eſt: quod
nihil aliud ſignificat q̃ ſordi detur. Vnde Plau.in ca
ptiuis: Ego inq̃t tuo merore maceror:maceſco: cõ
ſeneſco:& tabeſco miſer: ꝓ eodẽ pene accæpit ma/
ceror & maceſco.Niſi quod maceror ad animũ ma
gis ptinet quaſi affligor:Maceſco magis ad corpus:
ſed nullam prorſus ichoationẽ deſignat aliter inua
num dixiſſet Virgi.incipiunt cum ait: maria inci/
piunt agitata tumeſcere: & idem fluctus uti Pria/
mo cœpit cum albeſcere põto. Et iterũ in.iii. geor:
Si in proceſſu cœpit crudeſcere morbus.Nam ma/
gis ꝓprium fuiſſet dicere quod tumeſcebant:albe/
ſcebant:crudeſcebant.i.incipiebãt ſiue inchoabant
tumere:albere crudere.Non ergo eiuſmodi uerba
q̃ inchoatiua uocamus aliud ſignant q̃ uerba cõpo/
ſita p fio:ut ardefio:calefio:frigefio:inualefio: tepe/
fio:ſordefio:ægrefio.Niſi quod hæc in uſu nõ ſunt
illa quoq́ȝ uſum accæperunt: & ut alii qdem dicũt:
quæ in ſco deſinunt paſſionem in ſe habent: q̃ uero
ĩ fio extrinſecus aſſumũt:ut Suetonius in ægypto
iquit:Cæſar cum hoſtes fugeret elata leua natabat
ne libelli quos tenebat madefierent:melius q̃ ma/
deſcerent.Et cũ fores aperiũtur:melius pateſiũt di/
citur q̃ pateſcunt.At cũ quis in balneo ſudore irri/
gatur:magis ille madeſcit.Idẽ ſi fores ſua ſpõte ape
riantur:magis pateſcunt q̃ pateſiunt:Ante.ſ.ſimili/
ter finit.r.ſyllaba præcedentem:ut pfidus hoc eſt q
fidẽ uiolat pfuga qui ad hoſtes tranſit.Perferre ubi
per uſq́ȝ ad finem aliquid conduci denotat:hoc eſt
uſq́ȝ ad conſtitutum finẽ ferre Vir.in.xii.æneĩ. Nec
ſpacium euaſit nec totum ptulit ictum.Vnde mul/
ti ferunt litteras:ſed eas negligentia uel odio uel ca/
ſu non perferunt.Cice.ſed nuntius ille qui litteras

accæpit nõ pertulit. Seneca i tragœdiis: leue eſt mi/
ſerias ferre perferre eſt graue. i. ad ſpacium tempo/
ris in miſeriis eſſe leue eſt: ad finem uero uſque ui/
tæ graue. Nonnunq̃ uero. ꝑ. quaſi medium indicat
ut ꝑfluere hoc eſt ꝑ medium alicuius fluere: ut ſi la
gena male materiata maleq; compacta ſit ꝑfluit id
eſt ꝑ eius medium humor qui intus eſt fluit. Terẽ/
tius hac atq; illac perfluo ideſt i modum nõ fidelis
lagenæ quæ mihi cõmittuntur effundo: idẽ ẽ trãſ/
fluo: quo Plinius ſæpe utitur. Ante. g. ſimiliter ꝓce/
dẽtẽ ſyllabã terminare poteſt. r. ut margo ꝑgraue.
Argutus hoc eſt qui acuta q̃dam & accurata ſoler
tia eſt ꝓditus: quaſi acute arguens & inueſtigans. ꝑ
gula quæ a pergendo dicitur: ordo eſt ac cœtus mi
niſtrorum obedientiũ ſtructori. Iuuenalis in ſatyra
Atticus eximie: Sed nec ſtructor erit cui cedere de/
beat omis ꝑgula. i. ꝑgentiuus ordo Ante. l. finit eti/
am. r. ꝓcedentem ſyllabã: ut ꝑlego quod eſt uſq; ad
finem lego. Quint. libro. xi. de iſtitutione oratoria
Ideoq; opus eſt in tueri omne litis inſtrumentum
qđ uidere nõ eſt ſatis ſed ꝑlegendũ erit. Oui. in epi/
ſtolis. Perlegis an coniunx ꝓhibet noua? ꝑlege non
ẽſt. Sane antiqui ſeq̃nte. l. ipum. r. in. l. q̃doq; cõuer/
tebant: & ꝑlego cũ duplicato. l. ſcribebãt: ſimiliter
ꝑluceo: ũde & pellego & pelluceo ſignabãt: ut ſupra
uidimus in littera. l. & eſt per lucidũ id: ꝑ cuius me
dium fulgor emanat: idẽ trãſlucens & trãſlucidus.
At ꝑſpicuum id dicimus: ꝑ cuius medium licet ſit
optum oculos dimittamus: atq; ꝑ illos uidemus:
ut aqua: glacies: laterna: ueſcica: uitreũ: chryſtallus:.
Vnde ea plærũq; ad mẽtẽ & hoium uirtutes tranſ/
ferimus. Suplatiũ ſimili mõ habet. r. finientẽ ſylla/
bã ante. l. & id diciẽ: quod ſup alia latũ eſt. Nã ſecun
dũ obſeruantiã Cic. aliorũq; pricipũ linguæ latinæ
ſummũ gradũ detinet inter plura: quæ iter ſe diſti/
ctionẽ habent comparationis. ut Achilles eſt fortiſ
ſimus græcoꝝ: quia inter græcos unus alio fortior
eſt: & ille eſt fortiſſimus. Nã ſi pares oẽs græci ꝓter
Achillẽ fuiſſent: quia nõ ꝑ cõparationem alia diſti/
guerenẽ: & duæ tãtũmodo partes eẽnt: utẽdũ eſſet
cõparatiuo: quoniã cõparatiuũ iter duo eſſe debet:
ſuplatiuũ inter plura. Si mõ tria ſunt & inter ſe im/
paritatẽ importent: Veluti ſi in duas partes ciuitas
diuiſa eſt: ut bello ciuili Pompeii & Cæſa. recte dici
mus: Maior pars quiritiũ ſequebatur Pompeiũ mi
nor Cæſarẽ: nõ aũt maxima aut minima recte dici
poteſt. Sin i tres partes: ut i tpe triumuirali: quum
iter ſe diſpares eſſent ducendũ eſſet. Maxima pars
quiritium ſequebaẽ Octauianũ. maxima pars legio
num erat cum Lepido: Maxima pars nauium erat
cum. M. Antonio. Nec dicendũ eſt: maior pars quũ
inter hæc tria ſit comparatio & unum ſupremum
quod ſane ſuperlatiuũ exigit. Sicut digitoꝝ longiſ/
ſimus eſt & nõ longior: medius. Hoc Cicero. aper/
tiſſime oſtendit tũ late in pluribus locis: Tum bre/
uiſſime quum ait i Piſonem: Me quum quæſtorẽ
in primis: ædilem priorẽ: prætorem primum cun/
ctis ſuffragiis populus rõanus faciebat: Aedilẽ prio/
rem dixit: quia duo tãtũ erant ædiles: ſicut duo cen
ſores & duo conſules. Cæteri autem fere oẽs ma/
giſtratus multi: ut quæſtor ꝓtor: Huius rei ſiquis fi
dem deſideret: ſp binos ædiles apud terentiũ leget:
uti nos etiã in dictione diphthongus oſtendemus.
Quoniam & Cicero pro Milione iquit. Septem ꝓ/
tores: octo tribuni plæbis illius aduerſarii defenſo/
res mei. Nam q̃ſtores pene ſinguli ſingulis ꝓuiciis
ꝓficiebanẽ. Quas res non ſatis conſideraſſe Lactan/
tius deꝓhenſus eſt: cum libro inſtitutionũ. vii. ait:
ut ea ipſa quæ dicerem non noſtris ſed aliorum po
tiſſimum litteris confirmarem: potiſſimũ dixit ꝓ/
potius: duæ. n. partes erant nõ multæ: & lib. primo
eiuſdem uoluminis cũ ait. Oẽs ſybillæ unũ deum
ꝓdicãt: maxie tamen Erithrea: quæ celebrior inter
cæteras & nobilior habeẽ. Nam ſecũdũ antiquorũ
obſeruantiã celeberrima & nobiliſſima dicendum
erat. Sane id ẽt ꝓſpiciendũ eſt nos uti debere com/
paratiuo ad unum ſui generis: ad plures ſuplatiuo:
ut romanus alio romano non romanis fortior di/
ci põt: ſed romanoꝝ tantũmõ fortiſſimus. Simili/
ter Achilles troianis fortior fuit: & troianoꝝ. He/
ctor fortiſſimus. At ille græcoꝝ. Quia ut diximus
cõparatiuũ iter duo eſſe debet. Et diuerſum genus:
ut unũ tantũmõ ad id qđ cõparaẽſe hẽt. Quæ cum
nonnulli diſcernere uoluerint in diuerſas ambages
ꝓlapſi ſunt: Ante. m. ſimiliter. r. ꝓcedentẽ ſyllabam
ualet terminare: ut arma q̃ teſte Ser. ſ. xii. æneі. ſunt
uniuſcuiuſq; rei poſſibilitas. Vnde eſt. Querere cõ/
ſcius arma. i. dolos. Et in eodẽ. xii. Tum demũ mo/
uet arma leo: habet etiam alia ſignificata: q̃ Priſcia/
nus in libello. xii. carminum Virg. late explicat. Et
ĩde armiger: qui quaſi arma gerẽs diciẽ. Nam is eſt
qui in ꝑlio gerit tæla domini ſui ut arcũ: ut lãceam
& cætera huiuſmodi. Et certe apud Homerum ar
migeri magnoꝝ principũ ſemper & ipſi magni ui/
ri fuerũt: ut Autumedon & Patroclus armigeri fue
runt Achillis & Helenus Capanei regis filius auri/
ga diomedis. & meriones iter primos duces cretẽ/
ſium auriga idomenei: Hectori aliq̃s fratrũ ſæpe au
rigabaẽ currum. ſic Acetes alitor & nutritius Pallã
tis auriga fuit Euandri dicẽte Virgilio ænei. xi. Cor
pus ubi exanimi poſitũ pallantis acetes: Seruabat
ſenior qui parrhaſio Euandro Armiger ante fuit:
ſed non fœlicibus æque. Tum cõẽs auſpiciis caro
datus ibat alũno. i. domino teſte Nonio Marcello
qui durenimiũ ne inerudite dicam exponit. Ita ut
ignoraſſe uideatur nutricios & alitores magnorũ
nobiliũ magnos & ipſos ſemp fuiſſe. Et ab ipſo ali/
tore & nutricio: Acete mortẽ pallantis quẽ aluerat
& loco filii habebat multo triſtius đplorari: q̃ ſi uel
Euander ipſe fuiſſet occiſus. Sic apud Home. phœ
nix Achillẽ habuit: quem educaſſe filium ſemper
appellabat pro alumno. Permanere ſimiliter cũ. r.
finiẽte ſyllabã ante. m. ſcribitur ubi per. ut in aliis di
ximus ad finem uſque perducit. Pli. nepos. Tunc de
mum lente cunctanterque ueniunt: nec tamen per
manent ſed ante finem recedunt aliquando uero. ꝑ
ipſum pro ualde ponẽ: ut permagnum ideſt ualde
magnũ. Tormentum ſimiliter habet. r. ante. m. &
a torqueo deduciẽ. Eſt generale uocabulum omni
um machinarum bellicaꝝ ingentia ſaxa torquẽtiũ
Ante. n ſimiliter poteſt. r. ꝓcedẽtẽ ſyllabã terminare
ut taberna: quæ ea diciẽ ubi opera ipſa cæteræque
merces uenditantur: Et quædam uocanẽ lanaria:
quædã uinaria: quædã olraria: & mille huiuſmodi:

unde opiſices & tabernarii uocãtur Cice.L. Flacco:
Opiſices & tabernarios atq; illã omnẽ facẽ ciuitatũ
qđ ẽ negocii cõcitare. Et differt ab officina:qa offici
na ẽ ſtatuarii:fuſoris:flatoris:celatoris:excuſoris:ui
trearii:pictoris:ſutoris:fabri:q multiplex ẽ ut ligna
rius:& hic non unius generis: ferarius nec hic ſim
plex:lapidarius:qui i multas & ipſe diuidit̃ ſpecies:
Nonnunq̃ uero & pro uno eodemq; loco officinã
& tabernam poſitam cõperi:ut ſutrina i qua calcei
& fiunt & uendunt̃:ut in dictione ergaſtula uide/
bimus:q̃dam ẽt ſuũ nomen ſecũ habent ut hæc ip/
ſa;ſutrina ſutoris:aurificina aurificis:cauponis cau/
pona. Tamen & eã quæ uinum uenditat: cauponã
uocamus. Quidam malunt dicere coponam cum
.o.i prima pro loco argẽtariã quidam pro artificio:
& argentarium pro artifice aſſumpſcere'. At Cice.
Liuius & ẽt alii quamplures antiqui pro eo accipi/
unt:qui uulgo campſor dicitur. Vnde Plautus i cur
gulione trapezitã & argentarium ꝓ eodẽ accæpit.
At qui munitiores ſunt numularii a nobis & mẽſa
rii dicunt̃: a græcis uero collyuiſtæ: fabrica uero ꝓ
prie eſt lignarii. Carnium ſimiliter ſcribit̃:& nõ eſt
locus ubi caro ſalſa ſuſpendit̃:ſed caro ipſa:ut ſi con
tentum pro cõtinente ſumat̃:ut ſimiliter calciariũ
pro calceo ponit̃:cibaria pro cibis. Ante.p.conſimi/
li mõ poteſt.r.præcedentẽ ſyllabam terminare:ut
corpus:quod nõ ſolũ ꝓ maſſa & artubus & mem/
bris compacta:ſed ẽt pro ſola carne auctores poſue
runt. Cice.ad Gallum. Ego cogito commorari quo/
ad me r̃ſitiã. Nã & uires & corpus amiſi:ſed ſi mor
bũ depulero:facile ut ſpero illa reuocabo. Quint. in
quinto:Hæret aſtricta undantis oſſibus cutis:& in
fame ſua hoĩe conſumpto. Iã mẽbra ſine corpore.i.
ſine carne. Quod ẽt ſignificauit Martialis cum ait.
Viuebant laceri mẽbris ſtillantibus artus. Inq; om/
ni nuſq̃ corpore corpus erat hoc eſt i corpore illius
nõ erat caro. Puerpera quæ a puero & pario cõpo/
nit̃. Nã mulieres illas dicimus:q̃ proximis diebus
matres ſunt factæ. Perpeſſus qui laborioſe ẽ paſſus
ꝑpluere hoc ẽ ꝑmedium alicuius pluere. Nã ex his
eſt in quibus:per.quaſi mediũ indicat. Quint.in.v.
de inſtutitione oratoria:cũ cœnaculum iquit eius
perplueret. Vſurpate uero ab uſu deſcendit. Vnde
eſt quaſi præter uſum capere:& tunc quoq; ẽ cũ q̃/
dã auctoritate dicto aut facto præter cõſuetudinẽ
utimur ſiue uſitamus. Cicero in oratore:Poſt inuẽ
ta concluſio eſt:quã credo uſurpaturos illos fuiſſe
ſi iã nota atq; uſitata res eſſet:quam inuentã uſurpa
re magnos oratores uidemus. Ante.q.ſimiliter fini
re poteſt ſyllabã.r.ut arquitenens quaſi arcitenens:
hoc eſt arcũ tenẽs. Vir.in.iii. æneidos: Quam pius
arquitenẽs oras & littora circũ. Ante alterã poteſt
ſimili mõ.r.ſyllabã terminare:ut currus ſcurra hoc
eſt ut quidã fingũt:quaſi ſequens currã. Nã proprie
is eſt: qui riſum ab audiẽtibus captat. Exhorreo.i.
expaueſco & ſp accuſatiuum expoſcit:ut exhorreo
hãc rẽ:at abhorreo ab hac re:aliud ſignificat:ut ſu/
pra uidimus. Torreo uero i una eadẽq; uoce diuer/
ſas hẽt ſignificatiões: & tam uro q̃ uoluo ſeu uerto
ſignificat. Vir. i tertio georgicoꝝ. Iam rapidus tor/
rens ſitientes ſirius indos.i.urens. Lucanus in ſepti/
mo ingentes fato torrente ruinas.i.uertente uel uol

uente. At ſero ſeras primæ coniugationis:quod eſt
claudo claudis p unicũ.r.ſcribitur. unde ſera q̃ clau/
dimus:ſimiliter p unũ.r.ſcribi debet. Iuuenalis i ſa/
tyra Credo pudicitiam iquit:Pone ſerã cohibe ſed
quis cuſtodiet ipſos Cuſtodes. At uero ſerra p du/
plex.r.ea dicit̃: quam uulgo ſecã nominamus. Ante
.s.põt ẽt.r.ſyllabã terminare:ut morſus:uerſatilis:
de quo in dictione ſcæna uidebimus. Perſequor q̃
in malã partẽ & in bonam accipi põt. Nam in malã
idẽ eſt quod iſequor & inſector. In bonã uero cum
perſequor.i. pſeuero exequi quod agere cœperã. &
differt ſecũdũ aliquos a ꝓſequor quod actionẽ quã
dã ſignificat:quæ alterius affectum in alteꝝ deno/
tat:& nunquã fere ablatiui comitatu caret:ut proſe
quor te oculis charitate honore uerſibus cantu cõ/
uiciis odio. Verũ nõnunquã idẽ quod pſequor: &
in malã ac i bonã partẽ deſignare uidetur:in malã
quidẽ:ut Vir.libro tertio æneidos:proſequitur ſur/
gens a puppi uentus euntes.i.inſequitur. In bonam
uero hoc:eſt cum perſeuero exequi quod agere cœ/
perã eſt idem. Virgilius libro ſecundo æneidos: cũ
ait de Sinone. Proſequitur pauitans & ficto pectoꝛ
fat̃. Idem in ſexto. Proſequit̃ lachrymans longe &
miſeratus euntem. Verſus quod aduerbiũ eſt:ut te
nus & ſemper poſtponit̃: ut italiam uerſus Siciliã
uerſus quin & ad caſtra uerſus:ut in forum uerſus
Cicero in Lælio. Qui primus in forum uerſus inſti
tuit agere cum populo. Liuius libro primo: Ex ſu/
periori parte ædium in nouã uiam uerſus habita/
bat enim rex ad Iouis ſtatoris ædem populum: Ta/
naquil alloquit̃. Vnde ait Priſcianus: Sũt q̃dam unã
loci ſignificationem habentia:quæ eſt ad locum:ut
horſum ſeorſum deorſum ſurſum ſiniſtrorſũ dex/
trorſum. Similiter aduerbia oſtenduntur compoſi
ta:italiam uerſus:ſiciliam uerſus quæ ipſe accentus
oſtendit eſſe compoſita. Niſi dicamus qđ uerſus in
clinat ſibi ſuprapoſita nomina:Perſcribo uſq; ad fi/
nem aliquid ſcribo deſignat. Liuius in initio ſuæ hi
ſtoriæ. Facturus ne operæ ꝓciũ ſim:ſi res geſtas po/
puli romani ab initio pſcripſerim:Perſuadeo ſimi/
liter quod eſt cũ effectu ſuadendo prorſus induco.
Cice.in philippicis. Duo tantum tempora incide/
runt:qbus aliquid contra Cæſarem Pompeio ſua/
ſerim: ea uelim repræhendas ſi potes. Vnum ne qn
quẽniũ Cæſari imperiũ ꝓrogaret̃: alterum ne pate
ret̃ fieri:ut abſentis eius ratio haberetur. Quorum
ſi utrumuis perſuaſiſſem:in has miſerias nunq̃ inci
diſſemus Suaſit ergo & non perſuaſit Cicero Pom
peio. Vnde perſuadere eſt in effectu:Suadere uero i
actu itẽq; diſſuadere. Nam ſuaſor & diſſuaſor niſi
perſuadeant:nihil effecerũt. Ideo ait Quintilianus:
partem deliberatiuam officiis cõſtare duobus ſua/
dendi & diſſuadendi:nõ dixit pſuadendi: Quoniã
oratoris officium in euentu non ponitur:qualis eſt
perſuaſio:Neq; eius ars eſt pſuadendi: ſed ſuadẽdi
& diſſuadẽdi in deliberatiuo genere. In uniuerſam
autem benedicendi: quod eſt in actu non in euẽtu
Verſipellis ſimiliter habet.r.finiẽtem ſyllabam an/
te.s. Et is dicitur qui facile uertit pellẽ: hoc eſt uul/
tum & apparentiam. Verſutus uero teſte Cicero.li.
tertio de natura deorum a uerſando dicitur. Vnde
ait uerſutos appello:quorum tanq̃ celer rota mens

uerſatur. At pſona teſte. C. Faſſo i libris de origine
uocabulorum a perſuadendo deducit. Nam caput
inquit & os cooperimento perſonæ tectum undiq;
unaq; tantum uocis emittendæ uia peruiom: qoo/
niā non uaga neq; diffuſa eſt i unum tantum modo
exitum collectā: coactamq; uocem is magis claros
canoroſq; ſonitus facit. Quoniam igitur idumētū
illud oris clareſcere: & reſonare uocē facit ob eam
cauſam perſonam dicta eſt. o. littera propter ooca/
buli formā ꝓductiore. Ante. t. ſimiliter poteſt. r. ſyl
labam terminare: ut pertinax: qoi nimis eſt tenax.
uertex qui a uertor deducitur. Nā teſte Quītiliano
eſt contorta in ſe aqua: uel quicquid aliud ſimiliter
uertitur. Virgilius m. i. Ingens a oertice pontus. in/
de propter flexum capillorum pars ſumma capitis
ſic dicitur: Ex qoo & in montibus eminētiſſimū re
cte dixeris hæc omnia uertices. Vbertim aduerbiū
eſt ab ubertate deductū & ſignificat copioſe. Aper/
tile ſimiliter ſcribit: & ſignificat qood aptum ē: ut
Ouidi. de triſtibus. Aſpicis a dextra latus hoc ad
apertile taori. Libertinus & libertus a libertate dicū
tur: & in hoc differunt teſte Laurentio meo Vallē/
ſi: quod libertinus relatiuom eſt ingenui: Libertus
relatiuum eſt patroni. Nam licet unus idēque ſit li/
bertinus & libertus: per libertinum tamē ſignifica/
mus cōditionē hominis ſicut p igenium: per liber
tum uero ſignificamus prioatū quēdam reſpectū
ſicut per patronum. ideo libertinus adiectiuum ē
ſicut ingenuus. Libertus ſubſtantioum ſicut patro
nus: ut libertinus homo: libertina mulier: libertinæ
cōditionis. At non libertinus Cæſaris: ſed libertus
dicitur: ut Meſſalinæ liberta: Claudii libertus: Ag/
gripinæ libertus: Impertior ēt cū. e. ante. r. teſte pri/
ſciano licet a partior cōponatur. Ante. i. conſonans
pōt ēr. r. ſyllabā claudet: ut periurus. i. qoi iuſiuran
dū oiolat. Per iucundum. i. ualde iucundū. Ante. u.
conſonans ſimiliter: ut coruos: proteruus: hoc eſt q
uerbis aut factis eſt contumelioſus. Cicero pro Cæ
lio: ſi uidua libere proterua petulanter diues effuſæ
libidinoſa oiueret: & reliqua. Nam ꝓteruia leuior
eſt contumelia: Procacitas maior: petulantia maxi/
ma. Vnde procaces quoq; meretrices legimus quæ
mordaciter & iniorioſe loquūt: qualis Bacchcis te/
rentiana. ideo ait Cice. in ſaluſtiom ne in idē incidā
uitiū procacitatis: quod huic obiicio. Et iteꝝ enim
non procacitate linguæ uitæ ſordes eluuntut. Sane
petulantia laſciuia eſt. Ouidius Quin ēt ot poſſem
uerbis petulantius oti: Non ſemel ebrietas ē ſimula
ta mihi: ideſt licentius & laſciuius. Cicero. in ſalu/
ſtium. Nam quod iſta inuſitata rabie petulantur in
uxorem filiamq; meam iuaſiſti. Idem in eundem:
Deſine bonos petulantiſſima iſectari lingua: & ide
petulcus. Virgilius i quarto georgicorum. Hædiq;
petulci: Nam ſolent hædi iniuriam facere per aio/
ſitatem quandā tranſcendendo ſeptem: & in alio lo
co penetrando: quæ nimia petulātia eſt. Peruicacia
uero oix ab obſtinatione differt. Interuertere aoté
rem aut commodatam aut depoſitam aut creditā
callide doloque ne domino reſtituatur efficere. Ci/
cero in Verrem cādelabrum quod rex ægypti Ioui
Capitolino dono tulerat a Verre: q illud commo/
dato a rege accæperat: interuerſum eſſe conquerit.

Marcellus iuriconſultus: Si duo inquit hæredes rē
apud defunctum depoſitam dolo interuerterint &
reliqua. At iuertet eſt quaſi i cōtrariū oertere: ut ue
ſtem aut pellem: ſeo etiam uerba præpoſtere pro/
nonciare Peruigiſlare ſimiliter ſcribit: & ex his eſt:
in qoibus. per. uſq; ad finem cōducere denotat. Nā/
que eſt totam noctem inſomnē ducere. Martialis i
epigrammatibus. Nam uigilare leue eſt peruigila
re graoæ. Sane pernoctare unde pernox dicit a per/
uigilando differt: quod hoc interdio quoq; fieri po
teſt: illod uero tantūmodo noctu. Nā peruigil dra/
co dictum eſt: nō quod pernox eſſet: ſed quod nun/
quā dormiret ſemper uigilans. Ante. x. poteſt. r. ſyl/
labam finire: ut Xerxes.

De ſyllabis deſinentibus in. s.

I N dictionibus ſimplicibus nullius mediæ
ſyllabæ eſt terminalis: niſi altera. s. ſequen/
te. Nam paſcua: luſcus: coſmus: proſpera: te
ſtis: quæ omne ſimplices ſunt: cum ſeqoente conſo
nante detinent. s. At in compoſitis ante. c. poteſt ſyl
labam terminare: ut abſcondo obſcurus oſculū: qđ
& baſium eſt & paruū os deſignat: Baſiom: ut Vir/
gilius in primo ænei. Oſcula libauit natæ ideſt leni
ter tetigit: ut probe interpretatur Seruius: Sed pace
eius dixerint errauit Priſcianus credens nō et ſigni/
ficatum primitiui detinere: cōtra qood eſt Horatii
auctoritas in odis ad Lydiam. Oſcule quæ unus qn
ta parte ſui nectaris imbuit. Ouidi. in primo meta/
morphoſeon de Daphne: Videt igne micantes ſide
ribus ſimiles oculos. Videt oſcula quæ nō ē uidiſſe
ſatis oſcula pro ore poſuit in forma diminutiua: an
te. m. ut trāſmigro: qđ eſt in longioris loci domici/
lii habitationē ue muto: ante. p. ut diſplicet: aſpor/
to ꝓ abſporto. Ante. t. ut diſterminat. diſtoli: abſter
reo. Verum ante alterū. s. in ſimplicibus & compo/
ſitis reperitur. In ſimplicibus qoidem ut caſſo caſ/
ſas: oerbum & inde caſſus: laſſo laſſas: & inde laſſus
ac laſſatus. Iuue. in ſatyra: Credo pudicitiam: & laſ/
ſata oiris nondum ſatiata receſſit: & ī eadem ſatyra
Cū laſſata graui ceciderūt brachia maſſa. At laxo la
xas p. x. aliđ ſignificat. Nam dicimus laxas habenas:
Virgi. Laxas ſciret dare iuſſus habenas. Laxā licētiā:
laxas ianuas: laxamos clauſtra. Virgili. Laxat clau/
ſtra ſi nō. A ſedeo ſeſſum: & inde ſeſſiles lactucæ di/
cuntur quaſi ſedentes. A pateo paſſus: ut Virgili. in
tertio æneidos. Et pater āchiſes paſſis de littore pal
mis. Idem in ſecundo Paſſis priamea uirgo Crimi/
nibus. Deſcendit ēt a partior ſed aliā hēt ſignificati/
onē. A iubeo iuſſus huios iuſſus & hoic iuſſui quar
tæ declinatiōis & generis maſculini. Nā nō tuo iuſ/
ſo: ſed tuo ioſſu dicimus: in plurali oero ſecūde ē de
clinationis & generis neutri. Virgi. in buco. Accipe
ioſſis Carmia cœpta tuis: & in quatto ænei. Ille pris
iuſſa exequit. Caſſis etiā per duplex. s. & duplicis eſt
generis ac declinationis. Nam hæc caſſis huius caſſi
dis galea quædā eſt. Iuue. in ſaty. Oibus in terris. Lo
rica & fracta de caſſide buccula pendens. At hic caſ/
ſis huius caſſis eſt laqueus uel ræte Virg. libro geor
gicorum quinto. Aut inuiſa Mineruæ Laxos in fo/
ribus ſuſpendet arena caſſes. Ouidius incidet in caſ/
ſes præda petita meos. Paſſim ſimiliter qood expo/
nit Seruius ideſt ubiq; ego magis a paſſu deductū

puto:quaſi paſſum diſtante uel ſparſim. Nam grex
paſſim paſcit.i.ſparſim potius q̃ ubiq;: hoc ideo qa
aliquid interualli eſt.inter pecudem & pecudẽ. Nõ
tamen dicimus herbam eſſe paſſim ĩ prato:ſed ma
gis ubiq;. Poma tamen ſtrata ſub arbore magis paſ
ſim q̃ ubiq;. Virgili.in buco.Strata iacẽt paſſim ſua
quæq; ſub arbore poma. Ponitur etiam a Lactãtio
pro undiq; quando ait. Cumq; his numerus con⸗
dendæ urbi parum idoneus eſſe uideretur: conſti⸗
tuit aſylum: quo paſſim confugerunt ex finitimis
locis in compoſitis uero dictionibus reperitur.s.an
te alterum.s.ſyllabam terminare. Quando alia lit⸗
tera ĩ.s. cõmutata fuit:ut aſſilio:quod ẽ inuado uel
aggredior:& ex ad & ſalio quod eſt ſalto componi
tur aſſumo & ĩ multis aliis:ut ſupra uidimus cum
de.d.ante.s.tractaremus. Ante.i.conſonãs põt ẽt.s.
ſyllabam terminare:ut diſiectus & alia nõnulla.

De ſyllabis deſinentibus in.t.

Priſciano auctoꝛ ſupiorẽ finit ſyllabã: neceſ
ſe eſt ſequẽtẽ quoq; ab ea ĩcipere:ut mitto.
Cotta attinet atticus: de quo ſane miror:
cũ eodem teſte in libello de.xii.carminibus Virgilii
hæc dictio poſtq̃ ex poſt & q̃ coponatur. Similiter
atq; atqui etenim in.t.præcedentem ſyllabam fini
unt:nõ ſubſequẽte.t.in alia. Nec eũ de ſolis ſimplici
bus ĩtellexiſſe dicere poſſumus cũ attinet quod ille
ꝑ exẽplo induxit:ex ad & teneo ut idẽ ſupra oſtẽde
rat cõponiẽ. Quare ꝑter ea quæ dixit hoc quoque
cõſiderãdũ puto:ipſũ uer̃ dixiſſe tãtũmodo in ſim
plicibus dictiõibus:quæ ſi habeãt mediã ſyllabam
terminatã in.t.neceſſe ſit ſequentẽ quoq; a.t. incipe
re. In cõpoſitis uero id fiat dũmodo.t. ꝑueniat ex
cõmutatiõe alterius lr̃æ. Nã tũc quoq; ea ſit cõmu⸗
tatio cũ ſequẽs a.t.ĩcipit:quẽadmodum ſupra oſtẽ
dimus in cõpoſitione ad præpoſitionis cũ dictioni⸗
bus incipientibus a.t.ut attingo ex ad & tango: at⸗
traho ex ad & traho:attracto ex ad & tracto & ſimi
lia. At ĩ ſimplicibus id certũ comperitur:ut reliqua
eius exẽpla oſtẽderũt. Sane legitime ꝑ unum.t.ſcri
biẽ:cũ antepenultima breuietur: Iuuenalis in ſaty⸗
ra. Natali coruine die. Legitime fixis ueſtiẽ tota ta⸗
bellis Porticus. Sed dubiũ uidetur de hac dictione
littera:an ꝑ unicũ.t.uel duplicatũ uel.ct.ſcribi debe
at. Quod cum ex deriuatione compoſitioneq; cõ⸗
præhẽdi poſſe exiſtiment. Dicũt quidã nõ magnæ
auctoritatis uiri ut Vguitio:& alii nõnulli litteram
a lego:& iter̃ cõpoſitã eẽ. Hoc quæ ex teſtimonio
Priſciani in initio de octo partibus orationis aſſere
re uidentur. qui ait. Dicitur aũt littera uel quaſi le⸗
gitera:eo quod legendi iter præbeat:uel a lituris ut
quibuſdã placet:quod plærũq; in cæteris tabulis an
tiqui ſcribere ſolebãt. Namque litura complanatio
quædam eſt & a lino linis deſcendit:quod eſt com⸗
plano Cicero in.iiii. uerrinarum. Tabulæ ſunt in
medio:quæ ſe corruptas interlinitas eſſe clamant.
Paulus iuriſconſultus ad legẽ aquiliã corrupiſſe ta
bulas recte dici:& qui eas interlinierit. Et teſte Pri⸗
ſciano libro decimo facit ĩ ſupino litum. Qui ergo
uolũt a lego litterã deduci: cum unico.t.ſcribẽdam
eſſe dicũt:eo quod lego primã corripiat:& per cõſe
quens littera primã corripe debet. Sed quia oppoſi
tum noſtri poetæ obſeruant,q ut uidebimus illius
primã ſemꝑ ꝑducũt:dixerunt alii non a ꝑſenti eius
uerbi:qđ eſt lego qa primã corripit:ſed a ſupio qđ
eſt lectũ lectu lr̃a deduci & ob id quoq; cũ.ct.ſcribẽ
dũ uolũt: q̃ſi eas duas lr̃as a ſupio aſſumat. Qui ue
ro a lino hoc ẽ ab eius ſupino:qđ eſt linũ littera de⸗
duci putãt:cũ tam ĩ ꝑſenti quã ĩ ſupino primã lino
corripiat:ut Virgi.in.iiii.geor. Et paribus lita corpo
ra guttis. Luca.i.viii. Illita tæla dolis nec Martẽ cõis
uſquã. Sicq; uiſum nr̃is primã eius:quod eſt littera
ꝑducere dicũt aliud.t.addendũ eſſe & cum duplica
to.t.ſcribi debere: ut noteтur primam in ea dictio
ne producendam: & non corripiendam eſſe. Itaq;
nos ſemper cum duplicato.t.& nunquã alio modo
in antiquis marmorum inſcriptionibus ſcriptam
aſpeximus. Et ſic quoque a doctiſſimis noſtræ æta
tis ſcribi uidemus. Littera igitur cum duplici.t. ſcri
bitur & ſignificat principaliter litteras illas indiui⸗
duas:ut.a.b.c. Aliquando uero per litteram ipſam
ſcribentis manũ ĩtelligimus: ut Cice.ad Atticum.
Nam Alexidis manum amabam:quod iam prope
accedat ad ſimilitudinem tuæ litteræ. Nõnunquã
uero & uerbum aliquod ſeu minus q̃ uerbum de⸗
notat:ut Cice.ad Cælium. Scribit ad ſe nullam lit⸗
teram: Bibulum miſiſſe. Nam ut uehemẽter rem
extenuaret non dixit uerbum aut ſyllabam: ſed lit⸗
teram at in plurali epiſtolam deſignat ꝑter q̃ apud
poetas qui littera pro epiſtola uerſus gratia ĩ ſingu⸗
lari ſemper utuntur:ut Ouidi.in heroidum epiſto⸗
lis inquit. Quam legis a rapta briſeide littera uenit
Itaq; dicimus unam epiſtolam: unas litteras duas
epiſtolas binas litteras. Nam Cice.per epiſtolam fi⸗
lium culpauit dicens. Male autem dixiſſe direxi ti⸗
bi litteras duas. Cum litteræ quotiens epiſtolam ſi
gnificant:numeri tãtum pluralis ſint:& duo ad ſin
gularia referatur. Quod tale ẽ:ac ſi dicam:duas lit⸗
teras ſcripſi: unam ad fratrem: alteram ad oxorẽ.
Illud unam & illud alteram ad litteram in ſingula⸗
ri pro epiſtola:quod non reperitur referri haberet.
Dicendum eſt ergo litteras binas:cum non dican⸗
tur bini niſi de his quæ ſunt numeri tantum plura
lis. Vt creabantur olim bini conſules:ideſt per ſin⸗
gulos annos duo:hi bini incedunt:ideſt ſuo ordine
duo & duo incedunt. Cice.in ſecũdo uerrinarum:
inter binos ait ludos:qa ludi teſte Priſciano de pon
deribus quando ſpectacula ſignant:ſemper plurali
ter dicuntur. Liui.in.xxv.libro.ab urbe ait. Et bina
equeſtria arma ſimili modo dicẽdum eſt: ſcripſi bi⸗
nas litteras.i.ad unas fratrem alteras ad uxorem.
Sed non dicimus ſcripſi bina teſtamenta cum ſin⸗
gulare habeat & in plurali pluralitatem ſemper te⸗
ſtamentorum deungẽt. Sed dicimus duo teſtamẽ⸗
ta:unum fratri:alterum uxori. At uero poetæ licen
tia poetica hæc aliquando nõ obſeruant:ut Virg.
lib.æne. Vni ait frænaq; bina meus q̃ nunc habet
aurea pallas. Dicere.n.debuit more oratorũ: fræna
duo. Sed de ternus & q̃ternus dubiũ uideẽ. An ter⸗
nas litteras ſeu quaternas dicere poſſumus. Quod
non poſſe dici Seruius ſup eundẽ.viii. cõfirmauit:
ubi ait Virg. Horrendũ dictu deuerat terna arma
mouẽda. Quin & Virg.uſum fuiſſe figura poetica:
& trina arma dicere habuiſſe.qa arma tantum nu⸗
meri ſunt pluralis. Ita ut ex illis ſit trina quæ apta

ſunt nominibus tamen pluralis & nõ terna. Quod q̄ ſit efficax ipſe uiderit: Nam trina ſæpius coniunctum inuenimus cum nominibus numerum ſingularem habẽtibus ut Liui.libro.iii.ab urbe: antea inquit trina loca contentione ſumma patritios explere ſolitos. Et Hieronymus cum alibi tũ ad Marcellum inquit. Et trinam negationem trina poſtea confeſſione deleuit. Præterea quid Seruius dixiſſet ſi apud Virgi.foret quaterna arma: nunquid exponẽdum eſſet quatrina. Verum uni & unæ & una pluralibus adiungunt nominibus: q̄ & pro ſingularibus accipi poſſunt: ut Saluſtius in catilinario. Hi poſtq̄ in una mœnia conuenere pro in unam urbẽ: Aliquãdo ẽt cũ nominibus habẽtibus ſingulare: ut Virgilius i.ii.æneí. Satis una ſuperq; uidimus excidia: ꝓ unũ excidiũ: & Lucanus in.iii. Totumq; i partibus unus Bellorum fecere nephas: pro in una parte. Sed cũ nõ habentibus ſingulare in ea ſignificatione ꝓ qua accipit̃ ſemper ponuntur in plurali. Dicimus ergo recte & oratoria obſeruatione. accæpi abs te unas litteras: binas lr̃as: ternaſq;: & quaternas acq̃inas: ſenas: ſeptenas: octenas: nouenas: denas: nec ſubiũgẽdũ ẽ. Quarũ alteri reſpõdi per ꝓximũ tabellariũ. Alteri nunc reſpõdeo ſed alteris. At de epiſtola apertũ ẽ ut accæpi duas epiſtolas quaꝝ alteri iã reſpondi: alteri nunc reſpondeo. & utitur Ci.fere uerbo accæpi: ut accæpi epiſtolã: accæpi litteras. Plini uero nepos frequentius accæpi: niſi codices mẽdoſos dicere uolumus. qd qđ do tibi litteras dicimus tãq̄ tabellario. Do ad te litteras. ſ.ad te pferẽdas: aliq̄do hæc duo cõiũgũt ut Ci. Dedi illi ad litteras. & Saluſt9 Vulturtio litteras ad Catilinã dat.

De ſyllabis deſinentibus in.x.

N.x.auctore Priſciano nulla ſimplex ſyllaba in medio dictionis terminatur. Sed ut puto excipitur ſextus dexter direxti in quibus.x.cum ſequente conſonantẽ coniungi non poteſt. Nam ut idem prius dixerat nunq̄ in capite ſyllabæ duplex poſita poteſt cum alia iungi conſonante: quare antecedentem ſyllabam finit: & ſic eius regula uniuerſalis eſſe non poteſt. Verum in compoſitis a præpoſitione ex remanet quidem præpoſitio nonnunquã integra nõnunq̄ uero abiicit.x.aliquando autem commutat in aliam litteram. Remanet integra ſequente.c.ut excurro excretus.i.ualde excreſcens ut excretos hædos apud Virgili.legimus excogito·hoc eſt per cogitationem inuenio: quod ad res tantum incorporeas pertinet ut excogitauit argumenta rationes figuras cauſas: Excubiæ ſimiliter ab ex quod eſt extra indicat: & cubo deducitur atq; componitur: quæ diurnæ ſunt: ac nocturnæ: uigiliæ uero tãtum nocturnæ. Ante.l.uero ſeruatur integra.ex.præpoſitio: ut in hac ſola dictione ex lex.i. qui abſq; lege uiuit. Ante.p.ſimiliter remanet integra ex ut expello: expugno: quod expugnando uinco: ſed de oppidis: de caſtris: de nauibus cæteriſque huiuſmodi dicitur. Nam ſi tecum cõferam manus ac uincam: non te expugnaſſe dicat: explodo quod a plodo.i.plaudo componit̃ & nõ tãtũ ſignat eiicio: ſed manibus cum ſono pulſantibus eiicio qualiter quoniã e domo e theatro ex aliquo conſilio pulſatione manuũ eiicius: ut Cice. Iſtrioſi paululũ ſe mo

ueat: extra nũerũ: aut ſi uerſus ꝓnũciatus ẽ una ſyllaba breuior aut longior: exſybilat̃ explodit̃. Vnde & exploſa ſnia dicit̃: eo mõ eiecta: ut idẽ Cice. Quoniã Pyrrhonis Ariſtonis Herilli iampridem exploſa ſnia eſt. Ante.q.ſimiliter manet itegra. ex præpoſitio. ut exquiro exquæſtor.i.ualde quæſtor. hoc eſt in magno honore habitus. Ante.s.uero modo cõſimili.ex præpoſitio teſte Lutanio antiquiſſimo auctore & papirião grãmatico li.q̃rto de orthographia itegra cõſeruat̃: ut exſicco: exſybillo. exequor: & alia ſimilia: Quibus grãmaticoꝝ ratio obſtat̃ uidet̃: ut ſupra uidius: quũ de.x.littera tractẽus. Ego ãt puto antiquorũ cõſuetudinẽ magis obſeruãdã. Ante.t.uero abſq; dubitatione conſeruatur.x. ut extendo extorris: quaſi extra ſuam terram ex tempore dicere. hoc eſt ex improuiſo: & in præmeditatum dicere: nec domi compoſitam oratiõem afferre. Hinc uocatur ex temporalis oratio. Perſius etiam ait ex tempore uiuere. Aliquando uero ex tempore aliquid agere: eſt ex temporis conditione id conficere. Cicero libro officiorum ſecundo. Quos credimus expedire rem & conſilium ex tempore capere poſſe. Idem libro tertio eiuſdem operis. Huius inquit generis quæſtiones ſunt hæ omnes in duibus ex tempore officium quæritur: ex tempore inquit quaſi ex temporis conditione. Extemplo cum.e.in penultima ſcribitur: & ſignificat ſtatim uel ſubito. quaſi extra tempus: hoc ẽ temporis commoditatem: ut quidam ferũt. Virgi.in primo: Extemplo æneæ ſoluuntur frigore membra Abiicit uero.x.nonnunquam in compoſitione.ex.præpoſitio: atque.e.ſola remanet & non.ex.ut ante.b. quidem ebibo ebeo ebeas primæ coniugationis uerbum quaſi extra beatitudinem uado. Vnde beati teſte Apulegio grammatico illi dicuntur: qui fœlicitate aliqua ceciderunt. Ante.d. uero ut edico: quod proprie ẽ litteris aliquid iubeo uel impero. Vnde edictum conſulum ſunt litteræ conſulum: quibus: aliquid iubent atq; imperant: Indicere uero uidetur potius per præconem aliquid denunciare: ut Dido apud Virgilium in.ii.æneí. Templis indicit honorem. Ediſco ſimiliter componitur: & eſt memoriter cõplector. de quo ſupra uidimus: Educo ſimiliter ex.e.& duco componitur. Ante.g.ſimiliter ut egero quod ex.e.& gero componitur: & eſt quaſi extra gero & euacuo egregius eodem modo: & q̄ſi extra gregẽ iterp̃tat̃. Ante.l. ut elabor ex.e.& labor laberis componit̃. Et denotat eo modo periculum effugere: quo anguis lubricus: murena uel aut anguilla manu præhenſa lapſu fugit: quaſi extra manum labitur. Virgi.libro æneí.ſecundo. Ecce autem elapſus pyrri de cæde polites. Eleuo ſimiliter ex.e.quod eſt extra & leuo componitur: q̄ſi imminuo & extenuo. Quinti. Nã qs ignorat qn id longe ſit honeſtiſſimũ ac liberalibus diſciplinis & illo quo eximus aío digniſſimum non uendere operam: nec eleuare tanti beneficii auctoritatem: ideo dixit Hieronymus ſuper id Iſaiæ. Eleuatum ẽ ſuper luminare templi debuit transferri ſublatũ eſt ſed ad tollẽdã ambiguitatẽ: ne quis putaret ſenſum eſſe talẽ: qualis eſt ſublatũ eſt mihi pallũ ad aliud uerbũ recurſum fuit. Ante.m. ut emineo: quaſi ex

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

tra alios:hoc eſt ꝑaliis maneo:emergo ſimiliter extra uulgarem modum mergo.i.procedo.Iuuenalis li.iii.ſatyra.Haud facile emergũt:quorũ uirtutibus obſtat. Res anguſta domi. Ante.n.ut enitor eodẽ mõ ex.e.& nitor ideſt conor cõponitur hoc ẽ ut extra conor.Vnde enixa & cõnixa quæ peperit.Vir.in buco.Ah ſcilicet ĩ nuda cõnixa reliqt.Enodes.i.ſine nodis:ut Vir.li.ge.ii.Enodes trũci.Ante.r.ut eruo: quod ſimiliter cõponitur eodẽ modo ſequente.i. conſonante &.u.eiulo:quod eſt ſublata uoce fleo: quod mulierũ magis eſt propriũ.Euentus ſimiliter cõponitur : & in ſingulari quartæ eſt declinationis & generis maſculini in plurali uero ſæpiſſime a Cicerõe ĩ neutro genere & delinatiõe ſecũda exprimitꝰ ut libro de oratore:ex aliorũ inquit factis aut dictis aut euentis.Idẽ de diuinatiõe.Si euenta quærimus: quæ exquiruntur auibus.& ad atticũ. Semp enim caſuræ euentorum magis mouent q̃ ipſa euẽta.Euidens ſimiliter & negociũ euidens id dicitur:quod uidetur aperte & intelligitur nõ qđ uidet & intelligit.Cõmutat autẽ ex ꝓpoſito cũ alia dictione compoſita.x.littera in aliam conſonantem:& maxime quum ſequitur.f.ut officio effingo:hoc ẽ ad alterius formã ſingo:& quodãmodo fingendo repreſento.Cicero libro ſecũdo de oratore.Tum accedat exhortatio qua illum quẽ delegerit imitãdo effingat atq; exprimat.Quintilianus.Nã mihi uidetur.M. Tullius cum ſe totũ ad imitationem græcorũ cõtuliſſet:effinxiſſe uim Demoſthẽis:Copiam platonis, Iucunditatẽ Iſocratis.Effigies ſimiliter ab ex & fingo deducitur & cõponitur:Nã eſt figura ad uiuã alterius ſimilitudinem:uel ad ueritatis imaginẽ facti tam ĩ picturis q̃ in ſculpturis.Præter hæc autẽ quæ diximus nõnũq̃ ex abſq; compoſitione ꝓponitur dictionibus etiam incipientibus a.d.& ab aliis litteris ut ex dignitate ex unlitate ex uſu ꝓ eo quod eſt pro dignitate pro unlitate pro uſu : uel ad dignitatem ad utilitatem ad uſum.Sed cum præponitur dictionibus ĩcipientibus ab.r.ſemper fere ab ipſa præpoſitione.ex.tollitur.x. ut e republi. Quinlianus.Sicut poſſe conceditur : eos ſaluos eſſe magis republi. ſic q̃ puniri . E regione e re mea e re tua e re noſtra Liuius li.xxxii.Periade ac nos poſtulauerunt : quæ e re ſua eẽnt.ſed ſuaſerint:q̃ nobis ſenſerit utilia eẽ. Similiter Ci.inquit. Erennibus laborabat: hoc eſt morborũ in renibus patiebatꝰ: Quid cum dictionibus ĩcipientibus a quibuſdam uocabulis etiã componitꝰ ut exaro ideſt ſcribo:quod ab ex & aro componitur:eo quod qui ſcribit in modum aratoris conficere uideatꝰ.Exedo ideſt corrodo ab ex & edo: exiſtimo ab ex & æſtimo componitꝰ: ubi. æ. diphthõgus ĩ.i.longã cõuertitꝰ:& idẽ eſt quod puto uel iudico:de quo in dictione æſtimo ĩ ſequentibus habebimus: & ab exiſtimo exiſtimatio deſcẽdit quæ opinio eſt atq; ſnia.Et accipitꝰ aliquando quidẽ actiue.ut exiſtimatio mea eſt.i.ita exiſtimo. Aliquando uero paſſiue:ut homo magnæ exiſtimatiõis.i. famæ & nois:quod cum oẽs magni exiſtiment exoletus quod dum eſt ſubſtantiuum ſignificat ſcortũ maſculum:& præcipue iam adultum . Dum uero eſt adiectiuum adultum ſimpliciter deſignat:ſed raro reperitur:ut apud Plautum.Reliqui domi exoletam uirginem.Exurio ab ex & uro : per interpoſitionem.i.ut nonnulli dicunt componitur. hoc eſt famem patior.Alii uero ab haurio per abiectiõem aſpirationis & primæ partis diphthongi:& ut Priſcia.pluresque alii grammatici atteſtantur. Omnia q̃ ĩ rio deſinũt:ut exurio:cœnaturio ſcaturio parturio & ſimilia meditationem ſignificant.Ideoq; meditatiua uerba appellãtur.Quibus Laurentius Vallenſis in elegantiis ad me miſſis nullo modo aſſentit.ſed deſideratiua magis atq; optatiua uocari uoluit.Ita ut exurio idem ſit quod cupio edere. Vnde Quinti.pater inquit filios exurit.Et Martia.li.viii. epigrammatum in omnibus uacerra quod conclauibus conſumit horas & die toto ſedet cœnaturit Vacerra nõ cacaturit.i.cœnare cupit:nõ ut reliquũ. Similiter Cicero:ut aliquando dolor populi ro.pariat.quod iam diu parturit: Idem Liuius:& quod diu parturit animus ueſter aliquando parit:ubi affectum ſignificat non cogitationem.Nõnunquam & pro ſuis primitiuis ponuntur:ut ſcaturio magis pro ſuo primitiuo ſcatet ponitur:quod eſt non ſolum aquarum.ſed herbarum & cæterorũ ſua ſponte ubertim naſcentium.

De ſyllabis deſinentibus in.z.

N.z.nulla ſyllaba deſinit : nec ĩ dictionibus
ſ latinis ſcribitur ſed ĩ peregrinis tantummo
do ac in initio dictionis:uel in initio mediæ ſyllabæ præcedente a uocali aut .n. aut. r.n. zacynthus zephyrus poſt uocalem ĩ media ſyllaba :ut gaza.poſt.n.ut zinziber.Melanzophos nomen propriũ.poſt.r.ut Anbarzanes nomen uiri proprium:

Documenta generalia orthographiæ dictionum græcarum quæ latinæ ſcribuntur.

Nulla dictio græca apud latinos p.f.ſcribitur.

Eſtat iam documenta quædã ſubnectere:
r quæ ſpecialius ad orthographiã de qua in
tendimus conuenire uidentur. Vt illud primũ.Quod omnis dictio græca quæ latinæ trãſcribitur nunquã per.f.ubi opportũe cadere poſſet:ſed ſemper.ph.aſpiratũ eſt ſcribenda: cuius rationem iam ſupra oſtendimus quia antiquã noſtram ſcripturam ĩ dictionibus græcis:quæ per.ph. ſecundũ illorũ cõſuetudinẽ anteq̃.φ. litteram adinuenirent etiam poſtq̃ accæpimus.f.in ea præpoſitione quam habemus obſeruare tenemur.ut cum de ea littera tractaremus oſtẽdimus. Excipiũtꝰ aliqua:quæ & ſi abſq; dubitatione græca ſunt ex inueterata tamen conſuetudine potius per ipſũ.f q̃.ph. ſcribi conſueuerunt:ut fama:fugo:forũ:fucus:fero:fur:furtum. Nam de fure & furto ſic paulus iuriſconſultus in titulo de furtis rettulit: furtũ ĩquit a furuo ideſt a nigro dictum Labeo ait:quod clam & obſcure fiat:& plerũq; in nocte:uel a fraude ut ſabinus ait:uel a ferendo ideſt auferendo:uel a græco ſermone: quod φορ appellant:immo ut ait & græci a ferendo φορ dixerunt. Verũ teſte priſciano in octauo:ſum:fero: uolo & edo uerba anomala ſine dubio a græcis aſſumpſimus. fragus etiam teſte Seruio a φαγαιν quod eſt comedere deducitur:& tamen cum.f.ſcribitur.Quid q; a fero traxiſſe uidetur. Ouidius uocabulum forda pro boue prægnante. Cum ait libro quarto faſtorum Forda ferẽs bos ẽ fæcundaq;

dicta ferendo. At famam & fucum nonnulli antiquiſſimi etiam cum ph.ſcripſerunt.

In nulla dictione latina ſcribitur.y.græcũ & ſemper in initio dictionis illud.y.aſpiratur.

Vrſum & in nulla dictione latina.y.græcũ
x ſcribendũ eſt.Nã ut grãmatici oẽs atteſtantur:illud.y.græcũ nos tãtũmõ ob hoc ſuſcepimus:ut propriam dictionum græcarũ ſcripturarũ quas ab illis recepimus in tranſcribendo ſeruaremus.Cũ ergo ꝑ latinis dictiõibus ideſt noſtrorum habeamus:græcas litteras itermiſcere non debẽus. Et cum eiuſmodi littera in initio dictionũ a græcis ſemper aſpiret:& nos ſimili modo cũ eas dictiones tranſcribimus aſpirare debemus ut grãmatici antiqui & celebres auctores atteſtant. Vnde Papiam & alios nõnullos moderniores erraſſe conſtat: qui dictiones latinas ꝑ illud.y.græcũ etiã ſine aſpiratione principii ſcriptitatũt qđ abſq; ulla ratiõe.uel approbatorũ grãmaticorũ auctoritate ab illis factũ fuit.

T.&.c.quæ in nominatiuo dictionũ non ſunt: ſed ĩ aliis caſibus accipiũt: nõnũquã aſpirant.

D etiã ulterius proſpiciendũ eſt.Si qua ſit
a græca dictio uel latina:quæ in nominatiuo .t.careat & illud in aliis caſibus quoquomodo ſuſcipiat:nũq̃ eiuſmodi.t.apud nos aſpirat: ſed abſq; ulla aſpiratiõe a nobis trãſcribi debet:ut Adamas Adamãtis.Xenophon Xenophontis Gigas Gigantis:& inde gigantheus.Mars martis: euã euãtis cognomẽ Bacchi a uoce bacchãtiũ Ouidius in quito metamorphoſeos Et Iacchus & euã.Virgilius in ſexto æneĩ Euãtis orgia circum Licet quidã accuſatiuũ pluralẽ participii cuiuſdam ſine uerbi originẽ eſſe uelint ideſt Bacchantes & alia ſimilia oĩa quin & ſimili mõ de.c.dicẽdum ẽ:q; ſi dictio nõ habeat illud in nominatiuo & ĩ aliis caſibus ſuſcipiat: ſemper exile & nunq̃ aſpiratũ ſcribẽdũ erit:ut pharnax pharnacis lynx lyncis & ſimilia quæ ſemper apud nos non aſpiratum ſuſcipiunt.

Aſpirationes quæ ſunt apud græcos ſeruant in ſuis dictionibus apud latinos.

Mplius & hoc quoq; diligẽter obſeruar debemus:in oĩ dictione græca quæ latine ſcri
a bit:ubi apud illos ſcriptũ eſt.θ.& nos quoq; per.th.aſpiratũ ſcribere debemus.φ.& nos.ph.ubi.X.& nos per.ch.ſimili modo aſpirata ſcribere debemus.Quando uero in illis.τ.exile & ſine aſpiratiõe aut.ϖ.aut.κ ſcriptũ fuerit:& nos ſimili modo.t.&.p.&.c.ſine aliqua aſpiratione tranſſere habemus.

Nos gamma in.n.noſtrum conuertimus.

Ec illud ſane ꝑtermittendũ eſt: qđ ubicũq;
n in dictiõibus græcis apud nos ſcribitur.γ. ante aliđ.γ.uel ante.κ.uel ãte.X.qa nũq̃ ab illis eo loco ſcribitur.n.ſed ſemper ipſum gãma:ut in ea littera ſupradiximus & cũ a noſtris huiuſmodi dictiones trãſcribuntur:ſemꝑ illud.γ.i.n.cõmutari debet: ut αγγελλοσ angelus: αγκυρα ancora αγχισησ Anchiſes & ſimiles q̃s græcorum more antiquiſſimi romãoꝝ etiã cũ noſtro.g.ſcripſiſſe refert Varro ut ſupra uidimus.

De ꝓpoſitiõibus græcis q̃do apud nr̃os trãſcribũt.

p Ræter hæc autẽ cũ plures ſint græcoꝝ ꝓpoſitiones:q̃ cũ aliis dictionibus componuntur: & a nobis ſæpiſſime trãſcribũt.ĩ qbus nõ minima orthographiæ pars conſiſtere uidetur & de illis ſigillatim tractandum reſtat.

Syn præpoſitio.

Yn præpoſitio græca eſt: & cum.y. græco
ſ ſcribitur.Nec ea tantummodo: ſed quæq; ab illa componuntur per.y.græcum ſimiliter deſinantur ut ſyllaba: quæ ex ſyn & λαμβανω:quod eſt accipio componitur Syllogiſſimus ex ſyn & λογιζομαι qđ ẽ ratiocinor:Synodus ex ſyn & hodos quæ eſt uia quaſi conuentus ſit uel cœtus componitur:& innumerabilia alia.

Cata præpoſitio.

Aata ſimiliter ꝓpoſitio græca ẽ:& cũ.c.&.t.
c abſq; aſpiratiõe ſcribitur.Itaq; dictiões oẽs ab illa cõpoſitæ p.t.exile ſcribuntur:& conſeruant.a.niſi fiat impedimentum i ante habitis expreſſum:cũ de aſpiratione loqueremur: hoc eſt cũ dictio ſequens:cum qua componitur a uocali aſpirata initium ſumit.Nam tũc quoq; ut oſtendimus abiicitur.a.&.t. exile in.th. aſpiratum conuertitur Exemplum primi ſit catologus:catarrus:cataracta: cuius ultĩa cũ.ct.ſcribit:catorthoma: ubi abiicit.a.ꝑꝑ ſequẽtis dictiõis uocalẽ: cũ qua cõponitur:&.t. ipm exile conſeruat:qa uocalis illa minime eſt aſpirata & in penultima cũ.th.aſpirato ſcribit: quia ab αρθοσ quod eſt rectus deriuat quo uocabulo utit Cicero li.primo de officiis dicens.Rectũ opinor uocemus:quod catorthoma græci uocãt. At ſi uocalis cum qua componit aſpiretur:non ſolũ ab ea ꝓpoſitiõe abiicit.a.ſed ut præfato loco oſtẽdimus.t. exile in.th.aſpiratũ conuertit:ut catholicus: quæ ꝑ .th.aſpiratum ſcribitur:quia ea præpoſitio cata cõponitur cum holon aſpirato quod apud nos dicit totum aut uniuerſale.Similiter cathedra cum.th. aſpirato ſcribit:& ex cata præpoſitione & hedra q̃ eſt ſella componit.quare ſecundum ea q̃ ſupra diximus cum.th.aſpirato & ſimilia deſignatur.

Meta præpoſitio

Eta ſimiliter præpoſitio græca ẽ:& cũ.t.exi
m li.ẽt in cõpoſitiõe aliaꝝ dictionũ ſcribit:i qbus &.a.quoq; cõſeruat:niſi præfata ſint Impedimenta ut metauola:quæ commutationẽ apud nos dicit.Metamorphoſis quæ tranſfigurationem: metaphora quæ tranſlationem & ſimilia. At cum th.aſpirato ſcribitur methodus:quæ ex hodos aſpirato componitur. Et conuenientiſſimo uocabulo a clariſſimis auctoribus traducit uia dum pro ratione accipitur. Sic Cornelius Celſus libro primo de arte medicinæ:methodum apud nos ſignificare dixit. Vnde Vir.li.geor.primo. Ignaroſq; uiæ mecũ miſeratus agreſtes.i.rationes.Et in.xi.æneidos. Et ſi qua uiam dederit fortuna latino.i.rationem.

Epi præpoſitio.

Pi præpoſitio etiam græca eſt:& cum.p.nõ
e aſpirato &.i.latino ſcribit.Vnde oẽs dictiones ab illa compoſitæ ſimili mõ ſcribunt niſi ut ſupra diximus ĩpediãtur: ut epitaphium:quæ cum.t.exili ſcribitur:epilogus:quæ apud nos peroratio:dicitur:epigramma quæ ĩſcriptio: Epiſcopus etiam cum.c.nõ aſpirato qui inſpector dicitur. Epitheton quæ in penultima cum .th.aſpirato:& in ul

tima cũ.t.exili ſcribitur:apud nos Quintiliano te/
ſte dicitur appoſitũ alli adiectiuũ. Epitagma. quod
triburum ſignificat quo uocabulo comici quidem
antiquiſſimi ut refert Panthenius utebantur. At
uero quandoq perdit.i.& remanet.p.exile quũ ſci
licet a uocali dictio cum qua componitur: initium
ſumit:& nõ aſpiratur:ut epodos:epados q̃ ex epi p̃/
poſitione:& ωΔñ qui eſt cantus componitur. nam
genus eſt carminis quod ad lyram cãtabaẽ.Martia.
in.xi.ſcribebamus epo:cæpiſti ſcribere ceſſi:Aemu/
la ne ſtarent carmina noſtra tuis. Quandoque au/
tem aſpiratur ipſum.p.& abiicitur.i.quãdo ſcilicet
cum dictione a uocali aſpirata initium habente cõ
ponitẽ:ut epheus qui a noſtris pubes ut ſupra uidi/
mus dicitur.ephorus qui componitur ex epi & ho
ro quod eſt inſpecto:quaſi ſuperinſpector.Quo uo
cabulo ſæpiſſime Cicero utitur pro quodam magi
ſtratu lacedæmoniorum.

Peri præpoſitio.

Eri præpoſitio græca eſt:& cũ.i. latino ſcri
p bitẽ:quod ẽt in compoſitione cõſeruat. Nec
per cõſequentiam aſpirate uocalis ipſum.i.
quoquomodo perdit: ut periodus.i.circuitus uel
anfractus.Nanq componitur ex peri quod eſt cir
cũ: & hodos aſpiratio qđ ẽ uia.Pericles nomẽ fuit
clariſſimi atheniẽſis: de quo ĩ ſua dictiõe uidebius
& cõpõitẽ ex peri:& cleos.q̃ ẽ gloria & aliæ ſimiles.

Apo præpoſitio.

Po græca ſimiliter præpoſitio diciẽ:&cũ.p.
a ſine aſpiratione ſcribiẽ Vnde oẽs dictiones
compoſitæ ab apo per.p. non aſpiratũ ſcri
buntur &.o.uocalẽ cõſeruant:niſi impedimentum
ſuperius expreſſum ĩteruenĩat:ut apodixis:quæ de
monſtratio a noſtris diciẽ. Apocalypſis quæ cũ.c.
exili &.y.græco in penultima atq .i.latino ĩ ultima
ſcribiẽ:apud noſtros reuelatio interpretaẽ. Apoco
pa ſimiliter cũ.e.nõ aſpirato:& latie abſciſſio diciẽ.
Apocryphus cũ.c.exili ſimiliter &.y. græco ſcribiẽ
apud nos abſconſus diciẽ. Apologia reſponſio ſeu
ſatiſfacio.Et ſimilia in quibus apo præpoſitio inte
gra remanet &.p.ipſum abſq aſpiratione ſeruaẽ.
Sed aſpiratur nõnunq̃ per modũ ſupra expoſitũ &
perdit.o.ut aphoria:ex apo & horia componitur:
antiqui quidam noſtri pro ſterilitate accæperunt.

Hyper præpoſitio.

Yper græca ſimiliter præpoſitio habetur:
h & cum.y.græco atq aſpirato ſcribiẽ. Vñ di
ctiones oẽs cum illa compoſitæ.per.y.græ/
cum & aſpiratum ſcribuntur: quin &.p. exile ſem
per cõſeruãt ut Hyperbole ſupereminẽs ſiue exceſ/
ſiuũ.Hypborei hoc ẽ ultra boreã ďgẽtes &:ſimiles.

Hypo præpoſitio.

Ypo eodem modo græca eſt præpoſitio:&
h cũ.y.græco aſpirato atq.p.exili ſcribitur.
Vnde omnes dictiões cum illa compoſitæ
ẽt per ipſum.y.græcũ & aſpiratũ ſcribunẽ: quin &
.p.exile atq.o. litterã cõſeruant: niſi ſuprapoſitum
fiat impedimentũ: ut hypotheſis:cuius penultima
ch.aſpirato ſcribitur:& eſt argumentum ſiue mate
ria. Hypocriſis cum.c.ſine aſpiratiõe:& ĩ ultima ac
penultima cũ.i.latino ſcribitur:dici poteſt a noſtris
diſſimulatio:ut ſuo loco uidebimus.hypotheca cu
ius penultima cum.th.aſpirato ſcribitur:& eſt obli
gatio quædã. Abiicit ẽt aliquando.o.&.p.aſpirat:ut
hyphen.i.ſubunio qua ſane dictiõe latini quidã uſi
ſũt.Nãq cõpõitẽ ex hypo p̃poſitiõe:& hen qđ ẽ unũ.

Anti præpoſitio.

Nti præpoſitio alia ex græcis cũ.t.exili & .i.
a latino ſcribiẽ:& in cõpoſitiõe litteraturã ſer
uat:niſi prænominatũ fiat ĩpedimentũ: ut
antidotum antitheſis cuius penultima p.th. aſpira
tum ſcribiẽ: & dici poteſt:a noſtris obiectus:uel cõ
trapoſitio. Antipodes:qui aduerſus pedibus nobis
oponi dicuntur.Quin & aliquando abiicit.i.& aſpi
rat.t. per modum ſupradictum: ut anthypatus .i.
cõſul quo uocabulo nonnulli ex noſtris uſi fuerũt
& poſt.th.aſpiratum.y.græcum detinet.

Dia præpoſitio.

Ia ſimilter græca præpoſitio eſt:& per.i.lati
d nũ ſcribitur:quod &.a.ſemper in cõpoſitio
ne cõſeruat:ut dialogus apud nos diſpota/
tio:de quo in ſua dictiõe cũ cæteris uidebimus.Dia
logus criminator.Nãq in ſua dictione uidebimus:
deſcendit a diabolo qoud eſt criminor.

Documenta quædã particularia orthographiæ
ex qbuſdã particularibus dictionibus concæpta.

Vbſequẽter & alia quædã ſubnectemus do
ſ cumenta:quæ ex cõpoſitiõe dictionum qua
rũdam particulariũ cõcipi poſſunt: quibus
non parua orthographiæ ratio deſignari poterit.
Vt eſt illud de compoſitis.

De compoſitis ab archos.

Mnia compoſita uel deriuata ab hac dictio
o ne archos:q̃ per.ch.aſpiratũ ſcribiẽ:& apud
nos pricipẽ pricipiũq & pricipale deſignat
p.ch.aſpiratũ ſcribunẽ ad qđ ſi ſeqtur.i.ſp cũ.i.lati/
no ſcribi debet:ut Architectus. Archiepiſcopus. Ar
changelus. Hecatontarchus: ideſt centurio. Archi
damus. Archidamas:nomina uirorum propria:de
quibus meminit Plutarchus.

De compoſitis ab hippos.

Vrſus oia deriuata aut cõpoſita ab hac di/
r ctiõe hippos q apud nos equus dr̃:& cũ.i.la
tio aſpiraro & duplici.p.ſcribiẽ:eodẽ mõ cũ
.i.latio aſpirato & duplicato.p.ſcribũẽ ut Hippoda
mia quæ filia fuit Oenomai Helidis & piſæ regis:&
uxor Pelopis:ut ĩ ſua dictiõe uidebius Hippomães:
de quo ſimiliter ĩ ſua dictiõe habebiẽ. Hippocẽtau/
rus. Hippocrates. Hippolytus & alia q̃ plura de qui
bus in propriis dictionibus apparebit.

De compoſitis a poly.

Mplius & oia cõpoſita & deriuata ab ac di/
a ctiõe poly:q̃ cũ.y.græco ſcribiẽ.& apud nos
multũ deſignat:p.y.græcũ ſimiliter deſcri/
bũẽ:ut polydamas nomẽ p̃priũ troiãi qđ ex poly &
damazo qđ ẽ domito cõponiẽ.Polycrates ſimiliter
a cratos qđ ẽ robur cõponiẽ nomen ẽ uiri propriũ.
Polydorus de qbus in ſuis dictiõibus uidebimus.

De cõpoſitis ab hac dictiõe phyſis.

Imili mõ & oia cõpoſita uel deriuata uel ab
ſ hac dictiõe phyſis cuius pria p.y.græcũ ſcri
biẽ.& apđ nos naturã deſignat ſimiliter &
illa p.y.græcũ ĩ pria ſcribi đbẽt & ĩ ſeqñ.i.latinũ cõ
ſeruãt ut phyſica.i.naturalis.phyſiologus đ naturis

diſferẽs:phiſionomia naturaliũ norma & ſimilia.

De compoſitis ab dictione philos.

Terum & oĩa cõpoſita uel deriuata ab hac
s dictiõe philos & phila:quæ apd nos amo
rem indicat & p.i. latinũ atq; .ph. aſpiratũ
ſcribitur ſimiliter & ilia ſcribi debent ut Philoſo
phus philadelphia nomẽ eſt mulieris proprium.
philargiria cuius ãte penultĩa cũ.y.græco ſcribit.
Nã ex argirion.qđ apud nos eſt argentũ cõponit
& auidiias argenti ſeu auaritia trãſfert.Philippus
& ſimilia de qbus i ppriis dictiõibus oſtẽdemus.

DE CHIR.

Mplius & oĩa cõpoſita uel deriuata ab hac
a dictiõe chir:q̃ cũ.ch.aſpirato &.i.latĩo ſcri
bit:& apud nos manũ ſignificat eandẽ pr
ſus litteraturã conſeruant hoceſt cũ.ch.&.i.latino
ſcribuntur ut chirurgia ideſt manuũ opatio chiro
theca ideſt manuũ uagina cuius ẽt penultima cũ.
th.aſpirato ſcribit.Vnde & oĩa deriuata ab hac di
ctione theca cum.th.aſpirato ſcribuntur ut biblio
theca hypotheca & ſimilia.

De cõpoſitis ab hac dictione theos.

Oſſumus & in his cõpluta mõ cõſimili re
p ferre.Vt oĩa cõpoſita uel deriuata ab hac
dictione theos quæ cũ.th.aſpirato ſcribit
& deum ſignificat ſimili mõ ſcribũt ut theologia
theologus theopõpus theodorus dorotheus q ex
eiſdẽ cõponũt q̃ſi dei donũ uel donũ uel dei dicũt.

DE THEORO.

Tem & deriuata quæq; a theoro: quod eſt
i ſpeculor ſimiliter per.th.aſpiratum ſcribũ
tur ut theoria ideſt proſpectus. Theorica
ideſt ſpeculatio & ſimilia.

DE PYR.

Imiliter omnia deriuata a pyr qui eſt ignis
s per.y.græcũ ſcribũt ut pyra q̃ apđ nos dr
rogus Piranis Pirrhus .i.ruffus & ſimilia.

DE CHRYSOS.

Mplius & omnia compoſita uel deriuata
a ab hac dictione chriſos quæ apud nos di
citur aurũ per.ch. aſpiratum ſimiliter &
.y.græcum ſcribũtur ut Chriſes ſacerdos quidam
Apollinis.Chriſeis illius filiæ chriſoſtomus os au
reũ:Nã cõpoſitũ eſt cũ ſtomos quod cũ.t.exili ſcri
bit & latie dicit os & ſimilia q̃ i ſeq̃ntib; uidebi9.

DE ARGYROS.

Vrſus & omnia cõpoſita uel deriuata ab
r hac dictiõe argiros quæ p.y.græcũ ſcribi
tur & apđ nos argẽtũ denotat cũ.y. græco
ſimiliter cõſcribuntur ut philargiros.i.auidus ar
genti lithargirium.i. lapis argenteus & alia quæ
in ſequentibus apparebunt.

STHENOS

Imili mõ oĩa cõpoſita uel deriuata a ſthe
s nos quod apđ nos dicit Valẽtiã ſiue robur
cum.th.aſpirato ſcribũt ut Demoſthenes
ideſt populi robur:Antiſthenes cõtra ualẽtia Ca
liſthenes ideſt pulchritudines potentia & ſimilia.

CLEOS.

Vin & oĩa compoſita uel deriuata a cleos:
q qđ apud nos dicit gloriã cũ.c.nõ aſpirato
ſcribũt ut Cleomides.Ariſtocles:Pericles.
& alia q̃plura q̃:in ſequentibus apparrebunt.

CRATOS.

Tem compoſita oĩa uel deriuata ab hac di
i ctione cratos : quæ apud nos robur dicit:
uel impium cũ.t.&.c.exilibus ſcribuntur:
& Hippocrates medicus fuit ſummus : Menecra
tes medicus ſimiliter fuit de quo meminit Plutar
chus in dictis laconicis:Melicratum & ſimilia qui
plurima in ſequentibus uidebuntur.

ARISTOS.

Mplius & q̃q; cõpoſita uel deriuata ab hac
a dictiõe ariſtos.i.optĩus cũ.i.latĩo &.t.exili
ſcribunt:ut Ariſtoxenes:Ariſtocrates:Ari
ſtomeus:Ariſtides:Ariſtoteles : & alia fere inũera.

MACHE.

Vrſus & oĩa cõpoſita ſeu deriuata a Mache
r q̃ ẽ pugna p.ch.aſpiratũ ſcribunt ut Antia
chus: Anphimachus:Andromache: & ſi
milia quæ in ſequentibus deſignabimus.

NICI.

Tẽ & cõpoſita uel deriuata a nici: q̃ ẽ uicto
i ria cũ.i.latĩo &.c. nõ aſpirato ſcribunt ut
Nicanor : Nicander : Nicteria : Nicoſtra
ta:Nicolaus : Olympinices ideſt olympici uictor
& alia pene innumerabilia.

LYCOS.

Imiliter oĩa compoſita uel deriuata ab hac
s dictione lycos: quæ apud nos ſignificat lu
pũ p.y.græcũ &.c.exile ſcribunt:ut Lyco
phron:Lycomedes.Lycaon:& ſimilia q̃plura.

AGATHOS.

Mplius & oĩa cõpoſita uel deriuata ab aga
a thos:qđ apđ nos dicit bonum p.th. aſpira
tũ ſcribuntur: ut Agathocles Agathoſthe
nes & ſimilia. PLISTOS.

Tem:& omnia compoſita uel deriuata ab
i hac dictione pliſtos : quæ apud nos dicit
multum:& cum.i.latino &.t.exili ſcribũ
tur:ut Pliſtonax.qui filius fuit Pauſaniæ . Pliſtar
chus filius Leonidis Pliſtonicus:& ſimilia.

PROTOS.

Tem & oĩa cõpoſita uel deriuata ab hac di
i ctiõe protos:q̃ apud nos dicit primũ cũ.t.
ſimiliter nõ aſpirato ſcribũtur:ut Protoſi
laus:Protomartyr:Proteus.& ſimilia. Et hæc ha
ctenus quo ad huiuſmodi noſtræ orthographiæ
præcepta dicta ſufficiant.

Quæ deinceps & quo ordine tractabunt.

Einceps dictiones q̃ſdã ſecundũ alphabeti
d noſtri ordinẽ p rectã orthographiã pſeq̃
mur:i qbus multa declarare itendimus: q̃
alias difficillima uideri potuiſſent. Et icipiẽtes ab
.a. littera per reliqua ſuo ordine gradiemur.

ABacus cum unico.b.&.c.aſq; aſpiratiõe
ſcribit dictio ẽ græca q̃ apud illos dicit
ἄβαξ : quã litteraturã antiqores noſtri
ſæpe ſeruabãt.& hic abax huius abacis
teſte Priſciãno.in.viii.declinabãt cuius penultima i
genitiuo correpta erat. Sed frequẽtius abacus aba
ci ab auctoribus põit ſignificatq; apđ aliquos mẽſã
ſup q̃ comedere cõſueuius uel ut aliis magis placet
ſup q̃ potoria uaſa locãt. Vt Iuue.de poeta paupe

culo in ſatyra Vmbrii ait. Lectus erat codro pro
cula minor urceo .i. ſex Ornamentum abaci. Plini
us li.xxxvii. Vaſa inquit & auro & gemmis abaco
rum nouem .i. ſufficientia ad ornamentum abaco
rū nouē. Vnde Varro li. nono de origine linguæ la
tinæ ait. Itaq; ſicut abacum argento ornari: & alia
diſparia ſic orationem. & ut puto quadratus erat
abacus. Ad cuius ſimilitudinem hæ quadræ i qui
bus conciſæ carnes diſponūtur. abaci etiam uoca/
bantur. ut plinius in eodem li. Pompeius uictoria
mithridatica primū in urbē mirrhina inuexit pri
muſq; lapides & pocula ex eo triumpho capitolio
adiudicauit quæ protinus ad hominū uſū trāſiere
abacis etiā eſcariiſq; uaſis ex petitis. Et in eodem li
bro. Amplitudine nunq̄ paruos excedunt abacos.
Ex qua ſimilitudie ut exiſtimo tabella ſuper qua
decuplationes fiunt abacus dicta fuit quin & ipſa
decuplatio. Perſius in ſecūda ſatyra inqt. Nec qui
abaci numeros & ſecto i puluere metas. ſ. ſpernit.
Nā inde ēt cū calculi qdā fierēt abaculi uocabant̄.
Pli. in eodem libro ait. Veluti cū calculi fiunt quos
quidam abaculos appellāt. Sed cū de menſa quid
ſignificet apud quoſdā dubiū ſiat. An ipſam cœnā
uel ſup qua comedit̄ deſignet. Ego tanq̄ arbiter
honorarius diiudico mēſam primitus id ſup quo
comedimus ſiue ligneū ſiue lapideum fuerit deſi/
gnaſſe. ut Virg. li. iiii. geor. de Corytio loquēs. Qui
ſeraq; reuertens nocte domū dapibus menſas one
rabat ineptis &, in eodem libro. pars epulis onerāt
menſas & plena reponūt pocula. Horatius ſimili/
ter in. ii. ſermonū inquit. Gauſepe purpureo men/
ſam pterſit acernā .i. de acere factā. idem oſtendit
Varro de lingua latina cum ait. Mēſam æſcariam
cillibam appellabat & ſubdit ea erat quadrata ut
etiā nunc in caſtris eſt poſtea rotūda facta. Ex qui
bus tractum puto menſam etiam pro prandio &
eduliis ut Iuuenalis in prima ſatyra. Cum de tot
orbibus & iam antiquis una comedunt patrimo
nia menſa hoc eſt uno prandio uel cœna.

A bantes cum unico. b. &. t. non aſpirato ſcribitur:
populi ſunt ionum iter achiuos: ut dixit herodo/
tus libro hiſtoriarū primo: alios dixit Orpheus in
argonautica eē iuxta pōtum. Rurſus & alios dixit
ariſtarcus in ſecundū Homeri eſſe inſulæ euboiæ.

A batos cū unico. b. &. t. exili ſcribitur apud nos in
acceſſibile interpretat̄: & ab. a. quod eſt ſine βαδί
ζω uerbo: quod eſt accedo componitur. Vnde in
ſula quædam circa extra ægypti i memphitica pa
lude poſita eo noīe a græcis dicta fuit: quia ad illā
ob limi & papirorum copiā difficilimus ſit acceſ
ſus: ut in dictione Oſiris latus explicabimus. Simi
li cognomine locus ultra ægyptū & æthiopias ab
antiquis uocabatur ubi primum nilus magno fra
gore deſcendit. Dicente Lucano libro. x. Hinc aba
ton: quam noſtra uocat ueneranda uetuſtas. Ter/
ra poiēs: prios ſentit pcuſſa tumultus: & reliqua.

A bdere cum. b. ante. d. i eadem ſyllaba teſte Priſcia
no ſcribit̄. urbs fuit in Thracia quā teſtibus Soli
no & Pomponio Diomedis & ſoror condidit & a
ſe cognomiauit. Nec inde procul tirida oppidum
fuerat equorū diomedis ſtabulum quod Pompo
nio teſte ceſſit æuo: & eius tempore ſolum turris
ueſtigium perdurabat: quæ Diomedis turris etiā
tunc quoq; uocabatur. Sed abderat tādem ſenio
collapſa: a clazomeniis ex Aſia uenientibus ad ma
iorem faciem reſtituta depoſita priori noīe Cla/
zomene ab illis nomē accæpit iuxta abderam ue
ro biſtonium ſtagnum nominatiſſimum fuiſſe
fuiſſe dixit Herodotus. Et primam fuiſſe Demo
criti phyſici in ſua dictione dicemus. Et ab abdera
abderites nomen patrium deducitur quod cum
.i. latino &. t. exili ſcribitur.

A bydus cum. y. græco ſcribitur: ciuitas eſt heleſpō
ti ex latere aſiatico. De qua Virgilius libro georgi
corum primo Oſtriferi fauces tentantur abydi: &
directe ex oppoſito ad ſeſtum depoſita iacet: ut
Muſeus poeta antiquiſſimus amorem ptractans
Leandri: & Hero: hoc uerſu oſtēdit σηστὸς καὶ
ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου. Quē ſane amo
rē tetigit Virgi. libro georgicorum tertio & Oui
di. i epiſtolis heroidū lepide ptractauit. ab abydo
abydenus deriuatur. Vnde Seruius in tertio geor
gicorū iquit Leāder abydenus & hero fuit ſeſtias.

A byſſus per. y. græcum & duplex. ſ. ſcribitur: ē aq̄
rum immenſa profunditas.

A brotontium cum. t. nō aſpirato &. i. latio ſcribit̄:
nomē ꝓpriū fœminæ: ut Gliceriū. Philorciū Dor/
ciū: Sopronium: q̄ i hāc terminationē teſte Priſcia
no in. v. diminutionis ætatis ſiue adulationis ama
toriæ cauſa ꝓferunt̄. Vnde abrotontiū ab: ὁβρὸν:
quod eſt glabrum ſiue delicatum deducitur. & re/
liqua ſimiliter: ut in ſuis dictionibus uidebimus.

A bſinthiū cū. b. ante. ſ. licet apud græcos ſit. ψ. qđ
magis ꝓprie p. pſ. traduci dēbuit: ſed uicinitate litte
rarū placuit. p. i. b. cōuertere: qđ ſæpius fieri oſtēdi/
mus: & ſequētibus clarius p exēpla oſtēdēmus. Quo
niā & cū. i. latino utro biq; atq;. th. aſpirato ſcribit̄
herba ē amara: aqua populi cognominati ſunt q/
dā: q iuxta pontū teſte Herodoto libro hiſtoriarū
ſexto cappadociaq; ihabitāt. Vbi mons eiuſdē iti/
dē nominis haberi dixit. Vnde Ouidius libro qui
to de triſtibus ait. Cana prius gelido deſinit abſin
thia ponto. Teſte Plinio libro. xxvii. naturalis hi/
ſtoriæ: eo in loco pecora pingueſcūt: ob qđ ſine fel
le ṙpiri illas dixit. qq̄ ut ait lōge italico ſit amarius.

A byrtus cū. y. græco &. t. nō aſpirato ſcribit̄ quāq̄
apud græcos nō p. bſ. ſed per. pſ. hoc eſt. ψ. ſcribat̄:
qđ ut diximus ex litterarū affinitate noſtri. p. in. b.
cōuerterunt. fuit Oete colchorū regis filius. quem
Medea ſoror Iaſonē ſequēs i loco nō lōge a phaſi
dicto ab inde tomos ideſt inciſio crudeliter lacera
uit: iuxta fluuiū ſcilicet abſyrtum: i quē cōuerſum
dicunt poetæ. Vnde putāt qdā puerum illū Aegia/
leum primitus uocitatū. & a flumine abſyrto co
gnomen aſſumpſiſſe. Cū dicat Cicero li. tertio de
natura deorū. Quid de abſyrto fratre Medeæ: qui
apud Pacuuium Aegialeus ſcribit̄. Sed ut ſubdit
prius nomē ueterū litteris uſitatius ē. Iuſtinus ue/
ro Agialeū illū uocauit libro q̄drageſſimo ſecūdo.

Abſis huius abſidos cū. i. latino ſcribitur: ubi ſimi/
liter. b. loco. p. noſtri poſuerunt. apud nos indicat
arcum teſtudinem: ſeu fornicem teſtudineā: quin
& ſorcipes: & deſcēdit ab ἅπτομαι quod ē cōtin/
go. cum latera neceſſario contingat.

Academia cū.e.ſine aſpiratiōe.&.i.latio ſcribiť:cor
ripitq penultimā:fuit locus numeroſus ab athēis
mille paſſibus diſtās ab Academo heroe teſte Eu/
poli ſic cognomiatus. In quo uilla fuit deide Pla/
tōis natiuitate nobilis:ut idē teſtať Eupolis. Et cū i
eodē loco Plato philoſopharetť ſtudēdi uſu:& diſci
pulorū freq̄ntia:atq morū celebritate iſignis fuit.
In eadē Fauorio teſte Mitridates Perſarū rex plato
nis ſtatuā cū his ſcriptis locauit. Mithridates Rho
dobati filius pſes muſis imaginē Platonis dicauit
Sillāonis opus huius uillæ exēplo teſte pli.li.xxxi.
naturalis hiſtoriæ. Cice.uillā.aliā i italia eo cogno
mie nomiauit:q̄ eſt ab auerno lacu puteolos tēdē
tibus ipoſita littori & celebrať porticu ac nemore
ibi cōpoſitis uoluminibus eiuſdē nois:i q̄ monu/
mētū ille ſibi iſtituerat:huius i parte ut pergit idē
auctor eruperunt fōtes caldi per q̄ ſalubres oculis
celebrati carmine Laurei Tullii fuit e libertis eius.

Acbatana abſq aliqua aſpiratiōe:& cum.b. poſt.c.
ſcribiť:fuit ſiriæ ciuitas ubi Cambiſes diē ultimū
obiit:ut oſtēdit Herodotus lib. hiſtoriarū tertio.

Achaia cum.ch.aſpirato &.i. latio ſcribitur: regio
eſt græciæ: quæ teſte Herodoto libro hiſtoriarū
ſeptimo primo peloponneſus: poſtea danaa:dein/
de achaia dicta fuit. unde græci achæi atq achiui
& danai dicti ſunt. Cuius maxime clarum oppidū
Corinthum fuiſſe dicunt:cum uſq ad id proten/
datur ut latius uidebius i dictione peloponneſus.

Achæi cū.ch.aſpirato &.æ.diphthōgo atq .i.latio
ſcribitur:græci omnes ab Homero nōnunquam
dicuntur: & puto ab achaia: uel ut alii dicunt ab
Acheo antiquo rege.

Achæmēdes cum.ch.aſpirato ſequēte.æ.diphthō
go:&.i.latino ſcribitur fuit comes infœlicis Vly/
xi:ut oſtendit Virgilius libro æneidos quarto.

Achæmenes cū.ch.aſpirato &.æ.diphthongo ſcri/
bitur aliæ prorſus ſine diphthōgo ſcribūtur: fuit
teſte Herodoto libro hiſtoriarum.iiii. primus p/
ſarū Rex:a quo poſtea reges omnes perſie uſq ad
Darium deſcenderunt. Alius eodem nomine fuit
Xerſis frater:ut idem oſtendit.

Achæmenidæ prima cum.ch.aſpirato &. æ. diph/
thongo:penultima cū.i.latio ſcribiť:fuit teſte He
rodoto libro hiſtoriarum prio tribus:ex qua per/
ſarum reges originem contraxerunt.

Acharis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur: dici
poteſt la uerbum ſine gratia:nā ex.a.quod ē ſine &
charis gratia componitur.

Acamas cum.c.exili hoc eſt ſine aſpiratione ſcribi/
tur:fuit unus teſte Homero libro ſecūdo & quito
iliados thracū princeps ex his qui in auxiliū troia/
norum uenere. Alius eodē teſte libro undecimo
eiuſdem nominis fuit filius Antenoris:qui tēpore
belli troiani cælebs erat:& diis ſimilis habebatur.

Acanthus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur: pue
rū fuiſſe dicunt conuerſum in florem ſui nominis
Vnde de flore locutus uideť Virgilius libro ænei
dos primo cū ait. Et circum textū croceo uelamē
acantho Seruius uero dixit eſſe nomē hærbe:quæ
i aſſyria naſcitur. Idem in polliōem: arborem eſſe
dixit in ægypto ſemper frondentem:quod Virgi/
lius affirmaſſe uideť libro georgicorū ſecundo cū
ait. Et baccas ſemper frondētis acāthi. Significatq
proprie apud noſtros ſpinam uel dumum: quare
ſpinis aſperam eam arborem dicunt. Eſt & eo no
mie littoralis quædā urbs hæmathiæ:de qua i di
ctione artachæas habebitur.

Acanthilis prima cum.c.exili penultima cum. th.
aſpirato &.y.græco:ultima cū.i.latino ſcribiť.aui
cula quædam eſt:quæ & a nobis carduelis uocať.
Nam ſic græce dicta eſt:qua inter ſpinas paſcatur.

Acarnania cū.c.exili &.i. latino ſcribitur:pars ē epi
ri:in qua teſte Plinio libro quarto naturalis hiſto/
riæ: maxime clarum eſt oppidū leucas:hanc ache/
lous fluuius ab ætolia diuidit. Siue ut ait Solinus
pindus:q acheloum parit:uocať & eodem nomi/
ne regiuncula q̄dam alia in ægypto:ut dixit Serui
us ſuper quintum æneidos.

Actaſta cū.c.&.t.exilibus ſcribitur: fuit teſte Heſio
do i theogonia nympha Oceani & Tethios filia.

Acaſtus abſq aſpiratione ſcribitur:fuit peliæ theſ/
ſalorum regis filius:ut ēt oſtēdit Seneca i Media.

Acatalactos abſq aliqua aſpiratione ſcribitur:uer/
ſus dicitur:qui abſq alicuius ſyllabæ defectu in fi/
ne legitime terminatur.

Acathes cum.ch. aſpirato &.t.exili ſcribitur: uir a
Virgilio fuiſſe diciť perpetuus Aeneæ comes De/
duciturq ab αχοσ:quod eſt cura ſeu moleſtia eo/
que moleſta cura ſemper reges comitetur dicente
Virgilio libro æneidos ſexto.

Aeneas meſto defixus lumina uultu.
Ingreditur linquens antrum cæcoſq uolutat
Euentus animo ſecum. cuius fidus achates
It comes & paribus curis ueſtigia figit.

Eſtq etiam primæ declinationis & facit in geniti/
uo Achatæ. Verū teſte Solino & Plinio libro trige
ſimoſeptimo naturalis hiſtoriæ. Achates p̄cioſi la
pidis eſt nomē. Quē ſicilia in ripis achatis flumi/
nis primum dedit. deide in aliis locis compertus:
Quoniā & Pyrrhum:qui cū romanis bella geſſit:
hunc lapidem in annulo habuiſſe dicunt:detinen/
tem non artificioſas:ſed naturales nouem muſaꝝ
effigies:& appollinem ipſum cum lyra ita diſcur/
rentibus teſte Plinio maculis:ut muſis quoq ſin/
gulis ſua redderentur inſignia.

Aceſtes abſq aliqua aſpiratiōe ſcribitur:fuit crimni
ſii ſiculi fluuii filius ex ſegeſta troiana:quod Virgi.
libro q̄nto æneidos:tetigit cum ait. Troia crimni/
ſio cōcæptum flumine mater Quē genuit:de quo
latius Ouidius lib. metamorphoſeos.xi. Alius te/
ſte eodē Ouidio libro.iii. Fuit nauta pauper:q ba/
chum puerū dormientē i littore maris furatus ē.

Achelous cū.ch.aſpirato & unico.l.ſcribitur:fuit te
ſte Heſiodo in theogonia:Oceani & tethios filius
hic pro Deianira filia Oenei regis Calidonie ſoro/
re Meleagri acri duello cum Hercule decertauit:
eo q̄d illoꝝ q̄ſq pro excellētiori uirtute uxorē il/
lam petebat. Sed uidens ſe iferiorē Hercule: magi
cas decurrit ad artes. Et conuerſus primo in ſerpē
tem ab Hercule peneſtrangulatus ē. Rurſus & cū
in trucem tauꝝ ſe cōmutaret. illū Hercules facto
cornu ad terrā colliſit:qui deide pudibundus i ca
lidone fluuio:q iuxta ſui nominis oppidū defluit:
ſe abſcōdit a quo poſtea fluuius achelous ē appel/

latus.Et oritur a pindo theſſaliæ monte atq; æto/
liā ab acarnania regiōe diuidit.Quare & acarnāus
nonnunq̄ cognominatus eſt: ut Ouidius. Amnis
acarnanus lætiſſimus hoſpite tāto: Tādē in malia
cum mare deſcendat.Veꝝ ut Macrobius & Serui
us ferūt.achelous generaliter aqua dicebaſ.dicen/
te Virgilio libro georgicorum primo.Poculaq; in
uentis acheloia miſcuit undis.

A cheron cum.ch.aſpirato & .e. abſq; diphthongo
a græcis & noſtris ſcribiſ q̄q̄ deriuatio.æ.diphthō
gum requirere uidetur: Nam ab a quod ē ſine: &
χαιροσ cū.æ. diphthōgo:qđ apud nos dicit gau/
dium cōpouitur & deriuatur:Sed quia breuē pe/
nultimā græci & latini eſſe uoluerūt ſine diphthō
go ſcripſere.Diciturque a poetis ipſis fluuius infer
nalis.Sed ut teſtatur Seruius in ſexto æneí.locus ē
in campania nō longe a baiis undiq; ſeptus.mōti/
bus adeo ꝙ neq; orientem aſpiciat ſolē:nec occidē
tem:ſed diē tantummō mediū.Nec quicq̄ ibi niſi
p necromantiā:ſiue hoīs occiſionem fieri poterat.
Vnde Aeneam dicūt occiſo ibidē Miſeno ſua ſacra
compleſſe:& Vlyxem ſimiliter occiſo Helpenore.

A cheruſia ſimili modo a græcis ſcribitur:palus eſt
īter capuam & auerſam:p aperta plana uſq; prope
cumas diffuſa quā græci quidē quia ab acheronte
deriuari dicunt: cum.ch. aſpiratio cōſcribunt.Nō
nulli uero quia ex inundatione fluminis accerra/
rū prouenire uolunt:abſq; aſpiratione ſcribēdam
dicunt:quaſi aceruſia:ſed apud plures aſpitatiōem
comperi.

A cidia cū unico.c.nō aſpirato:&.i. latio utrobiq;
ſcribiſ:ſignificat apud nos tediū moleſtias curas.

A cidalia cum unico.c. nō aſpirato &.i.latino utro
biq; ſcribiſ.Venus diciſ:& ut quidā ferunt ab aci
dia uerbo græco deduciſ:eo quod laſciuus amor
uariis curis & moleſtiis amātes impleat.Alii uero
ab acidalio fōte in orchomeno boetiæ ciuitate Ve
neri ipſi & gratiis ſacro.

A cylius prima cum.c. exili &.y. græco penultima
cum.i.latino ſcribiſ:nomen eſt uiri proprium.

A cyrologia prima cum.c.non aſpirato &.y.græco
penultima cū.i.latio ſcribiſ dici poteſt a noſtris i/
propria locutio. Nācompouiſ ex ακυρ οσ quod
eſt impropria:λογοσ locutio:ut Virgilius libro.
ix.Turne quod optanti diuum promittere nemo
auderet:ubi teſte Ser.dici proprie nō poteſt nemo
diuum cum nemo proprie ſit ne homo.Idē li.uii.
ænei . Hunc ego ſi potui tantū ſperare dolorem.i.
atimere:ſimiliter Iuuenalis i ſatyra Criſpini.Iā q̄r/
tanam ſperantibus ægris.i.timentibus.

A chilles cū.ch.aſpirato &.i.latio atq; duplici.l. ſcri
biſ:fuit filius Pelei regis theſſaliæ ex thetide chiro
nis filia græcoꝝ fortiſſimus:ab oībus poetis & Ho
mero maxime cantatiſſimus.qui ut ait Iuuēalis i
prima ſatyra Nulli grauis erit ſi repræhendatur
.ſ.tanq̄ auarus ꝙ corpus Hectoris Priamo uēdide
rit uel græcos ipſos ſuo adiutorio deſtitutos reli/
querit:uel eius naturam quis īſectetur:de qua Pa/
troclus ad Neſtorem libro.xi.iliados ait: Probe
.n.o Neſtor cognouiſti qualis ille ſit : q̄ moroſita
te: q̄ ſubito erumpat iculpatiōem etiam culpa ua
cātē:fuitq; teſte Homero a paride apud troiā ſa/
gittis interfectus in templo Thimbræi apollinis:
dum cōnubium Polixenæ curabat quas ſane ſagit
tas poetæ dicūt a Phœbo directas ut Virgilius li/
bro æneidos ſexto.

Phœbe grauis troiæ ſemper miſerate labores.
Dardana qui paridis direxti tæla manuſq;:
Corpus in æacide. At Ouidius li.metamorphoſe/
os.xi.dixit Paridē a Phœbo monitū nō clā & i tem
plo:ſed furenti prælio achillem ſagittis confeciſſe.
Vnde apollo ad paridem:Quid ſpicula perdis
Sanguine phœbus ait:ſi qua eſt tibi cura tuorum.
Vertere in æacidem cæſoſq; ulciſcere fratres.
Dixit:& oſtendens ſternentem troica ferro.
Corpora peliden : arcus obuertit in illum.
Certaq; lætifera dixerit ſpicula dextra.

Mortuuſq; i ſigeo promontorio ſepultus fuit : ad
cuius tumultū cum teſte Cicerone in oratione ꝓ
archia perueniſſet alexander magnus.O fortuna/
te īquit iuuenis:qui tuæ uirtutis Homerū habui/
ſti præconem . Et declinatur in genitiuo achillis
& achilli:uel cū.i.longa : uel cum ei diphthongo
ut non nulli ſcriptū fuiſſe contendunt . Virgilius
libro primo æneidos.
Troas reliquias danaum atq; immitis.

A chilli:uel ut alii ſcribunt achillei cum ei diphthō/
go ſimiliter Vlixis & Vlixi. Vir.lib.iii.æneidos.
Et terram altricem ſæui execramur Vlyxi.
Eodem modo Horontis & Horonti Vir. in pri/
mo.Nunc acris horonti:Nūc amici caſum gemit.
ſimiliter Terentius:archonidi filiam dixit pro ar/
chonidis.Cicero i Timarchidi poteſtate ꝓ Timar
chidis ſimili mō dixit:&facit i uocatiuo.o.achilles
&.o.achille:cum.e.longo.Oui.lib.xiii.metamor.
Tuq; tuis armis nos te poteremur achille.
Nōnunq̄ uero dixerunt poetæ achileus more græ
co:qui dicunt αχιλλευσ i nominatiuo: & forma
uerunt accuſatiuū in ea: ut Luca.li.x.Famulumq;
tyranni Terribilem iuſſo tranſegit achilea ferro.

A chilus cū.ch.aſpirato &.i.latino atq; unico.l.ſcri/
bitur:is a noſtris dicitur:q ſine labiis degit.Nā cō/
ponitur ex a quod eſt ſine:& χειλοσ labrum.

A cis cum.c.non aſpirato &.i.latino ſcribitur fluui
us eſt ſiciliæ ουιεpονυλop.ut dixit Theocritus ab
æthna mōte fluit.Cuius ex ripis poliphemis i Vly
xē ægiſſe ſaxa dicitur:qđ Vibius atteſtatur.In hūc
dixit Ouid.lib.xiii.etiam cōuerſum fuiſſe Acim fi
liū Fauni ex nympha Simethide cretū : tūc quoq;
cum illum ex zelo Galateæ poliphemus occidit.
Huius ripas herbiferas dixit Oui.li.faſtorū.iiii.cū
ait.Et ripas herbifer aci tuas.

A colithus cū.c.exili ſeq̄nte unico.l.&.y.græco atq;
th.aſpirato ſcribitur : & deriuatur ab ακολουθω
quod eſt ſequor:quaſi obſequens & miniſtrans.

A cragas cum .c.non aſpirato ſcribitur: quod non/
nulli moderniores in.g.conuertunt:oppidū ē ſici
liæ quod teſte Plinio libro tertio naturalis hiſto/
riæ:noſtri deide acrigentū dixere: ſitum qdē teſte
Pomponio inter pachynium & lylibeum.Et ut re
fert Seruius in.iii.æneidos.mons eſt muro cictus
cuius ſumma parte oppidum eſt:unde ego nomē
ακpον.i. ſummitatis aſſumpſiſſe puto:& ide acri/
gentinus nomen patrium deriuatur.

Acriſius cum.c.exili &.I.latino utrobiq; ſcribitur.
fuit teſte Euſebio libro tempoꝝ abantis argiuoꝝ
regis filius & pr̃ Danaes amaſiæ iouis. Hic a Præ/
to fratre regno pulſus:a Perſeo nepote:hoc eſt fi/
lio Danaes filiæ ſuæ & iouis ad r̃gnũ r̃ſtitutus eſt:
a quo poſtea i ſaxũ cõuerſus fuit:ut oſtẽdit Ouidi
us li.metãorphoſeos quarto:& ide poſſeſſiuũ acri
ſionæus deducitur:ut Vir.li.æneı.vii. de urbe Ar
deæ loquens inquit.Quã dicit̃ urbẽ Acriſionæis
Danae fundaſſe colonis. De quo i dictione pilum
nus uidebimus. Alius eiuſdẽ nominis fuit Laertæ
patris Vlyxis pater & iouis filius:dicẽte ulyxe apd̃
Oui.li.metamorphoſeos.xiii.Nã mihi Laertes pa
ter eſt. Acriſius illi.Iuppiter & huic.Et ut ait Ho/
me.libro.xvi.odiſſeæ μουνον λαερτην ακεισιοσ
γονετικτε: μουνεν λαυτολυ θησαυπατηρ τε/
ρεν.hoc eſt ſolũ Laertem filium Achriſius genuit.
Et ipſe pater ſolum Vlyxem procreauit.

Acros cum.c.non aſpirato ſcribitur:& latine ſum
mitas dicitur atq; cacumen.

Acrotirium abſq; aliq̃ aſpiratione &.i.latino ſcribi
tur:apud nos dici poteſt arx.

Acrothum cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribit̃:oppi/
dum fuit ſuper Atho monte locatum:quaſi acros
.i.ſummum montis athonos.

Acroceraunia abſq; aliqua aſpiratione ſcribit̃:mon
te ſunt exelſi in diuerſis locis.Nam quidam inter
armeniam & Iberiã maximi putãtur:qui a poetis
caſpiis initiũ deducentes:uſq; ad fontẽ Tigridis ꝓ
tenduntur. Alii ſunt in epiro diuidentes mare io/
niũ ab hadriatico.De qbus Hora.li. primo odarũ
& oda tertia inqt.Infames ſcopulos acroceraunia:
q a nõnullis Ceraunii ẽt uocitantur.Nã κεραυνοσ
fulmen:& ακροσ ſummitas dicit̃:& hoc quidem
qa eorum ſummitas fulminibus infeſtatur:Vnde
Virgilius libro georgicorum primo de Ioue locu/
tus ait: Aut athon aut rhodopen aut alta ceraunia
tælo.Deiicit:de qbus idictiõe ceraunia uidebius.

Acron cum.c.exili ſcribit̃.fuit ceninenſium rex ab
Romulo uictus:& iſecto tælo traiectus Cuius ſpo
lia in urbem reuerſus Romulus cum triumpho
Ioui pheretrio dedicauit. Quem ob illata i hoſtẽ
uulnera teſte Plutharco in uita Romuli ſic appel/
lauit.Nã ait ferit̃ apud latios uulnerare ſagittis.Et
ſpolia opima dixit:uel ab ope ut dicit Varro: uel
ab opere ut alii ferunt cũ ſit opus egregiũ ac clariſ
ſimũ belli ducẽ parem ſibi ductorem ſuperare:ꝙ
teſte Plutharco nemini rõanorũ.cõtigit: niſi duo
bus poſt Romulũ:Cornelio ſcilicet Coſſo cũ To/
lumnium tyrthẽum obtrõcaſſet:& claudio Mar
cello:qui Viri domatuum gallorũ regẽ ſuperauit.

Actæus cũ.ct̃ nõ aſpiratis &.æ.diphthõgo ſcribit̃
dici põt a noſtris lituralis.Nam ab ακτη quod eſt
litus deriuationẽ ducit.uerũ litus a noſtris a lædẽ
do nomen aſſumpſiſſe uidet̃:dicẽte Cice.in topi/
cis: Solebat Aquilius collega meus & familiaris
cũ de litoribus ageret̃:ꝙ eẽt litus ita diffinire qd̃
fluctu eliditur: ꝙ per etymologiã ita intellexit: ut
per deriuationem dicatur:a lædo.Quare unico.t.
ſcribit̃ ſat eſt:cũ primam una cũ lædo producat.
At Donatus nõ a lædendo ſed litando tam ꝓ lito
re maris q̃ ꝓ loco:ubi apud altare hoſtiæ litabãt
dictũ uoluit:Eo qd̃ ut quidã ferũt illius ſnĩam ſe/
cuti nauigãtes eundo & redeũdo in litore litabat:
ꝙ ſi ſic eẽt:opus eſſet duplici.t.eo ꝙ litus primã lõ
gat:& lito breuiat.Itaq; nõ unicã ſed duplicẽ deri/
uationẽ:nos ipſi litus habet̃ putamus.Vnã a lædo
q̃ litora maris deſignat:& tũc quoq; unico.t.ſcri/
bendũ eſſe.Alterã uero qua a litu deſcẽdit & tunc
locũ iuxta altare:atq; ẽt cũ ipſo altari deſignat: &
duplici.t.ſcribẽdum eẽ dicimus ut Vir.libr.ænei.
ſecundo:latet ingens litore truncus:de Priamo.n.
interfecto loquebatur:quẽ Pyrrhus altaria ad ipſa
trementem.Traxit & in multo lapſantem ſangui
ne nati iuxta ipſa altaria iterfecit.Vnde certum eſt
illud de litore maris nõ itellexiſſe.Cum ergo litus
ſemꝑ primã longet.cum pro litore maris accipit̃:
quia a uerbo habente primam longam deſcendit
cum unica ſequente conſonante: ut uerbum a
quo deſcendit ſcribendum eſt.Quando uero a li/
to:quod primam breuiat deducit̃.ut illam nomẽ
ipſum producat:cum duplici.t.ſcribendum puto.

Actæon cum.ct̃.exilibus &.æ.diphthõgo ſcribitur
fuit filius ariſtei ex autone filia Cadmi:q tandem
a Diana in ceruũ cõuerſus a ſuis canibus dilacera/
tus fuit:ut late oſtẽdit Oui.libro metamor.tertio

Actium cum.c.&.t. exilibus &.i.latino ſcribit̃: op/
pidum fuit i ſinu ambraciæ:atq; eiuſdẽ teſte noĩs
promõtoriũ:iuxta quod ab Auguſto deuictus fu/
it Antonius & Cleopatra:& ut eius uictoriæ Sue/
tonio memoria celebrior ſemꝑ i poſterũ eſſet:ur/
bẽ Micopolim apud actiũ cõdidit:ludoſq; illic qu
quẽnales conſtituit: & ampliato uetere apollinis
tẽplo:locũ caſtrorũ: qbus fuerat uſus exornatum
naualibus ſpoliis Neptũno ac Marti conſecrauit.

Actor cum.ct̃.non aſpiratis ſcribitur:fuit ex Boetia
Eridæ filius:& pater aſtyoches: ut oſtẽdit Home.
libro iliados ſecũdo:alium fuiſſe auruncũ oſtẽdit
Virgilius libro ænei.nono cũ ait: actoris Arunci
ſpolium ſcilicet ad differentiam boetii.

Acus cum.c.non aſpirato ſcribitur:idem inſtrumẽ
tum.quo ſarcinatrix & ornatrix utitur. Nam illa
apud græcos ακεσ ρια quæ apud nos ſarcinatrix.
Et reperit̃ hæc acus & hic acus.unde teſte probo:
aculeus fit diminutiuũ:ſed in frequẽtiori uſu ha/
bet̃ fœmineũ:ut Lucanus i decimo.Quod niloris
acus cõpreſſum pectine ſerũ.Iuuena.i tertia ſatyra
ille ſupercilium madida fuligine tictum.Obliqua
producit acu.Idem:Emeritaq; ceſſit acu. Inuenit̃
ẽt hoc acus huius aceris:quod græci σκυβαλον
dicunt.i.purgamẽtum frumenti.Varro ẽt rerum
ruſticarum libr.tertio.acus ſubſternẽdum galinis
parturientibus.Idem acus in area excutitur.Idem
i primo:argillam mixtam acere.Ex quo etiam pa
leæ frumenti apud Feſtum acus dicuntur.Simili/
ter & ea militum pars:quæ ad hoſtẽ uulnerandũ
acumine tælorũ utit̃:acus ab aliqbus auctoribus
cognominata ẽ: Acicula uero teſte Seruio ſuꝑ Do/
natũ eſt:q̃ mulieres utunt̃ ad ornatũ capitis.

Adamas cũ unico.d.& unico.m.ſcribit̃:lapis ẽ ꝓcio
ſus durities ienarrabili: unde nomẽ accæpit. Nam
cõponit̃ ex.a. qd ſine: & δαμαζω qd ẽ domo: qa
ſimiliter domitari non poteſt. Rumpiturque hir
cino ſanguine calido & recenti:ut teſtis eſt Plinius

libro trigeſimo ſeptimo naturalis hiſtoriæ.

Adelphos cum.ph.aſpirato ſcribitur:& habet accẽtum apud græcos in ultima:dicit a noſtris frater: Vnde Terentius comœdiam ſcripſit adelphi:& ut puto litteris græcis annotauit: uidelicet αδελφοὶ ideſt fratres. Nã de duobus fratribus ĩ ea tractat: Demea ſcilicet & Mitione:& inde Terentium.ducimus αδελφοισ: hoc ẽ ĩ adelphis id eſt fratribus

Adimantus cum.i.latino &.t.non aſpiratur ſcribit nomen fuit proprium uiri athenienſis.

Adytum cum.y.græco &.t.non aſpirato ſcribitur: locus eſt ſecretior templi:ad quem nõ niſi ſacerdoti dabatur acceſſus.Virgi.libro ſecundo æneí.Iſq; aditis hæc triſtia dicta reportat. At uero aditus. ꝓ igreſſu ẽ generis maſculini: & cũ.i.latio ſcribit

Admetes cum.t.non aſpirato ſcribit:fuit teſte Heſiodo ĩ theogõia nympha Oceani & Tethyos filia

Admetus cum.t.nõ aſpirato ſcribitur:fuit Theſſaliæ rex adeo glorioſus:ut ſcribant poetæ Apollinem diuinitate priuatũ obpulſos cyclopas ad ipſũ confugiſſe. & illius armenta nouem ãnis teſte Seruio ſuper ſeptimo æneidos apud fluuiũ Amphryſum pauiſſe. Quare ait Virgi.libro tertio georgico.Paſtor ab amphryſo: & Lucanus libro.vi.Irrigat amphryſios fabulãtis paſcua Phœbi.

Adonis cum.i. latino ſcribit:fuit formoſus paſtor filius Cinaræ cyprioꝝ regis ex Myrrha eius filia: de quo Virgi.Gallo:Et formoſus oues ad flumia pauit Adonis. Hunc etiã ardentiſſime amauit Venus. Sed tandem ab a.ꝓ uulneratus iterijt:de quo late Ouidius libro metamorphoſeos. x. Fuit etiã tali nomine cognominatus phœnicum quidã fluuius.ut dixit Plinius libro hiſtoriarum quinto.

Adraſtus cum.d.nõ aſpirato ſcribit: fuit argiuoꝝ rex a poetis cãtatiſſimus:& Statio teſte filius Talaonis ex Euronomia natus:ſic quoq; Platone teſte ĩ libro:q cratilus ĩſcribit cognominatus: qa rẽ nõ confecit thebanã.Nã.α ut ſæpe oſtẽdimus:priuationem indicat & δρασω ideſt facio.Vnde Adraſti nomen eſt tractum. Fuit alius Adraſtus teſte Homero libro iliados ſecũdo.Percoſii filius:& frater Amphii:ut in dictione pcoſius uidebimus. Nã hi duo fratres ad troianorũ auxilia duces eoꝝ fuerunt qui habitant Adraſtiam:& urbem Apaeſi:& pithyam: & excelſum Teries montem.

Adræmon cum.æ.diphthõgo ſcribitur: fuit teſte Homero libro iliados ſecundo:Thoantis pater.

Adria cum.i.latino & abſq; aliqua aſpiratione: ut uetuſtiſſima idicãt monumẽta: fuit teſte Iuſtino lib. uigeſimo græca urbs illyrico mari proxima: quæ ut ait adriatico mari nomẽ ididit.Liuius uero l.v.ab urbe tuſcoꝝ illã fuiſſe coloniã dixit quorũ utrũq; ꝓ temporũ uarietate fieri potuit. Et ab adria adrianus nomẽ gentile & non ꝓpriũ. quod cũ aſpiratione ſcribitur.Quin & adrienſis& adriaticus atq; adriacus deducũt.Sane adriã pro mari ipſo adriatico poni nonnunq̃ ãnotauimus:& tũc quoq; generis eſt maſculini:ut Lucanus ĩ quinto: Sonat ionio uagus adria ponto.

Adulari cũ unico.l.ſcribitur:& a græco deductum uolũt:qđ eſt δουλοσ.i.ſeruus.Nã ĩ ſeruire eſt & captare ut fauorẽ emereat quoquo mõ uel uoce uel geſtu:q; ſane ſeruile eſt:& nõ liberale ĩgenium

Aeas cum.æ.diphthõgo ſcribitur:fluuius eſt Epiri ab epidanni:hoc ẽ dyrrhachii mœnibus ex Macedonia prius deflués:ĩ mare ioniũ cadit:de quo Lucanus libro quĩto fluuios theſſalicos deſcribẽs ait Purus in occaſus parui ſub gurgitis æa:Ionio fluit inde mari.

Aeſchylus cũ.æ.diphthongo &.ch.aſpirato atq;.y. græco & unico.l.ſcribitur:fuit poeta tragicus:& q plurimũ tragœdiam exornauit:ut oſtendit Horatius in poetria.at uero Quitilianus ait:Aeſchylus tragœdias primus in lucem protulit: ſublimis & grauis & grãdiloquus ſæpe uſq; ad uitiũ.Sed rudis in plærisq;:& in compoſitus:floruitq; anno ducẽteſimo.lx.poſt urbẽ conditã:ut teſtat Gellius lib. decimoſeptimo noctiũ atticaꝝ.Eius uero mortẽ non uulgarem.cum alii: tum Valerius ſcripſit q; cum in loco aprico ſoporatus eſſet:teſtudo demiſſa ab aquila quæ illius caluicie deluſa lapidem caput eius ipſe putauerat illum interemit.

Aeſculapius cum.æ.diphthongo &.c.non aſpirato. atq;.i.latino a noſtris ſcibit:græci uero non diphthongum ĩ initio:ſed ſolũ.a.habent:ut ſupra uidimus:fuit ut poetæ oẽs aſſerũt:apollinis & Coronydis nymphæ filius.Hic a patre Apolline Chironi cẽtauro traditus didicit medicinã:& adeo peritus euaſit:ut Hyppolytũ Theſei filiũ ab eqs dilaceratum ſua arte ad uitã reduxerit.Ob qđ a Ioue ex indignatiõe fulminatus occubuit:dicitq; eũ Epidauri moratũ:& ut ait Cice.Cynoſuris ſepultum.

Aeſyrmus cũ.æ.diphothongo & unico.ſ. ſeqnte.y. græco ſcribitur:fuit teſte Homero lib.octauo iliados urbs Thraciæ:unde Priamus Craſtianirã duxit uxorem:ex qua genuit Gorgitianam:ut ĩ ea dictione uidebimus.

Aeſymnus cum.æ.diphthõgo &.y.græco ſequẽte m.n.ſcribit:fuit teſte Homero libro undecio iliados unus ex principibus græcis:q ab Hectore ĩ bello interfectus fuit.

Aeſon cũ.æ.diphthõgo ſcribit: fuit Critei filius ex Tiro cõiuge pater Iaſonis & frater Peliæ Theſſaliæ regis.Hic cũ in antiquã ueniſſet ætatẽ a gente Medea ad iuuẽtã rediit:ut late oia deſcripſit Ouid.li. ſeptimo metamorphoſeon.

Aeſopus cũ.æ.diphthongo ſcribit:fuit teſte Gellio lib.ſecũdo e Phrygia fabulator. Scripſitq; feſtiuos & delectabiles apologos mira grauitate. Quorũ quoſdã Romulus qdam uerſu elego ad eruditionem Tibertini filii tranſtulit in latinũ. Nam ꝓſa phryx ille ediderat Alius fuit Aeſopus iſtrio famoſiſſimus Cicerõi amicitia cõiũctus:quẽ una cũ Roſcio amerino iſtriõe ad audiẽdũ uiſcendũq;.Qu. Hortẽſium eloquio clarum & corporis motu cõſpicuũ mutãdi ſtudio curiã frequẽtaſſe ſcripſit Cicero q eoꝝ res ratiõeſq; magnis conatibus q̃doq; eſt tutatus.Nam periit illa Ciceronis oratio:ĩ qua populũ romanũ obiurgaſſe dicit: q; Roſcio geſtũ agente tumultuauit.Contendebatq; ſæpius cum iſtrione Cicero.Verũ ille frequẽtius eandẽ ſniam uariis geſtibus efficeret:an ipſum p eloquẽtiæ copiam uario ſermone diuerſe ꝓnũciaret.Idem Roſcius librũ ſcripſit:quo eloquẽtiã cũ iſtrionica cõ

parauit. Illiqꝫ mille denarii ꝑter gregalem ſtipem: q̄ recitantibus eueniebat. ſunt de publico cōſtituti. Reliquitqꝫ filiis Aeſopus ex iſtrionico q̄ſtu ducẽties ſexternũ. Vnde de iſtriōibus his ait Horatius .xxii. epiſtolarum Clament periiſſe pudorẽ Cũcti pene patres: ea cum reꝑhendere conet. Quæ grauis Aeſopus: q̄ doctus Roſcius ægit.

Aethalia cũ. æ. diphthongo &. th. aſpirato: atqꝫ uni co. i. ſcribitur: iſula eſt in liguſtico pelago: ut monſtrat Ptolomæus.

Aether cum. æ. diphthongo &. th. aſpirato ſcribit̃. & teſte Lactantio libro primo iſtitutionũ fuit creditus a Cleãte & Marimõe laudatis phryſicis ſummus deus. Quod Virgilius ipſe tetigit cum dixit li. ſecundo georgico. Tum pater olpotẽs fœcũdis imbribus æther Coniugis in gremiũ lætæ deſcẽdit Pronapidẽs uero poeta græcus dixit illũ Demogorgonis filium fuiſſe: quẽ Caos eius uxor tũc genuit cũ ignita exhalauit ſuſpiria. Quare Anaxagoras & poetæ nr̃i illũ ſecuti ꝑ elemẽto ignis æthera ipſum poſuerũt: ut Ouidius libro primo metamorpho. Hæc ſup impoſuit liquida & grauitate carẽtem Aethera: nec quicquam terrenæ fæcis habentẽ. At Ariſtoteles in libris quos de cælo cõpoſuit dixit æthera pro cælo ponẽdũ eẽ ita: ut dicat uocabulũ ipſum ex ἀεὶ: quod eſt ſemp ẽ 2οω q ẽ uoluo & curro cõponi: quaſi ꝑpetuam uolubilitatem idicit. Iuxta quod ẽt Ouidius libro quĩto de ponto ait ad Cæſarẽ: Sic habites terras: & te deſideret æther: hoc eſt cælum. Cicero ſecũdo de natura deorũ dixit: æthera genuiſſe iouem primũ & cælum: a quibus oĩs deorum numeroſa ꝓſapia deſcẽdit. Vnde ætherus cum. æ. diphthõgo ĩ prima &. e. in in penultima deducitur: & æthra: qđ apđ nos fulgorem ætheris: hoc ẽ cæli indicat. Virgili. lib. æneidos. iii. Nec lucidus æthra ſyderea polus: Et lunam in nimbo nox in tempeſta tenebat.

Aethæra cum. æ. diphthongo & th aſpirato ſcribit̃ fuit Aegæi Athenarum regis prima coniunx & mater Theſei: ut ĩ dictione ægæus uidimus. Alia fuit teſte Homero libro tertio illiad. pithei filia: comes & conſilium Helenæ. Vnde etiam Ouidius in eius epiſtola ad Paridem.

Cætra p ſocias Clymenem Aethrãqꝫ loquamur: Quæ mihi ſunt comites conſiliumqꝫ duæ.

Aetiologia cum. æ. diphthõgo &. t. exili: hoc eſt nõ aſpirato: &. i. latino utrobiqꝫ ſcribitur: dicitur a q̄buſdã cauſæ redditio. Nam ex αἰτία ideſt cauſa: & λογία: quæ eſt loquella uel ratiocinatio cõponit̃.

Aeſchines cũ. æ. diphthõgo &. ch. aſpirato atqꝫ. i. latino ĩ penultima ſcribitur: fuit unus philoſophus Laſamii athenienſis filius. Seu ut quidam uolunt Carmi lucanicas uẽdẽtis: & Socratis diſcipulus: a puero miræ idolis: laborũqꝫ patientiſſimus: quo circa nũq̄ a Socrate diſceſſit: de quo dicere cõſueuerat Socrates: ſolus nos honorare nouit Aeſchines ſuſcæpitqꝫ munera a Dionyſio: & Athenas reuerſus auditores quoſdã ſibi mercede quæſiuit. Nec ſolus hic philoſophus Aeſchines uocatus eſt: ſed octo hoc noĩe a Laertio & diuerſis annotãt̃. Ita ut hic primus fuerit. Secũdus q artẽ oratoriã ſcripſit Tertius orator Demoſthenis æmulus. Nã aduerſus Demoſthenẽ teſte Gellio li. xviii. accenſus liuoris aculeis capitali crimine accuſauit: Et alia quædã q̇ de illo ꝓſequit̃. de quo ẽt Plinius libro. vii. naturalis hiſto. & Quintilianus libro. ix. iſtutiionũ plura dixet̃. Quartus fuit arcas Iſocratis diſcipulus. Quintus mitylenæus: quem teſte Laertio oratoꝝ flagellũ uocabãt. Sextus neapolitanus academicus philoſophus Melãdii Rhodii diſcipulus. Septius mileſius ciuilis ſcriptor. Octauus ſtatuarius.

Aegira cum. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribit̃: Vrbs fuit argiuorũ: ut dixit Herodotus libro hiſtoriarum primo. Plinius uero non contradicens dicit litoralem eſſe urbem in acchaia.

Aegyptus cum. æ. diphthongo &. y. greco atque. t. nõ aſpirato ſcribitur: regio eſt in aphrica: quæ ut nonnulli aſſerũt ab ægypto fratre Danai nomen accæpit: Hæc teſte Plinio lib. quĩto naturalis hiſtoriæ ab oriente rubro mari aſſyriaqꝫ coniungit̃: ab occaſu Cirrenem & aphricæ reſiduũ habet: a meridie uero uſqꝫ in æthiopiam protenditur: a ſeptẽtrione autem mare habet ægyptium. In hac teſte Platone nunquam pluere uiſum eſt: ſed Nili inundatione fœcundatur.

Aegis cum. æ. diphthõgo &. i. latino ſcribit̃: ꝓprie teſte Seruio ſuper octauũ ænei. eſt munimentum pectoris æreũ: habẽs ĩ medio Gorgonis caput qđ munimentũ ſi in pectore numinis fuerit ægis uocat̃: ſi uero in pectore hominis ſicut ĩ antiquis imperatoꝝ ſtatuis cõſpicimus lorica dicit̃: Hæc ille. Quod ſane Virgi. ipſe ſenſiſſe uidet̃ cum ait: ægidaqꝫ horriferã turbatæ palladis arma Certatim ſquammis ſerpẽtum auroqꝫ polibãt Cõnexos angues: ipſamqꝫ ĩ pectore diuæ gorgona deſecto uertentem lumina collo. idem lib. ſecundo de eadem Pallade inquit Nimbo effulges & Gorgone ſæua: Nam teſte eodẽ Seruio: hoc caput Gorgonis ideo Minerua fingitur habere in pectore q illic & omnis prudentia. quæ confundit alios: & ĩperitos ac ſaxeos reprobat. Verum ut nonnulli ferunt: cum hæc ipſa arma corio capræ decocto oli cõficerent̃ ab ægra qđ eſt capra ægidis nomẽ accæpit.

Aegirœſſa prima cũ. æ. diphthongo. ſequẽs cum. i. latino & penultima cũ. œ. diphthongo ſeq̄nte duplicato. ſ. ſcribit̃. urbs fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriarum primo in æolia aſiæ.

Aegiſthus cũ. æ. diphthõgo &. i. latino atqꝫ. th. aſpirato ſcribit̃: fuit Thyeſtis filius ex Pelopeia eiuſdẽ Thyeſtis filia: dicẽte ipſo Thyeſte apud Senecã in tragœdia: cuius titulus eſt Thyeſtes: Coacta fatis nata fert uterũ grauem me patre dignũ: uerſa natura eſt retro: & reliqua. Nam cũ Thyeſtes adulteraſſet Meropen Atrei fratris ſui uxorẽ: & ex ea filios ſuſcæpiſſet: pelleretqꝫ ob id regno. Atreus ſimulata pace illũ in regni cõſortiũ reuocari ſimulauit. Cui redeũti tres filios comedẽdos appoſuit: & illoꝝ ſanguinẽ uino mixtũ dedit in potũ: oſtenditqꝫ illi poſt cõuiuiũ manus & capita: quoꝝ reſiduũ comediſſe dicebat: ſed tanti facinoris ultionẽ q̄rens Thyeſtes ab oraculo edoctus ẽ: & ex ſe & filia Pelopeia filiũ naſcituꝝ: qui plene recæptas iniurias uindicaret. Qua de re dicebat ad Clytẽneſtrã Aegiſthus apud Senecã in ꝑfata tragœdia. Et cus

atrida:uideor inferior tibi natus Thyeſte. Ad quẽ
Clytẽneſtra illius natales exprobás ait:Sí parũ eſt.
Adde & nepos cui Aegiſthus auctore Phœbo gi-
gnor.Haud generis pudet.Quod euacuás Clytẽ-
neſtra ſubdit: Quid deos ꝓbro aduocas:& reliq̃.
Nam ut Lactátius grámaticus ait ſup q̃rto thebai
dos:mox natus a matre ob pudorẽ ꝓiectus eſt:qa
capris nutritus eſt. Aegiſthi nomẽ aſſumpſit. Ná
αιξ græce:latine eſt ugo αιξ aũt capram ſignificat.
Tandem ad regiá ductus in patris ſui uindictam
Atreũ Agamẽnõis & Menelai patrem iterfecit:&
Aamẽnonẽ deide a bello troiano redeũtem cum
Clytemneſtra occidit.Ipſe uero tandem & Clytẽ-
neſtra ab Oreſte interfecti ſunt.

Aegloga cũ.æ.diphthongo ſcribiť:& dici põt quaſi
αἰγων:ideſt capraꝝ ſeu regꝫ paſtoralium logos.i.
ſermo.Nam de caprariis loquiť.

Aegle prima cum.æ.diphthongo ſcribiť:fuit teſte
Homero libro duodecimo odiſſeæ nympha So-
lis filia ex Neæra ut i ea dictione uidebimus: quæ
ſane duæ dictiones ſic quoq; ut ſcripſimus apud
bucolicon Virgilii ſcribendæ ſunt.

Aegon cum.æ.diphthongo ſcribitur: nomen fuit
paſtoris teſte Theocrito.

Aegos cum.æ.diphthongo ſcribiť:fluuius ẽ Thra-
ciæ:in quẽ ſaxum de Sole cecidit:ſecundum qđ lic
teraꝝ ſciẽtia diẽ deſignás Anaxagoras ipſe futurũ
ꝑdixerat:qđ ut teſtať Plini.tpe ſuo monſtrabatur
magnitudie uehibilis:& colore aduſto: At huius
fluuii hoſtia capta fuit a Liſandro athenienſiũ claſ
ſis:ex quo ſecuta eſt illorũ ſeruitus:ut in dictione
Liſander uidebimus.

Aegoceros ſola prima cum.æ.diphthõgo:penultía
cum.c.exili ſcribitur:diciť a noſtris capricornus.
Nam componiť ex ægos.i.capræ & κερας cornu.
Quod ſane animal inter aſtra locatum dicunt:ut
Luca.li.x.Aegoceron cancrũq; tenet.

Aelia cũ.æ.diphthõgo &.i.latino ſcribiť: urbs fuit
Calabriæ.Vnde ælianus:ut in triumphalibus Titi
Plauti apđ Tibur ſcribiť SILVANO AELIANO
PONTI.Eſt etiam nomen proprium.

Aelius cũ.æ.diphthõgo &.i.latino adud antiquos
in marmorum inſcriptionibus deſignatum com
peri:ut AELIVS ADRIANVS.

Aeolus cum.æ.diphthongo & unico.l.ſcribitur:fu
it iouis filius ex aceſta filia Hippotæ troiani:a quo
hippotades:tá a poetis græcis quá latinis cogno-
minatur:ut Homerus libro odiſſeæ decimo : αιο
λοσ ιπποταδησ φιλοσ αθανατοισι θεοισι.Itidẽ
Oui.li.xi.metamor.Aeolon hippotadẽ cohibẽtẽ
carceř uẽtos.Hic teſte Varrone cũ apud nouẽ iſu-
las Siciliæ: & italiæ ꝓpiquas tpibus iliacis regna
ret:ex cõſurgẽtibus nebulis futura flamina ita ue-
ridice ꝑdicebat:ut a rudibus ea ſit creditus in ſua
poteſtate teneř.plinius ãt dixit eũ uẽtorum ratio-
nem inueniſſe.Hunc dicũt græci habuiſſe uxorẽ
Lepatram ex leſtrigonũ genere:ex q̃ filios genuit
teſte Homero libro decimo odiſſeæ duodecim
numero:ſex maſculos & totidẽ fœmellas:quorũ
nomina ſũt Iacaſtus:Zuthus.Phalacrus. Chryſip
pus Pheremon:androcles.Fœminaꝝ uero hæc ſũt
nomina Iphe:aeola:Periboia.Dia : aſticratu : He-
pheſtia:quarum orthographia ſuis dictionibus ex
plicabitur.

Aeolia cũ.æ.diphthõgo &.i.latino ſcribitur duplex
regio eſt:& utráq; ab aeolo iouis filio cognomina
ri puto.Ná teſte Pli.& Solino inſulæ:quæ ſũt i fre
to ſiculo uiginti quinq; milibus paſſuũ ab Italia
diſtantes æoliæ uocantur:& ex ipſis regio fieri ui-
deť:quæ æolia cognominať : dicente Virgilio i li.
primo æneidos de Iunone:æoliá uenit . Has teſte
Solino itali uulcanias uocát:quia ex ipſa natura ſo
li ignea p occulta commercia aut mutuatur æthnæ
incendia:aut ſubminiſtrat.Eaſdẽ ꝑfati auctores ſe
ptem eſſe dixerũt.Seruius uero nouem: Duas par
uulas cõnumerans: quarum cura apud Plinium
& Solinũ nulla fuit:uidelicet Lipare:Hiera:Strõgi
le:Dydime:Eryphiſa:phœnicuſa:ꝓchyta:& Euo
nymon:Quarũ orthographia ſuis dictiõibus an-
notabiť.Et teſte Solino Lipare nomen dedit rex
Liparus.qui eam ante aeolum rexit . alterá Hierá
uocauerunt : quia ea præcipue Vulcano ſacrata ẽ:
& plurimũ colle eminẽtiſſimo ardet: de qua Vir.
libro octauo eneidos:Inſula ſicanium iuxta latus
æoliáq;.Erigitur lipare fumantibus ardua ſaxis:
Quá ſubter ſpecus & ciclopum exeſa caminis átra
æthnæa tonant:ualidique incudibus ictus. Strõgi
le uero æoli domus fuit:ſic dicta:quia minime an
guloſa:quod στρογγιλον.i.rotũdũ indicat.Hæc
teſte Solino ad exortus ſolis conuerſa flammis liq
dioribus differt a cæteris : & cãm efficit : quod ex
eius fumo potiſſimum incolæ præſentiſcunt: qui
nam flatus in triduo pertendat:quo factum eſt ut
æolus rex uentorum crederetur.At æolia:quæ re
gio eſt i Aſia.colonia fuit græcoꝝ:media iter My
ſiam:quæ heleſponto adiacet:ut oſtẽdit Plinius li.
quinto naturalis hiſtoriæ:& ioniá: quæ magis ad
occidẽtem uergit.In q̃ hæ urbes æolides ab Hero
doto libro hiſtoriarũ primo deſcribunť . Cuma
phricõis appellata lariſe.Tenus cũ . t . exili nouus
murus.Cilla cum.i.latino & duplicato.l . nocion.

Aegææ cum.æ.diphthongo utrobiq; ſcribiť:ægie
roeſſa:pitana:myrina : grinia:de quibus i ꝓpriis
dictionibus uidebimus.

Aeola cum.æ.diphthongo ſcribiť.fuit teſte Home
ro in.x.odiſſeæ filia Aeoli ex Lepaira coniuge.

Aeon cũ.æ.diphthõgo ſcribiť:& dicitur apud nos
æuũ p iterlectionẽ.u. ut i ea dictione uidebimus.

Aenaria cum.æ.diphthõgo ſcribitur:iſula eſt in pu
teolano ſinu:q̃ teſte Plinio lib.tertio naturalis hi
ſtoriæ nomen aſſumpſit ab ſtatione nauiũ æneæ
de qua in dictione mintume uidebimus.

Aeneas cum.æ.diphthõgo ſcribitur:fuit anchiſæ fi
lius ex Venere:ut Homerus & Virgilius atteſtanť
Vnde ait Homerus libro ſecundo iliados.
Δαρδανιων αυτουχηγευσπαισ αγχισαο αινειας
τον υπ αγχισητεκε διαφροδιτηι διζ ενκρημνισι
Hoc eſt dardanius ꝑerat formoſus anchiſæ filius
æneas:quẽ dea Venus inemoroſis Idæ collibus:&
concæpit:& pepit.Similiter Vir.i primo æne.Tu
ne ille æneas:quẽ dardanio anchiſæ Alma Venus
phrygii genuit ſimoentis ad undá?Idẽ teſte Ho-
mero li.xi.iliados . e troiais uelut deus i honore a
populo habebať.Et in.xii.eiuſdẽ opis formoſiſſi-

mũ cũ dixit:in quītõ uero late pugnã inter ipſũ &
Diomedẽ deſcripſit. Et queadmodũ a Diomede
īgẽti ſaxo ꝓſtratus a matre Venere tutatus euaſit.
Qui & Venerẽ ipſã tũc quoq; ab eodẽ Diomede. ĩ
extremitate manus extriſecus uſq; ĩ uolam uulne
ratam. Nec longe inde deſcribit idẽ Home. queād
modũ Venus marti primo cõq̃ſta & ĩpetratis ab
eo eqs & curru ĩ liq̃dũ ætherea redut:ubi cõperta
Dione matre ei iteꝝ cõqueſta uulnus oſtẽdit. Cu
ius manũ Dione ꝓhendens. Quis te ĩnqt deorũ le
pidiſſima filia tã ſæue mulctauit: Cui Venus hoc
ad litterã: q̃ traduxius uerba ut refert Homerus
reſpõdens ait. Vulnerauit me ferox tytides conatã
ſurripere e ꝓlio æneã meum:quẽ ãchiſæ genuit:dũ
boues paſceret:inter omnes filios mihi longe cha
riſſimũ. Omnio græcis tã nõ cũ troianis certamẽ
eſt:ſed cum diis:& hæc hactenus. Verum ex ænea
patronymicũ fœmininum ĩ eadẽ litteraturã:hoc
eſt æneas ſecũdum analogiã deducẽdũ eſſet:cũ pa
tronymica fœminina fiãt in maſculinis ſubtracta
de:& terminentur in is uel ĩ as:ut dardanides dar
danis:peliades pelias. Ita æneades æneas facere de/
buiſſet. Sed hæc ut puto cũ cõfuſionẽ generaſſent
contra regulã formauit:primo patronymicũ maſ
culinũ Vir. ĩ ides. & dixitæ nides:ut lib. ix. Sit ſatis
ænide tælis impune Numanũ Oppetiſſe tuis: ubi
ſecundũ regulã dicere debuiſſet æneade:ſed. e. &
a. correptas in. i. productã cõuertit. Sic & patrony/
mico fœminino eadẽ auctoritate dixit ĩ tituli iſcri
ptiõe æneis:& nõ æneas:quẽ Statius ſecutus ĩ fine
thebaidos ait. Viue ꝓcor nec tu diuinã æneida ten
ta. Vnde formauerunt patronymicũ hoc fœmini
nũ in maſculino in hũc modũ:cũ. n. maſculinum
patronymicũ habeat. i. longã p ſyneresim:hoc ẽ p
cõuerſionẽ duaꝝ breuiũ uocaliũ i. i. lõgã: ut cũ ex
peleides dicamus pelides:&. e. atq;. i. breues in. i. lõ
gã cõuertamus. Similiter ꝓ theſeides dicaũs theſi
des:nõ abſolute obſeruamus regulã ĩ patronymi
co fœminino ut tantummodo formeť p ablatio
nẽ ipſius de:ſed ꝓcedens illud. i. lõgũ qd̃ erat ĩ ma
ſculino i. e. &. i. priores uocales reſoluimus:& dici
mus peleis & nõ pelis:theſeis & nõ theſis: ſimili/
ter æneis & nõ ænis. Quæ ob iſcriptionẽ tãti opis
declarare uolui. Quin & progreſſum Virgilii ĩ ex
cellẽtiſſimo poemate ſupaddere libet:quod ex li/
bris Home. uelut. e. quodã ſpeculo formauit. Et
errorẽ qdẽ Aeneæ ex odiſſea:pugnãs uero ex ilia/
de excerpſit. Vnde cũ uellet Hom. li. i. iliad. ĩ ſeſtũ
græcis Apollinẽ facer̃ cãm ſtruxit de Chriſe facer
dotis iniuria:d̃ q̃ ĩ dictiõe chriſeis uidebimus. Vir.
uero modo cõſimili:ut troianis Iunonẽ iniquã fa
ceret:cãꝝ cõgeriẽ ſibi cõparauit. Et cũ primo uer/
ſu ꝓmiſiſſet ꝓductuꝝ ſe d̃ troiæ littoribus Aeneã
cũ ait. troiæ q primus ab oris Italiã fato ꝓfugus
lauinaq; uenit Littora. Vbi deinde ad initium nar
rationis ſuæ deuenit. Aeneæ claſſem nõ de Troia:
ſed de Sicilia produxit:cũ ait: Vix e cõſpectu ſicu/
læ telluris ĩ altũ. Vella dabant læti. Quod totũ ex
Home. textura cõcœptũ ẽ. Nã uitans Homerus ĩ
poemate hiſtoricorum ſimilitudinẽ:q̃bus lex eſt
ab exordio reꝝ incipere:& cõtinuã narrationẽ ad
finẽ uſq; ꝓducere. Ipſe poetica diſciplina a rerũ me

dio cœpit:& ad initiũ poſtmodũ reuerſus ẽ. Itaq;
Vlyxis errorẽ nõ icœpit a troiano littore deſcribe
re. Sed cũ primũ nauigãtẽ eũ ex inſula Caliſonis
faceret ex ſui pſona:poeta ipſe ad pheacas ꝓduxit.
Et illic ĩ alcinoi regis cõuiuio narrauit ulyxes quẽ
admodum de Troia ad Caliſonẽ uſq; ꝑuenit. ab
ide uero uſq; ad Ithacã ex pſona ꝓpria nauigatio
nẽ Vlyxis poeta ipſe proſecutus eſt. Sic in oibus il
lũ Maro ſecutus ex perſona ſua nauigationem Ae
neæ deſcribẽs illũ de Sicilia primũ ad Libyã uſq; ꝓ
ducit:illic uero Aeneas ipſa in conuiuio Didonis
errores ſuos de Troia uſq; ad ea loca enarrauit. Ita
ut tãdẽ diceret: Hic me digreſſum ueſtris deus ap
pulit oris A quibus locis uſq; ad italiã poeta ex pſo
na ſua iter claſſis d̃ſcripſit. Quid q; mira imitatiõe
homerũ ſecutus ẽ. Tẽpeſtas eiuſdẽ fere uerbis uly
xis & Aeneæ deſcribitur. Er ut Nauſica a filia Alci
noi ulyxem cõperit:eũq; humanitate fouet & ad
urbẽ dirigit: Sic uenus ĩ eius locũ apud Vir. ſurro
gatur. Qui & ipſa Dido cõuiuiũ celebrãs Alcinoi
regis cõuiuiũ repreſentat. Strophadũ inſulæ ꝓ ſo/
lis armentis ſurrogãtur. Scylla quoq; & carybdis
& Circe decẽrer attiguntur ut ulyxes ad iferos ex
arte circes deſcẽdit. Sic comitatu ſibyllæ æneas ip
ſe ad eoſdem inferos cõducitur. Elpenori palinu
rus ſurrogať. Et ut aiacis umbra apud inferos col
loquia Vlyxis aufugit:q ſibi cauſa mortis fuerat:
Sic didonis umbra Aeneã ſeq̃ntem reliquit. Et ut
apud Home. Tireſiæ conſilia. Sic apud Virgi. An/
chiſæ monita correſpodent. Prælia deide ex libris
iliados artificio pulcherrimo ſunt cõcæpta. Et ut
apud Homeꝝ græcoꝝ & troianoꝝ auxilia cõnu/
meranť. Sic apud Maronẽ Aeneæ auxilia & Turni
deſcribunť: Fabricatio amorũ Achillis & Aeneæ
cõſimilis. Vt ille in funere Patrocli: Sic hic in anni
uerſariis Anchiſæ uaria ludicrũ certamina conte/
xuit. Et ut apud illũ rũpiť fœdus ĩter priamũ: &
græcoꝝ reges poſt duellũ Paridis & Menelai: Sic
apud noſtrũ iter Aeneã & Latinum rupta fœdera
enarranť. Et ut apud illũ ſpeculatio fit nocturna
p Diomedẽ & Vlyxẽ in q̃ dolon occidiť. Sic apud
noſtrũ Euryali & Niſi: in qua ipſi iteficiunť. Alte/
ratio ẽt Achillis & Agamẽnonis ĩ Drancis & Tur
ni alterationẽ ab noſtro poeta cõmutať. Vtrobiq;
enim alter ſuũ alter publicũ cõmodũ cogitabat.
Quid q; legatio a Turno miſſa repulſã a Diome
de reportãs legationẽ repſentat ad achillẽ miſſam
ut in dictiõe Cryſeis tãgemus. Et ut Home. lamẽ
tationẽ achillis ſupo Patroclo. Sic Virg. illa æneæ
ſup Pallãte cõtexuit. Et ut pugna ſingularis ab il/
lo iter Achillẽ & Hectorẽ: ſic ab iſto iter Eeneã &
Turnũ deſcribiť. Vtrobiq; captiuis inferias deſti/
natis. Illic Patrocli Sulmone q̃ttuor natis: Hic Pal
lãtis totidem iuuenibus quos educabat Vpheus.
Quid q; Lycaõ Homericus iter fugiẽtes ab achil/
le dep̃henſus ad ꝓces confugit. Et nec illi Achilles
pp occiſi patrocli dolorẽ pepcit. Sic æneas Mago
procul iſeſtã cõtẽderat haſtã. Et cũ ille genua am/
plectens uitã ſupplex petiiſſet: reſpõdit belli com/
mertia Turnus ſuſtulit ipſa prior iam tũ Pallante
perẽpto & mille alia: q̃bus ſe inuicem correſpon/
dent. Ita ut Vergilius hoc uno homero p omnem

ſ]am poeſim uſus ſit archetipo.

Aenea cum.æ.diphthōgo & abſq;.s.in fine ſcribiť: fuit teſte Herodoto lib.hiſtoriaꝝ ſeptimo urbis ĩ regiōe creſſæa cōtermina Migdoniæ. Hanc dicit Liuius lib.quadrageſimo ab urbe propinquā eſſe theſſalonicæ.& ab Aenea troiano olim conditam Et ſubdit proficiſcūť a theſſalōica æneā ad ſtatutum ſacrificium.ꝙ Aeneæ conditori cum magna cærimonia quotannis faciunt.

Aenigma cū.æ.diphthōgo &.i.latino ſcribitur:dē ab aliquibus uelata queſtio. Qui.uero libro.viii. de iſtitutione oratoria:dixit ænigma allegoriam eſſe obſcuram.Nā p occultā ſimilitudinē reꝝ obſcuram inter ſe ſententiam gerit.ut marer me genuit:eadē mox gignitur ex me.ſignificat.n.aquā ĩ glaciem concreſcere:& in eandem rurſus effluere & Similia:ūde & Iuuenalis ĩ ſatyra: Stemmata qđ faciūť Veniet de plæbe rogata. Qui iuris modos & legum ænigmata ſoluat.

Aenobarbos cum.æ.diphthōgo ſcribitur. Nomen eſt uiri proprium.

Aenus cum.æ.diphthongo ſcribiť:apud nos ĩdicat laudem:& nomen eſt loci:quin & ab illa deriuata & compoſita:ut epænos:quæ ſimiliter eſt laus: & parenæſis:quæ eſt ammonitio.

Aelo abſq; diphthongo:hoc eſt diuiſis ſyllabis atq; duplicato.l.ſcribiť:fuit una ex Harpyis:ut i dictione harpyia uidebimus.

Aenomia cum.æ.diphthongo &.i.latino ſcribitur Regio eſt.quæ poſtea Theſſalia ab alio rege dicta fuit.Vnde Achilles æmonius diciť:ut Ouidius libro quito faſto. Et gemit alcides:æmoniuſq; puer.Nā ex Phthia & Lariſſa dicitur:ut ĩ illis dictiōibus uidebimus.

Aemus cum.æ.diphthongo:& abſq; aſpiratione a græcis ſcribiť:mōs eſt Thraciæ:qui a rege accæpiſ ſe cognomē diciť:& ut teſtis eſt Plinius libro qrto hiſtoriæ naturalis ſex milibus Paſſuū eſt arduus.Idem Herodotus prius dixerat:ſed iuga humiliora demittens uſq; ad Pharſaliam porrigere illa diciť dicente Lucano libro ſexto.

Cōſpexere procul prærupta caute ſedentem:Qua
iuga deuexus pharſalica porrigit æmus.

Iuxta cuius radices in pharſalia lati conſpiciuntur campi:dicente Virgilio libro primo Georgicoꝝ.

Nec fuit indignum ſuperis bis ſanguine noſtro
Emathiam & lathos æmi pingueſcere campos

Ex huius ſummitatibus teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ.iii.tres magni fluuii uerſus ſeptētrionē ꝓfluunt:& in iſtrum cadunt:uidelicet Atlas:Auras & Tibiſus:ut ĩ eorū dictionibus uidebimus:quin & niuibus illum abundare oſtēdit Ouidi.li.faſto. primo cū dicit.Et qcunq; tuas accoliræme niues.

Aemilus cum.æ.diphthongo.&.i.latino utrobiq; ſcribi.Verum a græcis aſpiratur.Nam ut puto ab αἶμα:quod ſāguinem idicat:& cū aſpiratione ſcribiť deducunt.Sed apud noſtros:ut in marmoreis inſcriptionibus & emēdatiſſimis aſpexi:ſemper ſine aſpiratōe ſcriptū cōperi:qđ obſeruať debemus.

Aepitus cū.æ.diphthongo.y.græco:atq;.t.exili ſcribitur: fuit arcas genere.& nobilis heros inter græcos adeuntes Troiam de quo meminit Homerus libro ſecundo iliados.

Aeſapus cum.æ.diphthongo &.a.ante.p.ſcribitur fuit teſte homero libro ſexto iliados filius Bucolicis maximi filiorum Laomedōtis:fuit etiam troiani fluuii nomē:ut libro duodecimo iliados oſtēdit idem Homerus:libro ſecundo monſtrauit illum ad radices idæ fuiſſe.De quo ēt Heſiodus in theogonia meminit.

Aeſageus cum.æ.diphthongo in prima ſcribitur: mons ponitur ab Homero in hyemis.

Aeſareus cū.æ.diphthongo &.i.latino ſcribitur:fluuius ponitur a Theocrito:quē i ſicilia quidā illius expoſitores eſſe affirmāt. Alii uero i Calabria apđ Crotonem:Cuius meminit Oui.li.xv.metamor.

Aecus cum.æ.diphthongo &.c.exili atq;.i.latino ſcribiť fuit teſte Ser.ſuper.vi.ænei.Iouis ex Europa filius:de quo eqdē miror cū dicat Seneca i Hercule furēte:& Ouid. libro metamor.ſeptimo illū Iouis fuiſſe filiū ex ægina. Vnde patriæ ſuæ nomē deſcribēs æacus apud Oui.ait:ænopiā ueteres appellaueť:ſed ipe æacus æginā genitricis noīe dixit. Hūc dixere poetæ iudicē cū Minoe:& Rhadamātho cōſtitutus eē:& peccatū delicta diſcutere.

Aeacides cum.æ.diphthongo:&.c.exili atq;.i.latio ſcribiť:poniť plærūq; ꝓ achille:ueluti patronymicum tractū ab auo paterno:qui dictus fuit æacus: alius fuit æacides rex epyri: & Pirrhi bellaciſſimi pater:ut oſtēdit Iuſtinus lib.ſui epitomatis ſeptio.

Aedonus cū.æ.diphpthōgo apud Herodoti codicē emēdatiſſimū libro hiſtoriaꝝ.vii.ꝑ ꝓ mōre thraciæ ſcriptū legi:uidelicet αἰδωνοσ: Quā ſcripturam accuratiſſime Virgi.lib.xii. obſeruaſſe uideť cū ait:ac ueluti ædoni boreæ cū ſpiritus alto inſonat ægæo:ſeqturq; ad littora fluctus:& eū ſecutus Statius ait.Triſtius hedoni hyemis hebrūq; niualem:ubi non ſit remotio. At uero Lucanus ædon ædonis declinaſſe uideť:eo ꝙ penultimā breuem poſuit cum ait:ædonis egyrio decurrit plena lyeo ſed ut alii dicunt ſyſtolē fecit:aut legunt ædoni.

Aegæ cū.æ.diphthōgo tā i pria q̄ i ſecūda ſcribitur: fuit teſte Hero.urbs Macedoniæ: quā Caranum quēdā a capris ſic cognominaſſe accæpimus. Ignoro tamē an de hac uel inſula i mari ægæo loquať Homerus circa initiū libri tertiidecimi ilia. Cū de neptūno locutus in hanc ſniam ait:terconatus eſt ægeas petere ubi in mediis aquis phanum habet: & i phano armaturā auream immortalēq;:ſed de hoc in dictiōe ægæum mare ſtatim uidebimus.

Aegeus cum.æ. diphthongo in:prima in ſecunda cum.u.diphthongo ſcribiť:fuit athenarum Rex: & pater Theſei:quē ex æthra filia Pictei regis Troezeni prima ſua uxore ſuſcæpit:poſt cuius mortē iā ſenex Medeā ab Iaſone abdicatam accæpit uxorē.ex qua Medū progenuit.Vt i dictiōe Medea uidebimus.Tādem cum crediditſſet Theſeum deuoratum a minotauro ſe in mare præcipitē dedit: & nomen ægeo ut multi ferūt mari contulit: a quo ægides pro Theſeo ipſius ægei filio patronymicū deducitur:ut Oui.lib.ii.de ponto.Nō hæc ægidæ pithoiq; fides:Et in quarta epiſtolaꝝ heroidū.

Perfidus ægides ducentia fila ſecutus
Curua quoq; effugit tecta ſororis ope.

Aegæum mare ſimili modo cum.æ.diphthongo ĩ prima & in ſecunda ſcribitur:quidã uolũt a ſcopulo inter Tenedum & Chium inſulas conſurgente: atq; capræ effigiẽ ditinente:quã græci αἶγα ideſt capram uocãt nomen aſſũpſiſſe.alii uero ab ægeo athenarum rege in illo præcipitato ut ſupra uidimus cognominatum.Et ex orientali parte incipit ab initio heleſpõti:& uſq; ad peloponneſum uerſus occidentem terminatur.

Aegæon cum.æ.diphthongo in prima & in ſecũda ſcribitur:nomen fuit propriũ gigantis interpretatum tergigena:quem cælicolæ Briarea uocant.

Aegilaus cum.æ.diphthongo.&.i.latino ſcribitur: dici poteſt latine litus:quo nomine teſte Plini.lib. iiii.naturalis hiſtoriæ dicta ẽ prius achaia propter urbes ut dixit in littore p ordinem diſpoſitas.

Aegialea prima tantũmodo cum.æ.diphthongo & ſeq̃ns cũ.i.latino ſcribiť: fuit teſte Home.lib.v. Iliad.filia adraſti & uxor Diomedis. Quã uenus ĩ uidictã uulneris ſuſcæpti a Diomede fecit neceſſarios in maritalis deſiderii ſolatium conuocare.

Aegides cum.i.latino ſcribitur.pro Theſeo poniť: ut uidimus in dictione ægeus.

Aegina cũ.æ. diphthongo:&.i.latino ſcribitur:filia fuit Aſopi regis Boetiæ a Ioue i ſpẽ ignis grauidata dicente Oui.lib.vi.metamorphoſeos:aureus ut Danaen aſopida luſerit ignis:ut ĩ dictione aſopus uidebimus:ex quo æcum & Rhadamanthũ peperit:a qua & iſula & urbs:quæ prius dicebať Enopia ægina cognominata fuit. Vnde Oui. lib. ſeptimo metamorpho.inquit. Enopiã ueteres appellauere:ſed ipſe æacus æginam genitricis nomĩe dixit:Vnde ait Homerus ĩ hymno apollinis: νησου τ᾽ αἴγινα. Et Pli.li.xxxiiii.natura.hiſto.iqt:iſula ex ipſa ẽ ægina nec igens:ſed officinarũ temperatura nobilitata. Bos æreus ide captus ĩ foro boario ẽ: De quo uidebimus ĩ dictione Roma.

Aegeria cum.æ.diphthõgo:&.i.latino ĩpenultima ſcribiť:fuit nympha nemoris aricini:& uxor Numæ pompilii ſecundi regis romanoꝝ. quæ teſte. Ouid.li.xv.metamor.mortuo Numa ob dolorẽ flendo in fontem ſui nominis uerſa fuit. Vnde ẽt libro faſtoꝝ tertio de illa inquit.

Nympha mone nemori ſtagnoq; operata dianæ
Nympha Numæ coniunx ad tua ſacta ueni.
Vallis aricinæ ſilua præcinctus opaca.
Eſt locus antiqua religione ſacer.
Hic latet Hyppolitus furiis diſtractus equorum:
Vnde nemus nullis illud additur equis.

Nam ĩ eo nemore ut ſubſequenter idẽ poeta ꝓſeqť.nympha ipſa habitabat:quod ſane nemus uſque ad ariciam:quæ iuxta uellatras ab roma uigiti milibus paſſuum diſtat fere protendebať. Nam ut ait Liuius libro primo ab urbe. Cum Numa religionẽ & dei metum romanis incutere ſtatueret nec deſcendere ad aĩos ſine aliquo cõmento miraculi poſſet:ſimular ſibi cũ dea Aegeria congreſſus nocturnos eẽ:eius ſe monitu:q̃ accæptiſſima diis eẽ diis ſacra inſtituere. Naq; in nemus aricinum: ut alii hoc idẽ proſequũtur in tempeſtate noctis ſilẽtio ſe cũ qbuſdã ſociis conſerebat. Illic cauo quodã & umbroſo ſpeculoſus ſũmontis arbitris morabãť ad fontem uiuæ aquæ:rediens comitibus uenaratione pfuſis cum dea Aegria ſe manſiſſe dicebat:cuius monitu ꝓfitebatur ſacra diis accæptiſſima ordinare. Quare & illũ locũ camenis cõſecrauit:dicente Ouidió præfato faſtoꝝ libro.

Aegeria eſt:quæ p̃bet aquas dea grata camenis.
Illa Numæ coniunx conſiliumq; fuit.

Aetiops cum.æ.diphthõgo &.th.aſpirato atq;.i.latino ſcribiť:fuit teſte Plinio libro.vi.naturalis hiſto. Vulcani filius:a ſe Aethiopiã omnem cui p̃fuit denominãs. Nã deriuať ab αἴθω:quod eſt cremo: & teſte Seruio ſuper æneidos.vii.¡dicebatur apud antiquos æthiopus.

Aetna cum.æ.diphthõgo &.t. non aſpirato ſequẽte.n.ſcribitur mons eſt Siciliæ ab oibus poetis ob igneos globos: quos euomit decantatus. Vnde ætneus cũ.æ.diphthõgo ĩ prima & penultima deduciť Virgilius libro æneidos.iii. Aetneos fratres cælo capita alta ferentes.

Aetolia cũ.æ.diphthongo &.t.non aſpirato atq;.i.latino ſcribitur:regio eſt cõtigua acarnanie Phocidiq; & locris. Quin & corinthiaco ſinu a. Pelopõneſo diuidiť ab ætolo rege Martis filio nomẽ habẽs:ĩ hac teſte Homero libro iliados ſecũdo tres erãt urbes: Calidon:Olenos:& Pleuron. Oui.ẽt li. iiii.de ſine titulo inquit:Nec tãti Calidon: nec tota ætolia tãti. Et ab Aetolia patriũ nomẽ ætolus cũ accentu in penultima deduciť. Virgi.li.xi.æneí.
Non erit auxilia nobis ætolus & arpi.

Aethon cum.æ. diphthõgo &.th aſpirato ſcribiť fuit nomẽ cuiuſdã equi Hectoris: ut oſtendit Homerus libro octauo iliados: & deduci poteſt uel ex ἀεὶ:qd eſt ſemper:& θέω curro:quaſi ſemp currens uel ab αἴθω:quod eſt ardeo:quaſi ardens cognominatus fuerit. Quo nomine etiã ꝓ equo Pallantis uſus eſt Virgilius libro undecimo:cum ĩ funerali pompa Pallantis inquit.
Poſt bellator equus poſitis inſignibus æthon.

Aepia cum.æ. diphthõgo:&.i.latino ſcribiť: apud græcos tamẽ ĩ penultima ẽ ĩ ει diphthõgus:q̃ apd nos in.i. longã cõuerſa fuit: urbs fuit in agro propinqua Pilo:& ex his quæ ſuberant Agamẽnoni. Vt oſtendit Homerus libro nono iliados.

Aepy cum.æ.diphthongo &.y.græco ſcribiť:fuit urbs ſubditiõe neſtoris: quã bene munitam dixit Homerus libro iliados ſecundo. Et in montibus ſitam eſſe oſtẽdit Statius libro quarto thebaidos cũ ait. Quos trion ĩ ſummis igeſtũ mõtibus æpi.

Aepolus cum.æ.diphthõgo ſcribiť:apud nos dici poteſt caprarius:quaſi αἰγῶν ideſt caprarũ πόλος voiσ paſtor:ut quidã uolunt. & ide æpoliũ caprarum grex:ut in dictione buccolicis uidebimus.

Aeſtimo cum.æ.diphthongo ſequente.s. nõ.x. cõſonãte ſcribiť. Et cõponiť ab æs æris:& τιμῶ uerbo græco:quod latine eſt apprecio. Vnde proprie taxare ſignificat:quod qa ſine ſpirituali cõſideratiõe fieri nõ põt tractũ ẽ:ut æſtimare ꝓ cõſiderare ponamus. Cic. de legibus. Siſeſenna eius amicus omnes adhuc ſcriptores:niſi q forte nondum ediderũt de qbus eſtimať nõ poſſumus facile ſupauit Ouidius de triſtibus libro tertio. Hæc quicunq; leget ſiquis leget æſtimet ante compoſitũ quo lit

tpe quoq; loco: At uero exiſtimaſ abſq; diphthõgo & cũ.x.cõſonãte poſt.e.iudicaſ eſt:ſiue etiã putare.ita prius rẽ æſtimamus:deide qualis ſit exiſtimamus.ſicut prius cogitare eſt quã excogitare.

Aethica cum.æ.diphthõgo ut nõnulli uolũt &.th.aſpirato atq;.i.latino ſcribiſ. Verũ ſecundũ ꝑpriã orthographiã qui a græco trahiſ:p ſimplex.e.ſcribenda ea dictio eſſet:cũ apud græcos ηθικη ſcribaſ Cuius prima eſt.η.quod ut ſupra uidimus i.e.noſtrum regulariter traduci debet.Sed ut ait apuleius grãmaticus egregius: q̃a illud.η.apud græcos ſemper eſt ꝑductu:& apud nos nõ ẽ ipſius.e.ꝑducti.a.correpto in figura diſcretio: placuit maioribus noſtris i aliq̃bus dictionibus:q̃s ex græcis trãſcribimus p diphthõgum hoc ipſum diſcerneſ:& maxime in hac dictione: cuius maniſeſta uidebiſ ratio in dictio æthos:cuius prima ſecundum unã quidem ſignificatiõem abſq; diphthõgo a græcis & noſtris ſcribitur:atq; apud utroſq; corripiſ: Secũdũ aliã uero ꝑduciſ.Et licet apud græcos. ſit.η. ut eadem lõga apud noſtros cognoſcaſ:p.æ.diphthongum ſcribi a plæriſq; cõſuenit: ut ẽt uidebimus i dictione cæra:& dictiõe ſcæna. Ttraducitur aũt ætica a noſtris moralis.

Aeuũ cum.æ.diphthongo ſcribiſ:& ab αἰων teſte Apuleio grãmatico latini traxerũt:ipſũ uidelicet. u.interiacentes hiatus cauſa uitandi.

Agamẽnon ultima cũ.m.ante.n.ſcribiſ: fuit Atrei filius ex uxore Merope. & rex Micœnaꝶ: fraterq; natu maior Menelai.ut poetæ omnes atteſtantur

Aganippe cũ.i.latino:& duplicato.p. ſcribitur:fons ẽ in Aonia muſis ſacer:ut Virgilius in Gallo.neq; aoniæ aganippæ.Et Iuue.cum deſertis aganippes. Vallibus eſuriens migraret in atria clio. Et cõponiſ ex αγαν quod eſt ualde & hippos equus quaſi proprie ſit equi:hoc eſt ab equo formatus. Diciſ etiam aganippis & i genitiuo aganippos.ut Ouidius circa initium libri quinti faſtoꝶ.

Dicite q̃ fontes aganippidos hippocrines.
Grata meduſei ſigna teneris equi.

Agalmata cũ.t.nõ aſpirato ſcribiſ:& apud nos indicat ſimulachra & laruas.cuius ſingulare ẽ agalma:

A gapenor cũ.e.abſq; diphthõgo ſcribiſ :fuit ancæi filius.& teſte Homero lib. ſecũdo illiados ꝓfectus claſſis Agamẽnonis accedẽtis ad Troiã.

Agaſides cũ.i.latĩo &.e.nõ aſpirato ſcribiſ:fuit lacedæmoniorum rex: ut oſtendit Pluarchus in dictis laconicis.

Agaſtheneus cum.th. aſpirato ſcribſ:fuit teſte Home.li.ſecũdo iliad.filius Augei ex Emea helidis patria:& pſ formoſi Polyxeni : qui ex nauibus ſuæ gentis pfuit in expeditione troiana.

Agaſtrophus cum.r.nõ aſpirato:&.ph.cum aſpiratione ſcribitur:habetq; apud græcos accentu i antepenultima:fuit teſte Home.lib.undecimo iliad. Pæonis ſilius: & heros inter primos troianorum bellatores ſed a Diomede apud coxã lancea in bello percuſſus mortem obiit.

Agatharchides cũ.th.&.ch.aſpiratus atq;.i.latino ſcribiſ:fuit hiſtoricus ſamius:de quo Plutarchus meminit in hiſtoria perſica.

Agathyrſi cum.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ:ſunt thracũ populi quos. ſcyta uocat Herodo.ab agathyrſo Herculis filio: ut li.hiſtoriaꝶ tertio refert cognominati.Hi ut ait Põponius li.ſecundo cæruleo ſunt coloſ depicti.Quare dixit Virg.li.quarto æneí.Creteſq; driopeſq; fremũt:pictiq; agathyrſi. Nec hoc ſine differẽtia fieri dixit pomponius.Sed quanto quis anteit:tanto ꝓpẽſiori notat tingitur ut minus ungi appareat humilitatis indicium.

Agathocles cũ.th.aſpirato &.c.exili ſcribiſ:fuit teſtibus Pultarcho & Iuſtino lib.xxii.ſui epithomathis Siciliæ tyrãnus ex humili genere natus.uidelicet patre figulo:alius fuit teſte Varrone lib.i.reꝶ ruſticaꝶ philoſophus:qui de agricultura ſcripſit.

Agauni cũ.au.diphthongo ipenultima ſcribiſ:populi ſunt ſeptẽtrionales: quos Home. circa initiũ. xiii.libri iliad.dixit gentẽ innocentiſſimã: ut quæ ſine ullis diuitiis e quino uictitabat lacte.

Agillina cũ duplicato.l.&.i.latino ſcribiſ: fuit teſte Seruio ſup octauũ æni.urbs in Thuſcia:ſic quoq; dicta a noie cõditoris:quẽ uirgilius I eodẽ libro ex Lydia aduenisſe oſtẽdit ubi ait:Haud ꝓcul hic ſaxo icoliſ fũdata ueſtuto Vrbis agellinæ ſedes : ubi lidya quondã Gens bello præclara iugis inſendit hetruſcis. Hanc poſtea dictam Cærete cum.c.exili &.æ.diphthongo:ut in ea dictione uidebimus.

Agenor cum.e.abſq; aliquo diphthongo ſcribitur fuit rex phœnicũ:& filius Beli phœnicũ regis. Eodem nomine teſte Homero libro undecimo iliados uocatus fuit antenoris ſilius.

Agerochus cũ.ch.aſpirato ſcribitur:Fuit teſte Homero lipro undecimo odiſſeæ filius nelei ex Chlori uxore:&frater neſtoris.

A glaophon cũ.o.ante.ph.aſpiratũ ſcribiſ:fuit teſte Quintilia.li.xii.de inſtitutiõe oratoria antiquiſſimus & clarus pictor.Cuius ex alterius polygnoti ſimplex color tã ſui ſtudioſus:ut idẽ Quintili.refert etiã tũc habebat:ut illa ꝓpe rudia:ac uelut futuræ mox artis primordia maximis q poſt eos extiterũt pictoribus ꝓferant:proprio quodã intelligendi ambitu:ut ſua fert opinio:

A glyphos cũ.y.grræco ſcribiſ:dici põt a noſtris nõ ſculptus.Nam cõponiſ ex a:qđ negationẽ dicit:& glyphos qui eſt ſcuptus.Id enim a γλυφω uerbo græco:qđ eſt ſculpo deſcendit.

Agis cũ.i.lario ſcribiſ: & a nõnullis ex nr̃is ægides dr̃:fuit teſte Herodo.li.hiſto.i.lacedæmõioꝶ rex q cũ atheniẽſibꝫ cruẽtiſſima bella geſſit:alius fuit lycius:đ quo Vir.li.æne.x.Et lycius ꝓceſſerat agis.

Agyllei cum.y.græco & duplicato.l.atq;.æ.diphtõgo ſcribiſ:populi ſunt ſcithici.

Agnus cũ.g.ante.n.ſcribiſ:dici põt a noſtris caſtus & mundus:ideoq; ex illo caſtã & purã hoſtiã offerri dixit Feſtus.Erat q; eodẽ teſte apud maiores noſtros cõmunis generis ſicut & lupus.

Aglaia cũ.i.latino ſcribiſ:nõ.n.apud græcos diphthongus habeſ:ſed.i.uocalis eſt:& diuiſa a primo a ſcribiſ:fuit una gratiaꝶ.ut uidebimus i dictiõe charites:quæ apud nos claritudinẽ indicat.

A gonia cũ.i.latino ſcribiſ:a noſtris ludi dicuntur: quos ut ait Ouid.li.faſtoꝶ prio. Et prius ãtiquus dicebat agonia ſermo.Nã accentũ habet in antepenultima.& cõpoſita dictio eſt ex:a quod eſt ſine &

gonia anguli:quia ut ait Feſtus locus ī quo huiuſ/
modi ludi facti ſunt:fuit ſine angulo. Et inde ago/
nalia deducit̃.qđ idē deſignat. Et locus agon ut ēt
circus flāmineus Rome hodierna die uocat̃.
Agoræus cū.æ.diphthongo in penultima ſcribit̃:
dici pōt a noſtris nūdiarius uel forēſis. Vnde & ad
plæbeium transfert̃. Hora. Dauniæ defende de/
cus camenæ leuis agoreæ.
Agonotheta penultīa cū.th. aſpirato:& ultīa cū.e.
exili ſcribit̃ dicit̃ latine numeratius: Nā cōponit̃
ex αγωνοσ: ideſt certaminis: & θετισ diſpoſitor.
Aglauros cū.au.diphthōgo ſcribit̃:fuit filia Eri/
thei athenarū regis:de qua Ouidi.li. ſecundo me/
tamorphoſeon ſcripſit.
Agricola cum.i.latino &.c.abſq; aſpiratione ſcripi
tur.græcum uocabulū totū eſt:ut nōnulli cōten/
dunt.& ab αργικοσ tranſlatū:qui ruſticus inter
pretatur:hoc eſt εν τοσ αγρο.i.in agro:ut ſunt οἰ
κων habitās uel degēs. Vnde cū apud illos penulti
ma diphthongum habeat.oi. Nos abiecto.o. ſolū
.i.retinēus quanq̄ i rectiſſima ſcriptura agrœcolā
cum.œ.etiam apud noſtros illi idem ſcribendum
uelint. Quos paruo argumēto confundere libet:
cum antepenultimā breuem habeat. Virgilius li/
bro georgicorum primo.
Agricola incuruo terram molitus aratro.
Quare cōpoſitum illud uocabulū dicius ex græ/
co & latino. Ex græco quidem quod eſt αγροσ.
Ex latino uero quod eſt colo:quaſi proprie dicat̃
agricultor:ſiue ruricola. Quāobrē Columella ap/
probatiſſimus auctor libro primo de agricultura
conquerens ſui tp̄is molliciē ait. At mehercule ue
re illa ꝓles Romuli aſſiduis uēatiōibus: nec mīus
agreſtibus opibus exercitata firmiſſimis ꝑualuit
corpibus ac militiā belli cū res poſtulauit: facile:
ſuſtinuit:duratā pacis laboribus ſempq; ruſticam
plæbē urbāæ ꝑpoſuit: Et paulopoſt ſubiūxit:illis
tp̄ibus ꝓceres ciuitatis morabāt̃ ī agris. Et cū cōſi
liū publicū aliq̄ depoſcebat:a uillis ī ſenatū accerſe
bant̃.ex quo q eos euocabant uiatores appellaba/
tur. Hæc ille. Ideoq; contra Criticū induentē mul
ticia inuehens Iuuena. in ſecunda ſaty. ait.
En habitum quo leges ac iura ferentem
Vulneribus crudis populus modo uictor & illud.
Montanum poſitis audiret uulgus aratris.
Nā ūt ait Cato fortiſſimi uiri:& milites ſtrenuiſſi
mi ex agricolis gignūtur mīneq; male cogitāres
qd quod teſte Pli. circa initiū li. xviii. naturalis hi/
ſtoriæ:agrū male colere cenſoriū ꝓbū iudicabat̃.
Vnde teſte Catōe cū uirū bonūq; colonū dixiſſēt:
ampliſſime laudaſſe exiſtimabāt. Hinc & eodem
Plinio teſte locupletes dicebant loci:hoc eſt agri
plenos pecunia etiam ipſa a pecore appellabatur.
Quid aliđ Nōne & camillus curii & ciciatus agri
culturā ꝓpriis mābus exercercebāt.dicēte Luca.
Paupertatis fugit̃ rotoq; arceſſitur orbe.
Quo gens quæq; perit.tunc lōgus iungere fines.
Agrorum & quondam duro ſulcata camilli
Vomere & antiquos curionum paſſa ligones
Longa ſub innotis extendere rura colonis.
Nam ut etiam Ouidius libro faſtorum rettulit:
Aut pecus aut latum diues habebat humum.

Hinc etiam locuples:hinc ipſa pecunia dicta eſt.
Sed iam de uetito quiſq; parabat opes.
Vnde teſte pli. li. xviii. Mulctatio quo nō niſi oui/
um boūq; īpēdio dicebat̃ & cautū qppe erat ne bo
uē priuſq̄ ouē noiaret:q idiceret mulctā ludos bo
um cā:celebrātes:bubetios uocabāt.paſcua dicūt̃
oīa ex qbus populus reditus hēt: quia diu hoc ſo/
lū uectigal fuerat. Et infra ſubdit idē pli. M. quidē
Curii poſt triūphos imenſūq; terra adiectū īperio
nota ſancitū ē pniitioſū itelligi ciuē cui ſeptē iuge/
ra nō eſſet ſatis: Hæc āt mēſura plæbi poſt exactos
reges aſſignata ē. Et nō lōge ſupra in eodem libro
iugeri uocabulū explanās ait iugerū uucabat̃: qđ
uno iugo boū in die exarari poſſet: Hoc ēt ſecūdū
alioꝝ deſignationē ſignificat menſurā quadragin
ta pedū: qa tātū ſolet uno die par boū arare. Vnde
pergit idē pli. actus dicit̃ in quo boues agerent̃ cū
aratro uno īpetu iuſto. Hic erat cētū & uiginti pe
dum:& duplicatus in longitudinē iugerum facie
bat. Et ſequitur idē auctor. Dona imperatorū ac
fortium ciuiū uno quantū die plurimū arauiſſet.
Hæc ille. Verū iugerū in ſingulari ſecundæ eſt de/
clinationis. Nec iuger apud probatos auctores cō
peritur:in plurali uero tertiæ declinationis eſt &
iugeribus facit: Itaq; hoc loco auctoritati Priſciani
nō aſſentio. qui abſq; auctoꝝ teſtimoniu iuger cō
peri dixit. Sed longe poſt i eodē libro quærit Pli.
quæ nam ergo tantæ ubertatis quæ tūc habebat̃
cā erat. Cui quæſtiōi per hæc uerba reſpōde quia
ipſorū tum manibus imperatorū colebant̃ agri:
ut fas ē credere gaudēte terra uomere laureato &
triumphali aratore: Siue illi eadē cura ſemina tra/
ctabāt qua bella:eadēq; diligētia arua diſponebāt
q̄ caſtra. Siue honeſtis mābus oīa lætius ꝓueniūt
quoniā & curioſus fiūt Serentē īueniūt dati hono
res Seranū. Vii cognomē arāti quattuor ſua iuge/
ra in uaticano:quæ prata qntia appellant̃. Cincina
to uiator attulit dictaturā: Et poſt hæc nun longe
ſubdit. De cultura agri ꝑcipere pricipale. Fuit etiā
apđ exteros. Siquidē & reges fecere: Hieron. Philo
metor: Attalus: Archelaus. Et duces Xenophō:&
pœnus:ēt mago.cui qdē tantū honorē ſenatus nr̄
attribuit Carthagine capta:ut cū regulis Aphri/
cæ bibliothecis donaret:unius eius duo de trigin/
ta uolumia cēſeret in latinā liguā trāſferenda. Cū iā
præcepta Marcus cato condidiſſet peritiſq; liguæ
pœnicæ datū fuit negociū. Similiter Marcus Var/
ro ſeptuageſimū primū uilæ ānū gerēs de ea re ꝓ
dēdū putauit ſed iā agriculturæ uucabula quædā
explananda tranſeundū duxi. ager dicit̃ a Marco
Varone de ligua latina. quod i eo aliquid āgat̃: id
Quintilianus libro inſtitutionum primo deriſit
græcū eē uocabulū dixt. Nā græci αγροσ dicitur
qui teſte Vlpiano locus eſt ſine uilla: quem latine
nōnulli fundū interprætati ſunt. Vnde ait idē Vl/
pianus plærunq; fundū ſine uilla accipimus quaſi
id eſſe quod ager intelligere uoluerit. Cui florenti
nus iuriſcōſultus de uerborum ſignificationē cō/
tradicet̃ uidetur. Ait fūdi appellatiōe omne ædifi
cium & omnis ager continetur. Sed in uſu urba/
na ædificia ædes:ruſtica uillæ dicuntur. Locus ue/
ro ſine ædificio in urbe area:rure autem ager ap/

pellatur.Idemq; ager cũ ædificio fundus dicitur.
Hæc ille.Et ſic diuerſæ prorſus uidentur iuriſcon
ſultorũ ſententiæ.Nã quod Vlpianus ait plærũq;
fundum ſine uilla:hoc eſt ſine ædificio accipi.Flo
rẽtinus ait ager ſine ædificio fũdus dicitur. Sed ut
puto hic latius fundi uocabulum:ille ſtrictius ac-
cæpit.Nã ſecũdum Vlpiani ſentẽtiam locutus ui-
det Varro lib.v.de lingua latina cum ait: fundus
dictus ꝙ uidebat:pecudũ:aut pecuniæ fũdamẽtũ:
aut ꝙ fundit quotquot ãnis multa· Itaq; ut hunc
ꝓpriũ fũdi ſignificatũ exiſtimẽ.Secũdum uero la
tiorem Florentini accæptionem locutus uidetur
Seruius ſup ſecũdũ geor.cũ ait:fũdus ab eo dicit.
quod ſit rerũ oĩum fũdamẽtũ.Verũ quia iuriſcon
ſultorũ cõtinuata uerba nõ legĩus ſed de illorũ opi
bus quædã excerpta tenemus:nemo de rebus aut
uerbis ut puto plenã ſemp ſniam hẽre põt.Nam q̃-
rit modeſtinus de uerborũ ſignificatione fundus a
poſſeſſione uel agro uel ꝑdio quid diſtet & reſpon
det dicẽs:fũdus ẽ oẽ qcqd ſolo cõtinet:ager ẽ ſpẽs
fundi:quæ ad uſũ hoĩs parat:Poſſeſſio ab agro iu
ris ꝓprietate diſtat.Quid.n.apphẽdimus cuius ꝓ
prietas ad nos nõ ptiet:aut nec põt ptiere:hoc poſ
ſeſſionẽ appellamus poſſeſſio ergo uſus:ager pro
pireras loci eſt ꝑdiũ utriuſq; ſupraſcriptæ generale
nomẽ eſt.Nã ager & poſſeſſio huius appellationis
ſpẽs ſũt hæc ille & certe.niſi ad aliud ĩtentionẽ ſuã
referre hic uoluerit duod ſcriptum nos habemus
ridicule potius ne dicã ĩperite locutus uidet.Et p
ĩde ac ſiqs de uirtutibus & uitiis q̃rat:ĩ quo prauũ
& malũ differãt:ac reſpõdeat:prauũ.i.quod nõ eſt
rectũ:ut lignũ prauũ:malũ uero genus pomi ẽ.Nã
qd hoc foret dictũ ineptius.ubi de q̃litatibus agit
digredi ad ſubſtantiã:quæ ad rẽ nõ ptineat.Ita hic
cũ de fũdo cũ de agro:de ꝑdio:de poſſeſſiõe diſpu
tat:non de ea ſignificatione poſſeſſionis loqt qua
rei ꝓprietas & ſubſtãtia intelligit:ſed ad qualitatẽ
ipſam poſſidẽdi digredit. Quod ſi ita ẽ qd affini-
us habet poſſeſſio ad fũdũ agrũ ꝑdiũ:q̃ ad ueſtẽ:
mulũ:aut equũ.Nã harũ rerũ ita poſſeſſio ẽ ut illa-
rũ.Sed nõ de huiuſmõi poſſeſſiõe loquẽdũ erat:q̃
ꝑſertim nõ eſt ut ipſe ait ſpẽs ꝑdii:uel fundi.nam
ꝑdiũ fũdus ue ꝓprietas eſt:quorũ utrumlibet ſi ge
nerale nomẽ eſt ad poſſeſſionẽ ꝑfecto nõ uſus ſed
proprietas dicẽda Modeſtino poſſeſſio fuit. Nãq;
poſſeſſinẽ ꝓprietatẽ eſſe oſtendit Cice.in parado
xis ita ſcribẽs.Et eni iſti calidi æſtimatores prata
& areas magni æſtimant:quod ei generi poſſeſſio
num minime noceri põt.Idẽ Quintilia.lib.vi. de
oratoria inſtitutione oſtẽdit dicẽs.Patris eius dia-
logos dedit legẽdos:quorũ cũ ĩ priuernati unus:al
ter in albano:tertius in tyburte ſermonẽ habitũ
complecteretur:requirebãt ubi eẽnt hæ poſſeſſiões:
Oẽs aũt illas Brutus uẽdiderat.De ꝓprietate certe
locutus ẽ:& nõ uſu.Nec ſimpliciter agrũ eſſe fun
dũ ſine uilla placet.ut dixit Vlpia.cũ ſæpe legamus
erãt ĩ agris ſenatores.Et uixerũt multi nobiliſſimi
philoſophi in agris. Vñ ait ſupius Columella il-
lis tpibus ꝓceres ciuitatis morabãtur ĩ agris.Nec
exiſtimãdũ ẽ ſine uilla:aut habitatiõe.Itaq; puto
agrũ græce:latie rus dici:& cõtiere fudũ nõ cõtieri
ab illo.Vnde ꝓpe ager ẽ circũiectũ urbi territoriũ

ut ager cãpãus ager leõtius:ager phaliſcus.& ſimi-
les.At ſigula prata:ſigulæ uieæ:ſiguli horti:ſingu
la oliueta: pomaria:ſalicta:arbuſta:paſcua:nemo-
ra.loca aucupatoria:uenatoria:piſcatoria: Siue uil
lã atq; ædificiũ ſiue piſcinã.atq; aluearia:ſiue uiua
ria.hẽant ſiue nõ habeãt ſinguli fundi ſũt.Et qui-
dẽ ĩ agro:ĩ urbe ãt ſiue oppido:ſiue uico ſiue caſtel
lo tãtũ mõ poſſeſſio ẽ qcqd tale ẽ:qualia hæc quæ
enũeraui.Sicq; fũdus ſpẽs ẽ agri ſiue ruris poſſeſ-
ſio: ãt generalius oĩbus ẽ: qa ruſtica & urbana.Nã
tabernæ hoſpitia:horrea ĩ urbe poſſeſſiões urbãæ
ſũt. Ci.ĩ philip.poſſeſſiões igt notabat & urbanas
& ruſticas.At uero ꝑdiũ dictũ legĩus:qđ ex agrorũ
ꝑdia ãtiqtus militibus diſtrubui cõſueuerat.Qua
re mĩus agro & maius fũdo dici poſſe uidet. Verũ
& ipẽ ager nõ ſemp ĩ ea quã dixius ſignificatiõe ac
cipit.Sed aliq̃do is locus dicit ĩ rure:quẽ colius:ſi
ue arãdo ſine cõſerẽdo.In qua ſignificatiõe habet
pluralẽ numerũ: ut oẽs agros ciuiũ depopulatus
ẽ.Nã ĩ priore nõ hẽt:hoc ẽ dũ loqt de ſigulariũ ur
biũ territoriis.nõ.n.dicas recte ſic antõius dedit
militibus ſuis agros cãpãos.& leõtinos.nã hoc pa
cto non cõplector nemora:ſaltus paſcua:deſertos
mõtes.Sed ſic potius dedit militibus ſuis agros cã
panũ & leõtinũ.i.agrũ cãpanũ & leõtiũ.Quo qdẽ
mõ cõplector oĩa q̃ ĩ territorio illo ſũt. Nã ĩ ea ſua
ꝓpria ac lata ſignificatiõe ager ẽt flumia lacus:cæ
teraq; oĩa ĩcludit. cãpus dr̃ q̃ſi ãplus:nã plãicies ẽ
terræ grãdis:& ãpla.Vnde ait uarro qđ primũ ex
agro plão fructus capiebãt cãpus dictus ẽ poſtea q̃
ꝓxia ſupiora loca colere cœperũt:a colẽdo colles
appellarũt.aruũ ab arãdo nomẽ aſſũpſit:& is ager
ẽ q ſemẽti dat.Saluſtius ĩ catiliario. Numidæ pa-
bulo pecoris magis q̃ aruo ſtudẽt. Noualia i neu-
tro genere:& nouales ĩ fœminino dicũt.Et ꝓprie
ſunt teſte ſeruio arua primũ ꝓſciſſa.uñ ait uarro
ager q ĩter mitit a nouando noualis dr̃: iuxta qđ
Virg.ĩ tityro.tã culta noualia miles hẽbit.Nõnũ-
q̃ uero & agri meſſi nouales dicũt.ut Vir.ĩ li.geor.
.i.Intõſaſq; nouales.At ager reſtibilis teſte Varrõe
uocat:qui reſtituit ac refert quotquot annis.Idẽ
qđ ĩ agris quotquot ãnis rurſũ faciẽda eadẽ:ut rur
ſus capias fructus rura ſũt appellata.Prata uero di-
cta ab eo qđ ſine opere ſũt parata.Seges ut multi
putãt ꝓprie fruges ẽ eorũ ſeminũ: ex qbus cõficit
panis:nõdũ demeſſa.ꝗ nonnũq̃ poetæ ut cõtentũ
ꝓ cõtinẽte uſurpãt:& ipſam humũ ad accipiẽda ſe
mie ſubactã ſegetẽ uocãt.Vnde ait Varro: Seges a
ſatu.i.ſemine dicit.iuxta quod Virgili.li. georgi-
corũ primo:illa ſeges demũ uotis reſpondet auari
agricolæ bis q̃ ſolẽ:bis frigora ſẽtit.Vnde trãſſum
priue ait Horatius: hæc ſeges ĩgratos tulit & fert
oĩbus annis.Sementis eſt ſatio ſiue ut ita dicã ſemi
natio.Liuius campani inquit ſementẽ facere poſ-
ſent.apud Hieronymũ uero cum pluribus ĩ locis.
tũ in geneſeos principio ſementis ꝓ ſemine poſi-
tũ ẽ fructus a fruẽdo.meſſis a metẽdo dr̃ & ẽ ipſa
meſſio hoc ẽ cũ ſeges iã matura ẽ. Virg.quæ tẽpo
ra meſſis.Cice.de oratore: qualẽ ſementẽ feceris:
ita metes.Nõnunq̃ uero: & ꝓ fructu ponit ut Iu-
uenalis Deprehẽderũt meſſem.fruges a fructu no
mẽ aſſumpſiſſe puto. Nam teſte Varrõe ideſt qđ

ſegetes ferũt. Vnde quicquid ex fructu terræ in alimoniam uertimus: id recte fruges appellari poſſe exiſtimo. Liuius eam inquit gentem traditur fama dulcedine frugũ maxime uini: noua tamen uoluptate captam. Idem nõ arbore frugifera non ſatis in ſpem relictis. Plinius etiam indicem dedit de arbonbus frugiferis. Frumentum a frumẽdo. i. ueſcẽdo: hoc eſt a ſuprema parte gulæ: q̃ dicitur frumen: nomẽ dici aſſumpſiſſe. Frumẽti uero genera & ſi nõ iiſdẽ noĩbus apud omnes dicanť: hæc teſte Plinio uulgatiſſima ſũt. Far: quod hordeũ ueteres uocauere. ſiligo: triticũ: hordeũ: q pluribus ſũt terris cõmũia. Aruica galliaꝶ ꝓpria. In ægypto ãt ac Syriæ Ciliciæque & aſia ac græciæ partibus peculiares ſunt zeaoriza. typhe: æſtiua uero frumenta ſunt ſizima: panicũ: miliũ. Sizima ab india uenit. ægyptus ſimilaginẽ cõficit e tritico ſuo. E ſiligine uero teſte eodẽ Pli. lautiſſimus panis fit. Quaꝫ dixit Iuue. i qnta ſatyra. Sed tener & niueus molliq ſiligine factus. Seruaꝫ domino quã quidã a ſeligẽdo dictã putãt: quia iter oĩa frumẽtũ id uelut pcio ſius ſeligiꝫ. Ego uero uocabulũ id græcũ eſſe comperi: uidelicet σιλίγνιον ꝙ latie maguderim traductum oſtendit. Priſcianus in. vii. inducẽs plautũ dicẽtẽ in rudẽte: ſeu tibi cõfidis fote multã maguderim: ubi dixit Priſcianus: ſignificat frugis genus idest caulis: qui naſciꝫ ex ea parte cuius radix ſyrpis euellitur: uel potius ut alii dicunt ſiliginem hæc ille. Hordeũ ãt dictũ qdã uolũt ꝙ ante oĩa frumẽta ſit aridũ. ſed meliorẽ deriuationẽ i ea dictiõe de aſpiratis latinis uidebimus. Triticũ a triturãdo diciꝫ: quo teſte Pli. nihil eſt fertilius: ex quo ut ait maxie aliꝫ hõ. Far ut nõnulli aſſerũt a frangẽdo ſimiliter diciꝫ. Nã cũ apud ãtiquos molarũ uſus nõ eſſet frumẽtũ i pila miſſum frãgebãt: quod genus erat molendi. uocabantq adoreum ab adolendo hoc eſt ſacrificando: unde & adorea ſacrificia dicebanꝫ. Farinã a farre dictã Pli. dixit nomine ipſo apparere. Idẽ ait panicũ a pãiculis ſuis nominatũ. Ariſtã ab ariditate appellatam uolunt & ſunt ea ſpicula: quæ emittit ſpica: a quibus & ipſa nomẽ aſſumpſit. Varro uero ſpicam a ſpe dictã uoluit. Qui & hic ſpicus & hoc ſpicũ cõperiꝫ. Cicero i aratro: ſpicum illuſtre ferens inſigni corpore uirgo. Sed teſte Seruio ſup primũ geor. maſculinũ uſum i utroque numero hẽmus. Neutri uero i ſolo ſingulari & raro. Nã pluralis nũq lectus ẽ Culmus q̃ſi calũus dicitur: ſtipula eſt culmi uagina dicta ut nonnulli putant: quaſi uſta: dicẽte ẽt Vir. li. geor. prio. Atq leuẽ ſtipulã crepitantibus urere flãmis. palea a pabulo diciꝫ. Nam ea ſola primũ i paſcendis animalibus præbebatur: quo ſane uocabulo non proprie culmi: ſed folliculã ipſa granulorum comprehendimus: Virgilius in primo geor. Surgentem ad zephyrũ paleæ iactantur inanes Leguminaa legẽdo dicta ſunt. eo ꝙ manu leguntur & nec ſectionẽ patiantur. Pilũnos uocauit Plinius: q pilũ piſtrinis inuenerũt. piſtores a pinſendo. Sane eodẽ teſte piſtores Romæ nõ fuerunt ad pſicũ uſq bellũ annis ab urbe cõdita ſuper quingẽtos octoginta. ipſi panes faciebant qrites mulierũ id opus erat ſicut ẽt nũc i plurimis gentiũ & paulopoſt ſubdit: piſtoreſq tãtũ eos qui far pinſebant nolatos: nec coquos habebãt i ſeruitiis: eoſq ex macello cõducebant. Et ut idẽ in eodẽ lib. xix. dixerat cribrorũ genera Galliæ ſetis equorũ inuenere. Hiſpaniæ lino excuſſoria ægyptus papyro atq iũco. arbor uero a frutice ita differt: ut frutex ab herba. Nã frutex is ẽ: qui ad iuſtam magnitudinẽ arboris nõ aſſurgit & ſtatura ſimilis ẽ multis herbis. Sane & iter frutices ſoboles illa arborũ ex plãtula cõputatur a q̃ fruticarii uerbũ q̃ſi fruticẽ renaſci ex arbore. Ci. ad atticũ expſſit cum ait. exciſa ẽ. n. arbor nõ euulſa. Itaq q̃ fruticetur uides. Nã id quod ſæpe legimus fruticari pilum trãſlatũ ẽ. Frõdes aliq a fero. alia a fluo dictas uolũt: & tãtũ ſunt arborũ. folia uero & arborũ & herbarũ & floꝶ. Vineta & uineæ teſte Varrone a uite multa diciꝫ. Vitis a uino uel a ui: hĩc uindeĩa quod eſt uini demia: aut uiti demia. Malleotus ut placet Columellæ ẽ i modum malei: roſtra habẽs aptus plantationi: & a ſarmẽto ſic diſtat: ut pars a toto. Verũ quando areſacta ſarmẽta ſunt cũ malleolis igni reſeruata indifferenter uocantur. Nã & hãnibalem legimus ſarmẽta cornibus boum alligaſſe. eaq icẽdiſſe: ut hoſtes falleret. Et nõnullis ciuibus romanis quod domus haberẽt plenas malleorũ ad capitolii uel urbis icẽdia fraudi fuit. Sane fructuũ arborũ & fructicũ qdã minutiſſimi & denſius naſcũꝫ: & hi acini uocarur quidẽ uero diſperſius & rarius: & hi baccæ dicũtur. Nã inter acinos enumeranꝫ una grana hederæ: grana ſambuci: grana ebuli: grana malipunici addam & grana moroꝶ: & qcquid his ẽ ſimile iter baccas uero fructus lauri: & fructus oliuæ: corniloti quã ſabã ſyriacam uocãt. mirti: lẽtiſci: ſimiliũq. Nõnũq uero acini & baccæ a poetis idifferẽter ponũꝫ ut Vir. i Sileno: Sanguineis ebuli barcis minioq rubẽtẽ. ſupra hæc ãt poma ſũt: & diciꝫ dũtaxat qbus ueſcimur iter q̃ cõnumerant ceraſia: & meſpila: hoc ẽ q nec acini nec baccæ noianꝫ. Nuces uero diciꝫ ſicut corilus ſiue a loco auelana: amigdalus: & glãs: & ſi q̃ ſunt his ſimilia. Nã caſtaneã i nuces referri qbuſdã uiſum ẽ: ut Virg. i alexi. Caſtaneaſq nuces mea q̃s amarillis amabat. Glãdẽ uero quidã i numeꝶ pomorũ: quidã nucũ: nonulli uero quia ſilueſtris paſtio ẽ & porcorũ in ſua ꝓpria denominatiõe eẽ uoluerũt: at Caius iuriſcõſultus: & Vlpia. glãdis noĩe oẽs fructus eẽ dixerũt ut Iabolenus ait exẽplo græci ſermõis: apud quos oẽs arborũ ſpẽs ακρόδρυα appellãꝫ. ſiluã a græco qđ ξύλον. i. lignũ dici qdã putãt: & generale nomẽ eſt: ppea ſolet eſſe cædua: ſaltus uero ſilua in uia ẽ: nec trãſeuntibus peruia: i quo paſci atq æſtiuare pecudes ſolẽt: aut ſi locus aerq patiaꝫ hyemare & a ſalio dictum uolunt Nemora aũt ut quidã putãt uoluptatis cã cõparata & plena amœnitatis ſũt: ut quaſi numĩa eẽ & dici uelint. Lucus religioſus eſt & nequaquam cæduus: uel potius manu cõſitus: & aliqui deo uel alicuius hominis fũeribus cõſecratus: iõq aut circa dlubra numinum: aut circa ſepulchra uiroꝶ poſitus erat. Agriophagi cũ. i. latio & ph. aſpirato ſcribiꝫ populi erãt æthiopũ uerſus occidẽs: q teſte Solino ſolum pantheraꝶ & leonũ carnibus uiuebãt. unde αγρίον. i. ferarũ φαγοι: hoc ẽ comeſtores dicuntur.

Agrippa cum.i.latino & duplicato.p. ſcribiť: ubi ē ſupabundanti onū.p.ſupaddiť: nomē eſt cōpoſitum ex αγρια qđ dolorē idicat:& ποος.i. pes q̄ſi dolens pedes:unde oēs qui pedes dolent agrippæ dici poſſunt.Quin & teſte Nonio omnes qui ante dictis pedibus oriuntur agrippæ oocantur.

Agron cū.r.poſt.g.ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝶ primo:primus qui iter Heraclidas Sardis regnauit:& ot idem oſtēdit ultimus Candaules.

Aiax cum.i.latino atꝗ abſꝗ aſpiratione ſcribitur. Vnde miror de Gaſparino uiro alias diſerto.& in multis ꝓbato:q oēm ꝓrius ſcripturā græcā ignorauit:& de orthographia græcaꝶ dictionū ſcribere tētauit.Nā Aiacē cū aſpiratōe ſcribēdū eē dixit.

Azymū cū.i.latino quod cū græco ſcribiť:Coſmographiā cū.ch.aſpirato:quod nequaq̄ aſpirari poteſt Antomō cū.th . qđ nullā aſpirationē habet. Et mille alia:in quibus litteraturā omnē græcā ꝑuertit:ꝑter ī pauculis:quæ a Goarrio ueronēſi doctiſſimo uiro:uel ab alio litteraꝶ græcarum erudito audire oaluit:ſed hæc hactēus.Fuit igiť Aiax Telamonis regis filius ex Heſiona Laomedontis nata.ot uideť uelle Homerus.Sophocles oero & alii fere oēs poetæ græci ex alia uxoř natū āteq̄ Telamoni Heſionē Hercules ipſe dōauerit:ex qua ſolū Teucrū natū dixerunt.Hic oidens arma Achillis nō ſibi:ſed ulyxi in oirtutis ſingulare p̄miū potius fuiſſe conceſſa:ī inſaniā conuerſus eſt:& cū ad Vlyxis paſcua deueniſſet ratus illius cōmilitones occidere:oues & q̂dam pecora trucidauit:atꝗ alia nō nulla in caprū quendā:quē Vlyxē eſſe putabat: crudeliter attentauit. Quæ poſtq̄ ſe p inſaniā feciſſe reſciuit:arrepto proprio gladio ſeipſum interemit:ut late & eloquentiſſime narrauit Sophocles in ea tragœdia:cuius titulus α ας μαστιγοφορος Et partē tetigit Iooenalis in ſatyra: Plurima ſunt ſuſcine cū ait. Hic boue pcuſſo mugiť Agamēnone crediť.Quoꝶ concertationē Ouidius elegātiſſime trāſtulit in libro.xiii.metamor.ubi cōcludēs Quid facunda poſſit.Tunc patuit fortiſꝗ uiri tulit arma diſertus:fuitꝗ ſepultus in Rhœteo ꝓmōtorio iuxta troiā:Alios fuit aiax Oilei filius incurrēdo pnix:ut dixit Homerus li.ii.iliados: & ut ꝑgit cognomine minor:qa nō tātus quātus aiax Telamonis filius erat. Sed multo minor & mēbris: & uiribus. Veꝶ peritia uibrādæ utendeꝗ lanceæ inter oēs græcos facile princeps.Ob cuius noxam ut dixit Virgi.li.æneí.primo:qa cōcubuerat ī templo Palladis cū Caſſandra regis priami filia.Pallas ne exureť claſſem argiuū:atꝗ ipſos potuit ſubmergere ponto:& reliqua ubi mortē illius deſcribit.

Alabaſtrum cum unico.l.&.t.ſine aſpiratiōe ſcribitur:genus eſt armoris perlucidi & colorum uarietate diſtincti:ut teſtis ē Plinius lib.xxxi.&.xxxvi. naturalis hiſtoriæ.

Alalia cum.i. latino ſcribiť:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝶ primo urbs in inſula Cyrne.

Alaſtor cum unico.l.&.t.non aſpirato ſcribitur:fuit ex ſociis aiacis Telamonis in bello troiano:

Alazones cum unico.l.&.z. conſonante ſcribitur: ſunt teſte Herodoto libro iſto.iiii.populi ſcythici Hipanim fluuiū accolētes:quos ī adiutoriū troianoꝶ ueniſſe oſtendit Home.lib.iliados.ii.

Album cū.b.ſcribitur:quod ſabini teſte Feſto cū p.ſcribebant:& dicebant alpum:& ab dictiōe græca qoæ ολφη dicitur & candorem denotat tractū aſſerit.Vnde credi pōt alpium nomē deduci & ſic quoꝗ a candore nominari.Nāꝗ alpes græcam eē dictionem conſtat.

Alcamenes cum.c.ſimplici ſcribiť:fuit uir ſtatuarius de quo Quintilianus libro duodecimo de inſtitutione oratoria meminit.

Alcanor cū.c.nō aſpirato ſcribiť:nomen eſt oiri ꝓpriū:de quo Home.& Vir.mentionē fecere Virg. libro.ix.ænei.Pandarus & Bitias iō alcanore creti & in.x.ait.Huic frater ſubit alcanor.

Alcathus cū.c.nō aſpirato &.th.aſpirato ſcribiť: habetꝗ accentū in ſecunda:fuit ex principibus troianis:ut oſtendit Home.li.xii.iliados.

Alcathœ cum.c.ſine aſpiratione &.th.aſpirato ſcribitur:orbs fuit ut quidam putant eadem cū Megara:de qua dixit Ouid.lib.meta.viii. alcatœ quā Niſus habet & reliqoa.

Alcæus cū.c.nō aſpirato &.æ.diphthongo ſcribiť: fuit poeta lyricus:& patria mytilæneus:dicēte Sapho.Nec plus alcæus conſors patriæꝗ lyræꝗ laudis habet q̄uis grandius ille ſonet. Et horatius in ſecundo carminum. Et te ſonante plenius aureo alcæ plectro:de quo etiam meminit Herodo. lib. hiſtoriarum quinto:alius fuit gorgophōis thebani filius & amphitrionis pater:ut oſtendit Euripides a quo alcides Hercules ipſe ut quidam uolūt cognominatur.

Alcenor cum.c.exili &.e.abſꝗ diphthōgo ſcribiť: fuit teſte Herodoto uir argiuus.

Alcedo abſꝗ aliqua aſpiratiōe atꝗ abſꝗ diphthongo ſcribiť:nō ē dictio græca ot qdā putāt:ſed latia ut teſtať Pri.i.vi.decliaturꝗ huius alcedinis & eā auiculā eē exiſtimo:quā græci alcyonē uocāt: ūde ait Plau.in penulo.Quā mire dolce ē cū ibi alcedo pullos educit ſuos & forte philomenā intellexit.

Alceſta:alii alceſtes:nōnulli alceſtis abſꝗ aliqua aſpiratione uel diphthongo & cū.i.latino ſcribiť fuit teſte Homero libro ſecūdo ilia.admeti coniūx: & filiaꝶ pereleí regis Theſſaliæ formoſiſſima:ex qua & uiro admeto natus ē Euemelus:q̄ ad Troiam cum aliis græcorū ducibus ueniens undecim præfuit nauibus.Hæc adeo oiꝶ ſuom amauit:ut cū ad mortem ille ægrotaret:&ab oraculo reſponſum eēt ipſū ꝓxime moriturū:ni aliquis ex propiquis locis eius oolūtaria morte moreretť: Ipſa auide mori ooluit:qđ cæteri ꝓpiqui pētus ſpreuerūt.Quare dixit Seneca ī Medea cōiugis fatū redimēs phæreí uxor īpēdit animā marito:& Oui. iii.de ponto ad oxorem dixit.Si mea mors redimenda tua quod abominor eſſet:admeti coniūx quā ſequereris erat.Ideoꝗ ī obpropriū fœminaꝶ ſui tēporis dixit Iuuenalis in Satyra Credo pudicitiam:Spectant ſubeuntem fata mariti alceſtem:& ſimilis ſi permutatio deť:Morte uiri cupiant animam ſeruare catellæ.

Alcibiades cum.c.nō aſpirato &.i.latio utrobique ſcribiť:fuit athenienſis Cliniæ filius:qui teſte Plu-

tarcho genus ab Euryſace filio aiacis telamoni du
cebar. In hoc teſte Aemelio probo q natura effice
re poſſit uidetur experta. Et nihil eo fuiſſe excellē
tius: uel in uitiis uel in uirtutibus. Natus eſt eni in
ampliſſima ciuitate: ſūmo genere: & oīum ætatis
ſuæ multo formoſiſſimus: ad oēs res aptus: conſi
liiſq plænus. Nā īparor fuit ſūmus & mari & ter
ra: diſertus: ut i primis dicēdo ualeret: cuius tanta
erat cōmēdatio oris atq oratiōis: ut nemo ei dicē
do poſſet reſiſtere dites cū tēpus poſceret laborio
ſus patiēs: liberalis ſplendidus nō minus i uita q̄ ui
ctu. Affabilis blādus: tēporibus calidiſſime ſerui
ens. Idē ſimul ac ſe remittebat: neq cā ſuberat qua
re animi laborē pferet. Ita luxurioſus diſſolutus li
bidioſus itēperās reperiebaſ: ut oēs admirarētur i
uno hoīe tantā eſſe diſſimilitudinem: tanq diuer
ſam naturam. Idem educatus fuit i domo Periclis
patrui ſui: ut dixit Iuſtius: Aemilius uero dixit illū
Periclis fuiſſe priuignū: fuitq eruditus a Socrate.
Ipſe quoq i eūte adoleſcētia amatus ē a multis at
q etiā a Socrate: de quo mētionē facit Plato i ſym
poſio. Nā eū induxit commemorantem ſe perno
ctaſſe cū Socrate: neq aliter ab eo ſurrexiſſe ac fili
us aparēte debuerit: Poſteaq̄ robuſtior ē factus nō
minus multos amauit: In quorū amore quo ad li
citū ē odioſa multa delicate iocoſeq fecit. Socerū
habuit hipponicum oīum græce ligue eloquētiſſi
mū. Bella uero quibus ipſe imperator præfuit nar
rat apud græcos late Thucydides de bello pelopō
neſiaco. & Plutarchus i deſcriptiōe uitæ illius: apd
noſtros uero compēdioſe Iuſtinus in libro ſui epi
tomatis quinto: & ut cōcludunt Theopōpus & Ti
mæus græci hiſtorici: hic cū athenis ſplēdidiſſima
ciuitate natus eſſet omnes ſplēdore ac dignitate ui
tæ ſuperaſſet certum ē: Poſtq̄ inde expulſus The
bas uēit: adeo ſtudiis eorū iſeruiſſe dicūt: ut nemo
animo eū corporiſq uiribus poſſet æqparare: oēs
enim boetii magis firmitati corporis q̄ igenii acu
mini deſeruiunt: eundē apud lacedæmōios: quo
rū moribus ſumma uirtus in patiētia ponebatur:
ut etiā noſter Ci. tuſculanarū li. ſecundo oſtendit:
ſic duritiæ ſe dediſſe ferunt: ut parſimonia uictus
atq cultus oēs lacedæmonios uinceret: fuiſſe apud
thracas hoīes uinolētos rebuſq uenereis deditos:
hos quoq cū apud illos eēt i his rebus anteceſſiſſe
affirmāt. Veniſſe deīde ad pſas apud quos ſumma
laus eēt fortiter uenari luxurioſe uiuere: horū ſic
imitatū cōſuetudinē dicūt ut illi ipi i his maxīe ad
mirarēſ: qbus effeciſſe: ut apd quos quoſcūq eēt
priceps pōeretur q hēretur chariſſimus. Verū eo
rū q tyrānidē apd athēas exercebāt cōſilio: & Lyſā
dri lacedæmonii artificio in phrygia interfectus ē:
cū iā incendium domus effugiſſet: quod ad illū in
terficiēdū fuerat paratū: & eius caput ad Pharna
bazū retulerūt & cuius buſtum mulier q̄ cum eo
uiuerſ cōſueuerat: teſte Aemelio pbo muliebri ſua
ueſte contectū ædificii incēdio mortuū cremauit:
quod ad uiuum interimendum erat cōparatum.

Alcidamus cum. c. exili & .i. latino ſcribiſ: fuit teſte
Cicerone in primo tuſculanarū: rethor antiquus.
qui mortis laudationem ſcripſit.

Alcides cū. c. nō aſpirato & .i. latio ſcribiſ dſ a poe
tis Hercules: ſic quoq uel ab acæo auo: hoc eſt am
phitryonis patre: uel ab αλκη quod eſt robur. &
fortitudo cognominatus.

Alcimus cum. c. exili & .i. latino ſcribitur: fuit teſte
Plutarcho epirota: & uir bellicoſus.

Alcinous cū. c. non aſpirato: & .i. latino ſcribiſ: fuit
Nauſithoi filius: ut teſtis ē Homerus li vii. odiſ
ſeæ rex phæacū iuſtiſſimus: dicente orpheo in ar
gonautica: αλκινοσ κρατι νεσκε δικαιοτατοσ
βασιληων: fuitq diligēs hortorū cultor: quare
dixit Virgi. li. Georgicorū. ii. Pomaq & alcinoi ſil
uæ. i. arbores pomiferæ: q̄s ille i pulcherrimā for
mā ordīauerat: ūde Ouidius i. xiii. metamor. libro
Proxima phæacū fœlicius obſita pomis Rura pe
tūt. ad hūc teſte Homero i odyſſea naufragus ue
nit ulyxes: q honorifice & regio cōuiuio ſuſceptꝰ
errores ſuos enarrauit: cui rex ſi ſecū remanere cō
ſenſiſſet. Nauſicæ filiæ cōiugium offerebat: quod
ille renuēs multis ab eo mūeribus donatus: & na
ue eum ſociis diſceſſit. Sane p ſyneresim Alcinus
abſq .o. nonnunq̄ ab auctoribus ponitur.

Alcippe cum. c. exili & .i. latino atq duplici .p. ſcri
biſ: nomē eſt propriū fœminæ de qua ſæpiſſime
Theocritus loquitur: & quia ab αλκη: quod eſt ro
bur & fortitudo deriuaſ: & hippos equus: ne for
te aliunde deriuati credatur cū. c. abſq aſpiratio
ne ſcribitur: ut ſimiliter. Ariſtippus & Leucippus.

Alcmæon cū. c. exili. hoc eſt ſine aſpiratione: & cū. æ.
diphthongo ſcribitur fuit philoſophus Crotonia
tes Pyrithi filius: Pythagoræ auditor: hic teſte la
ertio primus de naturæ ratiōe ſcripſit & animam
dixit immortalem atq inſtar ſolis moueri.

Alcmaus cum. c. non aſpirato & .a. ante .u. ſcribitur
fuit filius Amphiarai: qui matrē Eryphilē i patris
ultionem occidit. ut uidebius i dictiōe Calliroe.

Alcmena cum. c. exili āte .m. & .e. abſq diphthōgo
ſcribitur: Fuit Electrionis ex Lyſidice uxore filia:
Vxorq amphytrionis: & Iouis amaſia.

Alcon cum. c. non aſpirato ſcribitur: fuit teſte Ser
uio ſup Daphnim cretēſis ſagittarius: cuius cū fi
lium draco inuaſiſſet: tanta arte direxit ſagittā: ut
in ea currens i ſerpētis deficeret uulnere: nec tran
ſiret in filium alius faber fuit argētearius: de quo
Ouidius libro metāorphoſeos. xiii. Craterē æneæ
ſibi quem fabricauerat alcon: Nileus & longo cæ
lauerat argumento.

Alecto cū unico .l. & .ct. nō aſpiratis ſcribiſ: una ē ex
furiis iſernalibus: q̄ Vir. dixit li. æneī. vii. luctificā
alecto: nā i accuſatiuo quēadmodū i nomiatiuo
terminaſ: ut idē in eodē li. Reginā alecto ſtimulis
agit ūdiq bacchi: nec ē alius caſus niſi genitiuus:
q teſte Seruio alectus facit & tres a poetis dſcribūſ
Tiſiphone: Alecto: & Megæra: q̄s Acherōtis & no
ctis filias Heſiodus dixit. und Orpheus i argonau
tica: eo nomina unico uerſu cōphēdit dicens
τισιφονη τε και αληκτω και διαμεγαιρα.

Alethes cum unico .l. & .th. aſpirato ſcribiſ: nomen
fuit proprium uiri troiani: quaſi αληθησ. i. uerax
fuerit: de quo Vir. li. æneī. i. Et q̄ grādeuus alethes.
Idē li. ix. Hic annis grauis atq aī maturus alethes.

Algeo cū. e. abſq diphthōgo ſcribiſ & ex uerbo græ
co dducīſ: qdē αλγεω αλγω. i. doleo uel rigeo: ita

ut ſit frigus dolor quedam mēbro℞ rigore coniectus.

Alexandria cum unico.l.&.x.conſonante atq̄.i.latino ſcribitur:nomē fuit trium urbium cōſtructarū ab Alexandro magno: qua℞ una fuit i Aegypto per Dimocratē architectum:ut ſcripſit Vitruuius inprooemio libri primi de architectura locū ſortitus haud longe ab hoſtio Nili:ut dicit Solius quod plurimi canopicum dicunt:eamq̄ teſte Iuſtino libro ūdecimo totius ægypti caput eē iuſſit Aliam ſtruxit idem Alexander i Aſia:aliam i Scythia ſuper Tanaim : ut teſtes ſunt Curtius & Iuſtinus. Sane poetæ noſtri nōnūquam loco.i.quod eſt in penultima.e.ſurrogauerunt:ut Horatius li. quarto carminum : Nam tibi a quo die alexādrea ſupplex:& uacuam patefecit aulam:& inde alexandræus cum.æ.diphthongo deducitur.

Alia cum unico.l.&.i.latino teſte Ser.i.vii.æneí.ſcribit̄.Idq̄ oſtendit Luc.cū dixit. Quas aliæ clades. Eſtq̄ teſte Liuio li.v.ab urbe fluuius.xi.lapide uia tyburtia ab urbe diſtās e mōtibus cruſtumeriis i tyberi defluēs.apud hūc.xv.kl.aug.galli duce Brēno romáos ſtrauere & poſtriduo urbem ēt deleuerunt:excæpto capitolio. Virgi.uero libro.vii.ænei. metricā cū duplici.l.ſcripſit dū ait:Quoſq̄ ſecans in fauſtum interluit alia nomen:per quem modū reliquias non ſolum cum duplicato.l.ſcribimus.

Alyattes cum unico.l.&.i.græco atque.cum duplicato.t.ſcribitur.fuit filius Sadiattis regis Lydiæ:& pater Croeſi:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarum primo.

Alyba cum unico.l.&.y.græco ſcribitur:regio ē teſte Homero libro ſecūdo iliados non longe a Miſia:ubi argenti fodinas eſſe dixit.

Alitos cum unico.l.&.i.latino atq̄.t.non aſpirato ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecundo iliad. una ex urbibus:boetiis:quā herboſā aliartō uocāt.

Alicarnaſus cum unico.l.ſequente.i.latino &.c.exili:atq̄ unico.s.ſcribitur:a nōnullis ex noſtris abſq̄ aſpiratione principii ſcribitur: ſed quia a græcis ſemper aſpiratur.ut etiam ex eius deriuatiōe mōſtrabitur:inter aſpirata locabimus.

Aliptes cum unico.l.&.i.latino:atq̄.t.non aſpirato ſcribitur:apud nos dici proprie poteſt unctor:Nā ab αλειφω uerbo græco:quod eſt ungo deriuatur quo uocabulo uſus eſt Iuuenalis in quarta ſatyra dū ait de græculo:Grammaticus:rhetor:geometer:pictor:aliptes.

Alyſonii cum unico.l.ſequente.y.græco ſcribitur: populi ſunt Scithiæ aſiaticæ:ut oſtendit Herodotus libro hiſtoriarum quarto.

Alitta cum unico.l.&.i.latino atq̄ duplicato.t.ſcribitur:dicitur teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo lingua arabica Venus.

Allegoria cum duplici.l.&.i.latino ſcribitur:poteſt ſecundum uocabuli litteraturam dici alieni loquium. Elegantes uero inuerſionem interpretantur: ut aliud uerbis:aliud ſenſu oſtendatur. Vir.i Palemone:Claudite iam riuos pueri:ſat prata bibere: hoc eſt deſinite iā plura canere:qa ſat ſuperq̄ audiuimus. Et in fine libri ſecundi georgicorum: Sed nos īmēſū ſpactis:confecimus æquor. Et iā tēpus equū fumātia ſoluerē colla:hoc ē q̄ tractāda fuerāt explicuiꝰ.iā cōgruū ē carmen finire. Huius ſeptē ſunt ſpecies:irōia. Antiphraſis: Aenigma:Cariētiſmos : Paroemia : Sarcaſmos & aſtiſmos : de quibus indictionibus & uidimus:& uidebimus.

Alliophylos cū duplicato.l.in principio &.y.græco ī penultima:atq̄ ſeq̄nte unico.l.ſcribit̄.dici pt a noſtris alienigena. Nā cōponit̄ ex αλλο qd̄ eſt aliud: & philos:qd̄ cū.y.græco ſcriptū gentem deſignat.

Allotheta cū duplici.l.& ī penultīa cū.th.aſpirato:ī ultīa uero cū.t.ſimplici ſcribit̄:dici pōt latie ꝑpoſita. Nā cōpōit̄ ex αλλωσ:qd̄ ē aliter:& θετα poſita.

Aloeus cū unico.l.ſequēte.o.&.eu.diphthōgo.ī fine ſcribit̄:fuit Titani filius ex Terra: Hic teſte Hom. li.xi.odiſſeæ iphimediā uxorē habuit: quā oēs alii poetæ & ſcriptores græci ipimediā uocāt. Eodem mō Seruius noſter ī nonū Virgilii libr℞:hæc itaq̄ adulterari cōſueuerat cū Enipeo quodā:ī cuius ſpeciē uerſus Neptūnus:ipſam grauidaſſe dr̄. Nā ut ait Hom. φασκε ποσει δαωνι μιγηναι:hoc ē dr̄ illā Neptūo fuiſſe cōmixtā:q̄ illi uel marito:ut alii uolūt gemellos peperit Octū & Ephialtē: q aloides a putatiuo prē cognominati ſūt dicēte Oui.li.metamorphoſeos ſexto:cū ad Neptunū loq̄ret̄:tu uiſos enipeus gignis aloidas. Sed cū hi teſte Seruio ſingulis ebdomatis nouē digitis ī corpis ꝓceritatē extēdrēt̄:nouē ulnis excreuerūt:ut dixit Hom.li.xi. odiſſeæ cū ait εννεα πηχεεσ ησαν. Verū parātibus titāis bellū aduerſū ioué:nec ad illd̄ decrepitus aloeus accedere poſſet hos miſit geminos cōtra deos. qd̄ Lucanus ipſe tetigit:quando libro ſexto dixit. Impius hic ꝓlē ſopis īmiſit aloeus īſerunt celſis ꝑde ſecū peltoo aſtris:ſed rōfixi ſagittis ab apolie & diana ī īfernū detruſi ſūt dicēte Vir.li.æneidos.vi.

Hic & aloidas geminos immania uidi

Corpora:qui manibus magnū reſcindere cælum

Agreſſi:ſupiſq̄ iouē detrudere regnis. Sed ut ſcribit Homerus libro quinto iliados : bellum prius cum Marte geſſerunt:quem uictum catenis treſdecim menſibus truſum ī carcere tenuerūt : ī quo ſane perpetuo perduraſſet:niſi ad monitu & præcibus Eriboæ nouercæ. Ideſt Iunonis:furti a Mercurio liberatus fuiſſet:Quod ēt Claudianus nr̄ de laudibus Stilicōis agēs tetigit.q̄do ait. Cū gemini frēs gēuit:quos aſp aloeus Marte ſubdiderit uīclis: Et ide Carolus Arretius cōterraneus meus elegia ad Pogiū inq̄t ī Mercuriū loq̄ns : Tu mactas argū: marti tu uincula ſoluis.

Vincula quæ ſcæuo carcere nexa deo.

Alope cū unico.l.ſcribitur:& in fine accētū detinet apud græcos:fuit Cercyonis filia: a cuius nomine cognominata eſt alope ciuitas theſſaliæ: de q̄ meminit Home.li.ii.iliados : Et alopetes ciuis dicit̄.

Alphabetū cū.ph.aſpirato &.t. nō aſpirato ſcribit̄: nomē ē cōpoſitū ex nōibus duo℞ prima℞ litterarū græcarū:uidelicet ex alpha & beta : q̄rū ſecūdū cū.t.exili ſcribit̄ ut ī ea dictiōe uidebimus. Quare ait Iuuenalis in ſatyra Plurima ſunt fuſcine.

Hoc dicunt omnes ante alpha & beta puellæ.

Et inde Alphabetum quod apud græcos ordinē litterarum numerū deſignat. Et pria littera unū denotat ſecūda duo:& reliquæ mō cōſimili apud antiquos indicabant. Quod & ſi aliquando apud

noſtros itidem antiquos obſeruatum fuerit:ut affirmare uidet Priſcianus i libello de numeris: nūc uero præter paucar reliquæ numerum non deſignát Verum.c.pro centum ponimus.d.pro quīgētis.i.pro uno.l.pro quinquaginta.m.pro mille.u.pro quinq; &.x.pro decem ſcribere conſueuimus.

Alpheus cum.e.abſq; diphthongo ſcribitur. Nam licet apud græcos ſit.ei. diphthōgus. ná ſcribitur αλφειοσ: nos tamen diphthongū in.e.longū cōuertimus: fluuius ē helidis ciuitatis arcadiæ iuxta Piſam decurrens: ut auctores quinq; aſſerūt: qui lōgo tādē curſu i achaia demergitur:& ibi a terra abſorptus atq; ſupter mare defluens: ex græcia in fonté arethuſam apud ſyracuſam i ſicilia ſe attollit:& inde in mare ſiculum cadit. Vnde Vir.lib.iii. æneı.ait. Alpheum fama eſt huc helidis amnē. Occultas ægiſſe uias ſupter mare qui nunc Ore arethuſa tuo ſiculis confunditur undis.

Alpes græcum eſſe dixit Feſtus: ab αλφη: quod eſt candidū deductū: quia perpetuis fere niuibus albeſcunt unde ait Priſcianus in ſeptimo αλφεισ.cum.ei.diphthōgo i fine apud græcos ſcribitur: quam quidam ex noſtris in.i.conuertunt: & dicunt alpis cū.i.finali: ut ſardis:& ſyrtis. Sed plærīq; diphthōgū in.e.conuertunt:& dicūt alpes: Hæ oēm Italiam inacceſſibili muro claudēres a tota Gallia: & Germania ſecuram reddebāt: ſed cum illas peruias igne & aceto Hānibal pœnus effecerit: ab illo teſte Seruio non ſolū eius loci mons Apœninus dictus ē: ſed oīs eius mōtis tractus qui p totā diſcurrit. Italiā:& uſq; in Siciliā protenſus eſt Apœninus eſt cognominatus: quaſi alpes pœni. Vnde Vir.li. duodecimo æneı. Quātus gaudetq; niuali. Vertice ſe attollēs parer apœninus ad auras. Et Lucāus de illo inquit: Nulloq; a uertice tellus Altius intumuit: propriuſq; acceſſit olympo. Et ut ait Plinius lib.uigeſimoſexto naturalis hiſtoriæ i portēto prope habuere maiores alpes Hānibale exuperatas & poſtea a cimbris: nunc ipſæ cæduntur in mille genera marmorum.

Althea cum.th. aſpirato: & ei:diphthongo ſcribitur: habetq; accētū in pēultima: nomē fuit proprium uxoris Oenei regis Aetoliæ: cuius regia ciuitas erat Calidō: fuitq; Teſtii filia: & mater Meleagri: quem fatali ſtipite cōſumpſiſſe ſcribitur a poetis: dicente Ouidio libro primo de triſtibus.

Viq; cremaſſe ſuum fertur ſub ſtipite natum.
Teſtias & melior matre fuiſſe ſoror.

Alucinari per unicum.l.ſcribitur:& ex græco factū quod eſt αλυειν dixit Cloatius uerus i libris quos teſte Gellio li.ſextodecimo noctium atticarum in ſcripſit: uerbo℞ e græcis tracto℞: unde luciū quoque dictum eſſe putat tarditatem quādam animi & ſtuporem: qui alucinantibus plærunq; uenit.

Amaracus cum.c.non aſpirato ſcribitur. fuit teſte Seruio ſuper primum æneidos: puer regius: q cū pcioſa deferret unguenta caſu lapſus:& fracto uaſe ingenti concæpto odore i odoriferam herbam conuerſus eſt: de qua: Virgilius Vbi mollis amaracus illum floribus & dulci ſpirans cōplectitur umbra: hāc Diaſcorides dixit a Romanis pſam dici.

Amaranthus cum.th.aſpirato ſcribitur: flos ē purpureus gratiſſimi coloris: qui apud nos imarceſcibilem idicat: de quo Plinius libro uigeſimoprimo naturalis hiſtoriæ inquit: amarāthus eſt ſpica purpurea uerius qua flos aliquis & ipſe ſine odore puenit auguſto menſe durat in autumnum: ſumma natura eius in nomine appellatiuo: quoniam non marceſcit: ſed poſtq̄ defecerunt cuncti flores madefactus a qua reuiuiſcit & hibernas coronas facit: de hoc Ouidius libro quarto faſtorum.

Has hyacinthe tenes illas amaranthe moraris.

Amaryllis cum.y.græco in penultima ſequēte duplicato.l.&.i.latino in ultima ſcribitur: nomē fuit ruſticæ proprium de qua & Theocritus:& Virgilius ſæpe meminere.

Amalthea cum.th.aſpirato: & abſq; diphthongo ſcribitur: fuit Iouis nutrix: quam Lactātius lib.iſtitutionum primo una cum ſorore Meliſſa quæ ſcilicet patris nomē detinebat: iouem puerum caprino lacte ac melle pauiſſe aſſerit at Parmenius poeta græcus caprā illā fuiſſe dixit: quæ geminos hædos parere ſolebat:& tūc illo tpe enixa fuerat quo Iuppiter ad regē cretæ Meliſſū nutriēdus miſſus fuerat:& filiabus eius i cuſtodiā datus: q̄ cū tūc forte lacte carerēt illū ad caprā amaltheā expoſuerūt.

Amathus cum.th.aſpirato ſcribitur: Inſula eſt i mari ægæo q̄ Veneri ſacra fuit. Ipſa dicente apud Vir. libro æneidos decimo: ē amathus: ē celſa mihi paphos atq; cithera. Ipſa eadem eſt metallorum fœcundiſſima: dicente Ouidio libro metamorphoſeos decimo: At ſi forte roges fœcūdā amathunta metallis. Et ide amathūteus: ut Oui.i eodē libro. Lactantes uitulos amathuntheaſq; bidentes.

Amathuta penultima cum .th.aſpirato: & ultima cum.r.ſimplici ſcribitur: fuit uxoris athmanti regis thebarum nomen quæ ante deificationem uocata fuit Ino.

Amaſenus cū unico.s.&.e.abſq; diphthongo ſcribitur: fluuius ē uolſco℞ priuei natū: ultra quē metabus uolſco℞ rex & Camillæ pr̄: ſubdito℞ irā fugiens: telo alligatā ipſam filiā Camillā piecit: ut oſtēdit Vir.li.æneı.xi. Quoniā ex eo noie eē aliū i ſicilia fluuiū oſtendit. Ouidi.lib.metamorpho. qnto decimo dicēs: Nec nō ſicamias uoluens amaſenus arenas: Nunc fluit interdū ſupræſſis fontibus aret.

Amaſis cum unico.s.poſt.a.& ante.i.latinum ſcribit: habetq; accētū i penultima. fuit teſte Herodo. li.hiſtoria. ſecūdo ægypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū: dicēte ēt Lucano li.ix. Nō mihi pyramidū tumulus euulſus amaſis. hunc plato dixit in timæo athēas apud græcos ædificaſſe ante quē pōponio trecēti & triginta reges in ægypto fuere: qre uetuſtiſſimos pdicant ægyptios. alius eodē nomie uir fuit maraphis pr̄ia: & peditū darii dux cōtra cyrenēſes miſſus: ut herodotus ipē mōſtrauit.

Amazones cum unico.z.ſcribitur: Nā uocabulum eſt cōpoſitum ex a quod eſt ſine:& mazon māma & tā primā q̄ penultimā corripit. ut. Vir.li.xi.æneidos: Pulſant & pictis bellātur amazōes armis fuerunt ſcithiæ fœminæ iuxta tanaim fluuiū primū inhabitantes: deinde ad loca iuxta fluuium thermodoonta deuenerunt. Et ulterius inde pcedentes magnā aſiæ partem occupauere: de his oia li

bro ſecuudo ſui epitomatis narrauit Iuſtius. Nec
uiris hæ fœmiæ miſcebanť: niſi i uere cũ quibus
uulgo delectari conſueuerant:quouſq; grauidas ſe
pſentirẽt:quod Seneca in hippolyto terigit cũ ait.
Et prorſus iſte gentis armigeræ furor.
Odiſſe ueneris fœdera & caſtum diu
Vulgare populis corpus:& relicta:E quibus ſi ma
res naſcebantur.interficiebant illos:fœmías uero
eaꝝ dexterioribus mãmis inuſtis ad conſueta ſua
officia exercebant. Vnde amazones dictæ ſunt.
Ambidexter cum.i.latino &.x.ãte.t.exili ſcribitur:
componitur ex αμφω:quæ latine ut ſupra uidi/
mus transfertur ambo.& Δεξιοσ dexter.
Ambracia cum.c.exili hoc eſt ſine aſpiratione &.i.
latino ſcribitur.ubi.p.in.b. cõuertimus.Ná apud
græcos ampratia ſcribitur.urbs eſt i ebiro teſte Li
uio libro.vii.de bello macedonico.aſpero ſubiecta
tumulo. Arcemq; habet in tumulo poſitá. Eſtq;
iuxta aretonẽ nauigabilẽ fluuiũ: dudũ fuit pirrhi
regia:de qua Ouidi. lib.ix. metamorpho. Præter
erant uecti certatam lite deorum.
Ambraciam:uerſiſq; uident ſub imagine ſaxum.
Inducis actiaco quæ nũc ab apolline dicta eſt. Nã
ibi actiũ ẽ oppidũ & promontoriũ:ubi Auguſtus
uictis Antõio & Cleopatra:nõ mõ refecit ſed am/
pliauit templum actieſis Apollinis:ut dixit Sueto
nius & actienſes ludos iſtituit:ut uidimus i dictio
ne actiũ. Sinus ẽt huic urbi ad iacens:ambratia ſi/
militer dicitur:cuius circuitũ deſcribẽs Ptolomæ/
us primo ponit acarnanũ oppidũ:deide ſubſequẽ
ter aratii fluui hoſtia:deinde Ambraciá urbẽ:poſt
illá actiũ oppidũ & laucas promontoriũ:deinde a
ziliá urbẽ deinde acheloi fluuii hoſtia qui termi/
nus eſt epiri hoc eſt eius partis:quæ Acarnáia dici
tur:ut illis dictionibus uidimus.
Ambroſia cũ.i.latino ſcribiť:herba ferť dulciſſimi
ſaporis:adeo ut ex illa depaſci ſint crediti: dicente
Oui.lii.de põto Nectar & ambroſiá latices epulaſ
q; deoꝝ.det mihi formoſa grata iuuẽta mãu Dia
ſcoridẽs uero dixit ãbroſia quá multi artemuſiá di
cũt.plurimas i fructice detiet uirgas lõgas palmis
tribus hẽtq; folia i initio minuta ſimilia rutæ uir/
gæ uero ſũt plenæ ſemine:q̃ſi acinis odorẽ uini ha
bẽtes:Nec unq̃ herba floret:hẽtq; radicẽ duobꝫ pal
mis lõgã:Pli.artemiſiá:credit. Sane ab ãbroſia adie
ctiuũ ãbroſius ãbroſia ãbroſiũ deriuať:q̃ſi diuinus
diuia diuinũ: aut imortalis & imortale:ũde Ho.
αμβροσιαι καιχασαι.i.ut traduxit. Virgi.in pri
mo.æneí. Ambroſiæq; comæ:hoc eſt diuinæ.
Amethiſtus penultima cũ.th.aſpirato. &.i. latino:
ultía cũ.t.exili ſcribiť:lapis eſt pcioſus coloris pur
purei cõtra ebrietatẽ ualẽs:unde nomẽ aſumpſit:
Ná a negationẽ indicat:& μεθη ebrietatẽ:ide ame
thiſtinus. Vt Iuuenalis i ſatyra. Et ſpes & ratio in/
gt:Vendũt amethiſtina. at uero Hora.nõ amethi/
ſtina in neutro:ſed amiſtidẽ amato.th.aſpirato p
tulit in fœminino rũ ait i li.carminũ prío:Baſſum
threicia uincat amiſtide:qđ acrõ ãnotauit aſſerẽs
ſic apđ ãtigores platũ:ſed ſuo tpe amethiſtis dici.
Amyclæ cũ.y.græco &.c.nõ aſpirato ſcribiť:fuit la
coniæ ciuitas Apollini ſacra:ut ait Home.libro ſe
cundo iliad.fuitq; Caſtoris & Pollucis patria: qđ
li.iii.ge.terigit Vir.cũ ait: Talis amyclæi Domitus
Pollucis habenis Cillarus:& equoꝝ graii mẽineť
poetæ. Similiter Statius libro primo achilleidos
Soluerat œbalio claſſem de litore paſtor Dardaꝛ
nus incautas blãde populatus amyclas: & ide amy
clæus cũ.æ.diphthõgo deduciť:ut Vir.pſato libro:
armaq; amyclæũq; canem .creſſamq;.pharetrá:q̃ſi
bonos canes pducat:& Ouidi.octauá epiſtolaꝝ he
roidũ inquit:Caſtori amyclæo:& amyclæo pollu
ci. Alia hoc nomine uocitata fuit in Italia urbs iter
Caietá & Tarraciná conſtituta: quæ teſte Seruio
ſuper.x. Virgilii libro a lacõibus.q Caſtoris & Pol
lucis comites fuerant conſtructa fuit: quæ deinde
tacendo piit.ut dixit Lucilius & Virgilius tetigit p
fato libro cũ ait: Tacitis regnauit amyclis. Quod
ſane per hũc modũ fuiſſe ferť: Ciues eius urbis cũ
pithagoreá ſectá a cæde omniũ animaliũ abſtinen
tes obſeruarent:& ex uicinis paludibus natos ſerꝛ
pẽtes occidere nephas putarẽt ab iiſdem interem/
pti ſunt:quam ſententiam Pli.his uerbis li.v.natu
ralis hiſt.confirmare uideť dicenter Iuxta Tarrha
cinam fuere Amyclæ a ſerpẽtibus deletæ. hæc il/
le:ſed tacitas dixit Amyclas Virgili.hoc eſt pytha
goræas: quia taciturnitatem Pythagoras primũ
diſcipulis per quinquenniũ indicebat. Alii uero ex
ponunt cum frequẽter falſo nunciarentur hoſtes:
& iani terrore ciuitas quaſſeretur: lata lege cautũ
eſt ne quis unquam hoſtis nunciaret aduentũ. Po
ſtea uero cũ hoſtis nullo nunciáte ueniret:ex ipro
uiſo ciuitas capta eſt.unde tacitæ dictæ ſunt:qa pe
riere ſilentio. Hinc eſt quod ait Lucilius:mihi neꝛ
ceſſe eſt loqui. Nam ſcio Amyclas tacendo periſſe.
Amyclas etiam in ſingulari ſimiliter cum.y.græꝛ
co:&.c.exili ſcribiť.fuit nauta pauperrimus i Epiro:
de quo Lucanus libro quinto plura proſequitur.
Amyclon cum.y.græco ſcribiť ciuitas fuit Peoniæ
ſeu mauis Macedõiæ:nõ lõge ab Axio fluuio:tro/
ianis auxilia mittẽs:ut oſtẽdit Home.li.iliados.ii.
Amygdala cum.y.græco ſcribiť:diciť a nřis nux lõ
ga. Virgilius libro georgicoꝝ prío. Cũ ſe nux pluꝛ
ría ſyluis iduet i florẽ:expõit Seruius.i.nux lõga.
Amyne cũ.y.græco ſcribiť:fuerũt teſte Macrobio
libro tertio ſaturnaliũ loca:ubi poſtea Phalernum
dictũ fu it. Et inde amynæus cum.æ.diphthongo
i penultíma ſcribiť. Virgilius libro georgicorum
ſecundo: Sunt & amyneæ uites firmiſſima uina.
Amyntas cum.y.græco &.t.non aſpirato ſcribitur
ponitur a Theocrito & Virgilio paſtor:quo etiam
nomine Alexandri auus:hoc eſt pater Philippi co
gnominatus fuit:quin & alii plures.
Amyntor cum.y.græco &.t.exili ſcribitur: fuit te/
ſte Homero libro ſecũdo iliados phœnicis pater.
Vnde dixit Ouidius in tertia heroidum epiſtolaꝛ
rum: Venerunt ad te Telamone & amyntore nati.
Amythaon cũ.y.græco &.th. aſpirato ſcribiť: fuit
uir argiuus:př Melãpi medici:ut oſtendit Homeꝛ
diuerſis i locis odiſ.a quo melãpus ipe dictꝰ ẽ amy
thaonius: Vir.li.geor.iii. Amythaõiuſq; melãpus.
Ammon cũ duplicato.m.&.abſq; aſpiratione prin
cipii ſcribiť:a noſtris arena diciť. Nam cum Liber
pater deuicta iá india per extrema Libyæ cum to
to exercitu gradiẽs maxima ſiti laboraret:Ioui hu-

militer ſupplicauit:ut in hoc arduo caſu ſe illi pa/
trē oſtenderet. Cui cum repente occuriſſet aries:il
lo duce ad limpidiſſimum fontem deductus eſt.
Moxq; ſub oculis ammirātis euāuit. Quare credi
derunt cuncti arietem illum iouem fuiſſe. Ad hu
ius ergo tantæ rei memoriam ſumptuoſiſſimū tē
plum conſtrui fecit quod iouis ammonis hoc eſt
arenarii cognominauit. In quo ſcilicet ſimulacrū
arietis forma præſtabat: de quo Lucanus libro no
no Catonis iter per Libyam deſcribens ait.
Vētum eſt ad tēplum libycis quod gētibus unum
Inculti garamantes habent: ſtat corniger illic.
Iuppiter ut memorāt: ſed nō aut fulmina uibrans
Aut ſimilis noſtro: ſed tortis cornibus ammō. Et
inde ammoniacus gūmi quoddā ſeu lachryma di
citur: quæ ut late Plinius libro. xii. naturalis hiſto
riæ rettulit ex arbore gignit: quā metropō uocāt:
iuxta oraculū Ammonis. Idem lib. ii. eiuſdē ope/
ris prius dixerat ibidē eſſe fontem: q die friget: no
ctibus feruet. Quod Ouidius libro. xv. metamor/
phoſeos tetiget cum ait.
Media tua corniger ammon.
Vnde die gelida eſt: ortuq; obituq; caleſcit.
Amomū abſq; aſpiratione principii uel duplicatio
ne ipſius. m. ſcribit: herba eſt ſuauiſſimi odoris.
q̄ Pli. li. xii. natu. hi. naſci dixit i Armenia: Arabia:
& Pōto: armenicā uero p̄oibus Diaſcorides laudat
Amorges cum. r. poſt. o. & ante. g. ſcribitur: fuit ex
Larii ducibus unus: qui i Caria occiderūt: ut oſtē/
dit Herodotus circa finem libri quinti.
Amœbæus antepenultima cū. œ. & penultima cū
æ. diphthōgis ſcribitur: genus eſt carminis æqua/
li numero alternatim prolati: ut Vir. in bucolicis:
Alternis dicetis: amāt alterna camænæ: ūde dicit
quaſi αμοιβαλον: quod eſt alterne: & mutue. Nā
ad αμοιβω: quod eſt commuto deriuatur.
Amnis quidam græcū eſſe uolunt: & componitur
ex αμφω: q eſt circum: & nare fluere. Varro uero
oſtendit eſſe latinum: & ab ambio quod eſt deſcē/
do deriuatum.
Amphiareus cum. i. latino & . eu. diphthongo ī fine
ſcribitur: fuit Oiclei filii. Antipharis filii Melāpi fi
lius t Vnde Statius libro thebaidos tertio inquit:
Ac prior oiclides ſolita prece numen amicat: Fuit
Apollinis uates: & iter augures clarus. Ita ut cum
primū pubeſceret: ab argonautis uocatus acceſſit:
ut eodē li. Statius ipſe mōſtrauit: deide cū tpis ſuc
ceſſu Adraſtus argiuoꝝ rex expeditionē i theba/
nos acturus eēt: una cū Melāpo uare montē am/
phiſāta aſcēdit: uiſurus qd ex bello argiuis euētuꝝ
eēt: & cū iter alia p̄uidiſſet ſe ex eo bello nō reuer/
ſuꝝ. latebras petiit: q̄ oia Eriphilæ uxori tāq̄ fidiſ/
ſimæ idicauit. Sed iā cunctoꝝ principiū exercitu
parato. cū ſolus ipſe peteref a cūctis: & lōgior mo/
ras tediū pareret uniuerſis: uxor illius pacta cū Ar
gia filia adraſti cigulū ſeu monile p̄tioſū: qd' Vul/
canus Hermione priuignæ: & uxori Cadmi prius
dederat: maritū detexit: q cū Thebas cū aliis prīci/
pibus nō rediturus peteret: & die q̄ curru & armis
nobilis ueniſſet i p̄liū: facto repēte maximo terre/
motu telluris uoragine abſortus obiit. Quare di/
xit Statius libro ſexto uiuū illū & armatū ad infe
ros deſcendiſſe. Cætera uero q̄ deinde ſecuta ſunt
uidebimus i dictione Eriphile & dictiōe Callīroe
Amphibolū cum. i. latino & unico l. ſcribitur. a no/
ſtris dicitur ambiguum. Nā componit ex αμφι
quod ē undiq;: & βουλυ conſilium: unde amphi
bole uel amphibolia. i. ambiguitas.
Amphibologia eodē modo ſcribitur: & ex αμφι cō
ponit atq; logia. quæ eſt ſermocinatio. q̄ſi ſermo
ille ſententiā dubiam indicet: ut dico lacedæmo/
nas athenieſes ſuperaſſe. Simili mō reſpōdit Apol
lo ad pyrrhū dicēs: Aio te æacida romanos uince/
re poſſe. Fit ēt p incertā diſtinctionē: ut Virgi. lib.
æneidos primo: Bellū ingens geret italia: ubi quis
intelligere poſſet de īgenti italia: ſicut de īgēti bel/
lo. Et eodē libro: Aurea ſubnectēs exertæ cingula
māmæ: ubi teſte Seruio dubiū eſt an ipſam aureā
uel aurea cīgula dicere uelit. Sed ſimilia q̄doq; me
tri rōne ampgibologiā abiiciūt: & certitudinē ex
metro aſſumunt: ut Vir. in buco. Mollia lutheola
pingit uacinia caltha: ubi nō poſſumus mollia ad
caltha referre: nec uacinia ad lutheola: quia niſi lu
theola ſextus ſit caſus: nō ſtaret uerſus. Idē li. æeni.
ix. Criſtaq; tegit galea aurea rubra: ubi duo abla/
tiui ſunt & duo noīatiui: quos metrica rōe diſcer/
nimus. Nā rubra & criſta lōgas habēt ultimas: qa
ablatiui ſunt caſus. Fit ēt amphibologio p cōmu/
ne uerbū: ut deprecat Cato: Calumniat Cicero.
Præſtolat Brutus. dedignatur Antonius. i qbus nō
oſtenditur an actionē denotēt uel paſſionē. Simi/
li mō fit i æquiuocis. ut ſi quis dicat cais mordax
eſt: nō intelligitur an de cæleſti ſidere: uel piſce ma
rino: uel latrabili aiali loq̄tur: cū eorū quiſq; mor/
dere dicatur. Similiter acies acuta ē: ambigitur an
de acie oculorum uel gladii uel militum.
Amphibrachus cum. i. latino & . r. poſt. b. & ante. a.
atq;. ch. aſpirato ſcribit. pes ē tribus ſyllabis cōſtās
& breuē ex utraq; extremitate. atq; longam in me
tro detinens: quod nomē ipſum indicat. Nam ex
αμφι. quod eſt undiq;: & βραχυσ breuis dicitur.
Amphilocus cū. i. latino & . ch. aſpirato ſcribit: fuit
athenienſis philoſophus: & agriculturæ ſcribitor
ut teſtis eſt Varro libro rerum ruſticarum primo
Amphilythos cum unico. l. ſequente. y. græco & . t.
non aſpirato ſcribit: poteſt interpretari undiq; diſ
ſolutus. Nā a λυω cōponitur. qd' ē diſſoluo fuit te
ſte Herodoto libro hiſto. primo uir acarnanus: cu
ius oraculo fretus Piſiſtratus deuictus apud Mara
thona athenienſibus urbem tertio occupauit.
Amphimachrus cū. c. nō aſpirato ſcribit: pes eſt ex
tribus ſyllabis cōſtans: quaꝝ prima & ultima lon
ga eſt: & media breuis: ut nomen eius indicat: qd
eſt αμφι. i. undiq;: μακροσ longus.
Amphimachus cum . i. latino & . ch. aſpirato ſcri/
bitur: fuit Amphiarai uatis ex uxore Eriphyle fi/
lius: quem Homerus cum aliis græcorū ducibus
ad Troiam ueniſſe ſcribit.
Amphion cum. i. latino ſcribitur: habetq; accētū in
penultima fuit teſte Seruio in alexim iouis & An
thiopes filius. Alii dicūt Mercurii: a quo ſuſcæpta
lyra adeo dulciter cāebat: ut ſaxa ad ſtruēdos mu
ros thebanos traxiſſe dicat dicēte Horatio in poe
tria. Dictus & Amphion thebanæ cōditor urbis.

Saxa Mouere ſono teſtudinis & prece blanda:
Ducere quo uellet. Et Statius lib. thebaidos prio.
Penituſq; ſequar quo carmine muris.
Iuſſerit amphion tyrios accedeſ mõtes. Et ſeneca ĩ
Hercule furente. Cuiuſq; muros natus amphion
ioue Struit canoro ſaxa modulatu trahens. Ob q̧
dicebat Virgilius in Alexi.
Canto quæ ſolitus ſi quando armenta uocabat.
Amphiõ dircæus ĩ actco aracyto. Nã teſte Pli. lib.
vii. natura. hiſt. primus rõnem muſicã adinuenit
Amphito cum. i. latino ſcribiſ. fuit teſte Heſiodo ĩ
theogonia nympha Oceani & Thetios filia.
Amphytrites ãtepenultima cum. i. latio penultima
cũ. y. græco & ultima cum. t. nõ aſpirato ſcribitur
inſulæ ponuntur ab Homero ĩ hymno appollinis
nec ubi ſint explicat.
Amphiſa cum. i. latino ſcribitur: fluuius eſt ĩ pho-
caica regione: ut oſtendit Lucanus in tertio.
Amphitryon cũ. t. nõ aſpirato & y. græco ĩ penulti-
ma ſcribiſ: fuit Alchæi thæbani filius. q alcmenã
Electryonis filiã ex Lyſidice formoſiſſimã habuit
uxorẽ a ioue amatã: ex q̃ Herculẽ genuit: q nõnũq̃
a marito matris ãphitryoniades a poetis diciſ. Si-
cut Helẽa a Tyndaro tidaris: q̃ ſimiliter iouis filia
diciſ. Amphitrite cũ. i. latino utrobiq;: & ſimiliter.
.t. abſq; aſpiratione alia ſcribiſ: fuit Neptuni uxor:
q̃ cũ Neptunus primo uxorem ducere uellet: teſte
Eratoſthene poeta græco: & illa uirginitatẽ ſer-
uaſ cupet fugeretq; ad Atlãta: q̃ſitũ illã Neptunus
delphinẽ miſit. q cũ diuerſa p loca uagareſ: ad uir-
ginẽ tãdẽ peruenit. Cui adeo efficaciter pſuaſit: ut
eoꝝ nuptias ſumma pace conficeret. qua propter
ad cælũ Delphinẽ tractum: & ſtellificatũ dicũt: &
poniſ a poetis amphitrite comuniter p aq̃: q̃ uni
uerſũ circũplectiſ orbẽ: dicẽte Oui. li. meta. i. Nec
brachia lõgo Margine terraꝝ porrexat amphitri-
te Amphitheatrũ cum. i. latino ſequẽte. th. aſpira-
to: & in fine cum. t. exili ſcribitur: & dici poteſt ad
litterã ũdiq; ſpectaculũ. Nam cũ theatrũ ut ĩ ea di-
ctiõe uidebimus formã habeat hẽycicli. duo thea
tra ĩ unũ coniuncta amphiteatrũ conſtituunt: ut
oſtẽdit Plinius libro naturalis hiſtoriæ: Cũ de. C.
Curionibus pẽſilibus theatris peractabat. Nã teſte
Cornelio tacito in geſtis Neronis: Ipſo & L. Piſo-
ne conſulibus. C. Iulius Cæſar in cãpo martio pri
mũ amphiteatri mollẽ poſuit. quã Suetonius ab
illo deſtinatã: poſtea ab auguſto mauſeolũ ædifica
turo deſtructã dicit Suetonius etiã in. C. Cæſaris
operibus ſcripſit Statiliũ Taurũ amphiteatꝝ ædi
ficaſſe. Et de ueſpaſiano primũ: poſtea de Tito eius
filio ſcribens ãphiteatri opus utriq; attribuit. Sed
de eo amphitheatro quod coloſeum dicũt dubiũ
uideſ quẽnã illud ædificaſſe dicamus. Nã quidam
Veſpaſianũ illud ichoaſſe: & pfeciſſe: dicẽte Sueto-
nio in illius uita: Itẽ fecit amphiteatrũ urbe media
ut deſtinaſſe cõperat Auguſtũ: quidã Titum eius
filiũ: id opus confeciſſe: quidã Veſpaſianũ inchoaſ-
ſe: & Titum pfeciſſe putant. Sed amphitheatrum
dedicaſſe: ſtratiſq; iuxta celebriter extructis dixit
Suetonius ĩ illius uita. Vnde Martialis in epigrã-
mate ad Titum: uel ut alii uolunt ad Domitianũ
Aarbara pyramidum ſileat miracula memphis.
Aſſiduus iacet nec babylona labor:
Nec triuiæ templo molles laudentur honores:
Diſſimuletq; deum cornibus ara frequens.
Aere nec in uacuo pendentia mauſeolea.
Laudibus immodicis cares in aſtra ferant.
Omnis cæſareo cedit labor amphiteatro:
Vnum pro cunctis fama loquaſ opus: fuitq; hoc
amphiteatrũ in pte domus aureæ Neronis: q̃ a
Veſpaſiano & Tito penitus deleta fuit. ut uidebi-
mus ĩ dictione coloſſus: & latius ĩ dictione Roma
Nec ſolũ ãphiteatrũ dicebaſ: ſed a multis arena ſæ
piſſime uocitata eſt: Nã ſic quoq; ſimilis molles: q̃
nũc Veronæ: & altera q̃ Polæ cõſpiciſ: arena noia-
tur: Quod nomen aſſumpſiſſe puto ab arena: q̃ in
medio illius plateæ ne gladiatores: & alii defflue-
rẽt ſternebaſ cũ lapidibus ſtratã fuiſſe ueriſimile
ſit. Ideo ait Iuue. Larũ media ſulcũ deducit arena:
Nã certabãt q̃doq; inter ſe hoies ĩãphiteatro. Nõ-
nũq̃ cũ urſis: leonibus: & aliis feris beſtiis: qđ cer-
tamen munus gladiatoriũ dicebaſ & certãtes ipſi
gladiatoreſ a gladio: gladius ãrẽ mucro ſeu ẽſis nõ
cultellus: tu male utũſ: nõnulli: Dicũſ ẽt beſtiarii
pcuſſores: & laniſtæ a laniãdo. Iuue. in ſatyra Stẽ-
mata qd faciũt? Inueniens aliquo cũ pcuſſore iacẽ
rẽ. idẽ ĩ ſatyra Credo pudiciciã. Teſtãdi cũ ſit leno-
nibus atq; laniſtis Libertas. Similiter ab arena are
narii: & aretæ qđ artificioſe ferebãt: ut ĩſequẽtẽ ad
uerſariũ opirẽt: & ĩplicitũ uiribus ſuparẽt rætiarii
d cti ſũt qđ ræte a iaciẽdo iaculum appellabãt. Et
ob ſimilẽ cãm dicti ſũt laq̃ari cũ fugiẽtẽ iniecto la-
q̃o ĩpedirẽt pugnabantq; ſæpiſſime fuſcina ſeu tri
dẽte. ut Neptuno honorẽ ĩpenderẽt. Vnde Iuue.
in ſatyra Stẽmata qd faciũt inq̃t. Mouet ecce tridẽ
tem Poſtq̃ uibrata pẽdẽtia rætia dextra: ne q̃cq̃ ef-
fudit. Nãq; multi pmũ capite dãnari. mox alii ĩ bel
lis capiti illic cũ feris pugnãdo mortẽ oppetere co
gebãſ. Ita ut teſte Seneca duo q ad id certamẽ por-
tabanſ: mortẽ ſibi prius cõſtituerit. unde ẽt Clau-
dius Cæſar paccatis ægyptiis: & in poteſtatẽ reda-
ctis militibus: quoꝝ nõ pua manus ob effluentiã
opũ rebellauerat ptẽ occidit: & ptẽ pugnaturos cũ
beſtiis miſit. Idẽ Ioſephus de captiuitate iudaica.
Titũ diuerſis ĩ locis de captiuis iudæis feciſſe oſtẽ-
dit. Sed deĩde mali auari hoĩes cũ beſtiis pugnatu
ri publice accipiebanſ. Veꝝ hãc ſanguinariã uolu
ptatẽ pugnãdi cũ beſtiis primũ athenieñſes cõperiſ-
ſe dicunſ: & ad ciuitatẽ in honorẽ ſcithiæ Dianæ
cõduxiſſe. Sed teſte Iulio capitolſo ĩ uita Pupieni:
& Balbini multi ueteꝝ dixerũt deuotionẽ hanc a
romanis factã cõtra hoſtes: ut ſanguĩe litato roma
ni ipſi ſpecie pugnaꝝ ſeuiores fierẽt. Ita ut pugnas
uidẽtes: & uulnera ferrũq; & undas inter ſe cohor
tes cũ in bello cõtra armatos hoſtes eẽnt: uulnera:
& ſanguinẽ nõ horrerẽt: ſcribit ẽt Suetonius Do-
mitianũ edidiſſe ludos: & ſpectacula ratibus ĩ am
phitheatro aq̃s q̃tum oportuit undato.
Amphora cũ. ph. aſpirato ſcribiſ græcũ eſt: & apud
illos generis maſculini diciturq; αμφορεὺσ. Sed
hæc dictio ut multæ aliæ cõmutatiõe terminatio
nis: ẽt genera ipſa commutat: ut κρατηρ cratera.
ο χαρτησ hæc cartha κηροσ hæc cæra: ο πανθηρ
hæc panthera Hora. in ſecunda epiſtolarum. Si ſo

ret in terris Democritus:ſeu.
Diuerſum confuſa genus panthera camelo.
Siue elephas albus uulgi conuerteret ora.

Amphryſus cum.y.græco poſt.r.ſequente.s.conſo
nante ſcribiť:fluuius eſt thſſealiæ:iuxta quẽ armẽ
ta regis Admeti Apollo diuinitate ꝓuatus:ob pul/
ſatos ciclopas pauiſſe tradiť. Vnde ait Vir.li. geor.
iii.Paſtor ab amphryſo.Lucanus lib.vi .Et flumie
puro irrigat amphryſus famulantis paſcua phœbi

Amphiſtos cum.i.latino poſt.s.&.t.ſimplici ſcribi/
tur:fuit proprium puellæ nomen.

Amulius cum unico.l.&.i.latino ſcribitur : fuit al/
banorum rex:& Numitoris frater.

Amocreon cum.c.nõ aſpirato ſcribitur : fuit poeta
lyricus:& patria teius. hic Banthillũ adoleſcẽtulũ
ſamium ardenter amauit:dicente Horatio libro.
iiii.odarum i ea oda:cuius initiũ eſt Mollis inertia
Non aliter ſamio dicunt arſiſſe bathyllo.
Anacreonta teium:qui perſæpe caua.
Teſtudine fleuit amorem: & Ouidius de eodem
libro ſecundo faſtorum:
Quid niſi cum multo Venerẽ contemnere uino:
Præcepit lyrici teia muſa ſenis. Hic teſte Pli.lib . v.
natu.hiſt.acino uuæ paſſæ ſtrangulatus occubuit.

Anacarſis cũ.ch.aſpirato ſcribitur : &.i. latino : fuit
philoſophus ex ſcithaꝝ geneř ſapiẽtiæ admirãdæ
ut dixit Cicero libro quinto de quæſtionibus tu/
ſculanis. Immo affirmat Herodotus li.hiſtoriarũ
iiii.neminem ex ſcithis ſapientem audiuiſſe niſi
hunc:quẽ ſapiẽtiſſimum fuiſſe teſtať:fuitq; Gnu/
rii filius:& Cadnidi ſcitaꝝ regis frater:& tandẽ te/
ſte Ioſepho libro.iii.ad grammaticum:cũ ad ſuos
reuerteretur:& conaretur græcoꝝ leges ſuis indu
cere:in uenatione a fratre ſagitta occiſus interiit : di
cens ſe gratia eloquii: & diſciplinæ in Græcia con
ſeruatum:ob quæ in patria peribat.

Anadiploſis cum.i. latino utrobiq; ſcribitur : dici
poteſt a noſtris reduplicatio. Nã cõponitur ex αγα
qđ plærũq; i compoſitione dicit re & : Διπλοσις
duplicatio:Fitq; tũc quoq; cum uerſus aliquis ab
ea dictione incipit: i quam præcedens uerſus deſi
nit:ut Virgilius in Damone:Certent & cygnis ulu
læ: ſit tityrus Orpheus:Oroheus i ſyluis:inter del
phinas arion.

Anaglyphon cum.y.græco ſcribiť : ſignificat apud
noſtros deſuper ſculptum.Nam ex ana componi/
tur:quod nonnũquã deſuper indicat:& γλυπτω:
quod eſt ſculpto.

Anagrus cum.r.poſt.g.ſcribitur:fluuius eſt theſſa/
liæ:cuius aquã centauri ab Hercule uulnerati qa ĩ
illo ſe lauerant impotabilem reddiderunt.

Analogia cũ.a.in ſecũda ſyllaba:& unico.n. & uni/
co.l.atq;.i.latino ſcribiť:quã ut dixit Quintilianus
ꝓxime e græco trãſſerentes ꝓportionem uocaue
runt: eius ut ait hæc uis eſt : ut id quod dubium
eſt : ad aliquid ſimile de quo non quæritur refe/
rat : ut in certa certis ꝓbet : ut ſi q̃rať funis maſcu
linũ:ſimile illi ſit panis:id ẽt ex diminutione diſq/
runt:ut qa funiculus maſculinum:ſit an fœmini/
num ergo & funis:de qbus qd tenendum ſit ſuffi
cientiſſime Quintilianus expreſſit.

Anapæſtus penultima cũ.æ.diphthongo & ultima
cũ.t.nõ aſpirato ſcribiť:pes eſt q ex tribus conſtat
ſyllabis:duabus primis breuibus: & ultia lõga cõ
poniť ex ana ꝓpoſitione & pegma qđ eſt ludus eo/
qđ ad ludos & exercitia fuerit quã maxime cõue/
niẽs:dicẽte Cice.li.tuſculanaꝝ.ii.Nõ adhibeť ſpar
tis ulla ſine anapæſtis pedibus exortatio:& hæc il/
lius eſt cõpoſitio q̃q̃ inſcii aliud qd dicant.

Anapis cũ.i.latino ſcribiť:fluuius eſt ſiciliæ leuiter
defluẽs:dicẽte Ouidio li.faſto.iiii.Præterit & cya/
nen & fontes leuis anapi:de quo Cyane ꝓſerpinæ
comes loq̃ndo Plutoni apud Oui.lib. metamor/
phoſeon qnto. Et me dixerit anapis. Exorata ta/
men non ut hæc exterrita.nupſi.

Anaphora cũ.ph.aſpirato ſcribiť:diciť a Cice.in di/
gnitatibus repetitio:eſtq; dictio cõpoſita ex ana ꝓ/
poſitiõe:q̃ plærũq; i cõpoſitiõe dicit re:& φερω la/
tio:& fieri dř cũ aliq̃ dictio plures i uerſu aut ſeq̃n
tibus uerſibus reperiť:ut Vir.li.æneí. Natæ meæ
uires mea magna potẽtia ſolus. Nate patris ſũmi
& reliq̃.Idẽ li.ii.Nos te dardania icẽſa tuaq; arma
ſecuti:nos tumidũ ſub te pmiſſi claſſibus æquor.

Anaſtrophe cum.t.ſine aſpiratione:&.ph. aſpirato
ſcribiť:diciť teſte Quint.a noſtris i uerſio: q̃ ut ait
ſi i ſpeciem ſolœciſmi cadat:hypbatõ quoq; appel
lari eodem modo poteſt.

Anaxagoras cũ.x.cõſonãte ſcibiť:fuit clazomenius
Hegeſibulo ſiue eubolo patre natus. Anaximenis
auditor & philoſophus ſuo tpe iclytus.Nã gloria
opibus & aio clariſſimus:patrimoniũ oẽ ſuis ſpõ/
te cõceſſit:& ſe ad reꝝ naturã ſpeculandã cõferẽs:
rem oẽm priuatã & publicã neglexit:Eratq; uigi/
ti annoꝝ in Xerxis trãſitu:& ſeptuaginta duobus
uixit hic cuidã dicenti:nonne patriæ cura tibi ẽ ul
la:reſpõdit mihi patria cura eſt:& ſumma qdem:
atq; digitum in cælum extendit.

Anaxaretes cũ.x.cõſonante in antepenultima: &.t.
nõ aſpirato i ultima ſcribiť:fuit ex cypria ſalamia
puella miræ pulchritudinis:& regali ex ſtirpe na/
ta:quã iphis popularis amabat inſane: Sed ab illa
ſemper ſpretus:ad eius fores ſe ſuſpẽdit:ut rettulit
Ouidius libro metamorphoſeos quarto.

Anaxarchus cum.x. conſonante &.ch. aſpirato ſcri
biť: fuit Abderites philoſophus Diõedis ſmyrnei
auditor. Alii Metrodorichii auditorẽ tradunt.hic
ut laertes ſcripſit inimicũ habuit Nicocreontẽ cy/
pri tyrãnũ eo qđ cũ illum Alexãder magnus aliq̃/
do in conuiuio rogaſſet qdnã de cœna illa ſentiret
dixiſſe ferunt cũcta p magnifice : O rex uerũ opor
tet iam caput Satrapæ cuiuſdã apponi Nicocreon
tẽ intuens:quo ille idignatus poſt Alexandri mor
tẽ cum naui ferretur Anaxarchus iuituſq; applicu
iſſet cypro: ab illo captus crudelibus pœnis affe/
ctus eſt : & ut refert Laertius iubente tyrãno illius
præcidi linguam fama eſt:præciſam mordicus in
tyranni faciem conſpuiſſe.

Anaxilas cũ.x. conſonãte &.i.latino ſcribiť nomen
eſt uiri ꝓpriũ:de quo Plutarchus nõnũq̃ meminit

Anaximãder cũ.x.cõſonãte: &.i.latino ſcribiť: fuit
philoſophus patria mileſius:praxidias filius & ta/
letis auditor cui in ſcola ſucceſſit hunc Ph.li.ii.na.
hiſto.dixit pitiſſimum fuiſſe aſtrologũ: & primũ
cæleſtia:ſigna docuiſſe:unde teſte Fauno.ut cõuer

ſiões Solis & eqnoctia adnotaret horoſtopia prius fabricauit primuſq; maris ac terræ circuitũ deſcripſit. Idẽ materialem ſperá coſtruxit: & paulo poſt. lxiiii. annum obiit: floruitq; ſub Policrate ſamiorum tyranno: alius teſte Laertio ſimiliter mileſius fuit hiſtoricus non ignobilis.

Anaximenes cum. x. conſonante &. i. latino ſcribitur: fuit Euriſtrati filius Anaximandri diſcipulus: atq; eius ſucceſſor. qui eo die obiit: de quo ſardis capta fuit.

Anauros cum. au. diphthõgo ſcribitur: fluuius eſt theſaliæ quaſi abſq; aura dictus: dicẽte Lucano li. ſexto. Quiq; nec humentes nebulas nec rore madentẽ aera: nec tenues uentos reſpirat anauros.

Anchemolus cum. ch. aſpirato ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Ancyle cũ. c. non aſpirato &. y. græco atq; unico. l. ſcribiť. Nãq; regnãte Romæ Numa Põpilio ſcutũ breue ac rotũdũ de cælo lapſũ ẽ: dicẽte Oui. ĩ loco pſato: Ecce levi ſcutũ uerſatũ leuiť aura decidit a populo clamor ad aſtra uenit: Et cũ aruſpices reſpõdiſſẽt illic fore orbis ĩpiũ ubi ancyle illud cõſiſteret diligẽtia Numæ ne ab hoſtibus unq̃ auferri poſſet adhibito Mamurio fabro multa ſimilia facta ſũt & ĩ tẽplo Martis poſita. & cũ. xii. ſacerdotes adoleſcẽtes nobiles: ut oſtendit Luc. li. ix. Numa ipſe marti gradiuo delegiſſet: illiſq; dediſſet ĩſigne pictas tunicas: & ſup tunicã æneũ pectori tegmen: iuſſit ipſa cæleſtia arma: q̃ ut diximus ãcylia noiauit ſuſpẽſa collo ab illis portari: & cũ ſaltu atq; tripudiis carmina decantari: quos ſane ſacerdotes a ſaltus alios noiauit dicente Oui. li. prĩo: Iã dederat ſaliis a ſaltu noĩa dicta Armaq; & ad certos uerba canẽda modos. Vnde ut ĩ ſacrorũ libris haberi dicũt: hæc ſaltãdi ratio fuit: ne. ſ. ulla pars a religione uacaret. Ita ut cautus ad aĩum: & ſaltatio ad totius corpis mobilitatẽ ſpectaret: uerũ cũ Mamurius reliq̃ ãcylia illi cæleſti ſimilia ut iuſſus fuerat cõfeciſſet. eiq; pmia. Numa obtuliſſet: ut refert Oui. dixit tũc ſic Mamurius: Merces mihi gloria dixi: Nomina extremo carmĩe noſtra ſonẽt: Inde ſacerdotes opi pmiſſa ueſtuto pmia pſoluũt: mamuriũq; uocãt: Fuitq; tãtæ reuerentiæ ſaliorũ collegiũ: ut nõ erubuerit africãus unũ de ſaliis fieri: ut oſtẽdit Li. li. vi. de bello macedonico Nec. L. Furibus Bibaculus a patre ſuo tunc magiſtro collegii ſaliorũ erubuit ancylia arma deferre cum præcedẽtibus ſex lictoribus: officio enim prætoris fungebatur.

Anchiſes cũ. ch. aſpirato &. i. latĩo atq; unico. s. ſcribiť: fuit Capis filius & æneæ pater: de cuius genealogia uidebimus in dictione Priamus: Et dicitur ẽt anchiſa: qa teſte Seruio ſup. iii. æne. huiuſmodi nomina græca terminata in es mittũt ẽt noiatiui terminationẽ ĩ a. & declinationẽ recipiũt latinã ut arrides atrida huius atridæ. & Laertes laerta huius laertæs: ſimiliter Anchiſes & Anchiſa huius Anchiſe: Sed a terminatiõe ĩ es facit patronymicũ Anchiſiades: ut Virg. li. viii. æneas anchiſiades: & fidus achates.

Ancona cũ. c. non aſpirato ſcribiť: & ab aliqbus more græco ancõ ſcribiť: qđ apud nos cubitũ ĩdicat. Nã urbs eſt ĩ piceno ſup hadriaticũ mař poſita: de qua dicit Pli. li. iiii. naturalis hiſto. a ſiculis ancõ colonia: pmontorio chimerico appoſita eſt in ipſo flectentis ſe oræ cubito. Idẽ Solinus anconeã inqt qs ignorat a ſiculis cõditã: & cum apud ſicilĩã plures fuerint dorienſiũ coloniæ: a qbus ædificari potuit dixiſſe uidetur Iuuenalis in ſatyra Criſpini: ante domum Veneris qua dorica ſuſtinet ancon.

Ancora cũ. c. nõ aſpirato apud græcos ſcribitur: latini uero teſte Seruio ſuper primum æneidos: cũ aſpiratione ſcribere conſueuerunt. quod mirum uideri dixit: cum aſpirato magis ſit græcorũ quã noſtra. itaq; ſine aſpiratione ſcribenda eſt.

Ancus cũ. c. nõ aſpirato ſcribiť: fuit Numæ põpilii nepos ex filia: & q̃rtus romanorũ rex ſic quoq; cognominatus teſte Seruio ſuper ſexto æneidos ab αγκονοσ: ideſt a cubito quẽ ĩcuruũ habebat.

Androgynos cũ. r. poſt. d. ante. o. atq;. y. græco ſcribiť: is diciť q uir eſt & fœmina. Nam cõponiť ex ανδροσ: ideſt hominis γυνησ fœminæ: quaſi ex homine & fœmina.

Androgeus cum. r. poſt. d. & ante. o. atq;. c. abſq; dithõgo ſcribiť: fuit Minois cretæ regis filius ĩdolis admirãdæ: q cũ athenis cæteros palæſtra ſuparet: ab athenĩẽſibus: & megarẽſibus dolo occiſus fuit: cõtra quos ĩſurgẽs Minos capta megatẽſiũ urbe: & occiſo Niſo illius rege athenĩẽſibus duro tributo coegit. Alius fuit nobilis græcus: quẽ Virgi. altis carmibus occiſum narrat ab ænea: qua nocte illion captum fuit.

Andromache cũ. r. poſt. d. & ante. o. atq;. ch. aſpirato ſcribiť: unde cõponiť ex ãdros. i. hois & mache hoc eſt punga: q̄ſi hois pugna: fuit Hectoris dilectiſſima cõiunx filia Etonis thebarũ in cilicia regis ut oſtẽdit Homerus lib. iliad. ſexto. Nã ĩducẽs illã cũ Hectore loquẽtẽ lamẽtariq; miſerabiliter retulit de Achille: q patriã ſuã thebas ĩ q̃ orta fuerat euerterat: & patrẽ regẽ ſeptẽq; ſuos fratres occiderat: traxeratq; captiuã matrẽ quã deinde immẽſa ſumma redemptam. Diana apud ædes paternas commemorantem ſagittis interfecit.

Andria cum. i. latino ſcribiť: dicta ſic quoq; fuit fœmina quædam terẽtiana: quia ex andro ĩſula maris ægæi athenas uenerat.

Andron cum. r. poſt. d. ſcribiť: locus ẽ domicilii anguſtior lõgitudine: in quo uiri plurimum morabanť: ut gynecium in quo mulieres quẽadmodũ in ſua dictione uidebimus.

Andruare cum. r. poſt. d. & ante. u. ſcribitur: apud nos dicitur recurrere: & a uerbo græco dicitur qđ eſt: ανδραυειν.

Antheũ cũ. th. aſpirato ſcribiť: herba ẽ boni odoriſ.

Anger cũ. e. abſq; diphthõgo ſcribiť: fluuius eſt ex illyricis uerſus boreã fluẽs: & prĩo teſte Herod. li. hiſtoriarũ. iiii. in bãpum triballicũ: deide in fluuiũ brongũ & brõgus ultimo in iſtrum defluit.

Anyſis penultima cum. y. græco: & ultima cum. i. latino ſcribiť: fuit teſte Heredoto libro hiſtoriarũ ſecũdo ægypti rex q poſt Aſychin i ægypto regnanit: & cum cæcus eſſet fugatus fuit a Sabaco æthiopum rege: ut idem auctor oſtendit.

Anytus cum. y. græco & non aſpirato ſcribitur: fuit athenienſis uir locuples: & factioſus: hic cũ obſuas

ineptias nõnunquam a Socrate rideretur:nõ potuit id modeſte ferre ſed ita excandeſcens primũ i Socratis maledicta cũ nõnullos pro uocauit tũ ariſtophanem poetã comicum doctũ qdẽ ſed hoíem parum probũ qui accæpta ab illo grandi pecunia cõtra Socratem comediam ſcripſit cuius titulus ẽ νεφελαι.i.nebulæ quin & agẽdam illam in ſcæna ſpectãdam q; curauit in qua cũ pluta in Socratẽ tũ illud configit eum nebulas colore:& athenienſiũ religionibus detractare:& ꝑter hæc iuuenũ mẽtes ſic imbuere:ut parentibus manus infere pie & officioſe poſſent. Quæ res cũ uniuerſum populũ i ea ipſa recitatiõe a Socratis caritate & reuerẽtia auerteret: Anitus ipſe cum duobus aliis poſtridie adhuc calentibus auribus populi ab ipſa recitatione Socratem iniudicium traxit. Nam ut dixit Plato i apologia tres illum accuſauerunt. Anytus: Licon. & Melitus:q̃ ſane cõiuratio hoc modo geſta eſt: Melitus cuius nomine accuſatio ſcripta fuit: Meliti filius Socratem Sophroniſci filiũ de his criminibus ĩpetit: iura uiolat Socrates: quæ ex maiorũ inſtituto ſuſcæpit ciuitas deos eſſe non eſtimãs: alia noua demonia ĩducit cõtra ius item & fas iuuenes corrũpit: pœna illi mors: Ab cuius defenſione cũ diſcipulus Plato ſurrexiſſet. orationẽ illam exorſus eẽt: cuius initiũ ẽ ο τιουδεισ ωανδρεσ αθηναιο tantus a iudicibus clamor obiectus eſt ut diſcederet & cunctis aliis dicẽdi ac deferendi facultas ꝑcepta fuerit. Quare furore quodã & ira morte dãnatus ẽ Socrates: nec multis diebus poſt dato illi ueneno ex publico i carcere mortuus ẽ: ſed poſt paucos dies ductus pnia populus q̃uis ſero ĩterfectũ luget Socratẽ ꝑdicãt oẽs illũ ſãctitate ac clariſſimarũ omniũ uirtutũ uenerabilẽ extitiſſe ĩdicit publicis mœtor. claudunt officinæ & gymnaſia: fit ĩpetus i accuſatores: q oẽs & ſupplicatõ affecti & fugati fuerũt Socrati uero ab athenienſibus ærea ſtatua Lyſippi opus in celeberrimo loco ſita fuit.

Anius cũ .i. latino ſcribitur: rex fuit in Delo: dicente Virg. li. æneí. iii. Rex anius rex idẽ hominũ phœbiq; ſacerdos. de quo Ouidi. metamorphoſeos. xiii. plura ſcripſit hic filiũ habuit andrũ a quo andros iſula in qua regnauit denominata fuit. ut oſtendit Ouidius præfato loco.

Annus cũ duplici .n. ſcribit: idẽ eſt teſte Feſto quod græce ενυον dicit: ũde qđ nos triẽniũ illi τριενυον uocauere aliq uero nõ græcũ ſed latinũ eẽ dixerũt ut athẽis Capito teſte Macrob. li. i. ſaturnaliũ q annũ ipſũ a circuitu tpis dictũ putat eo q ueteres an ꝓ circũponere ſolebãt. ut Cato i originibus oratorũ inquit. ãterminũ ꝓ circũ terminum:& ambire q̃ſi circũ ire dr̃: ſicãnus quaſi circũ nũc dicit. Verũ ipſius ãni diuerſæ apud ãtiquos cõputatiões fuere quas macrobius ꝑfato libro recẽſuit: ſed poſt oẽs Iulius Cæſar imitatus ægyptios ſolos ut dixit Macrobi. diuinarũ rerũ oíum cõſcios ad noſtrũ ſolis q trecentis ſexaginta quinq;:& quadrãte curſũ cõficit annum redegit de quo Oui. li. faſto. q̃rto ait.

Is decies ſenos tercentum:& quinq; diebus.
Iunxit:& e pleno tempore iuncta die.

Quare cæſar in cõuiuio Cleopatræ apud Lucanũ lib. x. dicebat ad Chorebũ: Non, meus eudoxi uincat faſtibus ãnus. Nã ſicut lunaris ãnus mẽſis ẽ: q a Luna paulo minus q̃ mẽſem i zodiaci circuitõe cõſumit: ita ſolis annus eorũ dierũ nũero colligẽdus fuit: quo zodiacũ ipſũ i ſua circuitiõe cõficit hoc ẽ dũ ad id ſignũ ſe denuo uertat: ex quo digreſſus ẽ unde ãnus uertẽs ab antiquis uocabatur: & dicebatur magnus cũ lunæ ãnus breuis uideret dicẽte Vir. li. æneí. iii. Interea magnum ſol circumuoluitur ãnum:& ab ãno ãnona deducit quæ ãni eſt alimonia:& cũ duplici .n. ſimiliter ſcribitur hẽtq; accentũ i penultima nec tãtum eſt frumẽtaria: ſed ẽt aliarũ rerũ ut Ci. li. ii. de diuina. ſi epicuri de uoluptate liber roſus eẽt: putarẽ ãnonã i macello cariorẽ fore: licet forte macellũ nõ tãtũ ꝓ loco ubi caro uẽdi cõſueuerit accipit: ſed ubi & frumẽta ãnales ſimiliter ab ãno deducũt: i qbus res geſtæ p ãnum ſcribebãt quæ ẽt penultimã ꝓducit ſecũdũ eã grãmaticæ regulã: qa dicit omnia denominatiua q̃ i ſingulari nominatiuo terminant i alis ut animalis liberalis:& ſimilia penultimã produci competiũtur. atq; per unicum .l. ſcribi cõſueuerũt. ſimiliter & ab ãno ãniculus puer: & ãnicula puella & amiculum iumentũ deducit: hoc eſt unius anni ſicut bimus bima bimũ duorũ annorũ: trimus trima trimũ annorũ q̃drimus q̃drima q̃drimũ q̃ttuor annorũ & nõ amplius cõperit q̃ ſane diminutiua nõ ſunt. Nec de aíabus mõ ſed de inanimatis idẽ dicere poſſumus: ut ãniculũ uinũ bimũ oleũ de pueris tamen magis loquit per diminutiuum bimulus trimulus quadrimulus: qa iter hos annos adhuc parui ſunt. Repimus ẽt apud iuriſconſultos bina trina q̃drina die ꝓ tpe biẽnii: triẽnii: q̃driẽnii. Nã diẽ in fœminino ꝓ tpe accipit: ut ipa dies ferit hominẽ prudẽtẽ:& multa die dat magnã hoíbus experiẽtiã. Vnde Pedianus diẽculã ꝓ puo tpe uult fieri qđ nr̃i tpis iuriſpiti nõ ĩtelligũt dicius tñ i maſculino externo die craſtio die nõ heſterna die & craſtia ad diẽ nõ uẽit ad diẽ nõ affluit. i. die ꝑſtituto.

Anonymus cum .y. græco ſcribitur: dici dici poteſt a noſtris abſq; nomine.

Antæus cũ .t. nõ aſpirato & .æ. diphthõgo in emendatiſſimis græcorũ codicibus ſcriptũ comperi: at eorũ nõnulli cũ .th. aſpirato & .e. ſimplici ſcribẽdũ uolũt dicẽtes cõpoſitũ uocabulũ eẽ ex anni ꝑpoſitione græca q̃ in cõpoſitiõe plærũq; apud nos contra deſignat:& heos dictione aſpirata & ſine diphthongo q̃ ſolẽ indicat q̃ſi cõtra ſolem fuiſſe dicat. Nã fuit gygas libycus ex mauritania ab hercule uictus quẽadmodũ plura de eo ſcripſit Luc. li. iiii.

Antagoras cum .t: exili ſcrit nomen fuit uiri ꝓpriũ de quo ſæpe Plutarchus.

Antalcides abſq; aliqua aſpiratiõe & .l. latino ſcribitur nomẽ fuit ꝓpriũ uiri ſpartãi ut oſtẽdit Plutar.

Antandrũ cũ .t. exili ſcribit ſaxũ eſt magis q̃ inſula: ut Pli. li. iiii. natu. hiſto. & Solinus itidem ferũt dicentes iter tenedũ & chiũ quã ægeus ſinus pandit a dextera nauigãtibus ſaxum eſt qđ antandrũ dicimus: hoc enim uerius quã inſulæ nomẽ meruit. Et quoniã uiſcentibus ꝓcul capræ ſimilitudinẽ repreſentat: quã græci ægã nuncupant ab eo ægeũ ſinũ dictũ nõnulli putauere: ut ſupra uidimus ẽ ẽt eiuſdẽ nois ciuitas in phrygia dicta antandros: te

ſte Seruio ſup.iii.æneidos uel qđ de antandro īſu/
la eam cōdiderūt coloni uel ꝙ græci ueničtes per
thraciā cæpere Polidoꝝ: ꝑ cuius ꝓcio hāc habuere
ciuitatē:q̄ ex facto nomē accæpit: hoc eſt ουτιαν/
Δρορ.i.pro hoie quē poſt accæptum ꝓcium occi/
diſſe lapidibus ferunt. Euripides uero aliter dixit
quē Virgil.ipſe non ſequit̃:ſub ciuitate igit̃ phry/
giæ magis q̄ ſub inſula ſe ad diſceſſum præparaſſe
ænea ex Seruii expoſitōe oſtēdere uidet̃ Virgilius
cum ait Claſſemq; ſub ipſa antandro & phiygiæ
molimur montibus idæ.
Autapodoſis cū.t.nō aſpirato ſcribit̃ dici pōt a:n̄ris
retributio. Nācōponit̃ ex anti & apo ꝓpoſitiōibus
quæ re indicant:& poſis datio:ponit̃ figura cū me
dia primis & ultimis cōueniūt ut noſtrū iam hoc
factū repræhendo.p.c.nō meū ac pulcherrimum
quidē factū: uerū ut dixi nō meū ſed ueſtrum.
Anteas cū.t.nō aſpirato &.e.ſine diphthōgo ſcribit̃
fuit teſte plutarcho ſcythaꝝ rex.
Antemūta cū.t. non aſpirato utrobiq; ſcribit̃:urbs
fuit in aſia ad littora ponti nunc teſte Pli.lib.ſexto
naturalis hiſt.deſerta quōdā adeo glorioſa ut thi/
moſtenes i eā trecētas natōes.q̄ diſſimilibus liguis
uterēt̃ deſcēdeř ꝑdiderit:&pgit:ſūt q cōditā eā ab
āphito:& telchio caſtoris ac polucis aurigis putāt.
Antenor cum.t.exili.&.e.abſq; diphthōgo ſcribit̃:
fuit troianus nobilis:qui teſte Home.li.iii. ili. tpe
belli troiani ab re militari ob ſenium olim deſer/
uerat. Sed i curia ſenatuq; & dicēda ſnia erat utiliſ
ſimus. Hunc cum ænea patriam græcis prodidiſ
ſe creditū eſt: ſed ad partes Venetiæ īde deueniēs.
patauium urbem ædificaſſe dicitur.
Anthedō cum.th.aſpirato ſcribit̃ fuit teſte Home/
li.ii.iliados boetiorum urbs.
Anthemion cū.th.aſpirato ſcribit̃ &.i. latino fuit
troianus pater Simoeſi ut in ea dictiōe uidebimus
Anti cū.t.exili ut ſupra uidimus &.i.latino ſcribit̃:
præpoſitio græca eſt q̄ in compoſitione apud nos
plærunq; cōtra dicit:extra cōpoſitionē uero apud
illos cōſtruit̃ cū genitiuo:& tūc apđ nos deſignat
id quod pro nunq̄ etiā in compoſitione idē efficit.
Antias cū.t.nō aſpirato &.i.latio ſcribit̃ : fuit uxor
Proeti:ex q̄ ꝓtides genuit uidebimus i dictiōe ꝓtus
Antibacchius cū.i.latino utrobiq;:& geminato.c.
ac ſecūdo aſpirato ſcribit̃:pes ē contrarius bacchio
Nā conſtat ex duabus longis:& una breui tempo/
rum quinq;:ut natura pompeius.
Anticyra abſq; aliqua aſpiratiōe &.i.latino in ante/
penultima:in penultima uero cū.y. græco ſcribit̃
inſula eſt ad regionē phocaicam pertinēs in coryn
thum uerſa: & portū habēs amplū multarūq; na
uiū capacē:habetq; oppidū eiuſdē nomis:ut mon
ſtrat Liuius li.ſecūdo de bello macedonico. In hac
eleborū naſci ab auctoribus omnibus ꝓfitet̃ un/
de ait Ouid.li.iiii.de pōto:bibe dixiſſem purgātes
pectora ſuccos. Quicqd & ī tota naſcit̃ anticyra.
Anticlea abſq; aliqua aſpiratiōe &.i. latino ſcribit̃:
fuit Vlyxis mater:q̄ cū duceretur ad Laertæ nupti
as ab Siſypho latrōe æoli filio capit̃. & adulterat̃:
alii dicūt cū laertæ iā nupſiſſet:& ad oraculū pge/
ret cōſultura:captā a Siſypho latrone:& ut multi
putāt ex eo Vlyxem concæpiſſe. Quod aiax apud
Ouid.xiii.metamor.improperauit Vlyxi cum di
xit. Et ſanguine cretus Siſyphio. alii putāt Vlyxis
matrem auſtoliam cognomingtam fuiſſe.
Antidotū abſq; aliqua aſpiratiōe & cū.i.latino ſcri/
bit̃ apud nos dici pōt ex contrario datum:cū con/
trariis contraria curari dicant̃.
Antigonus cū.t.exili &.i.latino ſcribit̃ quo noie ui
ri plures clari uocitati ſūt. Vnus fuit theſei & phe/
dræ filius maior natu Demophoōte:q poſt fuga/
tū ab atheniēſibus patrē rex creat̃:& mutato noie
mneſtheus dictus ē. Alius fuit macedoniæ rex &
unus ex pricipibꝫ alexādri:poſt cuiꝫ moriē pluria
bella geſſit. alius fuit rex iudæo. & ab herode aſca
lōita i carceř obtrūcatus. alius phūs fuit cinicus đ
agricultura ſcribēs : ut dixit Var.lib.i.de agricul.
Antigone ſimili mō ſcribit̃:quo noie plures ēr fue/
rūt illuſtres fœmiæ. Vna laomedōtis filia & pria/
mi ſoror:q̄ cū Iunōi ī pulchritudie ſe ꝓferret auul
ſa illi ligua rōuertit̃ i cicōiā: alia fuit Oedipi regis
thebaꝝ filia:q̄ p̄ri ræco & a Creonte ī exiliū miſſo
ducarū ꝓſtabat:ut Seneca i oedipo:& Statius i the
bai.atteſtāt̃. Et cū īde ad exhibēdas ultias lachry/
mas frībus aduerſus creōtis īperia nocturno tpe ī
cāpū martiū puenīſſet:& ſororē argiā Polinicis cō
iugē ad ſimile officiū cōperiſſet cremerētq; ambæ
perēptoriū fratrū cadauera iuſſu creontis capta &
occiſa fuit de q̄ Iuue.i ſaty. Stēmata qđ faciunt me
minit:cū cōtra Neronē q tragœdias canēdo p pe/
regrina pulpita pgebat inqt ante pedes domiti lō/
gum tu pone thieſte Syrma uel antigones.
Antilogia cū.i.latino utrobiq; ſcribit̃:dici pōt con/
tradictio ſeu refragatio.
Anthylla cum.th. aſpirato &.y. græco ſcribit̃ atq;
duplicato.l.fuit teſte Herodoto urbs in ægypto.
Anthia cum.th.aſpirato &.i.latino ſcribitur fuit ci
uitas in agro propinqua Pilo : & ſub dominio aga
mēnonis:ut oſtendit Home . libro iliados nono.
Antimus cū.t.nō aſpirato&.i.latio ſcribit̃:fuit teſte
Home.li.iiii.i. priāi regis filius:& bello ſtrenuus.
Antimachus cū.t.exili &.i.latino atq;.ch. aſpirato
ſcribitur:fuit græcus poeta:q cū dolorē ſuū quē e
morte clariſſimæ uxoris lycidices cōcæpat lenire
uellet:elegiā ſcripſit:i q̄ calamitates oēs heroū alti/
us repētes enumerauit. alius fuit troianus q teſte
Hom.li.xi.iliad. donis alexādri auroq; corruptus
īpedimēto fuit quo ſecius Helena Menelao redde
ret̃ imo ꝑ cōciōe troianos hortatus ē. ne Menelaū
dum ad deos cū dio ulyxe legatus iret redire ſine/
rent ſed intra urbē atq; illic ſtarim trucidarent.
Antiopa cū.t.nō aſpirato &.i.latio ſcribit̃:fuit teſte
Home.lib.ix.ody.aſopi filia:ait.n.ſic αντιονηπι/
Δοκ ασωποιο ευγατρα:hoc ē antiopā uidi aſopi
filiā:nōnulli uero ex n̄ris Nictei regis in leſbo filiā
fuiſſe ūicūt. Hæc lyco thebārū regi nupſit quā ut
Oui.li.me.vi. Satyri celatus imagie pulchra Iuppi
ter ipleuit gemio nicteida fœtu. Nā teſte Home.
eodē li.xi.odi.pepit illi duos filios amphionē.ſ.&
zetū οιπρωτοιθηβηο ελοσεκτισαν:hoc ē q primi
ſacrariū thebaꝝ ædificaueř:hoc ē āte Cadmū. Sed
de hac antiopa reliq̄ plene uidebimus in dictione
Dirce. alia fuit amazonum regina.
Antiochia cū.t.ſine aſpiratiōe &.ch.aſpirato atq;.i.

latino ſcribiť : fuit teſte Pli.li.vi.natu.hi.urbs ĩ Syria epihane olim cognominata:quã ſeleucus nicanor antiochi filius ob ſuæ originis memoriã condidit. Hãc fluuius horõtes diuidit alia eſt iuxta pſĩ cũ ſinũ quã antiochus rex olim condidit.

Antonomaſia cũ.t.nõ aſpirato &.i.latĩo ſcribiť dici põt latine ꝓ nõie .i. uice nõis poſitio ut maia genitus ꝑ Mercurio:magnanĩus anchiſiades ꝑ ænea Vir.ii.ænei.Infœlix puer atq̧ ĩpar cõgreſſus achilli.Qui & hæc figura melius dicẽdo poetã ĩtelligimus.Vir.& græci Home.Saturniam ꝑ iunone ut dixit Ser.& cõſimilia:& hoc melius eſt exemplũ q̃ ſuperiora ubi proprie ẽ ꝑiphraſis ideſt circuitio.

Anthores cũ.th.aſpirato ſcribiť:nomẽ eſt uiri proprium:de quo Vir.li.ænei.x.Egregiũ anthorẽ latus ĩter & ĩlia figit Herculis anthorẽ comitẽ. Eſtq̧ cõpoſitũ nomẽ ex ανθων: qđ ẽ florens & uirẽs:atq̧ ρεω uerbo qđ ẽ fluo:qa tũc quoq̧ florẽs ĩ mortẽ ꝺfluxit : unde morẽ homerico Vir. nr̃ ut plurimũ nõia confixit.Nec põt dici in nominatiuo anthor cũ penultima in accuſatiuo lõga ſit:& nõia terminata ĩ or in obliq̃s caſibus penultimã corripiãt : ut Hector hectoris. Neſtor neſtoris Caſtor caſtoris.

Antho cum.th.aſpirato ſcribiť :fuit amulii albanorum regis filia.

Antiphates cũ.t.nõ aſpirato utrobiq̧ &.i.latĩo ſcribiť fuit Melampi medici filius: ex Iphianaſſa filia Prœti:& pater Oiclei.

Antiphona cũ.t.exili &.i. latĩo ſcribiť : põt latine interpretari uox reciproca.

Antiphraſis cũ.t.nõ aſpirato &.i.latĩo utrobiq̧ ſcribiť:ſermo dr̃ ꝑ cõtrariũ ĩtelligẽdus:ut lucus qa luce careat:Manes qa ĩmites : Eumenides qa furiæ: parcæ qa nemini parcãt.Qua figura nõnũq̃ quos nanos cõſpicimus atlãtes uocamus: æthiopes argẽteos:& ſimilia.Nã cõponiť ex ãti : quod ẽ cõtra: & φρασισ locutio.

Antiphus cũ.t.nõ aſpirato &.i.latino ſcribiť:fuit teſte Home.li.ii.ilia .Theſſali filius:& nepos Herculis: q cũ fr̃e Phidippo dux triginta nauiũ cum aliis græcis ad Troiã cõmigrauit.

Antiptoſis cũ.t.exili utrobiq̧ &.i.latino:ſcribiť dici latine põt ꝓ caſu :figura ẽ quãdo caſus ꝓ altero caſu poniť: Vir.li.ænei.primo. urbẽ q̃ ſtatuo ueſtra ẽ. Terẽ.in ꝓlogo:fabulas quas feciſſet populo placerẽt ꝑ fabulæ. Virgi.in.x. Hæret pede pes.denſuſq̧ uiro uir:hoc ẽ pedi pes:Et cõponiť ãtiptoſis ex anti quod eſt pro:& πτωσισ caſus.

Antiſigma cũ.t.nõ aſpirato &.i.latino utrobiq̧:atq̧ unico.m.ſcribitur:ãte qđ in euphoniæ cã:hoc ẽ plenioris ſoni a nr̃is ĩterponiť.Nã ea lr̃a cognominať:q̃ inuerſa ad ipſũ ſigma græcũ deſcribiť:uidelicet.ϛ.Ex qua ſigma formauit Claudius Cæſar alterius litteræ figurã.quã ꝓ.ψ.græco ſcribẽdã ſtatuit:uidelicet.χ.& a parte totã litteram antiſigma cognoĩauit:ut ſupra uidius cũ de ea tractauimus.

Antiſmos cũ.t.nõ aſpirato &.i.latĩo ſcribiť:figura eſt:q̃ aliqđ ſimplicitate ruſtica expoliť:& ad urbanitatẽ quãdã traduciť:ut Virgilius in palæmone.

Qui bauium nõ odit amet tua carmina meui:

Atq̧ idem iungat uulpes & mulgeat hircos.

Antiſthenes antepenultima cũ.t. exili &.i.latĩo: penultia cũ.th. aſpirato ſcribiť: fuit philoſophus antiſthenis atheniẽſis filius.Hic in initio Gorgiã audiuit oratorẽ:deinde Socrati ſeſe addixit.Et cũ habitaret ĩ Pyræo:quottidie quadragita ſtadiis emẽſus audiebat Socratẽ:a quo tollerãtiã addiſcẽs:trãqlitatiſq̧ illius imitator effectus:cynicã prior ſectã ĩchoauit:principſq̧ ĩ ea fuit. Platonẽ inſimulabat faſtu turgidũ. Et cũ audiſſet aliquãdo Platonẽ ſibi maledicere. Regiũ inq̃t ẽ male audire cũ benefeceris. Libros multos:& diuerſaꝝ reꝝ ſcripſit . Fuerũt & alii antiſthenes tres Vnus de ſchola Heracliti.alius epheſius Tertius rhodius hiſtoricus.

Antiſtœchon ãte penultima cũ.t.nõ aſpirato &.i.latino:penultima cũ.t.ſimplici:&.œ.diphthõgo ultima cũ.ch.aſpirato ſcribiť:dici põt ꝓ lr̃a.Nã anti dici pro & ϛοιχον littera:unde tropus ẽ cũ lr̃a ponitur ꝓ lr̃a.Vir.li.ænne.primo.Mirať mollẽ æneas magalia quõdã:ubi magalia ꝓ magaria dixit pœnẽs.I. ꝑ.r.Nã megarõ pœnoꝝ ligua uillã deſignat itẽ ſella ꝓ ſedda:meditor ꝓ melitor.

Antiſtoche eadẽ figura ẽ cũ ſupiori.eadẽ hẽt cõpoſitionẽ.ſed q̃ſdã lr̃as amouẽus ut patet ex ſupiori.

Antitheſis penultĩa cũ.ch.aſpirato ſcribiť. põt dici ꝓ altero poſitio.Nã cõponiť ex anti qđ ẽ ꝓ:& θεσις poſitio alii uero anti ꝓ cõtra accipientes obiectũ traxerũt ut Olli ſubridens pro illi.

Antitheus ſecũda cũ.t.nõ aſpirato &.i.latĩo: ſequẽs cũ.th.aſpirato ſcribiť:fuit teſte Home.li.i.iliad.in orõne neſtoris uir fortiſſimus: q nõnũq̃ cũ cẽtauris belligerãs:aliq̃do uictus aliq̃do uictor fuit.

Antithea ſola penultima cũ.th.aſpirato ſcribiť:dici põt a noſtris cõtrapoſita. Nã figura ẽ cũ cõtraria cõtrariis opponũť:& ſñiæ pulchritudinẽ reddũt: ut apud Oui.lib.i.meta.Frigida pugnabãt calidis humentia ſiccis.Mollia cũ duris ſine pondere habentia pondus.

Antropophagi cũ.th.aſpirato ſcribiť:dicunť latine illi q humana carne ueſcunť.Nã ανϑρωποσ a noſtris homo dr̃:& φαγω comedo.Similiter pamphagi oĩa mandẽtes.παν.n.oĩa deſignat.

Anttum cum.t.ſine aſpiratione ſcribiť.

Anubis cũ.i.latino ſcribiť uocabulũ ẽ ægyptiũ:qđ apud nos carmẽ ĩdicat in cuius forma Mercurius ipſe colebať. Vnde Vir.li.viii.ænei. Omnigenũq̧ deũ mõſtra ac latrator anubis:& facit in genitiuo anubidis:ut Ouid.li.primo de ſine titulo: Per tua ſacra ꝑcor:per anubidis ora uerendi.

Anus cũ unico.n.ſcribi iã cõſueuit:& nõ cũ duplicato ut ãtiq̃ cõſueuerũt q teſte Feſto ab ãnoꝝ multitudĩe dictã putabãt:at moderniores ex a qđ ẽ ſĩe:& νους ĩtellectꝫ cõpoſitã putãt:iõ cũ unico.n.ſcribũt

Anxyrus cum.y.græco ſcribiť.uocatus ẽ iuppiter a cãpanis cõponiť ab ανευ qđ ẽ ſine:& ξυρω rado:q̃ſi abſq̧ raſura ſit:& ĩberbis.Nã ſic quoq̧ apđ illos colebať.Vnde ait Vir.li.vii.ænei.circæũq̧ iugũ qs iuppiter anxyrus aruis Præſidet & uiridi gaudẽs feronia luco.Et ide tractũ anxur puto cõuerſione .y.græci ĩ.u.noſtrũ.Nã olim teſte Liuio lib.iiii.ab urbe dicebať anxur qđ nũc Tarrhacina diciť.

Anxur cũ.x.cõſonãte ſcribiť oppidũ fuit uolſcæ gẽtis:qđ nũc Tarrhacina diciť:ut Ennius. Volſculus ꝑdidit anxur & facit in genitiuo anxuris ut Luca.

lib.iii. láq; & ꝑcipites ſupauerat anxuris arces.
Aonia cũ.i.latino ſcribiť. Eſt boetiæ pars mõtana
ab aone rege dicta: Vir.in Sileno aonas in montes
ut duxerit una ſororũ.Nã & alio nomine phocis
dicta fuit:in qua ſub monte parnaſſo ciuitas del-
phis apollinis oraculo clariſſima fuit.
Aonides cum.i.latino ſcribitur:dictæ ſunt muſæ a
fonte aone in aonia regione Boetiæ illis conſecra-
to Vnde Iuuena.Cupidus ſiluarum apruſq; biben
dis Fontibus aonidum.
Apamia cũ.i.latino ſcribitur urbs ẽ minoris aſiæ:ꝗ
prius dcã fuit Celene:ut i ea dictiõe uidebimus.Hãc
Seleucus Nicanor cõſtruxit: quã Marſias fluuius
circũfluit.Qui & ex eius arce Meander fluuius ca
put attollere ſcribiť.In eadẽ marſias natus ẽ & ſe-
pultus:ut ſuis dictiõibus hæc oĩa uidebimus.
Apamea cũ unico.p. & unico.m. atq; e.abſq; diph-
thongo ſcribiť: ĩſula ẽ teſte plinio a tigride fluuio
circũfuſa:cui antiochus id nomẽ a ſuæ matris no
mine impoſuit.
Apaytæ cũ.y.græco ſcribiť populi ſunt aſiæ ſcythi-
ces ut oſtẽdit Herodo.li.hiſtoria.iiii.
Aphæreſis cũ.ph.aſpirato &.æ.diphthongo in an-
tepenultia ſcribiť:dici poteſt abſciſio. Nã ab ἀφαι
ρῶ uerbo:quod eſt abſcido deſcẽdit. Vnde figura
diciť:quæ a principio dictiõis litteram uel ſyllabã
aufert:ut Pone metũ citheræa: temno ꝓ contem-
no capere pro decipere Virgi.li.geor.primo. Neq;
inſidiis noctis capiere ſerenæ.
Apelles cũ unico.p & gemiato.l.ſcribiť fuit pictor
eximius:patria cous:& teſte Quintili.li.xii.de iſti
tutiõe orratoria ĩgenio & gr̃a quã i ſe maxime ia-
ctabat ꝑſtantiſſimus.Nã ut ait Pli.lib.xxxv .natu.
hiſtoriæ:oẽs prius gẽitos futuroſq; poſtea ſupe-
rauit & picturæ plura ſolus ꝓpe ꝗ cæteri oẽs cõtu
lit.Voluminibus ẽt ad Perſeũ diſcipulũ ſuũ editis
quæ doctrinã eã cõtinerent. Fuitq; Olympiade cẽ
teſima duodecima. Huius quæ ſint nobiliſſimæ
picturæ pli.dixit nõ eſſe facile dici:ſed ſummæ lau
dauit Venerẽ ab eo pictã exeuntẽ e mari : ꝗ poſtea
Romã adductã diuus auguſtus dicauit i delubro
patris Cæſaris:quæ ἀναδυομένη uocať uerſibus
græcis: cuius inferiorem partem corruptam qui
reficeret non potuit reperiri. Conſenuit hæc tabu
la Cariæ & aliã pro alia ſubſtituit. Nero principa
tu ſuo de Rhotæ manu:de qua puto locutus eſt
Ouidius li.iii.de arte cum dixit.Si Venerem cous
nũquã pinxiſſet apelles Merſa ſub æquoreis illa la
teret aquis.Verum & aliam Venerẽ eodẽ Pli.teſte
ĩchoauerat cui ſuperaturo ẽt illã ſuã priorẽ iuidit
mors peracta parte:nec q ſuccederet operi ad ꝑ-
ſcripta liniamenta iuentus ẽ. Pinxit & alexandrũ
magnũ fulmẽ tenẽtẽ ĩ templo Epheſiæ Dianæ &
fulmẽ extra tabulã uideri ſcribentes meminerint
& ĩfra ſubdit idem auctor: pĩxit quæ pingi nõ poſ
ſunt:tonitrua.fulgetra.fulgura : & ſimilia. Qua-
re ut nõnulli ferũt alexander magnus a nullo alio
poſſe pigi edicto poſito capitali edixit.Fuit illi æꝗ-
lis ariſtides thebanus.ut i ea dictione uidebimus.
Apes cũ unico.p.ſcribiť:uolatile notũ eſt:ſed cõpo-
niť dictio ex.a.quod ẽ ſine:& pes: qa ſine pedibus
naſciť:dicẽte Virgi.li.geor.iiii. Trunca pedũ prio
mox & ſtridentia pẽnis Miſcenť tenuemq; magis
aera carpunt.Reperiť & apis in nominatiuo cũ. i.
latino:ut apud Ouid.li.metamor.xiiii.Nõ apis i-
de tulit collectos ſedula flores.Et lib.de põto.Mel
le qđ in cæris attica ponit apis:ſed hoc per ꝗ rarũ
eſt.Quare in genitiuo plurali facit apiũ uel apũ:&
apis:ut dixit Priſcianus i.vi ſit diminutiuũ apicu-
la.alii nõ ab apis:ſed ab apes deduci magis uolunt
ut ædicula ab ædes:ſedicola a ſedes:cædicula a cæ
des:nõ apecula:ædecula:ſedecula:cædecula. Simi-
liter a fides teſte Seruio & Feſto nõ fit fidecula ſed
fidicula.Quare nõ uerũ eſſe uideť: qđ ꝯtra Seruiũ
ũ dixit Priſcianus ĩ quarto:fidicula a fidis deriuať
qđ in noĩatio ab antiqs inauditũ ẽ Vnde ſic ſcribit
Feſtus Pompeius.Fides genus citharæ dictæ ꝙ tã
tũ inter ſe chordæ eius:qñ̃ inter hoĩes fides cõcor
det.Nõ ergo fidis ſed fides dicendũ eſt:& ab eo fi-
dicula:quæ parua eſt cithara uel chordula : ubi ꝑs
totũ deſignat.Quin & cõponiť cum cano:& diciť
fidicen : ſicut cornicen ex cornu & cano : tibicen
ex tibia & cano tubicẽ ex tuba ſimiliter & cano.
Quæ oĩa habent penultimã correptam : excepto
tibicen.In quo ſolo per ſynæreſim duo.ii. breuia ĩ
unum.i.longum ſunt conuerſa.Namquæ debue
rat geminari.i.& dici tibicen cũ tibia habeat.i.an-
te.a.& ipſum.a.ſemper in huiuſmodi compoſitio
nibus conuertatur ĩ.i.ut cado incido: facio inficio
tuba tubicẽ:iacio iniicio abiicio:qa remãſit primũ
.i.&.a.quod ſequebatur ĩ ſecũdũ.i.fuit cõuerſũ:ſic
tibia tibicẽ cũ geminato.i.facere debuerat:ſed ꝑ ſy
næreſim duarũ.ii.breuiũ i unã lõgã fecit tibicẽ. At
de fidicula id rurſus aduertẽdũ ẽ:q i plurali nõ eã-
dẽ ſignificationẽ detinet:ſed fidiculæ i plurali tor-
torium quoddã iſtrumẽtũ eſt:ex duobus:ut reor
& obliquatis lignis cõpactum:uel ab extorquẽda
fide ac ueritate:uel a nerueis funibus uinculiſq;:q-
bus ad illum modum hoies torquẽdi alligabanť.
Et huiuſcemodi diminutiuorum formæ tam pe
nultimam ꝗ antepenultimam corripiũt: excæpta
cuticula:ꝗ antepenultimã ꝓducit:ut Iuue.Com-
bibet æſtiuum cõtracta cuticula ſolem:qđ eum fa
cere metri neceſſitas cõpulit.Nam ꝗttuor breues
habens dictio in heroico poni aliter non poterat.
Quãuiſ Vir.in hiſce noĩbus ꝗttuor breues habẽ-
tibus ſoleat ꝓceleumaticon ponere.
Apia cum.i.latino ſcribiť:diciť teſte Herodoto lib.
hiſtoriarum quarto a ſcythis terra.
Apidanus cum.i.latio & unico.n ſcribiť: fluuius ẽ
unus ex qnq; principalibus theſſaliæ:ut refert he-
rodotus lib.hiſto.vii.& tarde fluere diciť quouſq;
illi commiſcetur Enipheus:dicente Luca.lib.prio
iter gurgite rapto: Apidanus nunquãq; celer niſi
mixtus Enipheos.
Apion cũ.i.latino ſcribiť:fuit unus græcus hiſtori-
cus:q teſte Gellio Alexandri geſta deſcripſit: alter
teſte Plinio in procemio natu.hiſto.fuit grãmati-
cus:Quẽ Tyberius Cæſar cimbalum mũdi uoca-
bat:quoniã publicæ famæ tympanũ potius uide-
ri poſſet:ꝗ imortalitate donari.Hũc eũdem dixit
Plinius idẽ lib.xxx.eiuſdẽ uoluminis umbras uo-
caſſe ad ꝑcunctãdũ Homerũ: qua i patria qbuſq;
parentibus genitus eſſet.Non tamẽ auſum profi-

teri quid ſibi reſponſi ediceret.

Apiſcion cũ.i.latino ſcribitur:& habet accentum in penultima:nomen eſt proprium uiri troiani.

Apluſtre cũ unico.p.&.r.nõ aſpirato ſcribiť:uocabulũ ẽ græcũ:cõpoſitũ ex.a.qđ eſt ſine:& πλεω nauigo:ac ſi nauigatiõi neceſſaria nõ ſint.Nam ornamẽta ſunt nauiũ:q̃ ultra indigentiam nauigatiõis naui adhibebanť:unde a qbuſdã deriuatiõe latina ampluſtra cũ.m ante.p.uocanť:quaſi teſte Feſto ãplus eẽnt q̃ neceſſario uſui euenirent:& ſic primã longam neceſſario hẽt:ut Iuue. in ſatyra:Omnibus ĩ terris.Victæq; triremis ãpluſtre. Cicero uero abſq;.m.ſcripſit ꝑmã poſuit breuẽ cũ ait.Nauibus aſſũptis fluuitantia q̃rere apluſtra. Germanicus uero cæſar ſimiliter ĩ aratro apluſtria cum prima lõga &.i.ĩ penultĩa ſcripſit cũ ait Fulgẽt argoæ ſtellis apluſtria puppis.Nã licet faciat ablatiuum ſingularẽ in hoc ampluſtri:noĩatiuum tamẽ pluralẽ nõ ſolũ in.a.ſed etiã in.ia.terminat.

Apocalypſis cũ unico.l.ſequẽte.y.græco:& in fine cũ.i.latino ſcribiť:diciť a nr̃is reuelatio.Nã cõponiť ex απο ꝓpoſitione:q̃ in cõpoſitiõe dicit re:& καλυπτω uerbo quod uelo operio uel tego.

Apophaſis cũ.ph.aſpirato &.i.latio ſcribiť:dici põt latine abnuentia.Nã ex απο præpoſitiõe ideſt re & φασισ quod ẽ locutio:quaſi reſponſio cõponiť

Apocope cũ.c.nõ aſpirato ſcribiť:dici põt latĩe abſciſio.Nã componitur ex απο præpoſitione:quæ in cõpoſitione dicit ab uel re:& κοπτω ſcindo:& tũc quoq; fit cũ littera uel ſyllaba de fine dictionis auferať:ut Virgi.li.georgi.pr io.Libra die ſõniq; pares ubi fecerit horas:dixit die pro diei. Et.li.æne. prio:Troas reliqas danaum atq; imitis achilli:ꝓ achillis. Ouidius ſimiliter affuit & fertis tempora uinctus hymẽ:pro Hymenæus.Similiter ſat pro ſatis:& multa alia.

Apocryphus penultĩa cũ.c.ſimplici &.y.græco ſcribitur:dici põt latine abſconditus abditus.Nam ex apo præpoſitione:quæ rẽ exagerat,& κρυφοσ qui eſt abſconditus componitur.

Apocriſarius cũ.c.non aſpirato &.i.latino utrobiq; ſcribiť:dici poteſt a noſtris reſponſalis. Nã proficiſcitur ab αποκρινομαι.quod ẽ reſpondeo:& αποκρισισ reſponſum.

Apœninus cũ.œ.diphthõgo &.i.latio ſcribiť:mõs eſt qui ab alpibus ꝓficiſcens uniuerſam italiã uſq; in Siciliã diuidit:dictus ab Hannibale pœno.ut ſupra uidimus in dictione alpes.

Apodoxis cũ.i.latio utrobiq; &.x.cõſonãte ſcribiť traducitur a Quintilia.euidens probatio.alii demonſtrationem transferunt:& deſcendit a δεικω quod eſt demonſtro.

Apologia cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:dici poteſt a noſtris reſponſio uel excuſatio & inde apologeticon quod idem ſignificat.

Apollõia cum duplici.l.&.i.latio ſcribiť:fuit nomẽ plurium urbiũ:quarum una fuit ĩ epiro quattuor milibus paſſuũ a mari diſtãs.ut teſtis eſt Plinius li.iiii.naturalis hiſtoriæ.Alia eodẽ teſte fuit in creta.alia in ſyria:ut idẽ li.v.mõſtrauit.alia teſte Hero.li.hiſto.iiii.fuit in thracia.

Apollo cũ duplicato.l.ſcribiť:fuit iouis fil.ex Latõa eodẽ partu cũ diana natus:q̃ mox ut ĩ inſula delos exiit:& ad phocenſes adiit:Phitonẽ ſerpentem:q matrẽ Latonã ꝑſecutus fuerat.ſagittis cõfecit.diuinatiõis & ſapiẽtiæ deus a poetis appellať:medicinæq; artis & herbaꝝ uiriũ cõptor ab Ouidio aſſeriť quãq̃ Pli.li.vii.naturalis hiſtoriæ Chironẽ eius artis cõptorẽ dixit:ut late ĩ dictiõe Hippocrates uidebimus:Citharã pulſans:q̃ a Mercurio dõatus fuerat muſis canentibus ꝑerat:Quare citharã tenens mitis dicebať:ut Hora.cõdito mitis placidoq; telo ſupplices audi pueros apollo. Nãq; ſagittis armatus nocuus putabať:ut oſtẽdit Homerus li.primo iliados:amauit prio Daphnẽ poſt illã Hiacinthũ puerũ:quẽ cũ ſecũ diſco luderet agẽte ex inuidia Borea ĩteri fecit.Vitiauit ẽt cirenẽ penei filiam ex q̃ ariſteũ ſuſcepit:& plura quæ de illo loquũtur poetæ. Hũc pro ſole acceptum ab antiquis oſtẽdit Mac. ĩ prio ſatur.& pluriũ auctorum teſtimonio:ut ſecũdũ platonẽ dicať ab απο τοῦ ἀπολλειν τασ ακτινασ:ideſt a iactu radioꝝ.Secũdũ Chryſippũ uero ὅτι μονος ἐς:καὶ οὐκι πολλοι:hoc eſt quia ſolus ẽ:& nõ multi.Nã πολλοι apđ græcos multos indicat:&.a.quæ ẽ prima apollinis littera negationem facit a multis.Vnde & ſolẽ latini dicunt:ut dixit Macrobi. quia tantã claritudinẽ ſolus obtinuit.Si qui alias interpretationes uidere cupiunt:in Macrobio legant.

Apollodorus cum duplicato.l.ſcribitur:habetq; accentum in penultima:fuit pictor ſua ætate maximus:hoc eſt nonageſima tertia Olympiade. Hic teſte Pli.li xxxv.natu.hiſto.primus ſpẽs exprimeẽ inſtituit:primuſq; gloriã penniculo iure cõtulit.

Apoplexia cũ.x.conſonante &.i.latino ſcribiť:dr̃ ſubita ꝑcuſſio.ex qua ſequiť mors. Nã a πλικτω deducitur:quod eſt percutio.

Apoplecticus abſq; aliqua aſpiratiõe & cũ.c.ante.t. ſcribiť:traductũ cõpi enecatũ ab ea q̃ ſupra dixius

Aporia cũ unico.r.&.i.latio ſcribiť:dicit apud nos inopiam ſeu penuriam.

Apoſtaſia cũ.t.nõ aſpirato &.i.latio ſcribiť dr̃ a noſtris refugiũ uel rebellio.& inde apoſtata rebellis.

Apoſtema cũ.t.nõ aſpirato ſcribiť:dr̃ a nr̃is uoimca ſiue pãnicula:habetq; accentũ ĩ ante penultĩa apud græcos αποςημα ideſt recolectio.

Apoſtolus cũ.t.non aſpirato & unico.l.ſcribiť:dr̃ a nr̃is miſſus.Nãq; deſcẽdit a ſecundo aoriſto uerbi αποςελλω.qđ ẽ mitto:ubi uerbũ ꝑdit unum.l.ut uidimus in dictione epiſtola.

Apotheoſis cũ.th.aſpirato ſcribiť traductũ ab antiquis ĩ qbuſdã cõperi cõſecratio ita ut cõponi uelit ex απο ꝓpoſitione.q̃ aliquãdo ab ĩdicat & θεοσισ diuinitas quaſi a diuinitate ꝓcedens. Vnde dixit Seruius in Daphnim.Apotheoſim idẽ eſſe qđ relationem in deos.quum ſcilicet hoĩem inter deos cõnumeramus.

Apoſtrophe cũ.t.exili &.ph.aſpirato ſcribitur:dici põt latine cõuerſio.Nã figura locutionis ẽ.cum ad aliquẽ ꝑ ſecundã ꝑſonam fit cõuerſio ut te nõ alloquor Aphricane cuius mortui nomen ſplẽdori ac decori ẽ ciuitati.Tui clariſſimi nepotes ſuo ſanguine abluerũt inimicorum crudelitatẽ:ut oſtendit Cicero in dignitatibus.

Apoſiopoſis cũ.i.latino utrobiq; ſcribiť:& cõponiť ex apo p̄poſitione:& σιοπω qđ ē ſileo.Nã ē qſi itet cæptũ ſilẽtium.ut Neptunus ad uẽtos apud Virg. li.i.ænei.Quos ego ſed motos p̄ſtat cõponere fluctus.Nã ſubſilẽter puniã: uel qđ ſimile. Similiter. Terẽti.i Eunucho:Egone illã:q̄ illũ: q̄ me : q̄ non. Hoc ē.Egone illã digner aduẽtu meo:q̄ illũ p̄poſuit mihi:q̄ me ſpreuit:quæ me nõ ſuſcæpit heri.

Apotheca cũ.th. aſpirato & .c. ſimplici ſcribiť : dici pōt repoſitoriũ uel recõditoriũ. Vnde apud iuriſconſultos obligationis genus quondã exprimit.

Apollydes cũ duplicato.l.&.y.græco ſcribiť: latine dep̄diti dici poſſunt: Nã ab απολλυω qđ ē deperdo deſcẽdit.Quo uocabulo uſus ē Vlpianus de legatis tertio cũ ait:Dep̄diti q̄bus aq̄ & igni interdictũ ē ſide cõmiſſum reliquere nõ poſſut.Quia nec teſtamentũ faciẽdi ius habẽt:q̄n ſint apollydes.

Apulia cũ unico.p.& unico.l.atq;.i.latino ſcribitur habetq; p̄mã breuẽ : licet appulus appula appullũ primã p̄ducat:& ob id p duplex.p.ſcribať:qđ oſtẽdit Hora.i duob; uerſiculis i li.iii. carminũ cũ ait.

Me fabuloſe uulrur in appulo.

Nutricis extra limen apuliæ.

Sicq; fere ſemp obſeruatũ annotaui.Nãq; Iuuena. metri neceſſitate produxiſſe uideť cum ait Prouĩcia ranti: uendit agros:ſed maiores apulia uendit. Et Horati.in primo ſermonũ: Incipit ex illo montes apulia notos Oſtentare mihi. Et ē apulia prouincia Italiæ:mari adriaco cõtermina:iter Dauniã ſcilicet & Calabriã ſequẽtibus deinde ex eo latere ſalentinis. Quã q̄ nõnulli & Dauniã cum . Apulia eſſe uolunt:a Dauno ſcilicet pilumni ſilio cognominata . dicente Plinio lib.iii. naturalis hiſtoriæ: Apulia dauniorum cognomine a Dauno. Diomedis ſocero dicta ē Quod de apuliæ p̄te intellexiſſe exiſtimo:quæ uerſus forentanos extenditur: habetq; loca ut dicunt aquarum indigna:qđ Perſius ſenſiſſe uidetur:cum ait in ſecunda ſatyra : Nec linguæ tantum ſitiat canis apula quantũ : ubi penultima breuis eſt.

Apricus cũ.i.latino &.c.exili ſcribiť . dici pōt latine ſolanus. Nam dictio græca compoſita eſt ex a qđ eſt ſine & φρικησ quod eſt frigus ſiue horror. Nã apud poetas & locus dicitur gaudens Sole : unde hoies aprici dicuntur. Virg.lib.georgico.tertio.

Mitis in apricis coquitur uindemia ſaxis.

Perſius:aprici meminiſſe ſenes:& inde aphricam dictam uoluit Feſtus.

Aphrica cũ.ph.aſpirato &.i.latino atq;.c.exili ſcribitur.interpretari.poteſt ſine frigore.Nã teſte Feſto deſcendit ab a quod eſt ſine.& φρικης.frigus: ut in præcedenti dictione uidimus.

Apries cũ.i.latio ſcribitur:fuit pſanlmis regis ægypti filius:cui i regno ſucceſſit.Hic cõſpirãtibus cũ Amaſi ægyptiis : ut ſcripſit Herodotus libro hiſtoriarũ ſecundo & regno & uita priuatus ē: poſt quẽ Amaſis regnauit.ille uidelicet: contra quem Cambyſes Ciri filius pugnauit.Nã Amaſis alius de quo ſupra diximus longe ante regnauerat.

Aphros cũ.ph.aſpirato ſequente.r.ſcribitur : diciťi a noſtris ſpuma & inde afrodita Venus uocatur quia de maris ſpũa a poetis cõcæpta fertur. Similiter aphronitrum ſpuma nitri uocatur.Martial.in ultimo.Spuma uoco nitri dicor & aphronitrum.

Aptotus abſq; aſpiratione ſcribiť: dicitur a noſtris ſine caſu:ab a quod eſt ſine:& πτωσισ caſus.

Ara ſine aſpiratione & unico.r.ſcribiť habetq; apđ græcos accentum in ultima:& ſignificat obſecrationem:uel ſecundum ſeruium preces: unde καταρα imprecatio dicitur.

Arabus cũ unico.r.ſcribitur: fuit teſte Plinio libro ſeptimo naturalis hiſtoriæ apollinis ex babylone ſilius.quẽ quidã ut ait medicinã adiueniſſe uolũt.

Arabia cũ unico.r.&.i.latino ſcribitur:regio ē i aſia iudæam ab ægypto diſterminans:ſic quoque cognominata:ut aliqui uolunt ab arabo Babylonis & apollinis filio:at uero Solinus arabiã ideſt ſacrã interp̄etari dixit. Hãc apud ptolæmeũ in geographia triplicem eẽ comperio:fœlicem ſcilicet: quæ ea eſſe uideť:quam Plinius li.vii.naturalis hiſtoriæ planam eſſe dixit inter tigrim & euphratẽ aliam uero dixit Ptolæmeus petreã:aliã deſertam. ab arabia arabs & arabus gentilia noia deducuntur:ut Virg.li.vii.æneidos.Siue geris iferre manu lachrymabile bellum Hyrcanis ue arabis ue parãt Quod ab eo quod eſt arabus : & ab eo quod eſt arabs & ab hoc arabe facit arabus.

Arabarches cũ.ch.aſpirato ſcribitur : & dicitur quaſi arabum arches.i.princeps: hoc eſt ex primis arabiæ.Iuue.in.i.ſatyra:Atq; triũphales iter q̄s auſus hẽre Neſcio quis titulos ægyptius aut arabarches

Aræthyree cũ.æ.diphthõgo &.th.aſpirato ſeq̄nte. y.græco ſcribitur urbs fuit in pelopõneſo: quam amœnã eſſe dixit Homerus libro iliados ſecũdo.

Arachne cũ unico.r.&.ch.aſpirato ſcribitur.Nã ſic quoq; a græcis & ab antiquis noſtris ſcriptũ comperi:at uero moderni illud.ch.i.g.ob.litterarũ affinitatẽ cõuertunt:& aragne iam ſcribũt cum.g. ut ſupra uidius mediũ ſit iter.c.exile &. ch. aſpiratũ: & eſt uermis quidã:qui telam intexere & ſup eam aſcẽdere deſcẽdereq; cõſueuit : unde ab αραρω:q eſt aſcendo:ut græci dicunt deduciť.Et ut dicunt poetæ fuerat uirgo Elidia lanificii pitiſſima:q̄ cũ Miueruæ i artificio ſe p̄poneret:ab illa i eiuſmodi beſtiolã cõuerſa fuit:de qua Ouidius libro metamor.vi.plene omnia pertractaui:eſt etiã arachne urbs theſſaliæ:quã teſte Liuio libro ſecũdo de bello macedonico peneus fluuius alluit.

Aragne cũ.g.ãte.n.cõſueuit iã a noſtris ſcribi. ſed a græcis cũ.ch.aſpirato ſcribitur:& ſic ab ãtiquis latinis ſcriptũ ſemp cõperius : ut a græcis αραχνη: a latinis arachne: ut in præcedenti dictione uidimus:& diciť latine aranea. Virgi.li.iiii.georgicorũ in foribus ſuſpendit aranea caſſes:& ut dixit Ser. araneus etiã ab antiquis in maſculino dicebať.

Araris cũ unico.r.in prima & altero i ultima atq;.i. latino a græcis ſcribiť:fluuius eſt galliæ narbonẽſis:q cum a mõte Vogeſo effluat:& p edorũ ac ſeq̄norũ fines trãſeat:tãta ſignitie defluit: ut quonã p̄gat uix dignoſci poſſit.Itaq; ſtagno ſimilis p lugdunẽſem coloniã Burgũdiæ ciuitatẽ egreſſus ãte urbis muros cõmiſceť Rhodano: quo teſte Lucano:Raptũ uelocibus undis in mare fert ararim.

Arar idem eſt cũ ſuperiori fluuio: ſed per apocopã

teſte Priſcião i.vii.ſic dr̄:ut Luca.li.vi. Rhodanūq̧
morātem ꝑcipitauit arar.

Ararus cū.u.uocali in ſine: ſcytarū ē fluuius:ut oſtē
dit Herodo.lib.hiſto.iiii.

Aracynthus cū.c.exili ſequēte.y.græco &.th.aſpira
to ſcribitur:mons ē Mineruæ ſacer.quē quidem ī
actica regione eſſe dr̄: qđ Virgilium tetigiſſe aſſe/
runt cum ait amphyon dirceus in actæo aracyn/
tho. Alii uero nō in attica:ſed i boetia eſſe dicūt:&
more paſtorali Virgiliū fuiſſe locurum: q locum
unū ꝑ altero ſæpe ponūt.ut ſimiliter apud Theo/
critū ſæpe cōſpicit̄. Nōnulli uero in archadia eē di
xetunt Solinus uero & Pli.li.iiii.natu. hiſto.a car/
naniæ montē dicunt. Quare puto & in attica & in
boetia:& in archadia: & in a carnania eiuſdē nois
montes fuiſſe:& Virgilium in actæo dixiſſe ut ali
os excludere. Velut alii uolunt legendum eſt in
actæo cum .c.ante.t.atq̧.æ.diphthōgo: & non cū
duplicato.t. quod ſic quoq̧ littoralem ſignificat
ab ακτη:quod eſt litus: quaſi dicere uelit Virgili.
in littorali aracynto.

Aratrum cum.t. non aſpirato ſcribitur: at ubi nos
in ſecunda habemus .a. græci .o. ponunt dicen/
tes αροτρον.

Aratrus cum.t.exili ſcribit̄: fuit ex aſia Cilix poeta
clariſſimus: filius athenodori ex litophile uxore:
ut cariſtius ſcripſit: didicitq̧ a Zenōe philoſopho
ſtoico odiſſeam Home. & apud antigonum regē
macedonū poſt alexādrum morā traxit. Et rum
aſtrologiæ ignarus eſſet:de aſtrologia librū elegā
tiſſimum ſcripſit dicente Cicerone libro primo
de oratore.conſtat īter doctos homines ignarum
aſtrologiæ ornatiſſimis atq̧ optimis uerſibus ara
tū de cælo ſtelliſq̧ dixiſſe:& conſcripſiſſe:cuius li/
brū Cicero ipſe & germāicus cæſar atq̧.T.Claudi
us Cæſar ſic eni iſcriptū cōperi hexametris uerſi/
bus i latinū traduxerūt. Ideo dicebat Ouidius: Cū
ſole & luna ſemp aratus erit. Putoq̧ illū in tēpore
theocriti extitiſſe. Cū aratū i q̄dā ſua ægloga indu
cat philinū adoleſcentem ardentet amare & aliq̄
pro reditu philini echio deos præcari:q̄ ad aſtro/
logiam ſpectare uidentur.

Araxes cū.x.cōſonāte ſcribitur. Eſt armeniæ fluui/
us:dicente Lucano libro ſeptimo:armeniumq̧ bi
bit romanus araxē:ſuper quo teſte Seruio alexan/
der magnus pontem fecit quem fluminis irremē
ta nō multo poſt ruperunt.at auguſtus firmiori
pōte eū ligauit quapropter in ipſius auguſti laudē
dixit Virgili.lib.enæi.viii. Et pontē idignatus ara
xes ξουτηρ μωλον φασισ τανάισ τηρευσιν: ut di
xit Orpheus i argonautica:hor eſt ex quothermo
doon phaſis tanaiſq̧ fluunt:qđ ſane ab aliis q loca
poſtea diligētius ꝑſcrutati ſunt:nō eſſe uerū com/
pertū fuit. Nam ut oſtendit ptolemeus araxes mō
te piatdes armeniæ profluit: & i mare caſpiū uer/
ſus orientem decurrit.at flumīa q̄ numerauit Or/
pheus ex aliis locis etiam non paruo ſpacio diſtan
tibus oriuntur.

Arcadia cū.c.exili &.i.latino ſcribitur:regio ē i pel/
lopōneſo.& ps achaiæ inter mar̄ ioniū & ægæum
diſpoſita ab arcade iouis ex Caliſtone filio cogno/
miata dicta prius teſte Seruio parrhaſia: ut tetigit
Virg.lib.viii.cū ait parrhaſio dictū panos de more
licæi.i.more archadico qđ cognomē a ciuitate par
rhaſia aſſumpſiſſe puto:de q̄ meminit Home.lib.
ilia.ii.i hac rōpta fiſtula diſparibus cicutis: & fora
mibus credit̄ i eadē ſunt aſini aliis maiores & ꝑſtā
tiores.ideo ait Iuue.i ſaty.& ſpes & rō. Quod leua
in pte mamillæ nil ſalit arcadiro iuueni.i.aſinino.
& pauci ſenſus i eadē palus ē Lærnæa.ubi ab Her/
cule fuit hydra mactata:ut in dictiōe hydra uide/
bius. Fuit ēt i eadē regio ac ſilua nemæa ut uidebi
mus i dictiōe Cleōe.Itē & Pli.teſte li.iiii.nat.hiſto.
Sunt in ea montes plurimi.ut pholoe cū oppido.
Itē Cillenæ licæus:in quo licæi iouis delubrū. Mæ
nelaus artemiſus parthenius Nonacris Eriman/
thus:& alii non ignobiles.

Archander cū.ch.aſpirato ſcribit̄. fuit teſte Hero/
doto li.hiſtoriarū ſecundo Danai ſocer.

Arceſialus cū.c.nō aſpirato & unico atq̧.i.latio & ſi
ne aliquo diphthongo ſcribitur.fuit unus ex qnq̧
ducibus boetiorū q ad troiā cū qnquaginta naui/
bus aduenerunt ut oſtēdit Homerus li.iliados.ii.
alius fuit philoſophus patria pitanæus Scythi fili
us audiuit prio auctolicū matēathirhū ciuē ſuū cū
quo Sardis perexit:deīde Xāthū athenīēſē muſicū.
Poſt quē theophraſti auditor fuit. Tū drmū i aca
demia ſe ad Cratorē cōtulit. Et cū i dicēdo grauiſ
ſimus eēt.& inſcribendo ſatis exercitatus:poeticæ
quoq̧ operā dedit.āplrctabaturq̧ Homerū maxi
me ex oibus cuius adeo ſtudioſus erat. ut ſemper
ante ſomnū eius aliquid legeret.pindarum quoq̧
dicebat eſſe in primis idoneum implere uocem.
Verborū quoq̧ ac noīum copiā ꝑbere. Et multa
de illo locutus eſt Laertius. Obiit tandē teſte Her/
mippo cū merū imodice habuiſſet:ac p id offēdiſ
ſet ætatis ſuæ anno ſeptuageſſimoquito. Fuerunt
& alii Arceſilai. Vnus poeta priſcæ comœdiæ. ali/
us elegiæ iidē poeta. alius ſculptor.

Arceſius cū.c.exili & unico.ſ.atq̧.i.latio ſcribit̄:no
mē eſt uiri propriū:cū quo ulyxes nonnulla tracta
uit:ut oſtendit Homerus libro.xi.odiſſeæ.

Archemolus cū.ch.aſpirato & unico.l. ſc ribit̄.fuit
Rhœti filius Marubiorū regis i italia.q cū teſte ſer
uio ſup.x.ænei.filio nouercā Caſperiā ſup iduxiſ/
ſet:ſtuprauit illā priuignus. Quo cognito cū eū pa
ter ꝑſequeret̄:& ad pœnā uexaret:fugiēs ille ſe ad
Turnū cōtulit:ut eodē li.oſtendit. Vir.

Archemorus cū.ch.aſpirato ſcribit̄:fuit lycurgi Ne
meæ regis filius:hic Hypſiphylē nutricē hūit:q̄ cū
ſitiēnbus græris ad expeditionē thebanā eūtibus
fontē langiā mōſtraret:& ſup uiridanti herba pue
rū Archēorū reliqſſet a ſerpēte morſu affectus oc/
cubuit:unde fons ille archemorus dictus fuit: &
ānus agon iuxta illum in eius honore exercebat̄:
de quo Iuuena.in fine ſatyræ. Et ſpes & rō memi/
nit cū ait dicat patriam nomenq̧ nouercæ Arche
mori:hoc ē Hypſiphyles quæ nouercali ritu pueꝝ
ſine cuſtodia dereliquit.

Archelaus cū.ch.aſpirato ſcribit̄: fuit unius ātēoris
troiani filius quē Homerus li. iliados ſecundo reī
militaris pitiſſimū dixit. Alius fuit athenīēſis phi
loſophus:ſeu ut alii dicunt meliſius: hūiq̧ pſem
apollodoꝝ.fuit auditor atq̧ ſucceſſor anaxagoræ:

hic prius ex Ionia phyſicã philoſophiã athenas inuexit:& appellatus eſt phyſicus Socrate æthicẽ introducente:quãq̃ hic æthices rudis non fuit.Nãq; de legibus philoſophatus ẽ: & de hõeſto & æquo porro ſocrates qđ ſumpta ab eo propagauerit. inueniſſe putatus ẽ alius fuit geographus q oẽm ab alexandro peragratã terram deſcripſit. Alius teſte Laertio naturæ propria uerſu tradidit.alius ẽt qui oratoriam artem ſcripſit.

Archeptolomus cũ.ch.aſpirato &.t. ſimplici hoc ẽ ſine aſpiratione ſcribiẽ : fuit filius Iphiti. & auriga Hectoris ſuffectus Enipeo interfecto a Diomede ut in ea dictione uidebimus.

Archetypus cũ.ch.aſpirato &.t.ſimplici atq;.y.græco ſcribiẽ : apud nos dici põt exẽplaris: ut Iuuena. in ſecunda ſatyra. Et iubet archetypos pluteũ ſeruare cleantes. Nã componiẽ ex arche.quæ eſt principalis & typos figura:q̃ſi ex principali & naturali figura trahanẽ.ut Virg.lib.vi. Viuos ducent de marmore uultus . Martialis in duodecimo ſic tãq̃ tabulas ſciphoſq; paule . Omnes archetypos habens amicos.

Archia cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiẽ.dr̃ apud nos principatus. & ide arcos pricipes. qn & nomẽ proprium ut pro archia poeta.

Archigenes cũ.ch.aſpirato &.i. latino ſcribitur interpretari põt princeps generationis:& licet nomẽ ꝓpriũ ſit medici cõtra quẽ galienus ſæpiſſime in libris ſuis inuexit:cõiter pro græculis:aut ſimilibus accipe cõſueuimus.q ſe præ oĩbus ſui generis ſciolos oſtendebant ut in dictione protogenes q̃ idem fere deſignat apparebit:Sed de eo medico : aut ſimili intellexit Iuuena. cũ in ſaty. Credo pudicitiã de mulieribus romanis locutus ait . Tunc corpore ſano aduocat archigenem.

Archilocus cũ.ch.aſpirato tã ĩ antepenultima q̃ ĩ ultima ſcribiẽ:fuit unus Neſtoris & Euridices filius ut oſtẽdit Home.ĩ odiſſæa:hic patrẽ ĩ expeditiõe troiana ſecutus & uiriliter pugnãs a memnone ut quidã uolũt interfectus fuit. Alii aſſerunt eũ cum achille ĩ tẽplo Thimbræi apollinis a paride obtrũcatũ de quo Iuue.ĩ ſaty.Oĩbus ĩ terris de Neſtore cũ loquæreẽ ait de legibus ipſe quæraẽ Fatorũ & minimo de ſtamĩe cũ uidet acris archilochi barbã ardentẽ & reliqua alius fuit ſiculus.q ariciam urbẽ cõdidit:ut teſtaẽ Solius alius fuit poeta lacedæmonius Romæ regnante Tullo hoſtilio ut dixit Cornelius nepos ĩ quo teſte Quintilião libro decimo de inſtitutione oratoria ſũma uis elocutionis fuit tũ:breues uibrãteſq; ſñiæ plurimũ ſanguinis ac neruorũ. Huic Licamber deſpõſare Neobolem natã ꝓmiſſerat.Quã:cũ alteri nuptũ daret:adeo moleſte poeta tulit : ut metrũ adinuenerit iambicum:quo Lycãbri obprobria oĩbus decantaret:dicente Horatio ĩ poetria.archilochũ ꝓprio rabies armauit iambo:Hũc ſocii cœpere pedẽ grandeſq; cothurni.Quibus uulgatiſſime decãtatis Licãber & filia atq; uxor ſe laqueo ſuſpenderunt.Quos ſane libros teſte Valerio de ſeueritate ob impudicã lectionem iuſſerunt lacedæmones ex urbe tolli:& ipſe in exilium miſſus eſt:dicente Ouidio in ibim. Utq; repertori nocuit pugnantis iambi. Sic ſit ĩ exitiũ lingua proterua tuũ. Et ut oſtẽdere uidetur Plinius libro.vii.natu.hiſto.fuit deinde interfectus. Eius uerba ſũt archilochi poetæ interfectores apollo arguit delphis.

Archſedes cũ.ch.aſpirato &.i. latĩo ſcribiẽ fuit ſyracuſanus in oĩ geometria ante alios mira ſubtilitata laudaẽ ut teſtaẽ apulegius li.i.de Magia. Cuius mortẽ lare deſcripſit Plinius li. ii.natu. hiſt. Nam captis Siracuſis ꝑ ꝓditionẽ quã cõtra uim Marcelli romãi diu defẽſarat cũ oĩa euerterẽt hoſtes ipſe diametros ſuos ĩ puluere obſignãs a ꝑtereũte milite incognitus occiſus ẽ.Hic teſte Cicerone lib.tuſculanarum primo fuit primus ſperæ fabricator: Quod laertius anaximãdro attribuit.hic de cylĩdro opus eximiũ ſcripſit q̃ nuꝑ cõpertũ Nicolaus quītus ſummus põtifex ĩ ſtilũ latinũ traduci fecit.

Archytas cũ.th.aſpirato &.y.græco atq;.t. ſimplici ſcribiẽ:fuit mneſagoræ ſiue ut ariſtoxẽus ait Eſtiei filius tarẽtius patria & philoſophus pythagoricus nobiliſſimus hic platonẽ cũ a Dionyſio necãdus eẽt:per epiſtolã eripuit admiratiõi ſũmæ apđ plurimos habitus eſt ĩ omni uirtutis genere. Præter hunc teſte Laertio alii tres fuere unus mitylenæus muſicus . alius qui de agricultura ſcripſit. Tertius epigrãmatũ poeta quartum plærīq; addũt architectum.cuius proferũr librũ de machina

Architriclinus ſecũda cũ tantũmõ aſpiraẽ:& cũ.i.latio utrobiq; ſcribiẽ:diciẽ is q in aula diſcũbẽtium principalis habeẽ:& cõponiẽ ex dictiõibus tribus: prima archi q̃ pricipalẽ indicat:ſecũda ẽ tris:q̃ indicat tres tertia ẽ κλινη q̃ lectos ſignificat:ſeu toros. Nã ĩ aula tres toros in tribus aulæ dimẽſionibus collocabãt.ubi conuiuãtes diſcũbere cõſueuerũt: unde ait Iuuena.ĩ ſatyra.Si te propoſiti : Tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto:una ſimus ait:& reliqua.Et in prima ſatyra idẽ poeta ait.Optima ſiluarũ interea pelagiq; uorauit Rex horũ:uacuiſq; toris tãtum ipſe iacebit:ſed quoniam pacto triclinium ab antiquis traductum ſit:ĩ ipſa dictiõe uidebĩus.

Archimagirus cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribiẽ:dici poteſt a noſtris principalis cocus.Nam componiẽ ex archi qđ eſt principale & μαγειρος cocus.

Architectus ſola ãtepenultima cũ aſpiratiõe atq;.i. latino ſcribitur:dicitur qui preæeſt ſtructuris ædificiorum:quaſi principalis τεκτον ideſt faber.

Arctos cũ.ct.exilibus ſcribiẽ:dr̃ a noſtris urſa.& inde arctous borealis Sta.Nec arctos auſim ſpare triumphos. Arcticus polis ſimiliter borealis dr̃ : de quo locutus Cice.li.ii.de natura deoꝝ ait.Hũc circũ actoæ duæ ferunẽ nunq̃ occidẽtes. ex his altera apud graios cynoſura uocaẽ : altera elice:ut in illis nos dictiõibus oſtẽdimus.Nã elice maior ẽ urſa:q̃ & Caliſto uocata fuit:ut ĩ dictione Caliſto uidebimus hac teſte igino pelopõneſii ueluti ſuã nauigãdo obſeruãt.Cynoſurã uero Aglaſtones unã de Iouis nutricibus:ex idæis nymphis fuiſſe dixit: q̃ minor arctos a quodã phœniceprimitus appellata fuit:ut teſtis ẽ iginus.Quãobrẽ phœnices nauigãdo magis illã q̃ alterã obſeruaẽ rettulit: qa a ſuo inuẽtore cõperta fuit:unde Leander apud Ouidi. decimoſeptio epiſtolarũ heroidũ ait . Non ſequar aut elicen : aut qua tyrus utitur arcton. Publica non

curat ſidera noſter amor. Et libro.iiii.de faſtis ait.
Eſſe duas arctos quarum cinoſura petatur:
Sidonei elicẽ grata caria noter. Et ut ait Parmeni-
ſcus rpibus Homeri elice arcti nomen accepit: cũ
prius plauſtrũ diceretᷣ:quã utroq noie & arcton.
plauſtrum noiauit Home.qđ græce ααοξα diciᷣ.
Cuius ſane cã hæc ꝓdita ẽ.Nã cũ ſeptẽ cõſpiciantᷣ
ſtellæ duæ q̃ pariles:& maxie ĩ uno loco uidentᷣ ꝓ
bolus habitæ ſunt.Reliq̃ uero qnq plauſtrũ ipm
ſimulare dicuntᷣ:Ita & qđ ꝓximũ huic ẽ ſignũ bo
otẽ noiare uoluerũt.T.Claudius Cæſar ĩ phœno-
mia Arati:tardus ĩ occaſu ſeqtur ſua plauſtra boo
tes.i.boũ agitator.alii arctophylata uocauerũt q̃ſi
urſam ſit obſeruãs:& cuſtodiẽs:hũc filiũ ipſius ur
ſæ Caliſtõis:peotæ noſtri dixerũt:& ad cælũ cũ ad
illa tractatũ:ut uidebimus in dictione Caliſto.

Arctophylax cũ.ct. exilibus &.y. græco ſcribiᷣ : dr̃
arctoæ ſiue urſæ philax.i.cuſtos:ut lib.ii.de natu.
deoꝝ.uerſus referẽs arateos ait. Arctophylax uul
go q dicitᷣ eẽ bootes:ut ĩ dictiõe bootes uidebius.

Arcturus cũ.ct.& nõ aſpiratis ſcribiᷣ.Stella eſt quã
urſæ caudam interprætari libet:eo quod in cauda
ipſius urſæ locata dicatur.De qua Cicero lib.ii.de
natura deorum uerſus referẽs arateos inquit.Stel
la micans radiis arcturus nomine claro.

Ardiſcos cũ.i.latino &.c.exili ſcribiᷣ:fuit teſte Ari-
ſtarcho in theogonia Heſiodi fluuius ĩ ſcitia quẽ
Herodotus libro hiſtoriarum quarto per odirſos
populos ſcithiæ profluere dixit.

Ardys cũ.y.græco ſcribiᷣ:fuit Gygis lidoꝝ regis fi
lius:poſt quẽ teſte Hero.li.hiſto.i.& ipẽ regnauit.

Areopagus cũ unico.r.ſcribiᷣ:dictio ẽ cõpoſita ab
αρεοσ qđ ẽ Martis: & παγοσ unicus. Nã uicus
erat athenis:a tẽplo Martis ſic cognominatus:pri
mũ iudiciũ capitis actum fuiſſe dixit Plinius circa
finẽ libri.vii.naturalis hiſtoriæ. Et ide areopagitæ
illi dicebantur qui athenis ĩ templo Martis:quod
erat in areopago iudicabãt.quod iudicium exqui
ſitiſſimum habebatur.

Arete huius Aretes: uel Areta huius Aretæ utrũq
cõperitur.& recte dr̃:ac cũ unico.r.&.t.non aſpira
to ſcribiᷣ:fuit uxor Alcinoi regis phæacũ:ut pluri
bus in locis oſtẽdit Home.in odiſſea.Quare cum
eſſet Vlyxes apud Corcirã ĩ conuiuio alcinoi.& cũ
aliis aliiſq phæacũ populis enarraret Polyphemũ
quoſdã ex ſociis eius deuoraſſe:ac ſi deriſoria locu
tus fuiſſet uerba & mẽdacia ipſi aretæ uideri pote
rãt:dicẽte Iuuẽale ĩ ſatyra.Quis neſcit uoluſi atto
nito cũ.Tale ſup cœnã facinus narraret Vlyxes alci
noo bilẽ aut riſum fortaſſe quibuſdã Mouerat ut
mendax aretæ logus.i.uelut mendax eẽt.logus.i.
ſermo q aretæ uxori alcinoi dirigebatur:fuit & eo
dẽ noie altera filia ſupioris Dionyſii & ex ariſto-
mache ſorore Diõis & iterp̃tatᷣ αρετη ideſt uirtus.

Arethuſa cũ.th. aſpirato & unico.s.ſcribiᷣ:fuit uir-
go uẽatrix Diãæ comes:ut dixit Oui.li. metamo.
.v.qđ.Vir.tetigiſſe uidetᷣ li.geor.iiii.cũ ait.Et tan-
dẽ poſitis uelox arethuſa ſagittis.Quæ cũ forte in
alpheo fluio ſe lauaret :adeo fluminis Alpheo cõ-
ſpecta adamatᷣ:quã ille detiere cõatus ẽ:ſed diffugi
entẽ illã deus ſui fluminis circumitiõibus inſeqtᷣ:Sed
ipſa in plorato Dianæ ſubſidio:in fontẽ ſui nomi-
nis cõuerſa eſt.Cuius undis eũ alpheus cõmiſcere
ſe uallet:illa uero ſubterrãeos meatus diffugeret:
uſq ĩ ſiciliã ꝓſecutus ẽ.Quod fidẽ fabulæ expien-
tia p̃ſtaſſe uidetᷣ.Qua dep̃henſum ẽ ex purgamen
ta hoſtiaꝝ q̃ apđ elidẽ in ludis olympiacis macta-
bantᷣ:cũ ĩ alpheũ delapſa eſſent ĩ ſiciliã uſq ad fon
tẽ arethuſã ſcaturiẽ cõſpiciebantᷣ.Sane in gloſulis
Ariſtarchi ſup.xiii.odiſſeæ Homeri librum com
peri quattuor in diuerſis mundi ptibus fuiſſe are-
thuſios fontes. Vnũ apud ſyracuſas. Alterũ apud
ſmyrnã. Tertiũ ĩ Chalcida.& q̃rtũ in ithaca. Et ab
Arethuſa arethuſis patronymicũ fœmininum de
ductũ ẽ.Vt Ouidius libro faſtorum quarto. Vrq
ſyracuſas arethuſidas abſtulit armis Claudius.

Arethous cũ.th.aſpirato &.i.latio ſcribiᷣ.fuit rex ĩ
arna ciuitate boetiæ:& pater Meniſthii: ut in ea di
ctione uidebimus.

Argãtonius cũ.th.aſpirato ſcribiᷣ:&.i.latino fuit te
ſte Hero.lib.hiſto.i.tarteſſiorum tyrãnus.

Argia cũ.i.latino ſcribitur: fuit adraſti regis argiuo
rũ filia:& Polynicis thebani uxor: de q̃ Sta.lib.i.&
iiii.thebai. plura locutus eſt. Altera eiuſdẽ nois fu
it argiuis ueneranda ſacerdos ut uidebimus in di-
ctione Bito.

Argilus cũ.i.latino & unico.l.ſcribiᷣ: fuit teſte He-
rodoto lib.hiſto.vii.urbs æmathiæ:non longe ab
hoſtiis ſtrimonis uerſus occidentẽ.

Argippei cũ.i.latino & geminato.p. ſcribiᷣ : populi
ſunt ultra ſauromatas & budinos & hiros:ut oſtẽ
dit Herodotus lib.hiſtoriarum.ii.

Argyrundes cum.y.græco ſcribiᷣ:fuit teſte Ariſtar
cho ſuper Heſiodum fluuius in ætolia:quaſi ſit ar
giros.i.argentum Δεινοσ ideſt periculoſum.

Argos cũ.o. apud noſtros ſeruata litteratura græca
ſcribitur:& ĩ ſingulari generis ẽ neutri : ut Hora.
Aptũ dicet eqs argos diteſq mycenas . In plurali
uero nũero maſculini ut hi argi.nomẽ ẽ urbis uni
us qdẽ in attica nõ lõge ab athenis: de q̃ ĩ dictione
attis uidebimus.alterius uero ĩ theſſalia ſiue pelaſ
gia:qđ argos pelaſgicũ Home.uocat : cõditũ teſte
Pli.li.vii.natu.hiſto. a Phoroneo:de quo Lu.in.vi.
Vbi nobile quõdã.Nũc ſup argos erãt. Aliud ẽ te-
ſte eodẽ Pli. lib.iiii. in achaia hippũ cognominatũ
ſupra locũ lernæ:a mari octo milibus diſtãs: & no
uẽ additus a mycẽis a quo regiũcula:argos & græ
ci ipſi argiui cognominati ſunt. Nã ab argos argi-
uus deduciᷣ:qđ cũ.i.latio ſcribiᷣ : q̃q̃ apud græcos
ſit.ei.diphthõgus & ſcribatᷣ αργειοσ:ſed nos diph
thõgũ ipſam ĩ.i.lõgã cõmutamus.addẽtes ĩſup.u.
cõſonãs loco æolici digãmæ: qđ antiq æoles inter
ponebãt iter diphthõgũ & ſeq̃ntẽ uocalẽ: ut ſupra
uidimus cũ.d.u.lra tractarẽus: Nõnulli uero ex la
tinis diphthõgũ ipſã ĩ.e.cõuerterũt:nec.u.cõſonãs
addere uoluerũt:ſed dixerũt argeus: ut Hora. lib.
carminũ.iiii. Tybur argeo poſitũ colono . Proferᷣ
ẽt ꝓ aduerbio in plurali:ut Pli. circa finẽ libri.xvi.
natu.hiſt.argis inqt olea ẽt nũc durare dr̃ : ad quã
lo ĩ uaccã mutatã argus alligauerat:hæc ille ob qđ
puto dixiſſe Vir.lib.geor.ii.uiuacis oliuæ.

Argonautæ cũ.t.exili ſcribiᷣ: dicti ſunt heroes illi q
cũ iaſone ad expeditionẽ ĩ cholchos ſũt ꝓfecti: ſic
quoq cognomiati ab naue:q̃ ĩnauigauerũt q̃ argo

dicta fuit. Nauis uero teſte Diodoro ſiculo li.hiſt.
v.argo dicta erat:ut qdā aſſerūt ſcriptores.ab argo
eius architecto:q ē̄t iter nauigādū eius reſarciēdæ
curā cœpat. Alii ab eius uelocitate q̄ antiq argō ap
pellabant:fuitq; eodē Diodoro teſte iuxta pelion
ædificata magnitudie atq; apparatu lōge maiori:
q̄ q̄ ad eā diē fieri cōſueuerāt. Erat.n.ātea puarū na
uicularū uſus. At huius eximiā magnitudinē ſtu/
pēribus oībus diffuſa p græciā eius rei fama mul/
tos egregios adoleſcētes ultro ad certamē:& eius
belli cōionem allexit iaſō: in quā deductā nauē cū
neceſſariis ad nauigandū rebus fulſiſſet. optimos
eorū q ſecū irēt elegit nūero q̄ttuor & q̄draginta.
Ex is uero clariſſimi erāt caſtor.& Pollux. Hercu
les:Telamō:Orpheus:Atlātes:Schinei:p̄terea. the
ſpei filii:& ip̄e nauigii auctor Iaſō. Sane argonau/
tarū hiſtoriā q̄ plures deſcripſere:& poetæ maxie
ex græcis qdē quos legi:Orpheus ip̄e q īterfuit:q̄q̄
nō illius opus dicat Ariſtoteles. Itē Appolōius late
materiā ipam pſecutus ē. Ex latis uero Oui.li.me
ta.& clariſſimis ille poeta Vale. Flacus q diuio car
mie rē oēm iporū argonautarū explicuit. Et hiſto
ricis Dio.ſicu. & Trogos Pō. quē imitatus ē Iuſti.

Argiripa cum .i. latino utrobiq; & unico .p. ſcri/
bit. Nec ab αργυρου qd ē argētū deducit. Sed ab
argoripo oppido Apuliæ a Diōede cōdito:hoc eſt
argos ιππον.i.actū ſine ſūdatū. Sed poſtea teſte
Seruio ſup.x.æneí.nomē uetuſtate corruptū ē: &
factū ut ciuitas Argiripa diceret: & ſic illā uocauit
Vir.cū ait. Ille urbē argiripā p̄riæ cognomie gētis.
uictor gargāi cōdebat iapigis aruis. Sed rurſus cor
rupto uerbo arpos dcā fuit. Vir.li.x. Quæ cā attra
xerit arpos.dr̄ ēt a Vir.arpi. i plurali ut eodē lib.x.
atq; iterū in teucros ætolis ſurgit ab arpis Titides:
& li.xi. Nō erit auxilio nobis ætolus & arpi.

Arpos & arpi ſine aſpiratione principii ſcribit. Nā
non ab harpazo uerbo græco & aſpirato: quod ē
apud nos rapio deſcēdūt. Sed ab argos & argiripa:
ut in p̄cedenti dictione uidimus:deducta ſunt.

Argiſſa cū.i.latino & duplicato.ſ. ſcribit. fuit teſte
Homero lib.ii.iliados urbs in theſſalia.

Ariæus cū.i.latino &.æ.diphthongo i penultia ſcri
bitur:nomen fuit excellentis uiri proprium.

Ariānes cū.i.latino & duplicato.n. ſcribitur:fuit no
biliſſima armeniæ ciuitas.

Ariathis cum.i.latio utrobiq; &.th.aſpirato ſcribit
nomen eſt uiri proprium.

Ariabignes cū.i.latino utrobiq; ſcribit:fuit Darii fi
lius ex filia Gobriæ:q una cū Praxaſpe & megaza/
bo p̄poſitus fuit claſſi Xerxis.

Ariadne cū.i.latio &.d.āte.n. ī eadē ſyllaba ſcribit:
a noſtris & græcis auctoribus dicit:q̄ inſcii quidā
moderni adrianā uocāt:qd' uocabulū apd̄ nullos
auctores compt̄ū eſt. Sed ariadne a Priſciano poni
tur. Et Seruio nōnullis ī locis decliari docet. fuit
Minois cretæ regis filia ex Paſiphe coniuge.dicēte
Hōe.li.vi.odiſſæ καλην Ἀριαδνην κουρην Μινωος:hoc eſt formoſāq; ariadnē filiā Minois: hæc
Theſeū ægei athenaꝝ regis filiū Cretā miſſum de
uorandū a Minotauro noctu clā amauit pdite. Et
cū iuuāte Dædalo eius cōtubernio fungeret: ſu/
ſcepta fide q; ab illo reciperet ī coniugem:& una
Phœdrā ſororē p Hyppolito filio tranſportaret:
ſuo cōſilio ducto filo in labyrithū irrauit:ubi ma/
ctato. Minotauro noctu clā ariadnē & phœdrā ſu
per nauim īpoſitis uictor aufugit:ariadnen deide
a ſe corruptā aſportata Phœdra dormiētem reli/
qt inchio iſula maris ægæi:ut Ouidi.libr.viii.me.
placuit. Vel in naxo eiuſdē maris inſula ut ſcripſit
Sene.ī Oedipo: expecta tādē ariadne cū ſe cogno
ſceret derelictā:ululatu maximo litora cuncta re/
plebat. Sed cū bacchus ſecus inſulā nauigaret: uiſā
iuuenculā recæpit:& uxorem ſibi coniunxit:dicē/
ta Seneca in Oedipo.

Naxos ægæo redimita ponto.
Tradidit thalamis uirginem relictam.
Meliore penſans damna marito. Ex hac Bacchus
Thoantē inſulæ Lemni regē genuit. Donauitq; il
lā Venus corona a Vulcano fabricata.quam Bac/
chus:nomē ſtellis ornatā in cælo locauit. De q̄ plu
ra alia Ouidius in p̄ſaro libro.viii. & plura ī libro
faſtorum ſcripſit.

Aryandes cum.y.græco ſcribit: fuit ægypti p Cā/
biſe p̄fectus: qui teſte Herodoto libro hiſtoriarū
tertio a Dario poſtea interfectus fuit.

Aricia cum.i.latino utrobiq; &.c. abſq; aſpiratione
ſcribitur:fuit ex attica regione puella: q̄ primū ab
Hippolyto dilecta cū poſtmodū a Diana in italiā
tranſlatus ille fuiſſet:eius uxor facta fuit: qui ea lo
ca inhabitauerūt:q̄ ab urbe roma ad eius uſq; no
minis urbē ab Archilo poſtea ſiculo conditam ne
moribus:ut plurimū intercæpta erat: dicēte Oui.
dio lib.iii.faſtorum.

Vallis aricinæ ſilua præcinctus opaca.
Eſt locus:antiqua religione ſacer.
Hic iacet hippolytus furiis diſtractus equorum.
Vnde nemus nullis illud additur equis. At in ea ci
uitate q̄ decē tantūmodo milibus paſſum diſtat
ab excelſa nemoralis aricia Roma: ut dixit Luca. ī
quinto. Oreſtes oraculo monitus: ſimulachrū ſcy
thicæ Dianæ: quod de taurica regione extulerat:
priuſq̄ agros peteret conſecrauit:ab aricia autē ari
cinus deriuatur ut Iuuenalis:Dignus aricinos qui
mendicaret ad axes.

Arii cū.i.latio ſcribit:ſunt aſiæ ſcythicæ populi. ut
oſtēdit Herodo.lib.hiſtoriarum quarto.

Arimaſpi cū.i.latino ſcribit: populi ſunt teſte He/
rodoto lib.hiſt.iiii.in ſcythia aſiæ uerſus ſeptētrio
nē unicū tātūmodo oculū ī media fronte tenētes.
Et ut idem auctor proſeqtur. Arimaſpi dicunt ab
arimo quod ſcytharū lingua unū dicit & unū ocu
lū habentes: Et ut pgit hi cū griphibus alitibus fe
rociſſimus cōtinua bella gerūt. Nam erūt griphes
ex cuniculis ſmaragdos & aurū quod ui capiūt ari
maſpi: dicente etiā Lucano lib.iiii. Auroq; ligatas
Subſtringens arimaſpe comas.

Ariomardus cū.i.latino ſcribit: fuit teſte Herodo/
to Darii filius.

Arion cū.i.latino & unico.r.ſcribitur:fuit citharœ/
dus optimus ex inſula leſbo:& artis ſuæ gratia Pe
riādri corinthioꝝ tyranni amicus:.de quo Hero.
li.hi.i.Ply.li.ix.ſuæ natu.hiſto. Gelli.li.xvi.noctiū
atticaꝝ hiſtoriā late rettulere: q̄ breuiter cōp̄hēſa
talis ē.hic ob diuicias q̄s i ſicilia & italia ſua arte cō

qſiuerat:a nautis eũ corinthũ reportãtibus: ſe ꝓcipitare i mare coactus ẽ:& a delphine exceptus i laconiá ante nautas ipſos deportatus Corithũ adiit: ubi re cognita & illis ad ſuppliciũ traditis: bõa ſua quæq; recuperauit. Quare dixit Vir. i Damõe: Orpheus i ſiluis iter delphinas ariõ: cuius pria ſemp breuis ẽ. At i Orione quãdoq; qdẽ lõga ẽ: & quãdoq; breuis: ut Vir. lib. æneí. iii. Armatũq; auro circũſpicit oriõa: ubi ſpõdeus qntũ detinet locũ: Breuis uero ab eodẽ ponit lib. i. cũ ait. Cũ ſubito aſſurgẽs fluctu nimboſus oriõ: in uada cæca tulit. & Luca. lib. i. Enſiferi nimiũ fulget latus orionis.

Ariobarzáes cũ. i. latio &. z. cõſonãte ſcribit: fuit cappadocũ rex: q Põ. magno in pharſalico bello fauit.

Ariſbe cũ unico. r. &. i. latino ſcribit: fuit teſte Home. lib. iliados. ii. urbs phrygiæ iuxta põtũ. Et alibi dicit illã ab Achille funditus euerſam fuiſſe: qa troianis auxilia miſerat: de qua Vir. li. æneí. viii. pocula deuicta genitor q̃ cæpit ariſbe: fuit etiã eodẽ nomine concubina quædam priami.

Ariſteus cum. i. latino &. t. exili ſequẽte. æ. diphthõgo ſcribit: fuit Apollinis ex Cyrene filia penei regis Archadiæ filius: hic deinde i archadia regnauit: & prius apiũ ac mellis uſum lactiſq; coagulũ demõſtrauit. Vſumq; olei & alia q̃plura adinueniſſe rettulit. Iuſtinus lib. xiii. ſui epitomatis.

Ariſtagoras cũ. i. latio &. t. exili ſcribit: fuit teſte Herodo. li. hi. v. ꝓfectus exercitus Darii cõtra græcos Ariſtomynus penultima cum. y. græco ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Ariſtippus cũ. i. latino utrobiq; ſcribit &. t. nõ aſpirato atq; duplicato. p. Verũ ſecũdũ cões græcorũ regulas cũ. th. aſpirato ſcribi deberet: ſed ne aliũde q̃ ab ariſtos cõpoſitũ credat: ꝓualuit cõſuetudo ut cum. t. exili ſcriberet: fuit philoſophus cireneus & Socratis diſcipulus: is teſte Creſio Phanio p'patetico prius ſocraticoꝝ philoſophiã deduxit i q̃ſtũ: habuitq; ingeniũ ad oĩa facile & paratũ: ob quam maxie a Dionyſio ꝓbat. Cuius pluria dcã: & q̃ prõptiſſima & uaria rettulit: Laertius cõtra quẽ Plato librũ in uoluptatem ſcripſit. Cuius ille aſſertor erat: Quare Timõ illũ ut nimiũ delicatũ arguit: a Diogene uero regius canis dicebat. Quorũ diſceptationẽ Hora. poſuit in epiſtola decima octaua. Alius fuit ariſtippus teſte Laertio q archadiæ hiſtoriam ſcripſit. Tertius q eo quod a matre doctus fuerat Matrodi dactus fuit. Quartus ex noua academia profectus.

Ariſtides cũ. i. latino utrobiq; &. t. exili ſcribit: fuit athenĩẽſis Lyſimachi filius æq̃lis fere Thẽiſtocli q̃re cũ eo de pricipatu cõdidit: obtractarũtq; iter ſe: in qbus duobus cognitũ ẽ q̃to ante ſtaret eloquentia innocẽtiæ. Nã cũ teſte æmelio Probo Ariſtides abſtinentia & uirtutibus: unus poſt hominũ memoriam quẽ qdẽ audiẽus cognomie iuſtus ſit appellatus a. Themiſtoclis tamen eloquentia adeo collabefactus ẽ q ut exilio decẽ annorũ mulctaret. Verũ poſtq̃ Xerxes in græciã deſcendit: ſexto uero ãno: q̃ erat expulſus: plebiſcito i patriã reſtitutus ẽ. Hic q̃ fuerit abſtinentia nullũ eſt certius iudiciũ: q̃ cũ maximis rebus ꝓfuiſſe i tãta pauptate deceſſit: ut quo efferret uix reliq̃rit. Fuit & alter ariſtides thebãus pictor inſignis: & quẽ æq̃lẽ Appelli dixit Plinius lib. xxxv. naturalis hiſtoriæ. Is ut inqt omnium primus animũ pinxit: & ſenſus hois exp̃ſſit: quos græci ἤθη. hoc eſt ꝑturbatiões uocãt. Durior paulo in coloribus. Cuius unã tabulam attalus rex centum talentis emiſſe traditur.

Ariſto cum. i. latino &. t. non aſpirato ſcribit: pater fuit Platonis a Codro Melanthi filio: qui a neptuno itidem ſanguiem trahere Traſilo teſte memoratur duceus originem.

Ariſtomache cũ. i. latio &. t. exili & . ch. aſpirato ſcribitur: fuit uxor Dionyſii.

Ariſtonicus cum. i. latio utrobiq; &. t. ac. c. exilibus ſcribitur: fuit Enenis ex Epheſia pellice filius.

Ariſtophorum cum. i. latino &. t. nõ aſpirato ſcribitur. Vas ẽ in quo prandium defertur. Nã componit ex ἄριϛον: quod prandiũ indicat: & φορῶ porto: diciturq; latine diſcus ut qdã uolunt: quod eſſe etiam græcum oſtendit Iulius Pollux: ut in ea dictione uidebimus.

Ariſtoteles cũ. i. latio &. t. exili utorbiq; ſeq̃nte. e. in penultia ſcribitur: fuit philoſophus ſumus ex oppido Stragira obſcuro qdẽ per ſe niſi q; huius uiri claritate refulſit: p̃rem hũit Nicõachũ mediciæ artis ꝓfeſſorẽ. Referebaturq; genus paternũ i Machaonẽ æſculapii filiũ cõtiuata atq; certiſſima ſucceſſiõe. Qui & ipſe Nicomachus apd amintã Macedoniæ regẽ Philippi patrẽ magno loco poſitus eſt. Matrem habuit Pheſtiada nõ obſcuri generis. Hic prima ætate i Macedonia enutritus ẽ. Sed cũ adoleuit ãno ut ꝑhibent ætatis ſuæ decimoſeptio athenas ſe contulit. Platonem uiginti annis audiuit. Nullã ſciam reliqt: q̃ nõ ꝑfecte attigeret. Quare nõ ſolũ poeta: & orator ſũmus ſed philoſophus maxius euaſit. Mortuo Platone ad Hermiã atarnei tyrãnũ ꝓfectus: triẽnio fere apud illũ deſcedit Inde i Macedoniã a Philippo euocatus: decẽ ferme ãnos circa diſciplinã alexãdri fuiſſe tradit: Sed alexandro i aſiam cũ exercitu ꝓfecto: ipſe athenas rediit: & treſdecim annis in lycio florentiſſime docuit. Tandem cõmuni illa philoſophporũ inuidia accuſatus q; nõ recte de diis ſentiret: metuẽs ne ut quondã Socrati: ſic ẽt ſibi i iudicio pereũdũ foret: deſerta ſui defenſione Chalcidẽ abiit: ibiq; de cætero fuit quoad uita diſceſſit. ut oĩa copioſe & eleqntiſſime rettulit cõterraneus meus Leõardus aretius i uita: quã de illo edidit. Hic idẽ ut ait Hieronymus præſbiter ſcribens ad Euſtochiũ de uita monachaꝝ: abſq; dubitatõe ꝓdigiũ fuit grãdeque miraculũ i tota natura. Cui ut ꝑgit pene uidet iſuſũ quicqd naturaliter capax ẽ gẽus hoium. Sãe teſte Laertio: octo fuerũt Ariſtoteles. Primus hic ipſe: quẽ teſte Gellioin i lib. iii. noctiũ atticaꝝ: traditum ẽ libros pauculos Speuſippi philoſophi poſt mortẽ eius emiſſe talẽtis atticis tribus. Ea ſũma iqt Gellius: ſit nũmi noſtri ſextertia duo & ſeptuagita milia. Secũdus q Athẽis rẽpu. ãminiſtrauit: huius ut ait adhuc extãt orõnes elegãtiſſime. Tertius q i iliadẽ Hõeri ſcripſit. q̃rtus orator ſiculus: q ad pãegericũ Socratis reſcripſit. qntus q dictus ẽ Mithus Aeſchis ſocratici neceſſarius. ſextus cyrẽaicus q poetica ſcripſit ſeptius pædottiba: cuis

meminit Ariſtoxenus in uita Platonis.' Octauus grammaticus obſcurus & ignobilis:cuius de pleonaſmo ars legitur.

Ariſtoxenus cū.i. latio &.t.ſine aſpiratōe atq.x.cōſonante ſcſibit: fuit muſicus: & teſte Gellio i q̄rto noctium atticarum uir litterarum ueterum diligētiſſimus Ariſtotelis philoſophi auditor. Idē teſteCicerōe aniam nil aliud atq harmoniā eē dxit:

Artachæas cū.t.exili &.ch.aſpirato ſequēte.æ.diphthōgo ſcribit fuit teſte Herodo.lib.hiſtoriaꝝ.vii. dux magnus in exercitu Xerxis:quin & ſūme abillo dilectus.Sed apud acāthū urbē Emathiæ moriens maxima cū pompa & honore tumulatus fuit. Cui deinde acanthii:ut heroi lacrificauerunt.

Artanes cū.t.exili & unico.n.ſcribitur: fluuius eſt teſte Herodoto libro hiſtoriarū quarto ſcythicæ Thraciæ iſtrum defluens.

Arithmetica cū.i.latino utrobiq.& aſpiratiōe i primo.t.reliq̄ aſpiratione ſcribunt:dici pōt numeralis.Nā ea ſcia ē q̄ de nūeris tractat. deriuaturq ab αριϑμοσ:qđ ē nūerus. Et a nūero ſæpenūero dicitur qđ ē ratiōabiliter. Vir.li.xi.æneidos. Hetruſcique duces:equitūq exercitus oīs cōpoſiti numero in turmas:ideſt rationabiliter. Hinc eſt quod i Sileno aut idem Virgilius. Tum uero innumerū faunos ſiluaſq uideres:ideſt i ratiōem.& rithmū. Quin & metra numeros dicimus:ut idē i Mœri: Numeros memini ſi uerba tenerem.

Aromata cum.t.exili hoc ē ſine aſpiratione ſcribit:

Arſaces cum.c.nō aſpirato ſcribit:fuit perſaꝝ rex:a quo oēs perſidis reges poſtea arſacidæ dicti ſunt: Nā ut ait Serui.in.vi.æneidos:Reges oēs albāi ab Siluio filio Aeneæ:& Lauiniæ ſiluii dci ſūt:ſicut romani Imperatoris Auguſti uocantur:ægyptii Ptolemæi:perſæ Arſacidæ:Latini Murani:ut Muranum hic atauos & antiqua ſonantem Nomina: pes regeſq actum genus omne latinum.

Arſinoe cū.i.latio &.o.atq.e.diuiſis ſyllabis ſcribit fuit filia Ptolemæi Lagii filii:qui Aegyptū poſt alexandꝝ tenuit: & fuit uxor Lyſimachi regis Macedōiæ forma p̄ſtātiſſia:q̄ ex uiro duos pepit filios:liſimachū.ſ.& Philippū forma & p̄ſtātia ſimiles:ſed tandē inter oīs miſeras ipſa miſerrima fuit Huius nomie Ptolemæus philadelphus eius frater: teſte Pli.v.natu.hiſto.urbē cōdidit in cirenaica regiōe: quæ & ſimiliter Arſinoe dicta eſt. Et fluuium qui eam præterfluit Ptolemæum uocauit.

Armenia cū.i.latino ſcribit:nec aſpirat i primo ut inſcii quidā uoluerūt:ꝓuincia eſt Aſiæ inter Taurum & caucaſū mōtes ſita: & a Capadocia ad caſpiū uſq mare ꝓtēſa: ut deſcripſit Iuſtius lib.xlii. ſic qdē ut aſſerit cognominata ab armenio laſōis comite:diuiditurq i maiorē armeniam: & minorem:quod Lucanus terigit in oratione Pompeii cū ait libro tertio: Nec tu populos utraq uagātes Armenia. Vnde teſte Plinio Libro.xvi.naturalis hiſtoriæ deducta fuerūt pruna:quæ ſola odore commendantur peculiari:habentq deriuatiuū patriū armenius: q æqui ſyllabum eſt primitiuo. Iuuenalis in ſatyra Credo pudicitiam: Inſtantem regi armenio parthoq cometem.

Arne abſq aſpiratione ſcribitur:fuit teſte Homero libro ſecundo Boetiorum urbs.

Arſis cū.i.latino ſcribitur:dici poteſt eleuatio:ſicut ϑεσισ poſitio:quæ in uoce obſeruantur.

Artabanus cū.t.non aſpirato ſcribit:fuit Hyſtaſpis filius & frater dariipſaꝝ regis.hic teſte Hero. lib. hiſt.vii.graui oſone diſſuaſit Xerxi nepoti ſuo bellū cōtra græcos arripe.tādē Xerxē i regia obtrūcauir. de quo Iuſti.li.iii.tractauit. alter fuit Tigranis armēiæ regis filius:quē Marcus Ant.dolo cæpit.

Artaphrenes cum.t.exili &.ph.aſpirato ſequēte.r. ſcribit:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarū ſeptimo unus ex Ducibus Darii: & prius ſardium præfectus:idem cū Date apud cāpum marathona debellatus fuit:ut latius uidebius i dictiōe marathū.

Artaxerxes cum.t.non aſpirato &.x. conſonante tā in ultima q̄ i penultima ſcribit: fuit teſte Herodoto lib.hiſtoriarum ſexto perſarum rex filius Xerxis:filii Darii filii Hyſtaſpis.

Arteatæ cum.t.exili utrobiq ſcribitur:fuerūt teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ primo gētes pſicæ ut ſimiliter parſagadæ maramphii maſpii:& alii qui in eo nomine dicuntur perſæ.

Artembares cū.t.exili ſcribit: fuit uir clarus apud medos ut dixit Herodotus.

Artemiſia cū.t.exili &.i.latino utrobiq ſcribit:fuit teſte hero.lib.hiſto.vii. filia Ligdamii alicarnaſei: ex matre Cretica & cōiunx Mauſoli regis cariæ:q̄ uiꝝ ſuū ultra hūane affectiōis fidē amaſſe ſcribit a Gellio lib.x.q ēt multa de illa rettulit:q ſi qs legere cupit ibidē legat. Qui & in li.ii.de architectura Vitruuius iucūda q̄dā & gratiſſia nobis rettulit:& ultimo addit de memoratiſſio ſepulchro:qđ i memoriā uiri ſui apud alicarnaſū ſtruxit:adeo ut iter ſeptē mūdi ſpectacula nūeref: ut i dictiōe mauſolus uidebius. Nāq poſt mortē mariti teſte Hero. regnū cariæ & coi teuit & Rhodū mirabili arte cæpit:ut p̄fato lo.oſidit Vitruuic. đ eadē mirāda narrat:Hero.& q̄liter ſecuta ptes xerxis cōtra græcos ſuo ꝯſilio & ſui cto aſo talia ſuadebat regi.q ſi pſuaſiſſet firmū græcoꝝ regnū obtiuiſſet Sed iuidia alioꝝ pricipū adeo eius cōſiliū neglectū fuit: ut cogeret rex turpiter aufuget:& exercitū oēm ꝑdere.

Artemiſius cū.t. ſine aſpiratiōe &.i.latino utrobiq ſcribit: mōs eſt archadiæ reſte Pli.li.iiii. naturalis hiſtoriæ.& ut græci putāt ab artemiſia herba ibidē abundante: & chirone cōperta denominatus.

Arthemis cum.t.exili &.i.latio ſcribit dicitur apud nos Diana.

Artaxata cū.t.exili utrobiq &.x.cōſonāte in penultima ſcribit.declinaturq tantū i plurali ſ cythera ſolema & ſimilia:urbs ē teſte Pli.li.vi. natu. hiſto. maioris armeniæ i cāpis ſita iuxta araxē: hāc ferūt Artaxā Tigrani patrē Hānibalis pœni cōſilio q ad eū de uicto anthioco cōceſſerat oībus rebus belliq pacis opportunā cōdidiſſe: ſuoq eā noie appellaſſe. Eratq luculli tempore Tigranis regia.

Arteria cum.t.exili &.i.latio ſcribitur:dicitur a noſtris uena uitalis.

Artocrea cū.t.&.c.exilibus ſcribitur: ut puto epulū erat quod populo ex pane & carne dabat. Perſi. in ultima ſatyra: Oleū artocreaſq popello Largior: hoc ē oleū ad unguēdū ſe dū lauabant: & epulū ex

pane & carne ad comedēdum. Nam cōponitur ab αρτος: quod ē panis: & κρεας quod eſt caro.

Artocopus cū.c.&.t.non aſpiratis ſcribiť: diciť a noſtris piſtor. Nā cōponiť ex αρτος: quod eſt panis: & κοπος labor: quaſi is eſſe dicať: qui circa conficiendū panē laborat. Sed nōnūq̄ ēt pro illo qoi qoouis mō in ſeruādo uel diſtribuendo pane occupať accipi poſſe uideť: ut. Iuuenalis in ſatyra. Si te propoſiti: ſeruatorē panis inducit ad in probulū dicentē. Salua ſit artocopi reuerentia: q̄ tunc quoq; falſa eſſe uidebať: quādo a nullo alio panis pro dominio factus rangitur quam ab ipſo.

Artoptaſia abſq; aliqua aſpiratione & cum.i. latino ſcribiť: teſte Pli.lib.xviii.naturalis hiſtoriæ. toſtū panē deſignat. Nā cōponiť αρτος: quod eſt panis: & οπτασια: quod eſt toſtatio.

Artochmes cum.t.exili: &.ch.aſpirato ſequēte. m. ſcribiť fuit teſte Herodo.li.hiſtoriaꝝ ſeptio. unus ex xerxis ducibus. q Darii filiam in uxorem duxit.

Aruiſiū cū.i.latio utrobiq; ſcribiť: ꝓmōtoriū ē iſulæ chii: a quo teſte Pli.li.xiiii.natu.hi.optia deducebāť uia: onde aruiſius aruiſia auiſiō deriuať. Vir. in daphni: Vina unde nouū fundū calathis aruaſia nectar.

Aſæus cum.æ. diphthongo ſcribitur: fuit teſte. Homero lib.xi.iliados. unus ex principibus græcorū interfectus ab Hectore.

Aſarus cum unico.s.ſcribiť. fluuius eſt teſte Liuio libro quinto de bello macedonico: alluens heracleam ciuitatem poſitam ad radices montis œtæ.

Aſbeſton cum.t.exili ſcribitur: ſed ab inſcus corrupte albeſtō dicitur: a noſtris inextingoibile. Vnde lapis ille qui igni facile accenditor: & extingui non poteſt: aſbeſton ſimiliter oocator.

Aſbyte cum.y.græco &.t.exili ſcribiť: populi erant teſte Herodoto libro hiſtoriarum.iiii. circa cyrenem & tiligammas remotiores amari.

Aſcalon cum.c. exili ſcribitur: urbs fuit ſiryæ: unde aſcalonita quis dicitur.

Aſcanius cū.c. exili &.i.latio ſcribiť: fuit teſte Vir. nō ſolū æneæ filius: ex Creuſa regis Priami filia: ſed fugæ laborūq; lq̄rendo regno ꝑpetuus ſocius. Lioi. uero li.i.ab urbe dubitat an Creuſæ oel Lauiniæ filius fuerit. Sed poetæ cæteri oēs & hiſtorici cū Virg. Creuſæ filiū fuiſſe affirmār. Et pluribus noībus cognominatū aſſerūt: Nā aſcaniū prio ab aſcanio phrygiæ fluoio dictū putāt: de qoo fluuio meminit Vir. li.geor.iii.cū ait. Illas ducit amor trās gargara trāſq; ſonantē Aſcaniū: fuit ēt dictus Ilus ab ilo filio Troi & fratre Aſſaraci aui anchiſæ. Deinde iulus a pria barbæ lanuginæ: quo tpe Mezētiū ſingolari certamie deuiciſſe retulit. Cato i li. originū: & ob hoc dictū iulū: ut teſtis ē Serui. ſop primō ænei. Nā ουλοσ græce: latie lanugo diciť. Quē ut ait Liui. iulū eundē iulia gens auctorē nominis ſui nūcupat. Quāq̄ & ante id tp̄s uocauit eū iulū Vir. cū dixit i orōnes iouis ad uenerē: at puer Aſcanios cui nūc cognomē iulo Addiť. iulus erat dū res ſtetit ilia regno: Quin & teſte eodē Seruio ſop.iiii. Vir.æne.libꝝ Dardanius ēt & Leōdamus ad extinctoꝝ fratrū ſolatiū dictus fuit: p qđ oſtendere uideť. Aeneā plures ex Creuſa filios ſuſcepiſſe: Ideo dicebat Vir. in eo li. Dardaniuſq; nepos ueneris: & ſobdit de aſcāio Liuios poſt mortē æneæ abundāte Lauinii moltitudie florentē. Iam ut tūres erāt: atq; oppulētā urbē matri ſeu nouercæ reliqt. Nouā ipſe aliā ſub albano mōte cōdidit: q̄ ab ſitu porrectæ i dorſo orbis lōga Alba appellata ē. Et ſubdit inter lauinū & albā longā deductū coloniā triginta ferme iter ſuere anni. De reliqs Virg. lib.viii.ænei.proſecutus eſt.

Aſcalaphus cū.c.abſq; aſpiratione ſcribiť: fuit teſte Home.li.ii.iliad. Martis ex Aſtioche filius: quem & fratrem ialmenom regnaſſe dixit: apud aſpledonā orchomenūq;: & mimones ciuitates ueniſſeq; ad troiā cū triginta nauibus. Alter diciť Aſcalaphus ab Ouidio li.v.metamor. Acherōtis & Ornæ filia natus. Seruius uero ſup prio georgi. dixit Stygis filiū: q ꝓſerpinā ꝓdidit grana punici mali edidiſſe: ob qđ ad ſuperos redire nequiuit.

Aſcra cum.c. nō aſpirato ſcribiť: fuit uicus i boetia ad radices mōtis Helicōis: p̄ria Heſiodi poetæ clariſſimi: dicēte Oui.li.iiii.de pōto: itum uir uati: nec tamē aſcra ſuo: a qoo deriuať aſcræus cū.æ.diphthōgo i penultia. Nā ea q̄ a oocalibus i.a.aut in.e. ꝓductā execūt noia i æus ut plurimū p.æ.diphthōgū ſcribunť: ut athenæ athenæoſ: thebæ thebæus circæ circæus: aſcra aſcræus. Vir.li.i.geor.i. Aſcræumq; cano rōana ꝑ oppida carmē. Oui.li.i.de ſine titulo. Viuet & aſcræus dū muſtis uua tumebit.

Aſculū cū.a.abſq; diphthōgo uel aſpiratiōe aliq̄ ſcribiť: ubi poſt.c.& āte.l.nos.o. Iterponimus cū apđ græcos dicať ασκλοσ: ot ſimiliter αλκυηνα alcumena: ηρακλης Hercules: ut ſupra uidius: oppidū eſt apuliæ memorādum clade illata Pyrrho a Curio & ſabritio romanis cōſulibus: ut late oſtendit Plutar. in uita Pyrrhi.

Aſia cū.i.latino ſcribiť: regio duplex diciť: maior.ſ. & minor. Minor mediterraneo mari nr̄o cingiť: & phrygia ac licia cōcluſus terminať: ſic qooq; ab aſia nympha filia Oceani & Tethios: ut teſtis ē Heſiodus in theogonia & Iapethi coniuge cognominata: q̄ imperiū circa ea loca tenuit: ut dixit Varro de origie linguæ: Hero. uero li.hiſtoriaꝝ.iii. dixit eā Promethei uxorē fuiſſe: & ſobdit: At uero lidi dicūt aſiam ab aſio Coty filio denominatū fuiſſe. Maior uero aſia a palæſtina icipit ſyria: ac in indiā terminať: q̄ a minori nomē ad ſe traxit.

Arſychis penultia cū.y.græco & ultima cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiť: fuit teſte Herodo.li.hiſto. ſecūdo rex ægypti: q poſt Micerium regnauit.

Aſilas cū.i.latino & unico.l.ſcribiť: latinū dicunt & ab effectui eius uolatilis: q or uidebius aſilos dicitur deductū uolont. Nam ardētis arma puelle nomen ꝓpriū fuit Camillæ comitis: ut Virgi.lib.xi. ænei. Princeps turmas indocit aſilas.

Aſynū cū.y.græco & unico.l.ſcribiť: apud nos indicat itemeratū. Nā cōponiť ex.a.qđ ē ſine.& συρω traho: eo qđ locus fuit a quo neminē ꝓ uim trahere licebat: ubi græcū.r.in.l.noſtrū cōuerſom fuit: & ut mōſtrat Statius lib.xii.thebai. apud atheniēſes primo a deſcēdentibus Herculis cōſtructū fuit ut ait Fama ē defeſſos acie poſt buſta paterni. Numinis herculeos ſedem fundaſſe nepotes.

Sic ſacraſſe loco commune animantibus ægris.

Confugium:& reliqua poſt hæc longo deinde tēpore Romulus cōditurus urbē paſtores iter quos adoleuit cōuocauit. Cumq; is numerus ad tutandam urbem parum idoneus uideret:conſtituit teſte Liuio primo ab urbe aſylū:quo qſquis proficiſceret:ab omni noxa liberatus eſſet:dicēte Ouidio li.faſto.iii. Romulus ut ſaxo lucū circū dedit alto. Quilibet huc inquit confuge tutus eris. Vnde Virgilius libro.æneidos octauo inquit.

Hinc lucum ingentem quem romulus aceta ſilū.

Rettulit:ubi exponit Seruius.i.fecit ad imitationē athenienſis aſili. Per hunc ergo modum ciuium numerum adauxit Romulus:uerum & nonnūq̄ pro ipſo mere tēplo poni ſylū legimus:ut Vir. lib. ſcundo ænei. Et iam porticibus uacuis iunonis aſylio. Prædam obſeruabant.

Aſilus cū.i.latio & unico.l. ſcribitur: quidam cū duplicato.l.&non recte ut puto. Nā uolatile quoddā paruū eſt armentis:& maxime bobus in feſtum: quod a uocis ſono nomē traxiſſe uidet:qđ magis ſine.l.q̄ quod duplicet.l.auditur:& eſt latinum teſte Vuirgilio libro georgicorum tertio qui ait.

Eſt locus ſilari circa iliciboſq; uirentem.
Plurimus alburnum uolitans:cui nomen aſilio.
Romanū eſt:œſtrū grai uertere uocātes.& ſubdit
Aſper acerba ſonans:& reliqua quæ ſequūtur.

Aſine cum.i.latino ſcribitur:oppidū eſt teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ:i achaia:a quo aſinæus ſinus cū.æ: diphthōgo cognominatus ē: de quo Lucanus lib.viii. Quas aſines cautes:& q̄s chios aſſeras undas:unde hanc urbem dixit Homerus in reducto admodum ſinu poſitam eſſe.

Aſynthetō antepenultima cū.y. græco: penultima cū.th.aſpirato:ultima cum.t.ſimplici ſcribitur: dici poteſt ſatine incōpoſitum. Nam cōponitur ab a quod eſt ſine:& συνθετον cōpoſitū. Et tunc quoq; figura dicit cū aliqua abſq; cōiunctionibus abſolute & ſimpliciter proferūtur:ut uenimus:uidimus placuit:hæc eadem alio noie dialyton dicit: ut in ea dictione uidebimus.

A ſymphōia cū.y.græco &.ph.aſpirato ſcribit: dici pt icōſonātia:ab a qđ ē ſine συμφωνια cōſonātia.

Aſius cum.i.latino ſcribitur: fuit Hecubæ priami regis uxoris frater:occiſus ab Aiace telamonio in ꝑlio:ut oſtendit Homerus.

Aſparagus cū unico.r.ſcribit: græcū ponit a Iulio Polluce:a Feſto ſecūdo latinum dicit:herbe eſt ſic quoq; cognominata:qa aſpero uirgulto naſcit:unde:ait Martia.i ultio epigtamētū. Mollis i æquorea q̄ creuit ſpina rauēna. Nō erit incultis gratior aſparagis:& Pli.in.xxi.natu.hiſto. inquit: In totū ſpina eſt aſparagus:ea cōmode cū piſcibus & carnibus lixa comedit:ideo ait. Iuuenalis in ſatyra. Si te ꝓpoſiti: Quæ fert domino ſquilla:& quibus undiq; ſepta aſparagis:& reliqua.

Aſphaltus cū.ph. aſpirato &.t.exili ſcribit:dici pōt latine tutamē a uerbo græco ασφαλιξομαι: qđ ē tueor deductū:lacus ē Syriæ i ꝓuincia:q̄ hactenus Pentapolis dicta fuit:ideo ſic cognominatū ut puto:qa nihil uiuū in eo ſubmergit:unde mortuum mare ab hiſtoricis noiatur:dicēte Solino cū de.iudæa tractaret mare mortuū nihil ꝑter bitumē gignit:aial nullū hēt: nec i eo aliqd uiuū mergi pōt. Quare tauri & cameli ipune illud trāſeunt: unde Ioſephus li.v.captiuitatis iudaicæ. Veſpaſi.inqt cū iudæos uiciſſet:quoſdā iuſſit natādi inſcios manibus poſt terga ligatis i ꝓici:q & ſi iacti merſiq; ſint tāq̄ a uehemēti ſpiritu ad ſuperiora uenientes.ſtatim repulſi euaſerunt. Nec teſte. Iuſtino lib.xxxvi. nauigari poteſt:quum in eo protinus cuncta uita carentia ſubmergantur.

Aſpithines cū.i.latino utrobiq; &.th. aſpirato ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ quarto ex perſis unus qui in Magnum & Smerdim una cum Dario coniurarunt.

Aſphodelos cū.ph.aſpirato & unico.l.ſcribit: herba ē de q̄ mentionē fecit Home.cuius caulē Theophraſtus & princeps Pythagoras cubitalē:& ſæpe duoꝝ cubitorum.ut refert Pli.libro.xxi.naturalis hiſtoriæ dixere:foliaq; habet porri ſilueſtris: quā noſtri ut ait aſtulam regiam uocauere.

Aſopus cū unico.ſ.&.p.q̄doq; ſimplici q̄doq; aſpirato ſcribit. Simolici qdē ut Stati.li.thebai.vii.aſopus genuiſſe dat dignus q uideri tunc pr abruptis quum torrentiſſimus exit pontibus:aſpirato uerſo ut Oui.li.iiii.de ſine titulo. Quid referā aſophō quē cæpit martia thebe natoꝝ i thebe qnq; futura ꝑtū:fluuius eſt achaiæ:ut oſtēdit Ptolemæ.in geographia q æginæ pater a poetis dictus ē:& in ſinū corithiū cadit:de quo plura Statius rettulit: ſane teſte Heſio.in theogonia ex oceano ac Tethyorti ſunt filii plures:a qbus flumia cognoiata fuerunt: iter q̄ Peneus & aſopus fuer. Nā peneus i theſſalia ſedē eligēs fluuio nomē ididit. Aſopus cū phliūtē ad habitādū elegiſſet ſūpta uxoř Mērope Ladonis filia duos teſte Diodo.ſiculo li.hi.v.ex ea filios ſuſcæpit:pelaſgū.ſ.& iſmenū:qn & filias.xii.iſmenus in boetia habitauit iuxta fluuiū:quē a ſuo noie iſmenū cognoiauerūt. Ex filiabus uero Sinope ab Apolliē rapta:i eū locū delata ē:ubi nūc ē urbs ab ea ſynopes dcā hoꝝ filius Syrus his impauit q ab eo ſyri ſunt appellati. Alia uero filia Corcyra a neptuno in eā iſulā delata ē:quā ab ea dixere corcyrā & his natus ē phæacus a quo phæacū genus i corcyra nomē accæpit phæaco filius extitit Alcious: ut hic nř Diodo.ait Home.uero aliter ſentit ut uidebiꝰ i dictiōe Nauſithous:& ut ſeqt Diodo. Salamis a Neptuno ſimiliter rapta in inſulā aduecta fuit:q̄ ab eā ſalaminia uocata fuit:ex qbus genitus eſt. Conchreus uir clarus:q iſulæ ipauit:& ſerpētē in ea miræ magnitudis:q incolas uexabat occidit Iuppiter ſimiliter ex phlūte æginā rapuit:inq; iſulam aduexit:q ab ægina dicta fuit:ex q̄ Aeacū genuit q i ea iſula regnauit:ab Aeaco geniti ſunt Peleus telamō & phocus. Hoꝝ peleus diſco iacto licet iuitus Phocū fratrē iteremit:ob quā rædē a patre pulſus:inq; phthiā theſſaliæ fugiēs:ab Actoro rege purificatus i regnū accitus ē:cū rex ille liberis careret. Ex peleo uero & Thetide ortus ē Achilles. At uero Thelamō ex ægina abiens ſalaminā adiit: ubi ſūpta uxore Glauca cēchrei ſalaminioꝝ regis filia inſulæ ipauit: Sed glauca defūcta tribiā alcatī athenīēſis deſpōdit:ex q ortus ē Aiax q bello troia

no iterfuit. Et ut reliq̄ q̄ i diuerſis dictiōibus enarrabimus itelligi poſſint placuit explicare.

Aſſaracus cū duplici.ſ.&.c. exili ſcribiť:fuit Aeneæ proauus de quo in dictiōe Priamus uidebimus.

Aſſyria cum duplicato.ſ.ſequente.y.græco:& in ultima cū.i.latio ſcribiť:regio ē maioris aſiæ:habēs ab ortu īdiā:& ab occaſu tigri fluuiū.a meridie uero mediā:& a ſeptētriōe mōtē Caucaſū. Sed ut ait Iuſtinns libro primo aſſyrii poſtea ſyrii dicti ſunt.

Aſtages cū.t.exili ſcribiť:fluuius eſt teſte Plinio naturalis hiſtriæ ſecundo qui in pontū defluit.

Aſter cum.t.exili ſcribiť:latine ſtella diciť uel iubar

Aſtericus ſine aliqua aſpiratione:&.i. latino ſcribiť dici poteſt a noſtris parua ſtella:Nā αſτηρ græce latine ſtella ūde diminutiuum aſtericus deductum.

Aſterion cū.t.exili &.i.latino ſcribiť:fluuius ē achaiæ in Nemæa ſilua placide fluēs:& fructū iuxta ripas abundantiſſimus:ut teſtis ē Lactantius grāmaticus:fuit ēt urbs:ut oſtēdit Home.lib.iliados.ii.

Aſteria cū.t.exili &.i.latino ſcribiť:fuit Titani Cæi filia & Latonæ ſoror:quā iuppiter ardēter amauit & in ea cæa inſula uitiauit.

Aſtiages cū.t.exili:&.y.græco ſcribiť:fuit Cyaxaris medoꝝ regis filius: & Mandanæ pater:quā i ſomniis tantū minxiſſe uidit:ut oēm eius ciuitatē impleret.quēadmodū i ea dictione uidebimus:fuitq; ultimus aſſiriorū & medoꝝ rex. De quo apud græcos Herodotus lib.hiſtoriarū.i.apud noſtros Iuſtinus ſimiliter li.prīo q̄plura ſcripſere: & αςτυ quod ē urbs:& ago componitur.

Aſtyalus cū.t.exili &.y.græco ſcribiť:fuit uir troianus q teſte Home. li.vi.ilia. i bello a Neoptolemo interemptus eſt.

Aſtyanax cū.t.exili &.y.græco ſcribiť:fuit Hectoris ex andromache filius: cui teſte Homero lib.vi.iliados pater Scamandrio īpoſuerat nomē ſed cū cæteri Aſtyanacte uocaꝛ maluerūt: quod ſolus illius pater urbē tutareť.Nam αστυ græce latine urbs diciť. αvοξ uero tutator uel defenſor.

Aſtycraria ſecūda cū.y.græco: penultima cū.i.latio & ſine aliqua aſpiratiōe ſcribiť:fuit teſte Home.in .x.odiſſeæ:filia Aeoli ex Læpatra uxore:quaſi urbana poteſtas.Nā κρατοσ potentiā deſignat.

Aſtymones cū.t.exili &.y.græco ſcribiť. fuit Hippotis cōiunx:& mater bellaciſſimi Capanei.

Aſtynous cū.t.exili: &.y. græco ſcribiť:fuit prīceps quidam troianus.quæ teſte Homero libro quinto iliados Diomedes in bello interemit.

Aſtiochia cū.t.exili ſequēte.y.græco:& in penultima cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiť : fuit. Actoris ezidæ filia.hæc teſte Homero li.ii.iliados: cū adhuc uirgo i cœnaculū paternæ domus aſcēdiſſet: clā ibi a Marte cōpreſſa ē:cui peperit Aſcalaphū & Ialmenū:Eandē Hercules expugnatis cōpluribus oppidis ab ephyra & fluuio ſelente obduxit. Cui peperiſſe Tlipolenum dixit Homerus.

Aſtypale cū.t.exili &.y.græco ſcribiť:urbs fuit īſula aſtypalæa: quaſi αστουσς:idē urbis παλη luctatio ea teſte Plinio libera fuit a romanis.

Aſtylæa cū.t. exili&.y.græco: penultīa cū.æ.diphthōgo.ſcribiť:ē īſula i mari ægæo una ex cycladibus ab Aſtypale urbe cognomīata: de q̄ Oui.li. ii. de arte ait Cinctaq; piſcoſis eſtypalæ uadis.

Aſtrea cū.t.exili ſcribiť.fuit teſte Arato i phenomīa Aſtrei filii titani ex aurora filia:quā ob diligentiſſimā ægratē iuſticiā appellatā dixit.nā tūc quoq; cū terras hītabat. nōdū ueſanos rabies undauerat enſes.Nec cōſanguineis fuerat diſcordia nota. Et alia plura per multa carmīa ſcdm eā q̄ hēo traductionē. T.Claudii Cæſaris Nā germanici Cæſaris traductionē:quā oli uidi iā nō teneo. Eam uero q̄ fuit Ciceronis nūq̄ uidi.Sed græcū ipius arati codicē habeo.& ſubdit aratus illā deide ob hoium ſcelera ad cælū euolaſſe. Et cæli ſortitā locū q̄ ꝓxius illi tardus i occaſu ſeqť ſua plauſtra bootes.At uero Heſi.in theogonia dixit illā iouis & themidos fuiſſe filiā. Alii nōnulli Erigonem icari filiā dixere

Aſtreus cū.t. exili &.eu. diphthōgo i fine ſcribiť:fuit teſte Seruio ſup primū æneid.unus de tirāibus qui cōtra deos arma ſumpſere:hic teſte Heſio. in theogonia cū aurora concūbens uētos genuit.

Aſtron cū.t.exili ſcribiť:& græcum eſt : quod teſte Macrobio ſup ſomniū Scipionis ſidus apud nos diciť.Quod proprie ex pluribus ſtellis conſtari dixit.ita ui ſtella unica ſit.Quæ ſane differētia ab auctoribus quandoq; confundiť:ut late uidebimus in dictione ſidus.

Aſtronomia cū.t.exili &.i.latio ſcribiť:dici p̄t aſtrorū regula.Nā νομοσ græce latie lex & norma dř.

Aſtrologia cum.t.exili &.i.latino ſcribiť: dici pōt aſtrorum ſermo uel ratio.

Aſtu cū.t.exili ſcribiť:apud poetas aſtutiā deſignat. Cuius origo ut ait Feſtꝰ ex græco uocabulo αστυ deduciť:qđ oppidū ſeu urbē idicat:in q̄ q conuerſati aſſidue ſunt:cauti atq; acuti eſſe uidebanť.

Atalanta cū.t.exili utrobiq; &.a.poſt utrūq;.t.cum unico.l.ſcribiť:fuit uenatrix ex arcadia filia Iaſii filii abātis argiuoꝝ regis:ut græci oēs & latini pariter atteſtāť:hāc ardēter amauit Meleager:ut Oui. in.iiii.epiſtolaꝝ heroidū:arſit & œnides i menalia atlāta.Et muſeus amorē tractās Lēādri & Heros de illa inqͣ παρθενοσ ουςελελθεν ασαρκαλινσ αταλαντι.Nā cū uirgo eēt ſpecioſiſſima & una ex dianæ comitibus ad aprum calidoniæ perimendum una cū cætera nobilitate achaiæ a Meleagro uocata uenit.Sed tamen qa prima aprum ſagitta perſtrixit.tum etiā ratiōe ſuæ forme a Maleagro amata capite monſtri i teſtimonium magnæ uirtutis donata fuit.Ex quo i eius amplexus deuenit: q̄ ſibi deinde Parthonopeū peperit:alia fuit Cenei regis i ſcyro iſula filia curſu nobilis:& a poetis cātatiſſima.Cuius oēm fabulā Oui..ipſe rettulit lib. metamorphoſeos decimo ubi dixit talia dicentē. molli ceneia uultu. Et in eadem fabula:Gaudeat an uirgo magis his ceneia dictis.

Atalantis cum.t.exili utrobiq; ſequēte.a.uocali i ſecunda &.i.latino in fine ſcribitur : luſcinia a nobis dicitur & carduelis:de qua Vir.li.georgi.iii.Litoraq; halcyonem reſonant atlantida dumi.

Athamas cū.th.aſpirato ſcribiť fuit æoli filiꝰ & cadmi genera ac thebaꝝ rex paterq; phryxi & helles cātatiſſimus qdē carminibus poetaꝝ:de quo Ouidi.li.me.iiii.& faſtoꝝ.vi.plura dixit:a quo patronymicū athamātis ꝓ Helle filia poniť : ut Ouidi.

xvii.heroidum : Fluctibus ī modícis athāmātidos æquora canent.

Athanaſius cum.th.aſpirato &.i.latino ſcribiť: fuit epiſcopus alexandrinus uir admirādus ī oī ætate: Cuius nobilem uitam e græco in latinum tranſtuli ad Eugenium pontificem maximum.

Athanatos ſecūda cū.th.aſpirato:& ultima cum.t. ſimpli ſcribitur:dicíť a noſtris immortalis.

Atarnes cum.t.exili ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum ſeptimo Darii perſarum regis frater:a quo locus quidam myſiæ contra leſbum atarnes dictus fuit.

Athax cū.th.aſpirato ſcribitur fluuius ē e pyreneo mōte ſcaturiens:q curſu lenis narbonā uſq; ꝑgrediť ubi naugabilis effectus ade oībribus turgeſcit q; ītra ripas ſe cōtiere nō poſſit deide ī rubreſū lacū ꝯfluit unde téuis exiēs ī tyrrhenū marē ꝯmergitur de quo Lu.li.i.ait. Mitis athas latias gaudes nō ferre carinas.

Atella cū.t.exili & duplicato.l.ſcribiť : fuit cāpaniæ oppidum:a quo ludi atellani dicunť, fuitq; in illo amphitheatrum egregium.

Athene cū th aſpirato ſcribiť:ciuitas fuit ꝑclariſſima ī attica regiōe cuius adhuc ueſtigia q̄dā manēt hāc prio ab albādo cōditā dixit Cice.li.iii.de natu. deoꝝ.Plato uero in timeo dixit amaſim regē ægyptium eius urbis cōditorem fuiſſe:eāq; uocabulo ægyptio cognominaſſe:quod lingua græca athenam ſonat. Alii cecropē illā condidiſſe dicūt : & eā ſubita apparitione arboris oliuæ Mineruā cognomiaſſe:quā ea arbor deſignat: & ligua græca athena dr̃.alii nō a Cecrope cōditā:ſed inſtauratam putant quo tpe athena apud illos ꝓ dea colebať.poetæ uero dicūt Neptunū & mineruā athenas cōdidiſſe:ſed cū de noīs ipoſitione īter eos fieret diſſenſio:diis reliqs ꝑſentibus ſit īter eos cōuētio:Vt qui pcuſſa terra laudabiliorē ꝓduceret effectum:urbi nomē iponeret.Neptunus cū tridente pcuſſa terra equū ꝓduxit belli omē: Minerua aūt haſta pīecta oliuā ꝓduxit pacis arborē.Quæ quoniā utilior a deoꝝ iudicio uiſa fuit ex ſuo noīe athenas dixit Nā minerua athene græce dr̃: de quo Luca.lib.vi. ait Primus ab æquorea pcuſſis cuſpide ſaxis Theſſalicus ſonipes bellis feralibus omē. Exilit: & Vir. georgi.i.Tuq; o cui prima frementē fudit equum magno tellus pcuſſa tridente Neptune.

Athenodorus cū.th.aſpirato ſcribiť.fuit teſte Plinio.lib.trigeſimoſexto naturalis hiſtoriæ : marmorarius ſculptor eximius : diciturq; q̄ſi αθηνοσ hoc eſt mineruæ:Δαρων:domum.

Atheniū cū.th.aſpirato &.i.latino ſcribiť: fuit teſte Plinio lib.xxxv.naturalis hiſto.pictor.Maronites Glautionis corinthii diſcipulus:auſterior colore. & in auſteritate iucūdior:ut in ipſa pictura erudicio eluceret:cui ut ſcribit idē auctor niſi tn iuuenta obiiſſet nemo compararetur.

Atheos cū.th.aſpirato ſcribiť is eſt q deos negat:ut Diagoras ferť cognominatus. Nā componiť ex a quod negationē importat:& theos deus.

Athefis cū.th.aſpirato &.i.latino ſcribiť fluuius ē galliæ ciſalpinæ:qui in mōtibus tridētinis oritur & curſu rapidus tridentū radit.Inde Veronā contingēs urbē id in duas partes diuidit. Et deinde p latas padi paludes gradiens nō lōge a brūdulo in adriaticū mare fluit:de quo Virg. meminit libro æneí.ix.cū ait.Siue padi rippis athefim ſeu ꝓpter amœnum Conſurgunt geminæ quercus.

Athimetus ſecūda cū.t.exili &.i.latino penultima cū.e.abſq; diphthongo : & ultima ſcribitur abſq; aſpiratione:fuit libertus Cæſaris Pāphiliti:ut ipſemet teſtatur in marmore ab eo dicato cineribus uxoris Homonœæ cum epitaphio pulcherrimo: quod Romæ legi in ſacello michaelis archāgeli.

Atys cū.t.exili &.y.græco ſcribiť:fuit puer phrygius:ut ſcripſit Ouidi.lib.faſtoꝝ quarto.quē ſpectabilē facie ut idē ait Cybellæ deoꝝ mater caſto ſibi amore deuīxit:iuſſitq; ut purus pſeueraret: & ſua tēpla tuereť.Et ſubdit Ouidi.Ille fidē iuſſis dedit: & ſi mentiar inqt Vltima qua fallam ſit uenus illa mihi.Sed deinde uel ꝑceptoꝝ oblitus.uel libidine aut amore deuictus fallit : & in nympha Sagarathide deſinit eē quo defuit. Quare cū ea nympha pœnas dediſſet ac periſſet:puer in furias cōuerſus putās domos ruere tectū omne diffugit. Et p ſūma dindymi montis phrygiæ:q̄ deæ ſacer ē furioſe diſcurrens:arepto lapideo cultro ſeipſum excaſtrauit:dicente Ouidio.

Ille ēt ſaxo corpus laniauit acuto.
Longaq; nō mūdo puluere tracta coma eſt.
Voxq; fuit mei ui meritas de ſanguinē pœnas.
Ah pereant partes quæ nocuere mihi.
Ah pereant dicebat adhuc onus inguinis aufert.
Nullaq; ſunt ſubito ſigna relicta uiri.

Verum catullus aliter hiſtoriā retexes dixit illū p mare phrygiā contendiſſe:Et cū ad phrygiæ fluuiū q gallus dicebať aduenifſet : bibiſſetq; ex illius aqua in furorē ex aquæ natura cōpulſus.ſ.ſe caſtrauit ait enim.

Super alta uectus atys celere rate maria.
Phrygium ut nemus citato cupidine pede tetigit.
Aditq; opaca ſiluis redimita loca deæ.
Stimulatus ubi furenti rabie uagus amnis.
Deuoluit.excctus acuto ſibi pondere ſilicis.
Itaq; ut relicta ſenſit ſibi membra ſine uiro.
Niueis citara cæpit manibus leue tympanū & reliq.

Nā de eo flumine teſtať Pli.li.v.nat.hiſto.dicēs Gallus phrygiæ flumē eſt:de cuius aq̄ potantes redunť inſani:Et Martianus li.vii.dixit ab eo miniſtros martis deū gallos dictos eſſe.Quod Oui.ipſe eodē quo retrulimus lib.i.teſtatus eſt cum ait.

Cur igiť gallos qui ſe excidere uocamus.
cum tantum a phrygia gallica diſtet humus.
Inter ait uiridē rybelen altaſq; celenas
Amnis it inſana nomine gallus aqua:
Qui bibit īde furit:ꝓcul hinc diſcedite quis eſt
Cura bonæ mentis:qui bibit inde furit.

Cum ergo atys per eū modū ſe exercuiſſet:uenit in id exēplū:ut oēs q matri Deū miniſtrare cupiunt: ſeipſos excaſtrare debeāt:dicente Ouidio in præfato lib.Venit in exēplū furor hic molleſq; miniſtri: Cædūt iactatis uilia mēbra comis.Nec ſe ferro excidere:ſed lapideo cultro demōſtrant. Quod etiā Iuuenalis cōfirmare uideť:cū ait in ſatyra Credo pudicitiā.Ecce furētis Bellonæ matriſq; deū chorus intrat & ingēs Semiuir obſcœno facies reuerē

da minori:Mollia:qui rapta ſecuit genitalia teſta:
& reliqua.In quibus oſtendere ſorte uidetur. non
omnes ſibi teſta genitalia exſecuiſſe.ſed ille ſolū q
īter illos ē maior.Verū hi cū matri deū ſacra lita/
bāt:ꝓprio ſibi ſanguīe crines iūgebāt:& caput īde
rotantes futura ꝑſagiæ credebanť.Vnde ait Luca/
nus libro primo:crinemq; rotantes Sanguineum
populis olulabant triſtia galli.

Atys alius Crœſi lydoꝝ regis maior natu filius fu
it qui nulla arte cuſtodiri potuit.qn ferro necareť
Nā teſte Hero.li.hiſto.i.ab Adraſtro uenādo for/
tuitu iterſectus fuit:alius eodē noīe eius frater fu/
it:q cū natus dioq; e linguis educatus eēt:ui tioris
paternæ necis uocalis euaſit. Cuius hæc fuerunt
uerba teſte Hero.li.hiſt.i. ανθρωπε μη κτεινε τον
κροισον:hoc eſt o homo ne interfice Crœſum.

Atina cū.t.exili &.i.latio ſcribiť.fuit teſte Seruio ſu
per ſeptio æneiurbs iuxta pōtinas paludes cāpa/
niæ q ciuitati erūnas inferebāt.unde ſic quoq; co/
gnominata fuit.Nā ατη:græce latine erūna dici/
tur.i Virgilius tamen dixit atina potens : tyburq;
ſuperbum.

Atlas cū.t.exili īmediate ſequēte.l.ſcribiť:mons eſt
mauritaniæ ſic quoq; noīatus ab atlāte rege filio
Libyæ a quo teſte Pli.lib.vii.nat. hiſto.aſtrologia
primū cōperta fuit:Sed duo mōtes eiuſdē nois in
mauritāia ab Herodo. & aliis nōnullis hiſtoricis
deſcribūť .Vnus qdē ꝓpīquior colūnis Herculis.
Alter uero in interiora libye remotior:quē rotū/
dū eſſe dicit:& altiſſimū.Cuius ſūmitas nūq̄ uide
ri pōt:qa nubes ab illo nec æſtate:nec hyeme di-
uellūť.Quē icolæ.ut ille refert unā cæli colūnā eſ
ſe aſſerūt.Et ot ferūt poetæ fuit i illū atlas mauri/
tanie rex conuerſus:Quare in formā oiri Virgi.
eum deſcripſit:cū ait libro æneidos quarto.
Atlantis cinctum aſſidue cui nubibus atris.
Piniferum capot uento pulſatur & imbri.
Nix homeros inſuſa tegit :tum flumine mento:
Præcipitat ſenis:& glacie riget horrida barba.
Similiter & eadē ſcriptura hoc ē cū.t.ſimplici īme
diate ſubſequente.l.ponitur ab Herodo. ꝑfato li.
hiſto.iiii.atlas fluuius qdā magnus a ſummo mō
tis æmi uerſus ſeptentrionē in iſtrum defluēs quē
ſic quoq; cognominatū ab atlāte arcadiæ rege exi
ſtimo:Nam teſte Seruio ſup.viii.ænei. tres fuerūt
atlātes.Vnus rex Italiæ: & Pr̄ Electræ uxoris Co/
riti.Alter arcadiæ & pater Maiæ:ex q̄ Mercurius
natus ē:Et tertius maurus q maxius ē dictus : Et
cui pene reliqua oīa attribuūť ab atlante atlātides
patronymicū licentia poetica dedociť:ut Ouidius
libro metamor.i.atlantiades pro atlantides a qoo
etiam atlantides populi:& atlanticum mare.

Athleta penoltima cū.th.aſpirato īmediate ſubſe/
quente.l.& ultima cū.t.ſimplici ſcribitur : dicitur
a noſtris pugil & luctator.

Atomus cū.t.exili ſcribitur:dr̄ apud nos indiuiſibi
lis:& īdiuidua.Nā ex a cōponitur:& τομη:qđ ē ici
ſio:Lucretius oero atomos monitiones uocauit.

Athochari cū.th.&.ch.aſpiratis ſcribiť:fūt teſte He
rodo.populi ſcythici i Aſia:hi teſte Pli.li.vi.natura
lis hiſto.apricis ab oi noxio afflatu ſecloſi collibus
eadē qua hiperbolei deiunguntť tēperie:Et ſubdit
de his priuatim cōdidit uolumīa Homerus ſicut
Echathus de hyperboreis:

Athos cū.th.aſpirato ſcribiť:mōs ē inter macedo/
niam & thraciā.Quare nonnunq̄ mōs thraciæ di
ciť:ut Homerus i hymno apollinis:τρηκιοσ τα/
τοσ:Nōnūnq̄ macedoniæ:& aliquādo æmoniæ
mons diciť:quæ ſub nomine macedoniæ:ut in ea
dictiōe uidebius nōnūq̄ uenit:unde Seneca i Me/
dea: Aemonius illas ꝯtulit peſtes athos.Seruius ue
ro ſup.xii.ænei.Non athos cū.s.cōſonante in fine:
ſed athon cū.n.ut apollon ſcribendū dixit .Quod
auctoritate Virgilii cōprobauit q ibidē dixit.Quā
tus athon aut quārus atyx . Nā ut ait ſi athos cū.s.
legereť:cū os breuis ſit:minie ſtaret uerſus. Quin
& alio cōprobat: qa athōa i acuſatioo facit.Quod
ut ſane ipſa fateť ab Hero. & Homero obſeruatū
nō fuit.Nec ēt ut puto a noſtris cōperiť. Nā Virg.
li.geor.i.ait. Aut athō.aut rhodopē aut alta cerau
nia telo deiicit.Niſi qs dicat eclypſim fieri oel atho
na rhodopē ſcribendum eſſe. Eſtq; altitudinis ad
mirandæ ut hiſtorici atteſtantor: ita ut uſq; ad lē/
num inſulam umbrā protendere affirmēt: q̄ octo
gintaſex milibus paſſuum a macedonia ſeparatur
de quo Statius lib.v.thebaidos ait.Ingenti tellurē
ꝓximus ombra Veſtit athon nemotūq; obſeruat
imagine pontū.Et cū ſic arduus fuerit. teſte tamē
Herodo.li.hiſto.v.nauigatus fuit claſſibus pſicis:
& a cōtinenti iuſſu Xerxis mille qngentis paſſibus
abſciſſus eſt:qoin & pontem ſub ſtrimone fluuio
derelictū:hoc eſt adeo ſubcauatū dixit: ut flumen
ipſum curſum ſupra pōtē ꝯficeret:& ſub pōte ma/
re inundaret:de quo in dictione Xerxes uidebſus.

Atoſſa cū.t.exili hoc ē ſine aſpiratione & duplica/
to.ſ.ſcribiť:fuit teſte Hero.lib.hiſto.iiii. filia Cyri
quā & artyſtōe ſororē Darius poſtq̄ ad regnū pſa/
rū ſublimatus eſt uxores accæpit : & ex atoſſa ut
idē auctor circa initiū libri ſeptimi dixit Darius ip
ſe Xerxem ꝓgenuit:deinde poſt illum regnauit.

Atrax cū.t.exili ſcribiť fluuius ē ætoliæ: a qoo teſte
Pli.li.iiii.na.hi. atraces qdā populi cognomiati ſūt

Atreus cū.t.exili.&.eu.diphthongo ī fine ſcribiť:fu
it filius Pelopis:& hyppodamiæ:nepos Tātali mi/
cenarū regis & frater Thyeſtis:de qbus multa nar
ranťa poetis:ut a Seneca i Thyeſte:& ſtatio i dioer
ſis locis ſuæ thebaidos:Qui ſane oſtēdūt eos fuiſſe
inter ſe ſæuos:adeo ut Thyeſtes cū Europe fratris
uxore cōcuberet:qđ dolens atreus liberos ei epu/
landos appoſuit.Cuius facinoris cū Thyeſtes exq/
reret ultionē a diis:reſpondit illi Apollo poſſe alio
ſcelere eius facinoris uindicē naſci.ſ.ſi cū Pelopia fi
lia ſua cōcūberet.Quo facto natus ē egyſthos: qui
atreū iterfecit.& Agamēnonē ſimiliter a bello tro
iano redeūtē iteremit.Seroi.ſup.i.æne.dixit atreū
apđ Mycēas ꝓmū ſolis eclypſim inuen:ſſet cur ſui
dēs fr̄ ex orbe diſceſſit tpe quo eius ꝓbata ſūt dcā:
& ab atreo atrides deduciť:atride Agamēnō & Me
nelaus a poetis dcī ſūt qđ uſurpatū fuiſſe dixit Ser
ui.ſup primū æneidos:qa Plyſtonis fuerunt filii.

Athrys cū.th.aſpirato &.i.græco ſcribiť:fuit teſte
Hero.li.hiſto.iii.thraciæ fluuius ī iſtrū defluens.

Atropos cū.t.exili ſcribiť: Vna dr̄ ex parcis q̄ filom
frangit:unde cōponiť ab.a.quod eſt ſine : & τρο/

mñ cõuerſio:quaſi ad nullius pces cõuertaƭ. Nã ut
uoluit Home.tres ſunt ſorores: quaꝝ una dicitur
Clothoq̃.ſ.b uulat.alia lacheſis q̃ filat. Et tertia a
tropos q filum frangit. Ita ut cũ alicuius fila diru
perit morte moriatur.dicente.Martiale ĩ prio:La
nificas nulli tres exorare puellas.
Cõngit:obſeruãt quẽ ſtatuere dic.has martianus
dixit ſuperũ librarias:& ſcriptrices:q̃.ſ.ſnias Iouis
ſtudio ueritatis accipiunt.Vnde & nõnunq̃ ab au
ctoribus noſtris pro diſpoſitiõe ſuperũ capiuntur
iuxta qd̃ ait Iuuena. in ſatyra Neuole. Hec exẽpla
para fœlicibus:at mea clotho.Et lacheſis gaudent
ſi paſciƭ inguine uẽter.Vnde illas quoq; dixit He
ſiodus in theogonia naſcẽtibus hoibus bonum &
malũ conferre.Quare latine parte teſte Gellio lib.
iii.noctium atticarum ex auctoritate.
Varronis ĩmutata littera una a ptu nominantur.
Attalus cũ duplicato.t.exili & unico.l.ſcribiƭ:fuit p
gamenoꝝ rex:q ĩ miori aſia cõtra philippũ roma
nis fauit:de quo Liui.diuerſis ĩ locis: & Iuſtinus li.
xxxvi.plura ſcripſere alter eodẽ noie fuerat Neo
ptolemi filius frĩ Olympiæ coniugis Philippi frĩs
Alexandri magni. q deide cã fuit mortis Philippi
Attagẽ cũ duplicato.t.exili ſcribiƭ:auis ẽ teſte pli.li.
x.natu.hiſto.cerebris & uocalis alias: ſed capta ob
muteſcẽs:hæc ut ait primũ ionia cõperta fuit poſt
modũ in Gallia & Hiſpania capta.
Attis cũ duplici.t.nõ aſpirato &.i.latino ſcribiƭ:Sa
ne teſte Seruio ſup.i.geor.nõ ſolũ attis cũ.s.conſo
nãte in fine:ſed ẽt attin cũ.n.ſcribi põt: ut delphis
& delphin:eleuſis eleuſin. Et ut pgit. uerius in.n.
deſinunt:qa illud in obliqs habẽt q in.s.ut attinos
delphinos eleuſinos:& ẽ attin regio ĩter achaiã &
macedoniã:q̃ maxie græciæ nomẽ retiet.Nam ab
Iſthon corynthio ſiue ſtrictura:in quã deſinit acha
ia incipiẽs: & p mare ægeæum porrecta uſq; ĩ ma
cedoniã & theſſaliã:quã ut multi uolũt cũ oi boe
tia ĩtta ſuũ nomẽ includit extẽdiƭ: dicta primum
attis ab atti filia græci ſucceſſoris Cecropis a quo
& græci ſic quoq; cognominari fuerũt.Deinde ab
Hellene pyrræ & Deucaliõis filio dcã fuit hellas:q
teſte Solino in theſſalia natus ẽ:quo regæ ipſi.græ
ci hellenes dicti fuerũt.Nã teſte Ariſtotile in ſecun
do metheoroꝝ:hellenes nunc ſunt: q prius græci
a græco rege dicti fuerũt:In hac regiõe fuit inclyta
athenarũ ciuitas: cãpus marathon cũ oppido eiuſ
dẽ nois athenis ſatis ppinquo:memorãdus quoq;
cruentiſſimis præliis ut in ea dictiõe uidebims mõ
tes teſte Pli.bryleus ægialeus icarius hymmettus
Quin & ſunium promontoriũ:duriſcos:polypo
ſter:ebrauroniõ: ſaxa ſcyronia athenis propinqua
& ut multi ferunt mõs aracynthus:ut ĩ ea dictio
ne uidimus.nec lõge ab athenis argos oppidũ qd̃
Bacchus ipſe ꝯdidit:& plura alia q̃ lõgũ eẽt nũerarẽ
at uero ab atti regio ipſa attica dcã ẽ & atticus:ſco
la gn & attius q̃ oia cũ duplicato.t. ſcribẽda ſunt.
Vir.li.eor.iiii.attias orithia: & ſimiliter oia deſcẽ
dẽtia cũ gemiato.t.ſcribi dbẽt:& nõ.c.ante.t.ut at
tæus.Vir.i alexi.ãphyon dircæus iattæo aracitho.
Similiter Leãder & boreã: q rapuit Orythiã dixit
apud Oui.xvii.heroidũ:Tã gelidus cũ ſis nõ te ta
men improbe quondam ignibus attæis in caluiſ
ſe negas.Nã ſi cũ.c.aut.t.ſcribatur: denotaƭ mõtẽ
leucadium:qui actius dicitur:ut Sappho:actæum
populi leucadiiq; uocãt:& in eadem epiſtola:Cur
nõ actiacas miſeram me mittis ad horas qd̃ cum
c.ante.t.ſcribiƭ:Similiter Virg.lib.ænei.iii.actiaq;
iliacis celebramus littora palmis.Et circa finẽ lib.
octaui:actius hæc cernens arcũ intendebat apol
lo:at uerbum atticiſo:quia atti deſcendit:cum du
plici.t.ſcribitur:ut Plautus.Nõ atticiſſat:ſed ſiciliſ
ſat:& inde atticiſmus:ut Quinti.in primo de ora
toria inſtitutiõe:In primis ĩquit copiam uerboꝝ:
quorum in tragœdiis grauitas:in comœdiis elegã
tias & quidam uelut atticiſmus: inueniri poteſt.
Et ut quidã putant ẽt attilius ĩde deducitur qd̃ ſi
ſic eſſet:cum duplici.t.ſcribendum erit.
Auctor cũ.au.diphthongo & .ct. exilibus ſcribiƭ a
uerbo græco:qd̃ ẽ ποιῶ originẽ p ſignificatiõem
ducere uoluerũt:ita ut poeta:ſeu ut dicã factor ſit.
Nam factor in uſu non eſt:niſi in qbuſdã.e.græco
trãſlans ut factorẽ cæli & terræ: ubi habeƭ ποι
ητὴν:hocẽ poetã: at nos poetas ceteroſq; operum
ꝯditores auctores uocamus.Et ille qui fecit aliqd̃
opus:q ægit bellũ aut pacem auctorẽ operis & au
ctorẽ belli aut pacis dicius.Itẽ & hoiem ĩ quo eſt
ius:poteſtas & dignitas.Vnde auctoritas dicta eſt
Liuius:Decreuerũt.n.ut cũ populus regẽ iuſſiſſet.
Id ſic ratum eſſet ſi patres auctores fierẽt:hocẽ au
ctoritatẽ:ut aiũt ſuã & decretum interponerent:
ratũ haberẽt:atq; ratificarẽt ſiue cõprobarẽt. Et a
libi:maiores noſtri nullã ne priuatã quidẽ rẽ agerẽ
fœminas ſine auctore uoluerũt. Vocanturq; ẽt au
ctores pupilloꝝ: in quoꝝ adminiſtratiõe ĩfirma
ætas reſq; eiuſ ſunt.Ideoq; filios regũ pupillos ſub
auctoribꝫ fuiſſe legĩus.Paulus iuriſcõſultus. Etiã
ſi non ĩterrogatus tutor auctor fiat: ualet auctori
tas eius: cũ ſe probare dicit id q agiƭ:hoc ẽ.n. au
ctorẽ fieri.Quare auctores ſniæ alicuiuſq; conſilii
uocantur hi.quoꝝ ſniam cõſiliũq; ſecuti ſumus.
Et duces militum auctores uocabantur.Vnde au
ctorare obligare eſt & ſubiectum facere: Sed q̃rit
Seruius ſuper donati artẽ auctor utrum p ſe an de
uerbo oriatur. Et reſpõdit ĩ hæc uerba dicẽs.Sed
eſt ſciendũ q a ſe naſciƭ.Nã illud qd̃ eſt augeo: ne
nos deducat qd̃ inde ueniat:aliud.n.eſt augere ali
ud auctorem eſſe:hæc ille:Quid quod auſtorem
nullo pacto dicere poſſumus auctorẽ.Nã actor ſi
ne.u.littera ab ago deſcẽdit:Et dicitur orator qui
agit.cãm qq; geſtũ uultus & corporis agit: unde
oratio ab ipſa pnũciatiõe dicta ẽ. Qui & oro ſcri
pta actio ẽ appellata.Itẽ comœdus & tragœdus.i.
hiſtrio. qui agit geſtus in ſcæna & q huic generi
ſimillimum ẽ:qui agit attelanas: & minus omnis
auctor uocari põt.Et partes comœdie actus dicũƭ
Auctoratũ cũ.au.diphthongo &.ct.exilibus ſcribiƭ
ab auctorare deſcendit:ſignificatq; obligatum &
ſubiectum.Liui.li.xvii.ab urbe ſigno inqt ſuo im
preſſas tabellas miſit:& uero pignore uelut aucto
ratũ ſibi pditorẽ iratus ẽ.i.obligatũ & ſubiectũ.
Valerius maximus li.ix.auctorato inquit ſociis of
ficio.Sueto.li.iii.deligẽdo uel auctorãdo milite:ac
legionũ:& auxilioꝝ deſcriptione.
Auctoramẽtũ ſimiliter ſcribiƭ:& ab auctorãdo mi

hitē deducit. Nā q̄ſi obligationē nexumq̨: uel q̄ſi
ſtipendiū quoddā: & p̄cium cuiuſdam militiæ ac
pugnæ actiōeſq̨ deſignare uidet. Qui. Nec diffici
lē ſane ſub illo p̄ſertim auctoramento habuiſſet
miſſionē. ſed uoluit gladiator uiuere. Cice. Quo
rum ipſa merces auctoramētū ſeruitutis ē. Sene/
ca li. vii. epiſtolaꝝ. Nullū ſine auctoramēto malū
ē: auaritia pecuniā ꝑmittit: luxurias uarias uolu/
ptates. ābitio purpurā & plauſum: & ex hoc potē
tiam: & quicquid potentia poteſt: mercede teui/
tia ſollicitant.

Auctio cū. ct. exilibus & i. latio ſcribit: & latinā hē/
re deriuatione: ac magis ab augeo: q̄ ac auctorādo
d̄duci exiſtio. Nā uēditio q̄dā ē in publico ac loco
celebri: q̄ p incremētū p̄cii: hoc ē plus offerētis fie
ri uidebat. Et hinc auctionari uēdere dicebat: qđ
publice & ſub haſta p augmentū p̄cii uendebat.
nec hoc mō ea uēdi dicebat: q̄ ad eſū uidebāt ſed q̄
ad alios uſus: Nec fere niſi q̄ penes aliū i uſu fuerūt

Augias cū. i. latio ſcribit: iq uod ei diphthongus cō
uerſa fuit: & fuit teſte Home. li. xi. iliados epiorū
rex ſine elidenſium: qui bellum geſſit cum Neleo
pilıorum rege.

Aula cū. au. diphthōho ſcribit trāſfertur a noſtris
atriū: at aula p olla Plauto uetuſtiſſimiſq̨ religmo

Aulæa cū. æ. diphthongo i penulti. ſcribit: uelamia
ſunt de picturis intexta: q̄ primū in aula attali re/
gis aſiæ q populū romanū heredē ſcripſit inuenta
ſunt. Virg. lib geor. iii. purpurea iutexti tollant au
læa britanni. Vnde abαυλη: quod ē aula nomen
aſſumpſere.

Aulis cū. au. diphthōgo & i. latio ſcribit. nō ē iſula
ut ignari q̄dā putēt. Sed teſte Strabo. approbatiſ/
ſimo hiſtorico iter græcos regiūcula ē boetiæ pe/
troſa: & ciuitas eiuſdē nōis: iuxta quā portus ē qn/
gētaꝝ nauiū capax Euripo Chalcidico ꝓxius. Idē
inuere uidet Home. lib. illa. ii. Pli. ēt lib. iiii. natu.
hiſto. ubi d̄ iſulis maris ægæi atq̨ ipſa Euboia ꝑ/
tractat iq̄t ex aduerſo icōtinēti aulis ē & agēdo de
boetia i ipſis iq̄t faucibus Euripi: quē facit euboi/
ca obiecta iſula aulis nobilis ē portus: quē boetii
antiq̄tus dixet hyamas. Idē Pōp. cōfirmauit dicas
aulis agamēnoniæ graiorūq̨ claſſis i Troiā cū iurā
tiū ſtatio. Vnde boetie portus d̄r: i q̄bus detētæ ſue
rūt graiorū naues: dicēte Ouidio libro meta. xii:
Nec dilata foret uindicta niſi æquora ſæui.
In uia feciſſent uenti: boetaq̨ tellus:
Aulide piſcoſa puppes tenuiſſet ituras:
In eo loco cōiurauerūt. græci: nō ante reuerſuri: q̄
ilion caperet: ut Dido ad æneam apud Vir. libro
æneidos. iiii. Non ego cum danais troianam exci
dere gentem aulide iuraui.

Auras cū. au. diphthongo ſequēte. r. ſcribit. fluuius
eſt teſte Herodoto lib. hiſtor. iiii. grandis ab æmo
deſcendens: & in Iſtrum defluens.

Aurū cū. au. hiphthōgo ſcribit: græcū eē quidā pu/
tant. Nā teſte feſto Hippocrates medicus ab inuē/
tore cognominatū illđ putauit: quē uocitatū dixit
συριον: & ide theſtaurus. Qui uero latinū uolunt
a ſimilitudine coloris aurore nōmē traxiſſe exiſti/
māt. alii uero ab aura. i. ſplendore teſte Seruio ſup
vi. ænei. dictū putāt: dicēte Vir. Diſcolor unde auri
p ramos aura refulſit. i. ſplendor. Et Hora. tua ne
tradet aura maritos. hoc ē ſplendor: Nōnulli ue/
ro q̄a mentem hoīum auertat.

Auchiſæ cū. ch. aſpirato & i. latio ſcribit: populi ſūt
i libia ultra barcaeos. iuxta quos uerſus mař ſunt
bacales. ut oſtendit Herodotus lib. iiii. hiſto.

Autocanes abſq̨ aliqua aſpiratione ſcribit: mōs po
nitur ab Homero in hymnis.

Autonoe cū. t. exili & oe. diuiſis litteris in fine ſcribi
tur. fuit Cadmi thebarū regis filia ex Hermione
cōiuge: ut ſcribit Heſiodus in theogonia: & Oui.
lib. metamor. iii.

Automedō cū. au. diphthōgo in prima & t. exili ſe
quēte. o. ſcribit: nōnulli uero ex noſtris loco ipſius
o. ponūt. u. & dicūt autumedō: fuit achillis armi/
ger ſeu auriga: ut Vir. li. ænei. ii. Et quoꝗ agitatur
achillis armiger automedō: idē Oui. li. i. de arte nū
q̄d achilleos iter fera p̄lia fida. Deſeruit leuitas: au/
tomedōtis equos: a quo id quoq̨ tractū ē: ut cū ali
quē aurigā aſſignare cupimus: atq̨ iſigni arte ad/
notare ob illius excellentiā automedōtis nōie uo/
citemus. Quare Iuue. in prima ſatyra cū de illo lo
queret. Qui bona donauit p̄ſepibus: & caret om/
ni maioꝝ cenſu ait. dū puolat axe citato. Flaminiā
puer automedō: nā lora tenebat: hoc ē æquale au/
tomedonti oſtendebat ſe habere aurigā.

Autolycus abſq̨ aliqua aſpiratōe & unico. l. atq̨. y.
græco ſcribit: fuit uir græcus ex eleone urbe boe/
tiæ de quo Home. lib. x. ilia. meminit.

Axylus cū. y. græco & unico. l. ſcribit hētq̨ apđ græ
cos accētū i pria fuit phryx ex ciuitate ariſbe filius
teuthranidis: hic teſte Home. li. vi. ilia. fuit homo
p quā beatus oībus q̄ ad uictū mortaliū ptinēt: &
in iſigni ariſbe agēs oēs. q illac iter igrediebant: q̄
erat beniuolentia hūanitate clemētia excipiebat: q
cū a Diomede in bello Troiano iterficeret: nemo
ſuccurrens qui ab atroci eum morte potuit eripe.

Axiochus cū. i. latio & ch. aſpirato ſcribit: nome fu
it philoſophi: cui Plato librū de morte inſcripſit.

Axis cū. i. latino a nobis ſcribit: a græcis uero αξον
d̄r: & proprie ea linea q̄ ab uno mūdi polo i alterū
tendit: ad cuius ſimilitudinē ſtipes ille teres circa
quē tota currus uertit axis d̄r. Vir. li. geor. iii. poſt
ualido nitens ſub pōdere faginus axis. Nonūq̄ ue
ro & pro rota rheda uel curru poſitū cōperit ut Iu
uena. in ſatyra Criſpini: Dignus aricinos q mendi
caret ad axes: ideſt ad currus Aritiā uel aricina ne
mora adeūtes. aliquādo āt & pro ſeptētriōali po/
lo poſitum fuit: uel ut ait feſtus ꝓ ſeptētriōali pte
cæli. Vir. li. geor. ii. Quæ terga obuerterit axi. i. ſe/
ptētrioni: Quin & pro ipſo cælo abſolute idē poe
ta nōnunq̄ poſuit. ut lib. iiii. æneidos cū ait. Vltius
ætiopum locus eſt. ubi maximus atlas axem hu/
mero torquet. i. cælum ſuſtinet: qn & teſte Feſto
tabula ſectilis axis appellatur.

Axius cū. i. latio ſcribit: d̄r ab homero lib. iliados ſe
cūdo fluuius συκαλλστον υδωρ: hoc eſt cuius
pulcherrima ē aqua. Nam ut ait licet ſpacioſus ſit:
tamen uſq̨ ad imum eſt lucidiſſimus: ut nullus in
toto orbe terraꝝ ſit ſpecioſior: Hic teſte Herodo/
to libro hiſtoriaꝝ ſeptimo per omnē. Mygdoniā
quæ pars eſt Macedoniæ profluens iuxta Chalc/

ſtram urbem in mare ægæum cadit.

Azymus cũ.z.cõſonãte &.y.græco ſcribiť : id apud
nos dr̃:qđ ẽ ſine fermẽto . Nã cõponiť ex a quod ẽ
ſine:& ζυμη fermentum.

Axyris cũ.i.latino utrobiq; ſcribiť: palus ẽ ĩ libya.

Axotus cum.t.exili ſcribiť:urbs fuit Syriæ.

b Abylon cũ .y.græco & unico.l.ſcribitur:
nomẽ eſt urbis in Chaldæa : de qua Lu/
canus.cumq; ſuperba foret babylon ſpo
lianda trophæis . Hæc adeo nobilis fuit:
ut Caldæam totam:& Heſopotamiã a ſe babylo/
niam dixerit quæ ſimili modo & in penultima cũ
i.latino ſcribitur.Hanc oẽs græci & latini hiſtori/
ci pariter & poetæ a Semyramide regina conditã
referunt.dicente Oui.li.met.iiii.Vbi dr̃ altã Coctĩ
lib⁊ muris cixiſſe Semiramis urbẽ:de quo ĩ dictio
ne Semiramis plene uidebimus . huius muri igi/
tur teſte Phyloſtrato in uita apolloni tyanei tre/
centorum & octoginta ſtudiorum circuitum de/
tinebant.Plinius uero libro hiſtoriæ naturalis ſex
tũ murorum dixit amplitudinem fuiſſe ſexagita
quatuor milium paſſuum : croſſitudinẽ quinqua
ginta cubitorum.Altitudinem uero quater tantũ
itaq; fuit mœnibus ac hortis penſilibus.temploq;
& arce maxime admirabilis.

Bacchus pria deſinit in.c.exili & ultia cũ.ch.aſpira/
to ſcribiť. fuit Iouis filius ex Semele Cadmi filia
ut poetæ oẽs atteſtanť:de quo Ouidi.li.metamor
phoſeos tertio plene omnia pertractauit.& ut græ
ci quidã grãmatici dicunt deriuatur a βακχευω:
quod eſt furo uel inſanio.Hic primus indiam ſu/
biecit:& prius apud græcos docuit uini uſum:ut
teſtis ẽ Capella libro de nuptiis Mercurii. Quam
obrẽ teſte feſto illi a poetis cornua danť: eo q̃ ho/
mĩes nimio uino truces fiãt:Vnde Sapho ad Phao
nem ait:accedant capiti cornua Bacchus eris.Quĩ
& ꝓ haſta thyrſum ferratũ tecta cuſpide pãpino
illum ferre dicebant: ut Seneca in Hercule furẽte.
Adſit Licurgi domitor:& rubri maris.
Tectã uirẽti cuſpidem chirſo gerens:de quibus la/
tius in dictione Dionyſius uidebimus.Quin & il/
lius currum trahi a tigribus dicũt:dicente Statio:
Promouet effrenæ dextra leuaq; ſequuntur.
Lynces:& uda mero lãbũ retiacula tigres. Nõnũq̃
uero & muliebri hitu ornaſſe ſe illi ferũt.dicẽte Se.
Non erubeſcit Bacchus fuſos tenet.
Sperſiſſe crines:nec manu molli lenem.
Vibrare thyrſum cum paruum forti gradu.
Auro decorum ſyrma barbaricum trahit.
Poſt multa uirtus opera laxari ſolet:Et ut teſtis ẽ
Plinius lib.vii natu.hiſto.Emere ac uẽdere iſtitu/
it Liber pater.Oia igiť deſcẽdẽtia a Baccho ſimili
ter cum duplici.c.& ſecundo aſpirato ſcribunť.ut
bacchicus.Ouidius libro prio triſtiũ:Deme meis
hederas bacchica ſerta comis : Eodẽ modo bac/
chaides:quod etiã cũ.i.latino ſcribitur:ut idem li/
bro quinto eiuſdem operis:Et me bacchaides iu/
dice falſus erat.Simili mõ bacchides & bacchili/
des ſcribunť:a Baccho.at baccha pro grãulo ut ſu
pra uidimus latinũ ẽ:& cũ duplici.c.abſq; aliq̃ aſpi
ratiõe ſcribiť:& inde baccatũ ſiue aſpiratiõe:qđ di
uerſas habet baccas.Virgi.lib.æneidos prio:Collo
que monile Baccatum.Quod ſi a Baccho trahať
cũ.ch.aſpirato ſcribendum ẽ:ut eſt id Virgili libro
æneidos tertio : Baccharamq; iugis Naxon uiridẽ
que Donyſam:& uerbum bacchor:ut idem li.iiii.
eiuſdem poematis:Sæuit inops animi:totamq; in
cenſa per urbem Bacchatur.

Bacchanalia cũ duplici.c. & ſecũdo aſpirato ſcribiť
& a Baccho deducitur. Nã ſacra quædã bacchi di
cta fuerũt:q̃ teſte Liuio libro.viii.de bello macedo
nico huiuſcemodi fuere.Græcus ignobilis in He/
truriã primũ uenit ſacriſiculus & uates.Sed occul
torum ſacrorum initia primo paucis fuerũt tradi
ta uiris & mulieribus:& fuerũt additæ uoluptates
meri & epularũ ut multorũ animi allicerentur.
Cũq; uinũ aios : nos: & mixtæ uiris fœminæ æta
tis teneræ oẽm pudore extixiſſet : corruptelæ ois
generis fiebãt.Sicq; ſtupra ĩgenuorũq; & fœmina
rũ ꝓmiſcua in his ſacris erãt multa dolo:ſed p ui
plurima parabanť.Hæc religio uerius morbus pe
ſtifer Romã ab Hetruria penetrauit:cuius facino
ra fuerũt aliquãdiu tacita.Tandẽ noticia eius faci/
noris ad poſthumũ conſulẽ p.P.Ebutiũ adoleſcẽ/
tẽ:& Ebutiã ſociam hiſpaniã deuenit ꝑ modũ : q
late a Liuio in præfato libro narratur. Vnde dixit
Iuuena.Qui curios ſimulant:& baccanalia uiuũt:
fuerunt nanq; ſacra Bacchi orgia & trieterica : de
quibus ĩ ſuis dictionibus uidebimus.Sacriſicaba/
tur Baccho caper:quia maxime uitibus capra no
cet ut late mõſtrauit. Virgilius libro georgicorũ ſe
cundo.Erat etiam illi uanus conſecrata:ut Virgili
us libro georgicorũ primo.Et miſtica uannus Iac
cho.Eo q̃ illius ſacra teſte Seruio ad animarũ pur
garionẽ pertinebãt:quod per uannum deſignaba
tur:quo fruges purgabantur.

Bacchiadæ cũ duplicato.c.& ſecũdo aſpirato:atq;.i.
latino ſcribiť:dicti fuerũt q e Corintho effecti exu/
les ĩ Siciliã deuenerunt : & urbẽ inter Epichinnũ
& pelorũ ediſicantes ſiculi facti ſunt . de quibus di
xit Ouidi.lib.metamorpho.quito:cum Plutonis
inter deſcriberet Proſerpinam deferentis
Et qua bacchaide bimari genus orta corintho
Inter inæquales poſuerunt mœnia portus.

Bacchius eodẽ mõ ſcribiť genus ẽ pedis: quo ĩ car/
minibus ſacrorũ bacchi utebanť. Conſtatq; ex pri
ma breui & duabus ſequentibus lõgis:ut Hora.in
primo carminũ : Lydia dic per oẽs qui uerſiculos
conſtãt ex coriambo & bacchio.

Bactrius cum.ct.exilibus &.i.latino ſcribitur: fluui
us eſt ſcytharum : a quo populi quidam circa illũ
inhabitantes teſte Hero.libro hiſto. vii. bactriani
dicunť.Et in bactria ĩ plurali nũero prouincia dr̃.

Bactra cum.ct.ſimplicibus ſcribitur : prouincia eſt
Scythiæ ultra Aſſyriã a flumine bactrio cognomi
nata:eſtq; generis neutri & nũeri pluralis : ut Vir.
li.geo.ii.Neq; bactra:neq; idi laudib⁊ italiæ certẽt.

Bactriani cum.ct.exilibus ſcribitur: populi ſunt te/
ſte Hero.lib.hiſto.Aſiæ:ſcythis propinqui. Quos
Curtius dixit bellicoſos plurimum:& aſſuetos ui
uere rapto:quare perſarum luſus abominantes ſp
ueſebantur in armis.

Bacales cũ unico.c.exili & unico.l.ſcribitur: populi
ſunt teſte Heroduto libro hiſtoriarũ quarto par/

ut ĩ Libia auſchiſis cõtermini:iuxta maſ habitãtes

Bænacus cũ.æ.diphthõgo &.c.exili a græcis ſcribitur:lacus eſt Galliæ ciſalpinæ ĩ agro neronẽſi iter arctas montium fauces poſitus:adeo ut inter illos impetu coacti uẽti lacum more maris exagitẽt: dicente Virg.lib.geor.ſecũdo:Fluctibus & fremitu aſſurgens bænace marino.Cuius Maior lõgitudo in trigitaduo miliaria extẽditur: latitudo ad plus ſexdecim:& ad ſex minus ꝓtenſa eſt.Ex hoc mantuanus locus exoriť:ex quo Mincius fluuius uirgilianus decurrit in padum.

Bagæus cum.æ.diphthongo in penultima ſcribiť: nomen fuit uiri:cuius aſtu Oroetes ſardium præfectus trucidatus fuit: ut in ea dictiõe uidebimus.

Baiæ cũ.i.latino ſcribiť:ciuitas fuit Campaniæ inter puteolos & mõtem Miſeni:ſecus cãpanũ mare ſita.ſic quoq; cognominata teſte Seruio ſuper tertio & ſexto æneidos a baio Vlyxis ſocio illic ſepulto.Fuitq; olim hæc urbs temperiæ aeris:& romanoꝝ frequentia atq; ornamentis ædificiorum celeberima:dicente Martiale ad Flaccum.

Vt mille laudem Flacce uerſibus baias.

Laudabo digne:non tamen ſatis baias.

Balena cũ unico.l.&.e.abſq; diphthongo a nr̃is ſcribiť:a græcis uero loco.p.poniť.ph.aſpiratũ:ac dicitur phalena:quaſi cõſpicua.Nam ut uidimus ſæpe.p.in.b.ob uicinitatẽ litteraꝝ cõmutamus aſpirationem nõnunq̃ a.p.abiicimus:bællua eſt marina:quæ ad magnitudinẽ immenſam excreſcit.

Baliſta a q̃buſdam ex noſtris cũ unico . l . ſcribitur: ſed q̃a prima ẽr apud noſtros longa eſt:& a græcis ſemper cum duplici.l.ſignať: uideť apud nos etiã cũ duplicato.l. ſcribi debere. Nã a βαλλω uerbo græco quod latine eſt iacio deducitur.Et a græcis ꝓ tormẽto cõcutiente muros accipitur.Quod & poetæ noſtri obſeruauere.Oui.lib. prio de triſtibus:Quã graue baliſtæ mœnia pulſat onus:& lib xi.metamor. Nã leuius pulſat ſonat.q̃ ferreus oli. Cũ laceras aries:balliſtaq; cõcutit arcu:Luca.uero pro inſtrõ haſtam quamdam iaciẽte accæpiſſe uř cum ait:Neq; enim ſolis excuſſa lacertis.

Lancea:ſed tenſo baliſtæ turbine rapta.

Haud unum contenta latus tranſire quieſcit. Sane græci ĩ ultima.r.unũ addũt:& dicũt baliſtram: quod noſtri forte ob dulciorem apud nos ſonum abiecerunt.

Baleares inſulæ cũ unico.l.ſcribiť:eoq̃ apud poetas noſtros primã ea dictio corripiat. Vir.lib . primo geor. Stupea torquẽtem balearis uerbera fundæ:unde putãt nõnulli Virgiliũ eius deriuationẽ traxiſſe m gis a baleo Herculis cõite . quæ dictio cũ unico.l.ſcribiť:& q teſte Liuio lib.xl.ibidem ab hercule derelictus fuit:cũ ad Gerionẽ nauigaſſet q̃ a βαλω:qđ ẽ iacio:ꝙ primã ꝓducit:a quo etiã ut alii uolũt ꝑ ablationẽ unius.l.deduci potuit.Nam ſunt Iſulæ i hiſpanico mari ſitæ:quaꝝ icolas primitus fũdaꝝ uſum cõperiſſe dixit Vegetius libro primo de re militari:& ita perite exercuiſſe:ut matres paruos filios nullũ cibũ cõtingere ſinerẽt:niſi quẽ ex fũda deſtinato lapide ꝑcuſſiſſent.Quo ſolo tælo:ut dixit Liuius libro octauo de ſecũdo bello punico ſemper uſi ſunt uſq; ad id bellum.

Balſamũ cũ unico.m. ſcribiť:arbuſcula ſola eſt iter arbores neutri generis.uiti ſimilior.q̃ myrto:ut dixit Pli.li.xii.natu.hiſto.Nã ut ait malleolis ſeriť: & ĩplet colles uineaꝝ:mõ incidiť uitrea lapideo oſſeis ue cultellis:ferro læduntť uitalia.Idẽ prius dixerat.Oibus odoribus ꝓfertur balſamũ uni terrarũ in dææ cõceſſũ:quõdã ĩ duobus tamẽ hortis utroq; regio. Altero iugerũ uigiti nõ amplius. Altero paucioꝝ oſtẽdẽte arbuſtũ.Et ſubdit:Nũc hæc arbor tributa pẽdit cũ ſua gente.Sane huius ſuccus opobalſamũ diciť miri odoris : & uirtutis : quaſi οπος.i.ſuccus balſami.Cuius teſte Pli. ſũma ẽ ꝓbatio ut lac coaguler:& ĩ ueſte maculas nõ faciat Xilobaſamũ uero dř ei? arboris lignũ. Nã ξυλον græce latiẽ lignũ dř: At carpobalſamũ eius dř arboris fructus.Nã καρπος græce latiẽ fructus dř.

Bambacium apud antiquos quoſdã græcos comperi:quin & bambiciũ cũ.c.exili &.i.utrobiq;: qđ ex ſonu eius inſtrumenti : quo conficitur:nomen deductum puto.

Baptiſmus & baptiſma utrũq; apud noſtros cõperitur cum.p.&.r.exilibus:atq; in latino ſcribitur: dici poteſt a noſtris immerſio uel intinctio. Nam deriuatur a uerbo βαπτιζω.quod eſt mergo.

Barce cũ.e.exili ſcribitur:fuit nutrix Sichæi:dicente Virgilio libro æneidos quarto. Tum breuiter Barcẽ nutricẽ affata Sichæi. Fuit etiam eodẽ nomine regina quædã libyæ:a qua ciuitas quædã Pẽtapoleos nomen ſortita fuit.

Barcæi cũ.c.exili:&.æ.diphthõgo ſcribiť in penul. populi fũt teſte Seruio ſup.iiii.ænei. ꝓpinqui Carthagini. Vibius uero dixit illos mautoꝝ eẽ populos ĩ aphrica de q̃bus Virg. Lateq; furẽtes Barcæi & ut puto a Barce uel nutrice Sichei : uel alia quæ regina fuit cognominati.Vnde Hamilchar carthaginenſis Barca cum.c.ſimplici cognominatur.

Barathrũ cũ.th.aſpirato ſcribiť.poniť ꝓ loco ꝓcipiti:& iſerno:unde emergi nõ poſſit. Nã deduciť ab eo qđ eſt βαθο:ideſt ꝓfundũ.Vnde iuppiter apud Home.circa initiũ lib.octaui iliados cũ cõminaretur illi deoꝝ qui ſibi ĩobediẽs fuerit inq̃t illum in atrũ:& tam ꝓcul hic poſitũ deiiciã tartarum : ubi ſubter ima terrarũ cũ ferreis portis atq; æreis foribus altiſſimũ barattũ eſt:tanta ĩ iſernũ profunditare demerſum:quãta eſt a cælo in terram.

Barbarus cũ.b.tã in ſecũda q̃ in prima ſcribitur : is diciť q ĩepte loquiť. Vnde Sophocles in Electra: την βαρβαρον σηγλω θανου κεσαιο. Et inde barbaribus cũ.c.ſimplici.ut Virg.lib.ii.æneidos.

Barbarico poſtes aulo ſpoliiſq; ſuperbi. Deducitur etiam inde barbariſmus.

Barbariſmus cum. i.latino ſcribiť:& a barbaro deduciť. Nã uitiũ eſt qđ in ſingulis uerbis cõmittiť ſcribẽdo.ſ.aut loquẽdo. Nã qđ male ſcribiť male etiã dici neceſſe eſt. Non autẽ cõtra quæ uitioſe dixeris & ſcripto peccant. Peccamus eni ſcribẽdo & loquẽdo adiectione:detractione:tranſmutatione litterarũ uel ſyllarum:complectione diuiſione: aſpiratiõe:ſono & ſimilibus.

Barbiton cum .i.latino &.c.exili ſcribiť : genus eſt quoddam inſtrumenti muſici: & ꝓcipue lyricis q̃ aptiſſimũ ut ſcripſit Iulius pollux ad cõmodũ Cæ

ſarem I libro de uocabulis rerum quod ſolū ex no-
minibus deſinentibus in on habemus fœminini
generis. Sappho ad Phaonem.

Non facit ad lachrymas barbiton ulla meas.

Barrhus cum duplicato.r.& ſecundo aſpirato ſcri-
bit̄:cōperi apud græcos poſitū ꝓ elephāto:a cuius
oſſis ſimilitudine dētes barrhos nonnulli dixere:
Horatius:Quid tibi uis mulier nigris digniſſima
barrhis:Et ide barrhire:& ebur tractū qdā uolūt.

Baſis cum unico.s.&.i.latino ſcribitur:dici poteſt a
noſtris ſuſtentamentum.

Baſileus cum.i.latino & uno.l.atq;.eu.diphthōgo
ſcribitur:dicitur a noſtris quaſi baſis λαου:ideſt
ſuſtentamentum populi.

Baſiliſcus cū.i.latino utrobiq; & unico.l.atq;.c.exi-
li ſcribit̄:dicit̄ a noſtris regulus. Nā diminutiuū ē
eius quod diximus baſileus. Quo ſane noīe ſerpē-
tis genus quoddā peſſimum cognominat̄:q teſte
Plinio libro.viii.natu.hiſto.habitat in ſolitudini-
bus Aphricæ cū cādida ī capite macula:uelut quo
dam diademate adornatus:acutiſſimū habet ca-
put:rubeos oculos:& colorē ad nigredinē uergen
tem. Eſt malum ſingulare in terris:de quo multa
Lucanus in nono:ubi hæc etiam ait.

Sibilaq; effundens cunctas terentia peſtes.
Ante uenena nocens late ſibi ſummouet omne.
Vulgus & in uacua regnat baſiliſcus arena.

Baſſarides cum duplicato.ſ.&.i.latino ſcribitur. ut
apud ātiqſſimū quendā cōperi:dictæ ſunt bacchæ
mulſariæ:q̄ ſane expoſitio præ cæteris:quas audi-
uerim placuit:Et cōformis uidet̄ ei:qđ dixit Per-
ſius. Et raptum uitulo caput ablatura ſupbo baſ-
ſaris. Nam finxiſſe uidetur poeta ille Agauē abla-
turā caput Pentheo:tanq̄ uitulo ſuperbo & faſti-
dienti ſacra bacchi:licet alii ēt aliter finxerint.

Baſtarnæ cū.t.exili ſcribit̄:populi erāt ultra Danu-
biū:qa Perſæ Philippi Macedoniæ regis filio ſolli-
citati trāſire flumē glacie conſtratū inextimabili
equoꝝ agmine hoīumq; multitudine una īprout
de ꝓcederent:enormitate ponderis & cōcuſſione
pedū diſſoluta flumis ſupficie oēs pene ſummerſi
ſunt:paucis ī utraq; ripa teſtantibus. His cōtermi
ni ſunt rhoxolani:unde ī triumphalibus Titi Plau
tii apud Tybur ſcriptū habet̄: Regibus baſtarno
rū & rhoxolanoꝝ filios hoſtibus ereptos remiſit.

Bathani cū.th.aſpirato ſcribit̄ & deriuat̄ a βαϑυ:
quod apud nos altū ſeu ꝓfūdū dicit̄: populi ſunt
germanoꝝ:de quibus Lucanus: bathaniq; truces
quos ære recuruo Stridentes acuere tubæ.

Batrachus cū.ch.aſpirato ſcribit̄:dicit̄ a noſtris ra-
na.& fuit nomē ſculptoris propriū:ut oſtēdit Pli-
nius libro trigeſimo ſexto.

Batrachomyomachia cum.t. ſimplici &.ch. aſpira
to utrobiq;:& cū.y.græco niſi in penultima: quæ
cū.i.latino ſcribit̄:dicit̄ ranaꝝ murumq; pugna.
Nam cōponit̄ ex βατραχου ideſt ranaꝝ & μυων
ideſt murum:& μαχια bellum.

Batyllus cum.th.aſpirato &.y.græco atq; duplica
to.l.ſcribit̄. Nā diminutiuum eſt a βαϑυ:quod eſt
altū ſeu ꝓfundum:fuit nomen adoleſcentis famil
quē Anacreō poeta teius ardēter amauit.ut in di-
ctiōe Anacreon uidimus fuit ioculator & ſaltator
ut. Iuuenalis: Molli ſaltante bathyllo.

Batus cum unico.t.exili ſcribit̄:fuit teſte Herodo.
lib.hiſtoriaꝝ.iiii.filius Cyrni regis inſulæ theræ ī
Ariſteus ſuo nomine dictus: ſed Batus teſte Iuſti
no circa finem lib.xiii.propter linguæ obligationē
cognominatus. Hic poſtea cyrenē urbē ædificauit
in Libya :ut uidebimus ī dictiōe Cyrene. Herodo
tus uero putat Batum dictum hoc eſt regem: qa
ſicut ait lingua libyca rex cognominatur.

Battus cū duplici.t.exili ſcribit̄ fuit hoc noīe uoca-
tus paſtor quidā:qui ut fingit Theocritus cū iuuē
cos oleas corrodētes fugare uoluiſſet:& paulo in-
cōſiderātius per quēdā excurriſſet collē parua ſpi-
na in eius talū defixa fuit. Quare dolore percitus
ſociū:ut Corydon nomē erat acclamauit: ut ſibi
ſpinā euelleret:quā cum intētis oculis uix ille ꝑſpi
ceret:ac ſūmis unguibus elicuiſſet:his uerbis cum
admiratiōe batto mōſtrauit οσσιχονεσι τοτυαν
ακαια ικονανδροιδα μοιϑει:hoc eſt q̄ parua qdē
ſpina tam robuſtum uirū domat:melius id græ-
ce.ſed ſat ſit ſententiā explicaſſe. Nam per id pul-
chre nos admirabilis poeta annotauit. Robuſta
corpora ualidaſq; uires habentia: q̄ paruo leuiq;
ictu frangerentur. Qua de re ſapientiſſime Home
rus nihil hoīe ībecilius nutrire terram aſſeruauit
alter Battus fuit ſimiliter paſtor. Et ab Ouidio li-
bro metamor.ſecundo tranſformatur in indicem
ideſt lapidem: quo diſcernuntur gradus auri &
argenti.

Bdellū cū.d.Poſt.b.& duplici.l.ſcibit̄ atq;.i.latino.
eſt teſte Pli.li.xii. natu.hiſto.arbor nigra: magni-
tudine oleæ:folio uero & robore ſimilis caprifici.
Hæc ut ait in bactrianis nominatiſſima naſcitur.

Bebrycia antepenultima cū.y.græco:& penultima
cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:regio eſt:quæ po-
ſtea dicta fuit Bithynia a Bithyno rege: ut teſtis ē
ſolinus. Et eſt proxima troadi in introitu ad pon-
tū & inde bebricius. Virg.li.æneī.qnto locutus de
bute ait. Qui ſe bebricia ueniens amici de gente
ferebat. Et Lucanus libro ſexto. Pinguis bebrycio
diſceſſit uomere ſulcus.

Bebryacum cū.y.græco &.c.exili ſcribit̄: fuit teſte
Corne. Tacito uicus ſitus inter Veronā & Cremo
nam duabus romanis cladibus notus infauſtuſq;:
de quo meminit Iuue. ut uidebimus in dictione
pathicus hodie uero dicit̄ labia.

Beliar cū unico.l.&.i.latio ſcribit̄ nomē ē dæmōis.

Belides cū unico.l.ab aliqbus.a nōnullis uero græ-
coꝝ & latinoꝝ cū duplicato.l.&.i.latio ſcribit̄:fu-
erūt qnq̄ginta ex diuerſis uxoribus filiæ Danai fi-
lii Beli:unde dcē ſūt belides. Quas pr̄ Aegiſthus
cū parē filioꝝ nūerū haberet:filius ſuis in matrio-
niū collocare uolebat.ſed Danaus oraculi reſpōſo
exterritus:his ꝓrſus aſſentire nolebat. Nā reſpōder
rat Apollo danaū ipm manibus unius ex filiis Ae-
giſthi:quē generū hēret occidēdū eſſe:ſed penc ad
hæc matrimonia cōficienda coactus: filias in hūc
modū ſubornauit:ut cū ad uiroꝝ thalamos acce-
derent:abſconſos gladios ſecum deportarēt:& ui-
ros ſuos ea prima nocte interficerent. Quos utiq;
oēs excepta miore natu hipmeſtra īterfecerūt:q̄ il
no uiro ſuo miſerta pepcit:A quo tractu tpis Da-

naus ipſe detrũcatus fuit:de qbus iuuena.ĩ ſatyra.
Credo pudicitiã meminit:quado dixit. Occurrẽt
multæ tibi belides:& ſic tꝑam penultimã corripit.

Bellona cũ duplicato.l.ſcribiť:dicebať dea belli:&
martis ſoror:quã quidã Palladẽ fuiſſe aſſerũt. cuí
ex proprio ſanguine ſacerdotes ſacrificabãt:ut di-
xit Lactantius lib.primo inſtitutionũ.Quod Lu-
canus ſimiliter libro primo tetigit cũ ait:Tũ quos
ſectis bellona lacertis,Sæua mouet cecinere deos
Et.Iuuenalis in ſatyra Criſpini Sed ut phanaticus
œſtro Percuſſus bellona tuo diuinat. Ante huius
tẽplũ ut dixit Feſtus Romæ collumella erat: quæ
bellica dicebať.ſup quam haſtã iacebant: cũ bellũ
indicebatur.Nã ab illa uocabulũ bellũ deductum
quidam putãt.Et dicitur bellum teſte Seruio ſup
octauo æneidos: tempus oẽ: quo uel præparatur
aliquid pugnæ neceſſariũ:uel quo pugna geritur
prælium autem dicitur conflictus ipſe bellorum

Bellerophontes cũ duplicato.l.imediate ſubſequẽ-
te.e.abſq; diphthõgo.atq;.t. exili ĩ ſine ſcribiť hic
teſte Homero lib.iliados ſexto: fuit Glauci regis
Ephyræ filius ĩclyto decore cõſpicuus & uirtutis
maxime.Sed adoleſcẽs Præto filio Abantis regno
Ephyræ priuatus.ĩ uictoris regia iuſſu regis dege
bat. Cuius iclyta forma capta Sthenoboea Præti
regis uxor:q̃ Homer.ſolus anteã uocat illũ de libi
dine requiſiuit:ꝓ cuius mercede regnum cõiugis
promitebat.Quod cum illa impetrare ab eo non
poſſet:uerita ne regi eam ille crim latetur: Præue
niens Bellerophonte marito accuſauit. aſſerẽs eũ
ſibi uim ĩferre uoluiſſe. At rex cum Bellerophon-
tem diligeret:nec de illo ſuppliciũ ipſe ſumere uel
let.ad Heuriem lyciorum regem & Sthenoboeæ
patrẽ illũ tranſmiſit cũ litteris ĩdicãtibus uoluiſſe
eum filiæ pudicitiam auferre.Qui cũ ſe de illo oc-
culte uĩdicaꝛ uellet:diuerſis eũ periculis ut chimæ
ræ:& aliis uariis bellis obiecit:e qbus ſemp uictor
& triũphator euadens: ultimo aduerſum amazo
nes eius regnũ ĩfeſtãtes illũ miſit:quas ille ſuparas
ĩ ſuos termios redire coegit. Quãobrem Heuries
tãtã Bellerophõtis uirtutẽ cõſpiciẽs:non ſolũ ipſũ
miſeratus ẽ:ſed Achimene alteram filiam:& Ste-
noboeæ ſororẽ cũ pte ꝛgni illi uxorẽ dedit.Quod
poſtquã Stenoboea cognouit ſeipſam interemit
Quæ oĩa.Iuuen.tetigit ĩ ea ſatyra:quæ ĩcipit Om
nibus in terris cum ait:Sed caſto qd forma nocet:
qd ꝓfuit immo Hippoplyto graue ꝓpoſitum:qd
Bellorophonti Erubuit nẽpe ceu faſtidita repulſa
Nec Sthenoboea minusq̃ craſſa excãduit:& ſe cõ-
cuſſere ambæ.Similiter Horati.in odis. Vt prœtũ
mulier perfida credulum falſis impulerit Crimini
bus nimis caſto Bellerophonti.

Berecyntus abſq; aliqua aſpiratione &.y.græco ſe-
cundũ Seruium in nonum æneidos ſcribiť:mõs ẽ
& oppidũ Phrygiæ iuxta Sangarim fluuium: ubĩ
magno cultu uenerabatur deorum mater: a quo
frequenter berecynia ipſa uocata fuit. Et ut ait
Seruius annotauerunt ãtiqui differentiã ĩter hũc
& mõtẽ.Deli ꝑ detractionẽ aſpirationis ab ultima.

Berecynia cum.c.exili ſequẽte.y.græco &.t. simili-
ter nõ aſpirato ſequẽte.i.latino in penultima ſcri-
bitur:cuius cauſã in præcedenti dictiõe uidimus:
fuit deum mater:ſic a mõte Phrygiæ cognomĩata
Oui.li.fa.iiii.Quod bene mutarit ſedẽ berecyntia
dixit:de qua late uidebimus ĩ dictione Cybele. At
Cynthia cũ.th.aſpirato ſcribiť:quia a monte Deli
ſic quoq; cognominať:ut ĩ ea dictiõe uidebimus.

Bergomũ cũ.o.in penultima ſcribiť: dictio eſt nec
græca nec latina:ſed barbara:opidũ eſt in Gallia ci
ſalpina a gallis ſenonibus militibus Brẽni teſte Po
lycrato condita.quoꝝ lingua ꝑ id uocabulũ mon
tana urbs deſignatur:unde bergomẽſes ciues nũ-
cupantur:Verum Pergamum cum.p. in initio &
a.in penultima ſcriptũ oppidũ fuit nobiliſſimũ in
minori Aſia regia Attali:& patria Gallieni. Vnde
pergamẽ & nõ pergamenſes dicti ſunt ab hac ciui
tate ob penuriã chartæ ab Attallo rege miſſa ẽ mẽ
branarũ copia:quæ ab oppido ꝑgamẽæ dicta ſũt.

Berillus cũ.i.latino & duplicato.l. ſcribitur: genus
eſt lapidis coloris pallidi & trãſpentis:de quo po-
cula fieri apud nobiles romanos oſtẽdit iuue.cum
ait in ſatyra.Si te ꝓpoſiti:Helia dũ cruſtas:& inæ
quales berillos:uel ob cælaturã:uel ob impoſitos
lapides ꝓcioſos.Nã byrrho ut multi gẽmas ad po
cula tranſfert:ut idem poeta dixit.

Beronice cũ.i.latino &.c.exili ſcribiť:fuit una Pto-
lomæi Philadelphi mater:cui a Philemone ꝓfe-
cto regis teſte Pli.in ulti.natu.hiſto.topathiũ ipor
tatũ fuit: quod illi mirꝛ placuit. Ex quo facta deide
fuit ſtatua Arſinoæ Philadelphi uxoris quatuor
cubitoꝝ:& ſacrata in delubro quod aureũ rogno
minabať. Altera fuit eius Philadelphi filia: & ſo-
ror Ptolomæi Euergetis:uxorq; Antiochi filii Se
leuci primi. Aliã ſcribit memorãdã Ioſephus filiã
Herodis alterius Hero.regis iudeoꝝ filii: & ſoror
Agrippæ ſimiliter iudeoꝝ regis:quã Titus Veſpa
ſiani filius teſte Suetonio iucunde amauit: de qua
Iuuenalis in ſatyra Credo pudicitiã tetigit cũ ait.
Grandia tolluntꝛ criſtalina maxima ruſus.
Myrrihna: deide adamas notiſſimus: & berõices
In digito factus præcioſior:hunc dedit olim
Barbarus in ceſtæ.i.Ptolomæus Dionyſius cleopa
træ uxori ſuæ:qui deinde ad Aggrippam iudeo-
rum regem deuolutus Beronicæ ſorori datus fu
it:unde pergit poeta.
Dedit hunc agrippa ſorori:
Obſeruãt ubi feſta mero pede ſabbata reges:
Et uetus ĩdulget ſenibus clæmẽtia portis. At eius
uel hiſtoriam omnẽ late explicuit Ioſephus de ca-
ptiuitate iudaica libro Alia po-
nitur a Valerio de ultione.

Beſſi cũ duplici.ſ.ſcribiť: populi ſunt: trachũ teſte
Solino dextero latere Strymonẽ incolẽtes uſq; ad
Meſtũ amnẽ:qui Pãgæi radices circũfluit:de qbus
Ouidius libro quarto de triſtibus ait.
Viuere q̃ miſerũ eſt inter beſſoſq; getaſq;
Illum qui populi ſemper in ore fuit.
Hos in quibuſdam græcis codicibus boſſos cum:
o.& non cum.e.ſcripitos comperi.

Beta cũ.t.exili ſcribitur:nomẽ eſt ſecũde litteræ al-
phabeti græcorũ unde.Iuue.ĩ ſatyra plurima ſũt
fuſcine ait:Hoc diſcũt oẽs ante alpha & beta puel-
læ.Veꝝ & ſi hæc littera apud græcos uoce ipſius.
u.noſtri dũ cõſonãs eſt ꝓferť:tamen cũ apud nos

tranſſert:ſemp fere ĩ.b.noſtrũ cõmutamus. Non nũq̃ ẽr & ĩ.u.cõſonãs:ut βίκιον uitia.& alia pauca/ Qui & oĩa nomina litterarũ terminata in.a.cum t.præcedenti habẽt ipſum.t.exile:hoc eſt ſine aſpi/ ratione ſignificatum ut beta ita rheta iota zita.

Bethys cum.e.abſq; diphthõgo &.th.aſpirato atq; y.græco ſcribitur:regio eſt Hiſpaniæ: quæ a flu/ uio per illam decurrente nomen aſſumpſit.dicẽte Seneca in Medea.

Nomenq; terris qui dedit Bethis ſuis.

Heſperia pulſans maria lãguenti uado. Et fluuius ipſe βάθυν:quod eſt profundum nomẽ aſſumpſit In hoc flumine lanas pulchro colore tingi oſten/ dit Martialis cum dixit:

Bethys oliuifera crinen redimite corona.

Aurea qui nitidis uellera tingis aquis.

Quod etiam Iuuenalis tetigit cum ait ĩ ſatyra Na tali Coruine dies.

Præcipitare uolens etiam pulcherrima ueſtem

Atq; alias:quarum generoſi graminis ipſum

Infecit natu ra pecus:ſed & egregius fons.

Viribus occultis & Bethycus adiuuat aer.

Bethſaida cum.th.aſpirato ſequẽte.ſ.&.i.latio ſcri/ bitur:urbs fuit in Syria.

Betulos cũ.t.exili & unico.l.ſcribiť:Hiſpaniæ ẽ flu/ uius:cuius aq̃ ad ferri tẽperamẽta dicit q̃ aptiſſia.

Bianor cum.i.latino ſcribiť:fuit teſte Homero li/ bro undecĩo iliados unus ex troianis pricipibus: qui cum Oileo auriga ab agamẽnone in bello ĩte/ remptus fuit:alius fuit Tyberini regis tuſci:& Mã tonis fatidicæ:quæ Mantuam conſtruxit: de quo Virgilius in Mœri:Namq; ſepulchrum icipit app rere Bianoris. Et dicitur Bianor quaſi βία: idẽſt uiolẽtia:ανήρ uir. Hic idẽ dictus fuerat prius Oc/ nus ut uidebimus in dictione Manto.

Bias cum.i.latino ſcribitur.fuit perinenſis philoſo/ phus ex aſia patre Teutamo natus. Hunc Satyrus ſeptẽ reliquis ſapiẽtibus prætulit.Idẽ teſte Laertio uir fuit totus ſgius.& ciuium ſuotũ priceps quos diu ad uerſus periculis tutatus eſt.Sed tandem ca pta ſemel patria:cum fugiẽtibus cũctis onuſtis ſar cinulis præcioſarum rerum ſuarum:& ipſe iterro garetur cur ex bonis ſuis ſolus nihil ferret:reſpõ/ dit oĩa bona mea mecum porto.poſt hæc uſq; ad ĩteritum ſuũ defendẽdo amicos aduocauit:Et cũ iã decrepitus pro clientulo aduocaſſet: feſſuſq; ca/ put in nepotis filiæ gremiũ declinaſſet expirauit.

Byblesia prima cum.y.græco & penultima cum.i. latino ſcribitur:urbs fuit in Aſia.

Bibliotheca cũ.i.latino utrobiq; &.th. aſpirato ſcri bif:atq;.c.exili:dici ſt a noſtris librorũ repoſitoriũ. i. βιβλίων:quod ẽ librorũ θήκη repoſitoriũ. Et ut ſcribit Gelli.li.noctiũ atticarũ ſexto libros Atheis diſciplinarũ liberaliũ publice adlegẽdũ pbẽdos pri mus poſuiſſe dicit Piſiſtratus tyrãnus Deiceps ſtu dioſus accuratiuſq; ipſi athenienſes auxerunt. Sed oẽm illã poſtea librorũ copiã Xerxes Athenarum potius urbe ipſa pter arcẽ incẽſa abſtulit: aſporta/ uitq; i pſas.Hos porro lib. uniuerſos multiſpoſt tpibus Seleucus rex:q Nicanor appellatus ẽ:referẽ dos Athenas curauit. Ingẽs poſt numerus librorũ ĩ Aegypto a Ptolomeis ſgibus uel cõgſitus uel cõ/ feſus eſt. Ad milia ferme uolumina ſept ingenta: ſed ea oĩa bello priore Alexandrino dũ diriperet ea ciuitas nõ ſpõte neq; opa ↄſulta: ſed a militibus forte auxiliariis icenſarunt. Nec id prꝛeteũdũ uidet qd' Pli.circa initiũ.xxxv.libri natura.hiſt. nouiciũ dixit inuentũ. Siquidẽ non ea auro argẽtoue: aut certe ex ære ĩ bibliothecis imagines dicatæ fuerũt illis ſcilicet:quorũ immortales aiæ in locis iiſdẽ lo quunt. Quinimmo ẽt & quæ non ſunt ſingun/ tur:ſicut in Home.euenit. Quo maius ut equidẽ arbitror:nullũ eſt fœlicitatis ſpecimẽ:q̃ ſemp oẽs ſcire & cupe q̃lis fuerit aliqs. Et ſubdit Aſinii Pol/ lionis Romæ ĩuẽtũ:q primus bibliothecã dicãdo igenia hoium reipu.facit. An priores cœpint Ale/ xandriæ & Pergami:q bibliothecas magno certa/ mine iſtituere nõ facile dixerim. Imaginum amo re flagraſſe quoſdã teſtes ſunt:& Atticus Cicerõis edito de ea re ĩ ſua ſenectute uolumine. Et M. Var ro benigniſſimo inuento inſerẽs ĩ uoluminibus nõ tantum ſeptingentorũ illuſtrium nomina: ſed & aliquorũ imagines non paſſus interire figuras.

Bibliopola cũ.i.latino utrobiq; ſcribiť: dicit a nſis librarius. Nã cõponit ex βίβλοσ: qui eſt liber. & πολω uendo:cum ille ſit qui libros uendit. Mar tia.in ultimo. Et faciet bibliopola triphon. Verũ ut ex antiquorum dictis annotare ualuimus:liber duo ſignificat:ipſum opus totũ:& certã opis ptẽ. Vnde ait Vlpianus: Si cui centũ libri ligati: centũ uolumina ei dabimus:nõ cẽtũ quæ qs igenio ſuo metitus ſit:quæ ad libri ſcripturã ſufficerẽt:ut pu/ ta cũ haberet Homerũ totũ in uno uolumine nõ quadragintaocto libros cõputamus:ſed hoc unũ Hom.uolumẽ pro libro accipiẽdũ eſt. Sic noſtro iudicio conſueuere. Cicero:ſic Gellius: & alii fere oẽs. Nõnulli uero putãt melius dici totũ opus cõ/ dicẽ & certã opis partẽ librũ:ita ut Virg. æneis nõ liber ſit:ſed duodecim libri:Georgica nõ ſit idẽ li/ ber:ſed libri quattuor. Bucolica unus liber dicať: ſicq; idẽ unũ uolumẽ. Georgica quattuor uolumi na:æneis duodecim. Oui. Sũt mihi mutate ter qn q; uolumina formæ. Alii uero totũ opus librũ uo cant:& opis partẽ uolumẽ:ut Pli.de libris ſui auũ culi loquẽs ait:libros tres in ſex uolumina pꝑter amplitudinẽ diuiſit. Volumen uero uel a uolo di ctũ ẽ eo q; in libris uolũtas apparet: uel quod ma/ gis ſequeret a uoluo:eo q; uolui apud antiquos cõ ſueuerit:ut duo Cæſaris anticatõẽs. Simili modo hebræi legẽ ſuã uoluere:& græci miſſam hoc tpe cõſueuerũt. Sic antiqui romani qui in libris arbo/ rum: idẽſt corticibus ſcribebãt:ut eos libros cõ/ modius ferẽt cũ uolebãt: unde forte uolumina ap pellauerũt. Nãq; adhuc durat uerbũ euoluere li/ bros:p eo qd ẽ apire libros lectitãdi gra q̃ſi rẽ cõ/ uolutã explicare. Quẽadmodũ euelare ẽ rẽ uelatã detegere. Niſi dicimus euolui libros pp numerũ paginatũ. Accipit aũt nũc euoluere libros ſiue au/ ctores:pro eo quod eſt lectitare.

Bio uel ut alii more græco ſcribũt Bion cũ.i.latino ſequẽte.o.ſcribit:fuit genere boriſtẽytes Quibus ãt fuerit parẽtibus:& qbus ex rebus ad philoſophi am ſe trãſtulerit:ipſemet enarrauit:ĩ epiſtola ad an tigonũ ſic dicẽs:Pater meus liberatus fuit cubito

ſe tergēs. Significabat āt illū ſucidiā:& laridū uēde
re:boryſtēites genere hēns nō faciē: ſed i farie ſcri/
ptura idictū acerbiſſimi domini. Mater āt quā hu
iuſmodi ducere potuit. Deinde pater neſcio qd in
rē publicanoꝝ cōmitēs cū tota domo uenūdatus
ē:me adoleſcētulū haud ignauū uel igratū orator
qdā emit:is moriēs mihi oia ſliqt. Ego tabulas ip
ſius exurēs cūctaſqꝫ diſcidēs Athenas cōceſſi. ibiqꝫ
philoſophatus ſū. Fuit hic Bio īgenio uerſatili: ut
dixit Laert. & ſophiſta callidus. Fuit auditor cratis
& Theodori athei:qn & Theophraſti:ut dixit Era
toſthenes primus Bio philoſophiā uario orōnis
flore ueſtiuit. Hic Alcibiadē culpās dicebat illū dū
eēt adoleſcēs uiros ab uxoribus: dum eēt iuuenis
uxores a uiris abduxiſſe: Fuere teſte Laertio Biōes
decē: Primus pherecydi Sro cōtpaneus fuity. Secū
dus rethor ſyracuſanus:q i arte rhetorica ſcripſit.
Tertius hic ipſe. Quartus q attice multa cōſcripſit
& ionice. q primus oſtēdit regiōes quaſdā eſſe. ubi
ſex mēſiū eſſet nox:& totidē dies. Quintus ſolen/
ſis q ſcripſit æthiopica Sextus rhetoricus: cuius fe
rūtur nouem libri muſarum inſcripti. Septimus
lyricus poeta: Octauus mileſius ſculptor. Nous poe
ta tragicus. Decius ſculptor clazōenius ſiue chius.

Biothanatus prima cū.i.latio.ante penultima cum
th.aſpirato.& ultima cum.t.ſimplici ſcribiſ: diciſ
ille qui p uiolentiā mortuus ē:hoc eſt βια.i.uiolē
tia:θανατοσ mors. Nā ut antiq gētiliū theologi aſ
ſerebant Bio thanatoꝝ aīe i originē ſuam nō reci
piebātur:niſi uagātes legitimū tps fati cōpleuerit.
qđ poetæ ad ſepulturam tranſterunt:ut Centum
errant annos. unde occiſura ſeipſam ante tps Di/
do dicebat ad Aeneam: Oibus umbra locis adero:
dabis improbe pœnas: Scilicet mihi uaganti.

Byria pria cū.y.græco:& penultima cū.i.latino ſcri
bitur:apud græcos uero additur.s.in fine:& diciſ
βυριασ. Sane ex noſtris nonulli duplicāt.r. quod
ſine ratione factum eſt.

Byrrho cum.y.græco & duplicato.r. atqꝫ ſecundo
aſpirato ſcribiſ:& diciſ quaſi pyrrhus:hoc ē ruſ
fus. Qui & pro nomine ꝓprio a Iuuenale poniſ.

Byrſa cū.y.græco ſcribitur:uocabulū ē tyriū:quod
apđ uos coriū uel tergus idicat.a quo Carthago
eo noīe prius cognominata fuit:qa p illa ædificā/
da tantū loci Dido emerat a rege Hiarba: q̄ntum
corio tauri tegi poſſet dicēte Vir.lib.æneidos pri/
mo. Mercatiqꝫ ſolum facti de nomine Byrſam.
Taurino quantum poſſent circundare tergo.

Biſaltæ cū.i. latino &.t.exili ſcribitur: populi ſunt
ſcythici: de quibus Vir.lib.geor.iii.meminit cum
ait: Biſaltæ quo more ſolent acerqꝫ Gelonus: Cū
fugit in Rhodopen: aut in deſerta getarum.

Byſſus cū.y.græco & duplicato.ſ.ſcribitur: genus ē
lini ſubtiliſſimi.& eſt aliud ꝑcioſius linum: quod
durat in igne:& eſt teſte Plinio libro.xiiii. pōdere
auri olim permutabatur.

Biſtoniū cū.i.latino utrobiqꝫ &.t. exili ſcribiſ ſta/
gnū eſt ī Thracia Abderæ urbi ꝓpinquū:ī quo te
ſte Herodoto .li.hiſt.vii duo flumīa cadūt: Stra/
nus & Compſantus: quo & ipſa Thracia ut quidā
uolūt dicta ē Biſtonia:& nonnunq̄ Biſtonis cū.i.
latino ēt in ultima: ut Oui.lib. epiſtolaꝝ heroidū
Et tuta a bello biſtonis ora fuit: ideſt Thracia: &
Thraces teſte ſolio biſtōes. At uero Lactātius grā
maticus ſuper ſecundum thebaidos: & ſtagnum
& prouinciā & Biſtone rege cognominatā uoluit

Bitias cū.i. latino utrobiqꝫ &.t.exili ſcribiſ: nomē ē
uiri: quē teſte Seruio Liuius dixit fuiſſe ꝑfectum
claſſis punicæ: quā ſcilicet Dido Carthaginē uſqꝫ
pduxit: de quo Vir. in prio: Tū Biciæ dedit icrepi
tans. At in nono de alio locutus eſt cum ait. Panda
rus & Bitias ideo Alcanore creti.

Bithynia pria cū.i.latio: ſeq̄ns cū.th. aſpirato &.y.
græco: penultima cū.i.latino ſcribiſ: licet Parme/
nides latius quidā grāmaticus:& q uō nunq̄ codi/
cē græcū uidit: aliter ſomniet: ꝓuincia eſt mioris
Aſiæ aduerſa Thraciæ:& ꝓxima troadi ad introi/
tū pōti prius Bebrytia dcā fuit. poſtea Mygdōia.
& ultīo a Bythio rege Bithynia cognomiata eſt:
Hæc teſte Solino diues ē urbiū:& opulenta rerū
a fontibus Sāgari fluminis proprios prioſqꝫ fines
habet. Eadem teſte Seruio Phrygia magna fuit: in
cuius agro ut idem Solinus refert Libyſſa locus ē:
Nicomediæ proximus: ſepulchro Hānibalis in ſi/
gnitus. Eſt etiā i eādē Hylas fluuius:& Pruſa urbs.

Biton cū.i.latio &.t.exili ſcribitur: fuit frater Cleo/
bis: qui duo matrem Argiam i Iunonis templum
curru traxerūt: ut late oſtēdit Herodotus libro hi
ſtoriarū primo:& a noſtris Cicero: Seruius: Vale/
rius de pietate erga parentes:& alii nonnulli.

Bituri cum.i.latino &.t.exili ſcribitur a græcis: po/
puli ſunt Galliæ.

Byzātiū prima cum.y.græco ſequente.z. conſonā/
te: penultima cū.t exili &.i.latino ſcribitur: urbs ē
Thraciæ maritima a Pauſania ſpartanoꝝ rege pri
us cōdita: ut teſtatur Iuſtinus libro ſuo epitoma/
tis nono. Nūc uero Cōſtātiopolis a Cōſtātino ipe/
ratore: qui eam adauxit & exornauit uocatur.

Blacterare cū.ct.exilibus ſcribiſ uocabulū ē a græ/
ca dictiōe deductum. q dī βλοξ huius βλακοσ a
noſtris uero iactās ſeu iactator dī: ideo blacterare
eſt ſtulte & ꝑcupide loqui. Nā huiuſmodi hoīes ī
uerba ꝓiectos noſtri ueteres teſte Gellio locutule
os & blacterōes & linguaces dixerunt: qui etiam a
græcis καταγλωσσοι appellāſ. Vnde Home. unū
ex oibus Therſitē αμετροεπη:& ακριτομυθον ap
pellabat. Verba illius multa: ακροσμε ſtrepentiū
ſine modo gracchulorum ſimilia eſſe dixit Sane ī
libello de philomena: qui Ouidii a nonnullis īſcri
biſ: habetur arietem blacterare cum ait. Blacterat
hinc aries:& pia balat ouis. Feſtus uero dixit came
los blacterare cum uoces edunt.

Bocchus cū duplicato.c.& ſecūdo aſpirato a græcis
ſcribiſ: fuit Mauritaniæ & Getuliæ rex Hic gene/
ſuū Iugurthā catenis ligatū .L. Syllæ Narii qſtoꝝ
tradidit. ut plene oſtēdit Saluſtius in Iugurthino.

Bœbeis prima cū.œ. diphthōgo: penultima abſqꝫ
diphthōgo & ultima cū.i.latino ſcribiſ fuit: teſte
Porphyrio i ſecūdū Iliados Hōe. palus Theſſaliæ.

Boetia cū.œ.diuiſis ſyllabis &.t.exili atqꝫ.i.latio ſcri
bitur: regio eſt Eruopæ i confino athenienſi a bo
ue: quā indomitā Cadmus Agenoris filius ibi cō/
periēs immolauit ſic quoqꝫ cognomiata fuit. Hāc
ſub attica regiōe cōpræhēdi nōnulli uolūt. Quin

& olim ſub Macedoniæ noīe nonnulli deueniſſe
referunt. Hæc eadem ut ex quibuſdā Home. glo/
ſulis accæpi: Aonia prius ab aonis ibidē habitāti/
bꝫ uocata fuit. Nouiter uerquoniā ab uuādalis ex
Aphrica pulſis occupata fuit. Vuādalia dicta fuit.
Boottes cum. oo. diuiſis ſyllabis: & duplici. o. & t.
exili ſcribitur: hic ē q & arctophylax a plurimis co
gnominaᵱ: quē arcadē Caliſtonis filiū fuiſſe dicūt
ſed Aratus ideo Bootem illum dixit: quia arcton
quæ plauſtrum dicta fuit: agitare uidetur.
Bœotix cū. œ. diphthōgo & i. latio ſeq̄nte. x. cōſo/
nāte ſcribiᵱ: fuit qdē Cibrorū rex a Mario debella
tus Bōbyx cū. y. græco ſcribiᵱ: uermis ē: quo apud
æthiopes. indos: & ſeres naſcitur ſericum: quod ēt
bombix uocatur: Intra qđ ut quida ferūt iclusus
uermis emoritur: ex quo in terra ſato iterū ꝓduci
bombicem dicitur: a quo pāniculus rubedine iſe/
ctus: & aptus mulierum genas inficere bombici/
nus uocaᵱ: penultima ſclicet correpeta Iuuenalis ī
ſatyra Credo pudicitiā inquit: Et pāniculus bōbi/
cynus urit: ideſt ſericeus. Ponitur etiam bombix a
Theocrito proprium nomen fœminæ.
Bomichar cum. i. latino. & ch. aſpirato ſcribitur: fu
it Hamilcharis filius: & in medio Carthaginis fo
ro patibulo ſuſpenſus.
Bolis cū unico. l. & i. latio ſcribiᵱ: dici poteſt latic a
ſimilitudine magis quā a iāaciēdo iaculū: ad cuius
ſimilitudinē faces quædam igneæ bolides uoca/
bantur. Vnde Plinius libro ſecūdo genera earum
lāpades uocant: plane faces alterum bolidas. quale
mutinenſibus malum uiſum eſt diſtāt ꝙ faces ue/
ſtigia lōga Faciūt priore ardente parte: bolis uero
perpetua ardens in longiora trahit limitem.
Boreas cū unico. r. a noſtris &. e. abſq; diphthongo
ſcribiᵱ: eo ꝙ prima a latinis poetis ſemper breuis
poniᵱ. Oui. lib. metamorphoſeos prio: Horrifer
inuaſit boreas: contraria tellus. Virgi. libro geor/
gicorꝫ: primo: At boreæ de pte trucis. Apud græ/
cos uero cōiter cū duplici. r. ſcribiᵱ ut βορρασ: qđ
illorū poetæ nō ſemp obſeruauere: ſed more nro
cum unico. r. ſcribentes breuē protulerūt. Orphe
us ī argonautica: ποντου υπερβορεην μερεοπεσ
Aliquādo uero a βορειασ huius βορεαδος decli
clināt. ut idē νερτεδυπορος κοισι βοριαδοσ αι
τιον αρκου. Et dr̄ a nr̄is aqlo. Hunc illū qdam eſ/
ſe putāt. q Home. αιθρηγενετης. hoc ē æthere ge/
nitus appellaᵱ. Nā ab æthereo pſonat axe deſcēde
re ēt a nr̄is poetis dr̄: ut Oui. li. i. de triſtibus: Quā/
tus ab æthereo pſonat axe fragor: Qua de re a qui
buſdam ēt απαρκτιασ: hoc eſt ſeptētrionarius ap/
pellatur. Nec niſi quattuor principales uentos no
minauit Homerus quos a Seneca in agamemno/
ne tempeſtatem deſcribens: quam paſſus fuerat
Agamemnon: pulcherrime uno uerſu concluſit
dicēs: Rapiūtq; pelagus īfimo euerſū ſolo. Aduer
ſos euro zephyrus: & boreæ notus. Oui. uero li. i.
de teſtibus quattuor uerſibus hos eoſdē uētos cū
locis ſuis: unde perflant recoligens ait.
Nam modo purpureo uires capit eurus abortu.
Nunc zephyrus ſero ueſpere miſſus adeſt.
Nunc gelidus ſicca boreas bacchatur ab arcto.
Nunc motus aduerſa prælia fronte gerit.

Boryſthenes cū. y. græco & t. abſq; aſpiratione ſcri/
biᵱ ſed ut apud antiqores nr̄os diligentiſſime āno
taui. illud. y. græcū in. u. noſtrū cōuerti cōſueuerat
Vnde ēt in triūphalibus. T. Plautii apud tibur ſcri
ptū cōperi. VLTRA BORVS TENENT. cū. u.
noſtro & nō. y. græco: ut pulcherrime litteræ indi
cant. & eſt teſte Hero. li. hiſto. iiii. fluuius ſcytharū
magnus. & ab hiſtro quartus memoria dignus:
ita ut ſecūdus ſit Tyres: tertius Hyſpanis: & hic q̄r
tus. & ut idē auctor ſubdit: ſi i ſe cōſideret: qa ī illū
nulli alii defluūt fluui principaliſſimus oīum flu/
niorꝫ: excæpto. Nilo uř: cū purus & ſimplex abſq;
aliorꝫ admixtiōe deſcēdat. Nec illius eodē Hero.
teſte: ut neq; Nili initium deſignatur. Hic cū gen/
tes ſui noīs: & lætiſſima pabula nauigabilis ſem/
per alluerit: in euxinum deſcendit pontum.
Bos cū ſimplici. o. hoc ē abſq; diphthōgo ſcriptū: ēt
græcū uocabulū eſt. Nam ut comperi ab Ariſtar/
cho grāmatico antiquiſſimo in quibuſdā gloſulis
in Homerū. deſcendit a uerbo βο. quod apud il/
los ſignificat alo ſeu ueſcor: cuius futurū facit βο/
σω: a quo bos formari p ablationē. ω. magni dixit
Addit & aliud cū ī fœminio profertur: boū cōgre
gationē deſignare. Sane apud noſtros in noīatiuo
ac uocatiuo ſingulari: datiuoq; & ablatiuo plurali
primam producit: ī reliquis uero caſibus corripit:
& a boue reboo uerbū deducitur: quod græcum
eē dixit Seruius ſuper georgi. iii. Nā apud latinos
ut ait nullum uerbum ē: quod ante. o. finalem. o.
habeat: excepto ichoo: quod tamen maiores aliter
ſcribebant: ſcilicet auferētes aſpirationē. a. c. & dua
bus uocalibus interponentes dicenteſq; incoho:
Ita ut tria tantūmodo haberent nomina: in qui/
bus. c. litteram ſequebatur aſpiratio: Sepulchrum
orchus: & pulcher: ex quibus ut ait pulcher tan
tum hodie aſpirationem recæpit.
Boſphorus cū. ph. aſpirato ſcribi debet: ut Oeno/
phorus: Chriſtophorus: & ſimiles quæ cū græce
dictiōes ſint: & a uerbo φορω: quod ē nos cū. f. fero
dicius cōpoſitæ: cū. ph. ſcribi debēt. Et diciᵱ a trāſi
tu bouis uel anguſtis meatibus boū puiis. ut uide
bimus ī dictione oceanus. Et ſunt Boſphori duo
nominatiſſimi. Vnus qui thracius dicitur prope
Bizātiū: ſiue iam Cōſtātinopolim: quē teſte Hero
doto facto ex nauibus pōte Darius uel ſcithas ꝓſi/
ciſcēs: cū exercitu ptranſiuit. Cuius rei erectā colū.
nam litteris annotatam monumentum reliquit:
Alter uero Boſphorus in introitu paludis Mæoti
dos habetur: qui cimmericus dicitur: & de quo
Ouidius libro triſtium. iii. locutus eſt cum ait.
Boſphorus & Tanais ſuperat: ſcithiæq; paludes:
Vixq; ſatis noui nomina pauca loci.
Bothrus cum. t. exili ſcribitur: ſed ubi nos. u. illi. y.
græcum habēt: dici poteſt a noſtris racemus. Vir/
gilius libro georgicorum ſecundo.
Et turpes auibus prædam fert una racemos:
Brabaſthenes cum. th. aſpirato ſcribitur: ponitur
ab omnibus mons: quem Liuius libro quarto de
bello macedonico decem milibus paſſuum a La/
cedæmonia propinquum dixit.
Brachæ cū. ch. aſpirato ſcribitur: & a βραχυ quod
eſt breue deducitur: quaſi breuia ſint quædam pu

dendoq; ſubligacula:ut Iuuena. Mittenť brachæ.
Quidam uero putant geminádū.c. ac ſcribēdum
brachæ : cum prima ultra naturam ſui primitiui
apud nos lōga ſit . Nam βραχυ apud noſtros pri
mam breuem obtinuit:ut patet i tribracho:cuius
penultima breuis poniť. Sed cū apud græcos du/
plex illam ſequatur:neceſſario longa ē. Ego uero
magis puto abſq; gemiatione ſcribēdū. Nec penul
timā primitiui apd̄ approbatos auctores noſtros
breuem poni.

Brachycatalecton ſola ſecunda aſpirať.& cū.y. græ
co ſcribitur dici poetæ a noſtris breuis termiatio.
uel breuiter terminatum. Nam ex βραχυ : quod
eſt breue cōponiť: & καταληγω : qd̄ eſt termino
unde catalectū terminatū. Vnde uerſus ille: cui de
ſunt i fine ſyllabæ:brachicatalectos cognominať.

Brachium cum.ch.aſpirato &.i.latio ab oibus græ
cis ſcribitur:quod ſi a βραχυ: qd̄ eſt breue: ut di/
xit Feſtus dedu cereť: eo q; ab humeris breue tra/
hať:cū.y.græco ſcribēdū uidereť niſi dicamus.y.
græcum in.u.noſtrum cōuerſum eſſe:& ante ſe.i.
latinum ſuſcæpiſſe.

Brachyologia cū.ch.aſpirato ſequēte.y.græco ſcri/
biť:dr̄ a nr̄is breuiloquiū. Nā ex βραχυ:quod eſt
breue componiť:& λογια locutione.uel λογοσ
locutio.

Brachtea cū.ch.aſpirato &.t.exili ſcribiť:tenuis ē la
mina:& ſua ſponte plicabilis. Nā a dedu/
citur qd̄ non minus tenue q̄ breue deſignat. At ue
ro lamina quid craſſius ē. & ex qua armatura cōfi
citur qua incenſa olim hoies torquebanť nec cō/
preſſa aut agitata crepitat:ut brachtea p̄tenuitate.
Virg.lib.æneí.vi.
Talis erat ſpecies auri frondentis opaca.
Ilice:ſic leni crepitabant brachtea uento.
Nam laminā tā ferream æream plumbeam ſtane
am : q̄ auream argenteam electream orichalceam
dicimus. Brachtea uero potius ex his poſteriori/
bus:& inde brachteola diminutiuum deducitur.
ut Iuuena.i ſatyra Exēplo quodcunq; malo iquit:
Bractheo lam de caſtore ducas.

Brachteola cum .ch.aſpirato &.t.exili ſcribitur:di/
minutiuum eſt deductum a brachtea ut in præce
denti dictione uidimus.

Brachmāe cū.ch.aſpirato ſcribiť:populi ſūt idorū:

Braſiadas cum.i.latino ſcribitur:fuit uiri athenien
ſis proprium nomen.

Brepium cū.i.latino ſcribitur:promōtoriū ē Acha
iæ teſte Plinio libro quarto naturalis hiſtoriæ.

Briareus cū.i.latio ſcribitur: fuit Titani & Terræ fi
lius:deorū cōtēptor:& maxie Iouis : ut noſtri poe
tæ deſcribūť : quāq̄ aliter i iliade dicat Homerus:
Heſiodus uero in theogonia ipſū Cæli & terræ fi/
liū dixit:fratrēq; Cotti & Gygis. Quorū ſingulū
centum manus habere dixit:& capita quinq̄gita:
iuxta qd̄ dixit Hora.in odis:Nec ſi reſurgat centi
manus Gyges Home.uero dixit Solem ipſum cē
timanum eſſe.

Bryax cū.y.græco ſcribiť:dici p̄t latiē ſulcus:& fuit
nomen optimi ſculptoris: de quo uidebimus i di
ctiōe mauſolus. Et cū aliq̄do apd̄ noſtros legeri i/
gnt̄uo decllatū bryſiadis puto ēt briaſis dici poſſe.

Briſeis prima cū.i.latio ab oibus græcis ſcribiť: &
ultia ſimiliter. Sed de prima an cū.y. græco uel.i.
latio ſcribi debeat:dubiū facit Oui.auctoritas q li.
ii.de remediis itroducit Attridē conſolātem ſede
bryſeide:quā poſtq̄ ex reſponſo Calchantis & ope
Achillis Chryſeida patri reſtituit i ſolatium rapti
amoris ab Achille auferri iuſſit. Vnde apud Oui:
Atrides ait. Et ſi brima ſinat littera nomē idē q̄ſi
dicere uelit q; ubi ē.b.ſi ponať.c.idē cū Chryſeide
nomen erit. Sed cū Chryſeis oino cū.y.græco ſcri
batur:ſequi uidetur q; briſeis ſimili mō ſcribenda
ſit. Sed nō intellexit Oui.niſi in litteratū numero:
& ſono uocis . Nā alias cum i Chryſeide ſit aſpira
tio.& in briſeide eſſet:quod fieri non pōt. Et fuit.
briſeis puella phrygia ex Limeſſo ciuitate.ut in ea
dictione uidebimus.

Bryſea cū.y.græco &.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:li/
cet apd̄ græcos ante ultimā ei diphthongus habe
ať:Ciuitas fuit Lacōiæ: ut dixit Porphyrius i ſecū
dū iliados Homeri librum:cuius cū ait gentile eſt
briſeates . In hac eodē teſte bacchus præcipue co/
lebatur: unde bryſeum dictum illum puto.
Bryſeus cū.y.græco&.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:
unum eſt ex cognominibus bacchi:dictum uel a
briſea urbe:i qua præcipue colebatur:ut uidimus
in dictione præcedenti:uel ut quidam uolūt a uo/
ce bacchātium:unde & βρυγμοσ ſtridorem apd̄
nos deſignat.

Britānia cū.i.latio utrobiq; atq;.t.exili atq; duplica
to.n.ſcribiť. græci uero loco.i.ponētes.e. ac dupli
cātes.t.brittāniā dicunt:qd̄ i geminatione ipſius
.t.nonnulli ex antiqs noſtris in proſa obſeuauere:
unde i triūphalibus. T. Plautii apud Tibur ſcriptū
habetur: Et comiti Claudii Cæſaris in brittannia
duplici.t.& duplicato.n. Sed cū pria breuis a poe/
tis noſtris ponatur.cū unico.t.iam ſcribenda uide
tur:inſula eſt teſte Plino lib.iiii.naturalis hiſtoriæ
inter ſeptentrionē & occidentem ſita hoc eſt ab oi
cōtinente diuiſa. Nā a Germania:quæ ſeptentrio/
ne eſt incipiens:iuxta Galliā & Hiſpaniam uerſus
occidentē protenditur. Ideo ait Solinus. Finis erat
orbis ora Gallici littoris:niſi brittānia iſula nomē
pene orbis alterius mereretur. Vnde ait Virgi. Et
penitus toto diuiſos orbe britannos:Hæc quoq;
Albina dicta prius fuit a quibuſdā albis monti/
bus:qui ad eā nauigātibus prio apparēt. Et ut nō
nulli ferūt a britone quadā rege britānia poſtea ap
pellata fuit. Porrigiturq; in Longum teſte Solino
octingētis:& amplius milibus paſſuū. Metiturq;
uſq; ad calidōicū angulum:ad quē appulſum Vly
xem ara:& græcis litteris iſcriptū uotum manife
ſtanr. In hac p̄pe ſolſtitii æſtiui:hoc ē cū ſol itrat cā/
crū ſūt dies longiores q̄ i Italia & noctes breuio/
res:& hoc tanto magis:quanto ad ſeptentrionē ip
ſa plurimū porrigitur. Nā teſte pli.lib.hiſto.natu.
ſecundo:in Italia dies longiſſimus continet horas
xv. In Britānia uero.xvii.ita ut breuiſſima nox no
ſtra nouem reſoluat horarum:& illorum ſeptem.
Quare ait Iuuena.in ſecunda ſatyra: Et minima
contentos nocte britannos.

Brixia cum.i.latio utrobiq; &.x. cōſonāte ſcribitur
urbs eſt Galliæ ciſalpinæ a germanis trāſeūtibus

ad Italiá duce Ciconio cõdita:ut teſtaſ Liuius li.v. ab urbe:quoq; lingua apud nos ſpeculũ deſignat.

Bromius cũ.i.latio ſcribiſ:unũ eſt ex noibus Bacchi:dictũ a βρομο:qđ ẽ ɔſumo:eo φ ut aiũr uinũ tẽperate ſumptũ oẽs ſupfluuitates conſumit.& digeſtionẽ adiuuat. Intẽperare uero hũiditatẽ boná deſiccat:& neruoq; hebetat uires:ſicq; tremulẽtos & effœtos igurgitatores redit. Alii βρωντη:quod eſt tonitruum dictum uolunt:quia cum tonitru aduenıente ioue mater eſt illum aborſa.

Bronchus cũ.ch.aſpirato ſcribiſ:a noſtris dicitur guttur:& nonnunqnam gutturis paſſio:quæ ex reumate deſcendit.

Brongus cũ.g.in finali ſcribitur:fluuius eſt de quo uidimus in dictione anger.

Brontes cũ.t.exili ſcribitur:fuit unus ex ciclopibus miniſtris Vulcani:qui apud noſtros interprætari poteſt tõitrus. Ná βρωντη græce idem quod latine tonitru dicimus. Alter uero dictus fuit. Steropes:q apud noſtros interpretatur fulgur. Ná græce αςρατη latine fulgur dicitur.alius át Pyracmõ uocatur:quaſi ignita incus.Nam pyr quoq; ignis ẽ:& ακμον incus. Vnde Virgilius libro æneidos octauo: Bronteſque Steropeſque:& nudus mẽbra pyracmon.

Bruchus cum.ch.aſpirato ſcribitur:& a βρωχω:p eſt rodo deducitur.

Bruma cum unico.m.ſcribitur: dicitur quaſi βραχυ:id eſt breuis:ημερ dies.

Bruſa cũ unico.s.ſcribitur:ſed ubi nos cum.b.græci cum.p.ſcribunt:eſt urbs in Bithynia ab Hannibale teſte Plinio libro qnto naturalis hiſtoriæ ſub monte Olympo condita.

Bulchar cũ.ch.aſpirato ſcribiſ: fuit Siphacis Numidiæ regis pfectus:q Maſaniſſam hoſtiliter pſecutus eſt.

Bucentaurus cũ.c.&.t.ſimplicibus ſcribitur dictio eſt cõpoſita ex uoce bu:quæ magnũ quiddá denũciat:& cẽtaurus:ut late uidebius i dictiõe bulima.

Bubulcus cũ.c.ſimplici ſcribitur:& diciſ quaſi bubus cultor.Nam is teſte Paulo iuriſcõſulto de fundo inſtructo dicitur:ſiue qui bobus arat:ſiue qui boues fundi aratorias paſcit.

Bucolicus abſq; aliq̃ aſpiratione & unico.l. ſequente.i.latino ſcribiſ:dr̃ a noſtris armẽtarius:ut Vir. libro georgicoq;.iii. Armẽtarius afer agit.Vnde teſte Donato ſup Virgilium:qui expoſitores Theocriti ſecutus ẽ:tria ſunt paſtorũ genera:q̃ dignitatẽ aliquá i bucolicis habẽt. Minimi ſunt αιπολοι qui a noſtris caprarii dicũtur.paulo honoratiores ſunt ποιμενιοι:q apud nos ouiliones dicũtur.Honeſtiſſimi át & maximi βοικολικοι dicunſ q a noſtris armẽtarii appellãtur.A quibus tanq̃ ab excellentiſſimo paſtorum gradu:primũ ſuũ carmẽ Vir gi.bucolicum appellauit:& teſte Macrobio ex affectu:quẽ ad linguá grærá habebat Virgi.græco magis uocabulo q̃ latino opera inſcripſit. Quod ſane carmẽ qualiter cõpertum fuerit uidebimus in dictione Daphnis.

Bucolion cũ unico.c.exili &.i.latio ſcribiſ:fuit maximus filioq; Laomedontis:dicẽte Home.li.ſexto ilia. βουκολιον δ' ἦν υἱος αγλαου λαομεδοντος πρεσβυτατος. Hic teſte eodẽ Homero cũ oues paſceret:ex nympha noĩe Abai barea furtim filios procreauit Aeſapũ & Pædaſum: quos Eurialus in bello troiano occidit.

Buccina cum duplicato.c.&.i.latino ſcribiſ a græco uocabulo deduciſ:βουκκανιςηριον: quod inſtrumẽtũ eſt:ſic quoq; aſonii ſimilitudine uocitatũ:quod ſane ſignũ datur i hoſtes ad ſollicitudinẽ & pugná Vir.lib.vii.ænei. Qua buccina ſignũ Dira dedit. Et li.xi. Bello dat ſignũ rauca cruentum buccina.Tuba uero ad plium cõcitabantur. ut At tuba terribilem ſonitũ procul ære canoro increpit.Huius ſonitus clangor ut Clangor ue tubarũ Buccinæ uero buccinum.

Bucephalus cum.c.exili &.e.abſq; diphthongo ſcribitur:fuit equi Alexandri magni nomẽ:ſic quoq; cognominatus ob ſimilitudinẽ:quá in capite bubali detinebat. Vnde cõponiſ ex κεφαλη: qđ eſt caput:& βους bos. in cuius honoré Alexander bucephalá conſtruxit in India:ubi equus mortuus ẽ.

Budini cũ.i.latino ſcribitur: populi ſunt teſte Herodoto li.hiſt.iiii.ultra ſauromatas pinguẽ ſanc:& oĩ ſiluarum genere opimá terrá incolentes. At uero budii populi ſunt medoq;.

Bulima cũ.i.latino ſcribiſ: dici põt quaſi magna fames. Ná cõponitur ex bu uoce: q̃ cũ admiratione apud antiquos noſtros magnũ quid indicabat:& λειμη fames. Vnde Varro in libris: quos de re ruſtica ſcripſit:a magnitudine mqr bouum:q in Italia erant cõſuetudinẽ factá fuiſſe:ut ppoſita hac uoce bu magnũ quiddá ſemp denunciareſ:inde dici bulimá magná famem:& bupædes grandes pueros ſcilicet cũ.æ.diphthongo in penultima. Ná cũ .e.ſine diphthongo ſignificat magnos pedes:& ſimiliter uná bumaminam: quá græci βουμας ον uocant. Virg.lib.geor.ſecũdo: Et tumidis bumaſthe racemis: Et talia is ſimilia:quæ ſemp ad magnitudinis rationẽ pertinent:per quem modũ & bucentuarũ dictá putamus nauem quádam magnam:quæ centauri ſigno annotabatur. Quod Virgilius elegantiſſime illo uerſu expreſſit cum ait:Centauro in uehitur magna.

Bumaſthos cũ.th.aſpirato ſcribitur:diciſ a noſtris bumamma. Ná componitur ex uoce bu:quæ magnũ quid enunciat:& μαστος: quod ẽ mamma. Ná uua magna eſt:quæ puellarũ mamma uideſ & a Virgilio bumaſthe græce enunciaſ:cũ ait lib. geor.ſecundo: Et tumidis bumaſthe racemis.

Bura cum unico.r.ſcribitur: oppidũ eſt achiuorũ.

Buris cum unico.r.&.i.latino ſcribitur: dicitur curuamentum aratri dictum:quaſi bouis ura.i. cauda cum ſit in ſimilitudinẽ caudæ bouis. Fuit etiã lacædemonii cuiuſdam nomen.

Burrhum cum duplici.r.& ſecũdo aſpirato ſcribiſ ſed græce cum.p.&.y.græco i pria ſcribiſ:hoc eſt pyrrhon quod iam ruffum dicimus.

Buſiris cũ unico.s.&.i.latino utrobiq; ſcribitur:fuit Neptũi filius ex Libia ſuſceptus: & Aegyptii tyránus:qui cũ ſuis diis hoſpites ĩmolaret:& ad eũ Hercules diuertiſſet.& ſimili perfidia qua tæteri tentaretur:regem ipſum aris impoſitum iterfecit Cuius itaq; pfidi ritus cauſam poſuit Ouidius li-

bro primo de arte dicens.

Dicitur Aegyptus caruiſſe iuuantibus arua
Imbribus:atq; annos ſicca fuiſſe nouem
Cum thraſius buſiri im adit:monſtratq; piari
Hoſpitis effuſo ſanguine poſſe iouem:
Illi buſiris fies iouis hoſtia primus
Inquit & Aegypto tu dabis hoſpes aquas

Sane teſte Seruio huius laudes Iſocrates orator eximios elegātiſſime ſcripſit. Ob q̄ Virgiliū dixiſſe putāt: Quis aut Euriſtea durū: Aut illaudati neſcit Būſiridis aras:exponentes illaudati pro ualde laodati. Alii uero dicūt participiū pro nomine poſcitum: ac idem quod illaudabilis deſignaī: ita ut ſi ab Iſocrate laudatus fuerit : non fuerit dignus laudari. Virgilius libro æneidos ſecundo:

Diues inacceſſos ubi ſolis filia lucos
Aſſiduo reſonat cātu:

id ē inacceſſibiles lucos : qa periculoſos acceſſu : cum iam ad eos acceſſiſſent Vlyxis ſocii: & alii q̄ plures ꝓ uarietate tempoꝝ. Fuit ēt i Aegypto hoc eodem buſiridis nomine & litteratura urbs cognominata:in qua teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ prio templū fuit iſidis magnū Hāc & ab eodē buſiride cōditā ſcribit Diodorus ſiculus libro hiſtoriaꝝ ſecūdo:& ab ægyptus ſolis urbem a græcis Thebas appellatam: ut uidebimus in dictione Thebæ.

Buſſi cū gemino.ſ.ſcribitur.populi ſunt medorū:

Botes cū.t.exili ſcribitur:fuit filius Amici regis bebriciorum:& pater Ericis:Eſt etiā eodē nomie ſcithaꝝ fluuius: cui ꝓping ſūt agathirſi & ſarmatæ.

Butyrum cū.t.exili &.y.græco ſcribitur:dicitur ꝓprie bouis caſeus:Nā cōpōitur ex βουσ.quod bouem dicit:& τυρον caſeum.

Butrotū cū .t.exili utrobiq; ſcribiſ:ubi in prima.y. græcū i.u.noſtrum cōuerſum fuit:Nā apud illos bitrotum dicitur:urbs fuit Chaoniæ:q̄ pars eſt alpeſtris epiri excelſo in loco ſita: dicente Vir. libro æneidos tertio:Et celſā butroti aſcēdimus urbē:licet nonnulli more græco bitroti legerēt uelint.In qua ut idē poeta oſtendit troianos Helenus poſt Troiæ excidium regnauit:dicēte ēt Oui.lib. metamor.xiii.Rura petūt Epiros ab his:regnataq; uati Bitrotos phrygio ſimulataq; troia teneret.

Buxus cū.x.cōſonante apud græcos ſcribiſ : noſtri uero plærūq;.x.i duoplicatū.ſ.cōmutare cōſueuerūt:ac dicere buſſus.Quī & ubi primam græci cū .p.&.y.græco:Nos commutamus.p.i.b &.y.græcū i.u.noſtrū dicimus boſſus.Et ē arbor ac lignū. ex quo buſſole fiunt:quādoq; uero ex more græco buſſolom a noſtris pixis huius pixidis dicitur: ut Iuuenalis in ſecunda ſatyra: Et cōdita in pixide lidæ.Sane teſte Seruio ſup octauo æneidos diciſ hæc buxus & hoc buxū . unde ut ait ſupfluo qdā arborē generis fœminini eſſe uolunt:lignum uero inciſum neutri cum eo loco ēt de ligno generis fœminini a Virgilio habeatur exemplum cū ait. Tīpana nos buxuſq; uacat berecītia matris idææ.

CAbalii cū.c.exili : hoc eſt abſq; aſpiratiōe & unico.l.ſcribitur ſunt teſte Herodoto libro hiſtoriatū tertio populi aſiatici.

Cabrion cū.c.exili &.i.latino ſcribiſ: fuit teſte Homero libro octauo iliados frater Archeptolemi aurigæ Hectoris.In cuius mortui locum ſuffectus fuit. Apud nonnullos uero græcos dicitor Cabriones.

Chabrias cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiſ:fuit atheniēſis.& in ſummis ducibus habitus. reſq; moltas memoria dignas geſſit:ut Plutarchus & Aemilius de illo rettulerūt.Nāq; illū inter cætera caſtramentari.& bellicas artes ſume nouiſſime oſtendūt.

Cacabus abſq; aliqua aſpiratione ſcribiſ:uocabulū græcū eſt quod a ſono nomen aſſumpſit: quē ſupra ignē poſitus facit:a noſtris dr̄ olla ī qua pulmētariom coqoitur.Paulus iuriſconſultus de fundo īſtructo:Cacabos inquit inter & æneū:qđ ſupra focū pendet nō multū intereſt. Hoc aqua ad potandū caleſit:in illis pulmentarium coquitur.

Cacetos cum.c.exili utrobiq; &.e. abſq; diphthongo atq;.th.aſpirato ſcribitur.dici pōt a nr̄is malus mos ſeu mala conſuetudo: ut Iuuenalis in ſatyra: quæ incipit.Et ſpes & ratio inqoit. Scribendi cacethos ægroq; in corde ſeneſcit . Nā cōponiſ ex κακοσ:quod eſt malus:& ἔθος cum prima breui qđ eſt cōmonis mos ſeu conſuetudo : ut in dictione ethos uidebimus.

Cacephaton cū.c.utrobiq; &.t.exilibus:atq;.ph.aſpirato ſcribiſ:dici pōt a nobis mala locutio uel cōſonātia.Nā cōpōiſ ex κακα:qood ē mala:& φατον locutio quā.figurā tunc eſſe dixit Seruius ſop primom æneidos:quando præpoſitionem cum littera.n.cōſequitur:ut Virgilius:Nomerum cū nauibus æquat. Alii uero etiam addunt cum ſequens dictio duas habet ſyllabas p̄cedentibus duabus cōſimiles. Cicero in epiſtolis: O fortunatā natā me conſule romam. quod ſane inconcinne fieri dep̄henſum ē.Sed ut ait Iuuēalis.Si ſic oīa dixiſſet Antoni gladios potuit contemnere.

Cecearia abſq; aliqua aſpiratiōe aut diphthōgo ſcribitur inſula eſt in ponto tā quidam græci ariā dicunt:ut teſtis ē Plinios libro ſexto naturalis hiſtoſtoriæ.Eſtq; marti ſacra.In qua oolocres cū aduenis pennatum ictu pugnare uidentur.

Cachinnos pria abſq; aſpiratiōe:ſequens per.ch: aſpiratū ſcribiſ:& a uerbo græco qđ ē καυκαζουσ idest ſolute rideo deducitur:Itaq; cachinus ſolutus ē riſus.Iuuenalis.in ſatyra Omnibus in terris. Sed facilis cui oīs rigidi cenſura cachini.

Cacoſyntheton cum.c.exili utrobiq; & antepultīa cum.y.græco penultima uero cū.th.aſpirato & ultima cum.c.exili ſcribiſ : dici pōt mala cōpoſitio. Nam componitur ex κακον:quod eſt malum : & ſytheton compoſitum.

Cacus cum.c. exili utrobiq; ſcribitur : dici poteſt a noſtris malus:id.n. κακοσ apud græcos deſignat. ſed apud illos habet accentum i fine: quē teſte Seruio apud noſtros morat m penultima cum pro ꝓprio uiri nomine aſſumiſ.Virgilios libr.æneidos octauo cum dixit fuiſſe Vulcāi filium: & ab Herculo iterſectum.Seruius uero dixit illū fuiſſe Eoādri ſeruom ac furem.qui ideo ignem euomere dictus fuit:quia agros populabatur:quē ut ait ſoror ſua eiuſdē nominis prodidit:ex quo ſacellū ꝓ meruit:in quo ei per uirgines Veſtæ ſacriſicabatur.

Cadytis penultima cū.y.græco:& ultima cū.t.exili

&.i.latino ſcribitur.fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum ſecundo urbs palæſtinorum non multo minor q̃ Sardis.

Cadus cũ.c.exili & unico.d.a noſtris ſcribitur.com eius prima breuis ponatur:ut Vir.libro æneidos primo:Vina bonus:q̃ deide cadis onerarat aceſtes quod nonnulli poetæ græci obſeruant:ſed cõmuniter cũ duplicato.d.ab illis ſcribiť.Alii uero magis latinum putant:& a cadẽdo deriuari arbitrantur.ac eſſe uas acuti fundi:ita ut ſine adiutorio ſtare non poſſit.

Cæa cũ.c.exili &.æ.diphthõgo ſcribitur: inſula eſt in ægæo mari ſita: a Cæo Titani ſilio eius primi icole cognomiata: q pater fuit Latonæ & Aſteriæ. Seruius uero ſuper primum æneidos aliud ſẽtire uidetur:uidelicet Ariſteũ filium Cirenes matris iſtinctu Thebas reliquiſſe:& hanc iſulam primitus habitaſſe:qua relicta cum Dædalo ad Sardiniam poſtea pertranſiuit.Ex ac teſte Plinio libr.ſecũdo naturalis hiſtoriæ amplius trecẽtorũ miliũ paſſuum ſubito abrupto hiatu cũ pluribus mortalibus mare rapuit.

Cæcias cũ.c.exili utrobiq; &.æ.diphthongo i pria atq;.i.latino in penultima ſcribitur: uentus ẽ quẽ teſte Gellio Ariſtoteles ita flare dicit: ut nubes nõ procul propellat:ſed ut ad ſe uocet.

Chære cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthõgo ſcribitur dicitur apud nos ſalue.Vnde Perſius.Quis expediuit pſitaco ſuũ chære:ideſt ei cõſuetum & uſitatũ diſci.ut Virg.in Palæmone:ſua ſemp apđ me Munera ſunt lauri.uel ſuũ dixit: hoc ẽ ita expreſſum ut naturale illi uideatur.Quemadmodũ Virgilius libro georgicorum ſecundo.Quæq; ſuo uiridi ſemper ſe gramine ueſtit.

Chærippus cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthongo atq;.i.latino & duplicato.p.ſcribitur:nomen eſt ꝓprium ſed cõpoſitum ex chære.quod eſt ſalue:& hippus equus.Iuuenalis in ſatyra Stemmata quid faciũt:Præconem chærippe tuis circunſpice pannis.

Cærete prima cũ.c.exili &.æ.diphthongo : ultima ſine aſpiratione ſcribiť.Ciuitas fuit in Tuſcia:quæ prius Agilla dicebať.Sed ſic quoq; a romanis teſte Ser.ſuper octauo æneidos uocata:qa cum romani euntes per Tuſciam iterrogarent agillinos q̃ diceretur ciuitas.illi utpote græci quid audirent ignorãtes & optimũ ducentes ſi prius eos ſalutarent:dixerunt chærete.quod cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthongo ſcribitur:uidelicet chærete:hoc ẽ ſaluete. Quã ſalutationem romani nomen ciuitatis eſſe putauerunt:& detracta aſpirationem eam Cærete nominauerunt:ut teſtis eſt iginus in urbibus italicis.Et declinať ſecundũ aliquos hoc Cærete huius Cæretis. Liuius tamen libro primo ab urbe hoc cære huius cæretis:& nomẽ patrium hic & hæc ceres huius cæretis Virgi.libro octauo æneidos:Eſt ingens gelidum lucus prope cæretis amnem:q teſte Seruio Nimio dicitur:ut idem libro decimo
Qui cærete domo:q ſunt minionis i aruis:de quo etiam Priſcianus in quarto nonnulla dixit.

Chærea cũ.ch.aſpirato &.æ.diphthongo in prima ſcribitur:nomen eſt propriũ: quod apud græcos hẽt i fine.s.litterã.quã noſtri abiiciũt.Nã ſcribitur apud illos:χαιρέασ:id que i multis fieri cõſueuit.

Cærephon cu.ph.aſpirato &.æ.diphthõgo i prima ſcribiť:fuit Socratis diſcipulus:& ab eo libidinoſe amatus:ut illi ipinxit Ariſtophães in comœdia : q̃ cõtra Socratem ſcripſit: cuius titulus eſt νεφελαι.

Cæculus cũ.æ.diphthongo &.c.exili ſcribitur:non deſcendit a græco ſed latino: fuitq; Vulcani filius de quo late uidebimus in dictione Præneſte.

Cæcuba cũ.c.exili utrobiq; &.æ diphthongo in prima ſcribiť.Quidã latinũ putant:& ab eo qđ ẽ cæcum deriuari cõtendunt.Ita ut uina ſint antiqſſima:q̃ cæco in loco diu cõdita fuerint Ego uero & ſi uini genus eſſe dicã:nomẽ tamen aſſumpſiſſe a loco græco cæcubũ uinũ cõperi. Nã ait Pli.li.naturalis hiſto.quarto cum de cãpania tractat: Hinc ſetini & cæcubi obtenduntť agri.His iũgunť phalerni calœni:deide iungunť maſſici gaurani ſurrhentiniq; montes:de quibus in dictione ſurrhentũ late uidebimus:ideo dixit Horatius lib.ii. ſermonũ cæcuba uina ferens alchon chium maris expers. Et Martialis i epigrãmatibus: cecuba fundanis generoſa coquuntur amicis : Vitis & in media nata palude uiret.Et alibi:Dormiat & tecũ q cũ modo cecuba miſcet:Cõuiuas roſeo torſerat ore puer.

Cæix cũ.c.exili &.æ.diphthongo atq;.y. græco ſcribitur:fuit rex Trachiæ Luciferi filius: & frater Dedalionis:habuitq; uxorẽ formoſiſſimã Halcionẽ Neptuni filiã mutuo ſibi amore deuictiſſimam. Hic cũ ad Apollinẽ clarũ ꝯſulturus de ſtatu regni rexiſſet:tempeſtate abſortus eſt : cuius cadauer cũ a mari ad litus deiectum fuiſſe:& illud uxor conſpiceret:dolore correpta in pelagus ſe ꝑcipitem dedit.Sed Neptuni miſeratione & Thetidis ambo i halcyones marinas aues conuerſi ſunt:ut oſtendit. Ouidius lib.xi.metamorphoſeos de quibus in dictione halcyones uidebimus.

Cæra cũ.æ.diphthongo teſte Apuleio grãmatico a nr̃is ſcribi cõſueuit.Nã licet a græco : qđ eſt κηνος traducať:& ſecũdum regulã illud.n.in noſtrũ.e.ꝓductũ abſq; diphthõgo trãſferri cõſueuerit: tamen qa apđ nos ẽ ipſius.e.ꝓducti a correpto i figura diſcrectio:placuit ipſo Apuleio teſte in aliquibus dictionibus p diphthongũ:hoc ipſum decreuiſſe:ut in dictione æthica:& uidebimus i dictione ſcæna. Alii uero cærã latinũ putauerũt:ut in dictiõe diphthongo uidebimus.

Cæroma cũ .æ. diphthõgo ſimliter poſſe ſcribi uř quia a cæra deſcendit illudq; ꝓ' unguẽto accipius ut Iuuenalis in ſecunda ſatyra.Et cæromatico fert niciteria collo.

Cæſæna cũ.æ. diphthõgo i prima & ſecũda a græcis ſcribiť:urbs ẽ in Gallia ciſalpina.

Cæſtus cũ.c.exili &.æ.diphtõgo atq;.t.ſimplici ſcribiť:nõ ẽ dictio græca.ut quidã putauerũt:ſed latina cædẽdo deducta:arma ſũt pugilũ.Et huius cæſtus i genitiuo declinať:ſed nõnunq̃ ſine diphthõgo cæſtu ſecũde declinatiõis cõpiť:& græcũ a nõnullis crediť.ſignificatq; Veneris cingulum : quo uxor cũ maritalis illi fides dabať.a.marito cĩgi cõſueuerat dicẽte phyllide apud Ouidiũ in ſecunda epiſtolarum heroidum ad Demophoonta.
Cui mea uirginitas auibus libata ſiniſtris:

Caſtaq; fallaci zona recincta manu.

Quod ſane cigulũ teſte Seruio ſuper quinto eneidos balteus dicitur. Quod uocabulũ ut ait non tãtum quo cingimur: ſed etiam a quo arma dependent indicat: & numero tantum ſingulari ẽ generis maſculini. Iuuẽalis ĩ ultima ſatyra. Aſt illi quos arma regunt: & balteus ambit: ĩ numero uero plurali neutri tãtũ generis ut idem Iuue. Quotiẽs rumoribus ulciſcunt̃ baltea.

Caitus cũ.c.exili utrobiq; &.i.latino ſcribit̃ fluuius eſt phrigiæ teſte Liuio in ſexto de bello macedonico ueniẽs a Miſia: ut Plinius ipſe rettulit libro ſexto natura.hiſto. Vnde Virgilius libro georgicorũ quarto: Miſſuſq; calcus. Qui & prouinciam Teutraniã irrigat & antiquũ credit̃ mutaſſe curſũ dicẽte Ouidio libro.xv.metamor. Emiſſũ capitiſq; ſui ripæq; prioris Pœnituiſſe ferũt: alios nũc ire caicũ. Fuit etiam nomẽ uiri troiani ſocii Aeneæ.

Cayſter abſq; aliqua aſpiratiõe &.y.græco ſcribit̃. Fluuius ẽ Aſiæ ĩ cilbiãis iugis ortus: ut dixit Plini. li.v.natura.hiſt. qui multos ãnes deferens: & ſtagnũ pſageũ: q; pyrirhites amni expellit. Et preter aſiã paludẽ labens: ſub pionio moute Epheſum alluit. unde Virgilius libro geor. primo ait: Iam uarias pelagi uolucres: & quæ aſia circũ Dulcibus in pratis rimantur prata cayſtri. Homerus ſimiliter li. iliados ſecundo: σωορχγυει Δετελτιωονασιωτν λει ωωικαυςριοοΣ ωιρεερα.

Calais cũ.c.exili & unico.l.ſequẽte.a.atq;.i.latio ĩ ultima ſcribit̃. fuit Zeti frater & filius boreæ ex Orithya ut uidebimus in dictione Zetus:

Calamus cũ.c.exili & unico.l. ſcribitur: eſt harũdo magis minuta habẽs inter nodia lõga & recta. Ex qua ſagittæ apud diuerſas gẽtes fiebãt: qđ Vir. tetigit iu Damœta: cũ ait Cum daphnidis arcũ fregiſti & calamos. ideſt ſagittas. Nã teſte Plinio lib. xvi. naturalis hiſtoriæ calamis populi orientis bella conficiunt: & ſpicula illis addũt irreuocabili hamo. Et cũ fere totũ orientẽ & ſeptẽtrionem calamis ſupatos oſtẽderit ſubdit p̃cipuus hic uſus hic in creta bellatores ſuos p̃cipitauit. Sed ĩ hoc quoq; ut in cæteris rebus uicit Italiæ quãdo uullus ſagittis aptior calamus quẽ in rheno bononiẽſi amne cui plurima ineſt medula põduſq; uolucre. Et contra flatus quoq; puicax. Et ſubdit libris quoq; nõ eadẽ gr̃a. Nã ut ſupra paululũ dixerat chartis ſeruiũt calãi maxie ægyptii. Iuxta cuius ſnĩam Martialis ait ĩ epigrãmatib9. Dat chartis calamos habiles mẽphitica tellus. Texãt̃ reliq̃ tecta palude tibi. Sed cõtra hũc pget̃ uẽ Pli. cũ ait. Probatores tamẽ cnidi: & q ĩ aſia circa auẽticũ lacũ naſcunt̃: noſtratibus fũgoſior ſubeſt natura cartilagĩe bibula fiſſilis: & p̃acura ſemp acie geniculata: cæterũ gracilitas nodiſq; diſticta leui faſtigio tenuat̃ ĩ acumina craſſiora. Et ĩfra ſubdit calamus uero altus totus cõcauus eſt quẽ ſyrĩgã uocant utiliſſimus fiſtulis quoniã nihil ẽ rei cartilaginis atq; carnis & continuo foramine peruiũ hæc ille de quo Virgilius in bucolico locutus uidetur cum ait. Nec calamis ſolum æquiperas: ſed uoce magiſtrũ. Similiter idẽ Plinius libro.xii. eiuſdem uoluminis prius dixerat calamos & iũcos odoratos ĩ Arabia naſci India que & Syria: quibus ĩ unguẽtis uſos fuiſſe ipſe idẽ ĩ ſequẽti libro oſtẽdit & a calamo calamarium p̱ficiſcitur. qđ quidam uſurpant pro theca: calamaria in qua calami recondunt̃. ſed quia hoc tpe plæriq; penna ſcribunt: poteſt etiam dici pẽnarium.

Calendæ cũ.c.exili & unico.l.ſcribit̃ nec illorũ admitẽda ẽ cõſuetudo uel ratio quæ per.κ.græcã litteram dictionem illam uel aliam quanuis ſcribẽdam contendunt: ut ſupra oſtendimus. & dicũtur calendæ a βρυω quod apud nos eſt uoco: quia ſolebat Romæ minor pontifex noua conſpecta lũa plæbem uocare: ut audiret quot dies a calendis ad nonas ſupeſſent: Hinc teſte Macrob. libro ſaturnaliũ primo. Et ipſi curiæ ad quã uocabãtur calabre nomen datum eſt: & claſſi q; omnis in eam populus uocaretur. Qua de re teſte Gellio libro ſeptio noctiũ atticarũ claſſici dicebãtur priæ tantũ claſſis homines qui centum & uigintiquinque milia æris ampliuſue cenſi eraut. Infra claſſem autem appellabant̃ ſecũdæ claſſis cæterarũq; omniũ claſſiũ: qui minore ſumma æris: q̃ ſupra dixi cenſebãtur. Vnde & claſſicũ deductũ dicit̃ quod teſte Seruio ſuper ſeptimo æneidos & tubã ipſã & ſonũ indicat. Virgi. Claſſica iamq; ſonant: quæ ſane flexibilis tuba eſt: ut uidebimus ĩ dictione claſſica. Alii uero dictam uolunt claſſem a cale: hoc eſt a fuſte. quia nauis quæ aliquando claſſis dicebatur. de fuſtibus fiebat: Nam de cala inquit Lucilius. Scinde calam ut caleas ideſt o puer frãge fuſtem: & fac focũ de claſſe inqt Horatius: Me uel extremos nomidarum in agros Claſſe releget cũ de una loquerent̃ naui. & Vir. lib. ænei. vi. Lyciæ ductorẽ claſſis Horontes: ubi ait Seruius apertũ exemplũ claſſem etiam dici unã nauẽ & hoc qa unius ſolius nauis Horentẽ ductor fuit. erãtq; calẽdæ Iunoni ſacræ dicente Oui. li. faſtoꝝ primo: Vendicat auſonias Iunonis cura calendas & inde calatores cum unico.l. &.t.non aſpirato dicti ſunt ſerui: qui ſemp uocari poſſent ob neceſſitatẽ ſeruitutis: ut teſtis eſt feſtus Quin & cõcilũ a cõcalando: ideſt cõuocando dictũ qdã putant p̱calare ſimiliter p̱uocare dr̃ ipſo feſto teſte. Et eodẽ modo calũniam: & calones ex illo dicta uoluit. Sane teſte Paulo iuriſconſulto de uerboꝝ ſignificatiõe ante diẽ decimũ calẽdarum: & nõ poſt diẽ decimũ calẽdarũ atq; utroq; ſermone undecimus dies ſignificat̃. Similiter Petronio grãmatico teſte ĩtra calẽdas id fieri dr̃: qđ nõ ante calẽdas: ideſt eo ipſo die: quo calẽdæ ſunt agebat̃. At Gellius circa finẽ libri duodecimi noctiũ atticarũ poſt lõgã rei huius diſputationẽ tãdẽ ꝯcludit: & ante celẽdas & in ipſis calendis iure fieri poſſe.

Calathus cũ.c.exili & unico.l.atq;.th.aſpirato ſcribit̃: dr̃ a quibuſdã ex noſtris qualus & diminutiuum quaſſilus. ab aliquibus fiſcella: iuxta q̃s ſignificatiões ait Virgi. ĩ alexi: Tibi lilia plenis Ecce ferũt nymphæ calathis. Aliquãdo uero & p̱ calicibus ad ſacrificium aptis poſuit idẽ cũ ait ĩ Daphnide. Vina nouum fundam calathis aruiſia nectar.

Calabrya cũ.c.exili & unico.l.atq;.y. græco ſcribit̃: pars ẽ italiæ poſt lucaniam a græcis ſic cognominata: quia bonis oĩbus ſcatet. Nã cõponit̃ ex καλα q; dicit bona & βρυω: quod eſt ſcaturio. Et idẽ hic

calaber & hæc calabra & hoc calabrum deriuatur
Ouidi.libro. tertio de arte.

Ennius emeruit calabrys in montibus hortos.
Contiguos pene Scipio magne tibi.

Calchas prima cũ.c.exili ſequens cum. ch.aſpirato
ſcribitur fuit Teſtoris troiani filius:ut teſtis eſt Di
tis augor maxius q cũ circa initia belli a troiãis ad
Apollinẽ delphicum cũ muneribus mitteretur &
reſponſum habuerit:ut dimiſſis troianis græco
rum ſequeret̃ fœlicitatẽ ab illis gratiſſime recæ
ptus eſt.cuius ſane interitum in dictione grynæũ
nemus uidebimus.

Calydne cũ.c.exili & unico.l.atq͂. y. græco ſcribit̃:
iſulæ ſunt quædã paruæ ex cycladibus de quibus
Homerus li.ii.iliados meminit.

Caliſto cũ.c.&.t.exilibus & unico.l.atq͂.i. latio ſcri
bitur:fuit Lyacaõis arcadiæ regis filia : ut dixit He
ſiodus:q̃ poſt pulſum patrẽ a regno: Dianã ſecuta
eſt.Sed ut narrat Oui.lib.metamor.ſecundo cum
Iuppiter illã conſpiceret:& amaret: accæpta Diãæ
forma ad illã perrexit:quã compreſſit & grauida
uit.Ex qua ortus ẽ archas:a quo arcadia ꝓuincia
cognominata ẽ.Sed a Iunone crinibus cõprehẽſa.
& in diuerſũ diſtracta.in urſã cõuertit̃ : quã rũ fi
lius Arcas uenator effectus:ſeſe conſpicientẽ ma
trẽ urſam ac ſixe ĩtuẽtẽ forte compiſſet:rei inſci
us ſagitta illã impetere ſatagebat. Quibus Iuppi
ter miſeratus:ãbos:ĩ cælũ traxit : & iuxta borealẽ
polum locauit.Quod Iuno ægreferens. Tethym
Oceãi uxorẽ ſuãq͂ nutricẽ adiens ab illa ĩpetrauit:
ne Caliſtonẽ in oceano lauare ꝑmitteret. Quare
cũ cætera ſigna occidãt: & inoceano ſe lauare dicã
tur:ſolũ urſæ ſignũ nunq̃ occidit dicẽte Vir.lib.ge
orgi.primo Arctos oceani metuẽtes æquore tigi.
Sed cũ in terris urſa eẽt:& Mænalũ Erymanthũ
Arcadiæ mõtes incoleret.Mænalis ipſa & Erymã
tis a poetis dicitur.Ouidi.lib.v.de triſtibus.

Quæ nũc ſuppoſitum ſtellis erymanthidos urſæ
iũcta tenet erudis ſarmatis ora getis. Et prius lib.
quarto dixerat:Cunq͂ ſuo borea mænalis urſa ui
det.Verum hæc ipſa ex gr̃ſtcis nonnulli in Nona
cri Arcadiæ monte geſta narrarunt.

Calipolis cum.c.exili non geminato.l. atq͂.i.latino
utrobiq͂ ſcribit̃: urbs eſt Thraciæ i extremo Hel
leſponti a.C.Calicula cognominata: a quo nomẽ
aſſumpſit:hoc eſt Caliculæ polis ideſt ciuitas.Cali
cula uero a caligis:quas margaritis refertas prius
portauit:nomẽ aſſumpſiſſe dicitur.

Calinus cũ.c.exili & unico.l.atq͂.i. latino ſcribitur
fuit ſtatuarius:de quo Quintilianus meminit.

Calon cũ.c.exili & unico.l.ſcribitur.fuit teſte Quin
tiliano uir ſtatuarius.

Calydonia cũ.c.exili & unico.l.atq͂.y.græco in ſecũ
da ſcribitur:ciuitas fuit Aetoliæ:& regia Oenei pa
tris Meleagri: a quo locus circunſtans eodem no
mine cognominatus fuit & penultimã corripit.

Calypſo cũ.c.exili & unico.l.atq͂.y.græco ſcribit̃ fu
it teſte Heſio.in theogonia nympha Oceani & the
tyos filia.Homerus uero ſiue eãdẽ : ſiue aliã dixit
li.vii.odiſſeæ fuiſſe Atlantis filiã: cũ ait : ἐνταυθ
ἀτλαντος θυγατηρ δολοεσσα καλυψω. Hæc i
ſulam de ſuo noĩe cognomiatam tenuit in ionico
mari ſitã propiquã lacinio promõtorio: ut ſentire
uĩ Pli.li.iii.na.hiſto.alii uero dicũt in mari aphri
co ſerre ex oppoſito ad maiores ſyrtes : quã prius
dictã Orgyã a rege:qui in illa regnauerat ferũt. Et
in hoc cũ Plinio forte cõueniunt.q͂a mare aphricũ
ionio eſt conterminũ ad hanc ut dixit Home. Vly
xes cum deſceſſiſſet a circe.naufragus puẽit.Et q͂a
alter fuit alterius amore detentus ſeptẽ ãnos cũ il
la morã traxit. a qua magna cũ difficultate diſce
dere ualuit dicente Oui.li.ii.de arte.Nõ formoſus
erat:ſed erat facũdus ulyxes.tamen æquoreas tor
ſit amore deas.

Calix cũ.c.exili & unico.l.atq͂.i. latino ſcribit̃ : græ
ce uero dr̃ κύλιξ genus eſt poculi de quo ait Ma
cro.li.ſaturna.una lr̃a cõmutata:uidelicet.v.græ
cum in.a.dr̃ apud noſtros calix.

Calyx cũ.y.græco i ultia:folliculũ ẽ quo fructus ar
boꝝ coopit̃ deductũ a καλυπτω qd̓ ẽ coopio.

Callicratidas abſq͂ ulla aſpiratione & duplicato. l.
atq͂.i.latino ſcribit̃ nomẽ ẽ uiri ꝓpriũ.

Callimachus prima cũ.c.exili ſequẽte duplicato. l.
&.i.latino atq͂.ch.aſpirato i ultima ſcribit̃ fuit no
men plurium ſed præcipuus fuit teſte Solino poe
ta cyrenẽſis: Alter fuit hiſtoricus ægyptius:ð quo
uidimus in dictione Oſiris:

Calliope cũ.c.exili& duplicato.l.atq͂.i.latio ſcribt̃:
fuit una nouẽ muſarũ:& aliis excellẽtior . ut dixit
Heſiodus.Cuius cauſã ac illius iterpretationẽ ui
debimus in dictione muſæ. Et dicit̃ nõnũq̃ callio
pea:ut Ouidi.li.faſtorũ.v.Pria ſui cœpit calliopea
chori:cuius rõ eſt quia apd̓ illos καλλιοπη cũ.η.i
ſine:& καλλιοπει.cũ ei diphthõgo in penultima:
hoc eſt ſubſequente.a.ſcribitur: quã diphthongo
ſemper ut ſupra uidimus in.e. uel in.i.productas
tranſferimus.

Calliſtratus.abſq͂ aliq̃ aſpiratiõe & duplici.l.atq͂.i.
latino ſcribit̃:nomẽ fuit uiri proprium.

Calliſthenes cũ.c. exili & duplicato.l.atq͂. i.latio &
th.aſpirato ſcribit̃:fuit Ariſtotelis diſcipulus & ne
ceſſitudĩe quadã ex materna ſtirpe cõiũctus excel
lẽtiſſima diſciplĩa iuuẽis: hic ad Alexã.magnũ ab
Ariſtotele miſſus. Cũ in Aſiã illũ ſequeret̃ : quaſi
Hermolai cõiuratiõis auctor ab Alexãdro iterfe
ctus ẽ. Atq cõſtat falſo obiectum illi cõiuratõis cri
mẽ de quo late habet̃ i Iuſtio li.xv.ſui epitomatis.

Calliſphyrus cũ.c.exili & duplici.l.ſequẽte.i.latino:
& cũ.y.græco in penultima ſcribitur fuit teſte He
ſiodo in theogonia pater alcyni.

Callippidæ cũ duplicato.l. atq͂ duplicato.p.&.i.lati
no utrobiq͂ ſcribit̃:populi ſunt ſcythiæ hypanum
fluuium incolentes:ut teſtat̃ Herodotus.

Calliroe cũ.c.exili & duplicato.l.atq͂.i.latio ſcribi
tur:fuit achiloi filia & uxor alcmai filii ãphiarei ex
Eriphyle cõiuge: q ſane alcmaus i uidictã pr̃is ma
trem occidit : ut uidebimus in dictione Eriphyle
coniuge.Quo ſcelere uti Oreſtes furor̃ correptus
ab amphiloco in ultionem matris obtruncatus
ẽ.Sed Calliroe alcmai uxor Iouem toto corde pre
cata eſt ut filios ſuos impuberes: q̃primũ creſcere
ſineret:& ĩfantibus adderet annos:ne necem ſinãt
ſui genitoris inultã.Iuppiter his ãnuit. Nã cũ pri
mũ iuuenes effecti ſũt:amphilochũ patruũ ĩterfe

cere:de quo Ouidi.in.viii.metamor.pertractauit.

Calœnũ cũ.c.exili & unico.l.atq;.œ.diphthõgo ſcri/
biť urbs fuit cãpaniæ.xiiii. miliũ paſſuũ diſtans a
capua:in cuius agro uinũ optimũ naſciť:a quo ci/
uitas ipſa nomẽ aſſumpſit. Nã cõponiť ex καλοσ
qđ eſt bonũ.& οινον uinũ unde ait Iuuena. in pri/
ma ſatyra. Occurrit matrona potẽs q̃ molle callœ
num.i.dulce uinũ porrectura uiro miſcet ſitiente
rubetã. De qua matrona ſi qs plene edoceri cupit
legat Liuiũ i octauo ab urbe: & uidebit queãdmo
dum inſtituitq; rudes melior locuſta ꝓpinquas p
famã & populũ nigros efferre maritos.i.mortuos
uel ut alii dicũt nigros.i.malos:quos ipſa interfi/
ciebat:ſicut p oppoſitũ candidus dr̃ pulcher & mi
tis.Vir.in Daphni. Candidus inſuetũ mirať limẽ
olympi.ſ.Daphnis:quẽ pulchrũ bonũ & mitẽ eſſe
demonſtrat idem in corydone Tibi cãdida nais.i.
pulchra Rubetã uero dixit Pli.li.viii.na.hiſto. ra/
nã eſſe q̃ in terra & in humoř uiuit. & plurimis re
ferre medicaminibus.Et ſubdit illã deponere aſſi/
due ac reſumere paſtu uenena ut ſibi tãtũ reſeruet

Chalcis prima cũ.ch.aſpirato & ultia cũ.c. exili atq;
i.latino ſcribiť:urbs eſt metropolitana in euboia i
ſula:ut teſtať Liuius li.viii.de ſecũdo bello punico
Et ẽ iuxta euripum:ut dixit ptolemæus i geogra/
phia unde calcidius dicitur.

Chalcidius pria cũ.h.aſpirato ſequẽs cũ.c. exili &.i.
latino utrobiq; ſcribiť nomẽ eſt gentile: & philo/
ſophi propriũ:q innumerabiles libros ſcripſit atq;
eodẽ modo ſcribitur chalcius.

Chalcedonia pria cũ.ch.aſpirato ſecũda cũ.c.exili &
penultia cũ.i.latio ſcribiť urbs fuit i aſia iuxta boſ/
phoꝶ thraciũ ex oppoſito ad byxantium.

Chalazias cũ.ch.aſpirato & unico.l.atq;.z. cõſonan
te ſequẽte.i.latino.ſcribiť : lapis ẽt eſte Pli.li. ultio
natu.hiſto.grano grãdinis ſimilis:dictus Χαλαζω
uerbo quod eſt grandino.

Chaldæa prima cũ.ch.aſpirato:& penultima cũ.æ.
diphthongo ſcribitur:regio eſt aſiæ arabiæ cõtec
mina longe plana:& fontium indiga.in qua baby
lon ciuitas magna fuit.

Caleſtra cũ.ch.aſpirato.& unico.l.atq;.t. exili ſcri/
bitur:urbs fuit littoralis Thæſſaliæ : iuxta q̃ axi/
us fluuius in mare ægeum deſcendit ut dixit He
rodo.li.hiſtoriarum.vii.

halybs cũ.ch.aſpirato.& unico.l.ſequẽte.y.græco
ante.bs.ſcribiť fluuius ẽ i hiſpaniæ iuxta quẽ po/
pulı ihabitãt dicti calybes ut dixit Iuſtinus lib.xi/
iiii.apud nos ſunt mineræ ferri optimi quas nudi
illi laborãtes effodiũt:qđ Vir.lib.geor. i. tetigiſſe
uideť cũ ait india mittit ebur: molles ſua rura ſa/
bæi At chalybes nudi ferrũ ſimiliter & alii eodẽ
noie cognomiati ſunt populi iuxta paphlagoniã
in ponto:& mazõibus cõtermini:ut oũdit Orphe
us in argonautica. Et capiť plerũq; chalybs ꝑ ipſa
ferri maſſa:ut Oui.libro faſtorũ.iiii. Aes erat i pre
cio calybis iam maſſa placebat : Heu heu ꝑpetuo
debuit illa tegi.Nõnunq̃ uero & pro inſtrumento
capiť ex chalybe confecto : ut Virgi. Vulnificuſq;
chalybs:Et Lucanus li.vi.Primum chalibẽ:frenoſ
que momordit.

Cãbyſes.cũ.y.græco ſcribiť:fuit ex perſia:quẽ teſte
Iuſtino li.i.neq; paterna neq; materna claritas po
tuit magnũ facere:Cui Aſtvages rex medoꝶ nõ ſi
ne diuio myſterio filiã Mãdanẽ matrimonio co/
pulauit:ex qbus natus ẽ Cyrus q rex Perſarũ effe/
ctus Cãbyſem filiũ heredẽ i regno habuit

Camæleõ prima cũ.c.exili ſecũdã cũ.æ. diphchõgo
&.penultima cũ.unico.l.&.e.abſq; diphthõgo ſcri
biť : ẽ q̃drupes a camælea herba:cui aſſimilari di/
ciť cognomiatus:quod Pli.li.viii. naturalis hiſto/
riæ deſcribẽs & Solius Similiter dicũt eẽ:facit qua
ſi lacerteh abẽs crura recta:& longa:caudam i uer
tigine tortã: Armatos ungues: inceſſus tardos ue/
lut teſtudinis corpus aſperũ cũ ſquamoſa cute. co
lor eſt uarius:& in momento mutabilis:adeo qđ
cuicunq; rei hæſerit color ẽ tribuat:præter rubrũ
& cãdidũ:de quo Oui.lib.metamorphoſeos: un/
decimo:Id quoq; q uẽtis animal nutriť & auram
Protinus aſſimilať tetigit quoſcunq; colores.

Chamæcyſſos prima cũ·ch.aſpirato:ſequens cũ.æ.
diphthõgo penultima uero cũ.c.exili:&.y. græco
cõſeq̃nte duplicato.ſ.ſcribiť :genus ẽ hederæ teſte
Pli.li.xvi.naturalis hiſto:q̃ nunq̃ niſi humi repit
Nam dictio eſt compoſita ex Χαμαι:quod ĩfimũ
uel humum:& κισσοσ hedera.

Camelus cũ.c.ſimplici :&.e.ſine diphtõgo atq; uni
co.l.ſcribiť.ẽ animal quadrupes turpe aſpectu ha
bẽs caudã aſininã:pedes carnoſos & molles: atq; i
geminas partes fiſſos:licet poſteriores ſint parum
ſciſſi caretq; dẽtibus i ſupiori mãdibula:ut deſcrip
ſit Ariſtoteles lib.de animalibus.ii. Et ut refert So
linus bactriani camelos fortiſſimos mittunt:licet
arabia plures gignãt.Sed hoc ut ait differũt q ara
bici bia tubera i dorſo habẽt Sigula bactriãi. Vegꝫ
binis tuberibus camelũ:c:cũ a longis tpibus Italiã
nõ uidiſſet:ãno ad dominica icarnatiõe mileſimo
quadrigẽteſimo q̃drageſimoquarto menſe octo/
bris uidit:q a Iuliano Cæſarino cardinali ſancti an
geli uiro i toto orbe clariſſimo ad Eugeniũ quar/
tũ põtificẽ maximũ ex turcoꝶ ſpoliis miſſus i do
mũ meã hic Bononiæ declinanit:ubi ab ipſo car/
dinali ꝓ theologiæ ſtudiis relictus fuerã. Et ut de
ĩde noui eũ põtifex dono dedit: Lodo.patauio car
dinali Aquiliẽſi:& ipſius põtificis quæſtiori : ſiue
ut iam dicimus camerario:Cui etiã ob ſingulare
ingeniũ ſummã pontificatus crediđiſſe ferť. Sane
a camelo camelaſia deduciť.de quo Martianus iu
riſcõſultus de muneribus & honoribus camelaſia
inquit perſonale munus eſt.Nã rõne habita & ali
mẽtoꝶ & cameloꝶ certa pecunia camelariis dari
debet:ut ſolo corporis miniſterio obligentur.

Camera cũ.c.exili & unico.m.ſcribiť:dicitur a no/
ſtris teſtudo ſeu fornix: Et ĩde camurus curuatus
Virgilius lib. geor.iii.Camurus hircæ ſub corni/
bus aures.

Camilla cũ.c.exili &.i.latio atq; duplici.l.ſcribiť fu
it filia Metabi regis priuerni ciuitatis uolſcoꝶ di/
cẽte Virgli.æneı.vii.Volſca de gẽte camilla fuitq;
tantæ probitatis.ut in laudes eius Virgi. longa de
ſcriptiõe ſeptimũ æneı.librum termiauerit. Vegꝫ
cũ teſte Statio Tulliano de uocabulis rerũ libro.i.
Tuſci uocabulo Camilli præminiſtrũ deorũ ſigni
ficẽt:unde Mercurium Camillum dicunt factum

eſt teſte macrobio:ut Virgi.Metabū iduxiſſet appellaſſe filiá camillá:qſi Dianæ pminiſtrá.Idē Pacuuius cū de Medea loqueret:cælitū iquit camilla expectata uenis ſalue hoſpita.Idē Seruius ſup. xi. æneı.late dixit:ubi rettulit Virgiliū poeticæ dixiſſe camillá uolſcá a matre ſuiſſe noiatá.Romani ēt teſte eodē Macrobio pueros puellaſq nobiles & i ueſtes camillos & camillas appellant.

Camiſus cū.c.exili &.i.latinū ſcribit:græcū ē & latine dr fornax.Vir.li.æne.iii.Ruptis flámá expirare caminis & Horatius Oleū adde camio:Apud nōnulllos uero eſt ſtrictura : quæ fumum excipit & cū apud græcos ſit generis fœminini: apd noſtros mutauit genus:& eſt maſculini.

Camiros cū.c.exili &.i.latio ſcribitur:urbs fuit i regione dorica:ut oſtendit Herodotus li.hiſtoriatū .i.Alia fuit in Rhodo:ut dixit Home.li. iliados.ii.

Cācaſmos pria cū.c.exili & ſequens cum.ch . aſpirato ſcribit dicit riſus ſolutus:& κaγχaζoμaι qd eſt diffuſe rideo deriuatur. unde cachinnus ut in ea dictione uidimus.

Cādaules cū.c.exili &.au.diphthōgo ante unicū . l. ſcribitur fuit:Myrſi filius & ſardiū cyrannus : quē teſte Herodoto græci Myrſilium uocant.

Caniſtrū abſq aliqua aſpiratione & cū.i.latio ſcribitur:apud græcos uero loco.i.ponitur.a.& dicit canaſtrū.quod nos in.i.conuertimus.

Cātharus cū.c.exili &.th. aſpirato ſcribit uas erat aptum ad bacchi ſacra:qd habuiſſe anſam oſtēdit Virgi.in Sileno cum ait:Et grauis attrita pendebat cātharus anſa.Sunt ēt canthari teſte Vulpiano de legatis primo per quos aquæ ſaliunt.

Cātharida cū.c.exili &.th.aſpirato ſcribit :græce tamē dr cātharis genus ē uermis terrei:q ut qdā ferūt humāo corpore ſtatim ut fuerit applicitus ſui aduſtione uiſicas efficit plenas humore.

Canobus cū.c.exili & unico.n.atq.b.cōſonáte ſcribitur:fuit gubernator nauis Menelai:quo tpe Menelaus ipſe ad egyptū pexit:ubi ille mortuus & in quadam nili inſula ſepultus:loco nomen dedit in qua eiuſdē nois Alexáder urbē cōdidit. Sed ut ait Seruius ſup.xi.ænei.canobus cū.b.ſcribebat nunc murata littera canopus cū.p.ſcribit qd prius notauerat Quintilianus in.i.inſtutitionum a cicerone dictum canopicarum exercitum cum.p.& non cum.b.ſcriptum.

Canopus cū.c.exili &.p.cōſonáte ſcribit:ē nili inſula ut in pcedenti dictiōe uidimus & ciuitas i eadē iſula quá teſte Seruio ſup.iii. geor. Alexáder iſtar ciuitatis ſuæ macedoniæ:q̄ bella dicebat cōdidit. Vnde eodē lib.dixit Vir.Ná q̄ pellæi gens ſortuna canopi Accolit effuſo ſtagnantē flumine nili Etul ue.in.i.ſatyra:Cum pars niliace:plæbis cum uerna canopi criſpinus.

Canon cum.c.exili ſcribitur:dicitur a noſtris regula:& inde canonicus.i.regularis.

Chaonia cū.ch.aſpirato &.i.latio ſcribitur proprie pars ē alpeſtris epiri:quādoq uero & pro tota epiro ſumitur ut in ea dictione uidebimus.

Chaos cum.ch.aſpirato ſcribit: fuit teſte Heſido. i theogōia cōfuſa q̄dam ab initio unitas:quá pricipiū eſſe dixit pductiōis oium rerum : unde Oui.

Vnus erat toto naturæ uultus i orbe:Quā dixere chaos:Ex quo ichoare deductum putauit Feſtus.

Capaneus cum.c.exili &.eu.diphthongo i fine ſcribit:fuit Statio teſte libro.iii.thebaidos:unus ex ſeptem regibus : q thebas obſederūt : ſupbus quoq & deoꝝ cōtēptor:q nō cōtēptus uiciſſe hoies medиis capaneus audit i aſtris:de quo Vegetius li.iiii. de re militari dixit.Qui ſcalis i obſidiōe urbiū utūtur frequēter piculū ſuſtinēt exēplo Capáei.a quo primū ſcalarū oppugnatio phibet inuēta : q tanta mole lapidū fuit obrutus a Thebanis q fulmibus dicat extinctus.inde ait Oui.li.de triſtibus.

Cum cecidit capaneus ſubito temerarius ictu.

Caphareus cū.c.exili &.ph. aſpirato atq.eu. diphthongo i fine ſcribit mōs eſt altiſſimus Euboiæ i ſulæ ad Helleſpontū proſpectás: dicente Seneca in Hercu.œtheo. Euboica tellus uertice imenſo tumens.Pulſatur oi pte phryxeū mare Scidit caphareus: Et ſubdit paulo poſt : Hic rupe celſa nulla q̄ nubes ferit annoſa ſulgent tēpla cenei Iouis.Ad cuius radices:uel ira Mineruæ: ut poetæ ſingunt uel fraude Naupli regnantis in Euboia : & cupiētis ulciſci mortē Palamedis filii:argiuoꝝ claſſis poſt troianū excidiū duris caſibus agitata fuit. Ná nocte laborátibus tēpeſtate græcis facē ſup caphareo mōte ſuccendit:qua illi portum proximū exiſtimantes:i aſperrimos ſcopulos delati:naufragium multi dedere:dicente Seneca in Medea. igne fallaci nocturnus argis Nauplus: & reliqua unde Vir. libro æne.xi.ait Scit triſte Mieruæ Sidus & euboicæ cautes ultroq caphareus: q̄ſi Nauplū nomine montis cognominet ſimiliter Ouidius lib.ii.de ponto.

Nō tibi caſandrus pater ē duruſue caphareus.

Cappadocia cū.c. exili utrobiq & duplicato .p.atq .i.latino ſcribit:regio ē cōtermina maiori armeniæ quā ab ea euphrates diſiungit:ut teſtis ē Solianus.Et ab ea eiuſdē nominis fluuio cognominata eſt:ut teſtat Pli.li.vi.natu.hiſto.Ego enim i ptolemæi geographia proſpexi minorē illá eſſe armeniam.Et i appiáo clariſſimo hiſtorico græco legi eā partē eſſe minoris armeniæ.

Capys cū.c.exili &.y.græco ſcribit:& i genitiuo huius capys declinat:fuit troiani nomē:de quo ſæpe Virgilius meminit.At capys cum.i.latino lingua tuſca teſte Seruio in.x.æneidos falconē idicabat.

Capua cū.c.exili & unico.p.ſcribit: urbs ē cápaniæ a capye troiáo cognomiata: ꝯuerſiōe.y.græci i.u. noſtrū:& additiōe.a. litteræ i fine dicēte Virgilio libr.decimo æneidos.Et capys hinc nomen campanæ dicit urbi.Quare colonos dardanos illá habere dixit Lucanus in ſecundo cum ait.Interea trepido deſcendēs agmine magnus.Mœnia dardani tenuit capuana coloni.Liuius uero li.iiii. ab urbe uult eam a locis cápeſtribꝫ dictá.i quibus ſita ē:& in eodem libro ait uulturnū hetruſcorū urbem q̄ nūc capua eſt cæpere ſamnites.Vnde teſte Seruio conſtat eam a tuſcis conditam uiſo falconis augurio:qui tuſca ligua capis dicitur.& ſubdit: Tuſcos autem omnem pene italiá ſubiugaſſe māifeſtū eſt

Carābi cum.c.exili &.i.latino in fine ſcribitur.mōs eſt paphlagoniæ in Aſia:qui teſte Plinio libro .iiii. naturalis hiſtoriæ per medium euxinū percurrit.

centum ſeptuaginta milium paſſuum interuallo quæ maximæ ratio ſcythici arcus formam efficit.

Character pria cū.ch.aſpirato:&ultima cū.ct. exilibus ſcribitur:dici poteſt a nobis notamẽ:uel lineamẽtum:aut littera:Vnde litteræ characteres ſæpiſſime cognominantur.

Characteriſmos pria cū.ch.aſpirato aliæ ſine aſpiratiõe & cū.i.latino ſcribitur. dici põt latine deſignatio:ut Iuue.in ſaty.Criſpini.Et caluo ſeruiret Roma Neroni.i.Domitião. Nã per caluicẽ & mores ſimiles nerõi Domitiãus ĩpe deſcribitur:ut uidebimus in dictione prologus.

Charãdæi prima cū.ch.aſpirato & penultima cum æ.diphthongo ſcribiẽ:populi ſunt iuxta pontū ut dixit Orpheus in argonautica.

Charaxes cū.ch.aſpirato &.x.ↄſonãte ĩ penultĩa ſcribiẽ: fuit teſte Hero.li.hiſt.ii.mithylenæus patria: & frater Sapus:q captus amore Rhodopis fœmiæ exthracia miræ pulchritudis:& meretricis famoſæ.maxima pecũia illã redemit:quæ cum Aeſopo captiua fuerat:ut late idẽ auctor enarrauit.Quare de illo dicebat Sapho ſoror in epiſtola ad Phaonẽ: Arſit iops frater uictus meretricis amor. Multaq; cum multo damna pudoſ tulit.& ſubdit:Gaudet & e noſtro ſurgit mœrore charaxes.Frater & ante oculos itq; reditq; meos.

Cardamū cū.c.exili ſcribitur:herba eſt ſuauis odoris:q̃ a nõnullis græcis cardamus uocitatur.

Cardamyla cū.c.exili &.y.græco atq; unico.l. ſcribiẽ:fuit urbs in argo ꝓpinq̃ pylo: & ſub dominio Agamẽnonis:ut teſtatur Homerus libro.ix. iliados.Hanc nõ multū a Lacædemonia diſtare oſtẽdit Ptolæmeus in geographia.

Careſius cū.c.exili &.i.latĩo ſcribiẽ fuit teſte Homero circa initiū libri.xii.ilia.Troianus fluuius.

Caria cū.c.exili &.i.latio ſcribiẽ:regio eſt in minori aſia inter lyciam & Ioniam : a cara rege cognominata:qui auguria ex auibus primus cõperit:ut dixit Plinius libro ſeptimo naturalis hiſtoriæ.Vnde populi cares dicuntur.

Carybdis patria cū.ch.aſpirato penultĩa cū.y. græco ante.b.ultima cū.i.latino ſcribitur.locus ẽ periculoſus ualde iter calabryã & ſiciliã. Nam a ſeptẽtrione in aſtrum & e contrario fit fluctuū concurſus:& itercæptorum quorūcunq; colliſio. atq; abſorbitio.Nãq; teſte Ouidio lib. ſecundo de remedis.Vt uomit epotas ſæua charybdis aquas. & Seneca ĩ thyeſte. quod rapax hauſit remouit charybdis ſimilia Virgilius li.iii. æneidos: prius dixerat Et ut græci quidã ferunt. fuit Carybdis uetula uoraciſſima:q̃ quia boues Herculis furata fuerat: ab illo ĩ id mare ꝓiecta loco nomẽ dedit:q̃ ſane nunc etiã antiquas exercet rapinas.Et deberet declinari huius charybdidis:qđ nos minie ſeruamus: ſed ĩ genitiuo huius charybdis ut in nominatiuo declinamus ne alterna.d.in utraq; ſyllaba ↄtinua:ut dixit Priſcianus ĩ quarto male ſonet:quod etiã græci euitare ſolent.Nam dicūt χαρυβδεωσ: & non Χαρυβδιδοσ:ut exigeret regula.

Caryca cū.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribiẽ: gẽus eſt ficuum teſte Iulio polluce a loco ſic dictarum. Apud nos uero cõmuniter ꝓ ſicca ficu accipiẽ.At carex caricis genus eſt fructicis acuti Virgil.ĩ georgi.iii.frondibus hirſutis & carice paſtus accuta.

Carcinitus abſq; aliqua aſpiratiõe & cū.i.latio utrobique ſcribitur.fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum.iiii.urbs egregia ſcythiæ.

Carcinos cū c.exili utrobiq; &.i.latino ſcribiẽ apđ nos diciẽ cãcer:quo tamẽ uocabulo Lucanus utiẽ in nono:cum ait.Par geminis chiron: & idẽ quod carcinos ardens:ubi penultima corripiẽ.

Cardiacus cū.c.exili utrobiq; &.i.latio ſcribiẽ dr̃ ille q moleſtiã patiẽ cordis.Nã a καρδια deducitur quod apđ noſtros cor diciẽ.Ideo ait Iuuenalis cardiaco nūq̃ cyathū miſſurus amico.Et a cardia dictū cardinẽ quidam putãt:ſuper quo ualuæ hoſtii deuoluuntur.

Caryſtos abſq; aliqua aſpiratiõe & cū.y.græco ſcribiẽ inſula eſt una ex cycladibus in euboico mari ſita imo ut quidã ferunt:cū euboia cõiūcta quã uarii marmoris feracẽ dicūt. ut Seneca in troade an ferax uarii lapidis & Lucanus in.v.loquẽs de euboia inſula inquit.Qua maris anguſtat fauces ſaxoſa caryſtos ĩ haoteſte Solino titani regnauerunt. Et inde caryſteus:ut Ouidius li.faſto℞.iiii.Quaq; cariſteis frãgitur unda uadis: & ut quidam ferūt: eſt etiam urbs in euboia.

Charitas ſi pro amore & dilectiõe ſumiẽ:ſemp prima cū.ch.aſpirato ſecundum rectã orthographiã ſcribi uideẽ:penultima uero cū.i. latino & ultima cū.t.ſimplici ſcribitur.Nam a Χαρισ quod eſt gfa & amor prorſus deſcẽdit:Vnde charitas amoris ẽ ſpecies:& cum amor ad omnia ſpectet:charitas ad homines ſolū: & quidẽ pro dignitate & qualitate perſonarū.Nam maxima charitas debetur parentibus proxia filiis:& deinceps reliquis at uero caritas abſq; aſpiratiõe latinum ẽ: & a careo uerbo deſcẽdit ſignificatq; inopia:ut Liuius libro ſecundo ab urbe.Obſidio inqt erat nihilominus: & famẽ ti cū ſūma caritate:& libro ſecūdo ait: caritas primum erat annonæ ex incultis per ſeceſſionẽ plæbis agris:unde & carius ĩ ea ſignificatiõe abſq; aſpiratione ſcribitur.Quod & ſi gratum & amore deuictum indicet: cum aſpiratione rationabiliter ſcribẽdum puto: Nec ſum ignarus prædictorum quoq; ab antiquis noſtris abſque aliqua aſpiratione ſcribi conſueuiſſe:ut in ſcriptionibus marmoreis quottidie aſpicimus. Sed ut puto magis ex dictionum ſimilitudine:q̃ aliqua ratione factum ſuit.Cum unum a reliquo prorſus deduci nõ poſſit: imo & in cõtraria penitus ſignificatione eius uidẽtur.Nã caritas pro inopia priuationem & indigentiam indicat: pro amore uero cum ponitur habitū & adeptionem qualitatis comprehendit:quare rationabilius ea ut diximus differenter ſcribi poſſe putamus:ne unum pro reliquo accipi uelit. unde & ſi a nõnullis dictiõibus quæ apđ græcos aſpiranẽ nos aſpirationem ſubtrahimus ut ab Aemilio q̃ apud illos aſpiraẽ:nos aſpirationem abiecimus:& ſine aſpiratiõe ĩ antiquis marmoribus ſemp ſcriptum aſpicimus:hoc tamẽ nullã cõfuſionẽ inducere potuit:cum tam aſpiratū q̃ nõ aſpiratū pro eodem ab omnibus cõprælẽdi neceſſe ſit. At ea quæ diximus diſconuenientiſſimam ſignifi

cationem habere uidet̃:& niſi differentia aliqua ef
ferantur:cõfuſioné ſignificari magiſq̄ ſignificatũ
exprimunt. Vnde & ſimiliter nos cætere.ut in ea
dictiõe uidebimus ſine aſpiratione ſcribimus : qa
ſic quoq; ciuitatis nomen eſſe Romani putaue/
rũt & ut deide ab aſpira a dictiõe differret:q̄ ſalu/
tationé idicat prioré ſcripturá ſeruauerũt ex quo
ſane nõ cõfuſio:ſed neceſſario quodãmõ diſtictio
iter ciuitaté & ſalutationé exprimit̃:& conſeruat̃.

Charites cũ.ch.aſpirato &.i. latino atq;.t. ſimplici
abſq; dubitatione a nobis etiam ſcribit̃:& dici poſ
ſũt gratiæ. Quas Orpheus in hymnis:& pidarus.
in odis tres eſſe dixerunt: Aglæam:Thaliá & eu/
phroſiná: ubĩ ait Orpheus αγαλητεια λειαγατι/
υφροσ ύνηβολοολβε: quas Iouis filias ex Euno/
mia ille idé eẽ dixit. Pidarus uero matré ſubticẽs.
ſolũ dixit τεωνκρατιςουβοιλεσ hoc eſt maximi
dei filias.eas i ſup dixit in cælo iuxta Apollinis tro
num degere patreq; totius olympi:ideſt iouem ꝑ
petuo collaudare. Et ſubdunt poetæ alii illas ſe in
Acidalio fonte lauare.qui eſt in orchomeno boe
tiæ ciuitate : a quo nudas quia ſine furo eſſe de/
bẽt:& ſimul cõnexas incedere uolunt quia iſolubi
les eſſe gratias decet. Sed unam auerſam icedere.
Aliæ duæ nos reſpicere dicuntur:quia profecta a
nobis gratia duplex reuerti ſolet. Vnde ferunt alii
illá duabus aureum porrigere pomũ & illas recta
facie beneficam conſpicientes munera reddere du
plicata:dicente Virgilio libro æneidos.i.
Nec metus officio:nec te certaſſe priorem.
Pœniteat. & inſup addunt illas hominibus largiri
decorem. Quod Atimetus in clariſſimo epitha/
phio ſuæ coniugis Homonoeæ tetigit cũ ait: Cui
formá paphiæ charites tribuere decorem. Nãq; il
las pediſſequas Veneris eſſe uolũt quaſi uenus &
pulchritudo gratiam porrigant. Quod Virgilius
tetigiſſe uidetur:cum ait libro æneidos.v.
Gratior & pulchro ueniens in corpore uirtus.
Nãq; illas dixit Homerus li.iliad.v.elaboraſſe Ve
neri Ambroſium peplum.

Chirẽriſmos cũ.ch aſpirato &.i. latio utrobiq; at/
que.t.exilili ſcribit̃ dici põt a nr̃is gratiſicatio. Ná a
Xαριεν:quod eſt gratioſum deriuatur. Et é figura
cum dura dictu gratius ſiue mitius proferuntur

Chariariophilõ cũ.ch.&.ph.aſpiratis &.i. latio atq;
unico.l.ſcribitur:& interpretatur Xαριεν.i. gratio
ſum & φιλον amicũ. Naſcitur teſte Pli.li.xii.natu.
hiſtoriæ in india grãdius:& fragilius granis pipe/
ris. Cuius arbor fert in ſpinis piperis ſimilitudiné
foliis paruis denſiſq; ramis triũ cubitorũ corticæ
pallido:radice lata lignoſaq;.

Carithos cum.c.exili &.i.latio atq;.th. aſpirato ſcri
bitur:inſula eſt una ex cycladibus.

Charilaus cum.ch.aſpirato &.i.latino atq; unico.l.
ſcribit̃:fuit fr̃ Meãdri:ut in ea dictiõe uidebimus.

Carneades cum.c.exili ſcribit̃ : fuit phũs cyrenæus
epiconii:ut qdá ferunt:ſiue alexãdri teſte philoro/
nio filius ſtoicorũ & cryſippi diſcipulus modice re
luctabat̃ & uerecũde:ita ut ſæpe diceret niſi chry/
ſippus eſſet:ego nõ eſſem. Aethice ſe magis deuo/
uit q̄ phyſicæ. Quo circa cæſariẽ:& ungues nutrie
bat ꝑcipua intentione ſtudiorũ:ad eum quoq; au/
diendum oratores pergebãt: mortui eſt finitis an
nis octogintaquinq;.

Carmẽta abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribit̃: & nõ é græ
cum:ut quidam male:putãt.ſed latinũ. Nam teſte
Plutarcho in uita Romuli. Nonnulli arcadis Euã
dri matrem fuiſſe arbitrãtur rerũ futurarũ admõi
tricem quæ phœbo dedicata carminibus oracula
ſignificabat. Vnde dicta eſt Carmẽta. Nam nico/
ſtratæ ei græce nomen fuit. Quidam uero carmẽ
teæ nomen alio pacto interpretantur : qđ quaſi ca
reat mente carmẽta dicta fuerit.ut ſolebat his eue
nire: quæ apollinis numine debaccabantur. Vn/
de carpentũ quidam dictum uolũt ut in ea dictio/
ne uidebimus.

Caropes cũ.ch.aſpirato ſcribitur: fuit troianus hyp
paſi filius qui teſte Homero li.xi.iliados ab Vlyxe
in bello interemptus fuit.habetq; accẽtũ in prima.

Charopus cũ.ch.aſpirato ſcribitur nomen fuit græ
ci eũtis ad troiam:& alterius epirotarum princi/
pis q Quĩto flamineo romão conſuli uictoriam
ꝓbuiſſe dicitur de Philippo

Charon cũ.ch.aſpirato ſcribit̃:hũc poetæ dicũt ob/
ſeruare tria inferni flumia ſeu paludes:hoc é ache
rontem ſtygem & cocytum: quin & defũctorum
animas ad aliam rippam uehere: quem ſqualoris
eſſe terribilem fingunt:oculos habere igneos:ami
ctum ſordidum:magnam caniciem:remo & ue/
lis ad animas tranſportandas uti.

Carpathus cũ.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur:inſula
eſt teſte Pompeio li.ii.iter ægyptũ & rhodũ: poſi/
ta regnũ uatis Protei.q̄ teſte Pli.lib.na. hi.iiii.&.v.
mari charpathio nomen dedit.

Carpophorus prima cũ.c.exili penultima cum.ph.
aſpirato ſcribitur:dici poteſt latine fructifer. Nam
cõpõitur ex καρποσ quod é fructus:& φορο por
to. Ponitur etiam a Iuue.nomen uiri proprium i
ſatyra Credo pudicitiá. Quanq̄ & carpophoro.

Carpis cũ.c.exili &.i.latio ſcribit̃ fluuius é ſcitharũ
ut oſtendit Herodotus li.hiſtoriarũ quarto.

Carta cũ.t.exilibus nomen eſt uiri q ex darii Duci/
bus unus fuit:qui & illius filiam Artozoſtratá du
xit uxoré:ut oſtẽdit Herodotus li.hiſtoriarũ quar
to. At cũ.ch. aſpirato aliud ſignificat ut uidebius.

Charta cũ.c.exili &.th.aſpirato ſcribit̃ urbs é teſte
Herodoto li.hiſtoriarum.vii.inter tyrõ & biritõ:
unde teſte Seruio Dido carthaginenſis dicta fuit.

Carthago cũ.c.exili &.th.aſpirato poſſe ſcribi ui/
detur : tum quia teſte Seruio a cartha oppido no/
mẽ aſſumpſit:tum quia apud græcos καρχηδων
cum.c.exili in prima &.ch. aſpirato in penultima
ſcribitur ita ut illud.ch.&.th noſtrum cõuerſum
fuerit. Vnde teſte Liuio uocabulum punicum eſt
qđ apud nos nouam ciuitatem deſignat. Cicero
uero de na.deorum li.ſecundo poſtq̄ tres Hercu/
les declarauit. Quartus inquit fuit Iouis filius. &
Aſteries ſororis Latonæ qui carthagiem filiá ge/
nuit:aqua byrſa quã Dido cõdidit carthago dicta
eſt. Sed undecunq; carthaginis nomen originem
habuerit:urbs tamẽ fuit celeberrima i aphrica cõ
ſtructa primum a Didõe beli regis tyriorum filia
annis ſeptuaginta tribus anteq̄ Roma ipſa con/
ſtrueret̃:ut dixit Iuſtinus libro.xviii.quæ prius a

bouis corio byrſa dcā fuit:ut ſ ea dictiōe uidimus
hæc eadē teſte Plinio libro.xv. naturalis hiſtoriæ
centum uiginti annis Romanis æmula fuit.

Charta cū.ch.aſpirato &.t.exili ſcribiť ponit apud
græcos pro eo quod nos librum dicimus. Quod
Ouidius obſeruaſſe uideť li.iii.de triſtibus cū ait.
Nullus in hac charta uerſus amare docet. Sed cōi-
ter pro omni folio ſuper quo ſcribiť accipi cōſue-
uit: ut pro papyro mēbrana ſeu pergameno Alū
uero chartam pro ſolo papyro accipiunt:& a mē-
brana diſtinguūt:ut eos liberos non in membra-
nis:ſed i chartis tranſcriptos regi tradidit. Verū ut
rettulit Plini.li. decimotertio naturalis hiſt.char-
tam alexandri magni uictoria repertā auctor eſt.
M.Varro condita in ægypto alexandriam antea
nō fuiſſe chartarū uſum. Palmarum foliis primo
ſcriptitatum.deīde quarundam arborum libris.
Poſtea publica monumēta plūbeis uoluminibus
Mox & priuata liteis confici cœpta:aut ſcædis. Et
ſubdit. Pugillarum enim uſum fuiſſe etiā ante tro-
iana tēpora inuenimus apud homerū. Et poſt lon-
gum progræſſum cōtra Varronis ſentētiam ma-
nifeſtiſſima de chartis inducit exēpla:quæ lōge an-
te q̄ dixerit Varro fuiſſe comperta demōſtrāt: ut
libri Numæ i arca comperti:quæ reperta fuerat i
agro. M.Terētii ſcribæ:qn & libri ſibyllæ:quos il-
la ad tarquiniū ſuperbū detulit: & duos cōbuſſit
quorū tertius uſq; ad Syllæ tēporapdurauit. Pre-
terea Mutianus ter cōſul pdidit nup ſe legiſſe: cū
pſideret lyciæ Sarpedōis a Troia ſcriptam ī quodā
templo epiſtolæ cartam:quod eo magis miror in-
quit Plinius:ſi etiā tunc Homero cōdēte ægyptia
non erat papyrus. hæc ex Plinio. Ex aliis comperi
membranas inſici conſueuiſſe diuerſis coloribus:
ut purpureo uiridi:quod græci euchariſteū uocāt
lutheo quo unica tantū i parte crocari ſolebat: ut
etiam Perſius tetigit cū ait. Iam liber:& poſitis bi-
color membrana capillis. Et iuuenal. Croceæ mē-
brana tabellæ. Sane charta cū apud nos generis ſit
fœmini apd̄ græcos uero generis maſculini:ut o-
Χαρτησ:ſicut & apd̄ illos dř οκοΧλιυς: apd̄ nřos
diciť hæc cochlea: & utrunq; apud nos abiicit.s.

Carpentum abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: nec
græcū eſt:ut quidā putāt:ſed latinū:& genus uehi-
culi a carmēta matre Euandri dictū quo & illa &
auſoniæ fœmīæ uehebātur dicēte Oui.lib.faſto.i.
Nam prius auſonias matres carpenta uehebant.
Hæc quoq; ab euandri dicta parēte reor.

Cerræ cum.c.exili & duplicato.r.ſcribitur:fuerunt
teſte Thucydide libro.iii.de bello peloponneſiaco
populi iſulani piratica famoſi:uicti a minoe:de q-
bus meminit Virgili.circa finem libri. viii. cū ait
Hinc lelegas cartaſq;.

Caſia cū.c.exili & unico.ſ.atq;.i.latino ſcribitur:fru-
tex eſt q teſte Pli.lib.duodecimo natu.hiſto. iuxta
cynnami campos naſciť:ſed in oibus groſſiori ſar-
mento tenui cute uerius q̄ cortice amplitudo fru-
ticis trium cubitorum Colus cū primum emicat
candidus:pedali menſura deinde rubeſcit addito
ſemipede:ultra nigrans. Et infra ſubdit alia ē bal-
ſamo de ſaba odore ſimili appellata:ſed amara.iō-
que utilior medicis unguētis pcia nullis diuerſoria

Carſiterides abſq; aliqua aſpiratiōe & cū unico.ſ.at-
q;.i.latino ſcribiť:iſulæ ſunt cōplures: quas Plini.
circa finē libri.iiii.dixit eē ex aduerſo celtiberiæ:ſic
quoque a grecis a fertilitate ſtamui dictas. Nam
κaςιτεροσ ab iſtis ſtamnū dř. Has ut idem refert
aliqui fortūatas uocauere.

Caſpiū mare cū.c.exili &.i.latino ſcribiť:mare illud
appellať:quod inter capſios mōtes a qbus nomen
accæpit & hircanos īmenſum occupat ſpaciū. Nec
ullū prorſus detinet exitū:ſed ex maximis in eum
cōfluentibus fluminibus confectū dicitur ut uide-
bimus in dictione occeanus.

Caſpii montes eodē modo ſcribunť:& ſunt in aſia
boreales:a quibus mař caſpium cognominatum
ē ſuntq; maiori armeniæ contermini: ubi portæ
ſunt caſpiæ:hoc eſt uia quædā eoſdē iterſecans mō-
tes. Quæ teſte Solino pādunť: itinere manufacto
longo octo milibus paſſuum. Cuius latitudo uix
eſt paluſtro permeabilis. In quibus anguſtiis etiā
illud aſperum rettulit Solinus: quod præcioſorū
laterum ſaxa liquentibus inter ſe ſalis uenis exu-
dant humorē affluentiſſimū qui conſtrictis ui ca-
loris uelut in æſtiuam glaciem comparatur: nec
uſſi hyeme acceſſum præbet. Etiā loca deſerta ſūt
præſidiis & ſerpentibus conſerta.

Caſius cū.c.exili & unico.ſ.atq;.i.latio ſcribiť: mōs
eſt ī ſyra antiochiæ ſeleuciæ ſupereminens Cuius
teſte Pli.li.v.na.hiſto.excelſa altitudo q̄rta uigilia
orientē p tenebras ſolē aſpicit:breui circūactu tpis
diē noctēq; piter oſtēdit:ambitus ad acumē octo
& decē miliū paſſuū eſt.altitudo p directū q̄ttuor
alter ab Herodo.li.hiſto.ii.poniť in finibus ægy-
ptii iuxta ſelbonidā paludē quē Plinius ob ppinq-
tatem dixit eſſe in Arabia non longe a peluſio nili
hoſtio:ubi delubrū iouis Caſii:& tumulus magni
Pompeii habērur.de illo Lucanus libro.x.
Lucifer a caſia proſpexit rupeidicq;.
Miſit in ægyptū primo iam ſole calentem.

Caſſandane cū.c.exili & duplicato.ſ.ſcribiť: fuit te-
ſte Herodoto libro hiſtoriarū primo filia Pharna-
ſpis:& mater Cambyſæ generi Aſtyagis.

Caſſandra cū.c.exili & duplicato.ſ.ſcribiť:fuit Pria-
mi regis filia quā poſt euerſam Troiā ab Agamē-
none mycenas ductā κτειν κυταιμνις ρηΔολομι
τις:hoc eſt doloſa clytēneſtra iteremit ut dixit ho-
merus in odyſſea.

Caſſiopea abſq; aſpiratiōe principii:& duplici.ſ.ſcri-
biť fuit Cephei regis æthiopū uxor: q̄ cū nereidi-
bus de pulchritudine decertauit ut late poſuit ſo-
phocles in tragœdia:cuius titulus eſt.αΔρομεΔα.

Caſtanea abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribiť:græcū uo-
cabulū eſt ſed caſtanū ab illis neutro genere diciť:
quod lopiniū ab aliqbus traductum comperi.

Caſtallius abſq; aſpiratione aliqua & unico.l.atq;.i.
latino ſcribiť:fons eſt in radicibus montis parnaſi
muſis ſacer. Et a uirgine caſtalia nomē aſſumpſit:
cui cum per montē uaganti apollo uim inferre pa-
raret ipſaq; fugiens a monte caderet:in ſui nom i-
nis fontem conuerſa fuit.

Caſtiamira abſq; aliqua aſpiratiōe &.i.latino utro-
biq; ſcribitur apud græcos uero in penultima eſt
ei diphthōgus quā nos in.i. noſtrū cōmutamus:

fuit teſte Homero li.viii.Iliados uxor priami q̄ ex
æſymo urbe thraciæ duxit ad troiā deabus ipſis
formæ uenuſtate comparanda.

Caſtor cū.c.&.t.exilibus hoc ē ſine aſpiratione tam
ꝑ bruto q̄ pro homine ſcribiť.Vnde ſi pro homi
ne accipimus fuit Gemellus frater pollucis:qui fi/
lii fuerūt tyndari & ledæ:ac helenæ fratres:quos la,
cedæmoniæ ſepultus dixit Home. Et fuit caſtor
equorū domitor:pollux uero pugil:dicēte Home
ro libro.iii.iliados κάςορα ἱππόδαμον καὶ πὺ/
ξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα.Idem Ouidius lib.faſtorū
quinto Tyndaridæ fratres hic eques ille pugil.At
Virgilius libro georgicorum tertio unum ꝑ reli/
quo more poetico poſuit: cum ait: Talis amyclæi
domitus pollucis habens Cyllarus:& quorū graii
meminere poetæ.Si uero pro bruto caſtor accipi/
tur:eſt etiā dictio græca:quā q̄ nōnulli latinā cōten
dant:& a caſtrando deriuatā uelint:quod prorſus
fieri nō pōt cum faciat accuſatiuū ĩ a quod lingua
latina ĩ maſculinis aut fœmininis penitus abhor/
ret.Vnde Iuue.in ſatyra Natali coruine die ait.Imi
tatus caſtora q ſe eunuchū ipſe facit cupiēs euadeř
dāno Teſticuli:adeo medicatū intelligit inguem.

Catabathynō prima & ſecunda abſq; aſpiratione:
penultima cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribiť: dici
pōt demerſū aut decliue.Salu.ea fines hēt ab occidē
te fretū noſtri maris & oceani:ab ortu ſolis decli/
uē latitudinē quē locū catabathynō icolæ appellāt.
Nam ex κατὰ & βαθυνον.qđ ē ꝓfundū cōponiť.

Catacriſis quod ſine aliqua aſpiratione & .i. latino
ſcribiť:dici poteſt a noſtris cōdemnatio uel diiudi
catio. Nā componitur a κατα.& κρίςις: quod ſic
quoq; ſcriptum iudiciū dicit.

Catachreſis prima & ſecūda abſq; aſpiratiōe: penul
tima cū.ch.aſpirato &.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:
dici pōt a nobis abuſio uel uſurpatio. Nā cōponiť
ex κατα:qđ aliq̄ndo dicit cōtra & χρίσις uſus q̄ ſi
ſit cōtra uſū:& dř figura cū uſurpať aliud nomen:
q̄do ꝓpriū deeſt : ut patricida ille diciť q patrē oc/
cidit.Vir.lib.geor.ii.Facieq; ſimillima lauro: dixit
de arbore:cū ſoli hoi facies cōpetat.Piſcia ēt p hāc
figurā diciť q̄ piſces non hēt. Vnde opportune ait
Quinti.Multa ſunt græce & latine nō denomina
ta.Nam & qui iaculū emittit iaculari dicitur q pi/
lā aut ſudē appellar iōe priuati ſibi aſſignata caret.
Et ut lapidare qd ſit manifeſtū ē:ita glebarū teſta/
rumq; iactus nō habet nomen.Vnde abuſio quæ
καταχρισις diciť neceſſaria ē.Et ſic ad hāc Quīti.
formulā nō aliter nauē uelociter eūtē:& auem ue
lociter uolantē currere dicimus:q̄ iaculari ſudem
Vnde inepte iudicio meo expoſuiſſe Vir. uidetur
Nonius q̄do ait:Curſuſq; p auras Dirigite i lucū.i
uolatus.Nā tot ſignificata eidē dat nomini Noni/
us:ut ſi ad illū modū exponere uelimus ĩfinita pe
ne exēpla erūt:Vnde nō ē credēdū auctores uni di
ctioni tot ſignificata:& qdē ꝑ ſe quēq; noua diceř
uoluiſſe:tanquā linguā ipſam cōfundere cuperēt.

Catachreſticos ſola antepenultima cum.ch.aſpira/
to ſcribiť:dici poteſt latie abuſiue.Vir.lib.æneī. x.
An ſeſe mucrone ob tantū dedecus amens induat
pro ſeriat abuſiue dixit.

Cataclyſmos abſq; aliq̄ aſpiratione &.y.græco ſcri
biť:dici pōt apud nos diluuium uel inundatio.

Catarytus abſq; aliq̄ aſpiratiōe & unico.r.atq; .y.
græco ſcribiť:dici pōt latie irriguus:Nā ut ait Pli.
li.v.natu.hiſt.Hipponē oppidū Aphricæ Catary/
tū a græcis dictū pp aquaꝝ irrigua. Nā cōponiť ex
κατα:quod ē ſecundū:& ρόαξ riuus:quaſi ſecun/
dum uel iuxta riuos eſſe dicatur.

Cataracta abſq; aliqua aſpiratiōe & cū.c.ante.t. ſcri
bitur:quidam cæli feneſtras:aliq nubes:& alii ſub
terraneas ſpecus uocāt.Nnonunq̄ uero ſecundum
uim uocabuli:quod a deſcendendo deducitur ꝑ/
pendulis portis ponitur.Liuius:Pendulas & reci/
dentes portas cataractas.

Catarrus abſq; aliqua aſpiratione & cū duplicato.r.
ſcribiť:dici poteſt a noſtris diſtillatio.Nam deſcē/
dit a uerbo καταρρεω:quod eſt diſtillo:quod ſane
cōponiť ex κατα ꝓpoſitōe:& ρέω : qđ ē defluo. ita
q; dū humores a capite indigeſti ad inferiora de/
ſcendūt.ſi ad nares perueniunt:uocari cōſueuerūt
reuma:ſi ad fauces bronchon:ad thoracē uero uel
pulmonem ptyſis dicitur.

Catalogus abſq; aliqua aſpiratione & unico.l.ſcribi
tur:diciť a noſtris ſermo ille aut ſcriptura. q̄ ordi/
nem & numerum monſtrat.

Cathartica ſola āte penul.cū.th.aſpirato ſcribiť:nec
antepenultimā.c.appōiť:dicūť a noſtris purgatio
ra deducta ſcilicet a καθαιρω:quod eſt purgo,

Cataphratus ſola penultia cū aſpiratione ipſius.ph.
ſcribitur:atq; in fine ipſum.t. duplicato . ĩterꝓtari
poteſt undiq; munitus.Nam κατα præpoſitio cū
augmentū indicat: ꝑ undiq; ſumi poteſt & phrat
tus munitus dř.Vnde a φρατ]το uerbo græco : qđ
eſt munio deſcēdit. Ideo dixit Seruius in undeci/
mo æneī.Cataphratti eq̄tes dicuntur:qui & ferro
muniti ſunt:& equos ſimiliter munitos habēt.Sa
luſtius. Et ſeq̄banť inquit equites cataphratti.

Cataryptoſis abſq; aliqua aſpiratione:& in antepe/
nultima cū.y.græco ſcribiť:dici pōt ſecūdū figurā
Et dicitur tropus cum aliquid iuxta alterius for/
mam deſcribitur:ut Virg.li.quarto æneī. Omnia
Mercurio ſimilis uocēq; colorēq;.Et cries flauos:
& membra decora iuuentæ.

Caraſcopium abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:ge/
nus eſt nauiculæ.

Cathedra cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribiť:dicitur
latine ſedile:cuius ſane cōpoſitionē omnē in præ/
ceptis quibuſdam explicauimus.

Cathegoria cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribitur:di/
citur a noſtris prædicamentū:& deriuatur a κατη
γορεω:quod eſt prædico.

Cathexochen prima & ſecūda ſine aſpiratione ulti
ma cū.ch.aſpirato ſcribiť:dici pōt latinæ per excel
lentiā:ut Virg.lib.geor.i.boues p excellētiā nomi/
nauit:cū dixit.Quæ cura boū:quis cultus habēdo
Sit pecori.Et ĩ eodē libro.Victū dodona negaret:
ut in dictione dodona uidebimus.

Catholicus cū.th. aſpiraro ſcribiť : interꝓtari ualet
uniuerſalis:cuius compoſitionē ſupra in quibuſ/
dam præceptis oſtendimus.

Caucaſus abſq; aliqua aſpiratione ſcribiť.mōs eſt i/
diæ:ex eo latere quo ad ſeptētrionē eſt cōtermina
Scythiæ:ut teſtis eſt Pli.li.vi.natu.hi. Ob qđ dixit

Seruius.montē eſſe ſcytaꝝ: qa ſcythis eſt ex latere ſeptentrionali cōterminus. Hūc dixit Hero. libro hiſtori. primo eſſe oium montiū altiſſimum.

Caula cum.c.exili ac unico.l. ſcribitur: dicitur latię ſtabulum. Sane apud græcos abſq; .c. ſcribiſ: uidelicet αυλη: quod nō ſolum atrium uel aulam: ſed etiam ſtabulum: & ouium ſepta deſignat: & in numero ſingulari & plurali pro eodem ponitur.

Caulon cum.c.exili & unico.l. ſcribiſ: mons eſt teſte Seruio ſup tertio æneidos Calabryæ Vnde dixit Vir. Caulonisq; arces: in quo teſte igino de ſitu urbium italicarum olī oppidū fuit. Et id idē eſſe putāt: quod ab Horatio ī odis rōne metri aulō dicitur: cum dixit. Et amicus aulō fertili Bacchominimū phalernis iuidet uinis. Nam non ſtaret uerſus caulon: eſt enim ſaphicus.

Canníi cum.c.exili & .i. latino ſcribiſ: populi fuerūt ex Creta.

Ceadus cum.c.exili & .e. abſq; diphthongo ſcribiſ: fuit teſte Homero lib. ſecundo iliad. uir thrax & troezeni pater: ex his ſcilicet: qui auxilia troianis miſerunt.

Cebes cum.c.exili & .e. abſq; diphthōgo ſcribitur: fuit thebanus philoſophus: & Socratis diſcipulus: & ut refert Laertius dialogos tres ſcripſit: quorū unus pulcherimus & eloquētiſſimus apud me ē. In quo p modum tabulæ: & cuiuſdā picturæ uniuerſam hominum uitam depinxit.

Cebriones cum.c.exili & .i. latino ſcribiſ: fuit teſte Homero libro iliados undecimo priami filius.

Cecrops cū.c.exili utrobiq; ſcribiſ: hic teſte Euſebio de tpibus primus atheniēſiū rex regnauit ī attica a quo uſq; ad troiæ captiuitatē fluxiſſe dixit ad nos. li lxxv. Et ide cecropius q̄ſi atticus dſ. Vir. li.ge.iiii. Cecropias īnatas apes amor urget hūdi.i. atticas: ut Oui. lib. deponto: O michi dulcior illo Melle qd̄ i cæris attica ponit apis. Inde ēt cecropis patronimicū fœmininū. Vt Iuue.i ſaty. Credo pudicitiā. De ſulmonēſi mera cecropis. Inde ēt cecropidæ athenīēſes dcīſūt. Vir.i.vi. Tu pēdere pœnas Cecropidæ iuſſi. Sic theſidæ idē a Theſeo dicūſ. ut idē.iii. geor. Et cōpita circū Theſide poſuere: ut ſimili mō romani æneadæ: & romulidæ ab ænea & Romulo ſūt uocitati. Virg. li. ænei.i. Defeſſi æneadæ: q̄ pxima littora curſu Cōtendunt petere. Et lib. octauo. Subitoq; nouum conſurgere bellum Romulidis.

Cedrus cū.c.exili & .e. abſq; diphthongo ſcribiſ: lignū eſt qd̄ Home. nō eo noie: ſed thyō appellat. q̄ ſane i delitiis circes odoratū eē demōſtrat. Ob qd̄ Neuius de bello punico ait teſte Macro. cedroſam ueſtē. unde & ex cedro teſte Vitruuio li.ii. de architectura oleū naſciſ: qd̄ cedrū diciſ: quo ſliq̄ res cū ſint ūcte: uti ēt libri a tineis & carie nō lædūſ: iuxta quē ſēſum dixiſſe uideſ Perſius: Et cedro digna locutus. Linq̄re. Et alibi in eadē ſatyra. Quicqd̄ de niq; lectis Scribiſ i cedris. Sane nōnulli p id capſulā cedrinā itelligere uoluerūt: i q̄ pcioſiores libros cōſueuiſſe recondi fabulanſ. Alii coopcula cedrina. inducūtq; Martialē dicentē i quito. Nunq̄ grādia nec moleſta poſcit. Quæ cedro decorata purpuraq; Nigris pagia creuit umbelicis. Nōnulli uero cedrinas tabulas in morē mēbranaꝝ intelligi uolūt: ex qbꝫ ut nūc nobiliores cōficiebāſ libri iuxta qd̄ forte locutus uideſ Iuue. dū ait. Atq; adeo croceæ mēbrana tabellæ impleſ. Nā ut ait Pli. li. xiii. natu. hiſt. materiæ ipſius cedri ē æternitas. Itaq; & ſimulachra deoꝝ ex ea factitauerūt. Cedrius ē Romæ ī delubro Apollo Soſianus Seleuca aduectus Macrobius autem ī libro ſaturnalium dixit Virgilium de cedro intelexiſſe cū ait. Media fert triſtes ſuccos tardumq; ſaporem Fœlicis mali: quo non præſtantius ullum: & reliqua.

Chela cum.ch. aſpirato & unico.l. ſcribiſ: idē etiā a grecis dicitur quod brachium: ſed proprie cancrorum aut ſcorpionum. Virg. in georgicis Qua locus erigonem inter chelaſq; ſequentes.

Celene abſq; aliq̄ aſpiratione uel diphthōgo in prima aut ſecūda: & cū unico.l. ſcribiſ: ac ī plurali nūero efferſ: urbs fuit teſte Liuio lib. vii. de bello macedonico: hactenus Phrygiæ caput: q̄ qa Lydiæ cōtermina eſt: dixerūt aliq oppidū eſſe Lydiæ: In hac Marſya ortus & ſepultus fuit. Vnde iuxta illā fluuius Merſya cognoiatus oritur: ubi a Phœbo uictus Marſya & decoriatus extitit dicēte Lucāo libr. iii. Quæ tua munera pallas lugēt dānatæ phœbo uictore celenæ: huic urbi ppinquus eſt fluuius Gallus: de quo qui bibit īſanit: dicēte Oui. li. faſto. iiii. Inter ait uiridē cybelē altoſq; celēas Amnis it inſana noie gallus aqua. Qui bibit inde furit: & reliq̄: ut uidimus in dictione Athys.

Celeno cū.c.exili & unico.l. ac ſine diphthōgo ſcribitur: una fuit ex harpiys: ut Virg. Quas dira celeno. Significatq; apud nos atrū & tenebroſum.

Celetæ abſq; aliqua aſpiratione uel diphthōgo primæ ſcribiſ: fuerūt teſte Liuio lib. v. ab urbe tertia pars Galliæ: qui uenīētes ad Ibernū fluuiū Hiſpaniarū: ibiq; cōſidentes retenta prima nois parte: & aſſumpta parte fluminis iuxta quod cōſiderāt celtyberi dicti ſunt: quod lucanus li. iiii. tetigit cū ait. Profugiq; a gente uetuſta Gallorum celtæ miſcētes nomen iberis.

Celidonia cum.ch. aſpirato & .i. latino atq; unico.l. ſcribiſ: herba eſt quā teſte Plinio. li. xxv. natura. hiſtoriæ uſui ſalubertimā hirundines monſtrauere dnm uexatis pullorum oculis illa medentur. Vnde qd̄ a græcis χελιδων a uoſtris hirundo dſ.

Chelenophagi cū.ch. aſpiraro & unico.l. ſcribūſ: dicūtur latię teſtudinum comeſtores. Nā Χελονη a noſtris teſtudo dicitur: φαγοι comeſtores. Hos eſſe dixit Plinius libro ſexto natu. hiſto. populos in ſinu herſico iuxta litus Carmaniæ.

Celtiberi abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribiſ. quod indicat ſecūdū ea quæ ſupra diximus iberū fluuiū neutiq; aſpirari debere: ut in ea dictione uidebimus.

Chemis cū.ch. aſpirato & duplicato.m. atq; .i. latio ſcribiſ: fuit Aegypti rex qui pyramidē admirabilē ſtruxit: lōge a Mēphi uerſus Libyam ſtadiis. cxx. a Nilo autē q̄nq; & q̄draginta: quæ teſte Diodoro ſiculo lib. hiſto. ii. & artificio & opis magnitudine mirabilē ſtuporē pbet aſpiciētibus: ad quā ædificādam ut idē auctor refert trecenta & ſexaginta hominū milia deputata fuerūt: quē uiginti ferme annis abſoluerūt. Pecunia uero omnis ad opus īpēſa

in olera tantum herbaſq;:is enim cibus opificum fuit ad mille & ſexcenta talenta exceſſiſſe ſcribit.

Cenchris prima cum.c.exili & ultima cum.ch. aſpirato atq;.i.latio ſcribitur genus ē ſerpētis iflexuoſi: & ſemper in rectum iter facientis: quem latine traductum tiruiunculū comperi:ſed græco uocabulo uſus fuit Lucanus libro undecimo cum ait. Et ſemper recto lapſurus limite cenchris.

Cenodoxia cū.c.exili ſemp ſcribiť:ſed rōne ſequentis litteræ ſignificatū mutat.Nā ſi p.e.abſq; diphthongo ſcribiť.inanē gloriā deſignat:& tūc quoq; cōponiť ex κενον:qđ eſt uanū:& Δοξια gloria.Simili mō cenotaphiū uacuū diciť ſepulchrū. At ſi cū.æ.diphthōgo ſcribanť nouā gloriā unū:& alterū nouū ſepulchrū dicit.Nā καινον græce: nouū latīe diciť.Si uero cū.œ. cōmunē gloriā unū & alterū cōmune ſepulchrū indicat:cū κοινον cū quo tunc cōponuntur commune apud nos ſignificet.

Cenotaphium cum.c.&.t.exilibus &.e.abſq; diphthongo ſcribiť:ſignificat uacuum ſepulchrū:ut in præcedenti dictione uidimus.

Cæneus cū.c.exili &.æ.diphthongo ultima cū.eu. diphthōgo ſcribiť:fuit uir q̄doq; & fœmia.Immo ut dicit Vir.li.æneí.vi.Et iuuenis quondā nūc fœmia cæneus.Rurſus & ī ueterē fato reuoluta figurā Vltimo teſte Oui.li.xii. meta ī phœnicē auē cōuerſus ē unde cōcludēs ait: Maxie uir quōdā: ſed auis nūc unica cæneus.Similia dicūt poetæ delphi & tireſia:q.ſ.q̄doq; uiri:q̄ſq; fœmine uiſi fuerint.

Centaurus abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiť. Et fuerunt cētauri Theſſaliæ populi ſecus mōtē Peliū habitātes:q media pte uiri & media eq ſūt.Hos a laphitis ſiue lapithis originē traxiſſe dicūt poetæ:hoc ē exiōe filio Phlegiæ regis pelectriōu: & nube q̄dā detinēte formā iunonis pgenitos.Nā cū ixiō Iouis & iunonis ſecretarius eſſet.elatus officio auſus eſt iunonē de cōcubitu attētare.Cui iuno ex conſilio Iouis nubē ī forma ſua obiecit:cū q̄ cōcūbens ixiō cētauros pgenuit:Sed cū ob id a ioue cælo expulſus ī terras iaceret:iactaretq; ſe cōcubuiſſe cū iunone:a ioue itidē fulminatur:& ad inferos truditur. Vbi ſop rota ſerpētibus circunfuſa ligatus ppetua uolutiōe deuoluiť:dicente Tibulo:illic iunonē tētare ixionis auſi Verſātur celeri noxia mēbra rota. Sane ut teſtis ē Pli.lib.vii.natu.hiſto.centauri primi cū eqs pugnaſ docuerūt.Et fræna ac ſtrata Plectronius cōperit:Quod Vir.li.geor.iiii. prius tetigiſſe uideť cū ait.Frena plæctrōii laphitæ gyroſq; dedere.ubi ait Serui.Plectroniū oppidū ē Theſſaliæ:ubi primo domādoq; equoq; uſus cōpertus ē. Idē ſup.xii.æneí.dixit cum Pirithous rex laphitarū uxorē duceret.centauros ſibi uicinos populos: & deos oēs excæpto Marte uocauit ad nuptias. q̄re numē iratū immiſſo ī illos furore paſſū eſt lapitharū gentem fugari:cædi atq; deleri. unde dixit Virgilius:Mars perdere gentē immanem laphitū ualuit. Et niſi exponamus laphitū.i.centhauroq; qui originē duxerunt a laphitis diſcordaret: Oui. libro duodecimo metamor.q dixit centauros ipſos de nuptiarū Pirithoi a Theſeo fuiſſe deuictos.

Centrum abſq; aliq̄ aſpitatiōe ſcribitur:id proprie eſt:quod nos ſtimulum uel aculeum dicimus ſed communiter pro puncto alicuius corporis medio & maxime circulari ſumitur.

Cheops cum.ch.aſpirato ſcribiť:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaq; ſecundo Aegypti ex poſt Rampſinitium:qui pyradmidem egregiam ſtruxit.

Cephalus cū.c.exili &.e.abſq; diphthōgo atq; unico.l.ſcribiť:a κεφαλη.qđ ē caput deduciť.et qa ī caput excreſcit Cephalus græce uocať latīe uero mugil ſeu mugilis dicitur. Iuuena.ī ſatyra Omnibus in terris.Necat hic ferro:ſecat ille cruentis Verberibus quoſdam mœchos & mugilis intrat.i.capitoſa mentula:in formā mugilis ignominioſe podicē mœchi formoſi penetrat.Fuit ēt hoc noīe uir athenienſis uenator maximus:q procrim Erithei Athenaq; regis filiam uxorē duxit.ut omnia plene monſtrauit Oui.lib.meta.vi.

Cephalonia cū.c.exili &.e.abſq; diphthōgo ſcribiť: inſula ē in ionio mari:q teſte Pli.lib.iiii.natu. hiſt. Menala quondā dicebať:fuitq; ſub ulixis imperio ut p totā odyſſeā oſtendit Home. & Seneca ī troade de Vlyxe locutus īquit: Greſſus nephādos dux cephalonum admonet.

Cepheus prima cum.c.exili &.e.abſq; diphthongo ultima cū.eu.diphthōgo ſcribiť:fuit teſte Euripide rex æthiopum Phœnicis filius:& pater Andromedæ ex Caſſiopeia: ſocerq; perſei:ut ēt oīa mōſtrauit.Ouidi.lib.iiii.metamorphoſeos.

Cephiſus prima cū.c.exili & abſq; diphthongo:penultima cū.i.latino ſcribiť:fluuius eſt boetiæ dicēte Lucano li.iii.Boetii coire duces:quos īpiger ambit Fatidica cephiſus aqua.Hūc iuxta Lilæā urbē naſci dixit Home.lib.ii.iliados.& Pli.lib.natu.hiſto.iiii.Quin & Delphos p̄terfluere diciť:in cuius ripis fuit tēplū fatidicæ deæ Themidos: a qua deucalion reſpōſa ſuſcepit de reparādo humano genere.Vnde & teſte Homero phocēſium fluuius ponitur.Ita ut utrūq; uerum eſſe habeatur.

Chephrē cū.ch.aſpirato ſcribiť:fuit teſte Hero.li.iii hiſt.Cleopis frater: q poſt illū ī ægypto regnauit.

Ceramiū cū.c.exili &.e.abſq; diphthōgo atq;.i.latino ſcribiť: dici pōt latine tegulariū uel tuguariū: Nā deriuatur a κεραμιον:quod eſt tegula: erat locus Athenis:de quo Pli.li.xxxvi.natu.hiſto.ſic inquit.Opera Praxitelis ſunt Athenis in ceramico: de quo etiam uidebimus in dictione plaſtice.

Ceraſtes ſine aſpiratione aliqua &.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:genus eſt ſerpētis:quod teſte Plinio li. octauo natu.hiſto:quadrigemina cornicula pſert ſimillima arietū.Nam κερασ græce dicitur latine cornu:de quo Stati.li.xi.the.iqt: Criſtalē attollit lōgo ſtridore ceraſtē.Et a κερασ ſimilimō deduciť.

Ceraſus cū.c.exili & unico.ſ.ſcribiť: fuit teſte Seruio ſup.ii.geor.urbs pōti: quā cū deleſſet Lucullus:genus pomi inde aduexit:quod a ciuitate ceraſium appellauit.Nā arbor qdē ceraſus.Pomū uero ceraſum appellať.Ego uero uocabula eſſe græca magis quā ex inſtitutione Luculli cōperti:ut ex Aeſchilo qui lōge ante Lucullū fuit in ſequēti dictione monſtrabimus.Quare & pomū cū ſuo nomine deductum a Lucano putamus:ut Plinius ínuere uidetur.

Ceraſium cum.c.exili &.i.latino ſcribiť: uocabulū

eſt græcū:ut oſtēdit Aeſchylus tragicus cū: ait: τα χαλαντισ ποικιλοφαριοις φατι fructus eſt arboris: q̄ teſte Pli.lib.xv.natu.hiſto.āte uictoriā mitridati cam.L.Luculli nō fuit i Italia:ſed urbis anno ſexcē teſimo octogeſimo is primum uexit e ponto.

Ceraunus cum.c.exili &.au.diphthongo ſcribitur dicitur apud nos fulmen: & ptolomæi cuiuſdam cognomen extitit:

Ceraunia cū.c.exili &.au.diphthongo atq̄.i.latino ſcribiť: ſunt altiſſimi mōtes Epiri ſic quoq̄ a cre bris fulminibus dicti.nā κεραυνοσ græce a nr̄is ful mē nūcupať:diuidūtq̄ maŕ ioniū ab adriatico a q bus ex Epiro ſumiť nauigatio uerſus Italiā:ut Vir. lib.æne.iii.puehiť pelago uicia ceraunia iuxta:un de iter italiam:curſuſq̄ breuiſſimus undis: de qbus Lu.li.iiii.Scopuloſa ceraunia nautæ Sūma timēt.

Cerberus abſq̄ aſpiratione ſcribiť:hūc canē eſſe tri cipitē inauditæ feritatis cūcta uorātē:& Regni plu tonis cuſtodē poetæ oēs aſſeruerūt.Quē maxime Seneca i Hercule furēte deſcripſit:Et dictus ē Cer berus:q̄ſi creoborus:hoc ē carnē uorās.Nā κρεασ caro ē:& βορος uorās.Alterū epiroticū canē fuiſ ſe Alexādri:q leonibus cōgrediebať atteſtať Iulius Pollux de uocabulis reg ad Cōmodū imꝑatorē.

Cercaſorus abſq̄ aliqua aſpiratione & unico.s.ſcri biť urbs ē teſte Herodoto:iuxta q̄ diuidiť Nilus i Peluſium fluens & Canobum.

Cerceis cum.c.exili utrobiq̄ & abſq̄ diphthongo atq̄.i.latino i fine ſcribiť:fuit teſte Heſiodo i theo gonia nympha Oceani & Thetyos filia.

Cercyra cū.c.exili utrobiq̄ &.y.græco ſcribiť: fuit olim Corinthi nomem:quo ſæpe utiť Homerus:

Cercyō cū.c.exili utrobiq̄ &.y.græco ſcribiť: fuit rex in parte Theſſaliæ qui filiam habuit Alopem aqua ciuitatem cognominauit.

Cercopythecus cū.c.exili utrobiq̄:& prima cū.e. abſq̄ diphthōgo ſecūdū ortographiā: licet nōnul li ex noſtris.i.latinū apponāt: ātepenultima cū.y. græco & penultīa cū.th.&.e.abſq̄ diphthōgo ſcri biť:nomē eſt cōpoſitū ex κερκος:que apud poetas græcos diciť cauda: πιθηκοσ ſimia q̄ſi ſimia cau data:& id eſſe puto:q̄ maimonē uulgo dicimus: Vnde Pli.lib.viii.naturalis hiſto.de ſimiis loquēs cercopythecos inquit nigris capitibus pilo aſinio & diſſimiles cæteris uoce ſunt. Martia.in epigram mate ad Semū ait.Callidus emiſſas eludere ſimius haſtas.Si mihi cauda foret cercopythecus erā. Idē in alio epigrāmate.Publius eximiæ ſi flagrat amo re catellæ.Sicromius ſimile cercopythecon amat. Hūc ægyptii:ut alia portēta cōplura iter deos po ſuerunt:dicente Iuuenale i Satyra.Quis neſcit uo luſi:quæ ultima eſſe debet.Effigies ſacri inter au rea cercopytheci.

Cerithus cū.c.exili&.i.latio atq̄.th.aſpirato ſcribiť fuit teſte Home.lib.ii.ilia.oppidū in Euboia.

Cerinthe cū.c.exili &.i.latino atq̄.th.aſpirato ſcri biť:herba eſt:quā Plinius libro.xxi.natu.hiſto.ce ritheam uocauit Virgilius uero ait li.georgicorū quarto.Cerinthæ ignobile gramen.Et eſt teſte Pli nio herba cubitalis:folio candido i curuo.capite cō cauo:mellis ſuccum habens.

Cerrus cum.c.exili & duplicato.r.ſcribitur:genus eſt arboris.

Cherroneſus cum.ch.aſpirato &.e abſq̄ diphthō go atq̄ duplicato.r.& unico.ſ.ſcribiť:terra eſt fere undiq̄ mari cincta:quæ niſi paruo cōtineret inſu la dici potuiſſet.Nam cōponitur ex κερσοσ: quod apud antiquos terrā dicit:& νησος inſulā:& ob excellentiam nonnunq̄ pro Peloponeſo ponitur.

Cherſoneſus cū.ch:aſpirato & unico.r.ſequente.ſ. qđ nullibi duplicať ēt ſcribiť:& idē ſignificat:qđ i pcedēti dictiōe uidimus:ſed cōpōiť ex Χερσος:qđ ſimiliter terram dicit & νησος inſulam.

Cherſidamas cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur: fuit teſte Homero lib.iliados undecimo uir troia nus:quem Vlyxes i bello interemit.

Chreſydros cū.ch.aſpirato &.y.græco ſcribitur:ge nus eſt ſerpētis terrā & aquā icolētis:& cōponiť ex Χερσος quod apđ nos terrā dicit:& hydros aquā: quibus ſane ſerpētibus teſte Solio Calabrya abū dat:de qbus intellexiſſe uideť Vir.lib.georgicorū tertio.Eſt etiā ille malus calabris i ſaltibus anguis Squamea cōuoluēs ſublato pectore terga. Et hoc quia paululū ſupra dixerat ad paſtorem: Galba neoq̄ agitare graues nidoř chelydros: ubi expoſu it Seruius quaſi cherſydros.

Cherſius cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur.no men fuit uiri proprium.

Cetus abſq̄ aliqua aſpiratione uel diphthōgo ſcri biť:uidelicet cū ꝓ piſce poniť.At ſi pro cōuētu po natur cū.œ.diphthōgo ſcribi debet:ut cœtus.

Cethegus cum.c.exili &.th.aſpirato ſcribiť: uir fu it romanus:de quo late p Saluſtiū habetur.

Cyannos cū.c.exili &.y.græco ſcribiť: dr̄ a nr̄is fa ba:ſed ſic quoq̄ græce a nōnullis latinis ꝓlatū fu it.Et a faba fabata deductū fuit.Pli.li.xviii.natura. hiſto.Fabata ſuæ religionis diis in ſacro eſt pua lens pulmētari cibo:& hebetare ſenſus exiſtimata inſōnia quoq̄ facere: ob hoc pythagorica ſententia dānata.Vel ut alii tradidere quoniā mortuo anī mæ ſūt in ea:qua de cauſa parētādo utiq̄ abſumi tur.Varro & ob hoc flaminē ea nō ueſci tradidit: & quoniā in flore eius litteræ lugubres repiant.

Cyane cū.c.exili &.y.græco ſcribiť:fuit nipha ſicu la ꝓſerpinæ ſocia:q̄ cū rapiæ Plutōis de ꝓſerpina fa ctæ obſiſtere nō poſſet:fluēs in fontē ſui nois mu tata fuit:& retulit Oui.li.meta.v.q deide fons A napo fluuio nō lōge a Syracuſis cōmixto:iuxta or tygiā iſulā i mare cōcidit:dicēte Oui.li.ii.de pōto. Quāq̄ ſuis cyanē miſcet anapus equis. Et ſubdit, Nec ꝓcul hic nymphæ:quæ dū fugit helidis am nem.Tecta ſub æquorea nūc quoq̄ currit aq̄. Al tera eiuſdē nominis fuit Mæandri fluuii filia:quæ Caunum & Biblidem Mileto filio Solis peperit.

Cyaneæ cū.c.exili &.y.græco atq̄.e.ſine diphthon go i penultīa ſcribiť:inſulæ ſunt i Pōto:ſeu magis ſcopuli cōtra thraciū Boſphoꝝ:mille qngētis paſ ſibus ab Europa diſtātes:ut teſtis eſt Pōponius de qbus Luca.circa finē li.ii.ait.Vt pegaſea ratis pete ret cum phaſidos undas.Cyaneus tellus emiſit in æquora cautes.Similiter Orpheus i argonautica: αγχου κυανεας πετρας:q̄s olim fuiſſe iſtabiles dirunt:qđ Oui.lib.i.triſtium tetigit cū ait: Tranſe at iſtabiles ſtrenua cyaneas.Hæ a nōnullis auctori

bus græcis & noſtris Symplegades: hoc ẽ cõcurrẽtes ẽt noiantur: Vt in ea dictione uidebimus. Et declinatur ẽt in ſubſtãtiuo pro oibus his cautibus hæc cyane huius cyanes: ut Iuuena. ĩ ſatyra: Quis neſcit uoluſi oſtẽdit cũ ait. Nam citius ſcyllã. uel cõcurrentia ſaxa. cyanes plenos: & tempeſtatibus utres crediderim: hoc ẽ potius crederẽ hæc omia q̃ Vlyxes ĩ cõuiuio Alcynoi de cyaneis iſulis: quæ inuicẽ concurrebãt enarrabat: deq; ſcyllia mõſtro mario & Elpenore Vlyxis ſocio alliiſq; ẽmigibus uerbere circes conuerſos ĩ porcos: q̃ polyhemũ hominẽ aliũ hoiem comediſſe. Quod autẽ dixit plenos tempeſtatibus utres: rettulit ad miraculum: quod narrabat Vlyxes ſe ab Aeolo utrem plenum uentis accæpiſſe: quoꝝ beneficio proſpere nauigaret: ſed cũ iã ꝓpinquus patriæ eſſet: caſuq; dormiret: ſocii theſauꝝ eſſe credentes utrẽ diſſoluerunt. Vnde efflãtes uenti nauem cum oibus uſq; ĩ Aeoliam reduxerũt. ut late narrauit Home. libro. xii. odiſſeæ: & Oui. tetigit li. xiiii. metamor.

Cyaraxes cũ. c. exili & . y. græco atq; . x. cõſonãte in ultima ſcribiẽ: fuit Phraortis regis medoꝝ & pſarũ filius: cui ſucceſſit ĩ regno: & hũit filiũ aſtyagem: q poſt illũ regnauit: ut late mõſtrauit Hero. li. hiſt. i.

Cyathus prima cum. c. exili & . y. græco: ultima cũ. th. aſpirato ſcribiẽ: eſt paruum poculũ: ut Iuuena. ĩ ſatyra. Si te propoſiti inquit. Cardiaco nunq̃ cyathũ miſſurus amico. Martialis ĩ ultimo. Nõ habilis cyathis: & in utilis una lyæo. Horatius ĩ tertio carminũ: Qui muſas amat ipares ternos tibi cyathos attonitus habet uates: ubi notatur recte dici cyathum uini bibi: ſicut modium ſalis comedi.

Cybele cũ. c. exili & . y. græco atq; . e. in penultima ſequente unico. l. ab oibus græcis ſcribiẽ: q penulti. illius corripiunt. Quod noſtri fere oẽs poetæ obſeruauerũt: ut Virg. lib. æneí. iii. Hic mater cultrix Cybele: corībantiaq; æra. Oui. lib. faſt. iiii. da dea q̃ ſcite doctas Cybelea neptes: Iuuena. ĩ ſatyra. ii. Hic turbis Cybele. Sane Propertius & luca. cũ illã ꝓduxerũt neceſſario ꝑ duplex. l. ſcribere habuerũt. Vnde ait Propertius libro ultimo. Vel tu q̃ tardo noui ſti fune Cybellẽ. Lucanus ſimiliter ipſe cũ dixit. Et lotã paruo reuocãt almone Cybellẽ. Hãc Seruius ſup. iii. æneí. dixit Saturni fuiſſe uxorẽ. & prius dictã Opẽ. Sed a Cybele monte Phrigiæ Cybelẽ cognominatam. Nam in eo monte illius ſacra primitus fuerunt inſtituta. & ſucceſſiue plurimum honorata: de quo meminit Oui. libro faſtorumq̃ꝫ to cum ait: Inter ait uiridem Cybelen altaſq; celenas. Amnis it inſana nomine gallus aqua.

Et in eodẽ lib. Dindimõ & Cybelẽ & amœnã fõtibus idẽ Semp & iliaca mater amauit opes. Alii dicũt Cybelen ſacerdotẽ primũ eiuſcemodi ſacroꝝ inuentorẽ fuiſſe: a quo Cybelẽ ipſã cognominatã. Alii a κυλίω: qđ eſt roto dictã uolũt: qa ſacerdotũ eius propriũ eſt caput rotare. Vnde Iuue. crinẽq; rotant ululãte priapo: & a Cybile dicta ẽ Cybelea: ut Oui. ꝑallego lib. faſtorum. iiii. Da dea quã ſcite: doctas Cybeia neptes. Fuit & teſte eodem Seruio pluribꝫ aliis noibus cognominta: ut Berecynthia fuerit: Rhea: bona dea. Huius ſimulachrũ quẽadmodũ ex Peſſimũte citate phrygiæ Romã delatũ fuerit oſtendit plane Liuius de ſecundo bello punico. Oui. uero libro quarto faſtorum. qñdo uero illi Romæ ædes cõſtructa fuit. Idem Liuius de bello macedonico libro. v. monſtrauit.

Cicones cum. c. exili utrobiq; & . i. latino ſcribitur: populi ſunt thracũ iuxta Ebrũ fluuiũ ihabitãtes: ut teſtes ſunt Solinus & Pomponius. A quoꝝ ſpetis fœminis Orpheus uates cãtatiſſimus mẽbrati cæſus atq; laniatus ẽ: & ut rettulit Ouidius libro. xv. metamorpho. Flumẽ habẽt cicones: quod potum ſaxea reddit Viſcera quod tactis inducit marmora rebus.

Cichesus pria cũ. c. exili & . i. latio: ſcda cũ. ch. aſpirato ſcribiẽ: põiẽ fluuius ab Home. ĩ hino appollis.

Cyclades cũ. c. exili utrobiq; & . y. greco ſcribũẽ: iſulæ ſunt ĩ mari ægæo: ſic dictæ: qa ĩ morẽ cycli hoc eſt rotundi deponũẽ: ut dixit Solinus: Seruius uero ſup tertio æineidos cõtradicere uideẽ cũ dixit: cyclades nõ ideo dicũẽ qa in rotundidate ſunt: ſed q; lõgo ordie circuiri eas neceſſe ẽ: uel pp ꝓmõtoria: uel qa naturale ẽ ut cõcitatiora ſint maria uicinitate terraꝝ. Quod ſi uerum diceret nõ cũ. y. græco ſed cum. i. latino ſcriberet. Cuius oppoſitũ græci omnes obſeruant. Inter has ſunt breuiores quædam: ut Mycone: Gyarus & aliæ nõnullæ: ad q̃s ſceleſti hoies relegari cõſuerant. Iuuena. in prima ſatyra. Aude aliquid breuibus gyaris & carcere dignum: Si uis eſſe aliquid. Et in ſatyra Credo pudicitiam. ſed qui pene peperit cui uix in cyclada mitti Contigit.

Cyclas cũ. c. exili utrobiq; & . y. græco ſcribiẽ. Et ſi idẽ cũ ſupiori ſignificet: ẽ ẽt genus ueſtis a rotũditate dictæ. de q̃ meminit Iuuena. in ſaty. Credo pudicitiã cũ ait. Hæ ſũt quæ tenui ſudant in cyclade.

Cyceon cum. c. exili utrobiq; & . y. græco atq; . e. ſine diphthõgo ſcribiẽ: hẽtq; apud nos accẽtũ ĩ ultima: genus fuit potionis: quo in bello troiano heroes illi utebanẽ: ut oſtẽdit Home. li. xi. iliados.

Cyclius prima cũ. c. exili & . y. græco: ſecũda ſimiliter ſine aſpirtiõe & . i. latino ſcribiẽ: fuit pictor eximius tpe Euphranoris hoc ẽ. ii. Olipiade huius tabulã in q̃ picti erãt argonautæ talẽtis. cxliiii. Hortẽſius orator teſte Pli. lib. xxxv. natu hiſto. mercatus eſt: eiq; ædem fecit in Tuſculano ſuo.

Cyclops cũ. c. exili utrobiq; & . y. græco ſcribiẽ: põt iterꝑtari circularis oculus. Nã cõponiẽ ex κυκλοσ qđ latie circulũ & rotũdũ dicit: & ωψ: qđ oculũ denotat. Et dicti ſunt Cyclopes uiri gigãtes qui in Sicilia iuxta Aethnã degẽtes: unicũ tãtũmõ oculum in medio frontis habebant. Vnde ait Heſiodus in theogonia: μουνος Δοφθαλμος μεσσῳ ἐπεκειτο μετωπῳ: hoc ẽ unicus autẽ oculus medie iniectus eſt fronti. Et ide Cyclopes: ut Virgi. primo æneí. Vos & cyclopeia ſaxa: habetq; cyclops in genitiuo plurali accentũ in penultima more græco: ut Vir. li. iii. æneí. Ignariq; uiæ cyclopũ allabimur oris. In accuſatiuo uero plurali ſi terminatio ſit latina: uidelicet in es ut cyclopes: habet accẽtũ in prima. Si uero more græco termineẽ in as: ſeruat græcũ accentũ in penultima: ut cyclopas. Virg. lib. xi. æneí. Exulat æthneos uidit cyclopas Vlyxes. Nam aliter uerſus minime ſtare poſſet.

Cycnus prima cum.c.exili &.y.græco: ſequens cū c.ſimiliter exili ſequente.n.ī eadem ſyllaba ſcribiť quam litteraturam ī antiquis codicibus ſemper a noſtris obſeruari cōſpeximus: licet iam cygnus cū g.ſcribant: ut in ea dictione uidebimus.

Cydarum cum.y.græco: & ſine aſpiratione ſcribiť: genus ē naiculæ.

Cydnus cū.c.exili &.y.greco ſcribiť. fluuius ē Ciliciæ: q teſte Solino originē certā nō hēt. Alii uero dicūt ipm oriri a mōte Tauro: Alii ex alueo Coaſpidis: qa dulcedie ac ſuauitate ſaporis illi ſit oio ſimilis. Et ut refert Iuſti.li.xi. Tarſū iſignē urbē Ciliciæ curſu diuidit: ubi amœnitate captus Alexander magnus morbū lœtalē traxit. Cuius fluminis aq̄ dixit Pli.li.xxxi.nat.hi.cōtra podagras cōferre.

Cydippe prima cum.c.exili &.y.græco: ſequens cū.i.latino & duplicato.p.ſcribiť: fuit nympharum una dicente Vir.lib.geor.iiii. Cydippe & flaua licorias altera uirgo. Altera tū primum lucinæ experta labores. De alia uero & cum eadē ſcriptura loquiť Ouidius libro de arte cum ait: Littera cydippē pomo ꝑlata fefellit: Inſciaq́ ē uerbis capta puella ſuis

Chidnæi prima cum.ch.aſpirato &.i.latino penultima cū.æ. diphthōgo ſcribitur: populi ſunt iuxta pontum: ut ſcripſit orpheus in argonautica.

Cydō cū.c. exili &.y. græco ſcribiť: fuit teſte Hero.li.hiſtoriarum.iii. & Pli.li.iiii.na.hiſt.ciuitas ī Creta famoſiſſima. q̄ a famis ædificatam dixit Hero.ī cuius agro arūdineta ſpicula increſcebant dicente Vir.in ultima ægloga: Libet partho torq̄re cydonia cornu Spicula. Eſt ēt nomē ꝓpriū uiri: ut Vir.li.x. æneī. Dum ſequeris clytium ifœlix noua gaudia cydon. Sed cum ꝓprium eſt uel hoīs uel ciuitatis: hēt primam longā: cum uero apepllatiuum habet eā breuem. ut dixit Seruius. Sane Statius licentia abutens pro nomine proprio aliquādo corripuit: ut Hæc regi ꝓmiſſa cydō: & ab urbe cydonia mala dixerunt græci teſte Pli.lib.xv.natu.hiſto. quæ nos ut ait cothonia uocamus.

Cydonia mala litteraturam præcedentis dictionis & denomiationē ab urbe habere oſtēdimus: quæ teſte Plinio a noſtris cothonia dicuntur.

Chidorus cū.c.aſpirato &.i.latino ſcribiť: fluuius ē qui teſte herod: libro hiſtoriarum ſeptimo a Creſtonæa regione Macedoniæ incipiens: & p Mygdoniam fluens in Axium Mygdoniæ fluuiū intrat.

Cygnus cum.c.exili &.y.græco: ſequēs. g.a noſtris iā ſcribiť: licet ātiq mote græco nō.g. ſed loco eius c.ponerēt ac ſcriberent cycnus. Quod ob litterarum affinitatē iā fieri exiſtio. ut ſimiliter κωβιοσ græce latine gobius dr: ſed i ātiqs iſcriptionibus & codicibus cycnus cū.c.ſequente.n. in eadē ſyllaba ſcriptū aſpexi: qđ ēt noſtri tpis accuratiſſimi obſeruāt: & diciť latie holor. Nā ē auis undiq plumis albis cōferta: & dulce canēs: de q̄ grātiſſima quædā Cic.lib.i. de quæſtionibus tuſculanis ſcripſit: Vir. in bucolicis: Inter ſtrepere āſer holores: Oui.ī heroidibus. Ad uada mæādri concinit albus holor. In hāc auem Cygnus qdem Phæthontis amator ſiue pie ut putat Serui. ſiue libidinoſe ut alii uolūt poſt illius interitum ex longo ploratu conuerſus fuit. ut oſtendit Vir. libro.x.æneidos.

Cilicia cum.c.exili &.i.latino utrobiq ſcribiť regio eſt teſte Pli.lib.v.natur.hiſt. in minori Aſia Syriæ ꝓxima plurima iacēs campo: Tauro Monti ſubiecta: quæ a cilice Agenoris filio nomen ſortita eſt.

Chiliarchus cū.ch aſpirato utrobiq &.i.latio ſcribitur: dicitur ille qui mille hominibus i exercitu p̄eſt. Nam χειλια græce a noſtris mille dicitur: & αρχοσ princeps.

Cylicranes prima cum.c.exili &.i.græco: ſequēs cū i.latino: & penultima ſimiliter ſine aſpiratiōe ſcribitur: fuerunt teſte Macrobio libro ſaturnalium ſecundo populi prope Heracleā ab Hercule cōſtituti compoſito: ſcilicet nomie a κυλικοσ: quod ē poculi genus: nos: eodem teſte una littera cōmutata calicem dicimus: argumentās Herculē dictum fuiſſe multibolum heroa.

Cylydrus cū.c.exili &.y.græco tā in prima q̄ in ſcđa ſcribiť: ſerpētē eē in codicibus græcis legimus: Vn de cōpoſitionē habere uideť ex κυλιω: qđ eſt uoluo & υδρος ſerpēs: q̄ſi uolubilis ſit ſerpēs: & ambulādo ſæpiſſime ſe cōuoluat. Quod tetigiſſe uideť. Vir.li.geor.iii.cū ait. Sq̄mea cōuoluēs ſublato pectore terga. Et hoc qa paulo ſupra dixerat ad paſtorem galbaneoq agitare graues nidoř cylidros qđ Ser.legit chelydros cū.ch.aſpirato &.e.uocali ī prima & in ſecūda cū.y.græco: & exponit q̄ſi cherſydros ut in ea dictiōe uidimus. Sed nos putamus differētes ſpēs eē: quod Luca.li.ix. mōſtrare uideť cū ait. Natus & ambiguæ coleret q ſyrtidos arua. Cherſydros: tractuq uia fumante cylydri.

Cylindrus prima cū.c.exili &.y. græco. ſecūda cū.i. latio ſequēte.n.ante.d.ſcribiť: lapis ē p̄cioſus tereſq & oblūgus atq coloris uarii: de quo meminit Iuue.in.ii.ſaty.cū ait. Donant arcana cylindros & ακυλιω: quod ē uoluo nomē aſſūſit. Vnde & mō cōſimili ea colūna: q̄ ad quoæquādā areā ab agricolis aſſumiť cylindrus uocať: ſed differētiā annotauit Vig.cū dixit lib.georgi.primo. Areatum primum ingēti eſt æquanda cilindro: quali præcioſus ille paruus ſit: hic ingens.

Cilla cum.c.exili &.i.latino atq duplicato.l.ſcribiť fuit urbs in Aetolia.

Cyllarus cū.c.exili &.y.græco atq duplicato.l.ſcribiť: nomē eſt equi: quē fuiſſe pollucis: Hoc eſt Caſtoris fratris eius qui equorū fuit domitor: ut oſtēdit Virgilius lib.geor.iii. Et nos ſupra in dictione Caſtor monſtrauimus.

Cyllene cū.y.græco & duplicato.l.ſcribitur: mons eſt in Arcadia: ut mōſtrauit Home.li iliados.ii.

Cyllenius cū.c.exili &.y.græco ſequēte duplicato.l atq.i.latino in penultima ſcribiť nomē ē Mercurii a cyllene mōte arcadiæ cognoiati: in quo Maiā pepiſſe illū dicūt poetæ: ut Virg.li.æneī.viii. Vobis mercurius pater eſt quē cādida maia Cyllene gelido cōceptū uertice fudit. Et Oui.li.faſto.v.loquēs de Maia ait. Hæc enixa iugo cupſſi fereq cylenes Aethereū uolucri q pede carpit iter. & ide cyllenis patronymicū græcū. & i genitiuo cyllenidos: atq in acťō cyllenida. Lucanus in.viii. Et ſubitus p̄pes cyllenida ſuſtulit harpen.

Cymba cū.c.exili &.y.græco ſcribitur. Apud antiquos noſtros ſcribebať cū.u. & dicebať cumba ut

de Silla diximus:& eſt nauicule genus.
Cymbala cũ.c.exili &.y.græco ſcribiẽ:inſtrumenta
ſunt q̃ i ſacris matris deũ cũ timpãis haberi cõſue
uerant:qa cũ ſonitu clipeoꝝ & inaniũ galeaꝝ fuiſ
ſet Iuppiter i Creta tutatus.Quare loco illoꝝ i illi
us ſacris cymbalis & tĩpanis poſtea utebãẽ:ut oſtẽ
dit Oui.lib.faſtoꝝ.iiii.cũ ait cymbala pro galeis ꝑ
ſcutis tymbana pulſãt : & a cymbala cymbaliſtria
dicitur quæ cymbalum pulſat.
Cymbiũ prima cũ.c.exili &.y. græco penultima cũ
.i.latio ſcribiẽ:ẽ poculi genus ad ſimilitudinẽ cym
bæ:a q̃ ſic quoq; denominaẽ:de quo Vir.lib.ænei/
dos.iii.Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte.
Cympti cũ.c.exili &.i.latio ſcribiẽ: populi ſunt ger
manoꝝ q lingua gallica teſte Feſto latrones dicũẽ
Hodie flãmingos dicimus:hos olim inũdãs Oce/
anus fugauit:& cũ Romanoꝝ fines inuaderẽt : ac
magna claue primũ Romanos affeciſſent : tandẽ
incredibili cæde a Mario in Italia campo i Raudio
deleti ſunt:ut Florus lib.ſuarum hiſto.iii.& Pli.de
uiris illuſtribus monſtrauerunt.
Chimæra prima cũ.ch.aſpirato &.i.latino:penolti/
ma cũ.æ.diph. ſcribiẽ mõs i lycia q fumũ & flãmã
ad modũ ætnæ in ſicilia:& ueſuuii in cãpania eru/
ctare uideẽ qđ utiq; cãm dedit fabulæ:q illũ dixit
mõſtrũ eẽ chimeræ:quã Heſio.in theogõia deſi/
gãs tria hẽre capita dixit:unũ leõis:aliud ipſius chi
mæræ:& aliud dracõis:qn & ãterius qdẽ leonẽ:po
ſterius uero draconẽ:medio ãt caprã eſſe idẽ Hõe.
atq; eũdẽ uerſũ li.vi.iliados:& ꝑ eadẽ uerba exꝓſſit
cũ ait:πρόσθε λέων ὄπιθεν δὲ δράκων μέσση δὲ χί/
μαιρα.Et Oui.li.met.x.iqt.Quoq; chimeria iugo
mediis in partibus hircũ:Pectus & ora leæ caudã
ſerpẽtis habebat:Addit ulterius Heſiodus illã ꝑ ſi
gula capita ignẽ afflare qđ uir.lib.vi. ænei . tetigit
cũ ait:flãmiſq; armata chiære : imo dixit Home.
terribiles illã flãmarũ globos cũ ſpiritu eructare.
Chimerinos pria cũ.ch.aſpirato:&.i.latino:in qđ ei
diph.conuerſa fuit:&.e.abſq; diph.ſcribi: dici põt
latine hiemalis .Nã circulus unus ẽ cæli qui capri/
cornom cõtingit:in quo cum ſol eſt : breuiſſimos
dies habemus.
Cyminum prima cũ.c.exili &.y.græco:ſequẽs cũ.i
latino ſcribitur:& corripit primam atq; producit
penultimam ut Perſius : Et pallentis granam cy/
mini:a nonnullis uero cum.u . ſcribitur cuminũ.
Cyminus pria cũ.c.exili &.y.græco : ſequẽs cũ.i.la
tino ſcribiẽ lacus ẽ hetruriæ cymino mõti ſuppoſi
tus:ot Appiãus clariſſimus hiſtoricus græcus oſtẽ
dit:quẽ qdã eſſe putãt:q nõ oici lacus diciẽ de quo
teſte Seruio ſup.vi. ænei talis habeẽ fabula: Aliq̃/
do Hercules ad circũiacentes populos uenit:q cũ a
ſingulis ꝓbareẽ:ad oſtẽdẽdã uirtutẽ deiæciſſe dici
tur uectẽ ferreũ:quo illi exercebãẽ:q cũ terræ eſſet
affixus & a nullo potuiſſet auferri:eũ rogatus ille
ſuſtulit:Vnde immenſa uis aq̃ ſecuta eſt q cyminũ
lacũ fecit:unde a κυμαίνω uoci:qđ ẽ fluctuo & exæ
ſtuo dictũ puto:& corripit tã primã q̃ penultimã:
Virg.li.vii.Hi ſocratis habent arces flaminiaq; ar/
ua:Et cymini cum monte lacum.
Cimmerii cum.c.exili &.i.latino atq; duplicato.m.
ſcribiẽ:populi ſunt teſte Herod.li.hiſto. iiii . i Aſia
amazonibus proximi:quos ex ultimo occidẽtali/
occão aduenisse dixit Home.circa iitiũ lib.x. odi/
ſeæ & alia q̃plura de illis loquitur.
Cymolia cũ.c.exili &.y.græco & unico.m .atq; uni
co.l.&.i.latino poſt.l.ſcribiẽ:genus ẽ cretæ:q̃ & ue
ſtibus & medicamentis eſt apta:ut uidebimus in
dictione creta:& a κύμη.i.cumæ nomen aſſũpſit.
Cymodoce cum.c.exili utrobiq; &.y. græco ſcribi
tur.fuit teſte Heſiodo nympharum una filia Oce
ani & Thcydos de q̃ etiã Vir. lib.geo.iiii.meminit
Cimon cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit atheni
enſis filius Miltiadis:de quo Hero.lib. hiſto.vi. &
Iuſtinus libro.ii.plura ſcripſeruut: habuitq; duos
filios Steſagoram & Miltiadem.
Cymothoe prima cũ.c.exili &.y.græco penultima
cũ.th.aſpirato ſcribiẽ:poteſt interꝑtari curſus flu/
ctuum:Nã cõponiẽ ex κῦμα:qđ eſt fluctus:& θοῶ:
curro dicitur a poetis filia Nerei & oxor Neptuni.
Vnde Vir.li.æne.i.cymothoe ſimul & triton adni
xus acuto Detrudunt naues ſcopulo.
Cinabari apud græcos: apud noſtros uero cinaba/
ris:& cinaber : ot ſimile modo quo illi pipari nos
piper dicimus:licet nõ græca ea ſed barbara uoca/
bula putẽ cũ.c.exili atq;.i.latino utrobiq; ſcribiẽ:
dicitur ab aliquibus minium tãtum in ſingulari:
Quod teſte Pli.li.xxxiiii.natu.hiſto.repitur in ar/
gentariis metallis.Vnde ait miniũ quoq; & nunc
iter pigmenta magnæ auctoritatis & quõdã apud
Romanos fuit:& ut ſacri auctores tradunt : qbus
ut ait idẽ auctor Verius credi neceſſe eſt Iouis ipſi/
us ſimulachri faciẽ diebus feſtis minio illiniri ſoli/
tam:triũphãtiũq; corpora:& ſic Camillũ trium/
phaſſe:cuius rei cauſam magis admiratur Pli.quã
reddat:iuxta quod ait Virg.in ægloga quæ inſcri/
bitur gallus.Pan deus archadiæ uenit:quem uidi/
mus ipſi Sanguineis ebuli baccis minioq; ruben/
tem.Quod ꝓpter ætheris ſimilitudinẽ qui Iuppi
ter eſt:fieri dixit Seruios.Vnde ut ait triũphãtes q
omia iouis ferebant inſignia minio tingebantur.
Pli.etiam ad ea quæ diximus ſubdit cõſtare æthio
pum ꝓceres totos illo tingi:& tũc ibi deoꝝ ſimu/
lachris colorẽ eſſe.Sed aliud uult eſſe cinabaris:ali
ud miniũ.Nãq; ut ait li.xxxv.ſunt autẽ colores au
ſteri aut floridi.Vtrũq; natura aut mixtura euẽit.
Floridi ſunt quos dominus fingẽdi ꝑſtat:ut mini
um arminiũ:cinabaris:chryſocolla:iclytũ purpu/
riſſum.Cæteri auſteri:& ex oibus his aliis:de qui/
bus oidebimus in dictione ſinopis.
Cinædus cũ.c.exili &.i.latino atq;.æ.dipht. ſcribiẽ:
puer eſt qui & ætate & forma ad patiendum eſt
aptus.Nã cõponiẽ ex:κινῶ uerbo quod mouere i/
dicat atq; experiri:& αἰδοῖα uerẽda:ut Martia.in
xii. Addixti labiane tres agellos : emiſti labiane:
tres cynædos:pedicas ſabiane tres agellos.Iuue. in
ſaty.Neuoli dat eiſdẽ ferre cinædis. Et in.ii. ſaty/
ra.Inter ſocraticos notiſſima foſſa ciædos. Quod
ideo dixit quia cũ apud ſocra. ẽ elegantis formæ
adoleſcentes bonis moribus lr̃iſq; & philoſophia
inſtituerẽtur. Eo modo Pedicones & ſceleſtos ui/
ros uitare inſtructi erãt:quo uiatores intercedẽtes
foſſas uitare ꝓcurẽt : & quãto notius eſt ꝑcipitiũ
tanto magis illud deuitant:quare inuehens Iu.cõ/

tra pædiconē illū q triſtibus abūdabat obſcœnis: & merito notis a modeſtis adoleſcētibus: ut illū euitaiēt aii caſtigas turpia cū ſis iter ſocraticos no tiſſima foſſa cinædos.

Cynegirus pria cū.c.exili &.y.græco: ſecūda cū. æ. diphthongo: penultia cū.i.latino ſcribit: fuit teſte Herodoto lib.hiſto.vi. uir athenienſis Euphorio nis filius.

Cymætha prima cū.c. exili &.y. græco penultima cū.æ.diphthongo:& ultima cū.th.aſpirato ſcribi tur: Ponitur a Theocrito nomen capræ & aliquan do buculæ.

Cinyras pria cū.c.exili &.i. latio ſeqns cū. y: græco ſcribit fuit Paphi filius & rex cypri: ut oſtēdit Oui. habuitq; filiā Mirrhā ex q̄ adonē gēuit: ut uidius i dictiōe adōis: de quo clemēs i ſtromatiis. Nūq̄.n.cī prius ille cinyras mihi pſuadet potuerit auſus lu xorioſas cærimōias ueneris ex nocte diei tradet ci ui ſuæ meretiici diuinū honorē dferre ɔtēdēs. Alt fuit aſſyriorꝫ rex i lapidē uerſus ob filiorꝫ iſortūia.

Cineas cū.c. exili &.i.latio atq; unico.n.ſcribit licet a nōnullis græcis ēt cū duplicato .n. ſcriptū cōperi fuit teſte Plu.in oita Pirrhi uir theſſalus: & pirrhi amiciſſimus. Quem admirandæ memoriæ fuiſſe oſtendit Soli.

Cinyps cū.c.exili &.i.latino: ultima cum.y. græco ſequēte.ps.ſcribitor: fluuius eſt garamāium ut te ſtis eſt Hero.li.hi.iiii. Nā ut ait a caritōe colle pro fluit: & in libycum mare iter duas ſyrtes cadit pa ſcitq; ut ſcribit Hircos maxios: q̄ ab illo cinyphei dicunt: dicente ēt Vir.li.geor.iii.

Nec minus interea barbas incanaq; menta.
Cinyphei tondent hirci ſetaſq; comantes.
Vſom in caſtrorꝫ & miſeris uelamina nautis.

Qui & ioxta illū legas iſurgere ſeggetes mōſtrare uidetur Ouidius lib.ii. de ponto cum ait.

Cinyphiæ ſegetis citius numerabis ariſtas.
Quam tibi noſtrorum ſtatuatur ſumma laborꝫ.

Cinyphei prima cum.c. exili &.i.latio: ſequēs cum y.græco ſcribitur: cognomē eſt hircorꝫ i aphrica: ut i ſuperiori dictione uidimus.

Cinnamomū cū.c.exili &.i. latio atq; duplicato.n. ſcribit: frutetū eſt i ethi.qđ teſte Soli.ſitu breui na ſcit ramo hūili & depſſo: cū nūq̄ oltra duas olnas aſcēdat.& qđ gratilius pūcit eximiū magis dr. eius radicē ait Pli.li.na.hi.magni pōderis oidius i pala tii tēplo: qđ fecerat diuo Auguſto ɔiūx auguſta au reæ pateræ īpoſitā ānis oībus i grana durabat do nec id delubrū icēdio cōſumptū ē: nec eodē teſte ci namomū & caſia ſūt arabū. ſed cinamomū idēq; ci namō naſcit i æthio. trogodytis cōnubio pmixta

Cinnamū cum.c. exili & .i. latino atq; duplicato.n. ſcribit: ſimilis ē arbuſcula cū cinnamomo de qua Oui.li.faſtorꝫ.iii.dū baccho loqueret meminit cū ait. Cinnama tu primus captiuaq; tuta dediſti.

Cynnomia prima cū.c.exili &.y.græco: penultima cū diphthongo compacta ex .y. græco &.i. latino ſcribitor ot ſupra cum de ea diphthongo loquere mur oſtēdimus. Et īterp̄tari poteſt canina muſca. Nam componitur ex κυνος quod eſt canis & μυ ια muſca.

Cynocephali cū.c.exili utrobiq; & .y. græco in pria ſcribit: beſtiæ q̄dā ſunt ex ſimiarū gūe i oībus pter q̄ in capite qđ caninū hēnt: hūanā ſpēm deferētes. Nāq; dictio eſt cōpōſita ex κυνοσ qđ ut dixius ca nē idicat & κεφαλη capot: q̄ſi caninū caput hñtes Suntq; teſte Solino in ptibus æthiopiæ ſeq̄ntiſſi mi: uiolenti ad ſaltū feri morſu: nunq̄ ita māſueti ut nō ſint magis rabidi: & de his ſenſiſſe Ouidiū i prima meta. arbitor potius q̄ de ſimiis: cum dicit ex ſanguine fulminatorꝫ gigātū nata eſſe aialia his uerſibus: Perfuſam multo natorꝫ ſāguine terram Immadoiſſe ferunt calidumq; aiaſſe cruorē. Et ne nulla ſuæ ſtirpis monomenta maneret: In faciē uertiſſe hominū ſcæuæq; auidiſſima cædis.

Cynocephalea cū.c.exili utrobiq; &.y.græco in pri ma atq;.æ.diphthōgo i penultima ſcribit: herba ē caput canis rep̄ſentans: hanc dixit Apion grāmati cus teſte Pli.lib.xxx.natu.hiſt. ab ægyptiis Oſiritē uocari: diuinamq; eſſe cōtra oīa ueneficia: ſed tota erueretur: ſtatim eum qui eruiſſet mori.

Cynogloſſa cum.c.exili &.y.græco ſcribitur: herba eſt ſimilitudinem habens ligoæ canis uidelicet ci nos.i.canis γλωσσα lingua.

Cynorhodos pria cum.c. exili &.y.græco: penulti ma cū.rh.aſpirato ſcribit: dr a noſtris teſte Pli. li. xxv.natu.hiſt. roſa ſilueſtris: ſed propria dictionis litteratura interp̄tatur canis roſa. Nā cinos quod ē canis cōponitur cum ροδοσ: quod eſt roſa: q̄ ſane ſic quoq; uocata eſt: quia ut ait Pli.lib.viii.na.hiſt. eius radix ad morſum canis rabidi unicum reme dium oracula quodā compertum fuit. Idē totius herbæ ſuccum cum lacte exhibitom afficet dixit.

Cynoſura cū.c.exili &.y.græco atq; unico.ſ. ſcribit dici pōt canis ura.i. cauda. Nā teſte Agloſthene q naxica ſcripſit: fuit una ex Iouis nutricibꝰ de nym phis idæis: a cuius noīe urbs i arcadia & portus q ibidē ē & agri maior ps cynoſura appellata fuit: q iuppiter ob ſuſcepta beneficia i cælū locauit. Et ob ſimilitodinē cū Arcto Caliſtōis: & ipſa arctos licet mior dicta fuit: ut in ea dictiōe uidebius. Eſt ergo cynoſura mior urſa: đ q̄ Lo.li.ix.ait: te ſegnis cyno ſura ſubit: tu ſicca pfundo Mergi plauſtra putas.

Cynicus cū.c.exili utrobiq; &.y. græco in pria: atq; i.latino in penultia ſcribit: fuit philoſophorꝫ quo rūdā agnomē: eius ſectæ priceps Antiſthenes athe nienſis fuit qui teſte Laertio cum diſſeret in gym naſio qđ κυνοσαργες appellabat: nō lōge a ianu is cynicū cognomē ſuæ ſectæ dedit. alii uero ex no ſtris qoidā cognomē id canibus acceptū fuiſſe di cūt: Quia ſicut cāes natura mordaces ſont. ſic phi illi i ſectādis uitiis mordaces eē dicerent. Nā ut re fert Laertius i oita Diogenis cynici: interrogatus Diogenes quare canis diceret: reſpōdit qa in eos q dant blādior: i eos q nō dant oblatro: malos autē mordeo: Quin & cū ſepultus eēt apđ Corinthum iuxta portā: q̄ i æſhmū fert ſop illiꝰ tumulo erecta fuit colūna ſup qua canē ex pario lapide exculpſe re. Alii uero cynicos ex eo dictos fuiſſe arbitrant qa eorꝫ nōnulli uelut cāes abſq; uerecūdia pudēda exercere niſi fuerit: ut Crates thebanos cū uxore Hipparchia. & alii nōnulli. Ego uero gymnaſii co gnomē illius primitus cynicorꝫ nomē dediſſe exi ſtimo & cauſas alias ex cōſeq̄ntibus ēt illis ſucceſ

ſiſſe.hi Diocle teſte phiam naturalē & rōnalē tolle
bant:ſoliq; morali innitebanť. Repudiabāt libera
les artes maxīe geometriá & muſicá:placebat eis fi
nē eſſe ſcđm uirtutē uiuere. Stoici hoc idē dixerūt
plærunq; herbis & aq̄ tantūmodo utebanť. Cyni
ci nobilitatē & diuitias abiicebāt:q̄ ſane ſectá plu/
res putauere nō eſſe uitæ conſentaneam.

Cynthos cū.c.exili &.y.græco atq;.th.aſpirato ſcri/
biť:mōs eſt in delo iſula decorus natiuitate Apol/
linis & Dianæ:tantæq; celſitudinis teſte Seruio:q̄
umbra ſua totius inſulæ ambitū tegat: a quo &
apollo cynthius & Diana cynthia nominātur.

Cynthius prima cū.c. exili &.y. græco penultima
cum.th.aſpirato ſcribiť &.i.latio:cognomē ē apol
linis a cyntho mōte accæptū:unde ait Oui.li.i. de
arte:Cynthius ad moti uaccas pauiſſe phereas fer/
tur & i pua delituiſſe caſa. Qui & figuratæ a Vir/
gilio ꝑ octauiano poniť in ſileno cum ait: Cū ca/
nerē reges & ꝑlia cynthius aurē Vellit.i. Octauia.

Cynthia pria cū.c.exili &.y.græco penultima cū.th
aſpirato &.i.latio ſcribiť: & ꝑ diana a poetis poni
cōſueuit:ut Hor.in.iii.carminū.Tu curua recines
lyra latoná & celeris ſpicula cynthiæ. At cuius ſi/
militudinē & Proptius amatá ſuá cithiá uocauit
q̄ Hoſtilia ꝓprio noie dicebať:cū in prío ſui opis
carmine ait:Cynthia prima ſuis miſeꝝ me cæpit
ocellis.Cōtactū nullis āte cupidinibus:Cuius me/
minit Iuue.i ſatyra Credo pudicitiá cū ait: Haud
ſimilis tibi cynthia:nec tibi cuius Turbauit niti/
dos extinctus paſſer ocellos.hoc ē tūc Credo pudi/
citiá moratá i terris.cū mōtana uxor ſternebat to/
rū frondibus: & culmo.i.paleis: uicinarūq; feraꝝ
pellibus:q̄ ſane tibi o cynthia Proptii amica haud
q̄q̄ ſimilis erat. Nec tibi o Leſbia amica Catulli: q̄
ita delicata fuiſti:ut cū paſſerē hēres quo delecta/
baris:& is moreref tāiu fleuiſti q̄ tumor tibi oculi
deturbari fuerit ipſo dicēte Catullo i li.i.Lugete o
ueneres cupidineſq;: Et q̄tū ē hoium uenuſtioꝝ.
Paſſer mortuus ē meæ puellæ.Quē plus illa occu
lis ſuis amabat.Nam mellitus erat ſuáq; norat.Ip/
ſam tam bene q̄ puella matrem.
Nec ſeſe a gremio illius mouebat:Sed circū ſiliens
modo huc modo illuc.
Ad ſolá dominá uſq; pipillabat.Et in fine ſubdit.
Tua nunc opera meæ puellæ.Flendo turgiduli tu
ment ocelli.

Cypariſſus pria cum.c. exili &.y. græco reliq̄ uero
cū.i.latio & duplicato.ſ.ſcribiť.Sed q̄doq; ſic: q̄do
q; uero.y.græcū in.u.noſtrū cōuertimus: ac diciť
cupſſus.Nam cypariſſus primū:ut Vir.li.æneí.iii.
Aeriæ q̄rcus:aut coniferi cypariſſi:Oui.li.meta.x.
Sed tamē ante alios ceæ pulcherrimæ gētis.Gra/
tus erat cypariſſe tibi: Cupſſus uero ēt ſcribiť: ut
Vir.li.geo. prío: Et tenerá a radice ferēt ſiluane cu
pſſū.Nāq; fuit Cupſſus puer formoſus a Siluano
amatus:de quo Oui.l.x.oēm fabulá explicauit: Et
q̄a lachrymis diſſolutus puer ob dolorē iterfectæ
ceruæ in eá arborē cōuerſus fuit:dicūt illá iferis cō
ſecratá: hoc ē lachrymis & luctibus. Seruius uero
dixit inferis cōſecratá:q̄a cæſa nūq̄ reuiueſcit:unde
moris eſſe Romani rettulit ramū cupreſſi āte do/
mum funeſtá poni funere:hoc ē cadauere pollutá
Ne q̄ſquá per ignorantiam ingrediens pollueref.
Quaē ab Horatio iuſſa cupreſſus:eſt & a Virgilio
atra:hoc eſt funeſta nuncupať Verum de qualita/
te ligni locutus Plinius lib.xvi.natu.hiſto: inquit:
Cariem uetuſtatēq; non ſentiūt cupreſſus: cedrus:
hebenus:lotus:buxus:taxus:iuniperus:oleaſter &
olea tardiſſime larix:robur:ſuber:caſtanea: iuglás
rimá fixuráq; nō capit ſpōte cedrus cupreſſus olea
& buxus:maxime æterná putát hebenū & cupreſ
ſum cedrūq; claro de oībus idicio.Ná tēplo ephe/
ſiano Dianæ utpote tota Aſia extruente cū quadri
gentis ánis peractū ſit: conuenit tectum eius cedri
nis trabibus: de ipſo ſimulachro deæ ambigiť.cæ
teri ex hebenō eē tradūt.Mutianus ter cōſul ex his
qui proxie uiſo eo ſcripſere uitigineū & nūq̄ mu/
tatū ſepties reſtituto templo: ualuas eē e cupreſſo
& iá quadringentis prope ánis durare. Materiem
oēm nouæ ſimilē.Et ſubdit nōne ſimulachrū io/
uis in arce e cupreſſo durat cōditū ſexenteſimo ſe
xageſimo primo áno dicatū. Memorabile ēt utice
tēplum apollinis ubi cedroꝝ trabes durant: Ita ut
poſita fuere prima urbis eius origine ánis ſexcētis/
ſeptuagintaocto. Et in hiſpanis aiunt templū Dia
næ a Zacyntho aduectæ cū conditoribus áno de/
centeſimo ante excidiū Troiæ ut auctor ē bochus.
Fuit ēt cypariſſus teſte eodē Pli.li.iiii.na.hiſt. urbs
in Achaia & ſinus circuitus quinq; & ſeptuaginta
miliariū.Idem oſtendit Home.li.ii.ilia.

Cyprus cū.c.exili &.y.græco ſcribiť: iſula eſt in car
phathio mari ſita: porrectaq; iter ciliciá & Siriam
iter alias orbis iſulas famoſiſſima: ueterū diuitiis
abundás:luxi plurimum dedita.Ob quod Veneri
ſacrá dixit Florus lib.iii. Eſt cyprus teſte Pli. circa
finē libri.xii.natu.hiſt.arbor odorata i ægypto fo
liis & ſemine ſimilis coriádro.Quá ut ait q̄dá eſſe
dicunt arborē quæ in Italia liguſtrum uocatur.

Cyprianus prima cū.c.exili &.y.græco ſequens cū.
i.latino ſcribiť nomē eſt patrium: ac ēt uiri ꝓpriū

Cyphus cū.c. exili & .y.græco ſcribiť: Genus erat
poculi quo utplurimū utebāť āriq i ſacris:ut Vir.
li.æneí.vii.Hoc pr̄ anchiſes cypho libabat ad aras:
& dr̄ ēt ſcyphus cū.ſ.ante.c. ut i ea dictōe uidebios

Cypſelus cū.c.exili &.y. græco atq; unico.l. ſcribiť
fuit teſte Her.li.hi.i.pr̄ Periádri corīthioꝝ tyrāni.

Ciranus cum.c.exili &.i.latino atq; unico.n.ſcribi/
tur:fuit Licius & Sarpedonis comes: quem teſte
Homero libro iliados.v. Vlyxes in bello troiano
interfecit.

Circes cū.c.exili utrobiq; &.i.latio ſcribiť:fuit So/
lis & pſæ nymphæ filia:ut poetæ atteſtanť: q̄ habi
taſſe haud lōge a caieta urbe cāpaniæ ferūt i mon/
te quodā oli iſula q ab eo uſq; i hūc diem circæus
eſt appellatus ut teſtis ē Ho.in odyſſea:& Vir.cir/
ca initiū li.vii.æne.Nec mons ille teſte Ser. freto
maris ſed paludibus a continenti ſepatus erat: q̄s
limus ex albanis mōtibus defluēs tádem comple
uit:& terre cōtiguum fecit ſup quo grande olim:
ut aſſerit oppidū fuit: ut circei ut gabii uulſini: &
aliæ q̄plures urbes in plurali dicebanť. Quod Iu.
ipſe in ſaty.Criſpini oſtēdere uideť cū ait de Nero
ne qui circæis nata forent an lucrinum ad ſaxum
rutupinoue edita fundo oſtrea callebat: & Hor.

Oſtrea circeis:miſeno oriunť echini : Nec de mõ/
te ſane intelligere potuerunt:q circæus in ſingula/
ri dictus erat:ſed de oppido magis quod ſic quoq;
uocabatur:& in ſingulari circæű:ut utrunq; oſten
dit Liui.& Hora.in epodo.Non ut ſupni uilla can
dens tuſculi circæia tangat mœnia.
Circus cum.c.abſq; aſpiratiõe utrobiq; &.i.latino
ſcribitur.Quidã uero cum.y.græco ſcribendum
& græcű uocabulum putauerűt:eo quod κυκλος
apud græcos p.y.græcű ſcribitur : a quo circum ſi
mili mõ cum.y.græco deduci exiſtimarűt.qđ no/
bis minime uideri poteſt.Nã cyclus qdem ſi apud
nos ſcriberetť:fatemur græcű eẽ Non ãt circus : qa
alia litteraturã & uocẽ ſeqť.Nã dictio eſt latina: &
a circűeo nomen traxit Vnde ſi cű.y.græco ſcribe/
retur:& ab eo quoq; deſcendentia oia p.y.græcű
ſcribenda eſſent:ut eius diminutiuű circulus : qui
& circuitus & uerbű ipſum circumeo. Itẽ & ꝓpoſi
tio circű & ſimilia qđ nemo unq̃ uidit. Itaq; licet
recte ciclus cum.y.græco ſcribať:qđ apud nos nõ
niſi i cõpoſitiõe aut deriuationẽ cõperiť: ut hemi/
ciclus:clades.ciclops nõ tamẽ circus cum.y.græco
ſcibi põt:aut ex illis cõpoſita ut ſemicircus:aut ſe/
micirculus cű dictiõe ſint latinæ:& a uerbo circű/
eo deducanť teſte Seruio:a quo circẽſes eodẽ teſte
ſup.iii.geor.q̃ſi circűenſes dicti ſunt ludi: ꝑpterea
qđ apud antiqtatẽ rudẽ:q̃ nundű ſpectacula i fabri
caꝶ ornatű deduxerat:inter enſes & gladios locis
uirentibus agebãť.Et medio i loco munera collo
cabãt ut Vir.li.æneï.v.Munera principio ante ocu
los circoq; locanť i medio:Erat ludicrum ut eq ui
ctis curribus a circi carceribus deſcẽdentes ex uno
latere circi decurrerẽt : & cű ad ſűmű aduẽtaſſent
ſe ĩde diuerterẽt.& ex alio latere recurrẽtes ad pri/
mã uſq; circi metã reducerenť:ut late & pulcherri
me deſcripſit Sophocles in ηλεκτρα:Quare a græ
cis ιπποδρομοσ:hoc ẽ equoꝶ curſus circus ipſe
ιπποδρομιοι circẽſes ludi uocitati ſunt dicẽte Iu
ue.in Saty.Stẽmata qd faciűt:Sic laudamus equű
facili cum plurima palma Feruet & exultat rauco
uictoria circo:ob clamorẽ.ſ.applauſum circűſpe/
ctantium:Nã diſponebať circus i formã ſpacii ob
lõgi:ita ut in ſummitate ſpacii:hoc ẽ i loco ubi eq
reuolueanť ſpecies hemicicli cõſtituta uidebať: In
circuitu uero gradus inſurgebãt:in qbus ſpectan/
tes ſedere cõſueuerant:Vnde naturalem circű de/
ſcribens Vir.li.æneï.v.inquit.

Hoc pius æneas miſſo certamine tendit.
Gramineum in cãpű:quẽ collibus undiq; curuis.
Cingebant ſiluæ:mediaq; in ualle theatri:

Circus erat.Habebant ergo prius curuos colles pro
ſeſſilibus gradibus:q quidẽ populi conſeſſus teſte
ſeruio i eundẽ librű cauea uocabať:dicente Vir.in
eodẽ lib.Hic totű caueæ cõſeſſum ingẽtis . Et ora
pria patrű magnis clamoribꝫ ĩplet.Et li.viii.Cõſe
ſſu caueæ magnis circẽſibus actis:Qui & id eẽ di/
xit Seruius qđ Iuue.ait Oĩbus ad podiű ſpectanti/
bus:q̃ſi podium cű cauea idem eẽ uelit:Mihi uero
uideť ex iiſdẽ auctoritatibꝫ podiű cauea magis to/
tum circű:quam tantűmodo cõceſſum deſignare
ita ut recte poſſe dicere uideamur gradus ſeſſiles i
podio & cauea:hoc ẽ in circo degere.Quin & i ip/
ſo circi medio:ut apud Conſtantinopolim: & Ro
mæ cõſpexius : atq; ex approbatis auctoritatibꝫ ac
cæpimus locabanť obeliſci:ut in ea dictiõe uidebi/
mus:ſepulchra nobiliű uiroꝶ: & rex aliæ ſpecta/
tione dignæ circű q̃s hoc ẽ inter eas res ſic p ordi/
nem i medio diſpoſitas eq decurrebãt.Dicebať eti
am circus ſtadiű:& locus ubi curſus erat equorű
curriculű ſtadii: ut ex multis auctoribus conſtare
põt:& Gelli ꝓcipue circa initiű noctiű atticaꝶ . At
locus ille unde eq ipſi primo mittebanť.oppidum
teſte Varrone de lingua latina.Neuius appellauit.
Poſtea ut ait dicti ſunt carceres eo qđ coerceãť eq:
ne inde exeant:anteq̃ magiſtratus ſ gnű miſit ; iux
ta quẽ ſenſum Vir.in fine primi geor.ait Vt cum
carceribus ſeſe effudere quadrigæ: addunt in ſpa/
cia:& fruſtra retinacula tendens.Fertur equis auri
ga:nec audit currus habẽas:Et lib.iii.Ruűtq; effu
ſi carcere currus Sane Octauianus teſte Suetonio
in illius uita:in circo aurigas curſoreſq; & cõfecto/
res belluaꝶ ex nobiliſſima iuuentute ꝑduxit:Sed
& Troiæ ludű edidit frequentiſſimű.maiorű mi/
norűq; pueroꝶ priſci decoriſq; moris exiſtimans
claræ ſtirpis indolẽ ſic noteſcere·Similiter.C.Cali
cula:ut idẽ in eius uita rettulit edidit circenſes plu
rimos a mãe uſq; ad ueſpam interiecta mõ aphri/
canoꝶ uenatione:mõ Troiæ deſcurſione.Nec ul/
lis niſi ex ſenatorio ordine aurigãtibus Ludus tro
iæ q̃lis erat:& unde originẽ hűit : late & eloquẽti/
ſſime mõſtrauit Vir.li.æneï.v.Veꝶ circos in urbe
fuiſſe tres:& nõ plures diuerſis i locis legimus.Et
primű circű maximű cognoiatű fuiſſe:ſcdm flam
mineű:q & appollinaris ẽ dictus . Tertiű Neronis
circű in uaticano:de maxio loqť Liuius li.i.ab ur/
be:cuius locű a Tarquinio deſignatű oſtẽdit cű ait
Primű circo q nűc maxius diciť : deſignatus ẽ lo/
cus:diuiſa loca patribꝫ: eqtibuſq; urbis ſpectacula
ſibi ut qſq; facerẽt fori appellati. Nã eos foros uo/
cauere:qđ opus erat maximű. Vnde romanus po
pulus ſpectabat q̃ in circo munera edabanť:hæc il
le:Seruius uero ſup.iiii. æneï.i eű Virgil. locű iple
ſẽtq; foros flãmis ingt foros eẽ tabulata nauiű.ab
eo qđ inceſſus ferãr:& ẽ genus maſculini numero
tãtű plurali:Nec aliud q̃ tabulata itelligere uoluit
Liui.nã ut ꝓſeqtur ſpectauere furcis duodenos ac
terra ſpectacula alta ſuſtinentibus pedes. Ludicrű
fuit eq pugileſq; ex hetruria maxie acciti ſolẽnes:
ſed ut oſtẽdit Pli.li.xxxvi. natu.hi.fuit poſtea cir/
cus maxius a Cæſare dictatoꝛ extructus: lõgitudi
ne ſtadioꝶ triű latitudine unius : ſed cű ædificiis
iugeꝶ q̃ttuor:Corne.uero Taci.incẽdiű id deſcri/
bẽs quo Nerõis tpe rõana urbs pene cõflagrauit.
Initiű ingt in ea pte circi ortű.q̃ palatino cæliq;
mõtibus cõtigua ẽ hæc ille oſtẽdẽs eű circű fuiſſe.
cuius ueſtigia inter palatinű & auẽtinű.ẽt nűc cõ/
ſpiciunť.hűit circus maximus ꝑclariſſima quædã
circa ſe ædificia.In primis ædẽ Veneris: quã teſte
Liuio.li.ab urbe.x.Fabius Gurges conſulis filius
aliquot matronis ſtupro dãnatus ex eo mulctati/
cio ære cõſtruxit fuit ẽt teſte Pli.li.xxxv.apud cir/
cű maximű ædes cereris.Liuius.itẽ de bello mace
donico dixit .Cn. Liciniű duűuirű ædẽ iuuẽtutis
i circo maxio dedicaſſe.Oui.ẽt li.faſtoꝶ ſcribit uẽ/

plũ Mercurii circũ maximũ ſpectaſſe: ubi ad illũ
dixit. Tẽpla tibi poſuere patres ſpectãtia circũ idi/
bus ex illis ẽ tibi feſta dies: Idẽ li.vi. oſtẽdit colũnã
breuẽ marmoreã poſt ſũmã circũ fuiſſe: ad quã ro
mãi pfecturi ad bella haſtã eã ptẽ uerſus i q ituri
erãt piicere cõſueuerãt: ait.n. Proſpicit a tergo ſũ/
mũ breuis area circũ. Eſt ibi nõ puæ pua colũna
rotæ. Hinc ſolet haſta manu belli pnuncia mitti.
In regem & gentem cum placet arma capi. Erat
etiam in parte circii Herculis quoddã templũ: qđ
Sylla iuſſu Sibyllæ conſtruxit. Vnde ait Ouidius.
Altera pars circi cuſtode. ſub Hercule tuta eſt.
Quod deus eubuico carmine munus habet. Et
ſubdit: Si titulos quæris ſilla probauit opus. Nam
aliud erat Herculis tẽplũ in foro boario: i qđ teſte
Pli.li.x.na.hi. nec canes nec muſcæ itrare poterãt
eo qđ poſt prias tẽpli ualuas Herculis claua locata
fuit: cũ q̃ eo i tẽpli loco Cacũ occideret: cuius odo
re & nõ imerito abſterrerent̃ canes. Circus flãmi/
neus iõ dictus ẽ: qđ i pratis flãmineis conſtructus
fuit. Vnde Liuius itaq; ide cõſules: nec criminatiõi
locus eſſet. i prata flãminea ubi nũc ædes Apolli/
nis ẽ. iã tũ apolliarẽ appellabãt. aduocauere ſenatũ
Et i eodẽ lib. ea inqt oĩa i pratis flãmineis cõcilio
plæbis acta: quæ nũc circũ flãmineũ appellãti ex q
bus nõnulli certiſſie affirmare uolũt eũ flãmineũ
circũ fuiſſe: q nũc quoq; agõ uocitat̃: iuxta quẽ te/
ſte Pãdulpho lateranẽſi eccleſiæ hoſtiario Hadria
nus primus romanus ponti. in edæ Apollinis ec/
cleſiã cõſecrauit Apollinaris martiris & pſulis Ra
uẽnatis: ut nuis ſimilitudie memoriã idolo℞ cõfũ
deret: Nãq; i eo circo apollinaria i honorẽ Apolli
nis celebrari cõſueuerãt: dicẽte Macro. de ſaturna/
libus: bello punico apollinaris ludi ex ſibyllinis li
bris primũ fũt iſtituti ſuadẽte Cornelio Ruffo de
cẽuiro: & iſra ſubdit. Inq; eã rẽ duodecim millia
æris ptori: & duas hoſtias maiores dari decẽ uiris
pcæptũ ut græco ritu hiſce hoſtis ſacrum facerent
Apolli boue aurato: & capris duabus albis auratis
Latonæ fœmina aurata: ludos i circo populus co/
rõatus ſpectare iuſſus Corne. ẽt nepos teſte Priſci.
i.ix. dixit ædes Martis ẽ i circo flãmineo archite/
ctata ab Hermodoro ſalaminio. Circũ aũt Nerõis
i uaticano fuiſſe oſtẽdit Plinius lib. xxxvi. na. hiſt.
de quo i dictione obeliſcus uidebimus.

Chiragra cũ. ch. aſpirato &. i. latino ſcribit̃. dici põt
manuũ dolor. Nã cõponit̃ ex χειρ quod ẽ mãus &
αγρα dolor atrocitas uel aſpera iſirmitas: & ſimi/
li mõ cõponit̃ podagra: uidelicet a podos. i. pedis
& agra dolor: quam incurabilem dixit Ouidius
li. i. de ponto cum ait.
Soluere nodoſã neſcit medicina podagram. Nec
formidatis auxiliatur aquis.
Ideſt rabidis hominibus qui more rapidorum ca
nũ licet acriter ſitiãt aquã abhurrẽt & timẽt: unde
Lucanus lib. vi. Non ſpuma canum quibus unda
timori eſt.

Cyrene abſq; aliq̃ aſpiratiõe uel diph. & cũ. y. græ/
co ſcribit̃: fuit uirgo miræ pulchritudinis filia pe/
nei regis Arcadiæ: ſiue ut poetæ dicũt Penei flu/
uii. Vir. li. ge. iiii. ad Cyrenẽ locutus ait triſtis ari
ſteus penei genitoris ad undã Stat lachrimãs. hãc
Apollo e mõte pelio Theſſaliæ rapuit. Et illã i fini
bus libiæ ad iuga mõtium ægipto adiacentiũ de/
duxit: quæ teſte Iuſtino lib. xiii. quattuor illi filios
peperit Ariſteũ Nomium Antæũ & Argæũ: quo
in loco Batus cyrni filius ex ſolutis linguæ nodis
Apollinis reſpõſo ciuitatẽ cyrenẽ cõſtruxit: regnã
te Romæ Anco Martio. a qua tractu tpis libya ip/
ſa cyrenæa uocata fuit: & ſcribit̃ cyreneus cũ diph
thongo in penultima.

Cyrnus cũ. c. &. y. græco ſcribit̃: fuit rex terapnes. i.
corſicæ: a quo iſula cognomẽ cyrne anteq̃ corſica
uocaret̃ accæpit: & fuit pater batti q cyrenẽ urbẽ li
byæ cõſtruxit: ut in ea dictione uidimus.

Cyrne cũ. c. exili &. y. græco ſcribitur: inſula ẽ in li/
guſtico mari: quã hodie corſicã uocamus dicta pri
mũ teraphne. Deide cyrno rege cyrne cognomia
ta. Vnde cirnæus cum. æ. diphthongo. Virgili. in
Meri. Sic tua cyrenæas fugiant examina taxos.

Cyrinus pria cum. c. exili &. y. græco: ſequens cũ. i.
latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Chirographũ prima cum. ch. aſpiratu &. i. latino:
q̃q̃ apud græcus ſit ei diphthõgus: & ultia cũ. ph.
aſpirato ſcribitur: dici poteſt manus inſcriptio.

Chiromãtia pirma cũ. ch. aſpirato &. i. latino: ultia
cum. t. ſimplici &. i. latino ſcribit̃. dici põt manuũ
diuinationi. Nã componitur ex χειροσ: quod eſt
manus: μαντια diuinatio.

Chironomos p. ch. aſpiratũ &. i. latinũ ſcribit̃ ẽ cõis
generis. & dicit̃ ille uel illa: qui quæue mãibus ge
ſticulat̃ & ludit. Nã cõponit̃ ex χειροσ: quod eſt
mãus: & νομοσ lex. Vnde Iuuena. i ſatyra Credo
pudicitiã: Chironomõ lædã molli ſaltãte bacillo:
& ide chironomãs tis. Vt idẽ i ſatyra Si te pᵱpoſi/
ti ſqt Structorẽ iterea nequa Idignatio deſit. Saltã
tẽ ſpectas: & chironomanta uolanti Cultello.

Chironõia mõ cũ ſimili ſcribit̃ & cõponit̃: q̃ ut ait
Quiti. in noie ipſo declarat̃ lex geſtus: q̃ ab ipibus
heroicis orta fuit. Et ſũmis græciæ uiris & ab ipſo
ẽt Socrate pbata. A Platune quoq; i pte ciuiliũ po
ſita uirtutũ & Cryſippo in pceptis de libero℞ edu
catione compoſitis non omiſſa. Nam ut ſubdit
Quiti. lacedæmonios qdem etiam ſaltationẽ quẽ
dã tanq̃ ad bella quoq; utilẽ habuiſſe iter exercita
tiones accæpimus. Neq; ut ait id ueteribus Ro/
manis dedecori fuit.

Chirodita eodẽ mõ ſcribit̃: tũica ẽ teſte Gellio li. vii
noctiũ attica℞: plixa ultra bracchia: mãus totas
ac pde digitos opiẽs: unde nomẽ aſſumpſit: quã
ferre Romæ atq; i oi latio indeco℞ fuit: Vnde. P.
Africãus uerba hæc i. P. Supplitiũ gallũ hoiem de
licatũ obiectauit. nã q quotidie unguẽtatus aduer
ſus ſpeculũ ornet̃: cuius ſupcilia radunt̃: q barba
uulſa fœminibuſq; ſubuulſis ãbulet q i cõuiis ado
leſcẽtulus cũ amatorẽ cũ chirodita tũica iferios ac/
cubuerit. q nõ mõ uioſus: ſed uiroſus quoq;: ſit: eũ
ue qſq; dubitet qn idẽ fecerit: qđ cinædi facẽ ſolẽt
ſimile Vir. Et tunicæ inquit mãicas: & habent re
dimicula mitte.

Chirõ cũ. ch. aſpirato &. i. latĩo licet apđ. græcos ſit.
ei. diphthõgus ſcribit̃: fuit Saturni filius ex philly
ra Oceani filia: cũ qua Saturnus cũ concuberet: &
Opes eius uxor aduenirẽt: in equũ cõuerſus chire

nē cētaurū gēuit: ꝑ dimidio hoīem.& reliquo di/
midio equū.unde ait Vir.li.ge.iii. Talis & ipſe iubā
ceruice effudit eqna.Cōiugis aduētu ꝑnix Satur/
nus:& altū Pelion hinnitū fugiēs ipleuit acuto ara
tus uero nil de aduētu uxoris cōmemorās dixit
Saturnū q̄rētē ꝑ.Thraciā filiū iouē i equū conuer
ſum cū Philire cōcubuiſſe: & Chironē ut diximus
ꝓgenuiſſe q ab ipſa phillire phillirides cognomia
tus ē.Vt Vir.li geor.iii. Phillirides chirō amithao
niuſq; melāpus. At ipſe chiron nō mō centauros
ſed cūctos hoies ſui tpis bonitate & iuſticia ſupa/
uit:dicēte Germāico i arateo.Hic erit ille pius chi
ron iuſtiſſimus oēs inter nubigenas & magni do
ctor achillis.Nauigauitq; teſte Orpheo cū argōau
tis : dicēte ευτα Δε Χειρον λικαιο τατοσ κενταυ/
ρων . Quē & iudicē illoꝝ & medicū fuiſſe dixit.
Nā ut uidebius i dictōe Hippocrates:medicinā &
herbaꝝ bōitates ēt adinuēit q̄ poſtea docuit . Ae/
ſculapiū & Achillē . idē cū argōautis teſte Orpheo
αλλοτε Δα υφο βω κιθαριν μετα Χερι ι ορα σω.
Hoc ē nōnunq̄ Phœbo citharā māibus ꝑſonabat:
quā Achillē ſimiliter pulſare docuit Adhduc i pe
lio mōte cū ſemel diuerteret Hercules : & ſagittas
ipſius Herculis:in ſanguine idræ intinctas Chirō
māibus contrectaret;admiraretur q; quēadmodū
immania cētaureꝝ corpora illius īterfeciſſet:una
e manibus dilapſa pedem feriit.& illum in maxi
mas anguſtias coegit.Sed deoꝝ miſeratione poſt
ix.dies ad aſtra ſublimatus eſt dicente Ouid.libro
faſtorum.v.

Nona dies aderat cum tu iuſtiſſime chiron . Bis
ſeptem ſtellis corpore cinctus erat.

Chirurgia cū.ch.aſpirato &.i.latio utrobiq; ſcribit
ſed apd græcos i prima ē ei diphthōgus : q ut ſup
uidimus i.i.noſtrū cōmutata fuit . Nā cōponit ex
Χειρ:quod ē māus:& εργια opatio:ſed i cōpoſitio
ne mutat.r.ante penultia i. ου. diphthōgo . & dr̄
Χειρουργια,Sane ex ei diph.q̄ ē i pria qdā abiiciūt
e.& detinet.i.ac dicūt chirurgia:Quidā uero e cō/
trario abiiciūt.i.detinēt.e.ac dicunt cherurgia.Itē
nōnulli ſimiliter ex diphthōgo ātepenultiæ abii/
ciūt.o.ac retinēt.r.& i.u.noſtrū cōuertūt : & dicūt
chirurgia.alii uero e cōtrario abiiciūt.r.& retinēt.
o . ac dicunt chirogia: quæ in omnibus manuum
operationē indicat.

Cirtiſcus abſq; aliqua aſpiratiōe &.i.latio utrobiq;
ſcribit:fluuius ē teſte Hero.memorādus i ſcithia.

Cyrnus cū.c. exili &. y. græco atq; unico.r.ſcribit:
fuit ex Perſaꝝ potētiſſimus:& primo ab Aſtyage
auo materno expoſitus : q a paſtore regii pecoris
cōptus:& e nutritus:cū puer effectus iter paſtores
īperio uteret Ciri:hoc ē domini nomē accæpit:ut
dixit Iuſtius li.ſui epitomatis.i . Nā κυριοσ græ/
ce latine dominus dicit;ipſe deinde apud maſſa/
getas in prælio occidit.

Cirrha cū.i.latio & duplicato.r.atq; ſecūdo aſpira/
to ſcribit.ē mons ſeu collis pnaſi alio nomine he/
licō uocitatus:fuitq; appollini ſacer:unde Martia/
lis.Quid tibi cū cirrha:qd cū pmeſſidos unda : Et
inde cirrhæus:ut Iuue.in ſatyra:Exemplo quod/
cūq; malo inquit.Et cirrhæi ſpicula uatis.

Cyrillus pria cū.c.exili &.y.græco:ſeqns cū. i. latio
& duplicato.l.ſcribit : nomen eſt uiri proprium.

Chilo cū.ch.aſpirato &.i.latio atq; unico.l. ſcribit.
fuit philoſophus lacedæmonius:patre Eemageto
unus ex ſeptē ſapiētibus græciæ.hunc Pli.li.vi.na.
hi eius ſententiæ auctorē fuiſſe dixit:quæ i tēplo
Apollinis litteris aureis ſcriptura fuit γνωθι σε/
αυτον.i.cognoſce te ipſū.Idem teſte Laertio elegiā
ſcripſit aduerſus ferme ducentos in qua dicebat
futuroꝝ ꝓuidētia rōne poſſe cōpræhendi ꝓ uir/
tute uiri hūc eundē Herodo.li.hiſto.i.cum Hip/
porate in olympia cōueniſſe oſtēdit. Fuit idem in
loquendo breuis: ob qd' Ariſtagoras meleſius eū
breuiter loquendi modum chilonium appellauit
Sēuit circa primā & q̄nq̄geſimā Olympiadē:quo
tpe uiguit Aeſopus.obiit ipæ āplexus & oſculatus
filium q fuerat in olympia coronatus. Defūctum
aiunt ex immodica lætitia & in imbecili ſenio.

Cius cū.c.exili &.i.latino ſcribit:fluuius eſt Thra/
ciæ:q teſte Herodo.li.hiſto.iiii.expæōibus & tho
dope monte profluens:medium ſcindit æmum.
& in iſtrum defluit.

Chius cū.ch.aſpirato &.i. latio ſcribitur : inſula eſt
in mari ægæo:habēs aruiſium ꝓmontoriū:a quo
aruiſia uina deducebant.Vir.i daphni:Vina nouū
fundam calathis aruiſia nectar.Et hēt chius in pri
mitiuo penultimam breuē:ut Luca.in.viii Quas
a ſine caures:& quas chius aſpat undas:At in deri/
uatiuo producit.ut Hora.lib.ii.ſermonum:Cecu
ba uina ferens alchon coium maris expers.

Ciſſeus cū.c.exili &.i.latio atq; duplicato. ſ. &. eu.
diph.ſcribit:fuit teſte Vir.li. ænei.v. rex Thraciæ
dicente Aenea.

Cratera impreſſum ſignis:quæ thracius olim.
Anchiſæ genitori in magno Munere ciſſeus.
Ferre ſui dederat monumentū & pignus amoris:
Fuit & pr̄ Hecubæ uxoris priami:ut oſtēdit Euri
pides εκαβη cū ait: πολυδωροσ εκαβησ παις
γεγωσ τησ κισσεωσ.Ex quo patronymicū fœmi
ninum proficiſcitur ciſſeis. Vir.lib.ænei.vii.Ciſſe/
is pregnans ignes enixa iugales .

Cyſſus cum.c.exili &.y.græco atq; duplicato.ſ. ſcri
bitur:genus eſt hederæ:quæ teſte Pli.li.xvi. n atu/
ralis hiſto. ſola oium generū ſine adminiculo ſtat.

Cithara cū.c.exili &.i.latino atq;.th.ſequēte .a.uoca
li ſcribit:inſtrm ē muſicū:qd et ilyra dicitur.

Citharœdus prima cum.c.exili & .i.latino:ſequens
cū.th.aſpirato:& penultima cū.œ.diphthōgo ſcri
bit.Nam componitur ex cithara & ωιδοσ cātor:
ubi:diphthongus ex.ω.mega &.i.paruo cōuertit:
in.œ.diphthongū noſtrum quēadmodum ſupra
uidimus:cū de illa tractauimus. Muli et uero dici
tur apd Terentiū cithariſtria ſicut a cimbalo cim/
baliſtria:at cantrix ſeu cantatrix dr̄ apud eūdē pſal
tria a pſalmo uerbo græco:quod apud nos ē cāto.

Cythera prima cum.c.exili &.y.græco:penultia cū
ch.aſpirato ſequente.e. abſq; diphthongo ſcribit
fuit teſte Heſiodo i theogonia ciuitas Cypria qua
Venus ipſa cognominatur . Eadē litteratura ſcri/
bit inſula:quæ ultima ex cycladibus ponit. Laer
tius uero Laconiæ iſulam dixit:quæ prius porphi
ris dicta fuit:ut i ea dictione uidebims. Sed ob ce/
lebratum Cythereæ templum : Quod in illa erat

cythera neutri generis & tãtũmodo ĩ plurali co/
gnominata fuit. Virg. in primo æneidos: Hũc ego
ſopitũ ſomno ſup alta cythera Recondã: & libro
decimo. eſt paphos idaliumq; tibi ſunt alta cythe
ra: ſicut hæc ſolẽnia & hæc artaxata ĩ plurali ſimi
li mõ tantũmõ declinant ur: ut Iuuẽalis. Sic præ/
textatos referunt artaxata mores: de quibus ĩ ſuis
dictionibus uidebimuſq;.

Cytherea prima cũ. c. exili &. y. græco: ſequẽs cum.
th. aſpirato &. e. uocali tam ĩ penultima q̃ ante pe/
nultima abſq; diphthõgo ſcribiť: ſane apd̕ græcos
in penultima ẽ. ei. diphtõgus: ob quod dixit Serui
us ſuper. vi. æneidos dici cythéream pro cytheriã:
hoc eſt uoce græca: ubi illa diphthongus ſic ſonat.
Et eſt cytherea Veneris cognomen a cytherea ur/
be cypri: ut in præcedenti dictione uidimus.
Vnde uocabulũ cythereia & cythereus p diuiſio/
nem. ei. diphthõgi deduciť. ut Oui. lib. metamor/
phoſeos. xiii. Fert humeris uenerabile onus cythæ
reius heros.

Cythereis ut ſuperior dictio & cũ. i. latio in fine ſcri
biť: nomen fuit libertæ Volumini. Quam Gallus
amauit. & licorin ĩ ultima ægloga: quæ gallus in/
ſcribiť Vir. nominauit.

Cithæron prima cũ. c. exili &. i. latio ſequens cum.
th. aſpirato &. æ. diphthongo ſcribiť. Vnus eſt ex
iugis Parnaſi montis Boetiæ: non lõge a Thebis.
quem Lactãtius dixit libro primo diuinaꝝ iſtitu/
tionũ ſic quoq; dici: quia frequenter ſuper ipſo cã/
tu cytharæ Orpheus pſonaret. Quod Oui. li. me
tamorphoſeos tertio prius confirmaſſe uidetur
cum ait.
Vadit ubi electus facienda ad ſacra cytheron.
Cantibus & clara bacchantum uoce ſonabat.
Nã ĩ eo per ſancte colebať bacchus. Quin & ĩ illo
pentheus atq; orpheus dilaniati fuerunt.

Cytorus prima cũ. c. exili &. y. græco: penultĩa cũ. t.
&. o. uocali ſcribitur: mons ẽ teſte Solino minoris
Aſiæ in paphlagonia porrectus in ſpatium trium
& ſexaginta milium buxo fertilis: quæ ut ait: uen/
to mota æſtus imitatur undarum: dicente etiam
Virgilio lib. geogicorum ſecundo.
Et iuuat undantem buxo ſpectare cytoton.

Cytiſus prima cũ. c. exili &. y. græco: ſecũda cũ. t.
ſimplici &. i. latino: quin & unico. ſ. ſcribiť: frutex
eſt teſte Plinio circa finẽ libri. xiii. naturalis hiſto/
riæ ab Antilomacho atheniẽſi miris laudibus p̃di
catus pabulo ouium: quo modico pingueſcũt &
quadrupedia: aut iumenta hordeũ ſpernunt: hæc
ille Quare dixit Theocritus.
αιξ τον κυτισον ο λυκοσ ταν αιγα διωκει.
α γεpανοσ τοpοτpον εγω δ ε αιτιν με μαινημα.
Et ex qbus traſtulit Vir. quando dixit in corydõe
Torua læna lupum ſequitur: lupus ipſe capellã.
Florentẽ cytiſum ſequitur laſciua capella. Et ſub/
dit Pli. ad ea q̃ ſupra dixit. Nõ ex alio pabulo lactis
maior copia aut melior: Et infra ſubſequitur iuẽ/
tus hic frutex in cytiſo inſula inde tranſlatus ĩ oẽs
cyclades: mox in urbes græcas caſei ꝓuentu: hæc
ille; ideo dixit Seruius ſuper. ii. geor. ab ea inſula. ĩ
qua abundat nomen aſſumpſiſſe. Et pergit Plini/
us propterea quod maxime miror rarum eſſe in
italia nõ æſtuũ: nõ frigoꝝ: nõ grandinũ: aut niuis
iniuriã expaueſcit. Adiicit Iginus: ne hoſtium quĩ
dẽ pp nullam gratiam ligni: nec formam eius fru
cticis faciem ue declarat: ut reliquorum fecit.

Cytrapos prima cũ. ch. aſpirato &. y. græco: ſequens
cum. t. exili ſcribitur: dicitur ille tripos qui chytrã
i. ollam ſupra ignem detinet. Et ſequitur ultimæ
dictionis declinationem quæ eſt pos podis. Vt Oe
dippos & ſimilia.

Cyzicus prima cũ. c. exili &. y. græco: ſecunda cum.
z. conſonante &. i. latino: ultima cũ. c. exili ſcribiť
ciuitas fuit Aſiæ nobiliſſima ſita ĩ cherõeſo maris
propõtidis mœnibus arce & turribus mamoreis.
quaſi altera roma: ut ſcripſit Florus lib. iii. Vnde
ait Ouidi. lib. i. de triſtibus.
Huncq; propontiacis herentem cyzicon oris:
Cyzicon æmoniæ nobile gentis opus.

Clanius cũ: c. exili &. i. latino ſcribitur: fluuius ẽ Cã/
paniỹ prope Neapolim fluens: & Acerras dictus a
κλανιον: quod eſt uiola: qua illius ripæ abũdare
dicuntur.

Clariũ cũ. c. exili &. i. latino ſcribiť: oppidũ eſt teſte
Seruio ſuper tertio æneidos in ꝯfinio colophonio
rum. Vnde apollo clarius dictus eſt: quod nõ lõge
ab Epheſo qdam eſſe referũt: Vbi iuppiter Neptu
nus & Pluto mundi imperia ſibi inuicem ſunt ſor
titi. Vnde Plinius li. v. natu. hiſt. cũ de Epheſo loq̃/
reť inqt. Inde apollinis clari phanũ lebetos fuit.

Claros cum. c. exili ſcribiť: inſula eſt una ex cycladi/
bus: a qua ut nõnulli putãt Apollo clarius dictus
eſt qđ Homerus in hymno Apollinis aſſerere uť.

Clarius cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur: cognomen ẽ
Apollinis. uel ab oppido in cõfinio colophonioꝝ.
Vel ab inſula claros: in qua ut dicũt claria ẽ urbs:
in qua religioſiſſime colebať clarius deus dictus ẽ
Ouidius libro ſecũdo de arte. Et clario delos ama
ta deo. Idẽ circa initium libri faſtorum. Et clario
miſſa legenda deo.

Claſſica cũ. c. exili & duplicato. ſ. ſcribiť. fũt teſte Pe
tronio grãmatico cornua tubæ: quæ conuocandi
cauſa facta erant: & ut ait a calãdo claſſica dicta fũt
de quo in dictione calendæ uidimus.

Clazomene cũ. c. exili ĩ pria &. z. cõſonãte ĩ ſecunda
ſcribiť: urbs ẽ ĩ cõfinio Aeoliæ: & ioniæ quã ſub ly
dia nonnulli hiſtorici quandoq; poſuere.

Clearhcus prima cũ. c. exili & ultima cũ. ch. aſpirato
ſcribitur: quaſi cleos. i. gloriæ: & archos princeps.
fuit philoſophus ſolenſis.

Cleãtes cũ. c. &. r. exilibus ſcribiť: fuit Aſius philo/
ſophus & phãii filius: & teſte Antiſthene pugi pri
mũ deinde profectus Athenes cũ quattuor drach
mis diſcipulus factus ẽ Zenonis. Fama eſt ipſum
laborioſiſſimũ fuiſſe: adeo ut ĩopia cogẽte ſe mer/
cenarium faceret: ac noctu quidẽ ĩ hortis hauriret
aquas. ĩterdiu opera ſtudiis liberalibus daret: Piſe
bat ẽt ſæpe farinas: Ingeniũ obtuſum diligẽtia ui/
cit. cõpoſuit libros pulcherrĩos de tpe: de ſenſu. de
arte: de appetitione: de antiqtate: de diis. de hime/
næo de gigãtibus: de arte amatoria: de politicis: de
legibus: & alios q̃plures. Tumuit illi gingiua ac pu
truit: medicoꝝ ĩnia biduo ſe a cibo abſtinuit: cõua
leſcente ipſo & medicis ſibi cõſueta permitẽtibus

ſterũ ſpõte ſua fecit abſtinentiam quã cõſumptus
eſt:& exſtinctus: Alii dicunt amore alterius uitæ
manũ ſibi iniæciſſe.audito a ſe Zenõis ãnis.xix.cu
ius annos:hoc nonageſſimum æquaſſe diciť.Et il
le idem eſt qui cloantes cũ. o. poſt.l. a Iuuenale dř
cum ait in ſecũda ſatyra. Et iubet archetipos plu/
teum ſeruare cloantas. At cloanthus cum.th. aſpi
rato alius fuit ut in ea dictione uidebimus.

Cleobolus cũ.c.exili & unico.l.i ultima ſcribiť:fuit
lindius Euagoræ filius unus ex ſepté ſapientibus:
Græcæ:cuius genus plærigꝫ ad Herculé referunt:
dicuntqꝫ illum petiſſe Aegiptũ percipiendæ phi/
loſophiæ gratia.Natãqꝫ illi filiolam clebolinã:quã
examettorũ ænigmatum uatem aiunt: Fuit hic
tempore Solonis: ad qué epiſtolam direxit: obiit
annorum.lxx.

Cleombrotus cum.c.&.t.exilibus ſcribiť:fuit teſte
Plutarcho uir lacedæmonius: & Pauſaniæ filius.

Cleoſtratus abſqꝫ aliqua aſpiratione ſcribitur: fuit
nomen cuiuſdam uiri athenienſis.

Cleomenes cũ .c.exili & aqſqꝫ aliq̃ diphthongo ſcri
bitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriaum tertio
uir ſua ætate iuſtiſſimus.

Cleone cum. c. exili ſcribitur: urbs eſt Arcadiæ in
Nemæa regiuncula:

Cleonymus cum.c. exili &.y.græco ſcribiťnomen
fuit uiri proprium.

Clericus abſqꝫ aliq̃ aſpiratiõe & cũ.i.latio ſcribiť:di
ci põt q̃ſi ſortitus.Nã a κλιρoσ: qđ é ſors deduciť

Clepſydria pria cũ.c.exili: ſecũda cũ.y.græco:& pe/
nultima cũ.i.latino ſcribiť.Vas eſt quodam i fun/
do crebris & minutis foraminibus perforatũ:quĩ
&.c.latere ſuperiori laniori quodã foramine aper
tum:quod ſane uas cum aqua impleť: & inde ſu/
perius foramé digito claudiť:ne uacuum deť:cõti
netur aqua interius nec effũdi poteſt.Sed cũ aperi
tur quia aer uices eius quod euacuať ſupplere p̃t:
per rimas ipſius fundi ſparſum defũdiť.Sãe nõnũ
quã ſimili uaſe deſignabanť apud antiquos horæ
Et a κλεπτω:qđ eſt furor:& υδρια:quod é uas aq̃
um componitur:quaſi aquam furetur.

Climax cũ.c.exili &.i.latino ſcribiť:diciť:latíe ſcala:
qđ tam in plurali q̃ in ſingulari:idem ſignificat &
in utroqꝫ numero cõperitur.Eſt etiam climax fi/
gura cum de uerbo ad uerbũ ſit gradatio. ut Vir.
in Alexi:Torua leæna lupũ ſequiť:lupus ipſe capel
lam: Florentem cytiſum ſequitur laſciua capella:
& illud:Mars uidet hãc: uiſamqꝫ cupit: potiturqꝫ
cupita. Vnde Aphricanus modo conſimili alebat
Ex innocentia naſcitur dignitas:ex dignitate ho/
nor:ex honore imperium:ex imperio libertas.

Clymene cũ.c. exili &.y. græco & abſqꝫ aliq̃ diph/
thõgo ſcribiť fuit teſte Heſiodo in theogõia nym
pharũ una Oceani & Tethios filia de qua Vir.lib
geor.iiii.Inter quas curã clymene narrabat inanē
Fuitqꝫ mater Phaetõtis:de qua Oui.lib.metamo.
prio. Et tulit ad climenen epaphi conuicia mater
Altera fuit miniſtra Helenæ decoris oculis redi/
mita: ut dixit Home.li. ilı·iii. quã unã & Aethrã:
alteram comites in patrihabuerat. Vnde ait Oui.
in epiſtola Helenæ ad Paridem.
Cætera per ſocias clymenem æthrãqꝫ loquamur:
Quæ mihi ſunt comites cõſiliũqꝫ duæ.

Clio cũ .c. exili &.i.latio ſcribiť: fuit muſaꝝ una a
cleos: quod eſt gloria cognomiata:ut uidebimus
in dictione muſæ.de qua Ouidius libro faſtorum
quinto:clioqꝫ & curuæ ſcita Thalia liræ.

Clitẽneſtra pria cum.c.exili &.y.græcos:ſecũda cũ.
t.exili &.æ.diphthongo:penultima cũ.m. ante.n.
in eadem ſyllaba &.e.abſqꝫ diphthõgo:ultima cũ.
t.eexili ſcribiť. Quanq̃ inſcii qdam moderniores
ſcripturã eius dictiõis ꝓrſus corruperũt. fuit Tyn
dari filia ex Leda:uxorqꝫ Agamemnonis & mater
Horeſtis.quæ cũ adulteraſſet cũ Aegiſto Thyeſtis
filio: Agamẽnonem a bello troiano redeuntem
teſte Iuuenale media inter pocula interfecit.

Clitomacus pria cũ.c.exili &.i.latio:ſequẽs cũ.t.ſi/
militer exili ultima cũ.ch.aſpirato ſcribiť fuit phi
loſopus carthaginẽſis:& ligua patria Haſtrual uo
cať in q̃ ẽt philoſophari cœperat. Venit Athenas.
xl.ãnos natus:audiuitqꝫ Carneadé:q̃ hois iduſtriã
admiratus: eum curauit ſtudioſe doceri: euaſitqꝫ
ita clarus:ut Carneadi ſucceſſerit uerſatus ẽ in tri
bus ſectis academica: peripatetica:& ſtoica.

Clinias cũ.c.exili &.i.latio utrobiqꝫ ſcribiť: & nõ/
nunq̃ ſine.s.finali apđ græcos i pria ei diphthõgo
fuit teſte Plutarcho pater Alcibiadis: Alius fuit
cretẽſis:de quo Plato in legibus meminit.

Clypeus cũ.c.exili &.y.græco ſcribẽdũ eẽ oſtendit
Pli.li.xxxv.natu.hiſto.oſtendens γαυπω:quod ẽ
ſculpo deriuari: q̃ſi γαυπτοσ:hoc ẽ ſulptus. Ita
ut.y.mureť.c.noſtrũ ſicut cõtra ob uicinitaté lite
rarũ:ut i antehabitis oſtẽdimus. Vnde ait ſic Pli.
Scutis.n. q̃libus apđ Troiã pugnatum ẽ:cõtiebãť
imagines.unde & nomẽ habuerũt clipeoꝝ.Nõ ut
puerſa grãmaticoꝝ ſubtilitas uoluit a cluẽdo de/
duci.hæc ille cluere.n.ãtiqui pugnare dicebãt. Et
ſubdit: Pœni ex auro factitauere clipeos ſculptis
imaginibus:& ſecũ i caſtris tulere. Quare nomẽ
clipeoꝝ a κλυφω:quod eſt ſculpto habere uoluit.

Clyſtriũ prima cũ.c.exili &.y.græco ſcribiť:iſtru
mẽtũ eſt ad purgandum uentrum.

Clytius pria cũ.c.exili &.y.græco:penultia cũ.t.ſin
pliciter nõ aſpirato &.i.latio ſcribiť:fuit teſte Ho.
filius Laomedõtis:& frater Priami. Alteꝝ hoſuit
Vir.li.xi.ænei.cũ ait.
& Clitium & lidem & amicum cretea muſis.

Clitor abſqꝫ aliqua aſpiratiõe & cũ .i.latio ſcribiť:
dici poteſt inuitator:& inde clitorius.

Clitorius cũ.c.&.t.exilibus atqꝫ.i.latio ſcribiť:ẽ Ar
cadiæ fõs:q ſemel potus odiũ facit uini:ut uidebi/
mus i dictiõe Prœtus:de eodẽ Oui.metamor .xv.
Clitnrio qcũqꝫ ſiti de fõte leuauit Via fugit.& relq̃

Clitũnus pria cũ .c.exili &.i.latio penultía cũ.t.exi/
li & ulrĩa cũ.m.ãte.n.ſcribiť.Et ut græci qdã ſue/
rũt dř q̃ſi clitor:hoc ẽ iuitator amnis.Sic.n.i hiſto
ricis dionis de ſcđo bello punico ꝓ fonte Vmbriæ
poſitũ cõpi.Nři uero dictum eẽ in ualle ſpoletana
apđ radices mõtis:cui treuiũ oppidũ imiet: & flu
uiũ ex ſe effũdere apđ ueuaniã & ſpoletũ:q tãdẽ to
pio fluuio iũctis i tibri cadit.Ex huius aq̃ ſi bos bi
berit:& cõcepit: nõ ſolũ grãdes tauros: ſed pẽitus
albos ꝓducit:qđ Vir.lib.geor. ii. tetigit cum ait.
Hinc albi clitumne greges & maxima tauri.

Victima:ſæpe tuo perfuſi flumīe ſacro:
Romanos ad templa deum duxere triumphos.

Cloáthus pria cū.c. exili : ultía cū .th.aſpirato ſcribiť.nomē fuit troiāi cuiuſdā æneæ comitis:cōpoſitū ex cleos:q̄ ē gloria:& ανθοσ flos:q̄ſi gloria ſit floris:& pp altiorē ſonū magis.o.q̄.e.i pria retiuit

Clonus cū.c.exili ſcribiť:nomē fuit uiri propriū aurifabri:deductū a κλω:q̄ eſt frágo : & ide κλωνοσ ramus: de qoo Virg. lib. æneidos.x. Quæ clonus eurytides multo cælauerat auro.

Clōius cū.c.exili ſcribiť:&.i.latio fuit unus ex qnq̄ ducibus boetiorū:qui cū qnquaginta nauibus ad troiá nauigauerūt:ut oſtēdit Homerus libro iliados ſecundo.

Clotho cū.c.exili &.th.aſpirato ſcribiť : hētq̄ apď græcos accētū i fie:una ē ex pcis: ut uidius i dictione atropos. Altera eodē noie fuit nympha marina:una ex filiis Nerei:de q̄ Vir.lib.ænei.ix.ait.
Magniq̄ iubebo æquoris eſſe deas:quales nercia clotho.
Et galatea eſcāt ſpumātē pectore pontū.

Cloaca abſq̄ aliq̄ aſpiratiōe a nr̄is ſcribiť:atq̄ græcā eē dictionē nōnulli affirmāt. Ita ut a cochlea cō mutatis qbuſdā litteris deriueť : qa eos ſubtextus cōmeatuſq̄ hēre uideať:quos hēt cochlea. Ali latiná dicūt:& a colādo deductā eē uolūt:dicēte Vlpiano de cloacis:cloaca ē locus cauus:p quē colluuies qdā fluit. Feſtus uero dixit cloacā a cloacare : qď ē ingnare deduci:ſed ſubdit Vlpiáus:cloacæ aūt appellatiōe & tubus & fiſtulæ cōtienť: Et ide ſeqtur ad ſalubritatē ciuitatū:& ad tutelā ptinet. ut cloacæ porgenť & reficianť. Nā & cælū peſtilēs & ruiná minanť imūdiciæ cloacaꝝ. Sane Liuio teſte libro.ii.ab urbe. Tarqnius foros i circo faciēdos & cloacā: quæ maxſa recæptaculū oium purgamentoꝝ ſub terra agēdā:qbus ut ſubdit opibus uix noua hæc magnificētia quicq̄ ad æquare potuit. Et Pli.lib.xxxvi.na.hi.cū romana q̄dā ædificia cōnumeraſſet : ſub p̄terea cloacas operum oium dictu maximū ſuffoſis mōtibꝫ atq̄ urbe pēſili ſubtuſq̄ nauigata. Et ſubſeqtur id.M.Agrippa fecit i ædilitate poſt cōſulatū: cornicatis ſeptē amnibus curſu pcipiti torrētū mō rapere.atq̄ auferre oia coactis. Et plura admitāda q̄ de huiuſcemōi rebus idē auctor proſequiť.

Chlamis pria cū.ch.aſpi.& oltía cū.y.græco ſcribiť: idumētū ē militaŕ & comicū ut dixit Iu. Pollux.

Chlēa pria cū.ch.aſpi.ſeq̄nte.l.&.æ.diphthō. ſcribitur. Gēus ē ueſtimēti : qď deſup alia portabat. Vt Lucilius lib.xx.a Parthēio iducit:q ait chlænā deſup idutā fœdauit. Sic Homer.lib.ilia.ii. Vlixē iducit dicētē cōtra Theſitē:ſi offēdero te iteꝝ talia faciētē p̄hēdā:& de nudatū oibus ueſtibus nō mō tibi auferā χλαιναντιλε Χιωνα : hoc ē chænā & tunicā:ſed ut ſubdit etiā ea q̄ pudēda regūt. Idē li.x.αποφιλαρα Χλιναν τερονησατο. At Virgi.li.ænei.iiii.ſine.ch.tātūmodo lænā dixit cū ait:ardebant morice læna:ut in ea dictiōe uidebimus.

Choris cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:fuit una Amphiōis Orchomeni regis filia : uxorq̄ Nilei & mater Neſtoris atq̄ alioꝝ undeci filioꝝ: altera ab Ouidio dea floꝝ poniť:q̄ cū nympha eē nō ignobilis:& Zephyro nubere:q̄ſi dotis loco id mūeris a marito accepit:ut floꝝ oium ptātē hēret unde i quit ipſa apud Oui.li.faſt.v.Chloris erā q̄ flora uocor corrupta latio nois ē nr̄i lr̄a græca ſono. huius ſacra floralia dicebanť iſtituta:teſte pli.li.xviii.na.hi.urbis anno.lvi.ex oraculis ſyllabæ : ot oia bene defloreſcent. Nā ut idē auctor rettulit: tria tpa fructus metuebāt:pp quos iſtituerunt ſerias dieſq̄ feſtos rubigialia floralia: Rubiglalia Numa cōſtituit āno regni ſui.xi.quæ nūc aguntť ad.vii.calē.maii quoniá tūc fere ſegetes rubigo occupat. Diē uero floraliū Varro determiat:Sole tauri ptē.xiiii. obtinēte. Ita ut ſi i eo q̄ triduo iciderit pleniluniū fruges & oia q̄ florebūt ledi neceſſe erit. Vialia.ix.cal.martii deguſtādis uinis iſtituta:q̄ nihil ad fructus.

Cloelia cū.ch.aſpirato &.o.atq̄.e.ſepatis apud græcos atq̄ unico.l.ſequēte &.i.laiio ſcribiť. Vir.tamē o.&.e.cōiunxit i oerſu ut iſra uidebius : fuit uirgo romana:de q̄ late Li.li.ii:ab urbe ſcripſit. Hæc porſene Hetruſcoꝝ regi cū pluribꝫ aliis romáis utriſque ſexus obſes data fuit : Vt ſi Porſena hoſtes a ianiculo remoueret: romái agros dudū oeientibus ablatos reſtituerēt. Sed illa cū liberatū a b hoſtibus ianiculū cōſpexiſſet:dux caterue uirginū effecta inter hoſtiū tæla cū illis aufugiēs natādo Tybri ptráſiuit. Et uirgines oēs ppings ſuis reſtituit : de quo Vir.li.ænei.viii.& fluuiū oinculis inatet cloelia ruptis. Quá ſolá cū Porſena reſtitui ſibi oio expoſceret : admiratus uirginis uirtutē ptē aliā obſidum quos ipuberes illi ellegit ei largitus ē: & honoratā remiſit. Vnde Iuue. Quod miraretť cū coclite mutius:& q̄ imperii fines tyberinum uirgo natauit.

Cnidos cum.c.exili ſequēte.n.i eadē ſyllaba &.i. latino ſcribiť:una ē ex qnq̄ ciuitatibus Doricæ græcie:ot oſtēdit Hero.li.hi.i. In hac teſte Pli.li.na. hi. vii. tēplū fuit Veneris & ſimulachrū ſculptū a Praxitele neutiquá a libidioſo cōplexu tutū. Vnde cōterráeus meus Carolos aretius i elegia ad poggiū.
Praxitelelq̄ cnidi rurſus te marmore ſignet.
Pulchra uenus:quod ſit nobilis ipſa cnidos.
Deniq̄ lyſippus ſigat ſpirantia ſigna:
Oia mercurio cædere uiſa meo. De q̄ Venere late uidebius i dictōe praxiteles. Sed ut ait Pli.li.xxxvi na.hi.ſūt i Cnido & alia ſigna marmorea illuſtriū artificū liber pr̄ Bryaſidis:& alť Scopæ & Mierua

Cnoſus cū.c.exili ſequēte.n.i eadē ſyllaba ſcribitur: urbs fuit i Creta Minois regia:nnde cnoſius cnoſia cnoſiū deriuať: q̄ ob uicinitatē lr̄aꝝ modernio res cū.g.ſcribūt. Vir.li.geor.i. Cnoſiaq̄ ardētis decedat ſtella corō:æ quā a Vulcáo fabricatā ariadne filia Miois dono acæpit:ut i dictōe ariadne uidius

Coaſpis cū.c.exili &.i.latio ſcribiť:fluuius ē medorū:q apud pſas i Tigri decurrit. Huius aq̄ teſte Solino adeo dulcis ē:q̄ q̄diu reges pſaꝝ i regno erāt: ex eo ſibi pocula ſp uolebant & ſi pegregraderenť ſecum deferebant.

Cocytus abſq̄ aliq̄ aſpiratiōe & cū.y.græco ſcribiť: habetq̄ apud noſtros accentum in penultima: fluuius dr̄ iſernalis:q ex Styge palude naſciť: & a poetis ſæpius decantať.

Cochlea pria cū.c.exili & ſeq̄ns cū.ch. aſpirato ſcribiť:teſta ē liacæ:q̄ & nōnūq̄ p ipſa liaca poniť. ut

pli.li.xviii.ſiacæ iqt naſcūtī uitia:& aliqñ e tetraco
chleæ minutæ mitum in modū erodētes eam.
Cochliarium pria cum.c.exili ſequēs cum.ch. aſpi/
raro ſequente.l.&.i.latino utrobiq ſcribit:& a co/
chlea ob eius ſimilitudinē deriuatum eſt.
Cocche ut in antiquiſſimis & emēdatiſſimis codici
bus nr̄is cōpi:pria cum.c.exili utrobiq:& ultia cū
ch.aſpirato ſcribit.Nā apud græcos nuſq̄ dictionē
hāc legi:quā tamē qdā græcā eē cōtēdūt: nec illius
derioationē exqrere ualui: & ot quidā putāt uinū
corruptum deſignat:qđ idicare ur̄ Iuue.cum ait ī
ſaty. Vmbritii.Cuius acetu. Cuius cocche tumes
nec ſtare pōt cōcha ut qdā ſyllabaꝝ ignari male le
gunt.Sed ſtare tamē pōt cōche ꝓ piſce. qđ inueni
ri nonnulli affirmāt in Martiale.
Cocles cum.c.exili utrobiq ſcribit: fuit teſte Hero
diano grāmatico tractatu de noīe apud antiquiſſi
mos cognomē habentium unum oculum : unde
oculū a latinis primo tractatum qdā uolunt . fuit
itaq apud romanos cognomē Horatii cuiuſdā In
clyti & fortiſſimi ciuis: dicente Plinio de uiris illu
ſtribus. cum porſena prio īpetu cæpiſſet ianiculū
Hora.cocles illo cognomine qđ in alio ꝑlio oculū
amiſerat pro ponte ſublicio ſentit.quē fuiſſe ligne
um dixit Seruius ſup. viii.æneí. Et tandiu hoſtiū
impetum ille ſolus ſuſtinuit:quādiu pontem poſt
ſe confractum fuiſſe a ſuis ꝑſenſit . Et inde proot
erat armatus in Tyberim ſe coniecit : atq ad ſuos
enatans magna cum gloria euaſit: dicente Virgi/
lio li.octauo æneidos.Illum īdignanti ſimilē: ſimi
lēq miati.Aſpiceres pōtē:q auderet uellere cocles.
Codrus cum.c.exili ſcribit: fuit teſte Ser. ī Daphni
dux athenienſiū:q orto bello inter laconas & athe/
nienſes:cum reſpōdiſſet oraculum illos poſſe uin/
cere:quoꝝ dux periiſſet.habitu humili profectus
eſt ad hoſtium uicina tentoria : & illic iurgio eos
in cædem ſuam inſtigauit.Quar̄ a nullo cognitus
& iterfectus fecit locū oraculo:Vnde teſte Iuſtino
libro ſecūdo hoſtes cognito Codri corpore ꝑ anu
lū:quē geſtabat ſine ꝑlio diceſſerūt.
Cœmiteriū abſq aliq aſpiratiōe & cū.œ.diphthō/
go ī pria atq.i.latino utrobiq ſcribit. Et a græco
uerbo deducit:ꝙ ē κοιμομαι: id ē dormio : cum
mortui eo ī loco dormire dicātur.
Cœnobiū pria cū.c.exili &.œ.diphthōgo: penultia
cū.i.latio ſcribit:locus dr̄:i quo cōis uita ducitur.
Nā cōponit a κοινοσ:qđ ē cōis:& βιοσ uita.
Cœna cū.c.exili &.œ.diphtōgo ſcribit. Nā a κοινн:
qđ ē cōis trāſfert:quia plures ſemp ī comune cœ
nare cōſueuerāt.Vnde rephēdit eos.Iuue. ī pria ſa
tyra:q cōtra maioꝝ cōſuetudinē ſecreto cœnabāt:
& ut ita dicā cōtra uocabuli īſtitutionē agerēt : cū
dixit:Quis fercula ſeptē Secreto cœnauit auus:Et
ī eadē ſatyra:Optia ſyluaꝝ īterea pelagiq uorabit
Rex hoꝝ:uacuiſq toris tātū īpſe iacebit . Nā ut ait
Feſtus id oli erat cœna:ꝙ dr̄:prādiū:ab ea hoīum
cōitate cœna dici potuerit:& ſic quoq a poetis no
ſtris pro utroq obſeruatū uidet.
Cœnaculū cū.c.exili utrobiq:&.œ.diph.ſcribit.Et
a cœnādū aptus:hoc ē ſine īferiore taberna & offi/
cia.Vnde nō tā ꝓ loco cœnādi q̄ ꝑ pte domus ſu/
piore dr̄: accipit dicēte Varrone:Vbi cœnabāt cœ
naculū uocitabāt poſtq̄ ī ſupiori pte cœnitare cœ/
pūt.Supior domus uniuerſa cœnaculū dicta acci/
pit ēt a poetis nr̄is nōnunq̄ ſignificatiōe diminuti
ua ꝓ loco ubi paupes & iopes cœnare cōſueuerūt.
Iuue.ī ſaty. Oibus ī terris inqt : Tpibus diris igit.
iuſſuq nerōis Lōginū & magnos ſenecæ ꝑdiuitis
hortos Clauſit:& egregias lateráoꝝ obſidet ædes
Tota cohors:rarus uenit in cœnacula miles.
Cœnatio cū.œ. diph.ſimiliter ſcribit:& a cœuādo.
deducit . Ponit a nr̄is poetis ꝓ loco ad cœnādum
ſed ī imo dōus.Iuue.ī ſaty.Et ſpes & ratio inqt:Et
algētē rapiat cœnatio ſolem.
Cœlū ut qdā uolūt cū.œ.diph. ſcribit. Et deducūt
a cœlo uerbo:qđ ē ſculpo : uerbū uero a κοιλον:
ꝙ ē cōcauū:qa ī ſculptura id neceſſario exigi dicūt
Et ide celebs oia cū.œ.diph.ſcribūt. Aliis uero ma
gis placet cū.æ.diph.ſcribēda hæc eē:ſecūdū qđ la
tius uidebimus in dictione diphthongus.
Cœleſyria pria cū.c.exili &.œ.diph.āte penultia cū.
y.græco:ī penultia cum.i.latio ſcribit : uocabulū
ē:quo qdā ex nr̄is antiqs uſi ſunt:idicātes ꝑ illđ ca
uā ſyriā Nā ex κοιλн:qđ ē caua:& συρια cōponit.
Cœus cū.c.exili &.œ.diph.ſcribit: fuit gigas filius
Titāi & Terræ:q ī Cæa īſula ſupꝰoiſſime regnū te/
nuit:a quo īſula traxiſſe nomē dr̄ : de quo mēinit
Vir.lib.geor.i.cum ait Cœumq iapetumq creat
cænumq typhoea.
Colaphizo cū.c.exili & unico.l.atq.i.latio &.z.cō
ſonāte ſcribit:idē ē qđ apđ nos alapā icutio.
Colaphus cū.c.exili & unico.l.ſcibit:a nr̄is qbuſdā
alapa dr̄. & deſcēdit a κολαφнιζω qđ ē alapā icu/
tio.Iuue.ī ſaty.Scire ueli ait.Nos Colaphū icutius
lābēti cruſtula ſeruo. Terētius:Plus qngētos cola/
phos infrægit mihi.
Colyma cū.c.exili & unico. l. atq.y. græco ſcribit:
dici pōt a nr̄is uetatio:quo uocabulo uſum Afra/
nium dicunt in menæchinis cum ait:Colyma a le
none ſancitum eſt.Nam deriuat a κολυω : quod
eſt ueto:quod in ꝑter ito facit uetui:& ī ſupino ue
titum:inde uetatio & nō uetitio.Nam nomina q̄
ueniunt a uerbis primæ coniugatiōnis poſitio/
nem ſupini habentibus in itum uel in ictum : pre
ter cæterorum uerborum legem exeunt ī atio nō
in ictio:ut preſto preſtiti : preſtitum preſtati non
preſtitio:cubo cubui cubitum:cubatio non cubi/
tio:domitum domatio nec non domitio: ſōitum
ſonatio non ſonitio:crepitum crepatio non crepi
tio:tonitum tonatio non tonitio:licet dicamus ſo
nitus crepitus tonitus:non ſonatus crepatus tona
tus.Frictum fricatio non frictio:& ita in cæteris:
Sectio tamē crebrius reperitur q̄ ſecatio.Lauo &
poto non habent ſupina neq in itum neq ictum
ſed in otum . Idem formant nomina ſua lotio &
potio . Vnde ſunt lotor & potor nomia uerbalia:
& lotium pro urina prima tamen breui non lon
ga. Aliquādo reperitur lauatū & potatum:unde
ſunt lauatio & potatio:lauatorq & potator. Iuuo
uero alio mō format deriuatiuum:uidelicet iutū.
Cæterum ex alio ſupino iuuatum facit iuuatio ab
illo fit iutor:ſeu potius adiutor : Ex cæteris āt pau
ca ſunt noia uerbalia in or.ut domitor & non do/
mator & ſector ē ſignificat uēditoꝝ bonoꝝ exulis

& ot aliq uolũt emptorẽ. Et ſectio ipſa hæc actio.

Colyphiũ pria cum.c.exili ſequẽs cum.y.græco: & penultima cum.ph.aſpirato & .i. latino ſcribitur. Et apud quoſdã poetas græcos: uti apđ noſtros ꝓ cibo: quo luctatores utebanť: ut iuuenalis in ſatyra Vltra ſauromatas. Luctantut paucæ: comedũt colyphia paucæ.

Colica cũ.c.exili utrobiq; & unico.l.atq;.i.latio ſcribitur: paſſio ẽ iteſtini: quod græce colon dr̃. Vnde nomen aſſumpſit.

Coboliũ cũ.c.exili & unico.l.atq;.i.latio ſcrib. ueſtis erat ſine mãicis: & deſcẽdit a κολοβο q; ẽ breuio.

Colocaſia cũ.c.exili utrobiq; & unico.l.atq; unico s.&.i.latino ſcribiť. Eſt teſte Pli.li.xxi.na.hi. nobiliſſima herba I Aegypto: quã cyamõ aliq uocãt: ſpectabilis foliis & latiſſimis ẽt ſi ad arbores cõpenť q̃ cũ aq̃ i uaſis ſæpe iplexa gratiſſimã potationẽ reddũt: ꝑducitq; ſabã i arenoſo ſolo decoctã: q̃ gratũ ẽt ad nos traducta ſaporẽ reddit. hæc ille: unde ẽt eſſe puto quã ſabã ægyptiã uulgo uocamus. Colocynta abſq; aliqua aſpitatiõe & cum.y.græco ſcribitur: ut quã noſtri tranſcribere in penultĩa cũ .q. conſonante conſueuerunt: ac conoertentes.y.græcum in.u.& ſuperaddentes.i.latinum dicunt coloquinta: & eſt teſte Diaſcoride agreſtis cucurbita.

Colchos prima cũ.c.exili & ultima cum.ch.aſpirato ſcribiť: regio eſt iuxta Pontum ex parte Aſiæ: q̃ regnum fuit Oetæ regis.

Colla cum.c. exili & duplicato.l. ſcribitur a noſtris dicitur gluten.

Colliriũ pria cũ.c.exili: ſequẽs cũ.y.græco: & penultima cũ.i.latio ſcribiť: medicamẽ ẽ oculoꝝ. Vnde Iuue.in ſaty. Credo pudicitiã ait: Et prurit ſrictus ocelli Angulus iſpecta geneſi collyria poſcit.

Colophon cũ.c.exili & unico.l.ſcribiť: urbs ẽ Lydia quã qdã nobilẽ ferũt ex oracolo clarii Apollinis.

Colon cũ.c.exilii & unico.l.ſcribiť: dici põt a nobis artus mẽbrum & internodiũ: Eſtq; etiam nomen inteſtini.

Coloſſus cũ.c.exili & onico.l. atq; duplicato.ſ. ſcribiť: græcũ uocabulũ eſt: & a κολον: qđ eſt mẽbrũ deduciť. Itaq; pro mẽbroſa & alta ſtatua ponitur. Vnde ait Pli.li.xxxiiii.natu.hiſto. Moles qoippe ex cogitatas uidemus ſtatuaꝝ: quas coloſſos uocant turribus pares: talis eſt in capitolio Apollo tranſlatus a Luculo ex Apollonia põti orbe.xxx.cubitoꝝ qoingentis de talentis ſactus: Talis in cãpo martio Iuppiter a Claudio Cæſare dicatus: q decorať põpeiani theatri uicinitate: talis & Tarẽti ſactus a Lyſippo.xl.cubitoꝝ. Refert ẽt Apion græcus hiſtoricus. q Pliſtonices cognominať: & Paulo ante Plinium fuit adhuc tũc i labyritho Aegypti coloſſum eẽ Serapis: e ſmaragdo cubitoꝝ.ix. Sed ante oẽs teſte Pli.i admiratõe fuit Solis coloſſus Rhodii: quẽ fecerat Clares lyndius Lyſippi ſupradicti diſcipulus: q.lxx.cubitoꝝ altitudinis fuit. q poſt quinquageſimũſextum ãnum terræmotu ꝓſtratus: iacens quoq; miraculo eſt. Pauci pollicẽ eius amplectũť. Maiores ſunt digiti q̃ plæræq; ſtatuæ: uaſti ſpecus hãc deſractus mẽbris. Spectanť intus magnæ molis ſaxa: quoꝝ pondere ſtabiliuerat illud conſtituens.xii.ãnis tradũt effectũ trecẽtis talẽtis: q̃ cõtulerãt ex appatatu regis Demetrii relicto. Sont alii cẽtũ minores eadẽ urbe ubicũq; ſinguli fuiſſent nobilitauri locum. Fuit & in Galliæ ciuitate aluernis Mercurius oẽm amplitudinẽ eius generis ſtatuarũ ea ætate uincẽs q̃ Xenodorus fecit. Is poſtq̃ ſatis artẽ ibi approbauerat. Romã accitus eſt a Nerone ubi deſtinatũ illius principis coloſſum fecit centũ xx.pedũ: de quo uidebimus in dictiõe Roma. Nã ab eo amphitheatrũ ꝓpinquõ coloſſeũ uocatum eſt. De quo Mar.li.i.epigrãmatũ inqt: Hic ubi ſidereus ꝓpius uidet aſtra coloſſus. & creſcũt pægmata celſa uia: hoc eſt amphitheatrũ ubi pægmata.i. ludi exercebanť: Et pgii: inuidioſa feri radiaban atria regis.i.Neronis. Nã ibi domus eius aurea fuerat: Vnaq; iã tota ſtabat i orbe domus.

Collyiuſta cũ.c.exili & duplicato.l.ſequẽte.y.græco & cũ.i.latino I penultima ſcribiť: dr̃ a nr̃is nũmularius: & minutus menſarius: q & idẽ forte ab illis trepezita uocať: cũ & collyiuſta trapezas habeat.

Colpus cũ.c.exili &.p.nõnunq̃ qdẽ exili nõounq̃ uero aſpirato ſcribiť: diciť a noſtris ſinus.

Coma cũ .c.exili & unico.m.ſcribiť. Et ſi hẽat primã breuẽ capilloꝝ ornatũ idicat. Nã tũc quoq; a græcis cũ.o.paruo ſcribiť. Si uero hẽat illam longam oillam deſignat: & com.o. magno apud græcos ſcribiť: Et differt ſecũdum aliquos coma a cæſarie. Quia a cedendo cæſaries dicta ferť. Et coma capillos non cæſos indicat αποτου κοπτω κατα την αντιφρασιν.

Cõma generis neutri cũ duplicato.m.ſcribiť: & dicit apud nos partẽ. Nã deriuať: αποτου κοπτω.

Comarus cũ.c.exili & unico.m.ſcribiť: dr̃ teſte Pli. li.xv.na.hiſto.a nr̃is arbutus: eſt ẽt genus mori.

Comata abſq; aliqua aſpiratiõe: & cũ onico.m.ſcribiť: nomẽ eſt paſtoris: de quo ſæpe Theocritus gn & galloꝝ regionis cognomen: ubi grãdem illi deferunt comam.

Cometes abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribiť: & derioať a coma: quã habere uť. ob quod teſte Plin.li.ii. na. hiſto. crinita latine dr̃: & infra ſubdit: Cometes in uno totius orbis loco colitur. i templo Romæ admodũ fauſtus diuo Auguſto idicatus ab ipſo qui inſpiciente eo apparuit in ludis: quos faciebat Veneri genitrici: non multo poſt obitũ patris Cæſaris i collegio ab eo iſtitoto. de quo Vir. intellexiſſe puto cũ ait: Ecce dionæi ꝓceſſit cæſaris aſtrũ. Maxime cũ nõ multo poſt dicat pli. eo ſidere ſignificari uulgo creditur Cæſaris animã inter deorum immortalium nomina recæptã. Quo nomi id in ſigni ſimulachro capiti eius: quod mox in foro cõſecrauimus adiectum eſt.

Comœdia cum.c.exili &.œ.diphthongo in antepenultima atq;.i.latino in penultima ſcribiť: cõponiturq; p modũ: quo ſupra in generalibus ꝓceptis late oſtendimus. Sane fuit comœdia apđ græcos duplicis generis antiq̃.ſ.& noua. antiq̃ qdẽ teſte Quitiliano cuni ſincæram illam ſermonis attici gratiã prope ſola retinet: tũ facondiſſimæ libertatis in uitiis inſectandis eſt ꝓcipua. Qua quidem & pron ſa ſatyra græcos uſos ſuiſſe demonſtrat. Fueruntq; i ea ꝓcipui Ariſtophanes Eupolis & Cratinus: ut in dictiõe ꝓlogus late demõſtrabius. Noua uero co-

mœdia eadem uía qua & noſtra incedit: ĩ qua nos
claudicaſſe Quintil.dicit & ut ait uix leuẽ umbrã
græcoꝝ ſequimur:adeo ut ſermo ipſe romãus nõ
recipere uideatur illam ſolã conceſſam atticis Ve-
nerẽ in quo genere eodẽ teſte p̃cipuus & admiran
dus fuit Mæander:ut in ea dictione uidebius:apd̃
nos uero plures fuerunt:ſed ſoli iam reſtãt Teren.
& plautus.De quo Varro Epiſtilonis ſnĩa muſas
plautino dixit ſemone locuturas fuiſſe. ſi latine lo
quĩ uellent. Sed habuimus olim Cæcilium:Neuĩ
um: Licinium: Attilium: Turpilium: Trabeã:Lu-
cetium : Ennium .De quibus iulianus ſedicus te-
ſte Aulo Gellio hos uerſus edidit.

Multos incertos certare hanc rem uidemus.
Palmam poetæ comico cui deferant.
Cum meo iudicio errorem diſſoluam tibi.
Vt contra ſi quis ſentiat:nil ſentiat.
Cælicio palmam ſtatuo de comico.
Plautus ſecundus facile exuperat cæteros.
Deinde Neuius:qui ſeruet precio in tertio.
Si erit quod quarto detur dabitur Licino.
Poſt inſequi Licinium facio Attilium.
In ſexto ſequitur hos Terentius.
Vt contra ſi quis ſentiat:nil ſentiat.
Poſt inſequi Licinũ facio Attilium.
Turpilius ſeptimũ:Trabea octauũ obtinet.
In nono loco eſſe facile facio Lucetium.
Decimum addo antiquitatis cauſa Ennium.

Quã ſane ſniam cõfirmare uidet Gellius:ſed non
plane Cicero & Quintilia Vnde ait ille ad Atticũ
li.octauo epiſtola tertia:ſecutuſq; ſum nõ dico cæ
ciliũ inane:ut ex portu ĩ Pyræo:malus.n.auctor la
tinitatis eſt.Sed Terentiũ: cuius fabellæ pp elegan
tiã ſermonis Putabant a.C.Lelio ſcribi. Heri ali-
quot adoleſcentuli coimus ĩ Pyræũ: Quintili.i.x.
ĩ comœdia maxime claudicauimus:ſic cœciliũ ue
teres laudibus ferãt:licet Terẽtii ſcripta ad Scipio-
nẽ aphricanũ referant.Quæ tamẽ ſunt in hoc ge-
nere elegantiſſima:& plus adhuc habitura gratiæ
ſi intra uerſus trimetros ſtetiſſent: Sane a comœ-
dia comicus deducitur.Et is dr̃ q comœdiam cõ-
poſuit:ut Cæcilius.Plautus:& reliq . Comœdi ue
ro ſunt rep̃ſentatores actoreſq; comœdiarũ : ſicut
tragicus qui tragediam cõfecit: & tragedus repre-
ſentator actorq; tragœdiarum.

Concha pria cũ.c.exili:& altera cũ.ch.aſpirato ſcri-
bit:genus eſt piſcis ex cãcroꝝ genere carentis ocu
lis ut dixit Pli.li.ix.natu.hiſto. q̃ teſte Solino potiſ
ſimæ ſunt in mari indico:ĩ qbus ut ait reperit mar
garita genus lapidis p̃cioſi.Quin & ĩ eadẽ ortogra
phia uolũt ꝑ uaſe capi & tuba. Alii uero ꝑ his lati
nã dictionẽ uolũt:& ſine aſpiratione ultimæ ſcri-
bendũ dicunt:ita ut dicat quaſi cõcaua.

Conchylia prima cũ.c.exili:ſequens cũ.ch. aſpirato
&.y.græco penultima cum unico.l.&.i.latino ſcri
bit:genus eſt piſcium ĩ mari aſſyrico & indico: ex
quoꝝ inciſis conchis lachyme emanant qbus pur
pura tingit.Idem murices dicunt & ſarræ: ut Vir
gi.in.iiii.æneı.Ardebat murice læna : & li.geor.ii.
Vt gẽma bibat & ſarrão dormiat oſtro. Quare Iu
uena.ĩ tercia ſatyra de adulatoribus græcis loq̃ns
inquit.Horum ego non fugiam conchylia: id eſt
purpuras adulationes uenena : ut Virgilius libro
georgicorum ſecundo : Albaneq; aſſyrio fucatur
lana ueneno.

Conon cum.c.exili.hoc eſt ſine aſpiratiõe ſcribit.fu
it uir athẽiẽſis:q tpe pelopõneſiaci belli ad rẽ publi
cã ſe cõtulit:ĩ qua magna qdẽ peregit. Nã teſte Ae
milio probo p̃tor pedeſtribus exercitibus p̃fuit.
Et p̃fectus deinde claſſis creatus res magnas mari
geſſit in qua ptãte phearas cæpit lacedæmonioꝝ
coloniã:Idẽ ĩ extremo pelopõneſiaco bello pretor
erat:cũ apd̃ Aepos flumẽ copiæ athẽienſium a Ly
ſandro ſunt deuictæ:ſed tunc quoq; affuiſſe Cono
nem conſtat:ex quo peius res adminiſtratæ ĩ eam
calamitatẽ deuenerũt. Veꝝ cum rebus afflictis pa
triã obſideri audiſſet:non q̃ſiuit ubi tuto uiueret
ſed unde ciuibus ſuis p̃ſidio eſſe poſſit:qđ tãtis la-
boribus & periculis cõfecit:ut ultimo a tyriabazo
q Sardis p̃erat:ſub amicitie ſpecie conuocatus ĩ ui
cula coniectus eſſet : in quibus aliquãdiu fuit : ſed
ut nõnulli ſcribũt ide ad pſaꝝ regẽ deductus apd̃
eum periit. At Dion hiſtoricus: qui fideliter pſica
ſcripſiſſe dicit effugiſſe eũ ſcribit:& dubitat an Ty
riabazo id ſciente uel ĩprudente factum fuerit.

Conopeum cum.c.exili &.e.abſq; diphthongo ſcri
bit : genus eſt tentorii ex filo cõtexti: quod ad eui
tandos culices ſupra lectum explicari cõſueuit. Nã
κωνωψ græce latine culex dicitur . De quo Iuue-
nalis in ſatyra ſexta : Vt teſtudineo tibi lentule
conopeo.

Contus abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur : dicitur
apud nos pertica ſiue ſuades.

Cholera cum.ch.aſpirato ſcribitur:dicitur a noſtis
bilis: Iuuena.in ſaty.Credo pudicitiã ait.
Nauſeat atq; oculis bilem ſuſtringit opertis.

Coctona prima cum.c.exili:ſequens cũ.ct.ſimiliter
non aſpiratis ſcribitur. Eſt ẽ neutri generis ae plu
ralis numeri:apud græcos ficoꝝ genus eſſe cõpe-
ri:quæ quidem ab urbe Syriæ.quæ Coctõ diceba
tur nomen aſſumpſſerunt:Idẽ Pli.lib.xiii.na.hiſt.
confirmaſſe uidetur:dicens ficorũ caritas minor ẽ
eius generis:quæ coctona uocant . Et immediate
ſubdit:Itẽ pruna in Damaſco Syriæ nata: & miſſa
utraq; iam familiaria. Idem Iuuenalis ſenſiſſe uide
tur ĩ ſatyra Vmbritii:cum dixit de adulatore græ
culo: Aduectus romam quo prima & coctona uẽ
to: hoc eſt eodem modo uenalis Quin & puas cẽ
ficus oñdere uidet Mart.in.vii.Paruaq; cũ cãis ue
nerũt coctona prunis. Et circa ultimũ opis inquit
Hæc tibi quæ cocta uenerunt coctona menſa.
Si maiora forent coctona ficus erat.

Coons cum.c.exili & duplicato.o.ſcribitur: Fuit te
ſte Homero li.xi.iliados primogenitus filioꝝ An
tenoris:qui cum Iphidamãtis fratris mortem ab
Agamemnone illatam uidicare uellet : & Agamẽ
nonẽ ſolus uulneraſſet:ab eodẽ & ipſe iterfectus ẽ.

Cophinus cum.c.exili &.i.latino ſcribitur : dicitur
latine corbis.

Corax cũ.c.exili ſcribit:fuit unus frater Tiburti. ut
uidebius ĩ dictiõe Tybur:& oppidũ uolſcoꝝ ab eo
cognoĩatũ. Alter fuit orator ſicu.q & Tiſias primi
artificioſe dicẽdi p̃cæpta lr̃is mãdaſſe dicũtur.

Corybantes abſq; aliqua aſpiratione:& cum.y.græ

co ſcribitur:populi fuiſſe dicuntur in Creta q una & curetes iouem infantem aluerunt. Nam ut di/xit Oui.li.iiii.faſto.
Pars clypeos manibus: galeas pars tundit inanes.
Hoc curetes agunt:hoc corybantes.

Corydalus cum.c.exili &.y.græco atq; unico.l.ſcribitur.genus eſt auiculæ.

Corycus cū.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribit̃: fuit Ciliciæ urbs:& eiuſdē nois portus:ac ſiliter mons optimū croci deferēs:ī quo antrū illud eodē noie famoſum a poetis & hiſtoricis eſſe celebrat̃. Nā ut ait Soli.eſt ibidē ſpecus:q mōtē ipoſitū mari a ſū/mo cauat uertice:patulus hiatu ampliſſimo ut ēt Pōponius cōfirmauit:q de huiuſmodi ſpecu plu/ra & admiranda conſcribunt: imo & tribus ſpecubus diſtinctum illum eē exponūt. Quoq; ultimū typhoneū uocit:de quo Lucanus: Antraq; lætife/ri rabiē typhonis anhelant. Simili mō & oia coryco deſcēdentia ſcribuntur:ut corycius: ut Vir. lib. georgi.iiii. Nāq; ſub œbaliæ memini me turribus altis Coryciū uidiſſe ſemē. Eſt ēt corycus collis alius apud Delphos cū ſimili ſpecu:ut Home.ī hymnis Herodotuſq;:& alii q̃ plures oſtendunt.

Cortina abſq; aliqua aſpiratione & cū.i. latino ſcri/bit̃:ab aliqbus græcū dr̃ uocabulū. Ego uero illd̃ latinū potius puto:& a coriis tractū: ex qbus prio cōficiebant̃:qbus & nōnunq̃ loca magis abdita ab aliis ī tēplis ſepari cōſueuerāt. Quare & pro hmōi loco poſitū cōperit̃. Vir.li.ænei.iii. Et mugire adi/tis cortia recluſis:ubi ait Serui. Cortia locus ē: unde oraculi pceptū dat̃. Pli.uero li.xxxiiii.na.hi.ſentire of cortinā ēt tripodē eē Apollinis cum ait: Ex ære factitauere & cortias tripodū noie delphicas quoniā ludis maxie Apollīs delphici dicebat̃ hæc ille:iuxta qd̃ Vir.li.vi.æne.dixiſſe ur̃: Neq; te phœbi cortia feſellit. Vel ut inqt Ser.i.iii.ænei.dr̃ cor/tina:uel q apollis tripos corio phytōis tectus ē:uel qa certa illic reſpōſa tradunt̃:q̃ſi cortia. Vel qd eſt uerius qa cor illic uatis rendit̃. Nā cauerna q̃dam ī tēplo Apollinis fuit: ad quā phœbas rapta uaticiabatur:ut oſtendit Lucanus quinto hæc Seruius.

Cortina uero cū.y.græco &.c.i initio pro urbe cre/tæ a modernis qbuſdā ſcribit̃:ſed qa apud græcos cū.g.littera hētur:& id antiqs nr̃is obſeruatū legi/mus:de ea uidebimus in dictione gortyna.

Coridon cum.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribitur nomē ē paſtoris. De quo ſæpe Theocritus & Vir.

Corcyra cū.c.exili utrobiq; &.y.græco ſcribit̃: iſu/la ē in mari ionio olim phæacū patria:& Alcioi regnū:& a Corcyra corcyretus corcyrera corcyretū deducit̃. Martia. in ultio: Aut corcyreti ſunt hæc de frōdibus horti:Aut hæc maſſyli poma draco/nis erant. De hac ēt Pli.li.iiii.nat.hi.

Corylus cū.c.exili &.y.græco atq; unico.l.ſcribitur ut ēt teſtis ē Priſcia. li.i. ubi tractat de mutis circa finē capituli:ubi ex hmōi ſcriptura cū.y.græco arguit:corylū & nymphā a græcis eē acceptam:ha/betq; accētū ī pria:& ē arbor ac fructus:q a nr̃is dr̃ auellana a loco.ſ. ubi primū cōperta fuit de qbus Vir.i buc.Phyllis amat corylos.Et li.geor.ii.Neue inter uites corylum ſere.

Corymbus cū.c.exili &.y.græco ſcribit̃: pprie fructus ē hederæ. Vnde Vir.I Palæmōe: Diffuſos he/dera ueſti pallēte corymbos:& īde corymbiferus ur Oui.li.faſt.i. Feſta corimbyferi celebrabat græ/cia bacchi.

Corinthus cū.c.exili &.i.latio atq;.ch.aſpirato ſcri/bit̃:urbs fuit Achaiæ: quæ primū teſte Euſe.li.de tpibus a Siſypho latrone Aeoli filio ſup Iſthmon ī medio maris ionii & ægæi cōſtructa fuit:& ut in qbuſdā Homeri gloſulis comperi:Cercyra cognominata fuit. Deide aucta Ephyra uocata:ſed poſt hæc euerſa:& ab Corintho Oreſtis filio iſtaurata Corinthus teſte Euſebio de tpibus cognominata fuit. Vltimo a romanis fuit in cenſa:ut oſtēdit Florus de bello achaico: & Iuſti. li.xxxiii. Fuitq; teſte Apulegio li.x.de magna regiōis caput: & a Corintho corinthiacus.i.corinthius deducit̃. Oui. lib.i. triſt.illa corinthiacis primū mihi cognita cēchris.

Corithus abſq; aliq̃ aſpiratione &.i. latio ſcribitur: oppidū ē Hetruriæ ſup paruo colle eiuſdem noīs poſitū:& tyrrheno mari ad tria milia paſſuū pro/pinquū conditumq; a Corito rege:dicēte Vir. lib. ænei.vii. His orrus ī agris Dardanus idæas phry/giæ penetrauit ad urbes. & ſubdit: Huic illū coriti tyrrea a ſede profectū. Vnde ipſius Coriti filius putatur Dardanus: q̃q̃ a poetis ex eius uxore & ioue pcreatus dicatur.

Corobius cum.c.exili &.i.latino ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Corone cū.c.exili ſcribit̃: urbs eſt Achaiæ teſte Pli/li.iiii.na.hiſto.a qua coronæus ſinus cum.æ.diph/thongo cognominatus eſt.

Chorus cū.ch.aſpirato ſcribit̃: Et fuit in diuerſis tēporibus ac i diuerſis actibus uariis. & teſte Feſto deriuat̃ a corona:q̃ ſine aſpiratiōe ſcribit̃: ſed ut ait ī deriuatiuo aſpiratonē aſſumit. Sane teſte Quint. a nōnullis uetuſtioribus corona aſpirabat̃:qd̃ ex qbuſdā inſcriptionibus eius tpis apparere dixi eodē mō chenturione & pchones cū.ch. aſpirato ſcribebát. Quod ſi uerā Feſtus deriuationē a corona poſuit:latinū eē chorus & nō græcū. Cuius cōtrariū apud græcos habeo. Ideo Platoni magis credendū eſt:q ait:nō longe ab initio ſecūdi libri de legibus chorus a Χορα:quæ ē leticia nuncupatur.

Choraules cū.ch.aſpirato ſcribit̃: nomē ē tam mu/ſici inſtri quo pulſabat̃ ad chor: q̃ uiri cognomē pulſantis.iuue.in ſaty. Credo pudicitiam ait: Am/broſiuſq; choraules.

Coraſini cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit̃:populi ſunt aſiatici teſte Hero.li.hi.ii.

Chorda cū.ch.aſpirato ſcribit̃:& dictio græca ponitur a Iulio Polluce.

Chorea prima cū.ch.aſpirato:& penultima cum.e. abſq; diphthongo ſcribit̃. licet apud græcos ſit.ei. diphthōgus:q̃ in.e.longā conuerſa eſt ut: iouat indulgere choreis. Sane a Virgilio metri cā corripit̃ in.vi.ænei.com ait:pars pedibus plaudunt choreas:& carmina dicunt.

Chorebus cum.ch.aſpirato ſcribitur: nomen eſt uiri proprium.

Chorineus cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit̃: no/men eſt uiri proprium.

Coriambus cū.ch.aſpirato &.i.latino ſcribit̃: pes ē

choris q̄ aptiſſimū carmē reddens conſtat ex ſyllabis quattuor: prīa lōga: duabus ſequētibus breuibus & ultīa lōga. Hora. in prio carminū Lydia dic p oēs: qui uerſiculus cōſtat ex coriābo & bacchio: ubi Lydia ipſum .a. correptam habet.

Cos cum .c. exili ſcribit: urbs eſt dorica: & ut puto a cote: qui apud nos lapis dr̄ nomen aſſumpſit. Horatius in carminibus. Ardentes acuens ſagittas cote cruenta.

Coſmus cū .c. exili ſcribit: dici pōt latīe ornatus uel ornamētū. Nā deriuat a κοσμω. qđ eſt orno & decoro. Nūnūq̄ uero & pro ipſo unguento qđ ornat poſitū legimus. ut Iuue. in ſatyra Stēmata qd faciunt ait: Et coſmi toto merſat aheno Martia. in .xi. Quod coſmi redolēt alabaſtra fociq; deoꝝ: Et inde coſmianus: ut idem Martia. Qui uino medeat nec erubeſcat: Pingui ſordibus eē coſmiāo: Ludet cū pueris amet puellas Nōnulli uero putāt nomē illud coſmi hoīs cuiuſdā unguētarii ꝓpriū magis a poetis fuiſſe poſitū: q̄ pro unguēto ipſo: ita ut dicat ahenū Coſmi .i. optimi illius unguētarii: alabaſtrū coſmi: qđ .ſ. ille cū unguēto uenditare ſolebat: ut ſimiliter balnea Criſpini: balnea Stephani. Martia. eodē li. ſcis q̄ ſtephani balnea iūcta mihi. Ita ut q huiuſcemodi delitias: q̄ ad ornatū faciebāt uēditabāt coſmus diceret. ut idē poeta circa finē opis: Delicias coſmi uos redolere nurus. & ab eo unguētū qđ ille cōpoſuerat: coſmianus uocaret. Idē Mar. i .xii. clar̄ mōſtrat cū ait: Aut librā petit illa coſmiani: ubi uenalis rei pondus exꝓſſit: itaq; cū diuerſis ornamētis decoratus ſit mundus coſmus a græcis dr̄. Vnde coſmographia deducit.

Coſmographia cū .c. exili & .i. latino ſcribit: ē deſcriptio mundi. eiuſq; poſitiōe ſcriptura & pictura. nā cōponit ex κοσμοσ qđ eſt mūdus: & γραφια qđ cū ſcripturā: tū ēt picturā deſignat. Vnde fuit etiā apud romāos cōſuetudo pigēdi mūdū: dicēte Propertio: Cogor & ī tabula pictos ediſcere mundos.

Coſmeta cū .c. & .t. exilibus ſcribit: dici pōt a nr̄is ornator uel ornatris. Vnde ſerui q nobiles mulieres exornare cōſueuerāt: coſmetæ uocati ſunt: dicente Iuue. in ſaty. Credo pudicitiā: ponūt coſmetæ tunicas. Nam a κοσμο: quod eſt orno deducitur.

Coſtus cum .c. & .t. exilibus ſcribitur: arbuſcula eſt aromatica.

Cotys cū .c. & .t. exilibus atq; .y. græco ſcribit: nomē ē uiri ꝓpriū. De quo ſæpe plutarchus meminit.

Cotula abſq; aliqua aſpiratione ſcribit: genus ē paruæ menſuræ: quæ græce κοτυλη dr̄: ubi illud .y. græcum in .u. noſtrum conuerſum fuit.

Cothurnus cū .c. exili & .th. aſpirato ſequente a græcis: ſed a noſtris ſequēte .u. ſcribit genus eſt calciamenti teſte Seruio utriq; pedi aptū. Vir. ī buco. Suras euicta cothurno: & prio æneī. Purpureoq; alte ſuras uincire cothurno. Verū nunq̄ ꝓ calciamēto ſubleuato ſubere: quo mulieres ipſæ grādiores apparerēt a Iuue. poſitū ur̄ in ſaty. Credo pudicitiam ubi ait: Si breue parui ſortita eſt lateris ſpaciū breuiorq; ur̄ Virgine pygmæa nullis adiuta cothurnis: Ponit ēt aliquādo cothurnus ꝓ alto dicēdi genere apud poetas Vir. in buco. Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno. Et a cothurno cothurnatus deducit. Mar. in .v. epigrāmatum: Grāde coturnati pone maronis opus.

Cous cū .c. exili ſcribit: inſula ē ī mari ægæo ſic quoque teſte igino a Coohilæ Meropis cuiuſdā fœminæ: q̄ in ea regnauit cognomīata. Ex hac teſte Varrone li. ii. de agricultura uindemias romā deportabāt. Nā duobus fertiliſſimis optimo uino montib⁹ referta erat fuitq; Hippocratis & Apellis pr̄ia Vnde ab ea adiectiuū cous coa coū ſimili ſcriptura deducit Iuue. in Satyra Stēmata quid faciūt īquit Sptana chlamys cōchylia coa. Nā teſte Varrōe prima ī arte lanificii fœminaꝝ ornamētis claruit: dicēte Oui. li. ii. de arte loq̄ns de puella quā amas: Siue erit ī tyriis tyrios laudib⁹ amictus. ſiue erit ī cois coa decer̄ puta. In eadē dixit Solinus Homeri ſepulchrū eſſe qđ in Naxo uoluit Martialis.

Crātor cū .c. & .t. exilibus ſcribitur: fuit ſolenſis philoſophus q athēas cōcedēs auditor fuit xenocratis ſocius Palæmōis: reliquit cōmētaria ad .xxx. milia uerſuū Arceſilao petēti ubi nā uellet ſepeliri reſpōdit teſte Laertio ī uiſceribus terræ: obiit āte Cratē & Palæmonem morbo intercutis.

Crater abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribit ē cupa grandis: dicēte Virg. circa finem li. i. ænei. Crateres magnos ſtatuūt & uina coronāt: & libro. iii. Tū pater anchiſes magnū cratera corōa induit: ipleuitq; mero diuoſq; uocauit. Et dicit ēt hic cratera: ut Statius li. thebaidos .x. Et bacchus ī altos crateras pateraſq; redit. Et ſic oībus poetis uas magnū ad bibendum aptum deſignatur: dicente Iuue. ī ſatyra quæ īcipit Natali coruīe die. Vrne cratera capacē: & dignum ſitiente pholo uel coniuge fiſci Bibit.

Crates abſq; aliq̄ aſpiratione ſcribit. fuit athenīēſis philoſophus: filius Antigenis: & pago triaſius fuit acadēicus polemōis auditor: illiuſq; ſucceſſor ſcholæ: q adeo ſe uiuētes inuicem amaras: ut teſte Laertio eadē ſemp ſtudia ſint cōſecuti: & mortui eodē ſepulchro diſpoſiti: quos Antagoras ī hanc ſn̄iam uerſibus exornauit. hoc tumulo Cratē ac Polemonē cōditos fatere q tranſis o hoſpes: uiros cōſenſu aīoꝝ ꝑcipuos: quoꝝ diuino ex ore doctrina manauit ſacra: uitæq; mūdicies ſapiētiæ adiūcta. habuit Crater diſcipulos memorabiles: īter quos fuit Arceſilaus Bion Theodorus Alter fuit Crates patria thebâus & ſecta cynicus Diogēiſq; diſcipulus: quē Hieronymus noſter ſcripſit iæciſſe ī mar̄ magnū auripōdus dicēs. abi a me uenenū: Nā uos potius mergā q̄ ipſe a nobis mergar. Nā teſte Laertio fuit uir diues anteq̄ fieret cynicus. quoſdā ex ſuis conātes illū a propoſito auertere bacculo proſequebat. habuit uxorē Hipparchiā Metrodi ſororē: ut ī ea dictiōe uidebimus. Deme. uero magneſius refert eū depoſuiſſe pecuniā apud traezitā hac conditione: ut ſi filii ſui Idiotæ eſſēt. eam illis traderet ſin autē philoſophi eam plæbi diſtribueret. Irritās ſemel Nicodromū cæſus eſt ab eo in faciem: quare chratulā ſupra ponēs uulneri ſcripſit: Necodromus fecit Obiit ſenex & īcuruatus. Alius fuit Crates orator de iſocratis familia. Alius ualiorū effoſſor: qui cū Alexādro militauit. Alius philoſophus peripateticus. Alius geometra. Alius poeta epigrāmatū. Alius etiam academicus.

Cratinus abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latio ſcribit: fuit athenienſis poeta comicus clarus apud græcos in ea antiq̃ comœdia: quæ q̃ſi ſatyræ nr̃æ aſſimilabat: In qua pcipuus ipſe fuit Ariſtophaneſq; & Eupolis dicẽte Perſio: Audaci qcũq; afflãte cratio Iratũ eupolidẽ prægrãdi cum ſenes palles. Similiter Hora. Eupolis atq; cratius ariſtophãeſq; poetæ. Atq; alii quoꝝ comœdia priſca uiroꝝ eſt: & reliq̃ ut uidebimus in dictione Prologus. Hic idẽ teſte Pli.li.xxxv.natu.hiſto.pompeiũ athenis pinxit.

Crathis cũ.c.exili &.th.aſpirato atq;.i.latio ſcribit: fluuius ẽ achiuoꝝ teſte Herodoto li.hi.i.a quo ut ait q i Italia fluuius ſic cognominatus eſt nomẽ accepit Eſtq; filius calabryæ: de quo Oui.li.met.xv. ait: Crathis & hic ſybaris nr̃is cõterminus oris Helectro ſimiles Faciũt auroq; capillos. & theocritus I ægloga q̃ icipit αιγεσεωαι de illo ait και τυΔεκραϑι οι ρασωον φυροισ: & reliq̃. hũc dixit Oui. li. faſt.iii.lapidoſũ eſſe cũ ait: Eſt prope piſcoſos lapidoſi crathidis amnes Paruus ager.

Craſis cũ.c.exili &.i.latio ſcribit: dici põt a nobis tẽperamẽtũ. & ide dyſcraſia cũ.y.græco i pria diſtẽperamentum interpretari ualet.

Crapul cũ.c.exili ſcribit: græce dr̃ κρεπαλη.

Cratylus abſq; aliq̃ aſpiratiõe &.y.græco atq; unico.l.ſcribit. Nomẽ fuit philoſophi. cui Plato librũ illum de ſignificatione nominum inſcripſit.

Craippus abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latio atq; duplicato.p.ſcribitur: fuit teſte Plutarcho i uita Ciceronis philoſophus peripateticus. de quo Cicero libro.iii.de officiis: plura locutus eſt.

Creõtes abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribit fuit unus corithioꝝ rex: & latrõis Siſyphi filius: q creuſã filiã laſõi deſpõſauit: & Medeã abdicari coegit. de quo Se. i Medea. Alter fuit thebanus pater Iacoſte uxoris Oedipi regis thebaꝝ: q poſt cæſos ſimul Polynicẽ & Eteoclẽ thebanos regnũ aſſumpſit: ut mõſtrat Stati.li.xi.&.xii.ſuæ theba. Alius fuit huius filius. Alius ẽt fuit rex thebãus: & ultima cadmi ꝓgenies q filiã ſuã Megærã matrimonio cõiux Hercu. & tãdẽ a Lyco cũ duobꝫ filiis regno & uita ꝓuatus fuit.

Crepida cũ.c.exili &.i. latino ſcribit. fuerunt Teſte Seruio tuſca calciamẽta: q̃ corrigiis ad pedes ligabant. Vir.lib.ænei.viii. Et tyrrhena pedũ circũdat uincula plãtis. Et ut exponit Seruius crepidas dixit quas prio habuere ſenatores: poſt eqtes romãi. nunc milites. Vnde ait Horatius in ſermonibus. Chryſippus dicat ſapiens crepidas ſibi nunq̃: Nec ſoleas fecit. Similiter Iuue. in ſaty. Perſius uero uidet uelle calciamẽta fuiſſe græcoꝝ: cũ ait in.ii.ſatyra: Nõ hic q in crepidas graioꝝ ludere geſtit. Sed ut ait Gelli.li.xiii.noctiũ atticaꝝ: Crepidas & crepidulas pria ſyllaba correpta: Id genus calciamenti appellarũt: quod græci κρεπιΔασ uocãt: & paululũ: ſupra oia.n.inquit ferme id genus qbus plantarũ calces tantũ in fine teguntur: cætera ꝓpe nuda & teretibus habenis iuncta ſunt. Soleas dixerunt nõnũq̃ græca uoce crepidulas: At crepido teſte Seruio eſt abrupti ſaxi altitudo. Vir.li.x.æneidos forte ratis cælſi coniuncta crepidine ſaxi.

Criſis cũ.c.exili &.ſ.nõ duplicato atq;.i.latino ſcribitur dr̃ apud nos iudiciũ Vnde criticus deriuatur.

Criticus abſq; aſpiratiõe &.i.latio ſcribit: dr̃ q̃ſi iudicãs & arguẽs. Vnde Ser.ſup.xi. ænei. ubi ait Virgi. Pilũno quos ipſa decus dedit orithya inqt. Critici culpãt hoc loco Vir. & Iuue. Critice pelluces.

Creſſa cum.c.exili &.e.abſq; dipthongo.atq; duplicato.ſ.ſcribit: & a κρησ quod eſt cretenſis deriuat. Iuuena. in ſaty. Oibus i terris Nec ſthenobœa minus: Quam creſſa excandutt.i. cretenſis Phœdra. Vnde nec creiſſam quẽadmodũ threiſſam dicere poſſumus. Nam creſſa ut diximus a κρησ deſcendit ubi apud græcos eſt.η.abſq; dipht. quod eſt.e. purum traducit. At threiſſa cum.ei. diphthongo apd̃ græcos ſcribit uidelicet ϑρεῖσσα: quæ ut ſupra oſtendimus nõnunq̃ a poetis noſtris diſſoluitur. Vir.lib.æneidos primo: Vel qualis equos threiſſa faticat Harpalice.

Creta abſq; aliqua aſpiratiõe &.e.abſq; diph.ſcribit Et teſte Vir.li.iii.ænei. Creta iouis magni medio iacet inſula ponto. hanc dixit Pli.li.iiii.na.hiſt. Doſiades a Cretæ nympha heſperidis filia cognominatã uoluit. Anaximander uero a Cretæ rege curetum. Nõnulli aũt alii a tẽperie cæli. aereã primũ dictam exiſtimauer. deide macaroneſon.i.beatam inſulam. poſtea creatã a rege cognominatã dixere. De qua Ariſtoteles lib.politicoꝝ.ii.ſic ait: Videtur hæc inſula ad principatũ græciæ eſſe nata. ac pclara ſita cuncto nãq; iminet mari: Cũ fere græci oẽs circũ mare ſint poſiti. Abeſt.n.hinc modicũ a peloponeſo: Illic uero ab alia circa triopiũ: & rhodum: Quare imperium maris obtinuit Minos. ac inſularum alias ſubegit. Alias uero dudum ſcultas habitare fecit. Tandẽ ſicilia aggreſſus circa camerinã defunctus eſt. Et a creta cretæus cum.æ.diph.i penultima deriuatur. Vir.lib.ænei.iii. Tertia lux claſſem cretæis ſiſtit in oris.

Creta ꝓ terra quadam tenaci græcũ uocabulum eſt: & ab creta inſula in qua melior cõperitur: nomẽ aſſũpſit. & eodem modo ſcribit. nonnulli uero latinum putant: & a creſco uerbo deduci dicũt q̃ſi cõcreta. Sane ut i Pli. & i diuerſis ãnotaui: uniuerſaliter omnis terra tenax creta inſula nomiat Vnde diuerſa illius genera pli. ipſe circa finẽ.xxxv. libro enumerauit. Vt cymoliam quæ candida eſt: & qua mali a κυμη urbe Italiæ. q̃ literis noſtris cume dicitur uocitatam ferũt. Cuius uſum & medicamẽtis & ueſtibus poſuit Pli. ẽ ẽt ſarda cymoliæ: quã ex ſardinia afferri dixit: ſed non niſi candidis ueſtibus cõmoda uerſicoloribus nõ inutilis: Et ſimiliter & umbrica: quã non niſi poliẽdis ueſtibus apta dixit. Et hinc non longe aduerbium ſubdit. Alia creta argentaria appellatur: nitorem argenteum reddẽs. Eſtq; uiliſſima: & qua pedes uænaliũ ſeruoꝝ trans mare aduectorum denotare iſtituerunt maiores hæc ille. Iuxta cuius ſententiam ait Tibullus libro ſecundo.
Nota loquor regnũ ipſe tenet: quem ſæpe coegit. Barbara gypſatos ferre cataſta pedes. Et Iuue. i prima ſatyra: Sacro nec cedat honori Nup in hãc urbẽ pedibus q uenerat albis.i.argẽtea creta. illo creatis. Nã libertinus poſtea effectus opibus patricios omnes ſuperabat: quẽ Luciniũ nomine fuiſſe: & primo tonſorem quidã ferũt. Vnde potẽtiſſimos

in urbe romana nõnullos fuiſſe libertos idẽ rettulit Iuue. ut Criſpinũ quem nominanter exprimẽs in monſtrũ eſſe dixit nulla uirtute redẽptũ. Qui ps fuit niliacæ plæbis. & uerna canopi: hoc ẽ ſeruus in domo domni ex ancilla natus: q a græcis οἰκογενησ. i. domi natus dr̃. & ide uernaculus uernacula uernaculũ: qđ eſt domi noſtræ uel in nr̃a patria natũ. Vnde ligua uernacula: qđ uulgo dicitur ligua materna. Fuerat ergo Criſpinus apud canopũ ĩ domo ſui domini ex q̃dã ancilla natus. & romã uenalis aduectus q uẽditus: & Libertius deide effectus: pricipatu Domitiani tãtũ excreuerat. ut Tyrias humero renocãte lacernas Vẽtilet æſtiuũ digitis ſudãtibus aurũ. Eratq; lacerna genus ueſtimẽti nodo ſupra humerũ alligati. Vnde tali ueſte ĩdutus lacernatus dr̃. ut idẽ auctor. Ipſe lacernatæ cũ ſe iactaret amicæ. Aliũ rettulit idẽ poeta libertũ Claudii pricipis noie Narciſſũ. Quẽ ĩ ſine ſatyræ. Plurima ſũt ſuſcine ditiſſimũ fuiſſe oſtẽdit: ut ĩ dictione Narciſſus uidebimus. Et apud eundẽ pricipẽ potẽtiſſimũ: ut ĩ dictione Meſſalina mõſtrabimus. Quaſ ſubdit Pli. ad ea q̃ ſupra rettulimus. Iã nõ ẽ enumerare libertos e ſãguie q̃ritũ: & pſcriptionũ licẽtia ditatos: hoc ẽ inſigne uenalitiis gregibus opprobriũq; ĩ ſolẽtis ſortũæ: quos adeo potiri rerũ uidius: ut p̃toria quoq; ornamẽta decerni ſenatu iubẽte Agrippiæ: & Claudii Cæſaris liberti uiderimus. Tantũq; de laureatis faſcibus nõ remitit his q illo creatis pedibꝫ aduẽiſſẽt. hæc ille Saneiter uænalitios & uẽalitiarios & differẽtia ẽ Nã uenalitiarii apud Varronẽ & Pli. dicunt negotiatores ſeruorũ nouitiorũ & uenalitia ipſa corpora: ut apđ paulũ iuriſcõſultũ de ædilitio edicto. Qui cũq; ex uẽaitio nouitiorũ emptus: alicui miſterio p̃poſitus ſit ſtati eũ ueteratorũ nũero eẽ. Vẽalitius quoq; adiectiuũ: ut põpõi. iuriſcõſultus đ dõationibus iter uirũ & uxorẽ li. xxiiii. digeſtorũ igr: qđ ſi familiã dõeſticã uxoris aut uẽalitiã pauit & reliq̃

Creſton abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur. fuit tyſenorum ciuitas.

Creſſæa cũ. c. exili & duplicato. s. adq; æ. diph. in penultima ſcribitur: regio eſt macædoniæ littoralis ut teſtis ẽ Herodo. li. hiſto. vii. & ei adiacet mari. qđ themopõtum dr̃: habens ab oriẽte pallenem conterminam: ab occcideute uero uerſus græciæ partes migdoniam.

Creſtona abſq; aliq̃ aſpiratione ſcribitur: regio eſt macedoniæ contermina mygdoniæ: ut Herodotus libro hiſtoriarum. vii.

Crethon cũ. c. exili &. th. aſpirato ſcribit: fuit teſte Homero Dioclei filius: ab Aenea in bello troiãointerfectus ut uidebimus in dictione Orſilochus.

Crines cũ. c. exili &. i. latino ſcribitur: a græca dictione deriuatur: quæ apud illos dicitur κρινιδες.

Crypta prima cũ. c. exili &. y. græco. ultima cũ. p. & t. abſq; aſpiratione ſcribitur: dici poteſt a noſtris occulta ſeu abſcõſa. Nã a κρυπτο uerbo græco: q; apud nos eſt cælo: ſeu abſcondo deducitur Vnde ait Iuue. in ſatyra Si te propoſiti. Et ſolitus mediæ cryptam penetrare ſuburæ.

Cryſtallus pria cũ. c. exili &. y. græco: ſecunda cũ. t. exili ac duplicato. l. ſcribitur. Vt nonnulli putãt lapis ẽ ex ſola aq̃ ui frigoris ĩ glatiẽ induratus: Quibus Solius nõ cõſentit: eo qđ in cypro & a labãda regiõe aſiæ locis ualde calidis generet. Et a cryſtallo cryſtallinus deducit. Vbi apđ nos more noſtro accẽtus ẽ ĩ antepenultima qa lõga ẽ: & penultima breuis: ut uidebimus in dictiõe Proſodia Iuue. in ſatyra Credo pudicitiã grãdia tollunt cryſtallina maxima ruſus Mirrhina q̃ ſimiliter ĩ antepenultima accẽtũ detinet: Vnde Pli. li. xxxiii. natu. hiſt. Mirrhina inqt & cryſtallina ex eadẽ tellure effodimus: qbus p̃tiũ faceret ipſa fragilitas hoc argumẽtũ opũ: hæc uera luxuria æſtiata eſt hẽre qđ poſſit ſtati perire. Nec hoc fuit ſatis: turbã gemmarũ portamus ex ſmaragdis: teximus calices: ac temulẽtiæ cã temeramus diẽ: hæc ille iuxta quẽ Iuue. ait ĩ. iiii. ſatyra: Birrho ut multi gẽmas ad pocula trãſſert A digitis. Sane cryſtallũ librarũ circiter quinq̃gita dicaſſe Diuũ Auguſtũ in capitolio teſtis eſt idẽ Pli. li. xxxvii. Qui & Xenocrates auctor eſt uas ãphorale ex cryſtallo uiſũ ſextariorũ q̃tuor. Quid q; idẽ Pli. ueluti furorẽ refert quãdã martẽ familias: nec diuitẽ mercatam trullã unã cryſtallinã cẽtũ quinq̃ginta milibus. Refert ẽt Neronẽ accæpto amiſſarũ rerũ nũcio duos calices cryſtalinos: ne qs alius ex his biberet: cõfregiſſe. Et hæc de cryſtallinis: at de myrrhinis in ſua dictione uidebimus.

Chriſtus cũ. ch. aſpirato &. i. latino atq;. t. exili ſcribitur: dici poteſt apud nos unctus. Nã a χριω qđ eſt ungo deriuatur.

Chriſma cũ. ch. aſpirato &. i. latio ſcribit: dici poteſt a noſtris unctio: & ſimili modo ut ſuperior dictiõ a Χριω uerbo græco qđ eſt ungo deriuatur.

Chryſippus pria cũ. ch. aſpirato &. y. græco: ſequẽs cũ. i. latino ſequẽte duplici. p. ſcribit. Nam ex χρυσοσ uerbo græco qđ eſt aurũ: & ιπποσ: quod eſt equus cõponit: q̃ſi aureus equus fuit phũs Apollonii ſolẽſis filius ſiue tarſenſis teſte Alexãdro & Cleantis diſcipulus: fuit uir ingenioſus & acutus in oĩ genere orõnis. In plæriſq; a Zenõe diſſenſit & cleãte: quotiẽs aduerſus Cleãtẽ differẽdo ægiſſet: tãta ducebat penitentia ut crebro diceret: equidẽ alias fortunatus ſum: p̃ter q̃ in cleãtẽ: ĩ hoc ſum iſœlix & ut dixit Cicero dt natu. deorũ. Natus eſt homo Chryſippus ad mũdum cõtẽplãdum atq; mirandũ. Nã teſte Laertio ſeptingẽta uolumina edidit: & qcqd incidebat mãdabat litteris. Sæpe emẽdabat & magna teſtimoniorũ nube utebatur. Quod adeo in cõſuetudine habuit ut in quibuſdam ſuis opuſculis totã Euripidis Medeã insereret: petẽtiq; cuidã ab altero legẽte quidnã id eẽt quod legeret: illi inqt chryſippi Medea ẽ. Quare de illo ait apollodorus athenĩẽſis ſiquis tollat de chryſippi libris quæ aliena ſunt: charta illi uacua relinquet. Eius tamẽ libri clariſſimi ſunt: & in dialectica p̃cipue. ĩ qua fuit adeo inſignis: ut dicerent ſi apud deos in uſu eſſet dialectica nõ futuram aliam q̃ chryſipeã. Refert noſter Valerius de ſtudio & induſtria illũ lxxx. anno uolumen cœptum. xl. exactiſſimæ ſubtilitatis abſoluiſſe. unde dicere uidet auarus apud Perſium in fine ſui libelli neſciẽs ſuæ auaritiæ terminum imponere: O chryſippe finitor tui aceruis: hoc eſt tui libri: in quo tanta coacervaſti: depin

ge ſiue oſtēde & deſigna mihi ubi.i.ī quo diuitia/rū loco īuētus ſiſtā:hoc eſt pedē figā q̄ſi dicar qa ex me repire nō poſſū. Erat hic teſte Laertio ibecilli tenuiq; corpuſculo:ut ex eius dicit imagine appa/rere. In potatiōibus ut refert agebat quietē: crura āt ſola mouebat:ut ancilla eius diceret Chryſippi tāiū crura inebriari. Vnde teſte Hermipo a diſci/pulis ad ſacrificiū ductus:dulce meq; ad co bibit: ut fatigatus anguſtiis ſpūs eū quīta die poſt reliq/rit cū eſſet octogitatriū ānoq; Sūt qui dicant eum nimio riſu cōprachēſum interiſſe. Ita ut cū aſinus manducaſſet ficus aniculæ dixiſſet ut uinū aſino daret.nimioq; dehīc riſu expiraſſe. Nēinē regnū laudauit.Sola āicula cōtētis fuit. Alius fuit Chry ſippus enidius medicus.a quo Heraſiſtratus teſta tur multa didiciſſe. Alius fuit huius filius Ptolo. medi.q calūniam paſſus ſupplicio eſt effectus: Ali us Heraſi.diſcipulus. Alius poeta.geor.ſcrip.

Chryſeis prima cū.rh.aſpirato &.y.græco:ultia cū i.latino ſcribiť fuit Chryſæ ſacerdotis Apollinis filia. Nā cū āte captā Troiā diuerſæ ex uariis troia/noq; locis raptareť puellæ. duæ īter alias formoſi ſimæ captæ fūt Chryſeis.ſ.& Bryſeis:Quaq; Bry ſeis ī p̄dæ diſtributiōe rōtigit Achilli: Chryſeis ue ro Agamēnōi &q̄ſq; ſuā ardēter amabar. Sed cū chryſes chryſeidos p̄r ,p filia rediméda, ut ſcribit Home.ī initio ilia.uēiret ad græcos:non ſolū mul ta deferēs munera:ſed ornatus inſulis & aliis ſacer dotalibus ornamentis orabat eos:ut Apolinis ſe/uerētia:cuius ſacerdos i chryſa inſula erat. filiam ſibi reſtituerēt:& p̄cioſa acciperēt munera. Cui cū cæteri græci aſſētirēt.ſolus Agamēnō q illā ama/bat:eū iīurioſis &miacibus uerbis reppulit.Quar Apollini cōqſtus ſacerdos. hæc referebat uerba

Quid coluiſſe mihi tua delphice numina ,pdeſt:
Aut caſtam uitam multos dixiſſe per annos:
Quidue iuuat ſacros poſuiſſe altaribus ignes:
Si tuus externo iam pellor ab hoſte ſacerdos:

Quibus ſane cōmotus Apollo peſtiferā lucē i da/naoq; miſit exercitū: & cōſultus Calchas reſpōdit nō ceſſaturā dōec chryſæ patri reſtitueref chryſe/is.q̄ demū reſtituta Agamēnō i amoris amiſſi ſo/latiū Bryſeida ab Achille iuſſit auferi. Ex quo ita iflāmatus Achille:ab exercitu cū ſuis diſcedens in idā mōtē ut qdā dicūt ſeceſſit:cum pugnare nollet græci iteri a troiāis p̄liis qbuſdā ſupati itra caſtro rū mūimēta rōpellunť atq; obſidenť. Qui mittē/tes ad Achillē tris legatos maxīa illi mūera obtule rūt ſi arma capet:& p̄cipue Bryſeida: q̄ ſe nūq̄ teti giſſe Agamēnū p ſacte iurabat.fuerāt āt legati Vly xes Aiax & Phœnix: q ab Achille bēigniſſime ſu/ſcæpti.re deide infecta diſreſſerūt. Vnde Oui.li.ii. triſtium ait Quid prius eſt illic flāma chryſeidos: ut quæ Fecerit iratos rapta puella duces?

Chryſochemis pria cū.ch.aſpirato &.y.græco: pe/nultima cū.ch.aſpirato ſcribiť:hētq; accētū i ante penultīa:fuit teſte Home.li.ix.iliados:filia Agāen nonis ex Clitemneſtra: & uocabulū eſt cōpoſitū ex χρυσου.qď ē aurū & θεμιϲ nomen deæ ut i di ctione Themis uidebiť q̄ſi aurea Themis.

Cyhrſoſtomus cum.ch.aſpirato &.y.græco atq;.t. exili ſcribitur:dici poteſt a nobis aureū os.Nam chryſos aurum ϲτομα os apud noſtros deſignat:

Chryſolithus prima cū .ch. aſpi ato &.y.græco pe nultima cū unico.l.&.i.latino:ultia cū.th.aſpirato ſcribiť: lapis:eſt p̄cioſus coloris aurei:unde cōpo/nitur dictio ex chryſoſq; eſt auq;:& λιθοϲ lapis q̄/ſi aureus ſit lapis:ob q̄ nōnūq̄ & pro ſurcino qa ſimilis coloris eſt: cum ab antiquis poetis tū a no ſtri temporis poeta elegantiſſimo Maffeo Vegio in quodam epigrammate ponitur cum ait:

Aurea quæ quondam defleuit muſa maronis:
Nunc hoc rhryſolithi claudor in orbe culex.
Aurea muſa fuit tumulus ſimul aureus ipſe eſt.
Quem miſerans etiam ſtruxit apollo mihi.

Chryſopaſſus pria cū.rh.aſpirato &.y.græro ſcribi tur:qn & iuxta finē.ſ.duplicaf& cōponiť id uoca/bulū ex rhryſos qď ē auq;: & πασσω uerbo græ/co::qď apď nos dř ſpargo:q̄ſi lapis ſit auro aſpſus

Chryſocolla pria cū.ch.aſpirato &.y.græco: penul tima cū.c.exili:qn & cum gemino.l.ſcribitur: & ē teſte Pli.li.xxxiii.natu.hiſto.humor q i auriſodid nis p uéas auri defluit:& craſſeſcēte humore rigo rib; hybernis uſq; ī duriciā pumicis iduraf.q̄ ſub tiliſſime cōtuſa:ut ille refert:auri p̄ctura p̄ber & ſ ſra ſubdit chryſocollā aurifices ſibi uēdicāt ad glu tinandū aurum:unde & ipſa appellata eſt. i. auri colla & glutē. De hac locutus Pli. præfato libro:ui ſum eſt inquit Neroni pricipi ſpectaculis arenā circi rhryſocolla ſterni cum ipſe aurigaturus eſſet inducta opificum turba.

Chryſogonus cū.rh.aſpirato &.y.græco ſcribitur: Nomen eſt uiri proprium:& componitur a chry/ſos q eſt aurum & γονυ genu uel angulus: quaſi ſit aureum gēu uel aureus angulus. iuue. i. ſatyra Credo pudicitiam inquit: Sunt quæ chryſogo/num cantare uetant.

Crito cū.c.&.t.exilibus hoc eſt abſq; aſpiratiōe ſcri/bitur:fuit Atheníenſis philo.unus omnium:dixit Laer.maximo & eximio quodam amore Socrati affectus. Cuius ita diligentē curā ægit & nunq̄ ali/quid ex his quæ ſunt ad uitā neceſſaria ſibi deeſſe pateretur.huius Socra. filii auditores fuere: hoc ē Critobolus: Hermogenes cū aſpiratiōe principii Creſipus cum.c.t.exilibus in eadē ſyllaba: Epige/nes cum.i.latino:qui oēs fuere Socratis filii.

Critobolus abſq; aliqua aſpiratione & unico.l. ſcri/bitur fuit medicus. De quo Plinius lib.vii.natura. hiſto.inquit magna & Critobolo fama eſt extra/cta Philippi regis oculo ſagitta:& citra deformita/tem oris curata orbitate luminis hunc ego Socra/tis filium fuiſſe puto.

Critheis prima cum.c.exili &.i.latino:ultima cum th.aſpirato:&.i.latino ſimiliter ſcribitur:fuit ma/tris Homeri nomen:ut ſcripſerūt Horodo.& Plu tarchus aliiq; nonnulli.

Crocyllus cum.c.exili &.y. græco atq; duplicato.l. ſcribitur:fuit uir Athenienſis nomē. De quo non/nunq̄ Plutarchus meminit.

Crœſus cū.c.exili & .œ. diphthongo atq; ſimplo.ſ. ſcribiť fuit Alyattis filius ultimus lydoq; rex: pri/mo quidē fœliciſſimus:ſed poſtremo infœlicitatē tractus:& a Cyro ſuperatus: cū miſerabiliter re/gnū perdidiſſet ad miſerabiliorē uitā coactus fuit

De quo Herodotus li.hiſto.i. Et ſimiliter Iuſtius lib.i.proſecuti ſūt oia:unde ait Oui.li.iiii.de pōto. Diuitis audita eſt:cui nō opulentia crœſi. Nempe tamen uitam captus ab hoſte tulit.

Crocus abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribit:fuit teſte Pli.li.xvi.natura.hiſto.adoleſcēs ob cuius amorē Smilax uirgo ī eius nois fructicem cōuerſa eſt:ut in ea dictione uidebimus:Et ipſe ſimiliter ī florē ſui nominis ab Oui.cōuerſos ponit lib. xiiii. metamor. Alii uero crocū dictum putant a coryco ciliciæ oppido: qui a Solino ſūme laudat:& melior cæteris in uſu medicinæ teſte Diaſcoride cōperit. Quare ut de excellentiori ait Martialis in epigrāmatibus Quod corycio q̄ uenit aura croco:& inde croceus ut Virg.lib.georgio.prio.Nonne uides croceos ut Tmolus odores:India mitit ebur.De quo ī dictione Tmolus habebitur.

Crocodilus cū.c.exili utrobiq; &.i.latio atq; unico.l.ſcribit.animal eſt quadrupes:qđ nilus gignit:ſic dictus quia crocei ē coloris:cuius forma fere p oia draconte a uidet. Et noctē totā agit in aquis diei uero maiorē partē quieſcit ī humo.oua quaſi anſerina edit: quæ uicilim mas & fœmia in terra fouēt.Et ut ait Herodo.ii.hic oium quas nouimus beſtiarū ex minimo maxius ſit. Nā pullus iuxta oui quātitatē naſcit:qui cū ad cremētū puenerit: ſit ſeptē & decē cubitorum.& adhuc maior: immo ut ſcribit Pli.& Solinus reperiunt freq̄nter.xx. cubitorum:Et aliquos refert Plinius ritos eſſe: quādiu uixerit ſuſcipere incremēta: cū lōgo tēpore uiuat. Eſtq; armatus dentibus & unguibus: Tantaque ſupioris partis cutis duritie:ut quāuis tergo pcutiat ictu fortiū tormētorum nō lædatur: Inferioris uero ut dixit Seneca li iii.de quæſtionibus naturalibꝫ mollis ē:habet oculos ſuis. Et obtuſe in aqua ſed in terra acutiſſime uidet.Detinetq; dentes magnos ad corpis proportionē:quos ut ait Apulegius lib.ii.de Magia inoxio hiatu ad burgādū pbet: Et ut etiam teſtat Herodotus menſes.iiii:qui magis hyemales ſunt:nihil comedit: & ſola beſtiarū linguam non habet.

Crocyla abſq; aliq̄ aſpiratiōe &.y.græco ſcribit: inſula nonnunq̄ ab Homero ponit: q̄ ab aliis cōiter Corcyra dicitur ut in ea dictione uidebimus.

Crocylus cū.c.exili utrobiq; &.y.græco:atq; unico.l.ſcribit:nomen ponitur paſtoris a Theocrito.

Crotalū abſq; aliqua aſpiratione:& unico.l.ſcribit: inſtrumētū eſt muſicū.quo utebātur ægiptii in celebritatibꝫ deorum:ut oſtendit Herodotus li. hiſto. ii.de quo Virgili.in copia inquit.

Copa ſyriſca caput graia redimita mitella,
Criſpū ſub crotalo ducta mouere latus.i. ad ſonū eius inſtrumēti docta q̄ moliter ſaltare:& ut puto a κρουω quod ē pulſo deducit: & cū etiā apđ græcos coſdā pro plauſtro poſitū compererim ab ea ſoni uoce cognomen accæpiſſe exiſtimo.

Crotō abſq; aliq̄ aſpiratione ſcribit ciuitas eſt calabriæ:de qua Ouidi.plene li.xv. metamor. ſcripſit ubi ait.Nec in oſpita tecta Crotonis.Et inde cotonita ille dicit:qui ex ea originē traxit.

Chromaticus pria cū.ch.aſpirato:& reliq̄ ſine aſpiratiōe ſcribunt:ille ſane dici cōſueuit.qui nulla uerecūdia colorē mutat. Nā Χρωμα apđ nos colorē īdicat:& magis ad uerbū coloratus dici pōt.

Chromius cū.ch.aſpirtao &. i.latio ſcribit:uir fuit argiuus:ut oſtēdit Herodo.libro.hiſtori.i. ſimilis ſcribit ab Home. lib.iliados.ii.&.xi.odyſſeæ:filius Nelei & frater Neſtoris. Alius fuit Priami filius quē teſte Home.lib.v. iliados. Diomedes interemit:in bello.

Cromna cum.c.exili &.m.ante.n.ſcribitur: eſt urbis nomen.

Chronos cū.ch.aſpirato ſcribit:ē tēpus atq; Saturnū apud ātiquos græcos indicat: Moderniores uero quidā illorum grāmatici: ut differētiā inter illos deſignēt cū denotare tempus uolunt cum.ch.aſpirato ſcribūt:cū uero Saturnū p.c.exile:hoc eſt ſine aſpiratione deſcribūt:Sed antiquos ex his quæ dicemus imitādos cenſemus.Saturnus igit ut teſtis ē ſacra Eumeri hiſtoria. quā ille ex titulis & ſacris īſcriptionibus cōtexuit.Cæli fuit filius ex Veſta & frater Titani.Opemq; ſororem duxit uxorē. Titani qui maior natu erat: poſtulat ut ipſe regnaret. Quod ubi Veſta eorū mater:& ſorores Ceres atq; Ops perſenſerunt: ſuadēt Saturno uti de regno ut concedat fratri: eo quod Titan facie deterior eēt q Saturnus:Quod tibi Titan perpēdit: cōceſſit ei ut regnaret.Sed hoc cū Saturno firmato: fœdere:ut ſi qs liberorum uirilis ſexus ei natus eē necaretur. Id eius rei cā fecit.ut ad ſuos natos regnum rediret. Itaq; q primo Saturno natus eſt filius necatus eſt. Deinde poſterius nati ſunt gemini Iuppiter atq; Iuno. Sed Iunonem ſolā Saturno ī cōſpectū dedere. Iouem uero clam abſcōdentes. Saturno inſcio educandum dederunt.Item Neptunum clam Saturno Ops parit:eumq; clanculum abſcondit.& cum deīde pareret Plutonē & Glaucā. illa patri oſtenſa clā.puto ſeruatus .Glauca deide parua emoritur: dit & cū deide pareret Plutonē & Glaucā:illa patri oſtenſa clā Pluto ſeruatus ē: Glauca deinde parua emorit.Quod cū Titā poſtea reſciuiſſet:nouiſſetque Saturno iā uirilis ſexus filios ſupereſſe ductis ſecū filiis q Titani uocabant.Saturnū & opē cōprehendit:& muro illos circūægit:cuſtodiāq; appoſuit.Hoc cū eorum filius Iuppiter cognouiſſet:ueniens cū magna cretenſiū copia Titanū atq; filios expugnauit:parētes uiculis exemit:& patri regnū reſtituit:ipſeq; i Cretā remeauit.Sed cū deinde Saturnus forte admōitus eēt:ut a Ioue caueret ne eū regno expelleret:effugiēdi piculi gfa.leui filio inſidias tenebat.Quod cū Iuppiter perſenſiſſet:patrē fugauit & rgnū ſibi uendicauit:miſitq; armatos qui illū p oēs terras perſequētes aut cōpræhēderēt aut necarēt. Saturnus uero cū.diu erraſſet: uix ī Italia locū quo lateret inuenit hæc ex ſacra hiſtoria dicta ſunt:quā teſte Lactantio interpretatus: & ſecutus eſt Ennius noſter:Sed exceptus Satur.a Iano: ut dixit Vir.li.ænei.viii.

Is genus indocile & diſperſum montibus altis.
Compoſuit:legeſq; dedit latiūq; uocari.
Maluit:his quoniam latuiſſet tutus in oris.
Et ut dixit Ouidius li.faſtorum primo.
At bona poſteritas pupē formauit in eræ.
Hoſpitis aduentum teſtificata dei.

Veꝝ ga Italia ipſa iferior ē quā græcia: i q̄ mōs eſt
olympus ſixerūt poetæ illū ab ætereo olympo ad
Italiā deueniſſe dicente Virgi.præſato loco.
Primus ab æthereo uenit ſaturnus olympo.
Arma iouis fugiens & regnis exul ademptis.
Sed ut i eodē libro dixit Ouidius. Ante pererrato
falciſer orbe deus.Nam falciſer dicebatur quia Ita
lis primus uitē Putare oſtēdit:dicēte Virgil. libro
æneidos ſeptimo. Vitiſator curuam ſeruans ſub
imagine falcē.Et cum ea loca ubi regnabat Ianus:
& ſuſcæptus fuerat Saturnus iuxta mare:qđ: dē
inferum ſint diſpoſita:dixerunt poæte illum apđ
inferos relegatum fuiſſe dicente Ouidio.lib.meta
morphoſeos primo.
Poſtq̄ ſaturno tenebroſa in tartara miſſo.
Sub ioue mundus erat:ſubiit argentea proles.
Nā ut i eodē loco ait: Aureaq; ut perhibēt illo ſub
rege fugere Secula:Veꝝ ſi ſubtilius rē ipſam con
tēplemur.Saturnus ut græo uocabulo ſignificaƭ
tēpus ē qđ ꝑfecto a cælo ortū ducit cū nihil aliud
tēpus ipſū q̄ cæleſtis motus mēſura a philoſophis
diffiniri ſoleat:Itaq; cū oīa tpe itereāt:quæ aliquā
do orta ſunt ſatis prudētēr ſinxerūt poetæ illū etiā
natos ſuos oēs deuorare ſolitum:cum oīa tpe con
ſumerenƭ:ut uidebimus in dictione deus:Quāob
rem dicebat Balbus apud Ciceronem lib.ii.de na
tura deorū Saturnū ideo dici. quia ſaturatur ānis.

Chronica prima cū.ch.aſpirato:penultia cū.i.latio:
& ultia cū.c.exili ſcribitur:proprie a nr̄is dici poſ
ſunt temporalia:cum deriuetur a Χρονοσ: qđ ē
tempus.Quare annales latine traduci cōſueuit:&
ide chroniſmos: quod ē tēporalitas ſiue mora:ut
dixit Hieronymus in Oſeæ:qui etiā utitur uoca
bulo inchroniti:ideſt cōtemperanei.

Crumena abſq; aſpiratiōe ſcribiƭ ſignificatq; locu
lū.Nā deduciƭ a κρεμαω uerbo græco:qđ ē ſuſpē
do:q a plærūq; ſuſpēſa geſtaƭ: Alii.uero p.ch. aſpi
ratū ſcribūt:& trahi uolūt απο του Χρηματος: q̄
eſt pecunia.Iuue.in ſatyra Atticus eximiæ; Quis
eni te deſficiēte mena.Et creteſe gula manet exi
tus Crumenā poſuit pro pecunia: hoc eſt cōtinēs
pro contento:metonymia eſt.

Cteatus cū.c.ſeqnte.t.i eadē ſyllaba:& abſq; aſpira
tiōe ſcribiƭ fuit teſte Home.li.ilia.ii.uir peloponē
ſius: pater Amphimachi: unus ex græcoꝝ duci
bus.qui uenerunt ad Troiā.

Cteſias cū.c.ſeqnte.t.i eadē ſyllaba: & abſq; aſpira
tiōe atq;.i.latio ſcribiƭ: fuit orator ſiculus q & Co
rax ſæpe referuntur a Cicerōe: & putanƭ primi q
præcæpta dicendi ſcripſere.

Cteſippus cū.ct.exilibus i eadē ſyllaba neq;.i.latino
& duplicato.p. ſcribiƭ: fuit Socratis filius de quo
ſupra uidimus in dictione Crito.

Cteliphō cū.ct.exilibꝫ & unico.ſ.atq;.i.latio ſcribiƭ
fuit atheniēſis ꝓ quo Demoſthe.orōnem ſcripſit.

Creticon abſq; aliqua aſpiratiōe&.i.latio ſcribiƭ dē
a noſtris poſſeſſiuū.

Cumæ cū.c.exili & unico.m. ſcribiƭ t ubi. y. græcū
qđ apđ græcos erat i. u. noſtrū cōuerſū fuit urbs
eſt cāpāiæ ꝓpe baias ad tyrrhenū mare humili col
le ſita:quā teſte Liui.li.viii.ab urbe:uetētes a Chal
cide urbe euboiæ ad nouas q̄rēdas ſedes primitus
condiderunt dicente Virgili.libro æneı.vi. ubi de
Dædalo loqƭ.chalcidicaq; leuis tādē ſupſtitit arce.
Iuxta quā ꝓpiquus eſt ſubterraneus thalamus ſi
byllæ uaticiatricis:quæ cū Erythtea eēt ut Ariſto
tel.dixit:ab italis cumana dicta fuit.

Curetes abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiƭ:populi fuerūt
cretæ qui una & corybātes infantem Iouem alue
re.Sed cū tēporis ſucceſſu religionē propbanarēt:
ab ipſo ioue imbribus deleti ſūt. Quorū tēpla cū
deinde Iupiter uacua & ſine honore cōſpiceret: ex
ſungis pluuia natis illos reſtituit.dicēte Ouidi.li
bro metamorphoſeos quarto. Largoq; latos cu
retas ab imbri.Sūt & alii eiuſdem nominis popu
li ætolis conuicini.qui teſte Homero libro unde
cimo iliados i oratione phœnicis cum ipſis ætolis
bellum geſſere.Alios dixit Luca.libro tertio fero
ces populos in Dalmatia.Quos alit adriaco tellus
circūflua pōto.Apud quos.M. Antōius fuit a Pō
peanis clauſus cum magno ipſius diſcrimine tur.

Dacia cū.c.exili & nō.t.apđ græcos & lati
nos antiquos:atq;.i.latio ſcribiƭ.Vnde &
i triūphalibꝫ.T. Plautii apđ Tybur ſcri
ptum ē filios Dacorum remiſit. Regio ē
Scythiæ & portio Thraciæ: ut quidam aſſerunt.
Alii uero illi conterminam eſſe uolūt Dactilus cū.
ct.exilibus &.y.græco atq; unico.l. ſcribiƭ ꝓpriæ
a nr̄is digitus traducitur: ad cuius ſimilitudinem
metri pes dicitur: qui ex prima longa & duabus
breuibus conſtat: ut Tityre.Sed digitorū apud la
tinos groſſior diciƭ pollex:alius idex:ſequēs medi
us:alius annularius:alius minimus:Quod ideo di
ximus:ut id declaremus: qđ ſi medio digito qua
ſi per indicem quiſquam olim monſtratus fuiſſet
inſania in demonſtrato arguebatur.Quare dioge
nes teſte Laertio plurimos aiebat iſaniie per digi
tum qui etiam peregrinis aliquando demoſthe
nem uidere cupientibus:medium intendens digi
tum.hic ait:hic eſt Athenienſium orator. Quod
Perſius & Iuuenalis certiſſime exepreſſerunt digi
tum illum infamem uocitātes hoc eſt infamiam
irrogantem.Qua de re nō aliud ipſe Iuuenalis in
tellexit:dum de Democrito loqueretur in Satyra.
Omnibus in terris.Cū fortunæ ipſe minaci man
daret laqueum: mediūq; oſtēderet unguem: hoc
eſt medium & infamem digitum accipiēs: quod
ſæpe fit:partem loco totius:ut ſimiliter Pli.circa fi
nem libri.ix.hiſtoriæ naturalis.Concharū inquit
e genere ſunt dactyli ob humanorum unguium
ſimilitudinem appellati.Vnguium dixit.i.digito
rū. Alii uero diuerſam eſſe ab ea quā diximus iſa
miā eē ſomniant: & de medio ungue aliud genus
eē cōtumeliæ publica uulgi iactat opinio:quæ ſāe
nullo alio i loco legimus. Et a dactylotheca cōpo
niƭ:quo ſane uocabulo Vulpiāus nōnunquā uſus
eſt:& Martia.in.xi.inquit.Nec cū lauaƭ cā quæ ſit
quæritus.Dactylothecā nō habet.

Dadicæ cū.i.latio &.c.exili ſcribiƭ: populi fūt Scy
thaꝝ ex pte Aſiæ:ut dixit Herodo.li.hiſto.iiii.

Dæmō cū.æ. diphthōgo ſcribiƭ. dici pōt apud nos
ſciēs.Inde eudæmon.i.bonus uel fœlix dæmon:&
cacodæmon malus uel infœlix diciƭ.

Dædalus cū.æ.diphthōgo & unico.l.ſcribitur: fuit

Athenię́ſis Eupalami filius:artis fabricæ peritiſſimus teſte Pli.li.vii.natu. hiſto.lignariā fabrica primus aduenit:ut ſerrā:aſciam perpendiculum terebellū:& nauibus primus malū & anntennā impoſuit:q quū accuſaret peremiſſe Perdica magnæ indolis iuuenē:& ſororis filiū:metuēs futuꝝ iudiciū: fugit ad Cretā Reliqua uero eius oia traactauit Ouidius li.metamorphoſeos ꝺctauo.

Dætor cum. æ. diphongo &. t. exili ſcribitur: fuit uir troianus:

Dai cū.i.latio ſcribit̃:ſūt Perſaꝝ populi:q teſte Herodo.li.hiſto.i.oēs ſunt paſtores:& ſimiliter mardi dropici & ſaratii.

Dalmatia cū.t.exili &.i.latino ſcribit̃:regio eſt.

Damyndas cū.y.græco ſequēte.n.ſcribit̃: fuit teſte plutarcho uir Macedonius.

Dama punicū.m.ſcribit̃:nā apđ græcos Δαμμ dr̃: uel Δορκασ:genus ē capræ ſilueſtris:Et pōt tā maſculini eē q̃ fœminini.Vir.i buco.Cū canibus timidi ueniēte ad pocula damæ.Hora.i prio carminū. Et ſuperiecto pauidæ natarūt æquore damæ.

Damaſcus cū.c.exili ſcribit̃.fuit teſte Curtio li.ii.de geſtis Alexādri:urbs nobiliſſima caput Syriæ.Vnde teſte pli.li.xv.damaſcena pruna dicunt̃.

Damaſithynus antepenultia cū.i.latio : penultima cū.th.aſpirato.&.y.græco ſcribit̃:fuit teſte Herodo.li.hiſto.vii.Cādaulis filius:& unus ex ducibus Xerxis perſarū regis.

Damœtas cū.œ.diphthōgo &.t.exili ſcribit̃ nomē fuit paſtoris de quo ſæpe Theocritus & Virgi.

Damō cū unico.m.ſcribit̃:hic & phithias fuere pythagorici:& arctiſſimo amicitiaꝝ uiculo cōſtricti ut oſidit Ci.li.ii.de officiis:&.li.v. de quæſtiōibus Tuſculanis.

Damocles cū.c.exili ſcribit̃:nomē fuit uiri unius ex aſſentatoribus Dionyſii.

Danæ cū unico.n.&.æ.diphthōgo i fine ſcribit̃ : q̃ ſane diphthōgus nōnunq̄ a poetis diuidit̃: ut Hora.i.iii.carminū: Incluſā danæ turris ænea robuſteque fores.Et uigilū canum . Ouidius de triſtibus lib.ſecūdo.Quid danaen danaeſq; nurus matrēq; lyæi:fuit Acriſii filia ut uidius i dictione Acriſins

Danaides cū.i.latio poſt.a. ſcribit̃ patronymicū eſt fœmininum a Danao Aegiſthi fratre deductum Cuius filiæ fuerūt:ut uidius i dictiōe Belides : hæ uiros ſuos:ut in ea dictione oſtēdimus:una nocte iterfecerūt:pro quo facinore dixere poetæ illas apđ inferos hoc ſupplicio detorqueri : ut uaſis fundo carentibus haurire aquam cogantur : dicente Seneca in Medea.

Voſq; urnis:quas foratis irritus ludit labor:
Danaides coite:uſas dic dies q̃ris māus. Et i Hercule furēte Vrnaſq; fruſtra danaides plenas fert.

Daphnis cū.ph.aſpirato &.i.latio ſcribit̃ & latie laurus nuncupat̃.Sed fuit teſte Seruio filius Mercurii formoſiſſimus:p cuius cognitionē ſcribit Diodorus Siculus libro hiſtoriarum ſexto:ſunt montes in Sicilia quos ærios uocant:hoc loci natura tā quam continua æſtate amœnos atque uberes reddit : fontes ſunt in eis denſis undique arboribus aquæ preter cæteras:dulcis frequentes quoque in eis quercus croſſiorem q̄ quæ apud alios naſcūtur fructum reddunt:domeſticæ etiam arbores:& uineæ permultæ . adeoq; fructifer mōtes exiſtunt: ut aliquādo Carthaginenſium exercitum per magnū fame ſuperuēiente abūde nutriuerit:In huius regionis ſilua admodum amœna:in qua diuertebant ut nymphæ:ex nympha.

Daphni denatū tradūt:qui a laurorum quoq; ſimilitudine quæ in ea frequentes ſunt appellatus eſt Daphnis:fuitq; educatus a nymphis:ac boū pmulta poſſedit armēta : a quorū cura bucolicus dictus eſt.Et ut pgit idē auctor quū eēt igenio acri : ſtudiūq; plurimū gubernandis bobus ipenderet: carmē bucolicū qđ etiā nūc uſq; a ſiculis i precio habet̃ adinuenit . quo & Dianā nōnunq̄ oblectaſſe idē auctor rettulit. Nūc ſcribit Theocritus in ſuo carmine bucolico amore deperiſſe.qui ad eū deos fere oēs cōfluxiſſe:quēadmodū ad Gallū deſcripſit deinde Virgi.in bucolicis.

Dardanus cū unico .n. ſcribit̃ : fuit teſte Virgilio in viii. æneidos Iouis filius ex Electra : q̄ deide uxor fuit Corithi regis ē i Italia:a quo Corithū oppidū coſtruit̃ & cognominat̃ : huic Electra Iaſiū peperit.dicēte Virg.i.iiii.æneidos. Hic dardanus ortus Iaſiuſq; pater . Hūc deinde Dardanus poſt mortē Corithi cū illo de regno diſſentiens iteremit . Sed uidens contra ſe iratum populum: naues quæ forte in portu paratæ aderāt:aſcendit:ac inde fugiens Samothraciā aduētauit dicente Virg.in.vii.æneidos:Fama eſt obſcurior annis.

Aruncos ita ferre ſenes his hortus in agris.
Dardanus:idæas phrygiæ penetrauit ad urbes.
Threiciamq; ſamō:quæ nūc Samothracia fert̃ : & reliq̄ quæ ibidē habent̃:& ac ipſo Dardano dardania uocitata fuit regio i Phrygia:q̄ poſtea Troia cognominata ē:ut uidebimus i dictione phrygia: & in dictione Priamus:ac dictione Troia.

Daridæus cū.i.latio &.æ.diphthō. ſcribit̃: rex erat Perſarum tpe apollini Tyanæi:hoc eſt tpe Tiberii Caſi & claudii imperatoꝝ:ut oſtendit Philoſtratus in eius uita.

Darius cū.i.latio ſcribit̃:fuit prio nobilis perſa filius Hyſtaſpis hic teſte Hero. li. hiſto. iiii.quū cognouiſſet Smerdi fratrē Patizitis magi regnū Perſaꝝ dolo occupaſſe:ut in dictiōe Smerdis:& in dictiōe praxaſpes late uidebimus:facta cōiuratiōe cū ſex aliis nobilibus Smerdini iā regē & fratrē eius Patizitē magnū trucidarūt:atq; ita inter eos de perſarū regno cōuenerunt:ut cuius eoꝝ equus ſeq̄nti de prius in ortu ſolis hinnitū ante regiā emitteret, ille perſarum rex eſſet:quod Dario Oebaris ſtabularii ſui ſolertia contigit.Nā dimiſſa manū i genitiuā partē equæ:cum ad determinatum locū uētū eſſet:naribus equi admouit : quo odore ad uoluptatē irritatus:ante omnes hinitum dedit atq; ita Darius perſarū rex creatus eſt.Nomina uero eoꝝ qui cū Dario in magnū cōiurauerūt & quæ ſolū i Herodoto li.iiii.hiſtoriarum legi:hæc ſūt. Oanes. Intaphernes.Gobria.Megabyzus Aſpithies. Hydarnes:quoꝝ orthographiam in ſuis locis comperies.Et regnauit Darius triginta ſex ānos:ut idē oſtendit Herodotus circa initiū libri ſeptimi. cui Xerxes filius ex Atoſa filia Cyri ſucceſſit in regno

Daſtylus cū.t.exili &.y.græco atq; unico. l. ſcribit̄ fuit teſte Herodo.li.hiſtoriarū Primo Gigis pater

Dates cū.t.exili ſcribit̄ fuit unus ex ducibus Darii q̄ teſte Herodoto li. hiſtoriaꝝ.vi. duro bello apud Marathona deuincitur.

Dauriſes cū.i.latio ſcribit̄ fuit teſte Hero.circa finē li.vi.unus ex ducibus Darii q̄ in Caris ceciderunt

Deiphobus per.i.latinū & p.o.purū ante. b. & non Deiphœbꝰ per.œ.diphthōgū uel cū.e.ante.b.ſcribit̄.Nā ſic quoq; a græcis Δηίφοβοσ cum prima lōga & penultima breui annotat̄:quod Virgi. ob ſeruauit quū ait.in.vi.Filius ex Hecuba uxore hic poſt obitū Paridis Helenā duxit uxorem : de quo Virgilius præfato libro ſcripſit.

Deiphobe eodē mō cū.o.puro āte.b.ſcribit̄ : ſic enī apud græcos:uidelicet Δηιφοβη notatur fuit nym pha quædā filia Glauci . Virgi. Deiphobe glauci.

Demetrius cū.t.exili &.i.ſcribit̄ fuit unus filius Seleuci filii anthiochi magna:de quo uidebmus i di ctiōe Seleucus. Alius fuit Phalerius dū unico. l. co gnomiatus. Eſt teſte Laertio fuit Phāoſtrati filius genere nō ſatis illuſtris.Hoc teſte Cic.circa initiū li.pri.de officiis:diſputator fuit ſubtilis prator pa rū uehemēs dulcis tñ ut Theophraſti diſcipulū po ſis agnoſcere.Fauorius uero dixit illū fuiſſe ex Ze nonis familia:& Lamiæ amicæ cōgredi.Idē ob uir tutes eximias apd̄ atheniēſes ꝑfuit ānis.x . æteiſq; ſtatuis trecētis ſexagīta honoratus ē:quaꝝ plures erāt eqſtres:& ī curribus ſeu bigis ſtabāt: Sūmoq; ſtudio itta q̄drigētos dies fuerūt cōſumate.Ciuita tē auſit redditibus & ædificiis: deide abſēs ſniam de morte a qbuſdā iuidis paſſus ē:qn & illius imagies dirutæ:parti uēditæ fūt.parti ſubmerſæ: & p ti ī fruſtra cōfractæ.Vna tantūmō ī atce ſetnata ē. Et ī ea accuſatiōe paꝝ ab fuit: qn Alexāder comicus capitis ſniam exciperet.nō ob aliud niſi q; erat illius amicus. Quē Theleſphorus eius gener purgauit.Demetrius uero ubi cōptū habuit atheniēſes ſuas imagiēs euertiſſe ait:uirtutē nō uerterunt cuius gr̄a illas erexerat:nec ulli plures unq̄ ſtatuæ Pli.li.xxxiiii.natu.hi.dicatæ fuere q̄ ipſi Demetrio phalereo.Dicebatq; tātū ī repu.ualere eloq̄ntiā.q̄tū ī bello ferrū.Circa eius tempora teſte Quintilia no li.ii.de inſtitutiōe oratoria:inſtitutum fere cōſtat fictas ad imitationē fori conſiliorūq; materias apud græcos dicere.An uero ab ipſo ipſum ge nus exercitatiōis ſit inuentum parum compertū eſſe dixit.Sed ne hi qnidem:ut ait qui hoc fortiſſime affirmant:illo ſatis idoneo auctore nituntur. Latinos uero dicēdi ꝑceptores extremis.L. Graſſi tpibus recepiſſe Cicero auctor eſt.Quorum inſignis maxie Plocius fuit idē Hieronymus de uiris illuſtribus ait.Plocius. Gallus primus Romæ la tinā rhetoricā docuit de quo Cicero memoria teneo pueris nobis primū latinā docere cœpiſſe Plo ciū quēdam.Sed ut ex diuerſis colegi.atq; Laertio plures fuere demetrii.Vnus fuit ex Alexandri ma gni ducibus : qui occiſo Alexandro filio Caſſandri : qui omnem magni Alexandri ſtirpem deleuerat : & Græciā ac macedoniā occupauerat : fuit Macedo rex creatus.Alius fuit eius Philippi Mace doniæ regis filius:qui cum romanis plurima bella geſſit.de quo Liuius libro.x.de bello macedoni co:& Iuſtinus li.xxxii.ſcripſerūt: Alius fuit Seleuci filius:& frater Antiochi Epiphanis. Alius chalcedōius fuit orator: Alius Bizātius philoſophus pipateticus. Alius ſtatuarius:qui teſte Quit. lib. xii. de iſtitutione oratoria:tanq̄ nimius i ueritate ſeu ꝓprietate reꝑhendit̄.Nam ut pgit fuit ſimilitudinis q̄ pulchritudinis amantior. Alius fuit Aſpēdius Appollini diſcipulus: Alius calātius.qui de Aſia & Europa libros ſcripſit.xx. Alius Bizantius: qui Gallorū aduentū ex Europa in Aſiā ſcripſit Alius ſophiſta moratus Alexādriæ:q̄ artes oratorias ſcri pſit.Alius tramineus grāmaticus appellatus Ixion q̄a iunonē iiuriis i aliquo affeciſſe uidet̄. Alius Cy renæus grāmaticus uir magni ꝓcii . Alius ſepius uir diues & ſtudioſus. Alius Erythræus grāmaticus. Alius bithynius filius Pāetū thodii alius orator ſmyrnæus:& hi oēs proſam ſcripſere. Alii etiā poetica ſcriptitauere. Vnus ueterem comœdiam ſcripſit. Alius fuit Epicurus:qui cōtra iniudos ſcri pſit. Alius ex Tarſa ſatyricus. Quartus iābicus aua rus uir. Quītus Erythræus uanus ſcriptor. Vnde etiā hiſtoricos & oratores cōſcripſit libros.

Demaratus cū unico.t.& illo exili ſcribit̄ : fuit teſte Liuio li.primo ab urbe cōdita corinthius negocia tor diues:& pater Tarquini priſci romanoꝝ regis hic quū ob ſeditionē coritho ꝓfugus eſſet:& forte Tarquiniis cōſediſſet uxore ibi ducta quos genuit filios. Lucumonē ſcilicet: q̄ deinde fuit romanorū rex:& dictus Tarqnius:& Arūta:alter uero Demaratus fuit rex ſpartāus qui ob indignatiōe a patria diſcedēs:ad regem Perſaꝝ diffugit:de quo Iuſtius nōnulla & Herodotus plura ſcripſere.

Deiphyle antepenultia cū.i.latino:& penultima cū.y.græco ſcribitur:fuit Adraſti regis filia: & Tidei uxor:cui Diomedem peperit.

Deiphylus eodē mō ut ſuperior ſcribit̄ : fuit teſte Homero libro iliados quinto Stheneli filii Capanei in bello Troiano amicus obſequentiſſimus.

Deipites cū.i.latio utrobiq; &.t.exili ſcribit̄ . fuit te ſte Hom.uir Troiāus:quē Vlyxes i bello iteremit.

Deiopeia cū.i.latio ī ātepenultia. Veꝝ penultia apd̄ græcos hēt ei diphthōgū:q̄ nos in.e.aliq̄do longa cōmutāus.q̄doq; uero diuidius:& ſcdam uocalē ī cōſonātē cōmutāus:ac dicimus Deiopeia Vir.li.i. æne.Quaꝝ q̄ forma pulcherrima Deiopeiā:Con nubio iūgā ſtabili.Nā græce Δηιοπεια ſcribit.

Deipyrus cū.y.græco ī penultia ſeq̄ēte.r.i ultia ſcri bit̄:fuit teſte Homero libro octauo iliados unus ex principibus iuuentutis græcorum.

Deioces cū.i.latio &.c.exili ſcribit̄:fuit teſte Hero. Phraorcæ filius:& medorum rex.

Delphinius cū.ph.aſpirato:&.i.latio ſcribit̄ : piſcie eſt: de quo Plinius & Solinus plurima tettulerūt. Quin & delphī.nis.dici pōt:ut Titā titanis uel titanos.& Titanus titani:Elephas elephātis uel elephātos:& elephanthus elephāti. Arabs arabis uel arabos:& arabus arabi.

Delphi cū.ph.aſpirato:&.i.latio ī fine ſcribit̄ : quo ſane uocabulo non ſolū opidani:ſed ēt oppidū ſic in plurali deſignat̄. Idq; non ſolū:ſed etiam græci obſeruauerunt : ut apud Thucydidem & Liuium

ſæpe cõperimus:ſimiliter leontini pariter pro oppido & oppidanis accipitur.

Delos cũ.e.abſq3 diphthõgo:& unico.l.ſcribiť:iſula ẽ i mari ægæo cãtatiſſima a poetis ob Apollinis & Dianæ natiuitatẽ:& a δηλω qđ ẽ mãifeſto nomẽ aſſumpſit.Nam teſte Plinio libr.quarto naturalis hiſto.Ariſtoteles ita appellatã tradidit:quoniam repente apparuit enata.Macrobius uero libro ſaturnalium primo dixit eam ſic uocitatam:quia ortus & quaſi partus luminum oia facit: δηλα.ideſt aperta clareſcere.eãdẽ Agloſthenes teſte eodẽ plinio Cynthiã prius dictã fuiſſe rettulit.Alii Ortygiam de qua in dictiõe Orygia uidebimus.

Democedes cũ.c.exili & abſq3 aliquo diphthongo ſcribiť:fuit teſte Hero.li.hiſt.q̃rto crotõiata medicus illuſtris:q cũ iter Darii captiuos eẽt:& Darius ipſe ob luerſum pedẽ grauiter ægrotaret.ita ut iã ſeptẽ dies i ſõnis egiſſet:nec a medicis ſuis uel parũ iuuareť:ductus i mediũ Democedes:uinctus cõpedibus Dariũ penitus liberauit:Et deide maxio in honore apud regẽ habitus eſt & oẽs Perſas.

Democritus abſq3 aliq̃ aſpiratiõe:& cũ.i.latio ſcribitur:fuit abderites philoſophus Aegiſtrati filius ſeu ſecũdũ alios Atheocriti:uel ſcdm alios Damaſippi.hic teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ.vi.magnos quoſdã & chaldæos prio audiuit Xerxe rege patre illius q̃do apud illum hoſpitatus eſt.ꝑceptores relinquente:a quibus theologiam & aſtrologiam didicit:quã adhuc puer eſſet.Is deinde Demetrio & Antiſthene teſtibus i ægiptũ iuit:ut geometriã pciperet:& i Perſidẽ ad rubrũq3 mare & Chaldeos diuinaꝝ rex cognitiõe auidus perrexit.Diuiſitq3 duobus fratribus ſuis ſubſtantiã minorẽq3 ptem ꝓ ſe tenuit:quæ ſcilicet illi peregrinati ſufficeret.Venit Athenas & in deſpectum gloriæ noluit agnoſci.Et quũ cognouiſſe:ipſe Socratem ignoratus eſt ab ipſo.Tandẽ in patriam a peregrinatione reuerſus:a fratre ſũma inopia nutritus eſt.Nã relicto omni patrimonio in hortulis qbuſdã iuxta ſuæ urbis muros ſe ad ſolas reꝝ naturas cõteplandas cotraxit.Et ut i epiſtolis Hippocritis habeť:quocunq3 fortunæ caſu mutabiliũ rerum audito in riſum ſoluebať dicente etiam Iuuenale i ſatyra:Omnibus in terris perpetuo riſu pulmonem agitare ſolebat Democritus.Et ſubdit.Tũ quoq3 naturã riſus iuenit:ad oẽs Occurſus hoium.Et ſubdit.Ridebat curas:necnon & gaudia uulgi.Interdũ & lachrymas.Quaꝛ creditus i iſaniã uerſus:ab abderitis cũ ciuibus ſuis cõuocatus fuit Hippocratis ꝓ illius cura:Qui quũ hominis altiſſimam ſapientiã cognouiſſet eruditionẽ ſe ab illo receſſiſſe faſſus eſt:ut in Hippocratis epiſtolis ſcriptum cõperi:tandem teſte Cicero.li.qnto Tuſculanarum quæſtionũ:& Gellio li.x.noctiũ atticarũ quod nuſibi apud græcos legi ſeipſum obcæcauit:qđ ideo feciſſe dicunt ut naturæ ſecreta ſuptilius rimareť ratus uarias imagines p corporeos oculos i animã irruentes.frequenter acumen cogitationũ obtũdere.Eius mors uarie ab auctoribus ferť.Agebatq3 cẽtum & nouem annos quum mortuus eſt teſte Hipparcho:dixit oia ex atomis fieri:& plures eſſe mundos ac corruptibiles.Multa uolumia reliq̃t:uiputa de medicia:de naturalibus:de carmine de uerſibus Homeri:de poeſi:de uenuſtate carminis de agricultura:de mortalibꝫ & alia complura.Vnde Timon prætulit eum cæteris.& monuit legendum:Fuere Democriti ſex.Primus hic.Secundus chius q fuit muſicus & illi cõtẽporaneus.Tertius ſculptor.Quartus q de tẽplo epheſiæ Dianæ ſcripſit.Quitus epigrãmatũ poeta clarus.Sextus pergameus orator clarus.

Dercyllus cũ.c.exili &.y.græco atq3 duplici.l.ſcribitur:fuit teſte Plutarcho unus ex pfectis Pirrhi:& inde dercyllidas deducitur.

Derſæi cũ.æ.diphthõgo i pẽultia ſcribiť:populi ſũt græcorum i littoribus Thraciæ:ut oſtẽdit Herodotus libro hiſtoriarum ſeptimo.

Derſæi cum.i.latio i antepenultia &.æ.diphthõgo in penultima ſcribitur:fuerũt teſte Herod.li.hi.i.oratores pſici:ſimiliter apud eoſdem germani & pãtialei cũ.th.aſpirato &.i.latino.

Deucalion cũ.eu.diphthõgo &.c.exili atq3 unico.l.&.i.latio ſcribiť:fuit Promethei filius ex mře Clymene:ut græcorũ plurimi atteſtãtur.Heſiodus uero dixit Perynoe cũ.y.græco.Nõnulli aũt alii Heſiõe cui adulto.Epimetheus patruus Pyrrham filiã dedit uxorẽ.Quorũ tpe ſæuũ diluuiũ in Theſſalia factũ ẽ:ita neminẽ pter illos duos poetæ euaſiſſe canat:ut uidebius in dictione Pyrrha:fuitq3 teſte Iuſtlo octingẽteſimodecimo ãno ante urbẽ cõditã:quo tpe regnabat Amphiõ apđ thebas:apđ Athenas uero Granao:uel ut alii putãt Cecrops.Ante hoc itaq3 diluuiũ aliud fuiſſe ſcribunt hiſtorici ſub Ogygio i Achaia & Boetia uaſtatiõe pene totius prouinciæ:ſed quũ particulares hæ fuerint inũdationes aquarũ:illa uniuerſalis fuit ſub Noe:quam ſacræ atteſtantur.

Demoſthenes cũ.th.aſpirato ſcribiť:cuius uocabuli cõpoſitionẽ in ante habiti explicauimus.Nã ex δημος qui populꝰ.& σθενος robur cõpõiť quaſi robur populi.fuit oium græciæ oratorũ pnceps.cuius.ita Leonardus Aretinus cõterraneus meus ex græcis ad latinos tranſtulit.Et auctoritate Hermippi oſtendit patrẽ in officina gladiorum fuiſſes Vnde teſte Iuuena.in ſatyra:Omnibus in terris Preter Demoſthenẽ ardẽtis maſſæ fuligine lippus A carbone & forcipibus gladioſq3 parante incude:& Luteo Vulcano ad rethora miſit.quod ultimũ nõ plene cum his q̃ Leonardus noſter ſcripſit concordare uideť:quũ longe poſt mortẽ patris hoc ſibi aſumpſiſſe officiũ referat:Sed q3 id ſit teſte Iuuenale Sæuus & illũ exitus eripui.Nã fractus patriæ rebus:ne ueniret i manus ſtulti populi ſæuientis:ſe ueneno affecit inter ſatellites:Negbat enim patriæ ferre ſalutẽ ut ſolebat.

Demodocus cũ.c.exili ſcribiť:fuit citharœdus:quẽ Home.li.odiſſeæ.viii.inducit cõuiuio Alcino regis Phæacũ:in quo Vlyxem excepit citharã pulſare & una carere ut ſimiliter apud.Virgiliũ in conuiuio Didonis:Cithara crinitus iopas perſõat aurata.Vnde iquit Alcinous in conuiuio apud Ho. καλεσ θειον αοιδον δημοδοκον:hoc eſt uocate diuinũ cantatorẽ Demodocũ.Cecinitque ut late pſequiť idem Homerus Veneris Martiſq3

dolos :& dulcia furta. & cōpomiť Demoducus ex δημοσ qui eſt populus & δυκιςισ æſtimatiu:qua ſi populi æſtimatio decereretur.

Democoon cumc.exili ſeq̄nte duplicato .o.ī pleno noīe hoc eſt abſq ſynereſi ſcribiť fuit teſte Ho. li. iiii.iliad.nothus Priā filius. q uelociſſimos patris equos apud Abydum cuſtodiebat: hunc Vlixes ī bellu interemit.

Demophoon ſeq̄nte.o.duplicato ī plēo:hoc ē abſq ſynereſi noīe ſcribiť:habetq accētum acutō in penultima:quia naturā græcā in declinatione græca etiam apud noſtros conſeruat : ut late uidebimus ī dictiōe Proſeida.Sane per ſynæreſim illa duo.o. quoꝝ primū eſt breue.ultimum uero longum in unum.o.longum:tam apud græcos q̄ noſtros cō uertuntur:ut diciť Demophon:ubi habet accētū circūfluxum in ultima.Fuit teſte Iuſtino libro ſecūdo Theſei ex Phædera coniuge filius hacum Antigono fratre auxilia græcis contra troianos tulit Tandem ilio deruto dū ad patriā rediret tēpeſtate furēte in Thraciam delatus ē:ubi a Phyllide Lycurgi regis filia nō tantū regno:ſed hoſpitio & lecto receptus eſt. Et quū aliquamdiu cū ea ſtetiſſet: audito de fratre Meneſtheo Athenarum rege q agitatus procellis ad Melos iſulā deueniſſet . ibiq diem claudiſſet extremū.impetrata uel breue tēpus licentia a phyllide:& ab eadē inſtauratis nauib Athenas rediit. Vbi rex effectus:cū teſte Ouidi. ultra ꝑmiſſum tēpus tardaret & phyllis amoris furētis impatiens laqueo ſe ſuſpendit:& in ſiccam amigdalū cōuerſa fuit:quæ quū poſt Demophoontis reditū ab illo amplexareť folia emiſit:q̄ deinde ab illa cognominata ſunt phylla:quū teſte Seruio petalia prius dicerentur.

Deus cū.e.abſq diphthōgo ſcribiť ut oēs aſſerunt a uerbo græco deſcēdit.Sed quidam dicunt a θεω qđ ē uideo & ſpeculor deriuari . Alii uero a δεομαι quod eſt timeo. & inde δεος timor.eo q oib ſit timēdus.Vnde ait Statius: primus ī orbe deos fecit timor.Itaq Saturnes quum potētiſſimus rex eſſet:ad retinēdā parentum ſuorum memoriam.eorum nomina cælo terræq indidit.Quare patrē dixito ουρανον:qđ cælum latine idicat Matrem uero γαιαν:quæ terra dicitur.& Veſta interpretatur:eo q rebus oibus ueſtiatur: ut quibuſdā placet:ſeu quia ui ſua ſtat . ut dixit Ouidius libro faſtorum ſexto : ubi ait:Stat ui terra ſua ui ſtando Veſta uocatur.Fuit etiam alia Veſta uirgo perpetua:cui ueſtales uirgines ſacrificabāt:& Veſtæ præfatæ neptis:hoc ē Saturni filia ex Ope:ut late oſtēdit Oui.li.faſturum ſexto:ubi tandem de hac concludens dixit.

Nec tu aliud ueſtā : quā uiuā intellige flammam.
Nataq de flāma corpora nulla uides.
Iure ergo uirgo eſt q̄ fæmina nulla remittit.
Nec capit:& comites uirginitatis habet.

Saturnus uero a nobis ē appellatus:qa ſatureť annis:ut refert Balbus apđ Cice.li .ii. de nat. deorū. A græcis uero cronus diciť:qđ apud nos ipſ deſignat:ut ſupra in ea dictiōe uidimus. Nā quū Celi filius dictus fuerit:fingebāt poetæ natos ſuos oēs deuoraſſe ſolitū qua fictione oſtendere uoluerunt oia ipſo tpe cōſumi: & ānis inſaturabiliter expleri Oia ergo uertunť :ut dixit Propertius. Et thæbeæ ſteterāt altaq troia fuit.Nec ſemper barbā memphys pyramidū miraculis gloriabitur.Sed aliquādo ānorum ſerie peribunt.Quam ſentētiā Ouidi. elegātiſſime expreſſit quum ait.

Tempus edax rerum :tuq inuidioſa uetuſtas.
Oia deſtruitis uitiataq dentibus æui.
Paulatim nigra conſumitis oia morte.

Saturni uxor dicta fuit a græcis Rhea a ρεω qđ eſt fluo:quū deorum multitudo ab ipſa fluxerit. A latinis uero dř Ops.ut in ea dictiōe uidebīus.ex hac filius natus Iuppiter a nobis diciť :quaſi iuuās pater a græcis uero ζευσ:a uerbo ζω:quod eſt deductū:quia ut aiebāt uitæ dator erat:& ide Zenobius q̄ſi ζηνοσ βιοσ.i. Iouis uita : uel etiā beatitudo: nā utrūq βιοσ deſignat : ſed teſte Balbo in ꝑfato lib.conuerſis caſibus Iouē a iuuādo appellamus. A poetis uero pater diuū atq hominū dicitur a maioribus autem noſtris optimus maximuſq:hunc ēt antiqui nōnunq̄ ætera dixerunt . ut Euripides cuius.i.latine ad poetæ ſententiam traduci uerſiculi poſſunt.

Vides ſublime imoderatum ætera.
Qui terram tenero circūuentu amplectitur.
Hūc ſummū habeo diuū:hunc perhibeto Iouem.

Eius ſoror & cōiūx fuitq ut refert Ci.ēt a iuuādo nominata creditur.Nam græce ηρα dicitur. Vnde nos heram dicimus:hoc ē dominā:hāc ſtoici ꝑ aere ſumūt eo q ſimilitudinē habeat cū ætere:& coniūctionē magnā cum eo quod Vir. geor. li.ii.tetigit cū ait.

Tum pater oipotens fœcundis imbribus æther.
Coniugis in gremium lætæ deſcēdit:& oēs.
Magnus alit magno cōmixto corpore fœtus.

Ex iouis uero fratribus unus fuit Neptunus quē idē Balbus apđ Ciceronē ꝑfato li.a nando paululum primis litteris imutatis dictū aſſerit: is græce ποσιδων noiať:quē a ποσισ:qđ ē potius cognominatū dicūt:eo q oibus potū exhibeat . Alter fuit Iouis frater dictus ab illis Pluto a nobis uero hic Dis:& hic Ditis : qa ut ait Balbus terræna quæq uis aut natura dat pri đdicata eſt:eo q diuitiæ oēs e terris oriunť:& i terras recidūt.Nam πλουτοσ græce latie diuitiæ dř Quin.uero i pri.de inſtitutiōe oratoria a cōtrario iterpretať:qa minime diues ē.At Plutōi Proſerpinā poetæ cōiūgūt qđ uocabulū ex græco περσεφονη trāſlatū eſt:quā ut ait Balbus:frugū ſæmē eſſe uolunt:abſcōditāq quæri a matre ſingūt q̄ latiæ dicta ē Ceres: quaſi gerēs hoc ē agerēdis frugibus appellata : pria ſcilicet lra imutata:ut idē retulit Balbus:Vñ a græcis diciť δημητρα:quaſi γημητρα hoc ē terre mater . At uero Seruius ſuper pri.geor.Cererē a creando dictam uoluit . Vnde alma Ceres diciť qa nos alit. hæc fuit Iouis ſoror:quæ quū illi placeret Proſerpinam ex eo peperit. Ex Ioue uero & iunōe:ut quidam uolunt natus eſt Mars: Alii uero ex ſola Iunone:ut Oui.li.faſt.quinto. At Mars per epentheſim mauors dicitur:ſic quoq teſte Balbo latine dictus quia magna ſic uertens: nam is græce αρησ nominatur ab αιρω.quod eſt occido deductū. Ex Iouis

uero capite Minerua naſcitur quæ ſic quoq; latīe
appellatur:quaſi uim minetur:uel a minuēdo : ut
in ea dictione late uidebimus.Nā græce αθηνα uo
catur.Sane Iouis & Latinæ filii fuerunt Apollo &
Diana . Apollo quidem græcum eſt uocabulum:
quem ille etiam φοιβον: hoc eſt ſolem appellant.
Et Diana ſimiliter: quaſi Iouis filia nuncupatur:
quæ etiam alio nōie ab illis αρτεμις dr̄ . quam &
lunam putant:eo ꝙ noctu luceat.Nam ut ait Bal/
bus ſol dictus eſt ꝙ ſolus ex oībus ſyderibus ē tan
tum.uel quia quum ē ortus obſcuritis oībus aliis
ſolus appareat: diciturq; græce λιοσ.Lunā uero a
lucendo dictam uoluit q̄ græce σελην nuncupa/
tur.Eandem eſſe Lucinam dicunt.Itaq; ut q̄ apud
græcos Diana a nobis Lucifera:& Iuno Lucina di
catur.quam ſane in pariēdo inuocauit.Vnde Vir.
in pollione Caſta faue lucina tuus iā regnat apol/
lo.& Cicero Timæū quendā refert q cū hiſtoria di
xiſſet:qua nocte natus Alexander eſſet:eadē Ephe
ſiæ Dianæ templū deflagrauiſſe:adiunxit id mini
me eſſe mirandū qđ Diana cū in partu Olympia/
dis adeſſe uoluiſſet abfuiſſet domo . Nāq; ob hoc
teſte Seruio ſup tertio æneidos tūc quoq; a partu
rientibus inuocabať:quia primum nata parturiē
ti mr̄i Apollinē obſtetricis officiū exercuiſſe dice/
bať. Alia fuit dea Iouis filia latine Venus teſte Bal
bo appellata:quia ad res oēs ueniret. At ex ea poti
us uenuſtas q̄ Venus ex uēuſtate dici uoluit:Et cū
deus deaq; & deabus auctoribus noſtris dicať di/
uus diua diuabus non diciť.Quod in quibuſdam
aliis cōtingit. Nā dicitur filius filia filiabus:& non
priuignus priuigna priuignabus:natus nata nata/
bus:& nō genitus genita genitabus. ꝑ ut Valla di
xit.licet Priſcianus dubitet utrum natabus a bōis
auctoribus cōperiatur:equus equa equabus:mu/
lus mula mulabus: & nō aſinus aſinina aſinabus:
nec iuuencus iuuenca iuuencabus : non ceruabus
nec lupabus:nō libertabus.nō patronabus:nō cō
cubiabus:nō pediſſequabus:nō ſeruabꝰ nō famu
labus nō domiabus:nō ēt animabus.Tā & ſi ex po
ſterioribus quidam his duobus ultimis utuntur
Cicero tamē ad uxorē & filiā ſcribens duabus ani
mis ſuis dixit non aīabus. Et curtius de matre : &
uxore Alexandri dominis & nō domiabus dixit.
Quare dominabus & animabus magis ꝑ licētiā q̄
recto mō loquēdi quoſdam uſos fuiſſe Laurenti/
us meus Vallenſis putat in elegantiis ad me miſ/
ſis:quēadmodū & nōnulli ueteres dextrabꝰ dixe/
rūt ꝑ dextris:& eabus pro eis.Sed de recte loquē/
di uſu magis q̄ ab uſu tetigimus.

Dexithea cū.i. latio &.th.aſpirato ſcribiť fuit teſte
Plutarcho in uita Romuli Phorbantis filia.

Diablus cū.i.latino & unico.l.ſcribiť:quāq̄ a uerbo
cū duplici.l.ſcripto deriuetur.uidelicet a διαβαλ
λω.qđ ē criminor:unde diabolus græce latīe cri/
minor diciť & componiť διαβαλλο ex δια præ
poſitione quæ pro dicit:& βαλλω iacio.

Diadema cū.i.latino ſcribiť : habetq; apđ noſtros
accētū in penultima:apud græcos uero in ante pe
nultima ut in diuerſis contingit.

Diæreſis pria cū.i.latino:& ſequēs cū.æ.diphthōgo
ſcribiť dici pōt a noſtris diuiſio:unde figura tunc
quædā diciť:quū una ſyllaba ī duas diuidiť . Oui.
lib.metamor.pri.Tertia poſt illam ſucceſſit ænea
ples:ubi &.a.&.e.diphthongus diuidiť . Horati.
diueſq; deducūt iouē nūc mare nūc ſiluæ : ubi ſil/
uæ teſte Priſciano triſſyllabū eſt in ſcāſione: Vir.ſi
militer libro æni.tertio:Aulai ī medio libabāt po
cula bacchi:ubi.a &.i.diphthōgus græca diuidiť.

Diæta cū.i.latino &.æ.atq;.t.exili ſcribitur.

Diagoras cū.i.latio ſcribitur : fuit philoſophus co/
gnomiatus athenos.i.negans deos:ut in ea dictiōe
uidimus.Nam teſte Cice.li.iii.de na.deoꝝ cū Sa/
mothraciam ueniſſet:atq; ei quidā amicus dixiſ/
ſet:tu qui deos putas humana negligere:nōne ad/
uertis ex tot tabulis pictis q̄ multi uotis ui tempe
ſtatis effugerit:in portumq; ſalui peruenerit:Itaq;
fit inquit.Illi enim nūq̄ picti ſunt qui naufragia fe
cerunt in mariq; perierunt.

Dialectica cū.c.ante.t.abſq; aliq̄ aſpiratiōe atq;.i.la/
tio ſcribiť:dici pōt a nobis diſputatrix.Nā a δια/
λεγομαι deriuať:qđ ē diſputo unde ēt dialogus.
dialegome uero a δια ꝓpoſitione:quæ dicit per &
λεγομαι:quod eſt ſermocinor.quia ꝑ ſermocina
tionē diſputatio ipſa proſequitur.

Dialogus cū.i.latio & unico.l.ſcribiť:dici pōt a no/
bis diſputatio:unde a δια qđ & ꝑ & λογοσ ſer/
mociatio:quæ & ſermonē & rationē cōprehēdit
cū ꝑ ſermocinationē diſputatio cōficiať.Sane dif/
fert oratio cū proprie accipitur a ſermōe qđ hic ſe
datior remiſſior ꝑſſior ac tenuior. qualis philoſo/
phorū:orō uero in qua ornamēta affectuſq; īſunt
popularibus accōmadata auribus. Itaq; oratores
uocať:ꝙ hoc genere utūtur:philoſophi uero ma/
gis ſermocinatores.

Dialyton pria cū.i.latino penultima cū.y.græco ul
tima cū.t.exili ſcribiť dici pōt latine diſſolutum:
nam deſcendit a uerbo διαλυω quod eſt diſſoluo
Et eſt figura cum ſine cōiunctionibus punctatim
dictiones proferunť.Vt ite:ferte citi ferrū:date uel
la:impellite remos.Similiter iuſticia prudētia for
titudine me ſuperaſti.Et eſt eadem figura cū illā.
quā aſyntheton diximus.

Diana cū.i.latio.& unico.n.ſcribiť:dictio ē ab διοσ
i.Ioue deducta : quaſi Iouiniana.Vnde licet plures
fuiſſe Dianas Cice.de na.deoꝝ referat : illa tamen
nominatiſſima eſt:& cui oīa attribuuntur:quæ Io
uis filia ex Latona eodem partu cum Apolline na
ta diciť:hæc ob uirginitatis amorē hominum fer
tur conſortium aufugiſſe.& ut a ſe libidinis pruri
tum abdicaret:uenādo icolebat ſyluas ac montiū
ſaltus Quare cum arcu & Pharetra illam īceſſiſſe
ferunt:quam uirgines plures ſimili propoſito ſe/
quebanť:dicente Vir.lib.ænei.i.

Qualis in eurotæ ripis:aut iuga cynthi.
Exercet diana choros:quam mille ſecutæ.
Hic atq; hic glomerantur oreades:illa pharetrā.
Fert humero:gradienſq; deas ſupereminet oēs.

Idē longo & inſigni uerſu Claudianus poeta cū de
laudibus Stilichonis egeret explicauit: cuius pri/
mā Vir.produxit cum ait:Exercet Diana choros.
Quā reliq poetæ corripere cōſueuerūt . Oui.li.iii.
metamor.Nomīe gargaphyæ ſuccinte ſacra Dia/
næ:& alio libro . Vidi ſine ueſte Dianam Iuuenal.

in.iii.ſaty.Me quoq; ad eluinam Cererē: ueſtrāq; Dianā. item in ſaty. Oibus in terris Pulchra gaudet Latona Diana hāc Actæonē in ceruū mutaſſe: ferunt poetæ: qa ipſam lauantem ſe nudā uiderat Eandē Orionē occidiſſe ſcribiť: quia uim ſibi iferre uoluit. Eidē in taurica regione ex humana hoſtia ſacra fiebāt: ut in dictiōe Ephigenia uidebius. Illa eadem tēplū habuit apud Epheſum ad mirādū: & magna cū religione a ſageſtanis in Sicilia colebať: a cretēſibus ſimiliter quā Britomartē eorū lingua cognominatā dixit Solinus: quod uocabulū ut ait ſermōe noſtro uirginē dulcē ſonat ab eiſdē græce Dyctinna dicta fuit: ut in ea dictione mōſtrabimus: hāc eādē refert Home. in Illi. iratam fuiſſe: qđ ſibi Thaleſia pro frugibus Oeneus rex Calydoniæ non feciſſe: cū cæteri oēs dii ſacrificii ſuſcepiſſēt honorē. & illa ſola ihonorata remāſiſſet: uel quia oblitus fuerat: uel quia illi nō putarat agēdū: quare terribilē ſetis ac dentibus imiſit aprū: q regionē Oenei totā uaſtaret: ut uidebimus in dictione Meleager: ſed cur Diana a parturientibus ī uocaretur: uidimus in dictione deus.

Dianœa cū.i.latino ī pria: & in penultima cum.œ. diphthōgo ſcribitur: dicitur a noſtris mens intellectus: unde ēt ab oratore pro quadā figura poniť q̄ ſenſum magis q̄ uerba deſignat: dicēte Quiti. in .i. de īſtitutiōe oratoria figuras quæq; lexeos quoque dianæas uocantur.

Diaſyrmos penultima cū.y.græco ſcribiť: dici pōt diſtractio: nam a Διασυρω quod eſt diſtraho deduciť. Vnde & figura ponitur. quando una dictio ad diuerſa ſignificata diſtrahitur: Vir. in buc. Inter ſtrepere anſer olores. i. malus poeta inter bonos. Ob quod eam etiam tunc figuram eſſe dicūt quādo quis magna uerbis cōmiuit: & minia extollit.

Diaſtaſis cū.i.latino utrobiq;: & .t.exili ſcribiť: dici poteſt latine diſtantia. Nam ex Δια componitur quod nōnunq̄ ob & longe deſignat: & ſtaſis quod eſt diſtantia.

Diaſtole cū.i.latio & .t.exili atq; unico.l.ſcribiť dici pōt a nobis diſtictio uel dilatio. quod quidē fit cū una dictio uel ſententia ab alia diſtiguitur: uel cū breuis ſyllaba producitur: ut Vir. lib. æneí. primo Et uerſa puluis īſcribitur haſta. Idē libro ſecundo. Luctus ubiq; pauor & plurima mortis imago.

Dicæarchus prima cū.i.latio: ſequens cū.c.exili. & .æ.diphthongo: ultima cū.ch.aſpirato ſcribiť quaſi iuſtus iudex. Nam Δικαιος iuſtus dicitur: & archus princeps: eſt etiam uiri nomen proprium.

Dictamus & dictamū utrunq; comperiť: & utrūq; cū.i.latino: & .ct.exilibus ſcribitur: herba eſt medicinalis: de qua Vir. li. xii. meminit: quū hæc uerba ab Venere in medelā uulneris in Aeneam illati deportať: ait enim: Dictamum genetrix cratæa carpit ab ida Puberibus caulem foliis & flore comantem purpureo.

Dictynna pria cū.y.latio ſequens cū.ct. exilibus: & .y.græco: quin & cum duplicato.n.ſcribitur: dicta fuit a cretenſibus lingua græca Diana: quia cum uirgo quædā cretenſis quā Britonem Lactantius grāmaticus uocauit. Solinus Britomartē uirginitatem ſuam Dianæ dicaſſet: & a Minoe tunc rege opprimi ad uirginitatē pdēdā cogeretur: ſemelq; uideretur aſtringi: cū nō alia illi fuga dari poſſet: ī mare ſe pcipitem dedit: cuius cadauer cū retibus a piſcatoribus forte cōpertum eſſet: dictynna deinde ab ipſis retibus cognomiata fuit. Nā Δικτυον græce: latine rete dicitur: ſed cum grādis peſtis ob id in Creta ſequeretur habito reſpōſo ut ædē Dianā ipſam cognomine uirginis dictynnam uocaure: dicente Tibullo in elegia ad Priapum. Perque ſuas ipune fuit Dictynna ſagittas. Quare & mons ubi ſita fuit ædes dictynnus mō conſimili dictus fuit. Quæ Sane ædes teſte Solino manus Dædali oſtēdit: & quā nemo nudus igredi licite poterat.

Dictæus pria cū.i.latino: ſequēs cū.ct. & .æ.diphthōgo ſcribitur: cognomen eſt montis cuiuſdam in Creta: & a dicte nympha: quæ teſte Seruio ſuper tertio æneidos illic colebatur cognominatus Vir. lib. geor: Dictæo cæli regem pauere ſubantro.

Didyme prima cū.i.latino. & penultima cū.y.græco ſcribitur: inſula eſt una ex æolis in freto ſiculo.

Didymus prima cū.i.latino: ſequens cum.y.græco ſcribitur: dici poteſt a nobis gemellus, Eſtque uiri nomen proprium.

Didymaon pria cū.i.latino: ſequens cū.y.græco ſcribitur: fuit armorum artifex eximius: de quo Vir. lib. v. æneí. meminit cum ait. Et clypeum efferri iuſſit Didymaonis artes.

Didrachima cū.i.latino & .ch.aſpirato ſcribitur: dicique poteſt apđ nos hiſdrachima. nā ex Διο apđ nos eſt bis: & Δραχμα componitur.

Dies cū.i.latino ſcribiť. & a Διοσ hoc eſt ioue græca dictione deducitur. Nā eodem mō ut noſtri iouem adiutorē: ita græci: Δαβογιον & nos diē adiutorem accipimus: & inde Dieſpiter quaſi iuuās pater: qui lingua oſca teſte Seruio lucetius dicitur. Virg. lib. nono ænei.. Aliqui uero diē pprie ſignificare deum contendunt. quod ſi ſic eſſet a Δεοσ: quod eſt timor: ut ſupra uidimus deducereť. Et teſte Priſciano in quinto tam maſculini q̄ fœminini generis in ſingulari numero inuenitur: ex quo diminutiuum ſit diecula. Teren. in Andria. Eo impudens non ſatis eſt: q tibi dieculam addo prodilatione aliqua temporis. In plurali uero ſemp maſculinum inuenitur: & dicitur dies ferialium teſte Varrone a ferendis in ſepulchra epulis.

Dieſpiter cū.i.latino utrobiq; & .t.exili ſcribitur: de quo uidimus in præcedenti dictiōe: quo ſane uocabulo cū alii plures ſint uſi: tum Horatius ī primo carminū: Nanq; dieſpiter igni coruſco nubila uidens: qlærūq; per purum tonantes egit equos uolucremque currum.

Digāma cū.i.latio & duplicato.m.ſcribitur: & ſignificat bis aut duplex gāma: quæ tertia eſt alphabeti græcorū littera. unde.f. noſtrum digāma uocabatur: qui figurā duplicis gāmæ detinebat.

Dynaſtæ cū.y.græco & .t.exili ſcribitur. dici pōt latine potentes. quo uocabulo utitur nonnunquam Cicero & a Δυναμι quæ eſt potentia deducitur.

Didyma cū.i.latio ſeqnte.n.penultima cū.y.græco & ultima cum.m.littera ſcribitur: mōs eſt Phrygiæ matri deū ſacer. declinaturque tantum modo in plurali. Vir. libro æneí. ix. Ite per alta dindyma

Diocrates cũ.i.latio:& abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribiť: fuit Alexandri magni architectus:de cuius forma corpore & ĩ genio Vitrubius ĩ proemia libri.ii. de architectura plura ſcribit:hic teſte eodẽ Vitubrio Alexandro in ægypto Alexandriã metatus ẽ:& in ſtaurationi tẽpli epheſiæ Dianæ pfuit.idẽ teſte pli. li.vii.na.hiſt.iperatori.Alexan.dixit. Ne qs ipſum alius q̃ A pelles pingeret q̃ pirgotelles ſculperet: q̃ Lyſippus ex ære duceret.q̃ artes pluribus inclaruere exemplis.

Diocles cum.i.latino &.c.exili hoc eſt abſq; aſpiratione ſcribiť:nomẽ eſt uiri propriũ: qđ interpretatu ualet iouis gloria:hoc eſt Διοσ qđ ẽ iouis.& κλεοσ gloria.hic teſte Plutar.in uita Romuli Peparethius cognominať & laudať hiſtoricus.

Diocleus cũ.i.latino &.c.exili ſcribiť: habetq; accentum ĩ penultima:hoc eſt ſuper.e. & fuit Orſilochi filius:ut in ea dictiõe uidebimus : hic teſte Home. li.v.ilia.habitabat ĩ Phæra loco ſane inſigni: uir reb; oĩbus ad uitam idoneis circũfluus: & genus ducens ab Alpheo fluuio:qđ li.xv.odyſſeæ idem poeta cõfirmauit Διοκλιοσ ποτιΔωυοσιοσ ορσιλοχοιο τοναλφειοσ τεκετωοιλα. Et interpretari ualet:Διοσκλεοσ:hoc eſt iouis gloria.

Dion cũ.i.latio ſcribiť:fuit ſyracuſanus nobilis Hippatini filius : & utraq; Dionyſiorũ tyrãnide cõplicatus: Nãq; ſupior ille Diony. Ariſtomachẽ Dionis ſororẽ matrimonio habuit.Ex qua duos filios Hippariũ & Niſæũ pcreauit. Totidẽq; filias unã noĩe Sophroſynẽ:alterã Aretẽ. Quarũ priorẽ teſte Aemilio pbo Dionyſio filio eodẽ cui regnũ reliqt neptuni dedit. Alterã ipſi Dioni Hic pter nobilẽ ppingtatẽ & generoſam maiorũ famã multa alia ab natura bõa recepit:ut ĩgeniũ docile come & ad optimas artes aptũ: magnã corporis dignitatem:magnas itẽ diuitias a patre relictas:qs ipſi tyrãni muneribus auxerat.Ideo a deo Platonẽ amauit. ut ſe eidẽ totũ traderet.Nec minus eo Plato delectareť. Is deinde a Dionyſio filio Syracuſis eiectus. Corinthũ confugiens:fretus non tam ſuis copiis: q̃ odio tyrãni maximo aĩo duabus onerariis nauibus quĩquaginta ãnorũ imperiũ munitũ quingentis longis nauibus decẽ eqtum centũq; peditũ milibus pfectus:poſt diẽ tertiũ q̃ Siciliã attigerit : Syracuſas itroit:& demũ fraude Callicratis cuiuſdã atheniẽſis:q cũ eo ex Pelopõneſo uenerat interfectus ẽ. Alter fuit Dion Pruſæus orator eximios:cui ob eloquẽtiam Cryſoſtomo cognomen fuit.

Diogenes cũ.i.latino ſcibiť:& dř q̃ſi Διοσ:hoc ẽ iouis genus:fuit teſte Diocle ſinopæus iceſti menſarii filius:quẽ fugiſſe aiũt:cũ pater eius publice mẽſam haberet. ac falſo pecuniã ſignaret Eubolides uero ĩ li.de Diogene dicit ipſum hoc feciſſe.ſ. monetæ falſam ſignationẽ. Alii putãt eum ſponte patriam reliquiſſe:Hic eueniens Athenas : ibi Antiſthenẽ cõpetit: a quo cũ nõ reciperet in diſciplinã: nam ſtatuerat neminẽ recipere:pſeuerantia illum uicit.pallium primus duplex habuit ſecundũ aliquos:& perã in qua cibos ferebat:Omniq; utebať ad oĩa loco&: prandens:& dormiens : & loquens. Cum ſcripſiſſet cuidã ut ſibi cellam pararet:faciente id illo tardius: doliũ pro domo hũit. Aeſtate in feruida arena ſe uolutabat. hyeme coopertas niue ſtatuas amplectebať:parans ſe his modis ad laborum tolerantiam. Idem quum uidiſſet puerum concaua manu bibẽtem abiecit uile uas:quod habebat dicens puer me uilitate ſuperauit. Idem cũ alium uidiſſet puerum perfracto uaſe pane concauo lenticulam ſuſcipiẽtem.abiecit catinum.Dicebat oĩa eſſe deorum:& ſapientes deorum amicos: huius diſceptatiões cum Ariſtippo deſcripſit Horatius epiſtola decimaſeptima.Inerat illi teſte Laertio ſuauiſſimus ſermo : acerque in deſpiciendis aliis.Nam ſcholam Euclidis dicebat eſſe bilẽ Platonis:auditorũ conſumptionẽ : dionyſia certamia magna miracula ſtultorũ:Oratores ẽt urbe miniſtros grãmaticos admirari ſe dicebat. qui cũ Vlyxis mala requirerẽt:ſua ignorarent : muſicos mordebat:q; cum lyræ chordas optarent.animi inconcinos motus haberẽt:Mathematicos carpebat qđ ſolem:lunam:& ſydera intuerenť:quæ uero erant ante pedes non curarent:oratorem itidem:q; ſtuderẽt iuſte dicere:non ãt faceř. & alia cõplura:quæ longum eſſet referre:huic ad ſolem ſedenti: cũ diceret Alexãder:pete quid uis:ait noli mihi umbrã facere. Ea fama fuit referente Laertio Alexãdrum dixiſſe ſe uelle eſſe Diogenem niſi eſſet Alexander Hic deinde cum ĩ Aeginam nauigaret:a piratis cõprehenſus fuit:quorũ priceps fuit Cerpalus:& Cretam deductus eſt:ut uendereť.Cum autem interrogareť quid ſciret agere:dixit ſe ſcire uiris imperare. Atq; ad pconem inquit pdica quiſnam dominum ſibi uult emere. Sedere prohibitus : ĩquit nil refert:nam piſces quomodocũq; iaceant emũtur. Et cũ uideret corinthium quẽdam pclara effigie. & habitu ingenuo Xenidem noĩe: inquit huic me uende:hic domino indiget:eum digito denotans. Quẽ Xenides audito & inſpecto uiro libẽtiſſime emit. Et eum Corinthum ſecũ adducens: filiis ſuis pceptorem dedit:& omni pfecit domui : ille aũt Xenidi eum ſibi parere oportere: quãuis eſſet ſeruus : quũ & medico & gubernatori quãuis ſeruis ſæpius pareať. cuius clariſſima pcepta ita comprobauit Xenides:ut ſæpe diceret bonus dæmon domum meam intrauit. At ipſius Xenides filios teſte Eubolo in libro qui inſcribitur Diogenis uenditio:poſt reliquas diſciplinas.docuit equitare : arcus intendere:fundas rotare:atq; iaculari:in palæſtra tum eos exercebat:gratia tantũ roboris comparãdi & bonæ ualitudinis.Tenebant pueri multa ex poetis & aliis. Tum ex ipſo memoriter oẽm illis Diogenes rationẽ doctrinæ : ut facile memoria tenerent breuiter collectam ĩ ſimulabat domi eos miniſtrare docebat: leui cõtentos cibo : ac uili pane & aqua:ad cutem illos tõdere faciebat.deducebatq; incompoſitos:ad uenatiões aliquãdo exercebat. Et qoum teſte Cleomene in libro de pedagogis neceſſarii illum redimere uoluiſſent:fatuos appellauit : dicens leones nutrimentum non eſſe ſeruos:ſed illos magis leonum:Senuit apud Xenidem: ut Eubolus rettulit:obiitq; annorũ nonaginta & a filiis Xẽidæ ſepultus fuit:quũ multi alii eius corpus poſtulaſſent. Sed de illius morte uariæ fuerunt ſententiæ:illa tamen magis approbať : quod

deſiderio migrandi uita continendo ſpiritũ aĩam
exhalarit: De illius ſepulchro ĩ dictiõe Cynicus ui
dimus. Illius ciues æreis eum ſtatuis honorauere:
ita ſubſcribẽtes: Seneſcet tpe qdẽ hoc æs: ſed tua fa
ne Diogenes gloria obſoleſcet ſæculis. Nam uitæ
gloria mortales illuſtrati per te ſunt: facilẽq; uiuẽ
dt gloriam ꝓtuliſti: ferunt quidam dialogos illũ
feciſſe nonnullos tragœdias ſeptem: & alia pauca.
At ſatyrus quidem affirmat nõ eſſe eas Diogenes.
Fuerunt Diogenes quinq;. Prius apoloniates phy
ſicus eloquens ſapiens & Anaximenis auditor: ſu/
itq; tpibus Anaxagoræ. Secũdus ſycionius: q pelo
poneſiaca ſcripſit. Tertius hic. Quartus ſtoicus ex
ſeleucia: q babylõius ob uicinitatẽ dictus fuit. Quĩ
tus tarſenſis q̃ſtionũ poeticaꝝ ſcriptor: ſed de quo
intellexit Iuuena. In ſaty. q̃ incipit. Oĩbus in terris:
quũ dixit Diogenẽ hoĩum errores ſemp deflerẽ cõ
ſueuiſſe: cum democritus contra ſoleret ſemp ri/
dere id dubium facere põt: q apud auctores græ/
cos de cynico nuſquã cõperi: & forte ſtoicus fuit.

Diomedes cum. i. latino ſcribitᷣ: fuit rex Aetoliæ: Ti
dei & Deiphiles filius: a quo cũ apud Troiã uictus
fuiſſet Aeneas: uocauit illũ apud Vir. li. æneĩ. i. for/
tiſſimũ danaum. Nã ut dicunt poetæ Aeneã pere/
miſſet: ni Venus mater ſe illius ictibus oppoſuiſſet
q̃ ab illo uulnerata dicᷣ ut late rettulit Home. lib. v.
ilia. quod apud Virgilium lib. xi. æneĩ. Diomedes
ipſe faſſus eſt. cum ait.
Hæc adeo ex illo mihi iam ſperanda fuerunt.
Tempore: cũ ferro cæleſtia corpora demens.
Appetii: & ueneris uiolaui uulnere dextrã.
Verũ cũ poſt captã Troiã ad propria rediret: cõpe/
riſſetq; Aegialẽ uxorẽ hortatu Naupli p̃ris Palãe/
dis Cylleboro filio Stheneli hæſiſſe: uel uerecũdia
cõcitus ut qdã ferũt: uel qa ab ea receptus nõ fuerit
ut alii aſſerũt nauigio ductus ſeceſſit in Apuliam:
ubi teſte Feſto cũ Dauno regni partẽ ſortitus ẽ: di
cente ẽt Oui. li. faſt. iiii. & genus œnidũ appule dau
ne tuum. Nã Oeneus Tidei pater fuit. Tandẽ exce/
dens. Italia Diomedes in inſula propinqua: q̃ ab il/
lo diomedea dicta fuit ſepultus eſt. Alter fuit dio/
medes truculentus rex thracũ: qui equos ſuos ad
uenarũ carne ĩ Tyrida oppido depaſcebar. Sed tan
dem ab Hercule mactatus iumẽtis ſuis in pabula
datus eſt dicente hæc Seneca in. Hercule furente.
Suiſq; regẽ pabulũ armentis datũ. Oui. uero li. ix.
meta. dixit Herculẽ diomedẽ mactaſſe & equos.
Vnde apud eum dicebat Hercules.
Quid q thraces equos humano ſanguine pigues:
Plænaq; corporibus laceris ꝓſepia uidi.
Viſaq; deiecit: dominũq; ipſoſq; peremi.
Sãe id quoq; ultra reꝝ hiſtoriaꝝ aduertẽdũ ẽ oĩa
noia græca in æs terminata q̃ genitiuuũ p plœnã
elocutionẽ: hoc eſt abſq; ſyneresi in eos mittũt: cũ
in illo fit ſyneresis: In us genitiuũ terminãt ut Dio
medes huius diomedios: & p ſyneresim huius dio
medus: ſimiliter huius Demoſthenes: & per ſyne/
reſim Demoſthenus: faciunt datiuum deinde ĩ ei
diuiſas ſyllabas: & per ſinereſim in diphthõgo cõ/
iunctas: ut Diomedei: & p ſinereſim diomedæi cũ
diphthongo: ſimiliter demoſthenei diuiſis ſylla/
bis: & p ſinereſim demoſthenæi cũ diphtõgo. Ac/
cuſatiuũ plena elocutione in ea mittunt: ut diome
dea demoſthenea: q̃ duæ uocales p ſinereſim ĩ unã
e. cõuerterũt. Nã apud græcos transferunt in. H. ſa
ne litterã nos. e. trãſferimus: ut demoſthenea: & p
ſinereſim apd græcos ΔΙΟΜΗΔΗ. ΔΗΜΟϹΘΕΝΗ. Hos demoſthe
ne dicimus ſimiliter: diomedea: nos p ſinæreſim
diomede dicimus: qd Vir. teſte Seruio obſeruauit
cũ ait libro. xi. Vidimus o ciues diomede argiuaq;
caſtra. Nã ſi diomedem cũ terminatione in. n. di/
xiſſet: nec latinũ protuliſſet: nec græcum. nec uer/
ſus ſtaret & cũ nũquã ecthlipſis p. n. lr̃am fiat Sin
uero cũ. m. dicat diomedẽ. latinus accuſatiuus ẽ: &
ſtat uerſus: quia fit ecthlipſis: ut multum ille & ter
ris: Sed obſtant teſte Seruio antiqui textus: q dio/
mede cum ſolo. e. habẽt: qd rectiſſime ſtare poteſt
ſeruata declinatione græca: cuius Virgilius ſæpiſſi
mæ obſeruantiſſimus fuit.

Diomeda cũ. i. latino: & abſq; aliq̃ diph. ſcribitᷣ: fuit
teſte Hõe. li. ix. ilia. Phorbãtis filia. quã leſbo Achil
les dum eſſet in bello troiano aduxerat. hæc eodẽ
teſte poſt ablatam ab Agamẽnõe Briſeida cum il
lo dormire conſueuerat.

Dyomeropus cũ. y. græco & o. ante. p. ſcribitᷣ: fuit te
ſte Homero. li. ii. iliados. Adraſti pater & amphii

Dione cũ. i. latĩo ſcribitur: fuit teſte Heſiodo ĩ theo
gonia una ex nymphis filia Oceani & Thetyos. q̃
teſte Seruio cum puella eſſet formoſiſſima a ioue
dilecta & compreſſa fuit. illique Venerem peperit
Idẽ Home. li. v. ilia. confirmare uidetur: cũ illo re/
ferente Vnus eam matrem ſemper appellet: atq;
itidem illa Venerem filiam. Sed id conſundentes
poetæ pro Venere ſæpe eam poſuerũt dicẽte Oui.
lib. ſaſtorum. v.
Hyppollite fœlix uelles coluiſſe dionem.
Cum conſteruatis diriperereris equis.
Et a dione dionæus cũ. æ. diphthõgo deducitur:
Vir. ĩ buc. Ecce dionei proceſſerit cæſaris aſtrum:
& Vir. li. iii. æneĩ. Sacra dionææ matri. i. Veneri.

Dionyſius pria & ultia cũ. i. latino: antepenultima
uero cũ. y. græco ſcribitur fuit Bacchi ꝓpriũ no/
mẽ: & cõpoſitũ ex dios & nyſa urbe ĩter Arabiam
& ægyptũ: q̃ſi iouis nyſius. Nã ut ait Diodorus ſi/
culus li. hiſto. v. Barbari quidẽ huius ſibi dei gẽus
uẽdicauere: ut ægyptii: qui illũ Oſiridẽ deũ ſuũ fu
iſſe aſſerũt: quem & oẽm circuiſſe orbem: & do/
cuiſſe plantare uites: & uini repertorẽ fuiſſe dicũt:
atq; deinde a græcis dionyſium uocitatum: Indi
ſimiliter apud ſenatũ fuiſſe cõtendunt. Sed græci
ex Semele filia Cadmi natum dicunt: quæ cũ e
ioue pregnãs eſſet: rogauit illũ ut ſecũ pro ut cũ iu
none aſſueuerat coiret Iuppiter maieſtate dei aſſũ
pta cũ tonitribus ac fulgere ad eã deſcendit illa uẽ/
ro ꝓgnans: Cum neq; tonitrui neq; fulguris ui ſer
re poſſet filium aborſa igne expirauit: Infantem
Iuppiter mercurio dedit ad antrũ Nyſe urbis ut
dixit Homerus in hymnis quod inter Arabiã ni/
lumque ẽ deferendum: a nymphiſq; oĩ ſtudio cu/
raq; educandum: unde a Ioue nyſaq; Dionyſium
dixerunt. Itaq; nutritum a nymphis aiunt: uini ui
neæq; extitiſſe auctorẽ. Orbẽ quoq; ferme pãbulã
tẽ: multas regiones addidiſſe domeſticas ac ꝓterea
maximis apud oẽs honoribus celebratũ. nã quo/

rū regio uites ferre nō poſſet potū exordeo docuiſ
ſe cōficere nō multū a ſapore uini diſtantē. Addūt
& teſte pſato Diodoro illū peragrādo orbē exerci
tū ſecum duxiſſe non tantū uiroꝝ ſed ēt mulierū.
Vnde & multis græcis urbibus triēnio bacchides
mulieres cōuenīūt:apud q̄s de more uirgīes thyr/
ſum ferunt in honorē dei bacchātes : eiq; p cœtus
ſacrificantes:poſtremo memoriā menadū q̄ ferū/
tur:illi deo aſtitiſſe hymnis & cātu renouāt:Suſtu
lit eodem auctore Diodoro & oēs impios q ī orbe
erāt:ſed maxie Pentheū atq; Lycurgū : dr̄ ēt prius
boues ad iugū iūxiſſe:quoꝝ opera uberiorē & ni/
tidiorem frugē ſemīa produxiſſe : q̄ ex re illū cum
cornibus poetæ fixerūt:ferūt & illum delitiis dedi
tū molli corpe ac pcæteris decoro: tradunt & mu
ſas uirgines cū eo pfectas doctas pſalere: & bōis ar
tibꝫ eruditas.qbus deus ipſe oblectabat: ſecutuſq;
eſt illum Silenus pedagogus illius ac nutritor:op/
timorūq; inſtitutor ſtudioꝝ. Plurimum Diony/
ſio ad uirtutē & gloriā reſq; bellicas profuit:armis
bellicis.i.pugna utebat:& pardaloꝝ pellibus pacis
tpe & diebus ſolēnibꝫ: ueſtes gerebat floridas deli
catas atq; molles:& multa de illo Diodorus diuer
ſis ī libris pſeqtur.Sed hæc tantū tetigit : q̄ a poe/
tis nr̄is tangi nō cōſueuerūt. Alius fuit Dionyſius
Siciliæ tirānus: qui ſyracuſanus cognominatus ē:
cuius quidem origo ab hiſtoricis:quos legi ſubti/
cet:hic teſte Cornelio nepote manu fortis & bello
peritus fuit:& id qd̄ in tyrāno non facile reperitur
minime libidinoſus:nō luxurioſus:nō auarus:nul
lius rei:dēiq; cupidus : niſi ſingularis ppetuiq; īpe
rii:obeāq; rem crudelis. Cuius filius ſimiliter Dio
nyſius in tyrannide ſucceſſit:uir oī turpitudine re
pletus:q tandem teſte Cic.li.iii.q̄ſtionum tuſcula/
narum Syracuſis pulſus:Corinthi pueros docuit:
ſicq; imperio carere non potuit.de quo Oui.li.iiii.
de ponto ait.

Ille ſyracuſia modo formidatus in urbe.
Vix humili duram reppulit arte famem.

De quo Iuſtinus lib.xix. ſui epitomatis tractauit.

Dipelus cū.i.latino & unico.l.ſcribit:fuit Scyli fra/
ter:& ambo teſte Pli.ī creta iſula geniti medis im
perantibus:hoc eſt prius q̄ Cyrus ī Perſas regnare
inciperet Olympiade circiter.lii. eodē pli. teſte pri
mi oium marmore ſculpendo inclaruere.

Dipſas cū.i.latio ſequente.pſ.ſcribit apud nos dicit
ſitis:& ponit a græcis & latinis pro ſerpente e ge/
nere aſpidum:cuius morſu incredibilis inducit ſi/
tis. Vnde Lucanus li.ix. In mediis ſitiebant dipſa/
des undis:de quo plura habēt in eodē libro.

Diphthongus prima cū.i.latio:ſequēs cū.ph.&.th.
aſpiratis ſcribit:& eſt diphthongus duaꝝ uocaliū
uim ſuam ſeruantium ī eadem ſyllaba complexio
ut æs præs:& ſimiles.Nam ſi iudex aut uolo dici/
mus:cū nec.i.in prima nec.u.in ſecunda ſonm ſu/
um conſeruet:diphthongū non fecimus:& cōpo/
nit diphthongus ex diis qd̄ nobis dr̄. & φογγος
qui uocalis eſt ſonus. Sunt igit latinæ eloquentiæ
diphthongi quattuor:quibus nr̄i auctores in ſcri
ptura noſtra uſi ſunt.uidelicet.au.æ.eu.œ.pter nō
nullas græcas:quas quinq; ſcripſerunt : ut in pce/
ptis oſtendius:ex barbaris uero acceperunt nōnul
lis poetizātes ai:ut Caiualdus Raimundus Aimo.
Item uo:ut Voldericus.Itē ui: ut Vilielmus Vido:
qbus moderniores.g.pponere cōſueuerunt: ac di/
cere Guilhel.Guido:ſed his omiſſis ſolū ad eas:qui
bus antiq poetæ linguæ noſtræ patroni utunt:re/
deundū duximus:Ex illis igit q̄ttuor hæ duæ.au.
eu.nullā in ſcribendo ambiguitatē igerūt: ſed lr̄is
ſuis ut proferunt:ſic quoq; & ſcribūt. Sed id ſane
dubiū nōnunq̄ efficit: qd̄ diphthongus in illis lr̄is
aliquādo eſſe uidet cum diuiſæ ſint & ſeperatæ ſyl
labæ:nec ulla mihi eſt diphthōgus:ad qd̄ utiq; di/
ſcernēdum hæc ſubiici regula ualet Vbicūq;.a.uel
e.in oibus ante us finalē reperiunt: fere ubiq;.a.&
u.uel.e.&.u.ab inuicē ſunt diuiſæ:ut Nico. Arche
laus:alueus cæreus.excipiunt in latinis dictionibꝫ
laus:fraus:heus:ī qbus diphthōgus ē. In græcis ue
ro dictionibus nōnunq̄ mutatiōe illoꝝ ī ſimilibꝫ
dictionibus diphthongos in fine habemus:ut Or
pheus.Vir.in buco.Orpheus in ſyluis: īter delphi
nas orion . Simili mō Tydeus. Et hæc de au & eu
diphthongis dicta ſufficiant.Porro de.æ.&.œ.dili
gentius differendū eſt. Nam cū hæ diphthongi p
latione diſcerni neq̄ant:ſcribunt.n.& nō niſi ſono
ipſius.e.proferunt:difficultatē nō paruā quādoq;
cum in ſcriptura hoc ē quando ſcribi diphthōgus
uel nō ſcribi debeat:tum ēt in tpe ingerūt : hoc eſt
an lōgæ ſint uel breues eſſe poſſint.Sed de ſcriptu/
ra primitus proſequentes de tpe in fine tractaturi
huius differemus.Oīs igit.æ.diphthōgus aut pri
cipalis eſt dictiōis ſyllaba:ut æquor: aut finalis ut
muſæ:aut media ut coæuus.de principali uero &
media hoc eſt diphthongo ſignari habēt:genera/
lis regula dari non pōt. At de finali quoq; regula
dat.Oīs genitiuus ſingularis nois in prima declia
tiōe:datiuus ſingularis & noīatiuus: ac uocatiuus
pluralis.æ.diphthongo terminant.Quæ ſane re/
gula nunq̄ fallit:& hæc de.æ.diphthongo at de.œ.
hoc quoq; generaliter ānotari pōt.Nullā ſane: di/
ctionē.œ.diphthongo ſcriptura recta aut pbatio
ne terminari poſſe:ſed ſupra ī medio: aut pricipio
dictionis compiri.De quibus diximus cū genera/
lis regula dari nō poſſit latinas quaſdam dictiōes
p alphabetum ānotabimus : q̄ in initio uel medio
ſuo ordine diphthōgant. Nam græcarū quoq; di
ctionum orthographiam in toto noſtro uolumie
explicabimus. Nec ex græcis hoc in loco niſi pau/
culas illas tantūmodo contingemus: q̄ in frequen
tiori latinoꝝ uſu habent.Ae diphthongus ante.a.
in latinis dictionibus comperiri nō pōt . In græcis
uero reperit:ut æs:quod nomen eſt proprium flu
uii:ut ſupra uidimus:ſimiliter ante.b.&.c. eadem
diphthongo nō utimur.Nec ante.i.reperit.Nō ēt
ante.h.i.k.&.p. nec ē ante.o. ī latinis dictionibꝫ il
lā habemus. In græcis uero utimur Aeolus: & ab
eo deſcendentia. At ante alias litteras cōperiri ua/
let:ut per ordinem oſtendimus.

Aedes cū.æ.diphthōgo ſcribit: & ab edo uerbo.qd̄
ſine diphthongo eſt teſte Varrone & Seruio trahi
tur: eo q in illa ſacrificātes edere cōſueuerint . Nā
teſte Seruio ſuper ſecundum georgicorum quæ/
dam ſunt nomina quæ in initio diphthongantur
& a uerbo non diphthongato deſcēdunt: ut ædes

& æſculus:ꝙ cũ.æ.diphthõgo ſcribũtur:& ab edo
uerbo.cuius prima breuis eſt:& ſine diphthongo
ſcribiẽ:deſcendunt.Similiter cælatũ quod eſt ab-
ſconditum cũ.æ.diphthõgo ſcribi dicit: & a celo
celas ſine diphthõgo aſſerit deriuari.Significat au
tem ædes ĩ ſingulari templũ:ut Cicero Philippica
rum libro primo ex eo inquit die quo in ædẽ Tel-
luris conuocati ſumus: in quo templo quantum
in me fuit ieci fũdamenta pacis.In quo templo di
xit id eſt ĩ qua æde Telluris: & fere ſemper cũ adie
ctiõe proferẽ:ut in æde iouis:Mercurii:Mineruæ:
in æde Concordiæ:Telluris.Honoris:Virtutis in
æde ſacra.At ĩ plurali ſecundum adiectionem: &
priuatã domum ſignificat:& tẽplũ:ut ædes meas
ædes Marcelli nõ aliter quam pro domo mea: &
domo Marcelli accipere poſſumus:etiã ſi egregias
aut pulchras ædes: aut abſolutæ ædes nos dicius
domũ tantũmõ deſignare ſolemus: Vt Vir. libro
georgicorũ primo: Mane ſalutatum totis uomet
ædibus undã.Si uero addimus aliquid ad religio-
nẽ ſpectãs: ut ſi ĩ plurali etiam dicius ſacras ædes:
aut deorum ædes:aut nympharum ædes:templa
plura annotamus.Lucretius de ioue loq̃ns ſic ait:
Ipſe ſuas ædes diſturbat:quod perinde eſt ac ſi di-
xiſſet.Iouis diuerſas ædes. Horatius uero ĩ tertio
carminum:pulchre ſignificauit dicẽs delicta maio
rũ ĩmeritus lues Romanæ donec refeceris ædeſq̃
labẽtes deorum & fœda uirgo ſimulachra fumo.
Quare dixit Paulus iuriſconſulto titulo de ruina
ĩcendio & naufragio ædium appellatione oẽs ſpe-
cies ædificii continentur.Sane edo uerbum a quo
deductam ædem diximus: ſine diphthõgo ſcribi
notauimus:ſiue græcũ illud ſit:& tũc idem quod
comedo ſignificat:ſiue latinum eẽ dicatur: & tũc
ex e præpoſitiõe & do componitur:nec comedere
ſed extra dare præbere deſignat.Vnde libros ede-
re dicimus cum illos publicamus.

Aeditui ſimili mõ ſcribiẽ:& ab ædibus ſacris quas
tuentur appellati ſunt:non a priuatis.

Aeditimus cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:& cũ.m.ante.s.
ſcribiẽ: uerbum quoq̃ latinũ eſt teſte Gellio lib.
xii.noctium atticarum:& uidetur ea forma dictũ
qua finitimus & legitimus.Et is dicitur q̃ ædibus
præeſt:ſicut clauſtritimus a Protheſilao dictus eſt
qui clauſtris ianuæ præeſt.Vnde in exemplaribus
fideliſſimis.M.Tulii in Verrem ſcriptum ſe inue-
niſſe dixit Gellius æditimi: cuſtodeſq̃ mature ſẽ-
tiunt:licet ĩ uulgaribus libris æditui comperiri di
cat.Et inde uerbum æſtitimor põponius ĩ atellia-
na.Qui poſtquam tibi appareo atq̃ æditimor in
templo tuo.

Aedituentes:Lucretius teſte Gellio libro.xi.in car-
mĩe ſuo pro æditui appellat.qui illis curãdis ꝓpo
ſiti erãt:q̃ a priuatis.Vnde Pomponius iuriſcõſul-
tus de origine iuris lquit:Aediles duo explebe cõ-
ſtituti ſunt qui ædibus præeſſẽt:ĩ quibus oĩa ſcita
ſunt plebs deferebat:& ab eo deriuata eodem mõ
ſcribuntur:ut ædilitas:ædilitius & ſimilia.

Aedifico & ædificium ſimili modo ſcribuntur.

Aeger cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ.& ab ago uerbo ca-
ta antiphraſim deduci perhibetur: eo qđ ægro-
rũ ſit actione uacare:uel potius ab eo quod acrius
agit ex infirmitate.Quin & ab eo deſcẽdẽtia simi-
li mõ ſcribunẽ:ut ægroto ægrotus ægritudo.

Aedepol cũ.æ.diphthongo ſcribiẽ:& aduerbium ẽ
iurãdi:quaſi ꝑ ædem Pollucis.

Aegi cum.æ.diphthõgo ſcribiẽ: & eſt ꝓteritum ab
ago formatum.

Aemulor cum.æ.diphthõgo ſcribiẽ: & ab amo ori
ri ac ab eo primã uocalem diphthongi trahere per
hibeẽ:qđ ſane iure factũ uideẽ: quum pro amare
poniẽ:Sed cum ꝓ inuideo uel ſequor poni dr̃:ca-
ta antiphraſim ab amo deriuaẽ.

Aeneus cũ.æ.diphthongo in pria ſcribiẽ: & ab ære
trahiẽ:de quo in ſua dictione uidebitur.

Aenũ diphthongũ ſimiliter exigere poſſe ur̃: q̃a ab
ære mõ cõſimili deriuaẽ: Sed diuiſis litteris ſemp
a nr̃is poetis & tota ꝓferẽ:Hora.Sub noctẽ gelidã
lignis calefactat ænũ.Nãq̃ uas eſt æreũ ĩ quo aqua
calefieri ſeu bulire dr̃.Vir.li.georgi.ii.aut foliis un
dam tepidi diſpumant aheni.Quod Gel.per iter-
poſitã aſpirationẽ uidelicet aheni a Virgilio emen
datũ fuiſſe refert:ut ĩ ſequẽnbus uidebius:cum de
media aſpiratione uidebimus.

Aequus.i.iuſtus & planus cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:
& ut qdã perhibẽt ab aq̃ ſimilitudine tractũ fuit:
eo q̃ elementũ illud ſupra cætera æquã habere ſu
perficiẽ uideaẽ. Vnde æq̃tas æq̃litas & æquo æq̃s
uerbũ:atq̃ ab eo cõpoſita cum diphthõgo ſcribũẽ
ut æqueparo.æqualeo.& ſimilia.At equus qđ aĩal
eſt abſq̃ dubio ſine diphthongo prorſus ſcribiẽ.

Aequor cũ.æ.diph.ſcribiẽ: & mõ cõſimili ab aq̃ ori
ginẽ ducit.Sed teſte Varrõe ꝓpterea ꝑ.æ.diphthõ
gũ notaẽ: qđ æquam hẽt ſupficiẽ. Vnde dicimus
æquora cãpi:& æquora ponti.

Aequoctium cum.æ.diph.ſcribiẽ:quia ex æqualita
te noctium dr̃.

Aero æras uerbũ cum.æ.diphthongo ſcribiẽ.& ab
obliquis eius noĩs:quod eſt æs æris deſcendit.Vn-
de ẽr eſt aliud uerbum ſubæro ſubæras: qđ ſimili
modo cũ.æ.diphthongo ſcribiẽ: Perſius in ſatyra
Vatibus hic mos eſt inquit.Næqua ſubærato mẽ-
doſum tineat aurum.

Aerariũ:cũ.æ.diphthongũ ſcribiẽ:& æs æris repo-
ſitoriũ: hoc eſt nũmoꝝ ſimulq̃ reꝝ ꝓcioſaꝝ atq̃
opũ:de quo late ĩ dictiõe Rõa uidebius. & ĩde æra
rii tribũi:q̃ teſte Feſto a tribuẽdo æri ſũt appellati.

Aeripies licet ab eo qđ eſt aer & pes cõponaẽ.a Vir-
gilio tamẽ illud.a.& illud.e.in diphthõgũ coniun
gunẽ:cũ ait lib.ænei.Fixerit æripidem ceruã: licet
aut erymanthi.

Aes æris cũ.æ.diphthongo ſcribitur:quod.M. Var
ro abeſſe: alii ab auri ſimilitudine dictum putant.
Nõnulli a græco αια:qđ eſt terra:Sed a quouis ho
rum oriaẽ:liquet qđ ab eo primã uocalẽ diphthõ-
gi contraxit.

Aeſtas & æſtus:æſtiuuſq̃:& uerbũ æſtuo cũ.æ.dip.
ſcribunẽ:& ab areo ueniũt:a quo primã diphthõ-
gi uocalẽ aſſumunt. Accipiẽ tamẽ aliquãdo æſtas
pro uere:ut Virgil.li.georg.iii. Incipiẽs tabulis edi
co ĩ mollibus herbas carpere oues:dũ mox frõdo-
ſa reduciẽ æſtas.Sane æſtus:q̃a cõmotionem quã-
dam inducit factum fuit:ut ẽt cõmotionem quan
dam aquarum deſignaret.

Aeſculus cũ.æ.diphthongo ſcribiẜ:arbor eſt grádi/
fera cuius fructu cũ i priæua ætate hoies ueſcerenẜ
ab edo qđ ẽ comedo: licet ſine diph. primam hẽat
& breuẽ deduciẜ: ut ſupra uidius in dictiõe ædes.

Aetas æternus & æternitas cum.æ.diphthõgo ſcri/
bunẜ:& oriri ab æuum Apuleius grãmaticus atte
ſtaẜ & per ſincopam dr̃ ætas quaſi æuitas.

Aeuum cũ.æ. ſcribi in dictionibus græcis oſtendi/
mus. Atq; teſte Apuleio ab αἰων latini traxerũt.u.
quoq; interiectantes hiatus cauſa.

Amœnus cũ .œ.diphthongo in penultima ſcribiẜ:
& teſte feſto ab amãdo deduciẜ. Vnde amœna iqt
loca ſunt q̃ ad ſe amanda alliciant. Serui.uero ab a
quod eſt ſine:& mœnio qđ eſt munio & fructum
capio:qui locus eſt iucũdus:& ſine fructus captõe

Arcæra cũ.æ.diphthõgo ſcribiẜ & ab arca deduci uiẜ
deẜ. Nã lex erat.xii. tabulaꝶ i hæc uerba: Si in ius
uocat:ſi morbus euitaſue uitiũ extitit q i ius uoca
bit iumẽtũ dato:ſi uolet arcærã ſterniro.& ſubdit
Gel.li.xx.noctiũ atticaꝶ:iumẽtũ quoq; nõ id ſolũ
ſignificat qđ nunc dr̃:ſed uectabulũ ẽt qđ adiũctis
pecoribus trahebaẜ ueteres nr̃i iumentũ a iungen
do dixerũt:arcæra ãt uocabaẜ ploſtrũ tectũ undiq;
& munitũ:q̃ſi arca q̃dã magna ueſtimentis in ſtra
ta q̃ nimis ægri aut ſenes portari cubãtes ſolebãt.

Bælua cũ.æ.diph. ſcribiẜ & ut qdã ferũt a uaſtitate:
alii a ualẽtia:alii a balatu deriuatũ exiſtimãt: itaq;
a quocũq; ſit a principali primã uocalem traxit.

Blæſus cũ.æ.diph.ſcribiẜ:& a blactero natũ ferunt:
de quo ſupra in dictione blacterare diximus.

Cæcus cũ.æ.diphthongo in prima ſcribiẜ:dr̃ q̃ſi ce
ptus oculis:uel ut alii uolunt quaſi carẽs luce:atq;
ideo p.æ.diphthongũ notaẜ.

Cædo ꝓ incido qđ in p̃terito facit cecidi p.æ. diph.
in p̃ſenti ſcribiẜ ut a cedo alio uerbo differat qđ ẽ
locũ do.& in p̃terito facit ceſſi: & licet teſte Priſci.
li.i.diphthongus in p̃ſenti uerbo poſita nunq̃ in p̃
terito cõmureẜ:ut hæreo hæſi: audio audiui: mœ
nio mœni:excipiẜ cædo quod i p̃terito abſq; diph
thõgo facit:cæcidi:& ipſam.e.corripit abſq; penul
timã ꝓducit:ut i ſequẽtibus uidebimus. Sane cœ/
do qđ poniẜ ꝓ dic qđ abſq; diphthongo ſcribiẜ &
primã hẽt breuẽ.Iuue.i ſaty.Credo pudicitiã:poſt
minor ẽ credas aliã:cedo ſi breui parui Sortita ẽ la
teris ſpaciũ breuiorq; uẜ uirgine pigmæa.

Cælo ꝓ ſculpo qdã latinũ eẽ uolũt:& cum.æ.diph.
ſcribi ut differat a cælo qđ ẽ abſcõdo: & ſine diph.
ſcribiẜ alii uero a græco qđ eſt κοιλον: & ſignifi/
cat concauũ deriuari uolunt: qa.ſ.id neceſſario in
ſculptura exigiẜ & ob id qđ cũ diph. ſcribi uolunt
ut ſupra uidimus in dictiõe cœlũ cũ.œ.diph.

Cælũ ſimiliter cũ.æ.piphthongo plures ſcribũt: &
dictũ aiunt eo q; ſit cælatũ.i.ſyderibus ſculptũ Var
ro ãt de lingua latina ſcribit cælũ dictũ a cauo qđ
ſi a græco quod eſt κοιλον ĩtelligere uoluit: cum
œ.diph.ſcribi debet. Si uero a latino uerbo cũ.æ.
diphthongo ſcribendũ eſt.

Cælſus cũ.æ.diphthongo ſcribiẜ: & a cælo dictum
aſſerunt.i.altus & ſublimis.

Cælebs cũ.æ.diphthongo ſcribiẜ & is ẽ teſte Priſcia
no q celeſtem uitam ducit: ubi.b. pro.u. cõſonãte
in ultima apponi dicit:qa.u.cõſonãs ante aliã con/
ſonantẽ locari nõ põt. Simili mõ Feſtus cælibẽ in
quit dictũ exiſtimãt qđ cælo dignã uitã agat:i quo
ſane hi nõ ſignificationẽ exp̃ſſiſſe uidenẜ: ſed ety/
mologiã eo mõ quo apud Quĩtilianũ li.i.de inſti/
tutõe oratoria ingenioſe inqt uiſus ẽ Caninius cæ
libes dicere ueluti cælites qđ onere grauiſſimo ua
cãt: idq; græco argumento inuit ηιεθου.n. eãdem
cãm dici affirmat. Nec cedit modeſtus inuentiõe.
Nã qa cælo Saturnus genitalia abſciderit hoc noĩe
appellatos q uxore careãt ait. Itaq; ut ex auctoribꝫ
cõcœpimus cæleps tamẽ q caruit ſemp uxore:q̃ q
nũc caret. Vnde cælibatus Plautus i caſſina: Sed ui
rũ nũc te cælebẽ eẽ magis libertũ an maritũ ſeruũ
ætate degere. Idẽ i mercatore: Si quẽ inqt ſcribius
ſeu maritũ ſeu hercle adeo cælibẽ ſcortarier. Ho/
ra.epiſtola.i.Nil ait eẽ prius melius nil cælibe uita
ſi nõ eſt iurat bene ſolis eſſe maritis. Sue.in Galbæ
uita: Veꝝ amiſſa uxore Lepida duobuſq; ex ea li/
beris mãſit i cælibatu:neq; ſollicitari ulla cõditiõe
amplius potuit:ne Agrippinæ qdẽ uiduitate mor
te Domitii: q̃ maritũ quoq; adhuc necdũ cælibẽ
Galbã abeo oĩbus ſollicitauerit modis. Itẽ in Clau
dii uita: Cõfirmauitq; ꝓ cõcione apud p̃torianos
quoniã ſibi matrimonia male cederẽt: p̃manſurũ
ſe in cælibatu:ex qbus oĩbus & q̃plurimis exẽplis
cõſtat cælibẽ & maritũ relatiua eẽ ut apud Quiti/
lianũ nam clarus an obſcurus magiſtratus an pri/
uatus.ciuis an peregrinis:liber ſeruus: maritus an
celebs:parens liberoꝶ an orbus ſit.

Cæpe cũ.æ.diphthongo ſcribiẜ:& a capitis magni/
tudine ductum dr̃. Vnde primã uocalẽ diphthon
gi teſte Apulegio aſſumpſit.

Cæpi p̃teritum eius uerbi qđ eſt capio cũ.æ. diph/
thongo ſcribiẜ:quin & alia ab eodẽ p̃terito deſcen
dentia uel cõpoſita:ut cæptus:incæptus:decæptus
p̃ceptor: & ſimilia: q̃ a p̃ſenti eius uerbi primam
diphthongi aſſumunt. At cœpi con.œ.diphthon/
go a cœpio uerbo formaẜ:qđ apud antiquos erat
in uſu:& incipio deſignabat.

Cæra cũ.æ.diphthõgo a nr̃is ſcribi cõſueuit:q̃q̃ græ
cum ſit:& ſecundũ græcã ortographiã abſq; diph
thongo ſcribi debeat:ut ſupra in dictiõe æthica la
te uidimus. Alii uero latinum putãt:& a careo de/
duci uolunt:eo q; melli careat p̃fuſione: & ob hoc
cum diphrhongo ſcriptari aſſerunt.

Cæſaries cũ.æ.dip.ſcribiẜ:& a creba cæſiõe d̃duciẜ.

Cæſar cum.æ.diphthõgo ſcribitur: & a cædo uer/
bo deduciẜ.hoc ẽ a cæſa matris aluo. Nã teſte Pli/
nio li.vii.na.hiſto. Qui primus in ea familia ſic di
ctus ẽ excæſo utero ſic tractus fuit. Itaq; cæſus cæ/
ſura cæſaria. cæſarius cæſões:& ſimilia cũ.a. diph.
ſcribunẜ: Sane teſte eodẽ Pli.& i eodẽ li.ai uigoẜ p̃
ſtãtiſſimus. C. Cæſar dictator fuit. Et ut p̃git nec
uirtutẽ cõſtantiãq; nunc cõmemoro:nec ſublimi/
tatem oĩum capacem: q̃ cælo cõtinenẜ: ſed propri
um uigorem: celeritatemq; quodã igne uolucrẽ:
ſcribere & legere ſimul dictare: & audire ſolitũ ac/
cepimus: Epiſtolas uero tãtarũ reꝶ q̃ternas libra/
riis dictare:aut ſi nihil aliud ageret ſeptẽas dictaẜ.
Idem ſignis collatis quinquagies dimicauit. Nam
p̃ter ciuiles uictorias undecies cẽtum & nonagin/
ta milia hoĩum occiſa prælíis ab eo non equidem

in gloria poſuerim tanta ēt cocta humani generis
iniuria quod ita eſſe cōfeſſus ipſe eſt bellorum ci/
uiliū ſtragem nō prodendo.

Cæter cætera cæterū cum.æ. diphthongo ſcribi cō
ſueuerunt.& ab alter altera alterū deduci quidam
putant alii uero ſine diphthongo ſcribi uolunt:&
græco trahi aſſerūt: quod ē ετεροσ ετερα ετερον ī
quibus cū apud antiquos græcos aſpirato ī uerſu
ſcriberet: q̄ ſimilitudinem noſtri continet putaue
rūt qdam.c.noſtrū eē & cæter cætera cæteꝝ tradu
xerunt ut uel alii dicūt ſcdm līaturā græcā in ma/
ſculino cæterus quod in uſu non eſt.

Cæmeus cum.æ.diph.a multis ſcribiť: & claritate
mentis dictum perhibent ab aliisuero quaſi cæli
mens interp̄tatur.

Cœnum cum.œ.diphthongo ex deriuatiōe Priſcia
ni qa a uerbo κοινω qđ eſt ingno trahiť: ut ſupra
uidimus cum de ſyllabis in.b.tractaremus.

Cœpi uerbū d̄fectiuū:uel ut alii dicūt p̄teritū huius
uerbi cœpio:qđ iā uō niſi in p̄terito ē in uſu & pro
īcipio & īcœpi capiť:cū.œ.diph.ſcribiť Sane futu/
rū rp̄s teſte Feſto ꝓtulit Cato cū inqt:Cœpiā ſedi/
tioſa uerba loq. Et pgit Feſtus inueniť quoq; apđ
maiores & infinitiui modi cœpere.

Fœcundus cū.æ.diph.ſcribendū dicūt:& a facio ori
ginē duci uolunt:eo ꝗ faciat fructū: Alii tunc tan/
tum diphthongum ſcribendā aſſerunt:cū de ſenſi
bilibus dr̄. Cū uero ad inſenſibilia ferť differentiæ
cauſa carere diphthongo.

Fex cū.æ.diphthongo auctore Priſciano ſcribiť: qđ
ideo fit teſte Apuleio grāmatico ut in datiuo diſſi
deat a p̄terito uerbi facio : quod ſine diphthongo
ſcribitur feci.

Frægi p̄teritum deductum a frango:cum.æ. diph/
thongo ſcribitur.

Frætus ꝓ ſuſtētatus cū.æ.diph.ſcribi dixit Apu.ut ī
obliqs differat a freto:qđ mare deſignat.

Frænū cū.æ.diphthōgo ſcribiť:& a frāgēdo equoꝝ
aut alioꝝ aīalium ora deducitur.

Fræſus cū.æ.diph.ſequēte unico.ſ.ſcribiť a frangen
do ſimiliter dictum uolunt quaſi fractus ſit: unde
faba freſa.i.fracta.

Fœlix cū.œ. diphthongo ſcribiť: & ut qdam putāt
a fœnus deduciť.conuerſiōe.n.in.l.q̄ſi beatus:hoc
eſt diues & fœnere plenus:q fœnix eſt eſſe dicatur.
Vt uero in antiqs inſcriptionibus ꝓſpeximus ſem
per ſine diphthongo ſcribiť.

Fœdo cū.œ.diph.ſcribiť:& ut qdā putāt ex foras &
edo:qđ eſt maniſeſto cōpoſitū: & in diphthōgū re
dactū fuit eo ꝗ oia fœda ſiue ai ſiue corporis foras
edanť unde apte Vir.i.vii.æneid.Impulerat ferro ar
golicas fœdere latebras: q̄uis Serui.lacerare expo/
nat.ego foras dare.i.apetire interp̄tare & manife/
ſtare. Rurſus & fœdū Serui.ipſe aliquādo crudele
dixit apud Virgiliū & Saluſtiū ſignificare: nō rur/
pe: Sanguine fœdantē quos ipſe ſacrauerat ignes.
& Saluſtius fœdi oculi:qđ ego ex ſecūdaria quadā
ſignificatione poſſe fieri.ut ī multis aliis nō cōten
derim.ea.n.q̄ crudelia & nefaria ſunt ipſa crudeli/
tate fœda & maculoſa dici poſſūt:ut miro epithe/
tho in.iiii. carminū exp̄ſſit Horatius Mos & lex
maculoſum edomuit nefas : ubi Acrō exponit.qa
ex nefariis rebus maculæ naſcunť.i.fœdationes.

Fœdus cū.œ. diphthongo ēt in alio ſignificato a ſu
periori ſcribiť.ſed quia longam primā habet : & a
uerbo ferio qđ hēt primā breuem deduciť:ſcripſe
runt auctores noſtri fœdus cū.œ. diphthō.Idq; ex
primo fœdere factū eſt,quo teſte Liuio li.i. ab ur/
be. Vetuſtior fœderis memoria nōeſt. Nam tūcq;
porcum cum hoc carmine:ut idem rettulit ferie/
runt: Iuppiter audi ſine dolo malo utiq; ea hic ho
die rectiſſima ītellecta ſunt:illis legibus ſi prior po
pulus romanus defecerit publico cōſilio dolo ma
lo tu illo die Iuppiter populū romanū ſic ferito, ut
ego hunc porcum hic hodie feriam tantomagis
ferito:quātomagis potes polleſq;. Id ubi dixit por
cum ſaxo ſilice percuſſit. Vnde Virgi.in.viii. æneī.
Stabāt & cæſa firmabant fœdera porca . Et magis
cū diphthongo.œ.q̄.æ. ſcribi placuit: ne a facio de
ductum putaretur.

Fœmina cū.œ. dipthongo ab antiqs nr̄is ſp ſcriptū
cōperi: deduciturq; a uerbo fœto fœtas.i.pario pa
ris uel genero generas:qđ ſimiliter cū.œ.diphthō
go:ut infra uidebimus:ſcribiť Reperiť ēt in plura
li fœmina generis neutri: cuius noiatiuus ſingula/
ris fœmē in uſu nō eſt:& ſignificat partē illā īferio
rē coxæ melioreq;:q̄ retro habeť cū anteriorem fe
mora abſq; diphthongo dicanť Liui.li.xxii. Quoſ
dam inqt & iacētes uiuos ſucciſos fœminibus po/
plitibuſq; inuenerūt a quo cōficiť nomē fœmialia
i.femoralia . Nā utrūq; pro bracchis ſcriptū cōpi.
At coxa ps ſupra femora dr̄ uertebrūq; ipſum:qđ
quotiēs uiciatū ē:aut os illud qđ ī uertebro uolui/
tur fractū:coxa uiciata fractaue dr̄.

Fœnus cū.œ.diphthōgo ſcribiť:& a fundo qđ cum
o.fundo apud antiquos dicebaťnomen aſſumpſiſ/
ſe phibent . Nā ꝓprie ꝓuentus ē ex naturali terræ
fructu. Poſtea uero ad uſurā tranſlatū: q̄ſi pecunia
p ſe fructū pducat:ſicut terra: ut Luca. hinc uſura
uorax auidūq; in tpe fœnus. At Marcus Varro te/
ſte Gel.li.xvi. Noctiū atticaꝝ a fœtu ductum puta
uit:& q̄ſi a fœtura q̄dā pecuniæ pturiētis atq; īcre
fcētis: Et īde fœnerator atq; fœnero uerbū:q eodē
mō ſcribunť & ſub eiſdē ſignificatiōibus Hora.in
epodo: Hecubi locutus fœnerator. Altius Oēm re
degit idibus pecuniā: Quærit calēdis ponere. & di
cimus fœnero tibi:ſicut mutuo tibi unde q fœne/
rat:pecuniā dat ad uſuram cui uero fœnerať:pecu
niam ad uſurā accipit: ſicut qui mutuať : pecunia
mutuo accepit:

Fœnū cū.œ.diph.ſcribiť:a fœnus deduciť : cum nil
aliud ſine aliq̄ cura tantū fœnus p̄beat.

Fœtus cū.œ.diphthōgo ſcribiť: dr̄ id uiuum quod
ex mulieribus uel pecoribus naſciť & a foueo uer/
bo deſcendit. Inde etiam fœtura.i.genitura : q̄ pro
toto aīalium prouentu poni conſueuit Virgilius ī
buccolicis . Si fœtura gregem ſuppleuerit aureus
eſto. Vnde fœto fœtas uerbum pro eo quod eſt gi
gno & pario deductum eſt . Et inde fœta uocatur
tam quæ pregnans eſt q̄ quæ peperit. Virgil.in Ti/
tyro: Non inſueta graues tentabunt pabula fœtas.
Idem in.viii.æneidos. Fecerat & uiridi fœtam ma
uortis ī antro procubuiſſe lupā. Iuuenalis in ſaty/
ra:plurima ſunt fuſcine.patrem ipſum turbamq;

taſæ:qua fœta iacebat Vxor: & infantes ludebant quattuor unus Vernula tres domini.

Gæſa p.æ.diph.& unicũ.ſ.ſcribit:genus eſt iaculi.

Græcus cũ.æ.diph.& oia ab eo deſcēdētia ſcribũt. De q̃ dictione cũ ſuis deriuatis:qa græca ē:inſequē tibus late uidebimus.

Hæc cum.æ.diphthongo a nris ſcribit:& ut qdam exiſtimāt a græco huiuſmodi dictio ortũ habuit. Nā ubi nos hac dictione utimur. illi.η. aſpiratum ſcribunt.q̃re per adiectionē.c. & conuerſionē ipſius.η.græce litteræ: quæ apud illos ſemp producit in.e.noſtrum quod ut cognoſcat ſemp productũ diphthongũ appoſuere:ut in nōnullis aliis dictionibus quãdoq fieri diximus. Alii uero non ab.η. græco: ſed ab hic maſculino formari exiſtimant p cōuerſionē.ſ.i.breuis in.e.breuem. Vnde nec diphthongari illam uolunt: cui ſniæ Priſcianus aſſentiri uī dicēs abſq oi exceptione pronoia in.c. deſinētia breuiari. Quod uero apud auctores interdum repetiunt pducta: hanc aſſerit eſſe cām q cum geminato.c.ſcribebant. Sed qa neſcio quo pacto id fieri potuiſſet:ideo non placet: cum ſemp hæc longa inueniatur.

Hæ noiatiuus pluralis cum.æ.diph.ſcribit & a græco transfert apd quos.αι.cũ aſpiratiōe & diphthōgo ſimiliter ſcribit:quā nos in.æ. noſtrā ſemp conuertere conſueuimus:ut ſupra oſtendimus.

Hædus teſte Varrone de origine linguæ latinæ quibuſdã placuit p.æ.diphth.ſcribi:ut a uerbo edo in qbuſdã ſuis caſib9 diſcreparet. Aliis uero uiſum eē at:ut aſpirationis nota hanc differentiã faceret.& ob id maxime q ſabini a qbus romani hoc nomē habuerũt fedus abſq diphthongo dicebant: Certũq eſſe ait romanos ipſum.f. ſabinorũ I aſpirationem ſolitos fuiſſe conuertere. Nā ubi ſabini fircus romani hircus: ubi illi uefere romani uehere ,ptulere. de quo late ſupra uidimus cũ de aſpiratiōe & f.littera atq.u.tractauimus. Varroni uero ad uberiorem differentiã magis placet p aſpiratiōis notã & p.æ.diphthongum hædum ãnotare.

Hæreo cũ aſpiratiōe pricipii &.æ. diphthōgo ī pria ſcribit:& propterea aſpirari placuit & diphthōgari quoniã in ſecũda pſona ſingulari pſentis impatiui modi uidelicet hære neq ſola diphthōgus neq ſola aſpiratio ſufficere poterat ad differentiã.tũ pp ablatiuũ eius nois æs æris quod facit ab hoc ære cum diphthongo & ſine aſpiratione tum propter uocatiuum alterius nominis herus heri qđ facit o here cũ aſpiratōe.ſ.& abſq dipthōgo. Significat.n. hærere nōnunq̃ dubitare & hæſitare. Iuuenalis in ſaty. Credo pudicitiã: Dic Quintiliane colorē hæremus.i.dubitamus.

Hæres cũ.æ. diph.ſcribit & ab hæreo ut oēs phibēt deriuat eo q alteri bona hærere dicant.

Hæſito cũ.æ.diph.ſcribit:& ab æreo deſcendit.

Læci cũ.æ.diph.ſcribit:& eſt pteritũ deductũ iacio: unde primã diphthongi accepit.

Lætus cũ.æ.diphthongo ſcribit: & dr teſte Varrōe a latitudine mētis:quã.ſ.ex ſuo aſpectu efficit. Nã pprie aiata dicunt læta: quãdo ſenſibus dilatant. Sed qa ſic natura cōparatũ eſt: ut q̃ bona corporis habitudine ſunt alacriora: q̃ uero debili triſtiora ſint: factũ eſt ut lætas uocemus oues lætos greges & læta armēta:q̃ pinguedine & meliori corpis habitudine conſpiciuntur. Hoies uero qa rōnales ex meliori mētis habitudine ex q̃ aliorũ ſenſuum dilatatio cōſeqtur: lætos dicimus: & nō meliori corporis diſpoſitiōe. Iniata uero æta dicimus q̃ aſpectu hoies ipſos lætificant: unde lætas ſegetes: Lætas uites: lætas arbores: & læta oliueta ſæpiſſime poetæ dicunt.qa ex eorũ aſpectu nos lætos faciunt uel q ipſa læta uident: & eſt metaphora rei aiatæ ad inaiam:qua frequenter utunt poetæ.

Lætamen cũ.æ.diphthongo ſcribit & a lætus deſcēdit:qa facit lætas ſegetes: nōnulli dicunt uulgo ſic quoq dici:ſed latine limus.

Læ do cũ.æ.diph.ſcribit:quã teſte Priſcia.i.viii.ēt in pterito cōſeruat:& ut puto ī ſupino & deſcēdētib9

Mæreo cũ.æ.diph.ſcribit:& primã diphthōgi uocalem a marceo unde deducit aſſumere dixit Apuleius. Nã teſte Varrone: mæreo dr eo q corpus ēt marceſcere facit. Alii uero diphthōgari dixerũt ut a mereo uerbo differat:qđ facit pteritũ merui. Virgilius. Eqdem merui neq dēpcor:& a mercede deſcendit:unde & dignũ eſſe diſignat:ut Iuuena. pone crucē ſeruo: meruit quo crimine ſeruus ſuppliciũ. Significat ēt idem quod milito Lucanus: Aere meruent puo. Et ſic dicimus Sertoriũ diu meruiſſe:& Statius in.iiii.thebai. Nō hi tibi ſolũ amphiare merēt cuius paſſiuũ apud antiquos erat mæreor ſimiliter abſq diphthōgo: qđ ſane a poſteris in frequentiori uſu deponēs habet ſane a mæreo qđ cũ diphthongo ſcribit: & facit in pterito mæſtus ſum uel fui: ſit impersonale mæret cũ ſignificato ſ.ſui uerbi.a mereo uero ſine diphthongo fit ſimiliter aliud impersonale meret qđ teſte Seruio ſup quartum æneI. ſimili modo militiam ſignificat.

Mæror cũ.æ.diph.ſcribit:& a mæreo uerbo deducit ſignificatq triſticiam.

Mœnia cũ.œ. diphthongo ſcribit: & dicunt quaſi munia cuius orthographiæ cãm dixit Serui. in.x. ænei. quia ubi nos.u.habemus græci.ou.diphthōgum habent quare putauerunt antiqui nos etiam pro eadem lra.u.diphthongum aliquam poſſe apponere. Et licet non eadem poſuerint: hanc tamē quæ eſt.œ.ponere cogitauerunt inde mœnia pro munia dixerunt.pœnio pro punio quod uerbum ut ait Seruius a pœna uenit: hinc & pœnica regna uides eſt.œ.ſcribēdũ dixit Similiter mœrus diphthongo apud antiquos fuiſſe dicit quod apud noſtros murus dicit. Idq Virgilium in.x. æneidos obſeruaſſe uoluit cum ait. Quin intra portas atque ipſis prælia miſcet Aggeribus mœrorum: uidelicet cum.œ. diphthongo antiquorũ more pro eo quod dicimus murorum. Sane mœnia ipſa & pro muris accipi ſolent: & pro ædificiis ipſius urbis. Nam murus quidem urbis eſt lapideus ambitus:qui græce in neutro τοτειΧοσ dicit. nec urbis ſolum ſed munitionum caſtrorumq & ſimiliũ. At uero domorum paries magis dicit: qui græce in maſculino οτοιΧοσ nuncupatur.

Næ pro utiq & certe cum.æ.diphthōgo ſcribit ſed quia græca dictio eſt & ſpecialem exigit difficultatem.de ea plæne iter græcas dictiones tractabim9.

Nænia cū.æ.diphthōgo ſcribit: & a manus ut qdā putāt deducit. Nanos.n.ueteros paruos dicebant. Vnde nænia friuola & inania aliq̄ dicunt qualia.ſ. parui actitare ſolēt qdā aūt nænia ab inani per dēptionē primæ uocalis aſſerunt deriuatū. Quīti. uero in ſeptimo de inſtitutione oratoria. Tertius inquit eſt diuerſus trāſlatiōis modus: cū res cōis pluribus in uno aliquo hēt nomen eximiū: ut carmē funebre proprie nænia dr̄: de hoc in dictioue epiodium clare uidebimus.

Obſcœnū ut ſupra uidimus eſſe de ſyllabis deſinentibus ī.b. tractauimus cū.œ.diph. ſcribit. Idq̄ ſentit Priſcia. qd̄ cōpoſitū dixit ex obs & cœnum. Varro āt li.vi. de lingua latina cū.æ.diph. ſcribendū dixit: & ex ob & ſcæna componi uoluit: quaſi obſcænā talia q̄ obſcæna dicunt perpetrent.

Pægi cū.æ.diphthongo ſcribit: p̄teritum eſt Quintiliāo teſte ī primo a pago antiquiſſimo uerbo deductum: unde ipſum a diphthongi aſſumpſit.

Plæbs cū.æ.diphthongo ſcribit: ſic.n. in antiquiſſimis inſcriptionibus cōperi; & id iure ſieri ab aliq̄bus probat: qa a plaſion quod pluralitatē ſignificat deducit: ac ob id primā diphthōgi litterā ab illo aſſumere uolūt: q̄ tamen dictio non niſi in compoſitiōe apud græcos eſt in uſu: ut polyplaſion diplaſion & ſimilia. Nec ſolum declinat plæbs plæbis: ſed etiam teſte Priſciano in libello de noīe plæbes plebei quintæ declinationis.

Plærus cū.æ. diphthōgo ſcribi dixit Apuleius: & a πληροσ p̄ conuerſionē.e. productæ in.æ.diph. deductum dixit. Nec tamen eſt in uſu.

Præ cū.æ.diphthōgo ſcribit: & a πρœ græco traduci nōnulli affirmāt. Vnde oīa q̄ ab ea p̄poſitione deriuant uel cōponunt cū.æ.diphthongo ſcribunt. Deriuātur qdē ut p̄ter cōponit uero ut p̄ſens: p̄latus: p̄ſectus: p̄ſum: & ſimilia: & ſimiliter oīa q̄ p̄lōga in principio ſcribunt: ſi diligenter inueſtigetur a p̄ cum.æ.diphthongo ducunt. excipiunt p̄cor: p̄ces: & p̄cium q̄ & ſi cum p̄ p̄poſitione p̄poſite uideant: abſq̄ cōpoſitione tamen ſunt & abſq̄ diphthongo: qn & primam breuē habent Virg. lib.iii. æneī. Horat pater ire mari ueniamq̄ p̄cari. Idem in eodē li. Sed uotis p̄cibuſq̄ iubent expoſcere pacem. Sane p̄poſito p̄ cum uerbo iuncta nōnunq̄ eādem pene ſignificationē cū ſuo ſimplici detinet: ut p̄cludo: p̄cido: p̄morior p̄cingo idē ſuōt qd' cludo cædo ſiue incido: morior: cingo.

Præbeo qd̄ ſignificat trado: ex p̄ & habeo compoſitum eſt. Nā his qui aliquid p̄bet: id p̄habere ratione dr̄. Niſi.n. id quoquo modo p̄haberet: alteri p̄bere nequiret.

Præcox cū.æ.diphthōgo ſcribit. fructus dr̄ ſæpiſſime p̄ter morem cæteroꝝ coctus: ſiue āte cæteros unde ficus & uuæ p̄coces dicunt. Quidā uero nō p̄cox: ſed p̄coquus p̄coq̄ p̄coquū declinant. ut Martia. Vilia maternis fueramus p̄coqua ramis: Nunc in adoptiuis p̄ſica cara ſumus.

Præco cū.æ.diphthongo ſcribit. & quaſi p̄cino ītelligit. nam componit ex p̄ & cano.

Præcipio cū.æ.diphthōgo ſcribit cōponit ex p̄ & capio: & ſignificat p̄cepta tradere: quod eſt tum magiſtroꝝ tū magiſtratuū: eodem modo deſcendentia ſcribunt.

Præda cū.æ.diphthongo ſcribit. Nā cōponi. dr̄ ex p̄ qd̄ eſt ante & datū q̄ſi ante datū ſit: hoc eſt q̄ ante dationē poſſidētis ui rapimus. Vario uero ſcribit p̄dam a pariendo dictam quaſi paridā.

Prædiū cū.æ.diphthongo ſcribit: ut uidimus in dictione agricola: & a p̄da deducit. eo q̄ capti ab hoſtibus agri militibus antiqtus diſtribui cōſueuerāt.

Prædo cū.æ.diphth. ſcribit & eodē mō cōponitur.

Prælū cū.æ.diphthōgo ſcribit. Nā cōponit ex p̄ & luo: eo q̄ humore fluēti p̄luatur.i. madefiat.

Præliū cū.æ.diphthongo ſcribit: & ut qdam ferūt a p̄lo deduci perhibet: quia ſicut in prælo humor uuarum uel oliuaꝝ: ita in prælio ſanguis hominum funditur.

Præparo cum.æ.diphthongo ſcribitur: & cōponitur a p̄ quod eſt ante & paro quaſi ante paro que utilia mihi fore credo: Cic. officioꝝ li.ii. facile totius curſum uitæ uidet: ad eāq̄ degēdam p̄parat res neceſſarias: ut paſtum ut latibula & alia generis huiuſmodi.

Præripio cū.æ.diphthōgo ſcribit & licet componatur ex p̄ & rapio: illa tamen p̄poſitio p̄ anteceſſionē tp̄is proprie non declarat. Nam his qui alteri p̄ripit in ſuos uſus capit. Cicero ꝓ galba: Demoſthenes tibi p̄ripuit: ne eſſes primus orator: tu ille ne ſolus. Vnde ob hoc ab eripio differt q̄ q̄ alteri aliquid eripi. pōt uel nō in ſuos uſus capere. Vt eripuit illi uita. Nōnūq̄ ēt p̄ripio ablatiuū cum p̄poſitione a uel ab poſtulat cū qua uerbū eripuit aliquando coniungit. Verū in uoce paſſiua nonnunq̄ ante capere deſignat: ut Plini. nepos de uiris illuſtribus. Immatura inquit morte p̄reptus non potuit p̄ſtare qualem promiſſerat regēm: hoc eſt immatura morte p̄uentus.

Præs cū.æ.diph. ſcribit: & teſte Varrone a p̄ſtando fidē dr̄.i. fideiuſſor. & facit ī genitiuo huius p̄dis.

Præputiū cū.æ. diphthōgo ſcribitur. Et dr̄ ide qd̄ membris pudēdis ſiue putentibus p̄emineat.

Præſideo cū.æ.diphthongo ſcribit: cōponiturq̄ a p̄ & ſedeo: or Sueto. de Tiberio. p̄ſedit actiacis ludis hoc ē ēt p̄fuit. Sanè p̄ſidere ꝓprie eſt ad opē p̄ſtandam p̄eſſe Cicero ꝓ Sylla. uos dii & patrii penates q̄ huic urbi atq̄ imperio p̄ſidetis. Quīnti. li.x. de inſtitutiōe oratoria de Homero loquēs ait. Nā & beniuolum auditorē inuocatione dearū quas p̄ſidere uatibus creditum eſt & intentum propoſita rerū magnitudine & docilem ſumma celeriter comprehenſa facit.

Præſes cū.æ.diph. ſcribit: & a p̄ſide dr̄: ut a deſidio deſes a reſideo reſes: is dicitur. Vulpi. teſte: q̄ maius in prouincia imperium hēt oībus poſt principem. Dicitur ēt p̄ſes auxiliator: ut Liuius lib.vi. ab urbe. Dii deæque qui capitolium incolitis ſiccine ueſtrum militem ac p̄ſidē ſinitis uexari ab inimicis: p̄ſidem dixit pro auxiliatore ac defenſore.

Præſidium cū.æ.diphthongo ſcribit: a p̄ſideo cum opē p̄ſtare denotet deduciturq̄: eſtq̄ auxiliū principale. Nā ſubſidiū id dr̄ quod in auxiliū ſucceſſit: unde & milites q̄ ad tutelam oppidi caſtelli ſimiliūq̄ collocati ſunt p̄ſidium uocant: ut impoſitū ē p̄ſidium Caietæ.

Præſul cũ.æ.diphthõgo ſcribitur:& a pſaliendo deriuatur. Sane is antiquitus dicebatur: qoi primus erat iter ſalios.i.martis ſacerdotes Romæ dũtaxat a ſaliẽdo dictos in portandis.ſ. ancylibus ut ſupra in dictiõe ancyle uidimus:& ita a pſilio. hoc eſt ante alios ſalio dictum putant.

Præſto cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ : & cõponiẽ ex præ & ſto:& idem ẽ quod adſum : Nec alteri uero cohæret niſi uerbo ſubſtãtiuo:huic ſimplici:ut pſto ſum uel ſui. Nam pſto ad ſom magis poeticum ẽ ſignificat aũt tria pciſe ut uerbũ adſũ.primũ quidem eſt pſens ſum.Cicero in bruto . Quibuſdam quidem cauſis tu etiam Brute pſto fuiſti.ſecundũ uero ſignificatum ẽ pſidio eſſe . Cicero pro Murena ius ciuile didicit:multũ uigilauit:laborauit : pſto multis fuit . Et p eodẽ Tu iterea Romæ ſcilicet pro amicis pſto fuiſti.Tertiũ autẽ ſignificatiuũ eſt aduenire ſiue cõparere.Cice.ad Hieronymum Hirundines æſtiuo tempore præſto ſunt : hyeme pulſæ recedunt.

Prætor cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:a peundo nomẽ accæpit:& dicitur ptor quaſi preitor.

Pœna cũ.œ.diphthõgo ſcribiẽ : ſed ut i ſequẽtibus oſtendimus græcũ ẽ:a quo teſte Seruio i. x . æneí. pœnicus pœnica pœnicũ deſcendit cũ.œ.diphthõgo ſcribitur:at penitus aduerbiũ pſus abſq diphthõgo ſcribitur:cum eius prima breuis ſit.

Pœnitet cũ. œ. diphthõgo ſcribiẽ : & a punio teſte Seruio in.x. æneidos deſcendit : quod ut ait apud antiquos cũ.œ.diphthongo ſcribitur.

Pomœriũ cũ.œ. diphthõgo in antepenultima ſcribiẽ. Cuius uĩ uerbi teſte Liuio li.i. intuentes poſt mœniũ iterptari eẽ:& pgit idẽ Liui.Eſt autẽt circa murũ locus quẽ in cõdẽdis urbibꝰ quõdã hetruſci q̃ murũ ducturi erãt certis circa terminis i augurato cõſecrabãt. Et hoc ſpaciũ qđ neq habitari neq arari fas erat:nõ magis q poſt murũ eſſet q̃ q murus poſt id põœriũ:romãi appellarũt:hæc ille. Vnde idẽ ſẽtiẽs Lucãus ait. Lõga p extremos põœria iũgere fines:eius uero orthographiæ rõnem uidimus ſupra i dictiõe mœnia. At pomariũ nõ cũ.œ. diphthõgo ſed cũ.a.abſq diphthõgo i ãtepenultia ſcribiẽ:& a pomis nomẽ accepit.Et ẽ aut locus cõſitus pomis:ut Oui.i.iiii.meta.id metuẽs ſolidis põaria clauſerat athlas mœnibus.Aut eſt fructuũ pomi repoſitoriũ:aut copia ipa arborũ pomiferarũ . põeridianũ ſimiliter abſq diphthõgo ſcribiẽ & a poſt meridie cõponitur:hoc eſt poſt meridianũ.Vnde ait Qui.in.iii.inſtitutione oratoria:Iſocrateq iam ſeniore:octauum & nonageſimum implevit annum pomeridianus ſcholis Ariſtoteles pcipere artem oratoriã cæpit.

Quæ cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:& ut aliqui dicũt differentiæ cauſa:ut a q̃ differat cõiunctione. Alii uero putãt ipſom quæ ab ablatiuo qui & qua per deriuationem trahi:a quo ipſum a diphthõgo accepit:ſed ut puto nunq̃ nominatiuus ab ablatiuo decẽdit. Quin & ab eo oĩa cõpoſita diphthõgantur ut quænam quæpiam:& ſi qua ſunt alia.

Quæro cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ de teſte.M.Varrõe ex q & res cõponiẽ pprie.n.quærere ẽ q ſit res aliqua inueſtigare.Quod ſi cui hæc nõ placeat cõpoſitio:audiat quæro ppterea diphthõgandũ eẽ : ut paſſiuũ eius qrõr a deponẽti queror.i.conqoeror: qđ ſine diphõthõgo ſcribiẽ p diphthõgũ differat.

Quæſo cũ.æ.diphthõgo ſcribitur:& a quæro deriuatur:ac diphthongom accipit.

Ræte cũ.æ.diphthõgo ſcribitur.& a rapio deſcẽdit: a quo primam diphthongũ accipit.

Ræda cũ.æ.diphthongo a multis ſcribi conſueuit.

Seculũ cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:qđ ſane abſq diphthõgo poſſe ſcribi uidebaẽ:qa a ſequor habente.e. breue deduciẽ:uel ut Varrõi placuit a ſane habẽte ſimiliter primã breuẽ deriuatũ eſt. Sed qa rẽ pductiſſimã deſignabat.placuit antiqs nrĩs ſignificationis eã pmã ſyllabam pduceř:& p diph.id ſignare.

Sædo ſædas primæ coniugationis.p.æ: diphthongum.ſcribitur:& quaſi ſanum do deſignare ex ſua compoſitione uolunt.

Sæpe aduerbium cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:ſunt a ſepe ablatiuo differat : quod ſine diphthongo hæc ſepes ſepis ſcribitur.

Scæuola teſte Varrone cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ & a ſcæua.i.ſiniſtra deduci uoluit:eo qđ quæ ſiniſtra ſunt bona auſpitia exiſtimanẽ:& inde ſcæuũ omẽ apud antiquos dictum rettulit.

Sæuus cum.æ.diphthongo ſcribitur.

Tæda cũ.æ.diphthõgo ab antiquis noſtris ſcribiẽ: & a græco ταδα quod luminare ſignificat deducitur unde.a.primam diphthõgi aſſumpſit.

Væ interiectio cũ.æ.diphthõgo ſcribiẽ:ut differat a coniunctione ue : quæ abſq diphthõgo ſcribitur: Sunt etiam quæ dicant eam a dictiõe græca ουαι exortam eſſe.

Væneo cũ.æ.diphthõgo teſte apuleio ſcribiẽ : ut.ſ.i ſecunda perſona a uenio diſcrepet:qoin & a datiuo & ablatiuo eius nominis : quod eſt uena quod ſine diphthongo ſcribitur.

Vænundo & uendo eodẽ teſte cũ.æ.diphthõgo ſcribũtur. Quæ a uenum ſupino & do compoſita uoluit:unde a principali diphthongum ſuſcipiunt.

Refert.M.Varro quoſdã putaſſe eas oẽs dictiones diphthõgari debeř:q̃ cũ pricipalibus ſyllabis pducanẽ ab illis dictiõibus deriuanẽ : q̃ i pricipalibus. e:correptã habẽt:ut uidelicet ipa diphthõgus inditio eẽt correptionẽ primitioꝝ i deriuatiuis nõ obſeruari: ut ſænos a ſex . dænos uel denarius a decẽ ſæculõ a ſequor uel ſæne:ſædes a ſedeo: licet ſedile naturã primitiui ſeruaoerit. Vir li. æneí. i. Viuoq ſeculõ a ſedilia ſaxo.Quod & ſi iã i aliis nõ obſeruẽ:i ſæculo obtſuit rõ ut diphthõgeẽ.Sũt ẽt q demũ ob eãdẽ cãm diphthõgari uelit:qđ a decẽ prouẽire faciũt:eo qđ ſignificat ad finẽ & i decẽ naturalis ſiꝫ numeri finis Similiter ſcđm eos deniq: q eodẽ mõ ad finẽ ſignificat.& ob eãdẽ cãm a dænus deriuari uolũt alii a denuo nos uero pter ſæculũ oĩa alia abſq diphthõgo ſcribimus.

Sed reſtar.iã grãdẽ illã nobis q̃ſtionũ e uolueř q̃ de hac diphthõgoꝝ.æ.&.œ.tẽporibus diligẽtius intimiuſq diſquirir.Nã ab aliis oĩbus intacta relicta que oideẽ:præter q̃ a priſcião:q illã pauculis hiſce uerbis ooloit diſſoluere.Ita poſtq̃ in lib. primo dixerat huiuſmodi diphthõgos breuiari poſſe imediate ſubdit.Vnde qdẽ nõ ſine rõne unũ & ſemis

tarũt.Ita ut diomedis arma noṽẽ bobus & Glauci centum taxata dixerit. Quod ſane Pli.de animalibus expoſuit.

Drepanũ cũ.e.abſq̧ diphthõ.&.p.abſq̧ aſpiratione ſcribiť:urbs ẽ Siciliæ:haud lõge a mõte eryce trãs ꝓmõtoriũ lilybei:dicã ẽ teſte Ser.ſup.iii.æneí.uel a curuitate littoris í quo ſita eſt uel a falce:q̃ ſaturnus poſt ãputata uirilia cæli prĩ illuc ꝓiecit.Vbi ex cruore cæli & ſpuma maris Venerẽ natã qdã poetæ fabulanť. Alii id iuui iponũt:q id idẽ Saturno effecerit.De drepão uero iqt Oui.li.fa. Quiq̧ locus curuæ noia falcis hẽt:Nã δρέπανι græce latine ſalax dicitur.

Dryſus cũ.i.græco abſq̧ diphthõ.ſcribiť: fuit teſte Ho.li.vi.il.uir troiãus ab euraliu í bello iterfectus

Dryades cũ.y.græco ſcribiť:ſũt nymphæ a quercubus denuiatæ.qa ſiluas habitare dicebanť. Nã qđ græce δρυσ apud nos quercus dicitur.

Dryas cum.y.ſcribiť fuit teſte Home.uir theſſallus & amicus Neſtoris.

Drylõ cũ.y.græco & unico.l.ſcribiť : fluuius ẽ dalmãtiæ q teſte Pru.a ſcardo mõte ꝓfluẽs: & p mediã ſupiorẽ myſiã i danubiũ ifluit.

Dryme cum.y.græco ſcribitur fuit teſte Herodoto achiuurum colonia.

Dryopis pria cũ.y.græcos & ultima cũ.i.latio ſcribitur ꝓuincia ẽ a rege cognomiata : q̄ primo attica: poſtea helles dicta fuit.

Dryopes cũ.y.græco ſcribiť populi ſũt iuxta patna ſũ mõtẽ iſidẽtes & teſte Seruio Apollinẽ maxime uenerãtes:hos phocẽſes Vibius eſſe dixit: de qbus Vir.li.æneí.iiii.meminit cũ ait.Creteſq̧ dryopeſque fremunt pictiq̧ agatyrſi.

Dryidæ cũ.y.gæcu ſequẽte.i.ſcribiť fuerũt gallorum religioſi quidã & ſapiẽtes a quercubus denominati:quia i ſiluis habitare cõſueuerãt.Vnde Lu.li.i.ad illos locutus iquit.Nemora alta remoris incolitis lucis.Et Pli.in.fine.li.xvi.na.hi. Nihil iquit habẽt dryidæ Ita enim galli ſuos appellant magos Hos Ariſtoteles i li.de magia & Sociõ i li.ſucceſſionum diuini humãiq̧ uiris peritiſſimos dixere : ac ꝑterea religiõi dediios & ſemnotheos appellatos.i.caſtos & uenerabiles. Quorum ritum & mores Lucanus late proſecutus ẽ & q̄dam Pli.tetigit: ſed ut ait Sueto. in uita Claudii dryidarũ religionẽ apđ gallos dyræ imanitatis tãtũ ciuibꝰ ſub Auguſto interdictam : Claudius imperator quintus penitus aboleuit.

Dromos cu.r.ante.o.ſcribiť:dř latíe curſus:& accipiť nõ ſolũ ꝓ actu ſed ꝓ loco ubi curriť.Sueto. in uita Neronis: Elephanto ſuperſedẽs peragratum dromorum decurrit.

Dulichiũ cũ.i.latio utrobiq̧ & unico.l.atq̧.ch. aſpirato ſcribiť:inſula ẽ i malliaco mari una echinadũ hoc ẽ teſte Pli.li.iiii.nat.hiſto. Coritho ꝓxia ante Leucada:& Achaiã poſita:ab ortu uidẽs ſtrophades & ab occaſu Ithacã:i q̃ quidẽ regnauit Vylxes: unde dulichius dictus eſt.

EBur ſine aſpiratiõe uel diphthongo cum ꝑmã breuẽ hẽat:ſcribiť & græcã hẽre originem atq̧ a barrihẽdo nomẽ aſſumere qdã uolũt. Vñ eborea magis q̃ eburnea in ꝓſa dicere debemus:ut Quin.in.vi.de iſtitutione oratori:ut Cryſippus inqt cũ in triumpho Cæſaris eborea oppida eſſent trãſlata:Et poſt dies paucos Fabii Maximi lignea techas eſſe oppidorũ Cæſaris dixit. Vlpianus de legatis.iii. Quod ſi inqt in codicibus ſint mẽbraneis:uel chartaceis uel etiam eboreis:uel alterius materiæ:uel cæteris codicillis & paulo poſt ſubdit eboream bibliothecam emit. Inuenitur etiam eburna.

Ecameda cũ.c.exili ſcribiť:fuit teſte Ho.li.xi. iliad. magnanimi Arſinoi filia forma deabus æquanda quã a cæteris græcis electã Neſtur qđ conſilio reliquus antecelleret ſibi dunatã e Tenedo ad græcorum caſtra deportauit : cui illa decore & iucunde miniſtrabat.

Echenes cũ.ch.aſpirato & abſq̧ diphthõgo ſcribiť: & fuit teſte Homero.lib.vii. odyſſeæ oium phæacum generoſior.

Echidna cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiť : dř latine uipera:ſed illã maxie accipimus : quæ ab Hercule interfecta fuit dicẽte Oui.li.faſt.v.

Sanguine centauri lerneæ ſanguis echidnæ.
Mixtus ad auxiliũ tẽpora nulla dabat.

Echinus cum.ch.aſpirato &.i.latino atq̧ unico. n. ſcribiť:dici põt a nobis hirſutus.Genus ẽ paruuꝝ piſciũ ex cancroꝝ genere ut ſcripſit Pli.li.ix.na.hi. & xxxi.eiuſdẽ uoluminis dixit idem auctor ſemipedales & admirandæ uirtutis eſſe ita ut nauis cui adhæret echius licet plenis uelis p mare decurrat & cunctæ maris ꝓcellæ deſeuiãt:quaſi radicatã & immobilẽ firmet.de quo Luca.li.vi.

Non puppim retinens euro tendente rudentes
In mediis echius aqs. Vbi a Luca.pria hic lõga poniť:quã Horatius & Iuue.Corripierunt:Diciť aũt echinus ab εκω.i. teneo & ναυς hoc ẽ a cõtinẽdis nauibus. Sed echinus alius eſt piſcis optimi saporis:cuius cibũ plures cõferre bonitates oſtẽdit Diaſcurides.Quin & iucũdi ſaporis ex eo fuiſſe uideť qđ delicatiſſimi hoies illo delectabanť:adeo ut dicat Iuue.in ſaty.Criſpini tunc quoq̧ de nerone locutus.Et ſemel aſpecti litus dicebat echini. Vnde eos ꝑcipue ad litus meſſenum oriri oſtendere uideť Hora.cũ ait.Oſtrea circæis meſſeno oriuntur echini : A qbus ob ſimilitudinẽ ſpolia caſtanearũ dicunť echini:eo q̧ pũgũt:ut illi Martialis í ultio.

Iſte licet digitos teſtudine pungat acuta.
Cortice depoſita mollis echinus erat.

Echinades cũ.ch.aſpirato &.i.latino ſcribiť: inſulæ ſunt teſte Hero.li.hi.ii.in malico mari ex oppoſitu ad hoſtiũ acheloi. Homerus uero li.ii.iliad. addidit ex oppoſito ad helidẽ:& declinať ſecũdũ oẽs poetas:& Homeꝝ lib.ix.odyſſeæ echinas echinadis. Sed lib.iliad.ii.declinauit echina echinæ cũ ait: λουλιΧιοιοεΧιναων Nec dixit εΧιναδων ut ipſe alibi:& alii poetæ cõſueuerũt:ut nõnulli eius expoſitores ãnotauere:quod ideo dixi:quia certo apđ quendam auctorem ex noſtris ſic quoq̧ declinatũ comperi:nec iam recordari ualeo cuius & apđ Senecam eſt in troade : ubi dicit. Quolibet uento faciles echinæ.

Ecyra cũ.c.exili &.y.græco ſcribiť:dř a nřis ſocrus: ſed eo uocabulo utiť Terẽtius cũ ait.Ecyra ẽ huic

nomẽ fabulę. Vnde Modeſtinus de gradibus & affinitatibus ait: uiri pater uxoriſq; ſocer: mater aũt ſocrus apppellať: cũ apud græcos ꝓprie uiri pater εκυρος mater uera εκυρα uocatur.

Echemon abſq; aliqua diphthongo & cũ.ch.aſpirato atq; geminato.m.ſcribiť: fuit teſte Homero li.v.ilia. Priami filius: quẽ Diomedes ĩ bello occidit.

Ecbaſis cũ.c.exili ſubſequente.b.&.i. latino ſcribiť: dici põt a nobis excurſus: nã componitur ex εκβα ϑισμα quod eſt greſſus: ut Virgi.li.geor.i.deſcribens tempeſtatem ꝑcauendam a ruſticis.

Ectaſis cũ.c.&.t.exilibꝫ atq;.i.latino ſcribiť: dici põt a nobis ꝓductio: nã εκτινω qđ ẽ ꝓduco deriuatur & quãdo breuis ſyllaba ĩ longã ꝓduciť: Vir. Italiã fato ꝓfugus & Exercet Diana choros. Item teſte Ser.ſup.iii.geor. fecit ectaſim Vir.in hoc uerbo reiicio: cũ ait. Reice maculis infuſcet uellera puellis: & li.x.æneí.ſic ait: Atq; oculos rutuloꝝ reiicit aruis. Nã cũ re naturaliter breuis ſit a Vir. utrobiq; ꝓduciť: licet aliqui excuſent: ꝙ aliquãdo in declinatiõe poſitiõe ꝓduciť: ut cũ primũ.i.conſonantẽ conuertiť, ut reici reiecerã ſed ut ait argumentũ hoc magis eſt q̃ rõ: Nam ut ſupra uidimus.i. pro ſimplici conſonante ponitur.

Ecthlipſis cũ.c.exili.&.th.aſpirato atq;.i.latío utrobiq; ſcribiť: dici poteſt expreſſio quãdo.ſ.ſequente uocali lr̃a uel ſyllaba ꝑcedẽtis dictionis exprimiť: ut multũ ille & terris iactatus & alto: ubi.u.cũ. m. exprimiť: & mille aliis in locis & eadẽ figura eſt: quæ alio nomine uocať elipſis.

Edo cũ.e.abſq; diphthõgo ſcribiť: & græcũ ac latinũ ẽ: ſed in diuerſo ſignificato nã cũ græcũ ẽ: idẽ ſignificat qđ comedo: Ho.li.vii. odiſſeæ de phæacibus locutus inqt πινοντες και εδοντες hoc ẽ bibentes & edentes: & primã detinet breuẽ. Dũ uero latinũ ex.e.ꝑpoſitiõe cõponiť & do quaſi extrado: ſine ꝑbeo: & primã habet longã: Nam tũc quoq; libros ederẽ dicius cũ illos publicamus: unde apđ iuriſconſultos titulus eſt de edendo. Et apud poetas nonnunq̃ pro ꝓducendo poniť. Vir.in bucolicis Nec generis noſtri puerũ nec ſanguinis edunt.

Edya cũ.y.græco &.i.latino in diphthõgũ coniunctis ſcribiť: fuit teſte Heſio. in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia.

Eythales cum.y.græco &.th. aſpirato ſcribiť urbs fuit in ponto.

Eetion cũ gemĩato.e.&.t.exili atq;.i. latino ſcribiť: habetq; accentũ in antepenultima: fuit teſte Ho.li.vi.ilia.pr̃ Andromaches dilectiſſimæ uxoris Hectoris qui aqud opulẽtas Ciliciæ Thebas agẽs ciliceſibus iperabat. Et ut ibidẽ oſtẽdit: ab Achille cũ ſeptẽ filiis interfectus fuit atq; eius urbs Thebarũ euerſa. alius fuit hoc noie. q teſte cleomene ĩ ſtromatheis ſamothracũ cerimõias rituſq; cõſtituit.

Egeſtha abſq; aliq̃ diphthõgo & cũ.th.aſpirato ſcribiť: fuit filia Hippotis troiani: quã ne marinæ beluæ ob piuria Laomedõtis ſecũdũ Apollinis reſpõſa tradereť: pr̃ ĩpoſitã nauiculæ miſit quo ſors tuliſſet q̃ tandẽ ad ſiciliã delata: crimniſio fluuio ĩ canẽ cõuerſo cõpræſſa Aceſtẽ edidit ut ĩ ea dictiõe uidimus: & ab εγειρομαι qđ eſt ſurgo & τεθη poſita: quaſi expoſita ſurgens.

Eioneus cũ.i.latío & abſq; diphthõgo ſcribiť: habetq; accentũ in ante penultima: fuit teſte Ho.lib. ilia.vii. unus ex græcorũ principibus qui ad Troiã uenerunt ab Hectore interfectus. Aliter eodẽ nomine fuit thrax genere: & Pater Rheſi illius regis: qui teſte Homero libro.x. iliados noctu a Diomede & Vlyxe interfectus fuit.

Electra abſq; aliq̃ diphthõgo &.ct. exilibus ſcribiť: fuit teſte Heſi.ĩ Theogõia nympha Oceani & Tethyos filia. uxorq; Atalãtis: q̃ illi Hyã uirilis ſexus genuit: & filias qnq; fœmellas. Quaꝝ una ut nonnulli uolũt ẽt. electra dicta fuit: q̃ ioui Dardanũ peperit dicente Virg.li.æneí.viii.

Dardanus iliace primus pater urbis & auctor.
Electra ut graii perhibẽt atlãtide cretus: & ſubdit.
Electram maximus atlas ædidit: æthereos humero: qui ſuſtinet orbes. Similiter Oui.li.fa.iiii. Dardanõ electra quis neſcit atlãtide natũ. At uero Ser. Athlantẽ hunc electræ patrẽ non illũ qdem dixit. Vir. ſed regem quendam fuiſſe Italiæ memorat. Altera fuit electra Oreſtis ſoror: quæ illum e manibus Clythemneſtræ matris. & Aegiſti uictrici liberauit: de qua late Sophocles in tragœdia: quæ ηλεκτρα inſcribitur.

Electryon cum.ct.exilibus &.y.græco ſcribitur: fuit Amphitryonis frater: & filius Alcæi.i. ut teſtis ẽ Heſiodus in aſpide.

Elegia cũ.e. abſq; diphthõgo &.i.latino ſcribať: dici poteſt latine miſerabilis ſiue miſeriã. Nã prouenit ab ελεοσ: quod ẽ miſericordia: & apđ noſtros habet accẽtum in antepenultima: ut Oui.li.iii. de ſine titulo: Venit odoratos elegia nexa capillos: hic uerſus illos elegos diximus: qui cũ impares ſint: miſerabiles homĩum erumnas: amorumq; labores decantant. Vnde bene Hora. præceptis poeticis inquit: Verſibus impariter iũctis quærimonia primum: Poſt etiam uoti icluſa eſt ſententia compos: Quibus ut ait Quinti. græcos prouocamus. Et oia ille elegantiſſimum & terſum putat. Tibullum. Scripſerunt & alii ut Propertius Ouidius & Gallu. Apud græcos uerò prĩceps habitus eſt Gallimachus: ſecundus Philetas.

Eleon cũ unico.l.&.e.abſq; diphthongo ſcribiť: fuit ciuitas Boetiæ: de qua meminit Home.li.x.ilia.

Elis abſq; aſpiratiõe pricipii: & unico.l.atq;.i.latino ſcribiť: urbs fuit Arcadiæ: iuxta quã alpheus fluuius oriť hoc eſt iuxta eius oppidi circum: ubi curſu exercebanť eq: unde adiectiuũ eleus elea eleũ deriuatur. Hora.in.iiii.carminũ. Siue quos elea domũ reducit palma cæleſtis Pugilemue equũue. Vir.in.iii.georgico. Hic uel ad elei metas: & maxima campi ſudabit ſpacia.

Elemoſyna abſq; aliq̃ diphthongo &.y.græco ſcribiť: deduciturq; ab ελεω quod eſt miſerior.

Elenchus cũ unico.l.&.ch.aſpirato ſcribiť. dici põt a noſtris redargutiuis. Ideo dicuntur ſyllogiſmi elenchi: hoc ẽ redargutiui & ſophiſtici elẽchi: hoc ẽ apparẽtes redargutiuis. Sumiť & nõnunq̃ ꝓ lapide ꝑcioſo: ut Iuuena.in ſaty. Credo pudicitiã: Auribus extenſis magnos cõmiſit elenchos.

Elephas & elephãtis: utrũq; apud nos cõperiť: & cũ e.abſq; aliqua diphthongo &.ph. aſpirato ſcribiť:

& ut teſtaẽ Solinus duo ſũt genera elephãtũ: nobiliores idicat magnitudo: minores nothos dicũt cãdore dentiũ itelligiẽ iuuẽta: nobiliores ſũt idici q̃ mauritani: biẽnio ut diffiniuit Ariſto. utero graueſcũt. Nec ãplius q̃ ſemel gignũt: nec plures q̃ ſingulos. Viuũt ãnos trecẽtos: odorẽ muris uel maxime fugiũt. Similiter grunitũ ſuis elephãtes eodẽ Solino teſte anno urbis conditæ trecẽteſimo ſeptuageſimo ſecũdo Italia in lucanis primo bello epitotico uidit. ſane elephas habet accentum in le. modo græco non latino.

Elephãtia cũ. t. exili & .i. latino ſcribiẽ: fuit teſte He. li. hiſto. ii. urbs clariſſima diſtans a thepis ægyptiis uiginti & octigentis ſtadiis.

Eleuſis uel eluſin cũ unico. l. & .i. latino ſcribiẽ: & teſte Seruio ĩ primũ georgico. uerius ĩ. n. deſinit: qđ in obliquis hẽt q̃ in. s. ut eleuſinos: ſicut delphinos & attinos: fuit urbs ĩ thera inſula ſub eubora iuxta Atticã ut oſtẽdit Ptolomeus ĩ geographia. Quare dixit Seruius ciuitatẽ eẽ Atticæ ꝓuĩciæ. haud lõge ab athẽis: ĩ hac triptolomus natus ẽ. ut in ea dictione uidebimus ab hac tota iſula eleuſina dicta fuit

Elice cũ unico. l. & .i. latino atq; .c. exili ſcribitur: fuit primo nomẽ oppidi cuiuſdã achiuoꝝ ĩ pelopõneſo: ut dixit Iginius: ĩ quo Caliſtonẽ natã ferunt: & a quo elicẽ dominari uolunt. In hoc teſte Herodoto li. hi. i. Iones fugati ſũt ab achiuis. Cum ergo caliſtonem in maiorem urſam uerſam dicamus cõſueuimus elicen pro maiori urſa intelligere: ut Cicero lib. ii. de natura deorum referẽs uerſus arateos oſtẽdere uideẽ: cũ ait: Aduerſum caput huic elice truculenta tuetur.

Eliſa cũ unico. l. & .i. latino atq; unico. ſ. ſcribiẽ. fuit nomẽ propriũ Didonis: nã Dido lingua phœnicia uirago latine exprimitur.

Elyſium ſine aliq̃ aſpiratõe ĩ emendatiſſimis codicibus græcis ſemp comperi: ſecunda cũ. *y*. græco & penultima cũ. i. latino ſcribiẽ. nec unq̃ cum duplicato. l. ſcribi uidi: ut nonnulli inſcii uolunt: & ut dicunt poetæ elyſium ĩ medio inferoꝝ eſt ſuis fœlicitatibus plenum. Vir. ĩ. vi. Solẽq; ſuum ſua ſydera norunt. philoſophi uero quidã dixerũt elyſium eẽ iſulas fortunatas: de qbus late Hora. ĩ epodo dixit incipiens his uerſibus. Manet oceanus circũuagus arua beata.

Peramus arua diuites & inſulas.

Reddit ubi cererem tellus inarata quot ãnis.

Et iputata floret uſq; uinea: q̃s Saluſti. ĩ hiſtoriis ĩ clytas eẽ dixit Homeri carmibus. ſecundũ Theologos uero teſte Ser. ĩ. v. ænei. ẽ elyſiũ circa lunarẽ circulũ: ubi iã aer purior ẽ dicẽte Vir. Aeris ĩ cãpis: & Luca. Quodq; patet terras ĩter lunæq; meatus: nõ illic auro poſiti: nec tu re ſepulti Perueniũt: tũc genus oẽ tuũ & q̃ dentur mœnia diſces.

Elogiũ ab aliqbus græcis cũ duplicato. l. ſcribiẽ a nobis uero cũ unico tantũ: & eſt apud nos teſtificatio de aliquo ſiue honoris ſiue uitupatiõis cã: Vitupatiõis qdẽ ut Quinti. Nõ ẽ iudices qđ putetis: ideo nullæ adiectũ ad ex hæredationẽ iuuenis elogium qa de ſcelere cõſtaret. Modeſtius iuriſcõſultus Deſertorẽ iqt auditũ ſuũ iudicẽ cũ elogiũ. i. cũ uitupatiõe mutat. Honoris uero cã Cice. In qđ elogiũ plurimæ cõſentiũt gẽtes: & iterũ qđ elogia ſepulchrorũ: q̃ q̃lia ſint Suet. ĩ Claudii uita oñdit dicẽs: Nec cõtẽtus elogiũ tumulo eius uerſibus a ſe cõpoſitis iſculpſiſſe: ẽt uitæ memoriã proſa oratiõe cõpoſuit. Ci. Solõis qdẽ ſapiẽtis elogiũ ẽ: quo ſe negat uelle ſuã mortẽ dolore amicorũ & lachrymis uacare.

Elpenor abſq; aliq̃ diphthõ. ſcribiẽ: fuit cões Vlyxis: q teſte Home. ĩ odiſſea a Circe cũ aliis ſociis cõuerſus fuit ĩ porcũ: dicẽte ẽt Iuue. ĩ ſaty. quis neſcit uoluſi: Et cũ remigibus grunĩſſe elpenora porcis.

Ellipſis cũ dupli. l. & .i. latio ſcribiẽ: trãſferẽ a Quin. detractio: nã cõponiẽ ex εκ & λειω qđ ẽ deleo. Vnde aliq pẽultimã: q̃ ẽ diphthõ. ei ĩ. i. lõgã cõuertũt: nõnulli ĩ e: dicũt ellepſis cũ. e. ĩ ãtepenultia: & ẽ figura cũ ĩ ſcãſiõe abiiciẽ cõſonas ĩ fine dictiõis cõ ꝑcedẽti uocali: qñ. ſ. ſeq̃ns ĩcipit a uocali: qđ freq̃nter de. m. cõſonãte obſeruaẽ. Vir. ĩ. i. ænei. Multũ ille & terris iactatus. Ho. li. ſermo. Oĩbus hoc uitiũ ẽ cãtoribus ĩter amicos: & ẽ eadẽ figura cũ ea: quã ſupra ecthlipſim diximus.

Embrio iã a latinis oĩbus dr̃: & maſculinũ poniẽ: ac cũ. *y*. græco ſcribiẽ: ſed apđ græcos neutrũ ẽ & εμβρυον dr̃: qđ denotat itus germinãs: ac ſcaturiẽs. Nã cõponiẽ ex εν qđ itus hic deſignat: & βρυω germino: id quoq; ẽ qđ ĩ utero mr̃is uiuit ãteq̃ linia mẽta ſuæ ſpeciei accipiat.

Emathia abſq; diphthõ. & cũ. th. aſpirato atq; .i. latino ſcribiẽ: regio ẽ q̃ teſte Gel. li. xiiii. noct. atti. poſtea Macedo. dicta fuit: ut ĩ ea dictiõe uidebĩus: nã alibi a rege nomẽ aſſũpſiſſe cõperi.

Empedocles cũ. c. exili ſcribiẽ. fuit teſte Hippobato Metõis filius. & eius auus Empedocles agrigẽtius uir inſignis. Thelãges uero dixit illũ filiũ fuiſſe archiõi: habuitq; fratrẽ teſte Fauo. ĩ cõmẽtariis Callicradẽ noĩe fuitq; Empedocles Pythagoræ auditor: ut Timæus atteſtaẽ: & prius orato. iuẽtor: quẽadmodũ Zeno dialeticæ: ut ſcripſit Ariſtoteles li. de ſophiſtis: Refert Saty. eũ medicũ fuiſſe & oratorẽ optimũ eiuſq; diſcipulũ Gorgiã leõtinũ: q de arte rethorica ſcripſit quẽ Apollodorus ĩ chronicis tradidit cẽtũ & nouẽ ætatis ãnos ĩpleſſe hũc ait Saty. dicere ſolitũ ſe adfuiſſe Empedocli magiam exercẽti: ipſũq; ĩ poematibus id ꝓfiteri. & cõplura alia ut pharmaca: qbus morbi & ſenectus arceanẽ noxii uẽtorũ flatus pellanẽ ſalubres iducanẽ: mortui reuiuiſcãt. Ideo eũ multis modis admiratione dignũ dixit Thyrrhẽus ĩ. xix. hi. li. Eidẽ teſte Zanto regnũ cũ offereẽ: cõſtãter renuit: carius. ſ. ãplectẽs uitæ ſimplicitatẽ q̃ regũ delicias Scripſit uerſu trãſitũ Xerſis: & alia nõnulla: q̃ poſtea ſoror eius uel ut alii dicunt filia cõbuſſit. Scripſit tragœdias: q̃s tamẽ Eraclides Serapionis filius alterius fuiſſe dixit: Hieronimus uero hiſtoricus dixit ſe illius q̃dragita tria opuſcula legiſſe. Ariſtoteles ẽt ſæpiſſime illius opiniões retulit cũ olympia adiſſet oĩum ĩ ſe uertebat ora. Nullius magiſq̃ eius mentio apđ oẽs fiebat. Idẽ teſte: timæo carmĩe ſed deũ dixit: Floruitq; teſte Gel. li. xvii. noctiũ atticarum eo tpe quo Fabii apđ Cremerã iterfecti ſũt: Mortem uero eius diuerſi diuerſimode retulerũt. Nam dicũt aliq: q cũ Agrigẽtũ cõdereẽ: & illius inſtituto inimicorũ nepotes obſiſtereẽt: ille mœrore ĩ Pelo

pōneſū decedens diē obiit:Heraclides uero ait:qđ
quū itereſſet ſacrificio ad Pyſianactis agrū una cū
multis & peracto: ſacro alii in diuerſis locis uille
huc & illuc eūtes:ſub arboribꝫ ſe cōponētes qeſce
bāt:ipſe ſolus Empedocles i ſuo loco māſit:ubi ac
cubuerat ad ſacrū:ſed mane cæteris ſurgētibꝫ ipſe
nō īuētus. Aliis de eo nihil ſciētibus:dixit unus ex
ſeruis ſe media nocte uocē audiuiſſe magnā uocā
tē Empedoclē. Cūq; ſurrexiſſet nihil p̄ter lucē ui-
diſſe:& tædaꝶ ſplēdorē. At uero Hippobatus di-
xit illū quū ſurrexit Aethnā petiiſſe:ſeq; i ignes iæ
ciſſe:ita ut quū fidē cuperet facere ſe deū effectū eē
flāmis cōſūptus fuit: poſtea rē agnitā & exploratā
fuiſſe quū una ex illius crepidis ui flāme ad exte-
riora reiecta atq; cōperta fuerit. Quā opionē ſecu-
tus Ho. circa finē ſuæ poettiæ iqt: Siculiq; poetæ.
Narrabo interitum deus immortalis haberi.
Dū cupit empedocles ardentem frigidus æthnā.
Inſiliit. Sunt & alii q aliud ferūt: ſed hæc ſufficiāt.
Emphaſis cū unico.ſ.poſt.a.&.i.latino ſcribiť:figu
gura ē quū maius dr̄:ſub quo etiā minus itelligeť
uolumus. Vir.li.geor.i.Cū iā ſacræ deficerēt ſiluæ
& uictū dodona negaret.hoc ē nō ſolū aliæ:ſed ēt
ſacræ. Nā teſte Seruio harū ſterilitas aliarum de-
notat infœcunditatem.
Empiricus cū.i.latino ſeqnte.c.exili ſcribiť dici pōt
a nr̄is experimentator:& deduciť ab εμπιρια qđ
eſt exeprimentum:
Empyreū cū .y.græco ſcribiť.dici pōt igneū: Nam
α πυρ qđ ē ignis deſcēdit:ſed ut dicūt theologi ma
gis ab ipſius ignis ſplendore.quam ab igne deno-
minationem aſſumpſit.
Emplaſtrū cū.ſ.imediate poſt.a.&.t.exili ſcribiť:di
ci pōt a nr̄is fictū ſeu iformatū. Nā ex εν p̄poſitiōe
q̄ ſignificat in & πλαττω q; eſt fingo ſeu formo
componitur. Vnde ex diuerſis rebus confingi &
formari conſueuit.
Emporiū cū.i.latino ſcribiť : locus ē mercatus uel
nūdinatiōis:& a πορζω qđ ē merchor uel aquiro
deducitur:quaſi emptorium.
Enatioſis cū.r.ſimplici &.i.latino utrobiq; ſcribiť:
dici poteſt latine refragatio.
Encænia cū.c.exili &.æ.diphthō.i ātepenultia:&.i.
latino penultia ſcribiť : dici pōt a nr̄is innouatio.
Nā cōponiť ex εν p̄poſitōe qđ ē i & καινιζω nouo.
Eceladus cū.c.exili &.e.abſq; diphthō.ſcribiť : fuit
Titani & Terræ filius : quē fulmine a Ioue ictū &
Aethne mōti ſuppoſitū dixit Vir.li.ænei.iii.
Enchiridon cū.ch.aſpirato &.i. latio utrobiq; ſcri
biť:dici poteſt a noſtris manuale. Nam compōiť
ex εν p̄poſitione:& χειριδιον quod diminutiuū a
manu deductum.
Edromis cū.y.græco ſcribiť: genus ē ueſtimēti uil
loſi & hyemalis:de quo Iuue.i ſaty.iii. iquit Igni-
culū brumæ ſi tp̄e poſcas. Accipit endromyda &
tyriū ueſtimētū eē oñdit:cū ait i ſaty. Credo pudi
citiam Endromydas tyrias & fœmineum cero-
ma:Quis neſcit.
Endiadis cū.i. latino utrobiq; ſcribiť: eſt figura cū
duo diuerſa noīa i unā cōuenietiam cōiūguntur:
ut Vir.li.geor.ii.Pateris libamus & auro.i.pateris
aureis:& li.i.æneí. Molleq; & mōtes inſup altos.i.
molē mōtiū: Idē li.iii.i partē & p̄dā.i.ē in ptē p̄dæ.
Endymion cū.y.græco i antepenultia &.i.latino i
penultima ſcribiť : fuit paſtor q Lunā a poetis dr̄
amaſſe:a q̄ primū repulſus poſtq̄ albos eius græ-
ges aliq̄diu putauit:i eius gratiā ſuſcæptus ē: & ut
dixit Cic.li.ii. tuſculanarū:Cū ſup lamio mōte lo
niæ obdormiſſet:a luna deoſculatus ē. Iuxta q; di
xit Oui.li.iii.de arte amādi:lātius edymiō nō ē tibi
luna pudori. Idē Vir.li.iii.geor.tetigit cū ait: Mu-
uere ſic niueo lunæ ſi crederē dignū ē:& reliq̄ quæ
Ma.li.ſatur.egregie expoſuit: & Pli.li.ii.na.hiſto.
figmentum oē enodauit.
Energia cū.i.latino ſcribiť:quū apud græcos ſit ei.
diphthōgus.dici pōt latine efficacia. Vnde Hiero-
nymus:Habet neſcio quid latentis energiæ uiuæ
uocis actus: & cōponiť ex εν p̄poſitione & εργειν:
qđ ē operari: & ide energumenos actiuus. Eſt ēt
energia figura q̄dā:q̄ rerū geſtaꝶ : aut q̄ſi geſtaꝶ
ſub oculis fit inductio.
Enipeus cū.i.latino &.e.ſine aſpiratiōe ſcribiť:fuit
teſte Home.li.viii.ilia.generoſi Thebei troiani fili
us:& Hectoris auriga dilectiſſimus: quē Diome.
lācea quā i Hectora contorſit interfecit.
Enipheus cū.i.latino &.ph. aſpirato atq;.eu.diph.
ſcribiť:fluuius ē Theſſaliæ ab Othrymonte deflu
ens : q i Apidanū ſe celeri curſu p̄cipitat iuxta qđ
fuit horrēdū illud p̄liū iter Cæſarē & Pōpeiū: qđ
totū cōcuſit orbē: dicēte ipſo Pōpeio apđ Luca:li.
vii. Sāguie romāo q̄ turbidus ibit Enipheus. Et
ſubiunxit cum ordinaret acies bellaturas.
Et iuxta fluuios & ſtagna undantis Enipheí.
Capadocum mōtana cohors:& largus habenis.
Ponticus ibat eques.
Ennoſigæus cōduplici. n.& unico.ſ.ſeqnte.i.latio:
&.æ.diphthō.i penultia ſcribiť:nomē ē Neptuni
cōpoſitum ex ενυω qđ cōcutio:& γαιαν terrā: eo
q; mare fluctibus terrā cōcutere dr̄:ex quo p ne-
ptuno græci poetæ poſuerūt:ut Home.li.vii.odiſ
ſeæ οετ περραι εκαυτοσ ενυοσι γαιος:quē imita
tus Iu.i ſaty. Oibus i terris ait de Xerxe. Ipſū cōpe
dibus q uixerat ennoſigæū: Itaq; Gellius li.ii.no-
ctiū atticarū cauſas terræ motus ſub dubio expli-
cās iugi. Ventorū ne ui accidat ſpecus hiatuſq; te-
træ ſubeuntium:an aquarum ſubter in terrarum
cauis undātiū fluctibus pulſibuſue: ita ut uideñť:
exiſtimaſſe ātiquiſſimi græcoꝶ : qui Neptunum
ενυοσι γαιον appellauerunt : an cuius alie rei cā
nondum ēt pro certo creditum.
Enope cū.e.abſq; diph.& unico.n.ſcribibitur urbs
fuit i agro nō lōge a pylo ſub regno Agamēnōis.
Enthimema cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribiť:ge-
nus ē argumēti ex uno aſſūpto cōcludens:ut ho-
mo ē ſubſtātia:ergo aīal ē ſubſtātia. Quare ſeſtius
& ip̄fectus ſyllogiſmus dr̄ : ad qđ p̄ficiēdū aſſūpti
ps defuit:q̄ ē oīs homo ē aīal. Ideo Iu.i ſa.Cre.pu.
ait: Aut curuū ſermōe rotato torq̄at enthimema.
Epanalepſis cū unico.l. ſeqnte.e.atq; ultia. pſ. &.i.
latio ſcribiť.dici pōt latie replicatio uel repetitio.
Cōponitur eni ab επι & ανα:q̄ duo ſimul & re:&
iteꝶ denotāt:atq; αληψισ:qđ eſt acceptio: Nā tunc
quoq; fit cū una dictio i pricipio uerſus aſſūpta:ite
rū in fine eiuſdē uerſus reſumiť. ut Vir lib.i.æneí.

Multa ſup Priamo rogitās ſup Hectore multa: & Iuuena. Creſcit amor nummi quantum ipſa pecu nia creſcit.

Epanodos cum onico.n.ſcribiť: dicitur a noſtris re greſſio. Nam componitur ex επι & ανα quæ duo ſimul etiam retro indicant: & οδος uia: quaſi re/ tro poſt uiam: hoc eſt regreſſionem indicet: ut prī cipatus bonus eſt: non autem bonos: qui in tyrāni dem cōmutatur.

Epaminundas cum.i.latino ſcribiť: fuit clariſſimus uir thebanus Polemini filius inter primos græciæ doces habitus: fuitq; philoſophus ſūmus: & adeo rebus oibus ꝓfulgēs: q; teſte Iuſtino libro ſexto cū eo thebanoꝝ gloria orta ſimul & extīcta uiſa fue/ rit. Nāq; teſte Aemilio probo: erat modeſtus: pru/ dens: grauis: temporibus: ſapienter utens. periſſi mus belli: fortis manu: aīo maximo: Adeo uerita/ tis amicus: ut ne ioco quidem mentireť. Idem con tinens: clemens patienſq; admirandū in modum. Non ſolum populi: ſed etiam amicoꝝ ferens iniu rias. In primis cōmiſſa celans: ſtudioſus audiēdi. Ex hoc.n. facillime diſci arbitrabatur. Pauperem adeo facile perpeſſus eſt ut de republica nihil præ/ ter gloriam cœperit: & alia pœne innumera quæ de illo leguntur.

Epauxeſis cum.au.diph.ſequente.x.conſonante: & ultima cū.ſ.littera &.i.latino ſcribitur: dici poteſt latine incrementum.

Epicharmus cum.i.latino: &.ch.aſpirato ſcribitur: fuit teſte Plutharco poeta græcoꝝ comicus. alter philoſophus patria cous: ut quidam uolunt. Non nulli uero trimenienſem dicunt Elothalis filium fuitq; Pythagoræ auditor: cuius ſtatuæ apud Sy/ racuſas inſcriptum erat: ipſum tanto excellere do/ ctis oibus & claris uiris: quanto uel ſyderibus cæ/ teris ſol uel mare amnibus cunctis. Reliquit com mentaria de natura rerum: de ſententiis: de medi/ cina. Obiit nonagenarius.

Epicharida cum.i.latino &.ch.aſpirato ſcribitur: ge nus eſt nauiculæ.

Expectaſis cum.c.&.t.exilibus atq;.i. latino ſcribiť: dici poteſt a nobis porrectio. Componitur enim ex επι quod in compoſitione dicit ſuper: & εκτινω extendo: ut in duperator pro imperato: & eſt ſimi lis huic epentheſis.

Epentheſis cum.th.aſpirato ſcribitur: dici poteſt in terpoſitio: compōitur enim ex epi & εν quæ dicūt inter: & θεσις poſitio: ut Virg. Maneant in religio ne nepotes: dicens religioni cū duplici.l.ubi unum interpoſuit.

Epiodium cum.i.latino utrobiq; ſcribiť: aliqui ue/ ro magis proprie cum.œ.diphthongo epicœdium dicunt. Nam ex epi qđ eſt ſup: & ωδιον: canticū componitur: ubi.ω. mega: cum.i. diphthongum coniunctis in.œ. dipthongum noſtram: ut ſupra uidimus: cōmutatur: & traductum a quibuſdam antiquis comperi nænia: & ideſt teſte Seruio ī Da phnim: quod dicitur cadaueri nondum ſepulto hoc eſt in eius laudem: & in hoc differre dixit ab epitaphio: quod poſt completam ſepultu/ ram dicitur.

Epidānos cum.i.latino & gemino.n.ſcribitur: Vrbs fuit in Epiro condita tempore Anci Marci quarti Romanoꝝ regis.q̄ deinde dyrrachium uocata fu it. Nam ut ſcribit Pomponius li.ii. cum portus eſ/ ſet ad oēm græciam: & prius id nomen uelud i dā num iturus protendere uideretur: priori noie abie cto dyrrachium dicta fuit.

Epidaorus cū.i.latino &.au.diph.ſcribitur: orbs fu it quam quidam ī Epiro fuiſſe putauerunt: & po/ ſtea Dyrrhachium dictam: ſed hi noium ſimilitu dine decæpti Epidānum pro Epidauro intellexe/ re. & eſt Epidaurus teſte Pli.li.iii.natu.hiſt.ciuitas in Achaia ſaronico querno: nemore redimita: Ae/ ſculapii delubro pcelebris. Vnde teſte Solio roma ni peſtilentia uexati cōtinuis tribus ānis: inſpectis libris Sibyllinis: ſub forma ſerpētis Aeſculapium ueluti fatale remediū duxerunt ad urbē: a quo Ae ſculapius ipſe Epidaurus cum.i.latino in penultia nōnunq̄ uocatus eſt dicente Ouidio li.i. de ponto. Afferat ipſe licet ſacras epidaurios herbas. Sanabat nulla uulnera cordis ope.

Fuit ēt epidaurus inſula q̄dam iuxta Dalmatiam ī illyrico mari ſita: qđ Lucanus oſtendit lib.ii. cū ait illiris ionia: uergēs Epidaurus in undas: Sed ut ait Pli.li.ii.natu.hiſt.inſula eſſe deſiit.

Epicœnum cū.i.latino.c.exili &.œ.Diphthōgo ſcri bitur: dř latine promiſcuum. Ná cōponiť ex επι ꝑ poſitione: & κοινον quod eſt cōmune.

Epicherema cū.i.latino: &.th.aſpirato ſcribiť: gēus eſt argumēti qđ qdam ex noſtris rōem appellarūt Cicero melius ratiocinatioum.

Epicurus cum.i.latio &.c.exili ſcribiť: fuit teſte Me trodoro patria atheniēſis pago carchetius. Neoclis & Cæreſtratæ filius: ex philadrom familia. Hera/ clitus uero dixit eū Sami nutritū: cum eā atheniē/ ſes fortiti eſſent. decē & octo ānos agentē Athenas rediſſe. Quo tpe Xenocrates ī academia. Ariſtote/ les chalcide ſcolā habebāt. Defuncto aūt Alexādro macedoniæ & athenienſiū ſub perdica afflictis re/ bus: colophonē ad patrē iuiſſe: ubi congregatis di/ ſcipulis athenas rediit ſub Anaxicrate: ibiq; aliqua tenus cum cæteris philoſophatus ē. Poſtea a ſe di/ ctam ſectam inſtituit: Et de ipſo teſtatur. xiiii. æta tis anno cœpit dare operā philoſophiæ: eo q; Apol lodorus dicit qđ percunctanti illi grāmaticū quen dam: quid eſſet apud Heſio. chaos: neſciuit expōe/ re: adiecti ſunt ad philoſophandū tres eius fratres: Neocles: Chæredemus: Ariſtobolus: ſeruus item Mus nomine: ut teſtať Myromanus. At Dionyſi/ us alicarnaſeus aliter de eo rettulit: dicens eum cū matre ædiculas: circumiſſe purgamēta legentē lit teraſq; cū patre docuiſſe exigua ſtipe. Vnū ex fratri bus eius lenocinatū eſſe ipſum āt Leontiæ meretri ci cōgreſſum: attribuiſſe ſibi libros Democriti de atomis: & Ariſtippi de uoluptate: Nec fuiſſe ciuē legitimū teſte Hero. in li. de pubertate Epicuri. Si/ mili mō infectanť eum poſſidonius ſtoicus Nico laus & Sotyō q; ſibi attribueret. xxiiii. argumenta Dioclis: Quin & ſcribēs ad Themiſtā leōis uxorē īquit: Quod.n.ego ſum: niſi uos ad me ꝑficiſcami ni: promptus ipſe quocunq; uos Themiſta accer/ ſatis irruere. Ad philoclem formoſum adoleſcen/ tē: ita ſcripſit cōſumor ac edeficio amabilē tuū ac

diuinū ingreſſum ſuſtinēs.In lib. de finibus ſic ait:
Nihil habeo qđ bonū itelligá:ſi ſapoꝶ uoluptates
& q̄ ex Venere cōſtát:& q̄ auribus pcipiunť & q̄ ex
formæ uenuſtate bladiunť:oculis his auferá. Epi/
ctetus hunc laſciue lacerat tanq̄ nimiū loquenté &
alia q̄plura: ut ét Cice. de finibus meminit. uerū e
cōtra alii magná huius uiri i oēs philoſophos gra/
titudiné fuiſſe ferūt : nec eos uituperaſſe dicunt ut
multi putant . Patria eū Statuis æreis honorauit.
multi cū eo philoſophati ſunt: ex qbꝫ mus ſeruus
clarus & humáus euaſit. Diocles ait illū uiliſſimis
cibis uitá duxiſſe.illi cū ſuis potus erat aq̄: teſtatur
ipſe i epiſtola ſe aq̄ & pane tantū eē cōtentū:& mit
te mihi inqt parump caſei:ut cum uoluero cœnaŕ
ꝓcioſius poſſim. Huiuſmodi uita fuit illius q uolu
ptatē finē poſuit. Vtiť in rebus ſuis uocabulis pro/
priis:q̄ quoniá ſimpliciſſima ſunt: Ariſtophães grā
maticus dánat.Natus ē annis ſeptē poſt Plato. obí
tū.Obiit Athenis ſub Pytharato ánoꝶ.lxxii.calcu
lo urinæ exitū ipediente teſte Hermacho ſcripſit
de natura de atomis:de uacuo:de diis:de ſanctita/
te:de finibus:& alia cōplura. Dicebat uoluptatem
eſſe finē:nō ut Laertius ait luxurioſoꝶ uoluptaté.
Nec eá q̄ in guſtu ē:ut qdam male intellexere : ſed
eá q̄ eſt non dolere:aīoq; tranquillū eſſe:& pturba
tiōe uacare : Nō.n.cōuiuia nō mulierū puerorūq;
congreſſus:& cæterorū q̄ affert ꝓcioſior menſa lu
xum:uitá uerá ſuauēq; gignere:ſed rōem ſobriam
cauſaſq; pſcrutátē:q̄que uel eligēda ſint & opinio/
nes expellenté:aīorumq; pturbatiōes : hoꝶ oīum
initium maximū eſſe prudentiam.

Epilepſia cū.i.latío utrobiq; & unico.l.atq;.ps.ime/
diate poſt e ſcribiť nōnulli uero iperite magis q̄ ex
ſenſu iterponūt.m.& dicūt epilepſia. Significatq;
apud nos apphenſioné:eo q ſenſus oēs comphen
dat.Diciť ab aliqbus ex nr̄is comitialis morbꝫ : eo
q ſi cuiq̄ i comitiis cōtigiſſe dephenſum fuerit di/
mittebantur comitia.

Epilogus cū.i.latino & unico.l.ſcribiť:dr̄ latíe pero
ratio:ná cōponiť ab epi qđ hic diminutionē idicat
& logos q eſt ſermo.

Epimetheus cū.i.latino&.th.aſpirato atq;.eu.diph
thōgo in fine ſcribiť:fuit teſte Heſiodo Iapethi fi/
lius ex Aſia coniuge:& frater Promethei.

Epimenides cū.i.latino utrobiq;:& unico.n.ſcribiť
fuit philoſophus cretenſis contemporaneus Pitha
goræ:ut ſcripſit Apuleius li.ii.floridori:hūtq; pa/
trē Epheſtū:ut Theopōpus uoluit. Alii dicūt Do
ſiadem. Alii hageſarchū. Oriūduſq; fuit ex Enoſo
nico.hic ut refert Laertius aliquádo a pr̄e miſſus:
ut ouē rure deferret:meridiano tpe diuertit ex iti/
nere atq; i ſpelūcha qnquaginta & ſeptē annis ppe
tuo ſopore qeuit. Excitus q̄ſiuit ouē. Putabat.n. ſe
parū obdormiuiſſe quá cū nō inueniret in agrum
reuerſus ē.Cum uero agrū i alterius ptátem ueniſ
ſe uideret:cūcta mutata eē ppenderet.rediit in op/
pidū ubi a iuniore fratre ſuo iá uetulo cognitus fu
it.oēm ex illo didicit rei ueritaté.Quid deide phi/
loſophatus ſcripſit curetū & corybantū generatio
nē & theogoniam ad qnq; milia uerſuum.Scripſit
agros ædificationē & Iaſonis i Colchon nauigatio
nē ad ſex milia & q̄dringenta uerſuū. Prius fertur
agros & domos expiaſſe.Dixit ét in epiſtola quam
miſſit ad Solonē eē p difficile hoībꝫ liberis pclariſ
que iſtitutis & legibus ſub ſeruitute durare.Obiit
áno ætatis ſuæ cēteſimoqnquageſimoſeptimo te/
ſte Phaſgone i li.de lōgæuis.Vt át cretenſes tradūt
teſte Laertio:ducētis nonagintanouē annis.

Epimone cū.i.latino & unico.n.ſcribiť . dr̄ latine p
ſeuerátia.Et eſt figura quádo ad maiorē certitudi
nē in eadē dictione pſeuerať.ut Vir.ſic ſic iuuat ire
ſub umbras.eadem figura a nōnulliſepizeuxis uo
cať:ut in ea dictione uidebimus.

Epii cū.i.latino ſcribiť. populi ſunt qui & heliden/
ſes dicti fuerūt.

Epiphanes cū.i.latino ſcribiť transferť ab aliqbus il
luſtris:ut Anthiocus epiphanes.i.illuſtris.Ná cō/
ponitur ex epi qđ eſt ſuper & φανησ clarus.

Epiphania cū.i.latino utrobiq; ſcribiť.dici pōt a no
bis a paritio ſeu manifeſtatio.Ná componiť ex epi
ꝓpoſitione & φανω manifeſto:Sed aliqui illuſtra/
tionem tranſferunt.

Epy cū.y.græco i fine ſcribiť:fuit urbs nomē.De q̄
Sta.& ſūmis ingeſtū montibus epy.

Epiſynalipha pria cum.i.latino:ſequēs cū.y.græco
& penultia cū.i.latío ſcribiť eſt cōglutinatio duaꝶ
ſyllabarū in uná:qđ in diph.& ſyneræſi ſæpiſſime
fieri cōtingit.Ná συναλιφη cōiunctio dr̄.

Epirus cū.e.abſq; diph.& .i.latío ſcribiť. Vnde i pe/
nultía apud græcos ei diph.hr̄:q̄ nr̄is in.i.longá cō
uerſa fuit : & ppríe ἤπειρος apud nos firmá terrá
deſignat.eſt itaq; regio i Europa:& aliquádo mo/
loſſa dicta fuit:ut Iuſti.li.xvii.affirmare uŕ . At Ser
uius ſup.iii.ænei.nō totá Epirū ſed ptē:quá Hele/
nus tēuit Moloſſā dictá uoluit : quá deide a fratre
Chaone:quē p ignorantiá occidiſſe uenenata ſagit
ta phibet.Chaoniá cognominauit dicēte Virgilio
Morte neptolemi magnoꝶ reddita ceſſit. pars he
leno q chaonios cognomie cápos.Chaoniáq; oēm
troiáo a chaōe dixit.& uŕ ps illa fuiſſe alpeſtris: di/
cēte Pli.iiii.na.hi.Chaōes ſunt primi mōtes Epiri:
a qbus Chaōia dcá ē.ſ.Epirus:& i Chaōia mōs do
done i quo ſilua fuit dodōa carmibus poetaꝶ græ
corūq; & latinoꝶ pcelebris. Ná i ea tēplū dr̄ fuiſſe
Ioui dodōe ſacrū:i qđ duas cælo colūbas deſcēdiſ/
ſe ferūt:& ide ueteribus ſolitas iſidere q̄rcubꝫ:eqbꝫ
poſtulátibus reſpōſa ab illis dabáť:dicēte Vir.li.ge
or.ii. Aeſculs atq; hitæ grais oracula q̄rcus & Luc.
l.iiii.Theſproti dryopeſq; ruūt:q̄rcuſq; ſilentes.
Chaonia ueteres liquerunt uertice ſellæ.
Et dixit ſilētes:qa lōge ante Lucanū ex illis colum
bis:ut aiūt una delphos Boetiæ ciuitatē uolauit &
ibi Apollis delphici clarius fecit oraculū. Altera in
Aphricá ad ámonis Iouis tēplū tráſmeaſſe ſcribiť
q̄ de re in Chaonia Iouis araculū terminatū fuit:iō
dixit Vir.Habitæ grais oracula quercus.

Ephyra cū.ph.aſpirato: & nōnunq̄ ab aliqbus ſine
aſpiratione &.y.græco ſcribiť:urbs fuit Achaiæ q̄
poſtea Corinthus dicta eſt i q̄ pulcherrima & arti
ficioſa ex ære fiebant uaſa:dixit Virgil. lib. georgi.
primo.illuſaſq; auro ueſtes ephyreiaq; æra : ubi in
penultima unū.i.cauſa metri iterpoſitum fuit ná
alias ephyrea cū.æ.diphthongo in penultima:hoc
eſt non ſequente.i. ante ultimū.a. ſcribiť ut Luca.

circa initiũ libri ſerti:cum ait.Inſedit caſtris:ephy/
ræaq; mœnia ſeruat.

Epiredium cũ.i. latio utrobiq; &.e. abſq; diphthõ
go uel aſpiratione ſcribiſ: uocabulũ eſt teſte Qui.
ex duobus peregrinis cõpoſitum:nã ut idem p̄git
cũ ſit p̄poſitio epi græca : reda gallicũ. nec græcus
tamẽ nec gallicus utitur cõpoſitio. Romãi ſuũ ex
utroq; alieno ſecerũt.Iuue.illo utiſ i ſaty.Stẽmata
quid faciũt.cũ ait.Toruoq; thraunt epiredia collo
ſegnipedes.

Ephyre cũ.ph.aſpirato:&.y.græco ſcribiſ fuit nym
pha Oceani & Thetyos filia:de qua Vir.libro geor
gicoꝝ quarto meminit.

Ephyris penultima cũ.ph.aſpirato &.y.græco:& ul
tia cũ.i.latinã ſcribiſ:fuit teſte Hero. urbs i lacõia.

Ephimerides cũ.ph.aſpirato &.i.latio utrobiq; ſcri
biſ:dici poſſunt latine diurnales uel ut iterp̄tatus
eſt Sempronius Aſellio diaria & ephimeris in ſin/
gulari diarium:nam ab epi & υμεριδεσ deriuatũ
ab ομερα qui eſt dies componitur: unde & pro li/
bro i quo diurciales erãt diuinatiões accepit Iuue.i
ſaty.Credo pudicitiam:cũ ait in cuius mãibus ceu
piguia ſuccina tritas Cernis ephimeridas : & Oui.
li.i.de ſine titulo.
Inter ephimeridas melius tabulaſq; iacerent.
In q̄bus aſſumptas fleret auarꝰ opes.

Ephebus cũ.e.abſq; aliqua diph.ſcribiſ: dr̄ apd̄ nos
pubes:de quo i ante habitis late uidimus: habetq;
primam breuem.

Ephialtes cũ.i.latino &.t.exili ſcribiſ:hic Oetus fue
rũt gigãtes:& filii Aloei:ut i dictiõe aloeus uidius
& teſte Ser.ſup.iii.ænei. iterp̄taſ ephialtes latine i
cubus.i.fatuus & facũdus:hæc ille aduerbũ.

Ephippia prima cũ.ph.aſpirato : &.i.latino ſequẽte
duplicato.p.atq; iteꝝ.i.latino i penultima ſcribiſ
ſunt ornamẽta equoꝝ. Hor. p antiphaſim inquit
Optat ephippia bos piger optat araſ caballus & cõ
poniſ ex epi p̄poſitione:& hippos q eſt equus:ſecũ
dum modum ſupra expoſitũ.

Epiphonenia abſq; aliqua diph.&.i. latio ſcribitur:
& eſt teſte Quintilia.li.viii.de inſtitutiõe oratoria
rei narratæ uel probatæ ſũma acclamatio. Vir.i.i.
ænei.Tantæ molis erat Romanã cõdere gentẽ Ci.
pro milone:facere.n. probus adoleſcẽs periculoſe.
q̄ perpeti turpiter maluit:& cõponiſ ex epi p̄poſi/
tione & φονη quod eſt clamor.

Epiſtola cum.i.latino &.t.exili ſequẽte.o.ante.l.ſcri
biſ.& deſcendit a medio paracimeno huius uerbi
επιςελλω quod eſt mitto.nam amitrit unũ.l. i fu
turo & dr̄ επιστελω:deinde cum.e.i penultima fu
turi mutaſ in.o.uocalem i penultima paracimeni
& dr̄:επισολα: unde nos epiſtolam dicimus quã
illi επισολην uocant & inde apoſtolus miſſus.

Epiſtropus cũ.i.latino &.t.exili ſcribiſ: fuit phoci/
dis rex:unus ex græcoꝝ ducibus : qui uenerũt ad
Troiã:ut oſtendit Home.li.ii.ilia.

Epiſcopus p.i.latinũ:&.c.abſq; aſpiratiõe ſcribitur:
ut ſupra uidimus i p̄ceptis ex epi p̄poſitione:& ſco
pos qd̄ eſt ſpeculatio cõponiſ : itaq; inſpector dici
põt:unde & epiſcopatus dr̄:q̄ ipſa dignitas: & epi/
ſcopiũ locus ubi epiſcopus ipſe cõmoraſ.

Epiſtylion cũ.t.exili ſequẽte.y.græco: & penultima
cũ unico.l.&.i.latio ſcribiſ: traduciſ ab aliq̄bus co
lũnella:ita ut ſit diminutiuũ ſtyli: q̄ ẽ colũna . Alii
ẽt capitellũ:qd̄ ſupra ſtylon poniſ itelligi uoluerũt

Epitaphiũ cũ.i.latino &.t.exili ſcribiſ : dr̄ ſecũdum
eius compoſitionem & uerba ſupra ſepulchrum.
Nam componiſ ex epi prepoſitione:q̄ eſt ſupra:&
ταφος ſepulchrum:hoc eſt ſupra tumulũ . Sed ab
auctoribus pro laude ſumiſ: q̄ poſt completam ſe
pulturam alicuius dicitur: ut uidimus in dictione
Epiodium.

Epithalamion cũ.i.latino &.th. aſpirato ſcribiſ:di/
cebaſ ſacer hymnus: qui in ſpõſalitiis uiri & uxo/
ris canebaſ. Vnde ẽt Hieronymus ad Paulinũ ait:
Sanctaꝝ nuptiarũ dulce canit epithalamium.

Epitheton penultima cũ.th. aſpirato : & ultima cũ
t.ſimplici.i.ſine aſpiratione ſcribiſ : Diciſ a nobis
adiectiuũ:poteſt dici impoſitum uel appoſitũ : nã
ex epi quod hic dicit in & ϑετον poſitũ componiſ.
ut alma Ceres: uenuſta Venus : cæluq; profun/
dum:Obſcœniq; canes:iportũeq; uolucres. Et diſ
fert ab antonomaſia q̄ uice nois poniſ:epithetum
quod nunq̄ ſine noie.Vnde id quoq; fieri a poetis
cõſueuit:ut & p̄ſentia ponant epitheta ad ea.ſ.q̄ fu
tura ſunt:ut Vir.Præcipue infœlix Diodo peſti de
uota futuræ.Et parum infra: inſcia Dido inſideat
quantus miſeræ deus. Similiter lib.xi.de Camilla
puella q̄ artificio patris ſalutara fuerat : infœlix fu/
git in iaculo ſtridente Camilla.Nam.ſ. eo tempo/
re infœlix quo euaſit:ſed poſtea cum i bello periit:
fiunt etiam epitheta nõnunq̄ p̄ſentia ex peractis re
bus:ut idem Virg.lib.ii.ænеidos.Infœlix qua ſedũ
regna manebant ſæpius Andromache ferre inco/
mitata ſolebat.

Epithima cum:i.latino utrobiq; &.th. aſpirato ſcri
biſ:interp̄tari ad uerbum põt ſemp ipoſitũ : nã ex
epi:quod eſt ſup:& ϑημα poſitũ componiſ.

Epitoma cũ.i.latio &.t.exili ſcribiſ: dici põt breuia
rium :nam componiſ ex epi p̄poſitione & τομη q̄
eſt inciſio quaſi interſectum.

Epigrãma cum.i.latino & duplicato.m.ſcribiſ: di/
ci põt ad uerbũ ſupſcriptio:nã epi dr̄ ſuper: & γρα
μμα littera uel ſcriptio.

Epitritus abſq; aliq̄ aſpiratõe &.i.latio utrobiq; ſcri
biſ:pes eſt ex quattuor ſyllabis conſtans: quarum
una ſemp ab aliis tribus diſcrepat . unde epitritus
primus eſt pes conſtans ex iambo & ſpõdeo:hoc ẽ
ex pria breui & tribus ſeq̄ntibꝫ lõgis:tẽpoꝝ ſeptẽ:
& ſic cõtrarius primo pæoni:ut ſacerdos ſalutari.
Epitritus ſecũdus cõſtat ex trocheo & ſpõdeo:hoc
eſt ex lõga & breui:& poſtremis longis: & ſic tem/
porum ſeptem:ac ſecundo pæoni cõtrarius:ut cõ/
ditores imperatores:Epitritus tertius ꝯſtat ex ſpõ
deo & iambo.i.ex duabus lõgis & breui & longa:
tempoꝝ ſeptem & cõtrarius tertio pæoni:ut here
ditas Demoſthenes. Epitritus quartus eſt ex ſpon
deo cõſtat & trocheo:hoc ẽ ex tribus lõgis:& quar
ta breui:tempoꝝ ſeptem:& cõtrarius quarto pæo
ni:ut opportunus cæleſtinus.

Epizeuxis cũ.i.latino utrobiq; &.z.cõſonante: atq;
eu.diphthongo in penultima:& in ultia cũ.x.cõſo
nãte ſcribiſ.dici põt latine cõbinatio . Id.n. ζευξισ
iportat:& tũc figura ẽ quũ dictio i uerſu abſq; mẽ

theogonia nympha Oceani & Thethios filia.

Eudoxus cũ .eu.diph.&.x.conſonante ſcribitur : &
poteſt iterpretari bene glorioſus: Δοξα.n.gloria ẽ
fuit cnidus patria: Aeſchinis filius: fuit Geometra
& Aſtrologus ſũmus:didcitq̧ geõetriã ab Archi/
ta fuitq̧ medicus & legiſer:ĩ medicina Philiſtione
ſiculo ꝓceptore uſus ẽ:teſte Callimacho fuit Athe
nas:& fuit Socratis auditor Socyone teſte:nõnulli
ẽt Platonis aſſerunt.deinde in Aegyptũ prexit:ubi
uno anno menſibus quattuor ſacerdotes audiuit:
mento attõſo atq̧ ſupcilio: octo ãnoꝝ hiſtoriam
condidit:inde mauſeolea uidere uoluit:& apd̃ cy/
ricum in propontide philoſophatus ẽ dixitq̧ teſte
Laertio in ꝓemio de uitis philoſophoꝝ hoies ma
gnoꝝ ſnĩa reuicturos eſſe. Reliqt cõmentaria pul
cherrima & eruditionis plena : nã ſcripſit leges : &
de geometria atq̧ aſtrologia fecit libros eximios
unde Cæſar in conuiuio Cleopatræ apud Lucanũ
li.x.dicebat ad chorebũ. Non meus Eudoxi uince
tur faſtibus ãnus. Nã teſte Seruio ſup .v. æneí.ipſe
primus annum deꝓhendit . poſt quẽ Hipparchus
& ultimo cæſar . Meminit ẽt iſtius Ariſtotelis lib.
mataphiſicoꝝ.xii.& ſimiliter ĩ æthicis:tres fuerũt
Eudoxi:primus hic ſecundus rhodius hiſtoricus:
tertius ſiculus Agatoclis filius comicus.

Eudoxia cũ.x.conſonãte &.i latino ſcribiẽ:dr̃ a no/
ſtris bona gloria.ut in ꝓcedenti uidimus.

Euenos cũ.eu.diphthongo ſecũda cũ.e. abſq̧ diph/
thõgo & unico.n.ſcribiẽ: ſic quoq̧ græcæ ευηνος
fluuius eſt deſcendẽs a thracia & Calydoniã ſecãs
de quo Oui.meminit lib.metamor.ix.cum ait.
Nãq̧ noua repetens patrios cũ coniuge muros.
Venerat eueni rapidas Ioue natus ad undas.
Et Lucanus lib.vi.theſſaliam deſcribens ait.
Et meleagream maculatus ſanguine neſſi.
Euenos calydona ſecat:caditq̧ teſte Pli.lib.iiii. na.
hiſto.icorinthiacũ ſinũ ex oppoſito ad urbẽ pratas.
Euelthō cũ.th.aſpirato ſcribiẽ: fuit teſte Herodo/
to rex ſalaminæ.

Eumelus cũ unico.l.ꝓcedente.e. abſq̧ diphthongo
ſcribiẽ:fuit Admeti Regis theſſaliæ filius ex alce/
ſti uxore:ut uidimus in dictione Alceſtis.

Euemenes uel ut aliis magnis placuit euemẽius pri
ma cũ.eu.diphthongo: & reliqua abſq̧ diphthon
go ſcribunẽ : fuit uir cardianus : q teſte Aemilio ſi
uirtuti par data eẽt fortuna: non ille qdem maior
ſed multo illuſtrior atq̧ ẽt honoratior fuiſſet : nã
cum ætas eius icidiſſet ĩ ea tpa quibus macedones
florerẽt multũ ei detraxit inter eos uiuenti qd̃ alie
næ erat ciuitatis:neq̧ aliud huic defuit q̃ generoſa
ſtirps & ſi illo domeſtico ſũmo genere erat tamẽ
macedones eũ ſibi aliquãdo anteponi idigne fere/
bant:uincebat.n.oẽs cura uigilantia: patientia:ca/
liditate:& celebritate igenii:adoleſcẽtulus ad ami/
citiam acceſſit Philippi patris Alexãdri & breui tẽ
pore in ĩtimam deuenit familiaritatẽ:quã cũ Ale/
xandro filio conſeruauit de quo magna deinde ab
græcoꝝ hiſtoricis deſcribuntur.

Eumæus cũ.æ.diphthongo in penultima ſcribitur
fuit teſte Homero ſubulcus: q Vlyxem poſt lõgos
errores in domum patris conduxit.

Eumenides cũ.eu.diphthongo &.i.latino ſcribitur
indicat ſecundũ uerbum mites: ſed ꝑ contrarium
furiæ deſignãtur infernales: quia lõge ſunt imites

Eumilus cũ.i.latino & unico.l.ſcribiẽ:fuit teſte Ho
me.unus ex græcis ducibus qui ad troianum bel/
lum uenere.

Eumonides cũ.o.poſt.m.& ante.n.atq̧.i.latino ſcri
biẽ:fuit teſte Plutarcho Vir Thebanus.

Euneus ſola prima cũ.eu.diphthõgo ſcribiẽ . Nam
triſyllabum ẽ:& apud græcos hẽt accentũ ĩ prima
fuit teſte Home.i.vii.ili.iaſonis filius ex Hypſiphi
le filia Thoantis regis.

Eunuchus cum.ch.aſpirato ſcribiẽ:ille dr̃ qui uirili
bus eſt exectus.

Euomynus cũ.y.græco ſcribiẽ inſula eſt una ex æo
liis infreto ſiculo.

Euphonia cũ.ph.aſpirato &.i.latino ſcribiẽ : trãſfer
tur a Priſciano bona ſonoritas.Quinti. uero ĩ pri/
mo elegantius & ſignificantius uno uerbo trãſtu/
lit : uidelicet uocalitas : unde licet græce ευφωνια
ex duobus compoſitũ ſit: tamen aliud eſt compo/
ſitum.aut diſſipatũ:& laus lĩguæ latinæ ẽ greæcos
in ſuis ipſoꝝ uocabulis trãſferendis proprietate ſu
perare ſi poſſumus uel æquare.

Ephranor cũ.ph.aſpitatn ſcribiẽ:fuit Iſthmius ſta/
tuarius ſuo tpe laudatiſſimus hoc eſt olympiade
lib.huius teſte Pli.xxxiiii.na.hiſto.Alexander Pa/
ris ẽ:ĩ quo laudaẽ ꝙ oia ſimul ĩtelligantẽ iudex dea
rum amator Helenæ: & tamẽ Achillis iterſector:
eiuſdem dicit eẽ Mineruã Romæ:q̃ catulliana ap/
pellaẽ hoc eſt ĩfra capitoliũ a Qu. Luctatio Catul/
lo dicata.& ſimulachrũ boni euentus dextera pate
ram & ſiniſtra ſpiceã:ac paup tenens.eũdẽ li.xxxv.
dixit idẽ pli.feciſſe coloſſos.& pigiſſe ac cõpoſuiſ/
ſe uolumina de ſymetria & coloribus: qn & eũ do
cilẽ ac laborioſum: & ĩ quocunq̧ genere excellẽtẽ
fuiſſe aſſerit:unde ait Quinti.li.xii.de inſtitutione
oratoria:Euphranorẽ admirandũ facit ꝙ & cæte/
ris optimis ſtudiis iter ꝓcipuos pigendi fingẽdiq̧
idem artifex fuit.

Euphrates cũ.ph.aſpirato &.t. exili ſcribiẽ : fluuius
ẽ grãdis & memorãdus q̃ haud lõge a fõte frigidis
oriri ĩ mõte piardes maiores armẽiæ diligẽtiores
aſſerũt:de quo Luca.li.iii. & pli.li.v. plura dixerũt
hic cũ longã uiã ægerit & babylonẽ iduas ptes di/
uiſerit:in mare rubrum tãdem deſcendit.

Ephroſynacũ.ph. aſpirato &.y.græco ſcribitur fuit
una ex gratiis:ut uidius in dictione charites : & de
ſcendit ab ευχραίνομαι quod ẽ lætor.

Euprepia cũ.eu.diphthongo ſequens cum.e. abſq̧
diphthongo & penultima cũ.i.latino ſcribiẽ : dici
poteſt decor.Nã componiẽ ex ευ qd'eſt bonum &
πρέπον decens.

Euriale cũ.eu.diph.&.y.græco ſcribitur : fuit regis
Minois filia : q̃ Neptuno Orienẽ peperit : alia fuit
filia Prœti Argiuoꝝ regis:ut ĩ dictione Prœtus ui
dimus: Alia ex tribus gorgonibus una.

Eurialus ſimili modo cũ.y. græco ſcribiẽ. fuit teſte
Home.li.ii.ilia.unus ex ducibus pelopõneſiacis : q
argos & propinquas urbes icolebant : & ad Troiã
cũ octoginta nauibus uenerunt:quẽ dixit Home.
diuina pulchritudine:aliũ troianũ effinxit lib.v. &
ix.æneidos Vir.fuit.ẽt iſtrionis cuiuſdam nomen

ut Iuue. in ſaty. Credo pudicitiam. Nobilis Euryalum: aut myrmidonum exprimat inſans.

Eurybates cū .y. græce & .t. exili ſcribiť fuit teſte Home. li. ilia. ii. Vir. ithacus: quē Vlyxes p̄conem ſemper hēbat ad manum: idē & Talthybius miſſi fuerunt ab agamēnone ad Achillis tentoria ꝓ Briſei de capienda: de qbus ipſa apud Oui. in. iii. epiſtolarum heroidum ait.

Nam ſimul eurybates me talthybiuſqꝫ uocarunt.

Eurybia antepenultima cū .y. græco: & penultima cū .i. latio ſcribiť: fuit teſte Heſio. i Theogōia nympha: q̄ ſtellas & luciferꝝ genuit: hac dixit Orpheus in argonautica filiam fuiſſe Ali ſenis.

Erybiades ſecūda cū .y. græco antepenultima cū .i. latio ſcribiť: fuit teſte Hero. unus ex ducibꝰ xerxis

Eurycion antepenultima cū .y. græco & penultima cum .c. exili & .i. latino ſcribiť: nomen fuit fabri argentarii de quo Vir. li. æneí. x. Quæ bonus eurycion multo celauerat auro.

Eurycratidas abſqꝫ aliq̄ aſpiratiōe & cū .y. græco in ſecūda atqꝫ .i. latino in penultia ſcribiť: uir fuit lacedæmonius: de quo nōnunq̄ Plutar. meminit.

Euryclea cū .y. græco & .c. exili ſcribiť: fuit teſte Home. lib. ii. odyſſeæ nutrix Vlyxis.

Eurydamus cū .y. græco ſcribiť: fuit teſte Hōe. lib. v. ilia. uir troianus ſomnioꝝ interp̄s.

Eurydame cū .y. græco ſcribiť: fuit teſte Hero. li. hiſtoriaꝝ. vi. uxor Leutychidis regis ſpartanoꝝ.

Eurydice antepenultima cū .y. græco penultiā cum .y. latio & ultima cū .c. exili ſcribiť: fuit una Orphei uxor amātiſſima: & ab Ariſteo filio Apollinis amata: quē cum ſemel ipſa fugeret a ſerpente in calcaneo læſa occubuit: pro qua recuperāda uſqꝫ ad iſeros deſcendit Orpheus: ut late & pulcherrime deſcripſit Vir. lib. geor. iiii. Altera fuit teſte Homero Clymenii filia & uxor Neſtoris: ex q̄ ſeptē filios & filiam unicam ſuſcepiſſe dixit.

Eurylochus cū .y. græco & unico .l. ſcribiť: atqꝫ .ch. aſpirato: fuit phlegyoꝝ rex: qui teſte Pherecyde ſtruxit Thebas antequā ueniret Cadmus: qui eas poſtea reædificauit.

Eurymedon cū .y. græco ſcribiť fuit teſte Home. li. iiii. iliad. Præde cuiuſdā filius. & auriga Ptolomæi cuiuſdam græcoꝝ pricipis. Idē teſte eodē Home. circa initiū li. vi. odyſſeæ fuerat pater periboiæ: ex qua Neptunus genuit Nauſithoum regē phæacū & patrē Alcynoi: alter fuit Atheniēſium dux cum Demoſthene: de quo apud noſtros Iuſtinus li. iiii. tractauit.

Eurymone cū .y. græco ſcribiť: fuit teſte Heſiodo ī Theogōia nympha filia Oceani: & Thethios: uxor que Oreāi. & mater Leucothoes: Altera fuit Apollinis filia: q̄ Thalaont marito adraſtū argiuoꝝ regem: & Eriphylen amphitrai coniugem peperit.

Euryon cū .y. græco ſcribiť: fuit Amyntæ macedonum regis filia. q̄ patrē a maris inſidiis liberauit.

Eurypides cū .i. latino utrobiqꝫ ſcribiť: fuit poeta tragicus: & inter oēs eius generis meo iudicio clariſſimus qđ nomen ideo illi fuiſſe impoſitū dixit Priſci. li. ii. de octo partibus orationis: qa natus ea die fuit. quā Athenienſes cū perſis i euripo bellum geſſere. Cuius progeniē & alia multa: gn & nō uulgarem eius mortē: qui a canibus laceratus fuit late ſcripſit Gel. li. xv. noctium atticaꝝ: & li. xvii. floruiſſe dicit circa ānum fere poſt conditā urbē tricenteſimum uigeſimumtertium.

Euripus cū .i. latino & unico .p. ſcribiť eſt maris ps q̄dam inter Boetiam ſeu phocidē boetiæ partē & euboiā iſulam ſita: qđ alterno curſu teſte Pōponio li. iiii. hoc eſt curſibꝰ ſepries i die totidēqꝫ referť & adeo īmoderate conuertiť: ut uētos ac ēr plena uētis nauigia ſecū portet: dicente Seneca in Hercule œtheo Euripus undas flectit in ſtabiles uagas: ſeptēqꝫ curſus flectit & totidē refert Dum laſſum titā mergat occeano iubar. Cuius cām ut puto nemo nouit: nā cum adoleſcens ſuperiori āno e Conſtantinopoli a Iuliano Cæſariano cardinali ſancti Angeli ad italiā reuocatus: cū iperatore græcoꝝ ueniſſē. rem hanc tāta admiratione conſpexi. quāta aut unquā aliquid uiderim. aut uidere poſſe exiſtimēt nec rōne Liuii: quā li. viii. de ſecundo bello punico uentis qbuſdam aſcripſit uerā putaui cū nulla flāte aura id idem fieri conſpexerim.

Eurypilus cum .y. græco utrobiqꝫ ſcribiť: fuit Herculis & Gaſciopes filius: regnauit i coo iſula: & cūctoꝝ græcoꝝ augur peritiſſimus eſt habitus non tamē ſimilis Calchāri troiano. hic cū aliis græcorū ducibus uenit ad Troiā: ut oſtendit Home. li. ilia. de quo Vir. ſimiliter li. ii. æneí. meminit cū ait. Suſpenſi Eurypylum ſcytaꝝ oracula phœbi mittimus. Aliter eodē noīe ex ormenio fuit Euemonis filius q teſte eodem Home. cum. xl. nauibus ſuaꝝ gentium uenit ad Troiam.

Euriſtheus cum .y. græco & .th. aſpirato ſcribiť fuit Stheneli mycenaꝝ regis filius: q aſtu iunonis Herculi impabat uaria quotidie agredi mōſtra. qbus perire cōrigerit.

Eurytus cū .y. græco & .t. exili ſcribiť: fuit Oechaliæ rex. & pater ioles: de quo uidebius in dictiōe oechalia: & ab Euryto patronimicū fœmininū eurytis cū .y. latino ī ultima deduciť. Oui. ix. heidum epiſtolaꝝ Eurytidos ioles & iſāi Alcidæ alter fuit Eurytus cētaurus: de quo Oui. li. xii. met. iquit. Nam tibi ſeruoꝝ ſæuiſſime centauroꝝ Euryte.

Europa cū .eu. diph. ſcribiť. fuit Vna Oceani & Thethios filia: ut oſtendit Heſiodus i theogonia Altera fuit Agenoris phænicū regis filia: q̄ a ioue in forma uituli rapiť: & in Cretā trāſferť ut late Oui. li. iii. metamor. explicauit.

Eurotas cū .eu. diphthōgo & .t. exili ſcribiť: fluuius eſt teſte Pli. li. iiii. na. hi. in Laconia: qui teſte Liuio li. iiii. de bello macedonico urbem Lacedemona p̄terfluit: & qa ripæ eius abundat lauro dicunt poetæ ſacratum illū fuiſſe Apollini dicente Virgilio ī Sileno. Oīa q̄ phœbo quondā meditāte beatus Audiit eurotas: iuſſitqꝫ ediſcere lauros.

Euſtathius antepenultima cū .t. exili & penultima cū .th. aſpirato & .i. latino ſcribiť. Nōnulli uero cōuertentes .t. i .c. ſcribunt Euſtachius: ſed cū .th. ſcribi debet.

Euſtratius abſqꝫ aliqua aſpiratiōe ſcribiť: nā a σρατοσ qui eſt exercitus deriuať nomen fuit philophi qui ī æthicam Ariſtotelis ſcripſit.

Euterpe cū .t. exili ſcribiť: una fuit ex muſis: ut in di

ctione muſa uidebimus: & cōponiſ ex ευ quod ē bene: & τερπω delector: quaſi bona ſit delectatio.

Eutyces abſq; aliqua aſpiratione & .y. græco ſcribiſ nomen fuit hæreſiarchæ.

Eutychides antepenultia cū .t. exili & .y. græco penultima cum .ch. aſpirato & .i. latio ſcribiſ: nomē fuit uiri proprium: de quo nonnunquam Plutarchus meminit.

Euthymedō cū .th. aſpirato & .y. græco ſcribiſ: nomen fuit philoſophi cuiuſdam.

Euxinus prima cū .e. diphthōgo ſequens cum .x. cōſonāte & .i. latino ſcribiſ. mare illud eſt: quod pōtū dicimus: ut ī ea dictiōe uidebimus: & cōponiſ: ex ευ quod bonum apud nos īdicat: & ξεινιος hoſpitium uel amicus: quaſi bonum ſit hoſpitiū: qđ per contrarium dictum eſt. Nam circa illud loca ſunt aſperrima & fera. unde ait. Oui. li. iii. de triſtibus. Euxinus falſo noīe dictus habet: & libro eodem inquit. Quem tenet euxini mendax cognomine pōtus. Sed teſte Pli. li. vi. natu. hiſto. Pontus eunixus antea ab inhoſpitali feritate axenus appellatus eſt peculiari inuidia naturæ ſine ullo fine indulgentis auiditati maris.

Euzonos cū .eu. diphthongo & .z. cōſonante ſcribitur: cōponiturq; ex ευ quod ē bonum: & ζονη cingulū: nec tamen ob hoc teſte Ser. circa finē octaui æneidos per id ille appellatur: qui bonam zonam habet. ſed qui eſt ſtrenuus. Nam ut ait oēs qui militant cinctos dicimus: & ob hoc ꝓcinctos ſtrenuos: ut Hora. altius ac nos ꝓcincti ſunt: quēadmodum diſcinctos inhabiles dicimus & inefficaces. Vir. in octauo. Hic nomadum genus: & diſcīctos mulcifer aphros. Quāquam ſecundum habitum quidā exponāt: qui uſq; in talos fluebat: qđ Plautus ridet ī penulo dicēs. Quæ ē illa auis cū aphrū uidiſſet ueſtem dimiſſam trahentem.

Exodius cū .o. breui apud græcos & noſtros atq; .i. latino ſcribiſ. nam nō ab ωδη qui eſt cātus cōponiſ: quia tunc quoq; cum .œ. diphthōgo apđ nos ſcriberetur: ue ſaltem cum .o. longa: & ſic eius dictiōis ſecunda lōga eſſet: q̄ ſemp breuis a noſtris poetis poniſ. Quaſ potius deſcendit a uerbo εξοδιαζο quod ē rogo uel expēdo: & ide exodiū erogatio q̄dam dicatur: quod intellexiſſe uideſ Iuue. in .iii. ſaty. cum ait. Tandemq; redit ad pulpita notum Exodium. i. conſueta ac manifeſta cōtributio & erogatio: q̄ qdē ex ludis dabaſ: dicēte ēt Suetonio in uita Tyberii: unde uxor attellanico exodio ꝓximis ludis aſſenſu maximo excepta percrebuit hircū uetulum capis naturam ligurire.

Exoche cū .ch. aſpirato ſcribiſ: dici pōt latine eminentia ſiue excellētia: quare catexoche. i. per excellentiam interpretatur: unde in quibuſdam inſcriptionibus comperi.

Exochus cum .ch. aſpirato ſcibitur: poteſt iterpretari eminens.

Exorciſmus cū .c. exili & .i. latio ſcribiſ dici pōt adiuratio: nā deſcēdit a uerbo εξορκιζω qđ eſt adiuro.

Abii q fuerūt lege hiſtorias longas & præſertim Plutarchi. Fumus latine: græce καπνος dicitur. At fimus dr̄ lætamē. Sed iam ad .g. litterā traſeamus. Nā .f. nullam habet difficultatem: niſi q̄ in principio libri diximus.

GAbii cū .i. lat io ſrcibiſ: urbs fuit uolſcorū ſeptuagita milibꝫ paſſuū ab urbe diſtās: Serui. uero cāpaniæ urbē dixit eo q uolſci in parte cāpaniæ ponunſ: hāc Solius dixit a galacto & bio fratribus ſiculis cōditam fuiſſe: de cuius euētu late ſcripſit Liuius libro primo ab urbe: & a gabiis Gabinus deducitur. Virg. lib. æneidos ſeptimo. Ipſe quirinali trabea cinctuq; gabino: q gabinus cinctus teſte Seruio ē toga ſic integrū reiecta: ut uno eius lacinia a tergo reuocata hoiem cingat. Quo generē ueſtimenti ut ait: cōſul utebatur bella ī dicturus: quia cū ea ciuitas ſacris operaretur: bellum ſubito uenit tunc ciues cincti togis ſuis ad bella profecti ſunt: & adepti uictoriam: unde hic ortus eſt mos.

Gades cū unico .d. a noſtris ſcribiſ: nonnulli uero græci .d. duplicāt inſula eſt ī fine Bethicæ ꝓuiciæ & ī extremo noſtri orbis uerſus occidentem: ubi Europa ab Aphrica dirimiſ: nec deriuationē habet græcā: ſed uocabulū pœnum eſt: quod ut aiūt ſeptem indicat: eo q magis in morē ſepis circundeſ: hāc teſte Solino Tyrū rubro mari ꝓfecti Erytheram nocauere: dicente Luca. li. vii. Tyrtis q gadibus hoſpes de quo in ea dictōe ſupra uidimus: in eadem dixit Pomponius li. iii. duo eſſe promōtoria ea parte qua Oceanum proſpicit: ſuper quorū uno eiuſdē noīs opulentā urbē eſſe dixit. ſuper reliquo uero Hercu. ægyptii opulentū templū & religioſum: in quo eius oſſa ſita dicebantur.

Gaddir cū duplicato .d. ēt a nr̄is. & .i. latino ſcribiſ: urbē eam puto: quam in gadibus opulentā Pomponius dixit: de qua Salu. li. ii. hiſto. referente Priſciano in quinto ſic ait: ut alii tradiderūt Tarteſſum Hiſpaniæ ciuitatē: quā nūc tyrii mutato noīe gaddir habent. Et oſtēdit eſſe generis neutri: qa accuſatiuū ſimilē noīatiuo poſuit: Nec ē fœminini: ut multi putauerūt: qa tūc quoq; dixiſſet gadditē.

Gæon cū .æ. diphthongo ſcribiſ: fluuius ille ab aliquibus dicitur: qui ab aliis Nilus uocatur.

Galatea cū .t. exili ſcribiſ: eſtq; in penultima diphthōgus .ei. apud græcos: quæ ī .e. lōgā a noſtris cōuerſa fuit: fuit nympha: & una filia Nerei ac Doridis: ipſa dicēte apđ Oui. li. xiii. metamor. At mihi cui patrem Nereus & dædala Doris Enixa ē: & reliqua de illa proſequuntur.

Galatia cū .t. exili & .i. latino ſcribiſ: prouincia ē Hiſpaniæ & luſitaniæ cōtermina: quā a meridie habet ab occidentē uero & ſeptētriōe oceanū: ab oriente autē fluuiū Sequanæ: & ꝓuincias germaniæ & a γαλα quod ē lac nomen aſſūpſit: quia lacteos hoc ē albos homines ꝓducit. Vnde. ēt gallia licet alterū .l. ſuperaſſumpſerit: & gallo græcia ſimiliter quæ regio ē minoris Aſiæ: quaſi græcia a gallis capta ut monſtrat Iuſtinus lib. xv.

Galaxura cū unico .l. & .x. cōſonāte ſcribiſ: fuit teſte Heſio. ī theogōia nympha oceani & thetyos filia.

Galbana cū unico .n. ſcribiſ: gēus ē ueſtimēti: ut dicūt mulieribus aptū: nā græci dicit γαλβανι.

Galbanū cū unico .n. ſcribiſ: eſt teſte Diaſcoride lachria herbæ cuiuſpiā ſimilis ferulæ: q̄ ab ipſo frutice ī æſtate prorūpit: & inde galbaneus abſq; diph

thõgo deducit͂:Vir.lib.geor.iii.
Galbaneoq; agitare graues nidore cylydros.

Galeros cũ unico.l.&.e.abſq; diphthõ. ſcribit͂. nec
græco uocabulũ puto:ꝗuis nonnulli α γαλα qđ
eſt lac deduci uelit:& teſte Seruio ſup.vii.æneí.ge
nus ẽ clyper:qđ illi albũ exiſtimát:qbus Vir. cõtra
dicet͂ uidet͂ cũ ait:fuluoſue lupi de pelle galeros:di
cit͂ ẽt teſte Frontone in neutro hoc galerum.

Galeſus cũ unico.l.& unico.ſ.ſcribit͂ : & ẽ teſte Vi/
bio fluuius tarentinoꝝ:de quo Hora.li. carminũ
Vnde ſi pcæ ꝓhibent iniquæ dulce pellitis : Oui.
galeſi flumen & regnata petã laconi ruta phaláto.
Vir. Qua niger humectat fluentia culta galeſus:
Martia.in.xii. Albi qui ſuperas oues galeſi.

Galilæa cũ.i.latio &.æ.dip.ſcribit͂ : ps ẽ Iudeæ. ꝗ te
ſte Pli. Syriæ Arabiæ atq; Aegy pro coniungitur.

Gámarus cũ.gemiato.m.ſcribit͂ :genus ẽ cancri:de
quo Iuue.in ſaty. Si te propoſiri inquit.
Sed tibi dimidio cõſtrictus gámarus ouo Ponit͂.

Gãdarii cũ .n. ante.d. ſcribit͂ : populi fuerunt Aſiæ
Scythiæ:ut oſtendit Hero li.hiſto.iiii.

Gágaridæ cũ.i.latino ſcribit͂ :populi ſunt teſte Cur
tio de geſtis Alexandri li.x. inde aſſyrios & indos
iuxta gágẽ fluuiũ: Vnde ſic quoq; cognomiari pu
tant͂ de quibus meminit Vir.li.georg.iii.cũ ait:In
foribus pugná ex auro ſolidoq; elepháto gágari/
dum faciam uictoriſq; arma quirini:Sane ganges
fluuius teſte Seneca de ſitu indiæ fluit ꝑ idiã nouẽ
alueis:Melo ideſt Nilus ſeptem:qđ Vir li.ix.æneí.
tetigit cum ait: Ceu ſeptem ſurgens ſedatis amni
bus altus:Per tacitum ganges:ſed ut idem Seneca
cõmemorat:nõnulli dixere ꝙ tribus alueis fluat.

Gãnymedes cũ.y.græco & unico.n.ſcribit͂ qa a poe
tis noſtris prima breuis ponitur: Sed quoniá apđ
græcos plærũq; producit͂:ꝑ duplex.n.ab illis ſcri/
bi cõſueuit fuit:Filius Trois regis dardanoꝝ:frq;
Aſſarici & illi:q ob ad mirádã pulchritudiné a Io/
ue i forma aquilæ raptus:& in cælum tractus fin/
git͂: ab Home.quem Virg.lib.æneid.qnto: & alii
noſtri poetæ ſecuti ſunt: Vnde ait Oui.lib.meta/
mor.x.Nunc quoq; pocula miſcet : Inuitaq; ioui
nectar iunone miniſtrat.

Ganyctor cũ.y.græco & abſq; aſpiratione aliꝗ ſcri/
bit͂ :nomen eſt uiri proprium.

Garamátes cũ.t.exili ſcribit͂ :populi ſunt Lybiæ Pſi
lis cõtermini:ſed i auſtri plagã magis cõuerſi a ga
ramáte Apollinis filio ut qdã putát ſic cognomi/
nati: hi teſte Hero.li.hiſt.iiii.oẽm hoís aſpectũ &
loquellam diffugiunt ſuntq; imbelles & inermes:
nec priuata matrimonia noſcũt: Sed uulgo oĩbus
in Venerẽ licet:Sunt ẽt eodem Hero.teſte alii gara
mantes in extrema uerſus auſtrũ Lybiæ diſpoſiti:
magnus ut ait populus & fortis. e qbus uerſus e
mare propinqor ẽ uia uſq; ad lothoſagos itinere:
dieꝝ trigita. De qbus forte ĩtellexit Vir.in Damo
ne:Extremi garamátes : & Lucanus libro quarto
Non ſuper arentem merõe cancriq; ſub axe.Qua
nudi garamantes arant.

Garamátis cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur: fuit filia
garamãri garamátum regis:quã Iuppiter Ammo
do apud fluuium Bagradam compreſſit : & ex ea
Hiarbam genuit.

Gargittius cũ.i.latino utrobiq; & duplicato.t.ſcri/
bit͂ :fuit teſte Iulio Polluce li.v.đ uocabulis reꝝ ad
cõmodũ Cæſarẽ cãis cuiuſdã generoſi nomẽ: qui
geryonis boues cuſtodiebat : & leonibus Inſulta/
bat quẽ tunc Hercules interfecit:cum illius armẽ
ta abſtulit:fuitq; Cerberi epirotici frater.

Gargara ꝗꝗ cũ.g.a nobis ſcribat͂ :ſecundũ tamẽ ety
mologiã ꝑ.c.ſcribi deberet. Ná teſte Ser. ſup. viii.
æneí.dicit͂ :quaſi καραϰακοσ.i.caput capitis hoc
eſt altitudinis altitudo : Ná cacumina ſunt mõtis
Idæ:quare de illis locurus dixit Vir. Lucus in arce
fuit ſũma:de qbus late ĩ dictiõe myſia uidebimus.

Gaulus cum.au.diphthongo & unico.l.ſcribitur:
genus eſt nauis.

Gaurus cũ.au.diphthõgo & unico.r.ſcribit͂ :mõs ẽ
Campaniæ teſte Vibio haud longe ab a uerno la/
cu poſitus:de Iuue.in ſaty. Neuole ait. Suſpectum
que iugum cumis & gaurus inanis : hoc eſt intus
uacuus:ut nonnulli exponunt: ego magis puto.i.
pauca producens.

Gaza cũ.z.cõſonãte ſcribit͂ :uocabulũ ẽ perſicũ : qđ
apud nos opes indicat:& eſt generis fœminini: ut
in ſequente dictione uidebimus.

Gazophylaciũ ſecũda cũ.z.cõſonãte ſeqns cũ.y.græ
co penulrima cũ.c.exili &.i.ilatino ſcribit͂ : nomẽ
ẽ compoſitũ ex dictiõe pſica & græca : pſica quidẽ
ut gaza:quæ opes nobis indicat:ut Vir.lib.æneí.i.
Et troia gaza ꝑ undas idem : Et gaza lætus agre/
ſti : Ex dictione uero græca.ut phylacium: quæ a
φυλαττο quod eſt cuſtodio deducit͂. quaſi locus
ille eſſe dicatur:in quo opes reconduntur.

Gelon cũ.e.abſq; diphthõgo & unico.l.ſcribit͂ :fuit
tyránus ſiculus:cui Hero.teſte Plutarcho.ſuceſſit.

Gelonus cũ.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribit͂ :
fuit teſte Hero.li.hiſto.iiii.Herculis filius quo ſcy
thici quidam populi geloni cognominati ſunt:hi
ꝓpinqui ſunt agathyrſis:q ut illi coloribus ſe pin/
gi cõſueuerũt dicente etiam Virg.lib.geor.ii.Eo/
aſq; domos Arabum pictoſq; gelonos : hi cum ꝑ
deſerta ſcytica diſcurrunt:ſitientes equorũ ſuorũ
uenas pertundunt:ac ſanguinem potant : dicente
Virgilio libro georgicorum .iii. Profuit intenſos
æſtus auertere:& inter.
Ima ferire pedis ſalientem ſanguine uenam.
Biſalte quo more ſolent:acerq; gelonus.
Cum fugit in Rodopen : aut in deſerta getarum.
Et lac concretũ cũ ſanguine potat equino Hi teſte
Solino ex hoſtiũ cutibus idumẽta ſibi conficiunt:
& equis tegmina ſuperponũt.

Gela cũ.e.abſq; diphthõgo & unico.l.ſcribit͂ :fluui/
us ẽ Siciliæ:de quo Oui.li.fa.iiii. Et te uorticibus
nõ adeunde gela. A quo urbs illi adhærens gela ſi
militer cognominata fuit:ut Vir.lib.iiii.æneí.Im/
maniſq; gela fluui cognomine dicta:& idẽ gelous
ut idẽ eodẽ lib. Campiq; geloi.

Genealogia abſq; diphthõgo & unico.l.atq;.l.lati/
no ſcribit͂ :dici poteſt generatiõis ſeries. Ná cõpo/
nit͂ .ex κεvεας generationis & λογια ſermo.

Genethilos cũ.th.aſpirato &.i. latino ſcribit͂ : dici
ꝑt a nobis natalis:& idẽ genethliacus.i. natalicius.

Geographia cũ.e.abſq; diphthõgo &.i. latino ſcri/
bit͂ :& cõpõitur:ab γιασ quod ẽ terræ : & γραφια

deſcriptio:nam γἕα terra:& per ſyneresim γη.

Geometria abſq͂ diphthõgo & cũ.t.exili atq͂.i.latino ſcribitur. Et componitur ab γεος qđ eſt terræ & μετρος menſura.

Georgica cũ.i.latio &.c.exili ſcribiẽ: cõpõiẽ a γεος qood eſt terræ:& εργον opus.

Geriones cũ.i.græco ſcribiẽ: fuit ut dicunt poetæ hiſpanus:tergemnius:quem Hercules uictũ nobilibus priuauit armentis dicẽte Seneca.
Inter remotos gentis heſperiæ græges.
Paſtor triformis littoris charcheſii.
Perẽptus:acta eſt præda ab occaſu ultimo.
Notũ chytæropauit oceano pecus.
Et Vir.li.viii.æneí. Nã maximus ultor Tergemini nec gerione ſpoliiſq͂ ſupbus Alcides. Nãq͂ declinaẽ hic gervones huic geryonæ:ut Anchiſes anchiſe:Heſio uero in theogonia triũ capitũ hominem dixit quem fulguris filium aſſeruit dicens: χρυσαορ λετεκε τρικαφαλον γηρυονια.

Gerrus cũ duplicato.r.ſcribiẽ:fluuius ẽ Scythiæ:& teſte He.li.hi.iiii.ſeptius ab iſtro mẽoria dignus.

Getæ cũ.t.exili ſcribiẽ:populi ſunt Thraciæ: ut dixit Pli.li.iiii.natu.hiſto.de q̇bus Oui.xviii.epiſtola libri ſecundi de ponto ait. Nulla getis toto gens eſt truculentior orbe:& lib.v.triſtiũ multa de illis proſecutus ẽ. At oero Apianus inſignis hiſtoricus græcus dixit.getæ ſont quos dacos uocãt nõnulli uero alii illos eſſe affirmant: quos iam gothos uocamus. Saluſtius uero referente Seruio ſuper viii. æneí.dixit illos eſſe Myſios a Luculo ſuperatos.

Getulia cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ:regio ẽ ĩ Aphrica:quã Pli.li.v.na.hiſto.dixit hactenus fuiſſe ætoloꝝ partẽ:ſed pulſi incolæ ꝑpriam ſecere gẽtẽ uerſus æthelopes:quæ ab oriẽte mõtuoſa ẽ:& elephãtes gignit:ut Iuue.in ſaty q̃ incipit. Oibus in terris ait:Cum getulã docẽ portaret belua luſcum:nam a getula getulus deriuatur cum accentu in penultima:ut in ſcãſione ꝑfati uerſus oſtẽditur & in eo Vir.li.iiii.æneí. cum ait. Aut captã ducat getulus Giarbas:ubi tã pria q̃ ſecũda longaẽ: qđ ab oĩbus poetis obſeruari comperimus: excepto Martiale: q libro epigrãmatum primo tam primam q̃ ſecũdam breuiauit cum ait. Traducta eſt getulis nec cæpit arena nocentes.

Gyas cum.y.græco ſcribitur: nomen fuit uiri troiani proprium.

Giarus cũ.y.græco ſcribiẽ: ĩſula ẽ parua: & una ex cycladibus ad quã noxii romãi dãnabanẽ: dicẽte Iuue.i.i.ſaty. Aude aliqoid breuibus gyaris & carcere dignũ Si uis eſſe aliquid. Dixit in plurali: ut hanc & ſimilẽ deſignaret hac & mycone: altera.ſ. & cycladũ inſula Dolon oras & littora circum Errãtẽ:ut dixit Vir.li.iii.æne. Pius arcitenens immo tãq͂ coli dedit:& contemnere uẽtos.

Gigãtes cũ.i. latino &.t.exili ſcribiẽ:dicũtur a poetis terræ filii ſine patre.quos quinta luna natos dixit:Vir.li.geor.i.& Oui.li.v.fa.addidit cũ pedibus ſerpẽtinis Qui cũ deos cælo pellere conarentur:a Ioue fulminari fuerunt.

Gigãtomachia cũ.i. latino utrobiq͂ &.t.exili atq͂ ch.aſpirato ſcribiẽ: dici põt gigãtũ μαχια.i.bellũ

Gillus cũ.i.latio & duplicato.l. ſcribiẽ: fuit uir tarentinus:de quo Hero.li.iiii.nõnũlla explicauit.

Gymnoſophiſtæ prima cũ.y.græco ſeq̃nte.m.& penultima cũ.i.latino ſcribiẽ: dictio eſt cõpoſita: ex γυμνος qđ eſt nudus:& σοφιςτης ſapiens. Nam teſte Pli.li.vi.nat.hiſto. fuerũt indoꝝ philoſophi: Alii dixerunt caldæorum: quos & dryiudas Laertius lib.primo De uitis philoſophorum obſcure & per ſnias philoſophati dixit: dicebantq͂ colendos eſſe deos:nil mali agendũ:& mortẽ contẽni oportere.de his meminit Luca.lib.iii.& Hieronymus in prologo bibiæ.

Gymnaſiũ cũ.y.græco ſequẽte.m.ſcribitur: locus eſt paleſtræ ubi nudi exercebanẽ: quod nonnunq̃ pro omni exercitio ac exercitii cuiuſque loco ab auctoribus capitur.

Gymnaſiarches prima cum.y.græco antepenultima.cum.i.latino.ultima cum ch.aſpirato. ſcribiẽ dici põt princeps gymnaſii.

Gyges cum.y.græco ſcribiẽ: Tres hoc noie dignos memoria cognominatos cõperi:Vnũ quem dixit Heſiodus ĩ theogõia cæli & terræ fuiſſe filiũ:Briareiq͂ fratrẽ. De quo Oui.in li.de triſtibus ait: Centimanũq͂ gygẽ ut ĩ dictiõe Briareus uidius. Aliũ lydium quem Plato paſtorẽ regis Lydiæ fuiſſe refert:q cũ die quadã ueniſſet ĩ nemus:coactus magnis imbribus ĩ quẽdã terræ hiatu deſcendit ubi equũ æneũ uidit:ĩ cuius lateribus fores eſſe cũ animaduertiſſet:illis apertis corpus hominis cõperit magnitudinis ĩuſitatæ:qui ĩ dexteræ digito aureũ a nullũ detinebat. Illũ ergo cũ detraxiſſet & digito ſuo ĩdueret:ad alios paſtores reuerſus ẽ:& cũ forte ãnulũ ad palmas reduxiſſet ꝑpẽdit a nemine ſeuideri ipſe autẽ cuncta uidebat. Atq͂ deide ãnulo reuoluto conſpiciebaẽ:oino:qua ſane opportunitate uſus reginæ ſtuprũ intulit. Qua poſtmodum adiuuate regẽ interfecit:& illo ſuſtulit quos ad regnũ ſibi obſtare arbitrabaẽ: unde beneficio ãnuli & reginæ rex lydiæ affectus ẽ. Tertius fuit puer quidã Cnidus: qui ab Horatio ĩ ſecundo carminum formoſiſſimus memoratur his uerſibus.
Vt pura nocturno renidet.
Luna mari cnidiuſue gyges.
Quem ſi puellarum ĩnſereres choro.
Mire ſagaces falleret hoſpites.
Diſcrimen obſcurum ſolutus.
Crinibus ambiguoq͂ uultu.

Gynæciu cũ.y.græco: ſeq̃ns cũ.æ.diphthõgo & penultima cũ.c.exili &.i.latino ſcribiẽ:locus e in ædibus ſolis mulieribus ad habitandũ datus Terentius in phormione: Vbi in gynæciũ ire occipio:puer ad me occurrit.& a γυναικων hoc ẽ a mulieribus deducitur.

Gynæconitus eodẽ modo ſcribiẽ:& idem quod gynæcium deſignare uidetur Aemelius Probus oſtẽdere ĩ procemio de excellentibus ducibus cum ait Materfamilias apud romãos primum locũ tenet ædiũ: atq͂ in celebritate uerſatur:quod multo ſit aliter in græcia. Nam neq͂ in conuiuium adhibeẽ niſi propiquorũ nec ſedet niſi interiore parte ædium quæ gynæcognitis appellatur.

Gynæcia eodẽ mõ ſcribiẽ: & poniẽ a nr̃is nõnunq̃ ꝑ bona dea:ut uidebimus in dictione Maia.

Gyndes cũ .y. græco ſcribiẽ: fluuius eſt q naſciẽ in mõtibus mãrianis:& fluẽs p dardaneos igrediẽ tigri:ut ſcripſit Hero.li.hi.i.De quo Seneca li.iii.de ira iqt:Cũ gyndes fluuius ſcdæ poſt euphratẽ magnitudinis cyri iperũ ueniẽtes cõtra babylonios itercipere: & qdá ex militibus ſũme dilectus regi eius moliẽs traſitũ rapacitate fluuii abſortus eẽt: rex iratus amicũ ulciſci ſtatuit:iurãs ut q nũc pclarũ eqtẽ uorauiſſet mox uix tigeret gẽua mulieris. Nec pagẽdo ſẽior bellũ idictũ hoſti cũ flumie geſſit ãno itegro cũ totis copiis gyndẽ fluuiũ per magnas deductum foſſas in quadraginta ſex alueos diſpartiuit:eo opere pdoctis foſſoribus ẽt euphratem longe ualidiſſimũ per loca uaria deriuauit. nomenq; tuum illi perdere fecit quare & babylonem hoſtiliter cæpit.

Gypſum cũ.y.græco ſcribiẽ:genus eſt calcis albæ q̃ facile cõglutinaẽ & idureſcit:unde ſine laboř ex illa ſigna formãtur:Iuue.in.ii.ſaty.Plena oĩa gypſo Chryſippi inuenies.

Gyrtone cũ.y.græco &.t.exili ſcribiẽ. nomen fuit urbis pelaſgicæ ſiue theſſalicæ.

Gyrus cũ.y.græco ſcribitur:& circuitum apud noſtros deſignat.

Hiſco cũ.i.latino &.c.exili ſecũdũ græcam litteraturã ſcribiẽ: fuit eo nomine Hamilcaris filius lõge prius q̃ punica bella fierent. Aliter fuit pater eius Haſtrubalis:qui cũ Scipione plurima bella geſſit.

Gytheus cũ.y.græco &.th. aſpirato ſcribitur. nomen fuit uiri proprium.

Glaphyrus cũ.y.græco ſcribiẽ dici põt latie feſtius.

Glauco cum.c.exili ſcribitur: fuit athenienſis philoſophus.

Glaucus cũ.c.exili ſcribiẽ:quo noĩe diuerſi cognomiati fuerũt.Nã unus de Potnia ciuitate fuit. q cũ ſacra Veneris phiberet:illa irata imiſſo furoř libidis eq̃bꝫ qbus ipe ferebaẽ:ab illis morſibꝫ ẽ dilaceratus:ut dixit Ser.ſup.iii.ge.ubi dixit Vir.Et mẽtẽ uenus ipa dedit: quo tpe glauci Potniades malis mẽbra aſſũpſeř q̃drigæ. Alter fuit piſcator:q cõ uerſus deĩde i deũ marinũ ardẽter amauit Scylla. de quo plena Oui.li.meta.xiii. Aliũ dixit He.li.hi.i.chiũ fuiſſe:qui primus ferri conſolidaturã adinuenit:Et aliũ i eodem li.rettulit Hippolochi filiũ: a quo reges apud iones nati ſunt.

Glyceriũ prima cũ.y.græco ſequẽs cũ.c.exili & penultima cum.i.latino ſcribiẽ : nomen fuit puellæ quod apud nos ſignificat dulcem amore.Nam cõponiẽ ex γλυκυσ:qď eſt dulcis &ερωσ amor: Et ſic quoq; p diminutionẽ adulatione amatoria a græcis prolatum:q̃q̃ & glycera repiaẽ. Mar.in.xi. Formoſam.glycerã amat lupcus.

Gloſa cũ unico.ſ.a noſtris ſcribiẽ.ſed a dictiõe græca traducitur: q̃ per geminum.ſ.ſcribiẽ : hoc eſt a γλοςςα q̃ ẽ lingua:eo quod uicem doctoris gloſſa detineat. Et inde gloſſema cum duplicato.ſ. ſcribiẽ quod Quintilianus i primo interp̃tatur:quaſi uoces minus uſitatas.

Gnomen cũ unico.m.ſcribitur:dici poteſt teſte Pli. lib.ii.natu.hiſto.umbilicus.

Gnatho cũ.th.aſpirato ſcribiẽ:nomen ẽ uiri ꝓpriũ ſed deductũ a γνατος quod eſt bucca uel maxilla: qua ille maxĩe explere cupiebat.Nã ob id ſic quoque paraſitus ille apď Terẽtiũ noiatus fuit.

Gnoſus cũ.g.ante.o.a pluribus ex nřis ſcribiẽ : ſed quia apud græcos hẽt.κ.quod i.c. noſtrũ tranſferri cõſueuit:ſcribũt aliqui cũ.c.uidelicet gnoſus & non cũ.g. Alii uero ob affiuitatem litterarum.κ.i g.conuerti dicunt: ut i ſequẽti dictione uidebĩus: fuit Cretæ ciuitas in qua Minos ut plurimũ habitare conſueuit:unde gnoſia deducitur.

Gobius cũ.b.littera teſte Priſciano &.i.latino a noſtris ſcribitur:q̃q̃ apud græcos.κ. ſcribatur qď i.c. a nobis cõuerti cõſueuit:ſed ob affinitatẽ litterarũ in.g.conuerſũ fuit piſcis ẽ uilis:de quo Iuue.i ſaty. Atticus eximie ſi cœnat inquit.Nec nullum copias cum ſit tibi globio tantũ in loculis : & Martia.i ultimo:Principium cœnæ gobius eſſe ſolet.

Gobryas cũ.y.græco ſcribitur:fuit teſte Hero li.hi. iiii.uir perſa nobilis: unus ex his q cũ Dario coniurarunt in magnum. Nam erat Darii Socer anteq̃ regnum Darius ipſe adipiſceretur: Vt idem Hero. oſtendit circa initium li.vii.hiſtoriarum.

Gonnus cũ duplicato.n.ſcribiẽ:fuit teſte Hero.lib. hi vii.urbs in ſupiori pte Theſſaliæ unde ad theſſaliam quiſpiam introitus comperitur:alius ſcilicet ab eo qui iuxta peneũ fluuiũ habetur.

Gorgias penultia cũ.i.latino ſcribiẽ:fuit teſte Qui. li.iii.de inſtitutione oratoria ſiculus natiõe & Empedocles diſcipulus.qn & Iſocratis atq; alioꝝ plurimum philoſophorũ & oratorũ p̃ceptor. Idem teſte Pli.lib xxxiii.natu.hiſto. hominum primus & auream ſtatuã & ſolidam delphis in templo ſibi poſuit:lxx.circiter Olympiade.tantus erat tradendæ oratoriæ artis quæſtus.

Gorogytion antepenultima cũ.y. græco & penultima cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ:fuit troianus Priami & Caſtianiræ filius formaq; & uiribus p̃ſtans: ut dixit Home.lib.viii.iliados.

Gorgones cũ unico.n.ſcribitur. fuerũt inſulæ i oceano æthiopico:in quibus meduſa cũ ſororibus regnabat:ut uidimus io dictione pegaſus.

Gortyna cũ.t.exili &.y.græco ſcribiẽ:fuit teſte Home. li.ii. iliados urbs cretæ pulchris cincta muris quã teſte Soli.lenæus p̃terfluit ãnis.p quẽ Europã tauri dorſo uſq; ad rã portatã ferũt:aq terra ps urbis cognoiata fuit : dicente Oui.lib.faſto. v. de illa loquẽte.Parſq; tuũ terræ tertia nomẽ habet iuxta Cortynã noſcunẽ calami ꝓ ſagittis aptiſſimi dicente Vir.li.xi.æneĩ. Spicula torquebat lytio gortynia cornu:Nam ab gortina gortynius & gortynia deducunẽ:ut idem Vir.in bucolico ait. Aut armẽta ſecutum Perducent aliq uæ ſtabula ad gortynia uaccæ.Nãq; ibidem aliquãdo fuiſſe armẽta Solis teſtatur Ser. Veꝝ modeiniores mutãtes g. io.c.nõ gortynam ſe Cortinam iam dicunt:ac ſcribunt:ut in ea dictione uidimus:Sed nos ſeruato. g.i antiquis & emendatiſſimis codicibus ſcriptũ cõperimus:ſane cortina abſq; aliq̃ aſpiratone &.i. latino aliud ſignificat ut ſupra uidimus.

Gracchus cũ duplicato.c. & ſecũdo aſpirato ſcribiẽ nomen eſt auis a uoce deductũ teſte Quintilia. in i.de inſtitutione oratoria:fuit ẽt cognomẽ clariſſimorum quorũdam romanoꝝ qui nõ mõ rebus

geſtis ſed eloquẽtia ꝑcipue claruerũt.dicente Hieronymo ſuper amos ꝓphetam:Oratores Liſiam & Hyperidẽ.Periclẽ & Demoſthenẽ:Grachos Catones Tullios & Hortenſios in cælũ laudibus ferũt poetæ:ſi epici ſũt Homeꝝ atq; Vir. ſi lyrici Pĩdaꝝ & Flaccũ crebro ſermone concelebrant.

Gradiuus cũ.i.latino ſcribit:non eſt uocabulũ græcum neq; latinum ſed trax quod bellicoſum deſignat & fortẽ:diciturq; latine mars:eo ꝙ maribus in bello præſit: ut dixit Varro de lingua latina cũ per uiros fiãt ꝑlia.Et dicitur filius iouis ex iunõe: Oui.uero dixit in.v.metamor.illum fuiſſe iunonis filium abſq; patre:ita ut cũ uideret iuno maritum iouem abſq; mulieres ſeruitio percuſſo capite emiſiſſe Mineruã armatam:ibat ipſa ad Oceanum q̃ſitura quo nam pacto & ipſa abſq; uiro parere poſſet:ſed itinere feſſa cũ forte ad hoſtiũ deæ Floræ uxoris Zephyri reſediſſet : a Flora interrogat quorſũ & qua de cauſa pergeret. Quod cũ didiciſſet Flora obtulit ſuffragari : ſi ioui forent tacita noĩa ſuffragantis .Promiſit id iuno ac iuramẽto firmauit.Mox docuit illã Flora ĩ cãpis olenis florem eſſe:quo:tacto repẽte ſine uiro conciperet.Quod iuno experta matrem concœpit:& deide peperit ferociſſimum & bellicoſum:qui bellorum deus eſt habitus:unde Flora ad
Naſonem loquens in.v.faſtorum.

Mars quoq; ſi neſcis per noſtras editus artes.
Iuppiter hoc & adhuc neſciat uſq; ꝑcor:& reliqua

ubi eandem fabulã proſequitur. Hunc Statius in li.Thebaidos dixit ĩ thracia tenere: ſedẽ : domũq; illius deſcripſit & familiam:cuius & Bellonã ſororem aurigã eſſe uoluit.huic romani teſte Ser. ſup primum æneidos duo conſtituere tẽpla.unum in urbe tanq̃ urbis cuſtodi alterũ extra urbem in uia appia portæ proximũ:q̃ſi pro republica pugnatori. idẽ mutuo amore dilexit Venerẽ uulcani cõiugẽ:de quo Oui. in.iiii.metamor.li.& circa finẽ li. ii.de arte:& ĩ primo de ſine titulo late ꝑtractauit: eundẽ dixit Home.in lib.ilia. ſemel uulneratum fuiſſe ĩ extremo lateris a Diomede & tanto uocis ſonitu exclamaſſe.q̃to alioum.x. milia periuiſſẽt. Quod lepidiſſime ĩ latinũ Carolus noſter Areti. in ipſum Martem inuehens traduxit : cum dixit.

Nec tibi iam ſemper proſunt crudelia bello.
Vulnera:nam repeto ſæpe tuliſſe uices.
Cum latus extremum cuſpis diomeda fixit.
Proh pudor atq; homini uulnera facta deo.
Tum quantũ exclamant hominũ bis milia quiq;.
Cum repetunt acri bella nefãda manu.
Tam magna terras complesti ac æthera uoce.
Vt tremerent danai dardanaiiq; ſimul.
Dicitur & xantus mediis exterritus undis.
Concuſſa eſt idæ:territus eſt ſimois.
Viſaq; rum uolucris tremulis petere aera pennis.
Rhœtei & piſces concaua ſaxa petunt.
Turbine de hinc cælo tendit ſic oblitus ille.
Sanguine diuino conſtitit ante deos.
Non hominum puduit.regi diuumq; parenti.
Dicere mortali uulnera facta manu.
Dicere nec puduit pedibus ſperaſſe ſalutem.
Nec mihi q̃ melius tardus inerſq; fores.
Iuppiter ipſe pater rabiem ſœuoſq; furores.
Increpat:& matri quod nimis ipſe places.
Quodq; tibi cordi bellum & diſcordia pugnæ.
Inuiſumq; ſibi non minus eſſe docet.
Heu quod tytide uulnus non altius actum.
Corq; ferox medium ruperit haſta tuum.

Quare & Iuue.in ſaty.Exẽplo quodcũq; malo ad Caluinum qui depoſito fraudatus fuerat inquit. Tu miſer exclamas:ut ſtẽtora uicere poſſis.Vel potius q̃tũ gradiuus homericus audis Iuppiter hæc.

Græcus cũ.æ.diphthongo &.c.exili ſcribit:fuit rex atticæ regionis:a quo græci dicti ſunt:ut dixit Ariſto.ĩ metheoris: unde græcia græcanicus & græcienſis deducitur . Sãe apđ græcos uarie locuti ſunt auctores : quod ex linguarum copia qua ſe plurimum iactãt prouenire neceſſe fuit:nam quinque apđ illos lĩguæ habent:quæ declinationibus nominum & uerborum ac litterarum quatũdã uarietate dep̃henduntur:ut attica æolica ionica dorica & κοινι.i.communis.

Grãmatica cũ duplici.m.&.t.ac.c.&.i.latio ſcribit: dici põt a nobis litteraria nã:deſcẽdit γραμμα ꝙ apđ nos ẽ littera:& teſte Quĩ. inemẽdate loq̃ndo atq; ſcribendo grãmatica cõſiſtit:ita ut litteræ ſuas cuſtodiũt uoces:& uelut depoſitũ reddãt legẽtibus.Quod uero ad ſignificate & ornate dicendũ aut ſcribendũ ſpectat:maiori cõperit artifici:q̃q̃ & a grãmaticis auſerri non debeat.

Granicus cũ unico.n.&.i.latino atq;.c.exili ſcribit: fluuius eſt phrigiæ in propõtidem iuxta cirycum cadens:de quo meminit Homerus circa initium lib xii.iliados.

Graphia cũ.ph.aſpirato &.i.latino ſcribit : dici poteſt a noſtris ſcriptura:quæ non ſolũ exarationem litterarũ:ſed cũ hoc etiam picturam quemadmodũ apud græcos ea dictio graphia ſignificat: unde ſcribo apud noſtros pro eo qđ ẽ pingo ab auctoribus noſtris ſæpe poſitũ fuit : Pli.li.xxxv. naturalis hiſtoriæ de Nicomacho pictore locutus ĩquit:ſcripſit & Apollinem & dianam deum Matrem ĩ leone ſedentem.i.pinxit:ſimiliter Iuue.in ſaty.Credo pudicitiam ĩquit Dacius & ſcripto radiat germanicus auro:hoc eſt picto.Quare & picturas legere dicimus:quemadmodũ & ſcripturas Vir.li.ænei. vi.Quin protinus nomẽ perlegerent oculis:& reliqua:& a graphia graphium cum.ph.aſpirato ſtilus dicitur:quo in ceris antiqui plurimum ſcribere coſueuerant : & idem zographia quaſi ζωων.i. a ialium pictura:unde Pli.eodem li.Dionyſius inquit nihil aliud qua homines pinxit:ob quod antropographos cognomiatus: qđ.th. aſpirato ſcribit :& ſignificat ανθρωπων.i.hominũ γραφια pictorẽ:uerum Aegypti ex animalibus eorum teſte eodem Pli.apud ipſos iuentã picturã prius qua in græciã trãſiret.affirmãt græci uero alii apud ſycionem: aliĩ apud corithios repertam oẽs ab umbra hominis linteis circũ ducta. Itaq; talem primam ſcripturã ſingulis coloribus cõfectam monochromaton dixerũt:quod cũ.ch.aſpirato &.t.exili ſcribit : & ſignificat μονον.i. unicum χρωματων.i. coloꝝ:quia unico tãtũmodo uidelicet umbratili colore pingebatur:in quo pingendi : genere teſte

Quintilia.li.xii.de inſtitutione oratoria claruerũt
polygnotus atq; Alaophon : quorum ut ait ſim/
plex color tã ſui ſtudioſos adhuc habet:ut illa ꝓ/
pe rudia ac uelut futuræ mox artis primordia ma
ximis qui poſt eos extiterũt pictoribus ꝓ̃ferant:ꝓ
prio quodam intelligendi:ut mea opinio fert am
bitu: Aut qđ romanos teſte eodẽ Pli. honos huic
arti mature contigit : ſiquidem cognomina ex ea
traxerũt ſabiæ clariſſime gentis princeps cogno/
minis ꝗ. Fabius ædẽ ſalutis pinxit: anno urbis cõ/
ditæ quadringẽteſimo quiquageſimo : q̃ pictura
ut idẽ pli. ꝑgit:durauit ad noſtram memoriam in
æde a Claudii pricipatu exuſta proxie celebrata ẽ i
foro æreri Herculis pacuuii poetæ dictura Ennii
ſorore geniti : hæc ille oſtẽdens : deinde hanc artẽ
ab honeſtiſſimis manibus non amplius fuiſſe ſpe
ctatam. ſed inter liberales ſemper habitã: & nunq̃
a ſeruis exercitã:ſed dignatio iquit præcipua Ro/
mæ icreuit Valerio Maximo conſule cũ: Meſſalla
princeps tabulam pictam ꝓ̃lii : quo carthaginẽſes
Hieronem in Sicilia uicerat:propoſuit in latere cu
riæ Hoſtiliæ anno ab urbe condita. cccexc. fecit
hoc idẽ &.L.Scipio tabulã quã uictoriæ ſuæ aſiati
cæ in capitolio poſuit poſt quos idẽ & nõnulli alii
fecerũt At i tabulis externis auctoritatẽ Ro.publi
cæ primus oium fecit.L.Mũmius cui cognomen
achaica uictoria dedit. Nã cũ i ꝓ̃da uẽdẽda rex At
talus ſexdeci li. Ariſtidis tabuã emere uellet: i q̃ li.
pater pictus erat:ꝓ̃ciũ miratus ſuſpicatuſq; i ea ali
quid uirtutis ꝙ ipe neſcire reuocauit tabulã:& de
inde i Cereris delubro poſuit. Quã primã picturã
externã Pli. ipe putauit Romæ publicatã : iuxta q̃
Iu. poeta locutus uideẽ i ſa. Atticus eximie cũ ait.

Tum rudis & graias mirari neſcius artes.
Vrbibus euerſis prædarum in parte reperta:
Magno ꝶ artificũ frãgebat pocula miles: Vnde li:
xxxvi. iquit idẽ Pli. uictoria Põpeii: de Mithridate
primũ ad margaritas gẽmaſq; romãos mores icli
nauit:ſicut.L.Scipiõis:& Cn.Manlii cælatũ argẽ/
tũ:& ueſtes attalicas & triclinia ærata: ſicut.L.mũ
mii ad corinthia & tabulas pictas.

Gryllus cũ.y.græco & dupli.l.ſcribiẽ quo noie uo/
catus ẽ Xenophõtis filius:q glorioſe ꝓ p̃ria occu/
buit:cuius laudes & epitaphia ut dixit Ari. inũeri
ſcripſeẽ. So. ẽt ſi Her. credius illius laudes. ſcripſit.

Gynia p̃ria cũ.y.græco & pẽultia cũ.i.latio ſcribiẽ:
fuit teſte He. li. hi. i. urbs i æolia:& i finibꝫ ioniæ a
gryneũ nẽus dici i ſequenti dictione oſtendimus.

Gryneum nemus cũ.y.græco ſcribiẽ:ſic quoq; di/
ctũ a grynia ciuitate Aſiæ i cõfinibus æoliæ & io/
niæ q̃ puto aliq̃do Clazomenam dictã. Nã de gry
nia loqẽ He. de Clazomene uero ait : Ser. ſup. iiii.
æneĩ lib. cũ apud Vir. dixiſſet ad Aeneã: Dido: Sed
nunc Italiã magnã gryneus Apollo: Italiã liciæ iuſ
ſere capeſſere ſortes: ubi dicit Ser. Clazomene ciui
tas ẽ i Aſia iuxta qua nemus ẽ gryneũ: ubi Apollo
cũ reuerẽtia magna coliẽ : & ſup æglogã q̃ inſcri/
biẽ Silenus: ait idẽ Ser. gryneõ nemus ẽ in finibus
ioniis Apollini cõſecratũ: At cõſtat gryneã i cõfi/
nibꝫ ioniæ eẽ: ut ſupra uidius. Vnde ait. ibidẽ Vir.
ad gallũ loquẽs de calamis quos illi dabant muſæ
His tibi grynei nemoris dicatur origo.

Ne qs ſit lucus quo plus ſe iactat Apollo. Nã in eo
dabantur manifeſta Apollinis reſponſa cui ꝓ̃fuit
Mopſus ipſius Apollinis filius ex Mãtone filia Ty
reſia uatis thebani natus: ut dixit Põponius li. i. de
quo Statius ſæpius i dubiis auditus laſõr mopſus
& ut Ser. ipſe ſup eãdẽ æglogã atteſtaẽ i hoc Cal/
chas & mopſus inter ſe cõtenderũt de peritia diui
nãdi: ſed a mopſo ſuperatus Calchas dolorẽ interiit
ut i carminibus. Euphorionis ſcribi dixit

Gryps huius gryphis declinatiõe græca:& in plura
li gryphes iacit:ut nõnulli ex noſtris hoc tpe gry/
pho gryphonis declinãt. Quoꝶ oium prima cũ.
y.græco ſcribiẽ:ẽ aial q̃drupedes & pẽnatũ: qđ in
hyperboreis mõtibus naſciẽ: & i oi pte corpis leo
eſt ꝓ̃ter allas & faciẽ: qbus aqlas repſẽtat : eſtq; hoi
bus & equis maxima ifeſtus: ut ẽt tetigit Vir. i bu
colicis: Iungentur iam gryphes equis.

Grypus cũ.y.græco & unico.p. ſcribiẽ dicitur naſus
gibbus ſeu aqlius: a gryphis ſimilitudie deductus

Hadrianus cũ aſpiratiõe pricipii.&.i.latio
in antiqs iſcriptiõibus ſemp ſcriptum cõ
peri. Nã apđ athenas ad fauces aquæ du/
ctus extra ciuitatis mœnia ad unũ milia
re litteris latinis ſic ſcriptũ cõperi. Imp. cæſar æli/
us Hadrianus Anto. augu. pius coſſ. trib. ii. pot. p.
p. aquæ ductũ inouis athẽis cœptũ a diuo Hadria
no patre ſuo cõſummauit: declinauitq;. At uero
Adrianus ſine aſpiratione nomẽ ẽ gẽtile ab Adria
urbe deductum: ſane dictio hadriana pro filia Mi
nois regis Cretæ: ut inſcii quidã moderni ſomnia
uerunt: nunquã cõperta apud antiquos & doctos
fuit. ut late uidimus in dictione Adriadne.

Hæma cũ.æ. diphthõgo ſcribiẽ: diciẽ apud nos ſan
guis: unde dictione æmilius forte deduciẽ : & ſi/
mili mõ aſpiraẽ. Sed nos aſpirationẽ abiecimus:
ut i ãtiquis iſcriptiõibus aſpeximus: de quo ſupra
in dictione æmilius late uidimus.

Hæmatites cũ.æ. diphthõgo & duobus.t. exilibus
atq;. i. latino ſcribiẽ: lapis ẽ ruboris ſãguinei: a quo
nomẽ aſſũpſit αιμα græce latine ſanguis dicitur.

Hæmorrois cũ.æ. diphthõ. & duplicaco.r. atq;. i. la
tino ſcribitur: dici poteſt a noſtris ſãguinatia : Nã
ab αιμα quod eſt ſanguis deducitur.

Hæreſis ſola prima cũ.æ. diphthongo & ultia cũ.i.
latino ſcribiẽ: dici poteſt a nobis optio ſeu electio.
Nã deducitur αιρουμαι qđ ẽ opto ſeu eligo: un/
de aphereſis quæ apđ noſtros ablatiuo dr̃ : & diæ
reſis quæ ẽ diuiſio: atq; ſynereſis quæ eſt diuiſoꝶ
coniũctio: a nõnullis uero ſecta hæreſis ipſa tradu
ciẽ. Cicero autem uocabulo græco utitur in para
doxis ſũ ait: eſtq; in ea hæreſi quæ nullum ſequi/
tur florem orationis.

Hæreſius cũ aſpiratiõe &.æ. diphthõgo ſcibiẽ : eſt
uiri probrium.

Hageſilaus cũ aſpiratiõe Pricipii &.i. latio atq; uni
co.l. ſcribiẽ : fuit rex lacedæmonius non poteſtate
ſed noie: quemadmodũ cæteri ſpartani reges crea
ri conſueuerãt : nã mos erat apud illos teſte Plu/
tarcho & Aemilio a maioribus lacedæmonis tra
ditus: ut duos ſemper haberẽt reges noie magis q̃
iperio: ex duabus familiis Prodi & Eriſthẽis: q pri
ceps ex progenie herculis ſpartæ reges fuerãt. ho/

rum ex altera in alterius familiæ locum fieri non
licebat. ita utraq; ſuum retinebat ordinem & pri/
mú quidẽ ratio habebaſ: q maxſus natu eẽt ex li/
beris eius q regnãs deceſſiſſet ſin is uirilẽ ſexũ non
reliquiſſet: tunc deligebatur qui proximus eſſet
ꝓpiquitate: p quem modũ mortuo Hagi rege fra
ter Hageſilaus ſubſtitutus eſt hic cũ a cæteris ſcri
ptoribus græcis tũ eximie a Xenophõte ſocratio
collaudatus ẽ: eo eni uſus eſt familiariſſime: geſ/
ſitq; ſtrenue plurima bella & religioſus in deos:
piuſque in patriam fuit qui & magiſtratibus obe
dientiſſimus.

Hageſipolis cũ aſpiratione pricipii & .i. latino utro
biq; ſcribiſ: fuit uir athenienſis de quo nonnunq̃
Plutarchus meminit.

Halcyones cũ aſpiratiõe principii & .c. exili atq; .y.
græco ſcribiſ: unde neceſſario dictionem hác aſpi
rari indicant poetæ: qui exilem cõſonantem ante
illá poſitá i aſpiratá cõuertũr. Theorc. in bucolicis
Χαλκυονες στερευντι τακυματα την Δελαλτα
ταν ubi dixit καλκυονεσ cũ .X. & nõ Χαλκυονεσ
cũ .κ. quod factũ eſſet ſi halcyones non aſpiraretſ.
Ná ibi και eẽ debuit ſed p ſubſeq̃ntẽ uocalẽ diph
thongus ipſa αι abiecta fuit: & .α. littera exilis &
ſimplex in .X. litterá aſpiratá ob aſpirationẽ ſequẽ
tis uocalis cõuerſa fuit: quẽadmodũ ſupra oſten/
dimus: Quare ſi non fuiſſet eius dictiõis pria aſpi
rata exilis & ſimplex .κ. remáſiſſet. Er ſũt aues teſte
Pli. li. v. natu. hi. paulo minores paſſetibus: hẽntq;
maiori ex pte pẽnas purpureas candidis amixtas:
collo gracili ac ꝓceto q̃s uideri cõtingit raro: quia
nunq̃ niſi circa ſolſticia & l brũa i q̃ oua deponũt
apparẽt Ná tũc quoq; medio fere hyemis i mari
ipſo nidificant: quo tẽpote ſi pontus undoſus fue
rit: ipſis ouis máſueſcit: Cadũtq; procellæ oẽs do
nec halcyones poſita oua foueát. Et cum ſeptem
dies ſint qbus educũt pullos: ſeptẽ alios adiũgunt
qbus ptus enutriát: de qbus Oui. li. xi. meta. dixit.
Perq; dies placidos hiberno tempore ſeptem.
Incubat halcyone pendentibus æquore nidis.
Tum uia tuta maris: uentos cuſtodit & arcet.
Aeolus egreſſu: præſtatq; nepotibus æquor.

Halicarnaſus cũ unico .l. ſequente .i. latino & .c. exili
atq; unico .ſ. ſcribiſ: deriuaſq; ab αλιος qd mari/
nũ idicat: & ſimili mõ aſpiraſ ciuitas ẽ maritima i
caria regiõe mioris Aſiæ argiuoꝝ colõia: ut Põpo
nius li. i. ſcripſit: i q̃ Mau. nobilis extat opus: ut in
ea dictione uidebimus.

Haliacmon cũ unico .l. & .i. latino atq; .c. exili ſequẽ
te .m. ſcribitur: fluuius eſt macedoniæ: ut teſtatur
Heſiodus in theogonia.

Halys cũ unico .l. & .y. græco ſcribiſ: fluuis ẽ q teſte
Pli. li. vi. natu. hi. oriſ. ex radicibus tauri mõtis &
defluens p Cappadociá: diſiũxit olim regna Lidiæ
a pſis: itẽ teſte Hero. inter paphlagonas uerſus bo
reá exiens: i euxinũ pontũ deſinit: de hoc locutus
Apollo ait Crœſus tranſgreſſus halym plurima
regna perdet.

Halizones cũ unico .l. & .i. latino ſeq̃nte .z. cõſonáte
ſcribiſ: populi ſũt paphlagonũ: ſic quoq; dicti te/
ſte Ari. ſop. v. ilia. li. qa undiq; a mari circũdantur
hoc ẽ ab υωοζωσται qd ẽ circundari & αλι mari.

Hamadryades cũ aſpiratio ne principii: & .y. græco
ſcribiſ: Ná cõboniſ ex αμα q; apd illos aſpiraſ: &
cũ ſit aduerbiũ ordinis ſignificat ſimul & Δρυσ
huius Δρυος qd ẽ quercus: hoc ẽ nymphæ. q̃ una
cum arboribus & naſcunſ & pereunt: & ponitur
ſpecies arboris pro genere.

Hamaxápeus cũ aſpiratiõe pricipii & .x. cõſonáte i
penultia ſcribiſ ps ẽ fluminis hypanis: q cũ fonte
xápeo amaro cõmixtus ẽ: ná cõponiſ ex αμα qd
eſt una & ξαμπευς quod nomen ẽ fontis callipo/
dum amara ſcaturigine infamis.

Hamilchar cũ .i. & .ch. aſpirato a græcis & emẽdatis
latinis ſcribiſ: licet barbarũ cũ qbuſdá ſequẽtibus
eẽ dicatur. hic cognomento Barca dictus ẽ: & fuit
Hannibalis filius: & pater alterius magni Hanni
balis: fuitq; carthaginẽſis i extremis primi pnni/
ci belli: & admodũ adoleſcẽtulus l Sicilia p̃eſſe cœ
pit exercitui: cũ ante eius aduentũ & mari & terra
male res gererenſ carthaginenſiũ: ipſe ubi affuit
nunq̃ hoſti ceſſit: neq; locũ nocẽdi dedit: ſæpeq; e
cõtrario occaſione data laceſſiuit: ſemperq; ſupe/
rior diſceſſit: ut polybius hiſtori. ãpliſſime oñdit.

Hamilcho ſimili modo ſcribiſ: atq; oia huiuſmo/
di barbara cum aſpiratione ſcribuntur.

Hannibal cũ duplicato .n. & .i. latio ſcribiſ: fuit car
thaginẽſis Hamilcharis filius q tãto cæteris duci/
bus prudẽtia p̃ſtare uiſus ẽ. q̃to populus romáus
cũctas gẽtes fortitudine anteibat: ná quãdocunq;
cũ eo populo cõgreſſus e i Italia ſemp diſceſſit ſu/
perior: & niſi ſuoꝝ ciuiũ iuidia debilitatus eẽt: ro/
máos uideſ ſuperare potuiſſe. Sed multoꝝ obtre
ctatio teſte Cornelio nepote deuicit unius uirtu/
tẽ. hic minor quinq; & uigiti ãnos natus iperator
factus ꝓximo triẽnio oẽs gẽtes Hiſpaniæ bello ſu
bægit: ialrũ pyreneũ tráſiit: & ad alpes poſteaq̃ ue/
nit: q̃ Italiá a Gallia ſeiungunt: quas nemo unq̃ cũ
exrcitu p̃ter Herculẽ tráſierat: ita itinera & loca la
pidoſa ſtrues cõburẽdo: & acetũ iniiciẽdo patefe/
cit ut ea elepanhtus oneratus ire poſſet qua antea
unus homo inermis uix poterat repere: & cũ iá ro
manos tribus p̃liis ꝓfligaſſet: pgens ide pligures:
& apœninũ tráſiliẽs peiebat Hetruriá: quo itinere
apd ea loca ubi nũc ẽ florẽtia: adeo graui oculorũ
morbo affeciſ: ut dextrũ pdiderit: uel ut alii dicũt
nunq̃ eo bene uſus ſit: Qua ualitudine cũ etiá pre
mereſ. Et getula ducẽ portaret belua luſcũ. C. flá
mineũ cõſulẽ apd ihraſumeũ cũ exercitu inſidiis
circũuẽtũ occidit: inde i Apuliá pgens maxia cla/
de romáos apd cãnas affecit: ſed tádẽ ſemp iuictus
cogiſ a ciuibus ſuis Italiá reliquere: & opẽ pſiæ af
ferre q̃ a. p. Scipione p̃mebaſ: a quo i Aphrica apd
zhamá deuictus dũ ꝓ reparatiõe acerime eẽt occu
patus carthaginẽſes bellũ cũ romanis cõpoſuerũt
deide cõgẽtibus romanis cũ i exiũli mitteref: ad
Antiochũ regẽ ſyriæ cõſugit: q cũ cõtra romanos
bella pararet: & Hãnibalis cõſilia ſperneret: quem
ſuſpectũ ſermões cũ Villio romanoꝝ legato apd
Epheſũ reddiderát: a romáis uictus Anthiochus
& ad pacẽ coaſtus Hãnibali ſignificauit illũ peti a
romáis: q cũ aufugiſſet ad Pruſiá regẽ Bithyniæ:
& eodẽ mõ eius regis cũ romáis res ꝓcederẽt non
illi ſimiliter romanoꝝ poſtulationẽ rex pſidus i

dicauit:ſed eum in romanorum manibus hoc eſt
Titi Quinti:qui ob eam cauſã uenerat : ut Hanni
balẽ Romá captiuum duceret : ita tradidit ut uix
tẽpus ſumendi uenenum: quod in annullo regio
more gerebat:ei ſupereſſe poſſet:q quidem annu/
lus ut dixit Iuue.fuit cãnarum uindex ac tanti ſan
guinis ultor & ſequiẽ.Idemens & ſæuas curre per
alpes. Vt pueris placeas:& declinatio ſias hoc eſt il
lis pueris : qui i rhetorũ ſcolis Hannibalis geſta ꝓ
declinationis ſuæ materia aſſumere conſueuerant
deceſſitque teſte Aemilio probo anno ſeptuage/
ſimo uitæ ſuæ.

Harmonia cũ aſpiratione pricipi &.i.latino ſcribiẽ:
dici poteſt a noſtris concẽtus ſeu magis ꝓporcio/
nalitas.Nã deſcẽdit ab αρμοζω qđ eſt coapto:fuit
ẽt feminæ nomen quæ filia fuit gelonis ſyracuſagæ
regis:& uxor Themiſtii ſyracuſani:quæ deinde ut
oĩs ſtirps regia tolleretur occiſa fuit.

Harmodius ſimiliter ſcribitur : & nomen fuit uiri
proprium.

Harmodotus cũ.t.exili ſcribiẽ : nomen fuit poetæ
de quo nõnunq̃ plutarcus meminit.

Harmonides cũ.i.latino ſcribiẽ: fuit troiãus quem
teſte Homero libro.v. iliados ꝓcipuo quodá amo
re Minerua dilexerat:ideoq; nihil eum fugit: q; ſa
brili arte effici poſſit : is iter alia quæ fabre fecerat
naues illas Alexandro ædificauit:quæ fuerũt ma/
lorum oĩum quæ troianis cõtigerunt caput: per/
niciofas quidem ac mortiferas:ut cæteris troianis
ita ipſi ædificatori : quia deorum monita non in/
tellexiſſet.

Harpilace cum unico.l.&.i.latio atq;.c.exili ſcribiẽ:
fuit filia Harpali regis Thraciæ & amazonum re
gina:ut dixit Ser.ſuper primum æneidos . hæc cũ
ſenem patrem captum audiuiſſet a getis : congre
gata multitudine ſubito impetu perrexit & patrẽ
liberauit: quod tetigiſſe uidetur Vir.lib.ænei.i.cũ
ait. Vel qualis equos threiſſa fatigat Harpalice uo
lucremq; fuga ꝑuertitur hebrum.

Harpaſa cũ.unico.ſ.ſcribiẽ:oppidum eſt i Aſia iux
ta quod teſte Plin.lib.ii. naturalis hiſtoriæ cautes
ſtat horrenda uno digito mobilis : ea ſi toto cor/
pore impellatur reſiſtens.

Harpe ſimiliter aſpiraẽ:fuit enſis falcatus:quo uſus
eſt Perſius:unde Lucanus: Arpem alterius mõſtri
iam cede rubentem:& ab αρπαζω quod eſt rapio
nomen accepit.

Harpya cũ diphthõgo:&.y.græco &.i.latino com/
pacta ſcribiẽ:ſed aſpirandam eſſe oſtendit Heſio/
dus in theogonia cũ dixit ηυγο ζιουσ εαρπυιασ
ita ut cum debuerit eſſe.τ.ſimplex ſiue exili pro/
pter aſpirationẽ ſequẽtis dictiõis ɔuerſum fuit i.θ.
quod ẽ aſpiratũ per modũ quẽ in ꝓceptis explica·
uimus:unde & uerbum a quo deriuatur ſimiliter
aſpiratur:ut αρπαζω.i.rapio:& ponuntur a poe/
tis latinis tres.ſ. Aello Ocypete:& Celeno.ab Ho/
mero uero additur quarta.ſ.Thyella.

Harpalus cum aſpiratiõe & p unicũ .l.ſcribiẽ : no/
men eſt proprium ab αρπαζω deductũ: fuit regis
Cyri ꝓfectus:a quo teſte Iginio đducti fuerũt: qui
ex terra phocide fugati ſũt & quidam alii ueliam
in agro Lucano reſederunt:unde uelinus dictus ẽ
portus:pars maſſiliam cõdiderunt:poſt annũ am/
plius ſexcenteſimum poſtq̃ Aeneas in Italiam ue/
nit:ex quo rep̃hẽdit Virgilium Iginius : qui in.vi.
Palinurũ inducit portum hunc Aeneæ denomia
re & ſimiliter nonnullis aliis i locis:quæ correctu
rum Virgi.extimat:ut diffuſe gellius lib.x.noctiũ
atticarum pertractauit.

Haſtrubal cũ.t.exili a græcis & nõ cũ.d.ut nõnulli
ex nr̃is conſueuerũt ſcribiẽ: frater Hãnibalis fuit.

Heautõtimerumenon pria aſpiraẽ:& reliquæ oẽs
ſine aſpiratione ſcribũtur:& ſunt octo ſyllabæ eã
græcam dictionem apud nos deſcribẽtes:q̃ Teren
tii unica comœdia inſcribitur ; ſignificatq; ſeipſũ
cruciantẽ:de quo ſane in ea comœdia ptractat: nã
cõponiẽ ex hac dictione εαυτον:q̃ apud illos aſpi
raẽ ia initio & ſeipſum deſignat: atq; τιμορουμε
νον:quod ſignificat cruciantem:quia participiũ ẽ
huius uerbi τιμορουμαι:quod eſt uidicor & cru
cior:Sane repperi ſæpius ab antiquis:quibuſdam
grãmaticis inductam eiuſmodi inſcriptionẽ cum
participio in datiuo: pro quo nos quandoq; abla/
tiuo utimur:uidelicet τιμωρουμεν hoc ẽ i ſeipſo
uindicante ſeu cruciante hocq; plerũq;.

Hebdomada cũ aſpiratione principi : & unico.m:
ſcribitur: dicitur a noſtris ſeptimana : nã deriuaẽ
ab εβδομοσ:quod apud illos aſpiratur : & apud
nos ſeptimum ſignificat.

Hebenum ſimiliter aſpiratur.& cũ unico.n.ſcribiẽ
idq; Herodianus de orthographia atteſtatur: ar/
bor eſt q̃ in india naſcitur. Virg. libro heorgico.i.
Sola india nigrum fert habenũ:nam eius lignũ te
ſte Plinio libr. xii. naturalis hiſtoriæ nigri ſplẽdo
ris ac iucundi eſt:accendi Fabianus negat:uriẽ:ta/
men odore iucundo:ac Herodotus etiam in Ae/
thiopia comperiri dixit i cuius tributi uice regibꝫ
preſidis centenas phalãgas tertio quoq; anno pen
ſitaſſe æthiopas cum auro & ebore prodidit: eſt/
que generis neutri & fœminini : neutri qdem ut
Vir.Sola india nigrũ fert hebenum:fœminini ue/
ro ut Luca.Qui.hebenus inquit mareotica.

Hebe abſq; diphthõgo ſcribiẽ:dicitur a poetis Iu/
nonis filia ſine prẽ.Nam cum grande conuiuium
Apollo i domo patris Iouis Iunõi nouercæ paraſ/
ſet & ipſa auide lactucas comediſſet agreſtes factũ
eſt:ut ex illis grauida fieret cũ uſq; i id tempus ſte
rilis perſtitiſſet:peperitq; deinde Heben : quæ qa
formoſa erat ab ipſo Ioue pincerna cõnſtitura ẽ:&
dea iuuẽtutis dica ta:quæ deinde cũ ſemel i deorũ
conuiuio pocula miniſtraret: & caſu intertam ca
deret: ueſteſq; ſubleuarentur:ita ut obſcœna diis
monſtraret:idignatus Iuppiter eã ab officico amo
uit:& eius loco:ganymedem rapiẽs ſubſtituit po/
ſtremo Herculi i numero deoꝝ iam aſſumpto cõ
iunx datur:de quo Seneca i octauia iquit deus alci
des poſſidet Heben : nec Iunonis iam timet iras:
cuius gener eſt qui fuit hoſtis: & Iuuenalis in ſaty
ra Exẽplo quodcunq; malo ait. Nec puer iliados
formoſa nec herculis uxor Ad cyathos.

Hebæus cũ.æ.diphthongo in penultima ſcribitur.

Hebrus tam a nr̃is q̃ a græcis aſpiratur fluuius eſt
trachũ celeberrimus qui Ariſtotelis teſtimõio li.
ii.meteororũ ex mõte pindo naſcitur. Seruius ue

ro ex Oeagrio fluuio patre Orphei qui etiã ex eo/
dẽ monte pindo naſcitur profluere dixit : qđ Vir.
tetigiſſe uidetur libro georgico.iiii.cũ ait:Oeagri/
us hebrus:& quia odryſſii montis niues eum plu
rimum augẽt:frigidiſſimum etiam reddunt qua
re dixit Virgilius in gallo.Si amore æſtuantes fri
goribus mediis hebrũq; bibamus nos tũc quoq;
refrigerari non poſſe:fuitq; in illo proiectum Or/
phei caput & lyra.

Hecate cũ unico.c.exili atq;.t.abſq; aſpiratione ſcri
bitur: ponit̃ pro Diana: ſiue Luna ſeu Proſerpina
Nam hecaton apud græcos cẽtum ſignificat : quẽ
numerum finitum pro infinito ei antiqui ob mi/
rabilem potentiã tribuebant:quod tetigiſſe uidet̃
Virg.li.æneι.vi.cum ait Voce uocans hecatem cæ
loq; ereboq; potentem:ubi dicit Seruius hecate ꝓ
ſerpina dicta eſt:aut quod centũ uictimis placetur
prout Menelaus conſtituit:aut quod centũ annos
errare faciat inſepultos.

Hecatombe ſimiliter ꝑ unicum .c. exile atq;.t. ſine
aſpiratione ſcribit̃:ſacrificiũ erat centum bouum
ut in ꝓcedenti uidimus dictione Iuuena. in ſatyra.
Natali coruine die:Exiſtunt q promittunt hecatõ
bem:quaſi hecaton.i.centum βουσ: quo uocabu
lo utitur & Homerus.

Hecatompylon cũ.c.&.t.exilibus atq;.y.græco ſcri/
bit̃:dici põt latine centum portaꝝ: πυλον.n.por/
tarum deſignat.

Hector cum.ct.exilibus ſcribit̃:fuit regis Priami ex
Hecuba a poetis oĩbus cantatiſſimus.

Hecuba cũ unico.c.& illo exili ſcribit̃fuit regis Pria
mi uxor:quã Homerus Dimãtis filiã dixit: idq; te
tigiſſe uĩ Oui.li.xiii.meta.cũ ait.Ergo aliis latraſſe
dimantida flebile uiſum eſt. Euripides uero nõ di
mantis ſed Ciſſei regis tharcum fuiſſe dixit:quẽ ſe
cutus Vir.li.ix.ænei.dixit Ciſſeis ꝓgnans ignes eni/
xa iugales:uidelicet cũ pepererat Paridem : quia ꝓ
gnans ſomniauerat ſe accenſam facẽ parere q̃ pa/
triam totam inflãmaret:fuitq; ſtatura grãdi : & ui
rili aĩo:pia & benigna:ſed amiſſo uiro patria & no
biliſſimis filiis:in canem conuerſa ponit̃ ab Oui/
dio lib.xii.meta.

Hedera cum aſpiratione & abſq; aliqua diph.ſcribi
debet arboris eſt genus aliis arboribus uel muris
inſidens:& ab εδραζω quod eſt colloco uel ilideo
deducit̃:& nõ ab hæreo uerbo latino:ut quidã pu
tauerũt:cuius primã diphtongũ habet & naturali
ter producit̃:& hedera primã corripit . hanc teſte
Pli.lib.xvi.na.hiſto.negauerat Theophaſtos naſci
in Aſia:nec in india niſi ĩ mõte mero: quare Alexã
drum ob raritatẽ ita coronato exercitu ob uicto/
riam ex India rediiſſe exẽplo liberi patris cuius dei
ut ille inquit:& tunc adornãt thyrſo galeas quinẽt
ac ſcuta thraciæ populi ĩ ſolẽnibus ſacris teſte feſto
i tutela liberi patris eſſe putabat̃ : qa ut ille iuuenis
ſemp:ita hæc uirens: uel qa illa oĩa ſicut ille mẽſes
hoĩum illigat:ſed pgit Plinius inimica arbor ſatis
oĩbus:ſepulchraq; ac muros rumpẽs : ſerpentium
frigori gratiſſima : ut mirũ ſit illam ĩ honore ullo
habitam.huius ut in ſequentibus ille idem oſten
dit:ſpecies ſunt tres:eſt enim candida & nigra he/
dera:tertia uocatur hellix & ianum: ruruſus & hæc
ſpecies diuidunt̃ in alias:quoniã eſt aliq̃ fructu tã/
tum candida : alia & folia ſimili modo & nigra ali
cui ſemẽ nigrum alii crocatũ cuius coronis poetæ
utunt̃ foliis minus nigris : quã quidam myſiam:
alii bacchiam uocant:hellix uero fructum non gi
gnit:eſt & alia rigẽs hedera:q̃ ſine adminiculo ſtat
ſola oĩum generũ:& ob id uocata cyſſos:de qua in
ea dictione uidimus:& alia e diuerſo nunq̃ niſi hu
mo repens dicta chamecyſſos:ut ẽt ĩ ſimili dictiõe
uidimus:at uero Seruius ĩ bucolicis dixit nigra ãt
uel alba hedera nõ ex foliis ſed in ligno cognoſcit̃:
& infra ſubdit Plinius hedera mira prodit̃ natura
ad experienda uina:ſi uas fiat e ligno eius uina trã
fluere:ac remanere aquã: ſiqua mixta fuerit : eadẽ
teſte eodẽ Plini.in eodẽ libro ſi terat̃ lauro uel lau
rum conterat:ignem admodum ſilicis & ferri cõ
cipit:ſane coronabantur hedera poetæ:cum in cer
taminibus ex idicum ſententia approbati fuiſſent
ut inuentum epigrãma apud Hiſtonium frenta/
norum oppidum ſaxo inſculptum his uerbis idi
cat.L.Valerio pudenti .L.F. hic cum eſſet annorũ
xiii.Romæ certamine ſacro Iouis capitolini luſtro
vii.clatitate ingenii coronatus eſt inter poetas lati
nos oĩbus ſententiis iudicum : huic plebs uniuer/
ſa municipiũ hiſtonienſiũ ſtatuã ære collato decre
uit : ideo & de ſeipſo dixit Ouidi. in .viii.de põto.
Tempora ſacrata mea ſunt uelata corona.
Publicus inquito quam fauor ĩpoſuit:ſed q; ex he
dera coronarẽtur oſtendit Vir. in bucolicis cũ ait.
Paſtores hedera creſcentẽ ornate poetam Iuuena/
lis in ſatyra.Et ſpes & ratio inquit Qui facis ĩ par/
ua ſublimia carmi acella . Vt dignus uẽias hederis
& imagie macra.& perſius ſimiliter.Quoꝝ imagi
nes lãbunt hedere ſeq̃ces : & hoc ſiue a ſimilitudie
ꝑpetui uiroris:ſiue qa libero patri hoc ẽ Baccho ſa
crata ſit:& poetæ ut bacchãtes ĩſanire dicant̃ : ſiue
ut alii dicũt:qa ex una pte folioꝝ hedere uiridior ẽ
quo famæ æternitas indicat̃ : ex altera pallor quia
poetas ipſos ex ſtudioꝝ labore conſeq uidebat̃ :ut
Perſi.in.i.ſaty.En pallor ſeniũq;.Iuue. ſimiliter de
poetis q ipe mecœnatis florebãt locutus inqt.Tũc
utile multis pallere & uinũ toto neſcit̃ decẽbri ita
que cũ triũphãtes duces lauro corõarẽt̃: & Augu.
nõ ſolũ dux ĩclytus:ſed poeta clariſſimus fuerit:in
qt ad illũ Vir. Atq; hãc ſine tpa circũ.Inter uictrices
hederã tibi ſerpere lauros: ſunt & qui uelint nõnũ
quã poetas etiam myrto fuiſſe coronatos: ut inge
nii accumen:& ſcriptoꝝ odor denotari poſſet.

Hegeſippus abſq; aliqua diphthõgo &.i.latio atq;
duplicato.p.ſcribitur : nomen eſt uiri proprium.

Hegeſias abſq; diphthõgo &.i.latino ſcribitur:fuit
unus philoſophus cyreniacus:q copioſe diſputa/
uit de bono mortis : alter fuit ſtatuarius qui teſte
Qui.i.xii. duriora & tuſcanicis proxĩa effingebat

Hegeſipyle antepenultima cũ.i.latio: & penultima
cum.y.græco ſcribit̃: fuit teſte Herodoto li.vi.hi
ſtoriarum holori regis Thraciæ filia:quam Mil/
ciades athenienſium dux accepit.

Helectrũ cũ unico.l.&.ct.exilibus ſcribitur : græcũ
uocabulũ eſt ab ηλιοσ qđ ẽ ſol deductũ : ut uide/
bimus in dictione heliades:& eſt ſuccus ex arbore
pinei generis profluens : & ob id a latinis ſuccinũ

appellatum:a cuius coloris ſimilitudine puto eam
mixturã helectrũ dici: quæ ex parte quadã auri &
argenti conſicitur:dicente Plinio libro.xxxiiii.na/
turalis hiſtoriæ:aurum ĩ quo quĩta argẽti portio
eſt: helectrũ uocatur:& ſi quintam portionem ex
ceſſeris incudibus non reſtit:& ut pergit eſt etiam
helectro auctoritas Homero teſte:q Menelari re/
giã auro helectro argento ebore fulgere tradit Mi
neruæ templum habet lyndos inſula rhodiorum
in quo helena ſacrauit calicem ex helectro.

Helicon abſq; diphthongo & cum unico.l.atq;.i.la
tino &.c.exili ſcribitur:unus eſt ex iugis parnaſi:q
& alio nomine cyrrha dictus eſt:fuitq; Apollini ſa
cer:ut in dictione parnaſus uidebimus.

Helios cum.e.abſq; diphthõgo & unico.l.atq;.i.la/
tino ſcribitur:dicitur a noſtris Sol: & ĩde heliades
heliogabalus & plura alia deducuntur.

Heliogabalus cũ ſimplo.l.atq;.i.latino ſcribitur:fu/
it naturalis filius Antoni Caracallæ:illiq; eo tpe ex
Semiamira forſiſſima fœmina apud phœnices ge
nitus quo pater eius ſeuerus cũ parthis bellum ha
buit:hic cum adoleſcentulus eſſet.factus eſt ſacer/
dos Solis apũ phœnices unde. Heliogabali cogno
mẽ adeptus eſt.Nam helios ut diximus:ſol ẽ:& ga
balus teſte Seruio ſuperſeptimũ æuei.illius ꝓpriũ
nomẽ fuit:uel ut alii dicũt lĩgua phœnica ſacerdos
deinde artificio matris ad ĩperiũ apud Antiochiã
aſſumptus ẽ interſecto.ſ.Macrino:q ſirmata iã pa/
ce cũ parthis libidinoſe cũ illa uiuebat.Quaſ ad ur
bẽ ueniens Heliogabalus a ſenatu ĩpetrauit:ut ma
ter ĩ ordine ſenatorio locaref:q̃ prima fœmina in
eo ordine fuit:ut hæc & reliquã Heliogabali ſpur/
ciſſimam uitã Helius lãpridius petractauit.

Heliopolis cũ ſimplo.l.&.i.latino utrobiq; ſcribif:
ciuitas eſt Aegipti:quæ a græcis teſte D odoro ſi/
culo Thebæ dicitur:huius ciues teſte Herodoto li
bro hiſtoriarum.ii.apud ægyptos omnium ſapi/
entiſſimi habenf altera eſt in Cilicia patria Cri ſip
pi ſtoici : ut oſtendit Solinus cũ de Cilicia tractat.

Heliadee cum unico.l.&.i.latino ſcribitur:patrony
micum e fœmininũ ductum ab helios q ẽ Sol. Nã
ſorores dicuntur Phæthontis:quæ fraterna fune/
ra iuxta eridanũ deplorãtes cõuerſæ dicũf ĩ alnos
dicente de illis Virgilio in ſileno: Atq; ſolo proce/
ras errigit alnos:uel ĩ populos:ut dixit Ouidi. q̃ ſa
ne arbores ut aiunt cũ ſol torrẽs Iunio Iulioq; mẽ
ſibus cancrũ atq; leonẽ attingit æſtu ualido ſiſſis
corticibus ſuccum ſui liquoris ĩ eridanũ fluuiũ ia/
ciũt:qui cum ĩ lapidẽ obduref electrum dicicitur
quia Sol helios appellatur:& illud ex ui ſolis origi
nem ducere dicũt:unde Oui.li.met.ii.Stillataq; ſo
le rigeſcũt De rãis electra nouis: q̃ lucidus ãnis Ex
cipit:& nuribꝫ mittit geſtanda latinis:hocq; prius
græci poetæ fere omnes dixere ut Aeſchilus: po/
lyxenus:Euripides:Satyrus & Nicander:quod ſa/
ne dictũ ut ait Pli.lib.xxxvii. naturalis hiſtoriæ fal
ſũ eẽ Italiæ teſtimonio patet:ubi electrũ naſci nũq̃
compertũ eſt:quare infra ſubdit certũ eẽ gigni in
inſulis ſeptentionalis oceani:& a germanis appel/
lari gleſſum:ob quod noſtris unã earꝫ inſularum
gleſſalaria ẽ appellata:Germãico Cæſare ibi claſſi
bus rem gerente:& ſubdit:Naſcif ãt defluente me
dulla ex arboribus pinei generis: ut gũmi in cera/
ſis : reſina in pyris errupti humoris abundantia.
Denſatur rigore uel tpe aut mari cũ ĩtumeſcens
æſtus rapuit ex ĩſulis:& ĩfra ſubdit.arboribꝫ ſuccũ
ẽt eẽ priſci noſtri credidere.ob id ſuccinũ appellan
tes ſed famã rei priſcis poetis teſte eodẽ Plinio ſece
re proximæ pãnoniæ id accipientes circa mare ha
driaticũ:& pado ennexa fabula fuit: quia trãſpada
noꝝ agreſtes fœmiæ ſuccina decoris gratia maxi/
me geſtare cõſueuerant:ac ẽt hodie obſeruant: ue
rum cũ ex illis ꝓcioſa pocula ſuccauarenf:dixit Iu/
uenalis ĩ ſatyra: Si te propoſiti : Ipſe capaces helia/
dũ cruſtas & inæq̃les berillos :uidelicet ob ſculptu
ræ artificiũ:uel ob aliaꝝ gemmarum ornamenta
nam ut ſubdit Birrho ut multi gẽmas ad pocula
trãſſert digitis:q̃s ĩ uagina frõte ſolebat Ponere ze
lotypo iuuenis prælatus Hiarbæ regi mauritãiæ
cui iuuenis Aeneas ꝓlatus fuit: de quo Virgilius li
bro æneidos.iiii. Aſt illi ſtelatus iaſpide fulua enſis
erat.& reliqua q̃ hunc Iuuenalis locũ explanant.

Heliotropia cum.i.latio utrobiq;: &.t. exili ſcribif:
herba eſt quæ admotũ ſolis conuertitur: & com/
ponif ab helios:quod eſt ſol: & τροπη conuerſio:
ab aliquibus heliotropium ſcribitur.

Helichryſios cum.ch.aſpirato ſequente.y.græco in
eadem ſyllaba ſcribitur : ſecũdum nonnullos: flos
eſt : q teſte Pli.li. xxi.natu.hiſt.habet folia auro ſi/
milia:& tenue cauliculum grãdeq; ſed durũ:& cõ/
ponitur dictio ex ἑλιον qui eſt Sol:& chryſos auꝝ
quaſi aureus flos eẽ uideatur:& propterea rectius
ſcribitur ſine aſpiratione in principio.

Heleus cũ unico.l.ſcribitur.nomen fuit Bacchia ci/
uitate Helidis:ubi plurimũ honoratus fuit tractu

Helicopis cũ unico.l.&.i.latino utrobiq; atq; .c. exi
li ſcribitur nomen fuit nymphæ.

Helena cum aſpiracione principii & unico.l.ſcribi/
tur:habetq; apud græcos accẽtum in penultĩa quẽ
teſte Seruio ſup.viii.æneidos commutauit in pri/
mã:de quo in dictione proſodia cauſã uidebimus:
fuit filia Tindari ex Leda.quæ teſte Gorgia ex ſua
admirãda pulchritudine uiſa eſt filia iouis : quam
pr mo uirginẽ Theſeus rapuit:ſed itacta fratribus
reſtituta fuit:nupſit deinde Menelao:& uiro abſcẽ
te a Paride iterũ rapitur:poſt cuius mortẽ nupſit
Deiphobo fratri paridis : tantem poſt Troiæ ex/
cidium redditur Menelao: qui nauem cum illa
aſcendit patriam petiturus.ſed acti tẽpeſtatibus n
ægyptũ ad regem quem Homerus polibum uo/
car deuenere:unde deſcendentes.atq; octo ãnis er/
rãtes:ut teſtis Euſebius in patriam tandẽ reducti
ſunt lõge aĩ mortuo Agamẽnone:& illis forte die
bus Aegiſtho. Sane ex antiquis græcis ſcripſere nõ
nulli illam nequaquam a Paride raptã fuiſſe : ſed
aliam cauſam troiãi belli extitiſſe: quod .ſ. Hercu
lem quærentem illam olim raptã a Theſeo & pro
theo regi Aegypti cõmendatam ſuſcipere uolue/
rũt:ad quam petẽdam Menelaum ad Aegyptum
poſt bella troiana profectũ ferunt: hocq; ex relatu
porphyrii ĩ quibuſdam gloſulis ſuper Homerum
accæpit: Sed q̃ ſupra diximus poetæ omnes græci
quos legimus latiniq; confirmant eandẽ fuiſſe im
mortalem ex lõga ætate computare uoluit Serui/

us ſuper ſecundum æneidos dicens cõſtare fratres eius cũ argonautis: fuiſſe argonautarũ: uero filios cũ thebanis dimicaſſe: quoꝶ iterũ filios cõtra Troiam bella geſſiſſe: ſed utcũq res fuerit: rettulit Iſocrates illã ſenio iam cõſectam: & in rugas faciẽ cõtractam: ꝑ ſpeculũ inſpiciẽtẽ uiros illos fortes: ſeu heroas & ſemi deos: ut uerbis Homeri loquar longo riſu ridere cõſueuiſſe: q pro tam caduca tãq fallaci re tanto ardore ac ꝑtinacia depugnaſſent non n. ob aliud pugnaſſe ab Home. dicunt qa reſtituta Helena ſe receſſuros ꝓmittebãt. Oui. uero illã fleuiſſe dixit: cũ ait li. xv. metamor.

Fert quoq; ut in ſpeculũ rugas conſpexit aniles.
Tyndaris: & ſecum cur ſit bis rapta requirit.

Helenius cũ unico. l. & . i. latino ſcribit: flos dr̃ teſte Pli. li. xxi. na. hi. ex lachrymis Helenæ natus: & iõ i Helena iſula ut ait laudatiſſimus ẽ ãt frutex humi ſe ſpargẽs drodãtalibꝫ ramulis folio ſimili ſerpillo

Helcus cũ. c. exili ſcribit: id eſt qđ a nõnullis ex noſtris hulcus ſcribitur.

Helorus cũ unico. l. ſcribit: fluuius eſt Siciliæ teſte Pli. li. iii. natu. hi. q cãpis ut Nilus ſup ſundit: dicẽte ẽt Vir. l. iii. ænei. Exupero ꝓpigue ſolum ſtagnãtis helori.

Helops cũ unico. l. ſcribit: piſcis eſt: quẽ teſte Quintiliano li. v. de inſtitutione oratoria ali ſcarum noſtro mari nõ ducas: unde Columella li. ix. ait pamphylio profundo & nec alio paſci.

Heliſabet cũ unico. l. & . i. latino atq; . t. exili i fine ſcribit: nomen hebrææ fœminæ proprium.

Hellin cũ duplicato. l. & . i. latino ſcribit: fuit Ariſtarcho teſte ſuper decimũ odyſſeæ Deucalionis filius a quo græci hellines uocitati fuerunt: ut uidebius in dictione Pyrrha.

Hellas cũ duplicato. l. ſcribit: regio eſt: de q̃ i dictiõe attis plene uidius: & teſte Pli. li. iiii. na. hi. ab Iſthmi anguſtiis icipit: a nr̃is appellata Græcia. ſic quoq; a græco rege: q prius i illa regnauit: a cuius filia uocata ẽ Attis: deĩde ab Helline Deucaliõis & Pyrrhæ filio dicta fuit Hellas: ſed nos antiqus nomẽ ſeruamus: ac græciam dicimus.

Helle huius helles cum duplicato. l. ſcribimus: fuit Athamãtis argiuoꝶ regis filia: & Phryxi ſoror: ut uidebimus in dictione phyxus.

Helleſpontus cũ duplicato. l. & . t. exili ſcribit: mare eſt illud ſtrictum: quod a Tenedo uſq; ad propontidem uergit ad helle denomiatũ: ut uidebimus i dictiõe phryxus: & inde helleſpõticus & helleſpontiacus: Vt Vir. li. geor. iiii. helleſpontiaci ſeruet tutela Priapi.

Helleborũ cum duplicato. l. ſcribit: herba eſt medicinalis: q̃ plurima naſcit in y Anticra iſula ut in ea dictione uidius: & uocat teſte Pli. li. xv. nat. hi. apđ italos ueratrũ: ſunt q̃ teſte AuloGellio li. xvii. duæ eius ſpecies coloris iſignes cãdidi & nigri: q i ſente neq; in uirgultis: ſed in radice dignoſcunt: de quibus plura ſcribunt.

Hellix cũ duplicato. l. & . i. latino ſcribit: genus ẽ hederæ: ut in ea dictione uidimus: q̃ apud nos lubricum indicat.

Hemis cũ aſpiratiõe pricipii & . i. latino ſcribit: apđ nos traducit: ut plurimũ ſemis: nã græce ſcribit ἡμισ cuius aſpiratio in. ſ. noſtrum conuerſa fuit & ultima littera abiecta.

Hemicyclus componit ex hemi qđ eſt ſemis & cyclus abſq; aliq̃ aſpiratione & . y. græco: qđ eſt circulus: quaſi dimidius ſit circulus.

Hemina cum aſpiratione principii & . i. latino ſcribitur: genus eſt uaſis quo uinũ uel frumentũ uendebat: & ab hemis deſcendit qđ eſt ſemis: quaſi media ſit ſextarii: quod Gellius lib. tertio noctium atticarũ oſtendiſſe uidet: quum de dimidio & dimidiato loquens inquit ſi ſextario hemina fuſa ẽ nõ dimidiatũ ſextarium fuſum dicendum eſt ſed dimidium. Perſius in ſecunda ſatyra: Fregerit heminas arreti ædilis iniquas: unde accentũ detinet i penultima & inde heminaria q̃ſi mediocris dici põt Quintilia. libro ſexto de inſtitutiõe oratoria. Fabius maximus incuſatus Auguſtæ cõgiarioꝶ quæ amicis dabãtur: exiguitatem heminarium eſſe dixit: ſane cõgiarium id uini eſt: qđ a pricipe aliquo doni gratia in populũ dat: eſt etiam meſura quædam: ut Paulus iuriſconſultus de fundo iſtructo & inſtrumẽto legato oſtẽdit cũ ait: itẽ urnæ æreæ: & congiaria ſextaria.

Hemiſpæriũ cum. i. latino utrobiq; ſcribit: dicit a noſtris media ſpæra.

Hemiſtichos cum. i. latino utrobiq; & . t. exili atq; ch. aſpirato ſcribitur: dicitur a nr̃is medius uerſus: nã στιχοσ græce latie uerſus dr̃: ſed i neutro poſuit. Ser. ſup. i. geo. cũ ait. & ẽ Vir. hoc hemiſtichon unum de multis: unde etiam a multis hemiſtichium nuncupatur.

Heniochus cũ. i. latino & . ch. aſpirato ſcribit: dicit a noſtris auriga.

Heracleus cũ. c. exili & . e. i penultima ſcribit: nomẽ fuit nonnullorum imperatorum romanorũ cõpoſitũq; eſt ηρα quod ẽ Iuno: & κλεοσ gloria: q̃ſi Iunonis ſit gloria.

Hera cũ. e. abſq; diphthõgo & unico. r. ſcribit: dicit latine iuno: quo uocabulo etiã antiquiores noſtri uſi ſunt: ut Ennius in oratione Pirrhi cũ captiuos romanis reddidit. Ferro non auro tandem certemus utrinq;. Vos ne uelit an me regnare hera qui due ferat ſors uirtute experiamur.

Heraclea cũ. c. exili ſcribit: & cõponit ex hera quæ eſt iuno & cleos gloria: quo noie plures urbes cognominatæ fuerũt. nã una eſt i radicibus montis Oetæ in plano poſita: quã Aſaris flumẽ afluit: ut oſtendit Liuius libro quinto de bello macedonico alia fuit i Propõtico: quæ prius Perinthus uocabatur: & ut quidam ferunt ab heraclio conſtantinopolitano imperatore heraclea cognominata fuit: in hac fuit amphitheatrũ unũ ex ſeptẽ ſpectaculis orbis: alia fuit in põto boeticoꝶ colonia: alia in Italia in finibus campaniæ.

Heraclides cũ. c. exili & . i. latino ſcribitur: fuit heracleotes philoſophus ex ponto & filius Euthyphonis fuit uir diues q athenas ꝓficiſcẽs Speuſippum primo audiuit: & licet ẽt pythagoreoꝶ fuerit auditor: Platonẽ tamẽ imitari ſtudebat: molliori ueſte utebat: fuitq; adeo tumens: ut attici non ponticum ſed ponticum uocarent: fecit dialogos plures & tragedias: Sunt q aſſerant illum patriã a tyrãno

liberaſſe:eo.ſ.necato:ut teſtaꝛ Demetrius Magneſius:ꝗ inſup addit draconē illum nutriuiſſe: & cū iam moriturus eēt iuſiſſe cuidam ex neceſſariis:ut corpus occuleret:draconem lectulo ſupponeret ut putareꝛ ad deos migraſſe: quo facto efferentibus: Heraclidem ciuibus eūq̃ laudibus ꝓſequentibus: draco clamore audito ex ueſtibus prodiēs multos perturbauit:poſtea manifeſta ſunt oīa. Idem de illo hippotus rettulit. Fuere heraclides quattuordecim:primus hic ipſe. Secundus cōciuis huius: qui pyrrhicas nugas cōſcripſit. Tertius camāus ꝗ perſica quinq̃ libris abſoluit. Quartus cumāus orator ꝗ artes rhetoricas ſcripſit. Quintus alexādrinus. Sextus itidem alexandrinus ꝑſicarū proprietatū ſcriptor. Septimus dialecticus Bazileites: ꝗ cōtra epicurum ſcripſit. Octauus medicus iceſium. Nonus medicus tarentinus empericus. Decimus poeta ꝗ ꝓcepta cōſcripſit. Vndecimus ſculptor phocenſis. Duodecimus argutus epigrāmatum ſcriptor. Decimuſtertius magneſius ꝗ mitridatia ſcripſit. Quartuſdecimus ꝗ de aſtrologia libros cōpoſuit.

Heraclitus cū.c.&.t.exilibus atq̃.i.latino ſcribiꝛ: fuit Epheſius philoſophus Bliſonis:ſiue ut alii dicūt Heratonis filius: hic teſte Laertio iter cæteros elato aīo fuit:& oēs cōtemnens dicebat Homerū dignum ut de certaminibus eiiceretur:colaphiſq̃ cæderetur:nec aliquem audiſſe ferunt ſed ꝑ ſe oīa didiciſſe de repub.& de theologia diſſeruit: & librū illum ī templo Dianæ repoſuit obſcure ſcriptū: ut ſoli docti intelligerent: ne ſi uulgo tractareꝛ fieret cōtēnibilis:noluit ad Darium Hyſtaſpis filiū & regem Perſarū accedere: ꝗ eum benigniſſime ꝑ epiſtolam conuocabat:seceſſit deinde ī montes & ibi olera comedēs:decidit in morbū ītercutis: quare ī urbē rediens ſciſitabat medicos per ænigmata: an poſſet ex imbre ſiccitatē facere:illis nō intelligentibus ītroiens in ſtabulū bouinū: & ſe ſimo bubalino obruens:credēs illo calore poſſe humorē exſiccare interiit:ſexageſimū annum agens: fuitq̃ teſte Hermippo ſepultus in foro. Quinq̃ fuerūt Heracliti:primus hic ſecundus poeta lyricus:tertius halicarnaſeus uir elegās quartus leſbius ꝗ macedonū ſcripſit hiſtoriā:quintus ridiculus uit.

Hercules cū.e.exili & unico.l.ſcribiꝛ:& interꝑtatur ἥρας.i.iunonis κλέος gloria:q̄ſi illa ꝑſequēte magnam gloriā ſit cōſecutus:& dr̄ a poetis oībus iouis ex Alcmena filius apud Trycinthiam urbē natus & educatus:& ut dixit Macrobius libro ſaturnaliū:non exiſtimes Alcmenæ apud Thebas boeas natum ſolū uel primū Herculē nūcupatū: imo poſt multos atq̃ poſtremos ille hac appellatiōe dignatus ē:honoratuſq̃ hoc noīe.qđ multa fortitudine nomē dei promeruit Varro ēt cū nominaſſet quadragita tres Hercules adiecit poſtea ꝙ oēs qui aliqđ fortiter feciſſent Hercules uelut appellatiuo noīe dicti fuerunt. Sec huic ꝗ iouis filius dictus fuit:cūcta poetæ abſq̃ aliorꝫ differētia tribuūt: itaq̃ eius laudes & duros mille labores diuinæ. Vir.lib. viii.æneī.proſeqtur:Vt pria nouercæ.

Monſtra manu geminoſq̃ ꝑmens eliſerit angues.
Vt bello egregias idem deſiecerit urbes.
Troiamq̃ œchaliamq̃:& ſubdit:Tu nubigenas inuicte bimembres.
Neleum pholeūq̃ manu:tu creſia mactas.
Prodigia.& uaſtum nemeæ ſub rupe leonē: & reliqua qbus Martia.li.iiii.epigrāmatū alia ſuperaddidit dicens.
Si cupis alcidæ cognoſcere facta prioris.
Diſce:lybin domit:aurea poma tulit.
Peltatam ſcythico diſcuſſit amazona dono.
Aeripidem ſyluis ceruam:ſtymphalidas undis.
Abſtulit a ſtygia cum cane uenit aqua.
Fœcundam uetuit reparari mortibus hydram.
Heſperias tuſco lauit in amne boues.

Hercynii cū.c.exili ſeqnte. y.græco atq̃.i. latino in penultima ſcribiꝛ:populi ſunt teſte Herodoto uetus pelaſgorum colonia.

Hercynia eodē modo ſcribi exiſtimo: ſylua ē teſte Pomponio mella in Alemania maxima:quæ dierū.lx.iter occupans:ut maior aliis ſyluis quæ ī germania ſunt ita notior.

Hermagoras in initio aſpiraꝛ:Sane maiores noſtri non in as ſed in.a.finiebant:ut Cicero in rethoricis & ī Bruto Hermagora ſeper ſcripſit:quia teſte Quinti.non temere maſculina græca i.a.atq̃ i.s. littera exire recto caſu patiebātur:unde ab ātiquorū plæriſq̃ Aenea & Anchiſa ſcriptū fuiſſe dixit: & Pelia pro pelias apud Celium legebatur:& apđ Meſſallam bene fecit Euthia:fuit itaq̃ Hermagoras rhetor græcus:& teſte Quintiliano circa finē tertii libri de inſtitutiōe oratoria:uir qdā ſubtilis: & in oibus admirandus.

Hermes cū aſpiratione principii ſcribiꝛ: diciꝛ a noſtris Mercurius:quia mercibus præeſſe aſſeriꝛ ſed proprie interpres traduciꝛ. Virg.lib. æneidos.iiii. Nunc etiam interpres diuum ioue miſſus: & ut Cotta pontifex apđ Ciceronem de natu. deorum oſtendit quinq̃ fuerunt Mercurii:quorum quattuor ꝑ ordinem enumeratis qntū eum fuiſſe dixit A quo ſit Argus occiſus:ob eāq̃ cām in ægyptū ꝓfugiſſe tradidit:a quo apđ eos prius āni mēſis:hoc ē ſeptēber nomē accæpit. Idē oppidū cōdidit:qđ ēt nūc græce hermopolis:hoc ē Mercurii ciuitas nūcupaꝛ:ꝗ tā & ſi hō fuit antiqſſimus:tamē & inſtructiſſimus in oī genere doctrinæ:adeo ut ei multarū rerꝫ & artiū ſcia Trimegiſtro:hoc eſt ter maximo cognomē iponeret ſcripſitq̃ libros multos ad cognitionē diuinarꝫ rerum ꝑtinens:ꝗ adhuc apud græcos extāt & quorꝫ magnā ꝑtem ergo ꝑlegi.

Hermaphroditus cū.ph.aſpirato.i. latino &.t. exili ſcribiꝛ:fuit Mercurii filius ac Veneris: ex quorꝫ noībus cōpoſitū ipſe nomē habuit: nā hermes ut uidimus eſt Mercuri.& aphros ſpuma.i.Venus:q̄ ex maria ſpuma nata dr̄.de quo Oui.li.me.iiii. ait Et pater & genetrix amborꝫ nomē habenti. quin oēm illius explicat fabulā: & iā pro eo qui utrūq̃ ſexū habet accipi cōſueuit.

Hermenia cū.i.latino ī penultima ſcribiꝛ: dr̄ a noſtris interpretatio:& inde perihermenias hoc ē de interpretatio liber quidā Ariſtoteles inſcribitur.

Hermione cū aſpiratiōe pricipii &.i.latino ſcribiꝛ: fuit Menelai filia ex helēa cōiuge:q̄ puellula adoleſcētulo horeſti Agamēno.filio deſponſata fuit:ſed cū Aegiſtus regiā Agamēnonis occupaſſet & Ele

ctræ induſtria eius manus euaſiſſet horeſtes ut ret tulit Sophocles i Electra cōceſſit il'lā Aegiſtus Pyrrho filio Achillis: q deinde ab horeſte interfectus: ut oſtendit Vir.in.iii.æneí.illam ad ſe reduxit.

Hermus cū aſpiratione priucipii ſcribiť: fluuius eſt lydiæ teſte Seruio:q arenulas aureas ducit:dicente Vir.lib.geor.ii.Atq̧ uero turbidus hermis & teſte Herodo.li.i.apud ſardis fluit:q̄ ciuitas fuit i lydia: & Crœſi regio:ut in ea dictiōe uidebimus.

Herne cū aſpiratione principii ab antiq̄s ſcriptū cōperi:nec græcū eſt:ſed teſte Seruio ſuper.vii. æneí. ſabinū uocabulū:q a græcis originē habuerūt: & ſ dicat ſaxa:unde hernici mōtes.i.ſaxoſi dicunť Vir. uero ad maiorē exp̄ſſionem iquit:hernica ſaxa colunt:quos diues anagnia paſcit.

Heros cū aſpiratione principii ſcribiť : & itelligitur apud nos uir fortis & ſemideus:hoc ē plus hoie detinens:ut ait Heſiodus:ex quo herois patronymicū uoce & declinatione fœmininū deduciť Oui.li.ii.de ſine titulo.Tu quia tam lōga es ueteres heroidas æquas.

Herodotus cū aſpiratiōe pricipii &.t.exili ſcribiť fuit hiſtoricus græcus olbus p̄ferendus:cuius hiſtoriam magna cū uoluptate ſemp legi:nā teſte ēt Quinti.eſt dulcis candidus & diffuſus ſcripſitq̧ hiſtoriā ſuā teſte Pli.li.xii.na.hiſto.āno urbs Romæ trecenteſimodecimo.

Heroſtratus cū aſpiratione & reliq̄s ſine aſpiratiōe ſcribiť:& ualet interp̄tari heros exercitus : fuit uir ſceleſtus & ignauus: q ut nomē memoria ſceleris ppagaret:icendiū nobiliſſimæ fabricæ tēpli epheſiæ Dianæ manu ppria ſtruxit : ſicut ipſe cōfeſſus eſt uoto adipiſcendæ famæ latioris:quo die Alexāder magnus natus ē.poſt Romā cōditā anno trecenteſimo octogeſimoquito. ut ānotauit Solinus qđ poſtmodū ut idē refert epheſii ad cultū auguſtiorē reformauerūt Democratæ architecto.q alexādriā i ægypto iuſſu alexādri meatus fuerat:ut late de illo Vitruuius in pœmio lib.ii.de architectura:ſcripſit.

Herſillia cū.i.latino utrobiq̧ ſcribitur : fuit Sabina Romuli uxor.

Heptamemeris uel heptimemeris mutatiōe.a.in.i. latinū cū aſpiratione & .t. exili ſcribiť cæſura q̄dā eſt cum ſyllaba naturaliter correpta i uerſu pducit qđ fieri ſolet in principio quarti pedis uel ſeptimæ ſyllabæ:ſi tres ſpondei p̄cedant:quaſi ſeptima dicať diuiſa ps.nā ab επτα quod ē ſeptem: & μεριζω quod eſt diuido componitur.

Heptaporus cū aſpiratiōe pricipii:&.t.exili ſcribitur fluuius fuit Troiæ : ut oſtēdit Hōe.circa initiū libri.xii.iliados:nam componitur ab επτα quod eſt ſeptem & πορος meatus.

Heſiodus cū aſpiratiōe principii & .i. latino ſcribitur fuit poeta antiq̄ſſimus Dii filius ex Pycimide uxore:qui cū æoles cumæi eſſent:& paupertate nimia eo in loco grauarenť:relicta patria ad ſacram uicum boeticoꝝ cōfugeruńt:ut græci oēs Heſiodi expoſito atteſtanť:& ſubdit cū oues patris i parnaſo monte depaſceret:raptus a muſis ex lauro heliconis coronatus: & poeta ab illis cōſtitutus ē qđ Oui.li.fa.vi.tetigit cū ait.Ecce deas uidi; nō quas præceptor arandi: Viderat:aſcræas cū ſequeretur oues:& Vir.in buco.ad Gallum.

Dixerit hos tibi dant calamos:an accipe muſæ.
Aſcræo quos ante ſeni:quibus ille ſolebat.
Cātādo rigidas deducere mōtibus ornos: & ut dixit Pli.lib.xiii.natu.hiſto primum ipſe fuit: qui de agricultura metrice ſcripſit:quē ſecutus Vir.ait li. georgi.i.Aſcræumq̧ cano romana per oppida carmen.ſcripſitq̧ etiam ex his . quæ habemus theogoniam .& aſpida.Hūc fuiſſe temporibus Homeri oſtendit gellius ex epigrāmate.quod apud heliconem i tripode muſis Heſiodus ipſe dicarat : cui ut dixit Quinti. datur palma in illo mediocri genere dicendi:quod intelligo apud græcos: nam iudicio meo ſupereminet Virgi.

Heſperus cū aſpiratiōe pricipii ſcribiť ſtella ē ſerotina:ut Virgi. in ultimo bucolicorum tetigit cū ait: Venit heſperus ite capellæ & illa eadem quæ diciť ueſper: idem li.i.georgico.Quid ueſper ſerus uehat:qn & ueſperugo ab aliquibus noiať: ut Plau. nec ueſperugo nec uirgiliæ occidunt.a quo deductum:ē uocabulū ueſpa & ueſpilio p his q funerādis corpibus officiū gerūt:nam ut ait Feſtus: non ſic ab eo paruo uolatili dicunť. ſed qa ueſptino tēpore eos efferūt:qui funebri pompa duci propter inopiā nequeunt : ut Martia.Qui fuerat medicus nūc ē ueſpillo diaulus.ſimili mō & ueſpilio quia ueſpe uolet.Rurſus & illa eadē excogitata ſtella a Pythagora primū fuit: quæ ante ſolē oriri conſpiciť:& quæ tunc quoq̧ Lucifer nominatur:ut Virgili.in Damone naſcere præque diem ueniens age lucifer almū.q græce φωσ φορος dř : a nobis ēt nō nūq̄ iubar trāſferť: eo q̧ eius ſplendor in modū iubæ leonis diffundať:fuit ēt cognominatus heſpus Atlantis fr̄:a quo q̄ nūc hiſpania: tūc quoq̧ heſpia dicta fuit:qn ab eodē italiā heſperiā fuiſſe antiq̄tus noiatam graii auctores atteſtanť.

Heſperides cū aſpiratiōe principii &.i.latino ſcribiť fuerūt teſte Seruio ſup.iiii. æneí. Virgilii Atlantis filiæ.Lactātius uero grāmaticus ſup.ii. thebaidos dixit illas filias fuiſſe heſperi fratris atlantis qđ ēt ipſum nomē idicare uř: hæ a poetis amœniſſimū uiridariū cuſtodire:cū inſomni dracone dicebanť in quo aureæ erant arbores aurea mala tenentes: q̄ teſte Ouidio lib.metamor.iiii.quia Temis predixerat a quodā nato iouis diripiēda eē. Atlas pomarium montibus circūſpexit.Sed tandem hercules ad illa rapiēda ab Euryſtheo miſſus occiſo dracone aurea mala tulit:dicente Luca. li.ix. ubi de hoc horto plura locutus eſt.

Abſtulit arboribus precium memoriq̧ laborem.
Alcides paſſuſq̧ inopes ſine pondere ramos.
Retulit argolio fulgētia poma tyranno . Sane de horto & dracōe qđ fidei ratio attulerit:teſte Solino hoc ē flexuoſo iq̄t meatus æſtuariū ſerte mari: adeo ſinuoſis latetibus tortuoſum:ut uiſentibꝰ pcul lapſus anguineos fracta uertigine mētiatur:& hoc hortos appellauere circūdat:unde pomoꝝ cuſtodē interp̄tantes ſtruxerūt iter ad mēdaciū fabulandi:cū ut pgit iſula ſit: q̄ p̄ter arbores oleaſtris ſimiles:& arā ſacram herculi nihil aliud p̄ferat:quo ppaget uetuſtatis memoriā:idē Pli.lib.natura.hi

ſto.v.& Martia.lib.vi.rettulerũt. Alii uero putant
ouium greges ibidem fuiſſe: q̃ purpuream lanam
producentes:ab hercule rapte fuerũt & cũ
græce latine ouis dicat̃:occaſionem fabulæ de ma
lis aureis dediſſe perhibent: dicẽte Ouidio ĩ ꝑnoia
to lib.iiii.de Atlante.

Mille greges illi totidẽq; armenta per herbas.
Errabant:& humum ĩ uicinia nulla premebat.
Arboreæ frondes auro radiente micantes.
Ex auro ramos ex auro poma regebant.

Heterõ cũ aſpiratione principii & .e. abſq; diphthõ
go atq;.t.exili ſcribit̃:dr̃ a noſtris alterum atq; reli
quum & ut q̃dã putant deductũ ẽ cæterum ita ut
aſpirato in.c. noſtrũ iuxta ſimilitudinẽ ſcripturæ
cõuerſa ſit:& ob id cæteꝝ ac cætera abſq; diphthõ
go ſcribẽda eẽ cuius cõtratium conſuetudo longa
obſeruauit.

Heteroclitum cũ.c.&.t.exilibus atq;.i.latio ſcribit̃.
dici põt a noſtris quaſi alternæ declinatum : nã ex
ετεροσ & κλιτον declinatũ componit̃.

Heterogenus uel heterogeneneus eodẽ mõ ſcribit̃:
& cõponit̃:dici põt alterius generis.

Herruria cũ aſpiratiõe principii &.e. abſq; diphthõ
go atq;.t.exili &.i.latino ſcribit̃ ꝓuincia ẽ italiæ: q̃
& ſi aliq̄bus terminis apud antiq̄ſſimos deſignaba
tur:ab herruſcis tamẽ & latinis altero termĩo deſi
gnata fuit dicẽte Liuio li.i.ab urbe pax inter hetru
ſcos & latinos ita cõuenerat : ut herruſcis latiniſq;
albula quẽ nũc tyberim uocãt finis eẽt . hæc Liui.
unde Seruius ſup.xi.æneí. id Virg.exponẽs hetru
ſciq; duces: eq̄tumq; exercitus oĩs ait hetruria dcã
q; eius fines protenſi ſunt uſq; ad primã ripã tybe
ris:& ſubdit:nã heteron eſt alterũ:& oros finis uo
catur:hæc ille:at cõſtat heterõ cũ aſpiratiõe ſcribẽ
dum eẽ ſed ut ait Seruius. Roma antea unã tantũ
tyberis ripã tenebat:ut Iuue.Imperii fines tyberi
num uirgo notauit:ut uidſus ĩ dictione chloelia.

Hexameron cũ aſpiratione pricipii &.i. latino ſcri
bit̃.ut.ſ.more græco dictio ipſa teſonat : licet ubi
nos.i.latinũ græci η.habeãt q̃d i.e. noſtrũ cõuerti
cõſueuit:ſignificatq; apud nos ſex dieꝝ nã cõpõit̃
ex ἑξ q̃d apud nos dici ſex:& ημερον dieꝝ:inter q̃s
cõpoſitas dictiões a cã euphoniæ iterponitur.

Hexametrum ſimiliter cũ aſpiratione &.t. exili ſcri
bit̃.nam componit̃ ab ἑξ quod ẽ ſex: & metro mẽ
ſura:quaſi ſex pedum.

Hexagonũ ſimili mõ aſpirat̃ & cũ.i. latino ſcribit̃:
dr̃:quaſi ſex anguloꝝ.

Hyas cũ.y.græco ſcribit̃: fuit filius Atlantis ex Ae
tra de quo ĩ ſequenti dictione uidebimus.

Hyades cũ.y.græcõ ſcribit̃ : fuerũt quinq; Atlantis
filiæ quas ex Aethra ſuſceperat:fuit Oceani & Te
tyos filia:& ante illas Hyam filiũ uirilis ſexus:dicẽ
te Oui.lib.faſto.v.

Nondũ ſtabat atlas humeros oneratus olympo.
Cum ſatus eſt forma conſpiciendus hyas.
Hunc ſtirps oceani maturis menſibus æthra.
Edidit & nymphas:ſed prius ortus hyas.

Hic cũ ſemel uenaret̃ a læna interfectus eſt quẽ ſo
rores adeo fleuerunt . ut oẽs quinq; occubuerint
a quo hyades cognominatæ ſunt:ut teſtis Muſæ
us poeta græcus:q̃ deinde miſeratione deꝝ in cæ
lum:tranſlatæ in ore tauri collocatæ fuerunt dicẽ
te Oui.li.faſto.vi.

Poſtea lux hyades taurinæ cornua frontis.
Euocat & multa terra madeſcit aq̃.

Quare ab υει
uerbo græco.q̃d latino eſt pluo.Cice.li.ſecũdo de
natura deoꝝ uerſus teferẽs arateos illas dictas pu
tauit has ſuculas latine appellari dixit Seruius ſup
primum æneidos:unde Tullius Tyro.M. Cicero.
libertus in his libris : quos de uſu & ratione liguæ
latinæ ſcripſit:adeo inquit ueteres romani litteras
græcas neſciuerunt :& rudes græce linguæ fuerũt
ut ſtellas quæ in capite tauri ſunt propterea ſucu
las appellarĩt:quod ea græci υαδασ uocant tanq̃
id uerbum latinum græci uerbi interpretamentũ
ſit quia græce υεσ ſues latine dicantur : ſed υαδασ
inquit ουκαπο τουυων.i. non a ſuibus ita ut nři
opici putauerunt : ſed ab eo quod eſt υειν appel
lantur:nã cum oriũtur & occidunt:tẽpeſtates plu
uias largoſq; imbres cient.Pluere autem græca li
gua υειν dicit̃.hæc ille : nõnulli uero eas corrupte
hædos uocãt:at ſeptem aliæ ſorores dictæ fuerũt
pleiades:ut in ea dictione uidebimus.

Hiacynthus ab aliquibꝯ & accuratiſſimis græcis ſic
ſcriptũ cõperi: uidelicet cũ aſpiratione principii &
i.latino penultia cũ.c.exili &.v. græco : ultima cũ
th.aſpirato. Et qui huiuſmodi ſcripturã cõfirmãt
cõpoſitionẽ trahunt ex hia dictiõe dolẽtis:& cyn
thus qui eſt Apollo a cyntho monte dictus: hoc ẽ
Apollinis querela quã de amato puero:quẽ ille di
ſco agente borea interfecit:& in florem ſic dictum
conuerſus fuit:in quem ſimili modo Aiax cum ſe
ipſum interfecit conuerſus ſcribitur a poetis : q̃d
tetigiſſe uidet̃ Oui.li.metamor.xiiii.cum ait. Lit
tera cõmunis mediis pueroq; uiroq;.ſ.hiacyntho
& aiaci iſcripta ẽ foliis:hæc nois illa querelæ:hoc ẽ
nois Aiacis & q̃relæ Apollinis . ſed cũ in eiuſmo
di foliis nõ perpendat̃ aſpiratio ipſius.i.latini: ſed
ſolũ ſit.a.poſt.i.&.i.poſt.a.hic uidelicet ιαια uolue
erũt q̃dã ſcribendũ eẽ ut uidimus: ſe ſine aſpiratio
ne principii:quã utiq; ſcripturã nõnulli ex accura
tis græcis obſeruantes cõpoſitionẽ eſſe dicunt:exi
on quod eſt uiola & cynthos Apolline quaſi uiola
ſit Apollinis:ĩ quã Amatus puer conuerſus eſt. at
alii plures comperiũtur : q eius dictionis primam
cum.y.græco aſpirato ſignantes : penultima cũ.c.
exili &.i.latino deſcribunt : uidelicet hiacynthus
cuius ſane compoſitionem aut deriuationem ſe
cũdum eã ſcripturã nõ noui:& hæc hactenus de il
lius orthographia.Sane ex illo hiacynthus deriua
tur q̃d accẽtũ detinet in penultia dictãte regula q;
oĩa deſinẽtia ĩ tinus:ita ut deriuata a primitiuis.t.
litterã cõtrahũt ꝓducũt penultimã ut ueſpta ueſ
pertæ ueſpertius.Conſtans conſtantis cõſtatinus:
clemens clementis clementinus & reliqua q̃d ſi.t.
primitiua ipſa nõ detinẽt: corripiũt penultimã de
riuat iua.ut cras craſtinus:diu diutinus:ſero ſero
tinus:clam clandeſtius mutatiõe.m.i.n. ob ipſius
d.litteræ conſequentiam.

Hyena prima cũ.y.græco penultĩa cũ.y.diphthon
go ſcribitur. animal eſt quadrupes. quod creſcit ĩ
aphrica:ut oſtẽdit Herodo.li.hiſt.iiii. de quo Pli.
multa lib.viii.naturalis hiſtoriæ rettulit:iter quæ

ſcribit alternis ãnis maſculũ eſſe & fœminã: quod Ouidi.lib.metamor.xv. prius tetigerat: cum ait.
Si tamen eſt aliquid miræ nouitatis in iſtis.
Alternare uices:& q̃ modo fœmina tergo.
Paſſa marẽ:nunc eſſe marẽ miremur hyænã. Addidit Pli.illum ſermonẽ humanũ iter.paſtoꝝ ſtabula aſſimilare:nomẽq; alicuius ediſcere:qoẽ euocatum foris laceret:& alia de illa cõplura.

Hyalus cũ.y.græco & unico.l.ſcribiť dr̃ a noſtris uitrũ:quo uocabulo uſus Virg.li.georgi.iii. ait Mileſia uellera nymphæ Carpebant:hyali ſaturo fucata colore.

Hiarbas cũ.i.latino ſcribiť:& a græcis ſemp aſpiratum cõperi.Nõnulli phenicum uocabulum putãt fuit iouis filius ex garamãti de nympha & gerulorum rex:dicente Vir.li.æneï.iiii.Hic ãmone ſatus rapta garamantide nympha:& reliqua.

Hybla cũ.y.græco ſcribiť:pars eſt atticæ regiõis apibus & melle bundans dicente Ouidio li.de põto. O mihi dulcior illo:melle:qđ in cæris attica ponit apis.nam dixerat prius Virg.Hiblæis apibus florẽ de paſta ſalicti:unde teſte Pli.li.xxi.na.hiſto.mellis attici in toto orbe ſũma laus exiſtimať: ẽ ẽt hybla teſte Seruio oppidum ſiliciæ:qđ nunc dr̃ megara.

Hybernus cũ.y.græco ſcribiť:& ab hyems certo deduciť:nec ab imber oriri põt:qa nec aſpirandũ eſſet nec cũ.y.græco ſcribi poſſet: cuius oppoſitum ſemper comperimus.

Hibex cũ.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris capreolus proprie.

Hibiſcus cũ.i.latino utrobiq; &.c.exili ſcribiť: herba eſt hibicibus grata ad edendum.

Hybrida prima cũ.y.græco: penultima cũ.i. latino ſcribiť:dicitur a noſtris ignobiliter & cõtumelioſe natus:unde ab υβριϲ qđ eſt cõtumelia deriuatur quo uocabulo utiť Valeri.lib.viii.cũ ait Qu. autẽ Varrus pp obſcurum ius ciuitatis hybrida cognominatus eſt.Horatius quoq; eodẽ uocabulo uſus ẽ i primo ſermonũ. hybrida quo pacto ſit Perſius ultus opinor.

Hicetaon prima cum .i.latino aſpirato: reliq̃ abſq; aſpiratione atq; diphthongo ſcribitur: fuit teſte Homero libro tertio iliados nobilis & egregius uir troianus.

Hydaſpes cum.y.græco ſcribiť:fuit antiquiſſimus: rex medorum:a quo fluuius mediæ noiatiſſimus cognominatus fuit:quin & alius indiæ.

Hidymiles prima cum.i.latio penultima .y. græco ſcribiť:dici põt a noſtris ſudor argenteus nam cõponitur ex ιδροϲ:quod eſt ſudor: & αργυρον argendum unde teſte Pli.li.xxxiii.na.hiſto. inuicem argenti uiui dilatũ fuit de quo plura loquitur.

Hydria pría cũ.y.græco & penultima cum.i.latino ſcribitur:dicitur a noſtris urna: & ab υδωρ quod eſt aqua deducitur.

Hydra & hdrus cũ.y. græco ſcribiť: ſerpẽtes ſunt aquatiles:unde hercules hydram occidiſſe dicitur quæ laernæã arcadiæ paludẽ incolebat: & ut dixit Vir.li.æneï.vi. Quinquagita atris imanis hiatibꝫ hydra Sæuior itus hẽt ſedem: de qua Oui.li. met. ix.plura proſequitur illam prío claua inuaſit hercules:ſed peſtifero læſus afflatu: eãdẽ ſagittis agreſſus ex qbus ut hydra læſa ſolitis latuiſſet cauernis lignorum congeſta ſtrue conſumpta eſt.

Hydropiſis pría cũ.y.græco:ultima uero & penultima cũ.i.latino ſcribiť & deriuať ab υδωρ quod eſt aqua.Nam infirmitas q̃dam eſt:q̃ latine aq intercus dr̃.Plautus in fibolaria. is mihi erat bilis a qua intercus tuſſis febris:& inde hydrops & hydropicus:qui eam infirmitatem patiť.Hora.l.ii. carminum.Creſcit indulgens ſibi dyrus hydrops.

Hydarnes cũ.y.græco ſcribiť:fuit nobilis perſa: qui teſte Herod.cum dario i magum coniurauit ut in dictione Darius uidimus.

Hyems cum.y.græco &.m.ante.s. ſcribiť:& ab υω certe quod eſt pluo deductũ fuit:unde aſpirationẽ &.y.græcũ ſuſcæpit.Priſcianus uero ab imber:qđ græco ομβροϲ dr̃ deriuatum poſſe uideri aſſerit. Varro etiam ut omnia linguæ latinæ tribueret ab hiatu dixit.

Hyella cũ.y.græco & duplicato.l.ſcribitur fuit teſte Hero.li.hi.i.œnotriæ urbs a phocenſibus cõdita.

Hieros cũ.i.latino ſcribiť:& dr̃ a noſtris ſacer:a quo oĩa deriuata & cõpoſita ſimili modo ſcribũtur: ut hierotheus:qđ cum.th. i penultimã ſcribiť nomẽ eſt uiri ꝓpriũ:q̃ſi ſacer deus hieropolis nomẽ ciuitatis:q̃ſi ſacra ciuitas & ſimilia eodem modo.

Hierarchia cũ.i.latino utrobiq; &.ch. aſpirato ſcribitur:dici põt latine ſacer principatos.Nã componiť ex ιερα quod eſt ſacer:& αρχια principatus.

Hierapicra cũ.i.latino utrobiq; &.c.exili ſcribiť: dr̃ ad uerbum ſacra amara:nam πικρα amara dr̃:q̃ſi ea amara compoſitio ſacra eſſe dicatur. medicina quædam eſt.

Hiera cum.i.latino ſcribitur:& ſacra interpretatur: nam inſula eſt inter Siciliam & Liparem Vulcano ſacra: quam dixit Plinius libro ſecundo naturalis hiſtoriæ tempore ſocialis belli cũ ipſo mari pluribus diebus arſiſſe: donec legatio ſenatus romani hoc ipſum piauerit: de qua habebimus i dictione prologus:ubi antrum Vulcãi a Iuuenale poſitum explanabimus.

Hiero cũ.i.latino ſcribiť:fuit ſyracuſaꝝ tyrannus: i quo pulchritudĩe corporis & uires fuerũt admirabiles:fuitq; in alloquio blãdus: in negocio iuſtus: in ĩperio moderatus:adeo ut nihil niſi regnũ ei deeſſe uidereť:quibus dotibus ut ſcripſit Iuſtinus li. xxiiii.creať dux aduerſus carthaginẽſes: mox creatur rex Siciliæ conſentiente fauore oĩum ciuitatum:de quo plura ibidem leguntur.

Hieri cũ.i.latino ſcribiť:& ĩterpretari ualet ſacri populi:ſunt teſte herodoto li.hiſto.iiii.ultra ſauromatas:budinoſq; & thyſſagetas calui & ſimi a natiuitate oẽs hoc ẽ maſculi uel fœminæ:& pariter barbam habentes:qui ideo hieri.i.ſacri dicuntur: quia nihil iniuſte agunt:nec bella norũt:ultra hos ut idem auctor refert ſunt argipei monoculi: ut i ea dictione uidimus.

Hieroſolyma prima cũ.i.latino & penultima cũ.y. græco ſcribitur:nomẽ eſt urbis in palæſtina: de q̃ late in ſacra ſcriptura habetur:ſed alia nõnulla nos in dictione ſolymi uidebimus.

Hieronymus prima cũ.i.latino & penultima cũ.y. græco ſcribiť nomẽ eſt uiri proprium.

Hilarus hilaris & hilaro uerbo cũ.i. latino & unico
l.ſcribuntur:& iucundum deſignant.

Hilarion uel hilarius cũ.i. latino utrobiq; ſcribunť
& nomen eſt uiri proprium.

Hylas cũ.y.græco & unico.l. ſcribiť fuit Tyodomã
tis filius pulchritudinis admirandæ:quẽ hercules
argonautis comes ſecũ ad libidinem duxiſſe ſcribi
tur:idem cum myſiam argonautæ ueniſſẽt & aq̃
tum ad lacum quẽdam pergeret:raptus nymphis
fuiſſe dr̃:alii uero putant cum ad hauriendas aq̃s
cum urna inclinaretur : illum in lacum decidiſſe:
quod Iuuena.confirmaſſe uideť cum dixit:& mul
tum quæſitus hylas:urnãq; ſecutus & adeo ab her
cule quæſitus ꝙ teſte Virgil. in Sileno Littus hyla
hyla omne ſonaret.

Hylæa prima cum.y.græco penultima cũ.æ. diph.
ſcribitur:ciuitas eſt ſcythiæ:ut ſcripſit Herodotus

Hylacus cum.y.græco &.c.exili ſcribitur:fuit pater
cuiuſdam Caſtoris dicente Homero li.xiii. odiſſe
καστορὺ λαρι∂ιο.

Hyle cum.y.græco & unico.l.ſcribitur: diciť a no/
ſtris materia.

Hyllus cũ.y.græco & duplicato.l.ſcribiť:fuit hercu
lis ex Deianira filius:de quo Sene.i hercule œtheo
plura ſcripſit.Oui.uero lib.meta.ix. oſtendit quẽ/
admodum poſt patris mortem iolen patris amaſi
am iubente patre ſibi matrimonio copulauit : nã
ut ait illam iperiis thalamoq; animoq; receperat
hyllus iperatq; ueteꝝ generoſo ſemine:& reliqua.

Hymnus cũ.y.græco &.m.ante.n.ſcribiť:dici põt a
noſtris canticum uel laus.

Himeridon cum.i.latino ubiq; ſcribiť:dr̃ ab aliqui
bus diurnale:ab aliis uero quod paruum diem du
rat:nam diminutiuum eſt υμερασ.i.dei.

Hymen cum.y.græco ſcribiť:dr̃ latine membranũ
ſed ut græci nõnulli ferunt propriæ id ẽ quo iſans
i utero circũuoluiť:unde nõnulli hyemeneum di
ctum uolunt.

Hymenæus prima cũ .y. græco & penultima cum
æ.diphthongo ſcribiť fuit teſte Martiano Capella
Veneris & Bacchi filius:dictuſq; nuptiarũ deus cu
ius officium eſſe dixit pſallere in nuptiis: cãtare ad
thalamos & coronare limina ſertis:unde Ouidius
heroicaꝝ epiſtolarum ſexta de illo inquit . Affuit
& ſertis tempora uictus hymẽ : ubi per appocopẽ
reliquum ablatum fuit: uerum & ꝓ ipſis nuptiis
ſeu cõnubiis poſuiſſe uideť Vir.li.æneі.iii.cum ait
Ledæam hermionẽ lacedæmonioſq; hymenæos
ſecutus:& libro ſeptimo.Turniq; hymenæis.

Hymees cum.y.græco & duplici.e.ſcribiť : fuit uir
perſa ex ducibus Darii de quo plura loquiť Hero
dotus circa finem libri quinti ſuæ hiſtoriæ.

Hymelle uel hymella cum.y. græco & duplicato.l.
ſcribiť:fluuii nomen eſt de quo Herodotus lib.vi.
& Vir.li.vii.meminerunt.

Hymetus cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť mons eſt te/
ſte Pli.li.iiii.na.hiſt.in attica regione:qui teſte So/
lino oĩum græcoꝝ montium obtinet principatũ:
& floribus ſemp ueſtiť:dicẽte Oui.libro meta.vii.
Vertice de ſũmo ſemper florentis hyemeti:ob qđ
dixit Iuuena.i Saty.Exẽplo quodcũq; malo:Dul/
ciq; ſenex uicinus hymeto:de Sene ſcilicet Socrate

locutus:ex eodem monte marmoꝝ cruſtæ & tra/
marmoreæ ſuccauabanť:dicente Horatio contra
Mecœnatem in odiis:qui in ædificando ſumptuo
ſus nimium eſſe uidebantur.

Non ebur neq; aureum.
Mea renidet in domo lacunar.
Non trabes hymetiæ.
Premunt columnas ultimas reciſas.
Aphrica:& in eadem oda.
Tu ſecanda marmora.
Locas ſub ipſum funus & ſepulchri.
Immemor ſtruis pomos.& in alia oda.
Faſtidioſam deſere copiam: &
Molem propinquã nubibus arduis.
Omitte mirari beatæ.
Fumum & opes ſtrepituſq; Romæ.

Sane teſte Pli.xxxv.nat.hi. Lucius Craſſus orator
primus peregrini marmoris : columnas habuit
hymetias.

Hyperbole cũ.y.græco & unico.l.ſcribiť : dici põt
eminentia : uel ut ait Cicero ad herennium ſuper
latio:nam ex ὑπερ quod eſt ſup & βολη qđ eſt ia/
ctus componiť:unde figura tuncq; dr̃ quando di/
ctio excedẽs fidem ponitur augendi muniendiue
gratia:augendi qdem ut niue candidior leonibus
fortior:minuendi uero ut folii uolantis ſonitus te
terret uel ille tardior eſt teſtudine:uel etiam quo/
cũq; alio modo excederet:ut Virg. teſte Seruio in
Daphnide.Nec rætia ceruis ulla dolum meditan/
tur:& inde hyperbolicus ideſt ſupexceſſimus.

Hyperbaton cũ.y.græco &.t. exili ſcribiť : dici põt
trãſgreſſio.nam ab υπερβαινω deſcendit quod eſt
tranſcendo.& eſt figura quum uerbũ aut ſnĩa or/
dine cõmutatur:cuius quinq; ponunť ſpecies:ana
ſtrophe:parẽtheſis:temeſis:ſyntheſis & hyſteron/
proterõ:ut in dictionibus uidebimus.

Hyppallage cũ.y.græco & duplicato.l. ſcribiť : dici
põt a nobis ſubmutatio:nã cõponiť ex υπο quod
eſt ſub:& αλλαγη mutatio:diciť figura cũ uerba
per aduerſum intelligunť:ut Date claſſibꝫ æquor:
Et ſceleratam intorſerit haſtam:ideſt ipſe ſcelera/
tus:& li.x.Stygii per flumina fratris:proſtygia : &
in buco.Aduerſa tuẽtibus hirqs.i. oculis i hirqs.i.
oculorum angulos retortis:ut dixit Serui.

Hypanis pria cũ.y.græco:ultima cum.i.latino ſcri/
bitur:nec niſi unico.p.deſignať:fluuius ẽ teſte So/
lino ſcythicorũ amniũ princeps : quem tertium
poſt iſtrum eſſe Herodo.li.hiſto.iii.retulit : ut in
dictione tyres uidebimus: & ut idem Herodotus
pergit:eſt purus & hauſtu ſaluberrimus dõec cal/
lipodum terminis inferrať. ubi cum fons ſit Ha/
maxampeus amara ſcaturigine infamis:& illi ibi/
dem cõmiſceať:ipſum ſimili amaritudine iſicit di
cente Oui.li.meta.xv.

Quid nõ & ſcythicis Hypanis de mõtibus ortus.
Qui fuerat dulcis:ſalibus uiciať amaris.

Et teſte Solino fuit Alexandri magni terminus:
quẽ nõ exceſſit:ſicut illius aræ i eius ripis poſite at
teſtanť.De illo ait Propertius.Quantum hypanis
ueneto diſſidet heridano:ut Vir.li.geor.iiii.Saxo/
ſuſq; ſonans hypanis. idem teſte Pli.li.xi.na.hi.cir
ca ſolſtitium defert acinoꝝ efficie tenues membra

nas:quibus erũpit uolucris q̃drupes nec ultra unũ
diem uiuit:ub quod himeridon appellatur.

Hypacaris prima cũ.y.græco: penultima cũ.c.exili
& ultima cũ.i.latino ſcribitur:fluuius eſt Scythiæ
qui teſte Herodoto libro hiſto. quarto ſextus ab
Iſtro memoria dignus habetur.

Hyperborei cũ.y.græco ſcribiť:fuit ſcytharum mõ
tes: & populi ſupra ipſũ ſtellarũ cardinẽ protenſi
q̃ſi ultra bereã cõſtituti:ae Feſtus ex eo ſic dictos
putat:quia ibidem habitantes humãæ uitæ mo
dũ excedunt:uiuendo ſcilicet ultra cẽteſimũ annũ
hoc eſt υπ:ρβεvοvτες ουον ſcilicet humani ſæcu
li de quibus Herodo.plura dixit libro hiſto.iiii.&
Plinius Solinuſq; & Pomponius

Hypermeſtra cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť: fuit filia
Danai:filii Beli.de qua uidimus ĩ dictiõe belides.

Hypermeter cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť: qui & hy
permetrus a nõnullis ſcribitur.eſt metrũ una ſyl
laba ſuperabundãs.ut Virgi.li.ænei.primo: lacte
mut doceas ignari hominumq; locorũq; & libro
quarto.Oĩa Mercurio ſimilis uocẽq; colorẽq; idẽ
li.vii.Profuit aptato cunduntur tybridis alueo.&
ut ait Seruius ſuper primũ ænei. quotiens fit hæc
figura.debet ſequẽs uerſus a uocali icipere ut in oĩ
bus illis fit:niſi forte ſyncreſis fiat in fine:nam tũc
quoq; neceſſe nõ eſt:ut ſequens uerſus a uocali in
cipiat:ut Vir.Nec cura peculi ná ſequiť alius.Quá
uis multa meis exirent uictima ſeptis.

Hypenor cũ.y.græco ſcribiť:fuit princeps quidam
troianus.quem teſte Homero libro quito iliados
Diomedes in bello occidit.

Hyperiochus prima cũ.y.græco: antepenultĩa cũ.i.
latino.& ultima cum.ch.aſpirato ſcribiť: fuit uir
troianus ab Vlyxe interfectus ut oſtendit Home
rus libro.xi.iliados.

Hyperion prima cũ.y.græco & penultima cum.i.
latino ſcribiť hunc græci teſte Lactantio ſuper.iii.
thebaidos dixerunt Titani & terræ fuiſſe filiũ.So
liſq; & Lunæ ac auroræ patrem:de eodẽ meminit
Cicero in pronoſticis cum ait.
Vt cum luna means hyperionis officit orbi.
Stringuntur radii cæca caligine tecti.

Hypotheca pria cũ.y.græco:penultima cũ.th.aſpi
rato:& ultima cũ.e.exili ſcribiť: cuius cõpoſitionẽ
uidimus in ante habitis & teſte Vlpiano differt hy
potheca a pignore:quia proprie pignus dicimus:
quod ad creditorem tranſit: hypothecam autem
cum non tranſit poſſeſſio ad creditorem.

Hypocriſys prima cũ.y.græco:penultima cũ.e.exi
li &.i.latino:& ultima ſimiliter cum.ſ.ſcribiť.lati
no:dici poteſt a noſtris diſſimulatio: nam compo
nitur ex υπο qđ ẽ ſub & κρiςiς iudiciũ:quaſi ſit iu
dicii ſubrectio:cum aliud in re ſit: aliud in iudicio
hominum ſe oſtendat:qui hypocriſi utitur.

Hypocrita prima cũ.y.græco penultima cum.c.exi
li &.i.latino:ultima cum.t.etiam exili ſcribitur:di
ci poteſt a noſtris ſimulator:Et is proprie ẽ qui in
ſpectaculo perſonam ſubdit alienã:ut ſeruus plæ
runq; domini & priuatus regis. Quo pacto & in
hac uita ſicut in orcheſtra complures ſe ſe uiuãdo
ſpectandos exhibent:aliaq; in corde geſtantes.

Hypopyrgium prima & ante penultima cũ.y.græ
co ſcribũtur: cõponiturq; ex hypo quod ẽ ſub: &
pyrgos turris:quaſi locus ſit turri.

Hypoſtaſis prima cũ.y.græco:& penultima cum.t.
exili ſcribiť:dicitur a noſtris ſubſiſtentia:ab hypo
quod eſt ſub:& ϑαςιϛ ſtatio:quin & a theologis
quibuſdam perſona traducitur.

Hypozeuſis cũ v.græco:penultima cũ.z.cõſonante
&.eu.diphthõgo:ultima cum.i.latino ſcribitur di
ci põt latine ſubconiunctio.Nam componitur ab
hypo quod eſt ſub & zeuſis cõiunctio:& dicitur fi
gura cum ſingulis ſẽſibus propria aſſignatur clau
ſula:ut Virgili.libro æneidos quinto.Regem ad
diit:& regi memorat nomenq; genuſq;. Terẽ.i an
dria ẽ aſtuta q; ſi quieſcet nihil eueniſſet mali. Sed
eccum ipſũ Pamphylum uideo:occidi:utinã mihi
eſſet aliquid hic quo nũc me præcipitẽ darem.

Hyphen cũ.v.græco &.ph.aſpirato ſcribiť: dici po
teſt a nobis ſub uno. nam cõponiť ex υπο qđ eſt
ſub:&.εν.cum aſpiratione quod eſt unum:& tunc
quoq; adeſſe dř cũ plures dictiões ſub uno accẽtu
leguntur:ut quando quidem ſimul ac poſtq̃.

Hyperiphania prima cũ.y.græco & reliquæ cum.i.
latino ſcribuntur:dicitur a noſtris ſuperbia:& cõ
ponitur ex hyper quod eſt ſuper: & φανια appa
rentia uel ſplendor.

Hyperides prima cũ.v.græco penultima cum.i.lati
no ſcribitur: fuit teſte Quintiliano.x.orator dul
cis & acutus temporibus demoſthenis.

Hypſenor cũ.v.græco ſequẽte.pſ. ſcribiť: fuit teſte
Homero libro quinto iliados filius magnanimi
Dolopionis: qui erat ſacerdos Scamandri in tãto
honore habitus ac ſi deus quidem eſſet:illum Eu
rypylus in bello troiano interemit.

Hippagines cũ.i.latio utrobiq; & duplicato.p.ſcri
biť:fuẽr teſte Feſto naues quib; equi uehuntur.eas
græci ιππoφοpαϛ uocãt aliq ex nřis & maxĩe Cæ
ſar auctuarias nominauit:alii gerarias:ut Plautus
ĩ mercatore ædificat nauẽ gerariã & merces emit.
Nonius uero Marcellus lactuarias diffiniens in
quit actuarie nauiculæ celeres dictæ:q; cito agi po
ſit.Saluſti.prio hiſto. ad hæc pauca piratica actua
ria nauigia. Siſena quibus occiſis actuarias ad ui
ginti milia:ideſt quũ plures onerarias incedunt.

Hipparchus cũ.i.latio & duplicato.p.atq;.ch. aſpi
rato ſcribiť:fuit uir mahtematicus ĩ ea arte iſignis

Hippaſus cũ.i.latio & duplici.p.atq; ſimplo.ſ. ſcri
biť:fuit philoſophus methapõtinus & ipſe pytha
goreus nec teſte Democri.opus aliquod ſcriptum
reliquit:fuit & alter:qui laconum rempublicam:
& ipſe Lacon libris comprehendit.

Hipparchia cũ.i.latio utrobiq; duplicato.p.& .ch.
aſpirato.ſcribiť:poteſt latĩe expõi equoq; principa
tus:Quo noĩe uocata fuit ſoror Metrodoris: quæ
teſte Laertio Cratem thebanum philoſophum cy
nicũ:& illius uitã ac uerba ſumme amauit: nec po
tuit procorum opibus aut nobilitate uel alicuius
forma auelli a Cratis amore.ita ut diceret parenti
bus ſuffocaturã ſe niſi Crati traderet:quamobrẽ
rogatus Cratus a parentibus puellæ:ut illã ab hoc
propoſito remoueret: poſt multa quæ nõ profue
rũt: exurgẽs Crates oĩ ſua ſuppellectile ante illius
oculos expoſita hic ait ſponſus:hæc eius poſſeſſio

eſt:ad hæc delibera:nec poteris eſſe noſtri cõſors
niſi eadem attigeris ſtudia : puella ſtatim aſſũpto
Cratis habitu ſecum philoſophari uoluit : cũ qua
ille circum ibat:& in aperto congrediebatur : atq;
ad cœnas proficiſcebatur . Et cũ ſemel iuiſſent ad
Lyſimachum inconuiuium : & Theodorus di/
xiſſet.hæc illa eſt quæ textrinam & radios reliquit
reſpondit ad hæc puella:ſum equidem Theodore
ſed non tibi male de me ipſa ſtatuiſſe uideor ſi tẽ
pus quod intextrina cõſumptura erã : diſciplinæ
potius & philoſophiæ impendi.

Hippo cũ.i.latio & duplicato.p.ſcribitur : ſuit teſte
heſiodo i theogonia Oceani & Tethyos filia.

Hippodamus ſimili modo ſcribitur: & eſt nomen
uiri proprium.

Hippodamia eodẽ mõ ſcribiẽ : fuit Oenomai heli/
dis & piſæ reg s filia formoſiſſima: quæ quũ a di/
uerſis in coniugiũ peteretur: legẽ hanc procis illi/
us pater indixit:ut qui illam matrimonio obtine
re cuperet:cũ ea certamẽ iiret uictus capite trũcare
tur:uictor potiretur illa:cuius legis cauſam poſuit
Diodorus ſiculus lib hiſtoriarũ.ii.dicẽs eũ de filia
oraculũ ſciſcitaſſe quõ ſibi illa cõueniret:ac reſpõ/
ſum eſſe:tũc in fata illũ cõceſſurũ cũ filia Hippoda
mia nupſiſſet : igiẽ filiæ nuptias ueritus decreuit:
ut i perpetua aſſeruareẽ uirginitate: hoc pacto exi
ſtimãs uitæ piculũ ſe uitaturũ:itaq; equorũ curſũ i
ſtituit a Piſa ad Neptuni arã q̃ ẽ apd̃ iſtmũ Corin/
thi.curſus erat eiuſmodi . Oenomaus arietẽ ioui
ſacrificabat:q uirginẽ poſtulabat quattuor equo/
rum ferebaẽ curru.Oenomaus curru ſequebatur
pcedẽtẽ aurigãte myrtillo: aſſecutũ haſta:quã ge/
ſtabat manu interficiebat : hoc pacto cum plures
equorũ uelocitate pemiſſet:pelops Tãtali filius: q
piſã acceſſerat uiſa Hippodamia id cõcupiẽs cõnu
biũ corrupto Myrtillo regis auriga obtinere ualu
it:nã illi pmiſerat ſi ſe uictorẽ faceret.primũ Hip/
podãiæ concubitũ pſtiturũ: q̃re midiiullũ plũbeũ
Myrtillus currui Hippodamiæ ædificãs curſu diſ
ſolutus pelopẽ uictorẽ reddidit:dicẽte Sene. i Tye
ſte Victæq; falſis axibus pendẽt rotæ : & Vir.li.iii.
geo.de Pelope locutus ait Victor equus:q̃ ex redo
lore actus Oenomaus exiſtimãs aduenisse reſpõſi
tẽs:mortem ſibi cõſciuit.Pelops uero ſũpta uxo/
re Hippodamia illius regnũ tenuit : ſed cũ ab illo
Myrtillus pacta repoſceret:i mare piectus ẽ & ſub
merſus.q mari ppetuũ nomẽ dedit:unde Sopho/
cles in Electra ϖτεγαροτουτισ ϵεις μορτιλοσ
ϵκοι μαтн.Sane nõ ſolũ Hippodamia: ſed Hippo
dame a nr̃is auctoribꝫ dr̃:Vir.i p̃ſato li.inq̃t:Hip/
pomaneq;:nã teſte Ser.noĩa græca quæ in.e.deſi/
nunt: exeũt plærũq; ipſum i ia ſoluunt: ut Hippo
dame.Hippodamia:Penelopia.

Hippodes eodẽ modo ſcribiẽ :& ſunt populi ſcytici
humana uſq; ad ueſtigiũ forma:ſed iu equinos pe
des quos ιπποβαταισ Herodo.li.hi.quarto uoca
uit:ſed noſtri hippodes dicunt.

Hippodromus eodẽ mõ ſcribiẽ:dici põt equorum
curſus nã ex ιπποv qd̃ eſt equorũ & Δρομος cur
ſus cõponitur:hoc ẽ locus ubi currere ſpectãte po
pulo cõſueuerant:qui a noſtris diciẽ circus : ut in
ea dictione uidimus.

Hippocrine cũ.i.latio utrobiq; & duplicato.p. atq;
c.exili ſcribiẽ:fons ẽ i Boetia iuxta quã ẽ Aganip/
pe. Dũ Cadmus equeſtri exploratiõe iquirit q̃ nã
loca inſediſſet : cauſã dedit poetis ut diuulgarent:
Hippocrinẽ ungula uolãtis.eq natũ fuiſſe:nã hip/
pi equi:crine.i.fons diciẽ : & inde equus pegaſus a
fonte:qui græce πηγη diciẽ eſt cognominatus : ut
in dictiõe pegaſus uidebimus:& ſimiliter Aganip
pe mõ cõſimili penitus nomẽ accæpit : nã agã ual
de i dicat : & ιπποσ equus:quaſi ualde equus uel
eq.ita ut ambo noti fontes facundiã præſtare poe/
tis dicti fuerint. Vnde Ouid.circa initiũ libri quĩti
faſtorũ inquit. Dicite q̃ fontes aganippidos Hip/
pocrines grata meduſei ſigna tenetis equi.

Hippocoõ cũ.i.latino & duplicato.p.atq;.c.exili : &
duplicato.o:ſcribiẽ:fuit teſte Home.libro.x.iliad.
patruelis Rheſi thracũ regis:a Diomede & Vly/
xe interfecti fuerunt.

Hippocrates cũ.i.latino & duplicato.p.atq;.c. &.t.
exilibus ſcribiẽ:hẽtq; accẽtũ in antepenul.ut uide
bimus i dictiõe pſodia:fuit Aſclepii filius i inſula
Coo genitus.ut in epiſtolis Democriti ad illũ : &
illius ad Dẽocritũ habeẽ : fuit Pythagoræ diſcipu
lus & oium medicorũ princeps : & cõponitur ea
dictio ex ιπποv quod ẽ : eq & κρατοσ robur : q̃ſi
equi robur:hic medicinã lõgo tẽpore perditã re/
uocauit in lucẽ; nã ut ſcribit Pli.li.xxix.natu.hiſt.
nulla artium inconſtantior fuit: & nunc etiam ſæ
pe commutatur:cum ſit fructuoſior nulla . Hæc
primum inuentores ſuos cælo dicauit : & hodie
multiſariã ab oraculis petiẽ :hæc ille. Nãq; Apol/
lo primus medicinæ inuentor diciẽ : illo dicẽte ad
uirginẽ Dãphnem apud Ouidium li.meta.i.
Inuẽtum medicina meum eſt: opiferq; p orbem.
Dicor & herbarum ſubiecta potentia nobis.
Sane Apo.ipſe eodẽ Oui. teſte li.ii.eiuſdẽ opis ex
cronide nympha filia Phlegiæ regis theſſaliæ Ae
ſculapiũ gẽuit:& nutriẽdũ Chirõi piiſſimo cẽtau/
rorũ tradidit. a quo medicinã didicit:& ipſe plu/
rimũ ampliauit.Qua de re dixerunt nõnulli Chi/
ronẽ herbariã medicinã primitus cõperiſſe : Sed
ut ait Pli.li.xxv.natu.hiſto. centaureã herbã cõpe
rit q̃ ut idẽ auctor ait: curatus diciẽ a uulnere pe/
dis cõtracto ex lapſo iprouiſo ſagittæ Hercu.e ſuis
manibus illitæ ueneno hydræ nã cũ Chiron Her
culem excepiſſet hoſpitio:& eius arma contrecta/
ret:ſagitta cadẽs e manibus illius leuũ uulnerauit
pedem:dicente Oui.libro.v.faſtorũ.
Dumq; ſenex tractatꝰ ſqualentia tella uenenis.
Excidit:& leuo fixa ſagitta pede.Sed ut dixit ulte/
us Oui.illum nunq̃ tali uulnere liberatũ : & poſt
nonũ diẽ miſeratiõe deorũ:ne amplius dolore cru
ciareẽ ad cælos tractum:unde ait.
Ipſe etiam lectas pegaſeis collibus herbas.
Tẽperãt:& uana uulneẽ mulcet ope.& iſra ſubdit.
Nona dies aderat cum tu iuſtiſſime Chiron.
Bis ſeptem ſtellis corpore cinctus eras.
Nãq; Herculẽ ẽt Heracleõ ab eo noie cognomina
rã herbã cõperiſſe idẽ Pli.rettulit:& Achillẽ Achil
leã ſed Aeſculapius cum alias plures:tũ ẽt Panacẽ:
quæ teſte Plinio ipſo noie oium morborũ reme/
dia promittit:a qua filiam nũcupauit . nam παν

om ne:& κρατιρία ĩportunitatem & moleſtiá dicit
quaſi oĩbus doloribus & moleſtis ſubueniret: Ve
rũ cum herbarum uiribus Aeſculapius ipſe Hyp/
pollitum occiſum in uitam priſtina reuocaſſet.ira
tus Iuppiter eum fulmĩe ſtygias demerſit ĩ undas:
ſed ut ait Plinius libro.xxix.operam eius clara tro
ianus temporibus uulnerum dumtaxat remediis
fuere.Quod equidem dixiſſe puto ob Machaonẽ
& Polydarium filios. quí teſte Homero libro.ii.
Iliados ob ſolertiam medicinæ cũ aliis græcorum
ducibus ex Creta ad expeditionẽ troianá cõuocati
fuere:ut in ſuis dictiõibus oſtendemus. Sed ut ait
Plinius libro.xxv.primus omniũ quos memoria
nouit Orpheus de herbis curioſius aliqua prodi/
dit:poſt eum Muſæus & Heſiodus polyon her/
bá admirati ſunt.Home.etiá alis noĩatim herbas
celebrat.ut moly:cuius inuentionẽ Mercurio aſſi
gnat.Laudat ẽt hos tres flores:lotũ:crocũ: & hia/
cyntũ.Ab Homer.uero ut idẽ Pli.rettulit Pytha/
goras clarus ſapientia primus uolumẽ de effectu
herbarũ cõpoſuit & in totũ Apollini & Aeſcula/
pio diis ĩmortalibus ĩuentionẽ & originẽ aſſigna
uit: cõpoſuit & Democritus peragratis iam per/
ſidis arabiæ æthiopiæ ægyptiq́ magis: ĩ quibꝫ in
credibilia dictu affirmauit.ná inter alia dixit De/
mocritus:ut ait Pli.credidit Thephraſtus eſſe her
baꝝ: cuius cõtactu illata a Pico exiliret cũeus a pa
ſtoribus arbori adactus.Zanthus etiá lib.hiſto.i.
tradidit occiſum draconis catulũ reuocatũ ad ui/
tá a parente herba quá gablym nominat: eadẽq́
tilonẽ quem draco occiderat reſtitutũ saluti. Iuba
etiá ĩ arabia reuocatũ quadam herba ad uitam ho
minẽ tradidit:quæ ut dixit Pli.ẽt ſi fide carẽt: ad
mirationẽ tamẽ iplent & cogunt confiteri multũ
eſſe qđ uero ſupſit: & refert plærõſq́ exiſtimaſſe:
nihil.non herbarũ ui effici poſſe ſed plurimarum
uires eſſe icognitas.Sane Pythagoras & Democri
tus tpe Hippocratis fuere: ſed ut Pli.li.xxix.mirũ
dictu ſequentia a troianis tẽporibus in nocte pen/
ſiſſima latuere uſq́ pelopõneſiacũ bellum. Tunc
medicinã reuocauit in lucẽ Hippocrates genitus
inſula coo:qđ bellũ ut idem oſtendit lib.xxx.eiuſ
dẽ uoluminis: geſtũ ẽ a tricẽteſimo urbis noſtræ
anno: & cũ romana urbs teſte Solino in initio de
memoralibus mundi fuerit poſt troianũ bellũ an
no quadringenteſimo trigeſimotertio. cõſtat me
dicinæ artẽ delituiſſe ánis ſeptingẽtis trigita tribꝫ.
At Hippocrates ut idẽ Pli.profitetur: cum fuiſſet
mos liberatos morbis ſcribere in templo eius dei
qui auxiliatus eſſet: ut poſtea ſimilitudo proſice/
ret ex his ſcripturis excerpiſſe eã traditur. quá ſa/
ne artẽ ut in epiſtolis ad Democritũ ipſe idẽ oſten
dit in nullo ꝓſus quæſtu fuiſſe certũ eſt. Quare
cũ uenientẽ ab illyricis peſtilẽtiá teſte pli.li.vii.ꝑdi
xiſſet ipſe Hippocrates: & diſcipulos ad auxiliãdũ
per urbes dimiſiſſet:ob id meritum honores illi:
quos Herculi decreuit Græcia. Poſt Hippocratũ
uero auxit artem Protideus Sylmibriæ natus: &
eius diſcipulus q eã ad uectigal redigeꝛ cœpit:eoꝝ
placita.ut Pli.xxix.li. ꝓſequiꝛ Chryſippus ingenti
garulitate mutauit:plurimumq́ & ex Chryſippo
diſcipulus eius Heraſiſtratus accæpit Ariſtotelis

filia genitus. Hic antiocho rege ſenato cẽtũ talẽtis
donatus ẽ a rege Ptolomæo filio eius idẽ Pli.ꝓſa/
to li.vii.rettulit magnã Critobolo famá aduẽiſſe:
q parũ ante Heraſiſtratũ fuit: extracta Philippi re
gis oculo ſagitta: & circa deformitatẽ oris curata
orbitate luminis: Sed alia iterim factio ab experi/
mẽtis ſe cognominás: empericũ cœpit ĩ Sicilia a
Crõie agrigẽtino Empedoclis & Chryſippi aucto
ritatẽ cõdẽnáte:de quibus ĩ ſuis dictiõibus uide/
bimus. Poſt hos Herophilus oĩa hæc cõdẽnás ad
muſecos uenaꝝ pedes pulſu diſcreto ꝑ ætatũ gra
dus medicinã reduxit: ſcrubaturq́ morboꝝ cáſ
& uini rõnem iſtituerat: ſed ut ait Pli.ĩ ꝓſa.xxix.
li.deſerta deide & hæc ſecta ẽ:quoniã neceſſe erat
ĩ ea lĩaturã ſcire. Interi ut auctor ẽ Caſſius Emina
ex antiquis hiſtoricis primus qui Romá e medi/
cis uẽit: fuit a Pelopõneſo Archagatus Lyſãiæ fili
us.L. Aemilio.M.Licinio cõſulibus ãno qngẽteſi
mo trigeſimoquinto:eiq́ ius qritũ datũ & traber
nam in cõpito acilio emptã:hic prio. uulnerarius
mox obſecãdi urendiq́ ſæuitiá carniſex appella/
tus fuit:& cũ alii adcurrerent græculi idẽq́ effice
rent: ĩ tediũ cũ arte mediciæ oẽs deuenerũt. Qua
re a.M.Catone cenſorio medici cum ſua medicia
reprobati urbe & Italia pulſi ſunt:ãuo urbis ſexcẽ
teſimoquinto:eoſq́ nõ artifices ſanitatis ſed ho/
minũ carnifices cenſuit:ut ex eius epiſtola ad .M.
filium ĩtelligi põt:cuius uerba ſũt. Dicam de iſtis
græcis ſub loco.M.fili qd Athenis habeã exquiſi/
tum:& quod bonum ſit eoꝝ litteras inſpicere nõ
ꝑdiſcere uincã nequiſſimũ & ĩdocile genus eorũ:
& hoc putabá interdixiſſe. Quãdocunq́ iſta gens
duas litteras dabit oĩa corrũpet. Tum ẽt magis ſi
medicos ſuos huc mittet:iurauerũt ĩter ſe barba
ros necare oẽs medicina ſed hoc ipſum mercede
faciũt.ut fides his ſit & facile diſperdant: noſq́ di/
ctitát barbaros & ſpurcius nos q̃ alios apiſicos ap
pellatione fœdabant:hæc ipſe Cato: ideoq́ tradũt
tẽplũ Aeſculapii ẽt cum reciperet is deus extra ur
bẽ feciſſe iterũq́ ĩ Iſula. Nãq́ ut late narrauit Liui
us circa finẽ libri decimi ab urbe:cũ romana urbs
triẽnio teſte laboraret. inſpectis libris ſibillinis de
cẽ fuerũt ad ſẽatu miſſi legati: q ex Epidauro deũ
Aeſculapiũ ĩ ſpecie ſerpentis Romá aduxerũt cu/
cuius aduentu urbs ſtatim a teſte liberata eſt: un
de latiſſime narrauit Oui.li.metamor.xv. de Ae/
ſculapio locutus.

Sedeſq́ ſibi circũſcripſit apras.
Scinditꝛ in geminas partes circũfluus amnis.
Inſula nomen habet:laterũq́ a parte duoꝝ.
Porrigit æquales media tellure lacertos.
Huc ſe deleta pinu phœbeius anguis.
Contulit:& finem ſpecie cæleſte reſumpta.
Luctibꝫ ĩpoſuit:uẽitq́ ſalutifer urbi. Pulſi ergo ex
italia medici diu poſt Catonẽ excæpti ſunt: ná ut
ait Pli.ꝓſato.xxix.li.ſolá hác artiũ græcaꝝ mũdũ
exercet romana grauitas: & ĩ tãto fructu pauciſſi
mi quiritũ attigere:& ipſi ſtatim ad græcos tráſfu
gere.imo uero auctoritas aliter q̃ græce eã tractã/
tibus:& apud imperitos expertesq́ liguæ nõ eſt: ut
cuicunq́ medicũ ſe ꝓfitẽti ſtatim credaꝛ:cũ ſit pe
riculũ ĩ mẽdatio maius.nõ tamẽ illud intuemur:

adeo blanda eſt ſperãdi ꝓ ſe cuiq; dulcedo . Nulla
ꝑterea lex q̃ puniat inſciriá capiralem:nullũ exem
plũ uindictæ diſcunt periculis noſtris:& expimẽ/
ta per mores agunt:medicoꝝ tantũ hominẽ occi
diſſe ſumma impunitas eſt:hæc ille:& lib.xxv.ait
Minus hanc arté q̃ par erat noſtri celebrauere oi/
um utilitatũ & uirtutũ rapaciſſimi.priuſq; & diu
ſolus idẽ ille.M. Cato oium bonaꝝ artium magi
ſter:paucis duntaxat attigit boum ẽt medicamia
non omiſſa : poſt eum unus illuſtriũ tentauit.C.
Eualgius eruditiõe ſpectatus imperfecto uolumi
ne ad diuũ Auguſtũ inchoato ꝑfatione religioſa:
ut oibus malis humanis illius potiſſimũ pricipis
ſemp mederẽ maieſtas:ante hũc cõdiderat ſolus
apud nos:qđ equidẽ inueni põpeius lenœus ma/
gni põpei libertus:quo primũ tpe hác ſcientiá ad
nros puenille aiaduerto.Nãq; Mithridates maxi
mus ſua ætate regũ quẽ debellauit põpeius ante
oium ante ſe genitoꝝ diligentiſſimus uitæ fuiſſe
argumẽtis potius q̃ fama itelligiẽ.Vni et excogita
tũ libere quottidie uenenũ præſumptis remediis
ut conſuetudine ipſa innoxiũ fieret:prio inuento
genere antitoti:ex qbus unũ ẽt nomen eius retiet
Illum ſolũ mortaliũ Mithridatẽ uigitiduobus li/
guis locutum certũ ẽ : nec ſubiectis gentibus illũ
hoiem per interpretẽ appellatũ ab eo annis ſex &
quinq̃ginta:quibus regnauit.Is ergo i reliqua ige
nii magnitudie medicinæ peculiariter curioſus:
& ab oibus ſubiectis q ſuere pars magna terraꝝ
ſingula exquirẽs:ſcriniũ cõmẽtationũ haꝝ ad exẽ
plaria effectuſq; i arcãis ſuis reliqt.põpeius ãt om/
ni regia ꝑda potius tráſſerẽ ea ſermõe nr̃o libertũ
ſuũ Lenœum grãmatice artis doctiſſimũ iuſſit:
uitæq; ita profuit nõ minus q̃ reipu.uictoria illa
ad Mitridatẽ ẽt teſte eodẽ pli.in ꝑfato lib . Aſcle/
priadis medẽdi arte clari uolumina exſtãt.cũ ſoli/
citatus ex urbe Roma ꝑcepra ꝓ ſe mitteret hũc di
xerat Pli.li.vii.eiuſdẽ uoluminis fuiſſe pruſiẽſẽ:&
li.xxvi.dixit primũ fuiſſe magiſtrũ rhetoricæ : &
nec ſatis i ea arte q̃ſtuoſũ:& ad alia ſagacis igẽii:&
ad medicinæ artem ſe repente conuertiſſe.atq; ut
neceſſe erat hoi:q nec id egiſſet:nec remedia noſ/
ſet:meditata quottidie oratione blãdiens oia ab/
dicauit.& totá alioꝝ medicinã reuocãdo ad qnq;
res redegit:uidelicet ad abſtinẽtiã cibi:potus & ue
neris fricationẽ corpis:& ambulationẽ modeſtã.
Quæ quiſq; ſibimet ꝑſtare poſſet: Quare uniuer
ſum prope humanũ genus circumægit i ſe non i
alio mõ : q̃ ſi cælo emiſſus adueniſſet : reparara ãt
ratiõe qua uinũ ægris mederẽ dando ẽt frigidã
aquã:& ut auctor eſt.M.Varro alia quoq; blandi
mẽta excogitauit iã ſuſpẽdo lectulos:quoꝝ iactu
ra aut morbos extenuaret : aut ſomnos alliceret:
Cõcedebat ẽt balnea auidiſſima hoium cupidine
qn alia multa dictu grata atq; iucũda magna au/
ctoritate ꝯſtituit. Nãq; & uomitiões ſupra modũ
arguebat:& medicamẽtoꝝ potus ſtomacho ini/
micos dixit.Is teſte Apulegio li.iiii.Floridori cũ ſe
ſe forte a rure ſuo reciperet In pomœriis ciuitatis
uidit circũſpectũ funus ab igẽti numero: moxq; il
lud adiit ptractauiq; corpus hois:& p q̃dã ſigna in
uenit i illo uitá:cũq; clamaret:ut reportarẽ a to/
go domũ:ps medico annuebãt:& reliq obſiſtebãt
tãdem uelut ab inferis domũ relatus eſt:moxq; re
creauit ſpiritus:& aiam in latibulis corporis delite
ſcente ſuis medicamẽtis uniuerſo corpori reſtitu/
it:quãobrẽ uelut deus fuit ab hoibus honoratus:
qđ tetigit pli.li.vii. cũ ait relatũ e fũere hoiem ꝯſer
uauit:& ſubdit Pli.ſed maxie ſponſiõe facta cũ for
tuna ne medicus crederẽ:ſi unquã inualidus ullo
modo fuiſſet.Sicq; uictor ſuprema i ſenecta lapſu
ſcalaꝝ exaiatus eſt. Venerũt his tpibus Romá me
dici q̃plures & uiri celebres:ut Caſſius Calpitanus
Arũcius Rubrius:iter quos Antonius muſa fuit:q
cõtraria medicina a ſectatoribus Themiſtonis qui
diſcipulus fuerat Herophili diuũ Auguſtũ graui
periculo exemerat:ob quod illi Auguſtus ſtatuam
ex ære iuxta ſignũ Aeſculapi locari mandauit:co/
luitq; eũ ſp amiciſſime ut teſtis eſt Sueto.i uita Au
guſti.Poſt hunc exortus eſt Vectius ualẽs : q teſte
Pli.lib.xxxix.adulterio Meſſalinæ uxoris Claudii
Cæſaris nobilitatus. paritetq; eloquentia aſſente/
tor:potẽtia nactus nouẽ iſtituit ſectã . At Neronis
prĩcipatu eadẽ uis ad Theſſalũ tranſiliuit delẽtem
cũcta placita:& rabie q̃dam in oẽs æuimedicos p/
orantẽ.Idem teſte Galieno li.i.de regimine ſanita/
tis:& ſimiliter lib.i. de igenio librũ ad Neronẽ ſcri
pſit:in quo cũctis medicis & philoſophis tã ueteri
bus q̃ modernis ſeipſum effrenata q̃dam temerita
te ꝑpoſuit.Hippocratẽq; oium medicoꝝ principẽ
maxime ſupplantauit.Hũc Galienus ipſe ignoran
tiſſimũ fuiſſe oſtẽdit:nec iter medicos: ſed iter tex
trices ſordide creuiſſe:cũ eius pater lanæ pectiator
& mater textrix fuerit.Interim ut eo.li. ꝓſequiẽ pli.
ſupuenit maſſilienſis Critias: q ad motus ſyderũ
ex Ephimeride de mathematica cibos phibẽs:ho/
ras obſeruãs:auctoritatæ Theſſalum ꝑceſſit:diuiti
aſq; reliquit inumeras:poſt quẽ repente ex eadem
Maſſilia urbẽ Charmis inuaſit: & dãnatis nõ ſolũ
prioribus medicis uerũ & balneis aq̃ frigida ẽt hy
bernis algoribus lauari ſuaſit:q̃ſi contraria neceſſa
rio contrariis curarẽ:& ut ait Pli. merſit ægros
in lacus & uidebamus ſenex cõſulares uſq; in oſtẽ
tationẽ rigẽtes . Qua de re extat ẽt Annei Senecæ
aſtipulatio : nec dubiũ eſt oẽs iſtos famã nouitate
aliqua aucupantes aias ſtati noſtras negociari: hic
ille circa ægros miſeræ ſententiaꝝ concertationes
nullo idem cẽſente ne uideaẽ aſſertio alterius . hic
illa infœlicis monumenti aſcriptio turbaſſe medi
coꝝ periſſe.Interim ꝓdiere ex nr̃is & ex terris au/
ctores nõnulli celebriores:qui & herbarũ naturas
& pluriũ rerũ qualitates ſuis libris annotauere.Vt
ex noſtris Macer ueronẽſis:q tẽpore Auguſti uolu
crum qualitates:& herbarũ naturas uerſu exꝑſſit
de quo Oui.li.iiii.triſtiũ ingt . Sæpe ſuas uolucres
legit mihi grãdior æuo.Quæ necet ſerpẽs:q̃ iuuet
herba macer.Euax ſimiliter rex arabũ nõ ſolũ her
baꝝ:ſed lapidũ ẽt ſpẽs noia coleres:& qbus i regio
nibus ualeant comperiri:magno uolumine ad Ne
ronẽ principẽ ſcripſit. Eiuſdẽ meminit Pli. li.xxv.
dicens.Euax Dionyſius & Metrodorus herbaꝝ ef
figes pixere:atq; ſubſcripſere effectus. Veꝝ ut ſub/
dit pictura fallax eſt ex coloribus tã numeroſis ꝑ/
ſertim in emulatione naturæ multũ degenerare

trāſcribendū forte uaria. Præterea nō paꝝ ē ſingulas earum ætates pingi cū quadripartis uarietatibus anni faciē mutēt. hæc ille. Poſt hos fuit Diaſcorides uir militaris: & in herbaria arte mirabilis qui quinꝗ uoluminibus uirtutes herbaꝝ arboꝝ lapidū aromatum aialium acurariſſima doctrina deſcripſit. imo ut de ſeipſo teſtaꝉ: Quæcūꝗ igr in his libris poſui: nō ex opiniōe aut fama cognoui: ſed ex electiōe & experimēto didici: Vidi ego apd Cōſtātinopolim pulcherrimū eius auctoris codicē antiquiſſimis græcis litteris exaratū. In quo nō ſolū herbaꝝ effigies: ſed uolatiliū qoadrupedū & reptiliū tāto artificio & proprietate depictæ erāt: ꝗto natura ipſa: utputo producere potuit. At Plī. de ſeipſo loqtur nobis inqt certe excæptis admodū paucis cōtigit reliqs: de quibus. ſ. tractat. herbas contēplari ſciētia Antonii Caſtoris: cui ſūma auctoritas erat lea arte nuſtro æuo oiſendu hortulo eius. ī quo plurimas alebat centeſimū ætatis annū excedēs: nullū corpis malū exptus: ac ne ætate quidē memoria aut uigore cōcuſſis: Sane tpībus Domiciani Traiani Hadrianiꝗ & Antōini pii nōnulli medici ex græcia ipſa urbē iuaſerūt: & Protogenes primū uir aſtutos & callidus: q aſtutia & arte græca magis ꝗ ſciētia medicinæ famā & ꝗſtū ſibi queritabat: cui Archigenes alter græcus tpe & ipſius Domitiani ſucceſſit: q cū aſſentator eſſet & mulieribus ꝗ facillimus. grādē Romæ ſibi cōparauit ꝗſtū: contra cuius mores & inſciciā Galienus in libris ſuis ſæpe inuexit. Galienus uero uir doctiſſimos: & ea ætate ī medicīa ſingularis Romā principatu Traiani deuenit: eratꝗ oriūdus ex Pergamo oppido aſiæ celeberrio: ſed Romæ tpibus Antonii pii floruit ut idē de ſe ipſo diuerſis ī locis teſtaꝉ: hic ī ea arte oēs ꝑter Hippocratē ſuperaſſe crediꝉ: cōpoſuitꝗ libros multos & Hip. oia ſcripta miro ingenio explanauit: & ut græcus quidā medicus mihi rettulit centū & quinquaginta uolumina in ea facultate edidit. Poſt illū uero Raſis quidā pœnus fuit: qui līgua arabica ex oībus ante ſe medicinæ auctoribus uolumē collegit. Sed diſtictius & ſciētius: poſt eū in eadē lingua Auicēna hiſpalēſis effecit: q cū reliquoꝝ ſcripta uiderit. tū maxīe Galienū ſecutus ē: quē ſuo li. i. de infrigidādis medicoꝝ pricipē appellauit. Poſt hos cœperūt Itali ī ea facultate plurimū polleꝛ: ut petrus ꝺ apono patauinus uir in ol ætate admirandus tū ī philoſophia: tum in his quæ ad medicinæ theoricā ſpectāt diuerſas cōciliādo opiniones ſua doctrina clariſſimus eſt habitus: unde & conciliatoris cognomen adeptus eſt. Quin & ad problemata Ariſtotelis multa addidit: & illa ipa ſubtili expoſitiōe declaruit. Hūc nō lōge poſt Thaddæus florētius ſecutus ē q adeo obſcura oia Hippocratis & alioꝝ principum in medicina detexuit & explanauit ut alter Hippocrates ſuo tpe habitus fuerit: diuitiaſꝗ cumulauit īnumeras. nā a pricipibꝰ Italiæ cōuocatus. l. aureos in mercedē diurnā paciſci conſueuerat ab Honorio uero a ſūmo pōtifice ſemel uocatus: non prius accedere uoluit: ꝗ cētū aurei ſibi ī diē ſtatuarenꝉ: unde liberatus pōtifex decē milia illi aureoꝝ cōdonauit: Tādē octogenarius mo ſitur Bononiæ circa annos domini mille ducētos ſeptuaginta: Qua ætate ēt Accurſus florentinus legū gloſator floruit: Thaddæo uero ſucceſſit ſimiliter Truſienus florētinus. qui pioſꝗ cōmētum ſup techne Galieni mira doctrina cōſcripſit: hic cū in practica artis medicinæ ut multi ferunt īfortunatū ſe cōſpiceret religiōi ſe totū dicauit: & chartuſinos effectus eſt monachus. poſt hunc floruit Dinus de garbo florētinus ſimiliter & Thaddæi diſcipulus q patrē hūit Brunū noīe & arte chirurgiæ clariſſimū: ut Thomas eius Dini filius in ſūma quā de arte medicinæ ſcripſit atteſtaꝉ. Dinus uero adeo utilia ī Auicēna. ſcripſit cōmētaria: ut ſine illis Auicēnæ doctrinā ſtare nō poſſe a nōnullis creditū ſit: ſcripſit ēt in Galienū de malicia uariæ cōplexiōis & ī Hippocratē de natura fœtus. Qui & ī philoſophia uarias & pulcherrimas diſputauit: ac terminauit ꝗſtiones: hūc nō īferiori ingenio nec fama ſecutus eſt eius filius Thomas: poſt quē floruit: Criſtoforus de honeſtis patria bononiēſis: fuit & Marſilius ſimiliter patauinus: q multaꝝ reꝝ cognitione: & ſcriptoꝝ ſubtilitate ſua ætate ꝑcelluit quē Iacobus de foro liuiæ ſecutus & fama & ingenio ſupaſſe crediꝉ: hūc Vgo ſenēſis nr̄is tpibus ſecutus eſt. Qui diuinitatē quādā igenii: & pertia medēdi oēs q ante illū apd noſtros floruerūt: excelluiſſe creditur: Cuius uitā inclitā filius eius Sozinus philoſophus ſimiliter & medicus eleganti ſtilo ſcripſit. Sed ut putamus ad Vgonē ſūmum ſubtilitatis facultatis medicinæ ꝑuenit: quæ iam declinare uidetur. Et hæc de hippocrate: ac de ſucceſſoribus eius quæ nouius breuiter dicta ſufficiant.

Hippolytus cū. i. latino ſequente duplicato. p. & penultima cū. y. græco: ultima cū. t. exili ſcribiꝉ: fuit filius Theſei atheniēſiū ducis ex Hippolyta Amazonum regina ſecūdū Iuſtinum: uel Antiopa ſecūdum Senecam in Hippolyto natus: & componiꝉ: ab hippos quod eſt equus & λυω quod eſt diſcerpo: ſeu diſſoluo: eo quod ab equis diſcerptus fuit: ut uidebimos in dictione phædra. Nam ut: oſtendit Plato ī eo libro qui de noīe Cratilus inſcribitur: hoc ut alia ꝗplurima nō uera fuerūt noīa ſed a poetis conficta. Vnde ab euentu fabulæ nomen hoc inditum aſſumpſit.

Hippolyta eodē modo cū ſuperiori ſcribiꝉ. & fuit mater Hippolyti: quam Antiopā uero noīe dictā quidam uolunt: & ab euentu filii ſic poſtea cognominatā aſſerunt: de qua Virg. li. xi. æneī. meminit cum ait: Bellantur Amazones armis Seu circum hippolytē: ſeu ſe cū martia curru Panteſilea refert. Nāꝗ ambe fuerūt Amazonom reginæ. ſed ab hippolyta deuicta hercules balteū abſtulit.

Hippolochus ī cæteris eodem modo: & in ultima cum. ch. aſpirato ſcribiꝉ: fuit teſte Homero lib. ili. vi. filius Bellerophontis: & Glauci pater. Alter teſte eodem lib. xi. fuit Anthimachi troiani filius q una cū Piſandro fratre ab Agamēnone in troiano bello interfectus eſt.

Hippomanes eodē modo ſcribiꝉ: eſt teſte Seruio ſup. iii. georgi. uirus defluens ex equarū ingoinibꝰ quo tpe feruntꝉ in amoris furorē. Heſiodus uero

dixit herbã eſſe:quã ſi comederẽt eq̃ furorem paterentur:& dicitur ab ιππον ideſt equorũ μανια furia:unde etiã a poetis ponitur ꝓ ea caruncula in frõte equi pulli i nata:quam ſi quis matri ꝑriperet nunq̃ deinceps pullom amaret. Et in quocunq; ſignificato neutrum eſt terminatum i es: niſi cum pro uiri nomine ponitur.

Hipſicratea prima cũ.i.latino & unico.p.ſequẽs tũ.pſ.&.i.latino:ante penultima cum.c.exili & penultima cũ.t.ſimiliter abſq; aſpiratione ſcribiť: fuit uxor Mithridatis:quæ ſũme uirum ſuũ dilexit:

Hypſipyle prima & penultima cũ.y.græco:antepenultia cũ.p.&.i.latino ſcribiť:fuit Thoãtis lẽniadũ regis filia dicẽte: Statio li.qnito thabaidos:ubi indoxit narrare genus ſuum Adraſto argiuorum regi:Claro generata Thoãte:Seruitium Hypſipyle ueſtri ſero capta Lycurgi. Et ut ipſe Sta.ſcripſit cum Venus Vulcani coniunx indicante ſole: a marito in Lemno inſula cũ Marte adulterari palam cõphẽſa fuiſſet:Lemniades aliis cũ ſacra diis peragerent:Venerẽ ipſam adulterã ſine honore liq̃runt quæ illis irata hircinum fetorẽ oĩbus immiſit:ob quod a uiris ſuis ſpretæ cũ ad bella contra uicinos Thraces illi exiſſent conſilio ſtatuerũt publico occidere oẽs cũ redirẽt. Quod cũ fieret ſola Hypſipyle patri Thoãti pepercit:quẽ naui expoſitũ Bacchus pater ad coum iſulã proſprea nauigatione perduxit. At Hypſipyle cõſtructo rogo i ꝓpria regia:alterius ſuppoſiti funera ꝓ patre: quẽ occidiſſe aiebat celebrauit. Inde uero paulo poſt tranſeuntibus cum argonautis Iaſone:ab his fœminis hoſpitio ac lecto ſuſcepti ſũt. Et ab:Hypſipyle Iaſon:qui cũ ea iam duobus ãnis demorãtes orãtibus ſociis ꝓ diſceſſu:& ꝓmiſſo reditu. ut teſtis ẽ Oui.in.vi.epiſtolaꝝ heroidũ grauidã illã reliqt.quæ gemellos deinde peperit:Thoantẽ ſcilicet & Eumeũ:quos.alio alendos dimiſit:ne ſecũdũ ſuas ipſaꝝ leges in inſula maſculi nutrirentur: hos niſi caſu poſtea reuiſere nõ ualuit:nã paulopoſt fama ſubit portus uectum trãſlata Thoantẽ Fraterna regnare Coõ.ex quo Hypſipyle tanquã perſida alẽniadibus poſcitur & ſuppliciũ: quæ cũ fugeret a piratis in littore capta Lycurgo regi Nemeæ dono data fuit. In cuius ſeruitio dũ filium ipſius regis Obheltẽ ipſa nutrix aleret:& redeũtibꝫ ab obſidiõe Thebaꝝ regibus argiuis:ac i Nemæa ſilua ſiti pene pereuntibus:interrogata de aqua illos ad Langiam fontem ꝑduxit:& quænã eſſet interrogaretur:& ſuos illa enarraſſet caſus:filii q cũ Adraſto erãt matrẽ eſſe dignoſcentes in ipſius ꝓſilierũt amplexus. Sed dũ inter hæc moratur:infans quẽ inter flores & herbas ludentem liquerat:a ſerpẽte necatus eſt. Quod Lycurgus pueri pater ſentiens ira inflamatus illam inferias nato mittere accurrebat:ſed a regibus & filiis auxilia iplorãs ſaluata eſt Quæ uero deinde illi contigerint:nec apd̃ græcos nec apud latinos memini me legiſſe.

Hira cũ.i.latio & unico.r.ſcribiť:fuit maritia urbs in agro ꝓpinqua Pylo ſub agamẽnonis dominio: ut oſtendit Homerus libro.xi.iliados.

Hyrcania prima cũ.y græco ſeqñs cũ.c. exili:pẽultima cũ.i.latino ſcribiť. eſt in Aſia ſcytharũ regio: uti Qu.Curſius de geſtis Alexãdri:Plinius li.xvi. atteſtantur. Quod Seneca i thyeſte cõfirmauit dicens. Quænam iſta regio eſt:an ſub æterna niue hyrcana tellus. Et Luca.ſimiliter li.quarto Tinxere ſagittas errantes Scythiæ populi:quos gurgite batros icludit gelido uaſtiſq; Hyrcania ſyluis. q teſte eodem Curtio pantheris & pardis habundat pluribus:ſed maxime tigribus:quod Luca. etiam tetigit libro primo in oratione Cæſaris ad ſocios cum dixit.

Vtq; feræ tigres nunq̃ poſuere furorem.
Quas nemore hyrcão matrũ dũ luſtra ſequunť.
Alius cæſorum pauit cruor armentorum.

Hyrgis prima cũ.y.græco: & ultima cũ.i.latino ſcribiť:fluuius eſt Scythiæ:qui teſte Herodoto li. hiſtoriarum quarto intrat in Tanaim.

Hyriæ prima cum.y.græco:penultima cum.i.latio ſcribitur:fluuius eſt Boetiæ:de quo Homerus lib. ſecundo iliados meminit.& facit gentile hyriates.

Hyrmos cũ.y.græco ſcribiť:& diciť quaſi ſyrmos quod eſt detractus:Nam ſeries ẽ orationis uel conſtructio tenorem ſuũ in multos uerſus protendẽs ut apud Virgi.li. æneidos primo. Eſt i ſeceſſu lõgo locus inſula portũ Efficit:& reliqua:ubi fit tractus uſq; ad id Horẽtiq; attũ nemus imminet umbra & libro ſexto:Principio cælum ac terras campoſq; liquentes:Lucentemq; globũ lunæ:titaniaq; aſtra Spiritus intus:alit Vnde teſte Seruio hyrmos lõgiſſimum eſt hyperbatum.

Hyrœades prima cum.y. græco:antepenultima cũ œ. diphthongo ſcribitur:fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriaũ primo uir mardus:qui primus ex Cyri exercitu muros ſardium aſcendit.

Hirpi cum.i.latino ſcribitur:uocabulũ:eſt ſabinum & ut puto a græco corruptum.cũ a græcis ẽt ſabini originẽ duxerint:ſignificatq; teſte Seruio apud nos lupos:quare ab ἁρπαξ quod ẽ rabax forſitam deductũ fuit.Nam ut idẽ Seruius ſup.ix. Virgilii refert:fuerunt populi habitantes in mõte Soracte qui cum Diti patri aliquãdo ſacrificarent:cũ mõs ipſe manibus conſecratus eſſet:& uenientes lupi exta rapuiſſent:illos diu ſecuti ſunt:quouſq; tãdẽ ad quandã peſtiferam ſpelũcã aduenerũt:unde peſtẽ contrahentes habuerunt reſponſum poſſe eam ſedari: ſi lupos imitarentur: ideſt rapto uiuerent. Quod poſtquam factũ eſt:dicti ſunt populi hirpi ſorani:ideſt lupi Ditis:cũ Pluto eoꝝ ligua Sorãus uocatus eſſet:cuius rei memor Virgilius Arũcem ex eo loco ducẽtem originem lupo comparauit li. xi. At uero Plinius libro naturalis hiſtoriæ non populos fuiſſe hirpos dixit:ſed p paucas phaliſcoꝝ familias:quæ ſacrificium annum ad Soractis mõtem Appollini celebrabãt:id operantes:ut ait Solinus geſticulationibus religoſis:& impune ardentibus lignoꝝ ſtruibus i honorẽ diuiæ rei iſultabãt flãmis parcentibus illis. Quibus ob deuotionis miniſteriũ ſenatus ꝑpetuo conſulto omniũ munerũ uocatiõem dedit: Vnde Aruns apud Vir.libro.ix. Superos ſic uoce precatur.

Summe deũ ſanti cuſtos ſoractis Appollo:
Quem primi colimus:cui pineos ardor aceruo
Paſcitur & medium fracti pietate per ignem.

Cultores molta premimus ueſtigia pruna.
Dat pater:& reliqua. Varro autem ubiqꝫ teſte Ser/
uio religiõis expugnator cum quoddã medicamẽ
tũ deſcriberet : ait ut ſolent hirpini.qui ãbulaturi
per ignes medicamento plaotas tingunt.hæc illæ
de his forte itellexit Virgili.li.æneidos.vii.cũ ait.
At Meſapus equum domitor neptunia proles.
Quẽ neqꝫ fas igni cuiq̃:nec ſternerẽ ferro:& ſubdit.
Hi feſcenias acies:equoſqꝫ phaliſcos:
Hi ſoractis habent arces:& reliqua.

Hyrtacus cum.y.græco &.t.ac.c.exilibus ſcribitur:
fuit uir troianus ex Ida mõte:qui filiũ habuit Ni/
ſum Aeneæ comitem:a quo Virgilius patronymi
cum ducẽs ait:Hyrtacides comitum Aeneæ quẽ
miſerat Ida:habuitqꝫ teſte Homero libro.xii. ilia/
dos alterum filium nomine Aſium.

Hyrus cum.y.græco ſcribitur:nomen eſt uiri pro/
priũ:de quo Oui.i remediis amoris:cur nemo eſt
hecatem:nolla eſt quæ cœperit Hyrum. Nẽpe qꝫ
alter egens:altera pauper erat.

Hiſpõ cũ.i.latino ſcribitur:nomen eſt uiri propriũ.

Hiſpania cum.i. latino utrobiqꝫ ſcribitur:regio eſt
Europæ quæ a mõtibus pyrenæis icipiẽs : ut dixit
Aps piãus clariſſimus hiſtocus.& p colũnas Her/
culis circuiens uſqꝫ ad borealẽ occeanũ protendiẽ:
ita ut oĩa in eo circuitu ad Hiſpaniã ſpectent:cuius
magnitudo ut ait multa eſt:& icredibilis in unica
regione.Nã decem milibus ſtadiis latitudo cõmẽ/
ſuratur.longitudo uero prorſus eadẽ eſſe uidetur:
Quam gentes quoqꝫ diuerſæ & uariis nominibus
cognominatæ inhabitant.qui & fluuios plures na
uigabiles cõtinet:minoreſqꝫ alios diuerſos & q̃plu
rimos i illos defluẽtes.Terra quoqꝫ eſt fælix:& op
timaꝝ rerũ fertilis:hæc ille:ut ad uerbũ ex illo tra/
duximus:Nã ſita eſt hæc regio iter Aphricã & Gal
liã a ſeptẽtrione pyrenæis montibus clauſa:reliqs
partibus undiqꝫ mari concluſa.Interfluũt eam flu
mina magna Bethys Mleus Iberus & Tagus auꝝ
trahẽs:ut in Aſia Pactolus & Hermus.habet pui/
cias ſex taraconẽſẽ : carthaginẽſẽ:luſitaniã:galitiã:
& bethicã.hæc eadẽ prius Ibera ab Ibero amne co
gnominata fuit.Poſtea ab Heſpero fratre Atlantis
Heſperia. Vltia ab Hiſpali urbe Hiſpãia nũcupaẽ:
cuius urbis acculas Cæ.grauiter increpuit. Quod
Cneo & ſex filiis Põpeii magni fauerãt Sane eã di/
ctionẽ aſpirari antiquæ iſcriptiones oſtendũt:ſed
duæ ab hiſtoricis cognominantur hiſpaniæ citeri
or:quæ eſt in ſeptemtrionali plaga :& a pyrenæo
uſqꝫ ad carthaginem porrigitur: Vlterior quæ in
meridie a celteberis uſqꝫ ad gaditanũ fretũ extẽdiẽ

Hyſpeus cũ.y.græco ſcribiẽ:fuit Archa. rex:quem
nonnulli Cyrenes fuiſſe patrem credũt. Virgi.ue/
ro eam fuiſſe Penei fluui filiam in libro georgico/
rum.iiii.oſtendit.

Hyſtaſpes cũ.y.græco &.t.exili ſcribitur:fuit pater
Darii perſarum regis.

Hyſteron cum.y.græco &.t.exili ſcribiẽ : dr̃ a no/
ſtris ultium:& ĩde hyſteron proteron figura noĩa
tur:cum ſnĩa ordine commutatur:ut Poſtq̃ altos
tetigit fluctus:& ad æquora uenit. Nam prius ad
æquora uenit q̃ tangeret fluctus. Vir.lib.georgi.i.
Area tunc primum ingenti eſt æquanda cylindro.
Et uertenda manu. Nam prius manu uertitur : q̃
æqoetur cylindro.

Hyſterologia prima cũ.y.græco & ſeq̃ns cum.t.exi
li ſcribiẽ:dici poteſt a noſtris ſermo pꝑoſterus.

Hiſtiæus cũ.i.latino utrobiqꝫ &.æ.diphthõgo i pe/
nultima ſcribitur fuit teſte Herodoto libro hiſto
riarum ſexto myleſiorum tyrannus.

Hiſtiæa eodem modo ſcribiẽ:ciuitas fuit in Eubo
ia:de qua meminit Homerus libro iliados ſecũdo
πολυσ αφυλον ιιδιαια.

Hiſtoria p.i.latinũ &.t.exili ſcribitur:& dr̃ ις operυ
quod eſt ſpectare & cognoſcere ſignificat.unde &
ισ oppα ſcinetẽ uocant.& ιστον eſt ſciendum:ſed
primum a græcis aſpitatur : onde nos hiſtoriam
cum aſpiratione deduximus reliqua non aſpiran
tur:Sane teſte Gellio libro quinto noctium attica
rum hiſtoriam ab annalibꝫ qdã differre eo putãt.
qꝫ cũ ſit utrunqꝫ reꝝ geſtaꝝ narratio : eaꝝ tamen
proprie reꝝ ſit hiſtoria: quibus rebus gerendis in
terfuerit is qui narret. Annales uero eſſe cũ res ge/
ſte pluriũ annoꝝ obſeruato cuiuſqꝫ anni ordine.
deinceps cõponũẽ: Quã ſane differẽtiã accæpraſſe
Seruiũ in primo æneidos certũ eſt. Sed clarius ea
differentia concipiẽ ex libro Sempronii Aſellionis
primo oſtendentis qꝫ inter annales & res geſtas in
terſit: Verũ inter eos inquit qui annales relinque/
re uoluiſſent: & eos qui res geſtas a romanis pſcri
bere conati eſſent:oĩum rerũ hoc interfuit. Anna/
les libri tantũmõ quod factũ quoquo anno geſtũ
ſit demonſtrabant.i.quaſi qui per Diarium ſcri/
bunt:quam græci εφημεριλα uocant. Nobis non
ſatis eſſe uideo quid factum eſſet id prononciare
ſed ẽt quo cõſilio quaqꝫ ratiõe geſta eſſent demon
ſtrare:& paulopoſt idem Aſellio in eodẽ libro. Nã
neqꝫ lacriores ad rempu.defendẽdam:neqꝫ ſignio
res ad rem perperam faciundam annales libri cõ/
monere quicq̃ poſſunt.

Hiſtopus cũ.i.lario &.t.abſqꝫ aſpiratiõe ſcribiẽ:ge/
nus ẽ nauis:quã teſte Gellio actuariam dicimus.

Hyſtris prima cũ.y.græco:& ultima abſqꝫ aſpira/
tiõe:&.i.latino ſcribiẽ:ẽ aĩalis genus.qd teſte He/
ro.& Pli.lib.ix.naturalis hiſtoriæ maxime in idia
æthiopia.& aphrica creſcit:ericio ſimile:ſpinis ter
gus hiſpidũ habens:quas tenſa cute plærũqꝫ laxa/
tas uolũtaria iaculatiõe iacit:& aſſiduis aculeoꝝ nĩ
bis canes uulnerat ioſequetens. Et ſex hybernis
menſibus latet.

Hiſtrio cum.i. latino utrobiqꝫ ſcribiẽ:& licet a græ
ca dictione deſcendat.quæ minime aſpiratur aſpi/
rationẽ tamẽ apod noſtros ſuſcæpit. Nã teſte Feſto
huiſmodi ſcænici a nobis hiſtriões oocati ſunt qa
primus qui hãc artẽ Romæ exercuit ab iſtria pro/
fectus:ẽ ſed certiſſimom eſt hiſtriam nollo modo
aſpirari. At uero Liuius & Valerius maximus nõ
ab iſtria:ſed ab hetruria illum ueniſſe dicũt:a quo
eiuſmodi nomẽ tractum fuit quare nõ græcũ ſed
hetruſcum oocabulũ eſt. Similiter Cornelius Ta/
citus ab hetruſcis hiſtriones accitos dixit: & a ty/
riis equoꝝ certamia. Quos laudatiſſimo primũ
uſui fuiſſe habitos uidimus i dictiõe Aeſopus. Nã
hi quoqꝫ perſõati in ſcæna tragedias agebãt: come
diaſqꝫ uoce & corporis geſtu. Vnde ait Cicero : hi/

ſtrioſi paululũ extra numerum: aut ſi uerſus ꝓnunciatus eſt una ſyllaba breuior aut longior exibilaẽ exploditur. i. pulſatione manuum eiicitur.

Hyuſquianus prima cum. y. græco ſequente. n. ſcribitur herba eſt medicinalis: quæ a noſtris dens caballinus uocatur.

Hodius cum. i. latino ſcribitur: fuit teſte Home. libro. ix. iliados unus ex græcorum præconibus in bello troiano.

Hœthyni cũ. œ. diphthõgo &. th. aſpirato ſequente. y. græco ſcribitur: populi ſunt.

Hœtychius prima cũ. œ. diphthõgo: ſeq̃ns cũ. t. exili &. y. græco: penultima cũ. ch. aſpirato &. i. lanno ſcribiẽ: fuit teſte Ho. li. vii. ilia. uir achiuus lõge optius artis ſtatuariæ opifex: q apd̃ Hylẽ habitabat.

Holos cũ unico. l. ſcribiẽ: & dr̃ latine totus: Olus uero ſine aſpiratiõe latinũ ẽ: & uenit ab oleo uel olo quod ſine aſpiratione ſcribitur.

Hololampus ſimiliter cũ aſpiratione & ſimplo. l. ſcribitur: dicitur a nobis totus flammeus.

Holor cũ aſpiratiõe ſimiliter & unico. l. ſcribiẽ: auis albæ nomen eſt: quã quidam cygnũ putant: & dicitur q̃ſi holos. i. totus oreos albus: de quo Oui. ĩ heroidibus: Sic ubi facta uocãt udis abiectus herbis Ad uada mæandri cõcinit albus: holor: & Vir. in bucolico. Argutos interſtrepere anſer holeres.

Holocauſta ſimiliter cũ unico. l. &. c. &. t. exilibus ſcribiẽ: ea ſacriſicia dicebãtur: ĩ quibus tota hoſtia cõburebatur. Vnde cõponitur ex holon quod eſt totum & cauſtum combuſtum.

Holographum ſimili mõ cũ unico. l. ſcribiẽ: & dici poteſt a noſtris totum ſcriptum & capi cõſueuit pro teſtamẽto teſtatoris manu penitus ſcripto.

Holoſathron cũ unico. l. &. th. aſpirato ſcribiẽ: dici poteſt undiq; quaſſatum: Nam componitur ex holon quod eſt totum. & σατρον quaſſatũ quo nomine Plinius li. xx. naturalis hiſtoriæ dixit q̃dam genus petroſelini cognominari.

Homerus cũ aſpiratione pricipii: & unico. m. ſcribitur: fuit oium poetarum clariſſimus: cuius mater teſte Herodo. in eius uita Eritheis uocata fuit pater uero qs fuerit ignoratur. Ariſt. li. iii. de arte poetica: ut rettulit Plutarchus Dæmonem quẽdã illius patrẽ fuiſſe dixit. Alii uero aliter ſenſerũt: ut de genere patria: & uita illius tam uariæ ſint ſentẽtiæ ut ſatius ſit de eo taceẽ: q̃ aliquid affirmare. Nã ſi ab ephoro ut Plutarchus refert patriam q̃ras cumæum dices. Si a Pĩdaro oium liricoꝝ pricipe: uidelicet tum ſmyrneum tum chium aſſeruabit: ſi ab Antimacho & Nicandro colophonium cẽſebunt: Sin ãt & ab Ariſtarcho & Dionyſio thracio haud dubitabũt athenĩẽſẽ dicere. Demũ cũ Simonides chium Ariſtotelẽ fuiſſe ſcribat nõ deſunt q eum ex Cypro ſalaminium aut argiuũ eſſe contẽdant. Qua itẽ tẽpeſtate fuerit: tam uariæ ſentẽtiæ ſunt: ut neſciamus quid efferre: Nam aliqui teſte Plutarcho eũ aſſerunt tẽporibus belli troiani natũ fuiſſe. Alii uero poſt troianũ bellũ annis centũ Nõnulli ãt cẽtũ q̃nq̃gita. Scripſit ãt poeta hic clariſſimus ut ſubdit Plutarchus poemata duo: iliaden. ſ. & odyſſea. Quorũ alterũ bellũ troiãum: alteꝝ Vlyxes: uarios errores cecinit: Batrachomyomachiã uero nõ ſibi uideri Homero eſſe attribuẽdã: dixit idẽ Plutar. q̃n & margitẽ Homeri indem eẽ negauit: de huius uero nullã ꝓrſus fecit mẽtionẽ. Alii uero & hæc oĩa Home. aſcripſerũt. Hic ut Quin. quẽadmodũ ex Oceano ipſe idẽ dixit Ho. aium fõtium curſus initiũ capere oĩbus eloquentiæ partibus exemplũ: & ortum dedit: hũc nemo in magnis rebus ſublimitate: in paruis ꝓprietate ſuperauit: idẽ lætus ac præſſus iucũdus & grauis tum copia tum breuitate mirabilis: Nec poetico modo ſed oratoria uirtute eminentiſſimus. hæc ille: & pluraalia in laudes eiuſdẽ poetæ admirandas proſequitur li. ix. de iſtitutione oratoria: & ut ego met quod de illo ſẽtio fatear. Nihil iucũdius aut dulcius aut gratius legeẽ poſſũ. De quo dixit Oui. in. li. iii. de ſine titulo.

Aſpice meonidem a quo ceu fonte perenni.
Varum pieriis ora rigantur aquis.

Homelia cũ aſpiratiõe pricipii. & unico. l. atq;. i. latino ſecundũ ueram orthographiã ſcribiẽ idicatq; apud nos ſermonem: & deſcẽdit ab ομιλω quod eſt ſermocinor.

Homœſis cũ. œ. diphthõgo ĩ antepenultima ſcribitur: dicitur a noſtris ſimilitudo. nã tropus eſt cũ ex ſimilitudie alicuius cogniti in ſimilitudinẽ deuenimus ĩcogniti: cuius ſpecies tres: icon: parabola & paradigma: de q̃bus ĩ ſuis dictiõibꝰ uidebius:

Homographia cũ aſpiratõe pricipii: &. i. latio ſcribitur dici p̃t æq̃lis ſcriptura uel pictura. nã ꝯpõiẽ ex ομον q̃d diẽ pariẽ & γραφια ſcriptura uel pictura

Homolus cum unico. l. ſcribitur. mons ẽ theſſaliæ.

Homonymus penultima cũ. y. græco ſcribiẽ: diciẽ a noſtris eiuſdem nois: quo etiã proprio noĩe pater Apollini Tyanei dictus fuit.

Homonyma cũ. y. græco ĩ penultima ſcribiẽ dicuntur a nobis æquiuoca: hoc ẽ æque uocata q̃s intelligi uelit non eadem in re exiſtentia.

Homonœa cũ aſpiratione pricipũ: &. œ. diphthongo in penultima ſcribiẽ: fuit liberta Cæſaris phãphiliti & coniunx dulciſſima Atimeti: ut in ea dictione uidimus.

Homoptoton cũ aſpiratiõe pricipii & cætera ſine aſpiratione ſcribunẽ: dici põt latine ſimiliũ caſuũ uel ut ait Cic. in dignitatibus ſimiliter cadens. Nã cõponiẽ ex ομοσ q̃d eſt ſimiliter & πτοσις caſus & diciẽ figura cũ qs diuerſas dictiones ĩ ſimiles caſus eximit: ut apud Enniũ mærentes flẽtes lachrymãtes: & miſerãtes. itẽ neq; currẽtẽ: neq; noſcit eũ tẽ. Tollentẽq; manus ſaxũq; immane mouentẽ.

Hometeleuton cum. t. exili utrobique: &. eu. diphthongo in penultima ſcribitur: dicitur a Cicerone in dignitatibus ſimiliter deſinens. Nam componitur ex ομος quod eſt ſimiliter & τελευτον finitum: & eſt figura cum plura uerba in eandem uocem terminantur: ut abiit abſceſſit euaſit erupit: ſimiliter malui eos reduci quam reliqui: teneri quam deſeri. Et differt a ſuperiori: quoniam illa eſt ſolum nominum hæc aliarum dictionum: Hanc figuram uitans Virgilius in bucolico dixit: Cuium pecus: & non cuius pecus: ut teſtis eſt Ser.

Hanapis cum unico. p. &. i. latino ſcribitur: fluuius eſt ſcythiæ: ut ſcripſit Herodotus libro hiſtoria-

rum quarto de quo ĩ dictione tiarãtus uidebius.
Hora cum aſpiratione a græcis tam pro tempore
quam pro termino ſeu loco ſcribitur: nos uero
differentiam annotemus: cum pro loco & termi/
no accipitur: abſque aſpiratiõe ſcribimus: ut Quĩ
primus ab oris: & ut puto hic deducitur ora quæ
ſimiliter ſine aſpiratione ſcribitur: & ſignificat fu/
nem: quo nauis ad terram ligatur: ut apud Li/
uium in lia. xiiii. in ipſis quoq; trepidatũ nauibus:
dum ne hoſtes cũ ſuis ſimul irrũperẽt trahunt ſca
las: oraſq; & anchoras: ne in moliẽdo mora eſſet p̃
cidũt. Quītila. ĩ epiſtola ad Triphonẽ ſimiliter ait
Permittamus uela uentis: & orã ſoluentibus bene
p̃cemur. Sãe horæ ab Homero fingũť li. v. iliados
non minus phyſicæ q̃ poeticæ cæli portas conſer/
uare: qn & ab hora oĩa deriuata aſpirationẽ hẽnt.
Horoſcopus cũ aſpiratione principii: & .c. exili: hoc
eſt ſine aſpiratione ſcribitur: dicitur latine ſolari/
um. Nã uas quoddã ſeu iſtrumẽtũ fuit: quo nume
rus horaꝶ diei cõſpici ad ſolẽ cõſueuit: & cõponiť
ex hora & σκοποσ qđ eſt conſideratio ſiue ꝓſpe/
ctio: de quo Pli. li. ii. naturalis hiſt. iquit uaſa horo
ſcopa nõ ubiq; eodẽ uſui ſunt: cum in trecentis ſta
diis: aut quĩgẽtis lõgiſſime mutẽtur umbræ ſolis.
Horologium cũ aſpiratione principii ſimiliter & .i.
latino ſcribiť: dicebatur ſimiliter latĩe ſolariũ: ut de
heroſcopo expoſuimus: ſed iã relicto latino nomi
ne multũ ſignificantius eo noſtro inſtrumento cõ
cipitur: in quo non tãtũ ratio horaꝶ ex ſolaribus
radiis: ſed ẽt ocultato ſole ſermo: ũt ita dicã horaꝶ
agnoſcitur: utrunq;. n. logos ſignificat rationẽ ſcili
cet & ſermonẽ. Nam nõ ſolũ horã oculis oſtẽdit ac
p̃ſcribit. ſed ẽt auribus procul & domi manentiũ
nũtiat cãpana: quæ ſup impoſita eſt numeꝶ diſti/
guente. Vnde quodãmodo uitam habere uideť: cũ
ſpõte ſua cietur: & dies ac noctes pro hoĩe opus ſa
cit: quo nihil neq; utilius neq; iucũdius dici poteſt
nouũ tamen ĩuẽtũ eſt. ſimiliter & campana: ſed
non admirabile: utilitatis tamen tantæ ac iucundi
tatis: ut cũ in rebus ciuilibus. tam uero in ſacris mi
rum proſit atq; oblectet: Campanã dixi more uſi/
tato: nonuulli uolam uocãt: ſed alteꝶ meo iudicio
admirabilius ĩuẽtũ habẽus: & apud nautas quoſ/
que pariter uſitatũ: pyxidẽ dico illam: quã prope
dixerim uiuam ad lapidẽ ſideritẽ: qui magnes dici
tur: nauigationẽ ita iam moderãtur: ut cõmodius
ne an acutius excogitatũ ſit dubitem: nã tabulam
illã quæ ſocia huius ẽ: ubi ſpatia maris atq; terraꝶ
deſcribunť: neq; ita multum miror. eſt enim lõgi
laboris ac ſedulæ diligẽtiæ potiuſq; ingenii diuini
nec oĩno ueteribus nautis deſuiſſe: exiſtimo: qđ
ſi nouum genus uelificandi: quod latinum uocãt
ab amalphitanis ut ſeiť ex cogitatũ: nuper perpe/
tuã gloriã illis ĩmunitatẽ apđ nos oẽs horas pepit.
Quid tantem laudis p̃miiq; debeatur ĩuẽtoribus
pyxidis. Quanq̃ haud ſcio tãtũ ne tribuamus glo/
riæ nauigãtibus: an credamus eos aliunde accæpiſ
ſe: hoc eſt ab eodẽ ĩgẽtiſſimo hoĩum genere: q ho
rologia eſt p̃clara excogitarunt. Siquidẽ horologi
um illud ad eãdẽ pene formã pyxidis: quæ magne
te tẽpratur. eãdẽ quoq; propemodum rõem cõ/
tinet: & ubi quattuor & uiginti in orbem radii to
tidem uentos demõſtrant: ita hic pari numero di/
ei noctiq; horas ſua in circulo puncta: hoc nõnulli
quadrantem uocant. Quæ tria ſiue ab eodem ſi/
ue a diuerſis adiuncta ſunt. Profecto nec Dædali
qui ſerram. aſciam perpendiculum: & alia quæ in
dictione Dædalus uidimus. Nec Theodori ſamii:
qui ſamiis normam: libella: tornum: clauem: nec
cyclopum: qui ſabricam ſerream: nec Panos qui
fiſtulam: nec Mercurii qui monaulion adinuenit:
iuuenta cum his de quibus diximus comparan/
da ſunt: ſicut e contrario. Non maioris ĩgenii fuit
inueniſſe arcum & ſagittam cuius auctorem ſe/
runt Scytherem iouis filium ut teſtis eſt Pli. libro
vi. naturalis hiſto. nec alia plurima ad hominum
perniciem: quorum ſingula ad ſuos referuntur
auctores q̃ excogitaſſe: ad quod proxime accedit
ad ſuperiorem miraculum: & bombardam uoca/
mus: cuius auctorẽ execremur licet tametſi igno/
remus dignum qui in morem Salmonei fulmi/
ne deflagraſſet: quoniam nihil tam ſimile fulmi/
ni eſt luce: ſonitu odore: huius nomen a bombo
quod græcum: a nonnullis quoq; latinorum uſur
patum & ab ardeo compoſitum eſt. Aliqui tor/
menta ænea magis dicere uolunt: habent & eius
ſpecies ſua nomina nec quem ſcriptorem ſequa/
mur habemus: nec etiam ſcriptum habemus: quo
nomine uocaretur id in quo uterq; pes utrinque
quieſcit eius qui inſidet equo. Nam ut in marmo
reis ſignis Romæ conſpeximus: non utebantur il
lis antiqui. Quid ferrum quo uelut ſoleis calcian/
tur pedes equorum iumẽtorumq;? qđ illud ex co
rio extrema in parte lanceæ: quod ferrum cornu
ubi ad pectus lancea ipſa reponitur? Quid magna
pars armaturæ? ſed hæc non repono iter acute in
uenta: acutius eſt inueniſſe ac multo utilius qua
ratione frumentum quaſi in piſtrino ad decurren
tis aquæ impetum moleretur: quod & ſi non ad/
modum recens eſt: tamen nomine ſuo apud litte
ratos caret. Quidã ueteres uocant piſtrinum: uul/
gus uero molẽdinum: ſicut ea q̃ uẽto aguntť: ſane
molendinarium: & molẽdinariam comperimus
ut Paulus iuriſcõſultus de fundo inſtructo. Aſinã
inquit molidinariam: & molam negat. Neratius
inſtrumẽto fundi contineri idem cõſultus de mæ
ta molendinaria reſpõdit. Si ruſticus eius fũdi ope
rariis moleretur eam quoq; deberi. Et ſubdit: ẽ au
tem mæta inferior pars molæ cathyllus ſuperior.
hæc ille: ruſus & illud quoq; utilius q: acutius ex
cogitatũ ẽ ex eo frutice: cuius nomẽ nõ legi alii cot
tonẽ: alii bombycã ad ſimilitudinẽ bombycis: q ſe
ricũ gignit appellãt: conficere tria p̃cipue q̃ non de
erant quipem nobis: ſed acceſſionem hanc adiectã
gauiſi ſumus: ueſtes: chartas: uela: Adeo nec ueſti/
tibus nec: charus: nec: uel iulis melioribus utimur
Multa ſunt inuenta ad ſenſuũ oblectationem. Par
tim eius generis cuius olim iam alia fuerant ut in
muſica: quod equidem & admiratiõe & laude di
gnum eſt: adhuc carens apto nomĩe organa uocãt
Quædam item minora aptioribus appellata no/
minibus monacordium cum .ch. aſpiratione &
clauicymbalum cum .c. exili & .y. græco in antepe
nultia: & nõnulla alia his addamus. zuccara ſic. n.

omnes uocant & plurima ex ei confecta: & pilam
luſoriã. Non dico qua prius ẽt utebamur: cuius. Pl
thi inuentum. Plinius li. vii. dixit: ſed oẽio ut uul-
gus loquitur plenã: & ſi ueteres pueros luſiſſe ſole
accæpimus: tamẽ & illud fuiſſe: & hoc multo arti
ficioſius eẽ non dubiũ eſt. Cuius inoeniũ ad mar
chionẽ feraranſem: qoi proxime deſunctus eſt refe
runt: ĩ eadẽ quoq; urbe rem ſordidam ſed otilem
primũ inoentam uolunt: e ſeuo candelam partim
eiuſmodi apud priſcos nullum exẽplum fuit do-
muiſſe aues ad uenãdũ. Nam de canibus q cotunt
ces attagenes faſiãnos pdices anates: cæteraſq; hu-
iuſmodi aues uenanẽ minus affirmare auſim: quã
de alitibus: q̃ ſuapte natura ſibi uenanẽ nũc etiam
nobis: q̃ diligentia aut exercitatio adeo ĩcreuit: ut ĩ
artẽ & qdem nõ paruã euaſerit ſcripti ſunt multi
& magni de ſtruzeria: ita. n. hanc artẽ noiant libri
ſtudiũ nobiliũ hoiom ac diuiũ ſicut pauperũ ac
tenuiorũ: illud quod nec ipſum affirmẽ: oli in uſu
non fuiſſe: noctua aſcione ulola aliiſq; qbuſdã uo-
lucribus captare alias oolucres: qđ proprie aucupa
ri dr̃. Nam alterũ magis uenari eſt: hoc iſidioſum
illud uiolentum: hoc ex occulto: illud ex aperto:
hoc blanda ſpecie decipiens illud ẽt antequã noce-
at minãs: ut ſciamus ueiũ eẽ qđ Ariſtoteles & alii
qdam ſcripſerunt pauperũ propriũ eſſe cum mali
ſunt dolo uti: diuitũ ui: ideoq; alterũ uulpeculæ: al
terum leoni cõparaẽ. Sunt ẽt minora dictu alia nõ
nulla: ut pelles bractea argẽtea ĩdutas fuco: tingere
in aureum colorẽ: quas auripelles uocãt: meſſanẽ-
ſium ut aiunt inuentũ: qualia in ſingulis artibus
ſua fortaſſe recentia inuenta ſunt ut in aurificina
Niellũ: illud in artẽ nullã cadit feciſſe duos orbes
etenoi uitto chryſtalloue aut berillo: p q̃ infirmior
uiſus melius: ſi credibile eſt: uideat: q ocularia no-
minant. Nec id p̃teritam quod ab ingenti argutia
nõ abeſt haſtam ĩ modum tubæ æqualiter pfora-
tã: per quã impulſo ſpiritu certaceas pilulas emitti
mus: qbus certiſſimo ictu auiculas occidimus: cu-
ius nomẽ antiquũ nõ eſt: qa nec res antiq̃ erat: pur
puræ antiqs in uſo fuerũt. Nobis ut mile ſint facit
q̃ rariſſima eis fuit copia ſerici: & alia ſunt q̃ inſere
re poſſemus niſi in longum traheret oro: qbus cõ
ſtat nos rebus nouis noua noia accõmodare poſſe:
ut ueteres a qbꝫ p̃cepta hẽmus & exẽpla ſũimus fa
ctitarũt: Vnde ait Priſcia. in. viii. Si. n. auctoribus ti
miditas obſtitiſſet: ut nullis nouis uterenẽ dictio-
nibus ipſa natura & ſignificationẽ reꝶ exigente p
petuis latinas Anguſtiis damnata manſiſſet.

Horatius cũ aſpiratiõe principii &. t. exili atq;. i. lati-
no ab emendatiſſimis græcis ſcribiẽ: & ſecundum
illos ab ὡραῖος quod eſt pulcher deriuaẽ: nõnul-
li uero ex noſtris latinũ eſſe: & latinã deriuationẽ
habere uolũt: & ab oro oras oratus deduci aſſerũt
qood ſi uerũ eſſet abſq; aſpiratione ſcribi deberet:
ſed prior ſcriptura magis a doctiſſimis obſeruaẽ:
fuit ergo poeta laudatiſſimus: patria uenuſinus: di
cẽte Iuuenale ĩ prima ſaty. Hæc ego nõ credam ue
nuſina digna lucerna. fuitq; natus pr̃e libertino: ut
ipſe idẽ. xxiiii. epiſtola atteſtaẽ dicẽs.

Me libertino natũ patre: & in tenui re Maiores pẽ
nas nido extẽdiſſe loqueris.
Vt quantum generi demas: uirtutibus addas: fuit
ſtatura breuis: ut in eadẽ epiſtola ipſa idẽ ſubdit.
Corporis exigui p̃canum ſolibus aptum.
Iraſci celerẽ tamẽ ut placabilis eſſem: &. xxvi. oſtẽ
dit quẽadmodũ Romæ litteris liberalibus erudi
tus fuerat: & deinde uberioris ſcientie gratia nãci-
ſcendæ Athenas conceſſerit: & cũ doctiſſimus eua
ſiſſet familiaritatẽ M. Bruti occiſoris Cæſaris ade
ptus: factuſq; ab illo tribunus militũ ꝯtra. M. An.
& Auguſtum: ſed uicto Bruto ex clade auſugit
ipſo dicente in odis: Tecũ philippos & celerem fu-
gã ſenſi recte non bene parmula: & ibidẽ. Sed me
p hoſtes Mercurius celer dẽſo pauẽtẽ ſuſtulit aere
cui deinde Auguſtus Mecœnatis gratia indulſit:
itaq; liberatus ad poetica ſe cõuertit: & præcipuos
apud latinos uerſus lyricos exp̃ſſit: imitaẽ Archi-
locũ alcæũ Sapphon & Pindarũ poetas græcos un
de in. xxiiii. epiſtola ait: Paruos ego primus iãbos.
Oſtendi latio numeros animoſq; ſecutus.
Archilochi: non res & agentia uerba lycambrem.
Tẽperat archilochi moſam pede maſcula ſappho:
Temperat alcæus: & reliqua: ſcripſit igitur odos: li
bros ſermonum duos: iſtitutiones poeticas: q̃ poe
tria diciẽ: & epiſtolas: & cum diuitias optimis ſtu-
diis cumulaſſet: tandem Romæ moriẽs Auguſtũ
rerum omnium ſuarum hæredẽ inſtituit: obiitq;
lxiii. anno ſuæ ætatis iperii uero Augoſti anno tri
geſimo quinto: fuitq; maxima pompa ſcpultus in
exquiliis apud Mecœnatem.

Hormenus cum. e. abſq; diphthongo ſcribitur: fuit
uir troianus interfectus a Polypete filio Perithoi:
ut oſtendit Homerus libro. xii. iliados & deſcen-
dit ab ὁρμή quod eſt impetus.

Horontes cum aſpiratione principii &. t. exili ſcribi
tur: fuit ex lycia troianorum amicus: q occiſo apud
Troiam Pãdaro lyciæ rege: qui troianis auxilia tu
lerat: ipſi Pãdaro in milicia ſucceſſit. Sed capta Tro
ia diſcedens cum Aenea ĩ ſiculo mari periit: ut oſtẽ
dit Virgili. li. æneidos. i. eadem litteratura fluuius
qdã Syriæ deſcribitur: q teſte Pli. li. v. natu. hiſto. i-
ter Libanũ & Antilibanũ montes iuxta Heliopolĩ
urbem exoriẽ. Et deinde antiochiã epiphanẽ diui
dit. De quo meminit Iuue. in. iii. ſatyra cũ ait. Iã pri
dẽ ſyrus ĩ tyberim defluxit horõtes. Quo ẽt noie
gener Artaxerxis pſaꝶ regis cognominatus fuit.

Horizon cum. i. latino ſequente. z. conſonãte ſcribi
tur: dici poteſt latie finitio uel terminatio: & deſcẽ
dit ab ὁρίζω quod eſt finitio uel terminatio.

Hortes com. th. aſpirato ſcribitur: fuit teſte home-
ro libro ſecundo iliados Theſſaliæ urbs.

Hortenſios cum aſpiratione principii &. t. exili ſcri-
biẽ. latinũ puto & ab hortor d̃riuari. Nõnulli græ
cũ exiſtimant: & cum. th. aſpirato ſcribunt. atq; ab
hortes orbe Theſſaliæ d̃ductũ putãt: ſed prior ſcri
ptura ẽt apud doctiſſimos cõunior fuit: hortẽſius
teſte Quintiliano lib. vi. de iſtitutiõe oratoria: quã
doq; oratoꝶ princeps Romæ habitus: inde æmu
lus Cicerõis & nouiſſime quoad uixit ſecũdus. De
eodẽ dixit Varro lib. iii. rerum ruſticaꝶ. Et poſt eũ
Gellius libro noctium atticaꝶ primo Qu. hortẽ
ſius fuit orator clarus. ſed delicatior q̃ ueꝶ deceat:
& formæ non minus q̃ eloquẽtiæ ſtudioſus. Nũq̃

ſpeculo incõſulto ꝓceſſit in publicũ in illo ſe come
te:i illo ſe mirari:in illo uultũ togãq; cõponere cõ/
ſueuit. De quo plura idem proſequunt̃: Et Valeri.
maximus ac alii plures.

De aſpiratione dictionũ latinarum tã ĩ medio di
ctionis q̃ in initio & fine.

His itaq; de dictionibus græcis: q̃ latĩe ſcri
bunt̃: & in initio dictiõis aſpirant̃ per or
dinẽ habitis: decreui latĩas quaſdã: q̃ ma/
xime difficultatẽ hr̃e uident̃ hoc loco nõ
ꝑterite. Immo p ordinẽ eas annotare: q̃ aliquo mõ
aſpiratiõis nota initio dictionũ uel mediis ſyllabis
acẽt ĩ fine deſignant̃. Nã oĩs aſpirationis nota aut
pricipalis ẽ ſyllabaꝝ: uel termialis: aut media. q̃ q/
dẽ pricipalis ẽ ſolis uocalibꝫ ꝑponit̃: & duos retiet
ĩ dictiõibus locos capitalẽ. ſ. & mediũ. Capitalẽ ut
habeo: mediũ ut phibeo. Quæ uero media eſt ut
plurimũ i dictiõibus græcis ſcribit̃: ut rhetor Rha
pha. Theoph. & ſimiles: i latis ẽt ut qdã uoluerũt
oĩa termiata i cher uel i chra uel i chrũ: & ante. c.
habentia. l. ut pulcher pulchra pulchrũ ſepulchrũ
fulchrum. Nõnulli uero ſolũ pulcher chra chrum
& ab eo declinata aſpirari uolũt cætera ſine aſpira
tiõe ſcribẽda eẽ dicũt. Quæ ãt termialis aſpiratio ẽ
ĩ paucis iteriectiõibꝫ latinis inuenit̃: ut uah ah oh:
de qbus loco ſuo dicet̃. Nũc de ea primũ aſpiratõe
tractabius: q̃ capitalẽ i dictiõibus locũ obtiet: & ab
a. icipiẽtes hoc quoq; ãnotãdũ duximus ipſum. a.
ante. f. g. k. l. o. p. q. & t. in latinis dictionibus recte
aſpirari nõ poſſe.

Ha iteriectio cũ aſpiratõe ſcribit̃: ut ab. a. differat cũ
ꝑpoſitio ẽ: uel lr̃æ nomẽ. Nã tũc quoq; aſpiratiõe
caret: uel ut aliis magis placet: qa cũ iteriectio ẽ: af/
fectũ ſignat: & cũ aſpiratiõe ꝓfert̃. Inuenit̃ nõnũq̃ i
teriectio. ah. poſt ſe aſpirati: d q̃ poſtea ꝑtractabius
Habeo hẽs cũ aſpiratõe ſcribit̃ur ab abeo is differat
qđ cũ ab ꝑpoſitõe cõponit̃ & dr̃ ſine aſpiratiõe ab
eo is it: & dicius habui orõnẽ magis q̃ feci orõnẽ
ſed feci orõnẽ frequẽtius q̃ habui dicimus.

Habito cũ aſpiratiõe ſcribit̃: & ab habeo uenit: ſimi
liter habilis & habẽa: nã cũ aliquã dictionẽ aſpira/
ri dicius oẽs ab ea deſcẽdentes aſpirãdas uolumus.
Et cõſtruit̃ hĩto melius cũ accuſatiuo q̃ ablatiuo:
ut Vir. i Alexi: Atq; hũiles hitare caſas. Sane abun
do qđ i nõnullis locis aſpiratũ cõperit̃: librariorũ
uitio tribuẽdũ ẽ. Nã ex ab ꝑpoſitiõe cõponit̃: & un
do undas: quod deriuat̃ ab eo qđ eſt unda.

Hac ꝓnomẽ ſiue aduerbiũ aſpirat̃ ut differat ab hac
cõiũctione: q̃ ſine aſpiratiõe ſcribit̃. Veꝝ i articula/
ribꝫ ꝓnoĩbus & aduerbiis monoſyllabis inde deri
uatis: nõ ſolũ. a. ſed cæteræ uocales aſpirant̃: ut hic
hæc hoc huc. Quoniã hic ꝓnomẽ a quo cætera hu
iuſmodi oriunt̃ teſte Priſci. ab græco articulo hoc
deriuatũ eſt: quod apud illos aſpirari minime du
bitari põt de quo in dictione eius uidebimus.

Hactenus cũ aſpiratione ſcribit̃: & ex hoc aduerbio
& tenus cõponit̃: ſed ĩ cõpoſitiõe penultia ipa cor/
ripit̃. Virgi. Hactẽus aruoꝝ cultus & ſydera cæli:
& teſte Feſto hac fine deſignat. Ait. n. q̃tenus ſigni
ficat q̃ fine: ſicut hactẽus hac fine: ſed antiq̃ q̃tenos
dicebãt: & quãde ꝓ quãdo: q̃tinus uero quoniam:
hæc ille. Sane ꝓ horũ uerborũ declaratiõe: qa mul
ti q̃tinus ꝓ q̃tenus: & e cõuerſo ſcriptitare cõſueue
rũt: exẽpla adducemus: inqt. n. Iuue. i ſatyra Nata/
li: Eiſtunt q ꝓmittũt hecatõben. Quatinus hic nõ
ſunt: nec uenales elephãti: q̃tinus ſcripſit p. i. hoc ẽ
ſunt nõnulli q ꝓmittũt diis ſacrificiũ centũ boum
ꝓ ſalute diuitis: Et ſubdit p antipophoram: nec. n.
mactare & ſacrificare de elephãtis poſſent: non. n.
ſunt i latio: & ſi ſunt nõ uẽdũt̃: & ſic q̃tinus poſuit
ꝓ qa: ut dixit Feſtus: At uero q̃tenus cũ. e. ꝓ q̃ fine
ponit̃: hoc ẽ ad quãtũ ſiue ut exẽplũ ſit: cupio ſcire
q̃tenus amor i amicitia debeat itẽdi ac ꝓgrædi. i.
ad quantũ ut ſcripſit Ci. i Lælio: q̃ſi ut ueli dicere
utrũ hẽat finẽ ſeu mætã uel limitẽ amor & amici
tia Similiter dicius uerberaui filiũ meũ q̃tenus ſit
bõus. i. ad hũc finẽ ut ſit bõus. i. ad hoc q; ſit bõus.
Itaq; male dr̃. Iniũxit mihi dñs meus q̃tenus legã.

Hæ qđ ẽ plorare huius ꝓnoĩs hæc aſpirat̃: & diph.
dũ uero ẽ ꝑpoſitio mime ſed qđ ab ea deſcẽdit ſine
aſpiratiõe & cũ duplicato. e. ii. ſ. dip. ſcribitur.

Hædus cũ aſpiratiõe & æ. dip. ſcribit̃: ut plene uidi/
mus ĩ dictiõe dip. ab illo tamẽ iſidorus aſpirationẽ
abſtulit: ſed ꝑualet ãtiquoꝝ uſus: & M. Var. ſnia.

Hæreo uerbum cum aſpiratione & æ. diphthõgo:
ut uidimus in dictione diphthongus ſcribitur.

Hæres ſimilit̃ aſpirat̃: & cũ diph. ſcribit̃: ut ĩ dictiõe
dip. uidĩus a quo ex hæ̃do pẽculiĩa ꝓducta đducit̃.

Halo uerbũ primæ cõiugatiõs cũ aſpiratõe ſcribit̃:
ut ab alo differat cõiugatiõis tertiæ qđ ſine aſpira/
tiõe ſcribit̃: & nutrire deſignat: At cũ aſpiratiõe ha
lare ſpirare ẽ: unde halitũ ſpiratum dicimus. Iungi
turq; cũ ablatiuo: ut ſertiſq; recẽtibus halãt. At ex
halo cũ accuſatiuo: ut Virgi. vii. æneidos. Sæuãq;
exhalat. opaca mephitim. Iuue. ĩ ſaty. Omnibus in
terris Belloꝝ põpa animã exhalaſſet opimam.

Halitus cum aſpiratione ſcribitur: & ab halo halas
primæ coniugationis uerbo deſcendit.

Hamus cũ aſpiratiõe ſcribitur: ut in datiuo uel abla
tiuo quod eſt hamo ab amo uerbo differat.

Hara cũ ſtabulũ ſignificat porcoꝝ cũ aſpiratiõe ſcri
bit̃: ut ab ara deoꝝ: q̃ aſpirationẽ non hẽt differat.
Significat ẽt ĩterdũ hara aſpiratũ teſte ſeruio. i Do
natũ auẽ quãdã auguralẽ: a quo nomine haruſpex
& hariolus aſſerit deriuata eoſq; falſitatis arguit: q
ab ara deoꝝ hæc ipa aſtruũt deriuari. cũ ĩ ara deo
rũ pricipalis ſyllaba ꝓducta ſit: ĩ haruſpex uero &
hariolus ſit breuis. Sane Donatus ĩ phormione i/
quit Hariolus q̃ſi fariolus dicitur. aſpiratione po/
ſita pro. f. littera.

Haruſpex cũ aſpiratiõe ſcribitur: ut uidimus in præ
cedenti dictione.

Hariolus cum aſpiratione ſimiliter ſcribitur: ut in
dictione hara notauimus.

Harena a uerbo hæreo teſte Seruio deriuari uidet̃.
eo q; mixta calce parietibus hæreat: & ob hoc aſpi
randũ eſt. Alii uero conuenientius ab areo uerbo
deriuatã putantes ſine aſpiratione ſcribunt ariena
ſimiliter arundo cũ ab ariditate dicatur: nũq̃ re/
cte aſpiratur. Sunt qui uelint cum haſtã arũdo ipa
deſignat: ut per aſpirationẽ ab arundine quæ canã
ſignificat: diſcrepare faciant. Sane harundo mihi
ubiq; nomen uidetur: quod canam ex ſua propie
tate ſignificat: haſtam uero per quandam inter ſe

ſimilitudinem. Vnde nullo modo aſpirãdũ puto.

Haſta cũ aſpiratiõe principii ſcribitur: unde licet ab aſto uerbo: qđ ſine aſpiratione ſcribiť deriuari dicať tamẽ ad differentiã ſecũdæ pſonæ eiuſdẽ uerbi iperatiuo aſpira tiõem aſſumpſiſſe uidetur.

Haurio cũ aſpiratione ſcribiť: ut in ſecũda pſona ab auris noie diſcrepet quod nõ aſpirať.

Haue uerbum ſalutatiuum antiqui nõnulli cũ aſpiratiõe ſcribebant: ut ab aue ablatiuo noĩs auis differet: & ab iperatiuo uerbi aueo: unde auidus & auarus. Sed iã tenet ↄſuetuo: ut ſine aſpiratiõe ſcribať.

Habeo ſecũdæ cõiungationis uerbũ aſpiratur: ut ab ebeo ebeas cõiũgatiõis primæ differat: uñ ebeti dicũtur qui fœlicitate aliqua ceciderunt.

Hei iteriectio cum aſpiratione ſcribiť. ut ab ei pronomine diſtet. & quoniã affectũ ſignificat: cum auctiore ſpiritu promẽdum eſt.

Heiulor aſpirať. quoniã ab hei iteriectiõe deſcẽdit.

Hem iteriectio ob maiorem ſpiritum aſpiratur.

Helluor aris teſte gellio li. ii. noctiũ atticaꝝ cũ aſpiratiõe ſcribiť: nulla ſane ratiõe niſi ut ſirmitas & uigor uocis: quaſi quibuſdã neruis additis iтẽdereť. & ide helluões guloſi dicti ſũt.

Herus cũ aſpiratiõe ſcribiť: ut in datiuo & ablatiuo a uerbo futuri temporis ero differat.

Herba cum aſpiratiõe & ſine diphthõgo ſcribitur: licet ut quidã uolũt a uerbo hæreo: quod cũ diphthongo ſcribitur deriuari dicať: quia non naturaliter diph. hæreo: ſed ex q̃dã pſria accæpiſſe dicatur.

Heruga & herugo ſimiliter aſpirari: & a uerbo deducta dicunť: quia tenaciter rebus quas occupant hærent: licet ſine diphthõgo ob eandem cãm quã in pcedenti dictione diximus ſcribantur.

Heri ſimiliter aſpirari: & ab eodẽ uerbo hæreo deduci dicunt: qa heſternos dies hodierno ſine alterius. ſ. diei iterpellatione cohæreat: & ſine diphthõgo ſcribitur.

Hertius ſiue herinacius cũ aſpiratiõe ſcribunť & ab eo quot ſetis horreat dictum eſt.

Hernia cũ aſpiratione & abſq; diphthongo ſcribiť: diciť teſte Seruio lingua ſabinoꝝ ſaxum: ſed magis placet illos expoſitio. qui dicũt herniam aſpeꝝ una & duꝝ. ſdicaſ. Nam ſi ſaxum tãtummodo indicaret non dixiſſet Virgi. Hernica ſaxa colũt: ſed tantummodo hernia uel hernica. Nam cum deſcendunt iteſtina ad pygam teſticuloꝝ efficiũt illã duram & aſperam ob quod poſtea hernia dicitur: Iuuenalis in ſaty. Credo pudicitiam. Quibos incẽdi iam frigidus æuo Laomedontiades & Neſtoris hernia poſſit unde & populi illi qui i cãpania aſpera ſaxa incolunt hernici ſint cognominati: ut anagnini cũ. g. ante. n. in penultia Priſciano teſte: ferentiates: uerulãi: alatrini: fruſiõti: & his finitimi. Vir. i. vii. æneidos: hernica ſaxa colũt quos diues anagnina paſcit. i. aſpa. uel ut alii uolunt a quodam ſabino illic habitãte ac regnãte hernici dicti ſũt. Macrobius uero dixit pelaſgũ quendam nomine hernicum condidiſſe anagniam.

Hernius propriũ uiri nomen cũ aſpiratiõe: & abſq; diphthongo ſcribitur: licet ab hæreo deductum credatur: qſi hæreat annis: ſic. n. ueteres: quãdoq; filiis annos pſagientes noia imponebant.

Heſternus cũ aſpiratiõe ſcribiť: & ab heri deſcẽdit.

Heus aduerbiũ uocãdi ſpirať quia huiuſmodi uocatiões cũ augumẽto ſpiritus efferri conſueuerunt.

Heu iteriectio dolẽtis uel aduerbiũ reſpondẽdi. qa ex dolore uel turbida reſponſione effertur cũ aſpiratione: hoc eſt cum augumento. ſpiritus pfert.

Hic ſiue pronomen ſit ſiue aduerbiũ ſp aſpirať: ad quoꝝ drĩam ſignãdã qdã ueteꝝ ut i marmoribus cõpluribus legi ſolebãt aduerbiũ ſcribeř diphthõgo græca: uidelicet heic: idq; rõne. Nã aduerbiũ ſp pduciť: pnomẽ nõnunq̃ corripiť: ut apud Vir. li. iiii. Vnus hic iflexit ſenſus: quin & pnomen illud idẽ differẽtiã ſimilẽ deciet: qa cũ maſculinũ ẽ pmã pducit: ut Iuue. i ſatyra. Omnibus i terris. Exitus ergo qs eſto gloria uinciť idẽ. Nã de hannibale loqtur: cũ uero neutrũ ſemp illã corripit: datiuus ãt ſiue ablatiuus pluralis facit eiuſdẽ & iiſdẽ cũ duplicato. i. uel iſdẽ cũ unico: utrũq; bene ſcribiť: ſed in ſcãſione unico ſemper. i. utimur: ſicut in Vitgilii & Antonii dii & diis ii & iis: Iuuenalis in ſatyra. Omnibus i terris: & qcquid græcia mẽdax audet in hiſtoria cõſtrarũ cladibus iſdẽ. Suppoſitũq; rotis ſolidũ mare credimus. Non tamen hic patitur uerſus eiſdem: quod tamen alibi poſuit: ut in ſatyra: Credo pudicitiam. Dat eiſdem ferre cinædis.

Hinnio hinnis uerbũ aſpirať: & cũ duplicato. n. ſcribiť. qa augmẽto ſpiritus hinnitus ab equis pferť.

Hio hias uerbũ & q̃ ab eo tracta ſunt: ut hiatus hiatio aſpirãť. eo ꝙ hiãdo maior fit ſpiritus: Nam ab oris ſono cũ aperiť os tractũ uideť: oratores tamẽ hiare p eo ſumunt qđ eſt aliquid ſua ſponte & extrema aliqua ui diffindi: ut tellus æſtu: & ligna ariditate: aut nimio labore hiant.

Hir cũ aſpiratõe ſcribiť. quoniã ab hæreo uerbo deriuať & uolã ſignificat: nã ut aiũt phyſici. i uola porri magis ſibi coherẽt q̃ i cæteris corpis ptibus: ũde he ptes ſolidiores eẽ diciť: Alii uero iõ ab hærendo hĩc dici putãt quoniam palmæ ipſæ rebus quibuſlibet hærere ſoleant.

Hirſutus aſpirari: & ab horreo deriuari uolũt: ut q̃ſi horrens ſetis dicatur.

Hirtus ſimili mõ & p ſyncopam idem eſt: qđ complete hirſutus dř.

Hircus cũ aſpiratione principii ſcribiť: & ab hirſuto deduciť: unde teſte feſto hircipuli dicunť hoĩes duoꝝ pilorũ. Quidam exiſtimãt hircos dictos ab oculoꝝ ãgulis: quos antiq hircos uocabãt. ad quos frequẽter libidinoſa illa aĩalia luminũ aciẽ in actu laſciuiæ cõtorqre cõſueuerũt unde teſte Feſto hirqtalli pueri primũ ad uirilitatẽ accedentes a libidine. ſ. hircoꝝ dicũť At Terẽ. Varro ut ĩ dictiõe diphthõgus cõmemorauimus dicit hircũ a ſabinis acceptum p cõmotationẽ. ſ. in. h. aſpirationem.

Hirqus cũ aſpiratione principii & q. ſequẽti e unico u. ſcribiť: oculoꝝ dř angulos & p oculis nõnunq̃ capiť. ut Virg. in bucolicis: trãſuerſa tuẽtibꝫ hirqs.

Hirudo cum aſpiratione ſcribitur: & ab hærendo carni dicta uidetur: nam ſanguiſuga dicitur. Horatius inſtitutis poeticis. Non miſſura cutem niſi plena cruoris hirudo.

Hirundo cum. n. ante. d. ſimiliter in principio aſpirať: auis eſt. q̃ ex terra pulchro artificio nidũ tignis

ſuſpendit:& græce χεϹλιον dr̄:de qua bene Oui.
Sub trabibus cunas tectaqꝫ parua facit.
Hiſpidus cũ aſpiratione ſcribit̃: & ab horreo quidã
deriuari putant:quaſi horrens ſetis.
Hi pluralis nominatiuus ab eo quod eſt hic aſpira
tiõis notã traxit:per quã ſane differt ab.i. uerbo &
per unicum.i.ſcribitur:ſicut & uerbum:ſi uero ſi/
ne aſpiratiõe ſcribitur:ipſum quoqꝫ.i.duplicat̃. &
dicitur ii:ueniꝙ ab illo ꝓnomine is ea id.
Hiulcus aſpiratur:& ab hio uerbo deducitur.
Hiſco ſimiliter aſpiratur:quia frequentatiuũ eſt ab
hio tractũ.Sane facere deberet hiaſco: ſed hiatus
cauſa abiicitur.a.Et ut oſtendunt oratores hiſcere
eſt qdem oris. & tãtũ humani:accipiturqꝫ ꝓ eo ꝙ
ẽ loqui aut os aperire ad loquendum:ſed ferre per
negationẽ.ut coram illo nõ auderes:hiſcer̃. uel qd
nũc habes qđ hiſcer̃ audeas.Ouidius tamẽ poetice
dixit.Hiſcer̃ nẽpe tibi terra rogãda foret:cũ idquo
qꝫ oratores ſoleãt potius dicer̃ dhiſcer̃.i.deorſũ peſ
ſumqꝫ apperiri.Qui & Vir.i.i.His unda dehiſcẽs.
Hodie & hodiernus aſpiratur:eo ꝙ ab hoc & die cõ
poſita dicuntur.
Homo aſpirat̃.& ut oẽs ferũt ab humo deſcẽdit:qđ
Quin.deridere uidet̃:cũ ait li.i.de iſtitutiõe orato
ria.Etiã ne hominẽ appellari qa ſit humo natus:q̃
ſi uero nõ oibus aialibus.eadẽ origo:aut illi primi
mortales ante nomẽ ipoſuerũt terræ q̃ ſibi.
Honor & alter eius noiatiuus honos cũ aſpiratione
ſcribũt̃: & ut multi putant differentiæ cauſa ut ab
onos qui ẽ aſinus differat.Cur uero duplex ſit ter
minatio nomiatiui Serui. dixit: q tũc honos dici
cũ ſcilicet affirmat:cũ opus ẽ ultimam lõgã habe/
re in uerſu:cum.r.uero quando breuem.
Hortor aſpirat̃:ne ab orior frequẽtatiuũ eẽ credat̃.
Horreor aſpiratur:ut aſpirationis hortor cũ eiuſdẽ
uerbi ſignificatione concordet.
Hordeũ cũ aſpitatiõe ſcribẽdũ ꝓhibent:eo ꝙ horre
re trahi uolunt:alii uero nõ aſpirant:& ab oriendi
celeritate deduci putant:ſed magis ex teſtimonio
Quĩtiliani aſpirari placet:q ait i.i.iſtitutiõe orato
ria apud uetuſtiores conſueuiſſe per.f.loco aſpira/
tionis ſcribi:ut ſimiliter fædus pro hædus: & alia
nonnulla de quibus ſupra uidimus.
Horreũ cũ aſpiratõe ſcribit̃:& teſte Var. ab hordeo
deriuat̃:hoc teſte Feſto ãtiq farreũ a farre dicebãt.
Hortus horti: quamuis ab orior ueniat plærīqꝫ aſpi
rãdum:putant:ut ab huius ortus huic ortui:& ab
ortus ora ortũ participio differat:is dicit̃ i quo ole
ra & arbores oriũt̃:unde olus unaquæqꝫ herba ſa/
tiua dicitur:qua ueſcimur:& cuius foliis & caule
in edulium utimur.Verum horti i plurali tãtũ nõ
olerum ſunt:ſed arboribus cõſiti uoluptatis amœ
niatiſque cauſa parati. ut horti Saluſtiani. Põpe/
iani.Luculliani.Claudiani:de quibus Plinius in de
cimonono naturalis hiſto.inqt. in duodecim tabu
lis legum noſtrarũ nuſq̃ nominatur uilla:ſed ſem/
per i ea ſignificatione hortus. Et non lõge hic ſub
dit:iam quidẽ hortorum nomine i ipſa urbe deli/
cias: agros:uilaſqꝫ poſſident.Et pergit:prius hoc i
ſtituit Athenis Epicurus hortorum magiſter.Fue
runtqꝫ:ut idẽ auctor ait: teſte Pauto ſub Veneris
tutela. At Virgilius priapo hortorum curam de/
diſſe uidetur cum ad illũ in bucolicis ait:Cuſtos es
pauperis horti:& i quarto georgicoꝝ: ubi de hor
tis loquitur: inquit. Et cuſtos furum atqꝫ auiũ cũ
falce ſaligna Helleſpontiaci ſeruet tutela priapi:de
quo pulchre Horatius meminit in primo ſermo/
num ipſum priapum ſic loquentem introducens.
Olim truncus.eram ficulnus inutile lignum.
Cum faber incertus ſcamnum faceret ne priapũ.
Maluit eſſe deum:deus inde ego furum auiumqꝫ.
Maxima formido.nam fures dextra coercet.
Obſcœnoqꝫ ruber porrectus ab inguine palus.
Aſt importunas uolucres in uertice arundo
Terret fixa:uetatqꝫ nouis conſidere in hortis.
Hoſtio is. hoſtit quartæ coniungationis uerbũ: ꝙ
æquo æq̃s ſignificat aſpiratur:ut per id a datiuo &
ablatiuo eius nominis ꝙ ẽ oſtium differat:ꝙ teſti
monio plurium grammaticorũ aſpirari non de/
bet:eo ꝙ ab obſto obſtas nõ aſpirato deriuetur.Itẽ
nec oſpes:quia a nomine quod eſt oſtium deduci/
tur.Sed ut puto tenet conſuetudo:quæ & hoſtiũ
& hoſpes aſpirant.Sed hoſtio uerbum ideo ſum/
ptum eſt:quia in hoſtium conflictu quædam fieri
conſueuit ordinum adequatio.
Hoſtis licet ab obſto obſtas non aſpirato deduci ue/
lint:cum aſpiratione tamẽ ſcribendum differẽtiæ
cauſa dicũt nec in genitiuo plurali cum nomine ꝓ/
dicto.ſ.oſtium cõueniret:& teſte Feſto apud anti/
quos peregrius dicebatur q nunc hoſtis ꝑduellio.
Hoſtia declinationis primæ ab nomine hoſtis de/
duci ꝓhibẽt:qa teſte Feſto laribus imolabãt:qđ ab il
lis hoſtes arceri putabãt.Sed alio loco ait Feſtus ho
ſtia dicta ab eo quod eſt hoſtire.i.ferire.
Hoſtimentũ ſimiliter aſpiratur.& teſte Feſto eſt be
neficii compenſatio.
Hoſti capax.i.hoſtium captor. & aſpirat̃ eodẽ mõ.
Huc aſpiratur:quia ab hoc deriuatur.
Humus cum aſpiratione ſcribitur.
Humare ſimiliter aſpiratur: & dicitur quaſi hu/
mo tegere.
Humor aſpiratur:& ut ferunt:ab humo dicitur.
Humeo eodem modo ſcribitur: & ſignificat hu/
morem teneo:unde humeſco.
Humilis aſpiratur.q a ab humo dicitur.hoc eſt hu
mi decliuis.
Humerus aſpirat̃:qa ut ꝓhibẽt:ab humo deſcendit
eo qđ hũeri iſtar hũi ſuſſeiẽdis oneribus ſint apti.
Hudus aſpirati qdã uolũ:& ꝑ ſyncopã ab humido
deduci alii uero ſine aſpiratiõe ſcribẽdũ uolũt:& ꝑ
abiectionẽ primæ litteræ a ſudore deducũt: unde
& uuidus & uliginoſus.
Hululo cum aſpiratione & ſimplo.l.utrobiqꝫ non/
nulli ſcribi uolũt:&hoc ob ſpiritus uehemẽtiã:uel
quia ab hiu interiectione deriuari putant.
Humanus cũ aſpiratiõe ſcribit̃:& iuxta litteram ab
humo:ſecundũ ſenſum uero ab hõ deriuari uidet̃
Vnde ẽt humanitatis quæ teſte Petronio grãmati
co ꝓprie eſt erudicio iſtudiriōqꝫ:quã in bonas ar/
tes didicius:q̃s q ſinceriter:ut ait cupiũt apeptũtqꝫ
hi ſunt maxime humaniſſimi. Et quoniã diſcipli
na hæc ex uniuerſis aiantibus ſoli homini eſt con
ceſſa:humanitas maxime appellatur.

De aſpiratis in medio dictionis.

Vidimus ut putamus ſufficienter de his dictionibus: quæ apud latinos in initio aſpirant. Reſtat iã ut de his i medio aſpirationẽ retiet p tractemus.

Aha iteriectio ẽ:& i medio duarũ uocaliũ aſpirationem detinet. Nam ut aiunt gramatici in ipſe affectus: quæ interiectiones promuntur: cogit eas iterdum paſpirari: ut cum dicimus Ha uirgo quo infœlix. interdũ põt aſpirari: ut. Ah te ne frigora ledant. Nam maior in fine dictionis huius ſpiritus exigi uidetur: & maior alterius in principio: interdum interaſpirari ut Plautus. aha. uhe. iuue. in ſeptima ſaty. Statur eſt cum dixit Horati. ohe. nam. non ad placitum ueræ interiectiones eſſe uidentur: uelut cætere orationis dictiones ſed naturales potius. Vnde etiam omni ſunt interdũ natiõi cõmunes Aſpirant ergo i medio aha uah: ohe: quæ per apocopen plærique proferimus dicentes ah uah. Terẽtius. Vae conſiliũ callidũ ſimiliter oh.

Abborreo cum aſpiratione poſt ab ſcribitur. Et uniuerſaliter omnes dictiones. quæ in initio aſpirantur ſic cum præpoſitionibus componuntur ſeruãt aſpiratiõem i medio. ut phorreo. & ſimiles

Abhinc ob eandem cauſam in medio aſpiratur.

Adhæreo ex ad & hæreo componitur: & aſpirationem ſeruat in medio.

Ahenum aſpirandum eẽ ante. e. poſt. a. litteram putauit gellius lib. ii. noctium atticarum ex Fidi multi: nominis Romæ grãmatici auctoritate: qui ei librũ æneidos ſecundũ mirandæ uetuſtatis oſtẽdit empiũ uigiti aureis quem ipſius Virgilii fuiſſe credebat: in quo iſti uerſus cum ita ſcripti forent: Veſtibulũ ante ipſum primoq; i limine pyrrhus Exultat telis & luce coruſcus ahena: additã igt ſupra uidimus. h. litterã: & ahena ſactũ: ſic in illo quoq; Virgilii uerſu i optimis inquit libris ſcriptũ iuenimus. Aut ſolii undã tepidi deſpumat aheni cuius ut pag. ſupra ait: nulla ratio uiſa ẽ: niſi ut firmitas & uigor uocis: q̃ſi qbuſdã neruis additis itẽderet.

Anhelo ſcribitur ſimiliter per aſpirationẽ ante. e. nã ab alo trahit. & am præpoſitione: quæ nõ inuenitur niſi in compoſitione: & mutatur. m. in. n. alii uolunt ab ad. alii ab ana.

Cohors cũ aſpiratione in medio ſcribit: & quidam ſimplicẽ putant. Quidã ex con & hortor cõpoſitã uolunt: eo q tribunus illam: uel ipſa ſeſe mutuo frequenter ad pugnam hortari ſoleat.

Cohabito cum aſpiratione in medio ſcribitur: quã ex ſua compoſitione conſeruat.

Cohæreo ſimiliter in medio aſpiratur: quia aſpirationem ex ſua compoſitione non reiicit.

Cohibeo cũ aſpiratione ante. i. ſcribit: nã deriuat a con & habeo: ubi abiicitur. n. & ipſum. a. in. i. conuertitur. Nõ tamen coerceo cum aſpiratione ſcribitur qa arceo: a quo deriuat: illã minime detinet.

Dehinc ob eadẽ cãm aſpirationẽ i medio detinet.

Exhalo aſpiratur i medio: qa ab ex & alo cõponit.

Inhio quia ab hio aſpirato componitur: aſpirationem conſeruat in medio.

Inhibeo ſimili modo aſpirat ionem mediã ſeruat.

Inhabilis eodem modo ſcribi habet.

Incoho hac ratiõe aſpirat in medio; ut ſecunda. ſ. uocalis per aſpirationẽ auctiore & differenti ſpiritu a prima eiuſdem ſpeciei littera ſonare uideat: & licet in aliis temporibus & perſonis ſecũda uocalis in aliam cõmutet: tamen ne a principali diſcrepent: aſpirationem conſeruant.

Inchoo cum aſpiratione poſt. c. ſcribendum aſſerunt: alii ab ipſo. c. amouentes: inter duo: o collocant: ac in coho ſcribunt.

Inhorreo aſpiratur in medio: ut ſupra uidimus. in aborreo.

Lachryma teſte gellio libro ſecundo noctium atticarum cum aſpiratione poſt. c. ſcribitur: ex eadẽ ratione: quam diximus in dictione ahenum.

Mihi cũ aſpiratione i medio ſcribit: nec ante aſpirationẽ habet. c. conſonantẽ: ut i antiquis marmorũ inſcriptionibus Romæ aſpeximus: nec ut puto cũ ſono eius conſonantis proferebatur: ſed cum ab iſctis quibuſdam cũ. c. littera ante aſpirationẽ ſcribi cœptũ fuerit: eius litteræ ſonum aſſumpſit: quẽ etiã ea dictio nũc quoq; recte deſcripta conſeruat: nam tũc quoq; ut ſcribebatur: ſic prolatã ſine. c. fuiſſe exiſtimo: quod ſimile de nihil & nihilũ puto. At nõnũquã a noſtris mi unica ſyllaba abſq; ſeqnti aſpirata ſcribitur: & pfertur. iuue. in ſaty. Omnibus i terris: Pallidulus mi Bruridis meus ad Martis fuit obuius aram: ſimiliter Catullus: Leſbia mi dixit ſemper male. idem alio lloco: Miniſter uetuli puer phalerni inger mi calices amariores. Virgi. Et mi genus ab ioue ſummo. Quod ex græcorũ imitatiõe pceſſiſſe puto. qui μοι ſcribunt & dicũt ita ut diphthõgus ipſa oi i. i. noſtrũ ſit cõuerſa quæ in. æ. conuerti debuit: dici mœ: quod teſte Feſto antiqui noſtri obſeruauerunt dicẽtes ac ſcribẽtes mœ cum. œ. diphthõgo p mi: Vnde in emendatiſſimo gellio circa initiũ libri undecimi noctiũ atticarum ſcriptum reperi italœ cum. œ. diphthõgo in ſine pro itali.

Nihilum cum aſpiratione media ſcribitur: a quo p apocopen extremæ ſyllabæ factũ eſt nihil. & p ſyncopam nil. Quibus hoc modo teſte Seruio ſuper vi. æneidos i cõſtructiõe utimur. ut ſi pars ſeqũs orationis a uocali icohet dicius nihil. ut Virgilius. Heu nihil inuitis fas quenquam fidere diuis. Si autem a cõſonãte initiũ ſumat nihil ponimus. ut iuuenalis: Nil tale expectas: & tamen nil producitur cũ nichil corripiatur. Pulchrũ cũ aſpiratione poſt. c. ſcribi conſueuit. q̃q̃ teſte Seruio & priſciano in dictionibus latinis regulariter poſt eam conſonantem aſpirationis nota nunq̃ ſcribitur.

Præhendo aſpiratur i medio: ut ſecũda uocalis per aſpiratiõem auctiore & differenti ſpiritu a prima eiuſdem ſpeciei littera ſonare uideatur. Quod ſi quis q̃rat cur i Beem Creem Screẽ & cæteris huiuſmodi nota aſpirationis non ponitur. reſpondemus ne a pricipalibus diſcrepare uideãtur: nã Beo Creo. Screo aſpiratione carentur. Quare & cæteræ perſonæ eiuſdem etiam ſpeciei uocales habeãt minime aſpirantur.

Perhorreo in medio aſpiratur: ut ſupra uidimus i dictione ab horreo.

Sepulchrũ cũ aſpiratione media a plærisq; ſcribitur ut pulchrum de quo ſupra uidimus.

Traho cū.t. ſimplici & aſpiratione ante .o.ſcribitur
idq̧ fieri dicūt ut in ſecūda & tertia pſona a uerbo
differat Traco:qđ minime aſpirat̄:& ex trans & eo
componit̄:nam quēadmodum tranſpono cū.ns.
& tranpono abſq̧.ns.ſcribit̄:& trāſduco ac tradu-
co ſimiliter:ita ēt trāſeo & traeo ueteres ꝓtulerūt.
Vehemēs cū aſpiratione media ſcribit̄:& ut aiūt di-
ctum quaſi uehat̄ eminēter:alii ob id quoq̧ aſpira
ri dicūt:ut augumento ſpiritus eadē uocales in ea-
dem dictione proferantur: ut dep̄hendo diximus

De aſpiratione terminali.

REſtat ut de terminali aſpiratiōis nota ali
qua pertractemus:q̄ ſane in nullis dictio-
nibus latinis reperitur:p̄terq̄ in paucis in
teriectiōibus:ut Ah Vah Oh: q̄ Priſci.te
ſte p apocopē ultimæ uocalis proferunt̄. Quod ſi
militer nec in dictionibus græcis cōperiri licet. at
in barbaris quibuſdā poſt tres mutas termialis ha
betur uidelicet poſt.c.p.&.t.ut Sadoch Ioſeph. De
leth. Et hæc de aſpiratione dicta ſufficiant.
Dictionū græcarū & latinarū:q̄ ſcribunt̄ per h. lit
teram tam in principio medio q̄ in fine orthogra-
phia ſinit. Incipit earum q̄ ab.i.uocali ſcribunt̄.

IA cum.i.latino ſcribit̄: fuit minor Atlan
tis filia:de q̄ Home.lib.xiiii.odyſſeæ ait.
τηνδενιαυνηωφην: eſt etiam interiectio
exultans.

Iachus cū.i.latino &.ch.aſpirato ſcribit̄ : nomen eſt
Bacchi:quod deductū uolunt ab ia: hoc ē eiuſmo
di uoce:& Xεων hoc ē fundens.quaſi eiuſmodi læ
titiæ uoce clamet̄. Alii uero cōpōi uolūt ex ινοοσ
quod eſt uinū p abiectionē p̄tis diphthōgi & com
mutationem alia litterarum in.a. uocalem & Xε-
ον quod eſt fundens.

Ialyſus cū.y.græco ī penultīa ſcribit̄.fuit urbs cypri

Iambus cū.i.latino & ſine aſpiratione ſcribit̄:pes eſt
cōſtans ex prīa breui & ultīa lōga. ſic quoq̧ dictus
ab inuentore:ut in gloſula quadā Ariſtarchi ſuper
Homerum comperi.

Ianira cū.i.latio utrobiq̧ ſcribit̄ . fuit teſte Heſiodo
in theogonia Oceani & Tethios filia.

Ianyſus penultima cū.y.græco ſcribit̄ fuit teſte He
rodoto lib.hiſto.primo urbs ī arabia.

Iantha cū.th.aſpirato ſcribit̄ : fuit nympha Oceāi &
tethyos filia:ut retrulit Heſiodus ī theogonia.

Iapyx huius iapygos Prīa cū.i.latino ī initio :ſequēs
cū.y.græco ſcribit̄.fuit dædali filius: a quo ea pars
italiæ q̄ calabrya dt̄ ipygia dicta fuit . ut dixit He-
rodo.& Soli.confirmauit. De quo Vir.li. æneí.xi.
Victor gargani cōdebat iapygis agris:pro gargani
iapygi.ut expoſuit Serui.nā eo teſte gargāus mon
eſt ī iapygia.qui per calabriam uſq̧ ī hadriaticum
tendit pelagus.

Ipix cum.i.latino utrobiq̧.& ſimili modo declinat̄
uētus eſt:quē q̄dam circiū uocāt.Gellius uero cau
rum propemodū exiſtimat de quo meminit Lu.
lib.vi.cum ait.

Excipit aduerſos zephyros & iapyga pindus.

Iapis cum.i.latino utrobiq̧ &.ſ. conſonante in fine
ſcripto:huius iapidis declinat̄: fuit nomē Aetoli q
ad Venetiæ p̄tes deueniens oppidum de ſuo noīe
condidit : a quo & ea Venetiæ pars ubi fluuius ē ti
mauus ſimili modo cognominata fuit : ut Virgil.
lib.georgi.iii.

Caſtella in tumuli & iapidis arua timaui.

Iapetus cū.t.exili ſcribit̄ :& habet accentū ī prīa:fuit
teſte Heſiodo ī theogonia Titani filius ex aſia con
iuge:ex q̄ ēt Prometheū genuiſſe Epimetheūq̧ &
heſperū atq̧ Atlantē dixit.

Iaſon cū.i.latio ī principio & unico.ſ.ſcribit̄:fuit Ae
ſonis filius fratris peliæ regis theſſaliæ : quē cū rex
Pelias pditum pp īſignem periculoſamq̧ regno
ſuo uirtutē cuperet denunciata militia in colchos
cum abire iubet:pellemq̧ arietis memorabilē gē-
tibus reportare mandat:ſperans iteritum uiri:aut
ex periculis tam lōge nauigationis : aut ex bello tā
profundæ barbariæ: ut hæc & alia quadrageſimo
ſecūdo libro ſue epitomatis ſcripſit Iuſtinus: Dio-
dorus uero ſiculus li.hiſto.v.narrat iaſonem cum
argonautis quo t̄pe ad colchos delatus fuit: Mede
am iuxta littus ubi templum erat ſolis cōperiſſe:q̄
ob ſuam humanitatē a crudelibus parentibus ſub
libera cuſtudia expulſam fuiſſe ait:cui cauſa aduē-
tus patefacta ipſa iminens a patre periculum cru-
delitatemq̧ inhoſpitem explicans ut cauerent ad
monuit. Interim forma iaſonis capta & cōitato cō
ſilio Medea ſe adiutricem ad perficiendum certa-
men ꝓpoſitum pollicita eſt.ita ut iaſon iureiuran
do data fide uxorem illam quoad uita ſuperſtes eſ
ſet ſibi futuram ſpopōdit:cum qua argonautæ re-
lictis ī templo cuſtodibus ad reliqua peragendo ꝑ
fecti ſunt prout ab ipſo Diodoro late enarratur:&
ab Ouidio li.vii.metamor. Et duodecima heroi-
dum epiſtolarum:quin & ab aliis poetis græcis &
latinis.qui argonautica ſcripſerunt reliqua refeiū
tur:& aliqua uidebimus ī dictione Oeta. Sāe ī hac
dictione iaſon ponit̄ illud.i.a poetis:quandoq̧ uo
calis græco more:& quandoq̧ conſonans ut Oui.
in duobus uerſibus utrunq̧ obſeruauit.cum ait li
bro ſeptimo metamor.

Vt ſine amore licet quid enim commiſit iaſon.
Quem niſi crudelem non tangit iaſonis ætas.

Nam in primo uerſu eſt.i.uocalis in ſecundo ue-
ro conſonas.

Iaſpis cū.i. latino ſcribit̄:lapis eſt precioſus : de quo
Plini.lib.xxxvii.natu,hiſto.ait iaſpis de græco ī la-
tinum uiridis gēma īterpretatur. Et ſubdit : Eius
uocabuli compoſitionem : q̄ ad ea inemendate in
oībus codicib⁊ ſcripta habetur:ut nec ego nec alii
uiri græcoꝝ doctiſſimi elicere potuerimus. Qua-
re ſubdit.idem pli. Eſt aūt uiridis ſicut ſmaragdus
ſed craſſi coloris. Alii uero putant magis compo-
ni ex ιον quod eſt uiola:& πας totus : quaſi totus
ſit uiolaceus.cuius primum ideſt nonnunq̄ uoca-
lis ut Iuuena.in quarta ſatyra. Præclara illic lauda-
tur iaſpis. Aliquando autem & conſonans eſſe po
teſt & uocalis:ut Virgil.lib.æneidos quarto: Stel-
latus iaſpide fulua.

Iberus cū.i.latino in initio:& abſq̧ aſpiratione ſcri-
bit̄:ut clariſſime mōſtrauius in dictione celtiberi:
fluuius eſt hiſpaniæ nauigabili cōmertio diues:ut
dixerunt Pli.& Solinus:& orit̄ in cātabris ſub radi
cibus mōtis pyrenæi.ut aſſerit Albertus alamāus.
a quo uniuerſa hiſpania iberia olim dicta fuit . ut

Virg.li.æneí.vii.
Tyrrhenoq; boues í flumíe lauit iberas.i.hiſpāicas
Tandem ín balearicum mare ſub feraria promon
torio cadit.

Iberia abſq; aliqua aſpiratiōe:& cū.i.latino utrobiq;
ſcribiť:dicta eſt hiſpania ab ibero fluuío : ut teſtať
Pli.li.iiii.na.hiſt. Eſt ēt prouincia q̄dam alia iuxta
pontū inter colchida & armenia: a rege quodá co/
gnominata:de q̄ Horatius.
Herbaſq; quas colchis atq; iberia mi ttit Veneno/
rum ferax.
& Virg.lib.viii.Pictus acu calamydem & ferugine
clarus ibera.

Ibis.cū.i.latino utrobiq; ſcribiť: auis eſt nili flumi/
nis: quá ſemetipſam roſtro p annū purgare dicūt
ueſciq; ſerpentum ouis : & ex eis gratiſſimá eſcam
ſuis nidis reportare Iuue.in ulti.ſaty.
Ille pauet ſaturam ſerpentibus ibin.
Quá qnidam ciconiá eſſe uolunt. Eſt ēt Ibis ꝓpriū
nomē hoīs:quod ſingit Oui. inimico ſuo : contra
quē opuſculū:qd̄ in ibim inſcribiť:cōpoſuit: uolu
itq; Archilocum noíe inimici imitari : quod dicit
his uerſibus.
Nunc quo bitiades inimicum deuouet ibim.
Hoc ego deuoueo teq; tuoſq; modo.

Ibyx ultima cū.y.græco ſcribiť : genus eſt ſilueſtris
capræ pernicitatis admirádæ.ut oſtēdit Pli. li.viii.
natu.hiſtoriæ.

Icarus cū.c.exil. ſcribiť:fuit filius Dedali:q cū patre
e creta fugiens fractus alaꝝ fiducia : ultra parentis
iuſſa altius euolaſſet:& ſolis ardore cæra q̄ pennæ
continebāť:liquefacta eſſet:ita ut ab alis defluerēt
í mari decidit:qd̄ eſt inter myconē & gyaꝝ: quod
de ſuo noíe ab inde icareum mare deductum eſt:
dicente Oui.li.iii.de triſtibus.
Icarus ímenſas noíe fecit aquas. Vnde Iuue. Et ma
re pcuſſum puero fabrūq; ſonantē. Sane Varro te
ſte Solino icarū cretē dixit ibi naufragio iteriſſe : a
cuius exitu locis nomen Ipoſitum fuit.

Icarius cū.c.exili &.i.latino ante.u.uocalē ſp ab Ho
mero:& aliis poetis ſcribiť. fuit Oebali laconū re/
gis filius pater Penelopes ut dixit Home.í odyſſea
κουρη ικαριο πινελοπεια. & ut puto ex Dorodo/
che filia Orſilachi:quá teſte Homero í.xv.odyſſeæ
uxorē habuit. Fuitq; liberi patris comes cui ob iu
ſticiá & pietatē loco muneris uinum dedit:ut eius
uſum mortalibus demōſtraret. Quod cū meſſori
bus ſuis ad potādū dediſſet : & illi ebrii efficerenť:
poſt ſomnum ad ſe reducti putāres ab illo uenenū
accæpiſſe eū interemerūt : qd̄ altera filia Frigōe cō
periēs:dolore pcita laqueo ſe ſuſpēdit: ut iginus la
tiſſime de aſtronomia poetica pertractauit : & Ser
uius circa finē libri ſecūdi georgicoꝝ tetigit. Eſt ēt
icarius ſimili ſcriptura:ut Pli.lib.iiii.na.hiſto. atte
ſtať:mons in attica regione.

Icon cū.i.latio í initio p abiectionē.e.&.c.exili ſcribi
tur: nam apud græcos prima ei diphthōgum hēt
uidelicet εικον:& latine effigies dr.quin & ſimula/
chrum & imago per unicū.m.& ſtatua: & inde in
cōmunia effigies oí ꝓprietate exp̄ſſa dr. Vnde Pli.
li.xxxiiii.natura.hiſto.ait effigies hoīum non ſole/
bant exprimi.niſi aliq̄ induſtriæ cá perpetuitatem
merentium. Et primo ſacroꝝ certaminū uictoria
maximeq; olympiæ:ubi oí q uiciſſet:ſtatuas dica/
ri mos erat. Eoꝝ uero qui ter ibi uiciſſent:ex mē/
bris ipſorum ſimilitudine exp̄ſſa:quas iconas uo/
cát. Et parum ſupradixerat:Romæ ſimulachrum
ex ære factū primū reperio: ex peculio Spurii Caſ/
ſii:quē regnum affectantem pater ipſius intereme
rat. Tranſiit a diis ad hoīum ſtatuas atq; imagines
quas multis modis antiqui tingebant : bitumine:
& quod magis mirū eſt placuiſſe auro ítegere:hoc
neſcio an fuerit romanum inuentum: certe ēt Ro/
me non habet uetuſtatem. Et ífra ſubdit: Athenī
ſes neſcio an primi oíum Harmodio & Ariſtogi/
toni tyrannicidis publice poſuerunt ſtatuas . Hoc
āt eſt eodem anno quo & reges Romæ pulſi: exce
pta deide res eſt a toto orbe terrarū humaniſſima
ambitione ēt oíum municipioꝝ: & fori ſtatuæ or
namentum eſſe cœpere : prorogariq; memoria
hoíum & honores legi & baſibus íſcribi:& í ſepul
chris tantū legerenť: mox & in domibus priuatis
factum atq; í atriis colentium:q íſtituerunt ſic co
lore patronoꝝ: togata effigie antiqtus ſtatuæ dica/
banť. Placuere & unde tenētes haſtam ab epheſio
rum gymnaſiis exēplaribus:quas Achilleas uocát:
Græcis mos eſt nihil uelare: ac cōtra romani mili
tia thoracas addere. Cæſar quidem dictator lorica
tam ſibi dicare í foro ſuo paſſus eſt. Nam nuper fa
ctæ & nouiciæ ſunt q̄ nuper prodiere penulis idu/
tæ. Fuiſſe ſtatuatricē artem familiarē italiæ : ut in
quit Pli. ſimulachra uetuſta íducát . Hercules í fo
ro boario ab Euandro ſacratus:ut prodūt : q triū/
phalis uocať: atq; per triumphum ueſtiť í habitu
triumphali. Præterea ianus geminus a Numa re/
ge dicatus: q pacis belliq; argumento coliť : ſigna
quoq; tuſcania p terras diſperſa:q̄ í hetruriæ facti/
tata ſunt. Et ut idem Plini.í eodē libro ſcripſit.
Rhodi etiam nunc tria milia ſignoꝝ eſſe Mutia/
nus tertio cos prodidit : nec pauciora Athenis . &
lympiæ delphis ſupereſſe credunť. Eſt ēt icō figu/
ra teſte Cicerone ad Herēnium cū formæ ad for/
mam cum quadá ſimilitudine ſit collocatio aut
laudis :aut uituperationis cá ut ibat í p̄lium corpe
tauri ualidiſſimi:ípetu leōis accerrimi: ſimilis iſte
quotidie per forum tanq̄ iubatus draco ſerpit den
tibus aduncis.

Icus cū.c.exili ſequente.u.ſcribiť a Cicerone í rheto
ricis breuis cōplexio appellatur.

Ictericos abſq; aliq̄ aſpiratione &.i.latío ſcribiť: paſ
ſio eſt ex diffuſione fellis procedens colorem ídu/
cens ſimilē aiali:quod græci icterim uocát:ex quo
nomē apd̄ illos aſſumpſit:nōnulli uero ex noſtris
arcuatū morbum dixerūt.ſimilitudine arcus cæ/
leſtis. At Varro auriginoſum ab auri colore quo
infirmos inficit appellauit Iuue.tamē in ſaty. Cre/
do pudicitiam græco uocabulo uſus eſt cum ait:
Cōſulit ictericæ lento de funere matris.

Ichthyophagi:prima cū.i.latino in initio:ſequente.
ch.aſpirato:ſecunda cum.th.ſimiliter aſpirato: &
y.græco ſcribiť:populi ſunt Solino teſte.qui men
tanas indorū regiones íhabitāt:quos ſubactos ma
gnus Alexander iuſſit a piſcibus abſtinere:quibus
antea alebantur. Nam compoſita dictio eſt exich/

thys quod eſt piſcis: & phago cum .ph. aſpirato: quod eſt comedo.

Ida cum .i. latino & abſq; aſpiratione ſcribitur: mõs eſt & ſilua troianorum in phrygia: quam Home. libro octauo iliados ferarum parentem dixit: & lo cũ continere quod gargaron uocant. Vnde etiam ſcamander & ſimois flumina maiora fama q̃ natura defluũt. ut ſcripſit Pomponius li. i. & etiam eodem nomine mons alius in creta: dicente Ouidio libro faſtorum quinto. Et creta nobilis ida Virgi. ſimiliter libro æneidos ſecundo inquit: Mons idæus ubi: unde quæ ab ida per eus formãt: p. æ. diphthongum ſcribuntur: ut idæus.

Idæus per .æ. diphthongum ſcribitur: & non ſolum appellatiuum: ſed proprium etiam nomẽ ponitur ab Homero libro. vii. iliados quẽ troianum præconem eſſe dixit.

Idas huius idæ cum .i. latino ſcribitur: fuit teſte Homero libro nono iliados oium ſui ſæculi uirorũ formoſiſſimus: & maritꝰ Marpiſſæ: ut in ea dictione uidebimus. idẽ eodẽ Home. teſte arcu ſagitiſq; ſumptis Apollinem inuadere auſus eſt: ob Marpiſſam ſibi adeo ereptam.

Idalius cum .i. latino & unico .l. ſcribitur: mons eſt in cypro Veneri ſacer. de quo Virgilius libro æneidos primo Aut ſuper idalium ſacrata ſede recõdã.

Idathyrſus penultima cum .th. aſpirato & .y. græco ſcribitur: q̃q̃ nõnulli græci indathyrſus cũ .n. I prima ſcribere conſueuerũt: fuit teſte Herodoto & Plutarcho ſcytharum rex.

Idios cũ .i. latino utrobiq; ſcribitur: & dicitur a noſtris proprius.

Idiota cũ .i. latino utrobiq; & .t. exili ſcribiť: dici põt a noſtris illitteratus: uel litterarum ignarus: Quo uerbo doctiſſimi uiri: ut Hieronymus: Ambroſius: Hilaris Auguſtius Cyprianus & plures alii ſæpe utuntur. Cicero etiã in Piſonem. Sed plane animi ſui cauſa ludos nobis idiotis relinquet. Et in eadẽ ea contentus quæ illi idiotæ ut tu appellas præclare dixerunt hinc idiomata: ut arõata: ut theata: ut periſtromata: ut emblemata: ut theoremata. & alia mille ſimiliter prouenerunt.

Idolũ cũ unico .l. ſcribiť: nã licet apd̃ græcos ĩ initio ſit ei diphthongus: nos tamẽ abiicimus .e. & ipſũ .i. longum retinemus: & dici poteſt a noſtris ſimulachrũ. Et ide idolatria quaſi ſimulacrorũ cultura.

Idolatria cum unico .l. & .t. exili atq; i latino ſcribiť: dictio eſt compoſita ex idolo & latria .i. cultura nã λατρευω uerbum a quo latria deducitur: apud nos colo interpretatur.

Idothea cũ .th. aſpirato ſcribiť: fuit Præti regis argiuorum filia ut oſtendit Home. in odyſſea.

Idomeneus cum .e. abſq; diphthongo ſcribiť: fuit Deucalioñs filius & Erẽtẽſum rex: qui ſtrenue i expeditione troiana militauit: imo ut narrat Helena Prião Regi apud Homerum libro tertio iliados cretẽſes illũ ut deũ in honore habebãt. idem cum poſt euerſam troiam ad cretã reuerteretur ut retulit Seruius ſup tertium æneidos orta tempeſtate uouit rem: cui primo in patria obuiaret ſe ſacrificaturum: itaq; ſoſpes reuerſus cũ primum filio obuiaſſet: illũ ut aliqui aſſerũt ĩmolauit: uel ut alii ferunt: cum ĩmolare uellet: a ciuibus ob eam ſæuiciam pulſus calabryã aduenies ſalentinũ calabryæ promontorium occupauit: ſuper quo petiliã paruam condidit ciuitatem: dicente Virgilio.

Fama uolat pulſum regnis ceſſiſſe paternis.

Idomenea ducem deſertaq; littora cretæ.

Et ſubdit in oratiõe heleni ad Aeneã. Et ſalẽtinos obſedit milite cãpos lyctius idomeneus: dictus ita que Lyctius a lycto ciuitate cretæ. Vnde teſte Seruio pulſus fuit: de quo i dictione lyctus uidebius: ſub eodẽ militaſſe ſe ſcribit apd̃ troiã ditis cretẽſis.

Idumæa cũ unico .m. & .æ. diphthõgo a græcis ſcribiť: regio ẽ i Syria teſte Pli. li. v. natura. hiſto. a meridie qdẽ cõtermia arabiæ: a ſeptẽtriõe uero phœniciæ: a q̃ libãus eã diuidit. habetq; ciuitatẽ idumẽ phœnicæ cõterminã: & abũdãtẽ palmis ut oſtẽdit. Luca. li. iii. dicẽs. Et arbuſto palmaꝶ diues idume. Vnde idumæus idumæa idumæũ: ẽr ꝑ epitheto palmaꝶ poniť a Vir. tertio georgicorũ cum ait. primus idumæas referam tibi mantua palmas. Quin & regionem ipſam ab eo quoq; græco nomine phœniciã cognominatã puto: uel ecõtrario.

Idume cum unico .m. ſcribitur ciuitas eſt contermina phœniciæ: ut in ꝑcedenti dictione uidimus.

Ies cum .e. abſq; diphthõgo ſcribiť: ciuitas ẽ achaiæ ſup ꝓmontorio eiuſdẽ nominis: iuxta qd̃ alpheus amnis ꝑterfluens ſex millibus paſſuũ nauigať. Et declinatur i genitiuo huius ietis. ex qua ẽt patriũ letes deduciť. ut Home. ariſtotiles ietẽ eẽ putauit.

Ieſus abſq; aliqua aſpiratione: & cum .i. latino i principio ſcribiť: ſic enim græce ſcribiť. ιησουσ quam ſane ſcripturam nos imitari oportet.

Ielyſos penultia cũ .y. græco ſcribiť. poniťab Homero. li. iliados ſecundo. ciuitas Rhodi. Altera eiuſdẽ nois narrať ad Herodoto i dorica regiõe græciæ.

Iyrcæ prima cũ .i. latio: ſecũda cũ .y. græco: & ultima cũ .c. exili atq; .æ. diphthõgo ſcribitur: populi ſunt ſcythiæ ultra thiſſagetas: quibus teſte herodoto li. hiſto. iiii. contermini ſunt & propinqui.

Ilarus cũ .i. latino: & abſq; aſpiratione: atq; unico .l. a græcis ſcribiť: quæ ſcriptura & a doctis noſtris obſeruatur: & dici poteſt a nobis ilarus ilara ilarum: & hic & hæc ilaris & hoc ilare lætus.

Illyris cũ duplicato .l. ſequẽte .y. græco & ultia cũ .i. latino a græcis iam ſcribiť. Noſtri uero ut in triũphalibus. M. Plautii apud Thybur comperi cum unico .l. ſcribebãt: uidelicet ob res i ilyrico bene geſtas. Et eſt prouincia: cuius fines latiſſimi ſunt. Nã hinc eſt italia ſuperiorq; germnia: ide macedonia thracia & epirus. hinc ſinus adriaticus ide ſiputoꝶ maxius nři orbis danobius: & ab eo qd̃ ẽ illyris: illiricus deriuať: ut Virgi. illiricos penetrare ſinus.

Ilus cum .i. latino abſq; aſpiratiõe & unico .l. ſcribiť fuit Troi regis dardaniæ filius: q eã puicia a ſe Troiã dixerat: & fuit frater Aſſaraci: hic patruo in regno ſucedẽs: ciuitatẽ ãpliaſſe ſcribiťq̃ a ſe ilio d xit.

Ilion ſimiliter cũ .i. latino abſq; aſpiratiõe ſcribiť: regia fuit priami: quæ & Troia a noie regiõis cognominata fuit: ab homero & oĩbus poetis cantatiſſima. Hæc teſte Pli li. v. natu. hiſto. mille quingẽtis paſſibus a portu remota erat: & ſubdit. Omnis terum claritas extra ſinum eſt.

Ilias cũ unico.l.&.i.latino utrobiq; ſcribiẽ:opus eſt
illud clariſſimũ homeri:i quo bellũ de ilio ſcripſit
Vnde Ouidi.li.iii.de arte amãdi.Quis noſſet ho/
merum ilias æternum ſi latuiſſet opus.

Ilioneus ſimiliter ſcribitur:& iliõe maxima natarũ
Priami &iliades crinibus ſparſis atq; iliacas ex or/
dine pugnas.ilia ſimiliter Romuli mater & Remi

Ilba cũ.i.latino ſcribitur:inſula eſt teſte Virgilio li/
bro æneidos decio:i exauſtis calybũ generoſa me
tallis.Eſtq; in mari tuſco a continenti diſtans decẽ
millibus paſſuum:de qua dixit Plinius cum in ali
is regiõibus effoſſis metalis terræ ſũt uacuæ apd
ilbam hoc eſſe mirum:quod ſublata renaſcantur
& ruſum de iſdem locis effodiantur.

Ilys ultima cũ.y.græco ſcribiẽ dr̃ a noſtris limus.
Vnde limax deducitur.

Imber cum.i.latino & ſine aſpiratione ſcribitur.de/
ductũq; eſt a græco p cõmutationẽ unius litteræ
o.in .i.noſtrũ : nam apud illos diciẽ ομβρος ſine
aliq̃ aſpiratione:& ut ait Lucretius.Omnia ex igni
terra atq; anima naſcunẽ & imbre:a quo imbri/
ces dici uolunt quaſi ſint imbrẽ recipientes.

Inarime cum.i.latino utrobiq; & unico.m ſcribitur
dicitur a noſtrs poetis inſula quæſita eſt in tuſco
mari ſinuq; cãpano:i quo mons erat inſtac ætnæ
incẽdia eructãs:de quo i dictione ꝓchyta uidebi/
mus.Quãobrem dixerũt Typhœnum gigantẽ io
uis imperio ſub illo comprimi.Virgi.li.æneid.no
no Tũ ſonitu ꝓchyta alta tremit:durũq; cubile in
arime iouis iperiis impoſita typhœo . Et lucanus
ſimiliter libro quito,homerus uero i ſecundo ilia
dos ait ειναριμοις quaſi diceret ut a græcis cõpo/
nitur εναριμοις.hoc eſt inarimis montibus opeſſi.

Inacus cum.ch.aſpirato ſcribitur fuit pater iouis &
primus qui apd argiuos regnauit.cui Phoreneus
ſucceſſit.Hic a ſe fluuiũ achaiæ iachũ nominauit:
qui argolicum perſecat tractum.& ab inacho in
achius chia chium deriuaẽ:dicente Virgilio libro
georgicoꝝ tertio:inachiæ iuno peſtem meditata
iuuẽcæ.Et libro undecimo æneidos.Vltro inachi
as ueniſſe ad urbes dardanus.

Inachis cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:patro
nymicũ eſt fœmininum deductum ab inacho nã
ſic quoq; in filia inachi cognumiatur:& facit in ge
nitiuo inachidos Martia.in.xi.Nec petit iachidos
limina ne futuat.

Idathyrſus cũ.th.aſpirato & .y.græco ſcribitur:fuit
rex ſcytarum:filius Sauli ſcytharum regis.

India cm.i.latino utrobiq; ſcribitur:regio eſt orien/
talis aſiæ terminus:quæ ut omnes atteſtanẽ ab in
do flumine nomen aſſumpſit.itaq; ab oriente inci
piens uſq; ad aſiam ex occidentali parte protendiẽ
ex merediana uero uſq; ad indicum mare:ex ſeptẽ
trione uero uſq; ad caucaſum:at indus ille fluuius
teſte herodoto libro hiſtoriaꝝ quarto ſolus poſt
nilum crocodilos producit.

Intyba cum.t.exili &.y.græco in penultima ſcribiẽ
herba eſt capilloſa & amara:cuius tenues capilli ſe
getes ambiũt & necãt:dicẽte Vir.li.georgico.prio.
Strymoniæq; grues & amaris intyba fibris.
Et ut quidam uolũt eadem dicitur cicorea : quod
nobis minime uidetur.

Ino cum.i.latino abſq; aſpiratione ſcribiẽ:fuit Cad/
mi filia ex Harmiõe cõiuge:uxorq; Athamãtis re/
gis thebaꝝ:& liberi patris nutrix:nouercaq; Phry/
xi & helles eadẽ cũ Melicerta filio i mare ꝑcipitẽ ſe
dedit:ut narrauit Oui.libro metamor.iiii.eadẽ te
ſte Cicerone de natura deorũ a græcis dr̃ λευκοθεα
hoc eſt alba dea a:nobis uero Matuta; q̃ aurorã ſi/
gnificat:unde matutinus Priſcianus teſte deriuaẽ.

Inclytus prima cum.i.latĩo:penultima cum.y.græ/
co:abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur : deduciturq;
a κλυτοσ quod almum & clarum indicat : quaſi
nobilis ſit & eximius.

Intaphernes cum.t.exili ſcribitur:fuit nobilis per/
ſa:unus ex his qui cum dario in magum coniura/
uerunt ut in dictione darius uidimus.

Iocũ.i.latino ſcribitur: fuit inachi argiuoꝝ regis fi
lia a ioue ardenter amata:de q̃ Ouidius metamor
phoſeos primo omnia pertractauit . Hæc cum ad
ægyptios pergeret dicta fuit iſis & Oſiri iouis fi/
lio q poſt mortẽ dictus fuit Apis nupſit.ut i dictio
ne Oſiris uidimus : & declinatur in genitio huius
ionis & huic ioni:& hanc ionem.Plautus in uidu/
laria.Quod ſi argus ſeruet qui oculeus totus fuit:
quem quãdam ioni iuno cuſtodem addidit.

Ion ſimiliter ſcribitur.fuit poeta græcus:de quo ſæ
pe meminit Plutharcus:& latine interpretaẽ uiola

Iocaſta abſq; aliqua aſpiratioue ſcribiẽ:fuit creontis
thebãi ex alto ſanguie filia:ut ſæpius Statius i the/
baide:& Seneca in tragœdiis oſtenderũt:nupſitq;
primũ Laio thebanorũ regi.Poſt cuius nece nup/
ſit Oedipo incognito filio:quẽ poſtq̃ regnum abie
ciſſe uidit:& filios Etheoclem & Polynicẽ mutuis
uulneribus ſe cõfixiſſe : gladio ſe pemit : uel ut alii
dicunt laqueo ſe ſuſpendit:Eadẽ habuit fratrem
Creontem nomine:ut oſtendit Seneca in initio
ſecundi actus Oedipi.

Iocaſtus eodem modo ſcribitur:fuit teſte Home/
ro li.xi.odyſſeæ filius Aeoli ex Lepatra coniuge.

Ionia cum.i.latino utrobiq; ſcribitur : græcoꝝ eſt
regio.atq; colonia i extremitate minoris aſiæ uer/
ſus nos:media ut ſcribit pomponius inter cariam
& æoliã:q̃ a caria ut ait Solinus Mæander fluuius
diuidit.acceptiq; nomẽ teſte uitruuio libro q̃rto
de architectura a duce iõio:nã ut ait poſtea q̃ athe/
niẽſes ex reſpõſis Apollinis delphici communi to/
tius hellados cõſilio treſdecim colonias uno tẽpo
re i aſiam deduxerunt:duceſq; in ſingulis coloniis
cõſtituerunt:& ſummam iperii poteſtatẽ iuno de
derunt:quem etiam Apollo delphicus ſuum filiũ
i reſpõſis eſt profeſſus : iſq; eas colonias in Aſiam
d̃duxit :& cariæ fines occupauit.ibiq; ciuitates am
pliſſimas cõſtituit ephesum:militũ:myãtha: quæ
ut ait olim ab aqua uorata fuit:prœnẽ ſannitcon:
colophõa:chiũ:erythras:phacæa:clazõene: glepedẽ
melite:& ultimo uenit ſmyrnam:nam & ſubdit
idẽ auctor eã terræ regiõem a duce ſuo iuno appel
larunt iuniam:ibiq; deorum immortaliũ templa
coſtituẽtes cœperũt phana ædificare.Et primu ap
pollini Pan ionio ædem uti uiderant in achaia cõ
ſtituerũt: & eam doricam appellarũt:quod i dori
cõ ciuitatibus primum factam eo genere uiderũt
nõnulli uero alii ab ioue inachi filia hoc mare ioni

cum cognominatum uolũt:quæ uerſa in bouem:
& a iunone œſtro exagitata in id mare ſe iecit:po-
nitur etiã alia ioniæ regio a Solino in extremis ita
liæ : quam ſic quoq; dictã dixit ab ione Naulochi
filia:quam procaciter inſidentem uiis Hercules in
teremit:a qua quidem regiũcula iõicũ mare dictũ
quidam uolũt. Alii uero a ſuperiori ionia eo q̧ in-
teriacentes inſulas intra ſe duodecĩ ciuitates habẽ-
tes contineat:& hoc ionium magnũ dici uolũt:ut
Virgilius li. æneidos tertio : Iſule ionio ĩ magno.
Quod uero italiæ & Siciliæ propinquum ẽ ioniũ
minus cognominari contendunt:Seruius autem
ſuper id Virgilii ionio in magno inquit:ionium ſi
num eſt immẽſum ab ionia uſq; ad Siciliã & eius
partes eẽ adriaticum arcadicumq; & epiroticum.

Iole cũ unico.I.ſcribitur:fuit filia Euriti regis œcha
liæ:ut ĩ dictiõe œchalia oſtẽdimus:& ĩ dictiõe hyl
lus uidimus:qualiter poſt mortẽ Herculis ex eius
iuſſu Hillus uxorem illam duxit.

Iopas cũ.i.latino & unico.p.ſcribit̃:fuit aphroꝝ rex
unus de procis Didonis:ut punica teſtat̃ hiſtoria.

Ioppe cũ.i.latino & duplici.p.ſcribit̃:urbs ẽ maritia
palæſtinæ:q̃ ut quidam uolunt regia fuit Cephei
patris Andromadæ:hæc referẽte Solino ĩ colecta-
neis:& Plinio libro quinto naturalis hiſtoriæ:fuit
ãtiquiſſima omnium urbium ĩ toto orbe:utpote
ante inũdatiõem terrarum cõdita.Qui & oſtẽdit
ſaxum:quod uinculorum Andromadæ ueſtigia
adhuc retinent:quã expoſitã bæluæ ut ait Solinus
nõ irritus amor circũtulit. Nõnulli uero alii non
ioppẽ palæſtinæ:ſed aliam ĩdiæ urbẽ fuiſſe dicunt
ubi Andromada marinæ bæluæ fuit expoſita:cũ
dicat Ouidius li.i. de arte amãdi:Perſeus andrõa-
dẽ nigris portauit ab ĩdis. Et Sappho ad Phaonẽ.
Cãdida ſi nõ ſum placuit cepheia perſeo.
Andromade patriæ fuſca colore ſuæ.
Ego uero etſi ex ethiopiæ ĩdicæ partibus illã fuiſſe
cõfitear ad ioppem tamẽ palæſtinæ deductam exi
ſtimo:cum bæluæ exponenda fuit.

Iota cũ.t.exili ſcribitur:nomẽ eſt litteræ græcæ quæ
formam habet noſtri.i.latini:de qua Marti.in fine
libri ſecũdi inquit. Vnum de titulo tollere iota po
tes:de quo in dictione beta.

Iphe fuit teſte Homero ĩ decimo odyſſeæ filia Aeo
li ex Lepatra coniuge.

Iphinaſſa cũ.i. latino utrobiq; & duplicato.ſ. ſcribit̃
fuit una ex filiabus Prœti argiuoꝝ regis q̃ poſt li-
berationem ſuam & ſororum nupſit Melampo li
beratori:ut uidebius ĩ dictione prœtus:fuit & alia
eiuſdẽ nominis Agamemnonis ex Clytemneſtra
filia:ut libro iliados nono mõſtrauit Homerus.

Iphis cũ.i.latino utrobiq; ſcribit̃:fuit teſte Homero
libro iliados nono Patrocli amica:quam Achilles
euerſa urbe iſchyro quæ troianis auxilia miſerat:
inde ramptam amico donauit.

Iphicrates cum.i.latio &.c.&.t.exilibus ſcribitur:fu
it teſte Aemilio Probo:& plutarcho:uir athẽiẽſis:
nõ tam magnitudĩe rerum geſtarum q̃ diſciplina
militari nobilitatus:talis enĩ dux fuit ut non ſolũ
ætatis ſuæ cũ primis compararetur:ſed ne de ma-
ioribus quidam natu qbuſdam anteponeret̃:mul
tũ ĩ bello eſt uerſatus: exercitibus p̃fuit:nũquã ſua
culpa male rem geſſit:ſemper cõſilio uicit:tantũq;
eo ualuit:ut multa in re militari partim noua at-
tulerit,partim meliora fecerit.

Iphidamas cũ.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero
libro.xi.iliados:Antẽoris filius corpore lato atq; p
cero:qui ab Agamẽnõe ĩterẽptus fuit bello troião

Iphigenia cũ.i.latĩo tribus ĩ locis:&.ph.aſpirato ſcri
bit̃:fuit Agamẽnonis filia ex Clytemneſtra.hanc
ut poetæ ferũt dum agamemnon ĩ aulide famoſi
ſimo portu Boetiæ ceruã Dianæ ignarus occidiſ-
ſet. & ob id Diana a græcis uẽtos abſtuliſſet.reſpõ
ſo habito:ut Agamemnonio ſanguine dea placare
tur: impetratam Vlyxis Aſtua matre Clytẽneſtra
ſub colore facti matrimonii cũ Achille immolare
parabant:ſed miſeratione numinis:oblata a diana
pro ea cerua:iphigeniam in tauricã regionẽ uentis
deportauit:ubi operante dea a rege Thoãte eius ſa
cris p̃poſita fuit:q̃ ipſi Diãæ ex hũano ſanguĩe fieri
cõſueuerãt:unde ait Chorus apd̃ Senecã ĩ octauia.
Leues auræ zephyriq; leues
Tectam quondam nube ætherea.
Qui uexiſtis raptam ſæuæ.
Virginis aræ iphigeniam.
Poſt hæc ut dixit Oui.lib.quarto de triſtibus epi-
ſtola q̃rta.Oreſtes iphigeniæ frater mactata Clytẽ
neſtra matre:& Aegiſtho patruele adultero ob ul
tionẽ patris factus exul:& regno paſſus:ac rapta ſi
bi a.Pyrrho Hermione cõiuge ĩſanus efficitur: ob
quod liberandus a Pylade ſocio ĩ tauricã regiõem
ad aram Dianæ deducit̃:ſed cũ gentes ille alienige
nas pro hoſtiis Dianæ immolãdis capere cõſueue
rint Oreſtẽ tunc ipſum ſorte aduenientẽ ceperũt.
Qui a ſorore iphigenia cognitus: occiſo Thoante
Rege ipſa Dianæ ſimulachrum abſcõditum in fa-
ſce lignoꝝ ſuſtulit:atq; cũ fratre Oreſte aufugit : q
tandẽ ad italiã uenĩẽtes ĩ aricia ſimulachrum loca
uere unde & teſte Hero.li.hiſto.iiii.iphigẽia ipã de
inde apud tauricos p̃ dea habita & honorata fuit.

Iphthime cũ.ph.&.th.aſpiratis atq;.i.latino ſcribit̃:
fuit teſte Home.in odyſſea una ex filiis icari.

Ipidamus cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:fuit teſte
Orpheo unus ex argonautis.

Iphiclus cum.i.latino &.c.exili ſcribitur : fuit filius
Amphitrionis:& frater Herculis habuitq; filiũ no
mine iolaum:ut oſtendit Heſiodus in aſpida.

Iphitus cũ.i.latino &.t.exili ſcribitur:fuit teſte Ho-
mero libro octauo illiados:uir troiãus quẽ Virgili
us libro æneidos.ii.maximũ armis dixit:huius fi-
lius Archeptolemus fuit auriga Hectoris : poſt
mortem Eniphei prioris aurigæ.

Iris cũ.i.latĩo utrobiq; ſcribit̃:dicit̃ a poetis iunonis
nuntia:immo & iouis:ut ſæpiſſime oſtendit Ho-
merus:hanc libro.xi.iliados dixit idem Homerus
habere alias ex auro & pedes ex aura & ut Seruius
ſuper quĩtũ æneidos:ex magna parte Seruatur:ut
Mercurius ad concordiam:iris ad diſcordiã mitta
tur. Vnde græce dicitur ερισ:quæ lis eſt:& diſcor-
dia dici uoluit:accipiturq; pro arcu:quẽ uariis co-
loribus in cælo cõſpicimus:ob quod dicitur thau
mãtis.i.admiratiõis filia:q̃ ex illius uariis coloribꝰ
naſcitur:nam θαυμα græce latinæ admiratio ĩter
p̃tatur. Eſt etiã iris teſte Plinio libro.xxi.naturalis.

hiſtoriæ:herba ſuauiſſimi odoris cuius radicem ĩ unguẽtis & medicinis cõmẽdari dixit laudatiſſima ĩ illyrico locis ſilueſtribus:habetq̧ caulẽ cubitalẽ & rectum:floremq̧ diuerſi coloris ſpecie ſicut arcus cæleſtis:unde nomen aſſumpſit.

Irõia cũ.i.latío utrobiq̧ ſcribiẽ:eius tñ prima apud græcos eſt ei diphthongus:ſed qdã abiiciũt e & retinent.i.productam:alii cõtra abiiciũt.i.& retinẽt e.ſimpliciter productã:ac ſtribũt erontã: nam deriuaẽ ab ερω:qđ eſt dico:& inde ερωνευομαι in uoce paſſiui:qđ eſt cauillor:unde ironiã illuſionẽ iterꝑtati fuerunt:nã figura eſt:cum aliquid ꝑ contrarium & illuſionẽ effertur:ut Horatius.

Optat ephippia bos piger optat arare caballus.

Vnde teſte Seruio:Tunc quoq̧ fit:cũ aliud uerba: & aliud continet ſenſus:ut Vir.lib.iiii.æneidos.

Egregiã uero laudem:& ſpolia ãpla refertis. Tuq̧ puerq̧ tuus magnum & memorabile nomem.

Iſthyros prima cũ.i.latino:ſequẽs cum.ch.aſpirato & y.græco ſcribiẽ:& latine fortis iterꝑtatur:nã deſcendit ab ισχυω:quod eſt præualeo:habetq̧ accentum in prima.

Iſagoge cum.i.latino & unico.ſ.ſcribiẽ:q̃q̃ in initio apud græcos ſit ei diphthongus: ſed a noſtris abiecto.e. retinetur.i.lõga: & dici poteſt introductio. Nã componitur ex εισ:quod eſt i:& αγω duco Vnde αγωγη ductio.

Iſæus cũ.i.latino&.æ. diphthongo ſcribiẽ a græcis. Hic teſte Libano ſophiſta græco fuit Romæ tꝑe Domiciani declamator admirãdus:de hoc meminit Quint.lib.xii. de inſtitutione oratoria:quũ de genere dicẽdi pertractãs ait:Trãſeo plurimos Lycurgum Ariſtogitona & his priores iſæum Antiphõtem:quos ut homines inter ſe genere ſimiles differẽtes dixeris ſpecie.iuuẽalis ẽt ĩ tertia ſatyra cũ ait de græculis:Ingiũ uelox audatiua ꝑdita ſermo Prõptus & iſæo torcẽtior:ede qu d illũ Eſſe putes: hũc etiam Plinius nepos:qui eiſdem tẽporibus fuit:Plurimum laudat in quadam epiſtola inquiens: magna Iſæũ fama ꝓceſſerat maior:iuẽtus eſt:ſumma eſt facultas:copia:ubertas:dicit ſemper ex tempore:ſed tanquam ſcripſerit diu ſermo græcus immo atticus:præfationes terſæ graciles dulces: graues interdum & erectæ:poſcit controuerſias plures:electionem auditoribus permitit:ſæpe etiã partis ſurgit: iam igitur incipit ſtatim omnia ac pene pariter ad manũ ſenſus reconditi occurſant uerba: ſed qualia quæſita & exculta multa lectio:in ſubitis multa ſcriptio elucet: prœmiatur apte: narrat apte:pugnat acriter:colligit fortiter: ornat excelſe poſtremo docet:delectat:afficit:qđ maxime dubites crebra ẽthymemata ſyllogiſmi circũſcripti & effecti:quod ſtilo quoq̧ aſſequi magnum eſt:icredibilis memoria:repetit altius:quæ dixit ex tempore.ne uerbo quidem labitur ad tantam φρασιν ſtudio.& exercitatiõe peruenit.nã diebus & noctibus nihil aliud agit.nihil audit:nihil loquitur ãnũ ſexageſimũ exceſſit:& adhuc ſcolaſticus tantũ eſt quo genere hominũ nihil ait ſincerius.aut ſimplicius aut melius.nos uero qui ĩ foro uerisq̧ litibus terimur multũ maliciæ.q̃uis uolimus addiſcimus ſchola & auditoriũ ficta cã:res ieruis.nec inoxia eſt nec minus fœlix ſenibus ꝓſertim:nã quid inſenecte fœlicius:q̃ quod dulciſſimũ eſt ĩ iuuẽta Quare ego Iſæum non diſertiſſimum tãtũ:uerumetiã beatiſſimũ iudico. hæc de illo Plinius ꝓfatus ſcripſit. At uero cõtra uel ex iuidia:uel ex alia quauis cauſa Quintilianus lib.x.de inſtitutione oratoria dixiſſe uideẽ:cũ ait declamatores quoſdam puerſa ducit ambitio:ut expoſita cõtrouerſia ꝓcotinus dicere uelint:quum etiam quod eſt in primis friuolũ ac ſcænicum uerbum petãt: quo incipiant: ſed tam contumelioſos in ſe ridet inuicem eloquentia:& qui ſtulti eruditis uidentur.

Iſandrus cũ.i.latío ſcribiẽ:fuit filius Bellerophõtis.

Is per.i.latinum ſcribitur:fuit teſte Herodoto libro hiſtoriarum primo urbs a babylone diſtãs itinere dierum.viii.apud quã fluuius eſt nõ magnus:is ſimiliter cognominatus:q̧ bitumẽ ut ait ſtructuræ: totius babylonius ſubminiſtrauit.

Iſis p.i.latinum utrobiq̧ ſcribiẽ:fuit filia machi acgiuoꝝ regis dicta primo io:ut in ea dictiõe uidſus de qua latius uidebimus in dictiõe oſiris:& declinaẽ gẽitiuo iſidis & iſis:ſicut Paridis & paris iuue. ĩ ſatyra Credo pudicitiã.ut ſpargat ĩ ædem iſidis. antiquo q̃ proxima ſurgit ouili: idem & in ea q̃ incipit Scire uelim:Nuper enim repeto phanum iſidis.ſed q̧ etiam faciat huius iſis oſtẽdũt poetæ cũ ponũt in accuſatiuo iſim.Lucanum circa finem libri.viii.Nos ĩ templa tuã romana recæpimus iſim niſi dicamus eiuſmodi genitiuum nõ ſemper accuſatiui regulam ſequi:ut thybridis thybrim.

Iſidorus abſq̧ aſpiratione:& per.i.latinũ ubiq̧ ſcribiẽ:Habetq̧ accentũ in penultima: ut uidebimus ĩ dictiõe proſodia:nomẽ eſt uiri proprium. quod multi peruerſæ ſcribunt:inter quos Apuleius grãmaticus alias ꝓſtantiſſimus aſpirari uoluit: quod inter græcos nunq̃ emendate comperit.

Iſion cum.i.latino ſcribiẽ:fuit filius Phlegyæ:& pater cẽtaurorũ:de quo uidimus ĩ dictiõe cẽtaurus.

Iſmenius cum.i.latino ſcribitur:fluuius eſt boetiæ. ſic quoq̧ cognominatus teſte Diodoro libro hiſtriarum.v.ab iſmeno filio Pelaſmi.

Iſter abſq̧ aliq̃ aſpiratiõe.& p.i. latíum ĩ initio ſcribiẽ:ẽ maximus fluuioꝝ europe:alio noĩe uocatus danubius.ut Oui.li.i.de põto. Ripæ uicina binominis iſtri.Oriẽ teſte Pli.lib.iiii.natu.hiſto.in germãia iugis mõtis noriæ.ex aduerſo oppidi galloꝝ Scauri.q̧ uerſus ſeptẽtrionẽ ꝑ innumeras lapſus gẽtes imenſo aquaꝝ auctu.a ſiniſtris germanos linquẽs & a deſtris teutonicos:cũ primũ ĩ illyricũ uenit.mutato nomĩe iſter dicitur & longiſſimo peracto curſu ſeptemq̧ diuiſus hoſtiis ſerũdũ Solinũ uel ſex ſecundum Pliniũ ĩ mare pontitũ defluit ut late ꝓſati auctores executi ſũt. & Ariſtoteles lib.ii. meteoroꝝ ait:ſingula ora tãta eſſe.ut ĩ ſexagita milia paſſuum longitudinis mare uincant.

Iſtria abſq̧ aliqua aſpiratiõe:& per.i.latinũ utrobiq̧ ſcribiẽ:põitur locus ab Herodoto libro hiſtoriaꝝ ii.iuxta põtũ:ad hoſtia iſtri: quẽ incolere dixit mileſioꝝ colonos:& ab iſtria abſq̧ aſpiratione deducitur teſte Põpeio hiſtrio:q̃ apud nos aſpiraẽ: ut in ea dictione uidimus.

Iſthmos cum.th.aſpirato ſcribiẽ:dicitur hoc nomi

ne ea terræ ſtrictura:quæ inter duo maria cōcluſa
ſter porrigit ad cheroneſum.dicente Oui.in quar
ta ep:ſtolaꝝ heroidū:Aequora bia ſuis oppugnāt
fluctibus iſthmon. Et tenuis tellus audit utrunq;
mare:idem in octaua.Qua duo porrectus lōge fre
ta detinēt iſthmos Vecta peregrinis Hippodomia
rotis.Et Lucāus li.i.Gracilis mare ſeparat iſthmos
ſūtq; duo celebres achaicus:ſup quo fuit urbs Co
rinthi:& thracius ſup quo teſte Pli.lib.iiii.natura/
lis hiſtoriæ.Cardia ſimiliter ciuitas fuit.
Iſmarus abſq; aſpiratiōe & unico.r.ſcribiť.mons eſt
thraciæ teſte Seruio ſuper decimū æneidos:& i bu
colico:& ut refert Vibius in quadā ſui parte aſper/
rimus ē & incultus: i reſiduo uero fertilis uinetis &
oliuis.Quin etiam clariſſimus eſt Orphei īcolatu
& inde iſmarius:ut Ouidius in prima epiſtolaꝝ.
Dictus es iſmariis iſſe per agmen equis.
Super hoc mōte fuit iſmara ciuitas ciconū.qui gē
tes ſunt thraciæ:de qua meminit Vir.lib.x.cū ait.
Et tris quos idas pater:& pria iſmara mittit.Hanc
teſte Home.lib.ix.odyſſeæ Vlyxes a troia diſcedēs
deſtruxit.quam iam maroniā uocari in gloſula q̄
dam homeri comperi.
Iſocrates abſq; aliqua aſpiratione & per.i. latinū ſcri
biť:fuit græcus orator clariſſimus orgiæ auditor
multoꝝ philoſophoꝝ pceptor eximius:ut Macro
bius atteſtať: hic teſte Quinti.in diuerſo dicēdi ge
nere nitidus fuit & cūpius:& palæſtræ magis q̄ pu
gnæ accōmodatus:oēs dicēdi ueneres ſectatus i in
uētione facilis:honeſti ſtudioſus:in compoſitione
adeo diligēs:ut cura eius rephendatur huius orō/
nes adhuc extant:quas maxima ſemper cum uo/
luptate lego.
Iſus cum unico.ſ.ſcribitur:fuit filius nothus Priami
de quo in dictione antimus uidimus.
Italia græcū uocabulū:ē & cū unico.l.&.i.latio utro
biq;:atq;.t.exili ſcribiť:regio ē europæ & oīum to/
tius orbis celeberrima:prius qdē dicta heſperia ab
Heſpero.Atlātis fratre:a quo & heſperus occidēta
lis ſtella cognomiata fuit.Hic teſte igino pulſus a
fratre ab ea regiōe.q̄ nunc hiſpania diciť:& ea loca
ubi nūc ē Italia occupatus heſperiā a ſe: ut priſtinā
alia prouinciā nomiauit.At uero Macrobius li.ſa
turnaliū primo:qum de diei ptibus loqtur iqt:ab
heſpero ſtella quā græci heſperā dicūt dicta eſt Ita/
lia heſperia:q; occaſui ſubiecta ſit.Quod Vir.lib.i.
æneidos cōfirmaſſe uidetur cum ait.
Eſt locus heſperiam graii cognomine dicunt.
Terra antiqua potens armis atq; ubere glebæ.
Oenotrii coluere uiri:nunc fama minores.
Italiam dixiſſe ducis de nomine gentem.Nā poteſt
cognomē heſperiæ dicta fuit œnotria:ſiue ab opti
mo uino quod in illa naſcitur ut dixit Seruius ſu/
per primum æneidos οἶνος græce latine uinū di/
ciť ſiue ut Varro docet & Pli.li.iii. naturalis hiſto/
riæ cōfirmauit:ab Oenotrio ſabinorū rege i ea re/
gnāte.Poſt hæc uero & Italiæ nomē aſſūpſit ab Ita
lo ſiculorum rege:ut q ait Seruius uenit ad eā par
tem:in qua regnauit Turnus:eāq; ſuo nomine uo
cauit Italiam:unde illud ē:Fines ſuper uſq; ſicāos
hoc eſt uſq; ad ea loca:quæ ſicani.i.ſiculi ſic quoq;
a fratre itali cognominati tenuere. At uero Ariſto
teles libro politicorum.vii.hæc de Italia iquit.Tra
dūt periti homines illorū locorū fuiſſe italū quen/
dam œnotriæ regem a quo mutato nomine:pro
œnotris itali ſunt uocati:oramq; illam maritimā
europæ quæ eſt inter ſcylacæum & lameticum ſi/
num:diſtāt uero hæc loca iter ſe meridiei iter. Ita/
liæ nomen primū cæpiſſe.Hunc ergo italū tradūt
agriculturā œnotrios docuiſſe:cū prius eſſent pa/
ſtores uagi:ac palantes illiſq; leges poſuiſſe :& cō/
meſſariōes iſtituiſſe primū:hæc ille : ſed Varro ab
omnibus diſcordare uideť:nam li.ii.de agricultu
ra ſic ait:Græcia antiqua:p ut ſcribit Timæus i hi
ſtoriis quas de rebus publicis ſcripſit:tauros uoca
bat italos a quorum multitudine pulchritudie ac
fœtu Italiā dixit:Eſt & italiæ pars latium ſic dictū
ut quidam aſſerunt q; in italia inter præcipitia al/
piū apœnini lateat.Varro a latino dictum putauit.
Virgilius a latendo:unde ait libro.viii.æneidos cū
Euandrum Aeneæ loquentem induceret.
Primus ab æthereo uenit ſaturnus olympo
Arma iouis fugiens:& regnis exul ademptis.
Hic genus indocile ac diſperſum montibus altis.
Compoſuit:legeſq; dedit:latiumq; uocari.
Maluit.his quoniam latuit ſaturnus in oris.Idem
Oui.li.faſtoꝝ prio cōfirmauit dicēs. Dicta quoq;
eſt latium terra latente deo:& fuit teſte Solino la/
tiū antiquū antea a tyberiis hoſtiis ad uſq; lyrim
amnē q cāpaniæ fluuius ē Miturnas maritimā ur/
bē curſu mediā diuidēs. Serui.uero ſup primum
æneidos ait uſq; ad fundos urbē cāpaniæ cōtineri:
& aliud inſuper eſſe latium dixit : qd a fundis uſq;
ad uulturnum protendiť:Quare cū antiquum la
tiū heſperiā poſtea cognominatam ipſe dixerit uo
luit hoc a Virgi.annotari cū dixit li.æneí.vii.Mox
erat heſpereo i latio.Rurſum & hæc oīs ora nōnū
q̄ poſt hæc auſonia dicta fuit:nā ut ſubdit Ariſto.
ad ea quæ ſupra dixit:incolebant inquit eam ita/
liæ ptē q̄ ad tyrhenā uerſa eſt opici q nūc Auſonii
noiantur:hæc ille:& ut quidā ferūt ab Auſonio Vly
xis filio:ſic quoq; cognominata fuit:Quodq; no/
men duraſſe uſq; ad romāos cōſules oſtēdit Liui.
li.ix.ab urbe dicēs:Miturnas & ueſtias urbes auſo
nidum gentē eē:Quare dixit Vir.li.viii.æne.Tum
manus auſoniæ & gētes uenere ſicanæ.Sæpius &
nomē poſuit ſaturnia tellus:nā poſt hæc quoq; ip/
ſa eadē ora magna græcia nuncupata fuit. Et ut di
xit Pli.li.iii.natu.hi.fluuius ſilaris campaniā a luca
nia diuidit.Erat igitur in cāpania neapolis ſalernū
& capua a cuius planicie qa alia Italiæ pars ē pluri/
mū montuoſa dictā cāpaniā multi uoluerūt : poſt
cāpaniā eſt lucania:poſt lucaniam uero brutiū ſiue
calabria:quæ uſque in rhegiū terminatur.Oīs igiť
iā italia inter adriaticū & tuſcū mare ſiue ſuperum
& in ferū in formā cruris ut nobis magis placet ex
tendiť:& a iugis alpiū porrecta dorſoq; apœnini
montis ſe paulatī attollēs uſq; ad rheginū uerticē
& littera brutiorū protenditur.nam i ultimo ſui i
duo cornua ſcindit.Quoꝝ alterū & qd breuibus
eſt ionium reſpectat æquor:alterū ſiculum in ex/
tremitate rhegium oppidum continens eius lon/
gitudo ab auguſta prætoria quæ ut dixit Pli.li.iiii.
i alpineo fine ſita eſt:& per romam capuamq; por

rigiť uſq; ad oppidũ Rhegiũ.teſte Solio decies cẽtena & uiginti milia paſſuũ colligiť.latitudo uero ubi plurimũ quadringẽtadecẽ. Vbi minimũ cẽtũ trigita ſex milia.mubilicũ ut Varro tradidit i agro reatino habet:hæc dudũ teſte Plinio ꝑfito i libro tertio ex latere maris ſuperi rubiconẽ fluuiũ pro finibus habuir :Quod Lucãus libro primo prius dixiſſe uideť:cũ ait.Et gallica certus Limes ab auſoniis diſterminat arua colonis:ita ut rubicone uſq; ad alpes gallia fuerit:quæ ciſalpia dicebať:& nõ italia:nõnulli uero hos fines de prouĩcia quo ad romanos duces:& non quo ad generalem italiæ ſitũ intelligere uoluerũt.

Ithaca cũ.i.latio in initio:&.th.aſpirato atq;.c.exili ſcribiť:iſula ẽ teſte Pli.li.iiii.natu.hiſto.ãte leucada & achaiam poſita: cantatiſſima quidem domino Vlyxeo in qua mons neritos eſſe dicitur:a quo tota inſula nonnunq̃ neritos nuncupatur.

Ithacus eodẽ modo ſcribiť : & cognomen fuit Vlyxis ab ithaca inſula ſuſcæptum.

Itymoneus prima cum.i.latino ſequens cum.t.exili ſequente.y.græco ſcribitur:fuit teſte Homero lib. undecimo iliados Hyperochi filius:uir in primis ſtrenuus:& in bello pyliorum cum helidẽſibus ab Neſtore iaculo interfectus.

Ithyreus cum.th.aſpirato:ſequente.y.græco ſcribiť dr̃ quaſi ithineus:hoc eſt directiuus ιουνω uerbo græco.qđ ẽ dirigo:unde epithetõ põiť a Vir.arcuũ parthicorum:cum dixit libro georgicorũ ſecũdo. Ithyreos taxi torquentur in arcus.

Itys prima cum.i.latino:ſequẽs cũ.t.exili:ſequẽte.y. græcõ ſcribiť:fuit Terei thracũ regis filius q a matre Progne i fruſtra defectus patri i cibũ datus fuit ut late mõſtrauit.Ouidius lib. metamorphoſeos: & libro.ĩi.de fine titulo ait. Atq; ſua cæſum matre quæruntur itym : & eſt faſianus ut dixit Seruius: nam infaſianum conuerſum itym dixere poetæ.

Iudæus cũ.æ.dipthongo ſcribiť:nomẽ eſt deductũ a iudæa: quæ ſimiliter per.æ.diphthõgum ſcribiť & ꝓuĩcia ẽ palæſtinæ: quam pulcherimæ Solius i collectaneis deſcripſit:& iudæi populi q̃ gẽs ẽ teſte Pli.li.xiii.natu.hiſto.cõtumelia numinũ inſignis.

Iugurtha cum .th. aſpirato ſcribitur a græcis : fuit numidæ rex de quo Saluſtius elegantiſſimã ſcripſit hiſtoriam.

Iulus cum unico.l.ſeqnente.u.ſcribiť:fuit Aenei filius:de quo uidimus i dictione Aſcanius cuius deriuatiuum:teſte Priſciano lib.ſecũdo eſt Iulius:cũ.i. latino poſt.l.ante.u.Virgilius libro æneidos .i.Iulius a magno dimiſſum nomen iulo.

Dictionum græcarum:quæ latine ſcribuntur : & ab.i.littera initium ſumunt orthographia finit.

Incipit earum: quæ a.K.conſonnate ſcribuntur.

K Littera conſonãs cum eãdem prorſus habeat in metro poteſtatem:ac in uoce ſonum cũ.c.noſtra cõſonante penitus ſup uacua eſſe uideť:ut dixit Priſcianus:& ante illum prius dixerat Quintilianus:nec ulla prorſus uidetur ratio cur i dictionibus græcis.a.ſequẽte potius ſcribi debeat.K.q̃.c.ut nõnulli ex moderniotibus abſq; rõe uoluerunt: comperimus ẽt Nigidiũ figulũ quo & Varrone nemo apud romanos doctior habitus fuit: nunquam in cõmentariis ſuis.K.aut.q.fuiſſe uſum ideoq; nos oẽs dictiones græcas q̃s latine tranſcribendas nouimus per .c.ipſum & nõ per.K. ex maiorum noſtrorum auctoritate ſcribemus .Et maxime cum id idẽ Feſtũ aprobatiſſimum auctorẽ obſeruaſſe nouerimus.

Kyrieleiſon prima cũ.y.græco:& reliquæ cũ.i.latio ſcribunť:dictio ẽ cõpoſita ex Kyrie quod ſignificat dñe:hoc eſt uocatiuum huius nominis κυριος q ẽ dominus:& leiſon:quod ẽ miſerere:hoc eſt iperatiuum:huius uerbi ελεω quod eſt miſereor:ſed in cõpoſitione ꝑ colliſiõem abiicitur primæ dictiõis ultimum.e.per modum quem ſupra uidimus:& proferri debet cum accentu in antepenultima.

Dictionum græcarum.q̃ latine ſcribuntur: & a.K. littera initium ſumunt orthographia finit.

Incipit earum:q̃ ab.l.conſouante ſcribuntur.

LAbatus cũ.t.exili ſcribiť:nomẽ eſt uiri ꝓpriũ:de quo ſæpe Plutarchus meminit.

Labdacus.cum.c.exili ſcribitur fuit Polydori filius filii Cadmi : & frater Laii.

Labynetus cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť fuit teſte Herodoto li.hiſto.i.uir babylõius filius Nictocris reginæ babyloniæ:& ipe fuit babyloniorum tyrannus.

Labyrinthus ſecũda cũ.y.græco:ſequens cũ.i.latio: & ultima cum.th.aſpiraro ſcribiť:fuit ſtructura ꝑ magna ſui parte ſubterranea: uiarum ambagibus adeo inflexa ut nemo : q intraſſet poſſe inde exire diceret.& teſte Pli.li.xxvi.natu.hiſto.in quattuor mundi ꝑtibus cõpertus fuit:ut primus i ægypto: ſecondus in inſula cretæ:tertius in iſula lemni: q̃rtus.iclufio Italiæ oppido:ſed creticus famoſior habetur:& a poetis græcis & latinis maxime decantatus fabricatuſq; a Dædalo ingenioſo fabro: dicẽte Oui.li.viii.meta.Dedalus igenio fabræ celeberrius artis.Põit opus:turbatq; notas & limia flexu. Ducit i errorem uariarum ambage uiarũ.Et ſubdit: Vis ipſe reuerti Ad limen potuit.tãta ẽ fallacia tecti.Sed teſte Pli.centeſimã tãtũ portionẽ labyrinthi ægyptii accæpit:quem pro exemplo habuit.

Lacæna cũ.æ.dip.&.c.exili ſcribiť:gẽus ẽ ueſtimẽti.

Lachana cum.ch.aſpirato ſcribitur:græcum ẽ uocabulum & numeri pluralis:atq; omne genus oleris i in ſe compræhendit.

Lacenus cũ.c.exili &.e.abſq; diphthõgo ſcribiť:& facit fœmininũ lacena:& neutrũ lacenũ : nomen eſt deductũ a laconia:& dicitur lacõicus. Virg.li. georgicorum.ii. Virginibus bacchata lacenis.i. laconicis

Laconia cum.c.exili ſcribitur:prouincia ẽ in achaia ſiue pelopõneſo : quæ teſte Seruio ſup quartũ georgicorum:œbalia dicta fuit. Idem ſenſiſſe uideť Virgilius & Satius in achilleide:cũ dixit: Soluerat œbalio claſſem de littore paſtor Dardãus:De quo in ea dictione uidebimus.

Lacedæmõia ſecũda cũ.c.exili: & e abſq;.æ.diphthõgo ſeq̃ns cum.æ. diphthõgo ſcribiť: laconiæ:urbs cõdita a Lacedæmone iouis filio ex Taygeta:& nõ nunq̃ a poetis declinatur lacedæmon : huius lacedæmonis:ut Ouidius in prima epiſtolarum.Outinã tunc cũ lacædemona claſſe petebat Obrutus inſanis eſſet adulter apuis.Hæc eadem alio noie etiam Sparta dicta fuit:ut in ea dictione uidebimus.

Lacheſis cum .ch.aſpirato ſcribitur:fuit una ex parcis:ut uidimus ĩ dictiõe atropos de qua ait Martialis ĩ primo. Nil adicit penſo lacheſis:fuſoſq; ſororum Explicat:& ſemper de tribus una rogat.

Lacinium cum.c. exili &.i.latino utro biq; ſcribitur promõtorium eſt italiæ iter adriaticũ & ionicum mare ſic quoq; cognominatum:ut in quibuſdam Theocriti gloſulis cõperi:a lacinio latrone quodã qui illũ inhabitans:ab Hercule itereptus fuit:idẽ Seruius ſup tertium æneidos:afirmare uidet̃. Fuit ẽt famoſum ex templo iunonis laciniæ.ut Virgilius.attollit ſe diua lacinia cõtra.Eſtq; ex parte oriẽtali propinquum crotonæ. ut oſtẽdit Theocritus in ea ægloga quæ incipit ειαεεοικορυλαν.

Lacina eodẽ mõ ſcribit̃:cogonmẽ ẽ iunõis:a lacinio promontorio tractũ.ſup quo ædem habuiſſe diximus q̃ Herculẽ interfecto Lacinio latrone & loco expiato : cõſtituiſſe ĩ eiſdẽ Theocriti gloſulis cõpi.

Lacydes cũ.c.exili &.y.græco ſcribit̃ :fuit cyreneus philoſophus Alexãdri filius:& nouæ academie prĩceps: atq; Arceſilai ſucceſſor. Fuitq; uir mire ſeueritatis: & ab adoleſcentia ſtudioſus:ſed paup Habuitq; ſcholã ĩ horto:quẽ Attalus rex fieri curauerat q & Lacydius ẽ appellatus. Mortuus ẽ ex paralyſi quã ex immodica potatione contraxerat:cũ iã xxvi.annos in ſchola regenda conſumpſiſſet.

Laocoõ cũ.c.exili p̃cedẽte unico.o.& duobus ſequẽtibus pleno nomine.hoc eſt ſine ſyntereſi ſcribitur nam cum ſyntereſi duo illa.o.quorum primum ẽ breue:& ultimũ lõgum: qa ẽ.ω.mega apud illos ĩ unum longum cõuertunt̃:& ſcribitur apud græcos λαοκων cũ accẽtu circũflexo ĩ ultimo:ut uidebimus in dictione proſodia. At cum plenũ nomẽ eſt:habet accentũ acutum in penultima:quod ĩ dictione græce declinata ẽt a noſtris obſeruari debet ut ibidem oſtendemus. Fuitq; nonnulli ferunt:regis Priami filius:& Appol.ſacerdos:de quo Virg. lib.æneidos.ii.inquit. Primus ibi ante oẽs magna comitante caterua Lacoon ardens ſumma decurrit ab arce. Et deinde proſequit̃:quẽadmodum haſta percuſſit fatalem equũ a doloſis græcis cõfectũ: ob quod a duobus ſerpentibus cũ duobus paruis filiis poſtea comprahenſum : necatum depaſtũq; oſtẽdit. Verum Euphorion referente Seruio dixit cum poſt aduentũ græcoꝝ ad Troiã ſacerdos neptũi lapidibus a troianis occiſus eſſet:qa illorũ aduentum ſacrificis nõ p̃dixit:& poſtea neptuno troiani ipſi ſacrificare uellent Laocoon tymbræi apollinis ſacerdos ſorte ad id deductus ẽ ut ſolet fieri cum deeſt ſacerdos certus. Et cum hic piaculũ cõmiſiſſet ante ſimulachtum numinis cũ uxore cocũdo:ob id quoq; immiſſis draconibus cũ ſuis filiis ĩteremptus eſt:Et hoc qdẽ habere hiſtoriã dixit Seruius Sed Virgilium ad troianoꝝ excuſationẽ aliter ĩterp̃tatũ fuiſſe. Cuius rei a Virgilio deſcriptæ ſimulachrũ dixit Plinius li.xxxvi.naturalis hiſtoriæ:in domo Titi imperatoris Romæ ſuo tpe ẽẽ opus oĩbus & picturæ & ſtatuariæ artis p̃ponẽdum ex uno lapide eum:ac liberos draconũq; mirabiles nexus de conſilii ſentẽtia fecere ſumi artifices Argeander Polydorus & Athenodorus.

Lacrines cum.c.exili &.i.latino ſcribitur : fuit teſte Hero.li.hiſto.i.uir lacedæmõius miſſus ad Cyrũ.

Læmargia cum.æ.diphthongo ſcribitur : dicitur a noſtris ingluuies:& inde læmargus guloſus.

Læna cum.æ.diphthongo ſcribitur:genus eſt uirilis ueſtimenti:quod ſuper alia portabatur.ut Vir. ĩ.iiii.ardebat murice læne:hoc Homerus clænam uocat.ut in ea dictione uidemus.

Læpherigones prima cum.æ.diphthongo:ſequens cũ.ph.aſpirato ſcribitur:populi ſunt quidam.

Laertes cũ.t.exili ſcribitur : fuit Acriſi filius & pater Vlyxis:ipſo dicẽte apud Ouidiũ li.xiii. metamor. Acriſius illi:Iuppiter huic. Hic cũ ob filii abſentiã laborioſam uitã duxerit:tertio anno poſt reditum Vlyxis mortuus ẽ:ut teſtis ẽ ditis:Et quia eiuſmodi nomina græca terminata in.s.mittũt ẽt noſatiui terminationẽ in.a.declinationẽ recipiũt latinã. ut anchiſes & anchiſa huius anchiſæ : & laertes ac laerta huius laertæ: & ablatiuũ ẽt finit in.a. Ouidius tertia epiſtolaꝝ:laertaq; ſatus p quos comitata redirẽ:Nã ſi diceret laerte:minime ſtaret uerſus cũ illud.e.breue eẽt. Sed de his ſatis ſupq; uidius ĩ dictione Anchiſes. Quin & notandũ ẽ non ſolum laertes triſyllabum inueniri ſed biſſyllabũ:qđ ĩ patronimico laertiades apud Horatiũ ĩ p̃io carminũ annotauius. Sic.n.antiqſſimos textus ſcriptos cõperimus. Nõ ut laertiaden exitiũ tuæ gentis nõ pylium neſtora reſpicis:ſunt.n.uerſus aſclepiadei. Alii uolunt ab eo uerſu tu abiiciatur : remanetq; nõ laertiadem exitiũ tuæ:ſtaretq; uerſu ſine ſyntereſi:ſicut apud Ouidiũ in heroidibus. laerteſq; ſenex Telamachuſq; puer. Et apud Horatiũ ĩ ſecundo ſermonũ Olaertiade qcqd dicã aut erit aut non ubi ea byſſilabum poſuit:at Oui Horatii textum quem adduximus in carminibus.æ. moniſyllabũ confirmans in duodecimo ſic inquit: Laertiadeq; fuit tantæ fiducia laudis:ubi aliter uerſus non ſtaret:niſi laertiadæ tetraſyllabum eſſet.

Læſtrygones prima cũ.æ.diphthongo ſeq̃s cũ.t.exili & .y.græco ſcribit̃:fuerunt teſte Martiano li.vi. in extremo Italiæ uerſus Siciliã gẽtes feritate famoſæ:ad hos teſte Homero lib.x.odyſſeæ cũ diuerteret Vlyes:& illos aduerſos expiret unica p̃dita naue diffugiens p̃uenit ad circẽ. Deinde cum rediens peruenit ad phæacas:& in cõuinio Alcinoi hos & cyclopas humana carne ueſci narraret : tanq̃ fingẽtẽ & mendacẽ nonnulli aſpernatis ſunt:ut Iuue. in ſatyra. Quis neſcit uoluſi:Figentẽ immanes læſtrigõas atq; cyclopas. Sed id ueꝝ fuiſſe aſſeruit Plinius circa initiũ libri ſeptimi natu. hiſt. ob qđ aulus Gellius lib.xv.noctiũ atticaꝝ:præſtantiſſimos inqt uirtute prudentia uiribus iouis filios poetæ appellarunt.ut Aeacum:& Minoa:& Serpedona: ferociſſimos & immanes & alienos ab omni humanitate tanq̃ ĩ mari genitos Neptuni filios dixerũt: ut cyclopa & cercyona & læſtrygonas.

Laius cũ.i.latino ſcribitur:fuit unus pater Oedipi alter filius polidori filii Cadmi & frater labdaci.

Lamachus cum.ch.aſpirato ſcribitur:nomen eſt uiri athenienſis proprium.

Lamius cũ.i.latio ſcribitur:mons ẽ ioniæ notus fama Endymiõis:unde & ipſe Endymiõ lamius cognominatus eſt Oui.lib.ii.triſtiũ:In uenerẽ anchi

ſes in lunā lamius heros.ſ cererē iaſius q̄ referatur
erit.Et libro tertio de arte amandi:Lamius endy/
mion non eſt tibi luna robori & reliqua.

Lampia cū.i.latio ſcribiť: fluuius ē arcadiæ.de quo
meminit Statius in quarto thebaidos cum ait.Ca
denſq; iugis lampia niuoſis.

Lampſacum cum.m.ante.pſ.&.c.exili ſcribiť: fuit
teſte Cicerone lib.tertio uerrinaꝝ oppidū in helle
ſpōto clarū & nobile.cuius ciues lampſaceni dicū/
tur:quæ dictio abſq;.æ.diphthongo ſcribiť:ex eo
oppido oriundus fuit Priapus:qui teſte Seruio ob
magnitudinē uirilis membri ab aliis ciuibus pul/
ſus fuit.& teſte Pli.lib.v.natura.hiſtoriæ:eam ur/
bem Homerus Adraſtiam uocitauit.

Lampetia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur fuit Solis
filia ex Neæra ſororq; Phætuſæ:hæ trāſeūte Vly/
xe patri armēta cuſtodiebāt:ut uidebimus in di/
ctione Phæuſa.

Lampheus cum.ph.aſpirato ſcribitur:mons eſt ar/
cadiæ teſte Pli.libro quarto naturalis hiſtoriæ.

Langia cum.i.latino ſcribitur:ſons ē i nemæa ſilua
arcadiæ ut oſtēdit Statius in quarto thebaidos: &
nos ſupra uidimus in dictione Hypſipyle.

Laphithæ ab aliqb; cū.ph.aſpirato:a nōnullis cū.p.
exili:uidelicet lapithæ:& ultīa cū.th.aſpirato ſcri/
biť:fuerunt i theſſalia alpeſtres populi:q̄ bella cū
cētauris geſſere:unde Virg.lib.georgi.ii.air.Et ma
gno ilæum laphithis cratere minātē:de quibus in
dictione centauri uidimus.

Lapathum cū.p.exili & .th.aſpirato ſcribiť : herba
ea eſt:quam ſolo radicis noie a uulgo cognomina
ri exiſtimo:eamq; uſq; ad tria cubita deſcēdere di/
xit Plinius lib.xix.naturalis hiſtoriæ ubi plura de
lapatho loquitur.

Larius cū.i.latino ſcribitur.Quidam græcū nomē
eē putāt: & a λαροσ aue:quæ latine fulica dicitur
deductū: nā lapus ē italiæ: teſte Seruio ſup ſecūdū
georgicoꝝ uicius alpibus:apud quem fulica ma/
xime abundat.Idem iuxta Catonem i originibus
per ſexaginta tenditur miliaria:& larius huius la/
rii facit ſicut Iulius Iulii Mercurius mercurii.

Lariſſa cū.i.latino & duplici.ſ.ſcribiť:fuit theſſaliæ
urbs:& ob uicinitatē:quā habebat ad pthiā:ut di/
xit Seruius Achillis eſt dicta patria.dicente Virgi.
lib.æneí.ii.Quos neq; tydides nec lariſſeus achil/
les:& Lucanus libro.vi.ciuitates theſſaliæ connu/
merans ait.Atq; olim lariſſa potens.

Lariſe:q̄ cum.i.latino & unico.ſ.ſcribitur : urbs eſt
æoliæ:ut ſcribit Hero.lib.hiſto.primo.

Larodii cū unico .r.ſcribitur : populi ſunt teſte He
rodo.lib.hiſtoriarum quarto in aſia ſcythica.

Laodonia cum.o.poſt.a.in ſecunda:& per.i.latinū i
penultima ſcribitur:fuit teſte Homero lib.ſexto
iliados filia Bellorophontis:q̄ ex compreſſu iouis
effecta grauida diuum Sarpedonem genuit . Sed io
domiæ ut ait Hōerus Diana irata mortē attulit.

Laomedon cū.o.poſt.a.ſcribitur fuit filius illi regis
Troiæ:cuius omnem genealogiā poſuit Home/
rus:uſq; ad Hectorem & Aeneam : de qua in di/
ctione priamus plene uidebimus.

Laodocia cum.o.poſt.a.&:c.exili ſcribitur nomen
fuit prouinciæ.

Laodice cū.o.poſt.a.&.i.latino : atq;.c.exili ſcribiť:
fuit una ex filiabus Priami formoſa quidem : & q̄
Helicaoni filio Antenoris regis thraciæ nupſit:ut
oſtendit Homero libro iliados quarto: altera fuit
Agamemnonis filia ex Clytemneſtra: ut idem li/
bro octauo iliados enarrauit.

Laodicus cum.o.poſt.a.& per.i.latinum:atq;.c.exi/
li.ſcribitur:fuit teſte Homero libro iliados quar/
to. Antenoris troiani filius.

Laodocus cū.o.poſt.a.& āte.c.exile ſcribiť:fuit teſte
Home.li.viii.odyſſeæ: Alcinoi regis phæacū filius
itē & laodamas altes αλοιος παισ αλκινοοιο:

Latona cū.t.exili ſcribiť:fuit Cæi Titani filia:dicēte
Niobe apud Ouidiū li.vi.Neſcio quā audetis natā
titanida cæo latonā pferre mihi fuitq; mr̄ Apol/
linis & Dianæ:q̄ ab illa Latonia diciť:Virgi.Aſtro
rum decus & nemorum latonia cuſtos.

Latomiæ cū.t.exili ſcribiť: dicūť a noſtris lapidiciæ
Nec apud nos ſingulare hēt:q̄q̄.apđ græcos λατο
μιον tomperim in ſingulari:at in plurali dici poſ
ſunt quaſi λιθον.i.lapidū τομιοι iciſores unde Li.
in bello macedonico ſcribit.M.Catonē ſuperiorē:
q dictus ē cenſorius icenſura feciſſe atria duo mar
tiū & titiū in latomiis:idē in ſexto libro belli puni
ci ſecundi icendiū Romæ deſcribēs ſic ait: Cōphē
ſa poſtea priuata ædificia:neq;.n. tūc baſylicæ erat
cōphenſæ latoniæ:forumq; piſcarium: & atri/
um regium:ædes uix Veſte defenſa.

Latymnus cū.t.exili &.y.græco : ſequēte i ultīa.m.
ante.n.ſcribiť mōs ē cariæ:ſuper quem Endymio
na etiam obdormiuiſſe dicunt poetæ : ut Cicero
refert lib.i.de quæſtionibus tuſculanis.

Latro cū.r.exili ſcribiť:dictio ē græca teſte Ser.ſup
xii.æneí.circa initiū:& deducūťa λατρευω quod ē
Seruio:nā ut ipſe Seruius inqt latrones dicūť obſe
q & ſeruire mercede:& cōducti milites uocanť la/
trones.Et ſubdit:moris autē erat:ut hos impator
circa ſe haberet: & primos mitteret : ad oē diſcri/
mē:nā ut dixit Virg.latronis telo.i.uenatoris fixū
leonē ideo dixit.qa etiā uenatores operas ſuas loca
re cōſueuerūt.Varro tamē dixit hoc nomen poſſe
ēt latinā hēre etymologiā:ut latrones dicti ſint:q̄ſi
laterōes qa circa latera legūť:quos nūc ſatellites uo
cāt:una tñ ē ſignificatio licet diuerſa etymologia.

Leæna pria cū.e.abſq; diphth.ſecūda cū.æ.diphth.
ſcribiť:græcū ē uocabulū:qđ leonē fœminā indiat.
Virg.i Alexi.Torua leæna lupū ſequiť. Et li.geor.
iii.Catulloꝝ oblita leæna.Vbi dixit Seruius : leæ/
na græcū ē ſicut dracæna:nā nos hic & hæc leo di/
cimus:lea nāq; uſurpatū ē qa i.o.exeūtia maſculīa
ex ſe fœminina non faciunt:ut fullo latro leo. Sa/
ne an iter oēm uitā leæna unum pariat . ut ſcripſit
Herodo.li.hiſto.iii.uel plures gignat &educet ca/
tulos:ut uoluit Home.ab Ariſtotele i libro.de ani
libus determinatum fuit plene.

Lebes cū.e.abſq; aliqua diphthōgo ſcribiť : & teſte
Porphyrio ſuper nonum iliados.Homeri librum
uas æneum in quo res bulliunt.

Leleges cū unico.l.abſq; diphthōgo ſcribitur:popu
li ſunt quos:nōnulli ferūt alio noie theſſalos uoci
tamus:q̄ſi λελογισμενους: hoc ē rōnales :qa cæ
teris græciæ populis pſtare uidebāť.Lu.de theſſa/

lia loquens ait:mox lelegum dextra preſſum deſcendit aratro. Hero.uero lib.hiſto.i.dicere uidetur hos illos maritimos fuiſſe populos : qui poſtea cares uocati fuerunt.

Lectus cũ.t.&.c.exilibus ſcribiť:uerbum eſt græcũ & apud illos in neutro genere λέκτρον dicitur. Euripides i εκαβη igr λεκτρα γαμειων Homerus ſimiliter in batrachomyomachia.

Læda cũ.æ.abſq; diphthõgo ſcribiť:fuit Tyndari regis cõiunx:cum qua iouem ſub forma Cygni cõcubuiſſe dixere poetæ. Eamq; ouum unũ pperiſſe:ex quo nati ſũt Caſtor & pollux. Sed quod duo oua ediderit intellexiſſe uideť Hora.cũ dixit. Nec gemino bellũ troianũ orditur ab ouo. Fuit ẽt mater Helenæ: & a leda ledæus cũ.æ.diphthongo in penultima deriuať:Vir.li.æneі.iii.

ædæã hermionem lacedæmonioſq; hymeneos.

Lemnos cũ.m.ante.n.ſcribiť:una eſt ex cycladibus ægæo mari circũflua : i q̃ iuno Vulcanũ filiũ cũ eũ turpẽ peperiſſe conſpiceret:e cælo deiecit. Hic poſtea cũ deoȝ faber effectus eſſet:ad hanc inſulã ab ætna refocilationis cauſa redire ſolebat: ubi ut ait Statius lib.v.thebaidos: æẽnius ignifera feſſus reſpirat ab ætna. Veſtit athos memorumq; obſcurat imagine pontom.

Lenæus prima cũ.æ.abſq; diphthongo ſeq̃ns cũ.y. diphthongo ſcribitur:nomen eſt Bacchi deductũ a ληνοσ quod eſt torcular. Vir.li.geor.ii.Huc pater o lenæe ueni.

Leocharis cũ.ch.aſpirato ſcribitur:fuit ſculptor ſua ætate eximius đ quo uidebius i dictiõe mauſolus.

Leonides cũ.i.latio ſcribiť:fuit nobilis ſparta:& dei de rex eo modo quo ſpartani regem habebant. Hic nõ modo miranda contra Xerxem.ægit : ſed pene icredibilia:ut apud græcos Heordo.li.hiſto. ſeptimo.& apud noſtros Iuſti.ii.epitomatũ ſecundo:oſtẽderunt . Quin & genealogiam traxiſſe ab Hercule oſtẽdit idẽ Hero.in eodẽ libro cõnumerans omnes eius progenitores uſq; ad Hyllum & Herculẽ:Fuit & alius leonides Alexandri magni pedagogus:qui teſte Quinti.lib.i.de inſtitutione oratoria eum quibuſdam uitiis imbuit: quæ robuſtũ quoq; & magnum regem ab illa inſtitutione puerili perſecuta ſunt.

Leitus cũ.i.latino &.t.exili ſcribiť:fuit teſte Home. lib.ii.ilia. Vnus ex qnq; boetiorũ principibus qui ad Troiam uenere.

Lerna cũ.e.abſq; diphthõgo ſcribiť:regiũcula quædã ẽ in Arcadia:ſic quoq; a æerno rege cognominata:iuxta quã fuit Argos:iuxta quã fuit Argo oppidum unde græci Argiui dicti ſunt ut uidimus in dictione Argos. Et a lernas lernæus cũ.æ.diphthõgo deduciť:unde lernæa palus:in qua fuit hydra quinq̃ginta capitum ab Hercule poſtea interfecta.ut uidimus in dictione hydrus. Ideo ait Vir. libro æneidos octauo.æernæus turba capitum circum ſtetit anguis.

Letharcus pria cũ.e.abſq; diphthongo:ſeq̃ns cũ.th. aſpirato ſcribiť:ille dŕ qui obliuionẽ patiť:& deſcendit a ληθη:qđ ẽ obliuio:unde etiam lethæus.

Letheus eodẽ modo ſcribitur:& eandẽ habet deriuationem:poteſtq; latine dici obliuioſus.

Ltehum eodẽ mõ ſcribiť:ponitur a noſtris p morte:& a ληθη quod ẽ obliuio teſte Feſto traductũ ẽ Alii teſte Priſci.in decimo latinum faciunt:& aleo uerbo ſimplici naſci dicunt:quod in uſu ſic quoq; nõ eſt:ſed in cõpoſitione deleo deleui hẽtur. unde leium dici uolunt:quia uitam deleat : quod ſi ſic eſſet abſq; aſpiratiõe ſcribi deberet: ſed magis placet græcũ eſſe:& a ληθη deduci:unde ẽt teſte Solino fluuius ille:qui in aphrica iuxta Beronicem urbẽ fuit:lethes:hoc ẽ obliuionis amnis uocať: quẽ ut ait putãt i ſerna inũdatione prorũpere: & apud priſcos uates latex obliuiõis cõmemorať. De quo Luca.lib.viii.meminit cum ait Quã iuxta lethes tacitus prælabiť amnis : Infernis ut fama trahens obliuia uenis. Et inde lethargos & lethæus:ut ſupra uidimus. At uero lætum qđ latinũ eſt & aleo deſcendit:eo quod ex lætitia quis faciem delatare dicatur:cũ.æ.diphthongo &.t.exili ſcribiť:idq; appellamus:quod aſpectu gaudiũ promit. Nam gaudere proprie ẽ intrinſecus : Lætari extrinſecus. Et quia natura ſic inſtitutum ẽ : ut quæ bona corpis habitudine ſunt alacriora quæ uero debili triſtiora ſint eo : fit ut pinguia uocemus læta : ut lætas oues:lætos græges læta armenta: & hĩc trãſferius ad ſimilia:ut ad ſegetes:ad uites:ad oliueta:ad cæteras arbores. Vnde quẽadmodũ illa: ita hæc quoque q̃lia ſint:declarat aſpectus. Verũtamẽ non appellanť hoies læti ob fœcũditatẽ. piguedinẽ pulchritudinẽ grauitatẽ: & ſimilia. Sed ob ea q̃ tãtũ i noſtros uſus cedũt.letitiã nobis uoluptatẽq; pariẽtia. Qua ſane regula multifariã lætũ & ſine ambiguitate i utẽdo ſuppeditabit. Vnde apđ Seruiũ:ſignificat fœcũdũ:pingue grauidũ:pulchrũ : uiride & multa alia:q̃ ex Vir.annotauit.

Leucothea cũ.c.exili: &.th.aſpirato ſcribiť : fuit filia Cadmi ex Hermione cõiuge: q̃ & alio nole dcã fuit Ino uxor Athamãtis regis thebarum: quæ ut maritũ ſuum furere:cõſpexit:cum Melicerta filio in mare pcipitem ſe dedit. Et ut ait Cicero de natura deorũ dicta fuit a græcis quidem leucothea a noſtris uero Albunea ſeu:alba dea : Nam λευκη alba diciť:& θεα dea . Ab aliquibus uero interprať Matura etiam græco uocabulo: quæ ab Homero ponitur pro aurora. Vnde teſte Priſciano matutinum deriuatur . At uero Melicertam Palæmona dixerunt dicente Ouidio : leucotheaq; deã cũ matre palæmõa dixit. Sed a noſtris portunus cognominatus eſt.

Leucothoe ſecunda cum.c.exili : penultima uero p th.aſpiratum ſequente.o.uocali ſcribiť:& alia fuit ẽt a ſuperiori:nã a θεω. quod ẽ curro deriuať: quaſi alba fuerit & currens: fuit Orcami ex Eurimõe filia.illa dicente apud Ouidium libro metamorphoſeos quarto.

Rexit achimenias urbes pater orcanaus:iſq;
Septimus a priſco numeratus origie bello. Et paulo prius dixerat.
Tempore leucothoe multarum obliuio fecit.
Gentis odoriſere:quam formoſiſſima partu.
Edidit eurymone:& reliqua.

Leucippus cum.c.exili contra græcorum grãmaticas regulas:&.i.latio.atq; duplicato.p.ſcribiť: fuit

philoſophus eieates patria: ſecundû uero quoſdã
alios abderites:& fuit Zenonis auditor.

Leutychides ſecũda cũ.t.exili ſequẽte.y.græco: atq;
ch.aſpirato:&.i.latino ſcribitur:fuit teſte Hero.li.
hiſto..vi.uir lacedæmonius inimicus Demarati:
poſt cuius fugam conſtitutus fuit aſpertoq; rex.

Leucargillon cũ.c.exili &.i.latino atq; duplicato.l.
ſcribiẽ.dici põt latine candida argilla.

Leucas cũ.c.exili ſcribiẽ:iſula ẽ teſte Pomponio di/
ſpoſita contra ſinum ambracium iuxta Epiq; ha
bens montẽ altiſſimũ : & ẽ memorabilis uictoria
Auguſti.contra.M.Antoniũ & Cleopatrã. Eadẽ
fuit hactenus a cõtinẽti cõiuncta:ut oſtendit Oui.
lib.metamorpho.xv.cum ait.

Leucada continuam ueteres habuere coloni.
Nunc freta circueunt.& reliq̃. Eſt ẽt leucas oppi/
dũ pcelebre i Acarnãia parte Epir :olim teſte Pli.
Nereitũ uocitatum:& a leucas deducitur leucadi/
us Virg.lib.æneí.iii.

Mox laucadii nimboſa cacumia mõtis. Et formi
datus nautis aperitur Apollo.

Lyæus prima cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ.æ.diphthongo
ſcribiẽ:ut in antiquis exactiſq; marmorum inſcri
ptionibus ſcriptũ comperi:nomẽ ẽ Bacchi: dicẽte
Oui.lib.iii.metamorpho.

Turaq; dãt.Bacchũ quæ uocãt : bromiũq; lyæũ
& deriuaẽ:a λυω:qđ ẽ ſoluo:eo q mẽtẽ & mẽbra
uinum diſſoluat :unde ſequitur paralyſis.

Libanus cũ.i.latino ſcribiẽ:mons ẽ inter arabes &
phœnices:ẽ ẽt genus arboris tus producentis.

Libya pria cũ.i.latio ſeq̃ns cũ.y.græco ſcribiẽ:&ter
minaẽ:i.a.& in.e.ac dici poteſt i recto libiæ abſq;
diphthõgo:& ſi quidem in.a. deſinat accæpta.e.
facit genitiuum cũ diphthõgo : ut libya huius li/
byæ:ſi uero i.e.deſinat i recto:græce & declinatur
huius libyes.Et ẽ regio Aphricæ:q̃ ab Atlãte mõ/
te Mauritaniæ incipit:& ad Canopũ uſq; Nili ho/
ſtium pandiẽ:ſic quoq; dicta ut plurimi aſſerunt:
ab libya uxoẽ Edaphi iouis filii.Qua utiq; lſatura
oia ad alia deſcẽdentia ſcribunẽ : Vt libyſſa huius
libyſſe oppidũ Bithyniæ.libyſtis libyſtidis.Vir.li.
æneí.v.Horridus i iaculis & pelle libyſtidis urſæ;
libyſtinus libyſtina libyſtinum.

Libyſſa eodẽ mõ ut ſuperior: ac p duplex.ſ.ſcribiẽ:
oppidum fuit Bithyniæ.ubi teſte Plinio circa finẽ
libri quinti naturalis hiſtoriæ : nunc Hannibalis
tantum tumulus eſt.

Libyſtis ſimili modo cũ.i.latino in prima ſequẽs p
y.græcũ:ultima cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ : & eſt
ac ſi libycam diceres.

Libyſtius in eadẽ ſcriptura cum ſupiori:dictus fuit
Apollo ab his:q Pachynũ Siciliæ pmõtoriũ inco
lebãt:eo q imiſſa libycis:hoc ẽ hoſtibus carthagi/
nẽſibus peſte pene cũcti ſubita morte interierunt.

Libs cũ.i.latio ſeq̃nte.bs.ſcribiẽ:quãq̃ pprie.ps.ſeq
deberet:nã græce λιψ ſcribiẽ:& ẽ uetus aduerſus
uulturnũ:quẽ aphricum uocamus & ide libono/
tus dicitur:quem nos auſtrum dicimus.

Liburnũ cũ.i.latino ſcribiẽ:græce uero λιβορνον
dr̃:ſed nos illđ.y.græcũ i.u.noſtrũ cõuertius : & p
ponẽtes:ad.t.dicius liburnũ:genus ẽ nauiculæ ue
lociſſimæ a liburnus prio cõptæ:ut Parthẽius grã

maticus atteſtaẽ: Ad cuius ſimilitudinẽ cõſtructũ
fuit uehiculũ:quo romãi nobiles uelociſſime por
tabãẽ dicẽte Iuue.i.iii.ſaty.Diues &igẽti curet ſup
ora liburno:cuius uelocitatẽ oñdit cũ dixit curet:
ob qđ ẽt pco ſeſtias liburnus dictus ẽ:ut idẽ i ſaty.
Criſpini ait.Prius clamante liburno Curite iã ſe/
dit rapta pperabat ab olla:ſed liburnus p nauib9
uſus ẽ Hora.i epodo : ibis liburnis iter alta nauiũ
amice ppugnacula:q̃s & liburnicas i uita Augu/
ſti Sue.appellauit:alia tẽpeſtate i traiectu bis cõſli
ctatus prio iter pmõtoria Pelopõneſi atq; Aeto/
liæ:ruſus circa mõtes ceraunios utrabiq; pte li/
burnicaq; demerſa:ſimulq; eius i qua uehebaẽ fu
ſis armamẽtis & gubernaculo diſtracto.

Liburnia cũ.i.latio utrobiq; ſcribiẽ:regio ẽ iter illy
ri & Dalmatiã: de q̃ ait Pli.li.iii.natu.hiſto.libur/
niæ finis ad initium Dalmatiæ Salona eſt.

Lycia pria cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ.c.exili &.i.latio ſcri
biẽ:regio.ẽ i miori Aſia finis Pãphiliæ ex pte oriẽ
tali:ex pte uero occidẽtali Cariã termiat:ſic quoq;
cognomiata a lyco Pãdi. filio:quũ prius teſte He.
li.hi.i.Termile diceret i hac ciuitas ẽ Patera:i q̃ ſex
mẽſib9 ãni ab Apol.reſpõſa dabãẽ:reliquũ uero tẽ
poris apđ Delõ:unde & liciæ ſortes a Vir.nũcupa/
tur:eſt etiam i ea puincia mons Clymera:ut in ea
dictione uidimus.

Lycus cũ.y.græco &.c.exili ſcribiẽ : a nr̃is pprie lu
pus dr̃:ut i dictiõe agnus uidius: At eo noie & ſcri
ptura plures legunẽ uiri memorãdi. Vnus qdem
troianus fuit:de quo Vir.li.æneí.i. Et crudelia ſe/
cum fata lyci: Alius thebanus genere ignobilis : q
quũ a Creõte Hercu.ſocio exulaſſet : & Hercu. cũ
Perithoo & theſeo ad iferos deſcẽdiſſet:regnũ the
banũ cæpit: Vt plene oia ſcripſit Sene.i Hercule fu
rẽte. Alius fuit ẽt thebãus rex:q cũ uxorẽ formoſiſ
ſimã Antiopẽ a ioue grauidã conſpexiſſe:eã a ſe ab
dicauit.ut i dictione Dirce uidius. Alius fuit regis
Pandionis filius.q & a ſe lyciam noiauit.

Lycaon cũ.y.græco & .c. exili ſcribiẽ : fuit Arcadiæ
rex Titani & terræ filius q cũ ſolitus eẽt necare ho
ſpites: & iouẽ ſimiliter hoſpitio ſuſcæpto necare
uellet.mutaẽ a ioue i lupũ:ut Oui.li.meta.i.plene
monſtrauit.Fuitq; pr̃ Caliſtõis: q̃ i arcton cõmuta
ta:ut i ea dictiõe uidius.Tandẽ cælo locata fuit: di
cẽte Vir.lib.geor.i. Claraq; lycaonis arctõ & Oui.
li.iii.de triſti.Quæq; lycaõio terra ſub axe iacet.ali
us fuit Priami filius:& pr̃ Pandari.cuius theoracẽ
teſte Home.li.ilia.iii.paris cũ Menelao induit:

Lycæus pria cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ.c.exili&.æ.diph/
thongo ſcribitur:mõs ẽ Archadiæ: i quo bicornis
Fauni tẽplum fuerat:a quo lycæa ludicra illi ſacra
a nobis lupcalia dicta ſunt. Vnde Oui. lib.faſto.ii.
ait: Quid uetat arcadico dictos a monte lupcos.
Faunus i Arcadia tẽpla lycæus hẽt.Nã ut diximus
qđ græce lycos:latine lupus dr̃. Et queadmodum
ex illo deriuaẽ lycæus & lycæa: ſic ex nr̃o lupcal &
lupcalia ludicra q̃dã dicũẽ:q̃ ob tpis obſeruationẽ
ut dixit Plutarchus uita Romuli:quã ego e græ/
cis i latinũ trãſtuli:ad expiãdos manes cõſtituta ui
debãẽ. Fiebãt.n.ut ille ait nephaſtis dieb9 mẽſis fe/
bruarii:quẽ piacularẽ iterp̃tãẽ. Vnde priſci quoq;
diẽ illã febratã uocabant . qđ Oui.tetigit cum ait.

Februa romani dixere priamina patres. Et ſubdit
in eodem libro.
Tertia poſt idus nudos aorora lupercos.
Aſpicit:& Faoni ſacra bicornis eunt. Et ut plerięꝫ
exiſtimát ab arcadiis:q cū Euádro uenerát hoc ſo/
lēne ad eas partes:ubi núc eſt Roma allatum ſoit.
Quod expſſit Oui. cū de his ludis locutus ē dicēs.
Tráſtulit euáder ſilueſtria numia ſecū. Hicubi nūc
urbs:eſt tunc locus urbis erat. Et ide Liuius lib. i.
ab urbe ait. Ferūt euádrū ſolēne allatū ex Arcadia
inſtituiſſe:ut nudi iuuenes lycæum Pana ueneran
tes:p luxum atqꝫ laſciuiá currerēt: quē romani de
inde uocauerūt inuom. Hūc Seruius pana eſſe di/
xit ab ineundo paſſim cū animalibus. Alii uero re
ferente Plutarcho putant a lupa: quæ Romulom
educauit potius emanaſſe:cū ut ait lupcales ludi/
crū inchoent:ubi expoſitū romulū fuiſſe ferunt:
tametſi quæ ad ſacra ptinent. minus cōueniát. Ná
ut ſubdit. Capellas mactát: deinde gemini adole/
ſcētes ꝓclari ſanguinolēto gladio ſœdatá ſibi faci/
em attingūt. Alii ilico cū lana lacte madidaaccur/
runt. atqꝫ abſtergunt ſanguinē: ium uero opus ē
ut rideát adoleſcētes. Et demū creptis capraꝝ ter
goribus nudi i ſubligaculis p ciuitatē diſcurrunt:
qcunqꝫ ſibi obuiam fiūt uerberát coriis. Et ut idē
Plutarchus ꝓſeqtor. Mulieres uero iá. adultæ ul/
tro ſe his offerūt:ac palmas uerberádas porrigūt.
exiſtimátes id ſibi fœlicē pariūdi facultatē ꝓſtare.
qđ Oui. ꝓfato ſecundo faſtoꝝ lib. tetigit cū ait.
Nupta quid expectas:non tu pallentibus herbis.
Nec prece:nec magico carmine mater eris.
Excipe fœcundæ patienter uerbera dextræ.
Iam ſocer optatum nomen habebit aut.
Et Iuuenalis ſimiliter i ſaty. ii. in adoleſcentulos:q
nubebant inuehens inqt. Et illis turgida non ꝓ/
deſt cōdita i pyxide lydæ: Nec ꝓdeſt agili palmas
ꝓbere luperco. Sed ut refert Plutar. Bucas quidá i
illis elegiis:quas de romanaꝝ reꝝ deſcriptiōibus
inſcripſit fabuloſam qoandá ſuper his attulit ſen/
tētiá. Ait. n. q cum Romulus Amulium ſupaſſet:
una cū fratre Remo ad eū uſqꝫ locū in quo lupæ
mámas expoſiti ſuxiſſent:ꝓ lætitia curriſſe. Et ut
ait. Aeterna huius rei memoria poſteritati foret
eos ludos inſtituiſſe: Ideoqꝫ nobiles genere adole/
ſcentes currere:ac ferire eo pacto qcunqꝫ obuiam
fiebant:ut ſignificarent Romulū ac Remum ipſū
cum olim ſtrictis enſibus ex Alba profugiſſēt. atqꝫ
gladio illo ſangoinolento faciē attingere:ut cædis
illius & piculi poſteris monumētū eēt. Et deniqꝫ
eo lacte in ſanguinis abſterſione uti:ut indicarent
eorū mirificá ac pene dioiná educationem.
Sed mouet quæſtionē Oui: hac in hiſce uerſibus
diſſoluit. aliam a Buca ſententiá afferens.
Cur igitur currant:& cur ſic currere mos eſt.
Nuda ferant poſita corpora ueſte togas.
Ipſe deus uelox diſcurrere gaudet in altis.
Montibus:& ſubitas concipit ille feras.
Ipſe deus nudus:nudos iubet eſſet miniſtros.
Nec ſatis ad curſus comoda ueſtis erat.
Refert ēt Plutar. C. Acilium ſcripſiſſe Romulum
cū ante cōditá urbem ſua pecora pdidiſſet: ſuppli/
catū Fauno primo cōceſſiſſe: deide nudū ne ludo
re ipedireť: oēs ſaltus currendo luſtraſſe: ideo nu/
datos lupercales hæc ludicra celebrarī. Seruius ue
ro in octauū æneidos Virgilii ſup eo uerſu cū ait.
Hinc exultátes ſalios nudoſqꝫ lupcos dixit. Cū in
honorē Fauni ſeu panis lupcalium ſolēnitas cole/
reť romanoꝝ pecora repēte a latrōibus rapta ſūt:
illi mox proiectis ueſtibus latrones ſunt pſecuti:q
bos oppreſſis atqꝫ recæptis aīalibus ꝓpter rem a
nudis ꝓſpere geſtá: cōſuetudo máſit ut nudi lup/
calia celebrarēt. Iuſti. oero li. xxxiii. ſui epitomatis
cū Ouidio cōcordás magis ex habitu dei:cui ea ſa
cra fiebát:q̄ ex alio nuditatis cám referre uidetur.
Ait. n. ſub Fauno Italiæ rege Euander Arcadiæ ur
be pallanteo i italiá cū mediocri turpa populariū
uenit. Cui Faunus & agros & montē: quē ille po/
ſtea pallatiū appellauit: benigne aſſignauit. In hu/
ius radicibus templū lycæo. quē græci pana: Ro/
mani lupcum appellát cōſtituit: ipm dei ſimula/
chrū nodū caprina pelle amictum ē: quo habitu
Romæ lupcalibus decurriť. hæc ille. Veꝝ qa i his
ſacris canē imolabát romani cám reddēs Plu. ait.
Canē ad id ſacrificii genus plurimū ptinere. Ná &
græci ipſi in hmōi piacularibus ſacris περισκυ/
λακισμα uocát catullos mactare conſueuerant.
Vel potius ut Romulus ipſe lupæ eius nutrici gra/
tias referret: q̄ atrociſmos hoſtes canes hēt: uel ſor
te ot laceſſeret ad curſū lupcales: quēadmodū cáis
ſuccendi ad iracundiá facile conſueuit.
Lycaſtus abſqꝫ aliq̄ aſpiratiōe: & .y. græco ſcribiť: fu
it teſte Home. li. ilia. ii. urbs in Creta.
Lycida prima cū .y. græco: ſeqns cū .c. exili & .i. lati/
no ſcribiť: fuit ꝓpriū cuiuſdá paſtoris nomē a ly/
cos deductum. De quo ſæpe Theocritus & Virg.
Lycinius pria cū .y. græco: ſeqns cū .c. exili & .i. latio
ſcribiť: fuit frater Aſtyoches: & i bello troiáo Thle
polemo interſectus: ut in ea dictione uidebimus.
Lycinia pria cū .y. græco: & ſeqns cū .c. exili & .i. latio
ſcribiť: fuit nomē ꝓpriū nōnulloꝝ illuſtriū uiroꝝ.
Lycomedes cū .y. græco: & .c. exili ſcribiť: fuit teſte
Home lib. ilia. ix. Creontis filius.
Lycisca pria cū .y. græco: ſequēs cū .c. exili & .i. latino
atqꝫ ſitr ultia ſcribiť: nomē ē cōpoſitū ex lycos: qđ
ē lupus & ſcylos cá s: q̄ſi lyci. i. lupi: ſcylos cáis. Ná
cáis ē natus ē lopa ut Virgi. Multum lattáte lyciſca
Lycopa cū .y. græco & .c. exili ſcribiť. fuit urbs Aeto.
Lyctus cū .y. græco & .c. ac .t. exilibus ſcribiť: fuit te/
ſte Home. li. ii. ilia. oppidū i Creta ſub regno ido/
menei: a quo eū lyctiū. Vir. dixit li. æne. iii. cum ait
Et ſalentinos obſedit milite campos.
Lyctios idomeus: & i Bucolico: Lyctius ægon.
Lyctōia eodē mō ſcribiť & ſimiliť cræte fuit urbs.
Lychnus prima cum .y. græco: ſequens cū .ch. aſpi/
raro ſcribitur: a noſtris dicitur lucerna: quo nomi
ne uſus fuit Virgilius in fine libri æneidos pri/
mi cum ait.
Depēdēt lychni laquearibus aureis. Marti. i q̄rto.
Pondero poto cano laudo cœno quieſco.
Dum paruus lychnus modicū cōſumit oliui. Sue
tonius in uita Cæſa. Aſcenditqꝫ capitoliū ad lumi
na ſexaginta elephantis dextra & ſiniſtra lychnos.
At lucerna teſte Seruio a lychno deduciť. Alii a lu
ce licet ſyllabæ primæ quantitatem commutet.

Lychnites prima cū.y.græco: ſeq̄ns cū.ch.aſpirato &.i.latino:ultima cū.i.exili ſcribitur:marmor eſt albū:quod in paro inſula effodiebatur. ſic quoq; cognominatū teſte Pli.lib.xxxvi.natura.hiſto. od ad lucernam in cuniculis cæderetur. idem Varronem dixiſſe affirmat.

Lycophoron cū.y.græco &.c.exili ſcribit̃:fuit Periandri corinthyoꝝ tiranni filius. Hic teſte Hero. li.hiſto.iiii.patri quia matrem occiderat cōciliari nunq̄ potuit:quem etiam pater iam ſeneſcens cū in ſucceſſionem tyrānidis aduocaret cōſtātiſſime recuſauit:aſſerens ſe nunq̄ rediturū. Corinthum: quoad pater ſupereſſet. Tādem periander iam decreuiſſet ſuo filio. Corcyram e Corintho concedere:ubi filius erat. re cognita a cercyrēſibus lycophrō ipſe interficit̃: & Periander audito nouo defecit. ut ī dictiōe Periander uidebius. Alius eodē noīe fuit poeta tragicus.

Lycō cū.y.græco &.c.exili ſcribit̃:fuit philoſophus troadēſis filius cuiuſdā Aſtyanactis:uir eloquēs & educādis inſtruendiſq; pueris maxime idoneus. Aiebat adiūgi neceſſario pueris pudorē & laudis ſtudiū:uelut equis calcar. Erat mundiſſimus habitu: & ueſtium īcredibili mūditie ac nitore teſte Hermippo utebat̃. Erat fortiſſimo corpe: pilæſe ludo exercuit. Tenuit ſcholæ principatū ānis quadraginta q̄ttuor. obiit annos natus.lxxiiii. feſſus morbo podagræ. Fuere & alii Lycōes prius Pythagoricus. Scd̄s hic ipſe. Tertius uerſificator. Quartus epigrammatum artifex.

Lycopolis eodem mō:ut ſuperior ſcribit̃: fuit teſte Diodoro ſiculo lib.hiſto. ſecūdo urbs Aegypti:ſic quoq; a lupis cognomīata: eo ꝙ Aethiopes agros ægyptios incurſantes:lupi facta acie uſq; ac ciuitatē elephātinā repulerūt. Sed ibidē ciuitatē cōſtruētes ægiptii:ubi aciē ſtruxerāt a beſtiis illis lycopolim cognominarūt: ac ꝑ diis lupos ipſos ueneraīt.

Lycoris cū.y.græco &.c.exili ſcribit̃: ac a lycos deducitur:fuit cognomē libertæ.

Lycurgus prima cū.y.græco & ſeq̄ns cū.c.exili ultīa cū.g.cōſonante ſcribit̃.fuit lacedæmoniorum princeps uir clariſſimus: & in oībus philoſophis admirādus. Hic lacedæmōiis leges ſāctiſſimas tulit De quo Vale.ꝺ̄ igratis. Iuſti.li.epitomatū.iii.& Ariſtote.i politicis plura ſcripſerūt. Alius fuit Nemææ regiōis rex:q Hypſipilē Thoantis regis filiā ꝑ filio nutricē hūit:ut in dictione Hypſipyle uidimus alius fuit thracū rex:uel ut alii uolūt macedonū:q Bachum deum eſſe negabat. ob quod dum conaret̃ uites incidere crura ſibi amputauit. Vnde abſteniū eū fuiſſe Seruius atteſtatur.

Lictor cū.i.latino &.ct.exilibus ſcribit̃: Quidā græcū uocabulū eſſe uolunt:& ut ait Plutarchus ī uita Romuli litor ſine.c.dicebat̃: eoq; a græcis λειτουργιοσ:hoc eſt populi miniſter dictus ſit. Nā ut ait λειτον græci adhuc popl̄ū uocāt. & εγρα-τησ miſter nūcupat̃. Sed ut idē pgit iā iterpoſito.c.romāi lictorē dicūt: alii uero ut late oſtēdit Cellius li.xii.no.atti.nō græcā ſed latinā etimologiā illi tribuūt:& aligādo lictorē appellatū uolūt:eo ꝙ quū magiſtratus populi romāi uirgis quēpiā uerberari iuſſiſſet:crura eius ac māus ligari a uiatore ſolitæ ſūt:& is q ex collegio uiatoꝝ officiū ligandi hēbat lictor ē appellatus. Tyro uero Cice.libertus lictorē a lino uel a licio: qꝺ idē ē dici ſcripſit. licio.n.ex trāſuerſo q miniſtrabant magiſtratib; cincti erāt. Nāq; erat lictor miſter cōſulis: ꝓcōſulis: p̄ſidis & p̄toris:q faſcē uirgaꝝ alligatū cū ſecuri portabat. Et erāt lectores cōſulis duodēi: ſiue a numero auiū:q̄ Romu. auguriū regni portēderant: ſiue ut magis placet Liuio ab ipſo numero. q ab hetruſcis accæptus fuit. Nā ut ait apud hetruſcos ex.xii. populis cōiter creator rege ſingulos ſinguli populi lictores dabāt:a qbus & ſellā curulē:& togam & p̄textā aſſumptā tertulit. Alioꝝ uero ut dixius officioꝝ lictores tantūmodo ſeni erāt. Sed ex qua materia uirgæ faſcinū fuiſſent: nuſq̄ memini me legiſſe. Exiſtimari tamē pōt ꝑ locoꝝ natura nūc ex hac:nūc ex illa arbore fuiſſe. Nōnulli uero ex uite:hoc ē ex ſarmētis uirgas illas fuiſſe cōtēdūt: qꝺ ex Iuue.ꝓbare uolūt:q ait ī ſaty. Oībus ī terris de Mario tūc uiliſſimo milite loq̄ns:cū nōnūq̄ uerberaret. Nodoſā poſt hæc frāgebat uertice uitē. Ego uero aliū puto eius uerſus itellectū. Nā ſicut ꝯſiliū iſigne erat.xii.faſces hēre: p̄toꝝ ac p̄ſidum ſex ita cēturiōis erat iſigne nō ſarmētū:ſed uitē manu deferre: aut certe illa milites delinquētes uerberare: qꝺ ſane eſſe turionatus fuiſſe ſignū declarat Luca. de Scæua:q ex milite factus erat centurio inquiēs promotus latiā lōge gerit ordīe uitē Hac caſtigatū uite mariū ut uiliſſimū militē nō modo ī aliis mēbris:ſed ī capite Iuue. itelligit. Idē declarare uī Martianus iuriſcōſultus li.digeſto. unde quiſquageſimo de re militari his uerbis:Is q cēturiōi uolēti ſe caſtigari reſtiterit:ſi uitem tenuit militiā mutat:ſi ex induſtria fregit:uel manū centurioni itulit capite puniatur.

Lydus cū.y.græco ſcribit̃ Herculis filius ex iole Eurythi regis Oechaliæ filia. Alter eodē noīe filius Atys regis Meoniæ:a quo ipſa Meonia teſte Hero.li.hi.i.Lydia cognominata foit.

Lydia prima cū.y.græco:ſequēs cū.i.latino ſcribit̃: regio ē teſte Pli.li.v.naturalis hiſtoriæ. in minori Aſia antiqua regnoꝝ ſedes: quā Menādri ſinuoſi & pactoli unda facit:celebrem:cum aureas ducāt arenas. Hæc a Lydo filio Atys & fratre Tyrrheni Lydia cognomiata fuit:quæ prius Meōia dicebat̃ Nā cū ob regni breuitatē fratres ſe ſimul ferre nō poſſent. Tirrhenus ſorte diſcedens. atq; ad italiā ueniēs eā tenuit partē:quæ ad mare inferum uerſa ē:& a ſe Tirrheniā nominauit. & Lydius remanēs Meoniam a ſe Lydiam uocari uoluit: In q̄ ſūt urbes teſte Hero.lib.hiſto.i. Lepra epheſus. Colophon:Clazemene & phocea.

Lyenteria prima cū.y.græco ſeq̄ns abſq; diphthongo uel aſpiratiōe: & penultima cū.i.latino ſcribit̃: infirmitas quædam ē quæ a noſtris inteſtinoꝝ diſſolutio iterpretatur. Nam componit̃ ex λοω: qꝺ eſt diſſoluo & εντερα inteſtina.

Lygdamus cum.y.græco in prima ſcribit̃: nomen eſt uiri proprium.

Ligyſtus prima cū.i.latino: ſeq̄ns cū.y.græco: ultīa cū.t.exili ſcribit̃:fuit teſte Fabio pictore phætōtis filius:a quo Liguria cognominata fuit.

Liguria cū.i.latio ſcribiť:regio ē italiæ p maiori ſui
pte mōtuoſa:& Apœnino cōſtituta : Vt monſtrat
Liuius li.iii.de bello macedonico . Hanc a legiſto
Phætontis,fillo conuerſione.y.græci in.u.noſtrū
dictam fuiſſe in ſuperiori dictione oſtendimus.
Eius caput eſt Genua.

Ligyes prima cū.i. latio ſequens cū.y. græco ſcribiť
populi ſūt aſiatici:q cū Xerxe teſte Hero.lib.hiſto.
quarto contra græcos militarunt.

Lympha cū.y.græco ſcribiť: & dř a nřis aq̄ : fitq̧ p
mutationē.n.in.l.Nam proprie dicitur nympha.

Lymphaticus prima cū.y.græco.penultia cū.t.exili
&.i.latino:ultima cum.c.exili ſcribitur proprie il
le dicitur:q uitium ex aqua contraxit : qui eſt huc
atq̧ illuc diſcurrere. Vnde pro furioſis iam uoca/
bulum accæperunt.

Lilybæum prima cū.i.latino : ſequens cū.y.græco:
penultima cū.æ.diphthōgo ſcribiť promontori/
um ē Siciliæ uerſus zephyros diſpoſitū: quo no/
mine & ciuitas illi propinq̄ dicebatur. De quo in
dictione Sicilia habebitur.

Lyndus cū.y.græco ſcribiť:fuit teſte Home.li.ilia.
ſecundo ciuitas in inſula Rhodi in qua teſte Lactā
tio lib.i.diuinaꝝ inſtitutionum Herculis ſacra fie
bant:ritu omnino diuerſo ab aliis:hoc eſt male di
ctis & execrationibus:ita ut ſi iter ſe ſolemnia uer
bum bonum exciderit uiolata crederentur cau/
ſamq̧ rei illius ibidem explicat.Eſt eodem nomi/
ne teſte Hero.li.hi.i.ciuitas altera i Dorica regiōe.

Lynter prima cū.y.græco:ſeq̄ns cū.t.exili ſcribiť:&
teſte Priſciano lib.quinto.græce dicitur λουτηρ.
Vnde ex diphthōgo adiecta.o.uoca . & abiecta.n.
fit lynter:quæ apud nos ut idem notat Priſcianus
generis eſt fœmini: apud græcos uero maſculini.
Liui.i ſeptimo ab urbe:iam multum expulſa lyn/
tre:& genus eſt paruæ nauis.

Linus cū.i.latino &.n.ſcribiť:fuit teſte Hermodo/
to platonico lib.i.diſciplinaꝝ Mercurii ex muſa.
Vrania filius:& Thebis genitus:ut elogium ſepul
chro inciſum oſidit.Virg.uero ait in bucolico:illi
patrē fuiſſe formoſum Apolinē.Scripſitq̧ teſte eo
dē Hermodoto mundi generationē.Solis item &
lunæ curſus:animaliumq̧ & fructū generationes
Et i prio uerſu ſui operis cuncta ſimul nata dixit:
quē ſecutus Anaxagoras facta ſimul oīa ſimiliter
dixit:eaq̧ mente accedēte compoſita.Occubuitq̧
in Euboia ſagitta ab Apoline tranſfixus.

Lyrneſos cū.y.græco & ſimplo.ſ.ſcribiť : fuit teſte
Hero.lib.hiſto.v.Phrygiæ ciuitas.Hāc Seruius ſu
per decimū æneí.Briſeidis patriā fuiſſe dicit: & in
de lyrneſius.Virg . Haud partem exiguam mōtis
lyrneſius Agmon:ubi exponit Seruius .i.phryx.

Lyrneſſus cū .y. græco & duplicato.ſ. ſcribiť : fuit
teſte Home.lib.iliados ſecūdo .Theſſaliæ ciuitas:

Lyſanias prima cū.y.græco & penultime cū.i.latio
ſcribitur:fuit unus orator græcus. Alter uir arcas:
qui lycaonem regno expulit.

Liptote cū.i.latino:ſequente.p. & abſq̧ aſpiratione
ſcribiť:dici pōt latine defectiua.Nam a λειπο qď
eſt deficio deriuatur.Et eſt figura quæ fit cū mi/
nus dicitur:& plus intelligitur ut.Virgili.in buco
lico . Quid prodeſt quod me ipſe animo nō ſper/
nis Amynta.i.libentiſſime amas. Et lib.georgi.i.
Nec nulla iterea ē inaratæ gratia terræ:ideſt mul/
ta gratia & lib.iii. Nec mihi diſpliceat maculis in
ſignis & albo.ideſt ualde placeat : & Muneta nec
ſperno ideſt libenter accipio.

Lipſana cū.i.latino ſequēte.pſ.ſcribiť:dicūtur a no/
bis reliquiæ : quæ tantum pluraliter declinantur.

Lynx cū.y.græco ſcribiť:fuit teſte Seruio ſuper pri/
mum æneidos Rex Scythiæ:qui miſſum a Cere/
re Triptolemum: ut hominibus frumēta mōſtra
ret.ſuſceptum hoſpitio.ut in ſe tanta gloria demi
garet:interimere cogitauit:ob quā rē irata Ceres:
eum conuertit in lyncem ferā uarii coloris : Nam
quadrupes eſt habēs terga maculis diſticta:ut par
dus:ſed lupo ſimilis:& forte eiuſdem generis dicē
te Virg.lib geor.iii.Quid lynces Bacchi uariæ: &
genus acre luporū: At lynx uiſus acumine cætera
animalia ſuperare ſcribiť:cuius urina teſte Pli.lib.
viii.natu.hiſto.ubi reddiť glaciatur in gēmas car/
būculis ſimiles:& igneo colore fulgētes : lyncuriū
dictas.Vnde Ouidi.li.xv.metamor.
Victa racemifero lyncas dedit india Baccho.
Eqbus ut memorant quicquid ueſita remiſcit.
Cogitur in lapides:& congelat aere tacto.
Et eſt genere fœminini:ui Lynces Bacchi uariæ.

Lyncurium prima cū.y. græco & ſequēs cū.c. exili
ſcribiť:diciť lyncis urium ideſt urina.

Lynceus eodē mō ſcribiť : fuit uir qdā teſte Sene. i
medea ſūmæ i iuidēdo acuitatis: ut Quiq̧ trāſpō
tū quoq̧ ſūmota lynceus lumine imiſſo uidet.

Lyra cū.y.græco ſcribiť:iſtrumētū ē muſicū. qď te
ſte Heratoſthene poeta græco Mercurius prius
ex teſtudine fecit:atq̧ Orpheo tradidit: q Callio/
pes & Oeagri fluminis fuerat filius: & eius rei ma
xime ſtudioſus.& a lyra lyrici illi dicti ſunt poe/
tæ:q uerſus ad lyram decātandos cōponebant.

Lyſias pria cū.y.græco:ſequēs cū.i.latio fuit orator
græcus miræ iucūditatis.imo ut ait Qui. ſubtilis
ē atq̧ elegās: & quo nihil ſi oratori ſatis ſit dicere
quæras pfectius.

Lyſius cū.y.græco:ſeq̄ns cū.i.latio ſcribiť:fluuius ē
Arcadiæ: iuxta cuius ripas tumulus fuit Aeſcula.

Lyſippus pria cū.y.græco: ſeq̄ns cū.i.latino ſcribiť
fuit in arte ſculptoria artifex clariſſimus.ut Mar/
tialis in epigrāmatibus.li.ix.Nobile lyſipi munus
opuſq̧ uides. Vnde Carolus arretinus conterrane
us meus:ludens cū Poggio de Mercurio ſibi miſ/
ſo a Kyarico ancōitano:i quodā carmine elegiaco
inquit.Deniq̧ lyſipus fingat ſpirantia ſigna.
Oīa mercurio cedere uiſa meo . Nam aioſa ſigna
effingere dicebatur : & teſte Quintiliano li. duo/
duodecio ad ueritatem optime acceſſit: Ac ut re/
fert Pli.li.xxiiii. natura.hiſto. ad ſexcentadecem ſi
gnorum opera effeciſſe dicitur.

Lyſippe eodem mō ſcribiť:fuit una ex natis Prœti:
quæ in uaccas commutatæ fuerunt : Vt uidebius
in dictione Prœtus.

Lyſimachus prima cū.y.græco : ſeq̄ns cū.i.latino:
ultima cū.ch. aſpirato ſcribitur : fuit macedo uir
illuſtris:& Calliſthenis diſcipulus:de quo clariſſi/
ma ſcripſit iuſtinus li.x.Alius fuit unus ex pricipi
bus Alexandri.

Lyſmachia eodem mō ſcribiť: nam tā hæc dictio: q̄ ſuperior ex lyſio: & machia qđ eſt bellum cōponitur: Veꝝ lyſimachia teſte Iuſtino li.xviii. ſui epitomatis fuit urbs Heleſpōti: quæ terræ motu corruit.xxii. anno poſtq̄ a Lyſimacho rege uno ex principibus Alexandri magni fuerat cōdita. Sed poſtmodum reædificata: cauſa fuit multaꝝ cladū: dicente .L. Floro in ſecundo ſuaꝝ hiſtoriaꝝ li. Lyſimachia urbs a regibus Syriæ condita. ac Anthiocho magno hæridatario iure poſcebať ſed a Romanis negata fuit cauſa potiſſima ſecundi belli macedonici.

Lyſander cū.y.græco ſequēte.ſ.ſcribiť: fuit uir lacedæmōius. & fœlicitate magis q̄ uirtute glorioſus Nā bellū athenienſium cū peloponeſis: quod iam ſex & uiginti annis durauerat: ille nō ſui exercitus uirtute: ſed aduerſarioꝝ immodeſtia atheniēſium oēm claſſem apud Egon fluuiū cæpit: & bellum cōfecit. Quo facto atheniēſes lacedæmoniis ſe dedidere. & Lyſander mirum in modum elatus eſt. Quod id ſecutum fuit: ut lacedæmonii i maximū odiū gratiū peruenerint. Nam cum ſemper factioſus fuiſſet: nil aliud moliebať: q̄ ut oēs ciuitates in ſua teneret poteſtate: quod ſe lacedæmoniorū cauſa facere ſimulabat. Sed ille tandem a thebanis occiſus fuit.

Linū cū.i.latino ſcribiť: dictū ē a lineo uerbo græco & ātiquo: quod detinere ſignificat: quia illo oīa detinenť: ac primā producit. Vir.li.ge.i. Vrit enim lini campum ſeges: urit auenæ: & ſimili mō apđ græcos producit. At pro homine breuis eſt: Virg. in bucolico. Vt linus hæc illi diuino carmine paſtor. Sunt lini genera nōnulla: ſed illud famoſius: qđ eſt a græcis ασβεστην: hoc ē inextinguibile ex augumēto naturæ ſuæ teſte Pli.li.xviii.natu.hi. denominať: eo ꝙ non abſumať ignibus: Id noſtri ut ait uuiū uocant: ardēteſq; in focis cōuiuioꝝ ex eo ſe uidiſſe mappas Plinius atteſtatur: quæ ſordibus exuſtis ſplenduerunt igni magis: q̄ poſſent aquis: & ut idē aſſerit regum inde funebres tunicæ corpis fauilla ab reliquo ſeparať: cinere: Naſcitur i diſertis aduſtiſq; ſole idiæ locis: ubi nō cadūt ibres inter diras ſerpentes: aſſueſſitq; uiuere ardendo: rarum inuentū: difficile textu ꝓpter breuitatem: cū inuētum eſt æquat preiia excellentiū margaritarum. Hæc de illo Plinius: & huic ꝓximū dicit byſſum: de quo in ea dictione uidimus.

Lipare cū.i.latino & unico.p.ſcribiť: īſula una ē ex æolis: ſic quoq; teſte Plinio li.iii.natu.hiſto. a Liparo rege: qui poſt Aeolum regnauit cognominata: ut interpretatur λιπαρος pinguis: Vnde liparæus deducitur cū.æ.diphthōgo i penultima ſcribiť. Iuuenalis in ſatyra. Exemplo quodcūq; malo & ſiccato pectore tergens brachia uulcanus liparæa nigra taberna.

Liſus cū.i.latio & ſimplici.ſ.ſcribiť: fluuius ē Thraciæ p thaſioꝝ mediū fluuēs: Ad hunc cōueniſſet Xerxes rex pſaꝝ cū exercitu: ut teſtať Hero.li.hi. vii. non ſufficiens ad portū defecit. Vnde ait Iuue. in ſaty. Omnibus in terris: Epotaq; flumina medo Prandente.

Lithargiriū prima cū.i.latino: ſeq̄ns cū.th.aſpirato tertia cū.y.græco: & penultima cū.i.latio ſcribiť: ſpuma eſt argenti: & uocabulum ē compoſitū ex λιθοσ quod eſt lapis: & argirium: quaſi ea ſpuma in lapidem argenteum ſit compacta.

Lithoſtratum prima cū.i.latino: ſeq̄ns cū.th.aſpirato: & reliquæ ſine aſpiratioue ſcribunť: & ē λιθων .i. lapidū ſtratum pauimentum: unde ex græco & uerbo latino a ſterno deducto componitur.

Lituus cū.i.latino &.t.exili ſcribiť: nōnulli uocabulū græcū putauerunt: ac nomen accepiſſe a ſonitu ex auctoritate Homeri conanť. Alii latinū uolunt & a lito uerbo deducūt. Erat nāq; baculis icuruus quo ſedentes augures auibus tēpla deſignabāt. Et ut rettulit Plutarchus in uita romuli. fuit romuli lituus cōſeruatus in palatino colleuſq; ad Geltaꝝ tpa: a q̄bus capta urbs icēſa fuit. Sed poſtea expulſus a Camillo hoſtilibꝫ īter altiſſimas fauillas illeſus cū oīa igni: cōſumpſiſſet: iuētus ē. Eſt ēt teſte feſto lituus gēus bucciæ icuruæ: q̄ q cecinerit dr̄ litticē. Enni. ide loci lituus ſōitus effudit acutos. Vir. li.æneí.vi. Et lituo pugnās iſignis obibat & haſta.

Lyus cum.y.græco ſcribiť fluuius eſt minoris aſiæ in pontum defluens.

Lolligo cū duplici.l.&.i.latino ſcribiť: piſcis ē: ut ſepia: uel forte ipſa ſepia: & inde diminutiuū Lolliguncula. Plau. in Caſina. Emitto ſepiolas lepidas lolligunculas.

Locrinus cū.o.poſt.l.&.c.exili atq;.i. latino ſcribiť: mōs ē i brutiis ad extremū italiæ ex oppoſito ad peloꝑ: ſup quo Locrus ciuitas ab Aiace Oileo: & naritiis q illū ſecuti ſunt ad italiā: ɔdita fuit dicēte Vir.lib.æneí.iii. Hic & naritii poſuerūt mœnia locri. de quo Iuſti.li.xxii. ſui epi. plura dixit. Nā cū nauigaret Aiax a Troia ꝓcella naues diſpgēs: cū illaꝝ ptē i Libyā trāſportaret remanētes ibidē illi oppidū ɔdiderūt qđ locrū uocaueř: de q̄bꝫ Vir.li. æneí. xi. Libycōe hitantes littore locros: ptē uero aliā cū Aiace i Italiā deportauit: ubi ɔdiderūt ſocii oppidū qđ ſitr locrū uocauerūt: Et fuit hactēus teſte Plat. li.i.t iæi flos italie nobilitate diuitiis & gloria geſtarum reꝝ: quā uſq; ad ſua tēpora dicit in arte ſapiētiæ triūphaſſe: i hac & crotone teſte Pli.li.ii.natu. hiſto. uſq; ad ſua tempora epidimia nuſq̄ fuit: nec terremotus aliquis ānotatus eſt. At Lucrius cū.u. poſt.l.ſcriptus lacus eſt Campaniæ inter Baias & Cumas: & dictio ē latina a lucro deducta. Nā cū in eodē multitudo piſciū capereť: e quibꝫ lucra mercatores cōſequebanť: lucrinus a lucro uocitatus ē Verum cum ei proximum ſit mare: & ſæpe in lacum exeſtuaret. grādia quādoq; damna mercatoribus ipſis & piſcatoribus inferebat ob qđ grande uectigal: qđ Romanis ꝑſolui debebāt ſæpius fruſtrabať. Vnde a ſenatu Iulio Cæſari cōmiſſum fuit: ut lucrinum a maris impetu immunem redderet: qui oppoſitis muroꝝ molibus: & paruulo relicto mari: quod ad lacum tranſcēderet rē ipſā cōfecit: Ob qđ aquas iulias uocari uoluit. Vnde Vir. li.geor. ſecundo in illius laudes hæc ipſa cōmemorat dicens. An memorem potius lucrinoq; addita clauſtra. Atq; idignātē magis ſtridoribus æquor. Iulia qua ponto longe ſonat unda refuſo. Verū ea loca ſaxoſe eſſe & oſtreis referta oſtendere ui-

detur Iuue. cum ait in ſaty. Criſpini: Nulli maior fuit uſus edēdi tēpeſtate mea circeis nata forēt an Lucrinū ad ſaxū rutupinoue edita fūdo Oſtrea callebat primo deprehēdere morſu. Sane teſte Plinio li.ix.natu.hiſto. Oſtreaꝝ uiuaria primum oium. Sergius orata inuenit in baiano ætate Luci Craſſi oratoris: Et ut pergit: is primum optimum ſaporem oſtreis lucrinis ad iudicauit: quādo eadem aq̄tilia generāt alibi meliora. ſicut lupi piſces i thyberi amne iter duos pōtes: Rōbus Rauene. Murænа in Sicilia. Elobs Rhodi: & alia genera ſimiliter.

Locrus cū.o.poſt.l.&.c.exili ſcribit: ciuitas ē in bruttis ſup mōte lucrino: ut i pcedēti dictione uidius

Lodix cū.i.latino ſcribit: & ut quidā uolunt a λουσισ dictiōe græca deducit: quæ apud nos eſt lotio ita ut ſit oē: quod lectulo impōitur: & lauari pōt. Alii uero latinū magis putant: atq; id apud nos deſignare uolūt: quod apud græcos ςαγιον hoc eſt lecti compertoriū: iuuenalis in ſaty. Credo pudicitiā. mō ſub lodice relictis: ac penultimā pducit.

Lotus cū.t.exili ſcribit: fuit teſte Oui.lib.ix.meta. nympha: quam cum amatam Priapus perſequeret:: illa fugiens & deorū adiutorium implorās: illorū miſeratione cōuerſa eſt in arborē ſui nois: q̄ i Aphrica teſte Pli.lib.xiii.natu.hiſto.ea parte: quæ ad uergit naſcitur inſignis: & præcipue circa ſyrte & naſo nonas. Eius magnitudo eſt: quæ pyro: quanq̄ Cornelius nepos breuem dicat in ciſura: & folia breuiora q̄ q̄ ilicis uidentur. Sed quanto tēpore hæc arbor durare potuerit: oſtendit idē ipſe Pli. circa finē li.xvi.natu.hiſto.dicens Lotus ē Romæ in area Lucinæ: quæ eo anno condita fuit qui ſine magiſtratibus tricenteſimo ſexageſimonono urbis fuerat incertum quanto uetuſtior: eſſe quidem uetuſtiorem nō eſt dubium: quum ab eo loco Lucina nominetur. Sed incerta eius loci ætas: q̄ capillata dicitur: quoniam ueſtalium uirginum capillus ad eā defert. Veꝝ altera lotos in Vulcanali: quod Romu lus conſtituit ex uictoria de Cumis: Ea æqueua urbi intelligit: ut teſtis eſt Maſſurius: radices eius in foro uſq; ad Cæſaris pſtatiōes municipiorum penetrant. Et ut pgit fuit cum ea cupreſſus æqualis ætatis circa ſuprema Neronis principis plapſa atq; neglecta. Ex ac arbore teſte Iulio polluce de uocabulis rerum ad cōmodum Cæſarem optimæ cōficiūtur tibiæ. Sane teſte Pli. li.xxii. Qui lotū arborem tātum putāt. Homero auctore argui poſſunt: is enim inter herbas ſubnaſcētes: deorū uoluptati lotū primā nominauit.

Lotophagi cū.t.exili &.ph.aſpirato ſcribit: populi ſunt libyci: quorū quidam littora Libiæ iuxta ſyrtes inhabitabant: quidā uero magis ad auſtrū tendētes uſq; ad fluuiū Tritona ptēdunt: hi teſte Herodoto li.hi.iii. uiuunt ex fructibus arboris loti: qui dulciores ſunt dactilis: ex quibus ēt uinū eos cōficere dixit. Ad hos teſte homero in odyſſea tēpeſtate maris perductus acceſſit Vlyxes: a qbus in Siciliam nauigauit.

Lucani cū.c.exili ſcribit: populi ſunt inter capaniā & Aprutiū. ſiue inter apulos & calabros: hi teſte Pli.lib.iii.naturalis hiſtoriæ in ſamnitibus originem habuerunt.

Lucrinus cū.c.exili ſcribit: & eſt dictio latina denotās lacū cāpaniæ a lucro deducta: ut uidimus i dictione locrinus.

Luthum pro colore. Et inde lutheus thea theū cū th.aſpirato ſcribit. Nam a λυ ρου quod ē ſangui nolētū traductū eſt. Eſt.n.color rubeus ſanguini cōſimilis. Perſius: iam clamides regum: iā luthea cauſapa captis: & ide lu theolus: theola theolum. Vir. i bucolico. Mollia lutheola pingit uacinia caltha. hētq; primā longā. At quum pro cœno ponit & ſorde: abſq; aſpiratione ſcribit: & hēt primā breuem. iuuena. in ſaty. Credo pudiciā: Dum reddit: terrāq; luto ferit inteſtino. Verum & pro colorē nō nulli latinū putat: & a luce nomē aſſumpſiſſe. Gellius lib.ii. noctium atticarum: Lutheus contra ruffus color ē dillucidior: unde eius nomē quoq; eē factum uī. Sed magis placet græcum eē: & cum.th. aſpirato ſcribitur.

MAcarius cū.c.exili &.i. latino ſcribit: fuit nomē uiri propriū: & īterpretat beatus.

Machaō cum.ch.aſpirato ſcribit: fuit teſte Home.li.ii.ilia. filius Aeſculapii: & frater Polidarii: Vt in ea dictione uidebimus. Hic ob ſolertiā medicinæ artis cum aliis heroibus græcorū ad Troiam e Creta conuocatus fuit: a quo Machaonius deducit. ut Oui.li.i.de ponto. Vtq; Machaonius pæantius artibus heros Lenito medicam uulnere ſenſit opem.

Maceria cū.c.exili &.i.latino ſcribit græcum multi eſſe uolūt: & a μακρον: quod eſt longum deriuari Nam parietes ſunt ex lapidib⁹ abſq; cōmēto: qbus ſepiri cōſueuit uinea: qui non niſi longi eē poſſunt

Machæra cum.ch. aſpirato &.æ.diph. i pēultima ſcribit: dicit a noſtris ſica colter cultellos gladius Iuue. in ſaty. Et ſpes & rō ait: Nā ſi piera q̄drās tibi nullos i archa: oiidat fames nomē uictūq; macheſ.

Maccabeus cū duplici.c.in penultima cū.eu. diphthōgo ſcribitur: nomē eſt barbarum: ſed a græcis ſic conſcriptum.

Macedōia cū.c.exili & abſq; aliq̄ diphthōgo ſcribit puīcia eſt in Europa a Macedone filio Oſiridis teſte. Diodoro ſiculo.lib.i.hi.cognominata. Hæc anguſtos primitus terminos hūit: ſed uirtute ſuorū regū & gētis iduſtria ſubactis finitimis ita ampliata: eſt q; de ea ſic Solinus ſcripſerit: Qui Edoni oli populi: quæq;: Mygdonia erat terra: aut emathiū theſſalicūq; erat ſolū nūc oē uniformi uocabulo macedonica res eſt: factūq; corpus unū. Nāq; teſte Pli.li.iiii.natu.hi.centū qnquaginta populos tenuit. Quod ſane facit ad auctorū quorundā concordiā: q i eiuſmodi puīciis deſcribēdi diſcordare uident: At teſte Solino Macedoniā ab oriēte pcingit thracius limes: meridiana Thæſſaliæ epirotæ tenēt ab occidēte dardani ſūt & illyri. Qua i ſeptētrionē tendit. Pœonia Paphlagonia protendit.

Macyberna cū.c: exili &.y. græco ſcribit: fuit teſte Hero. urbs Sithoniæ: ut in ea dictione uidebimus

Machina cū.ch.aſpirato &.i.latio ſcribit: nam græce dr̄ μηχανη: qđ apud nos inuentionē idicat: & inde mechanicus cū.e.abſq; diphthongo deducitur

Macrocoſmus abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribit: & dr̄ a noſtris longus mundus. Nam componitur ex

μακρος quod eſt longus & κοσμοσ mundus.

Macrologia ſimiliter abſq; aſpiratione ſcribitur: & dicitur longus ſermo.

Macrobius ſimiliter ſcribiť:& diciť longæuus. Nã βιος quoq; uita nuncupatur.

Macrochir ſecũda.c.exili:penultima cũ.ch.aſpirato ſcribiť:&.i.latino:dicitur a noſtris lõgi manus. Nam componitur ex macros quod eſt longa: & chir manus.

Mæander cũ.æ.diphthõgo ſcribiť:fluuius ẽ Phrygiæ:ut Oui.lib.viii.metamor. Nõ ſecus ac liquidis phrygius Mæander i undis ludit: & reliq̃ q̃ de eodem ſcribit:& inde mæandrius:qui etiam pro nomine proprio ab Herodoto ponitur: & Polycratis amicus.

Mænalus cũ.æ.diphthõgo ſcribiť mons eſt Arcadiæ teſte Pli.li.iiii.naturalis hiſtoriæ altiſſimus & amœniſſimus ꝓpiquuſq; ad argos:ut dixit Liuius li.iii.de bello macedonico & refertus pinis:ut oſtẽdit Vir.in buco.cũ ait. Mænalus argutũq; nemus pinoſq; loquẽtes ſemp habet:ſemp paſtorũ ille audit amores. Sed in plurali facit mænala in neutro genere: atq; idem qđ ſingulare ſignificat.

Mænades cũ.æ.diphthongo ſcribiť: deſcenditq; a mænome qđ ẽ furio. Qua r̃ apud nos furioſæ ſeu iſanæ uſitatiori uocabulo mulieres illæ dicebanť quæ bacchi ſacra capillis ſparſis hic ĩde curſitabãt. Iuue.in ſaty Credo pudicitiam: Crinemq; rotant ululante Priapo mænades & Perſius: Baſſaris & lyncem mænas flexura corymbis.

Mæotis cũ.æ.diphthõgo &.t.exili atq;.i.latino ſcribiť:eſt ſcytharũ maxima palus: quæ rex Tani ab aqlone i pontũ defluit:& ut ait Vir.li.geor.iii. Puppibus illa prius patulis nunc hoſpita plauſtris: & alia q̃ plura:de qua pleniſſime Oui.lib.tertio triſtium epiſtola decima.

Mæra cũ.æ.diphthongo ſcribiť: fuit quarta Prœti filia ex antia uxore.

Magnes cũ.g.immediate poſt.a. & ante.n.ſcribiť: lapis ẽ attrahens ferrũ:cuius plures ſpecies Pli.connumerat li.xxxvi.natu.hi. Et eodẽ teſte ſic quoq; appellatus eſt ab inuentore:ut auctor eſt Nicãder & in ida primum compertus.

Magneſia eodẽ mõ atq; per.i.latinũ ſcribiť: regio ẽ teſte Pli.li.iiii.natu. hiſto. Theſſaliæ annexa Vnde & magneſi populi nominanť: item eodem noie urbs eſt in aſia:iuxta quã Scipio aſiaticus in Antiocum regem perculit.

Magnetes eodem mõ ac per.t.exile ſcribiť: populi ſunt: Theſſaliæ in equeſtri certamine docti:de q̃bus Lucanus li.vi.gentes theſſalicas deſcribẽs inquit. Et magnetes eq̃s myniæ gens cognita remis Hos & alio uocabulo magneſios uocitamus.

Magus cũ unico.g.ſcribiť. Vocabulũ eſt perſicum id denotans qđ apud græcos philoſophus:& apđ latinos ſapiẽs dicitur:hos galli dryiudas uocauere ut in ea dictiõe uidimus. Aegyptii uero in ea ſignificatiõe qua:nos ſacerdotes:& græci ꝓphetas dixere. Indi gymnoſophiſtas græco uocabulo: & ſua i terp̃tatiõe uocabant:ut ſimiliter i ea dictiõe uidimus. Babilonii nõ & aſſeyrii ſuos magos ſeu ſapientes chaldæos uocauere. Itaq; Laertio teſte. magi apđ perſas deorum cultui maxime iſiſtũt: p̃ces illis ac uota & ſacrificia offerũt:de deorũ ſubſtãtia & generatiõe diſſerunt:ſigna ſtatuaſq; rep̃hendũt improbãt illorũ errores q dicũt mares etiã & fœminas in deis imperiũ eſſe. dicunt teſte Sociõe maeri aurifilia miſceri: Plena eſſe demonum aera aſſerunt cultũ & uſũ auri interdicũt. His eſſe ueſtẽ cãdidã: lectũ humum: æſca aolus caſeum panẽ: arũdine uti pro baculo. Hos magicæ eſſe diuinatiõis ignaros dixit Ariſtoteles in libro de magico. Qui & Zoroaſtrẽ ipſum cui eius artis initia ac pricipatũ tribuũt. Dion ex interp̃tatiõe eius nois aſtrorũ aſſerit fuiſſe cultorẽ: Duoq; eſſe apud illos principia bonum demona & malum: Vnũ ex his iouẽ: quem Horamaſdem:alteꝝ Plutonẽ quẽ Arinanium uocãt. Dixerũtq; teſte Eudoxo homines reuicturos:eos fuiſſe antiquiores ægyptiis:dixit Ariſtoteles libro de philoſophia primo: ab his fuiſſe gymnoſophiſtas clearcus ſolẽſis aſſeruit: Sed poſt hæc tractu tẽporis hi tãtum modo magi dicti ſũt qui ob facinorum magnitudinem uulgo malefici appellantur. Nã & elemẽta ſæpe cõcutiũt: turbant mentes hominũ. & ſæpe ſine ullo ueneni hauſtu: uiolẽtia tãtum carminis iterimũt: dicẽte Lucano. Mens hauſti nulla ſaniæ polluta ueneni. Incantata perit. Et Vir.in Damone. Carmina uel cælo poſſũt deducere lunam. Carminibus circe focios mutauit Vlyxis. Frigidus in patris cãtando rumpitur anguis. Et alia q̃ ſtatim uidebimus. Mogos ergo ex Zoroaſtre perſa habuiſſe initiũ dicunt: quem ſex milibus annorum fuiſſe ante Platõis mortem Pli.lib.xxxv.natu.hi.ex teſtimonio Eudoxii prodidit. Hermodorus uero Platonicus ĩ libro diſciplinarum uſq; ad excidium Troiæ. teſte Laertio annos quinq; milia computauit. Sed unus hic tantum Zoroaſtres fuerit an poſtea & alius non ſatis conſtare Plinio dixit: & paulolum ſupra oſtendit eã artem quam magicam dicimus ab ipſo Zoroaſtre: ut oẽs actores conueniunt in perſide ortum habuiſſe. q̃ ut ait fraudulentiſſima artium in toto terrarum orbe plurimis ſæculis ualuit. Et ſubdit auctoritatem ei maximam fuiſſe: nemo miretť: q̃ ſola artium tres alias imperioſiſſimas humãæ mẽtis cõplexa: i unã ſeſe redægit: naiã primo e medicina nemo dubitauit: hac ſpecie ſalutari irrepſiſſe uelut altiorẽ ſanctiorẽ q̃ medicinã: ita bladiſſimis deſideratiſſimiſq; ꝓmiſſis addidiſſe uires religiõis ad quam maxime alligatur humanũ genus. Atq; ut hoc quoq; ſuggeſſerit miſcuiſſe artes mathematicas nullo nõ auido futura de ſeſe ſciendi: atq; ea e cælo ueriſſime peti credẽti. Ita poſſeſſis hoium ſenſibus triplici uinculo in tantũ faſtigiũ adoleuit: ut hodie ẽt ĩ magna parte gẽtiũ p̃ualeat:& in oriente regum legibus impet. Sine dubio illic orta in perſide a zoroaſtre. ut inter auctores cõuenit. Et infra ſubdens idẽ auctor ꝓgit: mirũ hoc in primis duraſſe memoriã ardenteq; tam longo æuo cõmentariis nõ intercedentibus. p̃terea nec claris nec continuis ſucceſſionibus cuſtoditã. Mirũ eſt ẽt in bello troiano tantũ de ea p̃te ſilentiũ fuiſſe Homero: & tãtũ operis ex eadẽ Vlyxis erroribus: ut totũ opus non aliunde conſtet. Et infra ſubdit: troianis itaq;

temporibus Chironis medicinis cōtēta ē æſtas
ſolo Marte fulminante: hæc ille. Sed q ſuerit eius
artis ſcriptores: aut quo ordine ſucceſſerit: diffi-
cile eſt comperire putant quidam Orpheum thra
ca primitus intuliſſe ad medicinæ profectū. Dein-
de mortua uxore Eurydice tēptaſſe eā qbuſdā car
minibus teſte Seruio ſup. iiii. geor. Vir. ad lucē re-
uocare. Quod qa facere nequit: finxiſſe poetas cō-
iugē iā receptā iteꝝ necauiſſe dura plutonis lege:
quin & id Vir. ſenſiſſe cōfirmat: cū ait ſi potuit ma
nāes arceſſere cōiugis Orpheus: cū arceſſer ꝓprie
euocātis ſit. ſed eius rei nō ſexpartē fuiſſe Orpheū
ꝓrſus exiſtimauit Pli. ex eo tūc quoq ꝙ tota Thra
cia magices fuiſſet. Sane nō Traciā: ſed Theſſaliam
ſolam orbe in eo eius ueneficii infamē fuiſſe oſten
dit Luca. li. Et. vi. ſuæ pharſaliæ. Apuleius de ma-
gia libro primo & ſecundo. Quin & ipſe Plinius q
ait: Miror eqdē illis Theſſaliæ populis famā eius
artis tantā adeſſe: ut Menāder quoq litteraꝝ ſub-
tilis illis in locis genitus. Theſſaliā cognominaret
fabulā complexā ambages fœminaꝝ detrahentiū
lunā: q̃ re primū de ea arte cōmentatū Honeſtē pu
tat: q ut ait maxime ad rabiē nō auiditatē mō eius
ſciētiæ græcoꝝ populos agit. ita ut ſūmā litteraꝝ
claritatē gloriāq ex ea ſciētia peterēt: hic certe Py
thagoras: Empedocles: Democritus: Plato: ad hāc
deſcendā nauigauere: exiliis uerius q̃ pegrinatiōi-
bus ſuſcæptis: hāc reuerſi prædicauere: hāc i arcāis
hūere. Dixit ēt pli. Xerxem perſaꝝ regē in ea uerſa
tū fuiſſe: & ut ꝑgit diligētiores ingens ante hūc po
nunt zoroaſtrē aliū ꝓconeſium. quem ego illū pu
to: de quo Xanthus lydius teſte Laertio iquit a Zo
roaſtre uſq ad Xerſis tranſitū ſexcēti connumerāt
anni poſt quē plures magos ſibi inuicē ſucceſſiſſe
dixit idem Laertius: ut Hoſtanes: Aſtropſycos: Go
brias. Paratas: donec ab alexandro euerſum pſarū
regnū fuit: cōcluſit ergo Pli. in eodē lib. medicinā
& magicē pariter eadē ætate effloruiſſe: illā Hippo
crate: hanc Democrito illuſtrātibus circa pelopō-
neſiacū græciæ bellū: quod geſtum eſt a trigeſimo
noſtræ orbis āno. nec ille ſubdēs eā artē totū orbē
pagraſſe: atq traſgreſſam oceanum: & Britaniam
uſq puectā ſuo tpe tantis cerimoniis celebrare di
cit: ut deſiſſe perſis uideri poſſit. Nāq & antiquiori
bus tpibꝫ I Italia fuiſſe oſtēdit Hōe. i tota odyſſæa
& cæteri poſt illum poetæ referentes Circem ha-
bitantē montē circæū iuxta Caietā: ex ea arte mi-
randos oſtendiſſe effectus: ut Virgilius i bucolico
Carminibus circe ſocios mutauit Vlyxis. & libro
æneı. vii. Hoīum ex facie dea ſcæua potētibus her
bis induerat Circe uultus ac terga feraꝝ. Qua de
re Aeſchylū antiquū poetā græcū dixiſſe puto itali
am herbaꝝ potentē: unde ēt Virgili. in Mæri quæ
dā de his talibus dicit: q̃ lege fœliciter. Durauit ēt
& hæc uenefica ars i Italia p lōga xp̄ianoꝝ tpa: ita
ut tpibus Theodoſii iunioris chriſtianiſſimi pꝛici
pis dicat celeberrimus Auguſtinus li. xv. de ciuita-
te dei: Cū eſſemus in Italia audiuimus quaſdā mu
lieres imbutas his malis artibus dato caſeo ſtatim
hoīes in iumēta cōuertiſſe q̃ ut alia iumēta neceſſa
ria quæq portabāt: & infinita opa iteꝝ hoīes ab il
lis ceſtitui: qbus ut ait mēs ſp hūana cōſeruata fuit

Quid nōne & Apuleius ip̄e platōicæ ſectæ philo-
ſophus hiſtorice ſcripſit ſe i aſinū apud Theſſaliā
ueneficiis cuiſdā mulieris: dū p magnicā fieri auis
conaret cōuerſū fuiſſe: & tractu tpis i hoīem reſti-
tutū: atq ſuæ metamorphoſeos lib. ſcripſiſſe: Nō
ne ēt Pli. Seneca & Cicero certiſſime affirmarunt
meſſes i uarios agros magoꝝ p̄ſtigiis traduci poſ-
ſe: Vñ ēt apud Virgiliū i Mœri. atq ſatas alio uidi
traducere meſſes. Oui. ēt de ſine titulo ſqt: Carmi-
ne læſa ceres ſterilē uaneſcit i herbā. Deficiūt læſi
carmīe fōtis aq̄: ilicibus glādes: cātataq uitibꝫ uua
Decidit & nullo poma mouēte fluūt. Quāobrē di
xit Pli. li. xxviii. Romæ ſcriptū in. xii. tabulis: q fru-
ges excātaſſet: & alibi q mallū carmē icātaſſet & ali
bi teſte Seruio: neue alienā ſegetem pellexeris. Sed
mirabiliora ēt ex hac arte patrata narrāt poetæ: ut
Medea apud Ouidiū libro metamorphoſeos. vii.
Cum uolui ripis ipſis mirantibus amnes in fontes
rediere ſuos: concuſſaq ſiſto: Stantia concutio can
tu freta: nubila pello: Nubilaq induco: uentos abi
goq uocoq: Viuaq ſaxa ſua cōuulſaq robora ter-
ra. Et ſiluas moueo: iubeoq tremiſcere mōtes. Et
mugire ſolū maneſq exire ſepulchris. Te quoq lu
na traho: & reliq̄. Tibullus etiā de maga locutus
ait: Hāc ego de cælo ducēiē ſydera uidi. Fluminis
hæc rapidi carmīe uertit iter. Hæc cantu finditq
ſolū: māeſq ſepulchris Elicit: & tepido deuocat oſ
ſa rogo. Cū libet hæc triſti depellit lumīa cælo: Cū
libet æſtiuo conuocat orbe niues. & alia q̄plura: q̄
ip̄e & alii poetæ loquūt. nō ergo tā grauiter rōanis
legibus ars hæc plecteret: ſi nō pniciosa & cū effe-
ctu multaꝝ rerū cognita fuiſſet. Quare coactā & i
uitā Didonē iduxit Vir. li. æne. iiii. cū ait: Inuitā ma
gicas accingier artes: ſane nō oīa q̄ p eā monſtrant
artem uera eſſe noſcunt: ſed multa dæmonū illu-
ſionibus oſtēduntur: q̄ ueridice facta minime fue
rūt: ut hoīem cōuerti in lupū: aut in iumentū: lu-
nā trahi: & ſimilia: q̄ p humanoꝝ ſenſuū alteratio
nē qbus illi plurimum p̄ſunt: & non p ueꝝ indu-
cunt effectū. Nam ſolū ea exeq poſſunt: q̄ naturali
uirtute dicunt: ſed cū reꝝ cognitiōe & ingenii acri
monia & lōga expientia ac agilitate naturæ altera
bilia facile cōiungere ualeant: ea nōnunq̄ inducūt:
q̄ miracula hoībus eſſe uidentur: & non ſunt. Sed
hæc hactēus. Nūc ad eius artis ſpecies tranſeamus
quaꝝ nonnullæ a romanis legibus premittebant
Marcus Varro li. vii. reꝝ diuinarū quattuor tantū
modo ſpecies aſſignauit: pyromantiā aeromantiā
hydromantiam: & necromantiā: pyromantiā illā
uocitauit: quæ p ignē diuinare cōſueuit: nam pyr
ignis & mancia diuinatio a græcis dicit. hæc inſpi
cit qd fulgur: quid fulmē: quidq ignis ſignifice p
quē modū Ciceronis uxor eū ſequēti āno futuꝝ
conſulē diuinaſſe dicitur: quia cū poſt pactū ſacri
ficium q̄dā in cineribus conſpicere uelet: flāma re-
pente exiluit: ut ipſe libro de diuinatiōe deſcripſit
iuxta qd Virgilius i Damone: Aſpice corripuit tre
mulis altaria flāmis Sponte ſua dū ferre moroc ci
nis ipſe bonū ſit. Et Tanaquil Targnii priſci uxor
uidens flāmā lābere Seruii Tuli caput dixit: teſte
Liuio li. i. ab urbe futuꝝ ut puer unica fieret ſalus
regis i rebus dubiis: & regnū illi p̄dixit. Simili mō

poſt captã Troiã diſceptante Aenea de fugã cũ pa/
tre Anchiſe flammula q̃dã apparuit uerticẽ lãbẽs
Aſcanii:& nullam illi inferẽs leſionẽ:quæ cũ Aſca/
nio regnũ futurũ portẽdere diſcedeꝛ pſuaſit Aero
mantia ea diuinatio erat:quæ in aere fieri uidebaꝛ
ut auiũ auſpicia:auguriaq; & uentoꝝ aut grãdinũ
inſuetæ procellæ.Queadmodũ ẽt teſte pli.li.ii.na
tu.hiſto.relatum eſt i monumenta.M.Actilio &.
C.portio conſ.lac & ſanguinem pluiſſe:qđ ut alii
ferunt ſequenti anno peſtẽ ualidam Romã inuaſu
ram pnunciauit.Tpe ẽt quo Hannibal lacerabat
Italiã teſte Liuio de ſecũdo bello pũico aquæ ſãgui
ni pmixtæ e cælo deciderunt in modũ pluuiæ : &
libro octauo de bello macedonico ãno iquit : quo
deceſſit Hannibal per biduũ pluit ſanguis.Item te
ſte Plinio eodẽ li.ii.ferrũ i lucanis ãteq̃.M.Craſſus
in parthis intereptus eſt pluit: oẽſq; deinde lucani
milites:quoꝝ magnus numerus i exircitu erat:cũ
eo iterfecti ſunt:& ſubdit:Effygies ferri quæ pluit
ſpongiaꝝ ferro ſimiles erat:ẽt.L.Paulo &.C.Mar/
cello conſ.lana:ut idẽ inqt auctor circa caſtellũ cari
phanũ pluit:iuxta qđ poſt annũ.T.Mamilius occi
ſus ẽ: Et ſubdit armoꝝ crepitus & tubæ ſõitus au
ditos e cælo cĩbricis bellis accæpimus.Tertio uero
cõſulatu Marii a mamertinis & tudertinis ſpecta
ta arma cæleſtia ab ortu occaſuq; iter ſe cõcurrẽtia
& ſimilia plura:q̃ diuerſis tpibꝰ cõtigerũt:ex qbus
ſp aliqđ prædiuinatũ fuit.Hidromantia:uero diui
natio illa eſt:quæ in aq̃ cõcipiꝛ:ut teſte Varrone ui
dit puer in aq̃ Mercurii effigiẽ:quæ cẽtũ quinq̃gin
ta uerſibus oẽm mithritici belli euẽtũ prænuncia
uit:& ſimilia:q̃ multa ſimiliter fuiſſe iam legimus
Necromantia eſt per mortuos diuinatio : νεκρον
eni.i.mortuoꝝ:& mãtia diuinatio:ut Ericto apud
Luca.li.vi.mortuũ ſuſcitans euentũ belli pharſalici
Sexto Pompeio pdixit.Vergꝫ & a nõnullis aliis plu
res ſubdunꝛ diuinationũ ſpecies:& chyromantia:
q̃ p manuũ inſpectationẽ diuina. Iuue.i ſaty. Cre·
do podiciciã.Frõteq; manuũq; pbebit Vati. Geo/
mãtia q̃ ex terræ cõcuſſionibus & aperitiõibus di
uinare cõſueuit:q̃ſi ſit terræ diuinatio.Haruſpicia
& ſacrificiis aĩaliũ & extis diuinat.Iuuena.in pſara
ſatyra: Armenius uel comagenus haruſpex Pecto
ra pulloꝝ rimatur & exta catelli.interdũ & pueri.
Et ut uult Donatus i cõmento phormi.haruſpex
cũ aſpiratinne ſcribiꝛ & a fari quæ inſpicit ſeu iſpe
xit diciꝛ:q̃ſi faruſpex.ita ut.f.digama in aſpiratiõe
fuerit conuerſum ſecundũ ea:quæ ſupra circa ho/
rũ cõmẽtarioꝝ initia demõſtrauimus:Arioli a ſa
criſiciis aræ ſupipoſitis diuinaꝛ ſatagebãt:unde &
nomẽ aſſũpſere:Sed p cæteris auguria & auſpicia
lege pmittẽte.imo & in publicis negociis iubẽte a
romanis obſeruabanꝛ:& augures illi dicebãꝛ:q ex
auiũ garritibus & uolaribus diuinabant : contra
quos acrianũ illud eſt:qđ refet Gellius li.xiiii.no/
ctiũ atticaꝝ: Nihil inqt credo auguribus:q aures
uerbis diuitãt alienas:ſuas ut auro locupletet do/
mos.ſed hoꝝ initiũ & progreſſũ uidebius i dictio
ne Tages Auſpitiũ uero diciꝛ uel a paſtu:uel ab in
ſpectiõe auiũ: Sed qa cõſul anteq̃ iret i expeditionẽ
capiebat auſpiciũ hic factũ eſt: ut dicãus auſpicato
ductũ:antequã principio q̃ a ſolo duce capiunꝛ.Et

hic auſpicari nõ mõ auſpiciũ capere:ſed & icipere
diciꝛ.Nec in bonã tantũ partẽ:ueꝝ in malã quoq;
ut apud Pliniũ nepotẽ: At hõ iſœliciter natus ma/
nibus pedibuſq; deuinctus aĩal cæteris iperaturũ:
ab auſpiciis uita auſpicaꝛ:ſed plærũq; i bonũ acci/
piꝛ:ut apud Terẽ.Haud auſpicato me huc attuli.i.
nõ fœliciter:q̃ſi auſpiciis repugnãtibus.Quod me
lius Quinti.ipſe declarauit i declamatiõibus cũ de
Achille ut opior locutus:q ad mortẽ:q̃ dii futurã
denũciauerãt cupiditate ulciſcẽdi Patrocli ruebat:
ſic ait:Eant nũc antiq̃rũ cõditores fabulaꝝ poetæ:
& ſe ad exhortãdũ amicitiæ fidẽ magna q̃dã cõpo
ſuiſſe carminibus putẽt:ſi dixerit aliquos p maria
terraſq; aſperiorẽ fortunã amicoꝝ ſecutos:aut pri
cipẽ Græciæ uirũ eã ultionẽ iterfecti amici i auſpi/
cata bella geſſiſſe:& alibi li.ix.de iſtitutione orato
ria:Itaq; ut apud nos Homerus ſic apud illos Vir/
gilius auſpicatiſſimũ dederit exordiũ.Dicebaꝛ etiã
auſpex:q perat celebrãdis nuptiis:qa auſpiciũ p nu
ptiis capere ſolebãt Iuue.i ſat.Oibus i terris:Veni/
et cũ ſignatoribus auſpex:& adhibeaꝛ hic p parte
mariti: ut pnuba q̃ peſt & ipſa nuptiis celbrãdis
p uxore:ut uidebimus i dictione paranymphus:
Aliq̃do ẽt auſpex magis pprie accipiꝛ p eo: q dux
ẽ miliciæ:ut apud Horatiũ li.i.carminũ.Nil deſpe
rãdũ teucro duce:& auſpice teucro . Præter hos ãt
& alii ſunt peiores malefici:ut ſpecularis q i ſpecu·
lis & terſis corporibus uti ſunt enſes pelues & ſimi
lia:futura ſe poſſe pdicere pdicãt.Phytonici ſimili
ter & dicunꝛ: quos Phytonibus.i.Apollinis ſpiri/
tus replet.& loquẽdo futura pnunciãt.Præſtigia/
tores cũ.t.exili ſequẽte.y.græco ſcribiꝛ:& a ſtyge:
i q̃ ſunt tenebræ cõponiꝛ.hi.n.hũanis ſenſibus te
nebras & fantaſmata icuciũt . Geneathliaci ſunt q
ex die natiuitatis fortunã hoĩs ac ſucceſſũ ẽt i ſin/
gulis actibus pnũciare ſe poſſe iactãt.Iu.i pſara ſat.
Si prurit frictus ocelli:Angulus iſpecta geneſi col/
lyria poſcit.His ſimiles ſũt q mathemati uocitãꝛ:
quos teſte Gel. gẽtilicio uocabulo chaldæos diceꝛ
oportebat . Et ut Iuue.ait : Nemo mathematicus
geniũ idemnatus habebit:Ex iſtis hi ſunt:q aſtro/
logi noĩant: nõ ſolũ ex aſtroꝝ naturali curſu futu
ra a pcedẽtes:ſed & minuta q̃q; ex aſtris ſe poſſe p
dicere pmittũt:ut conſilia ipſa hoĩum:arbitria &
uarias uoluntates:appetitiõeſq; & declinationes &
fortuitos repẽtinoſq; i leuiſſimis rebus aĩoꝝ im/
petus receſſuſq; moueri:agitariq; deſup e cælo cre
dunt: Ita ut ex neceſſaria q̃dam ſydeꝝ errantiũ re/
ciprocatiõe:eiuſmodi talia cõtingere ptinaci frõte
aſſerãt.Et hi cæteris uaticinãtibus pſtare uidebãꝛ.
Vt Iuuenalis i eadẽ ſatyra:Sed maior erit fiducia
qcquid dixerit aſtrologus:credunt a fronte relatũ
ammonis.Sortilegi ſunt qui per ſortes futura pnũ
ciare ſe credunt.Prodigiatores qui ex prodigio fu
tura prænunciant.Sed teſte Seruio ſuper ſecundo
æneidos in longum tempus dirigit ſignificationẽ
Vnde explorant aliqui prodigium dici.quaſi pro/
cul elogium:Sed cum oĩa hæc:& ſimilia cum ex
ſapientiſſimis antiquis:tum ex chriſtiana religiõe
uana & deceptoria fuiſſe claruerit . Reliquum eſt
ut ab omnibus quoq; abiiciantur & abominẽtur
Maia cũ.i.latino ſcribitur:& apud græcos eſt diph

thõgo αι:ſed apud noſtros diuiditur:ut ĩ antecedẽ
tibus uidimus. Fuit Atlantis filia ex Pleione coniũ
ge & mater mercurii:quã ſolã pcæteris iouis pelli
cibus Iuno adamauit:ut uidimus in dictione mer
curius. Ab hac nõnulli antiq uoluerũt mẽſẽ maii
denominatũ:id maxie ex eo probantes: q illo mẽ
ſe mercatores oẽs maiæ pariter & mercurio ſacri-
ficabant. Sed ut rettulit Macrobius ĩ primo ſatur-
naliũ. Cornelius Labeo dixit eã maiã:cui mẽſe ma
iores diuina agit:terrã eſſe hoc adeptã nomẽ a ma
gnitudine:& ĩpam eãdẽ bonam deã eſſe ex ipſo oc
cultiore ritu ſacrorum:faunamq & opẽ & fatuã põ-
tificũ libris indicari. Bonã q oium nobis ad uictũ
bonorum cauſa eſt. Faunã q oi uſu animantiũ fauet:
Opem q ipſius auxilio uita cõſtet. Fatuã a fãdo q
infantes partu editi non prius uocẽ edunt: q̃ atti-
gerint terrã. Hæc apud græcos ut idẽ aſſeruit ma-
crobius θεοσ γυναικεια dicitur:quã Varro Fauni fi
liã tradidit adeo pudicã: ut extra γυναικωνιτην:
ideſt gignæciũ nunq̃ ſit egreſſa Nec nomẽ eius in
publico fuit auditũ:nec uirũ unq̃ uiderit.uel a ui-
ro uiſa ſit propter quod nec uir templum eius in-
greditur. Vnde Iuuenalis conqueſtus de turpidini
bus fœminarum ſui tẽporis inquit ĩ ſatyra. Credo
pudicitiã:Nota bonæ ſecreta deæ:& prius plures
uerſus oſtẽdit nõ licere uirilis ſexus figurã in tem
plo deſcribere:aut maſculum murem adeſſe.

Malachias cum.ch.aſpirato &.i.latino ſcribitur:no
men eſt uiri proprium.

Malagma cũ unico.l.&.g.ante.m.ſcribitur:id dr̃ cũ
res dura p admixtionẽ alterius rei ĩ mollẽ ẽ reda-
cta:& deriuat a αμαλακια.qđ ẽ mollicies:adde q
malua herba ẽ.Ideo ſic dicta q molliat aluum ut
ait Macer. Dixerũt maluam ueteres q moliat al-
uum. Vnde Iuue. Vtere lactucis & mollibus utere
maluis. Nam faciem durã Phœbe cacãtis habes.

Malea cũ unico.l.&.e.aſq diphthõgo ſcribit: nã li-
cet apud græcos ſit ει diphthõgus:tamẽ abiectio.i.
p ſolã.e. pductã a nobis ſcribit:atq eius pria corri
pit:ut Home.li.odyſſeæ.ix. περιγνα πτοντα μα
λειαν. Et ut ibidẽ oſtẽdit Hõerus pmõtoriũ ẽ La
coniæ:qđ teſte Seruio ſuper.v.æneí.p quinq̃ginta
miliaria ĩ mare ptendit:ubi unda adeo ſæua ẽ: q
pſequi nauigantes appareat:dicẽte Statio li.vii.the
baidos. Et raucæ circũ ſonat ira maleæ. Vir.li.v.io
nioq mari maleæq ſeq̃cibus undis.i. pſeq̃ntibus:
Aſſũpſitq nomẽ a Maleo argiuorum regeq ſup illo
ſumptuoſiſſimum etiam Apollini templum con-
ſtruxit:quod maleoticum dixit.

Maliea cũ unico.l.&.i.latino ſcribit urbs fuit iuxta
Theſſaliã:cuiꝰ ppli malicet:& mar maliacũ uocitat

Malimnus cum.i.latino &.m.ante.n.ſcribitur:po-
nitur a Theocrito Siliciæ mons.

Mandane abſq diphthongo ſcribit:fuit Aſtyagis fi
lia: quam teſte Herodoto li.hiſt.i. pater ĩſomniis
tãtũ mixiſſe uidit:ut oẽm eius ciuitatem repleret:
hæc Cãbiſæ perſæ nupſit:ex qua natus eſt Cyrus.

Mantia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur: eſt tamen
apud græcos ει diphthongus in penultima:& dici
tur a noſtris diuinario:& mãtis diuinus uel uates:
q̃ omnia ſimilia p.t.exile ſcribunt:ut Necromãtia
Chyromãtia:Pyromãtia: Hydromãtia & ſimilia.

Manto cum.t.exili ſcribitur:fuit Tireſiæ uatis the-
bani filia:q̃ poſt thebanorum clades ſeruitutẽ primo
ſud Creõte:poſtea ſub Theſeo: quio & poſt patris
interitũ ad diuerſa loca diffugiens: prĩo in Aſiam
uenit:in cuius littore lebedo & clari Apollinis fa-
nũ ſtruxit: deĩde italiã ueniẽs ſociis ſuis græcis mã
tuam oppidũ condidit. Sed cũ interim ex Tiberi-
no tuſco rege Ocnus ei natus eſſet:q & Bianor dei
de cognominatus fuit: & ad ipſum oppidũ tuſci
quoq & ueneti cõflurẽt:circũdedit Ocnus oppidũ
muris:& in aliã formã redægit. Quin a matre Mã
tuam appellauit:dicente Virgilio li.æneidos.x. Il-
le etiam patris agmen ciet ocnus ab oris Fatidicæ
mantus:& tuſci filius amnis.
Qui muros matriſq dedet tibi mantua nomen.
Verum cum manto diuina fuerit ab ea mãtiã.i.di
uinationem deduci quam plurimi putauerunt:&
teſte Priſciano in.vi.declinatur hæc Manto huius
mãtus. Inducit uerſũ Vir.iii.quẽ modo uidimus.

Mantua cum.t. exili ſcribitur:ciuitas eſt in Venetia
Galliæ ciſalpinæ: cõdita ab Ocno mãthus filio:ut
in præcedenti dictione uidimus.

Mantius cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur: fuit melãpi
filius ex iphianaſſa filia prœti. Ex qua teſte Home
ro li..xv.odyſſeæ duos filios genuit Poly.& Cletũ

Manichæi cum.i. latino &.ch.aſpirato atq.æ.diph
thongo in penultima ſcribitur: fuerunt hæretici
quidam qui ab auctore hæreſeos manichæo ſic
quoq cognominati fuerunt.

Mapalia cũ unico.p.& unico.l.&.i.latino ſcribit:uo
cabulũ eſt aphrorum. De quo Hieronimus ſup amos
agreſtes ingr caſas & furnorum ſimiles aphri appelãt
mapalia. Eadẽ & magalia eẽ dixit Ser. ſup.iii.æne.
ubi ait Vir. miraf molem Aeneas magalia quondã
Et eodẽ li. Vt primũ allatis tetigit magalia plãtis:
ubi magalia primã produxit. Sed mapalia primã
corripit: ut idem Et raris habitata mapalia tectis.

Marclylas cum.y.græco ſcribitur: fuit latro quidã
in ſylua dodonæa.

Maræa penultima cum.æ.diphthongo ſcribitur:ci
uitas fuit Aethiopiæ.

Mardonius cum.i.latino ſcribit: fuit teſte Herodo
to libro hiſtoriarum.vii. Gobriæ filius ex ſorore
Darii.qui primum Xerxem Darii filium ad bellũ
contra græcos incitauit.

Marathon cum.th.aſpirato ſcribit:fuit ciuitas atti-
cæ:diſtans ab Athenis paſſus circiter decẽ milia in
cuius cãpis Artaphernes & Dathis Darii perſarum
regis pfecti cũ centũ milibus peditũ & decẽ milibus
equitũ ab atheniẽſibus ſolũ decem milibus arma-
tis cõſilio & ĩduſtria Milciadis pfecti pfligati ſunt
& adeo pteriti:ut non caſtra:ſed naues patierĩt:uel
late deſcripſit Herodotus libro hiſtoria.vii. Quæ
omnia contingerunt teſte Cellio anno ducenteſio
& ſexageſimo poſt urbem conditam.

Marothron cum.th.aſpirato ſequẽte.r.ſcribitur:&
dicitur a noſtris fœniculum:ſed græco uocabulo
Plinius & alii nonnulli ſæpe utuntur.

Mariandyni ſecunda cum.i.latino:& penultima cũ
.y.græco ſcribit.populi ſunt teſte Herodoto libr.
hiſtoriarũ prĩo:iuxta põtũ:olĩ ſub tyrãnide Crœſi

Maris cũ.i.latino ſcribit:fluuius eſt teſte Herodoto

libro hiſt.quarto aga tryſoꝝ in iſtrum defluens.

Marſi cum.i.latino ſcribitur:populi ſunt ĩ Italia:nõ
multum ab urbe longinqui:de quibus Pli.li.vii.
&.xxiii.natura.hiſtoriæ ait: Gẽs marſoꝝ a Marſo
Circes filio ortũ habuit:ideoq; marſis ui quadã ge
nitali aſſerit datum eſſe:ut nõ ſolum ſerpentibus
ſint illæſi:ſed ſerpentum ipſi ſint domitores:& icã
tationibus:atq; herbarum ſuccis faciant miracula
medelarũ.Alii ſunt teſte Herodoto libro hiſtoria
q̃rto eodẽ nomine populi ſunt Scythiæ.q̃ ẽ i Aſia.

Marſya cum.y.græco ſcribitur.& apud nos termi/
natur in.a.quæ aqud græcos in as deſinit habetq;
accẽtum in prima:fuit uir quidam:qui cum mi/
neruæ ſonoram tibiam comperiſſet:& afflatã pul
chrum habere ſonum ſenſiſſet:cœpit inter nym/
phas pulſitare.Vnde ex ea iã arte ſuperbus effectus
teſte Ouidi.li.vi.faſtorum:Prouocat & phœbum
Phœbo ſuperante pependit.
Cæſa receſſerũt acute mẽbra ſua.Idem & latius li.
vii.metamor.enarrauit.Ob quod id inq̃t Iuue.ad
Ne uolam . Occurris frõte obducta ceu marſia ui
ctus:ſic ergo a Phœbo excoriatus & uictus:dicit̃ a
poetis cõuerſus in fluuiũ ſui nominis:qui teſte Li/
uio lib.yii.de bello macedonico a celenis Phrigiæ
ciuitate:nec procul a mæãdri fõtibus oritur . Qui
& i ipſũ mæandrũ cadit:dicẽte Lucano lib.iii. qua
celer & rectis deſcendẽs marſia ripis Errãtem Mæ
andron adit mixtũq; refert̃:& reliqua.Solinus ue
ro nõ a cælenis:ſed ab Apamia magis dicer̃ uidet̃.
Quã ſane diſſonantiã ſoluerat Plinius lib.vi.natu.
hiſtoriæ:cũ ait:Apamia q̃ prius Celene dicta ẽ.iux
ta hũc fluuiũ teſte Herod. circa finem libri quinti
ſuaꝝ hiſtoriaꝝ:Perſæ & cares grãde p̃liũ inierunt

Marmaridæ cũ.i.latino ſcribit̃:populi ſũt aphroꝝ
teſte Pli.lib.y.natura.hiſtoriæ & Aegypto conter
mini.qui & uſq; ad maiores ſyrtes protenduntur.

Martyr cũ.t.exili &.y.græco ſcribit̃:& nõnunq̃ mo
re græco cũ.s.ĩ fine terminamus:dicit̃ a nr̃is teſtis

Martha cũ.th.aſpirato a græcis ſcribitur:nomeneſt
hebreæ fœmine proprium.

Marpiſſa cum.i. latino & duplici.ſ.ſcribit̃: fuit teſte
Hõe.li.ix.ili. filia Eueĩ & ſpecioſa iter paucas nym
pha:uxorq; idæ oium illius ſæculi uiroꝝ formoſiſ
ſimi:fuitq; mater Cleopatræ pulcherrimæ fœmi
næ & amãtiſſimæ uxoris Meleagri.Et ut ſubdit:
idem Home.cũ eadẽ raperet̃ ab apolline eius uir
idas arcu ſagittiſq; ſumptis Apollinẽ inuadere nõ
dubitauit.Quã poſtq̃ rapta:eſt parẽtes Halcyonẽ
cognominauerũt:quod mater eam domi deflebat
ſortita luctuoſum ac flebile Halcionis fatum.

Marpeſia cũ.e.abſq; diphthõgo & unico.ſ.atq;.i.la/
tino ſcribit̃:mons eſt teſte Seruio ſup.vi.æneĩ. in ĩ
ſula Paro:de quo Vir. Quam ſi dura ſilex:aut ſtet
marpeſia cautes.

Maſaniſſa prima cũ.a.ſecũda ſimiliter cũ.a.poſt uni
cũ.s.penultima cũ.i.latino ſubſeq̃nte duplici.s.ſcri
bit̃:nõ.n.primũ. s.aliquo pacto duplicari potuit:
ut ignari quidã ſyllabarũ uoluerũt:cũ eius prima
a. poetis breuis ponat̃ . Oui.lib. vi. faſtorum:Po/
ſtera lux melior ſuperat maſaniſſa Syphacẽ.Et ce/
cidit telis Haſdrubal ipſe ſuis:Ad uero ex noſtris
cõſuere q̃dã ſecũdũ.a.i.e.cõmutare:ac dicere Maſe
niſſam.Nõnulli uero i.i.ſed melius eſt more græ
co p.a.quãq̃ barbaꝝ ſit uocabulum.Fuit Galæ nu
midaꝝ regis filius:cui ſuccedẽs ĩ regno.primo ro/
mãis capitalis hoſtis fuit:Deinde amiciſſimus effe
ctus uſq; ĩ finem pſeuerauit.De quo oĩa Liuius de
ſecundo bello punico:& maxime libro.vii.

Maſſagetæ cũ duplicato.ſ.&.t.exili ſcribit̃: dicitur/
que ĩ ſingulari maſſagetes:ſunt teſte Pli.li.yii.nat:
hiſto.nobiles populi Scythiæ aſiaticæ . Hi cũ per
deſerta diſcurrunt:ſanguinem ſuoꝝ potant equo
rum:dicente Lucano in libro tertio.Longaq; ſar/
matici ſoluens ieiunia belli.

Maſſagetes quo fugit equo : uolucreſq; geloni . Et
Claudianus in rufinum. Et qui cornipedes in po/
cula uulnerat audax maſſagetes.De q̃bus late ſcri/
pſit Herodo.libro hiſtoriarum .iii.

Maſſilia cũ duplicato.ſ.atq;.i.latio utrobiq; & uni/
co.l.ſcribit̃.urbs ẽ ĩ ſinu galliæ trãſalpinæ ſeu teſte
Solio ĩ Narbonenſi ꝓuincia : a phocẽſibus quõdã
fugatis pſarũ aduentu q̃dragesſima quita olympia
de cõdita fuit.Iuſtius uero li.lxiii.inq̃t : Phocenſes
coacti exiguitate terræ:mare curioſius exercebant
piſcãdo mercãdo:plærũq; latrocinio maris:qđ il/
lis tẽporibus decus erat:uenientes in ſinũ gallicũ ad
hoſtiũ amnis rhodani:cuius loci amœnitate capti
reuerſi domũ ſollicitauere plures. Qui tãdẽ duce
Proto uenientes: maſſi liã cõdidit̃:ut idẽ late pſeq̃t̃.

Maſſylia cũ duplicato.ſ.atq; y.græco ſubſequẽte:&
penultima cũ unico.l.&.i.latio ſcribit̃ : nõnulli ue
ro illud.y.græcũ i.u.noſtrũ cõuertũt : & Maſſuliã
uocauerũt.Quod ſæpe fieri i ante habitis oſtendi
mus.Hæc teſte Seruio ſup.iiii.ænei. mediteranea
ẽ Berõicæ ciuitatis Libyæ:unde haud lõge ſũt hor
ti heſpidũ:& mõs Atlas:dicẽte Didõe apđ Vir.eo/
dẽ i li.Hic mihi maſſyliæ gẽtis mõſtrata ſacerdos:
Heſperidum templi cuſtos:epulaſq; draconi.
Quæ dabat:& ſacros ſeruabat i arbor̃ fœtus. Mar
tialis i.x.Nõ mea maſſylius ſeruat pomaria ſerpẽs
Ab hac teſte eodẽ Ser.ſup.vi.ænei.ppli dci ſũt maſ
ſylii.quos alio noie mauros dicius Li.uero li.viii.
de.ii.bel.puni.nõ mauros ſed mauris affines dixit.
Hos fuiſſe ualidiſſimos teſtat̃ Pli.li.v.natu.hi.ipſi
quoq; neq; ſellã.neq; fræna q̃rẽtes . Sed ſola uirga
cõrẽti ſuos uelocit̃ equos exagitãt:dicẽte Lu.li.iiii.
Et gens quæ nudo reſides maſſylia dorſo.
Ora leui flectit frænoꝝ neſcia uirga.Sed hanc gen
tem bellis fuiſſe extinctã: dixit Pli.p̃alegato libro.

Maſſulii cũ duplicato.ſ.ſequente.u.uocali: & unico
l.ſcribitur:populi ſunt:qui & maſſylii cum.y.græ
co ſcribuntur:ut in p̃cedenti dictione uidimus.

Maſtiche cũ.t.exili ſubſeq̃nte.i.latio:&.ch. aſpirato
ſcribit̃:genus ẽ gũmi:& teſte Pli.li.xii.natu.hiſto/
gemma ẽ.Laudatiſſima ãt chia:q̃ & candida eſt.

Mathematica ſcđa cũ.th.aſpirato & abſq; diphthõ
go:reliq̃ ſine aſpiratiõe ſcribũt̃ dici põt latie diſci/
plialis:ad diſciplinã.n.mathẽaticæ maxiæ ſpectãt:
ut geometria:arithmetrica:muſica:& aſtrologia:
ſed alia ẽ ſupſticioſa:de q̃ i dictione magus uidius.

Matuta abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur : ponitur
ab Homero pro aurora:unde teſte Priſciano ma/
tutinus deriuatur. A nonnullis uero græcis λευ/
κοτεα ideſt alba dea uocatur.

Matthæus cū duplici.t.& ſecūdo aſpirato ſubſeqn/
te.æ.piph.ſcribiť:nomen ē hæbreū:& uiri ꝓpriū.
Mauritania cū.t.exili &.i.latino ſcribiť:nomē eſt re
giōis cuiuſdā i aphrica:deductū a μαυρον qđ ē.ni
grū:eo ꝙ nigros colonos habeat. Eſtq; in ultimo
Aphricæ uerſus gaditanū fretū:& occidētale ocea
num gignitq; ſimias:dracones.ſtruchiones:& oli
plena elephantibus fuit:quos iā ſola India gignit.
Mauſolus prima cū.au.diphthongo:ſequēs cū uni/
co.s.&.o.uocali:ultima cū unico.l.&.u.uocali ſcri/
biť:ſic græci:ſic Cicerone:ſic Plinius:& Gellius ꝓ
proprio uiri nomie ſcribūt. At uero poetæ noſtri
cū pro monumento accipiunt:inter.s.&.o. iterpo
nere unum.e. conſueuerunt: & dicere mauſeolū
ut id Caroli mei arretini::Nūc caria ātiquo fuerit
ſpoliata ſepulchro Vel mauſeoli nobilis extat opus
Nā fuit eo noie dictus maritus Artemeſiæ Cariæ
rex:cui iā mortuo amātiſſima uxor nobile ſtruxit
ſepulchrū:& de mariti nomine mauſeolum uoca
uit:ut Martialis lib.x.epigrāmatū:Marmora par/
ua quidem:ſed non ceſſura uiator Mauſeoli ſaxis
pyramidūq; lege.quandoq; uero & pro ſepulchro
addiderunt nōnulli poetæ ante ſyllabā eiuſdictio/
nis ultimam in plurali alteꝝ.e.& dixerūt mauſeo
leā.ut idem Martialis libro epigrāmatum primo
Aere nec uacuo pēdentia mauſolea. Et Lucaus lib.
octauo. Pyramides claudant indignaq; mauſolea.
Sane id opus teſte Plinio libro.xxxvi. naturalis hi
ſtoriæ inter ſeptē miracula cōputatur. Quod ma/
ximi eius tpis ſculptores ſcopas:Bryas:Timothe/
us:& Leochares pariter cælauerūt:patetq; ab auſtro
& ſeptētrione ſexagenos ternos pedes:breuis a frō
tibus:toto circuitu pedes quadringentos: undecī
attollitur in altitudinē:uigintiquinq; cubitis cingi
tur colūnis triginta ſex:ab oriente cælauit Scopas:
a ſeptētrione Bryas:a meridie Timotheus:ab occa
ſu Leochares:& ut ſubdit.priuſq̃ id opus ꝑagerēt:
regina Archēiſia:quæ mariti memoriæ id opus ex/
trui iuſſerat obiit:non tñ ſculptores illi receſſerūt
niſi ab ſoluto:id gloriæ ipſoꝝ tēpoꝝ artiſq; monu
mentū indicātes:ſed ante mortē regina Artemiſia
teſte Gellio lib.x.noctiū atticaꝝ monumētū illud
diis manibus ſacris mauſoli dicauit:fecitq; agona
.i.certamen laudibus eius dicūdis:& ꝑmia poſuit
pecuniæ aliarūq; rerū bonaꝝ ampliſſima. Ad eas
laudes decertādas ueniſſe dicūtur uiri nobiles: ige
nio atq; lingua ꝑſtabili Theopōpus Theodoctus:
Naucrites. Sunt ēt qui Iſocratem ipſum cū his cer
taſſe memoriæ mādauerint:ſed eo certamine ui
ciſſe Theopompum iudicatū ē.Is fuit Iſocratis di/
ſcipulus & idē Gellius teſtať extat nūc quoq; Theo
docti tragœdia quæ inſcribitur mauſolus:in qua
eū magis q̃ i proſa placuiſſe iginius i exēplis refert
Mazeres cum.z.cōſonāte ſcribitur:fuit Cyri miles.
Mechanicus ſecunda cū.ch.aſpirato:ultima cū.c.exi
li ſcribitur:dicitur uilis artifex.
Meciſteus abſq; aſpiratione aliqua &.i.latino: atq;
eu.diphthongo in fine ſcribitur:fuit teſte Home.
li.xiii.ilia.filius Echii:& ex ſociis Aiacis thelamōii
Medea abſq; aliqua diphthongo a noſtris ſcribiť:li
cet in penultia apud græcos ſic.ei.diphthōgus: ſed
nos abiicientes.i.ſolum.e.productā retinemus: fuit
filia Oetæ regis colchoꝝ ex Hypſea cōiuge:quæ Ia
ſonē ſecuta:ab illo deinde ob Creuſam Creontis
corinthioꝝ regis filiā abdicata fuit:ex quo furiis
exagitata filios:quos ex iaſōe ſuſceperat interfecit
atq; Athenas aduolans Aegeo regi ānoſo nupſit:
quo filiū ſuo nomine Medū ſuſcæpit:ſed cū deīde
Theſeus Aegæi ex priori uxore filius a longa pe/
regrinatione rediſſet:uidens illū medea teſte Iuſti
no lib.xlii.magnæ uirtutis uirū:& medeū filiū iſā
tem eſſe:ac maritū ſenē ab Aegæo per diuortium
diſceſſit:& in Aſiā cum filio deīde perrexit:atq; ibi
urbē condens:ab eius nomine mediā dixit. A qua
tota deinde regio media dicta fuit: Hæc eadē a poe
tis nonnunq̃ dicta eſt phaſides:ut in dictione pha/
ſis uidebimus. A medea ēt medeides deriuať. Oui
di lib.ii.de arte amandi. Non faciēt ut uiuat amor
medeides herbæ.
Media cum.e.abſq; diphthongo ſcribiť: regio ē in
Aſia cōtermina Aſſyriæ & perſiæ: atq; mari hirca
no ſic quoq; cognominata a medo medeæ filio.
Medon cū.e.abſq; diphthōgo ſcribiť:fuit teſte Ho/
me.li.ii.ilia.filius nothus Oilei ex matre Rhena.
Medeſicaſtes abſq; aliqua aſpiratione uel diphthō
go ſcribiť:fuit teſte Home.filia notha Priami.
Mediſtuticus abſq; aliqua aſpiratiōe a græcis hiſto/
ricis tranſlatum comperi:nomen eſt magiſtratus
qui in campania ſummus habebatur.
Meduſa abſq; aliqua diphthongo: & cum unico.ſ.
ſcribitur:fuit filia Phorci ex Cetho coniuge. De q̃
plene uidebimus in dictione pegaſus.
Megæra prima cū.e.abſq; diphthōgo: ſecūda cū.æ.
diphthōgo ſcribiť:cum ꝓ furia poniť primāq; ſp
corripit:& ſecundā producit. Vir.li.xii.æneidos.
Dicuntur geminæ peſtes cognomine diræ.
Quas & tartaream mox intempeſta megæram.
Vno eodēq; tulit partu. Et alibi:Furiali a ſede me/
gæra. Claudianus ſimiliter de laudibus ſtiliconis ī
quit. Improba mox ſurgit triſti de ſede megæra.
Megara prima cū.e.abſq; diphthongo:ſequēs cū.g.
ſeqnte.a.ſcribiť:& primā ſp ꝓducit:ac ſecundā cor
ripit. Fuitq; filia Creōtis:dicēte Hōe.li.xi.odyſſeæ
και μεγαρην κρειοντοσ υπερθυμοιο θυγατρα
Eadē fuit uxor Herculis:quā inſaniēs interfecit:ut
idē Home.& Seneca in Hercule furēte oſtēderunt.
Megabyzus cū.v.græco ſeqnte.z.cōſonante ſcribiť
fuit nobilis pſaꝝ unus ex his:q cū Dario i magnū
cōiurauerunt:ut in dictiōe Darius uidimus. Et fu
it zophyri pater ut in ea dictiōe uidebimus: q zo/
phyrus filiū ſimiliter Megabizū habuit:q teſte He
ro.lib.hiſto.vii.unus fuit ex ducibus Xerxis.
Megacles cum.c.exili ſcribitur:fuit teſte Hero.li.hi
ſtoriarum.i.uir athenienſis.& filius Alcmeonis.
Megaleſia cū unico.l.&.i.latino ſcribiť:fuerūt ludi
magnæ matri deū facti. De qbus Liuius ī bello ma
cedonico inqt. M.Iunius Brutus ædē magnæ ma/
tris deū in palatio dedicauit:& ludos ob eā dedica
tionē factos megaleſia appellauit:& a mega.quod
eſt magnum deductum uocabulum eſt.
Meges cum.e.abſq; diphthōgo ſcribitur: fuit teſte
Home. Phylei filius:& unus ex græcorū ducibus.
Melan cū.e.abſq; diphthōgo & unico.l.ſcribiť: dici
tur apud nos nigrū:ſed nō niſi in cōpoſitione uti/

mur:ut melãcholia:melãcholicus dr̃: aut ſimile.

Melancholicus antepenultima cum.ch.aſpirato:ſe
quẽs cũ unico.l.&.i.latino:ultima cũ.c.exili ſcribi
tur:componiturq́; ex melan:quod ẽ nigrũ:& coli
cus:quod a chole quæ apud nos bilis deducit̃. Nã
ille eſt:qui nigram bilem habet. Et ut refert Cice/
ro libro tuſculanaꝝ primo. Ariſtoteles quidã ait i
genioſos melancholicos eſſe:ut ego me tardiorẽ
eſſe non moleſte feram.

Melãthius cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribit̃:nomen
ẽ uiri proprium. Et unus teſte Home. fuit uir tro/
ianus quem:Eurypylus in eo bello iteremit. Alius
teſte Theocrito fuit paſtor. Alius Quintilia. teſte
pictor fuit cura pingendi præcipuus.

Melãthia eodẽ modo ſcribit̃:fuit teſte Ariſtarcho
ſup.x.odyſſeæ Home.filia Deucaliõis ex Pyrrha.

Melas cũ unico.l.ſcribit̃:nomẽ ẽ nonnulloꝝ fluuio
rum. Nã unum eſſe in mygdonia oſtẽdere uidet̃:
Oui.cum ait lib. metamor.ii. Mygdõiuſq́; melas:
& rtænarius Eurotas Aliũ eẽ i minori Aſia &ſmir
nã circũeuntem Solinus in collectaneis dixit. Aliũ
nauigabilẽ eſſe i Cilicia:& ipſius terminũ dixit Pli
nius li.v.hoc ẽ Ciliciã a Pamphilia diuidẽs. Aliũ i
Thracia:ut ut i eodem lib.plinius idẽ cõfirmat.ali
um eſſe dixit Pli.lib.it.i Boecia:q a Parnaſo ꝓflu/
ens:mieruæ ſacer dicit̃ a poetis:q ripæ eius oliuis
ſint refertæ. De quo meminit Hero.li.hiſt.vii. Ali
um eſſe in Sicilia oſtẽdere uidet̃ Oui.li.faſtoꝝ.iiii.
cum de fluminibus:& locis ſiciliæ q̃ peragrauerat
Ceres loq̃ns inq̃t. Sacratũq́; melã paſcua læta boũ.

Melampus abſq́; aliq̃ diphthõgo:& cũ unico.l.ſcri/
bit̃:& declinatur i genitio huius malãpodis:ſicut
huius Oedipodis. Nam nomẽ compoſitum eſt ex
melã:quod ẽ nigrũ:& πουσ pes ob quod ultimæ
dictiõis declinationem ſequit̃. Fuit teſte Homero
lib.xv.odyſſeæ filius Amythaonis ex patria Argo
qui ait Mãte fuit egregius: iuxta quod Statios li.
thebaidos.iii.amythaone cretus iam ſenior:ſed
mẽte uitens phœboq́; melampus Aſſotiat:paſſus
dubium cui pronus apollo.

Oraq́; cirrhea ſatiaret largius uuda. At alii dicũt eũ
fuiſſe medicum illuſtrẽ & filias Prœti helleboro
ſanauiſſe. Quod tetigiſſe uidet̃ Virg.cũ dixit in.iii.
georgicoꝝ cũ de medicinis pro ſæua peſte loque/
retur. Nocent artes:ceſſere magiſtri Phylirides chi
ron amythaoniuſq́; melampus.

Meleager abſq́; aliqua diphthõgo & cũ unico.l.ſcri
bit̃:& habet accentũ in penultia:fuit Oenei regis
Calydoniæ & Alteæ filius. i natiuitate cuios iſert
Ouid.ꝑcas tres ab Altea iã labore partus ſoluta ui/
ſas circa ignẽ ſtamina nentes:& cũ flammis ligni
ſtipitẽ poſuiſſet dixere.oẽ nati erit æqoa cũ ſtipite
uita. Quod cũ audiſſet Altea illis deſcẽdẽtibus ſur
gens ſtipitẽ igni ſubtraxit:illũq́; ne cõburreret̃ dili
gẽter ſeruauit. Quid uero de eo poſt uerit ipe Oui
dius late deſcripſit matamorphoſeos in octauo.

Meliboeus cum unico.l.ſequente.i.latino:penultia
cum.œ.diphthongo ſcribit̃:pro paſtore ponitur
a poetis.& eſt quaſi curam boum gerat.

Meliboea cum eadẽ orthographia ſcribit̃:urbs fuit
littoralis magneſiæ propinqua Theſſaliæ:ut teſtis
eſt Hero.libro hiſtoriaꝝ.vi. Et fuit patria Philo/
ctetæ:dicente Lucano libro ſexto. Precioq́; nephã/
dæ lampados herculeis ſortis meliboea pharetris.

Melicerta cũ.i.latino & abſq́; aliqua aſpiratione ſcri
bit̃:fuit filius Leucotheæ:& Athamãtis regis the/
barum:cũ quo mater uidens furentẽ maritũ i ma
re ſe ꝑcipitem dedit. Et cũ apud nos terminetur i
a apud græcos deſinit.in.s.de quo Parthenius poe
ta græcus γλαυκωκοι ει λινωων μελικερτη.

Melciades cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte
Hero.li.hiſt.vi.uir athenienſis Cypſeli filius. Vel ut
ait Aemilius Probus Cimõis:q factus dux belli cõ
tra Dariũ Hyſtapſis filiũ mirãda cõtra illũ confe/
cit:ut uidius i dictione marathon. Habuitq́; duos
filios Cimonẽ & metiochũ. Tandẽ ob crimen pe/
culiatus in carcere defunctus eſt: ut omnia de illo
Aemilius probus breuiter collegit.

Melicratum com unico.l.&.i.latino abſq́; aſpira/
tione ſcribit̃:dicitur uinum coctum cũ melle. Nã
meli cum onico.l.apud græcos dicitur mel:& cra
tum potens uinom.

Melimella in primis habet ſimplum.l.i ultimis du
plicatũ:Et puto cannas illas eſſe:ex quibus iam ſa/
charum elicimus. Martialis in primo.

Dulcibus aut certant quæ melimella ſaois.

Meliſphyllum ſecũda cũ unico.l.&.i.latio:penultia
cũ.ph.aſpirato &.y.græco:atq́; cũ duplici.l.ſcribi/
tur:dicit̃ apod nos apiaſtrũ:hoc eſt μελιϑις.ideſt
apis:φυλλον foliũ. Nã herba ẽ:cuius folia ſapiunt
mel:uel quia ex illis apes q̃ facillime mel excudũt.
Itaq́; ſamelicis apibus cõuenire dixit Vir.li.ge.iiii.
cum ait. Trita meliſphylla:& cerithe ignobile gra
men:Plinius ſimiliter lib.xx.naturalis hiſto. Apia
ſtrũ.Iginius quidẽ meliſphyllum appellar. Sed in
cõſeſſa damnatione eſt uenenatum in Sardinia.

Meliloton cum.i.latino & ſimplo.l.utrobiq́; atq́;.t.
exili ſcribit̃:herba ẽ cũ flore:q̃ teſte Plinio li.xxi.na
turalis hiſtoriæ ſertulã cãpanã oocant a ſertis:q̃ex
illa fieri conſueuerant. Odor eius croco uicinus eſt
Et flos ipſa cãna placet maxime foliis breuiſſimis
& pinguiſſimis. Vnde Oui.quarto faſtorum.

Pars thyma:pars rores pars meliloton amant.

Meliſſus cũ.l.&.i.latino atq́; duplicato.ſ.ſcribit̃:fuit
rex cretenſis antiqſſimus:qui teſte Didimo in lib.
narrationis tyndaricæ.ut retulit Lactantius libro
inſtitutionũ primo:primus diis ſacrificauit. Habu
itq́; filias. Amaltheam.ſ.& meliſſam:q̃ Iouẽ pueꝝ
caprino lacte ac melle pauerũt. Vnde meliſſa apes
dicta fuit:& Amalthea capræ eiuſdem nomen ac/
cæpit. Fuit meliſſus alius philoſophus ex ſamo in
ſula ithagenis filius ab Ariſtotele ſæpiſſime nomi
natus:fuitq́; Parmenidis auditor deide præfectus
claſſis electus:magna dedit uirtutis documenta.

Melita cum unico.l.&.i.latino atq́;.t.exili ſcribit̃.in
ſula ẽ in ſiculo mari:haud lõge a ſicilia:piculoſo ta
mẽ diſiũcta mari:ut atteſtat̃ Pli.li.iii.natu.hiſt. &
Cicero li.vi.uerrinaꝝ. In hac ẽt fuit oppidũ eiuſdẽ
nois:a quo nõ lõge i ꝓmõtorio fanũ Iunonis erat:
a cunctis ſumma cum reuerentia celebratum.

Melodia ſecundũ rectam traductionẽ deberet ſcri/
bi in ſecũda cũ.œ.diphthõgo:ac dici melœdia. Nã
cõponitur ex meli:& ωδια cuius prima apud nos
in.œ.dipthõgo transfertur.ut ſupra uidimus. Sed

ut ſeruetur ſonus græcus abiicitur.e.& ſolū.o.retinetur:ſignificatq; dulcem ſonum.

Meloboſis cum unico.l.&.i. latino ſcribitur:fuit teſte Heſiodo nympha oceani & Tethyos filia.

Melpomene cum.p.non aſpirato ſcribitur:fuit una muſarum:ut uidebimus in dictione muſæ.

Memnō cū.m.ante.n.in eadem ſyllaba ſcribiť: fuit teſte Homero Tithoni filii Laomedontis troiani regis filius. De quo Diodorus ſiculus lib..iii.hiſtoriaꝝ:ſcribit Theautāo ī aſia regnāre:q uigeſimus a Nino atq; Semiramide deſcēdit Agomēnō aduerſus Troiā:cū græcis bellū mouit:cū iā aſſyrii āplius mille annis aſiæ impaſſent. Priamus uero bello oppreſſus ab rege Theutamo pſidiū ut poetæ aſſyriis ſubditus p legatos poſtulauit. Ille.x. milia æthiopū: totidēq; ſuſianos cū ducētis curribus duce mēnone ad Troiā miſit. Erat tūc quoq; Tithōus illius pater pfectus pſaꝝ accæptus maxie regi.mēnō uero ætate florens ac ai corporiſq; pſtans uiribus: ea maxie tēpeſtate uigebat. Aedificaſſe eū ferunt i ſuſis loco excelſiori regina:q̄ uſq; ad perſaꝝ imperiū pmāſit:memnonia ab illo denoiata. Strauit & uiā leopheram in ea regione:q̄ adhuc memnonia uocať. Hic cū apud Troiā multos græcos in bello occidiſſet:tandē a theſſalis p inſidias interficiť:cuius corpus ab æthiopibus ereptū fuit:& creatū: ac illius oſſa ad Tithonū patrē delata Plato uero li.iii. de legibus dixit Troiā nō aſſyriis ſubiectā: ſed illorū poiētia fræta. Ait enim: Nemo profecto ambiget:troianoꝝ exemplo cōmonitus:q aſſyrioꝝ potētia: fræti:quæ a Nino traxit originem: bellū i ſe ipſos concitarunt. Erat.n. adhuc pricipatus nō cōtemnēda potentia. Et ſubdit: Aſſyriorum eni pricipatus particula quædam Troiæ potentia fuit.

Memphis cum.i.latino ſcribitur.fuit urbs in ægypto:quā teſte Diodoro ſiculo lib.hiſto.ii.Ogelous rex ægypti condidit ambitus ſtadioꝝ cētū & quinquagita:urbem oium ægypti præclariſſimam opportuniori totius eius oræ loco ubi nilus i plures ſciſſus ptes efficit formā deltæ:quo fit ut tanq̄ i nili clauſtro poſita aditū præbeat:prohibeatq; ad ſuperiora loca nauigantibus:& ad cohibēdam aquarū inundationem uerſus notum aggeres ingētes oppoſuit. Et a partibꝫ cæteris undiq; effoſſus ē lacus ingens:ac profundus:qui urbem efficit munitiſſimam. Vnde & poſteri reges fere oēs relictis Thebis:& regiam habitationem in ea ædificarint. Refertq; etiam idē auctor quoſdā dixiſſe denomiatā memphim a cōditoris filiamq; referemus opinionem in dictione Oſiris.

Menalippe cū unico.l.&.i.latino atq; duplicato.p. ſcribiť.fuit Antiopes amazonū regiæ ſoror. Hæc ab Hercule capta fuit in bello:qđ cōtra amazones geſſit:quā cum ſorori reſtitueret:accæpit i pcium regiæ arma & baltheum. Nā hæc quoq; ex eo bello reportare fuerat iuſſus ab Ariſteo. De illa ēt Iuuena. meminit in ſatyra:q̄ incipit Stemmata quid faciunt:cum ait: Tu perſonam menalippes.

Mendēſiū cū.i.latino ſcribitur:unū ē ex nili hoſtiis.

Menechæus penultima cū.ch.aſpirato:&.æ.diphthōgo ſcribitur: De uiro hoc meminit etiam Cicero circa finem libri primi tuſculanarum:qui oraculo edito:largitus eſt patriæ ſuum ſanguinem.

Menedemus abſq; aliqua diphthongo ſcribiť: fuit eretrihenſis philoſophus: Phædōis cuiſdā uiri nobilis filius ſed pauperis architecti. Alii ſutorem tabernaculoꝝ aiunt fuiſſe:& utrāq; artem menedemū didiciſſe cōcedēs deide ad Platonē militiā deſeruit. Fuitq; honeſtate & grauitate celebris:& pcipuæ auctoritatis in obiurgango. Fuit magnanimus & plene liberalis. Corporis i eo ſene:ut i iuuene ſtatus fuit:athletæ inſtar firmus & ualidus atq; aduſtus. Amabat inter poetas Aratū & Lycophronem tragicum. maxime ſtudebat Homero: deide lyricis: deinde Sophocli. Atq; Achæo ſecundas partes inter tragicos dabat: Aeſchylo primas. magiſtros Platonē & Xenocratē pariter aſpernabať. Stilponem admirabať ſolū infinitāq; orationis copiā fundebat. Prius habitus ludibrio ab oibus: poſtea in tāta fuit oium admiratōe:ut ei gubernacula ciuitatis traderent. Et cū ob calumniā ad Antigonū proficiſceretur:nec induci poſſet:ut patriam eriperet ſepiē dies cibo abſtiuiſſe ferūt:& ſic.lxxiiii. ſuæ ætatis anno animā exhalaſſe. Alius fuit menedēus ſimiliter philoſophus Caloti iampſacent diſcipulus. Hic teſte Hippoboto eo uenerat:ut ſūpto habitu furiæ circūiret dicens:ueniſſe ſe ex inferno ſpeculatorem peccātiū:ut iterato deſcēdēs omnia dæmōibus renūciaret:q̄ uidiſſet. Veſtis hæc erat pulla tunica tallaris aſtricta pūiceo baltheo: pilleus arcadicus capiti ipoſtus:habēs itexta elemēta.xii.cothurni tragici: plixa barba:uirga i manu fraxinea.

Mēippus cū.i.latio & duplicato.p.ſcribiť:fuit philoſophus cynicus genere phænix:& ut ſcripſit Achaicus i æthicis cōditione ſeruus:cuius dominus teſte Diocle fuit Bathus qdā ponticus: & ut rettulit Hermippus fuit diurnus fœnerator: & uocatus Hemerodaniſtes:tandē iſidias paſſus: oia q̄ hēbat amiſit:ex q̄ re ſe ſuſpēdit. Fuere ſex menippi. Prius q de lydiis ſcripſit: Xāthūq; breuiauit: Scđs hic ipē. Tertius ſtratonitus ſophiſta. Quartus ſculptor. Quintus & ſextus pictores: quoꝝ mēinit Apollo.

Menalcas abſq; diphthongo & cum.c.exili ſcribitur:nomen ponitur a poetis paſtoris proprium.

Meneſthius cum.th.aſpirato:&.i.latino in penultima ſcribitur fuit teſte Homero in initio li.vi.iliados ex arna urbe Arithoi & Philomeduſæ filius: quem Paris in bello occidit.

Meneſtheus cū.e.poſt.th.aſpiratū.fuit Petei filius: & Diomedis auriga. Alius fuit Athēarū dux Theſei & Phædræ filius ac frater Demophōtis. At uero cū ſcribitur.n.in mediate poſt.m.uidelicet meneſtheus:fuit uir troianus: ut i ea dictōe uidebius.

Meneſtho cū.th.aſpirato ſcribiť:una ē ex nymphis q̄ teſte Heſio.i theogōia filia fuit Oceāi & Tethios

Menœtius ſecunda cum.œ.diphthongo:& penultima cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero lib.xi.iliados Actoris filius:& Patrocli pater a quo menœciades Patroclus a poetis noſtris ſæpe dictus eſt ut Ouidius in prima heroidum: ſiue menœciadem falſis cecidiſſe ſub armis.

Mētor cū.t.exili ſcribiť:fuit i uaſis cælādis mirus artifex:de quo Pli.li.xii.natu.hiſto.mētori ingt quotidie teſtimoniū phibet capitolius Iuppiter:& Dia

na Epheſia:qbus fuere conſecrata artis eius uaſa.
Quare ait Iuue.i ſaty.Stemata qd faciũt:Rare ſine
mẽrore mẽſæ:& Carolus nr̃ Arretius ad Ciriacũ.
Parthaſium tabulis uinces:uinceſq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis:mentoraq; in pateris.

Menãder cũ.e.abſq; diph.ſcribiť:& nõnũq̃ menan/
drus ẽt traduciť:atq; primã ſp corripit.Oui.de tri.
Fabula iucundi nulla eſt ſine amor menandri.
Et ſolet hic pueris uirginibuſq; legi.Nam fuit hic
poeta cõicus:& Theophraſtri diſcipulus:atq; ab eo
teſte pamphila.xxii.cõmentariorum li.inſtitutus.
Qui uel unus:ut ait hæc uerba Quĩtilianus de inſti
tutione oratoria li.viii.meo quidem iudicio diligẽ
ter lectus ad cũcta quæ præcipimus efficienda ſuf/
ficiat:ita omnem uitæ imaginem expreſſit:tanta ĩ
eo inueniendi copia:eloquendi facultas.Ita eſt om
nibus rebus perſonis affectibus accõmodatus.hæc
ille.Ob quæ putauerat illum Ouidius ꝑpetuo du/
raturum:cum de illo li.de ſine titulo dixerat:Dũ
falax ſeruus:durus pater:improba lena.
Vixerit:& meretrix blãda menãdrus erit.Hunc &
apoſtulus Pau. ſe legiſſe ĩdicat:cũ ad corĩthios ſcri
bẽs iqt.Vt ait unus ex ueſtris:Corũpũt bonos mo
res cõfabulatiões peſſimæ:q uerſiculus ẽ menãdri

Menyllus cum.y.græco & duplici.l.ſcribitur:fuit
quidam anthenienſis:

Mentha cum.th.aſpirato ſcribitur:& uocabulum ẽ
græcum herbæ nobis notiſſimæ.Dæ qua Pli.lib.
xix.naturalis hiſtoriæ:menthe inquit nomen ſua
uitas odoris apud græcos mutauit:cũ alioqui mẽ
ta uocaretur.Vnde ueteres noſtri declinauerant.

Meonia cũ.e.abſq; diph.&.i.latino ſcribiť:regio ẽ ĩ
minori aſia:q̃ deinde lydia a Lydo fratre Tyrrheni
cognominata fuit:ut in ea dictione uidimus.Et a
meonia meonis patronymicũ fœmininũ deduciť
ut Oui.li.ii.de ſine titulo.meonis aſſyriũ fœmia ti
xit ebur:& meonides maſculinũ:ut idem lib.iii.
Aſpice meonidem:a quo ceu fonte perenni
Vatũ pieriis ora rigauit aquis.

Mephitis cum.i.latino utrobiq;:&.i.exili ſcribitur.
Nam teſte Priſciano li.vii.mephitis quoq; qđ ꝓ/
prium eſt a græco μεφιτις ut quibuſdam uidetur
mutatione.ſ.in.ph.tranſlatum:rationabiliter i.in.
facit accuſatiuũ.Et proprie teſte Seruio ſuper.vii.
æneidos eſt terræ putor:qui de aquis naſcitur ſul
phuratis:& ẽ ĩ nẽoribus grauior ex dẽſitate ſylua/
rũ Vnde ait Vir.Lucoſq; ſub alta Cõſulit albunea
nemorum.quæ maxima ſacro Fõte ſonat ſeuáq;
exhalat opaca nephiti:Et ob hoc iunonem eam
eſſe quidam uolunt:quam aerem eſſe cõſtat:ex cu
ius corruptiõe putor naſcitur:ita ut dea ſit odoris
grauiſſimi.Alii mephiti deum eſſe uolunt leuco/
theæ connexum ſicut Veneri Adonis.

Menones cũ.i.latino ſcribiť:fuit teſte Homero li.x.
ili.moli filius:& li.ii.dixerat fuiſſe aurigã idome/
nei & cũ eo duce nauiũ:q̃ uenerant ad Troiã:ipſi
Marti ut ait martis arbitrio cõparãdũ.Hẽtq; accẽ/
tum in ante penultima:De quo Horatius ĩ primo
carmium ad Agrippam memor fuit his uerſibus
Quis mater tunica tectum adamantina.
Digne ſcripſerit:aut puluere troico.
Nigrum merionem:aut ope palladis.
Tydidem ſuperis parem:

Mercurius cũ.c.exili ſcribiť:Nec dicto græca ẽ:ſed
latina a mercibus ut qdã aſſerũt deducta.Nã græ/
ce hermes diciť:ut ĩ ea dictione uidius.Fuit iouis
filius ex Maia Atlãtis filia:quã iuno ꝓ oĩbus pellicĩ
bus adamauit:ita ut illũ mox natũ teſte martiano
Capella ſuis uberibus allactauerit:ſicq; diuio lacte
ꝑfuſus licet ex mortali fœmia natus:ĩmortalis nĩ
effectus ẽ dictuſq; deus facundiæ:mercatoꝝ:pale/
ſtræ furũ nũtiuſq;& ĩterꝑs deoꝝ.Eũdẽ dicũt ex ſo
rore Venere Hermaphroditũ.Exq; Lycaõe Dæda
liõis filia Autholiũ genũiſſe idẽ ꝓcibus Iunõis Mar
tẽ e duris carceribus liberauit:ut uidius ĩ dictione
Alœus.Ipſe idẽ argũ ĩteremit.Prometheũ ĩ cauca/
ſo religauit:& mille alia:q̃ de illo poetæ cõfingũt.
Ipſe lyrã ſeptichrodẽ cõpit.Illi dať uirga caducea:
& tallaria allata ſibinnectit:dicẽte Vir.i.iiii.æneĩ.
Primum pedibus tallaria nectit
Aurea:quæ ſublimen altis ſiue æquora ſupra:
Seu terram rapido pariter cum flamine portant.
Tunc uirgam capit has animas ille euocat orcho.
Pallentes:alias ſub tartara triſtia mittit.
Dat ſũmos:adimitq;:& lumina morte reſignat.
Illa fretus agit uentos:& turbida tranat Nubila:
Addit etiam his Statius galerũ cum ait:
Obnubitq; comas:& temperat aſtra galæro:
De quo Horatius ĩ p̃rio carminũ hymnũ ſcripſit
Mercurii facunde nepos atlantis:
Qui feros cultus hominum recentum:
Voce formaſti catus:& decoræ:
More paleſtræ.
Te canam magni iouis:& deorum.
Nuntium:curuæq; lyræ patentem.
Cillidum quicquid placuit iocoſo.
Condere furto.& plura.

Meroe cũ.œ.diuiſis ſyllabis ſcribiť:eſt teſte Hero/
do.li.hi.ii.& Diodoro li.i.iſulæ cuiuſdã nili metro
polis:a q̃ & tota inſula nomen aſſumpſit:quã Cã/
byſes cõdidit:atq; a matre denomiauit.Et ut ſub
dit Diodo.inſulæ forma ſcuti eſt ꝑſimilis:atq; ma
gnitudie ſupat cæteras nili inſulas:pater.n.lõgitu
dine ſtadiis tribus milibus:latitudine mille ciuita
tes in ea ſũt plures ſed cæteris nobilior meroe ab
cuius uno latere libyã uerſos plurimi arenæ cumu
li:ab altero ad arabiã poſito ꝓcipitia montiũ iſulã
cigũt.Effodiunť ĩ ea auꝝ:argentũ:æs:feꝝ:ĩſup &
hebenũ fert.Lapidũq; multiplex genus diſtatq; a
ſyene teſte Pli.li.ii.natu.hi.qnq; milibus ſtadioꝝ:ĩ
q̃ bis ĩ anno abſomitur umbra reꝝ.Sole.ſ.tenente
xii.partẽ tauri:& quartã decimã leõis.Quare dice
bat Achoreus ad Cæſarem apud Luca.li.x.
Ambitur nigris meroe fœcunda colonis.
Læta comis hebeni:q̃ quãuis arbore multa
Frondeat æſtatem.nulla ſibi mitigat umbra:
Linea tã rectũ mũdi fert illa leonẽ.Cuius ĩncolis te
ſte Põpo.li.iii.dimidio ẽ ꝓlixior.uita q̃ nr̃a.Horũ
fœmiæ mãmas hñt grãdes:& æq̃les ĩfantibus.Vn
de Iuue.i ſaty.Exemplo quodcunq; malo inquit.
Quis tumidum gutur miratur in alpibus:& qs.
In meroe craſſo maiorem infante mamillam.

Meſena cum unico.ſ.ſcribitur:ciuitas ẽ teſte Plinio
libro tertio in ſicilia propinqua peloro monti:ſu/

itaq; teſte Floro libro ſecūdo cauſa primi belli punici. & inde meſani eius urbis ciues.

Meſpila cū.i.latio ſcribiꝰ: & uocabulum eſt græcū arboris nobis notiſſimæ.

Meſopotamia cū unico.ſ.atq; unico.p.&.t.exili ſcribiꝰ: regio ē ma oris aſiæ in medio euphratis & tigris. Vnde & nomen aſſumpſit: nā meſos græce latine mediū: & potamos fluuius. itaq; hēt tigrī ab oriente: & euphratē ab occidēte: a meridie uero babyloniā: & a ſeptentrione caucaſum.

Meſonyction cū unico.ſ.&y.græco: ſequētibus.ct. exilibꝰ: atq;.i.latio i pēultia ſcribiꝰ tpſ ē mediæ noctis: q̄ſi μεσο qđ eſt mediū & νυκτιων noctium.

Meſſalina cū duplici.ſ.& unico.l.atq;.i.latio ſcribiꝰ putāt qdā dictionē hāc originaliter eſſe græcā & a meſſala qđ cognomē fuit uiri a deuicta meſſana teſte caſſiodoro accæptū: & fuit fœmia romana filia Barbati meſſalæ cōſobrini Tiberii Clau. quinti imperatoris: quæ cū adoleſcētula eſſet ipſi Claud. ſeni nupta fuit: Eadē tātæ libidinis fuiſſe ferꝰ: ut innumeris adulteris ſe ſubmiſerit: & ſæpe mutata ueſte lupanaria celebrauerit. Qui teſte Pli.li.x.na. hiſt. & Sueto. in uita Claudii certauit cū ſcorto famoſo ad libidinis actus: ſeq; meretricē ſuperaſſe inter diē & noctē qnq; & uigiti concubitus affirmauit. Et iterrogata reſpōdit: potius labore feſſa: q̄ cōcubitu ſaciata. Quod Iuue. p plures uerſus lepidiſſime tetigit in ſaty. Credo pudicitiā: quos q uoluerit ibidem legere poterit: ubi tādē cōcludens inquit. Et quod potuit tamē ultima cellam clauſit adhuc ardens rigidæ tētigine uuluæ.

Et laſſata uiris nondum ſatiata receſſit.

Tādē teſte Cornelio Tacito li.xi. ſuaꝝ hiſto. meſſalia ita fuit libidinis ſtimulata furore i.C. Silium iuuētutis romanæ pulcherrimū genere nobilē: ingēio pſpicacē: q iuliā Syllanā nobilē fœminā eius matrimōio exturbauit: ut uacuo adulterio potireꝰ. Nec illa furtim: ſed multo comitatu ueniebat ad domū. eius greſſibꝰ adhærebat. largiebaꝰ opes cū honeribus ſublimabat: & cū iā illaꝝ facilitate adulteroꝝ i faſtidiū uerſa eēt: ne Silius eā adulteram ſpernareꝰ: nomē matrimonii cōcupiuit. Cū ergo claudius ſacrificii gr̄a hoſtiā iuiſſet: cūcta nuptiaꝝ ſolēnia celebrauit: duxitq; iſomnē noctē licētia cōiugali. Timebāt oēs pricipii narraꝰ patrata: reputātes hebentē Claudiū: & faſcinatiōibus uxoris deuictū Reminiſcebanꝰ multoꝝ necis iuſſu meſſalinæ factæ: tādem cū lōga mora eēt principis apđ hoſtiā. dixit narciſſus impatori. Veniā peto. matrimoniū Silii & meſſalinæ uidit populus & ſenatus Et ni ppere reuertaris: tenebit maritus urbē. Reuertiꝰ ergo priceps: moxq; adulterū iuſſit ad ſe uenire Cui & maſſalinæ cuſtodem dedit: traxiſſetq; Claudiū meſſalia i iudiciū ſuū ni i cædē eius Narciſſus pperaſſet: dicēdo cēturiōi & tribuno: q aderat impatorē iubere cædē: tribuni ergo ictu necata ē: dū cū mr̄e i horto eēt fuitq; corpus cōceſſum mr̄i. Quæ hoc i loco transferre uoluit: ut id Iuue. intelligi poſſet: quod ille in ſatyra: q̄ incipit Omnibus i terris. i hæc uerba explicauit. Sed caſto qđ forma nocet. Et ſubdit: Elige quid nā ſuadendū eē putes. cui nubere cæſaris uxor.

Deſtinat. optimus hic: & formoſiſſimus idem.

Gentis patriciæ. rapitur miſer extinguendus.

Meſſalinæ oculis: & reliqua: q̄ elegantiſſime pluribus uerſibus exequitur.

Meſſena cū duplici.ſ. ſequente.e. ſcribiꝰ: fuit ciuitas græcie ppinqua pylo: quam teſte Lactantio ſup quarto thebaidos amyſus amnis interfluit.

Meſthles cū.th. aſpirato ſeq̄nte.l. ſcribiꝰ: fuit teſte Home. lib.ii. ilia. unus ex his ducibus qui in auxilium troianorū aduentarunt.

Metapōtū abſq; aſpiratōe ſcribiꝰ: fuit italiæ oppidū i ſinu tarētio cōditū teſte Soli. a locrēſibꝰ. Et inde metapōtini populi: de qbus He. li. hi. iii. mēinit.

Methaplaſmus cū.t. exili ſcribiꝰ: dici pōt a noſtris transformatio. Nā cōponiꝰ ex meta: quod diciꝰ & plaſma figmentū: unde trāſlatio quædā eſt recti ſolitiq; ſermōis in alterā ſpeciē metri ornatus: uel neceſſitatis cā: cuius ſpecies ſunt q̄ plures: ut diuerſis in dictionibus apparebit.

Methaphora cū.t. exili &.ph. aſpirato ſcribiꝰ: dr̄ a Cice. & Qui. latie trāſlatio. Fitq; Qui. auct. li. viii. de iſtitu. ora. cū nomē aut uerbū ex eo loco: i quo ppriū ē trāſferaꝰ i eū i quo aut ppriū deeſt: aut ue dixi qa decētius ubi nihil hoꝝ pſtabit: qđ trāſferꝰ i ppriū erit. Et a cōparatiōe diſtat eo q illa cōparaꝰ rei q̄ uolumus exprimere. hæc p ipſa re diciꝰ. Nā cōparatio ē: cū dico feciſſe qđ hoiem ut leonē: trāſlatio cū dico de hoie leonē. Huius uis ois maxime quadruplex uidetur: cum in rebus animalibus aliud pro alio ponitur. Vt Liuius Scipionem a Catone allatrari ſolitum refert: inanima: aīa p aliis generis eiuſdē ſūmunꝰ: ut Virg. li. vi. Claſſiq; immittit habenas. Aut p rebꝰ aīalibꝰ i aīa ut ferro an fato metus argiuū occidit. Aut contra. ut Virgilius libro ſecūdo æneidos. Sedet inſcius alto Accipiens ſonitum ſaxi de uertice paſtor. Quid q ex his teſte Quintiliano oritur mira ſublimitas: Quæ audaciæ proxima periculo tranſlationis attollitur. Com rebus ſenſu carentibus actū quendam & animos damus. Qualis eſt id Virgilii in. viii. Pontē indignatus araxes. Et illa Ciceronis p ligario. Quid eni tuus ille Tubero diſtrictus in acie pharſalica gladius agebat: cuius latus ille mucro petebat. Qui ſēſus erat armoꝝ tuorū. Duplicatur interim hæc uirtus apud Virgiliū. cū ait i. vii. Ferrūq; armare ueneno. Nā & uenenū armare: & ferrū amari: trāſlatio eſt.

Metallū cū.t. exili & duplicato.l. ſcribiꝰ: dici poteſt apud nos perſcrutatū. Nā a μεταλλω uerbo græco quod apud nos perſcrutor dici pōt: certiſſime deriuatur: Vnde dicebat Iuppiter apud Homerū μητε συ ταυτα εκαστα διειρεο μητε μεταλλα. Ad quē Iuno reſpōdēs ait: και λιην σε παρος γ' ουτ' ειρομαι ουτε μεταλλω.

Metis cū.t. exili &.i. latio ſcribiꝰ: fuit teſte Heſi. theogōia nympha q̄dā una ex filiis Oceāi & tethyos

Methymna penultia cū.th. aſpirato ſequēte.y. græco: ultima cū.m. ante.n. ſcribiꝰ. Ciuitas ē in leſbo optimū uinū bibens. Ouidi. i primo de arte. Gargara quot ſegetes. quot habet methymnia racemos: & inde: mehtymnæus cū.æ. diphthōgo i penultia deduciꝰ. Vir. i ſecundo geor. Nā eadem ar

bõribꝫ pẽdet uidemia noſtris. Quã metymnæo
carpit de palmite leſbos. Oui. ĩ. decimoptio meta
mor. Et metymnæi potiunſ littore leſbi.

Metatheſis ſecũda cũ. th. aſpirato & ultia cũ. i. latio
ſcribiſ dr̃ ad uerbũ tráſpoſitio. ná meta trás: & ϑε/
σιο poſitio. Fitq; apud poetas cũ unica lr̃a neceſſi
tatis cã ex uno dictiõis loco ĩ aliũ tráſpõſ. Vir. ĩ. x.
At tibi tymbre caput euádrius abſtulit ẽſis. Nã di
xit teſte Ser. thymbre pro tymber. Apd̃ oratores
uero fieri diciſ cum animos iudicum in res præ/
teritas transſert.

Metamorphoſis cũ. t. exili & ph. aſpirato ſcribiſ: dr̃
a noſtris transſormatum. Nam compoſitum eſt
nomen ex meta quod eſt trans: & morphoſis mu
tatio. Vnde & nobile illud opus Ouidii ĩ ſcribitur
metamorphoſeon. i. de tráſſormationibus.

Methona cum. th. aſpirato ſcribitur. Vrbs eſt litto/
ra in peloponneſo.

Metalepſis cũ. t. exili & p. añ. ſ. ſeq̃nte. i. latio ſcribiſ:
figura ẽ q̃ teſte Qui. li. ñi. de iſtitutõe oratoria nos
uarie tráſlatiuã: tráſumptiuã tráſpoſitiuã uocáus.
Nã ex meta: & ληψις: q̃ ẽ acceptio cõpõiſ. Fitq; cũ
aliqua dictio aliud a ſua ꝓpria ſignificatiõe ex his:
q̃ p̃ceſſerũt dẽotat. Vir. ĩ Tityro. Poſt aliquot mea
regna oidẽs mirabor ariſtas: hoc eſt ſegetes. & ſic
æſtates: & ob id annos.

Methodus cũ. th. aſpirato ſcribiſ: ut in antehabitis
uidios: dicit apud nos oiam: q̃ pro ratione ſumi/
tur Vir. in. i. georgico. ignariſq; uiæ mecum miſe/
ratos agreſtes.

Metonymia ſecũda cũ. t. exili: ſeq̃ns cũ. y. græco pe/
nultima cũ. i. latino ſcribitur: diciſ a Cicerone de/
nominatio ot Bacchus pro uino: Ceres ꝓ pane.
Terẽtius ĩ eunucho: Sine Cerere & Baccho friget
Venus. Et in andria: Fac periculũ ideſt experientiã
qoæ ex periculis grandis accipiſ. Ad idem. ĩ. Vir.
Iã ꝓximus ardet Vcalegon ideſt domus Vcalego
nis. Dicimus etiam per hanc figurã pigrũ frigus:
quia homines pigros facit pallidũ timorem: eo q̃
pallidos homines reddat.

Metiochus cũ. t. exili & i. latio: atq; ch. aſpirato ſcri/
biſ: fuit teſte Herodo. lib. hiſto. vi. filius Melciadis
athẽiẽſis nõ ex Hegeſiphyle filia Oloris regis thra
ciæ: ſed ex priore defuncta: cuius nomen nõ expli/
cat. Hero. Et ut pergit idem aoctor cũ hic a phœ
nicibus capereſ: & Dario pſarũ regi cõtra quẽ pa
ter bellũ agebat preſentareſ ĩ nollo prorſus læſus
fuit: ſed eum donauit Darius pulcherrimo pala/
tio multis poſſeſſiõibos & diuitiis qn & uxorem
Perſam illi dedit ex q̃ fœliciter liberos procreauit

Metrũ cũ. t. exili ſcribiſ: dr̃ a nr̃is mẽſura: q̃ qa uer/
ſus cõmẽſurãtur: græco ẽt uocabulo a nobis me/
tra dicunſ. Sũtq; eius genera multiplicia: de qbus
diuus Augu. in muſica abſolutiſſime pſecutus ẽ.

Metrodorus cũ. t. exili ſcribiſ iterp̃tari põt mẽſuræ
donũ: oel menſuratũ donum fuit athenienſis pi/
ctor: idẽq; philoſophus: & in utraq; ſcientia: teſte
Pli. lib. xxxv. natu. hiſto. magnæ aoctoritatis. Itaq;
cũ. L. Paulus deuicto perſe petiiſſet ab athenĩẽſibꝫ
uti ſibi q̃ probatiſſimũ philoſophum mitterent
ad erudiendos libros athẽienſes: Metrodoꝝ elege
rũt: profeſſi eundẽ ĩ utroq; deſiderio p̃ſtãtiſſimũ.

Quod ita paulus quoq; indicauit.

Metrocles cum. c. & t. exilibꝫ ſcribiſ: fuit philoſo/
phus maronites: frater hipparchiæ: auditor p̃rio
Theophraſti: deide Cratis thebãi leuiri ſui. Obiit
ſenex a ſeipſo ſuffocatus.

Metropolis abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribiſ: dici põt ad
uerbũ metricia ciuitas. Nam cõpõitur ex μητηρ:
quæ eſt mater & πολισ. ciuitas. Et ide metropo/
lites is dicitur. qui ei ciuitati ſacerdotio p̃eſt.

Myia pria cũ. y. græco & i. latio unã faciẽtibus diph
thongon ſcribiſ: diciſ a noſtris moſca. Quam ſa/
ne dictionẽ cũ aliis dictionibus compoſitã nos eo
modo ſemper tranſcribimus: ot cynomya. i. cani
na muſca quẽadmodũ ĩ ea dictõe oidius. Eſt itaq;
muſca aĩal ĩmũdiſſimũ: & ꝓſus ſine mẽoria. Et
ut teſtis ẽ Pli. li. xxi. na. hi. mõs qdã ẽ ĩ creta carma
noie nouẽ milia paſſuũ ãbitu: intra qd̃ ſpaciũ mu
ſcæ nõ reperiunſ: natũq; ibi mel nuſq̃ attingunt.

Mycale cũ. y. græco & c. exili atq; onico. l. ſcribiſ: fu
it teſte He. li. hi. i. ciuitas apd̃ Ioniã: obi ẽ pãoniũ:
ut ĩ ea dictõe uidebius. fuit ẽt cuiuſdã cõcubiæ no
mẽ. ut Ioue. ĩ ſar. Si te ꝓpoſiti. Sed tua nũc mycale.

Mycaleſſus cũ. y. græco & c. exili: atq; unico. l. & du
plicato. ſ. ſcribiſ: poio regionẽ fuiſſe Boetiæ: cũ di
cat Homerus. de Boetia tractans lacteq; diffuſam
mycaleſſum.

Mycenæ pria cũ. y. græco: & ſeq̃ns cum. c. exili & e.
abſq; diphthõgo ſcribiſ urbs fuit teſte Plinio lib.
iiii. na. hi. in achaia: hoc ẽ in argolica achaiæ regiũ
cula: ſic quoq; cognomiata teſte Porphyrio ĩ ſecũ
dom iliadis Homeri librũ a nympha laconica. Fu
itque agamẽnonis patria & regnũ dicẽte Virgilio.
Eruet ille argos: agamẽnoniaſq; mycenas. Poni/
tur a poetis etiam nõnũq̃ in ſingolari. ut Virgil. in
v. æneidos: Argolicoue mari dep̃henſus & urbe
& mycenæ: ut dixit Seruius declinari mycene my
cenes ſicut Agaue agaues. Vel latina declinatione
mycena mycenæ.

Myceriſus pria cũ. y. græco: ſeq̃ns cũ. c. exili: pẽultia
cũ. i. latio ſcribiſ: fuit teſte Her. filius cleopis regis
ægypti: poſt quẽ & ipſe in ægypto regnauit.

Micythus pria cũ. i. latio: ſeq̃ns cũ ypſilo: & cũ. c. exi
li ultia cũ. th. aſpirato ſcribiſ: fuit uerna anaxilei ꝓ
e oratoris regiorũ: & cã magnæ cladis tarẽtinorũ.

Mycone pria cũ. y. græco: ſeq̃ns cũ. c. exili ſcribiſ: in
ſola ẽ una ex cycladibus uicina delo: ita ut Apollo
ipſam delon per mare errãtẽ. ut dixit Vir. in ter/
tio Mycone gyaroq; reuinxit.

Microcoſmus cũ. i. latino: & abſq; alq̃ aſpiratione
ſcribiſ: dicitur minor mundus. Nã cõponitur ex
μικροσ: quod eſt paruus: & κοσμοσ mundus.

Micrologus eodẽ mõ ſcribiſ: & diciſ puus ſermos
uel ẽt pua ratio. Nã utrunq; logos deſignat.

Micropſychos penolria cũ. y. græco: & ultia cũ. ch.
aſpirato ſcribiſ: dicitur puſillanimus. Nã a ψυχη
quæ ẽ anima cõponitur.

Midas cũ. i. latino ſcribiſ & a nõnullis abſq; finali. ſ.
foit Gordiæ bubulci filius: & rex phrygũ: q cũcto
rũ pene regũ opes pecunie abũdãtia anteceſſit: de
quo Hero. ĩ li. hi. & Iuſti. li. epitomatum. xl. plura
ſcripſerũt. Qui & Oui. ſiliter li. xi. me. illius fabulã
elegãtiſſime ẽ ꝓſecutus: Ita ut cũ ultio iter Apolli

nẽ & marſyã decertãtes in canendo iudex cõſtitu/
tus eſſet:& ipſe ex hebeti ingenio ꝓ marſia ſentẽ/
tiã ferret: aſininis auriculis phœbo deturbatus ẽ:
ut tetigit ẽi in prima ſua ſatyra Perſius.

Mydon cũ .y.græco ſcribiť: fuit teſte Home.in.v.
iliados auriga Pylemenis ducis paphlagonũ: quẽ
Antilocus Neſtoris filius in bello troiano occidit.

Mygdonia prima cum.y.græco:ſeq̃ns cum.g.ante.
d.penultia cum.i.latio ſcribiť:regio ẽ macedoniæ
littoralis:icipiẽs ab Aenea ciuitate craſſeæ:q̃ teſte
Hero.in.vii. hiſtori. ab oriẽte eſt illi contermina:
& uſq; i thermopontum: ſeu thermicum ſinum
ut alii uocãt ꝓtendiť.In hac Niobe i ſaxum cõuer
ſa cõſpiciť:ut Oui.in.x.iiii.epiſtola heroidum.
Quæq; ſuperba parẽs ſaxo per corpus aborto.
Nũc quoq; mygdõia flebilis aſtat humo. Et Sap/
pho in epiſtola ad phaonẽ.Quæ mihi mygdonii
marmoris iſtar erãt:iuxta hãc ẽ iſula mygdo:de q̃
meminit Iuue.in.iii.ſaty.cum dixit.Aſt hic myg/
done relicta.

Mygdonus eodẽ mõ uti ſup/or ſcribiť: fuit frater
Ottei:ac teſte Porphyrio ſup.iii.ilia.Home.li.am
bo fratres Hecubæ uxoris regis Priami:& ciſſei fi
lii:ambo reges i thracia: & patrueles Polymeſto/
ris & a Mygdono eius filius Chorebus mygdoni
des.Nã teſte Seruio patronymicũ ẽ quia ſi gentis
eſſet mygdonius diceretť: nã ut ait nullũ gẽtis pa/
tronymicũ indes.exit.

Miletus cũ.i.latino & unico.l.atq;.t.exili ſcribiť: fu
it teſte Pli.li.v.na.hi.urbs i ionia atq; eius regiõis
caput.in qua teſte Seruio ſup.iii. georgicorũ Vir.
lana optime tingebať: a qua mileſia uellera dicta
eſſe cenſemus.ut Vir.i.iiii.georgi. Mileſia uellera
nymphæ Carpebãt alia fuit teſte Homero lib.ii.
iliados in Creta:alia i leſbo:a qua nonnulli magis
mileſia dici uellera uoluerunt.

Mily prima cũ.i.latio:ſeq̃ns cũ.y.græco ſcribiť: fu/
it teſte Hero.locus in aſia: qui ante ſolyma uoca/
batur:quæ lycii incolunt.

Mylitta prima cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ unico.l.&.i.la/
tio atq; ſubſequẽte duplicato.t.ſcribiť: diciť teſte
Hero.lib.hiſto.i.aſſyriorum lingua Venus.

Milo cũ.i.latino & unico.l.ſcribiť:fuit uir crotonẽ
ſis athleta illuſtris: & qui ſupra humanas uires fe
ciſſe dr. Nã taurũ in olimpico certamine ictu nu/
dæ dextræ occidiſſe tradiť: & p ſtadiũ i humeris
ſine fatigatiõe portaſſe: totũq; die quo illũ macta
uerat comediſſe.Hũc teſte Gel.lib.xv.noctiũ atti
carũ i chronicis ſcriptũ ẽ Olimpiade primũ coro/
natũ eſſe. Exitũq; habuit uita miſerandũ: & mirã
dum:ut idem late ꝓſequiť.Et Valerius de mori/
bus non uulgaribus.

Mimas cũ.i.latino ſcribiť mõs ẽ i miori aſia ut oſtẽ
dit Home.i hymnis:i quo cũ Bacchus mirũ i mo
dum a mulieribus celebrareť.dictæ ſunt bacchã/
tes mimalonides.

Mimallõides cũ.i.latio & duplica.l.ſcribiť:cogno/
mẽ fuit bachãtiũ mulierũ deductũ a mõte mioris
aſiæ:q mimas uocať:de qb; Oui.de arte amã.li.i.
tetigit:Ecce mimallõides ſparſis in terga capillis.

Mimus cũ.i.latino ſcribiť:dici poteſt a nr̃is effictor
Nam μιμουμαι: quod eſt imitor deriuať:& uel
intra uel extra ſcænã geſticulationes quaſdã exer/
cebat qbus geſtis hominũ ac naturas effingẽs læ/
tiſſimis ſententiis populum in riſum cõuertebat.

Minerua cũ.i.latio ſcribiť:nec dictio græca ẽ: ut q/
dã ignari putauerũt: ſed latina cuius iterpꝛationẽ
dixit Balbus apud Ci.l ſcdo de na. deo. q̃ſi ui mi/
neť.Nã græce quoq; pallas dr̃ ut i ea dictiõe late ui
debius.Et a uerbo παλλω:qđ ẽ uibro: deducta ẽ
eo qđ haſtã uibrare:docuerit: & cõſueuerit.Vnde
Palladiũ eius ſimulachrũ dictũ fuit: qđ Romæ in
æde. Veſtæ fuiſſe oſtẽdit Pli.li.vii.na.hi.Nã cũ lau
des ſũmas.L.Metelli eius fœlicitatẽ idicãtes enar
raſſet:q̃ nulli alii poſtremã cõditã cõtigere:ſubdit
hæc oĩa abũde uno caſu refutari poſſunt. quoniã
his metellus orbã luminibus exægit ſenectã amiſ
ſis icendio cũ palladiũ raperet ex æde Veſte memo
rabili cã:ſed euentu miſero. Quo ſit ut iſœlix qdẽ
dici nõ debeat:fœlix tamẽ eẽ nõ poſſit. Tribuit ei
populus romãus qđ nulli alii abſcõdito euo: aut
quotiẽs in ſenatũ iret:curru ueheretť ad curiã.ma/
gnũ ei & ſublime:ſed ꝓ oculis datũ de quo certa i
tellexit Iuue.cũ ait in.iii.ſaty.
Da teſtem romæ tã ſanctus q̃ fuit hoſpes.
Numinis idæi:procedat uel numa:uel qui.
Seruauit trepidã flagrãti ex æde mineruã.Fuit nãq;
hoſpes numinis idæi. Scipio Naſica eius. Cn.Sci/
pionis filius:teſte Li.li.ix.de ſcđo bello pũico: q cũ
P.Scipione pr̃e maioris Aphricãi i hiſpãia cæſus ẽ
dictus Nauſica Donato teſte i arte maiori cum de
agnomie tractat:qa maiores nares habuit. Hic te/
ſte Pli.vii.na.hi.& eius nepote de uiris illuſtrib; cũ
adoleſcẽs eſſet uir optius oĩum romãorũ iudicio
ſenatus & populi decretus eſt.Quare idæã matrẽ
peſſimũte ueniẽtẽ: nõ mõ i urbẽ: uerũ a mari i pa
latiũ detulit.Procedat Numa:q teſte Li.li.i.ab ur/
be:ſecũdus fuit romanorũ rex e curib; ſabinis cla
ro oppido natus Pom.filius ſuo ſæculo iuſticia &
religiõe clariſſimus: plene ius diuinũ & humanũ
nouerat Quare dixit Oui.i.xv.metamor.
Deſtinat imperio clarum prænuntia ueri.
Fama numã:hãc tantã prodẽtã natura portẽdit.
cũ prima fuerit ætate canus:uel ꝓcedat q ſeruauit
a flãmis illæſam trepidã mineruã:q̃ lignea erat: &
facile ab igni cõburi poterat:quo ſane icẽdio lumi
nibus orbatus euaſit.Quare dixit idẽ Iuue. i ſaty.
Credo pudicitiam Dicite uos neptes lepidi cæciq;
metelli: quãdo.ſ.mineruã per flãmas ex frãganti
æde.ſ.Veſtæ eripuit.Vnde Liuius in.vi. belli puni
ci ſecũdi incendiũ deſcribẽs:quo tabernæ argenta
riæ arſerunt.ſubiunxit cõpræhenſa poſtea priua/
ta ædificia.neq;.n.tunc baſilicæ erant compræhẽ/
ſæ latomiæ forumq; piſcarium & atriũ regũ ædes
uix Veſtæ defẽſa ẽ:ſed ut puto aliud fuit eius ædis
incẽdiũ uel forte alterius.

Minyæ pria cũ.i.latino:alia cũ.y.græco ſcribiť:fue/
rũt theſſaliæ populi q teſte Orpheo in argonauti/
ca iaſonẽ ad colchos ꝓficiſcẽtẽ ſecuti ſũt:unde ait
Oui.i initio ſeptimi meta.iãq; fretũ miniæ pega/
ſea pupe ſecabãt. Quare dixit Luca.i.vi.theſſaliã
deſcribẽs.Vnde miniæ gens cognita remis.

Minyæus eodẽ mõ uti ſuperior dicto ſcribiť:fluui
us ẽ a theſſalia ueniens:qui teſte Home.xi.ilia. op

pido arenæ uicinus hoſtia mari facit.
Minos cū.i.latino ſcribiť:fuit iouis filius ex europa
ut poetæ fere oēs aſſerūt. Alii uero nonnulli affir/
mār eū nō iouis ſed Xāthi regis cretēſiū ex Euro/
pa filiū fuiſſe:cui ĩ regno ſucceſſit. Hero.uero ĩ li.
hi.i.de illo loquēs dixit cū fratre Sarpedone de re/
gno Cretæ diſſenſiſſe: ſed illo fugato regnū obti/
nuiſſe.idē teſte Ariſtote.in æthicis & politicis pri/
mus cretenſibus leges dedit.
Minotaurus cū.i.latino &.t.exili ſcribiť: dictio ē cō
poſita ex minoe & tauro:q̃ſi minois taurus. Nā ut
ſcribit. Home.li.viii.odyſſeæ cū mīos bello cōtra
athenienſes & megarenſes:q Androgeū filiū ĩtere
merāt detineret:Paſyphe eius uxor a Venere:quæ
in ſobolem Solis irata erat ad infauſtum amorē
formoſi tauri compellitur:cū quo arte Dædali in
uacca ligneæ corio amatæ uaccæ circūpoſita cōcu
buit:ac grauida facta minotaurum genuit:dicēte
& Virgilio in ſexto æneidos.
Contra elata mari reſpondet gnoſia tellus.
Hic crudelis amor tauri:ſuppoſitaq; furto.
Paſyphæ:mixtumq; genus proleſq; biformis.
Miotaurus ineſt:ueneris mōumēta nefādæ:idē ibi;
Et fortunatam ſi nunq̃ armēta fuiſſent.
Paſyphæn:niuei ſolaƭ amore iuuenci.
Quod cū reſciuiſſet minos noſtruoſum filium ex
uxore natū:qa media parte homo:& altera media
taurus erat:illū ĩ labyrītho cōcluſit:dicēte ēt Oui/
dio in.viii.metamor.
* Quo poſtquam geminā tauri iuueniſq; figuram.
Clauſit: & actæo bis paſtum ſanguine mōſtrum.
Tertia ſors ānis domuit repetita nouenis. Nam ui
ctis athenienſibus iuſſit minos in uindictā Andro
gei illos quottānis ſeptē ex filiis dare: quos mino/
tauro deuorandos p̄bebat:dicēte Virg.in.vi. Tum
pendere pœnas Cecropidæ iuſſi:miſerum ſeptena
quottānis Corpora natoꝝ:ſtat ductis ſortibus ur
na. Et ut nōnulli ferunt primis tribis ānis plæbe/
iorū natos ſecūdis tribus ānis populares:tertiis ue
ro nobiles exhibuerūt:iter quos theſeus forte miſ
ſus adiutorio Ariadnes minotauꝝ īteremit: & ex
ipſo labyrintho euaſit ac clā diffugiēs Ariadnē &
phedrā ſorores & minois filias trāſportauit:ut ui
dimus in dictione Ariadne.
Minturne cū.i.latino&.t.exili ſcribiť: fuit oppidū ĩ
cāpania habēs propinquas paludes: in q̄bus Mari
us cū Syllæ rabiē effugeret detulit. De quo Iuue.ĩ
ſaty. Oībus in terris inq̄t Exil um & carcer min/
turnarūq; paludes: Et mēdicatus uicta Carthagi/
ne panis:de mario loq̄tur:ſed ſubobſcure quædā
tāgit:quæ explanatiōe īdigēt:itaq; pro loci huius
declaratiōe traducēdum duxi id Plutarchi qđ in
uita marii ad rē hāc ſpectare uiƭ:cū narrauerit Plu
tarchus diſceſſū marii ex minturnis: qui fere nu/
dus & oī auxilio deſtitutus abſceſſit: & delarū eū
ad ænariam inſulam dixerit: ubi Graniū & ami/
cos alios quoſdā cōperit: proſequiƭ quēadmodū
cū illis ad Hiempſalē numidarū regē pro auxiliis
nauigare decreuerat. Sed oīum egens cū & a q̄ in
opia grauareƭ:ericem uſq; ſilitiā maxime aquatū
uenit ubi a locis eius:quæſtore nōnullis ex ſociis
amiſſis:uix ipſe euadere potuit:quin cōpræhende
retur. Sed ad nauē reductus ad mēingam ide inſu
lā nauigauit:in qua certitudine ſuſcæpta de ſalute
filii:qui cum Cethego erat paululū reſpirauit:i te
rim uenit in mentē petere Carthaginē: & hoc iō
quia erat libyæ & eius urbis p̄fectus Sextilius uir
quidem romanus ſibi diu cognitus: qui licet a ſe
hactenus neq; grata neq; ingrata ſuſcæpiſſet: ſpe/
rabat tamē illū quadā cōmiſeratiōe ĩ ſe cōmoturū
& ſibi ad minus in cōmeatu p̄ſidio affuturū. quaƭ
Carthaginē attingēs cū paucis ſociis naui egreſ/
ſus ē: Quod cū ſextilius p̄fectus p̄ſenſiſſet: ſtatim
obuiā mario lictorē emiſit: qui illi quoq; nuntia/
ret ex aphrica q̄primū diſcederet:quod ſi ſecus fa/
ceret: uelle ſe decretis ſenatus obtēperare: & roma
noiū hoſtē habere Quibꝫ a lictore auditis magna
marius mæſticia affiuiƭ: & igēti dolore cōfractus
īmobiles ĩ lictorē oculos defixit: ac diu ītra ſilētiū
ſe cōtinēs: repēſitabat caſus acerbitatem: & cōmea
tus neceſſitatē cōſiderabat. Sed iſtāte lictore ac in
terrogāte quid p̄fecto reſponderet. Marius tūc ſu/
ſpiriis ab alto pectore tractis & atrocis oculos in
lictore intēdēs:in hac tādē uerba ꝓrupit: nuntia
Sextilo te uidiſſe. C. Mariū in ruinis Carthaginis
ſedētē: exulēq; & panē mēdicātē. Nec plura dicens
ad nauē q̄primū rediit. Hæc ex Plutarcho tradu/
cere uolui:ut id Iuue.ītelligi poſſit. Et mēdicatus
uicta Carthagine pāis:hoc ē apđ Carthaginē uictā
qa ĩ ipſius Carthaginis ruinis nec ſpetraƭ ualuiſſe
Myoparo cū.y.græco ſcribiƭ:gēus ē nauis q̄ piratæ
uti cōſueuerāt:a q̄ & myoparones uocati ſunt.
Myoparones cū.y.græco ſcribiƭ: dci ſūt piratæ ut ĩ
p̄denti dictione uidimus.
Myophones cū.y.græco ſcribiƭ: dƭ myon.i.muriū
interfector:quo noie nōnulli aconitū uocauer. ut
in ea dictione uidimus.
Mipſæi pria cū.i.latino ſeq̄ns cū.ps.ſeq̄nte.æ.diph.
ſcribiƭ:populi ſūt thraciæ:ut oñdit He.i.li.iiii.hi.
Miraciū cū.i.latio &.c.exili ſcribiƭ. Nōnūq̄ ab anti/
q̄s habitū eſt in uſu: & adoleſcentulū denotat.
Myriādrus pria cū.y.græco: ſeq̄ns cū.i.latio ſcribiƭ
nomē eſt uiri ꝓpriū. qđ decē milia uir ſignificat.
Myrica prima cū.y.græco:ſeq̄ns cū.i.latino & ulti/
ma cū.c.exili ſcribiƭ:gēus ē uirgulti humilis:ut di
xit Ser.qđ apud nos geneſtā quidā dici putāt. Ideo
ait Vir.in bucolico.humileſq; myricæ.
Myrmix prima cū.y.græco ſeq̄ns cū.i. latino ſcri/
biƭ.dicitur apud nos formica.
Myrmidones pria cū.y græco:ſeq̄ns cū.i.latino ſcri
biƭ:populi fuerūt theſſaliæ a myrmidōe iouis fi/
lio & eorū duce cognominati:ut ſcripſit Heratoſt.
Ser.uero ſup.ii.æneid.librū dicit fuiſſe ĩ attica re/
giōe puellā myrmionē noie: ob ſolertiā & caſtio/
niā mineruæ gratā:q̄ cū aratrū ĩ odiū Cereris a mi
nerua cōditū hoībꝫ dmōſtraret. a turbata miner/
ua ĩ formicā uerſa fuit. q̄ græca ligua mirmyx dƭ.
quā danauit ut nūq̄ deſiſteret a cōgregādis granis
ſed quia aduenienteṗeſte ĩ ægina in inſula e formi
cis deinde populi reſtituti ſunt: Vt late narrauit
Ouidi.libro metamorphoſe. populi illi dicti ſunt
myrmidones.
Myrmilon eodē mō ut ſuperior dictio ſcribitur: fu
it hiſtrionis nomen ut Iuue. Aut myrmilonē ex

primat infans: & a myrmice quæ latine formica dicitur: quaſi ferentes micã deſcendit.

Myron cũ.y.græco ſcribiť: fuit teſte Pli.li.xxiiii.na.hiſto.ſtatuarios Eleutheri natus: & Hegeſiladis diſcipulus. Etiã myron apud græcos quod a noſtris unguẽtũ diciť: & ut dixit Pli. i initio lib.xiii. unguenta qs primus inuenit nõ tradiť: iliacis tẽporibus non erant nec ture ſupplicabatur: cedri tãtum & citri ſuorum fructicum & in ſacris fumo conoolutũ in nidorem uerius q̃ odorem nouerãt tã roſæ ſuco recæpto. Et ſobdit primum qd equidẽ inueniã caſtris Darii regis expugnatis i reliquo eius apparatu Alexander cæpit ſcrieũ ungũetorũ. Et i ſeqntibus inqt: unguẽtis cognomia dederũt alıs patriæ: alıs ſucci: alıs arbores: alıs cãæ: & ut alibi ait. fuit ũguẽtaria uoluptas ẽt a rõais iter laudatiſſima: atq ẽt hõeſtiſſima uitæ bona admiſſa.

Myrapia pria cũ.y.græco & pẽultia cũ.i.latio ſcribitur gẽus ẽ pyrox ſic quoq teſte dictox Pli.li.xv. qa odorẽ gratiſſimũ gerũt: unde a mirõ deduciť: quaſi odorem redolentia.

Myrobalanũ cũ.y.græco.&.o.ãte.b.&.a.ante.l.ſcribiť: fructus ẽ teſte Pli.li.xii.na.hi.arboris q̃ heliotropiũ uocãt: magnitudinẽ auellanæ nocis Cõmunis trogoditis: & thæbaidi: & arabiæ: q̃ iudeam ab ægypto diſterminat. Naſcẽtib9 unguẽta cognitus ut ipſo noie apparet. Nã μυρον unguẽtũ deſignat & βαλανος nucẽ ſeu glãdẽ: ũde alio i loco de quo dã palmarũ fructu iqt rotũdi ſũt: & quã balanis ſimiliores: & illum eſſe puto: quẽ alibi phœnicobalanũ uocauit.

Myronides prima cũ.y.græco ſcribiť: nomẽ fuit ꝑpriũ uiri athenienſis.

Myrtus cũ.y.græco &.t.exili ſcribiť & nõ cũ.th.aſpirato ut qdã putauerũt: arbuſcula ẽ nobis notiſſima: & ut dicũt poetæ Veneri ſacra: & hoc teſte Ser. ſup.ii.geo. uel qd gaudet littorib9: & Vẽus de mari dr̃ ꝓcreata: uel qd ut medicorũ idicãt libri apta ẽ mulierũ neceſſitatib9 plurimis: eadẽ teſte Pli.i.xv. na.hi. primũ Celænis Elpenoris tumulo uiſa tradiť & eodẽ li.ait: uirgæ quoq eius geſtatæ uiatori pediti i lõgo itinere ꝓſunt. Hac ẽt coronabanť ouantes: ut uidebimus in dictione ſtemma.

Myrſus prima cũ.y.græco ſcribiť: fuit pater Cãdaulis: ut in ea dictione uidimus.

Myrſius cũ.y.græco: ſeqns cũ.i.latio ſcribiť: fuit teſte Hero.li.i.hi.ille idẽ q & Candaules dictus fuit.

Myrtilus pria cũ.y.græco: ſeqns cũ.t.exili &.i.latio ultia cũ unico.l.ſcribiť.fuit teſte Igi.i li.de aſtronomia poetica Mercurii filius ex Cluția. & Oenomai regis belidis: & piſæ auriga: a Pelope i mare ꝓiectus: unde pelagus myrtoum nomen aſſumpſit ut in dictione Hippodamia uidimus.

Myrtoũ cũ.y. græco: &.t.exili ſcribiť: pelagos ẽ ps maris: ægæi nomẽ ab Myr. accipiẽs: q i illo prectus fuit. Hora.i.i.car. Myr. pauidus nauta fecer mar.

Myrrha cũ.y.græco & dupl.caio.r.atq ſecũdo aſpirato ſcribiť: fuit cynaræ cyprorũ regis ex Cẽcrea cõiuge filia: q id illa ꝓcurãte a prẽ iſcio effecta grauida. atq deide recognita: eius irã i ſabæã diffugit ubi deorũ cõmiſeratiõe i arborẽ ſui nois trãſformata fuit. Cuius pariendi tpe inſtãte: & agẽte ſolis calore Adonem peperit: quẽ nymphæ liquoribus unxere maternis. atq adhibita diligẽtia nutriuere: ut late oĩa peragrauit Oui.li.meta.x. hanc arborẽ referẽte Pli.na.hi.xii. in eiſdẽ ſiluis cũ ture ꝑmixta naſci tradidere nõnolli: plures ſeparatĩ: & multis i locis arabiæ gigniť. Eſtq arboris altitudo ad quinq cubita: nec ſine ſpina: caudice duro & i torto craſſiore q̃ turis. & ut ipſe Pli. dixit nõ dãt ex myrrha ſabæi portionẽ deo quoniã & apd al ios naſciť.

Myrrhina cũ.y.græco & duplicato.r. atq ſecundo aſpirato ſubſequẽte.i.latio ſcribiť. Nõnulli uero ex latinis illud.y.græcũ in.u.noſtrũ cõuertunt ac ſcribunt murrhina. quã humorẽ ſubterraneum ẽẽ dixit Pli.lib.xxvii.na.hiſto.& ſub terra calore denſatum: dixitq habere nitorẽ potius q̃ ſplendorem. Sed in principio uarietatẽ colorũ eſſe ſubide circũ agentibus ſe maculis in purpurã candoremq: & tertiũ quẽdam ex otraq igneſcẽtem ueluti ꝑ trãſitum coloris purpuræ aut rubeſcentẽ lacteo. Sunt qui maxime in his laudant qoſdam colorum repercuſſus: quales in cæleſti arcu ſpectantur: maculæ pingues placent: tranſlucere qoicquã aut paleæ uitium eſt. Et ut idem auctor ait myrrhinã primus in urbem Pompeius ex uictoria mitridatica inuexit. Eiuſq luſum in pocula excreſcere qoottidie: fuiſſeq Romæ myrrhinum calicem.lxx.talẽtis emptum: capaceſq ad ſextarios tres idem auctor rettulit. At Titum petronium conſulatẽ trullam myrrhinam trecẽtis talẽtis emptã morituꝝ fregiſſe Neronis inoidia: rettulit etiam ipſe Plini. ſe ãnumerari uidiſſe unius ſcuphi fracti membra q corporis Alexandri magni coditoriũ fuit: Oriẽs myrrhinã mittit. Inuenit ibi in pluribus locis: nec in ſingulis ꝑcipue in carmania.

Myrina prima cũ.y.græco ſeqns cũ unico.r.&.i.latino ſcribiť: fuit teſte Home.i.ii.ilia. urbs i æolia.

Myrſinus pria cũ.y.græco ſeqns cũ.i. latio ſcribiť: fuit teſte Home.li.ii.ilia. ciuitas i peloponneſo.

Myſõ cũ.y.græco & unico.ſ.ſcribiť: fuit teſte Hermippo cheneos pria: ſed floruit Athenis philoſophus iſignis: hũicq teſte Siſocrate patrẽ Strimonẽ noie: quẽ tyrãnũ fuiſſe aiunt. Huius opera Piſiſtrato tyrãno aſcripta creduntur.

Myſia pria cũ.y.græco ſeqns cũ unico.ſ.&.i. latino ſcribitur: prouincia eſt phrigiæ adiacens heleſponto: teſte Pli.lib.v.natu.hiſto. conterminam habet æoliã: in qua ciuitas ẽ mœſia dicente Seruio ſuper primum georgicorum: myſia prouincia eſt mœſia uero ciuitas haud longe a troia: de qua in dictione uidebimus.

Myſteriũ prima cũ.y.græco: ſeqns cũ.t.exili ſcribiť: & teſte Clemente in ſtromatibus μυσος qd ẽ odium deducitur. Apolodorus uero ut ait a mvunte quodã atteo qui uenando perũt nomen funebris honoris accæpiſſe. Itaq uti orgia abuſiue ꝓ ſolis bacchi ſacris poni conſuetum eſt.

Myſticum eodẽ mõ ſcribiť: & a myſterio deduciť: at miniſteriũ a miniſtrãdo latinũ eſt.

Miſis cũ.i.latio ſcribiť: fuit teſte Hero. libro hiſtoriarũ.ii. primus ægypti rex.

Mitylene prima cũ.i.latio: ſeqns cũ.t.exili &.y.græco ſcribiť: iſula eſt nobilis i ægæo mari alio nomi

ne leſbos cognominata:unde leſbides patronymi
cũ fœmininum:qđ in prima detinet accentum:ut
Oui. Leſbides euerſa corpora capta domo.

Mithridates prima cũ.i.latino:ſeq̃ns cũ.th.aſpira/
to:&.i.latio:ultia cum.t.exili ſcribit:fuit rex põti:
& filius pharnacis regis parthorum & romanorũ
amiciſſimus:q & filiũ hũit Mithridatẽ romãorũ
hoſtẽ:& ter a romãis uictũ.Nã ut ait Pli.li.xxv.na
tu.hi.quottidie Antidotũ cõtra uenena ſumebat
adeo ut cũ q̃dragita ſex annis cũ romãis bella ſo/
uiſſet:ut latæ oſtẽdit Iu.li.xxxviii.tribus demũ in
gẽtib9 bellis fœlicitate Syllæ:uirtute Lucul. & Põ
pei magnitudie uictus eẽt:& iã mortẽ ſibi iferi de
creuiſſet:ut dixit Gel.li.xvii.& fruſtra uiolentiſſi/
ma uenena ſũpſiſſet:ultio gladio ſe trãſfixit.Plini.
uero nepos i li.de uiris illuſtrib9 dixit illũ uenenũ
ſũpſiſſe quo tarde agẽte pcuſſorẽ gallũ atiõci uul/
tu territũ reuocauit:& in cædẽ ſuã manũ tripidã/
tis adiuuit.Alii uero acutiſſimo ueneno extictũ il
lũ fuiſſe aſſerũt.Quos Luca.ſecutus i.i.li.ait Poſt
cilicas ne uagos & laſſi pontica regis. Prælia bar/
barico uix conſumata ueneno. De cuius ſingula/
ri memoria uidebimus in dictione Themiſtocles

Mitra cũ.i.latino &.t.exili ſcribit:nomẽ ẽ barbarũ:
Eratq; teſte Ser.ſuper.iii.æneí. icuruus pilleus de
quo ut ait pendebat baccarũ tegmẽ. quo phrygii
& lydii utebant:ideo Hiarbas in Aeneã dixit apđ
Virgiliũ pfato libro Meonia mentũ mitra crinẽq;
madentẽ.Subnixus. Et Iuue.ite quibus grata ẽ pi/
cta lupa barbara mitra.

Mythus cũ.y.græco &.th.aſpirato ſcribit: apđ nos
iterptat fabula.& ide mythicus fabuloſus & fuit fa
bulãdi cõſuetudo teſte gellio a græcis primũ com
pta:quoꝝ leuitas iſtructa dicẽdi facultate & copia
icredibile ẽ quãtas mẽdacioꝝ nebulas excitauerit

Mneſtheus cũ.n.poſt.m.&.th.aſpirato ſequẽte.eu.
diphthõgo ſcribit: nomẽ fuit ppriũ uiri troiani:
ut Vir.in.i.li.ænei.Mneſtheumq; uocat: fuitq; ex
domo regia ab Aſſaraco genus trahẽs: ut idẽ i.xii.
Et genus aſſaraci mneſtheus.Nõnunq̃ uero cã me
tri addit imediate poſt.m. alterũ.e. & dr a poetis
meneſtheus:ut Vir.in.x.Nec litio genitore minor
nec fratre meneſtheo:nec aliter uerſus ſtare poſſet
ut ẽt Seruius ãnotauit:atq; in ultima ſyneresim fe
cit ex.e.&.o.pp rectam ſcanſionem.

Mna cũ.n.poſt.m.in eadem ſyllaba ſcribit id dr qđ
noſtri minam uocant: q̃ teſte Varrone & Priſcião
unam continet libram.

Monas cũ unico.n. ſcribitur: dr a noſtris unitas &
monos unus.

Monachus cũ.ch.aſpirato ſcribit: & a monos dedu
citur:atq; a nr̃is ſolitarius dici põt. Vnde & mono
culũ unicũ habentẽ oculũ dicimus.

Monarcha cum.ch.aſpirato ſcribit dr a nr̃is unicus
princeps:μονοσ.n.ſolus:& αρχοσ princeps dr:&
monarchia unius principatus.

Monacris cũ.c.exili ſcribit:mõs eſt arcadiæ q̃ſi μον
ναρκισ ideſt ſola ſumitas.

Monychus cũ.y.græco &.ch.aſpirato ſcribit nomẽ
cẽtauri ppriũ:ut latini poetæ:atteſtant: atq; cõpo
ſitũ ex μονοσ & ονυξ quaſi ſolus ſiue unicus un/
guis:Nõ.n.eratei pes aut unguis ut bobus: ſed ut
eqs. At in cõpoſitione a prio noie ultia auferť ſylla
ba:uidelicet νοσ:& remanet mo cũ o micro:quod
naturaliter ſp eſt breue:ſecũdũ uero nomẽ ſimili/
ter ab.o.micro icipit:q̃ duo breuia iuicẽ cõiuncta
p ſyneresim unũ.ω.mega cõficiũt:qđ ſp eſt longũ.
Vnde ab Homero ſcribit μωνοσ cuius genitiuus
μωνυκοσ.a quo poetæ noſtri nomẽ ipſũ pprium
formauerũt:uidelicet monichus cũ pria longa.ut
Iuue.i pria ſaty.Quantas iaculetur monychus or
nos:& Ouidi.viii.metamor. Monichus exclamat
Lucanus ſimiliter libro ſexto.

Aſpera te pholoes frangentẽ monyche ſaxa.
Teq; ſub oetheo torquẽtẽ uertice uulſas.
Rhete ferox q̃s uix boreas iuerteret ornos: & hoc
uel quia uterq; potuit & ſaxa uellere & ornos iacu
lari uel Iuue.monichũ p Rheto poſuit:ut Vir.i.i.
ænei.Teucrũ pro Dardano:in bucolico. Philome
nã pro progne:& i li.geor.iii.Pollucẽ p caſtore.ſa
ne Home.nõ ppriũ illud.ſed appellatiuũ poſuit:
uidelicet p epithero equorũ: cum ait in.v.iliados
αυτωτεκτειν η και ελασσα μωνυχοσσ ιππουσ:
hoc ẽ ſi dicere poſſẽus unguichios equos cũ pria
lõga:a quo poetæ nr̃i ppriũ deduxerũt: atq; eodẽ
mõ productam primam ſeruauerũt.

Monymus cũ.y.græco ſcribit:fuit mẽſarii cuiuſdã
corithii famulus ad quẽ cũ Xenides:q Diogenem
emerat ſæpe pgeret:& laudes eximias uiri: quem
emerat pdicaret:monymuſq; ſæpiſſime illũ audi
ret:i Diogenis deſideriũ tractus finxit ſe inſanũ:&
monetã ſpargere cœpit:q̃re a dño rupudiatus ad
Diogenẽ ſe contulit: cuius doctrinã ſecutus euaſit
uir eloquẽns:& doctus:de quo menãder comicus
mentionem facit.

Monomachia cũ.ch.aſpirato &.i.latio ſcribit: dr a
nobis ſingulare certamen. Nã cõponit ex monos
quod ſingulũ denotat: & machia quæ eſt pugna.

Monoſceli cũ.c.exili ſeq̃nte.e.ſine diphthõgo ſcri/
bit:hoies illi dicebant teſte Pli.li.vii.na.hi.q ſingu
lis crurib9 naſcebãt:& mir pnicitatis ad ſaltũ erãt
nã dictio ẽ cõpo.ex monos qđ ẽ ũicũ:& σκελοσ crus

Monœcus pẽultia cũ.œ.diph. & ultia cũ.c. exili ſcri
bit:portus ẽ i liguria: ſic quoq; ab Hercule cogno
miatus:de quo Vir.li.ænei.vi. Aggerib9 ſocer alpi
nis atq; arce monœci.Nã cõponit ex monos q ẽ ſo
lus:οικοσ domus.Et teſte Ser.iõ putãt Herc.ſic di
ctũ:uel qđ pulſis oibus illic ſolus hitabat: uel qđ i
eius tẽplo nũquã aliqs deoꝝ ſimul colit: ſic i tẽplo
iouis colit minerua & luno:i tẽplo uene.Cupido.

Monoptotõ abſq; aſpiratiõe ſcribit dici pt unus ca
ſus.Nã cõpoit ex monos q ẽ unus.& πτωσισ caſus.

Monoxyla cũ.y.græco & unico.l. ſcribit: deſignat
apđ nos ea q̃ tantummõ ſunt lignea:monos enim
ſolum:& ξυλα ligna dicuntur.

Moloſſa cũ unico.l.& duplicato.ſ.ſcribit: regio eſt
Europæ q̃ poſtea Epirus dicta fuit: ut i ea dictiõe
uidius Oui.i.i.me. Nec cõtẽtus eo ẽ.miſſi de gẽte
moloſſa Obſidis unius iugulũ mucrõe reſoluit:at
i moloſſa bonos cães naſci cũ amultis refert: tũ ab
Hor.i epo.nã q̃lis aut moloſſus:aut fuluus lacõica
uis paſtorib9 agã p altas aur ſublata niues q̃q; pce/
det fera.& Vir.i.iii.ge.Nec tibi cura canũ fuerit po
ſtrẽa:ſed una Velocis ſparthæ catulos acreq; mo/

loſſum Paſce ſero pingui: ſed in canibus ſparthãis ſeu laconicis uelocitas: in moloſſis fortitudo laudať. Et ide moloſſus dictus eſt pes quidã ĩ metro ab ea patria ſaltatione cognominatus.

Molorchus cũ.ch.aſpirato ſcribiť: fuit teſte Seruio ſop.iii.geor.paſtor iuxta nemeã ſiluã habitãs:q ueniẽtẽ herculẽ ad occidẽdũ nemeũ leonẽ:hoſpicio excæpit:& iterpᵱtať uix teſticulos habẽs:nã μολις eſt uix:& ορχυσ teſtis.Occiderat.n.unũ ex duobꝫ filiis nemeus ille leo & ipſe ſenex erat.

Molus cũ unico.l.ſcribiť:fuit teſte Home.li.x.ilia. uir cretẽſis:& meriõis aurigæ idomenei pater.

Mœris pria cũ.œ.diphthõgo:ſeq̃ns cũ.i.latio ſcribiť:nomen fuit regis cuiuſdã Aegiptii:ac paſtor q dã poniť a Virgilio.

Mœrichus pria cũ.œ.diphthõgo:ſeq̃ns cũ.i.latino: ultia cũ.ch.aſpirato ſcribiť:fuit nomẽ uiri ꝓpriũ.

Mœdoria cũ.œ. diphthõgo ſcribiť : diciť a noſtris dicacitas:ſeu mordacitas.

Mœſia cũ.œ.diphthõgo & unico.ſ.ſeq̃nte.i.latino ſcribiť : fuit teſte Ser.ſoper.i.georgi.ciuitas haud lõge a troia:& ut oſtẽdere uideť Macrobius nõ diſtans a gargaris oppido in radicibus mõtis idæ.nã ut Virgi.ait ĩ.i.georgicoꝝ libro.

Humida ſolſtitia atq; hyemes oratæ ſerenas.
Agricolæ:hiberno lætiſſima puluere ſarra.
Lætus ager nullo ſe tantum mſœia cultu.
Lactat & ipſe ſuas mirantur gargara meſſes:hoc ẽ oĩs regio quæ hyemes habebit ſerenas: & ſolſtitia hyemũ humida fructus optiẽ producet. Et hæc quoq; agris adeo neceſſaria ſũt:ut ſine his : nec illi natura fœcũdiſſimi mœſiæ:aut gargaroꝝ agri poſiti ĩ imis radicibꝫ idæ montis defluẽtis.unde humoribꝫ irrigant opinioni fertilitatis reſpõſuri ſũt Nã gargara teſte Ephoro li.hiſto.lib.v. Et Arato ĩ li. qui dr̃ elegion: oppidũ ẽ ad radices mõtis idæ cuius ẽt cacumẽ eodẽ modo gargara uocitatur ut Epicarmus in fabula quæ inſcribiť:troes oſtẽdit: Homerus pro excelentiſſimo montis loco gargara poſuit:Et teſte Pli.lib.xvii.natu.hiſto.licet hæc hyemis ſerenitas meſſibus conueniat : nõ tamen arboribus expetenda eſt:cuius euidens cauſa quoniã arbores fœtu exinanitas:& foliorũ quoq; amiſſiõe languidas:naturale eſt auide eſurire : cibꝫ aũt earom eſt imber. Et infra tõcludens ait. Qui ergo dixit hyemes ſerenas optandas non arboribus uota fecit:nec per ſolſtitia imbres uitibus conducunt:hæc ille:qui & plura de his ꝓſequitur. Eſt ẽt Mœſia cum.œ.diphthõgo prouincia iuxta macedoniã Pãnoniæ conterminã : quã ſuperiorẽ mœſiã uocant:& eſt alia quæ inter danubium uerſus orientẽ uſq; ad tyras fluuiũ protẽdiť: quæ mæſia inferior uocitatur.

Morphoſis cũ.ph.aſpirato &.i.latio ſcribiť:dr̃ a noſtris mutatio:& ideo morphea ea dicitur infirmitas:qua mutatio fit coloris in colotem. aliquãdo tumorem:& inde metamorphoſis tranſmutatio ſeu uerius tranſformatio.

Mucro cũ.c.exili ſcribiť:qdã græcũ dicũt:& a μακρον quod eſt longũ deducunt. Nã ut oſtẽdere uideť Seruius ſup.xi.æneidos: ps ẽ lanceæ oppoſita cuſpidi: unde cum in pallantis funere diſpoſuiſſet Aeneas uerſis arcades armis ait Ser.lugentiũ mor mucronẽ haſtæ non cuſpidem cõtra terrã tenẽtes erant ſcuta ẽt iuertẽtes ꝓpter nomĩa illic depicta: ne eorũ ſimolachra cadaueris polluerenť aſpectu cũ lugẽtiũ mos ſit prioris habitus ĩmutatio itaq; & ſi mortuis ſalue atq; uale dicerẽt :ut Aeneas ibidẽ:Salue æternũ mihi maxĩe palla : Aeternũq; uale.Nõ id teſte Varrõe dicebãt:qđ aut ualeř: aut ſalui eẽ poſſẽt:ſed qđ ab his recedius eos nunq̃ uiſuri:unde ortũ ẽ teſte Ser.ut ẽt maledicti ſignificationẽ interdũ uale obtineat:ut Terẽtiu ualeãt qui inter nos diſcidiũ uolunt hoc : ẽ ita a nobis diſcedãt ut nunq̃ ad noſtrũ reuertatur aſpectũ. Ergo ĩ uerbo uale quod mortuo dicebať:nõ etymologia cõſiderãda ẽ:ſed conſuetudo: quod nullis uale dicimus:niſi a quibus recedimus:Quare Donatus expoſoit ſuper Terentio in andria ubi dicit. Valeãt q inter nos diſcidiũ uolũt:hoc eſt abeant recedant: quia deſcẽdentibus & mortuis uale dicius: uel potius cum male operaturus eſſet conſiderato patre honeſtus locutus ẽ:& nõ dixit qđ itereãt pereãt:& attẽde quod moderate pluraliter dixit cum ſignificaret patrẽ:ualeat renũciatiõis: & imprecatiõis ẽ uerbum.hæc ille.

Mulctra cũ.ct.ſine aſpiratiõe ſcribiť:de quo gellius circa initiũ libri.xi.noctiũ atticarũ inqt uocabulũ ipſũ mulctæ.M.Varro in undeuigeſimo rerũ humanarũ:nõ latinũ:ſed ſabinũ eſſe dixit.Idq; ad ſuã memoriam mãſiſſe ait in lingua ſamnitũ: qui ſũt a ſabinis orti.

Mullus cũ duplicato.l.ſcribiť : genus eſt piſcis : qui græce myllos cum.y.græco ſcribiť:de quo Iouenalis.Mullum ſex milibus emit.

Muræna cũ unico.r.&.æ.diph.ĩ penultia ſcribiť genus ẽ anguillæ:quã Pli.ix.na.hi. dixit quocũq; mẽſe perere:cũ cæteri piſces ſtatuto tpe pariãt.Oua eius ut ait citiſſime creſcũt.Refert ẽt murænas ipſas in ſicco littore elapſas uulgus coitu ſerpẽtũ ĩpleri putãt.Et ĩ eodẽ li.dixit meliores apud nos ĩ freto ſiculo capiunť:qđ Iuue.tetigiſſe uř cũ ait i.v.ſaty. Byrrhõi muræna dať: q̃ maxĩe uẽit Gorg te de ſiculo Dixit ẽt Pli.li.xxxii.murænã hr̃e aiam ĩ cauda: eaque icta cellerriẽ exaiari:a capitis uero ictu difficulter:Et alibi ĩ eodẽ li.murænaꝝ inqt uiuariũ priuati excogitauit ante alios curtus: q cœnis triũphalibus Cæſaris dictatoris ſex milia nũero murænaꝝ appẽdit.et ĩfra ſubdit apđ baulos ĩ pte baiana piſcinã hũit Hortẽſius orator:ĩ q̃ murænã adeo dilexit ut examiatã fleſſe credãť. Et ꝓſeqť ĩ eadẽ uilla Antõia Druſi murænæ: quã diligebat ĩ aures addidit cuius pp famã nõnulli baolos uidere cõcupiuerũt.

Mus græce ſcribiť mys:ſed nos:illđ.y.græcũ ĩ nr̃m u.cõuertius:& dicius mus q latiẽ ſorex dr̃ a coroſionis ſono:& facit apud nos diminutiuum muſculus cum.c.exili.

Muſio cũ unico.ſ.&.i.latio ſcribiť:dicitur & a græcis & a noſtris catus: quaſi : καυτοσ ideſt cautus. Sed ideo muſio dictus quia muribus ſit infeſtus.

Muſchos cũ.ch.aſpirato ſcribiť:aĩal eſt ad ſimilitudinẽ muris binos tãtũ modo dẽtes ex pte ſuperioris mandibulæ:& totidẽ ex pte infer oris detinẽs: ſuntq; flexi ad iteriora:iuxta cuius umbilicũ naſci

tur ſanguineū apoſtema iter carmen & coriū: qđ
cū pelle ablatū precioſum muſcum conficit.
Muſtela cū.t.exili & unico.l.ſcribiť : dici pōt a nřis
ſorex longus:nā telon græce latine longū dicitur.
Muſa cū unico.ſ.ſcribiť: & diciť teſte Herodiano a
μοσισ:quod eſt inquiſitio:has nouem poetæ fu/
iſſe dixerunt:ut Heſio. i theogo. εννεα υγατερεσ
μεγαλουΔιοσ. hoc ē nouem filiæ magni iouis
idem Homerus libro.ii.iliados. Sed ponit Heſio.
earum nomina tribus in his uerſibus.
κλιω τευτερπη τε θαλεια τε μελπομενη τε
τερψιχορη τερατω τε πολυμνια τουρανια τε
καλλιοπη θη δε προφερεστατη εστιν απασαων
Et exponūť a cōmētatoribꝫ græcis ita: ut Clio di
cať a Cleos quæ ē gloria ex rebus ſcilicet geſtis:ob
qđ hiſtorica ab illis dř. Et nōnulli ex nřis. Clio ge/
ſte canens trāſactis tpa reddit. Euterpe delectās in
terp̄tatur:& tibicſaria poniť : a græcis:q̄re ex nřis
quidam ait : Dulcilogs calamos euterpe flatibus
iplet. Thalia a latinis quibuſdā iterp̄tatur capaci/
tas:ſed a græcis comœdia uocatur: ut Comica la/
ſciuo gaudet ſermone thalia. melpomene uero ut
meditationē faciens ab illis tragica nūcupatur: ut
melpomene tragico proclamat mæſta boatu. Ter
pſichoř exultans traducitur. ideoq; ab illis cithari
ſtria nūcupať:ut dulcia terpſichoř citharis modu
lamia miſcet: Erato amore cātas ut cū plectris era
to ſaltat:cāit ambulabat:& ſtat Polyhymnia mul
tæ memoriæ dř:& ob hoc Rhetoricos dictat Po/
lyhymnia muſa colores: Vrania cæleſtis iterp̄tať:
& aſtrologia a nobis dř:ut Vrania cāit cælos: & ſy
dera tāgēs. Calliope uero pulchrū carmē dici p̄t:
& ob hoc poeſis a græcis cognominať:ut carmia
Galliope libris heroica mādat:q̄ p̄cellere aliis dixit
Heſio. i ultio uerſu: quē iduxius: Quod iō fieri ex
poſuit cōmētator Ariſtarchus:q̄ reliq̄s oēs itra ſe
coutinet. Et cū hoc diuinā quādā metro uim ſup
addit: at uero poetæ nōnunq̄ proprietates has cō/
fundētes unā pro reliq̄ ponunt. Hag mater The/
ſpis dicta fuit: unde & muſæ ipſæ theſpiades a poe
tis uocitanť. Oui. v. metamo. Theſpiades certate
deæ: dicunť ēt pierides a nouē natabus Pieri:q̄s ca
nēdo: uicerunt: ut Vir. i bucolico: Dicite pierides.
dicunť etiam libetrides a fonte libetrio illis ſacro:
qui teſte Solino eſt in magneſia: uel ut alii nōnulli
uolunt a monte Aetholiæ Virgilius in bucolico:
Nymphæ nř amor libetrides dicuntur & aoniæ
ut in ea dictiōe uidimus: quin & pegaſides a fonte
pegaſeo: de quo in dictione meduſa uidimus: Sap
pho ad Phaonē: At mihi pegaſides blādiſſima car
mina dictant. Sunt nō ſolū fōtes ſed ēt montes di/
cati muſis: ut Vir. in. iiii. geor. Sed me parnaſſi de/
ſerta per auia dulcis: Raptat amor. & alibi Pandi/
te nunc helicona deæ. Similiter Ouidius Virgi/
neus helicon.
Muſæus cū unico.ſ.&.æ.diphthōgo i penultia ſcri
biť: fuit poeta antiq̄ſſimus : & iſignis apđ græcos
& tpe Orphei: ut Orpheus ipſe i argonautica atte
ſtať: imo & unū ex argonautis fuiſſe oſtēdit. hunc
nonnulli filiū fuiſſe Apollinis atteſtanť: Alii Eu/
molphi cuiuſdā filiū dicūt. iducūtq; i teſtimōniū il
lius epitaphiū his uerbis traductū: Eumolphi di/
lecti filiū hēt phalericū ſolū muſeū corruptū cor/
pe ſub hoc tumulo. huius iucūdiſſimū poema cō
peri de amore Leandri:& Herodo.
Muſicus cum.i.latino:&.c.exili ſcribitur: & a mu/
ſa deducitur.

NAæ cum.æ.diphthongo ſcribitur: dictio
græca ē:& p̄ utiq; ac certe poniť: ut apđ
Terentiū i andria: næ illa illum haud no
uit. idē ait: faciunt ne intelligēdo: ut nihil
intelligant: quaſi faciūt p̄fecto: Cicero de oratore
libro tertio: næ ille haud ſane: quēadmodum uer
ba ſtruat:& illuminet a magiſtris iſtis requiret. Et
cum apud græcos licet cum diphthongo ſcribať:
breuis ſit : apud noſtros etiam eandem regulam
obſeruat : & breuis more græco a nřis poetis po/
nitur: Virgilius.
Nabathea cū.th.aſpirato ſcribitur: regio eſt quæ ab
Arabia incipiens: quā intra ſe continet uſq; ad ma
re rubrum ex latere dextro : & perſicum ſiniſtro:
atq; ex ſuperiori parte in indicum protendiť:& ut
ſacræ litteræ atteſtanť a Nabaoth primogenito
Hiſmaelis nomē accæpit: declinaturq; hæc naba/
thea huius nabatheæ regio : & inde nabatheus na
bathea nabatheum. Oui. lib. meta. i. Eurus ad au/
rorā nabatheaq; regna receſſit: eadem olim mitte
bat elephantes: ut Iuue. in ſaty. Atticus eximie. dē
tibus ex illis quos mittit porta ſyenes.
Et quos depoſuit nabatheo bellua ſaltu.
Nanus pria ac ſecunda cū unico.n.ſcribiť: græcum
eſt uocabulū teſte Gellio in. xviii. noctiū atticarū:
quo uocauerunt breui atq; hūili corpe hūiles pau
lulū ſupra terrā extātes quos latīe pōiliōes dicius.
Narciſſus cū.c.exili &.i.latio atq; duplicato.s.ſcribi
tur : fuit Cephiſi fluuii ex lyriope nympha filius
formoſiſſimus. de quo Oui. in. iii. meta. li. fabulā
oēm elegantiſſime ptractauit: tetigit ēt Statius in
vii. thebai. & Seneca i Hercule furēte. Sed alius fu
it narciſſus Claudii iperatoris libertus potētiſſi/
mus ſane apud principē: uidimus i dictiōe Meſſa/
lina. Et ditiſſimus ut oſtēdimus i dictiōe creta: un
de ait de illo Iuue. in ſaty. q̄ incipit Plurima ſunt
ſuſcine ubi ait.
Quod ſi nō ſufficiunt tibi ſextertia quadraginta.
Nec crœſi fortuna unquam: nec perſica regna.
Sufficient animo: nec diuitiæ narciſſi.
Indulſit cæſar: cui claudius omnia: cuius.
Paruit imperiis uxorem occidere iuſſus : ut uidi/
mus in dictione Meſſalia.
Naritia cū.t.exili &.i.latino utrobiq; ſcribiť: fuit in
ſula in mari ionio ex regno Vlyxis.
Naſamōes cū unico.ſ.ſcribiť: populi ſūt i Libya iux
ta auſchiſeos ex uno latere:& littora ſyrtiū habitā
tes ex altero. Et ut ſcribit Hero. l. iiii. hi. Siquæ na/
ues iſœliciter actæ uenerit ſyrtibꝫ iuolutæ eas ſpo
liant. Sicque p̄ rapinā cū aliis habēt cōmertia ſpo
liādo. Quod Lucanus tetigit in octauo cū ait.
Hoc tam ſegne ſolū raras tamen exerit herbas.
Quas naſamō geos dira legit: quæ proxia ponto.
Nudus rura tenet: quem mundi barbara damnis.
Styrtis alit: nam littoreis populator arenis.
Imminet:& nullos portus tangente carina.
Nouit opes: ſic cum toto cōmercia mundo.

Nauſtagiis naſamones habent. Idem Plinius in. v. naturalis hiſtoriæ confirmauit.

Naſtes cum. t. exili ſcribitur fuit frater Amphimachi: & filius nomiõis: & teſte Homero ĩ. ii. iliados ex his unus qui in troianorum auxilia conuenere.

Nauci cũ. au. diphthongo &. c. exili atq; . i. latino ſcribitur: ſignificat putamen nucis: & pro nihilo accipitur. Plautus in muſtelaria: Qui homo timidus erit in rebus dubiis nauci non erit: idẽ ĩ truculẽto Tympanotrimpa amas hominem non nauci.

Nauis a græco deſcendit quod eſt ναυσ.

Nauigium cum. i. latino ſcribitur: dicitur nauis ductio. nam cum αγω: quod eſt duco componitur.

Nauta cũ. t. exili ſcribit̃: & ſæpe ab antiqs nauita dr̃.

Nauclerus cum. c. exili ſcribitur dici poteſt nauicularius: quaſi nauis cleros ideſt ſors. idem ẽt græce nauarchos per. ph. aſpiratũ. i. nauis princeps dicit̃.

Naumachia cum. c. aſpirato &. i. latino ſcribitur: dicitur a noſtris bellum nauale: ſeu magis prælium. Et cõponit̃ ex ναυσ: quod ẽ nauis: & μαχη bellũ.

Nauſica cum. i. latino &. c. exilli ſcribitur: & apud Homerũ duplicatur aliquãdo. a. in fine: ac dicitur nauſicaa fuit Alcinoi phæacum regis filia: dicente Home ĩ. v. odyſſeæ ναυς ηΧαα τυγατηρ μεγαλητοροσ αλκινοιο. hoc eſt Nauſicaa filia magnanimi Alcinoi. unde ait Martialis in duodecimo.

Si mihi nauſica patrios concederet hortos.

Alcinoo poſſem dicere malo meos: de qua in dictione Aeneas uidimus.

Nauſithous cum. i. latino &. th. aſpirato ſubſequẽte o. uocali ſcribitur: fuit Neptuni filius ex Periboa Eurymedontis filia: ac Homero teſte libro. vii. odyſſeæ. Alcinoi phæacum regis pater.

Naxos cum. x. conſonante ſcribitur: inſula eſt ĩ mari ægæo una ex cicladibus cunctis alias uini fertilitate exuperãs: unde Virgilius in. iii. æneidos ĩquit Bachamumq; iugis naxon.

Neæra prima ſine diphthongo: ſequens cũ. æ. diphthongo ſcribitur: nomẽ eſt fœmiæ: quæ teſte Homero li. xii. odyſſeæ: peperit Soliduas filias phætuſam ſcilicet. & Lampeciam: quæ armẽta Solis trãſeunte Vlyxe iuxta Siliciam oſtendebat: unde eodem modo ſcribendum cum apud Virgiliũ ĩ bucolico: Ipſe neæram dum fouet.

Nebrodes cũ. e. abſq; diphthongo &. o. poſt. r. & ante. d. ſcribitur: dicunt̃ ꝓprie apud græcos damarũ pelles: a quibus baccantes ipſæ cognominatæ ſunt quia illis utebãtur ut uidebimus ĩ dictione orgia.

Nectar cum. c. &. t. exilibus ſcribitur: dicitur deorũ potior: q̃ teſte Feſto a nr̃is murrima dicebat̃ & ut q dam putãt: ex uuæ genere murriæ cognominata.

Necos cum. c. exili ſcribitur: fuit teſte Homero lib. hiſtoriarũ. ii. filius Pſammetici. & ægypti rex cui filius Pſammis in regno ſucceſſit.

Neiphyle ſecunda cum. i. latino: ſequens cum. ph. aſpirato &. y. græco etiã cum unico. l. ſcribitur.

Neleus prima cum. e. abſq; diphthongo & unico. l. ſcribitur: fuit rex ĩ Pylo: & teſte Homero ĩ. xi. odyſſeæ habuit uxorem Chlorim: ex qua genuit neſtorem: Chromium. Periclymenẽ: Agerochũ: & peronam. Et ut Neſtor ipſe apud Homerum in. xi. iliados enarrauit: Hercules eius domũ: & patriã euertit: ita ut ex duodecim fratribus ipſe ſolus remanſerit: & a neleo patronymicum nelides deriuatur.

Neomenia abſq; aliqua diphthontgo & cum. i. latino ſcribit̃: dici poteſt a nobis nouilunium. Nã cõponitur ex neos. quod eſt nouus & μηνια quæ eſt menſtrua: hoc luna a μην qui mẽſis dicit̃ deriuata eo quod ſingulo menſe a mulieribus defluant. unde μηνιαιος menſtruoſus a nobis dicitur.

Neptolẽus cũ. t. exili & unico. l. ſeq̃nte. e. abſq; diphthongo ſcribit̃: dictio cõpoſita ex neos qui ẽ nous & ptolemus miles: q̃ſi nouus miles nam πτολεμω apud æoles idẽ eſt qđ apud atticos πτολεμω i. pugno. & fuit nomẽ ꝓpriũ filii Achillis ex deidamia: q deide teſte Seruio ſup. ii. ænei. a capilloꝝ q̃litate dictus ẽ Pyrrhus Oui. ĩ. viii. heroidũ epiſtolarũ: Pyrrhus achilleides animoſus imagine patris.

Neophytus cũ. y. græco &. t. exili ſcribitur: dici poteſt a nobis nouellus. nam romponitur ex neon: quod eſt nouum & φυτον germen ſiue planta.

Nepa uel more græco nepes: cũ. e. abſq; diphthõgo ſcribit̃: dr̃ teſte Seruio apđ nos ſcorpio. huius græcũ grũm diuiſit Cice. ĩ arato more græco cũ: ait Atque oculos arget pedibus pectuſq; nepai ꝓ nepæ.

Nephreſis abſq; diphthõgo & ſimplo. s. ſequente. i. latino ſcribitur: eſt renum paſſio: quam latine traductam comperi rien huius rienis: nam ανεφροι: quæ ſunt renes deducitur.

Neptunus cum. t. exili & unico. n. ſcribitur: nam penultimam corripit: nõ eſt dictio græca uel ab illis originẽ trahẽt: Sed teſte Balbo apud Ciceronẽ ĩ. ii. de natura deoꝝ: a nando paululũ primis litteris ĩmutatis deducitur: ut uidimus ĩ dictiõe deus: fuit Saturni filius ex Ope: de eodẽ Varro de lingua latina ſic ait Neptunus eſt deus maris: uel ipſum mare dictum: quod terras nubat ideſt cooperiat.

Nereus pria abſq; diphthõgo ſcribit̃: fuit teſte Heſiodo ĩ theogonia marius deus oceani: & Tethyos filius: ac Chlorim ſororẽ uxorẽ accæpit: ex q̃ nymphas plures gẽuit: hunc oſum antiqſſimũ dixit Orpheus ĩ argonautica cum ait νηρεαμεν πρωτισα καλωπρεσ βυστον απαντων ſed de filiis Oceãi. & Thetyos Orpheũ intellexiſſe puto: ut Heſiodus ipſe in theogonia q ait: πρεσ βυτα τωνπαιδων. i. antiquiſſimum filiorũ ſcilicet Oceani: & pro mare noſtro meditteraneo accipitur.

Nereides cum. i. latio ſcribitur: patronymicum fœmininũ a nero deductũ & ſignificat filias nerei q̃ nymphæ fuerũt æquoreæ. Martia. ĩ. i. Luſit nereidũ docilis chorus æquore toto. Oui. i heroidibus. Vt celer redeas uirides nereidas oro.

Neritos cum. i. latino &. t. exili ſcribitur: mons ẽ teſte Pli. li. iiii. naturalis hiſto. in itacha inſula: quod nomen nõnunq̃ pro tota inſula capi uidetur Vir. in. iii. æneidos: Iam medio apparet fluctu nemoroſa iacynthos: Dulichiũq; ſameq; : & neritos ardua ſaxis. at neritum teſte Plinio eodem. li. oppidũ fuit percelebre in acarnania parte epiri: poſtea dictum leucas: ut in ipſa dictione uidimus.

Neſtor cum. t. exili ſcribit̃: fuit teſte Homero in. xi. odyſſeæ: nelei filius ex Chlori uxore: q ut idẽ Hõerus in. ii. iliados ait cũ quiquagita nauibus ex Pylo cõtra troianos uenit: q̃q̃ ĩ tricẽteſimo anno eſſet

ipſo tunc dicente apud Ouidium in.xii.metamor
phoſeos:Vixi annos bis centũ & nunc tertia uiuit
ætas:Et Iuue.in ſatyra Oibus in terris inqr:rex py
lius magno ſi quicq̃ credis Homero.Exemplũ ui/
tæ fuit a cornice ſecundæ idẽ fuit exemplũ ſecũdæ
uitæ citra cornicẽ.nã fuit ut refert Pli.vii.natu. hi.
Heſiodus q primus de hoc aliqua prodidit fabulo
ſe:ut reor multa de hoium æuo referẽs cornici no
uẽ noſtras attribuit ætates quadruplum eius cer/
uis:id triplicatũ coruis:& reliqua fabuloſius i fœ/
nice ac nymphis citra cornicẽ:ergo ẽ ætas hoium
quæ primum præbet uitæ exemplũ:ea triplicata
uitam facit neſtoris:quod ſecũdæ uitæ dat exem/
plũ.Et neſtoris uitã triplicata eam quæ cornicis ẽ
i.nouem hominũ ætates.ut Ouidius : ota capitq;
nouem cornicis ſæcula paſſæ.

Neſtus cũ.t.exili ſcribitur:fluuius eſt thraciæ a ſtry
mone ſecus abderam ciuitatem fluens:ubi quon/
dã Diomedes equis hoſpites ſuos dare ſolebat in
cibum:de quo Heſiodus in theogonia meminit.

Niæthos prima cum.i.latino ſequens cum.æ.diph
thongo:ultima cum.th.aſpirato ſcribitur:fluuius
ẽ teſte Theocrito:quẽ expoſitores dicũt eẽ i ſicilia.

Nicãder cũ.i.latino&.c.exili ſcribit:fuit poeta græ/
cus quem Didimus fabuloſum uocat:hic a nupti/
is iunonis & iouis icipiens:omnes deorum ſucceſ/
ſuſq; ad ſua tempora pertractauit:quem in multis
Virgi.imitatur:& in captura Troiæ:& i fabula En
dymionis:ſed quia nimium fabuloſus iquit Vir/
gilius:Si credere dignum eſt.Pan deus arcadiæ ca
ptam te luna fefellit.

Nicanor cum.i.&.c.exili ſcribitur:fuit Seleuci ma/
cedoniæ regis cognomen : quaſi uir uictorioſus.
nam uice uictoria eſt:& ανηρ uir.

Nicearchus prima cũ.i.latio:ſequẽs cũ.c.exili: ulria
cum.ch.aſpirato ſcribitur:fuit pictor ſua ætate exi
mius:hic inter alia Venerem inter gratias:& cupi/
dinem pinxit:& Herculem triſtem inſaniæ pœni/
tentia:& interpretatur nomẽ:q̃ſi uictoriæ priceps.

Niciteria cum .i.latino ubiq; & abſq; aſpiratiõe ſcri
bitur:ornamẽta ſunt quædam uictoriæ Iuue. i ſe/
cunda ſatyra:Et cetomatico fert niciteria collo:nã
νικη.q̃ ẽ uictoria deducit:cũ terminatione ſimi/
liũ noium i eria:ut filateria:frabateria:& ſimilia.

Nico cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:fuit tarãtinus
quidam tempore Hannibalis:de quo ſatis Liuius.

Nicos eodem modo:ut ſuperior:ſed cum.s.in fine
ſcribitur:fuit ciuitas in Aſia.

Nicomachus ultima cũ.ch.aſpirato ſcribitur :quaſi
bello uictor dicit.μαχη.n.ẽ pugna. νικη uictoria:
fuit hoc noie Ariſtotelis pater mediciæ artis ꝓfeſ
ſor & Amyntæ regis medicus : q pr̃ fuit philippi
pater Alexãdri:alius fuit Ariſtotelis filius:cui æthi
cã iſcripſit:alius fuit pictor ſuæ ætate nobilis:ut te
ſtat pli.li.xxxv. naturalis hi.fuitq; filius Ariſtoche
ni:atq; illius diſcipulus:nec aliũ i ea arte uelociorẽ
fuiſſe dixit:pinxitq; iter alia raptũ proſerpiæ: quæ
tabula fuit in capitolio in Mineruæ delubro.

Nicomedes cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:fuit rex
bithyniæ.

Nichophães eodẽ mõ ſcribitur:fuit .teſte Pli.li.xxv.
naturalis hiſtoriæ pictor ſua ætate eximius : ſed
arte multum:& a zeuſi & Apelle diſtans.

Nicoſtrata cũ.i.latino & abſq; aſpiratione aliq̃ ſcri/
bit.interpretatur q̃ſi uictorioſus exercitus : fuit mr̃
Euandri arcadis futuroꝝ uaticinatrix:q̃ a carmi/
nibus qbus Phœbi oracula ſignificar ſolebat:Car/
mẽtis latine dicta fuit:uel ut alii nõnulli uoluerũt
a carpẽto quo utebat:ſic quoq; fuit cognominata
ut i dictione Carmẽtis uidius.hæc ut in initio ho
rũ cõmẽtarioꝝ uidius latinis primũ litteras dedit.

Nyctileus pria cũ.y.græco:ſeq̃ns cũ.c.&.t.exilibus
atq;.i.latino ſcribit:cognomẽ fuit Bacchi ab eius
ſacris:q̃ nocte celebrabant accæptũ:unde Oui.li.i.
de arte.nyctileũq; patrẽ nocturnaq; ſacra ꝑcat:Vir
gilius in quarto georgicoꝝ:inter ſacra deũ noctur
niq; orgia bacchi.nã νυξ græce:& in genitiuo νυ/
κτοσ a nobis nox huius noctis dicit.Et ide nycti/
leus.i.nocturnus deducitur.

Nyctimene eodem modo uti ſupior dictio ſcribit
& fuit puellæ nomen:quæ cum patre concubuit
ſed facinus recognoſcens aufugit i ſiluas:& lucem
exoſa:non niſi nocte uolat.

Nycticorax prima cum.y.græco:reliquæ ſine aſpi/
ratione:& cum.i.latino ſcribũtur: nõnunquã etiã
a noſtris dicit nocticorax cum.o.loco ipſius.y.græ
ci:interpretaturq; nocturnus coruus κοραξ enim
a noſtris coruus dicitur:nam auis eſt nigra:& ſola
nocte uolans atq; clamans.

Nyctoris prima cũ.y.græco:ultima cũ.i.latino: reli
q̃ ſine aliqua aſpiratione ſcribunt:deſinitq; in.s.&
nõ i x.fuit regina babiloniæ:q̃ teſte Herodo. li.hi.
.i.ſola poſt Semiramim fœmina ibidem regnauit

Nilus cũ.i.latino & unico.l.ſcribitur:ſed apud græ
cos prima diphthõgũ habet ei:quæ apud nos abii
ciens.d.ſolam.i.productam retinet . nã dictio ẽ cõ
poſita ex neos q ẽ nouus.& ilys limus:ubi abiecta
ultima ſyllaba primæ dictionis remanens.e. cum
i.ſequentis dictionis diphthõgum facit:ita ut dica
tur nouus limus:ſcilicet innundationis tempore.
Quod Virgilius in nono æneidos tetigiſſe uidet:
cũ ait:aut pingui flumie nilis.nam prius teſte Ser
uio ſuper.iiii.georgicoꝝ melo dicebatur:quo no/
mine illũ.Seneca de ſitu indiæ uocitauit.Et eſt flu
uius ægypti ex maioribus totius orbis:cuius teſte
Lucano in decimo Arcanum natura caput non ꝓ
didit ulli:ſed imenſa aquarum mole ſingulis ãnis
ſole exiſtente in cancro totã ægyptũ exũdat.Et ut
ait Virgilius in.iiii.georgicorum:Diuerſa ruẽs ſe/
ptem diſcurrit i ora uſq; coloratis amnis deuexus
ab indis ideſt nigris æthiopibus.

Nimbus nõ eſt dictio trahẽs originem a græcis:ſed
mere latia:ideo cum.i.latino neceſſario ſcribitur.

Nympha cum.y.græco ſcribitur:latine dicitur ſpõ
ſa Sed putauerunt antiqui nymphas aquarum eẽ
deas quaſi lympharũ numina.unde teſte Seruio i
Tityrum omnibus aquis ꝑſunt.Varro uero nym
phas eſſe dixit:quas & muſas : nec in merito cum
teſte eodem.Seruio ſup ſeptimã æglogã:q̃ motus
muſicam faciat.Quare idem Varro tres tãtũ mu/
ſas commemorauit. Vnam q̃ ex aq̃ naſcitur mo/
tu.Aliam q̃ ex ſonu fit aeris percuſſi.Tertiã q̃ me/
ra tantum uoce conſiſtit.ex quo Virgi. muſas ipſe
uelut nymphas nonnunq̃ inuocauit:cum ait i bu/

colico:nymphæ noſter amor libetrides.

Niobe cum.i.latino ſcribitur:fuit filia Tantali: & ſoror Pelopis:uxorq; Amphionis:ut i ea dictiõe uidimus:hæc teſte Diodoro ſiculo li.hiſto.v.Filios ſeptem & totidẽ filias peperit ſummo decore p̄ſtãtes:unde tali prole ſuperbiens admodũ gloriabat ſe latonæ p̄ferens numero filiorum:itaq; ira motam ſabulæ latonam ferunt Apollini ut niobis filios:Dianæ ut filias arcu interficerunt mãdaſſe:q̃bus matri obtemperantibus contigit eodem tempore:& abundare filiis niobem & carere.

Nireus cum.i.latino ſcribit:fuit teſte Home.li.iliados.ii.omnium græcorũ:qui ad Troiam nauigauerunt ſpecioſiſſimus:infra tamen Achilem : ſed quia imbellis erat:pauci eum ſunt ſecuti.

Niſa cum.i.latino & unico.ſ.ſcribitur:fuit teſte Homero li.iliados.ii.urbs hellados:ẽ etiam nomẽ fœminæ qua Virgilius in damone : Mopſo niſa dat.

Nyſa cũ.y.græco & unico.s.ſcribitur:fuit teſte Diodoro ſiculo li.hi.i.urbs fœlicis arabiæ ꝓpinq̃ ægypto:unde & græci a patre.i.ioue hoc ẽ die : & loco i.nyſa Diõyſiũ appellãt . huius urbis Hõe.q i ægypto fuit:i ſuis hymnis meminit:dicẽs eẽ nyſam urbẽ ſupra montẽ excelſum ac florẽtẽ lõge a phœnicia:ferme ægypto conterminã.in qua ſane urbe uineæ fuiſſe inuentorẽ Dionyſiũ dicunt.Quẽ græci Bacchũ ægyptii Oſiri fuiſſe aſſerũt . unde & unus ex duobus pnaſi collibus deo Baccho dicatus nyſa dicitur:qui & alio noĩe cithærõ cognominatus fuit:ut uidebimus in dictione parnaſſus.

Nyſus eodem modo ſcribitur:& eſt Bacchi cognomen a nyſa urbe fœlicis arabiæ:ut in præcedẽti dictione uidimus cognominatus.

Nyſæa prima cũ.y.græco ſequẽs cũ.æ.diphthongo ſcribit : fuit teſte Herodoto & Curtio urbs clariſſima in india a Libero patre condita ſub radicibus mõtis : quẽ meron uocãt:id quoq; nomẽ a cognomine cõditoris ſortita at uero ægyptii fuiſſe teſte Diodoro oſiri:q & Dionyſius cognominatus fuit illius cõditorẽ in memoriã illius:quæ erat in ægypto fuiſſe aſſerunt.i qua & hederã plantaſſe dicũt.

Niſus alius qui Hyrtaci fuit filius ut in ea dictione uidimus :cũ.i.latino ſcribitur:& ſimiliter Niſa ꝓ fœmina ut ſuperius uidimus.

Niſæus prima cum.i.latino ſequens cum.æ. diphthongo ſcribitur:locus eſt teſte Herodoto libro hiſtoriarum.vii. inter medos : ubi magni & pulcherrimi equi naſcuntur.

Niſæ eodem modo ut ſuperior dictio ſcribitur:nomẽ ẽ nymphæ propriũ:de q̃ Virgilius circa finẽ.v. æneidos mẽinit cũ ait:Niſæeq; thaliaq; ciodoceq;:

Niſyrus inſula ẽ teſte Homero.li.ilia.ii.quã expoſitores circa coũ eſſe dicũt:& optimũ uinũ ꝓducẽt.

Noes cũ.oe.diuiſis ſyllabis ſcribit:fluuius eſt thraciæ teſte Herodo.li.hiſtoriaꝝ.iiii. q i iſtrũ defluit.

Nonacria cum.c.exili &.i.latino ſcribitur: eſt teſte Lactãtio grãmatico ſuper.iiii.thebaidos nomẽ loci ſeu agri arcadiæ:in quo iuppiter in ſpeciem Dianæ conuerſus cum caliſtone Lycaonis filia cõcubuiſſe narratur:nõnulli uero & pro tota arcadia capiũt atq; ex latino:quod eſt nouẽ:& græco qđ ẽ ακρн ideſt uertices:hoc ẽ mõtes compoſitum uolunt:quaſi nouem ſit montibus redimita:Sed conſtat plures in ea eſſe ut uidimus i dictione arcadia.

Noricum cum.i.latino &.c.exili ſcribitur:regio eſt Macedoniæ:hæc teſte Plinio.li.iii.naturalis hiſto. eſt contermina Dalmatiæ:atq; mari ionio:de qua ſic meminit Virgilius i fine libri georgicoꝝ tertii cum ait:Tum ſciat aereas alpes & norica ſi quis Caſtella in tumulis.

Notion cũ.t.exili &.i.latino ſcribitur:fuit teſte Homero in.ii.iliados urbs eſt in æolia.

Notus cum.t.exili ſcribitur:uentus ẽ meridionalis nebuloſq; & humectus.Et teſte Gellio græce notus:latine humor dicitur.

Nothus cum.th.aſpirato ſcribit:quemadmodũ latine dicẽdũ ſit teſte Ser.ſup.vii.æneidos nõ habetur unde Virgilius i.ix.græcũ uocabulũ poſuit cũ ait:Et primum antipathẽis.n. ſe primus ægebat. Thebana de matre nothum ſarpedonis alti . & in octauo Suppoſita de matre nothus furata creauit.

Nox ut in primo horum commentariorum libro uidimus a græco per conuerſionẽ.v.græci in.o.noſtrum deducitur:& teſte Varrone hæc noctis ſolidæ ſunt partes:ueſpera:cõticinium:intẽpeſtũ:gallicinũ:diei uero lucifer:mane :ortus:meridies:occaſus:creſpuſculũ uero quod eſt dubia iuxa creperro:quod dubiũ deſcẽdens:licet utriq; tẽpori poſſit coniũgi:uſus tamen teſte Seruio ſup ſecũdo æneidos obtinuit:ut matutino iungamus.at Lucanus ab ea conſuetudine diſſentire uidetur:cum ait.Lõga repercuſſo nituere crepuſcula phœbo manum uero unde eſt mane:bonum dixerunt ueteres.

Numidia cum.i.latino utrobiq; ſcribitur:& originẽ trahit a uocabulo græco: quod ẽ voμαδεσ:& paſtores deſignat: unde voμн apđ græcos pabulũ dicit.Inde plinius li.v.naturalis hiſtoriæ:numidæ uero inquit nomades a permutandis pabulis dicũtur:& mapalia ſua hoc ẽ paluſtres domus ſunt circum ferẽtes:hæc ille.Quare ab voμι nomedia magis dicenda uideretur:cum.o.poſt.n.in prima ſyllaba:ſed nos in.u.noſtrũ traduximus : & numidiã diximus:habetq; abortu ſyrtes quaſdã paruas : unde regio carthaginenſis incipit a ſeptentrione mare:quod uerſus Sardiniam tendit:ab ocaſu mauritaniã:& a meridie ætiopã:nec teſte plinio p̄ter marmoris numidici ferarũq; ꝓuentũ aliud iſigne hẽt. Sũt i ea clare urbes Hippõ:Rhegyũ:& Ruſticacla.

Numiſma cum.u.a nobis unico ſequẽte.m.&.i.latino ſcribit:quãq̃ a græcis cũ.o.poſt.n.& ante.m. ſcribat uidelicet nomiſma.Nam a voμoσ quod ẽ lex deriuari dicunt.Quam ſane ſcripturam & Horatius ipſe ſeruauit cum ait Regale nomiſna philippos.At alii cũ.u.ſcribunt:& breuẽ primam conſeruant:ut Martialis libro epigrammacum prio. Cum data ſint equiti bis quinq; numiſmata q̃re Bis decies ſolus ſextiliane bibis? a quo ſane:ut pluribus placet.

Nummus cum duplicato.m.deriuatur. quod ideo duplicare dicit:ut primã producere poſſit. Perſius i ſatyra q̃ incipit Hic mos eſt:Credere tum nummos marco ſub iudice palles.Erantq; nũmi æreis argẽrei:& aurei atq; ex his mixti.Et refert Plinius xxxiii.naturali.hiſto.Populus romanus ne quidẽ

argento ſignato ante Pyrrhum regem deuictum
uſus eſt:libera:unde etiã nunc libella dicit:& dipõ
dius appendebatur aſſis. Quare æris grauis pœna
dicta:& adhuc expenſa in rationibus dicunt. Quĩ
ẽt militum ſtipendiorum:hoc eſt ſtipis pondeiã/
dæ penſatores libripẽdes dicunt. Seruius primus
ſingnauit æs:antea rudi uſos Romæ Timæus tra
dit ſignatũ eſt nota pecudũ:unde & pecunia appel
latur:maximus cenſus.c.x.aſſium fuit illo rege:ar
gentũ ſignatũ eſt anno urbis quingenteſimo octo
geſimo quinto. Qu. Fabio.cos. quinque annis ãte
bellũ primum punicũ. Et placuit denarius pro de
cẽ libris æris:quinarius ꝓ quinque : ſextertiũ pro
diſpõdio ac ſemiſſe. libræ ãt pondus æris iminutũ
bello Punico primo cũ impenſis reſpublica nõ ſuf
ficeret. Nota æris fuit ex altera pꝶ ianus geminus:
ex altera roſtrum nauis:in triẽte uero & quadrãte
æs quadrãs ãte triuncis uocatur atribus uncis. Po
ſtea Hannibale urgẽte. Qu. Fabio maximo dicta/
tore aſſes unciales facti. Placuitq; denariũ ſexdecĩ
aſſibus ꝑmutari : quiarium octenis:ſextertiũ q̃ter
nis:ita reſpublica dimidiũ lucrata eſt. In militeri
tamen ſtipẽdio ſemp denarius ꝓ decẽ aſſibus da/
tus. Nota argẽti fuere bigæ:atq; q̃drigæ. Et ide ni
gari q̃drigatiq; dicti:mox lege papiniana ſemiuo/
cales aſſes facti. Licini.druſus i tributo plæbis octa
uã partẽ æris argẽto miſcuit. Aureus nũmus poſt
annũ.lxii.percuſſus eſt. Sed ꝑter alia igr Pli. miror
populũ romanũ uictis gentibus i tributo ſemp ar
gẽtũ non auꝝ iperaſſe:ſicut Carthagini Hãnibale
uicto argenti pondo annua in qnquaginta annos:
nihil aurii & ifra ſubdit auri in populi romani Ae
rario fuerũt Sex Iulio. L.aurelio. conſſ.iepiẽ annis
ante punicũ bellum tertiũ põdo ſeptingẽta uigin/
tiſex argenti nonagintaduomilia:E extra nume/
rũ trecenta &ſeptuagintaquinq; milia. Itẽ belli ſo/
tialis initio octinginta quadragintaſex auri põdo
Cæſar primo introitu in ciuili bello ex ærario pro
tulit. Laterum aureorum trigintaſex milia:& i nu
mero põdo trecẽta: nec fuit aliis tẽporibus reſpu.
locupletior. Intulit & Aemilius paulus Perſe rege
Macedoniæ deuicto prædam pondo trium miliũ
a quo tempore populus Romanus tributum pe/
tere deſiit:& ut idẽ Plinius atteſtatur:q primo de
narium ex auro ſignauit:latet auctore incerto.

Numitor cum.i.latino &.t.exili ſcribitur:fuit alba
norum rex:& frater Amulii.

O Littera apud græcos duplicis eſt formæ:
ut i prio hoꝝ cõmẽtariorũ li.oſtẽdimus
Nos uero unius tantum habemus:ut &
illi ãtiquitus habuerunt : quã aſpirantes
articulum maſculinum conficiunt:& quam alte/
rius formæ adinuenerunt:atq;.o.magnum uocãt
cum ſolum proferunt ſemper ſine aſpiratione ſcri
bunt:& pro aduerbio capiunt. Nos uero nunquã
ſolum.o.aſpirare cõſueuimus: ſed ꝓ aduerbio ſẽ
per aſſumimus. Quãdoq; quidem uocãdi:ut Vir.
in primo æneidos:O regina nouã cui põdere Iup/
piter urbem Iuſticiamq; dedit. perſius in prima ſa
tyra:Quis quis es o mõ quẽ ex aduerſo dicere ſe/
ci idem o tu.q̃doq; uero optandi: ut Virg.in.viii.
Adis o placiduſq; iuues:numina firmes. Quãdoq;
etiã indignandi ut Cicero li.inuectiuaꝝ primo:O
tpa o mores. Perſius i.i.ſatyra O mores:Vſq; adeo
neſcire tuum nihil eſt:niſi te ſcire hoc ſciat alter.
Aliquando ãt & pro aduerbio ponitur admirandi
ut Iuue. O qualis facies: & quali digna tabella : &
Perſius O curas hominum:nã immoderatas ſol/
licitudines admiratur:quas græci μελεδωνας uo
cant eo qđ μελη ελουσιν ideſt mẽbra corrodunt:
ideo apud nos curæ:quod cor urant uel rodant uo
cantur:ob quod & pro amore nonunquã ponitur
Vir.in.iiii.æneidos:At regina grauiiã dudum ſau
cia cura:Et ueneris iuſtiſſima cura nonnunquam
uero & curare pro reficere dicimus:ut Virg.in.iii.
æneidos : Corpora curamus feſſos ſopor irrigat
artus. Idem in.iiii.georgicorum. Tum tecta petũt
tum corpora curant.

Oaxus cum.a.poſt.o.& ante.x.conſonãtẽ ſcribitur
ciuitas eſt cretæ: i qua teſte Herodoto li.hiſto.iiii.
Eterachus pater Phronimæ regnauit : quã dixit
matrẽ fuiſſe Bati:q cyrenẽ lybiæ urbẽ ædificauit:
de quo i dictioe Batus:& dictiõe cyrene uidimus.

Obelus cum.e.abſq; diphthõgo & unico.l. ſcribit:
dicitur latine ueru. Et inde obeliſcus diminutiuũ
nomine magis quam re:cum magnæ moles obe/
liſci: dicantur ut in ſequente dictione uidebimus.

Obeliſcus cum .i. latino &.c.exili ſcribitur:eſt teſte
Ammiano Marcellino reꝝ geſtarũ li.xvii.aſperri
mus lapis in figuram metæ cuiuſdam ſenſim a ꝓ
ceritate in excelſum conſurgens:& ne radium imi
tet paulatim gracileſcẽs:ſpecie q̃drata i uerticẽ ꝓ/
ductus anguſtũ:manu leuigatus artifici. Obeliſcos
fuiſſe plures Romæ cũ hiſtoriæ:tum res ipſa indi
cat. Sed q integri corruptiue aut fuerint:aut nunc
cernunt:a Thebis:ac aliis ægypti urbibus ꝑductos
fuiſſe Plinius i naturali hiſtoria.& ꝓſatus Ammia
nus oſtẽdũt. Sed de eo q quoq; i uaticano iuxta ba
ſilicam beati Petri conſpicitur : & corrupte ab in/
ſiis iulia uocitatur. Plinius ipſe li.xxxv. meminit:
atq; illũ tertium ex maioribus ponit:q nũquã Ro
mæ aduecti fuerũt. Et li.xvi.ubi de arboꝝ magni
tudie ꝑtractat:hæc ingt uerba abieci admirationis
ꝑcipue uiſa ẽ in naui:q̃ ex ægypto Caii pricipis iuſ/
ſu obeliſcũ in uaticano circo ſtatutũ abduxit:de q̃
naui plura ꝓſequit:& nihil admirabilius in mari
uiſum fuiſſe aſſerit. Ammianus uero i ꝓſato li.cũ
thebaꝝ ægyptiaꝝ ſitũ:& ſucceſſum pulcherrimæ
enarraſſet:ſubdit i hac urbe iter labra igẽtia diuer
ſaſq; moles figmenta ægyptioꝝ numinum expri/
mẽtes obeliſcos uidimus plures:alioſq; iacentes &
cõminutos:quos antiq reges bello domitis genti/
bus aut proſperitatibus reꝝ elati: mõtiũ uenis uel
apud extremos orbis icolas ꝑſcrutãtes exciſos ere/
ctoſq; diis ſuperis dicarunt. Et i ſequẽtibus idẽ au
ctor oſtẽdit obeliſcos nõ ſolis a Thebis Romã ad/
uectos:ſed Octauianũ Auguſtũ duos admirãdos
ex Heliopoli urbe ẽt ægyptia trãſtuliſſe. Quoꝝ ut
ait unus i circo maximo alter i cãpo locatus ẽ mar
tio & iucundiſſima plura proſequit:q̃ ſane referre
longũ eſſet. Pli.ẽt in.xxvii.natu.hiſto.refert Theo/
phraſtũ tradidiſſe in ægyptioꝝ cõmentariis repe
riri fuiſſe apud eos in iouis delubro obeliſcũ e qua
tuor ſmaragdis q̃draginta cubitoꝝ longitudine:

latitudine uero in parte duorũm ĩ parte quattuor
id ẽt pretereundũ nõ eſt.obeliſcos ut plurimũ notis
hierographis ĩſculptos fuiſſe:quas ut pfatus Am
mianus ait:undiq; inciſas initialis ſapientiæ uetus
ĩſignivit auctoritas.Nam multa uolucrũ & ferarũ
ẽt alieni mundi genera inſculpebant:quæ uel regũ
gloriã ſequẽtibus ætatibus:uel eoꝝ perſoluta uo/
ta monſtrabant:non.n.ut nũc litteraꝝ formæ ac
numerus præſtitutus erat:quibus qcqd humana
mẽs concipere poteſt:facile exprimiť:ſed ſingulæ
litteræ apud illos quæ aĩalium ſiguris deſignabã/
tur:ſingulis nominibus inſeruiebant:& uerbis nõ
nunq̃ & ĩtegros ſenſus repræſẽtabãt.Nam per uul
turem naturæ uocabulum pãdũt:quia nullos ma
res poſſe ĩter has alites ĩuenire rationes memorãt
phyſicæ:pq; ſpeciem apis mella cõficientis regem
indicabant.cui cum iucũditate moderante aculei ĩ
eſſe debent:quin ẽt & Seruio referente ſup quintũ
æneidos per draconem caudam reuolutum & il/
lam mordentem annum illi iidem indicabant:cũ
ĩ ſe ipſum eodẽ modo recurrat ac cõſumatur. Ita/
q; teſte.Cornelio Tacito primi p figuras aĩalium
ægyptii ſenſus mẽtis effigebãt:& ãtiquiſſima mo/
numẽta memoriæ humanæ impreſſa ſaxis cernũ
tur:de quibus in dictione fœnices loquemur.

Obolus cum unico.l.ſcribiť: genus eſt põderis ſex
cõtinẽs ſiliquas:qui & alio nomine ſerupulus dici
tur:de quo in dictione talentum late uidebimus.

Ocaleæ cũ .c.exili & unico.l.& duabus.e.ſubſrq̃nti
bus ſcribiť fuit teſte Home.li.ii.ilia.boetiæ ciuitas.

Ocha cum.ch.aſpirato ſcribitur:nomẽ eſt a græco
deductum ac a noſtris compoſitum ex illoꝝ maſ/
culio articulo:quod ẽ.o.& Χην Χηνοσ:quod apud
illos.i.apud nos ãſer huius anſeris:itaq; componẽ/
tes antiqui noſtri.o.cũ Χην & ĩ recto abiiciẽtes ulti
mũ.n.dixerũt ocha huius ochæ:nõnulli:uero cõ/
mutantes illud.o.in.au.diphthongõ dixerunt au/
cha auchæ:per modum quem in.ii.horum cõmẽ
tariorum libro cum de .au.diphthongo tractare
mus declarauimus.

Oceanus cũ unico.c.atq; illo exili &.e. abſq; diph/
thõgo ſcribiť:dr̃ id mare quod uniuerſam circuit
terram:ob quod & ab ipſis græcis:amphitrites ẽt
uocitať:ut ĩ ea dictiõe uidimus . Sed oceanus teſte
Solino a uelocitate cognominatus ẽ.Nã οκασ un/
de oceanus diciť a nr̃is uelox interpretať Sane ex
hoc mari oĩa nata fuiſſe dixit Heſiodus ĩ theogõia
iuxta quod Virg.in.iiii.georgicoꝝ inquit . Ocea/
numq; patrẽ reꝝ nymphaſq; ſorores . Homerus
uero dixit in iliade illũ deoꝝ patrẽ:& Tethym ma
trem:cũ ait ωκεανον τε θεων γενεσιν και μητερα
τηθυν:dixit ẽt ex ipſo oĩum amniũ.fõtiũq; curſus
initium capere.Itaq; cũ uniuerſam terrã circũeat:
etiam ab occaſu Solis irrumpens mediã hanc no/
ſtram habitabilẽ regionem amplis:& nominatiſſi
mis æquoribꝫ alluit.Et ſciſſis calpe atq; Abila mõ
tibus:quos columnas Herculis nominant inter
Hiſpaniã quã leuo latere radit:& Mauritaniã circa
quã dextro diffundiť:fretũ prĩo efficit lõgitudinis
xv.miliũ paſſuum & latitudinis uix ſeptẽ ut Põpo
nius atteſtať.Ita ut facto quodã hoſtio limẽ apire
dicať.Et inde mediterraneis finibꝫ immixtus uſq;
in orientẽ & ſeptẽtrionem propelliť. Is ergo ocea/
nus q Hiſpaniam perfundit:Hibericus nominať:
ab ipſa.ſ.hiſpania:quæ olim hiberia dicebatur: &
circa inſulas baleares q̃s prĩo oſtẽdit balearicus di/
ctus ẽ Deide q narbonẽſem prouinciã contigit gal
licus:mox a liguria liguſticus. Deide uſq; ad Sici/
liam tuſcus uocatur.quẽ græci tyrrhenũ.Itali iſeꝝ
nominarunt.inde inter ſiciliã & italiã pergens io/
nicũ mare incipit:ſed ĩ leuũ ex aduerſo ad illyricũ
adriaticũ uerſus Venetias ſinũ efficit . At ab initio
adriatici ionii nomẽ accipiens:longa per ſpacia in
Aſiam uſq; prodendit:ut ĩ dictione ioniũ mare la/
te uidimus Ex altero uero Siciliæ latere in incretã
uſq; protentũ ſiculũ nominať.Inde uero uſq; ĩ ma
re pamphilicũ ex leuo creticus diciť:ex dextro ue/
ro uſq; ĩ ægyptũ ægyptius uocitať.Sed ab iõio iux
ta græciã in ſeptẽtrionẽ diffuſus crebras circuit in
ſulas·Quæ qa in formã capræ:ut quidã uoluit diſ/
ponuntur:ægæi nomẽ aſſumſit:uel alii potius uo
lunt ab Aegæo athenaꝝ rege:quemadmodũ in ea
dictione oſtendimus.Deinde p helleſponti angu/
ſtias progreſſus aſiam ipſã ab europa ſtricto ſecer/
nit mari:qđ helleſpõticum ab Helle : ut ĩ ea dictio
ne uidimus noĩatur.Inde in propontidẽ dilatatus
mare aliud conſicit:qđ per rõtrarium euxinũ nun
cupať:ut in eiuſmodi dictione deſcripſimus . Sed
rurſum iuxta tauricã regionẽ reſtrictus:boſphoꝝ
alterum efficit q chimericus noĩatur:ut in dictiõe
boſphorus uidimus Nã a boum meatibus peruiis
boſphori nomen aſſumpſit:eo qđ ab uno littore ĩ
aliud rõmode tranare poſſunt:poſt boſphoꝝ ue/
ro palus eſt meotis magna quidẽ & lata:in quã ta/
nais fluuius influit:q a ſeptẽtrione & partibus ſcy
thicis ueniens:aſiã ipſam diuidit ab europa. At pa/
lus hyeme glaciať:Et ut ait Virgil. Puppibus illa
prius patulis nũc hoſpita paluſtris. Sed diuerſis in
locis eiuſmodi mare noĩa habet plura & diuerſa:
q̃ ẽt non eadẽ cauſa pdita ſunt.Nã aſiaticũ mare ẽ
quod & phœniciũ ægyptiumq;: & pamphylicũ a
prouinciis nomina accæpere. Ab inſulis balearicũ
ſiculũ carpathiũ: cyprum.a gentibus liguſticũ:au
ſoniũ:tuſcũ:dalmaticũ. Ab oppidis argolicũ: adria
ticum : corinthiũ:tyrium.a caſibus hoĩum myr/
toũ:icareũ:helleſpõticũ & ut pluribus placet ægæ
um a memoria regis teſte Solio ionium:licet Ser/
uius non a memoria:ſed a caſu ĩ illum dicere uelit
Nã ait ſup.ii.æneidos:regem illũ antiquiſſimum
in eo ſubmerſum mari nomẽ reliquiſſe:a tranſitu
bouis uel ab anguſtis meatibus boũ puiis:boſpho
rũ:a moribus icolaꝝ:ut ĩ ea dictiõe uidimus euxi
nus ab ordine fluendi propontis:ut in dictione põ
tus uidebimus. Aegyptiũ pelagus aſiæ datur galli
cũ europæ : aphricũ Libyæ . Et hæc de meditera/
neo.Sed rurſus ĩ terræ circuitu oceanus ipſe aduer
ſis oris:q̃s amplectiť diuerſa accipit noĩa.Nã a lit/
toribus ſuis arabicus: pſicus:idicus:eocus:ſericus:
ſcythicus:germanicus:atlanticus:& de reliqs eodẽ
mõ. At uero caſpiũ mare a caſpiis montibus qbus
adiacet dictũ eſt. Et id idem hircanũ diciť ab hir/
cania ſibi cõtermina.Sed ut uolũt antiqui:qui nõ/
dũ ſufficiẽter ea loca pſcrutati fuere:ex oceano hy/
pborico anguſto ore in morem fluminis terras i/

gredienti conficitur. Qui uero diligentius iam ea/
dem loca rimati ſunt: aſſerunt id eſſe mare uaſtiſſi
mũ: quod nec illũ habet exitũ: nec alicuius aq̃ ſalſæ
habet introitum: ſed ex immenſis in ipſum cõflu/
entibus fluminibus factum: quod Ptolomus etiã
uerum eſſe fatetur.

Ocheſius cum .ch. aſpirato & unico .ſ. ſequente .i. la/
tino ſcribit̃: fuit Homero teſte ætoloiũ dux: uir lõ
ge præſtantiſſimus: qui in bello troiano mortiur.

Ocyalus cũ .c. exili & .y. græco atq; unico .l. ſcribit̃ fu
it unus ex nomĩatis phæacibus ipe Alciõi regis: ut
oſtẽdit Home. i. viii odyſ. cõpoſitũ ẽ uocabulũ ex
ωκισ qđ eſt uelox: & αλσ mari: q̃ſi uelox ut mare.

Ocimum cũ .c. exili & .i. latino ſcribitur: eſt teſte Pli
nio lib. xix. natur. hiſto. herba hortenſis q̃ particu/
lata etiam ab uno incipit: qua de cauſa diutiſſime
floret: habetq; primã longã: cũ apud græcos ωκυ/
μον cum .o. magno in prima ſcribitur.

Ociroe cũ .c. exili & .i. græco ſcribit̃: fuit teſte Heſio.
in theogõia nympha q̃dam oceãi & Tethyos filia.

Ocyron eodẽ modo ut ſuperior ſcribitur: fluuius
eſt in finibus arcadiæ.

Ocyus cum .c. exili & .y. græco ſcribit̃. Nã ab ωκυσ
græca dictione deducitur: quã noſtri qdã antiqiſ/
ſimi ueteentes .y. græcum in .d. noſtrũ ocus tradu/
xerunt. Sed a ſeq̃ntibus ĩ uoce cõparatiui traductũ
fuit: hoc eſt remanẽte .y. græco .u. noſtrum addide
runt: nec latine poſitiuo utimur. Et aduerbialiter
cito: & q̃ prompte deſignat. Virg. lib. æneidos. iiii.
Ocyus omnes.
Imperio læti parent. Iune. in ſatyra. Credo pudici/
tiam. Collige ſarcinulas dicit libertus: & exi.
Ocyus & ꝓpera: ſicco uenit altera naſo. Seruius
ãt ſup. viii. ænei. dixit: ocyus poſitiuus ãtiquus eſt:
nec ẽi põt cõparatiuus eſſe: ubi nulla ẽ cõparatio.
Sed pace eius magis Pli. adhæreo: q & illđ quoq; ĩ
ſignificatiõe cõparatiui poſuit: & ſuplatiuũ nõnuq̃
ei aſſignauit. Ait. n. i. ii. natu. hiſt. Mercurius ſidus iſe
riori circulo fertur nomẽ diebus ocyore ambitu:
modo ãte Solis exortũ: mõ poſt occaſũ ſplẽdes &
li. viii. ſuplatiuũ exprimẽs dixit: itaq; multi extite
re: q nõ naſci optimũ cẽſerẽt: aut q̃ ocyſſie aboleri.

Ocnus cum .c. exili ſeq̃nte .n. conſonante ſcribit̃: fu/
it teſte Virgilio in .x. æneidos. Fatidicæ Mãtos: tu/
ſci filius ãnis. Qui muros matriſq; dedit tibi Man
tua nomen: ut in ea dictione uidimus. Et ab eodẽ
poeta in bucolico Bianor uocatus fuit: ut in ſua
dictione monſtrauimus.

Octopes abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur: piſcis eſt
octo pedes habẽs: quem polypum quidam putãt.

Odius cũ .i. latio ſcribit̃: fuit teſte Home. i. v. ilia. ali
zonũ dux: quẽ Agamẽnon ĩ bello troiano occidit.

Odyſſea cũ .y. græco & duplicato .s. ſcribitur: loco
quoq; nõnulli .x. ſcribere uoluerũt: ſed magis pla/
cet litteraturã græcã obſeruari: dũmodo cõmode
poſſit: ſcribit̃. n. apđ illos nõ cũ .x. ſed cũ duplicato
s. uidelicet οδυσσεια: & deriuatur ab οδυσσευσ:
quẽ nos ulyxem non cum duplicato .ſ. ſed cum .x.
duplici conſonante ex inueterata cõſuetudine trã/
ſcribimus. At eius dictiõis q̃ eſt odyſſea penultima
apud græcos eſt .ei. diphthongus: a q̃ nos .i. abiici/
entes ſolam .e. retinemus. Eſtq; odyſſea uolumen
aliud ſublime Homeri in .xxiiii. libros diuiſum: in
quo Homerus errores & caſus Vlyxis poſt bellũ
troianũ: & Penelopes uxoris patriã diuino carmi/
ne deſcripſit. Vnde Ouidi. ĩ ſecũdo de triſtibus li. ĩ
qt. Aut quid odyſſea ẽ niſi fœmĩa propter amorẽ.
Dum uir abeſt multis una petita procis?

Oegrius cũ .œ. diphthõgo & .i. latio ſcribit̃: fluuius
ẽ thraciæ: a quo teſte Seruio hebrus naſcit̃. & ut nõ
nulli ferũt pater fuit orphei: ac in hebro a ciconi/
bꝰ orphei caput ꝓiectũ fuit dicente Vir. in. iiii. geo.
Tũ quoq; marmorea caput a ceruice reuulſum.
Gurgite cũ medio portãs œagrius hebrus.

Oebades cũ .œ. diph. ſcribit̃: fuit nomẽ uiri ꝓpriũ.

Oebaris cum .œ. diphthõgo & .i. latino ſcribit̃: fuit
Darii ſtabularius: cuius induſtria Darius ipe regnũ
perſarum adeptus ẽ. ut ĩ dictiõe Darius uidimus.

Oebalus cũ .œ. diphthõgo & unico .l. ſcribit̃: fuit La
ctãtio ſup thebaidos libro rex laconũ: de quo cre/
tẽſis Ditis ĩ hiſtoria troiana aptius loq̃ns ait. œba/
lus fuit filius Argulii filii Amidatis: fuitq; rex laco
niæ: & a ſe prouinciam ipſam œbaliam dixit: hæc
ille. Alius fuit œbalus Telonis regis Capreæ filius:
q̃ iſula eſt ex oppoſito ad Neapolim ex Sebetride
nympha genitus: de quo Virg. in. vii. ænei. inquit.
Nec tu carminibus noſtris inductus abibis.
Oebale: quẽ generaſſe Thelon Sebetride nympha
Fertur: teleboum capreas cum regna teneret.
Iam ſenior. hic ut proſequitur Vir. mortuo patre
non contentus patriis aruis Campaniã ĩtrauit &
multos populos ſuæ dictioni ſubiæcit: fauitq; de/
inde Turno cõtra Aeneam: a quo œbaliã regionẽ
dictam nonnulli putauerunt: quæ eſt iuxta Taren
tum: ut in ſequenti dictione uidebimus.

Oebaliam cum .oe. diphthõgo & .i. latino ſcriptam
duplicẽ eſſe cõperio: unam q̃ & Laconia dicta fuit:
& ab œbalo filio Argulii œbaliam cognominatã
de qua Statius in Achilleide. Soluerat œbalio claſ/
ſem de littore paſtor dardanus: & ouidius in qnto
faſtorum loquens de Caſtore & Polluce: q fuerãt
ex Amycla ciuitate Lacõiæ ait: Effugere œbalidæ
curſu potuere ſequentes: Alteram uero ĩ Italia iux
ta Tarentum urbem inclytam Calabriæ ab œba/
lo filio Telonis ut quidam uolunt cognominatã
Vir. in quarto georgicoꝝ. Namq; ſub œbaliæ me
mini me turribus altis: qua niger humectat flauẽ/
tia culta Galleſus corytiũ uidiſſe ſenem: & reliqua.
Eſt enim Galeſus: ut dixit Liuius li. v. de ſecundo
bello punico Calabriæ flumẽ Tarẽto ꝓximũ per
qnq; milia paſſuũ: iuxta qđ caſtra mætatus ẽ han/
nibal: cũ arcẽ tarentinã obſedit. Alii uero qbus aſ/
ſentire uidet̃ Ser. nõ aliã fuiſſe dicũt ĩ Italia œbaliã
nec id quoq; Vir. ĩtellexiſſe: ſed cũ dixit ſub turri/
bus œbaliæ ĩtellexit: ideſt eoꝝ q ex œbalia Lacõiæ
ĩ italiã aduenere & turres iuxta Tarẽtũ ædificaue/
re. Nã ut retulit Ser. Lacones diu bello attriti ab
athenienſibus: & ĩ opiam uiroꝝ timẽtes ꝓceperũt:
ut uirgines cũ qbuſq; cõcumberẽt: quo facto cũ iu
uenes de ĩcertis parẽtibus nati: originẽ ſuã deinde
erubeſcerẽt: & parthẽiatæ. i. de uirginibus nati ap
pellarẽt̃. duce Palanto octauo ab Hercule nauigiis
ꝓfecti uenerũt ad oppidũ Calabriæ: qđ Taras Ne
ptuni filius cõdiderat: & id auctum habuerunt.

Oechalia cū.œ.diphthongo &.ch.aſpirato atq; uni
co.l.&.t.latino ſcribitur licet ex defectu librarioꝝ
in quibuſdā latinis codicibus non cū.ch.aſpirato
ut diximus:ſed magis cū.t.aliquādo legerimus:fu
it Laconiæ pars propinqua Theſſaliæ:quæ œcaliæ
nomen aſſumpſit a ciuitate eiuſdē nominis:quæ ī
illa erat.Ipſa uero ciuitas teſte Homero.lib.ii.ilia/
dos ab œcaleo fluuio q circa illā pterfluit nomen
eiuſmodi accæpit. In hac regnauit Eurytus pater
ioles:qui cum filiā olim Herculi ſpopōdiſſet:& po
ſtea diſſuadente filio denegaſſet:ut dixit Seruius
ſuper octauo æneidos indignatus Hercules illum
& filios interemit:atq; œcaliā illius urbem euertit
dicente Virgilio.

Ve bello egregias idem diſiæcerit urbes:
Troiamq; oecaliam:ut duros mille labores.
Suſtulerit:Quin & iolē rapiens ita ardenter illam
amauit:ut quæq; ab illa patereť: uti ab omphale
regina Lydiæ prius paſſus fuerat:ad quem Deia/
nira ſcribēs apud ouidiū ī epiſtolis heroidū iquit
Gratulor oecaliam titulis accedere noſtris.
Victorem uictæ ſuccubuiſſe quæror:& in eadem
epiſtola ſubdit.
Ingreditur late lato ſpectabilis auro:
Qualiter in Phrygia tu quoq; cultus erat:
Dat ultum populo ſublime ſub Hercule uicto.
Oecaliam uiuo ſtare parente putes: ſed hæc deinde
iole iubente Hercule ante mortē ſuam hyllo her/
culis filio nupſit:ut in dictione Hyllus uidimus.

Oecynites prima cū.œ.diphthongo ſeqns cū.c.exi/
li &.i.latino penultima cū.y.græco ſcribiť:fuit te/
ſte Home.circa initiū libri.xi.iliados:uir argiuus:
qui donauit Agamēnoni thoracem eximium.

Oeconomus cū.œ.diphthōgo &.c.exili ſcribiť:dř a
nřis diſpēſator. Nā apud græcos οικοσ dř domus
& νομοσ lex : nā decet diſpēſatorē legē eē domus
Et ſic Ariſto.œconomica & œconomicus ſcribiť.

Oecumenicus cū œ.diphthongo & abſq; aliqua aſ
piratione ſcribitur: dictio ē deducta ab οικουμενη:
q uniuerſū orbē deſignat q̄ſi uniuerſalis ille dicať.

Oedipus cū.œ.diphthōgo &.i.latino atq; unico.p.
ſcribiť:dictio ē cōpoſita ab οιδημα:qđ ē tumor:
& πουσ pes:hoc eſt pedum tumor. Nā ut Statius
diuerſis in locis ſuæ thebaidos ſcripſit. Et Seneca ī
tragœdia:quæ iſcribitur Thebais . dum Oedipus
matris utero teneretur:& Pater laius Apollinē de
naſcitura prole conſuleret:& ab Horaculo percæ/
piſſet ſe debere a naſcitura prole interfici natū pue
rū paſtorum ſuorum armentoꝝ occidēdum:tra/
didit:q dū ætati cōpateretur:& regiū imperiū cō/
temperare:oportet paruuli pedes gladio perfora/
uit: & uimine ſuſpendit ad arborē q̄ſi in edia mo/
riturū.Quod ipe apđ Senecā ī oedipo teſtať dicēs.
Medeo teſte damnauit parens:
Callidoq; teneros tranſtulit ferro pedes:
Et in alta nemora pabulum immiſit feris. Sed cū
uagitu Phorbantē paſtorē Polybii corinthioꝝ re/
gis ad ſe puer traxiſſet.ille cōſciſis uinculis iā tumi
dum pedibus pueꝝ corīthio cuidā largitus ē:q læ
tus ad Meropē uxorē Polybii regis liberis carentē
pro magno munere dedit.illa una cum uiro tanq̄
filium cælitus miſſū paterna charitate ſuſcæpit.
Et pedū tumore oedipodē cognominauit . Cuius
penultia breuis a poetis nřis poni cōſueuit:& decli
nať huius oedipodis. Plautus tamen in penulo:ab
oedipo,p oedipode ī ablatiuo ptulit. Hic cū ſemel
Thebas pgeret ſphinge cōperta eius ænigma diſ/
ſoluit:& monſtrū iteremit. Vnde rerū obſturiſſi/
maꝝ iterpres deinde dictus fuit. Itaq; hō ille apud
Terētiū Dauus ſum inqt nō oedipus. Plautus ī pe/
nulo. Nā iſti qdem heraclidæ oratiōi oedipi opus
eſt coniunctura:cui ſpingis ænigma diſſoluit.

Oenochonum cum.œ.diphthongo &.ch. aſpirato
ſcribiť:fuit ē teſte Hero. Theſſaliæ fluuius ī Peneū
defluens:ut uidebimus in dictione Theſſalia.

Oenos cū .œ. diphthōgo ſcribiť:diciť apud nos ui
num:ſed nō utimur ea dictione niſi ī compoſitis.

Oenophoꝝ cū.œ.diphthongo:&.ph.aſpirato ſcri/
biť:uas eſt uinariū. Nam cōponiť ex œnos:qđ ē ui
nū & φορον portās:de quo Iuue.ī ſaty. Credo pu/
dicitiā: Totum œnophorum ſitiens : & Martialis
in ſexto. Reddidit œnophori pondera parua ſui.

Oenotrii cū.œ.diphthōgo:&.i.exili ſcribiť : populi
fuerūt ī Italia:de qbus ſatis habuius ī dictiōe italia.

Oenus cū.œ.diphthōgo in initio & ſcribiť:fuit Par
thaonis filius dicente Acheloo apud Ouidiū ī octa
uo metamorphoſeos : cum ad œneum regem ue
niſſet. Accipe me generum dixit Parthaōe nate:&
fuit rex ætoliæ:cuius urbs regia Calidō cognomi/
nata fuit:ideo frequēter rex legiť Calidoniæ:fuitq;
pater Meleagri.& ob hoc Meleager a poetis dictus
eſt. Ouidius in tertia epiſtolarum heroidum.
Coniugis œneides uerſus in arma prece eſt.

Oenomaus cū.œ.diphthōgo ſcribiť:fuit filius Mar
tis:rex Helidi & piſæ atq; Hippodomiæ pater : ut
in ea dictiōe uidius. Alius Home.teſte fuit uir pe/
lopōneſius ab Hectore in bello troiano īterſectus

Oenops ſimiliter ſcribitur : & fuit uir peloponne/
ſis:ut idem poeta monſtrauit.

Oeſtrum cū.œ.diphthongo &.t.ſcribitur : uolatile
eſt paruū:Cui nomen aſiū romanū ē:ut dixit Vir/
gilius in.iii.georgicoꝝ.Iuue in tertia ſatyra. Nō ce
dit Vento. Sed ut phanaticus œſtro percuſſus bel/
lona tuo diuinat: Et id ſane nomen a uoce quam
edidit aſſumpſit.

Oeta cū.o.&.e.ſeperatis uocalibus:&.t.exili ſcribiť:
ut late in .ii.horū cōmentarioꝝ lib.oſtēdimus:fu/
it rex colchoꝝ potētiſſimꝰ:& teſte Hōe.c.x.odyſ/
ſeæ:filius fuit ſolis ex Perſa filia oceani. Nā ut ait
Diodorus ſiculus hiſtoricus pſtātiſſimus li.hiſto/
riaꝝ.v. Solē ferūt duos ex Perſa uxore procreaſſe
filios:oetā ac perſem:oeta ī colcho regnauit ī Tau
rica Perſes:crudeles ambo efferiq; e Perſa filia Ha
cates orta ē ſupans audacia & iu manitate patrem:
ut q cruciatu hoīum læta eo proſeris appetere ſa/
gittis cōſueuerit. Quin & ad uenena mortifera cō/
ficienda ſummū ſtudiū operāq; ipendit q̄ aduenis
in cibis exhibebat : unde & prima acconitum in/
ueniſſe diciť. Quibus ī rebus experta admodū &
edocta:ueneno patrem primum ſuſtulit:deīde re/
gno aſſumpto tēplum ſtatuit Diane: cui hoſpites
nauigantes ſacrificabant:exiſtimās crudelitate ſu/
um nomē clarius futurū. Poſt hæc nupſit Cetæ pa
truo:genuitq; liberos tres. Circem Medeā.& Ace

gialeū.Circe ad oīs generis uenenorum curā uerſa multaꝝ herbaꝝ radicūq; uarias uires mirabileſq; reppit. Et quāuis a matre Hecate ī plurimis iſtructa eſſet:multis tamē ab ſe de nouo inuētis oībus ī ea re pſtitit.Hæc ſarmataꝝ regi:q ab aliis ſcythæ dicūt cū nupſiſſet:pı imū uenēo uiꝝ abſtulit:deīde regno capto multa ui crudelitateq; regnū uexauit qbus ex rebus ex ipſo regno pulſā ad Italiā ueniſſe tradūt.Inq; eo pmōtorio: qđ te nūc quoq; ab illa circeū uocaſ reſediſſe. Medeā quoq; tū a mr̄e:tū a ſorore ſingola ueneficia edoctā diuerſis moribꝫ uixiſſe ferunt.Nā cū oeta rex tū ſua natura: tū oxoris ſuaſo crudelis eēt & necādrū hoſpitū morē ſeruaret:illa hoſpites a uitæ diſcrimīe eripieba :& ſæpe a pr̄e pcibus & gr̄a p dānatorū ſalure īrercedebat: q̄doq; ipſamet ex cuſtodia captos dimittebat ob qood cū Medea īdies magis parētū crudelitati eēt aduerſa:a patre ob timorē ī liberā cuſtodiā deſtinata fuit.Illa ad Solis oui tēp'ū:quod in littore ſitū erat cōfugiēs:iuxta litus āmbulās: argonautas noctu delatos conſpicit : a q̄ de hoſpitū cæde edocti: hūanitatē uirginis expti ſūt:ut oidius ī dictiōe iaſō.

Oetha cum.œ.diphthongo &.th. aſpiraio ſcribiſ: mons ē īter Theſſaliā & Macedoniā famoſus marte rogo & ſepolchro Herculis. Eſtq; teſte Plinio lib.xxv.naturalis hiſtoriæ hellebori herbæ:fertilis

Oetoſyros cum.œ.diphthongo &.y.græco ſcribiſ a græcis. Nam teſte Herodoto in tertio hiſtorio, dicitur lingua ſcythica Apollo.

Oetus cū.œ.diphthongo &.t.exili ſcribiſ: nā apud græcos eſt diphthongus ex.ω.mega &.ı.onde ωιτος ab illis ſcribiſ:ſed a nobis oetus traduciſ:Vt ī ſecūdo horū cōmētariorū lib.uidimus:fuit frater Ephialis:& filius Aloei:pugnauitq; com diis ī creta:ut dixit Saluſtius:unde oetii campi dicti font.

Oethyni pria cū.œ.diphth.ſequens cū.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ:populi fuerunt iuxta pontum.

Ogdous cum.g.ante.d.ſcribiſ:foit teſte Diodoro ſiculo lib.hiſtoriaꝝ.ii.Aegypti rex:qoin & Vohoreus cognominatus ē:& Memphim condidit:ut uidimus in dictione memphis.

Ogygia ſecūda cū.y.græco : penultima cū.i.latino ſcribiſ:inſula eſt ut qdam ferunt phœnicii & tyrii maris:Sic qooq; ab Ogygio rege ī ea regnante cognominata : de q̄ Home.in li.i. odyſſeæ νησονες ογυγιην ορρυνομεν.Nā uoluit ī ea poſtea regnū fuiſſe Calypſus:ut ī dictione Calypſo uidimus.

Ogygius eodem modo cū ſoperiori dictiōe ſcribiſ: fuit teſte Seruio ſuper Silenū Virgilii thebanorū rex ſub quo primo ın diluoium fuiſſe dixit Varro in prologo libri tertii de re ruſtica: quā longe antiqorē urbana oſtēdere conaſ. Et fuiſſe tempus ait: qoo rura colebāt homines : nec ciuitates habebāt Et ſubdit:eſtq; uetuſtiſſimū oppidū Boetiæ Thebæ:qđ rex ogygius ædificauit:peractis iam duobus millibus annoꝝ & centum .Sed ut diuus Auguſtinus de ciuitate dei li.xviii.rettulit tēporibus ingr ogygii regis diluoium magnum factum eſt: non illud maximum:quo nulli homines euaſerūt niſi qui in arca fuerunt . Sed tamen maius : quam quod poſtea tempore Deucalionis fuit.

Oileus cum.i.latino diuiſa ſyllaba ab.o.ſcribiſ: nā neq; apud græcos ē diphthongus:fuit filius Antiphatis filii Melamphi:dicēte Homero li.xv.odyſſeæ. αντιφατης μεγετικτεν οικλησ μεγαθυμον. Idem fuit pater Amphiarai argioi oatis.

Oileus cum.i. latino diuiſa ſyllaba ab.o. ſcribitur: ut de ſuperiori dictione diximus . Non enim poteſt eſſe diphthongus ut Virgilius ī primo. Vnius ob noxiam:& furias Aiacis oilei;: fuit locrorū rex: & pater Aiacis oilei:

Olympus cū.y.græco ſcribitur:quo nomine quattuor diuerſos legius mōtes . Vnus ē īter Theſſaliā & Macedoniā altiſſimus:dicente Lucano in ſecundo.Nobes exceſſit olympus lege deū. Alius ē ī Gallo græcia. Alius apđ myſſos:ad cuius radices urbs eſt Pruſa ab Hannibale ut ferſ extructa. Quartus eſt ſecus mare rubrum in Aethiopia. Haud longe ab Helipoli ciuitate:qui oriente ſole uſq; ad quītā diei horam flammas emittit. Adde quod de hoc dicit Claudianus in Stilicone:ſed ut altus olympi uertex qui ſpatio uētos hyemeſq; relinquit.
Perpetuum nulla temeratus nube ſerenum.
Celſior exurgit pluoiis:auditq; ruentes.
Sub pedibus nimbos:& rauca tonitrua calcat.

Olympias eodē mō atq;.i.latio ī penultima ſcribiſ.

Olympiōices ſecūda cū.y.græco:aliæ cū.i.latio atq; c.exili ſcribiſ : is dr̄ q in olympico certamine uicit q̄ſi olympioꝝ uines .i. uictor a νικη:q̄ eſt uictoria.

Olor cū unico.l.ſcribiſ:fuit teſte Herodo.lib.hiſto. ſexto Traciæ rex:q filiā ſuā Hegeſiphylen Melciadi duci athenienſium uxorem dedit.Eſt etiā olor auis alba:quæ alio græco nomīe cygnus dicitur.

Olenos cum unico.l.& unico.n.ſcribiſ:ciuitas ē Aetoliæ:ut oſtēdit Homerus ī ſecūdo iliados : iuxta quam aper ille calydonius occiſus diciſ. Aliam ponit ignius de aſtronomia poetica in Boecia ciuitatē eſſe:ſic quoq; cognominatā ab oleno Vulcani filio:de qua forte intellexit Seneca in troade:cū ait.
Olenos tectis habitara raris.Qui & ī ea amalteā caprā nutritā fuiſſe qdā aſſerūt:q poſtea ad cælū tracta ferſ:dicēte Oui.i.xvi.epi.hero.Pleias & arctophylax:oleniūq; pecus. Et ī li.faſt.v.Naſciſ oleniæ ſignū plouiale capellæ . Et īde olenius ut Flora ad Iunonē apud Oui. ī eodem quinto faſtorum ait.
Quod petis oleniis inquam mihi miſſus ab oris.
Flos dabit:eſt hortus onicus ille meis.

Olynthus cum.y.græco &.th.aſpirato ſcribitur:fuit ciuitas Sithoniæ iuxta atticā:quæ cū ab athenienſibꝫ deficeret : & Philippo ſe dediſſet:fuit demum ab athenienſibus euerſa.

Ombrici cū.i.latino &.c.exili ſcribitur populi ſunt iuxta illyricos:ex qooꝝ locis teſte Herodoto libro hiſtoriarum tertio capris & alpis fluuii uerſus boream in iſtrum cadunt.

Omonyma cum.y.græco ſcribiſ:ea dicunſ quæ ſolum idem nomen habent:hoc eſt non etiam rationem & traducuotur æquiuaca.

Omphatium cum.t.exili &.i.latino ſcribiſ:eſt genus uini certo artificio.cōfecti:ut oſtēdit Pli.li.decimoqoarto.natu.hiſto.& deriuaſ ab ομφαξ:qđ uuam ſignificat acerbam.

Onager cū unico.n.ſcribiſ:diciſ a noſtris aſinus ſilueſtris.Nā cōpōiſ ex ονοσ:qđ ē aſinus:& αγριοσ

ſilueſter: de quo Virg in.iiii.geor. Sæpe etiã curſu timidos agitabis onagros.

Onchiſton cũ.ch.aſpirato &.i.latio: atq;.t.exili ſcribiẽ: locus ẽ teſte Home. li.ilia.ii.i ſinibus thebarũ.

Oneſicritus abſq; aliq̃ aſpiratõe &.i. latio ubiq; ſcribiẽ: fuit philoſophus qdã quẽ nõnulli æginẽſẽ dicũt Demetrius uero magneſius illũ aſtipalẽſẽ fuiſſe dixit: fuit Diogẽis diſcipulos. Et ut Xẽophõ cũ Cyro: hic cũ Alexandro militauit. Et ut ille Cyri pædiã: hic Alexãdri ſcripſit initia & ut ille Cyri: hic alexãdri proſequiẽ laudes. Diciẽ ẽt ſtilus utriuſq; quam ſimillimus.

Onyx cũ.y.græco ſcribiẽ: gẽus ẽ lapidis i ſimilitudinẽ unguis: Nã onyx græce latie unguis dr̃ de quo Hora.i.iiii.carminũ. Nardo oina mereberis nardi puus onyx eliciet cadũ. Qui nũc ſulpitiis accubat horreis. ubi Acrõ dixit: onyx metallũ gẽmæ ſimile: de qoo unguẽta adorata ſiebãt pua uaſa. Sed Luca. de gẽmis mihi locutus uideẽ: cũ dixit ad luxũ oſtẽtandũ. Totaq; effuſus i aula Calcabatur onyx.

Onytes cũ.y.græco &.t.exili ſcribiẽ: nomẽ ẽ uiri ꝓpriũ: qd Dõatus ſup.xii.æne. Virgilii aut gẽtile aut patronymicũ putauit: ſe nĩ gẽtẽ neſcire fateẽ. Sed ſeruii magis ſẽtẽtia placet: q ꝓpriũ exiſtimauit: & deriuari puto ab onyx: at forſitan onyces cũ.c.exili primitus ſcriptum.

Onomatopœia cũ.t.exili &.œ.diphthõgo atq;.i.latino ſcribiẽ: ẽ ονοματοσ.i.nois: ποιηϲιϲ fictio. Nã cũ uocis cõfuſæ nomẽ ad imitãdũ ſonũ effingiust eiuſmodi figurã facimus: ut ouiũ dicimus balatũ: boũ mugitũ: equoꝝ hinnitũ: terribilis buccinæ ſonitũ taratantara.

Ennius: At tuba terribili ſonitu taratantara dixit. hac etiã figura diciẽ: turẽ: grus: ſcropha: q̃ nouiter cõperiẽ nobis raro cõcediẽ: græcis uero teſte Quĩ. ſter maxias ẽ habita uirtutes.

Onophrius cũ.ph.aſpirato recte ſcribiẽ. nam deſcẽdit ab onos qui eſt aſinus.

Opheltis cũ.t.exili &.i.latio ſcribiẽ: fuit uir troiãus.

Opheltes cũ.t.exili ſcribiẽ: fuit nauta tyrrhenus: de quo Ouidi.in.iii.metamor. aſſumus en inquit ſocioꝝ primus opheltes.

Opites cũ.i.latino &.t.exili ſcribiẽ: fuit uir argiuus: & ab Hectore in bello interſectus.

Opheleſtes cũ.t.exili ſcribũtẽ: fuit uir troianus.

Ophis cũ.i.latio ſcribiẽ dr̃ apd̃ nos ſerpẽs. uñ Cotta i arateis uerſib9 apd̃ Cice.i.ii.de natura deoꝝ de ſerpente loquens inquit.

Quẽ clare perhibent ophim cognomine græci.

Ophiulchus cũ.i.latio &.c.exili ſcribiẽ: deriuaẽ ab ophis. & dr̃ a nr̃is ſerpẽtarius quẽ Seruius ſup.xi. ænei. Aeſculapiũ eſſe dixit.

Ophiophagi eodẽ mõ ſcribiẽ: & hi ſũt q ſerpentes mãdũt. Nã ꝙ apd̃ græcos phago: a nobis mãdo dr̃.

Ophiogenes cũ.i.latio & unico.n.ſcribiẽ: dr̃ ſerpẽtib9 gẽiti: quos dixit Pli.li vii.na.hi. teſte Erato pgaméo circa helleſpõtũ puũ gẽus holum fuiſſe ſerpẽtũ ictus tractu leuaẽ ſolitos: & mãu ipoſita uenena leuaẽ corpi: unde a ſerpẽtib9 gẽus traxiſſe dicebãẽ.

Ophites cũ.i.latio &.t.exili ſcribiẽ: ẽ teſte Plinio.in xxxvii.na.hi.genus marmoris maculas ſerpẽtinas detinẽtis: a quibus nomẽ ipſum aſſumpſit.

Opobalſamũ cũ unico.p.ſcribiẽ: & ẽ ſuccus balſami ωπος eni græce latie ſuccus dr̃: ũde & ꝓ quocũq; odoriſero ũguẽto aliqñ ſumiẽ.lo.ſ.ii.ſa. Sed ni uiĩ Hæc emis hirſuto ſpirant opobalſama tolo q̃ tibi.

Ops cũ.p.ante.s.ſcribiẽ: fuit filia Cæli ex Veſta: & ſoror uxorq; Saturni. Quã ut refert Ser.i.xi.æneid. græci Rheã uocant. Vnde latinã dictionẽ ops non græcã puto: & corrupit.o.ut ops opis. Dr̃ ẽt copia: ſed i hac ſignificatiõe noiatiuus i freq̃nti uſu nõ ẽ: niſi i cõpoſitiõe: ſed tũc quoq; cõis ẽ generis ut hic & hæc iops huios iopis. uetuſtiſſimi tamẽ teſte Capro: hic & hæc & hoc ops & cops ꝓ eo: qẽ opulẽtus & copioſus: qn & ꝓ auxili ꝓferebant. Et Actiũ quoq; de Her. ſit dicẽtẽ iducit. Quoꝝ gẽitor ferẽ ẽẽ ops gẽtib9 ꝓ opẽ ferẽs: & auxiliũ gẽtib9 Terẽti. iuno lucia fer opẽ: ſerua me obſecro. itẽ i genitiuo apd̃ Oui. de remediis legiẽ. Carminis & medicæ phœbe reptor opis. At opes i nũero plurali ꝓ cẽſu accipius Hora.i quarto carminum: per damna ꝓcedes ab ipõ Ducit opes: aiumq; ferro: de romano populo loquebatur.

Opis cũ.i.latio i noiatiuo nympha fuit: ac primã ꝓducit: ut opis ad æthereũ pẽnis auferẽ olipũ. Vir.i xi. Velocẽ iterea ſuperis i ſedibus opi Compellabar. Eſt ẽt opis teſte Hero.i.i.hi. ciuitas iuxta q̃ tigris ꝓfluit: & mare rubrũ ingreditur.

Opſoniũ cũ.p.ante.ſ.atq;.i.latino ſcribiẽ: ſit.n. apud græcos οψονιον ſcribiẽ: ſed ex nr̃is.p.i.b.ob litterarũ oicinitatẽ: nõnulli cõuerterũt: quod ſepæ fieri ſupra oſtendimus: Et eſt qcqd comedendo additur pani & oino. Ac ſecundã eius ſyllabam uti græci: ſic & noſtri producunt. Iuuenalis in ſatyra Atticus eximie Manubria cultellorum.

Oſſea nõ tamẽ his ulla unq̃ obſonia ſiũt Rãcidola. & ſic uerbũ c bſono uel obſonor neutꝝ uel dꝑonẽs

Ophthalmos cũ.ph.aſpiratis ſcribiẽ: dr̃ a nr̃is oculus: ſed ſic quoq; nõ niſi i cõpoſitis qbuſdã: & deriuatiuis trãſcribiẽ: ut opthalmia: q̃ ẽ oculi iſirmitas Et triophthalmus lapis: ut teſte Pli.i ultio nat. hi. tres hoies oculos ſimul exprimit: & ægophthalmus lapis alius: q caprinũ oculũ repſentat.

Opterus cum.t.exili ſcribiẽ: eſt aũr ut iuue. uẽ uelle oſtendere: auis cũ iquit in ſatv. Atticus eximie: apd̃ quẽ ſcilicet tripherũ Sumine cũ magno lepus atq; aper ac epicardus. Et ſcythiæ uolucres: & phœnix opterus ingens.

Et getulus orvx heberi lautiſſima ferro Cæditur.

Oreades cum unico.r.abſq; diphthongo: nymphæ ſunt ſic quoq; cognominatæ ab oreſi ideſt montibus quos inhabitare ſolebãt.

Oreſtes abſq; aliqua aſpiratione ab emẽdatiſſimis græcis ſemp ſcribiẽ: & ab oros quod apud nos eſt mõs deriuatũ nomẽ dicũt: atq; ob magnitudinẽ illi9 eiuſmodi nomẽ ſic quoq; a poetis effictũ: quẽ ĩſtar mõtis fuiſſe dicũt. Vnde Solinus corpus eius ĩquit iuſſione oraculi apud taygetã montẽ iuentũ ẽ lõgitudinis cubitoꝝ ſeptẽ: quoꝝ quilibet pedẽ & ſemis geometrica ratione diciẽ cõtinere. Et fuit oreſtes Agamẽnonis regis mycenarũ filius ex clytæmneſtera ꝯiuge hic paruulus Hermionẽ Menelai patrui: & Helenæ filiã deſpõſauit. Sed cũ opera Clitæmneſtræ matris Aegiſthi adulteri pẽ Agã

mēnon a bello troiano ꝗprimū reuerſus interfice
ret:quærit hic ſimiliter ab eiſdē i mortē. Sed dili
gētia Electræ ſororis a ſtrophilo phocenſi clā my
cēis ſubtrahit: & ſeruat: Aegiſthi interim: & Cli/
tæmneſtræ auxilio rapit. Hermiōe a Pyrho Achil
lis filio. Sed cū ereuiſſet oreſtes tpe & opportuni/
tate captata clā Mycenas itrat: Atq; Aegiſthū ite/
remit & matrē ꝗ crudeliſſimis pœnis affecit poſt
ꝗ illa tā ſimul cū Aegiſtho anni ſeptē regnauit: ut
elegātiſſime hæc oia ꝓſecutus ē Sophocles in ele
ctra atq; euripides: Sed de nimia crudelitate a cūi
bꝫ icuſatus oreſtes iudicio areopagitarū ſubire co
actus ē.a quo teſte Cice.i oratiōe pro Milōe uaria
tis hominū ſentētiis nō ſolū diuia:ſed & ſapiētiſſi
me deæ ſnīa liberatus: ē Interim iterfecto pyrho:
& recuperata Hermione:cōſciētia geſtorū exagita
tus:i iſaniā & furias uerſus:uidere ſibi uidebatur:
matrē ſe ardētibus facibus: & ſerpētibꝫ atris in ſe/
quentē dicēte Vir.in.iiii.æneí.
Armatā facibus matrem & ſerpentibus atris.
Cum fugit:ultriceſque ſedent in limine diſæ:
Sed cū illi fidus:ac ꝑpetuus eēt comes Pylades:ꝓ/
fati Strophili filius:nō paſſus ē illū i iuſania ꝑſiſte
re.quin oportuna diſquireret medicamina. Itaq;
illum ad tauricā regionē i ſcythia ad Dianæ aram
pro recuperanda ſanitate cōduxit:comitibus etiā:
ut nōnulli aſſerunt Hermione & electra: ubi deæ
ex humana carne ſacra fiebant. Sed cū moris eſſet
aduenas ꝓ eiuſmodi ſacrificio captiuitate:contigit
ut & ipſe pro re tali caperet. Sed ab iphigenia ſoro
re recognitus: ꝗ ibidē ſacerdos numini miniſtra/
bat:ut in ea dictiōe uidimus:liberatus etiā ab oī in
ſaniā euaſit. Cū quo iphigenia ipſa ablato ſimula/
cro aufugit & alia innumera ſunt:quæ de illo poe
tæ loquūt:ita ut dicat Iuue. Scriptus & iegro.nec
dū finitus oreſtes. Præbebat.n.materiā oibus uolē
tibus aliqua ſcriptitare.ob quod dixit Vir.in æneí.
Scænis agitatus oreſtes.
Orexis cū unico.r.&.x.cōſonāte:atq;.i.latio ſcribit:
ponit a græcis pro appetitione. At uero Iuue. lati/
nū feciſſe uī:& ꝓ uomitu poſuiſſe:qſi ab ore:& ex
eo ſit cōpoſitū:unde ait i ſaty. Credo pudicitiā. Du/
cit:ante cibū rapidā facturus orexim: & i ſaty. At/
ticus eximie. Hic ſurgit orexis. Hic ſtomaco bilis.
Orchades cū.ch.aſpirato ſcribit: inſulæ ſunt ocea/
ni ſeptentrionalis ultra britāniā:& circa tilem nu/
mero uiginti tres:quarum uiginti deſertas:& tres
coli nōnulli aſſerunt. Soli. tamē dixit illas hoibus
uacare:& ſiluis:qui & herbis uinceis inhorreſcere.
Nōnullas uero dixit iu herbidas:harenamq; & ſte
riles herbas detinentes.
Orcheſtra ſecūda cū.ch.aſpirato:ultia cū.t.exili ſub
ſequēte.r.ſcribitur:proprie locus ē in theatro uel
amphitheatro: uel circo ubi ſaltabat. Nam deriua
tur ab ορχουμαι: quod eſt ſalto: ut Poſſidonius
orcheſtrā quatit alter: unde etiā ορχηστρια ſalta
trix dr̄ nā ut refert Liuius i ſecundo bello punico.
Cū ludi circenſes apollini celebrarentur. & Hāni/
bal nuntiatus eſſet circa Collinā urbi ingruet oēs
raptis armis concurrerunt. Reuerſi poſtea cū pia/
culum formidarent:inuenerunt ſaltātē in circo ſe
nem quēdā:qui cū iterrogatus dixiſſet ſe nō iter/
rupiſſe ſaltationē:ductum eſt hoc prouerbiū Sal/
ua res eſt ſaltante ſene: Sed ut plurimum pro toto
theatro orcheſtra ponitur:ut Iuue.in ſaty. Et ſpes
& ratio: Quæq; reportandis poſita eſt orcheſtra
cathedris:ideſt theatrum. Suetōius in uita Nerōis
Mediaq; i orcheſtra frequēte populo epulatus eſt.
Vnde & nonnunquam pro loco eminētiori poni
tur ab eodem Iuuenale: ut in tertia ſatyra: Aequa/
les habitus illic ſimileſq; uidebis Orcheſtrā & po/
pulum. Nam cum locus cōmodior ad ſpectandū
pro ſenatoribus & maioribus præpararet:ab ipſis
ſaltationibus inſpectis nomen aſſumpſiſſe uidet.
Orchites cū.ch.aſpirato &.i. latino atq;.t.exili ſcri/
bit:genus eſt oliuarum: ꝗ teſte Seruio in ſecundo
georgico.a græca etimologia: ſed obſcæna ideſt a
teſticulis nomen aſſumpſerunt. Nā ορχεις teſtes
dicuntur:quorum figuram retinent.
Orchomenus cū.ch.aſpirato &.e.abſq; diphthōgo
ſcribit:ciuitas ē in Boetia theſſaliæ conterminina:
i qua fons erat tribus charitibus ſeu gratiis. & ue/
neri ſacer. ut teſtatur iginius i aſtronomia poetica
& Ser. ſuper primum ænei. confirmauit. Adhanc
urbem Homerus in octauo iliad. inumera quot/
tidie nauibus deferri dixit in oratione Achillis ad
Vlyxē aiacem & phœnicem.
Orchus abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribit: cognomē ē flu
uii iferni:ac ορκοσ: qđ ē iuramētū deductū eo qđ
ꝑ illū hoc ē ſtygē paludē: a ꝗ teſte Home. ꝓfluit:
iurabāt dii:nec peierare licebat: Nā ut dixit Home.
i.ii.ilia.fluuius:ē theſſaliæ:q ab ifer na ſtyge manat
& in peneū defluit quē nec peneus recipit: ſed olei
mō ſupnatātē breui ſpatio portatum abdicat: nec
pœnales aq̄s diriſq; gētitas argēteis ſuis miſceri per
mittit:& ſubdit Home. huius fluuii apud deos ſā/
ctiſſimum iuſiurandum eſſe.
Oricalchū ſcđa cū.i.latio ſeq̄ns cū.ch.aſpirato: ultia
cū.c.exili ſcribit: dictio ē ex auro & χαλκον: qđ ē
æs cōpoſita. Sed.au.diph.cōuertit i.o. breuē ſcđm
antiquoꝝ cōſuetudinē i qbuſdā dictiōibꝫ:ut ſupra
oīdius i ſcđo hoꝝ cōmētarioꝝ li.ubi de.au.diph.
tractauius. nā aurichalcū dicebat qđ teſte Ser.i.xii
Vir.apđ maiores ꝑcioſius oībus fuit metallis: ubi
multa grata de illo rettulit: quæ qui ſcire cupiet.
ibi legere poterit.
Orgia cū.i.latio ſcribit:dicebāt Bacchi ſacra:primū
apđ thrachas ab orpheo iſtituta: ꝗ ut aiunt a ſolis
mēſtruoſis celebrari ſtatuit: ut eo potiſſimū tpe a
uiroꝝ cōmixtiōe diuerterēt: qđ nō ſolū ē abomia
bile:ſed pniciosū uiris. Sed deinde ut illaꝝ obpro/
bria tegerēt & a nō mēſtruatis celebrari pmiſſū fu
it.& teſte Ser.ſup.iiii.æne.orgia oli apđ græcos oia
ſacra dicebāt:quēadmodū apđ latios cerioniæ.qđ
Iu.i ſaty.obſeruaſſe uī:ubi đ ſacris bōæ deæ: ꝗ ſili
mō a ſolis mulieribꝫ celebrabāt: loq̄ns igt. Talia ſe
creta coluerūt orgia tæda. Sed ut ait Ser. abuſiue ſa
cra liberi orgia dīr:uel ab οργιζομαι qđ ē furio&
οργη furor:uel ab ορεσι hoc ē a mōtibꝫ i qbus agi
tabāt: icedebātq; crinibꝫ paſſis:& idutæ pellibꝫ da
maꝝ: ꝗ græce nebrodes appellant. nā νεβροσ græ
ce latiæ dama uocat: Vir. in.iiii.ge.pictis incinctæ
pellibus ambæ.ideſt pellibus damarū: ꝗ uarii ſūt
coloris:ibantq; ut furiis agitatæ cū tibiis cymbalis

& clamore:unde Mænades hoc eſt furioſæ appel/
labanť:ut in ea dictione uidimus: nec fas erat adeſ
ſe uiros :dicente Statio in achilleide.

Lex procul ire mares iterat ꝓcepta uerendos.
Ductor:in acceſſumq; uiris indicať antrum.
Nec ſatis eſt:ſtat ſine datio metuenda ſacerdos.
Exploratq; aditus:ne quis temerator oberret.
Agmine fœmineo tacitus ſurriſit achilles.

Orion cū.i.latino ſcribiť húc dixit Heſiodus ī theo
gonia fuiſſet Neptuni filium ex Euriale Minois fi
lia. Ariſtonicus & uero pidarus aliá illius geneſim
deſcriptū dicētes. Hireum quēdam ſenem fuiſſe:
qui cum apud Thebas:teſte Ariſtonico parui cul/
tor eſſet agelli:uel in iſula chio : ut dixit pindarus
& iouem forte ac Mercuriū hoſpitio excæpiſſet:
petiit ab his:ut ſibi aliqd liberoꝝ naſcereť : dice/
bat.n.ſe olim cōiugē habuiſſe:ac illi ꝓmiſiſſe non
recepturū aliam:optaret tamē filium pro hærede.
Et ut hoc facilius ipetrare poſſet:bouē eis immo
lauit:atq; ad ueſcēdum apooſuit. Iuppiter uero &
Mercurius poſt epulas:ab eo coriū e boue detractū
popoſcerūt:atq; in illud quod fecerant urinæ in/
cluſerunn. Et referente Oui.qui horū opinionem
ſequitur in.v.libro faſto.

Tunc ſuper iniecta texere madentia terra.
Iamq; decem menſes:& puer ortus erat.
Hunc hireus quia ſic genitus uocat uriona.

Perdidit autiquū lr̄a prima ſolū:ita ut iam oriona
dicamus. Eſt enim urina græca dictio : quam illi
ουρον dicūt. Sed deinde maxie excreſcens uena/
tor magnus euaſit. Quē ſibi comitē delia fecit. Et
ut dixit Oui. ille deæ cuſtos ille ſatelles erat itaq;
uenādi artificio elatus:auſus: eſt dicere nullum gi
gni poſſe animal:qđ nō ipſe ſuperaret:ob qđ uolē
tibus diis emiſit terra paruum animal ſcorpionē
ſcilicet a quo ſuperatus occubuit:dicente Lucano
li.ix.ille ſcilicet ſcorpius minax nodis:& recto uer
bere ſæuus: Teſte tulit cælo uicti decus oriōis. Et
dixit teſte cælo:quia & orion & ille ſcorpius ad cæ
lum tracti fuerūt. Voluit hic pleiadibus uim iſer/
re:ut in dictiōe pleiades oſtendemus Tētauit & ſi
militer teſte Callimacho Dianā uitiare: ob qđ ab
ea ſagittis confixum illum dixit. idē Horatius li.
carminū tertio:ī quarta oda tetigiſſe uideť:cū ait.

Tentator orion Dianæ uirginea domitus ſagitta.

Seruius uero aliá ab his: quæ diximus fabulā ſup
xi.æneí. Virgilii librū rettulit quæ ſane nobis ſatiſ
facere nonpotuit:iō alios magis ſecuti ſumus: &
hēt orion primā & ſecundam q̄doq; breues & q̄/
doq; longas:ut in dictione arion uidimus.

Orithya ſecūda cū.i.latino:penultia cū. th.aſpirato
& diphthōgo cōpacta ex.y.græco &.i.latio ſcribiť
fuit pulcherrima puella:& famoſa filia Erithei athe
naꝝ regis:quá cū boreas adamaſſet & ſibi coniu/
gē dari poſtularet nec ipetrare ualuiſſet: illá rapu
it:& in thraciá ſecū detulit. Ex qua zetū & cala in
filios ꝓcreauit:ut ꝓ uera hiſtoria rettulit Euſebi
us ī li. tēpoꝝ. Alia eodē noie regia fuit amazonū:
quæ Marpeſiæ matri ſucceſſit in regno : de qua
Iuſtinus in.ii.epitomatū li.locutus fuit.

Orithos cū.i.latino &.th.aſpirato ſcribiť: fuit teſte
Herodo.li.hiſto.v.ciuitas iter macedoniá & epirū
iuxta quá:ut rettulit Ser.in.x. æneí. naſcitur tere/
bithus arbor:de q̄ in ſua dictiōe uidebius. ob qđ
Plinium dixiſſe puto in.x.iii.natu.hiſto. Terebin
thus in macedonia breuis eſt arbos atq; fruticoſa
Et Seruium qui dixit orithos ciuitas eſt epiri.

Oryx cū.y.græco ſcribiť:de hoc Pli.ī.ii.natu.hiſto.
inqt.orygē appellat ægyptus feram:quá in ex or/
tu eius cōtra ſtare & cōtueri tradidit:ac uelut ado
rārē cōſterni. Idē ī.viii. Solos oryges dixit cōtrario
pilo uerſi:hoc ē ad caput uerſo:de quo Iu.ī ſa. Atti
cus exie. Et getulus oryx hebeti laudariſſima ferro.

Ordeſſus cū duplicato.ſ.ſcribiť:ē teſte Hero.in.iii.
hi.primus fluuioꝝ ſcythiæ:magnuſq; & ab orien
te profluens cū iſtro miſceť.

Orodes ſine aſpiratiōe pricipii ſcribiť : nomē ē uiri
ꝓpriū:de quo Virgili.in.x.æneid.meminit & in/
terp̄tari poteſt montanus. Nā ab ορος : quod eſt
mons deriuať.

Orœtes cū.œ.diphthōgo:ultima cū.t.exili ſcribiť:
fuit teſte Herodo.li.hiſto.iii.uir perſa & ſardiū p̄/
fectus:qui policratem ſamiorum tyrannum do/
lo captum ſuſpēdit: Hic poſtea iuſſu Darii.& opa
aſtuq; Bagei in ſardis trucidatus eſt.

Ormenius cū.i.latino ſcribiť:ē teſte Home.li.ili.ii.
ciuitas magneſiæ:idemq; Pli.in quarto naturalis
hiſtoriæ confirmauit.

Orphanus cū.ph.aſpirato ſcribiť:& ē dictio græca.
quá nōnulli pupillum interpretari dicunt. Alii ue
ro inter eas differentiam ponunt:& pupillum eū
eſſe dicunt:qui caret quidem patre: ſed nō p̄ſidio
paterno:cū tutore iuueť:orphanus uero qui caret
patre: p̄ſidioq; paterno: & ſumopere deſideret il/
lius opem:cū ſine eo male habeat.

Orpheus cū.ph.aſpirato & .eu.diphthōgo ſcribiť:
Virgilius ī Damone. Orpheus in ſiluis:fuit theo/
logus:& poeta gēte trax Oeagri fluuii filius. Alii
dicūt Apollinis fuiſſe filiū ex muſa Calliope. hic te
ſte Diodo.ſiculo li.hi.v.doctria melodiaq; ac poe
ſi exceſſit oēs quorū extet memoria : & ſuauitate
cātus ꝓceteris clarus fuit:idē citharā ab Apollie p̄e
accæpiſſe dr̄ a poetis:quá nup ad ſimilitudinē teſtu
dinis Mercurius cōfecerat:& apollini dono dede/
rat. Cuius modulatu & dulcedie nō ſolū hoies ſed
lapides & ſiluas ī nūerū ſe motare cogebat: Dicēte
Oui.ī.iii.de arte: Saxa feraſq; lyra mouit rhodope
ius orpheus. Tartareoſq; lacus trigēminūq; canē : &
Vir.ī Dameta: Orpheaq; ī medio poſuit ſiluaſq; ſe
quētes. Nā mortua Eurydice uxore ad īferos ꝑgēs
ualuit eos cithara ad cōmiſerationē deflectere: ita
ut uxorē ſibi reſtituerēt. Sed ea iteꝝ ꝑdita:q̄ illá an
te tp̄s cōtra datá legem aſpexerat:ut elegantiſſime
dixit Vir.in.iiii.geor.

Septem illum totos perhibent ex ordine menſes
Rupe ſub aerea deſerti ad ſtrymonis undam
Fleuiſſe:& gelidis hæc euoluiſſe ſub antris
Mulcētēq; tygres:& agētē carmīe quercus. Et ī eo
dē loco Nulla uēus:nulliq; aium flexeť hymenæi.

Nā ab illo ſpretæ Cicones:q̄ eū in uirū habere q̄re
bat inter orgya Bacchi : q̄ ille idem inſtituerat:eū
penitus lacerarunt. Cuius caput cū ī oeagrū fluui/
um proiectum eſſet: una cū cythara leſbū perue/
nit:quod cū ſerpens edere uellet:ab Apolline ſacri

ficatũ dicit.Laertius uero Diogenes pro uera hi/
ſtoria dixit illũ nõ a mulieribus diſcerptũ : ſed flu
mine deperiſſe:idq́ epigrãma ĩ macedõia ſcriptũ
oſtendere:ubi a muſis ſepultus dr̃ : & ut ait Oui.
Ille ẽt thracũ populis fuit auctor amorem.
In teneros transferre mares:citraq́ iuuentam:
Aetatis breue uer:& primos carpeř flores.Habeo
huius antiq̃ſſimi poetæ hymnos ad deos ferř oẽs
hẽo argonautica:ſed nõ illius opus eſſe dixit Ari/
ſtoteles.Ponitur & nõnunq̃ adiectiue. Orpheus
ut Martialis in primo.Quicquid in orpheo rho/
dope ſpectaſſe theatro.
Dicitur exhibuit cæſar arena tibi.

Orſilochus cũ.i.latino & unico .l.atq́.ch. aſpirato
ſcribit:fuit teſte Home.li.ilia.v.filius Alphei flu/
mis q lato gurgite terrã ĩterfluit pyliorum: & ma
gni populi prĩceps fuit.Nã Orſilochus gẽuit Dio
deũ:Diodeus ipſe gemĩos gẽuit chretõa:& orſilo/
cũ:q gratificãtes Agamẽnõi menelaoq́ una cũ il/
lis aliiſq́ prĩcipibꝫ ad Troiã nauigarũt: & uno oc/
cubituri horæ momẽto:quos ut ipſe ait p̃ſtãtiſſi/
mos uiros:& ĩ oĩ geneř bellãdi pitiſſimos:magna
nius Arnea cõtrã Agamẽnone interemit.

Ortygia ſecũda cũ.y.græco:penultia cũ.i.latio ſcri/
bit:iſula ẽ ĩ mari ægæo:& alio noie delos dr̃ : Sed
ortygia cognomiata Solio teſte:qa ĩ ea primũ ui/
ſæ fũt coturnices:q̃s græci ortigias uocant. Nos a
ſono uocis q̃lias dicimus.Sed de ortygia talẽ Ser/
uius ſup.iii.ænei.Et Lactãtius ſup primũ thebai/
dos:fabulã retulerũt.Poſtq̃ igĩt iuppiter Latonã
uitiauit:eius & ſororẽ noie Aſteriẽ uitiare cõatus
eſt:q̃ miſeratiõe numinũ ĩ auẽ cõuerſa fuit : q̃ nos
coturnicẽ dicimus:At iuppiter ĩ aqlã ſe uertit : ut
eã reperet. illa uero eadẽ miſeratiõe numinũ in la
pidẽ cõuertit:qui diu ſub aquis latuit:ſed ſuppli/
cãte ioui latona ſup aquas deferri cœpit . Interim
cũ Iuno Latonã grauidã perſentiſceret:in miſſo cõ
tra illã phytone ſerpente p oẽm terrã pſecuta ẽ : q̃
tandem cũ ad littora maris deueniſſet a ſorore ſu
ſcæpta fuit:dicente Oui.li.vi.metamor.Errãtẽ ac/
cæpit tũc cũ leuis inſula nabat ſcilicet ortygia . In
ea ergo inſula pepit latona Dianã & Apollinẽ a q/
bus delos ẽ cognominata:ut in ea dictiõe uidius.
Nec paſſi ſunt eã amplius errare: ſed illã teſte Vir.
in.iii.æne. Pius architenens oras & littora circum
Errãtẽ mycone excelſa gyaroq́ reuinxit:Immo/
tamq́ coli dedit & contemnere uentos.

Ortygia eodẽ mõ ſcripta: iſula alia fuit circa ſiciliã
ex oppoſito ad plemmyriũ ſiciliæ fluuiũ : de qua
Vir.circa finem tertii ænei.ait.
Sicano p̃tenta ſinu iacet inſula contra.
Plemmyrium undoſum : nomen dixere priores.
Ortygiam alpheum fama eſt huc elidis amnem.
Occultas ægiſſe uias ſubter mare qui nunc.
Ore aretuſa tuo ſiculis cõfunditur undis.de quo ĩ
dictione aretuſa ſatis uidimus.

Ortona cũ.t.exili ſcribit: urbs eſt pelignorum cir/
ca adriaticũ pelagus.

Orthos cũ.th.aſpirato ſcribit:& interp̃tatur a nr̃is
rectus:nec niſi in cõpoſitiõe eo utimur.

Orthographia cũ.th.&.ph.aſpiratis:atq́ in penul/
tia cũ.i.latio ſcribit:dici põt a nr̃is recta ſcriptura.
Nã cõponit ex ορθοσ & γραφια : q̃ eſt ſcriptura.
Quin.uero recte ſcribẽdi ſciẽtiã ĩterpretatur.

Orthogoniũ cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribit: dici
põt ad uerbũ recti angulus.Nã cõponit ex orthõ
qđ ẽ rectũ & γωνιον ãgulus . Eſt.n.figura habẽs
rectos angulos.

Orthodoxus eodẽ mõ ſcribit:&latie rectæ opinio
nis aut fidei iterp̃tat.Nã λοξα gloriã & exiſtima/
tionẽ:ſiue opinionẽ & fidem:& ſentẽtiã deſignat.

Orthoepeia cũ.th.aſpirato & diuiſis uocalibꝫ ſcri/
bit:& p̃fert & teſte Quĩ.dici põt emẽdata cũ ſua/
uitate uocĩ explanatio.Nã componit:ex orthon:
quod eſt rectũ:& επος carmẽ.

Orthocorybãtii ſecũda ;cũ.th.aſpirato:ſeq̃ns cũ.c.
exili:ſequens cũ.y.græco ultima cũ.t.exili ſcribit:
ſunt teſte Herodo.in.iii.hiſto.lib. populi ſcythiæ
quæ eſt in aſia.

Oſcylla & græcã & latinã põt etymologiã cõtinet:
ut oſtẽdit Seruius ſup.ii.geo.Nã ex os:q̃ eſt facies:
& cylleo qđ ẽ moueo cõpoĩ dicũt: eo qđ teſte Vir.
Oſcylla ex alta ſuſpendũt mollia pinu: ideſt facies
quaſdã pictas p funiculos: ut hic inde moueri poſ
ſint:& alta ſuſpendebant pinu.

Oſiris cũ.i.latio utrobiq́ ſcribit:& fuit ſecũdũ poe
tas græcos quos nr̃i ſequunt: iouis filius ex Nio/
be filia Phorõei:licet eũ ægyptiũ fuiſſe lõgo p̃ceſ/
ſu referat Diodorus græcus hiſtoricus lib . hiſto.
.i.Hic ut græci & noſtri affirmãt:cũ Phorõeo auo
in argiuorum regno ſuccederet & per annos plu/
res argiuis ĩperaſſet:Aegileũ fratrẽ regno achaiæ
præfecit:ipſe uero maioris gloriæ cupidie captus:
ad ægyptios tranſfretauit:quos cũ ſuo ſummiſiſ/
ſet imperio : iſidẽ inachi filiã primũ Io dictã & ad
ægyptios effugatam : matrimonio ſibi copulauit
Qua deide magiſtra ægyptii litteras didicere.Oſi
ris ſimiliter cum rudes eius loci hoĩes multas res
& homini q̃ maxime conuenientes edoceret:diui
nos ab illis eſt adeptus honores:dicente Tibullo.
Primus aratra manu ſolerti fecit oſiris:
Et teneram ferro ſollicitauit humum.
Primus inexpertæ cõmiſit ſemina terræ:
Pomaq́ non notis legit ab arboribus.
Hic docuit teneram palis adiungere uitem
Hic uiridẽ dura cædeř falce comã. Et alia plura: q̃
idẽ poeta p̃ſeqt.Sed tãdẽ teſte Calliacho ægyptio
hiſtorico:quẽ ſecutus ẽ Sene.ĩ li.quẽ de ſacris ægy
ptiorũ cõpoſuit:cũ oſiris a Tityphõe:uel ut ait Ser.
ſup.vi.ænei.a Tiphõe frẽ oculte occiſus & laniatus
fuiſſet:& uxor iſide diu eius mẽbra q̃rerẽt:nec iue
niri poſſẽt : iraſcebat ĩ ægyptios regia & magnos
quotidie ĩ fletus prorũpebat : dicẽte Luca.circa fi
nẽ octaui. Nos ĩ tẽpla tuã romana recæpius iſim.
Semideoſq́ canes & ſiſtra iubentia luctus.
Et quẽ tu plãgẽs hominẽ teſtaris oſiri. Sed tandẽ
ad locũ deueniẽs philas:iuxta ſyenẽ extremã ægy
pti partẽ:cũ laceratũ illũ cõperiſſet:ĩ maximos p/
rupit luctus . Et illic ægyptiis placata : ob cõperta
mẽbra locũ græce philas:hoc ẽ latine amicas:teſte
Seruio ſup.vi.ænei.nominauit: & ad illum ſepeli
endũ ſe accinxit:locũq́ cõperit: & elegit pro illius
ſepultura tutiſſimũ:& tranſitus difficilimi: hoc ẽ
inſulã abatõ:q̃ inacceſibilis iterpretatur : eo quod

ſit in palude iuxta mēphim limoſa: & papyris un
diq; iplicita:i hac illū ſepeliri curauit:& paludē ſty
gē:hoc eſt mærorē uocari uoluit:Nec illā tranſire
aut ad iſulā quēuis poſſe accedere ſtatuit:niſi cer/
tis diebus:& quibuſdā prius ſacris ībuti & initiati
eēnt.Siqs forte i ea palude depiſſet:nec cadauer cō
piri poſſet:cētum annis ut pſati ferūt auctores illi
ſacra quædā officia ſoluebant. Quod Vir.ipſe te/
tigiſſe uidet:cū in.vi.ænei.ait:Cētū errāt annos uo
litātq; hæc littora circū:Sed cū deide egyptius ap/
parere cœpiſſet bos inſtar numinis: putauerūt il/
lū Oſirim eſſe: & ut deū adorare cœperūt. Et cō/
mutato noīe Apim illū uocauerūt: hoc eſt bouē
Sic.n.bos eorū ligua apis uocat. Oui.in.ii.de ſine
titulo:Et comes in pompa corniger apis erat. Nā
teſte Solino ī collectaneis: & Pli.in.viii.æne.natu.
hiſto.bos inſignis ex iprouiſo illis apparet. quem
certo tēpore retinēt: & adorant. Et ut nōnulli fe/
rūt:p annū illū detinere conſueuerunt: alii per de
cēnium dixere. Deide referentibus præfatis aucto
ribus ſtatuto die ſacerdotes illū i ſacro fonte ſub
mergunt. Mox alter nec ſine publico luctu qrit.
Nam donec aliū inuenerint inſtar Iſidis mærent.
Sed nō diu qrit. Quē cōpertū centū antiſtes mē/
phim cum puerorum gregibus populoque: & oī
muſicorū genere pſequunt:dicente Tibullo.
Te canit:atq; ſuum pubes miratur oſirim.
Barbara mēphitē plāgēs docta bouē. Et Ouidi.i.
viii.metamor.Nunq̄ ſatis qſitus oſiris.
Semp.n.perdunt:ſemp & inueniūt. Quo ſane in
uēto populus mira applaudēs læticia magna cum
uoce ſalutat. Quod tetigit Iuue.i ſaty. q̄ icipit:Stē
mata quid faciūt:cū ait.
Salue getulice:ſeu tu
Syllanus quocūq; alio de ſanguine rarus.
Ciuis & egregius patriæ contingis ouanti.
Exclamare libet populus quod clamat oſiri.
Inuento. Quin & Pli.ac Solino referētibus ad mo
tu:& ſtationē Apis ægyptii ſpī oia mouent:& ſtāt
delubra qbus ſuccedit.aut incubat:myſtice thala/
mos nominat:dat oia manifeſtantia de futuris il/
lud maximū ſi de conſultātis manu cibum capiat
deniq; auerſatus Germanici Cæſaris dexterā pdi
dit ingruentia. Nec multo poſt Cæſar extictus ē.
pueri & Apim gregatim ſeqntes uelut lymphati
futura pcinūt. Bos illo oſtēdit:fœmina in anno ſe/
mel:& ipſa nō abſq; certis inſignibus:q̄ atq; iuēta:
& oblata ē ſtatim:eadē die neci dat. Apis naturale
inēphitici celebrāt litatiōe pateræ aureæ: quā pii
ciūt i nili ſtatim gurgitē:ſed cur etiā dictus fuerit
Serapis: in ea dictiōe uidimus. Sane teſte Seruio
ſup.iii.ænei.in iſidis ſacris imitatio eſt inuēti Oſi
ridis quē ipſa eius uxor dilaniatū a Typhōe illius
fratre per totū orbē requiſiſſe narrat. Sed ex alio
capite Lactantius in primo diuinarū inſtitutionū
iſidi ſacra fuiſſe mōſtrauit. Nam ut ait iſidis egy/
ptiæ ſacra ſūt: quia filium paruulum pdiderit &
iuenerit. Nā prīo ſacerdotes eius deglabrato cor/
pore pectora ſua tundūt:lamentanturq; ſicut ipſa
quæ perdiderat natū fecerat. deinde quaſi inuētus
puer pducit:& i lætitiā uertitur ille luctus hæc il
le. Nā ut teſtis eſt Hero.li.hi.ii.reliquerat Oſiris fi
liū Horū noīe:quem ut nōnulli ferūt:poſt patris
mortē ſemel illum amiſit. Vnde timēs ne id idē
filio:quod olim patri cōtingiſſet:in mæſtiſſimos
prorupit fletus:ſed illo tandem inuento:maximā
in læticiam luctū conuertit. Quod eius ſacerdo
tes in illius ſacris repſentant. De quibus locutus ē
Iuue. quum ait in ſaty. Credo pudicitiam. Plangē
tis populi currit deriſor anubis. Erat aūt Romæ
tēplū iſidis iuxta cāpū martiū: ut Iuue. i eadē ſaty.
oſtēdit cū ait:Cōtra ſupſtitioſas romanas: ſi cādi/
da iuſſerit Io.i.iſis:q̄ olī cādidā uacā fuerat cōmu/
tata:anteq̄ i ægyptū auffugeret: ibit ad ægypti fi/
nem calidaſq; petitas.
A meroe portabit aquas:ut ſpargat in ædēm.
Iſidis antiquo: q̄ pxima ſurgit ouili.i.cāpo mar
tio:i quo ſepta qdā inerant i ſpeciem ouilis. Nā lo
ca erant tabularis concluſa: in quibus ſtans præfe
ctus urbis: cum aliis urbis principibus: ſuffragia
cōferre cōſueuerat. Quare a poetis nōnunq̄ ouilia
p eiuſmodi ſeptis poſita fuerūt. ut Lucanus in.i.
Et maculauit ouilia romæ. Vtebāturq; ēt ī ſacris
iſidis cymbalis qbuſdā:q̄ ægyptio uocabulo ſiſtra
uocabant:qbus: ut nonnulli graues uiri aſſerunt:
nūc puellæ florentinæ utunt His itaq;:ſupra uidi
mus:ad luctū populū incitabant. Vnde Iuue. uer/
ba illius referēs qui putabat eſſe deos & peierabat
inquit in ſaty. Exemplo quodcunq; malo.
Decernet quodcūq; uolet de corpore noſtro.
Iſis & irato feriat mea lumina ſiſtro.
Dū uel ego cæcus teneā: quos abnego nummos.
At uero Laertius in procemio libri de uiris philo
ſophorū refert ex philoſophia ægyptia materiam
principiū fuiſſe:& Solem:& Lunam eē deos: unū
Oſiri:alterā iſim appellatos. figurateq; illos loqui
per cantarū & ſerpentē:accipitremq; & alia nōnul
la aialia teſte Maneto. Quod ſane de ſerpente Iu/
uenalis perſenſit: ac non aliud intelliger uoluit cū
dixit in ſaty. Credo pudicitiam: & mouiſſe caput
uiſa eſt argentea ſerpens illius lachrymis. Et hoc
ideo qa ſubdit:Scilicet & tenui pepono corruptus
oſiris: ideſt uili prepone. Nā hic pepo peponis: &
hic peponus peponi declinat. Et hæc de oſiride ſe/
cundū græcos & latinos poetas dicta ſufficiāt. Dio
dorus uero ſiculus uarias & lōgas diuerſarum na/
tionū Oſiris atq; iſidis theologias rettulit: q̄s ſi qs
uidere cupit:apud illum uariis i libris: ſui operis le
gere poterit:nobis ea rettuliſſe ſufficiat:q̄ ad poeta
rum noſtrorū. explanationē uenire poſſunt.
Oſſa cum duplicato.ſ.ſcribit:mons eſt teſte Solino
in finibus theſſaliæ centaurorū ſtabulum cū tanta
pinorū copia:qd in flexione atq; reflexione ramo/
rū tonitrum pſentet:qd Luca. in primo tetigit cū
ait:It tantus in æthera clamor.
Quantus pini feræ boreas cum thracius oſſæ.
Rupibus incubuit:curuato robore preſſæ.
Fit ſonus: aut rurſum redeuntis ad æthera ſiluæ.
Nunc Seneca dixit olympo olim fuiſſe cōiunctū.
Oſtrea cū.t.exili ſcribit. piſces qdā ſunt intra cōchas
degentes:ut Ouidi.in.v.faſtorū: Oſtreaq; i cōchis
tuta fuere ſuis. Et Iuuena. in quarta ſatyra: Oſtrea
callebat primo deprehendere morſu. Nec hēt la/
tinitas teſte Ser.ſuper primū georgicorū: propriū

nomē animalis:qđ neutri ſit generis.
Oſtrū cū t.exili ſcribiť:eſt purpura : ſic quoq; dicta
ab oſtrea:ī qua ſarpiſis comperitur apđ tyrū ex cu
ius ſanguine tigitur purpura.
Oſtracō abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiť:dr apđ nos te/
ſta. Et ide oſtracopos quē nos ſictiariū uocamus.
Oſtraciſmus abſq; aliq̄ aſpiratiōe:& cū.i.latino ſcri
biť & ab oſtracho deriuať. Nā cū apđ athēiēſes ali
qui ad arripiendā tyranidē ob potentiam:uel po/
pularem gratiam : uel aliā quāuis cauſam ꝓximi
uiderenť:obligabanť ex lege ciues eius:de quo ſu/
ſpicabanť nomē teſtis īſcribere quod cū certū ſu/
peraſſet numerū:illū qnquēnio toto exulare iube
bāt: hocq; ad debilitādas opes frāgēdāq; potentiæ
audaciā & frāgēda illius hominis icrementa ſanci
uerant.ut teſtis ē Diodorus ī.xi. hiſtoriarum lib.
Et Demoſthenes ī oratiōe ꝓ Etheſiphōte.& Ari.
in politicis. Quā legem cum ſyracuſii ab athenié/
ſibus ſemel acciperent:& id nomē nō teſtis:ſed oli
uæ ſoliis inſcriberēt petaliſmū nō oſtrociſmū uo
cauerūt:hoc ē a ſoliis:quæ petala uocabantur.
Otanes cū.t.exili ſcribiť fuit uir nobilis pſa:& unus
ex his:qui cum Dario in magum coniurarunt ut
uidimus in dictione Darius.
Otrieus cū.t.exili ſcribiť:hic teſte porphirio ſuper.
iiii.ilia.lib.& Mygdonus fratres fuerunt Hecubæ
filii Ciſſei:& patrueles polymneſtoris:a quo otria
dē patronymicum deductū puto.
Otriades cū.t.exili &.i.latino ſcribiť:patronymicū
puto deductū ab otrio:p quo Vir.pāthus otrides.
Othryx cū.th.aſpirato &.y.græco:ſeq̄nte.x.cōſonā
te ſcribiť:mons eſt theſſaliæ uerſus meridiē ex op
poſito ad oſſā diſpoſitus:ut oſtēdit Herodo.i.vii.
Et ut dixit pli.in.iiii.natu.hiſto.lib.patria fuit la/
pitharū. Vnde Vir.in.vii. Deſcēdunt centauri ho/
molem othrymq; niualem.
Oxia cū.i.latino ſcribiť:licet apud græcos ſit diph/
thōgus ei:ſed abiecta.e.retinetur.i.producta ut ī
ſimilibus ſæpe diximus:dicitur a noſtris acutus.
Oxys cū.y.græco ſcribiť:& diciť ſimiliter apud nos
uelox citus acutus.
Oxy cū.y.græco abſq; finali:s.neutrū ē:& id idē:qđ
ſuperior dictio in maſculino deſignat.
Oxyſchœnō ſecūda cū.y.græco penultia cū.ch.aſpi
rato:&.œ.diphthongo ſcribiť:diciť a noſtris teſte
Pli.li.xxi.natu.hiſto.iuncus marinus. Nā cōponiť
ex orys q ē acutus : & σκοινος funis: quaſi acutus
funiculus. Cuius plura genera ponit pli.unum qđ
oloſchœnon uocat:quaſi p totū ſiue æqualiter fu
nis:quod ad uitalia utiliſſimū dicit:quia mollis ē:
& carnoſus. Aliud melanchrus cū.ch. aſpirato.i.
fuſcus:cuius uſum ad naxas conuenientem dicit.
Aliud dixit eſſe genus iunci triāguli : quē cyperū
uocat:cū.c.exili &.y.græco ſcriptū:quod apđ ali/
quos ſilignū traductū comperi.
Ouum ex græco deduciť:qđ ē ωον p interpoſitio/
nē.ſ.unius.u.cōſonātis iter duo uocalia hiatus cā:
ut ſupra in pria hoꝝ cōmentarioꝝ libro uidius:
cuius prima eſt.ω.mega:& naturaliter longa apđ
illos. Vnde & apđ nos ſimiliter ꝓduciť. Iuue.i ſa/
tyra Credo pudicitiā inquit. Niſi ſe cētū luſtraue
rit ouis:& inde ouatarica.i.falſa: q̄ corrupto uoca
bulo butarca dicimus. Nā τορικον falſum eſt.
Ouis pro pecude a græco ſimiliter trahitur:qđ eſt
ιοιη ſicut in ouū hiatus cā iterponimus iter duo
uocalia.u.cōſonantē. Et qui prima apud græcos
cōtinet.o.paruū:quod ſemp eſt breue : ſimilī mō
apđ noſtros primā ſemp corripit:ut Vir.in buco/
lico:Parcite oues nimiū procedere:non bene ripæ
Creditur. Et ſimiliter ouo ouas uerbū: qđ ab oue
deſcēdit prima breuiat:ut idem in primo geor.li.
Omnis quam chorus & ſocii comitentur onātes.
P Achynus cū.ch.aſpirato &.y.græco ſcri
biť:ē ſiciliæ ꝓmontoriū uergēs i auſtrū
ſeu mauis ad meridianā plagā:& ab aeris
craſſitudine teſte Seruio ſup.iii.æneī.co
gnominatū. Nā Pachi græce latine pingue: & craſ
ſum interp̄tatur. huic ꝓpinqua eſt ſyracuſa. Pa/
ctyas cū.c.&.t.exilibus:atq;.y.græco ſcribitur: Fu
it teſte Hero.li.hiſto.i.Vir.lydius:qui ſardis pſua
ſit:ut a Ciro deſicerent.
Pædia prima cū.æ.diphthōgo:ſeq̄ns cū.i.latino ſcri
biť:Nā licet apđ græcos ſit ī pynultia.ei.diphthō/
gus : a nr̄is tamē abiiciť.e.& retineť.i. ꝓducta : &
teſte Gellio dicit apđ nos eruditionem inſtrictio/
nemq; in bonas artes.
Pædaretus pria cū.æ.diphthōgo:ultiacū.t.exili ſcri
biť:nomē fuit uiri proprium:ſed nomē ē cōpoſi/
tū ex pædia:quæ eſt diſciplina:& αρετη uirtus.
Pædagogus cū.æ.diphthōgo ſcribiť:interp̄taturq;
apud nos pueri ductor. Nam παισ a noſtris puer
traducitur:& αγογοσ ductor :& ſimiliter q̄ ab
ea dictione pæs deducuntur : cum.æ.diphtongo
ſcribūť:ut pædotriues.i.ludi litterarii præceptor.
Pædico cū.æ.diphthōgo &.i.latino atq;.c.exili ſcri
biť:& ſimiliter a παις:qui eſt puer deduciť. Atq;
apud nos puerarius interpretatur.is eſt: qui pue/
ros ad libidinem affectatur.
Pæan cū.æ.diphthōgo: ꝓprie laus eſt Apollinis: q̄ ī
illius honore canitur: Vir.in.vi.æneī. Lætūq; cho
ro pæana canētes. Et lib.ii.de arte amādi Oui.
Dicite io pæan:& io bis dicite pæan.
Decidit ī caſſes p̄da petita meos. Et abuſiue oīum
deorū laus diciť.unde Pindarus opus ſuum qđ &
holum & deorū cōtinet laudes:pæana iſcripſit. Po
niť ēt & ꝓ ipſo Apolline: unde & carminis nomē
tractū putāt:& nūc quoq; a παιω:qđ ē ferio dedu
ciť:iuxta qđ Iuue. in ſaty. Credo pudicitiā inquit.
Parce precor pæan:& to depōe ſagittas.
Nil pueri faciunt:ipſam conſigite matrem.
Amphion clamat: ſed pæan cōtrahit arcū. Na cū
primo phytonē ſerpētē:q matrē inſequebať ſagit
tis confecerit:fuit laudibus & carminibus a popu
lis ſublimatus:q̄ qa a feriendo & ſagittatione cau/
ſam aſſumpſerunt pæana ſunt uocitata. Itaq; ge/
nus ē pedis pæan:ex quo carmen cōficiebať:q du/
plex eē dr. Nā aut cōſtat ex longa: quā tres breues
ſubſequunť:aut ex tribus breuib9 & lōga poſtrēa
Quoꝝ alterū Ariſtoteles ipſe pricipiis alterū clau
ſulis aſſignauit. Nāq; pedes & nūeros uir ille clariſ
ſimus noī uerſu mō uerū ēt ſoluta in ofone ſeruā
dos cēſuit:& ī ſcriptis ſuis dactylū & tibrachū reie
cit q̄ſi nimiū elatos pedes: & altius exaggeratam
orationē reddentes. Ruſuſq; iābos & trocheos q̄

ſi nimiũ depſſos renuit:& pæana:ut dixius cõpro
bauit. Nec ab hoc pæantius.i.philoctetes deducit
q̃uis ſagittariæ artis fuerit peritiſſimus.ut oſtẽdit
Home. in.xi.iliados ne ſcilicet exclementiæ Apol-
linis derogetur. Et ab hoc mõdo a græcis ſcribit.
uidelicet cũ.œ.diphthõgo & nõ cũ.æ.quẽadmo-
dum quum ꝑ Apolline aut eius carmie accipit: ut
in ea dictione uidebimus.

Pæon cũ.æ.diphthõgo ſcribit: at uero græci alterũ.
e.poſt diphthongũ:& ante ultimam interponũt,
ac ſcribunt pæeon. fuit medicinæ artis peritimus:
quẽ Homerus in v. iliados: dixit curaſſe Plutonẽ
i cælo grauiter in terra ab Hercule uulneratũ:ap-
poſitis ſcilicet uulneri mitigatoriis medicamẽtis.
Ab hoc pæoniam herbam compertam & cogno
minatam aſſerunt.

Pæonia cũ.æ.diphthõgo &.i. latino ſcribit: dudũ
fuit regio:ut ferunt ab herba pæonia: quæ in illa
abũdabat: cognominata: poſtea a rege dicta ema-
thia: & pæones populi: qui teſte Hero.i.vii.hiſt.
li.iuxta pangæũ promontoriũ emathiæ cõtermi
num ex latere ſeptẽtrionis inhabitant: Sed eã tam
eſſe partẽ Macedoniæ dixit Iuſtinus in.vii.

Pægma cũ.æ.diphthõgo ſcribit: dr̃a noſtris ludus:
nã deſcẽdit a παιζω uerbo græco: qđ apud nos ẽ
ludo: quo uocabulo uſus ẽ Pli.lib xxxiii. cum ait.
C. princeps in circo pægma duxit: i quo fuere ar-
genti pondo.cxxiiii. Iuue. ſimiliter in ſatyra. Cri-
ſpini. Et pægma & pueros inde ad uelaria raptos.
Nã cũ ludis pueri immiſcerent: ide ad uelaria &
loca tecta ac ſecretiora nõnunq̃ raptabant ad ſtu-
prum. Ponũtur & nõnunq̃ pægmata pro amphi-
theatris & locis ubi pægmata agitabant. Martia.
lib.i. Hic ubi ſidereus propius uidet aſtra coloſſus
Et creſcũt media pægmata celſa uia. Et a pægma
deducit pægnia per diuiſionẽ olim de.m.factam.
in.n.&.i. quæ ludibria dicuntur.

Pæſtũ cũ.æ.diphthõgo &.t.exili ſcribit: oppidũ eſt
lucaniæ tanta cæli indulgẽtia redimitũ: quanta in
ter alias delitias ſufficit fructus quoſdam bis i an
no ꝑducere: de quo Vir.in.iiii.ge. Biferiq; roſaria
pæſti: & Oui. Caltiq; pæſtãs uincat odore roſas.

Paganus cũ unico.n.ſcribit: dici põt uillãus: hoc eſt
in uilla natus. Nã cũ iuxta fõtẽ: q græce πηγη di-
cit: uilla fieri cõſueuerit: deductũ eſt uocabulũ pa
ganus.i.uillãus. Iuue. in ſatyra. Quis numerare q̃
at inquit. Citius falſum ꝑducere teſtẽ Contra pa
ganũ poſſis. Et perſius. Ipſe ſemipaganus.

Pagus ꝑ uilla a latinis ſcribit: & ꝑfert: & a πηγη:
qui ẽ fons deducit: eo qđ iuxta fõtẽ uilla ſemp fie-
ri cõſueuerat. Vir.li.geor.iii. præmiaq; igẽtes pá-
gos: & compita circũ Theſidæ poſuere.

Palæſtina ſecũda cũ.æ. diphthõgo penultima cũ.t.
exili &.i. latino ſcribitur: eſt teſte Plini in.v. natu.
hiſto. prouicia i Syria Arabiæ cõtermina: dictaq;
eſt a philæſtin urbe: quæ in eo eſt metropolis.

Palamedes cũ unico.l.&.e.ante.d.ſcribit: fuit Nau-
plii euboiæ regis filius: forma elegans: & facũdia:
atq; grandi animo ꝑditus: qui cũ aliis græcoꝶ pri
cipibus ueniſſet ad Troiã. Vlyxis fraude necatus
fuit: ut oſtẽdit Vir.in.ii. æneí.& Plini. de illo i.vii.
naturalis hiſtoriæ ait.

Palæſtra ſecũda cũ.æ.diphthõgo: ultima cũ.t.exili
ſcribit: dici põt latine luctatio. Nam nudi palmis
ſe homines depalmabant. Vir. in.vi.æneí. pars in
gramíeis exercẽt membra palæſtris. Itaq; compo
nit: ex παγιν: quod ẽ itep: & παιω ferio: uel per-
cutio: & ut teſtis eſt Seruius ſup.iii.æneidos: pri-
mũ apđ atheniẽſes: palæſtræ ludus cõptus fuit.

Palæmon ſecũda cũ.æ.diphthõgo ſcribit: nomẽ fu
it marini dei ꝓpriũ: q latine portunus ẽ dictus di-
cẽte. Oui.i.vi.faſt. Quẽ nos portunũ: ſua ligua pa-
læmõa decet. Et hoc ideo Ser. teſte ſup.v.æneí.ga
portubꝫ ꝑeſſe dicebat: fuitq; Athamãtis thebaꝶ
regis ex inuõe filia Cadmi filius: cũ quo mr̃ ꝑcipi-
tẽ ſe dedit i mar. Vnde marius ille deus euaſit. Ali
us fuit Phinei regis arcadiæ filius ex cõiuge. Sthẽo
bæa. Alius fuit grãmaticus ætatis Quiti. de quo i
.i.iſtitutionũ meminit cũ ait: Alii tamẽ ex idone-
is dũtaxat auctoribus octo grãmaticæ ꝑtes ſecuti
ſũt: ut Ariſtarchus & ætate nr̃a palæmõ: de quo
Iuue.i.ſaty. Credo pudicitiã meminit: cũ ait. Odi
Hãc ego q repetit uoluitq; palæmõis artem.

Paliſci cũ unico.l.&.i.latino: atq;.c.exili ſcribit: fue-
rũt duo frates: ut ẽ apđ Macrobiũ i ſaturnalibꝫ io
uis filii & Thaliæ nymphæ. Ser. uero ſup.ix.æneí.
& Lactãtius ſup.xii.thebaidos: dixerũt Aenæ nim
phæ: de qbꝫ talẽ fabulã refert Macrobius: i Sicilia
fluuius ſemetus ẽ: iuxta hũc Thalia nympha a io-
ue cõpſſa metu iunõis aptauit: ut ſibi terra dehi-
ſceret: qđ ubi factũ ẽ: & maturi ꝑtus tp̃s aduenit-
ſet terra: recluſa ẽ: & duo ĩfãtes ex utero Thaliæ ꝓ
greſſi emerſerũt: appellatiq; ſũt paliſci a παλιν q̃
rurſus: & hiſco: uel qa poſt hiatũ materni uteri
hiatu: rurſus terræ ſini egreſſi. uel qa bis terra ap-
ta ſit i igreſſu.ſ.nymphæ cũ illis: & egreſſu q̃ſi ite-
rũ apparẽtes: Vñ ait Vir. Semetia circũ Flumia pi-
guis: ubi & placabilis ara paliſci hoc ẽ teſte Ser.qa
humãis hoſtiis olĩ illis ſacrificabat: & mitioribꝫ
deinde iductis etiam placati ſunt. Vel ſecundum
Macrobium: qa ſi qs ꝑ furto peieraſſet ſine reme
dio necabatur in fluuio.

Paliurus cũ unico.l.&.i.latio ſcribit: herba eſt ſpio
ſa & aſperima: de qua Vir. memit i bucolio. Car
duus & ſpinis ſurgit paliurus acutis.

Pallas cũ duplicato.l. ſcribit hãc dicũt poetæ iouis
filiã ſine matre. Ita ut cũ uideret Iuppiter Iunonẽ
uxorẽ nõ ferentẽ filios: ꝑcuſſo ſibi capite palladẽ
armatã miſit: dicente Lucano in li.ix. Hãc & pal-
las amat patrio: q̃ uerticæ nata ẽ. Et Oui.lib.faſto.
iii. An qa de capitis fert ſine matre paterni Verti-
ce cũ clypeo ꝓſiluiſſe ſuo: hãc eandẽ Ci.li.de natu
ra deꝶ tertio belli fuiſſe inuẽtricẽ: ac principẽ di-
xit Ob qđ a nõnullis Bellona uocata fuit: ſoror.ſ.
& auriga Martis: dicẽte Statio. Regit atra iugales
Sãguinea bellona manu: lõgaq; fatigat Cuſpide.
Nãq; toruã oculis: & armis inſignẽ longãq; cum
clypeo chryſtalino ferre aſtã: & pictũ habuiſſe pe-
plum dicũr poetæ. Quin & uirgo fingit: & innu-
pta: ut Virg. in ſecundo æneidos pars ſtupet innu
ptæ donũ exitiale mineruæ. Sed cũ ipſi uirgini pal
ladi pallas Gigas Titãi filius deorũq; inimiciſſius
uel ut cicero uoluit: eius pr̃ ui inferre attẽtaret: eũ
illa ſua uirtute pemit. A quo: ut qdã aſſerũt & ipa

pallas poſtea dicta fuit. Nã prio quidẽ Tritõia di/
cebatur: quia iuxta trionidis plaudem primitus
cõperta dr̃:ut in dictione Triton late uidebimus.
At uero græci oẽs grammatici:quibus magis ad/
hæreo:a παλλω uerbo græco dictã putãt: quod
apud nos uibro interpretatur:eo quod haſtam ui
brare cõſueuerit:docueritq̃. Fuit ẽt cognomiata
Minerua:quaſi ui ipſa minetur: ut interpretatus
eſt Balbus apđ Cice.in.ii.de natura deorũ: uel ut
alii nõnulli uolũt.qa ſit ipſa minues neruos eo ꝙ
qui optimis artibus uerũ laborẽ ipendunt & uires
corporis minuere dicanẽ. Nam ipſa eadem ſapien
tiæ dea & oĩum artium inuentrix appellaẽ. eo ꝙ
teſte Seruio ſup.ii.Virgilii æglogam: de capite io
uis eſt nata. Vnde lanifices:fullones:tictores:teſtri
ceſq̃ puellæ: teſte Oui.libro faſtorũ.iii.eius feſtũ
religioſe celebrabant:& ſubdit Ouidius.

Hanc cole:qui læſis maculas de ueſtibus aufers.
Hãc cole uelleribus:qſquis ahæna paras. Et idẽ.iii.
de ſine titulo. Artifices in te uerte minerua mãus
Ob quod Seruius ſuptertiam æglogam: illi digi/
tos cõſecratos:ut gẽua Miſericordiæ dixit. Sed cũ
nihil excellẽtius ſit īgenio:quo uniuerſa regũtur.
Et ipſa ingenio nata ſit:illi ẽt arces hoc ẽ rerũ ſub/
limitates conſecrari uoluerunt. Vir.in corydone.
Pallas quas cõdidit arces ipſa colat. Eius templũ
apud mileſios teſte Herodo.lib.hiſto.i.admiradũ
fuit:quod ab Aliatte uiro inquo igne aſſumptũ
fuit. Apud quos ipſa Pallas Aſiſia uocabatur.

Palladiũ cũ duplici.l.&.i.latino ſcribiẽ: atq̃ a palla/
de deriuaẽ:fuit i urbe troiana antiquiſſimũ Palla
dis ſignũ e ligno cõpactũ:mouẽs oculos: atq̃ ha/
ſtã q̃ manu deferebat:ut dixit Seruius ſup.ii.æneĩ.
Nã cũ apud Troiã i honorẽ palladis arx: & in eius
ſũmo tẽplum illi ædificareẽ e cælo cecidit & locũ
ſibi ĩ eo tẽplo ſtatuit: nõdũ coopta æde. moxq̃ ab
apolline datũ fuit oraculũ:eius ciuitatis futurũ exi
tũ:ſi id ſimulachrũ extra mœnia portareẽ. Quod
Oui.in.vi.faſtorũ:eloq̃ntiſſime ꝓſecutus eſt. Quo
factũ ẽ ut tpe belli troiani Vlyxes & Diomedes p
cuniculos & cloacas arcẽ ipſã aſcenderũt: atq̃ occi
ſis cuſtodibꝰ ſimulachrũ ipſũ aſportarẽt:hoc cum
poſtea finito bello Diomedes ipſe obtieret ut Ser
uius atteſtaẽ.& Vir.pro pte tãgit: ac Varro i libris
de familiis romãis pleniſſime proſequitur:& mul
tis poſt caſibus iactareẽ:oraculo monitus iuſſus ẽ
Palladiũ troianis reſtituere. Quod cũ implere cu/
peret: trãſeũti Aeneæ ad Italiã illi offerre conatus
ẽ:quẽ cũ ſacrificantẽ uelato capite compiſſet:ne ſa
crificii ordinẽ irrumperet:alteri ex troianis obtulit.
atq̃ Nautes qdam illud accæpit. Vnde Mineruæ
ipſius ſacra nõ iulia gẽs habuit: ſed nautarũ: hinc
Vir.li.æneĩ.v.ait. Vnũ tritõia pallas. Quẽ docuit:
Alii eodẽ referente Seruio:dicũt a troianis tpe bel
li:intra ſtructũ parietẽ abſconditũ:& tempore bel
li Mithridatici compertũ:atq̃ a Finbria romano
Romã delatũ:quod ab unico tantũ ſacerdote cu/
ſtodiri conſuetum fuit. Vnde Lucanus: Tritoniã
ſoli cui fas uidiſſe mineruam.

Pallene cũ duplicato.l. ſcribiẽ: regio ẽ a littoribus
macedoniæ iuxta ſithoniã & themopõtũ: ut oſtẽ
dit Hero.li.hiſto.vii.i qua has eſſe ciuitates enar/
rat:Potidæã cũ.t.exili &.i.latino: & ĩ penultĩa cũ.
æ.diphthõgo: Aphitiã cũ.y.græco in ſecũda:&.t.
exili.atq̃.i.latino:in penultima:Neapolim. Aegã
cũ.æ.diphthõgo i prima:Therabũ cũ.th.aſpirato
Scienã cũ.c.exili &.i.latino: Mendam & Sanam:
hanc fuiſſe patriã protei oſtẽdit Vir.in.iiii.georgi.
cũ ait. Hic nunc æmathiæ portus patriãq̃ reuiſit
pallenẽ. Nec de ciuitate pallene: quã eſſe in achaia
Pli.li.iiii.na.hi.dixit intelligeẽ potuit Vir.qa dixit
æmathiæ.i.macedoniæ portus:& nõ achaiæ:q̃ lõ
ge ſatis a macedonia diſtat.

Palillogia cũ.i.latino utrobiq̃: & duplicato.l. poſt
i.ante.o.ſcribiẽ:dici põt reduplicatio. Nã cõponiẽ
ex palim quod eſt iterũ:& logia ſermo.

Palmyra cũ.y.græco ſcribiẽ:urbs fuit aſſyriæ: de q̃
Pli.in.v.natura.hiſto.ſic ait:palmyra urbs nobilis
ſitu diuitiis ſolo: & aqs amœnis uaſto undiq̃ am
bitu arenis includit agros.ac uelut terris exẽpta a
rerũ natura priuata ſorte īter duo īperia ſũma ro
manoꝝ parthorũq̃: & pria in diſcordia ſemper.

Palmyreni cũ.y.græco in antepenultima ſcribiẽ:ci
ues ſunt Palmyre.

Pamphilos cũ.i.latino ſcribiẽ: nomẽ eſt uiri ꝓpriũ
qđ interꝑtari libet totus amãs. Nã παν totũ dicit:
& φιλων amans: uel φιλοσ amicus: ita ut totus
dicaẽ amicus. Quo noĩe teſte Quĩti. fuit pictor q
dã eximius:q multa rõne depinxit.

Pamphylia ſecũda cũ.y.græco:penultĩa cũ.i.latino
ſcribiẽ:regio eſt minoris aſiæ īter ciliciã & ſyriã:
ab hac mare illi adiacens pamphylicũ noiaẽ: atq̃
eadem litteratura ſcribitur.

Pamiſus cũ.i.latino ſcribiẽ.ẽ teſte Hero.ĩ lib.hi.vii.
theſſaliæ fluuius.unus ex quinq̃ principalibus.ut
in dictione theſſalia uidebimus.

Penætoliũ ſecũda cũ.æ.diphthõgo: ſeq̃ns cũ.t.exili
penultima cũ.i.latio ſcribiẽ.ẽ teſte Pli.li.iiii. natu.
hiſt.mons maximus in ætolia qđ eius dictiõis cõ
poſitio indicat. Nam pã totũ & maximũ deſignat.

Panætius cũ.æ.diphthõgo:penultima cũ.t.exili &.
i.latino ſcribiẽ:fuit ſtoicæ ſectæ philoſophus. Quẽ
Cicero in libris officiorum eſt imitatus.

Pandecta cũ.c.&.t.exilibus ſcribitur:nomen cõpo/
ſitum a παν.quod eſt totũ:& participio eius uer/
bi δεχομαι:quod eſt capio:quaſi omnia intra ſe
compræhendens.

Pandion cũ.i.latino ſcribiẽ.fuit Erithei regis athe/
narũ filius:cui ſucceſſit ĩ regno: qđ q̃draginta ãnis
teſte Euſebio tenuit. Vnde ait Martialis.ĩ.i. Quod
nec cecropiæ damnẽt pandionis arces. Nec ſileant
nři ꝑtereãtq̃ ſenes:hic cum adiutorio Terei regis
Tracũ fuit regẽ ponti q athenas obſederat ĩ cuius
meritũ pandion illi prognẽ filiam uxorem dedit.
ut oſtendit Ouidius in.vi.metamor.lib.

Panchaia cũ.ch.aſpirato &.i.latio ſcribiẽ:regiũculo
eſt ſabææ in arabia:quæ tota arenoſa ẽ:& in q̃ ar/
bores ſponte natæ tus emittunt: Vir.ĩ.ii.geor. To
ta q̃ turiferis panchaia pīguis arenis. Nã in primo
dixerat. Solis eſt turea uirga ſabæis.

Panægyris ſecũda cũ.æ.diphthõgo ſeq̃ns cũ.y.græ/
co ſcribiẽ erãt ſolẽnitates: i qbꝰ & dii & principes
laudari cõſueuerãt. Vñ & panægyricæ laudatiões
ille uocaẽ: q̃ romanis impatibus ꝑ ãnos dicebãẽ.

Pangæum penultima cũ.æ. diphthõgo ſcribit: eſt
teſte pli.in.iiii. naturalis hiſtoriæ:thraciæ promõ-
torium beſſis conterminum:& macedoniæ iũctũ
ad cuius radices meſtus defluit ãnis:& addit He-
rodotus libro.vii.fodicinas argenti & auri in illo
eſſe:atq; eius ſeptemtrionalẽ partẽ pæonas ĩhabi-
tare: & ut puto:circa montem regio pangæa:cum
dicat Statius in.x.thebaidos:procumbunt inarata
diu pangæa iuuenci.Et componitur ex pan quod
eſt totum:& γαίον terra.

Paionium cum.i.latino ſcribitur:locus ẽ ſacer:teſte
Herodo.lib.hiſto.i.in mycale ciuitate ioniæ uer-
ſus arcton:ab ionibus Neptuno heliconio publice
dicatus:unde nomen aſſupſit.

Panticapes cum.t.&.c.exilibus:atq;.i.latino ſcribit
fluuius eſt ſcythiæ teſte Herodo.in q̃rto hiſtoria:
quem quintum dicit eſſe ab iſtro: hoceſt imedia-
te poſt boryſtenem:cui ultimo commiſcetur.

Pantagia cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:dictio ẽ cõ
poſita ex græco & latino: hoc ẽ parta quod eſt om-
nia agitans.Nam fluuius eſt ſiciliæ : qui teſte Ser-
uio ſuper.iii.æneidos:olim cũ plenus ſcederet im-
plebat ſonitu pene totam ſicilia.Ex quo q̃ſi ubiq;
ſonitans dici uoluit.Sed poſtea cũ Cereri querenti
filiã obſtreperet:tacere ẽ iuſſus numinis uolũtate.

Panſelinos cũ unico.l.p̃cedente.e. uocali:&.i.latino
ſubſequẽte ſcribitur : & dicit a noſtris plenilunĩũ:
uel cõuenientius duobus uerbis plena luna ex po-
nitur.Nam componitur ex pan quod ẽ totum: &
σελήνη quæ ẽ luna.deberetq; eſſe in penultima.e.
ſed ut ſeruetur uox græcæ dictionis:q̃ tamẽ apud
Accuratos non habetur in uſu: ponitur.i.uocalis.

Panteſilea ſecunda cum.t.exili &.e.uocali.ſequẽs cũ
i.latino ſcribit:fuit amazonum regina: quæ Ori-
thyæ ſucceſſit in regno & teſte Iuſtino in.ii.epito-
matũ libro : cõtra græcos troianis fauens magnæ
uirtutis bellicæ documenta monſtrauit.

Pantomimus cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:deſi-
gnat ad uerbũ rerũ oĩum imitatorem.Nã cõponi-
tur a παντων: quod ẽ oĩum:& μιμος imitator:a
uerbo μιμοῦμαι:quod ẽ imitor.Nam hi ĩ ſcænis
pſonas p ſingulorũ actum ſimulationes oſtende-
bant:& ut refert Caſſiodorus in epiſtolis ſuis: Cũ
primum in ſcænam pantomimus inuitatus adue
nerit:aſſiſtũt cõſoni chori diuerſis organis erudi-
ti.ille cõpoſitis ſignis quaſi q̃buſdã litteris edocet
contuentiũ aſpectus:per quod nõ ſcribẽdo id facit
quod ſcriptura declarauit.Qui & idẽ chorus Her
culem deſignat:& Venerem fœminã præſentat:&
marem regem facit:& militem ſenem reddit & iu
uenem:ut i uno credas eſſe multos tam uaria imi-
tatione diſcretos . Nec hoc tamẽ agitabãt ſine ua-
riarũ ueſtiũ cõmutatione:ut uarias hoĩum ætates
& conditiones perſonarent.Quod Horatius ipſe
oſtendit in libro epiſtolarũ prio epiſtola.vi. cũ ait.
Chamydes lucullus:ut aiunt.
Si poſſet centum ſcænæ præbere rogatus.
Qui poſſum tot ait: tamẽ & q̃ram:& q; habebo.
Mittam poſt paulo.ſcribit ſibi milia quinq;.
Eſſe domi chlamidum:partẽ uel tolleret omnes.

Panthera cum.th.aſpirato ſcribit:nomẽ ẽ animalis
cõpoſitum ex pan quod ẽ totaliter:& θὴρ fera:Nã
animal ferum prorſus dicit:& ut dixit Plinius lib.
viii. naturalis hiſto.in hyrcania:& ĩ india abũdãt:
minutis orbiculis ſuper pictæ habentq; in cãdido
breues macularum oculos:& ſunt:qui tradãt i ar-
mo pantheræ maculam ſimilem lune eſſe cauatã
pari modo cum ea.

Pãthus cum.th.aſpirato ſcribitur:fuit uir troianus
ex primoribus urbis ut oſtẽdit Home.ĩ.iii.iliados
& p ſyneresim:ut apud græcos in ους diphth.pro
fert.Nam ſecundũ integrorũ regulã apud illos in
ος deſinit:uidelicet πάνθοος & in ου terminat ge
nitiuũ uidelicet πανθόου. Quare & a noſtris inte-
grũ declinat hic panthous huius pãthoi:& ſimili-
ter p ſyneresim:ut apd illos ſic πάνθους πάνθου.
Sic apud noſtros hic panthus huius panthi. Virgi.
in.ii.æneidos:Pãthus otriades arcis phœbiq; ſacer
dos.Et in eodem ponit uocatiuum in.u. cum ait.
Quo res ſumma loco panthu:quã præhendimus
arcem.Et puto illũ fuiſſe filium Otrei fratris He-
cube:& ratione iuſticiæ:& cõſanguinitas regiæ ad
eiuſmodi ſacerdotum ſublimatum fuiſſe.

Pacæ cũ.æ.diphthongo ĩ ultima ſcribit:aduerbiũ ẽ
admirandi:& deducitur a papas:qui eſt pater.

Papæus cũ.æ.diph.ĩ penultima ſcribit:quo noĩe te-
ſte Hero.lib.hiſto.iiii.uocat Iuppiter apud ſcithas.

Papyrus cum.y.græco ſcribit:dicit a noſtris iũcus:
a nonnullis uero ſcriptos.Lucanus in.iiii.Conſeri-
tur bimbula mẽphitis cymba papyro.Et inde pa-
pyraceus:ut per imaginẽ papyraceam crematus ẽ.

Paphlagonia ſecunda cum.ph.aſpirato : & penultĩa
cũ.i.latino ſcribitur : prouincia eſt minoris aſiæ:q̃
teſte Solino cytoro monte cõſurgit:ut in ea dictio
ne uidimus.Eſt etiam inſignis loco ueneto:a quo
teſte Cornelio nepote paphlagones in Italiam trã
uecti mox ueneti dicti ſunt.

Paraclitus abſq; aliqua aſpiratione: & cum.i.latino
ſcribit:quãq̃ potius.e.q̃.i.eſſe deberet:cũ apud græ
cos eo in loco habeat.h.quod in.e.noſtrum uel.a.
conuerti cõſueuit:ſed ut eiuſmodi dictiões græcæ
apud nos ſonus ſeruetur ponit.i.& dici poteſt ac-
clamatus:uel aduocatus.Nã ex παρα p̃poſitiõe cõ
ponit:q̃ ad hic quoq; deſignat:& κλητος uocatus.

Paradiſus cũ.i.latino ſequente unico.s.ſcilicet ſcri-
bitur:ſane apud græcos penultima hẽt ei.diphthõ
gum.Sed nos abiicientes.e.conſeruamus.i.produ
ctum:& dici poteſt latĩe pomarium:dũ pro horto
conſito pomis accipitur:ut late in dictione hortus
explicauimus:Nam ſunt horti olerum: horti non
olerum.Sed arboribus conſiti: & uoluptatis gra-
tia comparati.Et itaq; olus quæq; herba: quæ ue-
ſcimur : & inde olitor dicitur: qui hortum oleri-
um exercet:quem nõnulli hortulanum uocant.

Prarasitus cũ unico.r.& unico.ſ.atq;.i.latio &.t.exili
ſcribit ille dicitur ad græce dictiõis etymologiam
qui aliorũ menſas & cibaria ſeqtur.Nam ex παρα
cõponit:quod hic quoq; iuxta ſignificat:& σιτος
quod nõ ſolũ frumentũ : ſed cibaria q̃q; deſignat:
hoc ẽ teſte Iu.in.iiii.ſatyra. Ve bona ſumma putet
aliena uiuere quadra:ideſt mẽſa.Nã ut hoc quoq;
cõſeq poſſit: oĩa ad uoluptatẽ eius:cuius ẽ tractus
nidore culinæ primo loquit:oĩa deinde aſſentat:
omnia illius facta ſimul:ac dicta laudat:nihil repu

gnat:omnia ſuffert:ut Iuuenalis in eadē ſatyra. Si pores illa pati:quæ nec ſarmētus iniq̄s Cæſaris ad mēſas:nec uilis galba tuliſſet. Et ut concludam:nihil uentris cauſa facere recuſat in quo ſummū bonum cōſtituit & horū nō parua erat copia i domimus principū:uerum & paraſitus nonnunq̄ pro illo accipitur:qui ſimplicibus uerbis riſum ab audientibus captat:ut idē Iuuenalis:ad mēſas quotiens paraſitus ueniret infans:& a paraſito formaſ paraſitaſter:qui quidē nō paruus eſt paraſitus: ut nonnulli putauerūt:ſed imitator paraſitoꝝ: aliter enī non diceref a comico paraſitaſter paruulus. Nāq; huiuſmodi diminutiua q̄ terminanſ in aſter:imitationē potius:q̄ diminutionē ſignificāt: ut apud M.Tulium pro Varrōe. Euritius hic noſter antoniaſter ē. Et ad Atticum libro.xii.Omnino ſolet eſſe fuluiaſter.i.antonii Fuluiæq; imitator.

Parabola cum unico.l.ſcribitur:& ſecundū merā ſignificantiū dictionum ualet dici iuxta ſētētiā.Nā componitur ex para:quod indicat iuxta:& βουλὴ ſententiam:quaſi reꝝ diſſimiliū cōparatio. Vnde ait.Quintilianus:parabola:quā Cicero collationē uocant longius res:quæ parētur repetere ſolet: ut tam fortiter perit apud hipponem Scipio. quam utiq; apud uticam Cato.

Paradoxa cū.x.conſonante ſcribiſ:& nōnullis iuxta ſententiam interpretatur:ab aliquibus uero inopinabilia traducunſ.Nā utrunq; para:ſcilicet præter & iuxta deſignat:& doxa opinionem fidemq;: & ſentētiam dicit. Vnde paradoxa Ciceronis electas ſententias interpretari poſſumus.

Paragogō cum duplicata ſyllaba ſcribitur: habetq; accentum in antepenultima:& dici poteſt deriuatiuū ut florea rura campiq; uirētes:quod ſatis criſpa flexiōe deriuauit Horatius ab albeo albicāt:cū ait i prio carminū.Nec ptata canis albicāt pruinis.

Paradigma cum.i.latino ſcribiſ dicitur a noſtris exemplum dicti ſcilicet uel facti alicuius. ut Virg.in i.æneidos.Antenor potuit mediis elapſus achiuis Illyricos penetrare ſinus:& reliqua:& fieri conſueuit modis tribus:ut a pari Virgilius in eodē libro. Ac ueluti magno in populo cū ſæpe coorta ē. Seditio:& alia quæ ſequūſ. A maiore ad minus:ut idē.
Qualiter expreſſum uentis per nubila fulmen.
A minore ad maius:ut idem.
Si potuit manes arceſſere coniugis orpheus.
Threicia fretus cithara fidibuſq; canoris.i.inſtrumēto ianimato Ergo & multo magis ego pietate.

Paralyticus tertio cū unico.l.&.y.græco penultima cum.t.exili &.i.latino ultima cū.c.exili ſcribiſ denotat apud nos diſſolutū.Nā a παραλύω deſcendit: quod ē diſſoluo.atq; eodem modo paraliſis.

Paranymphus cum.y.græco ſcribiſ:dicif ab Hieronymo:& quibuſdā aliis doctiſſimis moderniorbus pronubus ab antiquis uero auſpex.Nā qa antiqui pro nuptiis celebrandis auſpiciū capere ſolebāt:qui ꝑerat huic rei pro parte uiri a græcis paranymphus a noſtris auſpex dicebatur. ut Lucanus Contenta ē auſpice bruto.Iuuenalis in ſatyra Omnibus in terris.Venit cū ſignatoribus auſpex.plautus in Curgulione.Vitto ibit nuptū non manebit auſpices.Et ut auſpex pro parte uiri:ſic & ꝓnuba pro parte mulieris adhibebaſ.Itaq; cū apud Chriſtiāos auſpicia minime capienſ adhibenſ ſacerdotes qui & pronubi a noſtris uocantur.

Paradiaſtole cum.i.latio &.e.exili ſcribitur:dici poteſt dilatationem.Nam tunc quoq; fieri dicimus cū rem noſtra iterpretatione dilatamus:atq; aſtutum ſapientē uocamus:prodigū dicimus liberalē temerarium fortem:& ſimilia.

paragoge cum unico.r.ſcribitur: poteſt dici deductio:ut admittier pro admitti.

Paronomāſia eodem modo ſcribiſ dicitur a Cicerone agnominatio. Nam tunc quoq; fit cū aliquod nomē ex alio in ſignificatione diſtāte apte conficitur:ut Terētius iā icœptio eſt nō amantiū:ſed amētiūm. Similiter abire an obire te conuenit.

Pareſceue cum.c.exili ſequente.e. abſq; diphthōgo ſcribitur dici poteſt latine præparatio.Nam a παρασκευάζω quod eſt præparo deriuatur.

Parclyus cum.v græco ſcribiſ: fuit filius Merdyos filii Cari:& unus ex ducibus Xerxis: ut Herodotus libro hiſtoriarum.vii oſtendit.

Parectareni abſq; aliqua aſpiratiōe ſcribiſ:ſunt teſte Herodo.libro hiſtoriaꝝ primo gentes in media.

Parenthesis cū.th.aſpirato ſcribitur dici poteſt a noſtris interpoſitio. Nā componitur ex para & en.q̄ duo dicunt inter:& theſis poſitio.Virgi. in primo æneí.Hic tibi fabor eni quādo hæc te cura remordet Lōgius & uoluens fatoꝝ arcana mouebo Bellum ingens geret italia:& in eodē lib.ubi iquit Aeneas neq; enim patrius conſiſtere mōte mentem. paſſus amor.rapidum ad naues ꝑmittit achatem.

Parnaſus cum unico.ſ.ſcribitur a nobis:licet a poetis græcis nonnunq̄ dupliceſ & ſcribaſ parnaſſus: ſed ſæpius cū unico.ſ.uti nos cōſueuimus mons ē non theſſaliæ:ut nonnulli errantes aſſerunt ſed aoniæ quæ alpeſtris eſt pars boetiæ unde aonides ſæpe muſæ dictæ ſūt ut Iuue.Cuſpidis ſiluarū aptuſq; bibendis Fontibus aonidū:iuxta quē montem regiuncula ē phocidos iter Thebas.ſ.& athenas dicēte Ouidio in.i.metamor. Separat aonias atæ is phocis ab actuis Terra ferrax:& ſubdit. Mōs ibi uerticibus petit arduus aſtra duobus Nomine parnaſus ſuperatq; cacumie nubes. Et Lucāus lib.v.ait. Parnaſus gemino petit æthera colle:horum utiq; unus dicif helicon:alter citheron: ut in ſuis dictionibus uidimus.Quin & helicon alio nomine citchaco gnominatus eſt:citheron Nyſa:eſt citherō. Baccho ſacer nō longe a thebis depreſſiorq; ac circa amplior:ut Lucanus i.v.Tu quoq; uix ſummā ſeductos ab æquore rupem Extuleras unoq; iugo parnaſæ latebas. Helicon uero altior:& apollini cōſecratus ſub quo monte:ut dixit Plinius:oppidū ē delphi clariſſimū oraculo apollinis:fōte caſtalio & amne cephiſio ꝑter fluēte delphos:ut i ea dictiōe uidius.Qui & iter eos colles uelis ē q̄ pyrene uocaſ.

Paryſatis ſecunda cum.y.græco:ſequēs cū ſimplo.ſ. & ultima cū.t.exili &.i.latino ſcribiſ:fuit teſte plutarcho cyri filia:& artaxerxis mater.

Parmenides cū.i.lario ſcribiſ:fuit philoſophus patria heleates:cui plato nobile opus de pricipiis reꝝ inſcripſit.Quem Ariſtoteles arguere non ad mentē platonis in libro primo de phiſico auditu conaſ

hic ut ferunt primus terram globoſam: ac rotun/
dam dixit:fuit & alter Parmenides orator.

Paros abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:iſula ē una
ex cicladibus:q̄ candidiſſimum marmor gignit.
Acuius candore dixit Virg.in.ii.æneidos.Niueáq;
paron.Oui.in.iii.metamorphoſeos.
Hæret ut e pario formatum marmore ſignum.
Spectat humi poſitus geminum ceu lumia ſidus.

Peroemia ſecūda cū.œ.diphthōgo:penultima cū.i.
latino ſcribitur:dicitur a noſtris prouerbiū ut Vir
gilius in Mœri:lupi mærim uidere priores.

Parrhaſia cū duplicato.r.& ſecūda aſpirato:atq;.i.la
tino ī penultima ſcribiť:fuit arcadiæ nomē.lycao
nis patria.Vnde eius filia Caliſto parrhaſis a poetis
diciť.Oui.in.ii.metamor.parrhaſis erubuit.idē in
xvii. epiſtolaꝝ heroidū.Quæq; micat gelido par/
rhaſis urſa polo. Cōperiť ēt parrhaſius parrhaſia
parrhaſiū: ꝓ arcadicus arcadica arcadicū:ut Virg.
parrhaſio dictum pannos de more lycei.

Parrhaſius eodē mō:ut ſupior dictio ſcribiť:& ſub
ſtantiuū nomen ē:ac ꝓpriū:fuit teſte Pli.pictor ſua
ætate ſūmus:hoc eſt qnta & nonageſima olympia
de. Et ut.xxxv.nat.hiſto.rettulit fuit epheſi natus
Hic ut idē auctor ꝓſequiť primus ſymmetria pi/
cturæ dedit: prius argutias:uultus elegātiā:capilli
uetuſto more cōfuſi artificiū in lieniis extraneis pal
mā adeptus.qđ raꝝ ēt in ſucceſſu artis comptū ē:
idē dſcēdiſſe cū Zeuſide ī certamē ab eodē auctoř
tradiť:& cū zeuſis detuliſſet uuas pictas tanto ſuc
ceſſu:ut ī ſcænā aues aduolarēt: ipſe detuliſſe linteū
auibus pictū traditur ita ueritate repſētatis:ut zeu
ſis altum iudiciū timēs efflagitaret:ſed tādē remo
to linteo & oſtēſa pictura:atq; intellecto erroř pal/
mā īgenuo pudore parrhaſio conceſſit:quoniam
ipſe aues fefelliſſet: parrhaſius āt ſe artificē. Quod
elegātiſſime Carolus arretinus noſter tetigit ī ele/
gia ad poggiū de Mercurio Cyriaci:cū ait reliq; ua
cuum aliqtiſper. At uero Qnti.in.xii.de īſtitutio/
ne oratoria non ſimul eos fuiſſe dixit:ſed nō mul/
tū ætate diſtantes circa pelopōneſia ambo tēpora.
Et ut ſubdit:cum parrhaſio ſermo Socratis apud
Xenophontem inuenitur.& ita omnia eū circum
ſcripſiſſe rettulit ut legum latorem illum uocarū
fuiſſe affirmet:qa deoꝝ atq; heroū effigies quales
ab eo tradite cæteri tanquā ita neceſſe ſit ſequunť.
Idē multa & ad miranda pixit:ut longo ſtilo in ꝑ/
nomiato lib.Plinius ipſe recenſuit:ſed ut ait nemo
illo ī ſolētius uſus fuit gloria artis.Nā ſe pricipē ar
tis appellabat:& eā a ſe cōſumatā:ſup omnia Apol/
linis ſe radice ortū & herculem:qui eſt lindi talem
a ſe pictum:qualem ſæpe inquiete uidiſſet.

Parthia cū.th.aſpirato &.i.latino ſcribitur:hæc du
dū pars fuerat orientalis ſcythiæ Sed teſte Iuſtino
ī primo & q̄drageſimo libris ex illis locis uenīētes
in aſſyriā exules:& illā occupantes de ſuo nomine
parthiam uocauere.Nā ut dixit parthi lingua ſcy/
thica diciī: q apud nos exules uocitanť.Eſtq; illis
ſermo ex ſcythico &medo cōmixtus.oēs equitare
& ſagittare magna induſtria docēt liberos auri &
argenti nullus ē niſi ī armis uſus ſinguli plores ha
bēt uxores.Nec ulla derelicta puniūt grauius adul
terio.Ob quod fœminis nō tamen cōmixtis uiris
conuiuia interdicunt:ſed uiroꝝ conſpectū aptū ꝓ
hibet.Quare dixit Macrobius ī ſaturnalibus:par/
thicū concubinis nō coniugibus cōuiuia meunt tā
q̄ has in uulgus prodire & laſciuire deceat:illas nō
deceat.Vnde Lētulus apud Lucanū in.viii.adeo li/
bidinoſo dixit:ut reiecto pudore naturæ cū ſorori
bus & filiis commiſceantur: ait.n. Tot fœmineis
complexibus unum.
Non laxat nox tota marem iacuere ſorores.
In fratrum thalamos:ſacrataq; pignora matꝝ.Hi
pugnas admirabili ardoř ieūt ſed diu pugnare nō
ualentes inſugā uerſi uictoriam ex ipſa reportant:
dicente Virgi.in.iii. georgi. Fidentemq; fuga par/
thum uerſiſq; ſagittis:unde pluries magna dam/
na romanis intulere.

Parthenope cū.th.aſpirato ſcribitur:fuit una ex ſire
nibus:ut ī ea dictione uidebimus:a qua teſte Pli.&
Solino ciuitas campaniæ:q̄ nunc Neapolis uocita/
tur cognominata fuit:qa in eo loco ubi conſtructa
fuit tumulus eius fuerat parthenopes. Quo nomi
ne Vir.ēt uocitauit in.iiii.geor.cū ait illo Virg.me
tpe dulcis alebat Parthenope ſed neapolim hoc ē
nouā ciuitatē Auguſtus eā inſtaurans dicimaluit.
Et denotat parthenope uirginē apud nos: unde &
parthenopæus dicitur quod a Virgilio nomē pro
prium in.vii.ænei.ponitur cum ait.Hinc inclytus
armis parthenopæus.

Parthenopæus cum.th.aſpirato ſcribitur:de quo in
præcedenti uidimus dictione.

Parthenius cū.th.aſpirato &.i.latio ſcribiť: fluuius
eſt paphlagonum:& teſte Pli.in ſexto carambi ꝓ/
mōtorio ſatis ꝓximus:caditq; in pontum ut Or/
pheus in argonautica & Herodo.ī li. hiſtoriarū.ii.
monſtrauerunt. Eſt ēt parthenius mons arcadiæ
ut ſcribit Pōponius a uirginibus:q̄ illic uenari con
ſueuerant ſic quoq; cognominatus. Virgi.in gallo
Nō me ulla uetabunt frigora parthenios canibus
circūdare ſaltus.Nā parthēos græce uirgo latie dř.

Paſcha cū.ch.aſpirato ſcribiť & græcū ē uocabulū a
ϖασχομαι uerbo græco:qđ latie eſt patior dedu
ctū cū eo tpe & agnus & xp̄s paſſus fuerit. At hæ/
braice phaſe dř q ē trāſitus filioꝝ iſrael ex ægypto.

Paſyphe ſecūda cū unico.ſ.&.y.græco ſcribiť:fuit ſo
lis filia:& uxor Minois regis cretæ:materq; ariad/
nes & phedræ:atq; Minotauri:quē ex infami amo
re tauri ꝓgenuiſſe dicūt poetæ.De quo Vir.ī ſilēo
Oui.in.i.de ſine titulo:& in ſecundo de arte amā/
di:atq; ī metamorphoſeon li.iiii.plura ſcripſere.

Paſithoa ſecunda cū unico.ſ.&.i.latino: ſequens cū
th.aſpirato&.o.uocali ſcribiť.fuit una ex nymphis
filia Oceāi & Tethios: ut dixit Heſio.ī theogonia.

Patella & patina abſq; aſpiratione ſcribunť:& a græ
co uerbo quod eſt ϖλαττω ideſt figo nōnullli de
riuari uolunt. Alii uero a ϖλατεῖα:q eſt latitudo
deducunt:alii a latino putant:& a pateo pates deri
uari uolūt:uas eſt latū & condiēdis obſoniis aptū.

Patina cū.t.exili &.i.latino ſcribitur:ut uidimus in
ꝓcedenti dictiōe:hētq; accentū in prima.eius uſus
mirabiliter Rōæ creuit: ita ut dicat Pli.ī.xxxv.na/
tu.hiſto.lib.Hos cū in una Aeſopi tragœdiaꝝ hi/
ſtrionis patina auium diceremus ſexcēta ſextertia
ſtetiſſe nō dubito indignatos legētes. At Vitellius

ĩ principatu ſuo decem talentis cõdidit patinã: cui faciendæ fornax in cãpis ædificata erat quoniã eo peruenit luxuria: ut etiam fictilia pluris conſtiterint quam myrrhina.

Quare in domitiani dedecus Iuuenalis inquit.
Debetur magnus patinæ ſubituſq; prometheus.
Argillã atq; rotam citius properate: ſed ex hoc.
Tempore iam Cæſar figuli tua caſtra ſequantur.

Patera cũ.t.exili ſcribit̃ cũ pro ciuitate ponit̃ lyciæ: hẽt accentum in prima. in hac ſex mẽſibus ãni dabant̃ Apollinis reſponſa. Vnde lyciæ ſortes dictæ ſunt ut uidimus ĩ dictiõe lycia. Cũ uero ꝓ uaſe ponit̃ hẽt ſup penultima accentũ: ut Vir. in georgi. ii.
Hic laticis qualem pateris libamus & auro.

Patizites abſq; aliqua aſpiratione: &.i. latino ſcribit̃: fuit pſa magus: quẽ cãbyſes apud pſas pfectam reliquerat. hic Smerdim fratrem ſuũ ſimilem Smerdi fratri Cambyſis perſaꝝ regem declarauit: ut uidebimus ĩ dictiõe Smerdis: & ĩ dictiõe praxaſpes.

Paticus cum.c.&.t. exilibus: atq;.i. latino ſcribit̃: ſane hæc dictio & uerbũ patior: a quo deriuatur originẽ a græco qđ ẽ pathos traxerunt: qđ cũ.th. aſpirato ſcribit̃: & paſſionẽ pturbationẽq; & patiẽtiã denotat. Vnde pathicũ: ideſt paſſiuus cũ ſecunda aſpirata deducit̃: a quo p ſyncopã nos eã ſyllabã deducẽtes abſq; aliq̃ aſpiratiõe paticũ dicimus. quo Iuue. ꝓ ea paſſiõe: qua qs ſeipſum ſtuprari paſſus ẽ utit̃: ut ille tenet ſpeculũ patici geſtamen othonis. Nã ut ait Suetõius. Otho a pria adoleſcẽtia fuit ꝓdigus: ac procax adeo: ut ſæpe flagris obiurgaret̃ a patre. Deide uero poſt patris mortẽ: libertinã aulicã gratiolã: quo efficatius ſe coleret ẽt diligere ſimulauit: quãuis ãnũ ac pene decrepitã p q̃ inſinuatus Nerõi facile ſummũ inter amicus locũ tenuit cõgruẽna moꝝ: qđ initiũ fuit affectandi imperii dicẽte. Iuuẽale. Cũ te ſubmoueãt q teſtamẽta merent̃ Noctibus. ĩ cælũ quos euehit optĩa ſũmi Nũc uia ꝓceſſus uetulæ ueſica beatæ: ideſt diuitiis. Et ut pgit Suetonius: Vt uero qdam tradũt & cõſuetudine mutui ſtupri. Quod Iuue. tetigit: cũ ait patici Othonis: unde ĩ ſatyra Neuole inqt: Nunq̃ paticus tibi deerit amicus at uero poſt mortẽ Neronis cum ab ĩpatore Galba ſperaret adoptari ĩ filiũ: & prelatũ ſibi piſonem cerneret: curauit Galbam occidere & piſonẽ: atq; impium occupare: qđ diebus nonogitaq̃nq; obtinuit. Nã cũ Vitellio decertãs: & tribus mediocribus prælus apud alpes citraq; placentiam uictor: nouiſſimo maximoq; apud bebryacũ fraude ſuperatus. Bebryacũ oppidũ fuit inter Veronam & Cremonam quæ nũc dicit̃ Labina: Quo effectum fuit: ut unico ictu. infra leuã pupillam ſeipſum occideret trigeſimo octauo ætatis ſuo anno. Hic teſte Suetonio mũdiciaꝝ fuit pene muliebrium: & uulſo corpore faciẽ quotidie raſitare: ac pene madido linire coſueuerat. & ut aiũt inquit Suetonius ſpeculũ ſemp ſecum geſtabat ẽt dũ ciuile bellũ cõtra Vitellium gereret: ut ĩ eo quotidie ſe pſpicere poſſet. Quod tanges Iuuenalis cõtra molles: & effœminatos ſui tpis uiros ĩquit ille tenet ſpeculũ. ſ. in morẽ fœmine cũ ſe pingit & ornat. & deriuat̃ a ſpecio ſpecis: qđ nõ ẽ ĩ uſu: a quo ſpeculũ: & p ſincopã amota ſyllaba. ci. euphõiæ cã ſpeculũ. & ſubdit appoſitiue patici geſtamẽ othõis diciq; geſtamẽ a gerẽdo: ut Vir. i. iii. æne. Clypeũ magni geſtamẽ abãtis: Et pgit Iuue. ironicæ loqns ĩ ipſius Othõis mollicieẽ. Actoris arũci ſpoliũ: hoc eſt erat ne id ſpeculũ qđ ſecum in ciuili bello gerebat Otho: forſitã ualida illa Turni rutuloꝝ regis haſta q̃ ſpoliũ fuerat Actoris arũci uiri fortiſſimi ironice: id eſſe affirmat. Nam ut refert Vir. in. xii. cũ ſe Turnus in bello contra Aeneam armaſſet.

Exin quæ mediis ingenti annixa columnæ.
Aedibus aſtabat ut ualidam ui corripit haſtam.
Arctoris atunci ſpolium: quaſſatq; trementem.
Vociferans nunc o nunquam fruſtrata locatus.
Haſta meos: & reliqua q̃ proſequitur. Vnde poeta ille lepidiſſimos locum ironice accæpit.

Patrees cũ.t. exili & duplicato.e. ſcribit̃: qn & phares qui teſte Hero. li. hiſto. i. populi erant achiuorum.

Patriamphes cum.t. exili &.i. latio ſcribit̃: fuit teſte Herodoto in ſeptimo uir perſa: & Xerxis auriga.

Pauſãia cũ.i. latio ſcribit̃: & apđ græcos ĩ. ſ. terminat̃: fuit lacedæmõius uir magnus: ſed ĩ oĩ genere uitæ uarius: & ut uirtutibꝫ eluxit ſic uitiis ẽ obrutus. Nã iſto duce teſte Thucydide mardõius: Satrapes natiõe medus: & pſaꝝ regis gener mãu fortis & cõſilii plẽus: cũ. cc. milibꝫ pediiũ quos uiriti legerat: & xx. eqtũ hađ ita magna mãu græcia ꝓfuſus fugatus ẽ atq; ĩ eo cecidit p̃lio. Qua uictoria elatus pauſãia pluria p uerſæ egit: & cũ cætera pari fœlicitate cõfeciſſet. adeo elatus ẽ: ut ĩ ſui libidinẽ patriã: ꝓderet: & totã græciã pſarũ regi ſũmittere cõaret̃ ĩ qbus cũ dep̃hẽſus fuiſſet: & p adoleſcẽtẽ Argilium: quẽ ille amoř uenereo amabat: res ꝓderet̃ turpem mortẽ a ſuis ſubiř coactus ẽ. Alius fuit macedo. adoleſcẽs cereſtis filius & ab oreſte iclytũ gẽus trahẽs q cũ ſemel malignitate cuiuſdem a multis ſtupratus eẽt: nec uidictã a philippo rege macedoniæ impetrare ualuiſſe: qui rem quoq; ipſam redire conſueuerat regẽ ipſum philippum interemit: & ut multi fuerunt conſentiente ac uolente Olympiade regi uxore: & Alexãdri magni genitrice ut late omnia Iuſtinus in. ix. epitomarum libro proſecutus eſt.

Pedaſus.e. abſque diphthongo & unico.ſ. ſcribitur: fuit teſte Homero in ſexto iliados Buculionis maximi filiorum Laomedontis filius. Fuit etiam eadem nomine ſcriptura ciuitas in agro propinqua pylo uini abundãtiſſima: & ſub dominio agamemnonis: ut idem poeta in nono iliados libro demonſtrauit.

Pedæus cum.æ. diphthongo in penultima ſcribit̃ a noſtris: a græcis uero poetis nonnunq̃ inter.d.& diphthongum.æ. interponitur alterum.a.& dicit̃ pedaæus fuit teſte Homero in.v. iliados: filius nothus Antenoris qui in bello troiano a Megephylide interfectus fuit.

Pegaſus cum.e. abſq; diphthongo: & unico.ſ. ſcribit̃ equus fuit allatus natus ex ſanguine Meduſæ q ad montẽ parnaſum aduolans: cũ terrã ungula pedis effoderet πηγην hoc eſt fontẽ produxit a quo ipſe pegaſus cognominatus ẽ. Cuius rei fabulã Ouidius. ĩ quarto metamorpho. libro. Lucãus ĩ. xi. Et ignius in aſtronomia poetica deſcripſerũt quæ ab oĩbus breuiter cõprehenſa talis ẽ phorchus ex Ce

tho coniuge tres habuit filias eximiæ pulchritudinis: Eurialem Stheniorē: & meduſam olum maiorē natu. Nonnulli addunt & quarto uidelicet Scyllam Has tenuiſſe dicit Pomponius Mela inſula gorgades i oceāo æthiopico poſitas. Vnde & nos illas gorgones dictas putamus. Fingūt deinde poetæ has ipſas ſorores unicū tantū habuiſſe oculum: quo emergente caſu ſingule pro libro utebantur. Vnde & nōnulli putāt ſapientem quendam fuiſſe cuius conſilio ſingula regebanť. Et ulterius addūt Poetæ: quod cum die quadā Meduſa ſola circa littora uagaretur a Neptuno uiſa & amata fuit: q illā fugientē perſecutus eſt donec iam feſſa in tēplū refugit palladis ī quo ardens deus illā compreſſit Sed turbata Minerua: Ne ignominia Templi maneret multa crines: ipſius Meduſæ mutauit in angues qa neptuno p capillos maxime placuerat. fecitq ut omnes Meduſam aſpicies uerterenť i lapides. Quod obſtuporem admirande pulchritudinis fictū uoluit Seruius hanc deinde dormiētē Perſeus iouis & Danaes filius acceptis Mercurii talaribus: eiuſq falcato enſe & ſcuto palladis chriſtallino: p qd' illā ipune aſpicere poſſet: uno ualidiſſimo ictu peremit: Ex cuius cruore mox fingiť natus pegaſus allatus equus. Qui inde uſq ad heliconē collē puolans: & pede humū fodiens heliconem ſeu pegaſeū fonté eduxit muſis ſacrū. Quod ideo fictū puto: quia cū pſeus illam deuicerit eius opibus fretus pclara multa pegit. Nam & atlantē mauritaniæ regem & africā totam ſubegit græciā quæ expugnauit ita qđ ſanguine: hoc ē diuitis Meduſæ eius fama uſq adeo creuerit ut poetis græcis materiam fabulandi præſtiterit.

Pelāys cū unico. l. & . y. græco ſcribiť: gēus ē piſcis: q teſte Pli. ī. ix. hi. mira celeritate adoleſ́r & pcipue ī pōto ob multitudinē aium dulces īferēriū aqs cōſueuerūtq i uaſis ſaliri ut ēt oſtēdit Iuuenalis ī ſatyra Et ſpes & ratio quum ait. Quod uocis precium ſiccus petaſunculus & uas pelamydum.

Pelagi cū. e. abſq diphthongo & unico. l. ſcribiť populi fuerunt: q prius dicti ſunt theſſali. & pelaſgia q̄ prius dicebatur theſſalia: ut Ariſtoteli grammatici gloſula in Homerum expoſuit.

Pelaſgus eodē mō ſcribiť: atq ēt nomen uiri priū fuit filiuſq Taudamāris: ut Home. ī. ii. ilia. oſtēdit.

Pelectroniū cum unico. l. & abſq aliqua aſpiratiōe & . i. latino ſcribitur: fuit oppidū theſſaliæ. de quo in dictione centauri uidimus.

Pella cum duplici. l. ſcribitur: ciuitas eſt in macedonia: ut dixit Liuius lib. ſexto de ſecūdo bello punico & in littore maris ægæi: ut oſtendit Herodo. ī. vii. Quā pompōius dixit maxime illuſtrat alūnis Philippo & alexandro eius filio. Nam in ea Alexāder natus dicitur. Vnde dixit Iuuenalis in ſatyra. Omnibus in terris. Vnus pelleo iuueni nō ſufficit orbis: ideſt alexandro qui deinde babylone morbo uinolētiæ ut dixit Solinus q̄q alii ueneno affirment conſumptus eſt. Philippus uero ægis a pauſania: cū ſpectatum ludos iret iuxta theatrum occiſus fuit: qui ſimiliter pellæus a poetis ē uocatus. Vt Lucanus in. x. illic pellæi proles ueſana Philippi: & fuit pella ciuitas exigua. ut idē poeta oſtēdit cū ait. Exigue ſecura fuit prouincia pelle.

Peleus cū unico. l. ſcribiť: fuit Aeaci regis & Aegiæ filius maritus Thetidis: & pater Achillis. de quo plura Oui. in. xi. metamorphoſeos pſectus ē. Et a Peleo pelides dictus eſt achilles. idem in. viii. epiſtola heroidum. Pelipes utinā uitaſſet apollinis arcus.

Pelias cum unico. l. & . i. latino ſcribiť: fuit Neptuni filius ex Tyro nympha filia Salmōei regis hæc fuit uxor Crithei: cui Aeſonem genuit patrē iaſonis. Sed timēs pelias iaſonē ex quodā oraculi reſponſo pſuaſit illi: ut colchos pro aureo uelere pergeret: putans illum in ea expeditione deficere.

Pellex cū. e. abſq diphthongo & duplicato. l. ſcribiť: nec græcū ē: ut oſtēdemus: & multi aſſuerūt ſed latinū. Apud antiquos uero Maſſurius iuriſconſultus paulo teſtāte ſcribit libro memorabilū eā habitā: q cū uxor nō eēt: cū aliquo tamē uiuebat: quam nūc uero noīe amicā paulo honeſtiorē concubinā appellari. C. Flaccus libro de iure papyriāo ſcribit pellicē: nunc uulgo uocari: q cū eo: cui uxor ſit corpus miſceat. Quoſdā eā: q uxoris loco ſine nuptiis i domo ſit q̄ græci παλλακην uocāt. Ego hos oēs uere ſenſiſſe & dixiſſe arbitror. Sed de hoc amonēdi uidemur. Pelicē apud oratores & poetas eā demū hři: q cum eo cui uxorē ē corpus miſcet: ita ut nō uiri pellex: ſed uxoris dicať. Ouidius in. i. metamorphoſeon loquens de Iunone.

Protinus exarſit nec tempora diſtulit iræ.
Horificamq oculis animoq obiecit herinnym.
Pellicis argolicæ: ſtimuloſq in pectore cæcos.
Condidit: & profugā: p totū terruit orbē. Sic iuno pellices ſuas ſemp pſeqtur: q ſibi uxori Iouem ſripuerant. At uero Liuius in. xxxv. ab urbe libro: cū de Alexādro loq̄reť q appellē dilecta cōcubina donauit: & tunc cælebs. Alexāder eſſet: maluit uocabulo græco uti: quā ueteri latino: ita ēt ait: nāq cū dilectā ſibi ex pellicibus ſuis pcipue noīe Cāpſacē nudā pingi ob amirationē formæ ab appelle iuſſiſſet Quo fit: ut opiner Curtiū: & cæteros ſcriptores: cū de cōcubina cælibis hois loquūť potius pallacē græce: quā pellicē latinæ dixiſſe. Quod ſi ſecus reperire cōtigat: culpa potius librarioꝝ uitiatū fuiſſe puto: quā ſic quoq deſcriptū. Eodē mō iuſtinū ſcripſiſſe reor: cū ait Anaſtaſiā pallacē fuiſſe Cyri: ita cū ad uirū referat non pellicē: ſed pallacē potius dixerit. Vnde Suetonius de Veſpaſiano loquēs pallacarū noīe græco: nō pellicū: latino locutus ē. Et īde pallaciā fallaciā: & pallacē fallacē dictū puto Vir. in. iiii. ge. Veꝝ ubi nulla fugā repit pallacia uictus. in ſeſe redit. Videť ēt dici pellex nō tātū: q iam pellex eſt: ſed q̄ olim fuit: ut Iuue. ī. ii. ſaty. Horrida q̄ale facit reſidens in codice pellex. Nam horrida effecta expelli domo cōſueuit. & miſero codice ſeu ſedili reſidens: dure lanā trahere ab egeſtate cogitur & dicitur codex quaſi audex. Vir. in. ii. georgicorum libro. Quin & caudicius ſectis: p codicibus.

Pelion cū unico. l. & . i. latino ſcribiť: mons eſt theſſaliæ ab orientali parte: ut oſtēdit Hero. in. vii. hiſto. libro: & Lucanus in. vi. in huius ſummitate maxima ſunt pineta: reliquā uero partē q̄rcus occupat. De quo etiam Oui. in quinto faſtorum.
Pelion æmoniæ mons eſt obuerſus in auſtros.

Summa uirēt pinu cætera q̃rcus habet:ī hoc habi
tauit Chirō:fuitq̧ ī illo cōuiuiū Thetidis & pelei.

Pelopidas cū unico.l.&.i.latino ſcribiť:fuit theba/
nus filius uir magni animi īduſtriæq̧ & cōſilii.Nā
cū a quadā ciuiū factione Thebæ opprimerenť:&
ſūmas poteſtates illoꝝ nōnulli gererent. Alterius
factionis principes partim interſecerunt alios in
exiliū eiæcerūt:inter quos pelopidas pulſus patria
carebat.Hi oēs fere Athenas ſe cōtulerūt:q cū pa/
triā ꝑ uiribus recupare niterenť & tēpus rei gerē/
dæ cū his:q thebis idē ſentiebāt uiſū eſſet duodecī
coierunt adoleſcentuli ex his q exilio erāt mulcta
ti:quoꝝ pelopidas princeps erat.Qua paucite per
cuſſa ē nō ſolū aduerſarioꝝ factio: ſed lacedæmo
nioꝝ potētia hi cū Athenis interdiu exiſſēt.ut ue/
ſpaſcente die Thebas poſſent puenire cūcanibus
exierunt uenatricibus ræcia ſerentes ueſtitu agre/
ſti.Qui cū tēpore ipſo:quo ſtuduerant pueniſſent
domū Chatonis deuenerūt:a quo & tēpus & dies
ſtatutus fuerat.Nā eo die maximi magiſtratus ſi/
mul cōſueuerant epulari:nec tāta caliditate id ado
leſcentes cōſicere ualuerūt qn nuntiatū eſſet auri/
bus magiſtratuum thebanoꝝ exules ī urbem ue/
niſſe.Sed illi oīo epuliſq̧ deditq̧ a deo deſpexerūt:
ut ne quærere quidem de tāta re laborarint. Qui
& uni ex magiſtratibus ex Athenis allata fuit epi/
ſtola:in qua oīa de ꝑfectione exulū pſcripta erant
quæ cui iam accubanti ī cōuiuio eſſet redita ſicut
erat ſignata ſub puluinū ſubiiciens:ī craſtinū inqt
differo res ſeuetas.At illi oēs cū iā uox proceſſiſſet
uinolenti ab ipſis exulibus duce pelopida ſunt iter
fecti:& thebaꝝ patria liberata.Sed hæc & reliqua
omnia plutharcus in eius uita:& nonnulli alii pro
ſecuti ſunt. Quæ qui legere uoluerit locum no/
ſcat:ubi legere poſſit.

Pelorus cū unico.l.ſcribitur:mōs eſt ſiciliæ ad italiā
uergēs:a q̃ teſte Martiāo iter medio fretu mille qn
gētis paſſibus ſeparať.Et a peloro gubernatore na
uis Hānibalis ibidē ſepulto cognominatus diciť a
Saluſtio in Valerio de temeritate.Quod Seruius
ſuper.iii.æneidos confirmare uoluit dicens ſe le/
giſſe ante illum pelorum dictum eſſe.

Pelops cū unico.l.ſcribiť:fuit Tentali regis phrigū
filius.Cuius pater dū deoꝝ diuinitatē tētare uelet
cæſum filiū comedēdum illis appoſuit:a cuius eſu
cū cæteri ſe abſtinerēt.ſola ceres guſtauit:& illius
humerū comedit.Sed cū cōuenientī pœna Iuppiter
Tantalū demulctaſſet:uoluiſſetq̧ pelopē reuocare
ad uitā eburneū illi humeꝝ infixit.Quod tāgens
Vir.in.iii.geor.inquit Humeroq̧ pelops inſignis
eburno.Hic idē cū in græci regionibus deinde re/
gnaret:pelopeneſiū cherroeuſon a ſe noīauit.Qui
& deinde piſas tuſcia cōdidiſſe nonnulli affirmant
Virgiliū inducentes:qui ait in.x.æneidos:hos pa/
rere iubeat alpheæ ab origie piſæ. Vrbs hetruſa ſo
lo.Alii uero nō piſam tuſciæ.ſed alpheam illā cōdi
diſſe uolunt aqua hoc eſt ab eius colōis:& ea quæ
eſt i tuſcia originem traxit & a pelope pelopeia ꝑ
fabula pelopis a Iuuenale deducitur in ſatyra quæ
incipit.Et ſpes & ratio:cum ait: præfectos.pelope
ia facit filomenta tribunos. Nam cum poetæ pau
peres & impotentes eiuſmodi intactas fabulas do/
naſſent paridi pantomimo:qui potētiſſimus in pa
latio Domitiani eualerat.&ille ꝑ ſuis oſtēderet:lar
giebatur illis i recōpenſam tribuatus & ꝑfecturas.

Peloponneſus cū ſimplo.l.atq̧ cū ſimplo.p.& ſim/
plo.ſ.quin & duplicato.n.ſcribiť:regio ē teſte Pli/
nio.l.iiii.natu.hiſto.pene iſula:haud ulli terræ no/
bilitate poſt ferenda:iter duo maria ægæum & io
niū platani ſolio ſimilis.Et ut in priori dictione ui
dimus a pelope rege denominata:cuius īdiciū no/
tū ē.Nā diciť q̃ſi pelopis νισοσ.i.inſula.Vel ut alii
uolunt πελοπων.i.denoīatorū a pelope. νισοσ
īſula.Et ut ipē pli.rettulit pp angulosos receſſus cir
cuitus qngētoꝝ ſexagita triū miliū paſſuū colligiť:
Qui ut īfra idē colligit de arcadia tractās:pelopon
neſo ingt i longitudinē ꝑmontorio maleæ ab op
pidū thegiū corinthiaci ſinus centū octuagita mi
liaribus patet:At in tranſuerſum ab idile i epidau
rum centū uigintiqnq̧.Ab olympia argas ꝑ arca/
diā nouē & quinquagīta.Ab eodē loco ad philōta
dicta menſura eſt.Et ut uidimus in dictione iſth/
mos:in ea ſtrictura:q̃ cheroneſon effecit:ciuitas eſt
corinthi medio interuallo colli applicata. Sed has
ipas anguſtias ut idē rettulit pli.pfodere nauigabi
li alueo tentauere Demetrius rex.Cæſar dictator.
Caios princeps:Domitius Nero iſauſto ut omni
um exitu paruit incepto.

Peluſium cū unico.l.& cū unico.ſ.atq̧.i.latino ſcri/
biť unū ē ex hoſtiis nili oetſus aſiam & arabiā q̃ ab
ægypto diſterminat iuxta quod eiuſdē noīs ſtat
ciuitas:ut oſtendit pli nepos in uita.M.Antonii &
pōponios in prio ingt.Alexandria aphricæ ē cōter
mina: peluſium arabiæ. Nec lōge a peluſio caius
mons ē:& delubrū iouis Caſii. Atq̧ teſte Solino
oſtraciæ locus pōpeii magni ſepulchro iclytus in/
de ēt idumæa incipit palmis opima: deide ioppe:
ut i ea dictione uidimus:iuxta peluſiū ēt teſte Ser/
uio optia lens naſciť.Quare catexochē dixit Vir.ī
i.geor.Nec peluſiacæ curā aſpernabere lentis.

Peneus abſq̧ aliqua diphthongo a noſtris ſcribitur
græci uero i penultima hēnt:ei cuius nos.i.abiiciē
tes ipſam.e.ꝑductā retinemus.Eſt Theſſaliæ flu/
uius:q ex una pte pidi iuxta gōphros naſciť.Et ut
ait Pli.in.iiii.natu.hiſto.interq̧ oſſam & olypum
nemoroſa cōualle:defluēs quingētis ſtadiis dimi/
dio eius ſpacii nauigabilis in eo curſu tēpe uocant:
qnq̧ milia paſſuū lōgitudinē ultra uiſū hominis
attolentibus ſe dextra leuaq̧ leniter cōnexis iugis
ītus ſua luce uiritāde.Hac labiť peneus uiridis cal/
culo:amœnus circa ripas gramine canorus auiū
cōcentu arripit amnem orcon nec recipit ſed olei
mō ſupnatentē:ut dictū eſt ab Homero:breui ſpa
cio portatū:abdicat pœnales aquas diriſq̧ genitas
argenteis ſuis miſceri recuſans: de quo uidimus
in dictione orcus.

Peneleus cum unico.l.ſcribiť: fuit teſte Homero i
ſecundo iliados ex quinq̧ boetioꝝ ducibus qui
ad Troiam uenerunt.

Pentharchus cum .t.exili &.th. aſpiratio ſcribiť:is
dicitur qui quinq̧uiris præeſt.Nam dictio cōpoſi
ta eſt ex pente:quod ē quinq̧:& archos princeps.
entacontarchus ſola ultima aſpiratur:& is diciť:q
quinquaginta ꝑeſt.Nam πεντηκοντα qnquagīta

ta dicuntur:& archos princeps.

Pentecoſte abſq; aliqua aſpiratione ſcribiť: nomē ē
deriuatum a πεντηκοντα: quæ ſunt quiquaginta:
& πεντηκοστη:facitq; in genitio huius pētecoſtes.

Pentateuchus cum.t.exili utrobiq; & .ch. aſpirato ī
fine ſcribitur:liber eſt quinq; uolumioū.Nā πεντε
quinq;:& τευχος uolumen dicitur.

Pentathlum penultīa cū .t.exili.ultima cū.th. aſpi/
rato ſcribiť . & componiť ex pente:quod ē quinq;
& αθλον exercitamentū. Nā teſte feſto genus erat
exercitationis i his quiq; artibus iactu diſci: curſu
ſaltu iaculatione & luctatiōe.dixitq; apđ nos uoca
ri quinquertiū:& apud Liuiū ipſos atheletas qnq̄r
tiones. Alii quinq̄trium traduxere. Alii uero quin
quatria eſſe qnq; dieꝝ exercitia Mineruæ cōſecra/
ta ī cuius ſolēnibus habebāť dicēte Oui ī lib.faſto.
Vna die media eſt:& fiunt ſacra mineruæ.
Nominaq; ad ũctis quinq; diebus habēt. Nec in
his ſolum:q̄ dixit Feſtus:ſed ēt in aliis qbuſdā arti
bus:ut ēt poetica & oratoria ſecūdū ea q̄ oidimus
in dictione Mauſolos.Iuxta quod loquideť Iuue/
nalis in ſatyra.Omnibus in tertis cū ait.
Eloquium ac famam demoſtenes ac Ciceronis:
Incipit optare:& totis quinquatribus opta.
Quiſquis adhuc uno partam colitaſſe mineruam.
Celebranturq; teſte feſto poſt quintum diem idu
um menſis.

Pentheus cū.th.aſpirato ſcribiť:& dedociť
qđ eſt luctus.Nā fuit teſte Oui.in metamor.filius
Echionis ex Agaue cōiuge filia Cadmi:q cū liberi
patris ſacra aſpnareť:ita numinis a matre & ſoro/
re ī furia ſeu maniā uerſis laceratus fuit.Facitq; re
gulariter accuſatioū more græco ī eas:ſed ēt ī um
rep ť.Statius in.ii.thebaidos:pentheumq; trahēs
nōdum te ꝓhendimus æquo Bacche genu.At uo
catiuū ſemp ab auctoribus pētheu poſitū cōperi.
Hora.in primo ſermonū:pētheu rector thebarū.

Pentyllos cū.th.aſpirato:&.v.græco:atq; duplicato
l.ſcribiť:fuit teſte Herodo.libr.hiſtoriaꝝ.vii.fili/
us Demonii:qui ex papho naues duodecim ī adiu
toriū Xerxis eduxit:quas apud ſepiā exorta tem/
peſtate amiſit.Ipſe uero captos plura de exercitu
Xerxis græcos edocuit.

Percope cū.c.exili ſcribitur:ciuitas erat teſte Home
ro iuxta pōtum:quæ troianis auxilia miſit.

Pergæa cū.æ diphthōgo in penultima ſcribitur:fu/
it teſte Pomponio i.i.Dianæ cognomē a perga op
pido pamphyliæ acceptum:in quo memorabile
templum habuit.

Periander cum.i.latino ſcribiť:fuit corinthius tyrā
nus ex eraclidarū gente patre Cypſelo.Hic Lyſidē
duxit uxorem:quam Meliſſam appellabat:ex qua
cum duos filios ſuſcæpiſſet Cyſpſelum & Ly/
cophronem:calūniis pelli cū obtemperans:eā pre/
gnātem calcibus interemit:puerumq; Lycophro
na matri iuſta ſoluente abdicauit:atq; in corcyrā
agi præcepit:quē poſtea corcyrēſes:teſte Herod.li.
hiſtoriaꝝ quarto interfecerunt.Quo audito periā
der mærore cōfectus:obiit ānos natus fere octua/
ginta : poſtq̄ tyrannidē exercuerat annis quadra/
ginta.Hunc Ariſtoteles dixit fuiſſe unum ex ſeptē
ſapientibus græciæ.Pla.negauit.Sed alterum phi/
loſophum:alterum tyrannum eſſe dixit.

Periarchon ultima cum.ch.aſpirato ſcribitur:dici/
turq; latine de principiis.Nā περι præpoſitio dicit
de & αρχων principiis:licet genitiui ſit caſus : qui
ablatiuo carent:pro quo & genitiuum ponunt.

Peribolus cū.i.latino:& unico.l.ſcribiť: dici poteſt
circuitus a περιβαλλω:quod eſt circum eo.

Pericles cum.i.latino &.c.exili ſcribiť:fuit atheniē/
ſium dux īclitus:philoſophuſq;:& orator iſignis:
atq; Anaxagoræ diſcipulus.Rexitq; remp.athēien
ſium quadraginta annis mira prudētia De quo la
te Iuſtinus in.iii.ſuoꝝ epitomatū li. eſt ꝓſecutus.

Periclymenes ſecunda cum.i.latino : ſequēs cum.c.
exili &.v.græco ſcribitur:fuit teſte Homero in.xi.
odyſſeæ filius Nelei:& frater Neſtoris.

Periodus cū.i.latīo ſcribiť & cōponiť ex peri:q̄ in cō
poſitiōe nōnunq̄ dicit circū:& hodos:q̄ ē uia.Vnde
nōnunq̄ interꝑtať circuitus : aliquando ambitus:
quādoq; comꝓhēſio nōnunq̄ circūſcriptio : atq; ēt
quandoq; continuatio:a nonnullis amfractus.a q/
buſdam etiam terminus ponitur.

Perihermenias ſcđa & penultia cū.i.latino:tertia cū
aſpiratōe ſcribiť:q̄q̄ ſit apđ græcos dictiōes duæ &
nō una cōpoſita:& iſcriptio ē ſubtiliſſimi cuiuſdā
Ari.li.i dialectica facultate:q̄ latie ſignificat de iter/
ꝑtatiōe. Nā peri ꝑpoſitio cū genitiuo ꝓ abltō:quo
carēt græci dicit de:& hermenias interpretatione.

Percoſius ſecūda cum.c.exili:ſequēs cū.ſ.& .i.latino
ſcribiť:fuit teſte Home.i ſecūdo iliados troianoꝝ
amicus:longe oīum doctiſſimus ſcientia diuinā/
di futura.Cuius filii fuerunt adraſtus & Amphius
quos neq; admirāda patris doctria : ut dixit Hōe.
neq; paterna ſollicitudine ſubtrahere a morte po/
tuit:cū eos retinere conaretur:ut ad troianū bellū:
ubi morituri erāt:ꝓficiſcerenť.Illi.n.nam ſic miſe
ra neceſſitas fati trahebat:nec parere imperio : nec
credere cōſilio ſenis totiens monentis uoluerunt.

Peripleroma cū.i.latino & unico.r.ſcribiť : dicī pōt
ſupplementū Id.n.πληρωμα deſignat. Et ē figura
cū aliqua particula in metro:uel ēt in eleganti pro
ſa nō pp ſenſum mō:qui abſq; illa iteger ſtaret ſed
pp metrū ſeu ornatū additur:ut Vir.i.i.æneī.Mul
tū ille & terris iactatus & alto:ubi abſq; ille ſtaret ſē
ſu:ſed nō metrū. Similiter Multa quoq; & bello
paſſus:ubi duas coniunctiones naturaliter ſeparā/
tes poſuit : unā ſcilicet metri neceſſitatem ſupplēs
Quod frequenter fieri cōſueuit.

Periphraſis cū.i.latino utrobiq; &.ph.aſpirato ſcri/
biť:interpretať a nōnullis circūlocutio:a Cicerōe
uero idignitatibus ad Herēnium diciť circuitio:q̄
ſecundum illū ē oratio rem ſimplicē aſſumpiā cir
cunſcribens elocutione : ut Scipionis prouidentia
Carthaginis opes fregit.i.Scipio Carthaginē Vir.
in Tityro:Ouium teneras depellere foetus.i.agnos
& in primo georgicoꝝ:frumenti herbā.i.ſegetē &
in æneide.Et iam pria nouo ſpargebat lumine ter
ras Tithoni croceū liquens aurora cubile: hoc ē lu/
ceſcere īcipiebat ſol:uel dies oriri:& mille alia.

Perinthus cum.i.latino:&.th.aſpirato ſcribiť : fuit
urbs uetuſta in pro pōtico olim thraciæ metropo
lis q̄ hodie diciť heraclea ab Heracleo principe cō/
ſtantinopolitano cognominata:in qua Veſpeſiani

Domitiani Antoniniq; pii palatia fuerũt igentia:q
& ex uno marmore magnũ amphiteatrũ & mira
dum:quod inter ſpectacula mundi cõnumeratur.

Perinthii cum.i.latino ubiq;:&.th.aſpirato ſcribiť:
ſunt teſte Herodoto circa initium libri hiſtoriaꝝ
v.populi circa heleſpontum.

Peripatetici abſq; aliq̃ aſpiratiõe:& cũ.i.latino ubiq;
ſcribiť:fuit philoſophoꝝ ſecta:q̃ ortum habuit ab
Ariſto.& denomiationẽ ꝑ hunc modũ Alexádro
in aſiá cũ exercitu ꝓfecto Ariſto. Athenas rediit ac
ſui copiá in licieo exhibere cœpit:Xenocrate per id
tps academiá obtinentẽ.Docebat uero plerũque i
ambulans uditoꝝ turba circũfuſus:ex quo ipſe ſe
ctatoreſq; eius ꝑipatetici philoſophi nũcupati ſũt:
Sunt ẽt q tradam ꝑtem illam gymnaſii q̃ docebat
περιπατον.i.deambulatoriũ dictum fuiſſe.

Peripataſma cũ.i.latio&.t.exili ſcribiť gẽus ẽ cortiæ

Perillus cũ.i. latino & duplicato.l.ſcribiť:fuit athẽi
enſis ingenioſus:q ut placeret phalaridi.uenit agri
gentũ:& ex ære taurũ artificioſiſſimum fabricauit
cui ianuá in latere poſuit:ut cum incluſus reus ſu
biectis ignibus torquereť mugitũ & nõ hominis
uocẽ uidereť emittere:ꝓ quo inuẽto cũ munus a
crudeliſſimo tyráno phaleride q nouis hoium tor
mẽtis delectabať poſtulaſſet:i illo ipſe itercludi iuſ
ſus a tyráno:ac ſuppoſitis ignibꝫ exuſtus:prius ar
tificii ſui ueꝝ expimẽtũ ꝓbuit dicẽte Oui.i.i.đ arte
amádi. Et phalaris tauro uiolẽti mẽbra perilli.
Toruit iſœlix:ībuit auctor opus. Et i eo.li.Nec.n.
lex egor ulla ẽ. Quá necis artiſices arte ꝑire ſua:ut
& ipſe phalaris atheniẽſibꝰ de ſe ꝓ illo cõqueſtis:re
ſcripſit. Cõperi tamen i q̃buſdã græcoꝝ codicibus
nõ perillũ:ſed perillaũ ſcriptum quo nomie Oui.
uerſus ſtare non poſſet uſi cum licentia.

Periſtera cũ.i.latio &.t.exili ſcribiť:dr̃ latie colũba.
Nam ponitur a poetis uirgo:quæ a cupidine tranſ
formata fuit in columbam.

Periſſologia cũ.i.latio utrobiq;:& duplicato.ſ. ſcri
biť:dici põt ſecũdũ uerba ſupflua locutio Nã περ
ισσος ẽ ſupflua: & logia locutio. Vt uiuat augu
ſtus &nõ moriať:dũmõ ñ ſit aliđ uiuerẽ q̃ nõ mori.

perithous cũ.i.latio:&.th.aſpirato ſcribiť: ſane qa i
pria apud græcos ẽ ei diphthõgus q̃ ut i ſecũdo ho
rũ cõmẽtariorũ libro uidimus:i ſono ipſius.i.nr̃i
apud illos ꝓferť:placuit ex noſtris magis accura
tis eundẽ ſonũ ſeruari debere & abiecto.e.ipſũ.i.re
tineri:ac ſcribi perithous cum.i. latino in prima:
de quo in ea litteratura uidebimus.

Pero cũ unico.r.& habet apud græcos accẽtum in fi
ne:fuit teſte Home.i.xi.odiſſeæ:filius Nelei & fra
ter neſtoris:at uero cũ accentũ hẽt in pria genus ẽ
calciamẽti:& declinať hic pero huius perõis:& ha
bebat prures fibulas:a q̃bus nomẽ aſſumpſit:nãq;
περονη græce diciť: q̃ latine ẽ fibula. De quo Iuue
nalis meminit cũ ait in ſaty.q̃ incipit:plurima ſunt
fuſcinæ. Quẽ nõ pudet alto ꝑ gla:iẽ perone tegi:
& ide peronatus ille dr̃:q eiuſmodi calciamẽto eſt
calciatus. ꝑſius:natũ ſi poſcat ſibi perõatus arator.

Permeſſus cũ duplicato.ſ.ſcribiť:fluuius eſt boetiæ
ex helicone fõte muſis ſacro defluẽs de quo Vir.in
ſileno Tũ canit errantẽ ꝑmiſſi ad flumia gallũ Ao
nas i montes:ut duxerit una ſoroꝝ at uero apud
Mar.i.i. ꝑmiſſus i recto cũ i latio poni uť: cũ ait ad
flaccũ. Quod tibi cũ cirrha qđ:eũ ꝑmiſſidos unda.

Perſia cum.i.latino ſcribitur:regio ẽ nobis orienta
lis:q̃ ab antiquo quodam rege nomen aſſumpſit
hæc teſte Curtio in.iiii.de geſtis alexandri.
Ab hac teſte plinio lib.xv.natu. hiſto. perſica po
ma aduecta fuerũt. Et ut ſubdit:falſũ ẽ uenenata
cum cruciatu in perſia gigni:& pœnaꝝ cauſa a re
gibus tranſlata in ægyptum:& ea terra mitigata.

Perſeis cũ.i.latino ſcribiť:fuit teſte Heſio.in theo
gonia:una ex nymphis Oceani & Tetyos filia.

Perſephone cũ.ph.aſpirato ſcribiť:ea eſt quæ a no
ſtris ꝓſerpina diciť quáq̃ & priori uocabulo non
nũq̃ noſtri poetæ utuntur. Ouidius in.iiii.faſtoꝝ.
At neq; ꝑſephone digna ẽ prædone marito: de q̃
in dictione proſerpina uidebimus.

Petaliſmus abſq; aſpiratiõe:& cũ.i.latino ſcribiť: &
a petalo:qđ eſt foliũ deriuať:expulſio erat cuiuſdã
ciuis apud Syracuſios:qui tyrannidẽ appeteť uide
bať:ut late habetur in dictione oſtraciſmus.

Petilia cũ.t.exili atq;.i.latio utrobiq; & unico.l.ſcri
biť fuit ciuitas brutioꝝ:a philoctete meliboeo:hoc
ẽ đ meliboea ciuitate Theſſaliæ ſup mõte zephyro
teſte Solino cõſtructa & teſte Seruio ſup.iii.æne.a
πετασθαι quod eſt uolare petilia cognominata qa
ex augurato locum ipſum delegit.

Petonia cum.t.exili ſcribitur:fuit teſte Home in.ii.
iliados. Boetiæ ciuitas.

Petorritũ cũ.t.exili utrobiq; & duplicato.r.atq;.i.la
tino ſcribitur:uerbũ ẽ gallicum : teſte Quintiliáo:
idẽ Varro & láceam ſignificare dixit. Alii ut refert
A.Gellius græcũ eẽ & uoluere rotas ſignificare di
cũt:ita ut gẽus ſit uehiculi & q̃ſi petorutũ dicať:eo
dẽ Hora.bis i ſermõe utiť: &epiſtolis li.i.ſer.inq̃t
plures calões:itaq; caballi paſcẽdi ducẽda ꝑtorrita.
nũc mihi curto ire licet mulo:uel ſi libet ire tarẽtũ

Petræa penultima cum.t.exili &.æ.diphthõgo ſcri
bitur:fuit teſte Heſiodo in Theogõia:una ex nym
phis filia Occeani & Tethyos.

Petra cum.t.exili ſcribiť:uerbũ eſt græcũ: qđ latine
diciť lapis:ex quo & σελινον:quod eſt apium cõ
poniť petroſelinũ:qđ apii ſimilitudinem detinet.

Petroſelion cũ t.exili & unico.l.atq;.i.latino ſcribiť:
dici poteſt a nobis petroſum apium ut in ꝓcedenti
dictione uidimus. Nã inter lapides melior naſciť.
huius plures ſpecies.pli.in.xix.&.xx.nomiauit.Nã
quodá hipposelinon hoc ẽ eq̃uũ apiũ uocari dixit:
eo q; apud nemæá uictores eq̃ſtri certamine coro
nabátur:aliud uocat orthoſelinon .i.rectũ apium:
cuius ẽ frutex recto ſemie:& cumino ſimile. Aliud
dicit helioſelinon: quaſi ſolare apium.

Petoſiris cũ.t.exili & ũico.ſ.atq;.i.latio utrobiq; ſcri
biť:fuit mathematicus noiatiſſimus: de quo pli.i
ii.na.hi.ſcribit dicẽs. Aegyptiarõ: quá petoſiris &
necepſus oſtẽdere ſingulas ꝑtes i lunari circulo: ut
dictũ ẽ minimo trigita tribus ſtadiis paulo ãplius
patere colligũt. Et i.vii.eiuſdẽ uoluminis qum de
uarietate naſcẽdi ꝑtractat maxios aeos fuiſſe mate
maticos oſtendit. Vnde & Iuuenalis in ſatyra Cre
do pudicitiam inquit. Aptior hora cibo niſi quam
dederit petoſiris.

Pezice penultima cũ.z.conſonãte &.i.latino ultima

cū.c.exili ſcribiť:genus ē fungoꝝ q teſte Pli.li.xix.
na.hiſt.ſine radicæ: aut ſine pediculo naſcuntur.

Phæaces prima cum.æ.diphthō.ultima cum.c.exi
li ſcribitur:fuerunt populi Corcyræ ſub dicione Al
cioni regis ut late monſtrauit Home. in diuerſis
in libris odyſſeæ:de quibus Virgili.in tertio æneı·
dos protenus aereas phæacum abſcondimus ar/
ces Et Iuue.in ſatyra.Quis neſcit uoluſi: iā uacui
capitis populum phæaca putauit.

Phædon cū.æ.diphthongo ſcribitur: fuit teſte Gel
lio in ſecundo atticarum helidenſis ex cohorte ſo·
cratica . Socratique & platoni per fuit familiaris.
Eius nomini plato illum librum diuinum de im
mortalitate anime dedit:& ut pergit idem auctor
is phædon ſeruus fuit forma:atq; ingenio liberali
&ut quidam ſcripſerunt alenone duo puer ad me
rendum coactus: eum cebes ſocraticus hortante
Socrate emiſſe dicitur:habuiſſeq; in philoſophiæ
diſciplinis. Atq; is poſtea philoſophus illuſtris fu/
it ſermoneſq; eius de Socrate admodum elegātes
leguntur. At uero Laertius dicit eū ex nobili fami
lia cū patria una comprehenſum coactumq; intra
cellulam in fami de q̄ſtu addicere: & adiecto ho/
ſtiolo Socratis contubernio magiſterioq; uſum
quo ad ipſum Alciabides ſeu Crito Socrate monē
te redimeret.

Phædrus cum.æ.diph.ſcribitur:fuit unus ex diſci/
pulis platōis cuius noīs plato lib. nobilem edidit.

Phædra cū.æ.diph.ſcribiť:fuit regis minois ex paſy
phe coniuge filia. Hæc una cum Ariadne ſorore
Theſeū Aegæi regis Athenaꝝ filium ſecuta ē:quā
ille relicta Aridne uxorē ſibi copulauit cui Demo
phōtē peperit & Antigonum:de q̄ i dictiōe Ariad
ne:& in dictione Hippolytus uidimus.

Phædyme prima cū.æ.diphthōgo ſeq̄ns cū.y.græ/
co ſcribitur: fuit teſte Herodoto.in.iii.hiſtoriaꝝ
Otanis nobilis perſæ filia.

Phæræus.æ.diphthōgo in prima & ſecūda ſcribiť:
fuit Alexādri cuiuſdā tyranni in phæræa urbe co/
gnomē:de quo Cice.in.ii.rhetoricæ de inuentio/
ne:& in.ii.de officiis meminit.

Phæſtus cū.æ.diphthōgo &.t.exili ſcribiť: Fuit te/
ſte Home.in.v.ilia.filius Bori meonii ſiue lydii:q
ueniēs in auxiliū troianoꝝ ex fertili tarna ab ido/
meneo interficiť:ē ēt mōs cretæ:ſiue ꝓmontoriū
circa Cortinā urbē:ac ciuitatis i eo loco nomē: ut
oſtēdit idē Home.& i.ii.iliad.& in odyſſea.

Phæuſa pria cū.æ.diph.ſeq̄ns cū.th. aſpirato ſcri/
biť:fuit Solis filia ex neæra nympha & ſoror Lāpe
tiæ:q̄ in ſicilia pris ſui:hoc ē Solis armēta cuſtodie
bant. de qbꝫ ſocii Vlyxis cōtra Circes mōita degu
ſtātes naufragiū fecerūt:ut i.xii.odyſſeæ: mōſtra/
uit Home. Oui.ēt de illa meminit i.ii.meta.dū de
mutatiōe ſoroꝝ phætōtis loq̄reť:cum ait.
Ille more ſuo:nam morem fecerat uſus.
Plangorē dederant:equis phætuſa ſororum.
Maxima:cum uellet terræ procumbere: queſta ē.
Diriguiſſe pedes.

Phalacrus cū unico.l.&.c.exili ſcribiť: dici pōt lati/
ne caluus. Sed fuit eo noīe teſte Home.i.x. odyſ/
ſeæ Aeoli filius ex lepatra coniuge.

Phalaris cū unico.l.&.i.latino ſcribiť: fuit acrigenti
nus tyrannus crudeliſſimus ante urbē cōditā cir/
ca ānos ſexagita q̄ttuor:ut qdā ferūt. Cui perillus
æris opifex cupiēs placare: ex ære taurū fabricauit
& ianuam i latere poſuit ut icluſus reus ſubiectis
ignibꝫ torq̄reť:& ſonus uocis hoīs exclamātis nō
gēitus: ſed bouis mugitus uidereť: ꝓ qbꝫ dicebat
ad tyrānū teſte Ouid.i.iiii.de triſtibus ut munus
munere penſes.
Da precor ingnio munera digna meo.
Dixerat & phalaris pœne mirande repertor.
Ipſæ tuum præſens imbue dixit opus.

Phalera rū unico.l.ſcribiť:ē equoꝝ ornamētū: Hoc
ē phāera: Nā a φανερω: qđ ē illuſtro deſcēdit eo qđ
hmōi ornamētis illuſtrari uidebať equus dicente
Iuue.i ſaty.q̄ icipit. Atticus exie. Magnoꝝ artificū
frāgebat pocula miles. Vt phaleris gauderēt equus
Et Vir.i.v.prius equū phaleris īſignē uictor habe
to. Sed dicitur magis pluraliter.

Phalāx cū unico.l.& i ſine cū.n.ante.x.ſcribiť: uer/
bū ē peregrinū ēt apđ græcos: nā teſte Ser.ſup.xi.
æneı.līgua macedonū legio dr̄:ideo ait Vir. Tum
mæſta phalāx & alio i loco agamēnoniæq; phalā/
ges. Sed nōnulli alii phalāgē hoc ē agmē exponūt
qđ teſte Ser.ſup.viii.æne. ꝓpriæ ē exercitus ambu
lās:& ut iqt oē aliud abuſiue dr̄. Sane apđ Pli.i.vii.
na.hi.phalāges ēt ipſe fuſtes q̄dā dr̄. Vnde ait pli/
um aphri cōtra ægyptios facere fuſtibus: quos uo
cant phalangas.

Phalernus cū unico.l.ſcribiť:& i genere maſculino
mōs ē cāpāiæ uitetis referttiſſimus: & ut qdā putāt
ab hoīe ſic cognominato nomē ſūpſit. Eſtq; prope
puteolos:ut dixit Ser.ſup.ii.geor. Ee quo Mart.i
xii.meminit cū ait. Nec in phalerno monte ma/
ior autumnus.

Phalernū cū unico.l.ſcribiť.& i genere neutro atq;
ēt maſculino uinū eſt optimum ſic quoq; cogno/
minatū quia in agris phalerni montis naſcitur: q
teſte Pli.in.iii.natu.hiſto.ſunt in cāpania. Eſtq; ui/
nū fumoſum:ut oſtendit Tibullus in.ii.cum ait:
Nunc mihi fumoſos ueteris proferte phalernos.
Conſulis: & chio ſoluite uincla cado. Et ſimiliter
dicitur uinū ſetinū gauranum:ſurentinū ut uicius
in dictione cæcuba & uidebimus in dictione ſur/
rhētum:& ut ait pli.lib.xiiii.na.hiſto. Cæſar dicta
tor triūphi ſui cœna uina phalerni amphoras:chi
cados in conuiuio diſtribuit. Epulū uero in.iii.cō
ſulatu ſuo phalerū chiū leſbiū mamertinū. Quo
primū tempore quattuor genera uini appoſita cō
ſtat:poſtea uero alia oīa in nobilitatē uenere:& cir
citer ſeptingenteſimo urbis anno.

Phaliſci cū unico.l.&.i.latino atq;.c.exili ſcribiť:po
puli fuerunt etruſci:de quibus habuimus i dictio
ne hyrpi. Hi potiſſimum colebant Iuno:ut oſten/
dit Oui.in.vi.faſtoꝝ cū ait. Adde ſenē tacitū Iuno
nicolaſq; phaliſcos.

Phanum cū.ph.aſpirato ſcribiť:ædes eſt ſacra:quæ
latine ſplendidum & illuſtræ deſignat. Nā a φανε
ρω:quod eſt illuſtro deducitur.

Phanerus abſq; aliq̄ diphthōgo ſcribiť habetq; ac
centum ſupra.e. Nam græce φανησ ſcribitur. Et ē
teſte Seruio ſuper.ii.geor. mons in chio: ſic quoq;
dictus a phaneo rege.

Phago cum.ph.ſcribiť: dictio eſt græca: quæ apud nos diciť manduco: unde phagos edax dr.& phagoledoros turpiter comedés. Hieronymus ſuper Ezechielē: Vereor ne illud eis eueniat: qđ græce ſignificantius dr: Vt uocenť phagoledori.ſ.cum œ. diphthōgo antepenultia. Nam cōponitur ex phago: & λοιδορον qđ ē cōtumelioſum: Sane ex phago cū.ph.ſcripto deducitur fagus arbor quæ p.f. & nō.p.ph.ex inueterata cōſoetudine ſcribiť: Nā teſte Ser.ſuper Tityrū Virgilii: fagus arbor a φαγειν qđ ē comedere deduciť. Cū prius homines glādes comederent: quaſo ut dixit pli.i.xvi.natu.hiſto. & ꝓpriæ ferūt robur fagus: q̄rcus: æſculus: cerrus: ilex: ſuber: Et in eodē li.prius dixerat. Dulciſſima oſum glans fagi: ut qua obieſſos etiam homines duraſſe in oppido chio tradat Cornelius Alexander: quin & a phago phagus deducitur: ut in ſua dictione uidebimus.

Phanes cū onico.n.ſcribiť: fuit teſte Hero.lib.hi.iii. uir alikarnaſeus: qui cū diu iſocietate amaſis regis ægypti fuiſſet: tandē accuſatus: ex ægypto in perſas tranſfugit: & Cambyſæ traiicere uolēti i ægyptum adhæſit: cuius cōſilio Cambyſes uſus ē: & cum uiam nō ſatis cōmodam ad traiiciendū cōperiret: hic eum docuit per arabiam iter facere.

Pharetra cū.t.exili ſcribiť: id dicitur inſtrumentū: i quo ſagittæ portanť.

Pharmacū cū.c.exili ſcribiť: dr latine uenenū. Vnde Caius iuriſcōſultus ad legē.xii.tabulaꝝ inqt. Qui uenenū dicit adiicere debet utrū malū an bonū. Nā & medicamēta uenena ſūt qa eo noie oē cōtineť qđ hadibitū naturā ei9 cui adhibitū eēt mutat Cum id qđ nos uenenū appellamus græci φαρμακον dicūt apud illos quoq tā medicamēta: quāq nocēt hoc noie cōtineť. Vnde adiectione alterius nois diſtinctio fit. Admonet ſūmus apud eos poetaꝝ Homerus ſit dicens.

Pharos cū onico.r.ſcribiť: fuit oli pua ægypti iſula contra nili hoſtia ſic cognominata: ut Anticlides ſcriptor græcus atteſtať: ab nauclero Menelai cui id nomē erat q ibidē ab aſpide interēptus & ſepultus fuit. Et ut homerico carmine ꝓditum ē abeiſ dē oris curſu diei obducebať: At tpe pōponii eodē teſte alexādriæ: q̄ illi appoſita iacet ponte cōiungiť dicente etiā Lucano l.x. pharaou inſula quondā in medio ſtetit illa mari ſub tempore uatis.

Proteos at nūc ē pelleis: ꝓxia tauris: i hac teſte Curtio magnus alexāder nouā urbē: cōdere ſtatuit ſed cū magnæ ſedis capax nō eēt ex illius oppoſito cōdidit alexādriā. Sane in eadē iſula teſte Pli i.xxxvi. na.hiſt. littoralis maxima turris fuit nauigātibus lumen exhibens a philadelpho rege conſtructa q̄ iter ſpectacula mūdi cōnumerať: qa ſup.iiii.cācris uitreis locata fuit. Alii uero ab Alexādro cōſtructā eam dicunt eadē palmis abundat ut oſtēdit Ouid. f.li.ii.de fine titulo: dicens ad iſim.

Quæ colis & memphi palmiferamq pharon.

Phaſis cū unico.s.&.i.latio ſcribiť: ē colchoꝝ pgrandis fluuius: de quo Luca.l.iii. Colchoꝝ q rura ſecat ditiſſima phaſis p hūc argonautæ cū iaſone intrauerūt ad colchos dicente Oui.iuxta initiū li.vii. ubi fabulā late proſequitur: Multaq ꝑpeſſi claro ſub iaſōe tādē Cōtigerāt rapidas limoſi phaſidos undas. Vn̄ & ipa meda phaſias a poetis nōnūq̄ dr: ut Oui.i.iii.đ arte: phaſias æſōidē circe tēuiſſet ulyxē.

Phariſæus penultia cū.æ.diphthōgo ſcribiť: nomē ē appellatiuū cuiuſdā ſectæ iudeoꝝ qui præceteris religioſiores uidebātur.

Phetæ pria cū.æ.abſq diphthōgo ſcribiť: fuit teſte Hōe.i.xi.ili.ciuitas i argo: ꝓpinq̄ pylo & ſub dñio agamēnōis. & ut qdā expoſitores aſſerūt ſic quoq a flumie p eā decurrente cognominata.

Pherecydes abſq aliq̄ diph.& cū.y. græco ſcribiť: fuit ſytus Baſis filius & philoſophus ſuo tpe egregius: fuitq pittaci auditori. Et ut Theopōpus tradit prius q de diis & natura apđ græcos ſcripſit primuſq teſte Cice.i h.tuſcu.aíos hoium ſēpiternos eē aſſeruit. Qui & teſte Laer. multa ēt ꝓdixit. q̄ mirabilia uidebāť: nā cū uideret ex littore currētē nauē plēis uelis eā mergēdā ꝓdixit qđ ante illius oculos factū ē. aq̄ ex puteo cū biberet poſt diē tertiū futuꝝ terræmotū ꝓdicauit: atq ita factū ē. Cōſuluit pertalo hoſpiti ut meſana cū tota familia diſcederet: q ille neglexit. Sed urbe deide ab hoſtib9 capta ſe & ſua ꝑdidit. Qui & plura alia đ illo ferūť: q̄ apđ eūdē auctorē q uoluerit legeř pōt: idē teſte Pli.i.xii na.hi. ꝓſā orōnem prios cōdidit tpe cyri regis. Eūdēq dicit ſpiraſſe copia ſerpentū ex corpe eius erūpēte. floruit regnante Tullo. hoſtilio & fuit præceptor pythagoræ.

Pheremō abſq diphthōgo ſcribiť: fuit teſte Home. i.x.odyſſeæ. filius Aeoli ex lepatra uxore.

Pheretrū cū.h.aſpirato &.t.exili ſcribiť nā teſte Ser. ſup.xi.æne. græcū uocabolū ē q latie dr capulus ab eo q corpus capiat. Vñ ait pla. Capularis ſenex.i.uicius capulo. Quid q fero i ſuo temate græcū ē qđ ſi tpa uniformiter ꝓducere cū.ph.ſcribēdū eēt. ſed hic quoq ꝑualet cōſuetudo niſi ab eo deriuata cū aliis dictiōib9 græcis cōponať: ut œnophoros: Criſtophoros & ſimilia: Quid qđ ēt fama ut i prioribus libris uidius græcū dr: & cū.ph.a nōnullis ſcribiť: ac latie rumorē dici affirmāt. Vt Cic. philippicis iprobiſſimis iqt rumorib9 diſſipari: & nō lōge poſt hoc triduo uel q̄triduo triſtis a matotia fama manauit: nā ſignificať his duob9 noib9 ſermo qdā i populo ſine certo auctore de re aliq̄ recēti ſiue bona: ſiue mala: freq̄nter tñ & ꝓ opiōne q̄dā iueterata accipiť: ut fama ē athēas nō plus uigiti milibus ānoꝝ fuiſſe cōditas. Accipiť ēt ꝓ laude & celebritate hois ut fama Camilli. fama Scipio. fama tua: fama mea: ꝓ quo nō recte dixeris rumor. Sed latinū eē & potius p.t.q̄ p ph.ſcribi debere Priſcia.i.i. cum de.f.lra pertractat oſtendere ur.

Phiala cū.i.latio ſcribiť nec uitrea uaſa deſignat: aut ab hyalos: qđ ē uitrū deriuať: ſed teſte Iulio polluce de uocabulis regꝫ ad Cōmodū ipatorē: uaſa q̄q deſignat uini aut aq̄ capacia: qb9 imēſa utiur. luue. idē ſēure uř i ſat. Si te ꝓpoſiti cū ait. Byrrho tenet phialas: tibi non rōmittiť aurum hoc ē tenet uaſa aurea q̄ tibi non cōmittuntur.

Phidias cū.i.latino utrobiq ſcribiť: apđ græcos uero eſt in prima.ei.diphthongus: q̄ a noſtris: ut ſepæ uidimus: i.i.productā cōmutatur: fuit ſtatuarius clariſſimus: & teſte Quinti.in.xii.de inſtitutiōe

oratoria: diis q̄ hoībus effingendis melior artifex creditus. In ebore uero longe citra emulū: uel ſi nihil niſi Mineruā athenis: aut olympiū ī elide iouē feciſſet. Cuius pulchritudo adieciſſe aliqd ēt receptæ religiōi uidet̃: adeo maieſtas opis deū æquit. Quare inquit Pli. in. xxxvi. natura. hiſto. Phidiam clariſſimum eſſe per oēs gentes: q̄ dei iouis olympii famam intelligunt nemo dubitat: Sed ut merito laudari ſciant ēt qui opera eius non uiderunt: pferrimus argumenta parua & ingenii tantū. Neq; ad hoc iouis olympii pulchritudine utemur: non Mineruæ athēis factæ amplitudine: cum ſit ea cubitoū uigenti ſex. Ebore hæc & auro cōſtat. Sed in ſcuto eius: ī quo amazonum prælium cælauit: ambitu parmæ eiuſdem concaua pte: & gigantū dimicationē. In ſoleis uero laphitarum & cētaurorū: adeo momēta oīs artis illi fuere: in baſi āt quod cælatum eſt: dii ſunt triginta numero: noſcentes uictoriā mirabili & præcipuo præcio. Miramur & ſerpentē: & ſub ipſa cuſpide æream ſphigē: hæc ille. Sed ut ait Cicero in primo tuſculanaꝝ: cum ī ſcribere non liceret ſui oris ſimilē ſpeciē adeo artificioſe incluſit in clypeo: quod ea cōuulſa tota operis colligatio ſolueret. Et ut de fiducia ſui Valerius Maximus retulit pfecto ſimulachro iouis olympici quo nullū pſtātius: aut ammirabilius hoīum manus fecerāt: interrogatus ab amico quonā mētē ſuā dirigens uultū iouis ppemodū ex ipſo cælo petitum eboris liniamētis amplexus eēt Homeri uerſibus q̄ſi magiſtro ſenſū fuiſſe reſpōdit. Et Pli. li. vii. natu. hiſt. Phidiæ iuppiter olympius inquit quottidie artificii excelētia teſtimoniū phibet. Et li. xxxvi. retulit uenerē illius eē romæ ī Octauiæ opibus eximiæ pulchritudinis. Et li. xxxiiii. dixit illū floruiſſe olympiade tertiæ & octuageſima circiter tricēteſimo nr̃e urbis āno nec ſolū ex ebor̃ ut ī eodē li idē auctor oſtēdit ſed ex ære ſigna fecit: fuereq; eodem tpe eius æmulū Calchamenes: Critias: Beſtotes Aeglas. Et deide olympiade octuageſima ſeptia Hagellades: Gallō polycletus: Gorgias: Lacō: Mirō: pythagoras: Scopas: pelius: ex his policletus diſcipulus hūit. Argiū: Aſopodorū: Alexim. Ariſtidē phœniōe. Dinonē: Antenodorū: Demeā: Chiroꝝ Mirō nōageſimagnta olympiade floruere Naucides. Dinō: patroclus: Centeſima ſcda polycles cephyſodotus lenares Hipporodorus cēteſima. iiii. praxiteles: & Euphrāor. Cēteſima. vii. Etioter. Hymacus Cēteſima. xiiii. Lyſippus fuit cū & Alexāder magnus. Item Lyſias Toſius: & frater eius Thōes: Euphrōides Soſtratus: Ion: q teſte Pli. nullo doctor̃ nobilis fuit: ipē diſcipulū habuit zeuſiadē. Cēteſim auigeſima Eutychides: Eutycrates Chepis Sicroius. Timarchus: pytromaches: Ceſſauit deide ars teſte eodē Pli. Ac rurſus olimpiade cēteſima quinquageſimaſexta reuixit. Habuitq; artifices longe infra pdictos probatos.

Pyleus cū. y. græco & unico. l. ſcribit̃: fuit teſte Home. xii. ilia. unus ex ducibus græciæ: qui ad Troiam nauigarunt.

Philos cū. i. latio & unico. l. ſcribit̃: dr̃ latie amicus unde philocalus bōus amicus: & philocaris cū. ch. aſpirato ī penultima charus & gratioſus amicus: Et philotimus precioſus amicus. Nam cōponit̃ ex philos: & καλος: qui ē bonus: ac Χαρις: quæ eſt gratia: & τιμι quod eſt precium: Pli. in. vii. na hi. publius īquit Cattenus philotimus patronū adeo dilexit: ut hæres omnibus bonis inſtitutus in rogum eius ſe iaceret.

Philolaus cū. i. latio & abſq; duplicatiōe ipius. l. ſcribit̃: fuit crotoniata philoſophus pythagoricus hic opinatus ē oia harmōia hac neceſſitate cōpleri terráq; moueri ſecundum primū circulū Morit̃ ſuſpectus de molitiōe tyrānidis Ab huius cōſāguineis ſcripſit Hermippus platonē pfectū ī ſiciliā emiſſe pytagoricos libros argēti minus alexādrinis ſexaginta atq; inde trāſſumpſiſſe Timæum de quo in dictione plato uidebimus.

Philomena cū. i. latino: & unico. l. ſcribit̃: & interptatur φιλουσα. i. amās μηλα mala: q̄ poma ſunt: ſeu oues: fuit pādionis athenaꝝ regis filia: & ſoror pgnes uxoris Terei regis thracū: a quo cū cōduceret̃ ad pgnē uiſendā ſtuprata. ac dr̄de tantū ſcelus clamās ligua priuata fuit. Quod cū ſoror pgne poſtmodū cognouiſſet. Itim filiū comedēdū patri oppoſuit. Atq; deinde oēs in auem cōuerſæ ſunt: ut ī vii. metamorpho. li. Oui. eloquentiſſimæ enarrauit: Quam oēm tragœdiam miro ſtilo & parandiquis Gregorius Corrarius uenetus diuino quodā ingenio noſtra ætate dum adoleſcētulus eſſet pertractauit imitatus Tyeſtem Senecæ: quo in nulla re minor comperitur.

Phylotiū cū. i. latino utrobiq; & t. exili ſcribit̃ nomē eſt fœminæ more græco p diminutionē amatoriæ adulationis prolatum. Et a philos qui eſt amor peductum.

Philoſophia cū. i. latio & unico. l. ſcribit̃: & latie dici pōt amor ſapientiæ. Nā philos amor: & ſophia ſapientia dr̃. Et apud perſas primū claruiſſe ac eorū ſapientes magos fuiſſe dixerunt. Apud babylonios uero & aſſyrios: deinde fluxiſſe chaldeos. Apd̄ īdos āt gymnaſophiſtas: quos p ſapiētibus habuerunt: nam ut clearchus ſolenſis affirmata: a magis gymnoſophiſtæ pfluerunt. Et his: ut aiūt ad ægyptios philoſophia manauit. Cuius rei antiſtes ſacerdotes ac prophetas appellant: nā teſte Ariſtotele lib. i. de philoſophia ægyptiis antiquiores ſunt magi. inde apud celtas ſeu gallos dryidæ ſapientes fuere de qbus ī dictione dryidæ uidimus. Sed magoꝝ principē zeroaſtrē pſen fuiſſe memoriæ pditum eſt hunc Dion ex interptatione ſui nois aſtrorū aſſerit fuiſſe cultorē: ob hoc uſq; ad excidiū Troiæ Hermodorus platonicus ī li. diſciplinarū ānos quinquemilia computat. Aegyptiis uero nili filiis Vulcanū philoſophiæ principia aperuiſſe dicunt a quo uſq; ad Alexādrū macedonē regē ānos fluxiſſe aſſerunt octomilia octogētos ſaxaginta tres fuiſſe ēt apud phœnicas Ochū ſapientū uolunt. Apud tharcas zamolxim & orpheū: apud lybicos atlātē: Apud græcos uero Muſæū & linū primos fuiſſe dicūt: poſt quos Homeꝝ aduéniſſe & Heſiodum ferūt. Nāq; ēt poetas ſophoꝝ uocabulo exornabāt Hos ſeptē græcie ſapiētis nō paruo tpis īteruallo ſecuti ſunt quoꝝ hæc ſūt noia Thales: Solō: periāder: Cleobolus: Chilon Bias. pittacus: de qbus ī ſu

is dictiōibus explicauiſus explicabimuſq;. Sāe his
ānumerāt qdā anacharſim ſcythāMyſonē cheneū
pherecydē ſyrū.& Epimenidē cretēſē. Alii &pyſi/
ſtratū tyrānū. Poſt hos pythagoras prius nō ſeſo/
phō ſed philoſophō appellauit. Nā cū Leōtē ſicyo/
niorū tyrānū:ſiue philaſiorū teſte. Heraclidei oli/
picis:alloquereť & diceret ſe nō ſapiētē:cū ſolus de
us ſapiēs eſſet. īterrogatus quonā cognomine uo/
careť:Reſpōdit ſe philoſophū eſſe: hoc ē ſapientie
amatorem quem reliqui oēs ſecuti ſunt: itaq; duo
philoſophiæ principia ꝑfluxere:unum q; ab Ana
ximandro ionicū eſt appellatū: eo q; thales fuerit
mileſius ex ionia:& hic quoq; Anaximandrū īſti/
tuit. Quod uero ex pythagora italicū ē dictum eo
q; eius auctor pythagoras ut plurimū in italia phi
loſophatus eſt. Et deſiit ionica philoſophia ī Cly/
tomacū:Cryſippū: & Theophaſtū: italica uero in
Epicurū. Itaq; Thaleti uni ex ſeptē ſapiētibus ſuc/
ceſſit Anaximander philoſophus. Anaximandro
Anaximenes huic Anaxagoras huic Archelaus:hu
ic Socrates:qui primus æthicam inuexit. huic Pla
to:q academiā īſtituit:huic Speuſippus & Xēocra
tes. Ei polēo:huic Crātor:& crates. Cui Arceſilaus
qui mediā induxit academiā:huic Lacides q nouā
inuenit huic Carneades:huic Clythomachus atq;
in hunc modū in clythonachū deſiit:at ī Cryſippū
ſic quoq; deſiit:nam & Socrati ēt ſucceſſit antiſthe
nes huic Diogenes cynicus:huic Crates tebanus.
huic zeno. huic Cleantes huic Chryſippus. ī Theo
phraſtū uero p hūc modū deſiit: Platoni ſucceſſit
Ariſtoteles q peripateticā ſtatuit huic Theophra/
ſtus. Et in hūc modū ionica philoſophia in theo/
phraſtū deſiit italicæ āt hæc fuit ſeries pherecydi
ſucceſſit pythagoras:huic Telanges filius. huic xe
nophanes:huic parmenides. huic zeno Heleates
huic leutipus. huic Democritus. huic quāplurimi
Sed īter reliquos Nauſiphanes Nacy deſq; celebrā
tur. his ſuo ordine ſucceſſit: Epicurus. & ſic italica
philoſophia ī Epicurū deſiit Sane ex his quos ret
tulius:& eorū auditoribus nōnulli a ciuitatib; ſūt
appellati ut heliēſes magalēſes:quidā a locis ut aca
demici ſtoici ab euētib; ut ꝑipatetici ab effectib;
ut ædæmoniaci ab elatōis faſtu: ut q ſe philaletes.
i. ueritatis ſtudioſos ſiue electicos aut'analogiticos
uocauerūt:a natura rerū ut phyſici: a ꝓceptoribus
ut ſocratici. Platonici. Ariſtotelici. Epicurei:a mo/
ribus ut æthici a diſſerendo dialectici. Veteris aca/
demiæ īſtitutor &princeps fuit Plato medie arceſi
laus nouæ Lacydes peripateticæ Ariſtotels ſtagiri
tes:ſtoicæ zeno cictienſis:epicureæ Epicurus. cire/
naicæ Ariſtippus cyreneius heliacæ Phædon heliē
ſis megariciæ Euclides:cynicæ antiſthenes athēiē/
ſis eretricæ Menedēus eretrienſis Philoſophia igiť:
cū amor ſit ſapientiæ& ſapientia ipſa doctrias oēs
cōplectatur conſtat philoſophiam cōuenientiſſime
ad oīum diſciplinarū:amorē protendi Ita ut ſi quē
perfectū philoſophū eſſe dicamus: eūdem & in oī
bus doctrinis excellere:nobis quoq; farendum ſit.
Quin & eundem illum oratorē dici poſſe quē &
Cice.& Quintili.in libris ſuis cupiunt: exoptātq;.
Sed cū eiuſmodi excellentiā ac pfectiorem nullos
adhuc adeptus fuiſſe nouerimus:& plæroſq; lege
rimus quibuſdam philoſophiæ partibus & illius
profeſſione fuiſſe cōtentos:id actum ē:ut philoſo/
phus & orator mutuo ſe diuiſerit: qa nec ille ad q̄
uerū philoſophū:nec hic:q̄ ad uerū oratorem ſpe/
ctāt conſequi ualuerūt. Quæ etſi utiq; habuiſſent
in nullo ꝓrſus a ſe inuicē diſtarēt niſi & ea omnia
Ariſtoteli magis q̄ alteri hoīum affuiſſe dicamus.
Theophraſtoq; eius auditori q oēm magiſtri ſui
doctrinā mira eloq̄ntia ꝓſecutus ē. Cui ēt cū Tyr/
tamo nomē eēt Ariſtoteles ip̄e teſte Boetio & La/
ertio:ob diuinā illius eloq̄ntiā theophraſtū uocita
uit:ut ī ſua dictiōe uidebius. Qui tamē ut Gellius
i. viii. noctiū atticarū rettulit cū oib; ſuæ ætatis fa/
cūdiſſimus eēt uerba pauca ad populū athenienſē
facturus deturbatus uerecūdia ſiluit itaq; & q dice
rent & qui ſaperēt ſe diuidentes & ptes quiq; ſuas:
ꝓ facultate capiētes ſeipſos ēt nominib; diuiſerūt
ut hic philoſophus ille orator diceteť: Vnde ait Ci
cero in ꝓœmio de officiis Equidē platonē exiſtio
ſi gēus forēſe tractaŕ uoluiſſet grauiſſime & copio
ſiſſime potuiſſe dicere & Demoſthenem ſi illa q̄ a
platone didicerat tenuiſſe & ꝓnunciare uoluiſſet
ornate ſplendideq; facere potuiſſe. Eodē modo de
Ariſtotele & Iſocrate iudico quoꝝ uterq; ſuo ſtu
dio delectatus cōtēpſit alterū. Sed ipa p̄hia ſeu ma
uis ſapiētia in qnq; ptes pricipaliter ſeparatur ī phy/
ſicā Metaphiſicā. æthicā. mathematicam & logicā
Phyſica ea dr̄ q̄ demūdi huius corporalis:ac mobi
lis natura & his q̄ i eo ſunt corporalibus partibus
ſuis rationibus diſſerit & inquirit:q̄ ſolā uſq; adar
chelaū Socratis ꝓceptorē philoſophi oēs ꝓſecuti
ſunt. Poſt hos uero Socratē & platonē Ariſtoteles
pluribus libris exrgrens exactiſſime pertractauit.
Metaphyſica uero illa dr̄: q̄ ſupra mutabilē natu/
rā ſe erigēs:incorporalia quæq; & ſempiterna cer/
tis rōnibus ꝓſcrutatť. Sed hoc quoq; cū duplici uia
fieri poſſe cōtingat:duplicē ex ea cā metaphiſicam
efficit. Nā uel ex ipſius naturæ pricipiis īcedit & ſic
quoq; Ariſtotelis & metaphiſica. Thephraſtiq; &
ꝓ magna pte platonis. Vel ex his ꝓgrediť initiis q̄
ſupra naturā degūt: & nobis ex diuina reuelatiōe
ꝓrſus īclaruerūt: & ſic quoq; xp̄ianaꝝ ē altiſſima
metaphyſica:q̄ theologiā appellamus:& q̄ ex fidei
articulis diuinitus reuelatis ꝓgrediť:& argumēta
tur:quā ſane ex auctoribus antiqs ſolus Plato ali/
quātiſper deguſtauit:æthica āt ea eſt:q̄ de inſtitu/
tione hūanæ uitæ ſuis rōnibus diſſerit:& ptractat
Sed hoc tripertito apud illos fieri cōtingit. Quoniā
uel īſtitutionē explicat hoīs: ut aīal eſt rōnis capax
Vel ut paterfamilias: uel ut ciuis. Et primā horū
ptem Socrates pulcherimus diſputationib; ichoa
uit. Quā poſt illū & Platonē Ariſt. ī decē uolumi/
b;:q̄ æthica noiant abſolutiſſime ptractauit. Qui
& ī illius ap̄phenſione finis academici quoq; pluri
mū inſudarūt Stoici:& Cyrenaici philoſophi: Ac
heliaci:megariciq;:& cynici:& Erethici. Apd̄ nr̄os
uero ex antiquiorib; quidē Cice.& Seneca: ex mo
dernioribus uero nōnulli celebres clariſſimiq; chri
ſtiani fuerūt:q rē oēm manifeſtiſſime enuclearūt.
Secūda uero partē quæ inſtitutum apud ſe homi/
nē accipit:& familiam inſuper regere:ac diſpone/
re docet Xenophō ipſe in œconomicis: & poſt il/

lũ Ariſtoteles:& Theophraſtus explicarũt. Tradu
xit Xenophõtis œconomicã Cice. quã ꝑdidimus
Tertiam autẽ partẽ:quã ciuilem uocãt & in admi/
niſtrationẽ reipublicæ uerſaẽ plato ipſe decẽ clariſ/
ſimis uoluminibus abſoluit Ariſtoteles octo & nr̃
Cicero ſex de repu.libris editis explicauit.Cõpræ/
hẽdit & tertia hæc pars intra ſe ſanctas leges & ci/
uilia iura:q̃ in adminiſtrationẽ reipublicæ ſunt ne/
ceſſaria.Quas Plato tredecim uoluminibus: Cice
ro quattuor:licet modo diuerſo collegerunt.Ma/
thematica uero:q̃ & diſciplina a nobis dici põt:q̃/
drifariã diuidiẽ:arithmeticã muſicã: geometriã &
aſtronomiã:arithmetica : q̃ & numeralis dici põt:
q3 de numeris & eoꝝ q̃litatibus tractat a pythago
ricis plurimũ celebrata fuit : & a Boetio nr̃o pul/
cherrime i artem redacta eſt. Muſica uocũ ꝓpor/
tiones generaq3 & q̃litates explicat.Quã pythago/
rã iueniſſe:& ariſtoxenũ abſoluiſſe dicũt apd̃ nr̃os
uero Boetius & Auguſtinus aliiq3 nõnulli tracta/
uerũt.Geometria menſuras rerũ i lõgũ latũ & ꝓ/
fundũ edocet:i qua Euclides ꝑcipuus fuit:hæc ſub
ſe perſpectiuã cõtiet:& geographiã: & illi quidẽ ra
diorũ reflexiones:ac qualitates inquirit: hæc uero
terrã pingit:ac urbiũ diſtantias:& loca quæq3 mẽ/
ſurat:ut ptolemæus tẽpore Troiãi & Antonini pri
cipũ romanorũ:& ante illũ ſtrabo magnis & pul/
cherrimis uoluminibus indicarũt : apud nr̃os pli.
i li.natu.hiſto.Solinus i collectaneis: & Põponius:
aliiq3 nõnulli abſolutiſſime tradiderũt.aſtrologia:
ut eius nomẽ deſignat:aſtroꝝ curſus: & recurſus:
eorũq3 cũiunctiones & diſtãtias certis ratiõibus in
dicat : i q̃ & ꝑſæ quoq3 & ægyptii ꝑcipue floruerũt
Immo teſte Laertio aſſerũt ægyptii p̃rios ſe fuiſſe
aſtrologiæ inuẽtores arithmeticæq3 & geõetriæ.Id
idẽ ariſtoteles i ꝓœmio methaphyſice cõfirmauit
in hac maxime Ptolomæus effloruit.Et apud no/
ſtros celebres quidã uiri & moderni:ut Andalo ſe
nẽſis.Chriſtophorus:& alii nõnulli claruerũt.Lo/
gica aũt:q̃ & ſermocinatiua iterp̃taẽ: in grãmaticã
diuiẽ:poeticã:dialecticã:rhetoricã: & hiſtoricam:
Nã & hæ oẽs ãpliores ſũt & uniuerſaliores diſcipli
næ:& uniuerſaliora ſermocinanẽ:ac ad cæteras ex
tẽdi ualẽt.Grãmatica quidẽ ut recte quoq3 & ſecũ
dũ approbatoꝝ cõſuetudinẽ i q̃libet diſciplia cõ/
ſtruat:& loquaẽ:poetica uero:ut ex oĩ doctria acci
piẽs:effingẽdo:ac fabulãdo doceat: & delectet.Dia
letica aũt:ut cõciſa & ꝑſſa diſputatiõe ueꝝ: & falſũ
undecũq3 eliceat Rhetorica ut apta & ãpla orõne
ex q̃libet diſciplia ꝓ tpe aſſumẽs apte dicat:ſuade/
atq3:uel diſſuadeat.Hiſtoria aũt:ut geſta reꝝ & gẽ/
tiũ ac tẽpoꝝ & reꝝ oĩum diſpoſitiões & q̃litates fi
deliter & cõmode explicet.Quaꝝ oĩum auctores
notiſſimi nobis ſũt: & quottidie i mãib9 uerſanẽ.
Nã q̃ de grãmaticæ initiis cõpetimus:in prio hoꝝ
cõmẽtarioꝝ li.explicauius. Poeticã uero i primis.
Muſæus Linus & Orpheus incœptarunt.

Philoctetes cũ.i.latino &.c.atq3.t.exilib9 ſcribiẽ fuit
teſte Seruio ſuper tertio æneı.peantis filius hercu
lis comes:quẽ ipſe Hercules cũ hoiem in œta mõ/
te deponeret:petiit ne alicui corporis ſui reliquias
idicaret:pro qua te eum iurare compulit eiq3 pro
munere ſagittas dedit hydræ felle intinctas un/
de apd̃ Senecam in Hercule œtheo ſic ad illũ Her
cules inquit. Accipe hæc ſate.

Peante dona & munus alcidæ cape.
Nec fallet unq̃ dextram hic arcus tuam.
Libare tela didicit & certam dare.
Fugam ſagittis:ipſa non fallunt iter.
Emiſſa neruo tela. Et Luca.in.vi.præcioq3 nefan/
dæ lampados herculeis ſortis meliboea pharetris
poſt hæc aũt in troiã belli expeditiõe reſpõſũ fuit a
delphico oraculo : Sagittis herculis ad Troiæ expe
ditionẽ opus eẽ:inuẽtus itaq3 philoctetes : cũ ab eo
Hercules q̃rereẽ:& prio ſe ſcire negaret:tãdẽ mor/
tuũ illũ eẽ cõfeſſus ẽ . Deide cũ acriter ad iudicãdũ
cogereẽ:ne uerbis peieraret pede locũ ꝑcuſſit. Sed
cũ ab aliis græcoꝝ ducib9 ipſe ẽẽt duceret ad bellũ
q3 ſolus ipſe euiſmodi ſagittis uti poterat : unius
ſagittæ caſu ille pes uulneratus ẽ:quo Herculis tu
mulũ idicauerat:Cuius iſanabilis uulneris cã: pu/
torẽ græci cũ ferre nõ poſſẽt & tñ ꝓ oraculi neceſ
ſitate diu ductus fuiſſet:cõſilio ac caliditate Vlyxis
apd̃ lẽnũ reliquiẽ.Quare aiax id Vlyxi exꝓbãs in/
quit apud Oui.in.xiii.metamor.

Non te pœantia proles.
Expoſitũ lẽnos nr̃o cũ crimine haberet.
Qui nũc ut memorãt ſilueſtribus abditus antris.
Saxa mouẽs gemitu mala laertiadæq3 ꝑcaris
Et nunc ille eadem nobis iuratus in arma.
Heu pars una ducũ:quo ſucceſſore ſagittæ.
Herculis utunẽ fractus morboq3 ſameq3.
Venaturq3 aliturq3 auibus:uolucreſq3 petẽdo.
Debita Troianis exercet ſpicula fatis.

Tandẽ cũ græci illũ priſtinæ ſanitati reſtitutũ audi
rẽt:ꝑ eundẽ Vlyxẽ placatus ad Troiã deductus eſt:
ipſo Vlyxe apud eundẽ Ouidiũ dicente.

Nec me ſuaſiſſe negabo.
Vt ſe ſubtraheret belliq3 uiæq3 labori.
Tentaret adeo requie lenire dolorẽ.
Paruit & uiuit. Et ſubdit deriſiue ad aiacem:
Quẽ quoniã uates delenda ad ꝑgama poſcunt.
Ne mãdate mihi melius telamonius ibit.
Eloquioq3 uirũ morbis iraq3 furentem.
Mollıet:aut aliquo ꝑducet calidus aſtu. hic tãdem
poſt Troiæ euerſionẽ ſecutus oracula:ut nonnulli
aſſerũt calabriã uẽit:ubi petiliã & Turinã ꝯdidit ci
uitates atq3 i turia deide ſepultus fuit. Alii uero nõ
ſanatũ ad Troiã ꝯductũ dñt:ſed eodẽ uulnẽ ẽẽt poſt
euerſionẽ Troiæ laborãtẽ horrore uulneris ad pa/
triam redire abnegans calabriam uenit : ubi pat/
uam ædificauit petiliam.

Philtra cũ.i.latio &.t.exili ſcribiẽ:dici pñt amatoria
gẽus ẽ uenẽi amorẽ igerẽtis : & ut plurimũ iſaniã:
ut Iu.i ſa.credo pudi.hic theſſala uẽdit philtra:qb9
ualeat mẽtẽ uexare mariti.& Oui.i ii.de arte amã:
philtra nocẽt ais uimq3 furoris habẽt.

Phillyra ꝑſa cũ.i.latio & penul.cũ.v. græco atq3 du
plicato.l.ſcribiẽ:fuit nympha Oceãi & Tethyos fi/
lia.Ex q̃ Satur.i equũ uerſus:ut dicũt poetæ. Chi/
ronẽ ꝓgenuit. Et ab illa Chiron phillyrides ẽ no/
minatus Vir.in.iii.georgi.

Phillyrides chiron amithaoniuſq3 melãphus.

phinaus cũ.i.latino &.a.abſq3 diphthõgo ſcribiẽ: fu
it teſte Oui.in.vi.metamor.rex arcadiæ: q̃ ſugge/

ſtione Harpalacis cõiugis ꝓprios filios occæcauit.
in cuius uindictã: & illũ dii oculis priuauerũt atq;
illi harpyias aues rapaciſſimas: & fœdiſſimas ſup i
duxerũt: q̃ nedũ oia ex eius mẽſa rapiebant ſed q̃q;
uentri ꝓfluuio cõſœdebãt. Sed cũ ab illo iaſõ cũ ar
gonautis benigniſſimæ recipeť: hoc mercedis illi
cõtulit: ut cõtra harpyias zetũ mitteret & Calaim
filios Boreæ ex Orithyia cõiuge iuuenes alatos &
arcubus ꝓmptos: q illas pſeq̃renť: & a phineo ꝓr/
ſus depellerẽt. hi igiť illas fugãtes uſq; in iſulas plo
as pſecuti ſunt. Vbi ad iride admoniti: ne ulterius
iouis cães inſequerenť: retro cõuerſi iſulis eiuſmo
di ubi harpyias reliq̃rũt: nomẽ ſtrophados. i. ɔuer/
ſiõis ididerũt: q̃ oĩa tetigit Oui. i initio li. vii. meta.
phyllis pr̃ia cũ. y. græco pc̃ul. cũ. i. latio: atq; duplica
to. l. ſcribiť: fuit Lygurgi thracũ regis filia: cui ado
leſcẽtula ſucceſſit i regno. hæc Demophoõte The
ſei athenaꝝ regis filiũ e bello troiano redeuntem:
atq; ad ſe tẽpeſtate aduectũ uehemẽter amauit &
cõiugiũ rogauit. iπe id ꝓmitiẽs: dixit ob mortem
Meneſthei fratris uelle prius athenas ꝓficiſci: res
ſuas ordinaturus: mox ad eius nuptias reuerſurus
ꝓfectus itaq; cũ tardior eẽt phyllis amoris ipatiẽs
ſe pretã credẽs laqueo uitã finiuit: q̃ ut ait Oui. cõ/
uerſa ẽ i arborẽ amigdalũ ſine foliis: ſed nõ multo
poſt reuerſus Demophoõ: & rẽ cognoſcẽs plorãs
trũcũ arboris ẽ amplexus: illa uelut ſpõſi amorẽ ſẽ
tiens exilliit: & folia emiſit: qua ab ipſa phyllide &
phyllũ græcæ cognominata ſũt. Vnde & nos folia
dixĩus: q̃ teſte Seruio ante petala dicebantur.
phyllũ cũ. y. græco & duplicato. l. ſcribiť: diciť apud
nos foliũ. Et inde meliphyllũ herba: cuius folia ſa/
piunt: mel ut in ea dictione uidimus.
phyſis pr̃ia cũ. y. græco: ſeq̃ns cũ. i. latino ſcribiť: di/
ciť latine natura: & inde phyſicus phyſica phyſicũ
naturale. Et phyſica Ariſtotelis i plurali & neutri
generis: ſubſtãtiue dicũtur naturalia ipſius Ariſt.
Phyſionomia pr̃ia cũ. y. græco ſcribiť: dr̃ ad uerbũ
naturæ regula. Nã teſte Gellio id uerbũ ſignificat
mores naturaſq; holum cõiectatiõe q̃dã de oris &
uultus ingenio deq; totius corporis filo atq; habi
tu ſciſcitari.
phyton cũ. y. græco &. th. aſpirato ſcribiť: ſerpẽs fu/
it horrẽdæ magnitudinis ex caleſcẽte terra poſt di
luuiũ Deucaliõis procreatus: quem phœbus itere
mit: ludoſq; phythea in rei memoriam noiatos in
ſtituit: de quo late Oui. i. i. metamor. pertractauit.
phlegetõ cũ. th. aſpirato ſcribiť: diciť a poetis iferni
fluuius flammis rapidus Vir. in. vi. æneidos.
Mœnia lata uidet triplici circundata muro:
Quæ rapidus flãmis ambit torrentibus amnis.
Tartareus phlegethõ torq̃tq; ſonãtia ſaxa: Nã φλε
γω: quod eſt inflammo deriuatur: hunc poetæ
Cocyti filium dixerunt.
phlegyas cũ. y. græco ſcribiť: fuit teſte Lactantio grã
matico ſuper primum thebaidos. Martis filius &
rex laphitarũ i theſſalia: pr̃q; ixiõis & Corõidis.
phelegyæ eodẽ mõ ſcribitur: populi ſunt theſſaliæ
a phlegya ixionis patre cognominati. hi cũ ſacrile/
gi eſſent deoſq; & hoĩes ſpernerent ab irato Ne/
ptuno imiſſo diluuio ſubmerſi ſũt. quos apud in/
feros poſuit Vir. in. vi. li. ænei. cum ait.
Infœlix theſſeus phlegyaſq; miſerrimus oẽs.
Ammonet: & magna teſtatur uoce ꝑ umbras:
Diſcite iuſtitiam moniti: & non temnere diuos.
Phlegæi penultĩa cũ. æ. diphthõgo ſcribiť. nomẽ ẽ
adiectiuũ deductũ a phlegya: Nam & cãpilli phle
gæi dicunť: teſte pli. li. iii. na. hiſto. q nõ longe ſunt
ab acheruſia paude & cumis.
Phlebs cũ. ps. in fine ſcribiť: nonnulli ob litterarum
uicinitatem apud noſtros cum. bs. ſcribere cõſue/
uerunt. Nam apud noſtros dicitur uena. Vnde &
phlebotomia deducitur
phlebothomia cũ. t. exili &. i. latino ſcribiť: eſt apud
nos uenæ iciſio. Nam phlebs uena diciť: & tomia
inciſio a τωμω: quod eſt incido deductum.
phlegma cum. g. ante. m. in eadẽ ſyllaba ſcribitur:
dicitur latine pituita.
phlegmõe eodẽ mõ ſcribiť: dici põt a nobis tumor:
a πλεγμαινω uerbo: qđ ẽ tũeo & nõnunq̃ ſtupeo.
phoca cũ. c. exili ſcribiť: piſcis eſt qui alio noie: hoc ẽ
a ſono mugitus: ut ait pli. in. ix. natu. hiſto. uitulus
marius noiať: Et addit phocas in terra more pecu
dũ pere ſpirareq; ac dormiř: qđ tetigit Vir. i. iii. ge.
Sternũt ſe ſõno diuerſo i littore phocæ: imo ut di
xit pli. nullũ aĩal grauiorẽ ꝑmiť ſomno. Idẽ ſẽſiſſe
uideť Iuue. cũ ait: pro re magna in. iii. ſaty. Eripiũt
ſomnũ droſo uituliſq; marinis.
Phocion cũ. c. exili &. i. latino ſcribiť: fuit uir athẽiẽ/
ſis: qui teſte Aemilio: & ſi ſæpe exercitibus ꝑfuit
ſũmoſq; magiſtratus cœpit. tamẽ multo eius fuit
notior iregritas uitæ: q̃ rei militaris labor: qppe cũ
ex illa cognomie bõus appellatus ẽ: fuit. n. ꝑpetuo
paup cũ ditiſſimus pp frequẽtes delatos honores
eẽ potuiſſet poteſtateſq; ſummas: q̃ ei a populo da
banť. Repudiauitq; cõſtãtiſſie mũera magnæ. pe/
cũiæ q̃ illi a rege philippo dabãť. Ad q̃ recipiẽda cũ
legati regis hortarenť: ſimulq; admonerent: ſi ipſe
his facile careret liberis nĩ ſuis ꝓſpiceret: qbus diffi
cẽt in ſũma paupertate tantam paternã tueri glori
am. quibus ille Si mei ſimiles erunt: nequaq̃ diffi/
cile erit. idẽ hic agellus illos alet: q me ad me hanc
dignitatẽ ꝑduxit. Sin diſſimiles ſunt futuri: nolo
ĩpẽſis illoꝝ aliũ augeriq; luxuriã: idẽ cũ iã ꝓpe ad
ãnũ octogeſimũ ꝓſpera ꝑueniſſet fortuna: extrẽis
tpibus: magnũ in odiũ ſuoꝝ ciuiũ ꝑuenit.
Phocis cũ. c. exili &. i. latino ſcribiť: eſt teſte Liuio in
ii. de bello macedonico. pũa græcoꝝ regio ſamoſo
oraculo Apol. delphici. Nã i illa ẽ ciuitas delphi: i q̃
tẽplũ erat ditiſſimũ Apol. de q̃ Ouid. in. i. meta. ĩgt
Sepat aonios actæis phocis ab aruis Terra ferax. Et
inde phocides ſimili modo ſcribiť:
Phoces cũ. c. exili ſeq̃nte duplicato. c. abſq; diphthõ/
go fuerũt: teſte Herodo. l. i. ionũ populi & primi q
longis nauibus uſi ſunt.
Phœbus cũ. œ. diphthongo ſcribitur: eſt unum ex
noibus Apol. quando illum a ſpecie uel nitore lau
dabant tractum a φωσ: quod eſt lumen ubi eſt. ω
mega. cum. i. faciens diphthongum q̃ ut in. ii. ho/
rum cõmentariorũ uidimus in. œ. diphthongum
noſtrã apud nos conuertiť: unde & pro ſole illum
accipiunt. Vir. in. iii. ænei. argolici clypei aut phœ/
bæ lampadis inſtar. Simili mõ & phœbe ſcribitur
pro ſorore eius Diana Oui. in. y. faſtoꝝ. Reſpice te

ſtiadem flammis abſentibus arſit. Cauſa eſt quod phœbes ara ſine igne fuit.

Phœmon cū.œ.diphthōgo ſcribiẗ: lacus eſt archadiæ de quo Oui.in.xv.meta.inquit.
Eſt lacus arcadiæ phæmon dixere priores.
Ambiguis ſuſpectus aquis: quas nocte timebo.
Nocte nocēt potæ: ſine noxa luce bibuntur.

Pœnix prima cū.œ.diphthōgo ſeq̄ns cū.i.latio ſcribiẗ: fuit ut nōnulli aſſerunt Agenoris regis filius: & frater Cadmi, uel ut alii ēt ferunt Agenoris pater: A quo regio ubi regnabat phœnitia dicta fuit. Fuit & alius phœnix amyntoris filius: q teſte Home.in.viii.iliad cū ſuggeſtione matris cum patris polluce rem haberet: & pater id pſentiſceret: terribilia illi imprecatus eſt. Quare a patre diffugiens ad peleū Achillis pr̄em acceſſit: a quo benegniſſime ſuſcæptus: & unice dilectus ab illo multū populū & delops ſub ſuo dītio accæpit. Nutriuitq̄ ut pr̄ achillē fuit ēt fœnix fluuius nō magnus: q teſte He.li hi.vii.ex termophy.mōtibꝫ fluēs: i aſopū deſcēdit. Qui & ab hoc fluuio uſq̄ i termopylas. xv. dixit ſtadia cōputari: Eſt ēt phœnix auis: de q̄ Oui. i.xv.meta.plene oia proſecutus eſt.

Phœnicia cū.œ.diphthōgo&.i.latio atq̄.c.exili ſcribiẗ: regio eſt in aſia ſic quoq̄ cognominata a phœnice uel patre uel filio agenoris. Eſtq̄ pars ſyriæ & finitima iudææ: terra adeo fertilis: ut dicat Pli.lv. natu.hiſto.centeſima fruge agricolis fœnus eſſe. Et a phœnicia phœnices populi uocitātur: hos dixit ioſephus ad appionē grāmaticum: litterarū græcarū fuiſſe inuentores. Cornelius uero tacitus in.xiiii.ſuarū hiſtoriarū libri primi īquit: ægyptii p figuras animaliū ſenſus mētis effingebāt Et antiquiſſima monimēta humanæ memoriæ ſaxis impreſſa cernuntur: litterarūq̄ ſemet inuentores phibent. Inde phœnices quia mari præpollebant græciæ intulerūt. Sumq̄ adepti gloriam tanq̄ q̄ accæperāt inueniſſent. Et pergit. Fama quippe eſt Cadmū claſſe phœnicū uectū rudibus adhuc græcorum populis eius fuiſſe auctorē artis. Quæ oia Luca. tetigit: quando dixit in libro.iii.
phœnices primi: famæ ſe credit: auſi
Menſuram rudibus uocem ſignare figuris:
Nundū flumineas memphis cōtexere biblos.
Nouerat: & ſaxis tantum uolucreſq̄ feræq̄:
Sculptaq̄ ſeruabāt magicas aialia līguas.i.ſapiētes intepratiōes de quibus in dictione obeliſcus uidimus: ſane a phœnicia phœniſſa deducitur cū.œ. diphthongo: & duplicato.ſ.quam p Didone: q̄ ex phœnicia fuit. Vir. accipere conſueuit.

Phœton cū.œ.diphthōgo &.t.exili ſcribiẗ: fuit ſolis ex Clymene nympha filius: q cū genere ſuo dubitaret: & ad domū ubi Sol oritur accederet: ualuit ab eo tandē obtinere: ut patris equos p diē ſaltē regeret quos deide ducens tremefactus habeas cū relinqueret: ne iuppiter eū deflagraſſet: fulmie cælū ac terrā una cōcubuiſſet. Quæ oia latiſſime & eloq̄ntiſſime Oui.i fine primi & in initio ſecundi meta.lib.pertractauit. Sane a phœtonte phœtontides patronymicū fœmininū & licētia poetica: ut dixit priſci.pheṫōciades deduciẗ: Vir.in Silēo. Tū phœtonciades muſco circundat amaræ Corticis

Nā i ſingulari patrōymicū ipſū fœmininū ē phœtōtis huius phœtōtidos: ut idē auctor affirmauit.

Pholus cū.unico.l.ſcribiẗ: fuit unus ex cētauris ixionis ex Nube filius. hic teſte Ser. ſuper viii.æne. Herculem ſuſcæpit hoſpitio: cū ad expugnandos cētauros pgeret dicente ēt Lucano in.vi. Hoſpes & alcidæ magni phole. Tandem in nuptiis pirithoi orto prælio inter laphithas cētauros occubuit dicente. Vir.i.ii.geo Læto domuit rhetūque pholumq̄.

Pholoe cū unico.l.in fine cū.œ.diuiſis ſyllabis ſcribitur mōs eſt arcadiæ: ut ſcribit Pōpo. ſiluoſus ut dixit Vibius: de quo Luc.i.vii. Scilicet ipſe petet pholoē: petet ignibus œthē. atq̄ eadē prorſus lr̄atura accipiẗ a Vir.i.v. p fœmina q̄dā cū ait. Creſſa gēus pholoe geminiq̄ ſub ubere nati.

Phorcus cū.c.exili ſcribiẗ: apd̄ græcos uero dr̄ phorcys: ſed nos .y. græcū in .u. noſtrū cōmutauimus. q̄d tamē nos ēt in genitiuo ſeruamus. Nā declinaẗ huius phorcydos & huius phorci: facit patronimicū phorcynis huius phorcynidos. Luc.i.ix. Squalebant late phorcynidos arua meduſæ. fuit Theſeæ nymphe filius: & neptuni: ut dixit Ser. ſup. æneid; Atq̄ Varronē īducit dicentē eū regē fuiſſe corſicæ & ſardiniæ q cū atlāte nauali pl̄io decertās uictus: & i mari ſubmerſus loquacitate græca marius deus uocatus fuit. Quod Vir. pfato li. tetigit cum ait Trithōeſq̄ citi phorciq̄ exercitus ois. & hūiſſe ſcribiẗ filias.iiii.eximiæ pulchritudis ſcyllā eurialem ſthēonē & Meduſſā: ut i dictiōe pegaſus iā uidimus.

Phormio cū.i. latio ſcribiẗ: nomē ē uiri proprium.

Phraortes cū.t.exili ſcribiẗ: fuit teſte Hero.li. hiſt.i. Deiocæ filius: & rex medorum. Hic ii ꝯtētus medorum regno: pſas ſubiugauit: cui cyaxares filius ſucceſſit huic aſtyages filiꝰ fuit: q ei ſiliter i regno ſucceſſit.

Phraſis cū ſimplo.ſ. &.i.latino ſcribiẗ interptaẗ teſte Quintiliano in.x.de iſtitutiōe oratoria: eloquētiæ corpus. & inde Theophraſtus quaſi diuina eloquentia præditus.

Phreneſis cū ſimplo.ſ.&.i. latino ſcribiẗ & græcū ē uerbū & a φρενοσ deductū: q̄ſi deturbatio ſit mētis: & inde phrenetici: habetq̄ accentū in penul. ut Iuue.i ſaty. plurima ſunt ſuſcine: cū furor haud dubius cū ſit manifeſta phreneſis.

phrygia pria cū.y.græco: ſequēs cū.i. latino ſcribiẗ: puincia eſt teſte Soli. minoris aſiæ: q̄ a phrigio amne: q̄ illam a caria diuidit: ſic quoq̄ cognominata fuit. Alii uero uolūt a phrygia cecropis filia i hac ē Dardania a rege Dardano iouis filio ſic cognominata: q̄ poſtea a Troo nepote hoc ē filio. Eriothrhonii filii Dardani troia cognominata fuit: i q̄ fuit ilion: & a phrygia phrix deduciẗ: q̄d ē ſubſtantiuū: & ſolū maſculinū. Iuue. in ſat. Credo pudicitiā diuitibꝫ reſpōſa feret phryx augur. at phrygius phrygia phrygiū adiectiuū. ideo dixit Vir. O uere phrygiœ: neq̄.n. phryges: ite p alta Dindyma.

phrynicus prima cū.y.græco: ſequēs cū.i.latino: ultima cū.c.exili ſcribiẗ fuit poeta comicus quē ſæpe Iulius pollux nominat.

phrixus cū.i.latio ſequēte.x.cōſonāte ſcribiẗ: Athamātis regis Thebarum ex Neipyle uxore filius fraterque helles q ambo mortua matre: ut ſcribūt Heſiodus & pherecides: cū nouercales iſidias ferre nō

poſſent & cōſentiēte patre auſugerēt: ac ſup ariete aureæ pelliculæ quē eis pr̄ in tutamē dedere pontū trāſferre carēt ea ptēq̄ ſtrictior eſt:nec multum freti ſulcaſſēt. Helle puellari timore exterrita decidit i pontū:dicēte Luc.i.iiii. Delapſæ portitor helles. Quæ ab neptūo q̄primū cōphēſa& tutata ac uxor deuincta:illi poſtea ,pcreaſſe parona ſcribūt. Et cū primitus mare illud pōtū diceret: ab illa deinde helleſpōtū uocitatū eſt: dicēte Luc.i.ix. Qua pelago nomē neiphylas abſtulit helle.at uero phryxus icolumis euadēs colchos ad Oetā regē tādē puēire ualuit:ubi ariete quo uectus fuerāt ioui imolato pellē aureā i tēplo affixit: & ipſe aries i cælū a ioue tractus:iter ſydera locatus fuit: ad q̄ pelliculā rapiendā:ut ſcribit Iuſti.in.xlii.ſui epitomatis:uenit deinde Iaſon:ut in ea dictione uidimus.

Phthōgus cū.ph.&.th. aſpiratis i eadē ſyllaba ſcribit: & eſt ſonus uocis: unde diphthōgus cum dis præpoſitione componitur.

Phucus cū.c.exili ſcribitur: & qa a græco deſcēdit: qd' eſt φαγω:cū.ph.& nō cū.f. ſcribendū cenſent. Nā uolatile dr̄ maius ape:& minus ſcabrone:& dici q̄ſi phagus uolūtieo q apū labores libēter depaſcat. Quod tetigiſſe uidetur. Virg.i.li.geor. iiii.cū ait imuniſq; ſedēs aliena ad pabula phucus at uero pli.i.xi.na.hi.inqt:phuci ſūt ſine aculeo ipſectæ apes nouiſſimeq; a leſſis & iā emeritis icohate ſerotius fœtus & q̄ſi ſeruitia ueraꝝ apū. Quāobrē impant his:primoſq; in opa expelūt:tardātes ſine clemētia puniūt. Et ſubdit cū mella ceperūt mature ſcere abigūt eos multæq; ſingulos aggreſſæ trucidant. Eſt ēt phucus color qdā purpureus: q græce φυρος dr̄:ubi ipm.y. græcū i.u.noſtrū cōuertit: de quo Xenophō i pdia cyri. Quidā iquit oculoꝝ iſeriores palpebras quodā phuco depigētes:decorē gratiſſimū i aſpectu cōtrahebāt: qd iuue.i.ii.ſa. ſēſiſſe uidet cū ait:pigitq; tremētes attolēs oculos

picus cū.i.latino &.c.exili ſcribit:neq; dictio græca eſt:ut quidā putauerūt: ſed latina. Nā auis eſt uncoꝝ unguiū & duriſſimo roſtro:quo arbores cauat. & itus latet:atq; pullos educit Cuius ītroitū teſte pli.li.x.nat.hi.ſi qs cuneis clauderet adhibita q̄dā herba a clauſura uiolēter excutiunt. Qui & illū refert apd latinos maximū fuiſſe i auguriis. Et a pico Saturni filio:qui huic aui nomen dedit.

picenū cū.i.latino &.c.exili ſcribit:regio eſt italiæ:q̄ hodie ab ancona: marchia anconitana dicitur. Et picenum a pico aue:qui olim in eoꝝ uexillis cōſediſſe dicitur:cognominati putant.

pidytes prima cū.i.latino ſeqns cū.y.græco: ultima cum.t.exili ſcribitur:fuit uir pcoſius: & ab Vlyxe ut dixit Home.i.vi.ilia. bello troiano lieremptus.

pierides cū.i.latino utrobiq; ſcribit:ē muſarū agnomē a filiabus pieri acceptū:quas canēdo uicerunt: ut late oſtendit Oui.in.v.metamorphoſeos.

pydargus p.y.græcū apud quoſdā auctores græcos ſcriptū:& ,p caprea quadā ſilueſtri nō diſſimili a damis poſitū cōperi:qd pli.i.viii.na.hi.lib.cōfirmare uidet: Sed i li.x.oſtēdit eodē noie gēus quoddā aglæ uocitari:q̄ in opidis habitare cōſueuit: nōnunq̄ in campis albicante cauda. Sed de quadrupede puto iuue.intellexiſſe: cū dixit in ſaty.atticus eximie.

Summe cū magno lepus atq;:aperatq; pygardus.

Nam de quadrupedibus loquitur cum non dixerit:Et ſcyticæ uolucres.

Pyga cū.y.græco ſcribit: burſa ē teſticuloꝝ.ad q̄ cū deſcēdūt iteſtia:fit dura aſpera &tumes ob qd hernia.i.aſpera & difficilis dr̄. Vñ hernici populi dicti ſūt:q aſpera icolūt ſaxa ut uidius i dictione hernia

Pygmæi cū.y.græco penultia cū.æ. diphthōgo ſcribit:populi ſūt teſte pli li.vii.na.hi.tenentes montana indiæ:uicia tamen oceano ſalubri cælo ſempq; uernante. Hoꝝ qui longiſſimi ſunt teſte Gellio i ix.noctiū atticaꝝ nō excedunt pedes duos:& quadrantē.iuue.uero dixit Vbi tota chors pede nō ē altior uno. Qui & teſte Solino earū mulieres quito anno pariunt:& octauo ſeneſcunt:habētq; ſingulare bellū cōtra grues:dicēte Home. in initio li.iii. ilia.de troianis cōtra græcos tēdētibꝫ clāore ac clāgor ſublato nō ſecus ac grues ſolēt:cū ſydus hibernū fugiētes maturio tpe cū igēti clāgore cateruati cælo feruntur: ad oceanūq; ſe conferunt illaturæ dirū pygmeis ac mortiferum bellum. Quibꝫ pygmæus bellator in armis accurrit. Sed aliquādo impar a grue rapit:& per aera curuis unguibꝫ deportatur:dicēte Iuue.i ſaty.exēplo qdcūq; malo.

Ad ſubitas thracum uolucres nubemq; ſonorā.

Pygmæus paruis currit bellator in armis.

Mox impar hoſti raptuſq; per aera curuis.

Vnguibus a ſæua fert grue:Nā ut dixit pli. Fama eſt arietū capratūq; doſis inſidētes armati ſagittis ueris tempore uniuerſo agmine ad mare deſcendere:& oua pulloſq; eorum alitum cōſumere: ternis expeditione eam menſibus cōfici:aliter futuris gregibus non reſiſti.

Pylades cū.y.græco& unico.l.ſcribit:fuit Strophii phocenſis filius Agamēnonis amiciſſimi. Nec ipſe eius filii Oreſtis minor amicus:ut uidimus in dictione Oreſtes quē ēt in iſaniam uerſum: nunq̄ dereliquit dicēte Ouid.in.ii.de ponto. Affuit in ſano iuuenis phocæus oreſti. Et in eodē libro: Non ita uixerūt ſtrophio atq; Agamēnone nati.

Pylæmenes pria cū.y.græco:ſequēs cū.æ.diphthongo ſcribit: fuit teſte Homero dux paphlagonū ex his qui uenerunt in auxilium troianoꝝ:atq; in bello a Menelao interfectus. Quin & nōnunq̄ hic idē ſcribit a poetis græcis pylæmeneus.

Pylæus prima cū.y.græco ſequēs cū.æ. diphthōgo ſcribit:nomē eſt uiri ,ppriū:q nōnunq̄ cū aſpiratione phylæus a græcis ſcribit.

Pylartes cū.y.græco & unico.l.atq;.t.exili ſcribit:fuit teſte Home.in.xi.ilia.uir troianus ab aiace bello interfectus.

Pylenæ cum.y. græco & abſq; aliqua diphthongo ſcribit:eſt Home.teſte in.ii.ilia.ciuitas ætoliæ.

Pilæus cum.i.latino & unico.l. ſcribit: operimentum quoddam eſt capitis.

Pylos cum.y.græco & unico.l. ſcribit: fuit oppidū iuxta theſſaliam uerſus marinū litus a Neleo patre Neſtoris conditum dum a fratre peleo theſſalia pelleret. Vnde & neſtor ipſe dictus ē pylius. Ouidius in.iii.de ſine titulo.

Illius a tactu pylius iuueneſcere poſſet, idem in libro.i.de ponto.

Crede mihi:pylio neſtore maoir ero.

Pylon ſimiliter cum.y.græco ſcribitur:nomen fuit propriũ uiri troiani:& habet accentum in ultima.

Pilumnus cum.i.latino &.m.ãte.n. ſcribitur: iouis dictus eſt filius:ac ſtercorandorũ agrorũ uſũ cõperiſſe dicitur:ob qđ Sterquilinus ẽt cognominatus fuit. Sed cognomẽ hoc fuiſſe Saturno Macrobius rettulit.at uero hũc pinſendi frumẽti:& ab eo pilũ denominatũ atq; ob id a piſtoribus coli dixit Seruius ſup nonũ æneі.librũ.Ob qđ nõ græcũ uerbũ ſed latinũ magis eſſe cõſtat ad hunc ferunt Danaẽ cũ paruo perſeo iram acriſii fugiẽtẽ a paſtore quodã delatã fuiſſe.Quam ille genere cognito uxorẽ duxit:& relicta regione apuliæ ad rutulos cũ Danae demigraſſe.ubi ardeã urbem cõſtruxit. Et ex ipſa Danae Daunũ ſuſcæpit filiũ:qui in apulia deinde regnans:dauniã illam a ſe cognominauit: Et hũc quoq; daunũ quidã turni fuiſſe patrẽ dixerũt Eo q; de turno loquẽs dicat Vir.in.x.æneі.Naſcẽtẽ & patria turnũ cõſiſtere terra.Cui pilũnus auus cui diua uenilia mater:alii uero dixerunt alium illum fuiſſe daunum:hoc:ẽ ꝓxime auum patris turni.Et Virgilium nõ itellexiſſe de ꝓxio auo:ſed de Turni atauo:cũ alibi ĩ eodẽ li.ĩ pſona iunõis dicat. Ille tamẽ nr̃a deducit origie nomen pilũnuſq; illi quartus pater. &reliq̃. Sed nomen filii Dauni:& patris alterius dauni nuſq̃ legiſſe me memini.

Pindarus cum.i.latino & unico.r. ſcribiẗ: fuit teſte pla.li.iiii. de legibus:poeta thebãus.Hic teſte Quitiliano in.x.de inſtitutione oratoria nouẽ lyricorũ longe priceps fuis ſpiritus magnificẽtia:ſententiis figuris:beatiſſima rerum uerborumq; copia:uelut quodã eloquentiæ flumie pp qđ Horati.i.iiii. carminũ:eum merito credidit nemini imitabilẽ. Quas ob clariſſimas uirtutes a regibꝫ macedõiæ ſui tẽporis maxie dilectus fuit.& magnus Alexander cũ thebas raperet:& ciues uẽderet ſub corona. penatibus & familiæ pidari uatis parci iuſſit. Cuius mors nõ uulgaris cũ a diuerſis:tũ a Valerio maxio ſcribiẗ.Qui cũ ingymnaſio ſup gremio pueri quo unice delectabatur depoſito capite qeti ſe dediſſet nõ prius fuit cognitus decediſſe:q̄ a gymnaſiarcho claudere locũ uolente: ne qncq̃ excitareẗ.

Pindus cũ.i.latino ſcribiẗ:mõs ẽ ĩ finibus theſſaliæ a parte occidua. Ex cuius ima parte peneus fluuius profluit:ut in ſua dictione uidimus. Eſt etiam ĩ ſignis origine lapitarum:& partu fluuii acheloi.

Pinarius cũ.i.latino ſcribiẗ:& deſcendit a πεῖνα:q̄ ẽ fames:cuius prima cũ.ei.diphthõgo ſcribitur: ſed apđ nos relicta.e.remãet.i.ꝓducta Vir.i.viiii.æneі. Et domus herculei cuſtos pinaria ſacri.Nam ut teſtis eſt Seruius:cũ herculi ab euãdro ara maxima ĩ italia ubi nunc eſt Roma conſtituta fuiſſet: & de ſuo armẽto ad ſua ſacrificia Hercules boues dediſſet: iuenti ſũt duo ſenes pinarius & potius qbus q̄liter ſe colli uellet oſtendit Scilicet ut mane & ueſpere ei ſacrificarent. itaq; pfecto matutino ſacrificio cũ circa ſolis occaſũ eſſet ſacra repetẽda:potitius prior aduenit:pinarius poſtea extis uidelicet iã redditis. Vnde iratus Hercules ſtatuit: ut piariorũ familia tantũ miniſtra eſſent epulãtibus potitiis: & cõplẽtibus ſacra. Vnde teſte Seruio pinarii dicti ſunt.i.famelici.cum prius alio nomie ſenex ille uocareẗ. Et ab hoc pinariã domũ cuſtodi ſacri ẽ Herculei dixiſſe Vir.hoc eſt miniſtrã itellexiſſe uoluit: ut alio loco. Triuiæ cuſtos iã dudũ i mõtibus opis. ideſt miniſtra. Et potitius a uerbo potizo:qđ ẽ bibo deductũ. Sed ut ſcribit Liuius in nono ab urbe. Cum Appio Claudio auctore:q cẽſore cognomiatus fuit:ſacra herculis gẽs potitia i mãcipia trãſtuliſſet: q̄ tẽpeſtate.xii. fãiliæ eius gẽtis erãt puberes ad trigeſimũ itra ãnũ cũ ſtirpe exticti fuerũt. Et ipe appius deũ ira poſt aliquot ãnos lumibus captus ẽ.

Pyræus pria cũ.v.græco.ſequẽs cũ.æ.diphthõgo a nr̃is ſcribitur: ab Homero uero & nõnullis poetis græcis cũ additiõe alterius.e.ĩ ultia ſyllaba ante.u. uidelicet pyræeus πειραιεύς. Fuit athẽieſiũ portus a pyreo ꝓmõtorio:ut oſtẽdeẗ uideẗ Pli.ĩ.li.iiii.na. hiſto.cognominatus:& in.xxxiii.oſtẽdit fuiſſe i eo ædẽ iouis ſeruatoris:& mineruã mirabilẽ ab Iſido. ſtatuario cõſectã:cui pauca poſſe cõparari dixit.

Pyræchmes prima cũ.y.græco ſequens cũ.æ.diphthongo:ultima cum.ch.aſpirato ante.m.ſcribiẗ & fuit nomen uiri ꝓpriũ:de quo Home.ipe memit.

Piræus cũ.i.latio:&.æ.dip.ſcribiẗ:fuit nomẽ uiri ꝓpriũ amici Teleãchi: ut oſtẽdit Hõe.i.xv.odiſſeæ.

Pyra cũ.v.græco ſcribiẗ:ſtrues ẽ lignorũ:i q̄ corpora cremabanẗ:latine rogus dicta:& nomẽ a pyr:q eſt ignis cõtraxit. At uero Seruius ſup.xi.æneі. Cũ cadauer inqt ardere cœperit rogus uocaẗ: exuſtũ uero buſtũ dr̃. Quæ Vir.ipe accurate i pfacto.xi.obſeruauit cũ ait. Conſtituere pyras. item ſubiectiſq; ignibus atris Ter circum accẽſos decurrere rogos. Item poſtea:ſemiuſtaq; ſeruãt buſta. Et ut idẽ Seruius ſuper.viii.æneі.inqt. Cadauer corpus eſt non dum ſepultum & ſuper.x. inquit iſeriæ ſunt ſacra mortuorum:eo q; inferis ſoluuntur.

Pyramis prima cum.y.græco:ultima cũ.i.latio ſcribitur:& ſimiliter ab igne:qui græce diciẗ πῦρ nomẽ aſſumpſit:eo quod illius figuram imitatur: q̄ ex inferiori parte eſt lata: paularim gracileſcens in acuitatem deſinit. Et fuerunt pyramides in ægypto ſtructuræ ex q̄dratis lapidibus admirãdæ faſtigiatæ ultra omnem excelſitatemq; manu fieri poſſet:ut dixit Solinus in collectaneis. Et regum pecuniæ:ut dixit Pli.in.xxxvi.naturalis hiſtoriæ. Ocioſa ac ſtulta oſtẽtatio:qppe cũ faciẽdi eas cauſa a pleriſq; tradaẗ ne pecuniam ſucceſſoribus aut æmulis inſidiantibus p̄berent:aut ne plæbs etiã occioſa fieret:de qbus uidimus in dictione cheminis: atq; aliis nõnullis i locis uidimus & uidebius.fuerũtq; & ſub eis reges ſepulti. Vnde & ſepulchra a nobis plurimum nominantur. Lucanus libro.ix.

Non mihi pyramidum tumulis euulſis amaſis.

Pyramus cũ.v.græco ſcribiẗ:fuit adoleſcẽs mẽphiticus.q apud pirãides amore Thyſbes amatæ ſeipſum iteremit ut pulcherrime enarrauit. Oui.i.iiii. metamor. Et a pyramide pyrãus nomen accæpit.

Pyrallis prima cum.y.græco & ultima cum.i.latio: atq; cum gemino.l.uolatile ẹũ:ut refert plinius in undecimo naturalis hiſtoriæ:quod i cypro ex æraris fornacibus maior muſca in igne ſolum uiuẽs reperitur & a noſtris ignicola dici poteſt.

Pyrrus cum.y.græco & duplicato.r.atque ſecundo

aſpirato ſcribit:fuit Achillis filius ex Deidāia filiā
regis Lycomedis in ſcyro:cū qua in habitu uirgi-
nali degerat:ſit quoq; dictus teſte Seruio ſuper.ii.
æneidos:a colore qoo tingebatur: hoc eſt quia co-
loris erat ruffi:Nā a parte uocatus fuit Neptolēus
ideſt nouus miles. Vt ipſe ad priamū i.ii. æneidos:
Degeneremq; neptolemū narrat memēto. Fuitq;
rex epiri:& ab Oreſte iterfectus ut.uidius ī dictio-
ne Oreſtes Alius ſimiliter fuit pyrrhus Aeacidis fi
lios:& rex epiri:qui paterno genere a priore origi-
nem traxit materno ab Hercule. Hic cū romanis
bellū geſſit:de quo Iuſtinus in.vii.& in.xviii.ſuorū
epitomatum pertractauit:deinde cum argos oppi
dum in peloponneſo oppugnaret : lapide ictus ite
riit. A quo pyrrhichium metrum dictum aſſerūt.
quo ille i ſuis ludis freqoentiſſime utebator. Et cō
ſtat ex duab; breuib; pes ipe pyrrhichius:ut patet
Pyrrha uti ſuperior dictio ſcribitur:fuit uxor Deu-
caliōi ſſecūdo:& filia epimethei patrui ipſius Deu
calionis.quos ſolos ſopſtites e ſæuo diluuio:q; tē-
pore illorum fuit:dixere poetæ. Et cū decreuiſſet:
aq uiderētq; humanū genus defeciſſe:& ipſi ſenes
eſſent:& ex ſe poſſe.reſtaurari diffiderent:perrexe-
runt ad oraculum Themidos poſtulantes: qoonā
mō genus humanum refici poſſet. Quibus dea re
ſpondit id fieri poſſe:ſi poſt terga iacerēt materna
oſſa Deucalion uero ſapiens intellexit terram ge-
nitricem eſſe cunctarum rerum:oſſaq; illius lapi-
des eſſe. Itaq; quæ poſt terga lapides iacebat faciē
traxere uirorum. Et de fœmineo reparata eſt fœ-
mīa iactu:ut dixit Oui.li.i.metamor. Quod Iuue-
lepidiſſime terigit cum ait in.i.ſatyra. Ex quo deu
calion nimbis tollentibus æquor.
Nauigio aſcendit montem:ſorteſq; popoſcit:
Paulatimq; anima caluerunt mollia ſaxa.
Et maribus nudas oſtendit pyrrha puellas. Nam
ut refert Euſebius de tēporibus regnāte Cecrope
aquarum illouies maiorem partē populorū theſ-
ſaliæ abſumpſit:paucis p refugia montium libera
tis maxime in mōte parnaſo:i cuius circuitu Deu
calion tunc regno potiebatur. Et teſte Iuſtino in
ſecundo ſuo℞ epitomatū:Rexerat theſſaliæ : qui
tunc ad ſe ratibus cōfugientes ſuſceptos per ſūma
parnaſi iuga fouit:& aluit:a quo ppea genus hu-
manum reparatum ferunt. Ego uero cōperi i glo
ſa Ariſtarchi ſup decimū odyſſeæ:homeri Deuca
lionē ex pyrrha uxore quattuor filios pcreaſſe du
os mares: Amphyctiona & Hellena.& totidē fœ-
mellas Protogeniā & melantiā. Et quoſdā refert
exiſtimaſſe Hellena ex ſemine iouis foiſſe: ſed ſibi
cōpertū eſſe fuiſſe ex ſemine Deucalionis. Sed an
āte diluuiū hos filios habuerit uel poſt.nec ipſe de
clarat. Vnde Ariſto.i.ii.meteororum:ſub Deuca-
lione inquit fuit magna hyems & exceſſus imbri
um:ubi nūc habitant hellines qui prius dicebant
græci. ita ut ab Hellie filio deucaliōis hellines co-
gnominati fuerint:ut uidimus in dictione atris.
Piratacum.i.latino & unico.r. atq;.t.exili ſcribit:at
apud græcos ī prima eſt.ei.diphthōgus.a qua mo
ta e ſolam.i.productam retinuimus:dicunt fuiſſe
nomē proprium cuiuſdam latrōis:qoi prima ma
re latrocinis infeſtare cœpit. Vnde & omnes ſimi-
les piratæ cognominati funt.
Pyraſus cum.y.græco & unico.ſ.ſcribitur:fuit teſte
Homero i.xi.iliados:Vir.troianus:Ab aiace bello
interfectus:habetq; accentum ī prima apud illos.
Pyreneus cum.y.græco ſcribitur:mons eſt in hiſpa
nia:ſic quoq; crebris ignīū fulminibus cognomi-
natus. Et teſte apiāo : ut ex hiſtoria illius ad uerbū
interpretati ſummus:a tyrrheno icipit mari:& in
occeanū boreale ptendit:habetq; ex orientali qdē
parte celtas:qui & olim galatæ:nūc quoq; galli co
gnominantur ex occidentali uero iberos continet
& celtiberos. Nam quæ in circuitu detinet:ad libe
ros ſepctat. Nec ex maioribus eſt europæ monti-
bus:nec ex minoribus.
Pyrenæus cum.y.græco &.æ.diphthongo ſcribit:
hic uidēs teſte Oui.li.v.metamor.muſas ad tēpla
parnaſia plouioſo tpe gradiētes cōſiſtire dixit. Nec
dubitare precor tecto graue ſidus & imbrē:imber
erat uitare meo:ſubire minores ſæpe caſas ſuperi:
quas tēporis diſpoſitione:& uerbis perſuaſas i ſuis
ædibus lætus excæpit. Sed poſt pluuiā uolentibos
diſcedere domum:clauſit.& uim parabat ille effe-
ctæ alites uiolentiā effugerunt:quas ille proſequi
conatus de culmine turis ſe præcipitem dedit.
Pyretrum cum.y.græco &.t.exili ſcribitur : herba
eſt medicinalis:quæ quia ignem uirtutē habere
uidetur:a pyr qui eſt ignis nomen extraxit.
Pyrgus cum.y.græco ſcribitur: & apud nos turris
dicitur:& i plurali pyrgi.hoc ē turres. Quod teſte
Seruio ſuper decimum ænei.caſtellū fuit nobiliſſi
mū eo tēpore quo tuſci piraticam exercebam. Nā
illic ut ait metropolis fuit de quo Virgilius ipe me
meminit cum ait.pyrgi ueteres intēpeſtateq; gra-
uiſcæ:hoc eſt aliud oppidū:quæ teſte Catōe id eo
grauiſcæ dictæ ſunt:quod grauem aerē ſuſtinent.
Pyrgotelles cum.y.græco &.t.exili ſcribitur.nomē
eſt pprīū:quod a pirgos deducit:& fuit gēmaℜ
ſculptor admirandus adeo. ut teſte Pli.in.xxxvii.
hiſto.alexandri magni edictum fuerit:quo uetuit
in gemma ſe ab alio ſculpi:q̃ a pyrgotele nō dubie
clariſſimo eius artis. Vnde & Carolus noſter arre-
tinus inquit ad Cyriacum.
Parnaſium tabulis uinces:uinceſq; cauandis.
Pyrgotelem gemmis:mentoraq; in pateris.
Pirithous cū.i.latino utrobiq; &.th.aſpirato ſcribi-
tur hocq;:ut ſeruaretur in prima græcus ſonus:in
q̃ eſt.ei.diphthōgo q̃ ſonum noſtri.i.detinet:ut ſu
pra uidimus .cum ſcripſimus pirethouscū.e.uoca
li ī pria fuit ixionis filius:non ex nube:ſed ex coniu
ge.fuit rex laphita℞:q cū id inferos cū theſeo ad ra
piendā proſerpinā deſcendiſſet a crebro cane trici-
pti deuoratus eſt:ut de ille omnia Seneca in tragœ
dia furentis Herculis proſecuros eſt.
Pyro cum.y.græco ſcribitur : habetq; accentum in
ultima:& fuit teſte Heſiodo. in theogonia nym-
pha quædam filia Oceani & Tethyos.
Pirous cum.i.latino ſcribitur:nomen fuit herois cu
iuſdam:de quo Home.i.ii.iliados. πείροοσ ηρωσ
at cum.y.græco nomen fuit unius ex equis Solis:
dictus a pyr.quaſi ardens Oui.in.ii.metamorpho-
Interea uolucres pyrous ethous & æthon.
Solis equi:quartuſq; phlegron hinnitibus auras

Flammiferis implẽt : pedibuſq́ repagula pulſant.
Pyrrhus cum.y.græco:nomen eſt equi : de quo in
præcedenti dictione uidimus.
Pyrrodes cum.y.græco & duplicato.r. atq́ ſecũdo
aſpirato ſcribit̃:fuit elidenſis philoſophus:& teſte
Diocle philiſtarchi filius. Hũc Apollodorus prius
fuiſſe pictorẽ dixit. Audiuitq́ Anaxarcũ a quo ni/
hil de linare uiſus ẽ. cũ oĩa ſuſtinuiſſe illũ dicãt . i/
mo aiũt pyrrhonẽ quãdoq́ furorẽ adeo iſtigatũ fu
iſſe:ut ſũpto ueru cũ carnibus coquũ i forũ uſq́ p/
ſeq̃ret̃. Qui & i elide diſcipulorũ diſputatiõibus fa/
tigatũ:abiecto pallio alpheũ tranaſe:Eratq́ ſophi/
ſtis iſeſtiſſimus Et cũ prio ualde paup fuerit:a ſuis
ciuibus magno deĩde honore hitus : factus ẽ põti
fex:Vixitq́ ad ãnos ferme nonagita:& illũ puto de
quo Cice. i li. de finibus ſæpiſſime mẽinit:& Gel
lius i .xi. noctiũ atticarũ li. capitulũ ſpeciale cõfecit.
Pirus cum.i. latio ſcribitur fuit teſte Homero i. iiii.
Iliados lambraſi filius & thracum princeps qui ex
Enopatria ꝓfectus in adiutorium troianorum:a
Thoante rege ætorum in bello occiditur.
Piger cum.i. latino ſcribitur:ſed apud græcos cum
adiectiõe unius.i. i fine:& accẽtu ſupra.e. ſcribit̃:&
ꝓfert̃. Et ut ait Herodianus gũmi & pipi barbara
ſũt:at latini nři pip huius pipis declinauerũt Perſi/
us & pip & pnæ. idẽ rugoſũq́ piper:arbuſcula eſt.
quæ teſte pli. i. xii. naturalis hiſto. iuniperis noſtris
ẽ ſimilis. Semina a iunipo diſtãt paruulis ſiliquis.
quales in ipſis paſſim faſiolis uidemus. Hæ priuſq̃
dehiſcant decerptæ : toſtæq́ ſole. faciunt quod uo
catur piper. longũ. deinde paulatim dehieſcẽtes p
maturitatem oſtẽdunt candidum piper:quod de/
inde toſtũ ſolibus colore rugiſq́ mutatur. Et ad/
dit idem auctor:in fronte caucaſi ſolibus oppoſita
gigni tantum eam arborem aliqui tradidere.
Piſa cũ.i. latino & unico .ſ. ſcribitur. fuit teſte Pli. in
vi. natu. hiſto. arcadiæ oppidũ ꝑterfluente alpheo
amne:& habundantia leguminis piſi:ab hac igit̃
& Elide ciuitatibꝫ archadiæ teſte ſeruio uenerũt:
q piſas in italia cõdidere:quas ſic priſtina ciuitate
uocauerũt. Quod Vir. tunc tetigit cũ ait. Hos pare
re iubent alphæ ab origine piſæ Vrbs hetruſca ſo/
lo. Et iuſtinus in. xx. epitomatũ libro:habuerunt i
quit piſæ auctores græcos:& Solinus. Quis igno/
rat a pelope piſas dicit. Vnde & in plurali declinat̃
ad differẽtiam archadiæ piſæ:quæ ſingulariter ef/
fertur:ex qua piſæus cum. æ. diphthõgo i penultia
Oui. in tertio de ſine titulo.

Ah qua pene pelopis piſæo condidit axe.
Dum ſectat uultus hippodamia tuos.

Piſiſtratus cum.i. latio &.t. exili utrobiq́ ſcribitur:
fuit teſte Herodo. li. hiſtori. i. Hippocratis filius &
Atenarium tyrannus:ut late iuſtinus de illo in. ii.
ſuorum epitomatum. Nam hic doctria igenio &
eloquetia tanta fuit:quod athenienſes ſe ac liberta
tem ei ſponte ſummitterẽt:q̃q̃ Solon iuſtiſſimus
& grauiſſimus orator pro libertate aduerſum il/
lum ſtaret. Sed eloquentiæ piſiſtarati libertas cũ
Solone ſuccubuit tẽpore quo Seruius tullius re/
gnabat Romæ:ut ſcripſit Gellius li. xvii. noctiũ at
ticarum. Hic primus apud Athenas bibliothecã
inſtituit ut ſupra uidimus i dictione bibliotheca.

Piſtrix cum.i. latino utrobiq́ &.x. conſonante i fine
ſcribitur. Seruius tamẽ ſuper quartum æneidos i/
quit piſtrix cũ.x. piſce cum.ſ. pro naui a nobis ſcri/
bi cõſueuit. Virgilius immani corpore piſtrix. pli.
in. xxvi. naturalis hiſtoriæ lquit item : triones co
ruſq́ piſtrices:& idq́ ſæpius replicauit de piſcibus
loq̃ns At pro naui terminatur in.ſ. Virgilius in. v.
poſt hos æquo diſcrimine piſtris. & alibi in eodẽ li
bro. Velocem mneſtheus agit acremige piſtri:ubi
ẽ accuſatiuus deſcendens a recto deſinente i is: At
priſcianus in prio uelle uidetur apud græcos ſem/
per in.ſ. terminari. Nam cum de.ſ. conſonante p/
tractat dicit illam ſæpe a noſtris in.x. cõmutari:ut
aiax pro αιαξ priſtrix pro πριστις in quo nos ſeq/
tores dicit:q ορνιξ dicũt ꝓ ορνις. & ẽ piſtrix piſtris.
Pythacuſa cum.y. græco &.th. aſpirato: atq́.c. exili
ſcribitur inſula eſt in tuſco mari: ſinuq́ campano
ſita:in cuius quodam colle oppidum fuit nomine
pythacuſæ in plurali numero. Oui. in. xiiii. meta/
morphoſeos. Aeneæ nauigationẽ diſcribẽs ait: ina
rimẽ prochitẽq́ legit ſteriliq́ locatas Colle pytha/
cuſas. Hanc olim ſimiarum fœcundiſſimam fuiſ/
ſe nonnulli uolunt.
Pythagoras cũ.y. græco &.th. aſpirato ſcribit̃: fuit
teſte Apulegio i primo de magia natu ſamius pul
chritudis inſignis apptime pſalendi & muſicæ do
ctus. Et licet a pollycrate tyrãno ſai dilectus eẽt eo
tamẽ incipiente tenere dominiũ clam fugit ab iſu
la amiſſo Veſcarẽ patre:quẽ cõperio iter gẽmarios
artifices:laudẽ magis inſulpẽdis gẽmis quã opes q̃
ſiſſæ. At uero Iuſtinus in. xx. ſuorũ epitomatũ. De/
maratũ negotiatorẽ diuitẽ illius patrem uocauit.
Laertius Mneſcarcũ ẽ nullorũ ſculptorẽ dixit. Sũt
& q maramachũ illius patrẽ uocatũ dicant:auum
Hypaſũ:attauũ Eutiphronem : abauũ Cleõymũ.
Hũc expliunte profugiſſe dicũt : & ꝓnepotẽ Mar
macũ. Habitaſſe deinde ſami:unde ſamius ipſe py/
thagoras dictus fuit. Sed ante apud leſbũ ſub diſci
plina fuiſſe pherecidis ſyri aſſerunt . Quo mortuo
ſamnũ demigraſſe & Hermodamãti iã ſeni ſe ibi
dẽ i diſciplinã dediſſe Ac patriam deinde liquẽs cũ
iuuenis eſſet:& ſtudioſiſſimus ægyptũ diſciplina/
rũ cã perrexit:& tunc quoq́ a polycrate p epiſtolã
Amaſidi commendatum:portaſſeq́ tres calices ar
genteos:quos ſingulis ſacerdotibus dono dedit &
teſte Antiphone in libro de his qui in uirtute fue/
runt princeps omnem ægyptiorũ linguam ꝑdicit:
a quibus præteriti æui facta edoctus:tranſiuit in p
ſiam:& babylõiam . Vbi ſiderum motus curſuſq́
ſtellarum:& omnem cæli rationem ab aſtrologis
edoctus. regreſſus eſt inde cretam ac ſpartam: atq́
ab eorũ ſapientibus mores egregios Minois:ac Ly
curgi leges perdidicit ibiq́ una cum Epimenide in
idæum atrum deſcendit. Vbi ſecundum ea : quæ i
ægypto didicerat:a diis in arcano magne edoctus
eſt. inde ad olympicũ certamen aſcendens cũ mul/
tarũ diſciplinarum ibi de ſe maximã admirationẽ
exhibuiſſet interrogatus a Leõte philaſiorũ tyrãno:
uel ut alii dicũt ſcyõiorũ:quo nõie uocaret̃: cũ ſolũ
deũ ſapientẽ diceret . Reſpõdit ſe philoſophũ eſſe
hoc eſt ſapiẽtiæ amatorẽ cũ uſq́ ad id tpſ oẽs:q cir
ca rerũ occultarũ ſpeculationẽ uerſarent̃:ſapientes

hiti uocatiq; fuerũt. poſt quē ſermonē cũ ī pſiam
rediret:& a polycrate tã tyrãno illã cõprimi oſten/
diſſet clã inde diſcedēs crotonã in italiã pexit. ibiq;
leges italis dedit. atq; cũ diſcipulis clariſſimus ē ha
bitus: q ferme trecēti teſte Laertio rēpu. oēm ad/
miniſtrabant ut merito ariſtocratica: hoc eſt opti/
mo;ꝝ pricipatus diceref. idē primus oium teſte Ti
mæo dixit. Amico;ꝝ oia eē cõmunia: & amicitiã eē
equalitatē. Sic quæ ipſius diſcipuli oias mediũ im/
ponētes: facultates proprias cões efficiebãt: & coi/
baf ſocietas iſeparabilis. Ordo uero ac ratio Pytha
goræ: ac deinceps familiæ ſucceſſionis eius recipiē
di inſtituēdiq; diſcipulos huiuſmodi fuiſſe tradif
teſte Gellio i primo noctiũ atticaꝝ. Nã a pueritia
adoleſcētes. q ſeſe ad diſcēdum obtulerant. φυσιο
γνωμονει id uerbum ſignificat mores naturaſq;
hoium cõiectatione q̄dã de oris & uultus īgenio.
deq; totius corporis filo atq; hitu ſciſcitari. Eũ qui
exploratus ab eo idēeuſq; fuerat recipi i diſciplinã
ſtatī iubebat. & ips certũ tacere nõ oēs idē. Sed ali/
ud alius tps ꝓeſtimato capur ſolertiæ: is ãt q tace/
bat: q̄ dicebanf ab aliis audiebat. Neq; pcontari ſi
paꝝ itellexerat: neq; cõmētari q̄ audierat fas erat.
Sed nõ mius qſq̄ tacuit: q̄ bienniũ. Hi ꝓrſus appella
bãf itra tps tacēdi: audiēdiq; ακουστικοι. Aſt ubi
res didicerãt: reꝝ oium difficillias tacer audiētes:
atq; eē iã cœperãt ſileurio eruditi: cui erat nomen:
εχεμυθειν: tum uerba facere: & q̄q; audiſſent ſcri
bere: & quæ ipſi opinarenf poteſta; erat exprome
re. Hi dicebanf in eo tempore μαθημα: ſcilicet ab
his artibus: quas iam dicere ac meditari incæpta/
uerãt. Quoniã geometriã ignominicã muſicã cæ/
teraſq; itē diſciplinas altiores μαθηματα ueteres
græci appellabãt Ex ide his ſcientiæ ſtudiis ornati
ad perſpiciēda mũdi opera: & principia naturæ ꝓ
cedebãt. At tunc deniq; nominabantur φυσικοι.
Et hæc de illo Fauorinũ philoſophũ rettuliſſe di/
xit Gellius teſte anticlide: idē Pythagoras geome/
triam omnē perfecit: Vacuitq; maxie circa arith/
meticã: nec medicinã neglexit. Qui & teſte Ariſto
xeno muſico primus græcis pondera & mēſuras i
uexit. Primus Luciferum & heſperum idem eſſe
ſidus teſte Parmēide dixiti. Fuitq; adeo admiratio
ni omnibus. ut familiares eius dicerent. ipum eſſe
dei omnigēas uoces. Vnde ſi qs præſētia illius frui
meruiſſet: uidebatur ſibi præclarum quid ſeu fœ/
licitatem adeptum. Nã ut refert Ariſtippus cyre/
naicus dictus Pythagoras: quod nõ mius uera py/
thio loquæref: fuit uenuſtiſſimæ formæ adeo ut
illũ diſcipuli eē appollinē opinarenf. idē ferf octo/
geſio ætatis ſuæ ãno diē obiiſſe: de cuius morte ua
riæ fuerũt ſententiæ quas ſiquis cognoſcere cupit
legat Laertiũ q longo decurſu illas explicauit.

Pitana cũ. i. latino & . t. exili ſcribitur urbs fuit teſte
Herodoto lib. hiſto. primo in ætolia.

Pytheas cum. y. græco & . th. aſpirato ſcribitur: fuit
proprium uiri macedonis nomen.

Pythermus cũ. v. græco & . th. aſpirato ſcribif fuit te
ſte Herodo. li. i. hiſto. uiri phocalēſis nomē ꝓpriũ

Pythius prima cũ. y. græco ſequēs cũ. th. aſpirato &
i. latio ſcribif agnomē fuit apollinis a pythõe ſerpē
te quem occidit: deductũ & nonnunq̄ ēt a græcis
utrũq; cũ aſpiratione ipſius. p. ſcribif ac dicif phy/
thõ: & phytius: ut ſupra uidius. Et pythia ac phy/
thia feſta q̄ in ipſius apollinis honorē ob phythõe
interfectum primum introducta fuere de quibus
Ouidius in primo metamorpho.

Inſtituit ſacros celebri certamine ludos.
Phythia perdomiti ſerpentis nomine dictos. Phy/
thia autem Hora. in arte poetica protulit.
Multa tulit fecitq; puer ſudauit & alſit.
Abſtinuit uenere ac uino qui pytia cantat.

Pitiſma cũ. i. latio utrobiq;: & . t. exili ſcribif: & dicif
quaſi pidiſima. Nã noſtri dictiões græcas tráſcribē
tes. d. in. t. nonnunq̄ ob litteraꝝ uicinitatē cõuerte
rũt cũ ipſum. d. mediũ fit iter. t. exile & . th. aſpiratũ
ut in primo hoꝝ cõmentarioꝝ lib. mõſtrauimus
& deſcēdit pidiſma a πιδυω uerbo græco qđ ē ſal/
to & inde pitiſſima ſaltatio q̄dam in numerum fa
cta dicitur Iuue. in ſatyra. Atticus eximie.
Ille fruaf uocibus obſcœnis omniq; libidinis arte.
Qui lacedæmonio pitiſmate lubricat orbem.

Pitho cum. i. latio & . th. aſpirato ſcribitur: fuit teſte
Heſiodo in Theogonia Oceani & tethyos filia.

Pithodorus cũ. i. latio & . th. aſpiraro ſcribif: nomē ē
cõpoſitũ quaſi pithoos hoc eſt eius nymphe doiõ
donũ. & fuit teſte Plinio in. xxxvi. natu. hiſto. mar/
morius ſculptor eximius.

Pittacus cũ. i. latino & duplicato. t. atq;. c. exili ſcribi
tur: fuit mitylenus unus ex ſeptē græcie ſapiētibus
hercadio patre. quē thraca fuiſſe Duris eſt auctor.
Hic una cũ Alcæi fratribus Melãcrũ leſbi tyrãnũ ꝓ
fligauit. Et dum de agri achilitidis poſſeſſiõe iter
athenienſes & mitylenæos armis decernerent ipe/
rator ipſe cum phrinone athenienſium duce q &
pãcratiaſtes & olympionices fuerat ſingulari certa
mine pugnare iſtituit. Rete igif clypeo tegēs phri
nonem inuoluit: atq; illum interemit. Sicq; patriã
& agrum ſeruauit. Et cum iteꝝ athenēſes patriã
infeſtarent: ciues ſuæ ciuitatis imperium illi tradide
runt. Quod cum ille cõſeruata patria decem annis
tenuiſſet: & optimis iſtitutis: ac ordinibus cõſtitu
iſſet ſeipſum ſpõte a magiſtratu abdicauit. Eius ea
lex fuit i ebrios cũ peccarent duplici pœna afficien
dos eſſe. Fuit tēporibus Crœſi lydoꝝ regis ad quē
eius extat epiſtola: & cum pluſq̄ ſeptuagita ãnis ui
xiſſet. iii. ãno quinq̄geſimæ prie olympiadis obiit.

Pitheus cũ. i. latino: & duplicato. t atq; ſecundo aſpi
rato ſcribif: fuit teſte Homero in ſecundo iliados
Aethræ comitis & miniſtræ Helene pater.

Pyxis i. y. græco ſequens cum. x. cõſonãte & . i. latino
ſcribif: dicitur a nõnullis buxolum mutatione. y.
græci i. u. noſtꝝ. Nã πυξον buxũ dr. ſ. lignũ ex quo
buxola fiũt iuue. i. ii. ſaty. Et illis Turgida nõ pro
deſt cõdita i pyxide lyde. Oui. in primo de reme/
diis pyxidas iuenies & rerum mille colores.

Plaga cũ. g. cõſonante a nr̄is ſcribif a græcis uero cũ
k. q̄ in. c. cõuerti dubuerat: ſed ob litteraꝝ affinita
tē a nr̄is ipm. g. ē acceptũ ut ſimile uidimus in di/
ctione cygnus: & i dictiõe Aragne. diciturq; a nr̄is
regio euripides i εκαβηος την χερρονησιαν πλα
κασ πιερι hoc ē q cheroneſã regionē terminat.

Planeta cum. t. exili ſcribif: dici poteſt erraticus. Nã
deriuaf a πλανη qui eſt error Gellius in. xiiii. no/

ctium atticaꝝ Stellas iſtas inquit multi erraticas. Nigidus errores uocat.

Platææ cum.t.exili &.æ.diphthongo:etiá in penultima ſcribiť ciuitas ē boetiæ ut oſtédit Homerus i.i.iliados:de qua Statius in.vii.libro teb. inquit:
Nũciat excubiis uigiles arſiſſæ platæas. Eodē noie eſt iſula i mari lybico q̃ſi ex oppoſito ad cyrenē ut oſtēdit Hero.i.iiii.hi.li.unde & platæēſis dedociť.

Platanus cum.t.exili ſcribitur arbor eſt & nobis notiſſima a platos quod eſt latum deducta.

Plaſtice cũ.t.&.c.exilibus atq̃.i.latio ſcribiť dici pt a nobis fictoria uel figuraria. Ná πλαττω qđ ē fingo deduciť. Et ut dixit Plinius circa finē li.vii. natura.hiſto. Ars figulina a chorebo athenieſi cõpta fuit.ad id.l.xxxv.dixit Debutadē ſicyõiũ primũ ex īduſtria filiæ illá cõperiſſe de qua plurima loqtur Et i ſequētibus ſubdit. Turianũ attium a fregellis actiũ cui locaret Tarqnius priſcus iouis effigiē capitolio dedicádá fictilē fuiſſe eá. Et iõ nõ mirari ſolere fictilis i faſtigio tēpli eios quadrigas. Ab eodē factũ Herculē qui hodie materie eius nomē in urbe retiet. Hæc.n. tum deoꝝ erát effigies laudatiſſimæ. Nec poenitet nos eoꝝ q tales deos coluere: aurũ enim & argentũ ne in diis quidē conficiebať Durát ēt nũc pluribus in locis talia ſimulachra:faſtigia qdē tēploꝝ ēt i urbe crebra & munita mira cælatura & arte firmitateq̃ ſanctiore auro certe innocētiore iuxta q̃ locutus ē iu.i ſa.atticus eximie.
Argenti quod erat:ſolis fulgebat in armis.
Ponebant ergo tuſco farrara catino.
Nocte fere media mediãq̃ audita per urbem:
Officiũ uatis peragentibus: his monuit nos.
Temploꝝ quoq̃ maieſtas præſentior & uox.
Littore ab octauo gallis uenientibus & diis.
Hanc rebus latiis curam preſtare ſolebat.
Fictilis:& nullo uiolatus iuppiter auro. Et ut idē plinius pſequiť. Quæq̃ adhuc diximus uel aſſiduitate ſanũt figulinarũ opera & fictilibꝫ doliis ad uia excogitatis ad aquas thyberis ad balneas ad tecta coctibus laterculis. Atqui numa rex ſeptē colegia figuloꝝ inſtituit. Quin & defũcti ſeſe multi fictilibus cõdi maluerē. Hæc ipſe plinius. Et.M. Varro figulos uno in loco Romæ fuiſſe oſtēdere uidetur cũ dixit. Venerem myrtheá fuiſſe inter figulos & myrtheá deo appellari.q̃a locus ille prius myrthis eſſet feraciſſimus. Ex quibus colligere poſſumus montē illũ teſtaceũ:qui iuxta portá hoſtienſē conſpiciť:ex fractis tũc quoq̃ figuloꝝ uaſis fuiſſe cõfectũ. Et apud illũ artificies exercere figulariá:artē:nec ut uulgus nũc aſſerit:ex oblatiõe uaſoꝝ i q̃bus tribuiũ Romá portabať:quod uariũ erat. Et nõ ſolũ Romæ ſed diuerſis in locis pro romanoꝝ oportunitatibus ſoluebatur.

Plato cũ.t.exili ſcribiť:fuit philoſophus clariſſimus & oīum nominatiſſimus Ariſione patre:& matre perictonia:ſiue ut alii dicũt.petona. Athenis ſimili de natus quo apud delon Apollo ut rettulit Appolodoros. Mater a Solone certiſſimũ duxit genus. a quo plato ſextus in hũc modũ fuit ſolonis frater: critiá genuit critias Caleſtrũ. Caleſtrus Glauconē: Glaucon Carmidē & perictoniá. perictonia ex Ariſtõe platonē at Solõ & Critias ad Neleũ & Neptunũ gēus refetebát. Similiter ariſto.illius pater. Ad codrũ Meláthi filiũ refertur:qui a Neptũo ſimiliter ſáguinē thraere dicebat. Habuit fratres plato adimátē & glauconē:& ſororē petoná: de qua naſciť Speuſippus. Litteras didicit plato apud Dyoniſiũ grámaticũ. Exercitatus ē apđ ariſtonē palæſtritē a quo plato ꝑ egregio corporis habitu cognominatus ē.cũ teſte alexádro prius ariſtocles ex aui paterni noie diceret. Studuit pictuf. poemata edidit & tragœdias. Et cũ tragicũ certamē iiturus eēt ante dionyſiacũ theatrũ audito Socrate excuſſit poema dicēs Hic Vulcane plato tua īdiget ope. Vicēnis audiuit Socratē:illo mortuo audiuit crathylũ & hermogenē:annoꝝ.xxviii.teſte Hermodoro megará ſe ad Euclidē cõtulit hinc cyrenē ꝓfectus Theodorũ audiuit pythagoreos philolaũ & Eurytũ:poſtea in egyptum profectus ꝓphetas ſacerdoteſq̃ audiuit ubi comitem habuit Euripidē tragicũ. Regreſſus athēas in academia morabať. idē teſte ariſtoxeno ter militauit: prio i tanagrá ſecũdo i Corithũ:tertio i delũ ubi uictoriá habuit. Ter nauigauit in ſicilia. primo ut iſulá uideret tyráno exiſtēte Dionyſio Hermocratis filio. Vbi plato illi dixit. Nõ id pſtare tyrannũ:qđ ſibi ſoli eēt utile: niſi uirtute excelleret:cui Dionyſius reſpondit. Verba tua ociſoꝝ ſeniũ ſũt. Cui plato. Et toa tyránidē ſapiũt Diõyſius iratus uoluit Platonē occidere. Sed a dione & ariſtomene oratus ſe cõtinuit:illũ tamē polyci lacedæmõio q ad eũ legatus uenerat uendēdũ tradidit:polydes uero illũ ſecum ducens in æginá uendidit. Quo tempore Camander eum reum mortis dicebat:quod.ſ.capitale eſſet: ſiquis atheniēſis:eam inſulam adiſſet. Sed allegatũ ē eũ philoſophũ eſſe quare diſciplinæ gratia abſolutus eſt. Hũc anyceris cyrenaicus emit.xx.minis remiſitq̃ athenas ad amicos:& ſtatim pecũia anyceridi per amicos reſtituta eſt:alii dicunt miſſam a dione illá pecuniá eamq̃ uoluiſſe remiſſam polydē in calabrya ſuperatũ:& i ilice ſummerſum fuiſſe: fama ē Dæmone teſte Fauorino illi annunciáti ꝓpter platonē talia ppetui. Hæc ſciens. Dionyſius ſcripſit ad Platonē ne in ſe maladicta torqueret. Cui reſcripſit plato dicēs ſibi nõ tátũ ocii ſupereē ut Dionyſii meminiſſet. Secũdo iuit in ſiciliá & a iuniore Dionyſio petiit terrá & omnes qui iuxta rēpublicá ab eo conſtitutá uiuerēt:Nõ defuit ſuſpicio illũ Dioni & Theotæ perſuadere tētaſſe:ut iſulam tyráno liberareť. Quo tpe Archytas pyiagoreus miſſa ad Diõyſiũ epiſtola platonē purgauit Erēptũq̃ athenas remiſit. Tertio ſiciliá acceſſit. Dionē reconciliaturus Dionyſio. Quare non obtenta rediit in patriá Multi cõtra platõe uaria dixeř iter quos Amarulentus teſte gellio in.iii. noctiũ atticaꝝ librum malediotiſſimũ conſcripſit:qui filos inſcribitur.i eo libro platonē ipſum admodũ tenui pecunia familiarē fuiſſe.cõtumelioſe appellat:& quod impēſo precio.hoc eſt decē miliũ denariũ tris. Philolai pythagorici libros emiſſet. Ex eo qđ Timæũ nobilē illũ dialogũ cõtinuaſſet Ad id preciũ donaſſe amicũ eius Dionē ſyracuſianũ quidá ſcripſerunt: idemq̃ & Hermippũ ſcripſiſſe uidimus in dictiõe philolaus Ariſtippus etiá in libro antiquaꝝ delicia

rũ ait:platonem amore uenereo adoleſcẽtẽ quẽdã
aſterem noĩe.hoc eſt latine Stellã adamaſſe cũ quo
aſtrologiæ uacaſſe dicũt.Tum & mõ cõſimili dio
nem alii etiã phædrũ:in illoſq; eſſe epigrãmata ab
ipſo compoſita. Quoꝝ unũ de ſtella guarinus ue
ronẽſis nr̃a ætate uir iſignis hũc ĩ modũ trãſtu lit.
Ardentes ſtellas lucens mea ſtella tueris.
Cælũ utinã fierẽ te ut multo lumine cernã.Deide
ipſo Stella mortuo.aliud ĩ hũc modũ cõpoſuiſſe:
dicunt Stella prius ſuperis ſugebas lucifer at nũc
Heſperus ah fulges manibus occiduis. Quod &
alii in hũc modum traduxerunt.
Iam dudũ ſidus uiuentibus lucebas matutinum.
Nunc heſperus fulges uita functus mortuis.
Fert ẽt illũ in adoleſcẽtia amaſſe quẽdã alexim:ꝓ
quo lepediſſimos & uenuſtiſſime breuitatis uerſi
culos edidit eo tpe:quo tragœdiis faciẽdis ꝑlude
bat quos ab eruditiſſimo adoleſcente i latinũ uer⸗
ſos rettulit gellius ĩ.xix.noctium atticarum libro:
& Macrobius in ſaturnalium.
Qui quoniam iucundiſſimi ſunt.& memoratu
digni nos etiam ſubdimus.
Dum ſe multo ſauio meum puellum ſuauior.
Dulcemq; florem ſpiritus duco ex aperto.
Tramite anima ægra & ſaucia cucurri.
At labia mihi rictumq; in oris puium.
Et labra pueri mollia rimata.
Itineri tranſitus:ut tranſiliret nititur tum.
Si more qd pluſculæ fuiſſet in cætu oſculi.
Amoris igni percita tranſiſſet.& me.
Linquerer & mira proſus res moueret.
Vt ad me fierem mortuus.
Ad puerum intus uiuerem.
In dionem uero poſtq̃ uita ceſſit:talia græce ſcrip⸗
ſit:quæ illius tumulo ſyracuſis inſcripta feruntur.
Et latine utrunq; traducta hæc ſunt.
Lachrimas quidem hecubæ atq; iliadibus.
Mulieribus dudum geniti dedere.
At tibi dion poſt geſtas præclaras res.
Dæmones effuſas ſuſtulere ſpes iaces.
Ecce in patria ſpacioſa cariſſimus ciuibus:
O meum in te animum qui excitaſti dion.
Dicunt ẽt illũ amaſſe Agatonem mulierẽ ſpecioſã
plato & xenophon nõ fuere grato inter ſe animo
& cõtentionis ſtudio ſimilia ſcripſere:ut ĩ dictiõe
Xenophon uidebimus.Habuitq; plato diſcipulos
præcipuos Speuſippum athinienſem.Xenocratẽ
chalcedonium:Ariſtotelem ſtagyritem philippũ
opuntium.Eſtiæum terintium:Diona ſiracuſa⸗
num:& alios plures.Et cum his fœmĩas duas:La
ſcẽiam mãthineam:Axiotheam philiaſiam:quæ
teſte Dicæarcho uirili utebantur ueſte.
Plaxaura cum.x.conſonante ſequente.au.diphthõ
go ſcribitur:fuit teſte Heſiodo in theogonia una
ex nymphis filia Oceani & Tethyos.
Plectrũ cũ.c.&.t.exilibus ſcribiẽ dici põt latĩe pectẽ:
Pleiades cũ.i.latio ſcribiẽ:apd̃ græcos uero ẽ ei diph
thõgus quæ a noſtris quãdoq; diuidiẽ:ut in.ii.ho⸗
rũ cõmentarioꝝ libro oſtẽdimus.Et ut dicũt poe
tæ græci ſeptẽ fuerũt Atlantis filiæ:non ex Electra
cõiuge:ſed ex pleione nympha:dicẽte Ouid.in.v.
faſtorũ libro.His fata pleione cũ cælifero atlante,
Has ut ipſi poetæ græci ferũt cũ mater boetiã du⸗
cere uellet. Orion illis uim inferre tentauit.Sed fu
ga euaſerunt quas ille.xii.ãnos ẽ ꝓſecutus.At iup
piter pietate ĩ puellas cõmotus illas ĩ aſtra locauit:
quæ ĩ humero tauri cõſpiciunẽ:incipiuntq; oriri
tpe ueris uigeſima die martii.Vnde uergiliæ a lati
nis dicũẽ Lucẽtq; ĩ calẽdis iunii ũica hora:& ſucceſ
ſiue magis quouſq; mẽſẽ ſeptẽbris & octobris duo
deci plucẽt horis mẽſe uero februarii penitus ab⸗
ſcõdunẽ:& a matre pleiõe pleiades ſũt cognoĩatæ.
Pleiõe cũ.i.latio ſcribiẽ:& ut ĩ ſupiori dictiõe uidi⸗
mus:ſic in iſta.ei.græca diphthõgus diuidiẽ:nym
pha fuit ex q̃ atlas ſeptẽ ꝓgenuit filias:q̃ ab illa ple
iades ſũt cõgnomiatæ:ut ĩ ſupori dictione uidius.
Pleonaſmus cũ unico.n.ſcribiẽ dici põt a nobis cu⸗
mulatio ſiue adiectio.Vir.Sic ore locuta ẽ & li.ge⸗
or.ii.Hactenus aruoꝝ cultus:& ſidera cæli.Nõ.n.
niſi ore loquimur:Nec alibi q̃ in cælo ſunt ſidera.
Plemmyriũ ſecũda cũ.y.græco penultima cũ.i.lati⸗
no ſcribitur:fluuius eſt ſiciliæ ex oppoſito ad orty
giã iſulã.Hũc cũ Virg.ĩ.iii.æne.dixiſſet undoſũ:ex
poſuit Seruius illum uerbum ex uerbo exp̃ſſiſſe
cũ idẽ ſit plemmyꝝ:q; undoſũ:Nã a πλεω μυρο
qd̃ eſt exundo deducitur ob quod plemmyriũ cũ
duplicato.m.nonnulli ut puto melius ſcripſere:cũ
& apud græcos ipſum.m:reduplicat.
Pleurõ cũ.eu.diph.& unico.r.ſcribiẽ:dr̃ latĩe coſta:
& ob id nõnũq̃ latus.Vnde pleureſis.pleuris eodẽ
mõ ſcribiẽ dolor ẽ pectoris:ĩ quo coſtæ locantur.
Pluto cũ.t.exili ſcribiẽ:fuit teſte Heſio.ĩ theogonia
una ex nymphis Oceãi:& tethyos:filia hẽtq; accen
tũ ĩ ultia:quẽ ſi ĩ pria hẽt fratrẽ iouis deſignaret.
Pluto cũ.t.exili ſcribiẽ:hẽtq; accẽtũ ĩ pria:fuit Satur
ni ex ope uxoꝛ filius:fr̃ iouis:ſed eodẽ ptu cũ glau⸗
ca natus:ut ĩ dictiõe Chornus uidius is a noſtris dr̃
hic Dis & hic ditis:eo q; πλουτοσ græce apd̃ nr̃os
diuitias ĩdicat:ut oſtẽdimus ĩ dictione Deus.Huic
ſorte datũ ẽ imperiũ ĩfernorum.Vnde ait Statius:
Forte ſedens media regni infœlicis in arce.
Dux herebi:populos poſcebat crimina uitæ:
Nil hominũ miſerans:iratuſq; omnibus umbris.
Et reliq̃:q̃ proſequiẽ Seneca ẽt ĩ hercule furẽte ſimi
lia enarrans:eius aſpectũ terribilẽ explicat.Idẽ ꝓſer
pinã iouis & cereris filiã rapuit.Nã tũc quoq;:ut di
xit Ouid.ĩ.v.meta.Tenebroſa ſede tyrãnus Exierat.
curruq; atroꝝ uectus equoꝝ:Ambibat ſiculæ cau
tus fundamĩa terræ Fuitq; oli uulneratus ab Her⸗
cule pluto ĩ bello qd̃ hercules cõtra pilon patriã ne
ſtoris:& undeci neſtoris fratres interemit auxiliã⸗
te plutone neſtori.Vnde ait Sene.ĩ Hercule furẽte.
Hic:qui rex populis pluribus imperat:
Bello cum peteret neſtoream pylon:
Tecum conſeruit peſtiferas manus.
Telum tergemina cuſpide perferens.
Effugit tenui cuſpide ſaucius.
Et mortis dominus pertimuit mori.
Pneuma cũ.n.poſt.p.in eadẽ ſyllaba ſcribiẽ:& diciẽ
latĩe ſpiritus flatus:deſcẽditq; a πνεω qd̃ eſt ſpiro
flo.unde & græce pneumon q̃ latine pulmo diciẽ.
Podalirius cũ unico.l.&.i.latio ſcribiẽ fuit teſte Ho
me.ĩ.ii.iliados filius Aeſculapii & frater Machaõis
q̃ ob ſolertiã mediciæ una cũ frẽs ex creta ad tro⸗

ianũ bellũ cõuocatus fuit de quo Oui.I.li. de arte.

Quãtus apud danaos podalirius arte medendi:
Autumedon curru tantus amator ero.

Poderis cum unico.r.&.i.latino ſcribitur:dicitur lati ne talaris & a ποδων ideſt pedibus deſcendit.

Pœan cũ.œ.diphthongo ſcribitur fuit pater philo ctetis. Vnde & ipſe philoctetes pœantius dictus ẽ. Ouid.in.v.triſtium.

Pene decem totis aluit pœantius annis.
poſt ferum tumido uirus ab angue datũ.

Nec cũ æ.ſcribitur:ut nõnulli forte putauerunt credentes a παιω deduci:quod eſt ferio:cũ ipſe teſte Home. in.ii.iliados fuerit ſagitandi peritiſſimus ſed patronymicum eſt deductũ a patre qui ſemper:ut diximus ab illis ποιαν ſcribitur.

Pœãtius cũ.œ.diphthõgo &.t.exili atq.i.latino ſcribit: filius pœantis dicit hoc ẽ philoctetes ut i pcedente dictione uidius queãdmodũ Amithaonis filius dr:de quo ſatis in dictiõe Philoctetes uidius:

Pœna cum.œ.diphthongo ſcribit:& inde pœnitentia:ac pœnitet.

Poeta cũ.oe.diuiſis ſyllabis:&.t.exili ſcribit uocabulũ græcũ ẽ:q latie factor dr. Nã a ποιεω q ẽ facio deſcẽdit. Et cũ apud græcos pria ſit diphthõgus.oi. nos abiiciẽtes.i.retiemus.o.euphõiæ cã. Ne cõuerſa i.œ.diphthõgũ q apd nos ſonũ hẽt ſolus.e.& cũ ſimiliter ſecũda ſit.e.diſſonãtiã ſoni cõficer uidet.

Pogoma cum unico.m.ſcribitur:dici poteſt a nobis barbara. Nã genus eſt cometæ ſic quoq dicti a ſpecie barbæ dicente plinio in ſecundo naturalis hiſtoriæ.idem pogomas uocant. Cuius inferiore ex parte i ſpecie barbæ longæ ponitur iuba. Nam πωγον barba dicitur.

Polemo cũ unico.l.&.e.abſq diphthõgo ſcribit fuit athenĩẽſis philoſophus philoſtrati filius pago aenſi oriũdus. Hic adoleſcẽtes adeo ipudicus erat: ut pecunias circũferret: quo eẽt ad omnes iplẽdas uoluptates paratior.eas itidẽ in angiportis & uiis occulebat. Sed cũ ſemel ebrius & coronatus i ſcholã Xenocratis irrũperet ille prætermiſſa oratione: quã inceperat de pudicicia dicere cœpit. Vel ut alii ferũt tũc forte apud illũ de pudicicia ſermo erat. quẽ uiſo polemone ardẽnus pſecutus eſt. Quo ſecutũ dicũt:ut ipudẽs adoleſcẽs paulatim ſe colligeret:& ante egreſſum ſcholæ cõponere inciperet:ac de cætero ſtudio:& induſtria adeo ſe ipſũ ulceret: ut Xenocrati in regenda ſchola ſuccederet.

Polycletus cũ.y.græco &.c.atq.t.exilibꝰ ſcribit:fuit teſte plinio in.xxxiiii.naturalis hiſto. ſtatuarius ſua ætate maxius. Hageladiſq diſcipulus. Fuitq in eodẽ teſte Quintiliano li.xii. de inſtitutiõe oratoria diligẽtia ac decore ſupra cæteros. Cui quãq a pleriſq tribuit palma tamẽ ne nihil detrahat:deeſſe pondus putant. Nã ut humanæ formæ decorẽ addiderit ſupra uer:ita nõ expleuiſſe deorũ auctoritatẽ uidet. Qui ætatẽ quoq grauiorẽ dicit refugiſſe nihil auſus ultra leues genas. Et quæ polycleto defuerũt phidiæ:atq Alcameni dant. Nã & in ebore ut phidias operatus eſt dicẽte ẽt Iuuenale in ſatyra Stemata quit faciunt. phidiacum uiuebat ebur necnon polycleti.

Polycrates cũ.y.græco:&.c.ac.t.exilibus ſcribit:fuit ſamius tyrannus:de quo Cicero de finibus bonorũ & malorũ: Pliniuſq & diuerſi græci auctores meminerũt. Hic adeo ſibi fortunã obſequioſã habuit:qd oia deſiderata perſiciebat. Admoderandã igit fortunæ iuidiã ſumpto e manu ãnulo. quem præcioſiſſimũ poſſidebat in mare iæcit. Nõnulli uero caſu decidiſſe dicũt ſed inoplate illũ repẽteq recuperauit. Nã poſt dies paucos a piſcatoribus piſcis captus qui annulũ ſorbuerat tyrãno donatus eſt. in cuius uentre cõpertus annulus illi ueluti a Neptuno reſtitutus i radit. Qui ſane ãnulus teſte Plinio libro.xxxvii.naturalis hiſtoriæ Romã delatus dono auguſti in delubro concordiæ cũ aureis coronis ẽ appenſus. Sed de polycrate tandẽ accidit q cũ aduerſus Dariũ pſarũ regẽ exercitũ duceret ab orõte pfecto Darii acie fuſus & captus in ſũmo megalẽſis montis uertice ſuſpẽdi iuſſus eſt ac relictus auibus lacerãdus. ut qui ubiq fœliciſſime in terra uixerat:in aere miſerrime expiraret.

Polydamas cum.y.græco ſcribitur:nomen fuit uiri proprium troiani compoſitũ ex poly.i. multũ: & δαμαζω domito. Fuit troianus qui cum Antenore & Aenea urbẽ troianã græcis tradidiſſe dicitur. & a perſio polydamas pro tragœdia de polydamante accipitur.

Polydectes cũ.y.græco &.ct.exilibus ſcribitur: fuit Magnetis filius:& rex inſulæ ſeriphi Hic pſeũ iouis & Danaes filiũ educauit. Cuius tandẽ ingeniũ ueritus:audaciãq & fœlicitatẽ: ſub ũbra æternæ gloriæ illũ ad ſuperandã Gorgonẽ Meduſã cõpulit q deuicta redeunti perſeo cũ ſemp detraheret conuerſus ẽ ab illo in ſilicẽ monſtrato capite Meduſæo ut oſtendit Ouidius in.v.metamorpho.

Polydorus cum.y.græco ſcribit: Iterpretatiq ualet multum doni. Et fuit filius priami & hecubæ. De quo Euripides pulcherrimã tragœdiã ſcripſit:& ab illo Virgi.i tertio æneí.& Ouidi.in.xiii.metamorpho.plura tranſtulere:de quo in dictione polymneſtor aliquid uidebimus.

Polydora eodẽ mõ ſcribit:fuit teſte Heſiodo i theogonia una ex nymphis filia Oceani & Tethyos.

Polygnotus cũ.y.græco &.t.exili ſcribit:fuit teſte Quintiliano in.xii.de inſtitutione oratoria pictor antiqſſimus de quo uidimus I dictiõe aglaophon. fuitq athenienſis. Et ut dixit Theophraſtus. teſte plinio in.vii. natura.hiſto.primus picturã cõperit. Quod nõ fuiſſe uerũ idẽ plinius i.xxxv.oſtendere ut nã ut ait prius mulieres lucida ueſte pixit. Capita earũ mitris uerſicoloribus opuit plurimũq picturæ primus cõtulit Siquidẽ inſtituit os adaperire dẽtes oſtẽdere.uultũ ab antiquo rigore uariare.

Polygonius ſecũda cũ.y.græco penultima cum.i.latino ſcribitur:dici poteſt anguloſus.

Polymneſtor cũ.y.græco:&.m.ante.n.in eadem ſyllaba ſcribitur:fuit rex tracũ tpe belli troiani & regis priami amicus. Ad quẽ priamus iã dubitãs de ſtatu troiæ filiũ polidorũ cũ magno auri pondere cõſeruãdũ nutriẽdũq miſit:ut ſi cõtigeret Troiã capi:ipſe genus & urbẽ inſtaurare poſſet. Sed deſtructa Troia auri cupiditate pollidorũ iterẽit. Quod cum cognouiſſet Hecuba: finxit ſe illi aliud auri pondus uelle ſecreto indicare:ut ipſe illud pro filio

acciperet. Quæ auarus rex uera eē credēs & inconſpectu Hecubæ ueniens ab illa unguibus occæcatus fuit ut eloquētiſſime pertractauit Euripides i εκαβη: & Ouidius multa tetigit i.xiii.matamor.

Polymitus ſecunda cum.y.græco ſequens cum.i.latino: & ultima cum.t.exili ſcribiſ nomen eſt adiectiuum. Et id dicitur quod uariis filis eſt diuerſorum colorum eſt contextum. Nam μιτοσ filum dicit ſeu licium. Vnde ueſtis illa diciſ polymita: q̄ uariis in colore filis eſt contexta.

Polymnia ſecunda cum.y.græco penultima cū.i.latio ſcribiſ una ē ex muſis quaſi polyhymnia. hoc eſt plurimū cantās uel laudās hymnos enim laus ē cū cantico. Velut alii dicūt multæ memoriæ ita ut poli componaſ cum μνημη quæ ē memoria. Oui.i.v.fa. Diſſēſere deæ quarū polyhymnia cœpit. Pria ſilēt aliæ dactaq; mēte notār & Horatius in primo carminū Si neq; tibias euterpe cohibet nec polyhymnia. leſboū refugit tendere barbitō.

Polyō cū.y.græco ſequēte.i.latio diuiſis ſyllabis ſcribiſ: & ē nomē cōpoſitū ex poli.qd ē plurimū: & ιον uiola: q̄ſi pluria ſit uiola. Na herba ē teſte pli.i.xx. naturalis hiſto. inclita Muſei: & Heſiodi laudibus. Cuius folia: ut illi poetæ tradūt: mane cādida meridie purpurea: ſole occidente cærulea aſpiciuntur Et radice protinus nunquam palmo altiora.

Polymeus cū.y.græco & .e.abſq; dip.ſcribiſ: fuit teſte Hōe.i odyſſæa: filius Neptūi ex Thoſa filia phorci. Et nomē ē cōpoſitū ex poly qd multū denotat & φημης famæ: q̄ſi fuerit ualde famoſus: Nā dum Vlyxes uagus poſt excidiū Troiæ forte ſiciliā. Hōe. referēte puēiſſet cū.xii.ſociis pſcrutaq; loca prexit: tres optimi uini cados ſecū portātes: ubi uilloſū cōſpexerūt hoiem ſtaturæ gigāteæ unicū i frōte oculū habētē ipo dicēte apd Oui.li.xiiii.meta. Vnū ē i media lumē mihi fronte: ſed iſtar igentis clypei q greges mūgebat: & ſolus ab antro lapidē tollebat: quē.xx.boū paria mouere neqſſēt ad quē igreſſus Vlyxes ſciſcitabaſ de ritu gētiū: & auxilia ob gr̄am iouis reuerēter poſtulabat: ille ſupbe reſpōdēs dixit ſe nō tiere ioue & duos ex Vlyxis ſociis apprehēdēs ritu beluæ deuorauit: ac cæteros detinēs ſeq̄nti māe totidē abſūpſit: idēq; ueniēte ſero cōfecit qd Vlyxes pſpiciēs & de ſe ac reliqs iā timens: cadū optii uini: qd ſecū portauerat: illi optulit miſericordiā poſtulās pmiſſit: Cyclops ſe illi miſereri ſi uinū iteq; ppiaret: & ſic tertio cū potaſſet effectus ebrius i medio clauſi ātri ſe pſtrauit dormiēs quē ulyxes cū ſotiis acuto ſtipite occæcauit. Tādē cum gregibus apire cegereſ pecudes oēs exeūtes palpabat: ulyxes uero cū ſotiis aſſūptis pecudū pellibus eius māus effugit. Et quēadmodū id illi pdictū fuit a Telemo i ſua dictiōe uidebimus. Amauit hic galateā: ut late & pulcherrime narrauit Oui.i pſato xiii.meta.li. ſed ut ſcribit. Ser.ſup.iiii.æneī.multi i qt polyphemū dīt unū hūiſſe oculū: alii duos alii tres. Sed totū fabuloſū eſt. Nā fuit uir prudētiſſimus ob qd oculū in capite iuxta cerebrū hūiſſe diciſ: qa prudentia plurimum uigebat. Veq; Vlyxes eum prudentia ſuperauit: & ob hoc cæcaſſe fingitur.

polypoetes ſecūda cū.y.græco.ſeqns cū.œ.diph: hōgo: ultia cū.t.exili ſcribiſ: habetq; accētū i penultia fuit teſte Hōe.l.xii.ilia.filius pirithoi & Hippodāiæ

Polytes cum.y.græco & .t.exili ſcribitur: fuit regis priami filius ex hecuba uxore: cuius mortem in ſecundo æneidos Virgilius enarrauit.

polyptoton cū.y.græco: & abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiſ.i.qd multiplicē hēt caſū poly.n.multiplex ē & πτωσισ caſus. Accipi tamē cōſueuit p figura: qua diuerſis caſibus ſententia uariaſ: ut Littora littoribus cōtraria fluctibus undas perſius. Ex nihilo nihil in nihilum nil poſſe reuerti.

Polypus cū.y.græco ſcribiſ gēus ē piſcis multos pedes habēs. Nā componiſ ex poly: quod multitudinē idicat: & πουσ pes. Quare bene Oui.in quarto meta.iquit. Vtq; ſub æquoribus deprehēſū polypus huſtē cōtinet: atq; oi dimiſſis parte flagellis.

Polyſynthetō cū.y.græco i ſecūda & tertia penultia cū.t.aſpirato: ultia cū.t.exili ſcribaſ dici pōt multipliciter cōiūctū. Nā cōponiſ ex poly: q; multiplicitatē idicat: & συνθετον cōpoſitionē. Accipiturq; p figura q̄ locutio multis cōcatēaſ coniunctiōibus. Vir.li geor.iii. Tectumq; laremq; armaq; Amyclæumq; canem creſſamq; pharetram.

Politia cū.i.latino utrobiq;. & .t.exili ſcribiſ. Nec cōponiſ a poly: q; eſt multū. ideoq; nō ſcribiſ cum.y. græco. Sed deriuaſ a polis cū.i.latio: q̄ ē ciuitas. Vnde latine ciuilitas: ſeu reſpublica interpretatur: & inde deductum puto uerbū polio: qui & polites.

Polyxena cū.y.græco ſeqnte.x.cōſonāte ſcribiſ: fuit priami regis filia ex Hecuba cōiuge: q̄ demū poſt captā Troiā iugulata fuit ſupra tumulū Achillis. Et numē ē cōpoſitū ex poly: q; ē plurimum: & ξενη admirāda q̄ſi plurimum fuerit āmirāda: ob elegātiā ſcilicet formæ: & moq; præſtantiā. Habetq; apud poetas nr̄os accētū i ātepenultima & nō i penultia. ut multi inepte pferre cōſueuerūt Iuue.in ſa. Oib; i terris. Caſſādra icipit ſciſſaq; polyxēa palla. & Oui. Placet achilleos mactata polyxēa māes.

Polyxenos eodē mō ſcribiſ: & eundē accētum detinet: hunc Hōe.in.ii.iliados cōnumerauit iter duces græcos: q ad Troiā uenere: & filium fuiſſe dicit pſtrenui Augei. ac diuina pulchritudine pditum.

Poltyos cum.t.exili & .y.græco ſcribiſ: fuit teſte plutarcho rex trachum: & in troico bello.

Pollux cū dup.l.ſcrib. a latinis q eiꝰ pmā apd græcos nāliter breuē pducūt. At uero a græcis cū unico.l. ſcrib. Et cū apd illos lōgo noie dicaſ πολλευκησ apud nos breuiore dr̄ pollux: nā teſte pri.i.viii. Latini gaudētes breuitate plærumq; in dictionibus græcis faciūt cōciſiōes ut qd illi διδω: nos do. qd illi βουλομαι nos uolo dicius. itē qd illi εμε nos me qd illi βουσ. nos bos. πουσ: nos pes. idēq; in noibus litteraq;: ut i.i.hoq; cōmēta.li. uidimus. Et fuit pollux filius Tyndari ex Læda: & frater Caſtoris: de quo in dictione Caſtor ſatis uidimus.

Pompa græcū uocabulū ē qd ad ſacras res auctores nr̄i nunq̄ referūt: ut ſacrificioq; pōpa: ſed ut plurimū ad res alias. Ci. i piſonē diſſerēs de triūpho. Quid tādē igt hēt iſte currus: qd legati i eqs & tribui. Quid clamor militū: qd tota illa pōpa: inania ſūt iſta mihi crede: delectamēta pene pueroq; captaſ plauſus: uehi p urbē: cōſpici uelle: Lu. ſimiliter de triūphātib;. Quā ſerie; reg; lōga pcedere pō

pa. Quis potuit belli facies. Hæ aūt facies ſimula
chraq; uictoriaꝝ: q̄ i triūpho geſtanť: fercula di/
cunť Ci. de of. ne pōpaꝝ ferculis ſimiles eē uidea
mur. neq; uero i lætis mō pōpa dr̄ ueꝝ & i triſtibꝫ
Qui. Quid ſibi uelit ille fūebriū lōgus ordo pō/
paꝝ. Li. Cōſulares uero faſces & ꝑtextā curruľē ni
hil aliud q̄ pompā funeris putāi claris iſignibus ue
lut inſulis uellatos ad mortē deſtinari.

Pōtus cū. t. exili ſcribiť: Et dr̄ id mare qd̄ a palude
mæotidos uſq; i tenedū ꝓtēdiť. Sed iā mare illud
anguſtū: qd̄ a tenedo icipit poſt caſū Helles: illud
helleſpōtū uocitatū fuit. Qui & qd̄ ab ea ſtrictura
icipit hoc ē ab helleſpōto & uſq; i boſphorūt hra/
ciū ꝓtendiť. ꝓpōtis uocať: & a boſphoro thracio
uſq; i paludē mæotidem potus dr̄. Atq; alio noie
mare euxinū: ut i ea dictiōe uidius iuxta quē locū
locus ē tomos clarus Naſōis exilio ut i ſua dictiōe
mōſtrauius: & a pōtus pō. pon. pōtiinū deduciť.

Pontia palus cū. t. exili & . i. latio ſcribiť. Eſt teſte Vi
bio uolſcorū palus iuxta forū appii haud lōge a ta
racia. diſtatq; ab urbe uigiti milibꝫ paſſuū. De qua
Lu. i. iii. Et q̄ pōtinas uia diuidit uda paludes. Nec
lōge ēt circeis fuiſſe dixit Pli. i. iii. na. hi. quē fuiſſe
olī locum. xiiii. urbium ex auctoritate. Mutiāter
cōſulis ꝓdidit: Hāc latrūculoꝝ olī fuiſſe ſedē oſtē/
dit Iu. i. iii. ſaty. cū ait: iterdū & ferro ſubitus graſſa
tor agit rē. Armato quotiēs tuto cuſtode teneť.
Et pontina palus & gallinaria pinus.

Popiſma cū. i. latio ſcribiť: ſōus ē cūni ex cōfricatiōe
mētulæ. Vū & cūnus ipſe popta apd̄ nōnullos anti
quos dicebať: Mar. i. vii. Quis ridere pōt fatui po/
piſmata cūni. Cū ſonat hic cui nō mētula mēſq; ca
pit. Vnde & popiſma ꝓ coitu nōnunq̄ accipiť: ut
Iu. i. ſaty. Credo pudiciciā Frōtēq; manūq; ꝑbebit
uati crebrū popiſma rogāti. i. coitū. i quo popiſma
ex crebritate agitationis innaſcitur.

Porphyris ſecūda cū y. græco: ultīa cū. i. latio ſcribiť
iſula ē teſte Pli. li. iiii. na. hi. i lacōico mari ſita a ma
leæ ꝓmōtorio quinq; milibꝫ paſſuū diſtās ancipi
ti mari pp anguſtias. Eadē poſtea dcā fuit cythera
tātū plurali nūero ob mēorabile tēplū. ueneri ſacrū
quod i illa cōſtructū fuit ut in ea dictiōe uidimus.

porphyrites eodē mō uti ſupior. atq; cū. t. exili ſcri/
biť: dr̄ affirmāte Pli. i. xxxvii. na. hi. marmor ru/
beū cādidis iteruenietibꝫ pūctis: q i ægypto maxie
cōperitur. Et nomē a ſimilitudine porphyre: hoc
eſt purpuræ accepiſſe creditur.

Porthmeus cū. th. aſpirato. & eu diphthōgo iu fine
ſcribiť: Nā ſic quoq; litteris græcis πορθμευσ: dr̄
latīe uero portior uocať: Vir. i. iiii. ge. Nec portitor
orci. Amplius obiectā patiť: trāſire paludē. Sed eo
græco uocabulo uſus ē Iu. i. iii. ſa. cū ait: iā ſedet i ri
pa tetrūq; nouiſſimus horret porthmea. & is dr̄ q
traducit hoīes ac uehit nauigio uel ad nauī de lit/
tore uel de naui ad litus uel ad ulteriora fluminis.
lapus: ſtagniue ſeu ripas: ſeu littus. Et licet ſic quo/
que frequentius dicatur poteſt etiam accipi ꝓ eo:
q portoriū cōduxit. i. q fructus pecuniarios ex por
tu cōduxit: & a uenietibꝫ illos exigit. Et dr̄ porto/
riū uectigal portus uel fluminū: uel lacum uel ſta
gnorū. Sāe ꝑter portoriū & amatoriū ut plurimū
neutra deſinētia i oriū locū ſignificāt. ubi aliqd fit:
ut deābulatoriū locus ubi deābulať Dormitoriū
ubi dormiť: Repoſitoriū ubi quid reponiť. Tēto/
riū ubi tēdimus uela: aut ſiqd iſtar ueloꝝ hēt. Vel
ipſa potius uela. ſiue uelamēta cōtra iniuriā cæli.
Auditoriū locus ubi audius ꝑceptorē aut oratio/
nē i nō uera cā: aut opus nouū recitātē aut ſi qd ſi/
mile ē uel ipſa turba: aut ipſe cœtus auditorū Te/
ctorium uero illinimentum eſt: q̄ſi pauimentum
parietis atq; incruſtatio.

Porſena cū unico. n. a græcis ſcribiť: & penultimā
corripit. Quod apd̄ nr̄os Mar. cōſeruauit cū ait in
epigrāmatibꝫ. Hāc ſpectare manū porſēa nō potu
it. at i Virg. circa finē li. viii. ꝓductā cōperi atq; ob
id cū duplicato. n. neceſſario ſcriptā ait. n. Necnon
Targniū electū porſena iubebat accipe. Vbi ait Ser
uius unū. n. addiť metricā. Vnde & penultiæ da/
tus accentus eſt q in prima eſſe debet.

Potnia cū unico. t. exili ante. n. & . i. latino i penultia
ſcribiť. Erat arcadiæ ciuitas ex q̄ Glaucus fuit q cū
ueneris ſacra ſperneret potniades malis mēbra aſ/
ſumpſere q̄drigæ. i. eq̄ qs dicūt glaucū ipſū a uene/
re cōtinuiſſe. ut uelocius curreret ſed i furiā uerſæ
eū currū aſcēdere uellet laceraſſe dicūt. Et deduciť
potnia a ποτνιοσ q eſt uenerabilis.

practicus cū. c. & . t. exilibus & . t. latio ſcribiť: fuit te
ſte Hōe. ciuitas i pōto: q̄ Troianis auxilia miſit.

Prænestæ pria cū. æ. diph. poſt. r. altæ ſine diphthō/
go uel aſpiratiōe ſcribūť. Oppidum ē italiæ ſup ar
retio mōte poſitum urbi ꝓpiquæ decē & octo mi
lium paſſuū cōdiť & noiať ut placuit Solio a ꝑne/
ſte Latini regis filio: & Vlyxis nepote ut uero uolu
it Vir. a cæculo filio Vulcāi. quē iuxta ignē ſorores
digitoꝝ fortuitu cōperunt. illo dicēte in. vii. æneī.
Nec ꝑneſtiæ fundator defuit urbis.
Vulcano genitum pecora inter agreſtia regem.
Inuentumq; focis ois quē credidit ætas.
Cæculus. Nā ut ait Ser. Erāt eo i loco pontifices &
dii idigites ſicut ēt Romæ. Qui nēt & duo frēs q
digitii appellabāť: hoꝝ ſoror dum ad focū ſederet
diſſiliēs ſcitilla eius uteꝝ ꝑcuſſit: uñ dcā ē cōcepiſſe
poſtea enixa pueꝝ iuxta tēplū iouis abiecit quem
uirgies aqꝝ euntes iuxta ignē inuētū ſuſtulerunt.
qa a fōte haud lōge erat. uñ Vulcāi dictus ē filius: &
cæculus cognomiatus qa oculis mioribꝫ fuit. Hic
poſtea collecta multitudie poſtq̄ diu latrociatus ꝑ
neſtinā ciuitatē i mōtibꝫ cōdidit. & cū ad ludos po
pulos uicios iuitaſſet cœpit eos ortari: ut ſecū hita
rēt. & ꝓ gloria iactare ſe filiū uulcāi. Quod cū illi
nō crederēt iuocato uulcāo ut eū filiū iuū cōpro/
baret. itaq; corā ois multitudis cœtu flāma ē circū
datus. Quo fcō cōmoti oēs ſimul hitauerūt & uul
cāi filiū crediderūt. Ob qd̄ dixit Vir. ois quē credi/
dit ætas ſed q̄re dictū fuerit ꝑneſte nō pōit uñ dixe
rūt nōnulli a multitudie arboꝝ eius nois q̄ eo i lo
co frequēter naſcunť cōgnominatū fuitq; ſitum i
loco ꝑeminēti: dicēte Virg. Quiq; altū ꝑneſte uiri
Ob quod & frigidum. dicēte Iuuenale in. iii. ſaty.
Quis timet aut tumui gelida ꝑneſte ruinam. Nā
declinatur teſte Seruio hoc ꝑneſte & hæc ꝑneſtis. &
ob id dixit gelida. Vir. ēt. Cū primā aciē ꝑneſte ſub
ipſa. idē & Priſcianus in. vii. confirmauit.

Pragmaticus cū. & . c. t. exilibus ſcribiť: dr̄ a nr̄is ne/

gociator ſeu forẽſis. Nã a πραγματευομαι.eſt negotior deriuaẽ.Iuue.i.ſaty. Et ſpes & ratio.inde cadũt partes in fœdere pragmaticorũ ideſt forenſiũ: qui negotia clientũ conducunt.

Praxiteles cũ.x.cõſonãte ſeq̃nte.i.latio:&.t.exili: atque unico.l.ſcribiẽ: fuit iter marmoris ſtatuarios gloria ſũmus. Sculpſitq; iter cætera Venerẽ cnidi: q̃ nõ ſolũ ibi teſte Pli.i.xxxvi.na.hi.ſed i toto orbe terrag̃ p̃cipua fuit. Quã ut uiderẽt multi nauigauerũt cnidũ. Nã duas ſecerat q̃s ſimul uẽdere optabat. Alterã uelata ſpecie:q̃ qdã p̃tulerũt optie ſeuerũ id atq; pudicũ arbitrãtes cõditio erat cũ eodẽ p̃cio. Reliquã cnidii emerũt imẽſa differẽtia famæ. uoluit ẽt poſtea a cnidiis mercari rex Nicomedes totũ æs ciuitatis alienũ: qđ erat ingẽs diſſolutũ repromittẽs oĩa cnidii pep̃ti maluere. Nec immerito illo.n.ſigno praxiteles nobilitauerat cnidũ ædicula eius tota aperiẽ.ut conſpici poſſit undiq; effigies deæ fauẽte ipſa :ut credimus facta. Nec minor ex q̃cunq; parte ammirata: eſt ferũt amore captũ quẽdã cũ delituiſſet noctu ſimulachro cohæſiſſe:eiuſq; cupiditatis eẽ idicẽ maculã.hæc Pli.iuxta q̃ dixit noſter Carolus arretinus.

Praxitelesq; cnidi rurſus te marmore ſignet.
Pulchra Venus:quo ſit nobis ipſa cnidos:
Oĩa mercurio cedere uiſa meo.

Quæ aũt illius ſigna Romã portata fuerunt: ponit Plinius i p̃fato libro: quod qui uolerit cognoſcere:ibidem legere poterit.

Praxaſpes cũ.x.rõſonãte poſt.a.uocalẽ: & ante.a.alterã ſcribiẽ : fuit nobilis pſa:q teſte Herodo.li.hi.iii.Smerdim cãbyſæ fratrẽ iuſſu ipſius cãbiſſæ pſarũ regis occidit:Deide poſt cũ mortẽ. Cãbiſæ ad pſas rediſſet iterrogatus ẽ a magis illis q regnũ occupauerant:queadmodũ in dictione ſmerdis oſtẽdimus ut publicæ p̃dicaret. Smerdi Cãbyſæ fratrẽ uiuere. & eũ eẽ quẽ magus regẽ declarauerat nec ab eo interfectũ fuiſſe. Quod ſi faceret : factug̃ eũ maximũ iterperſas. Et eo beneficio regẽ ſibi i ppetuũ deuictog̃:Qui cũ factug̃ ſe oĩa : q̃ illi uellent. abũde pollicitus eẽt. Suadẽtibus illis turri aſcẽdit Ex q̃ pſis q̃ magi rogauerant denuntiaturus uidebaẽ. Cæterg̃ nihil eorũ p̃dicauit. Sed potius magog̃ fraudẽ aperuit. Nec eum Smerdi q regnaret eẽ Cãbyſſæ fratrẽ. Quimo iãdiu ab eo cogẽte Cãbyſſæ fuiſſe iterfectum. Sed alium ſmerdi magũ a frẽ dolo ſuppoſitũ:ppea orare pſas oẽs. ut memores beneficiog̃ Cyri & aliog̃ regum nequaq̃ ſinerẽt Magum hoĩem externum ac aduẽticium pſis iperitare. his dictis ex turi p̃cipitẽ ſe deiecit:atq; ita diem obiit : ut hæc omnia ex Herodoto in latinum interpretati ſumus.

Preſbyter cũ.y.græco &.t.exili ſcri.dr̃ latiẽ ſenior.

Priamus cũ.i.latio ſcribiẽ : fuit Laomedõtis troianorũ regis filius. Et nomẽ ip̃m aſſerũt græci a uerbo πρίασθαι : qđ ẽ redimo cõtraxiſſe. Nã puer ab Hercule captus cũ Heſiõa ſorore ip̃e ſolus pecũia redimi potuit: Et ab ioue originẽ traxiſſe dicũt qa Dardãus iouis fuit filius ex Electra Cuius filius fuit Erichthõius. Hic filiũ habuit Troẽ:q regionẽ q̃ a Dardano Dardania dicebaẽ Troiã a ſe dixit. Huius filii fuerũt aſſaracus & ilus:qui urbẽ ipſam ilion a ſe uocauit. Hic filiũ habuit Laomedontẽ qui pater fuit priami at priamus ipſe patre ab Hercule interfecto & auro redemptus ilion reformauit & exornauit. Habuitq; teſte Cicerõe in primo de q̃ſtiõibus tuſculanis filios q̃nq̃gita :quorũ decẽ & ſeptẽ iuſta uxore ſũt nati. at uero ex altero latere aſſaracus capi gẽuit. ex quo anchiſes:& ex illo æneas. Quã ſane genealogiã. Ouid.in.iiii.faſtorũ libro pulcherrime expreſſit cum ait.

Dardanũ electra quis neſcit atlantide natum.
Scilicet electre concubuiſſe iouem.
Huius erichthonius:tros eſt generatus ab illo.
Aſſaracũ creat hic aſſaracuſq; capim.
Proximus anchiſes cũ quo cõmune parentis.
Non dedignata eſt nomen habere uenus.
Hinc ſatus æneas.

Priapus cũ.i.latio ſcribiẽ:& hẽt accẽtũ i penultia:fuit uir ex lãpſaco urbe helleſpõti : a q̃ teſte Ser. ſup ii.geor.pp uirilis mẽbri magnitudinẽ pulſus ẽ: qa ſæpius cũ illo delectabanẽ:fœminæ. Hũc græci dixerũt ob fœcũditatẽ hortorũ numẽ.iõ dicebat ille apud Vir.i.bucolico. Cuſtos eſt pauperis horti. Et in.iii.ge.ait Vir. Et cuſtos furũ atq; auiũ cũ falce ſaligna Helleſpõtiaci ſeruet tutella priapi. Huic erat aſellus uictia: qa ut ait Oui.in.i.faſt.cũ dii oẽs ad feſtum matris deũ conueniſſent.& epulis ſatiati eẽnt noctẽ ludis dicebant. Lotidã uero nymphã Somnus arripuit. Cuius pudicitiæ priapus ip̃e inſidiabaẽ : ſed rudente aſſello quo ſilenus uehebaẽ : excitata ẽ: & priapus deſiderio fruſtratus. i cuius uindictã lampſaceni aſellum illi litare ſtatuerunt.

Prymno cũ.y.græco &.m.ante.n. ſcribiẽ : fuit teſte Heſiodo nympha oceani & thethyos filia.

Problema cũ unico.m.ſcribiẽ:Eſt propoſitio interrogationem detinens anexam cũ διοτι. ideſt quare ut eſt apud Ariſtotelem.

Probatica cũ.c.&.t.exilibꝰ atq;.i.latio ſcribiẽ.dici p̃t ouilis. Nã a προβατον:qđ ẽ ouis προβατικη deſcẽdit. uñ & piſcia:i q̃ oues laudabãt ꝓbatica dcã ẽ

proceleumaticus abſq; aliqua aſpiratione: & cũ unico.l.atq;.i.latino ſcribiẽ : pes eſt conſtans ex quattuor breuibus:ut Tytire paſcentes a flumine reice capellas. Nã in.v.pede proceleumaticum poſuit ꝓ dactylo. Et dr̃ q̃ſi primitus iuſſus.eo qđ i ſacris Mineruæ prius eius pedis uerſus ꝓnũciari iubebanẽ προ.n.ante deſignat.& κελευω iubeo.

Procyon cũ.c.exili:&.y.græco ſcribiẽ:ſtella ẽ:q̃ ante canẽ:q ſirius dr̃ exoriri cõſpiciẽ.nã ex ꝓ qđ eſt ante & κυων cãis compoſitũ uocabulũ ẽ. Vnde Cic.i.ii. de na.deog̃ referẽs uerſus arateos inq̃t:anticanẽ ꝓcyon graio q noie ferẽ.& Hora.i li.carmin. iii.ait.

Iam clarus occultum andromede dæ pater.
Oſtendit ignem.iam procyon furit.
Et ſtella ueſani leonis.
Sole dies referente ſiccos.

Proconeſſus cũ.c.exili:& duplicato.s.ſcribiẽ.ciuitas fuit in minori aſia.

Prochyta cũ.ch.aſpirato ſequente.y.græco: &.t.exili ſcribiẽ:inſula eſt in tuſco mari ſinu cãpano ſita: una ex æolis:de qua Virgil.in.ix.æneidos. Tum ſonitu prochyta alta tremit. Et Oui.i.xiiii.metamorphoſeon deſcribẽs æneæ nauigationẽ dixit inarie

mē prochytāq; legit. Vnde ait Pli.in.li.natu.hiſto.
inarimes mons fuit.qui terræmotū paſſus. alterā
fudit inſulā:quæ pochyta ab effuſione dicta ē nam
προχέω effundo a noſtris dicitur: & προχυτη-
ριον furioſum.
Procris cū.c.exili &.i.latio ſcribiť: fuit Erithei athe
naꝶ regis filia & Cephali uenatoris uxor ut ī ea di
ctione uidimus. Quā Homerus in.xi.odyſſeæ di-
xit Vlyxē apud inferos comperiſſe.
Prœtus cū.œ.diphthōgo:&.t.exili ſcribiť:fuit aban
tis argiuoꝶ regis filius cui ſucceſſit ī regno. Hic te
ſte Home.in.xi.odyſſeæ.antiā habuit uxorem. ex
quattuor filias gēnit Mærā.Euriālem: Lyſipen &
iphianaſſam q̄ cū teſte pherecyde ī forma ſeu pul
chritudine ſe iunoni ꝑtuliſſent offenſa dea eis fu-
rorē talē imiſit: ut uaccas ſe eē arbitrarēť. & ara-
tra timentes ſiluas peterēt dicēte Virgilio ī Sileno.
prœtides īplerūt ſalſis mugitibꝫ agros. Oui.uero
inquit ī.x.meta. illas ob ſpretam uenerē ira numi
nis prius ī uaccas:mox in lapides commutatas di-
xit.Sed ut græci ferūt pherecydis hiſtoriā proſe-
quētes: ꝓpoſuit prœtus regni partē: & quā ex eis
mallet.in cōiugē ſi quis eas in priſtinū mētis ſtatū
reſtituiſſet.Cuius primi cupiditate tractus Melā-
pus uates ac mātes peritiſſimus ut dixit Home.il
las ſuo artificio liberauit:& ut dixit Seruius nelle-
boro.ac deīde iphianaſſam uxorē ſibi elegit.Ex q̄
teſte Home.ī.xv.odyſſeæ li.antiphatē & Māttū ꝓ
creauit antiphates oicleū.Vitruuius uero de archi
tectura dixit illas a Melāpo cōductas apđ clitoriū
archadiæ oppidū ut ab ebrioſitate liberarenť.Nā
ibi ſpeluncā eſſe dixit limpidiſſimā aquā ꝓfluentē
quæ pota facit auriēres odiſſe uinū.Ob qđ ſemper
eius fornice græcis litteris ſcriptū retulit:aquā il-
lā nō eē potabilē & uitibꝫ inimicā.Quod Oui.teti
git in.xv.metamorpho.cum ait.
Clitorio quicunq; ſitim de fonte leuauit.
Vina fugit:gaudetq; abſtemius undis.
Progymnaſmata ſecūda cū.y.græco ſeqns cū.m.an
te.n.ultima cū.t.exili ſcribiť:Et latine interꝑtatur
ꝑexercitamenta.idē & proagonaſtica deſignat.
Prologus cū unico.l.ſcribiť: Et diciť a nobis ꝑfatio
ſiue ꝓloquiū.nā rē in toto libro narrandā propo
nit:licet Terētius ꝓlogis abuſus ſit.Et ī ꝓlogis ſcri
bēdis opa abutiť.nō qui argumētum narret:ſed q
maledictis ueteris poetæ reſpondeat.Et cū rē de q
tractare intēdunt propoſuerint ſolent lat ini poe-
tæ īuocare.deinde narrare:Quod mō cōtrario ſit
a græcis.Nā cū primo īuocauarit: quæ tractaturi
ſint deīde proponūt:enatrātq; deīde. Satyrici ue-
ro nec inuocāt: nec breuiter qcq̄ primitus dicēdū
ꝓponūt.Sed ex abrupto incipiēres:a reꝑhēſiōe ſui
qua ſe primū expugnare poſſe putāt. exurdiunť.
Ac ſe mixtim cū aliis reꝑhēdētes. de quibꝫ locutu
ri ſunt:lōgiori ꝓceſſu proponūt.Ob qđ nō minus
ꝓlogo: q̄ Terētius ipſe fecerit abutunť. At uero q
apud græcos antiq comœdiā ī morē noſtræ ſaty-
ræ cōſcripſerūt:ut ariſtophanes. Cratinus & Eu-
polis magis ēt q nři a re ipſa ꝓceſſerūt. Hoc differē
tes ac comœdiæ retinētes: q nū ſe ipſos ipſimet:
ſed aliū inducūt ex abrupto alterū reꝑhendētē: ut
ex ariſtophane libet latine uerſiculos aliquos refer
re quos Leonardus aretinus delitiæ nřæ mecum
olim ludens interꝑtatus.ē Nā in pria comœdia in
ducit ariſtophanes Chremetē uirū bonū: cæterū
inopē q cū paupťate offendereť: ad oraculū apolli
nis profectus q̄ſiuit. Nō ꝑſtaret mutare mores &
aliter uiuere. Reſpōdit apollo: cui primū obuius
fieret de tēplo exiēs eū ſequereť: ac domū ſuā ad-
duceret ille aūt accepto reſpōſo cæcū ſequebať.Nā
is primū ſibi obuius fuerat. Carinus aūt ſeruus q
cū Chremete uenerat ignarus huius reſpōſi mira
bať diū factū:&inſaniſſe illū:exiſtimabat: itaq; cū
pluries eū ab illius cæci in ſecutiōe uerbis reuocaŕ
tentaret.Et nihil Chremes penitus reſpōderet. iſa
niā domini ac fortunā ſuam conquerens.talia lo-
qui occæpit.
Vt puer moleſta res eſt oꝑeo & dei.
Seruum fieri decipientis domini.
Si recta ſint enim illa:quæ ſeruus monet.
Placeat tamen domino nequaq̄ ſic agere.
Neceſſum habet ſeruus eiſdē eſſe in malis.
Corporis.n.fortuna non ipſum ſui.
Sinit eſſe compotē:ſed eū qui poſſidet.
Et iſta quidem iſta nēpe ego obliquo deo.
Reſponſa.qui dat ex tripode ītorquēs aureo:
Iuſtam q̄relam conqueor ſuccenſes:quia.
Cum augur ſit & medicus ut aiūt optimus.
Herum tamē remiſit inſanum meum.
Qui nunc ſequať cæcum hoiem cōtrafaciens.
Quā oporteat facere:uidens.n.ſolet.
Dux eē cæco:at iſte poſt cæcū uadit.
Meq; una trahit:ac nihil reſpondet dum peto.
Ego igiť nihil eſt:cur ferā nunc ēt amplius.
Ni mihi reſpondeas here cur iſtum ſequeris.
Tibi moleſtus eſſe non deſiſtam ego.
Non herecle me pulſabis coronatum quidem.
Nequaq̄:at enim dempta tibi corona prius.
Quo magis doleas.
Nugæ equidem non deſiſtam.
Prius q̄ mihi dicas:quid eſt:nāq; hoc fides.
Te erga mea facit:ut adeo de te petam.
Et reliqua: Vbi abſq; aliquo ꝓlogo ad rē ipſā ſubi
to decurrit: Satyrici etiam noſtri poetæ a repræhē
ſione ſua icipiunt:ut id ipm:quod in ſe reꝑhendūt
in alios uerius ꝓſequantur. Quamobrem uehe-
menter aberrant:qui Perſium mundiſſimum ſa-
tyrum exponere uolentes:dicunt illum in.i.Saty-
ra uoluiſſe eos reꝑhendere poetas: q cū idocti ſint
& arrogantes quadam uerborum ineptia ſeipſos
claros oſtendere conantur:quod a muſis in parna
ſo deportati heliconem deguſtarunt: & diuinorū
poetarum animas intra ſe ſuſceperunt: qui cum
ſint picæ & corui.merito ueniunt repræhendēdi.
Sed longe alius ē eius poetæ ſenſus:ſeipſum enim
reꝑhendit:q repente & feſtinus nimium poeta ꝓ
diit:nec unq̄ aquas heliconis depotaſſe memine-
rit.aut per ſomnum quid unq̄ magnū uiderit q-
bus q̄ ocyſſime poeta fieri potuerit.ut Heſiodo cō
tigit:& Ennio.Nā ut ī ſua dictiōe uidius cū Heſio
dus iuxta parnaſum patris oues depaſceret:a mu-
ſis raptus:& ad heliconem deductus:ſacriſq; aqs e
potus:& hedera coronatus.repēte poeta apparuit
Ennius ſimiliter cum ſomniaſſet Homeri aiam i

eũ intraſſe:q̃ primum ſe poetam egregiũ manifeſtare ualuit:ut in dictiõe pythagoras oſtendimus: at cũ nil tale mihi cõtigerit.inqt Perſius. Sed potius ruſtico ſim forte potus:& muſas locaq̧:q̃ ihabitat illis reliqueri:quorum imagines ſequaces ipæ hederæ lambunt merito rep̃hendendus uenio ſi ad ſacra uatũ: & illorũ certamina poema aliquod affero.Sed fame cõpulſus & ſpe lucri: q̃ duo ne dicam hoſes:ſed muta quoq̧ aialia uerba cogũt humana cõſingere coactus ſum id quoq̧ efficere: & ob id forſitan excuſari potero.Vt p hæc ſane & illos rep̃hendere ualeat:qui cũ talia quotidie ſe dotaſſe & ſomniaſſe confingãt:ſola ſpe lucri ineptiſſima quæq̧ poemata ad ſacra uatũ adferre nõ uerenť:unde ait Perſius Nec prolui: quod eſt ꝑpe & luo cõpoſitum puto:hoc eſt bibendo attigi:Vel ẽt imerſi labra: q̃ non tantũ hoium: ſed aliorũ ſunt aĩalium:ut Iuuena.in.iii.ſaty. Et elixi ueruecis labra comedit.Quin & terræ margines:unde labruſcam dictam uoluit Seruius:Fonte caballino: producto ſcilicet a pegaſo allato caballo.ut in dictione pegaſus oſtendimus:iuxta id.Vectanti ad rura caballo.Vt ſic repẽte:hoc eſt per eum modũ quo Heſiodus & Ennius poeta ꝑdirem: & heliconidas.i. muſas patronimicũ eſt fœmininum deductum a græco. Et palidam pyrenem. q̃ uallis eſt iter duos pnaſi colles muſis ſacra:ut diximus in dictiõe parnaſus:quæ ab effectu pallida dicta eſt:quia ſe icolẽtes hoc ẽ Poetas: ob ſpeculatiões pallidos reddat: ut infra idem dixit poeta. En pallor ſeniumq̧. Et iuue.de poetis tẽpore mecœnatis. Tũc utile multis pallere & toto uinũ neſcire decẽbri. Muſas ergo & eorũ loca illis reliquo quoq; imagines ex gypſo uel marmore deducte habentur:ut Iuue.Qui facis ĩ pua ſublimia carmina cella.Vt dignus uenias hederis & imagine macra. Quas & ipſi ſibimet quãdoq̧ apponere cõſueuerãt:dicẽte Pli.i.xxxiiii. natu.hiſto.Notatũ eſt ab auctoribus.L.Actiũ poetã ĩ camenaꝝ æde maxima forma ſtatuã ſibi poſuiſſe:cũ breuis admodũ ipẽ fuiſſet. Hederæq̧ ſeq̃ces:hoc ẽ Poetaꝝ ſtudia cõſeq̃ntes. Vir.in.ix.Flãmiſq̧ ſeq̃cibus iras lambunt: hoc eſt leniter cõtingunt.Cum ego ipſe ſemipaganus ſim:hoc eſt ruſticano fõte potus:de quo i dictione pegaſus uidimus:affero ad ſacra uatum.i.poetaꝝ certamia: de quibus late uidimus in dictione hedera: Carmen hoc ẽ poema noſtrũ. Quẽadmodũ Vir. i Daphn. Cũ plures mopſus cecinisſet uerſus inqt. Tale tuũ carmẽ nobis diuine poeta& reliqua.Et ꝓſequitur cauſam Perſius quare adhoc cogitur ſub ſimilitudine pſitaci & picæ dicẽs.Quis expediuit.i. docuit expedire ꝓferre ac de articulare.Pſitaco ſuũ chere:quod græcũ ẽ:& tãtundẽ ac ſalue:ut i ea dictione uidimus:& exponũt nõnulli ſuum ideſt naturale:quod ſalſum eſſe:cũ expientia: tum ex ſenſu poetæ apparet.Sed iõ ſuũ dixit: uel quia illi cõſuetũ fuerat & uſcitatũ addiſcere.ut Vir. ĩ palæmõe: Sua ſp apud me munera ſunt lauri. Vel qa ita de articulaŕ illud effert,ut ſibi naturale uideať.Quẽ admodum in.ii.georg.ait Vir. Quæq̧ ſuo uiridi ſemp ſe gramine neſcit: Quis docuit picas uerba noſtra conari:hoc eſt cum conatu effingere:ac deinde exprimere: ad quod ipſe Perſius reſpondet. Vẽter magiſter artis:& ingenii largitor:ut Vir i.i. georgi.Labor oĩa uincit improbus & duris urgẽs in rebus egeſtas:Quin utiq̧ uenter artifex eſt ſi q negatas uoces ſcilicet a natura. Quin & idem ex eo confirmat q̧ ſi refulſerit & manifeſta fiat ſpes doloſi nummi.i. ob quẽ mille fraudes & doli naſcuntur: de quo late uidimus in dictione numiſma.Videbis.ſ.Coruos poetas. Nam ut ſcribit Macrobius lib.ſaturnaliũ.Redeunti auguſto ex actiaco bello cũ ingenti gloria quidem Romæ obuiam ſe illi cum coruo dedit:qui ad imꝑatorem ait: Aue Imꝑator inuicte. quo delectatus auguſtus:uigiti milibus nummis emit:Cuius exẽplo alter exitus:ſimilẽ Coruũ edocuit: quẽ cũ audiſſet auguſtus.Taliũ inquit ſaluatoriũ ſatis domi habeo:refert ẽt Pli.in.x.natu.hiſto.Quod imperante Tiberio Coruus quidam aſſuefactus oĩbus matutinis in forũ uolabat:& roſtra ubi primo Tiberiũ.Deinde germanicum & Druſum Cæſares nominatim mox tranſeuntẽ Romanum populũ ſalutabat:poſtea remeãs ad tabernã pluribꝫ officio mirus fuit. Quẽ ut poſtea ſubita iracundia manceps quidam exanimauit:quia ex crementis eius calciamẽta fœdauerat:ſũme populus honorauit.Nã primo pulſus ẽ reus. mox interemptus funuſq̧ a litis memorabiliter celebratũ fuit.quippe cõſtratus lectus ſuper duorum æthiopum humeros ꝓcedente tibicine & coronis oĩum generũ uſq̧ ad rogum: qui cõſtructus eſt dextra uiæ apiæ ad ſecũdum lapidem in campo ridiculi appellato. Et poetridas.Formatur per modũ patronymici:& diciť poetris huius poetridis:pegaſeũ.i.poeticũ:metaphora a fonte ſacrato muſis:ut uidius in dictiõ muſa. Melos canticũ ſiue carmẽ dulce.hoc eſt ſuaue.Simili modo& ſe repræhenſione dignũ uideri oſtẽdere uult Iuuenalis in initio ſui poematis:q̧ ſemp tantũ auditor fueritq̧ taliũ ſane poetarũ:a quibꝫ quicquid dixerant:merito habuiſſe poterat:& nihil aliud a ſummo minimoq̧ poeta:pter ea quæ audiuerat ſcribi conſueiũ ſit:& nec ipſe aliquid ſcribat: ſed ſemper audiat: itaq̧ repræhenſionem dignum ſe idicat. Et licet ꝓprie pria ſatyra ꝓlogus dici nõ poſſit: ꝓlogi tamẽ quippiam detinet: quia & ĩ illa ẽt qd in operis reſiduo dicturus ẽ: ꝓpõit cum dixit. Quicquid agũt hoies uotum: timor ira uoluptas. Gaudia diſcurſus noſtri eſt farrago libelli: Et cauſas quare potius ſatyram quam aliud poema & plura alia: quæ ad materiam prologi ſpectare poſſunt: ut in ſequentibus oſtendimus. Nec iter poetas dicaciſſimos:atque acriter mordentes a iunioribus noſtris Iuuenalis ipſe loquatur. Neque eam detinet libertatem quam priſca comœdia habuit: dicẽte Horatio. Eupolis atque cratinus ariſtophaneſque poetæ:at alii quorum comœdia priſca uirorum eſt.

Si quis erat dignus deſcribi:quod malus: aut fur.
Quod mœchus foret:aut ſicarius:aut alioquin
Famoſus:multa cum libertate notabant

Quin & oſtendit deinde quõ illos ſecutus eẽ apud noſtros Lucilius dicens.

Hinc ois pendet Lucilius hoſce ſecutus.

Mutatis tantũ pedibus numeriſq; facetus.
Cuius ſane Lucilii ſeueritaté & libertatem Iuue.ip
ſe in fine primæ ſatyræ tetigit cũ ait.
Enſe uelut ſcripto quotiẽs Lucilius ardẽs.
Infremuit.rubet auditor:cui frigida mẽs eſt.
Romæ deceſſiſſe dicunt: Cui epithaphium hoc
Martialis inſcripſit.
Quiſquis flamineam teris uiator.
Noli nobile præterire marmor.
Verbis delitiæ:ſaleſq; nili.
Ars & gratia riſus & uoluptas.
Romani decus hac honor theatri.
Atq; oẽs ueneres cupidineſq;:
Hoc ſunt cõdita quo paris ſepulchro.
Quis ergo nõ uidet Iuuenalem oẽs ſuo tempore
uiuẽtes ex induſtria inuaſiſſe: & nec potẽtioribus
pepercitiſſe:quin & ex minoribus ſi quis diligenter
inſpicere uelit: neminem inſequi: aut aliũ quẽ uis
modo aliquo noiare:in quem & Martialis ipſe nõ
ſcripſerit: uel de illo uel aliquo in loco meminerit
Nã ſum mouetur Iuuena. ad ſcribendũ ſatyram:
Quod meuia tuſcum Figat.nuda teneat uenabu-
la mamma:ad quam Mar.li.iiii.Dum non uis le-
porem:dum non uis carpere multos,Et pluſq̃ pa-
tri meuia parcis apro.Et reliqua. Non poteſt ẽt tã
patiens eſſe Iuuenalis nõ tam ferreus: ut ab ſcribẽ
do ſatyram teneat ſe. Cauſidici noua cum ueniat
lectica mathonis plena ipſo:Hoc eſt uel nouiter fa
cti:quia ex turpi ſeruitio iã tum ad cauſidicãdum
ſe cõtulerat:uel admirabilis & egregia:ut Vir.i bu-
colico.Pollio & ipſe facit noua carmina.i. eximia
& admirãda: Ad quem & Martia.in.x.epigrãma-
tum lib.ſic inquit. Oia uix belle matho dicere dic
aliquando:Et bene:dic neutrum:dic aliquãdo ma
le.& li xi.ad eũdẽ ait.Parua rogas magnos. ſed nõ
dãt hoc quoq; magni. Vt pudeat leuius tu matho
magna roga. quid q̧ nomẽ delatoris ſeu accuſato
ris cuiuſdam magni amici ipſe Iuuena. ſubticet:&
illum ex nominibus eorum quos etiam accuſauit
cognoſcendum oſtẽdit hoibus eius temporis: Et
ut quidam ferunt fuit Heliodorus Domitiãi liber
tus: qui cũ cito rapturus eſſet qcquid ſupererat de
nobilitate iam ab aliis uorata libertis timebatur a
Maſſa:& munere palpabat a Caro. Similiter uiro
nobili: ad quẽ tã proſcriptũ Martialis ſcribẽs ait.
Care parectonias latias nõ rite per urbes Nobilis
& centum dux memorãde uiris: & reliqua plura:
quib; oſtendit eum iam exulem eſſe: & bona pdi
diſſe.Nam ait Pli.circa finẽ li.xxxv.iam nõ eſt enu
merare libertos ex ſanguie quiritũ & pſcriptionũ
licẽtia iam ditatos: ut late uidimus in dictiõe cre-
ta.quid q̧ a nõnullis ob timorẽ uxor illi ſũmiteba
tur. Et ne uero nomẽ oppreſſorũ ignominiã Iuue.
exprimat:fictis noibus ioculatorũ quorundã: ſeu
deriſorũ id triũphis rem illam ipſe pãdit cum ait.
Et a trepido timele ſum miſſa latino. Sed de uero
latino & uera Timele ait Martialis ad Domitianũ
in quodam epigrãmate. Conſueuere iocos ueſtri
quoq; ferre triumphi materiam dictis nec pudet
eſſe ducem:quã timelem ſpectas deriſoremq; lati-
num:illa fronte pcor carmina noſtra legas. quin
& eadem figura uſus eſt in ſatyra.Stẽmata quid fa

ciunt:quin dixit. Mortem ſic quiſquã exhorruit:
quis ita mortem ut ſit uxoris zelotipus:& ſic ſimi
lis ſtupido latino:hoc eſt uiro:ita mortem timen-
ti: ut uxorem quam ſumme amare contingerat:
pro euadenda morte Heliodoro:aut cuius alii ſũ-
mittere non curraret: quaſi dicat potius mortem
eligere debes: quã rem adeo turpem perpetrare.
Sed nec id quoque ſibi pfuit.Nec profuit poſthu-
mum uirũ alium peſſimum totiẽs ſubſiſta locare
ut eo inſcio uxorem Fimele audire uidet.quin tã-
dem ab illo uel quouis alio ob ſuas diuitias accuſa
tus & proſcriptus fuerit: dicente eodem Iuuenale
ad poſthumũ in ſatyra.Credo pudicitiã:quem to-
tiens texit perituri ciſta latini.hoc eſt: quia nec illi
ſua ciſta profuit.At ad poſthumum ait Martia. in
prĩcipio epigrãmatum.iii. Cecurris quocũq; loco
mihi poſthume clamas prius &prima ẽ uox tua
dic quid agis.Hoc ſi me decies una conueneris ho
ra.Dicis habes puto nihil poſthume. Tunc quid a
gas. Verũ & ipſa eadem in qua diximus figura: ite
rũ Iuue.in eadem prima ſatyra uerſus eſt: quum de
galla loquitur. Nam cũ ſe prius ſubmoueri dixe-
rit:ab his qui teſtamẽta merentur noctibus: & ab
his quos in cælũ euehit optima ſummi.Nunc uia
pceſſus uetulæ ueſica beatæ:ideſt illius auſicæ Ne
rõis libertæ De qua uidimus ĩdictiõe paicus: q̃ ob
id quoq; initia dedit Othoni progredi ad ipertum
ut ibidem late declarauimus: Ita deinde excande-
ſcit in quendam pupilli ſpoliatorẽ.cuius nomẽ &
propriam hiſtoriam ob deperdita antiqua uolu-
mina nondum comperire ualui. Et frui illũ iratis
diis p cõparationem Marii oſtendit:eo q̧ ſola iſa-
mia notatus fuerat & ſit damnatus inani iudicio.
Quid enim ſaluis infamia nummis: Nã ueluti mari
us tempore Scyllæ deductus antequã ab hieſma-
le numidarum rege:ut tetigimus in dictione min
turnæ auxilia in patriam colligere poſſet: uolupta
tibus frena laxauit: & ab octaua die hora: contra
Romanam conſuetudinem:iuxta numidarum ri
tum pro libito bibebat & epulabatur:atq; ita quo
que iratis diis fruebatur ut apud Senecam in Her
cule furente: quia a iunone coactus ad domitanda
per orbem monſtra: ex quibus ſemper gloriam
reportabat:ut illa inquit.Itaque noſtra fruitur: in
laudes ſuas meauerit odia: Dum nimis ſæua im-
perio.Sic ſpoliator ille ac proſtrator pupilli nota-
tus ſaluis infamia nũmis diis iratis ob eam notã
fruebatur: quia pecuniis ſaluis in uoluptates pro
libito laxabat:& p urbem gradiens ſeruorũ gregi
bus populũ cõprimebat. Et alia cũ narrauit:quæ ĩ
diuerſis dictionibus explicauimus ad illum dein-
de cõuertit q dẽſiſſima lectica:uel ex lignorũ ſtrue
& cõpagine uel ſeruorũ multitudine uxorẽ pgnã-
tem uel languidã circũducebat:ac quadrantes cen
tum pro illius impenſis mendicatim poſtulabat.
Eſt.n.q̃drans quarta pars aſſis .i. Romanæ libræ
ut uidebius ĩ dictione talentũ. Et ad illũ ſimiliter:
qui oſtẽdẽs uacuã & clauſã pro cõiuge ſellã Galla
mea eſt inquit. Et ſic priori figura utitur: ut noie
uilis mulieris illos quoſcunq; repræhẽdere poſſit
q ſimilia cũ uxoribus perpetrabat. De Galla uero
&Martia.ipſe meminit ĩ.ix.epigrãmatũ lib.cũ ait.

Funera poſt.vii.nupſit tibi Galla uirorū Picentine
ſequi uult puto Galla uieos. Et in eodē li.de eadē
Auriolis ſutui cū poſſit galla duobꝫ: Et pluſq̄ fu-
tui ſi totidem addideeis. Auriolos a te cur accepit
æſchyle dēos:& reliq̄ q̄ ꝓſequit̄. Sed ne nimiū di-
grediar:libet ad huius priæ ſatyræ introductionē
redire.Cuius ſenſus Præ cæteris difficillimus eſſe
uidet̄ & mentē lepidiſſimi poetæ īdicare curabo:
ac nōnulla illius uariis ī locis obſcuriſſima cōtigā-
q̄ in aliis hoꝝ cōmentarioꝝ libris nō tetigiſus:q̄ ꝑ
poſſe explanate curabo:incedit igit̄ hac uia in ipſa
prima ſatyra Iuue.Primoſe aliquid debere ſcribe-
re oſtēdit:& cū huc uſq; nil ſeripſerit:dignum eſſe
repræhenſione:Qui tam & ſi uiuere ſit diſciplinæ
ignorans:neceſſum tamē ē ea optīe nouiſſe:quæ a
maxio minimoq; poeta ferunt̄:cū ea quoq; & ſē-
per audiuerit:& nec aliis aliud ſcribere tentauerit:
quare rep̄hendēdus uenit:quod ſemp auditor fue
rit:& nunq̄ ſcriptor. Quāobrem iā aliqd ſcribere
intendens.oſtēdit ſecūdo ſe ex multis concitū mal
le ſatyram q̄ aliud poema deſcribere: & illo decut
rere cāpo: ꝑ magnus equos arūceæ flexit alūnus.i.
lucilius:qui fuit ex arunca:& primus apud latinos
ſatyram ſcripſit. Et cū cōcitantia rettulit: probat
teetio ea magis uenuſina digna lucerna:hoc ē ſtu-
diis & laboribus ac uigiliis Horatii: q̄ alia poema
ta:q̄ ab aliis paſſim ſcribunt̄:& maxie cū ſuæ uxo-
ris maritus ſit leno:& ſolus accipiat mœchi bona:
nec ſit accipiendi ius illū uxoei & alia q̄ elegantiſſi
me ꝓſequitur adeo turpia.Quod ſi natura negat:
facit indignatio uerſum.Quaeto oſtendit quænā
eſſe debeat aut poſſit ſatyræ ſuæ materia. Quinto
mateeiā ipſā ſatyræ copioſiorē ſuo tpe eē oſtendit
q̄ eetroacto fuerit tpe.Quod cū multis exēplis mō
ſtrauerit:oſtēdit ſubſequēter nil futuꝝ eē: Quod
noſtris maioribus addat poſteritas: & qđ oē uitiū
ad ſummū uenit:nec amplius aſcēdere ualeat:& q̄
eadē faciēt cupientq; minores:Sexto modū oſten-
dit quē in ſua ſatyra cōſcribenda obſeruare pote-
rit ēt ſi aliquis dicat Hic forſitan unde ingeniū par
mateeiæ eſt.Sed hoc uelut:diſſolutū reliquit:q̄a fa
cit indignatio uerſū.Qualēcunq; pōt. Et ſiqs iteꝝ
dicat.Vnde illa ꝓpriū poetaꝝ ſatyricoꝝ ſcribendi
quodcūq; aīoflagrāte liberet.Simplicitas reſpōdet
idē illā nō eē: ſed dimiſſuꝝ ſe uiuentes & potētes:
ac experiri uelle. Quid cōcedat̄ in illos quoꝝ flā-
minea tegit̄ cinis atq; latina. Et p̄occupatiōe uſus
in uiuentes ac urbis primores inuehit:ut oſtendi-
mus.Dicit ergo interrogatiue primū cōtra ſe ipſū
inuehens. Semp ego auditor tantū:hoc eſt ne ego
unq̄ ceſſabo audire:Nunq̄ ne reponā:hoc eſt nunq̄
ne aliqd ſcribā.Vel ea q̄ audiui uel alia.Vexatus to
tiēs rauci theſeide codri. Sane in uerbo eepono ui
græcā obſeruauit:ut Home. ἐπὶ γούνασι κεῖται.i.
poſui:hoc eſt ſcripſi.Nā ſic quoq; apđ poetas græ
cos id uerbū ſignificat.Quod & noſtri poetæ ſimi
liter obſeruare.Perſius ī prima ſatyea. Ecce modo
heroas ſenſus afferre uidemus.Nugari ſolitos græ
ce nec ponere lucū artifices.i.ſcriberes. Simili mo-
do repono:ut Martia.ad Iuuenalē li.xii.epigrāma-
tū.Et totū mihi nūc repono q̄cquid tardos euigila
uerā ꝑ ānos.Repono dixit pro ſcribo Hora.ī poe-
tria. Aut famā ſequere.aut ſibi cōuenientia finge.
Scriptor honoratū ſi forte reponis Achillem.i.ſcri
bis.Nec id ſolū deſignare rep̄hendimus ut Vir. li.
geor.iii.Non illis epulæ nocuere eepoſtæ.i.delica-
tæ ſeu ſeruatæ: ut exponit Ser. Et.i.æne. Manet al
ta mente eepoſtū.i. fixū & collocatū iudicium Pa-
ridis. Et i.iiii. Stratiſq; reponūt.i.collocāt. Et in eo
dē libro. Ariſq; reponimus ignē.i.iterū ponimus.
At uero impono idē eſt quod decipio: ue quis ſe
deo poteſt imponere.i.deum decipe. Et ſubdit po
ſtea nr̄. Totiēs uexatus.i.totiēs audiendo repercuſ
ſus.De quo uerbo Gel.& Mac.plura dixere Theſei
de.i.fabula de Theſeo eecitata.quā ī dictione The-
ſeus explicabimus. Rauci codri.i.poetæ illius:qui
ob aſſiduam recitationem Raucus effectus erat:
Oui.circa finem libei.iiii.meta. Raucaq; garruli-
tas ſtudiumq; imane loquendi. Erat autem Co-
drus poeta pauperculus: quem pulpita paſcebant
Iuue.in.iii.ſatyra.

Lectus erat codro procula minor urceoli ſex:
Ornamentum abaci nec non & paruulus infra.
Cātarus:& recubās ſub eodē marmore chiron.
Iamq; uetus græcos ſeruabat ciſta libellos.
Et diuina opici rodebant carmina mures.
Et Martialis libro epigrāmatum quarto.
Plus credat nemo q̄ tota codrus in urbe.
Cum ſit tam pauper:quomodo cæcus habet.
Et ſubſequitur Iuuenalis dicens.

Impune ergo mihi recitauerit ille togatas hoc ē ſi-
ne aliquo effectu recitauerit mihi ille togatas: ut
nec aliquid habuiſſe uidear:cū nō ſimiliter ego ali
q̄d ſcribā. Nā impune quoq; cōmune ē uocabulū
nec tantū ad hoc qđ eſt ſine pœna: quātū ad oēm
effectum referri cōſueuerat: ut eſt illud Apulegii:
impune capitoliū aſcendi cū nemo eſſet: qui ſentē
tiam diceret. Et ē togata comœdiæ genus: qua ſo
lum Romanorū uilia & communia narrabantur
in quibus teſte Quītili. Affranius excelluuit: q ut
aie utinam non inquinaſſet argumēta puerorum
fœdis amoribus mores ſuos faſſus. Nec hoc loco
ait Iuue.mihi:ut ex cōmemoratione perſonæ pro
priæ rem faciat gratiorem:quæ pluribus cōpetere
poteeat:ut Virg.lib.georgi.primo: Non illa quiſq̄
me nocte per altum: Ire aut a terra moneat cōuel-
lere funem. Sed ad ſeipſum ſpecialiter tale quid re
fert poeta: ut oſtendemus. Et ſubdit Hic elegos:
de quibus uidimus in dictione elegia: Impune di-
em conſumpſerit ingens Telephus hoc eſt ſine ali
quo effectu:ut ſcilicet ego nihil didicerim & pro-
pter hoc nihil ſcribere debeā: ille alius recitauerit
mihi grande pœna de Telepho:in cuius recitatiōe
diē cōſumpſerit de quo in dictione Telophus oſtē
demus. Quid quod nec minus ingentia recitātur
de oreſte poemata:& nihil ego ſcribere audeā. Et
tamē reſtēt de illo plura cū ſcriptus & in tergo nec
dū finitus Oreſtes. Nam ut uidimus in dictiōe ore
ſtes p̄bebit ille materiā oībus ſcribere aliquid uo-
lentibus:ideo ait Vigili.in.iiii.æneidos. Aut Aga-
memnonis ſcænis agitatus Oreſtes. Et dixit regio
hoc eſt exteriori parte membranæ. Nam conſue-
uerūt ut plurimū antiqui poemata aut orationes:
q̄s aliis recitare uolebāt:ī rotulis deferre: ut idē Iu

ue.Duo cæſaris anticatões:& hoc quia facile: & ſine temporis interruptione illos explicabant: & replicabant. Vnde & uolumina dicta puto. Tergum autem erat pars exterior ipſius mẽbranæ: Vt Vir. in.iii.geor. Vnde iã tergo ferratos ſuſtinet orbes.ĩ qua & Oreſtes etiam ſcriptus erat : cũ ab interiori capi non potuiſſet. Sed ĩ ipſa exteriori etiam deſcriptus nondum ſinitus erat:accipitur & nõnunquã tergũ prototo animales corio:ut Vir. ĩ.i.æne. Taurino q̃tum poſſet circũdare tergo. Et ĩ.i.geor. ꝓ ultia rei alicuius ꝑteidẽ poeta expſſit cum dixit. Stiuaq; q̃ currus a tergo torq̃at imos. Cũ ergo tãta audiueri:& tãto tpe:qđ uerĩſimile ſit me ea optĩe accepiſſe & noſſe:ita ut nulli magis ſit ſua nota dõus:q hæc ipã mihi:& nihil ego ſcribo:uẽio merito rephẽdẽdus:iõ ait.Nota magis nulli domus ẽ ſua qua mihi locus martis:& reliq̃ . Sane hũc locũ oẽs quos legi ieptiſſime exponũt.dicẽtes ipſũ Iuuenalẽ ꝓfiteri ſe utrãq; philoſophiã naturalẽ ſcilicet & moralẽ:tartariq; & ocultarũ reꝝ notitiã dilucide adeptũ fuiſſe.Cũ Vulcãi antrũ & uẽtorũ q̃litates ac pœnarũ apđ tartareos differẽtias ſe ſcire ꝓpoñat.Et ſic qđ ille ad fabulas:hi ad altã pſcrutationẽ &ſapiẽtiã referũt.Quod utiq; ieptiſſimũ ẽ &cõtra itẽtionẽ eiꝰ:ac ſatyricũ morẽ. maĩfeſtiſſime cõprobaſ . Neq; eni poetas quoſdã alios de iepia & arrogãtia occulte dãnãs: in hæc eadẽ uitia ipſe icidiſſe.Nec ſe ſane ſapiẽtẽ: ſed potius ignorãtẽ declarare itẽdit cũ dicat.Si natura negat : facit indignatio uerſũ.Qualẽcũq; põt.Similiter Perſius.Nec fonte labra ꝓlui caballio.Nec ĩ bicipiti ſõniaſſe parnaſo Memini me:ut ſic repẽte poeta & doctus & indoctus ſcribat:& ea ſolũ q̃ iã:iã mihi ita inoteſcũt: ut nulli alii nota ſit magis domus ſua. Cur & nõ ego ẽt:tameiſi idoctus ſim:aliqđ:q̃uis pituꝝ ſcribam: magis q̃ ſẽper audire debeã.Quod uero illa q̃ quotidie poetæ illi ꝓclamat ſibi nota eẽ debeãt:hac cõꝓbat rõne:q̃ oẽm abiicit arrogãtiã Platãi Frõtõis: Hoc ẽ q̃ ĩ domibꝰ ſũt Frõtõis:nec non ẽ eiuſdẽ domus columnæ crebra recitatiõe cõfractæ:eius noĩ oia referunt & reclamãt:quin &marmorea ſedilia mea aſſidua ſeſſiõe cõuulſa. id idẽ retũdũt : ac ipſa eadẽ:q̃ illi dicũt ſe ſcirẽ deſignãt.Cur & nõ ego q ſẽper auditor fuit:iſta ẽt optĩe ꝓnoſcere debeã.Rurſus & quod inter poetas indoctos & non inter doctos:cõnumerari habeat: duabus rationibus explicat.prima quia manum ferulæ ſubduximus :hoc ẽ ueræ diſciplĩæ ſubtraxit. Nam ſic poetæ frequenter ꝓ diſciplĩa ferulã aſſũpſere ut oſtedimus. Secũda ẽ cã qa cõſiliũ ipſe dedit.Syllæ: priuatus ut altũ dormiret.De quo Cæſar teſte Suetõio neſciuiſſe illũ lr̃as dixit:qa dictaturã depoſuit.Sed qa id multo fortius de illo ĩtelligi debuit:qui ei ignauũ hoc ẽ cõſiliũ p̃ſtitit:ut aliquot ꝓuerbiũ ferre uidebaſ: quare ſi Iuuenalis eiuſmodi illi cõſiliũ dedit : lõge magis & ĩter ĩdoctos uidebatur cõnumerandus:q̃ ipſe Sylla ĩdoctus dici debuit.Cũ ergo ea ſolũ q̃ optĩæ cognoſcere potuit:a ſummo minimoq; poeta ſcribanſ: ſtultum uideſ ob id ſe ab ſcribẽdo cõtiere:qa perituꝝ q ſcriberet eſſet opus: Cũ nullũ : eo tpe ſcribireſ:opus q nõ utiq; perituꝝ ẽẽt.ait ergo ſic poeta lepidiſſimus.Nota magis nulli domus ẽ ſua:q̃ mihi lucus:Martis hoc ẽ marti romæ cõſecratus:qa teſte Iuſt.ĩ ultio ſuoꝝ epitomatũ li.i illo Rea Numitoris filia duos pueros ĩ certũ ſtupro an marte cõcæptos enixa ẽ.Cũ ergo lucus ipſe quottidie a poetis agitareſ:& illoꝝ ipe poeta nr̃ ſemp auditor fuerit cõſequẽs erat:ut probabit: id quoq; ꝑfecte ſibi innoteſcere.Qui & Aeoliis uicinũ rupibus antrũ uulcãi ſcilicet & ei notũ Nã ab ætna mõte p ſubterraneos ſpecus uſq; ĩ hierã iſulã antrũ eẽ ꝑhibeſ:qđ uulcão ſacrũ dr̃.Vir.ĩ.vii.ænei.

Inſula ſicaniũ iuxta latus:æoliamq;.
Erigitur liparem.fumantibus ardua ſaxis:
Quã ſubter ſpecus:& cyclopum exeſa caminis.
Antra ætnea tonant:ualidiſq; incudibus ictus.

Ideo ait antrum illud uicinũ rupibus æolis : qa eſt ab ætna in hierã inſulã iuxta latus ſicaniũ:& iuxta liparẽ atq; ſtrongylẽ regnũ fuit Aeoli:Vt late uidimus in dictiõe æolia:& in aliis dictiõibus Nulli ergo eſt ita nota domus ſua.ut mihi antrũ uulcani hoc ẽ oẽs fabulæ quæ đ ãtro Vulcãi ab hiſce poetis recitanſ:Quicquid agunt ueni i.hoc ẽ uel ab æolo cõpreſſi:uel ad aliqđ exequendum iuſſi:ut hi ſcilicet poetæ fabulanſ:mihi cognitũ ẽ. Quas torqueat umbras æacus:q iouis fuit filius ex ægia:& apđ inferos cũ Rhadamãtho & minoe cõſtitutos iudex dr̃:ut in ſua dictiõe uidimus unde alius furtiue deuehat aurũ pelliculæ:hoc ẽ oẽs iaſonis fabulæ quæ illũ pelliculã aureã ex cholchide deduxiſſe loquunſ.mihi ꝓbe inoteſcũt. Qui & quantas iaculeſ monycus ornos : ut in ea dictione uidimus. Sed q hæc oia ipſe ſcire deſiderat:p rõnem a mĩori ſumptã cõprobat.Nã ſi hæc ipſa frontonis Platani cõuulſaq; marmora clamãt ſemp:& ꝓloquunſ.Et aſſiduo ruptæ lectore colũnæ ut.Vir.ĩ.iiii. geor.Et cãtu q̃rulæ rũpunt arbuſta cicadæ . Quid ego obtuſior ne ſũ marmoribus.Et platãis q̃ſi dicat : & ſi talia hæc ipſa ſciunt.multo magis & ego ratiõis capax & ſimili mõ ſp auditor eadẽ ſcire debeo.Nec intelligere uoluit.Iuue.ut oẽs expõere cõſueuerũt Frontonẽ illũ eundẽ fuiſſe poetã q in ꝓpria & tã egregia domo eiuſmodi poemata recitaſſet:cũ in ſequẽtibus oſtẽdit ſui tẽporis poetas pauperrimos eſſe:nec ſimiles habere domos:in quibus ſunt porticus columnæ & platani:Sed ut idẽ oſtẽdit in ſatyra q̃ incipit.Et ſpes & ratio Romani diuites cũ iã nihil ꝓrſus poetis conferent:ædes tamẽ cõmodare ſolebant:ut in illis ſaltẽ recitare poemata:poſſẽt:ut ĩ ea ſatv.ad Teleſinũ pauperẽ & egregium poetam inquit.

Didicit iam diues auarus.
Tantũ admirari tantum laudare diſertos.

Vt pueri iunõis auẽ &ſubdit:At ſi dulcedĩe famæ. Succenſus recites:maculõus comodat ædes: Ac lõge ferrata domus ſeruire iubeſ:In q̃ ſollicitas imitatur ianua portas.Et reliqua: q̃ proſequiſ . Vt ſimili modo nobilis hic fronte poetis egregias domos pro poematum recitatione p̃ſtabat.At quem Martialis in epigrãmaribus ſcribit dicẽs. Vota tui breuiter ſi uis cognoſcere marci . Clarum militiæ frõto togæq; decus.Cũ ergo nõ alia poemata a docto uel indocto poeta ſcribanſ: q̃ quæ rettullimus & in his oẽs diuerſentur.Nam ut inquit.Expectes

eadē a ſūmoq; minimoq; poeta : qd ãplius reſtat: niſi qd & ego aliqd ſcribere debeã: q̄q̄ idoctus ſim & ignorans : Quod ex hoc cōprobat dicēs: & nos ergo manum ferulæ ſubduxius : hoc eſt quonam pacto doctus eē ualeo:qui manū a ferula: hoc ē diſciplina ſubtraxi:& potius p̄feras nugas & fabulas audire uolumus:q̄ ſub ferula præſiſtere. Nam trāſlationē duxit ab eo:qui cū manū ferulæ præbet:ſe diſciplinæ ſubiectū oſtēdit. Eſt.n.ferula flagelli genus quo puerorū māus uapulare cōſueuerūt. Horatius in ſermonib9. Nã ut ferula cædas meritum maiora ſubire. Sed hic pro diſciplina accæpit:ut ſimiliter obſeruauit:ac ītellexit noſter Carolus arretinus cū ait ad ciriacū : ignorant docti cauſas. q̄rūt que freq̄nter. Vnde tibi eloquiū copia tanta tibi ē.
Nec certe īmerito:cum nil didiciſſe magiſtro.
Dicas de ferulæ ſurripuiſſe manū. Probat &alia ratione Iuuenalis ſe īter ĩdoctos cōnumerandū eē cū ait. Et nos cōſiliū dedimus Syllæ priuatus ut altū dormiret : hoc ē ut abſq; gauibus dictaturæ curis ĩqeſceret. Vir.in.iii. geo. Nec ſomnos abrūpit cura quietos:at quia ob hoc qd dictaturæ renuntiauit: dictus fuit neſciſſe litteras : multo magis ego q id quoq; illi cōſiliū dedi neſcire litteras dici mereor Et hæc dicta quidē ſufficiant p explanatiōe difficiſimi loci & īntroductiōe ad primam ſatyrã nobilis poetæ Iuue. Cætera uero q̄ difficilia uident̄ diuerſis dictiōibus hoꝝ cōmētarioꝝ p noſtra facultate explanare conabimur. Nec id ſane formido qd nō nulli uaticinari uident̄ futuros quoſdã: qui cōmētariola q̄dã ex his noſtris cōmentariis diuerſos in poetas ſine honore noſtro traducere:ac q̄ nr̄a ſunt ſibi arrogare nō uerebunt̄. Ego.n.quoſq; ſimiles paruipēdo ſuo.n.illi mēdatio & furto detecti erubeſcēt mō amicis p mea uitili ſatiſfaciã:hæc actenus. Veꝝ & nōnulla i hac. Satyra reſtãt : ac i aliis q buſdã deīceps ſatyris:q̄ ex amiſſoꝝ libroꝝ defectu nunq̄ plene itelligere ualui:ut qs ille fuerit de quo ſupra meminimus:q pupillū expoliauit:& pſtitu it. Quis ille q bona dedit p̄ſepibus:& caret oī maiorū cenſu:dum puolat axe citato flamineã. Ac ille qui ſe lautū ac beatū exiguis tabulis:& gēma fecerat uda:licet qdã fuiſſe Matonē putēt.q; mihi non conſtat. Quis ēt ille q dedit tribus patruis aconita Et licet hæc nōnullis forſitã parua eſſe uideant̄ nobis tñ ſic iucunditatem & lepiditatē ut decet poetæ captare cupius:neceſſaria prorſus apparēt. Sed quod nō ualemus:p̄termittere libet: Et ad aliqua in ſecūda ſaty.trãſeamus:q̄ obſcure a poeta tractari uident̄. Mittamuſq; iã ſocraticos ciædos :Quos in dictiōe cinædus explicauimus. Quin & illos quibus podice leui. Cædunt̄ tumidæ medico ridentæ mariſcæ:ideſt tumores illi difficiles: qui ex cōfricatione podicis pueroꝝ oriri dicunt̄: & a medico ſcilicet ridēte ob id quia turpem cauſam recognouit incidunt̄ in podice leui.i.ſine pilis:ut ætatem mōſtret. Vir.in Sileno de filia poeti.
Quamuis collo tumuiſſet aratrum.
Et ſæpe in leui q̄ſiſſet cornua fronte.i.abſq; pilis.
Martialis in ultimo epigrãmatum.
Sit nobis ætate puer nō pumice leuis.
Propter quē placeat nulla puella mihi.

Sed uerius & magis ingenue Peribonius : q uultu morbū incenſuq; fatet̄. De quo Martia. ait. Quid qd ad ſextū fictum philoſophū & uirū obſcœnum inſamis uarillus ait : ego te ceuētē ſexte uerebor.i. dum pedicaris apte te mouētem. Nã ceuere qdem eſt maſculoꝝ:hoc eſt ſe apte motare dum p̄dicantur. Martialis in tertio.
Sed pedicaris ſed pulchre neuole ceues.
Iam iam tu prior es:nouple unicis:aue.
Criſſare uero eſt mulierū apte.ſ.ſe ſimiliter motãtium dum futuūtur. Iuue.in ſat. Credo pudicitiã: de lauſella loquens:q̄ p̄mia pponebat illis mulieribus q̄ melius id agitabant:inqt Frictum criſſantis adorat:Martia.ſimiliter.
Scire cupis quo caſta modo matrona loq̄ris.
Nunqd cū criſſas blandior eſſe potes.
At de eodem Sexto meminit idē Martial.in li.viii epigrãmatum cum inquit.
Ad natalicias dapes uocabar:
Eſſem cū tibi ſexte nō amicus & ſubdit.
Sed cãm ſcio nulla uenit a me.
Argenti tibi libra poſtulanti.
Nec leuis toga nec rudes lacernæ.
Non eſt ſportula q̄ negociat̄.
Poſcis i munera ſexte nō amicos.
Et ſubdit deinde Iuue.
Quis cælū terris nō miſceat & mare cælo.
Si fur diſpliceat uerri.
Prolepſis ultia cū.p.ante.ſ.&.i.latino ſcribit̄: dici p̄t p̄ceptio. Nam cōponit̄ ex p quod ē ante:& λῆψισ acceptio. Et eſt figura teſte Seruio ſup.iiii. georgi. ex pſona poetæ:q̄ tunc quoq; fit : cū aliqd p̄ accipit ad qualitatē q̄ ſubſequit̄:ut Vir.cum dixiſſet Pancheiam tellurē fleuiſſe:Eurydicē uxorē Orphei dixit:Pancheia rheſi.mauortia tellus:quã.ſ.lōga poſtea:q̄ fuit Orpheus ille tenuit.
Prometheus cū.th.aſpirato ſcribit̄:fuit teſte Ouid. in.i.metamor.Iapeti filius ex Aſia nympha coniuge. Quã ſatus iapeto mixtã fluuialibus undis. Finxit in effigiē moderantū cuncta deoꝝ : & reliqua: de quo fere oēs poetæ loquūt̄. Ex quo promethides cum.i.producta ante des deducit̄. Oui.li.i.me. Vnde promethides placidis epimethida dictis.
Procemiū:cū.œ.diphthongo in ſecūda : ſecundum græcã litteraturã ſcribit̄:quã ſane latini noſtri iam non obſeruant:ſed ſine diphthōgo ne eiuſdē litteræ fiat īculcatio procemiū ſcribunt ; dr̄ latīe initiū uel exordiū:& ut dixit Quinti. circa initiū libri q̄rti : Maiori quadã ratione græci uident̄ procemiū nominaſſe.quo a noſtris initiū modo ſignificatur illi partem hanc eſſe ante igreſſum rei:de q̄ dicendum ſit oſtendunt. Nã ſiue ppterea qd οἴμη cãtus eſt: & citraœdi pauca:illa q̄ ante quã legitimū certamē inchoent emerendi fauoris gratia canūt pœmiū cognominarūt. Oratores quoq; ea q̄ prius q̄ cãm exordiant̄:ad cōciliandos ſibi iudicū aīos proloquunt̄ eadē appellatione ſignarunt : ſiue qd οἶμον:id qd ante ingreſſæ rei ponit̄:ſic uocare eſt,inſtitutum:idē græci uiam appellant.
Propylæa ſecūda cū .y. græco ſequens cū .æ. diphthongo ſcribit̄:dicit̄ latine ueſtibulum oel porticus ſed de ueſtibulo plura locutus eſt Gellius: q̄ q̄

uoluerit in li.xvi.noctium atticarum legere poterit.

Propina cum.i.latino ſcribit̃:apud græcos uero.ei.diphthōgus: Cuius abiecto.e.retinemus.i.& iuxta cōpoſitionē græcā dici poteſt ante famē. Nā cōponitur ex quod apud nos dicitur ante & πεινα fames. Et ut nonnulli aſſerunt locus erat iuxta thermas & balnea publica:ubi poſt lauacrū a fame & ſiti reficiebant̃.unde & alii quidam ex latina ꝑpoſitione pro:& dictione græca cōpoſitum potius uolunt:quam ex ambabus græcis:ita ut id quod dat̃ pro eſurire idicet ſiue eſculenta ſint:ſiue poculenta:unde uerbum propino deducitur:quod indicat eſculentum tibi porrigo uel poculētum Iuuenalis in ſecunda ſatyra. Quod ꝓpinat byrrho tibi ſummitq; tuis cōtacta labellis pocula:ideſt porrigit tibi uinum:quod ipſe prius ſuis labellis attigit.

Propheta cū.e.exili ſcribit̃:dicit̃ latīe uates : & deſcēdit a προφημι quod eſt ex primo uel proferro.

Proſcænia cum.c.exili &.æ.diphthōgo a latinis ſcribit̃:qui ſcænam ex qua cōponitur cū diphthongo teſte Priſciano ſcribūt apud græcos uero ſine diphthongo ut in ea dictiōe uidebimus. Et ſunt ꝓſcænia teſte Seruio ſup.ii.georgi. Pulpita ante ſcænā: in quibus ludicra exercentur.

Proſelytos cū.e.abſq; diphthongo &.y.græco in penultima &.e.exili ſcribit̃:dicit̃ a noſtris aduena.

Proſelenes cum.e.abſq; diphthongo & unico.l.ſcribit̃:ſignificat apud nos ante lunam:ut Cicero in fōdana arcades cōmemorat qui ſe proſelenos eſſe afferunt.ut uidimus in dictione arcadia. Nam componitur ex pro quod eſt ante & σεληνη luna.

Proſeuca cum unico.ſ.&.ch.aſpirato ſcribit̃:dici poteſt latīe obſecratio uel oratio. Id.n.dictio græca:q̄ eſt προσευχη indicat:poni tamen uidetur a Iuuenale pro loco ubi præcibus & obſecrationibus aliq̄ a tranſeūtibus mendicabat:ut iuuenis ille petulās ad illū quē acriter pulſauerat ad Iuuenalē ait in ſatyra. Ede ubi cōſiſtas in qua te quæro ꝓſeucha.

Proſerpina cum.i.latino ſcribit̃:apud græcos uero non cum.i.ſed cum.o. περσεφονη.ſcribit̃:fuit iouis filia ex ſorore Cerere. Nam cum pluto teſte Oui.ī q̄rto faſtorum & quīto metamorphoſeos: ex inferis emerſiſſet:ut fundamenta trinachriæ cōſpiceret : quæ cum Typhœus ingentibus uiribus ſupimpoſitam ſibi īſulam abiicere conaretur apiri uiſa ſunt : & lucē uſq; ad inferos demittere luſtrās ſiciliā proſerpinā cōſpexit ī cāpis ætneis cum Cyane nympha & ſirenibus flores legentem: quā rapuit & ad īferos ſecum duxit:ac matrimonio ſibi copulauit. Hāc mater Ceres accēſis facibus maximo cum ululatu perquirens ab Arhetuſa certiorata eſt illam apud īferos degere:unde frægit aratra:& cætera ruralia īſtrumēta:& apud Iouem cōquæſta obtinuit eam poſſe trahere:Si nil apud īferos comediſſet:q̄ a ſcalapho accuſāte comperta eſt ſeptē grana mali punici comediſſe. Quapropter ad leniendū. Cereris dolorē ſtatuit iuppiter ut ſex mēſibus āni cum marito apud īferos:ſex cum matre apd̄ ſuperos degeret. Quæ diuus Auguſtinus ī ſeptimo de ciuitate dei:& alii nōnulli interpretātur:ut proſerpina fœcunditatē ſeminum indicet: Et a proſerpēdo proſerpina ipſa dicat̃:& filia Cereris:ideſt terræ:quæ cum quodam tēpore defuiſſet apud īferos rapta dicebatur:unde ceſſauerunt aratra & ruralia inſtrumeuta:Sed cum lucto publico celebrata rediſſet fœcunditas.fuerunt prægaudio ſolēnia quædā illi inſtituta:quæ apud athenienſes nobiliſſima habita ſunt. Solius uero dixit ī Sicilia campum ætneum eſſe floridum & ſemper uernantē:ubi & demerſum foramen aſpicit̃:ꝑ quod Ditē ad raptum proſerpinæ exeuntem fama eſt auſiſſe lucem. Euſebius aūt libro temporū dixit Proſerpinam ſpecioſiſſimam fugiſſe uirginem Cereris filiam & Sicani regis uxorem:quā ob famā pulchritudinis ſingularis Orcus moloſſorum rex rapuit: & matrimonio ſibi copulauit. At Varro in quinto de lingua latina:Proſerpina īquit lunam eſſe:quæ ut ſerpens modo in dexteram:modo in ſineſtram modo in ſuperiorem:modo in inferiorem partē cæli moueat̃. Et ipſa luna apud ſuperos & inferos æquis temporum ſpaciis commoratur.

Proſopis cū.i.latino ſcribit̃:inſula eſt teſte Herodo. in delta nili hoſtio. in qua eſt atarbechis ciuitas.

Proſopopœia cū.œ.diphthongo in penultima ſcribit̃:& ad uerbum dicitur perſone factiua. Nam cōponitur a προσωπον quod eſt perſona:& ποιω facio:figura eſt uel quādo inanimatum ad animatū loquit̃:ut apud Ouidium in initio libri de ſine titulo:ut q modo naſonis fueramus quinq; libelli uel animatū ad inanimatum:ut Horatius in epodo. Quid amplius : o mare.o terra ardeo:uel quādo etiā ad inanimatum ipſum quoq; ad inanimatum loquit̃:ut apud eundē in ſecundo metamorphoſeos.terra & maria loquuntur & flumina.

Proſodia cū.œ.diphthongo in ſecunda ſcribi deberet: ſed ut idem ſeruet̃ ſonus apud nos qui apud græcos:conuerſa ē diphthongus in.o.longam : & cum.i.latino in penultima ſcribit̃ : Diciq; pōt latine accētus:q lex eſt ſiue regula ad aleuādam deprimendamq; ſyllabam uniuſcuiuſq; particulæ orationis accōmodata: Et alio nomine apud græcos τονοσ dicitur. Nam antiquos noſtros accētus ēt uocaſſe tonores Quintilianus eſt auctor declinato ut ait uerbo a græcis:qui tonos dicūt quos nos accētus proprie nominamus. Et ſunt tam apud græcos:quā apud latinos tres:accentus grauis:& circūflexus. Nam hi ſoli denotāt ubi quæq; ſyllaba eleuari deprimiue debeat:quod ex maxima uocū cōſonātia præceptum eſt: Ideoq; dicebat Quintilianus libro primo quem edidit de inſtitutione oratoria nō eē cuiuſlibet auri litterarum exigerē ſonos non hercle magis quā neruorum. Acutus igit̃ ille accentus ē quo ſyllaba uocem acuit eleuatq;:& ſignatur ea uirgula quæ a ſiniſtra parte ī dextrā ſurſum ducta eſt Grauis uero ē quo ſyllaba deprimitur:ſiue deponitur:unde ſignatur uirgula : q̄ a ſummo in dextram deponit̃. Circumflexus autē quo ſyllaba:& acuitur ſimul & deprimit̃:unde ex acuto & graui confectus uidetur. Quare ſemycicli linea deſignatur:quæ ſane accentum ſigna a latinis nō ſcribūtur:a græcis uero ſemper. Sed nec etiam apud illos accētus grauis ubi ē deſignatur:ut oſtēdemus. Nam omnis dictio tam apud græcos quā apud noſtros ſiue monoſyllaba ſit:ſiue pollyſylla-

ba unum habet accentum prædominantem atq;
principalē:qui actus eſt:uel circūflexus:nec plures
acuros aut circūflexos:nec unum acotum: & alte/
rum circumflexū habere poteſt. Sed accētus gra/
ues:tot habet dictio pollisyllaba:quod ſyllabas ol/
tra eā in qua acutus eſt uel circūflexus habere cō/
peritur. Vt ſi apud græcos ανϑρωποσ dicatur: pri
ma quidem acuitur: ſequens uero duæ grauanť.
Similiter illa αντινοσιοσ:penultima circūflectiť:
& reliquæ omnes grauanť. Quod ſimili mō apud
latinos licet nō ſignetur in pronūtiatione: Tamen
æqualiter obſeruantur. Nam in hac dictione itali
cus ſecūda:hoc ē ātepenultima acuitur & reliquæ
uero omnes grauanť. Similiter in ea quæ eſt Octa
uianus penultima circūflectiť:reliquæ omnes gra
uantur:idem in cōpoſitis:ut ϖαρυλον:& male ſa
nus:quæ unicum habent accentum circumflexū:
græca quidem in ultima:latina uero in penultima
Aliæ oero omnes eorum ſyllabæ graues ſunt:un/
de nec etiam apud græcos accētos grauis:hoc ē ſu
per graues ſyllabas deſignatur. Sane & ſi illius uir
gula hoc eſt quæ a ſummo in dexteram deponiť:
ſæpiſſime in græcorum ſcripturis rōſpicitur: non
ob id quoq; fieri Moſchopulos diligens illorū grā
maticus:& Diomedis apud noſtros approbatiſſi
mus:ot accentū in illa grauē eſſe dicamus cū: ſem
per in ea ſyllaba ubi eiuſmodi conſpicitur uirgula
ſit acutus. Sed ut denotetur acutum illū accētum
p cōſequētiam aliarom dictionom ſequētium eē
legendum nec ſententiā tunc quoq; in ea dictione
completā eſſe:& ob id quoq; cum ſupreſſione qua
dam licet accutus efferēdū:unde quū dici Demo/
ſthenes i oratiōe cōtra Aeſchinem ϖολλα νεινο/
υνε γωγελαττου βαικατα τουτουιτονα γωνα
ωσ Χινου: & in ploribus dictionibos ſignata ſit
uirgola accētus grauis:nō ob id accētus ibi graois
ē q nō ſignatur:& accētus dicitur ſyllabicus:& ibi/
dem quoq; plures ſint monoſyllabæ quæ accutū:
Vel circūflexum neceſſario exigūt. Sed ut accutus
qui eſt in illis in aliarum dictionum cōſequētiam
proferatur:hoc eſt in aliqualē ſimilitudinem gra/
uis. Nā ſi grauis ipſe ſignareť accentus q̄q; ſyllaba
præter quam illam ubi acutus eſt:& circūflexus ſi
gnari habere. Verum nec inter acutum & circūfle
xum percæptibilis eſt ab ono quoq; in pronuntia
tiōe diuerſitas:niſi forte ab exercito muſico. Nā p
unum quemq; illorum uox ipſa eleuari uidetur.
Sed acuti quidem ſupra longam & breuē circūfle
xi uero tantum modo ſupra longā: nāq; ſupra bre
uem poni non poteſt. Vnde circumflexus accen/
tos duos tantummodo locos i dictionibus polly
ſyllabis apud græcos obtinet ultimæ ſcilicet & pe
nultimæ. Et hoc iō qa dictiones noſtræ accentum
regulariter i ultima nō patiuntur. Acutus āt apud
græcos tria detiet loca:ultime.ſ.penultimæ & āte
pēultimæ. Apud latios uero ob eādē cauſam ſolū
penultimæ & ātepenoltimæ. Itaq; ultima exeunte
breui & penultima lōga:ſi ſup penultimā ſit accē/
tus circumflexus habetur:ut ωλυνοος. Similiter in
latinis fortūa:romanus marinos: arretinus: Octa
uianus:ſanus amoris:legebat:ut ēt monoſyllabis:
dos:flos:cos: quas uocales eſſe lōgas neceſſe eſt ut

amant quia primam breuem habet: & ultimam
longam:& ſuper primam habet accētum: neceſſe
eſt illū eſſe acutum:Idem ſi penultima & ultima
lōgæ ſint:ut legebant athenæ mycenæ Sed ut di/
ximus ſi I antepenultima accētus eſſe dicatur: acu
tus erit ſemper:& nunq̄ circūflexus:ut dominus.
Virgilius. Tulius. Quare & regula in latinis de ac/
cētibus datur. quod i triſyllabis dictiōibus & tetra
ſyllabis:ſiue deiceps:ſi penultima breuis fuerit an
tepēnultima acuetur. Iuue. in prima ſatyra. Vncio
lā p caleius habet ſed gillo deuncē. idē in ſatyra.
Credo pudicitiā. Fiunt urceoli peloes ſartago pa/
tellæ. Virgilius i Coridone:præterea quo nec tua
mihi ualle reperti Capræoli:in qoibus unciolā ur
ceoli & capræoli in antepenultima acutom habēt
Idem in primo æneidos. Vnius ob noxā & furias
aiacis oilei: ubi eius uerſus prima dictionis acuiť:
Nā ut ait Serui. I his ſcilicet:unius illius ipſius me
dia ſyllaba naturaliter producitur: ſed cum opus
eſt corripitur:ut i eo oerſu hac excuſatiōe:qa quo/
tiens uocalem longam uocalis ſequitur: ſuperiori
detrahit uires. Vt apud eundem i tertio æneidos:i
ſulæ ionio i magno & i ſeptimo. Sobdibuſue ſu/
ſtis idem in bocolico. Et longū formoſæ ualæ oa/
læ inquit iolla. Quāobrem & in eo oerſu. i. ante. u.
uocalem corripi potuit. Ideoq; i antepenultia tunc
quoq; accētus fuit:quæ ſane regula & in græcis ſi/
militer dictionibus obſeruať:ut infra uidebimos.
Sed ecōtrario fieri contigit: com antepenoltimā
corripitur. Nam tunc quoq; penultima habet ac/
centom:ut Virgilios in primo Nauibus infādom
amiſſis unius obiram:ubi eius dictiōes unios āte/.
penultima torripiť. & media producitur:atq; ac/
centū detinet circumflexum. Rurſum & ſi penul/
tima & oltima in eadem dictiōe lōge quidem fue/
rint:antepenultima uero breuis:ipſa antepenultia:
cui nō poteſt: inde teſte Quintiliano in primo de
iſtitutiōe uratoria:olympo: & tyrāno acutam me
diam ſyllabam noſtri dedere:quia duabus longis
ſequētibus primā breuē acui noſter ſermo nō pati
tur. Quod autem ſopradiximus dictiones latinas
regulariter accētū in ultima pati nō poſſe. ob hoc
quoq; regulariter diximus:quia ut idem Quinti/
lianus nōnullos grāmaticos ſic dicere ac loqui:ut
ppter qoædam uocum diſcrimina dictiōes quæ/
dam acuto ſono finiantur:ut circum littora circū
piſcoſos ſcopulos:ut ſi nō acuerēt ultimā circus di
ci uideať. & nō circuitus. Sed ot infra oſtendit id ſi
bi nō placet. Et magis dicendū putat dictiōem illā
motare conditionem. Ita ut in illis locis uerba con
iungantur:& tanquam unum ſub uno accētu diſ
ſimulata dictione enontietur. Itaq; tāquam i uno
uoce una eſt acuta. Quod idē accidit in illo Troiæ
qui primus ab oris. Simile dicimus i his:quas græ
ci uocāt εγκλυνσεισ ut utrumq; cano:ubi ſoliti ſu
mus ſemp ſubſequēte illa cōiunctione quæ appli/
care accērom ultimæ præcedenti: Immo & quidā
ferunt nō ſolum accentum ea coniunctioq; comæ
mutare poteſt:ſed quandoq; & tempos:ut Virgi/
lius in damone. Vno eodēq; igni: ſic nr̄o daphnis
amore. Vbi tādem dictio eodem quæ penultimā
naturaliter longam habebat:& ultimā breuē túc

quoq; ratione encleticæ penultimā breuem fecit: & ultimam lōgam:ut alibi. Vna eademq; uia ſanguiſq; animuſq; ſequuntur. Similiter & inſtiterūt: & miſcuerunt penultimam breuiauit. Vt Virgili. i tertio æneidos. Obſtupui ſteterūtq; comæ: uox faucibus hæſit. Et libro georgicorū prio. Miſcuerūtq; herbas & nō innoxia uerba. Alii uero putāt magis id ex auctoritate factum quam ratiōe encleticæ cum abſq; ancletica idem nōnunquam comperiatur:ut in eo uerſu. Non eodē curſu reſpōdēt ultima primis: q quantæ ſit auctoritatis ipſemet indicet auctor:uerum & i quibuſdā aduerbiis cōſueuimus omnino differētiæ cauſa accētum i ultima ponere:ut alias una eo pone ſane cū acuto i ultima:ne ſi in penultia haberēt nomina magis aut uerba crederent. Rurſus & p ſyncopā deferē qnq; accentus in ultima:ut in ea dictione ardeatis q circumflexū habet accentū in penultima & p ſyncopā facit ardeas cū in eodē circūflexo in ultima. Nā ut ait Priſcianus in qnto antiqſſimi hic & hæc ardeatis harpinatis ſuffenatis capenatis ferentinatis cum circūflexo in penultima proferebāt:quæ nos per ſyncopam ardeas & harpinas ſuffenas capenas ferentinas:cum eodem accentū in ultima dicibus. Quin & eodē modo ut idē in alio loco:dixit hoc ē cū circūflexo i fine proferunt:optimas:primas:pōtias:crotonias:larinas:& rauēnas. Similiter & i eadē gētiliū nominū forma eodē teſte antias: nomē ꝓprium cuiuſdā hiſtorici:q Vale. dictus eſt: cum eodē circūflexo ꝓfertur accentu:itē & ad appellatiuorum differētiam hæc propria Manas: & Lenas cum accētu ſimiliter circūflexo in fine proferunt Iuue. Quod captator amat lenas aurelia uēdat:itē & noſtras nominatiuus ſingularis.ut idē auctor i octauo eiuſdē operis dixit ultimā circumflectit ad differētiā accuſatiui pluralis qacutū habet i penultima:ue.& alia quædam p ſyncopā eodē teſte in quarto eiuſdē uoluminis transferūt circūflexū de penultima in ultimā:ut audiuit audit cupiuit cupii:ſumauit fumat. Vir. in. iii. æneidos. Et omnis humo ſumat neptunia troia:itē & per apocopē ut ꝓduce ꝓduc. illice illic iſtice iſtic:idq; oibus artiū ſcriptoribus placuiſſe refert q de accentibus ſcriptitarunt. Quid qđ fio dū i declinatiōe monoſyllabā facit: ſi cū alio ſimilter infinito cōponat uerbo nō ſolū ſignificationē & cōiugationē:ſed accentū in eadē ſyllaba:hoc eſt ēt in fine cōſeruat:ut caleſio caleſis caleſit tepeſio tepeſis tepeſit tā in ſecūda q̄ in tertia pſona accentū quē in ſimplicibus habebat i fine cōſeruat mutat ēt accentū metri cōditio ut cū dixit Vir. pecudes pictæq; uolucres Nam uolucres media acuta legēda ē: q̄ & ſi natura breuis ē poſitiōe tamē ē lōga ne faciat iābū quē nō recipit uerſus heroicus. Similiter cū ait i undecimo. Tu uoluſe armari uolſcoꝝ edice maniplis. Exibebat ars teſte Seruio ut in ea dictione maniplis eēt accētus ſuperni:hoc ē ātepenultimā cū penultima natura breuis ſit. Sed quia penultima poſitiōe longa ē accētum longa detinet hoc ē ſuperni:ſed utiq; longa ē ex muta & liqda:qđ quotiēs ſit tertia a fine:hoc ē antepenultima accētū ēt ſortiri potuit ut latebræ tenebræ at in eo uerſu ut ſecūda a fine accentum haberēt uerſus obtinuit: ut i ſimilibus fieri contingit. Solet ēt ſyneresis ſpeciē accentus commutare & locum. Nam quotiens exigente metri neceſſitate in nominibus græcis ſit ſyneresis:& ſuper ſynereſi remanet accentus neceſſe eſt illum circūflexū eſſe:unde in quibuſdā plenis nominibus: Vt Termodoon Demophoon & ſimilibus:q̄ habēt acutū i penultia:Et p ſynæreſim fit Thermodon Demophon mutat accētus ex acuto in circūflexū & trāſfertur i finalem. Sed dubium eſſe uidetur de græcis dictionibus quæ latine ſcribunt. an eundem apud nos prorſus accentum ſeruare habeant:quē apud græcos primitus retinebāt. Quod aſſerere uideatur Seruius ſuper primū georgicoꝝ quando ait Virgilius Heliadum palmas epiros aq̄rum ubi ait epirus habet accentum ſuper .e. quia græcum eſt: quod ſi latinum eſſet haberet ſupra pi quæ longa eſt. Quod ſi uerum eſt idem dicēdū: eſſet de tragœdia comœdia:& nonnullis aliis quæ apud illos habēt accentum in penultima & apud noſtros in antepenultima detinēt: Quare cū hæc quoq; cū Gaſpare ueronēſi grāmatico pſtātiſſimo pro noſtra conſuetudine conferem: dixit non ſcribendum eſſe in eo uerſu Virgilius:pirus p. us. finalem ſed epiros per os:ita ut litteraturam græcam conſeruet. Idq; in antiquis Virgilii codicibus comperiri aſſeruit:ut Ouidius ſimiliter lib. metamorphoſeos. xiii. Rura petunt:epiros ab his regnataq; uati. Et Seruiū id idē intellexiſſe cum ait quia græcum eſt hoc eſt litteratura græca ſcriptū: & græco ſono prolatū ſeruat accentū in prima. Nā & ſi græce dictiones latina litteratura ſcribunt & ꝓferunt motare illas quoq; accentum cōſtat ſecūdum exigētiam noſtram:ut tragœdia:quæ qa latina litteratura ꝓfert hoc eſt ſono diphthōgi noſtræ & nō græce accentū q apud græcos in penultima erat i antepenultima cū mutauit: quæ apud nos quoq; longa ē & diphthongū noſtrā. œ. detinet. Oui. i ſecūdo de triſtibus. Omne gēus ſcripti grauitate tragœdia uicit: Horatius. i poetria. Effutire leues indigna tragœdia uerſus ſimili mō cōœdia ut idē Hora. Interdū tamē & uocē comœdia tollit: At uero ꝓſodia qa litteraturā ſeu magis ſonū græcū cōſeruat accētū ipm i pēultia:ut ē apud græcos:ſic apd nros detiet. Vnde ait ipſe Ser. i. iiii. æne. Accētus ſane græcus tūc eſſe pōt cū declinatio græca ſeruat: ut olympos tyrānos: q̄ ſic quoq; more græco p os terminata habet accētū i prima. At ſi terminatione latina proferimus acutū in media accentū detinet ut ſupra uidimus. Qua de re id quoq; diligēt inſpeciendū ē accentū apud græcos i antepenultimā locari non poſſe ultima.ſ. exeunte lōga immo & ſi in uno caſu alicuius nominis accētus forte in antepenultima eēt qa ut diximus ultima breuē tūc eē neceſſe ē ſi i aliis caſibus eadē ultima lōgā fiat mutabit accētus & de antepenultima i penultimā cōmigrabit ut ανθρωποσ in noiatiuo breuē hēt ultimā & accētū acutū detinet i antepenultima:& id idem in accuſatiuo cōtingit:ut ανθρωπον:ēt i uocatiuo ut ανθρωπε. At in genitiuo & datiuo qa ultimā lōgā detinēt:hoc ē diphthōgū mutat accentus ex antepēultia i penultimā:ut ανθρωπου. & i

datiuo ſimiliter ut ανίρωπῳι:ecōtrario ēt quandoq̄ cōtingit nomē aliquod longā ultimā habeṫ ī recto:& accētū in penultima:& quia in aliquo caſuū ultima breuis fit mutaṫ accentus ī antepenultima: ut αριστοτελησ cuius ultima quia longa ē habet accentum in penultima nec in antepenultima habēre poteſt. At in pleno genitiuo hoc eſt in nō habente ſyneresim qa breuis eſt ultima facit accētū in antepenultimā uidelicet αριστοτελεος. Similiter ī uocatiuo αριστοτελεσ. Simili mō Δημοσθενησ αντισθενησ & mille alia. itaq̄ cū nos hæc nōia traducimus q ultimā recti q̄ apud illos ē η in e noſtrū transferimus.& noſtra litteratura illa ꝓferius mutamus ēt accentū ipſū in antepenultimā ſecundū qđ ī eadē litteratura apđ illos accētus ipſe cōperiṫ& dicius ariſtoteles Demonſthenes āuſthenes cū accentu in antepenultima:tam in recto q̄ in aliis caſibus. Nam cū ī ſimili litteratura apud illos hoc eſt cum e.in ultima:& nō cū.η.ea nomina proferunṫ:ut in eoꝝ uocatiuis apparet:quæ ī es & nō ī η.ησ.deſinunt.accentum detinent in antepenultima & non in penultima: ut cum dicunt ωαριστοτελεσ ωΔημοσθενεσ ωαντισθενεσ in omnibus cū accētu ſup antepenultimā. Nos ego cū hac litteratura tam in recto q̄ in aliis caſibus: utamur eodē quoq̄ accentu:& in recto & in aliis utimur caſibus & dicimus in recto Ariſtoteles & in acuſatiuo Ariſtotelem cum accentu in antepenultima: Iuue. in ſatyra. Si quis Ariſtotelē ſimilē uel pitacō emit. Similiter Demoſthenis:ut idē in ſatyra Omnibus in terris. Eloquium ac famam Demoſthenis:ac Ciceronis. Nā & hæc ac ſimilia nomina penultimā corripiunt:niſi aliquādo ratione liquidæ poſt mutam producanṫ. Quare & ſecūdū regulā prio habitā accentū apud nos ī antepenultima detinere habēt. Sed diximus rōe liquidæ poſt mutā produci poſſe:ut Virg. ī bucolico: Sola ſophocleo tua carmina digna cothurno:ubi.pho. ratiōe mutæ & liquidæ ſubſequentiū produciṫ. At uero ī aliis ſeruāt correptā: ut Iuue. in. ii. ſatyra: inter ſocraticos notiſſima foſſa cinædos ubi.cra.corripiṫ. Sane & ī aliis pluribus dictionibus græcis mutamus accentū. Nā τραγωδια: cuius ultīa ſemp lōga a græcis deponiṫ hēt neceſſario accentū apud illos ī penultima Similiter κωμωδια. Sed qa a nobis ī litteratura noſtra ultima ipa corripiṫ mutamus accentū ī ātepēultimā:& dicimus tragœdia comœdia cū acuto in ātepenultima. Vnde hæc quoq̄ uerba ait: Priſcianus in. vi. Hoc quoq̄ ſciendū qđ ōis nominatiuus deſinēs ī.a.a nr̄is corripiṫ:quāuis ſit apud græcos ꝓductus:ut lydia:ſyria:phrygia:italia: Hiſpania & oia alia noia regionū: unde accētus quoq̄ cū ipea nobis mutaṫ:qa.ſ.apud græcos hēnt accentū ī penultima:eo qđ ultima lōga ē:& apđ nos antepenultima qa ultima breuis habeṫ. in paucis tñ græcis inueniunṫ noſtri poetæ ſeruaſſe morē græcū. Statius in. iiii. thebaidos. Non tegea nō ipa deo uacat a lite fœlis Cyllenæ Idem in. vi. Te plangeret argos. Te nemea tibi lerna comas:lariſſaq̄ ſupplex Poneret:ubi tegea & nemea q productam cōſeruant a finalē accentū quoq̄ græcū detinent.ſ. acutū in penultima. Et hæc hactenus. Nūc quaſdā particulares dictiōes iſpiciamus ubi accētū hēant.

Affatim teſte Amīāo primā acuit. Sicq̄ ſe audiuiſſe legērē Probū grāmaticū hos plauti uerſus ī ciſtellaria. Potine tu homo facinus facere ſtrenuū. Aliorū eſt affatim qui faciant: idem confirmat. Gellius libro ſeptimo noctium atticarum.

Attenti teſte Gellio præfato libro. vii. primā acuit.

Admodum teſte eodem auctore primam acuit.

Affabre ſimiliter eodē teſte acutum habet ī prima.

Approbe ſimili modo in prima acuitur.

Approbus teſte Gellio in præfato libro ſeptimo:cū ſignificat ualde probus primam acuit quo uocabulo uſum fuiſſe dixit Cecilium in comœdia quæ ſcribiṫ triumphus cum ait Hierocles hoſpes ē mihi adoleſcens approbus.

Apprimus teſte eodē Gellio non acuitur in prima ſed ut apparet ex exametro uerſu. Hōe. in odyſſea media circumflectitur qui talis eſt ibi deniq̄ uir ſummus apprimus patroclus.

Apprime ſimili modo mediam circumflectit nec Gellio placet acui primam.

Appotus non placet ſimiliter Gellio primam acui quare media circumflectitur.

Apoſtema hēt accentū in antepenultīa ſi græce uis enuntiare:at latine in penultima αποστημα.

Ara ſine aſpiratione deoꝝ:& primā circūflectit: qa lōga ē ſubſequente ultīa breui: At cū aſpiratiōe ſtabulū deſignat porcoꝝ ac primū corripit & acuit.

Cecidi ꝑteritū ſi uenit a uerbo cædo qđ ē incido hēt accētū ī penultima:ī quā diphthōgus cōuerſa fuit. Iuue. in. iii. ſaty. Ebrius ac petulans: q nullum forte cecidit:at ſi uenit a cado hēt accentū ī primā: Vt Vir. in. iii. æneidos. Cecidit q̄ ſuperbum ilion.

Cyclops acuit primā:ſed quonāmodo accentū hēat in gtō & accuſatiuo plurali in ea dictiōe uidimus.

Decus decoris quū qdē neutrū ē ī oībus ab eo declinatis corripit.o.&.a.decet uerbo deſcēdit hētq̄ accētū ī antepēultīa:quē ēt ī plurari cōſeruat. Vir. li. ænei. i. Scænis decora alta futuris:cū uero ē maſculinū hēt accentū ī penultia. hoc ē ſupra.o.quā ſemꝑ producit ut decor decoris:ſic ut auctor auctoris.

Eadē ī recto hēt acutū ſup primā & pēultimā corripit:q̄.ſt.a. Vir. i. ī. ænei. Nūc eadē labēte die cōuiuia q̄rit. at ī ablatiuo hēt accētū ſup penultīa:quā ſemꝑ ꝓducit:hoc ē eo ſemp producit.a.in ablatiuo.

Eodem quia ſemper ablatiuus eſt:&.o.ſemper producit niſi auctoritate uel metri neceſſitate īpediaṫ ſemper illam penultimam acuit.

Ergo quādo qdē ē cōiūctio illatiua acutū hēt ī prīa. Iuue. ī ſaty. Credo pudicitiā Nullā īuenies q̄ parcat amati ardeat ipſa licet tormētis gaudet amātis: Et ſpoliis ergo lōge mīus utilis illi uxor q̄ſq̄s erit bonus obtāduſq̄ maritus Quādo uero eſt aduerbiū cū genitiuo iūctū .& ꝓ illius grati uel illius ob cām poniṫ teſte Seruio hēt accentum in ultima q̄ circūflectiṫ ut Virgi ī. vi. æneidos illius ergo uenimus: id eſt illius gratia uel ob cauſam illius.

Euphrates apud nos uti apud græcos penultimam acuit. Vir. in primo georgicorum. Hinc mouet euphrates:illinc germania bellum.

Ex aduerſū huius ſecūdā ſyllabā debere acui una cū aniano exiſtimauit. Gel. li. vii. noctiū atticaꝝ & ſic

apud Terẽtiũ legi oportere dicũt: cũ ait ĩ quo hæc diſcebat ludo ex aduerſũ loco cõſtrina erat q̃dam.

Fictilis primã accuit. Iuue. in ſatyra. Atticus eximiæ fictilis & nullo uiolatus Iuppiter auro.

Gætulus habet accentũ ſuper penultima: quam circũflectit. Iuue. in ſatyra. Omnibus ĩ terris. Cũ grætula ducẽ portaret bælua luſcum. Virg. i. iiii. æneidos: Aut captã ducat gætulus hiarbas q̃d Martialis nõ obſeruauit ut uidimus in dictione gætula.

Harra quum aſpiratur ſtabulum deſignat porcorũ & primam acuit.

Heliodorus habet accẽtum in penultima. Iuue. ĩ ſatyra Credo pudicitiam. Tonſoris tantũ damno rapit Heliodorus. Nã componitur ex ηλιοσ .i. ſol & δωρον domũ cotus ſane prima naturaliter lõga ẽ quia apud illos eſt. ω. mega. & ſic uniuerſaliter oia cõpoſita a δωρον: quod ẽ domũ: hñt penultimã longã: ſuper qua ẽ accentus: ut Polydorus Dyodorus Martia. i. x. Natali Dyodor tuo cõuiuia ſenatus Accubat. Theodorus Iuue. in ſatyra. Et ſpes & ratio. Lautorũ pueros artem ſcindens theodori.

Hippocrates hẽt accentũ in antepenultima. Martialis i. ix. Os hominis mulſũ me rogat hippocrates.

Incus in obliquis caſibus ſemp hẽt accentũ ſup ſecunda. Iuue. in ſatyra Omnibus in terris a carbõe & forcipibus gladioſq; parãte incude & luteo Vulcano ad rhetora miſit.

Iſidorus cũ accentu ſuper penultimam cõtra uulgarẽ conſuetudinem proferri debet.

Legeris ſi ſecunda eſt perſona præſentis eius paſſiui quod ẽ legor habet accẽtũ in prima ſi uero futuri habet i penultia: & ſic uniuerſaliter i tertia & quarta uerborũ paſſiuorum coniugatione comperit ut audieris uel audire: legeris uel legere: duceris uel ducere: põeris uel põere: Iuue. in. v. ſatyra. Duceris plãta uelut ictus ab Hercule cacus: Et ponere foris.

Malea promontoriũ laconiæ habet accentũ in penultima: ut in ea dictione uidimus.

Marſya acuit primã: ut in ſua dictione oſtendimus. Orpheus primam ſimiliter acuit.

Patina hẽt accentum in prima: ut in ea dictione.

Præmodum primã acuit teſte Gellio lib. vii. noctiũ atticarũ: quod apud. L. Liuiũ i odyſſea ſignificat ſupra modum. Nam parcentes inquit premodum: hoc eſt præter modum.

Pero pro nympha habet accentum ĩ ultima: ut in ea dictione pro calciamento uero in penultima.

Porſena habet accentum in prima: teſte Seruio ſuper octauum circa finem: & cũ unico. n. ſcribitur: Vt in ea dictione uidimus.

Polyxẽa hẽt accẽtũ i ſecũda: ut ĩ ea dictiõe oſtẽdius.

Phreneſis habet accentum in penultima: ut in ſua dictione probauimus.

Proceres ſubſtantiuũ ẽ: & i omnibus quos habet caſibus acutum detinet in antepenultima: ut huius ꝓceris: & hi ꝓceres. & ſemel cõperi hunc ꝓcerem Iuue. in ſatyra. Stemmata quid faciũt: Agnoſco ꝓcerem ſalue gætulice ſeu tu. At uero proceres procera procerũ adiectiuum eſt: & habet accentũ ſemper in penultima. ut corpora procerat. Vir. in Sileno proceras erigit alnos.

Quando dupliciter poni cõſueuit: & pro quia & ꝓ temporis aduerbio. Siquidem pro. quia ponitur: teſte feſto actum habet in penultima: quod pluribus exẽplis mõſtrare poſſumus. Vir. i. i. æneidos. Hic tibi fabor. n. quando hæc te cura remordet. i. ſiquidem ſeu ga: idem in bucolico. Dicitæ quãdo q̃dem in molli conſedimus herba. i. quia ſedimus. Iuue. in ſatyra. Omnibus in terris Diſcutienda ualent ſterilis mala robora ficus. Quãdoquidẽ data ſunt ipſis quoq; fata ſepulchris. i. quia data ſunt: At cum pro aduerbio temporis ponitur accẽtum habet in penultima. Ouidius in heroidibus. Quãdo ego non timui grauiora pericula ueris.

Recido ſi a cado deducitur accentum hẽt in prima: ſi uero a cædo in penultima.

Rhetorica acuit ante penultimã: licet penultima lõga ſit Iuue. in. vii. ſatyra ad pugnam qui rhetorica deſcendit ab umbra.

Serpedon ſecundum duplicem declinationem: duplicẽ habet accentũ: Nã ſi in ultima ſyllaba habent accentũ facit in genitiuo huius ſerpedõtis ſi uero in penultima facit ſerpedonis.

Tribulis habet penultimã productã: & ſuper illa accetũ. Hora. ut cũ pilleolo ſoleas conuiua tribulis. Martia. in. viii. Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli.

Torcular etiam ſuper penultima habet accentum.

Theodorus hẽt accẽtũ: ut uidius ĩ dictiõe Heliodo.

Proſtheſis cũ. ſ. ſequẽte. th. aſpirato: & in ultia cũ. i. latino ſcribit dici põt appoſitio uel additamentum: ut in principio dictionis alicuius addit littera uel ſyllaba: ut cũ dicimus gnatũ pro natũ aſtãs ꝓ ſtãs Virg. i. ii. æneidos: Arduus armatos medius ĩ mœnibus aſtans:

Fundit equus uictorq; ſinon: & cõponit ex pros: quod eſt ad & θεσισ poſitio.

Protagoras cũ. t. exili ſcribit: fuit teſte Apollodoro Abderites & Mæãdri filius: ſiue Artemonis ut alii dicunt. At uero Eupolis illum fuiſſe teiũ rettulit: & fuit teſte Apulegio in q̃rto. Floridori cũ primis rhetoricæ in uentoribus perfacundus. Hunc teſte Gellio libro quito noctium atticarum: in ſtudiis doctrinarũ egregius cuius nomine. Plato libros ſuos illi inclyto. ſcripſit adoleſcentem aiunt uictus q̃rẽdi gratia in mercede miſſum: uecturaſq; onerũ corpore ſuo factitauiſſe: quod gẽus græci αχθοφορουσ: uocãt latine baiulos appellamus. Et late deinde proſequitur quemadmodũ Democritus abderites ex eo genere oneris animi illius aciẽ ſolertiãq; cognouerit: ſecũq; abduxit: ut ſi habuit atq; ſumptũ miniſtrauit: & philoſophias docuit: & cũ eẽ fecit q̃ntus poſtea fuit: idẽ teſte Fauorio uocatus ẽ ſapiẽtia: dixitq; de diis nõ poſſe ſtatuer an ſint an nõ ſint: ob q̃d pulſus fuit ab athenẽſibus: & eius libri i foro cõcremati fuere: idẽ teſte Hera. thuriis leges dedit. Et cũ iã nonagenarius Siciliã nauigaſſet obiit. fuit alius Agrologus: & alius ſtoicus phus.

Proteſilaus cũ. t. exili & i. latino: atq; unico. ſ. ſcribit ut oſtẽdit Oui. in heroidibus: q ait Bella gerãt alii. ꝓteſilaus amet Home. uero nõnunq̃ cũ duplicato ſ. rõne metri ſcripſit fuit ex phylace oppido Theſſaliæ iſiphyli filius: habuitq; uxorẽ Laodomiã filiã Acaſti ipa dicẽte apud Oui. in. xiii. epiſto. heroidũ.

Vix ſocer iſiphylus:uix megrandeus acaſtus. Vix
mẽ gelida mẽbra refecit aqua. Et cũ unus eẽt ex
græcoꝝ ducibus q ad tro. iuerũt:& primus ex na-
uibus in litus ꝓſileret:ab Hecto. interfectus fuit.

Proteus cũ. t. exili ſcribiẽ:fuit teſte Heſiodo in theo
gonia Oceãi & Tetyos filius:habuitq; patriã palle
nẽ in theſſalia, qua relicta regnauit incarpatho iſu
la:Impauitq; ẽt ægiptiis & fuit uates maximus de
quo plura Virg. in. iiii. geor. ſcripſit:aliiq; poetæ di
uerſi græci & latini: Vnde Theocritus ωσ προτε-
οσ φωκασ καιθεοσ ωνευεν:hoc eſt uti ꝓteus deus
exiſtens etiam phocas pauit.

Prothous cũ. th. aſpirato ſequente. o. ſcribitur: fuit
Home. lib. ii. iliados: Vnus ex ducibibus græcis q
ex mageſia uenit ad troiam.

Protogenes cũ. t. exili ſcribiẽ nomẽ ẽ ſignificans ali-
quẽ primi generis. & ut plurimũ ꝓ eo poniẽ a poe
tis q ſe talẽ cõfingit. ut iuue. iii. ſatyra Nõ ẽ romão
cui q locus:hic ubi regnat Protegenes aliqs. Fuit
ẽt nomẽ cuiuſdã pictori illuſtris q teſte Gellio i fi-
ne libri. xv. noctiũ atticaꝝ:mẽoratiſſimã illã ima-
ginẽ Hyliſi apud rhodios in ædibus qbuſdam pu-
blice factis extra muros urbis pinxit.

Protogenia cũ. t. exili ſcribiẽ:fuit teſte Ariſtarco ſu-
per decimũ odyſſeæ. Deucalionis fila ex pyrrha.

Prothœnor cũ. th. aſpirato ſequente. œ. diphthõgo
ſcribiẽ fuit teſte Home. in. ii. iliados:unus ex qnq;
boetioꝝ ducibus:qui ad Troiam uenerunt.

Protocollũ cũ. c. & t. exilib9 atq; duplicato. l. ſcribiẽ.
Dicũt nõnulli poſſe hoc quoq; uerbũ interpretari
ꝓ prima cõglutinatiõe:hoc ẽ pro prima illa & ra-
ptim confecta ſcriptura q̃ aliã magis cõpoſitã deſi
derat. Et qa in ceræ glutino q̃ per tabulas extenſa
erat: ꝓtocollum. i. prima cõglutinatio uocata ẽ ita
utπροτον primũ dicat κολλησισ glutiatio. Alii
uero nõ duplicato. l. ſed cũ ſimplo ꝓtocolũ. i. pri-
mum:ſcilicet ſcripturæ membiũ κωλον. n. mem
brum dicit interpretari uolunt.

Protologia cũ. t. exili ſcribitur:& q̃ſi prima locutio.

Protomatyr abſq; aſpiratiõe:& cũ. y. græco ſcribi-
tur eſtq; protos idem primus matyr.

Protonotarius abſq; aſpiratione ſcribiẽ:dictio ẽ ex
græco quod ẽ ꝓtos. i. primus:& notarius q̃ dictio
eſt latina:a nota. ſ. deducta:hoc eſt prius notarius.

Proxeneta abſq; aliqua diphthongo & cũ. x. cõſonã
te:atq;. t. exili ſcribiẽ dictio ẽ græca:& qua utiẽ De
moſthenes cõtra Aeſchinẽ: deduciturq; a προξε-
νιζω qđ hoſpitio coapto. Sed ille iã apud nos diciẽ
q cõpoſitor & mediator ẽ emibilium & uendiliũ.

Pſalmus cũ. s. immediate poſt. p. ſcribiẽ diciq; põt
latine canticũ: nã a ψαλλω uerbo græco: qđ eſt
canto deducitur:unde & pſalterium.

Pſaltria cũ. s. poſt. p. & t. exili atq;. i. latino ſcribiẽ di
cebaẽ:apud Romanos illa q̃ ſequebaẽ. & amabat
iſtriones:& deducitur a pſallo qđ eſt canto:quia il
li quos eiuſmodi fœmĩa amabat quotidie i ſcænis
cantare ſolebant. Iuue. Quæ pſaltria penem.

Pſalmodia eodẽ modo ſcribiẽ:& cõponitur ex pſal-
mo:& odia q ẽ cantus. Quod ſi plene transferẽ de-
beret. cũ diphthõgo pſalmœdia ſcribi. ſed ut græ-
cus ſonus conſeruet:diciẽ pſalmodia ſicut ꝓſodia

Pſammis cũ duplicato. m. & i. latio ſcribiẽ:fuit Ne
ci regis ægypti filius:cui teſte Herodo. lib. hiſtoria
rum ſecundo inſegno ſucceſſit.

Pſammenitus cũ duplicato. m. & i. latino atq;. t. exi
li ſcribiẽ:fuit Amaſis filius & ægypti rex:qui teſte
Herodoto lib. hiſto. iii. mortuo patre p id ipſ quo
uix i ægyptũ Cãbyſes traiecerat:apđ mẽphi una cũ
reliqs ægyptioꝝ a cãbyſe prœlio ſupatus captus ẽ.

pſammetichus cũ duplicato. m. & t. exili atq;. i. lati-
no:&. ch. aſpirato ſcribiẽ:fuit antiquus ægyptioꝝ
rex ante hunc teſte Hero. lib. hiſto. ii. q de illo late
pertractat. Aegyptii primos oium hoium ſe eſſe pu
tabant poſtea uero huius iduſtria didicerũt phry-
gas primos fuiſſe ſe uero ſecundos.

Pſeudus cũ. eu. diphthõgo in prima ſyllaba ſcribiẽ:
diciẽ apud nos falſus:& idẽ pſeudo ꝓpheta falſus.

pſylli cũ. y. græco ſubſequẽte duplicato. l. ſcribiẽ po
puli ſunt in libya iuxta naſamones:atq; ꝓpinquio-
res garamãtas:hi teſte Herodo. lib. hiſto. iiii. cõtra
noxiũ uirus icredibili corporis firmitate mũtierãt
qđ Lucanus in. viii. tetigit cũ ait. Gẽs unica terras.
Incolita a ſæuo ſerpentum innoxia morſu.
Marmaridæ pſylli par lingua potẽtibus herbis: &
reliqua q̃ ꝓſequiẽ. Sed ut dixit Hero: hæc gens ꝑe
ſus deleta. fuit. nec quicq̃ præter opinionẽ de ueſti
gio ſui nominis reliquerũt: Quod per quẽ modũ
euenerit ipſe idem prefato libro deſcripſit. Cuius
locũ Gellius lib. xvi. noctiũ atticaꝝ elegantiſſime
p hũc modũ pene ad litterã traduxit:dicẽs pſyllos
quondã fuiſſe i terra aphrica cõterminos naſamo
nibus auſtrũq; in finibus eoꝝ quondã in tpe per q̃
ualidũ ac diutinum flauiſſe eo flatu aquã oẽm i lo
cis in quibus colebant exauriſſe:pſyllos re aquaria
defectos eã iniuriam grauiter auſtro ſuccenſuiſſe
decretũq; feciſſe uti armis ſumptis ad auſtrum ꝓ-
inde q̃ſi ad hoſtẽ iure belli res petitũ ꝓficiſcerenẽ
atq; ita profectis uẽtum auſtrũ magno ſpiritus ag
mine ueniſſe obuiam. eoſq; uniuerſos cũ oibus co
piis armiſq; tumulis montibuſq; arenaꝝ ſupue-
ctis operuiſſe:eo facto pſyllos ad unũ oẽs iteriiſſe.
Itaq; eorum fines a naſamonibus occupatos hoc
dixit Pli. circa initium lib. vii. a Pſyllo rege cogno
minatos. Similes & his fuerunt marſi in italia.

Pſitacus cum. i. latino:&. t. ac. c. exilibus ſcribiẽ:auis
eſt quã teſte Pli. lib. x. natu. hiſto. & Solio ſimiliter
in collectaneis:india ſola mittit:ſed nũa quoq; iux
ta meroen & ægyptum capi cõperimus:ipſa colo-
re uiridis eſt cum torq; puniceo. Cuius roſtri tan-
ta ẽ duricies: ut ſi e ſublimi preciperet in ſaxum:
nixu oris ſe cõſeruat illæſam:q̃ tenet quinos digi-
tos:habent autẽ ternos cæteri:& cũ linguã lõge la
tiorem quam cæteræ aues habeant articulata ex-
primit uerba.

Pſythium prima cũ. y. græco ſequens cũ. th. aſpira
to:&. i. latino ſcribiẽ:genus eſt paſſi:de quo late ui
debimus in dictione ſurrhentum.

Pſora cũ unico. r. ſcribitur:dicitur latiẽ ſcabies quo
uocabulo ſæpe utitur Plinius in naturali hiſtoria.

Pthia prima cũ. th. aſpirato immediate ſubſeq̃nte. i.
latio ſcribitur:ſicq; frequẽtius ſcribiẽ:licet Home.
addat quãdoq; aſpirationẽ ad. p. & dicat phthia:fu
it Theſſaliæ regio:& achillis patria ut diuerſis i lo-
cis:oſtendit Home. & nos late uidimus in dictiõe

alopus:ueꝝ latini nři poetæ cõſueuerũt iterpõere
aliud.i.& dicere phithiã tribus.ſ.cum ſyllabis: ut
Briſeis in epiſtola ad achillem apud Oui.in hero:
Quam ſine me phithiis caneſcant æquora remis.
Et uideã puppes ire relicta tuas. Vir.in.i.æneí. Ve/
niet luſtris labentibus ætas. Cũ domus aſſaraci
phithiã claraſq́ mycẽas. Seruitio premet ac uictis
dominabiť argis:ſic græci mnã nos minã dicius.
Pthiſis cum.th.aſpirato &.i.latino utrobiq́ ſcribiť:
eſt exulceratio pulmonis ex humoꝝ concurſu.
Ptyſis pria abſq́ aliq̃ aſpiratiõe:&.y.græco ſequens
cum.i.latino ſcribitur:dicitur ſputio: & a πτυω.
quod eſt ſpuo deducitur.
Pteria cum.t.exili &.i.latino ſcribitur:locus eſt Ca/
padociæ munitiſſimus:apud Sinopem ciuitatem:
ubi creſus primum cũ Cyro pugnauit.
Ptolemæus prima cũ.p.&.t.exilibus: atq́.o. uocali
ſecũda cũ.e.abſq́ diphthõgo quã nõnulli in.o. cõ
uertũt:penultia cũ.æ.diphthõgo ſcribiť nomẽ eſt
ꝓpriũ deductũ a πτολεμω qđ apud æoles: idẽ eſt
qđ apud atticos πολεμω ſine.t.i.pugno:& ẽ apđ
grãmaticos regula q̃ oĩa noĩa deſinẽtia ĩ eus & a
uerbis circũflexis deducta ſemp.æ.diphthõgũ de/
tinẽt ĩ penul.ut τιμω qđ ẽ æſtimo:iudico: hono/
ro. Timæus πτολεμω ptolemæus. Et fuerũt hoc
noĩe uocitati uiri quã plures clariſſimi. Et reges
ægypti qbus ptolemæus Lagi gregari militis fili/
us initiũ dedit. Nã ſic teſte Iuſtio li.xiii.&.xvii.ſuo
rũ epitomatũ uirtute ſua humilitatẽ patris exce/
dẽs unus ex patriciis Alexãdri Magni effectus eſt
poſt cuius mortẽq́ potius ægyptũ aphricã & ma/
gnã arabiæ partẽ: poſt q̃dragеſimo anno regni ſui
tã amplũ ſucceſſoribꝫ ſplẽdorẽ reliq̃t qđ ſubſequẽ
tes ægyptii oẽs reges ptolemæi ab illo dicti ſunt.
Reliq̃t hic duos filios ptolemæũ philadelphũ &
ptolemæũ ceraunũ philadelphus illi ſucceſſit ĩ re/
gno uir ſane doctiſſimus:& Stratonis philoſophi
diſcipulus. Qui & bibliothecã illa nominatiſſimã
fecit:q̃ uſq́ ad primũ Alexãdrinũ romanoꝝ bellũ
durauit. Et cũ ãnis trigĩtaocto regnaſſet diẽ extre/
mũ obiuit: cui ptolemeæus filius cognomento
Euergetes ĩ regno ſucceſſit. Hic ſex & uigĩti annos
regnãs moriť: Cui & filius ptolemæus philopať di
ctus hẽs ſucceſſit ĩ regno: q cũ decẽ & ſeptẽ ãnis re
gnaſſet uita deceſſit poſt quẽ filius eius ptolemæ/
us Epiphanes uigiti q̃tuor ãnos regnũ tẽuit: cui p
trigita qnq́ annos ptole. philomater cognomina
tus ſucceſſit in regno poſt quem ptolemæus alter
Euergetes nouem & uigiti ãnis regnauit poſt hũc
ptolæmæ. phythõ:q & Soter ẽt cognomiatus fuit:
decẽ & ſeptẽ ãnis regnauit. Huic ptolemæus alexã
der p ãnos ſucceſſit poſt quẽ nequiſſimus ille ado
leſcẽs ptolemæus Diõyſius q põpeiũ magnũ trũca
ri permiſit ultimo regnauit fuerũt & nõnulli alii
ptolemæi:ut filius pyrrhi regis: itẽ & qdã Cyprio
rũ rex q ſuis diuitiis Romanũ ditauit ærariũ: fuit
& aſtrologus ex ægypto nõ ſtirpe regia q̃ lõge ãte
illũ defecerat ſed phelud:enſis q floruit tẽporibus
Traiani & Hadriãi impatorũ:ut ipſe ĩ quĩto nono
& decimo maioris ſui operis atteſtatur.
Purpuriſſa cum.i.latio:& duplicato.ſ.ſcribiť:color
ẽ qui bombyci imixtus: mulieꝝ genas tingere cõ
ſueuit:de quo uidimus in dictione phucus.
Apud Græcos in initio dictionũ ſp aſpirať. ut in
primo horũ cõmẽtariorum libro moſtrauimus.

RHadamãthus cũ.th.aſpirato ſcribiť fuit
Iouis filius ex europa & rex liciæ:quo tẽ/
pore apđ argos regnabat Danaus hic ga
uir fuit ſeuerus & iuſticiæ executor a poe
tis fingitur inferos nocentũ explorare culpas dicẽ/
te Virg.lib.æneidos.vi.
Gnoſus hic radamãthus habet duriſſima regna,
Caſtigatq́ audiĩq́ dolos:ſubigitq́ fateri.
Quæ quis apud ſuperos furto lætatus inani:
Diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem.
Rhamnys ultima cũ.m.ante.n.&.y. græco ſcribiť:
fuit teſte Herodo.lib.hiſto.vi. Vrbs ĩ Euboia:in q̃
Fortuna maxie colebať. Quod Lucãus tetigit lib.
v.cũ de Euboia loq̃reť dicẽs. Et tumidis ifeſta co/
lit q̃ numina rhãnys:unde & ipa fortũa a poetis nõ
nũq̃ rhãnuſia dcã fuit cõuerſiõe.ſ.y.græci i.u.nřm
ut Oui.libro.v.triſtium. Exiget ad dignas ultrix
rhamnuſia pœnas.& Iuue.in ſatyra.
Ramnuſia cũ.m.ante.n.in ſecũda ſcribiť:dicebať a
poetis Fortuna:ut in præcedẽti dictione uidimus.
Rhamnetes cũ.m.ante.n.&.t.exili ſcribiť nomen ẽ
uiri ꝓpriũ de quo Vir.in.nono æneidos mẽinit.
Rhampſinitus cũ.m.ante.p.&.i.latio utrobiq́ atq́
t.exili ſcribitur:fuit teſte Hero.lib.hiſtoriarũ.ii.
Rex in ægypto poſt protea.
Rhaphanũ cũ.ph.aſpirato ſcribiť: herba ẽ q̃ & alio
noĩe: ut puto lapatũ dicta ẽ ut ĩ ea dictiõe uidius.
Rhea cũ.e.abſq́ diph.ſcribiť:fuit filia Cæli ex ueſta
& ſoror atq́ uxor Saturni:ut uidius ĩ dictiõe ops.
Rhebanus cum unico.n.ſcribitur eſt Orpheo teſte
in argonautica fluuius in faucibus boſphori. Tha/
cii.idẽ Pli.in.v.ſuæ naturalis hiſtoriæ cõfirmauit.
Rhegiũ cũ.y.græco ſcribiť ciuitas ẽ teſte Li.ĩ.iiii.đ ſe
cũdo be.pu.ĩ ultio calabriæ ſeu brutioꝝ eo.ſ.i loco
quo italia a ſicilia dirupta ẽ ũde & ῥηγνυω qđ ẽ di
rũpo nomẽ aſſũpſit:& rhegyni q ex hoc ſũt oppido
cognominãť ab iſtoricis. Et ẽt regiũ ſine aſpiratiõe
ipiꝰ.r.&.i.latio oppidũ aliđ ẽ ĩ gallia ciſalpĩa a quo
regiẽſes ciues cognominãť ab hiſtoricis & ñ rhegy
ni ſicut cũani ex oppido cũaꝝ ĩ cãpãia & comẽſes ex
como oppido galliæ: itẽ albãi ex alba oppido qđ ẽ ĩ
latio & albenſes ex alba oppido ad lacũ fucinum.
Rheſus cum.e.abſq́ diphthõgo & unico.ſ.ſcribiť:
fuit teſte Hõe.in.x.iliados.rex Thraciæ:q cũ albiſ/
ſimis equis & magnanimis in auditoriũ Troiano/
rũ deueniſſet:a Diomede & Vlyxe noctu clã abſtra
ctis in caſtris ſuis interfectus fuit. Et ẽt fluui Troia
ni nomẽ:ut idẽ circa initiũ lib.xii.demonſtrauit.
Rhetorica cum.t.&.c.exilibus atq́.i. latino ſcribiť
dicitur a noſtris oratoria.
Rhetor eodẽ mõ ſcribiť:dř a nřis orator q̃q̃ iã diuer
ſa ſignificare dicũť. Nã oratoris dř:q cãs orat: uel ĩ
iudiciis uel ĩ cõciõibus. Rhetor uero nõ iã orator:
ſed rhetorice ꝓfeſſor dř:& græca declinatiõe facit
ĩ accuſatiuo rhetora. Iuue.ĩ.ſaty. Oĩbus in terris de
Demoſthene loq̃ns ait. Quẽ př ardẽtis maſſæ fuli
gine lippus: A carbõe & forcipibus gladioſq́ parã/
te ĩ cude:& lutheo uulcão ad rhetora miſit.i. ad ꝓ
feſſorẽ rhetoricæ. Sane oratores nõnũq̃ & ẽt legati

aperorāpo ꝑ republica noīati ſunt. Virgilius in.x. æneidos iāq; oratores aderāt ex urbe latina. Declamator auēt is dicit̄ q ſtudiis apđ rhetorē i cōuentu ſcolaſticoꝝ fictā cauſam orat At ipē quoq; rhetor & qcunq; alius ſi etiā extra ſcholā hoc generē utit̄ ſiue alios ſiue ut ſe exerceat declamator uocatur.

Rheuma cū aſpiratiōe ipſius.r.ſimiliter ſcribit̄. Nā dictio græca eſt quæ latine eruptio ſiue fluor dici poteſt.

Rhexenor abſq; aliqua diphthongo: & cū.x.cōſonāte ſcribitur: fuit teſte Home. circa initium libro vii. odyſſeæ. Nauſithoi filius: & frater Alcinoi regis phæacum.

Rhinocerō cū.i.latīo &.c.exili ſcribit̄ aial ē q̄drupes habēs ī rhine.i.naſo ceras.i.cornu. Nā & alio noīe dici monoceron nōnulli uolūt eo q unicū cornū hēat qđ aliđ aial eē puto: & i frōte cornu illud hēre exiſtio: atq; latie unicornis dici. Sed rhinoceronta hēre repādū cornu dixit Soli.i.recuruū: qđ ſubīde attricū cautibꝫ ī mucronē excitat eo q aduerſus elephāros ꝑlieſ par īpīs lōgitudie breuior cruribꝫ: naturali telo alium petens: quam ſolam intelligit ictibus ſuis per uiā. Eſtq; beſtiæ eodē Solino teſte color buxeus.

Rhyntalrhus prima cum.y.græco ſequēs cū.i. latino: reliq̄ ſine aſpiratione ſcribuntur: fuit uir thracius cuius exemplo teſte Plutarcho in uita Romuli Cæſar ſæpe dicere conſueuerat amare quidem eſt proditionē ſed proditores magnopere abhorreſ.

Rhypes cū.y.græco ſcribit̄: populi ſunt achiuorū.

Rhiphæi prima cū.i.latino ſequens cum.ph.aſpirato &.æ.diphthōgo ſcribit̄. Sic quoq; dicūtur qdā ſcytici montes a perpetuo uētoꝝ flatu. Nā ριφιζω græce dicit̄ quod apud nos flo. Vir.in.iii.georgicorum. Gens affrena uirum riphæo tunditur euro.

Rhipæ pria cū.i.latio ſeq̄ns cū.p.abſq; aſpiratiōe & æ.diph. ſcribit̄ fuit teſte Ser.ſup.viiii.ænei. Mōtes ī archadia: quos ad ſcythicoꝝ differentiā nos ſine aſpiratōe ipſius.p.ſcribeř & ꝓſeř cōſueuiſſe dixit.

Rhyrius pria cū.y.græco ſeq̄ns cū.r.exili &.i.latino ſcribit̄: fuit teſte Hōe. li.ſecūdo ili. Ciuitas cretæ.

Rhythmus pria cū.y.græco ſeq̄ns cū.th.aſpirato in ſubſeq̄nte ſcribit̄. Nec aliđ latie q̄ numeꝝ deſignat Quītilia.lib.ix.de īſtitutiōe oratoria: Sūt inqr numeri rhythmi: ut & Cicero ipē cōſtituit & ſecutus eū Virg.cū dixit: Numeros mēini ſi uerba tenerē: & Horati.ī carmībus Numeris q̄ fert̄ lege ſolutis. Et pgit Quintili. rhythmi ut dixit neq; finē hēnt certum nec ullam in contextu uarietatem ſed qua cœperunt ſublatione ad poſitionem uſq; decurūt.

Rhœtus pria cū.œ.diphthōgo ſequens cum.t. exili ſcribit̄ mōs ē troiānus: ī quo Aiax telamonius: poſt q̄ ſeipſum īterfecit ſepultus fuit: unde & rhœteus deducit̄ q græce ροίτειοσ dicit̄. Sed nōnunq̄ qdē abiicīētes.i.retinētes.e. ꝓductā.ut Vir.in.iii. ænei. Primum rhœtheas aduectus in oras. Aliqū uero diphthōgos ipſa a nr̄is diuidit̄: rhœteius rhæteia rhœteium. Vir.in.v.ænei. Non beroe nobis non hæc rhœteia mater eſt. Dorícli coniunx.

Rhodope cum unico.p.ſcribitur: mons eſt thraciæ ut dixit Florus lib.ſuarum hiſtoriarum tertio. Sic quoq; a Rhodope regia thracū ibi ſepulta cognominatus. Solinus uero dixit montē eē mygdoniæ q̄ portio ē macedoniæ: ſed utrunq; eē poteſt: q̄a cōterminæ ſunt regiones: & ut ait Seruius ſup tertio georgicorum. Rhodope in plagā orientalem porrigitur: & ſeptentrionalem reflectitur ideo ait Virgilius. Quaq; redit mediū rhodope porrecta ſub axem illic clauſa tenēt ſtabulis armēta & reliqua.

Rhodos cū unico.d.ſcribit̄ īſulā ē Liciæ teſte Pōponio lib.ſecūdo: & pria cycladū uenīētibus ab oriēte ī q̄ roſæ capulū dr̄ a nōnullis fuiſſe īuētū: dū urbis fūdamēta foderēt̄ a quo & ciuitas īſula cognomiata putat̄. Nā rhodos græce latie roſa dr̄ huius circuitus admirandus: ut uidimus in dictione colloſſus.

Rhodia cū.i.latino ſcribitur fuit teſte Heſiodo. in theogonia nympha q̄dam filia oceani & thetyos.

Rhodius eodem mō ſcribitur fuit teſte Heſiodo in theogonia & Home.iuxta initium.xii.iliados fluuius troianus olim ex monte ida effluens: nunc uero ita deperditus ut comperiri non poſſit.

Rhodopis cū.i.latino ſcribitur: & facit in genitiuo declinatione quidē græca rhodopidos: Latine uero rhodopidis: fuit meretrix quædā traciæ miræ pulchritudinis: q̄ teſte Herodoto libro hiſtoriaꝝ ſecundo una cū Aeſopo captiua fuit illā Charaſſes mytileneus frater Saphus poetiſſæ maxia pecunia redemit: ut idē Herodotus in eodē lib. teſtat̄. Cuius ēt rei meminit Sapho ſoror ī epiſtola ad phaonē: cū ait. Arſis inops fratre uictus meretricis amore multaq; cū multo damna pudoř tulit hāc eadē Pli.libro uigeſimoſexto naturalis hiſtoriæ pyramidē laudatiſſimā conſtruxiſſe dixit ne quis opes regum miretur ut maiore ſit miraculo eam tātas opes meretricio queſtu cōquiſiſſe aſſeritq; una cū Herodoto illam Aeſopi fabularum philoſophi & compoſitionibus conſeruam: & contubernalem fuiſſe.

Rhomphæa cū.æ.diphthonho in penultima ſcribitur dici poteſt framea genus eſt gladii.

Rhoxolani cum aſpiratione principii &.x.conſonāte atq; unico.l.ſcribitur: populi ſunt ſcythici ultra danubium qūbs dicit rutenos puto de quibus in dictione baſtarne uidimus.

Rhoma cum aſpiratione pricipii: ut nōnulli uoluerunt ſcribitur: Qui & græcū eſſe uocabulū ex auctoritate magnorū uirorum contendunt: Nā Solinus ī initio ſui operis ſunt inquit q uideri uelint rhomæ uocabulum ab euandro primum datum cum oppidū ibi offendiſſet quod extructū ante ualentiam dixerit latina iuuentus ſeruatq; ſignificatione impoſiti prius nominis rhomā græce ualētiā ipſam nominarūt. Idē Hieronymus nr̄ a ρωμη quod rubur indicat & ualentiā denominatam Romā aſſerit. Vnde & Macrobius in lib.tertio ſaturnaliū. Romani inquit ipſius noſtræ urbis latinū nomen ignotū eē uoluerūt. Itaq; uelut nome græcum & non latinum cum aſpiratione ipſius.r. illi idē qui hæc inducunt ſcribere uoluerunt. Quoꝝ nonnulli deinde ſententiam cōmutantes ut ex eorundē nouis inſcriptionibus aſpeximus antiquā ſcripturā ſequentes abſq; aſpiratione Romā iā ſcribere decreuerunt: Itaq; & nos cum illis illorum ſe

quimur ſententiam: qui Romam nõ a Græco acceptam ſed latinam: & a Romulo cognominatam eſſe aſſerũt. Nã & græcus ipſe Plutarchus de eo nomine unde & qua potiſſimum cauſa emanauerit ſñias cumplurimas retuliſſet eam tandẽ uerã eẽ dixit: quã Varro & Li. noſter: & exactiſſimi quiq; græci aſſeruerũt: a conditore Romulo urbis romæ nomen accæptum fuiſſe: Idẽq; Saluſtius aſſeuerauit. At uero Romulum latinam etymologiã habere ex eo potiſſimum conſtat quod dixit Ouidius libro faſtoꝝ.

Arbot erat remanent ueſtigia quæq; uocatur.
Romula nunc ficus romula ficus erat.

Quã ſane ficum ſic quoq; uocatam a rominando dixit Plutarchus in uita Romuli cum ſub ea pecudes æſtatis tẽpore frigora captantes herbas rominare cõſueuerunt: uel ut dixit Plinius lib. decimo quinto natu. hiſto. ab ea quod ſub illa inuenta eſt lupa. Romulo & Remo infantibus ꝑbens rumẽ: Ita enim tunc ut ait: uocabãt mãmam. Quamobrem cũ ipſo. r. abſq; aſpiratione Romã ſcribendã puto idemq; ab antiquis noſtris ĩ numiſmatibus & marmorum inſcriptionibus obſeruatũ cõſpeximus. Romæ igiẽ ambitũ diuerſis temporibus fuiſſe uariũ ex diuerſoꝝ auctoritate comprobari poſſe uideẽ. Nã prius qdã ambitus teſte Cornelio Tacito a foro boario ubi æreum inqt taurũ aſpicius qa id gẽus aĩalũ aratro ſubdiẽ ſulcus deſignãdi oppidi cœptus ut magnã Herculis arã amplectareẽ ide certis ſpaciis interiecti lapides p ima mõtis palatini ad arã conſutii mox ad curias ueteres: tũ ad ſacellũ larẽ forũq; Romanum: & capitoliũ nõ a Romulo: ſed a Tito Tacito additũ ꝓgreſſũ ẽ. Quæ oĩa loca cũ ad radices palatini mõtis fuerit ĩ ſeqntibus deſignare curabius. Pli. uero i. iii. na. hi. ex auguſti traditionibus ſcribit urbis ambitũ ſuo tpe milia paſſuũ uigiti cõtinere Portaſq; hĩe trigĩta: & nũc quoq; ſeptẽ clauſas eſſe. Flauius aũt Vopiſcus ſcribit Aureliũ ĩpatorẽ ambitũ urbis ad trigita milia paſſuũ ampliaſſe nec de portis mẽtionẽ fecit. Quaꝝ noĩa ad plẽum ĩueſtigare ac cõperire difficile eẽt. Nã cum diuerſis tpibus aucta fuerit & q̃ itra ultimum muroꝝ ambitum remãebãt: porte formã decuſq; amitierent fuerītq; deide Roma diruta & cõfracta: illas ꝓrſus ĩueſtigare ac ꝑcipere uideẽ ĩpoſſibile. Sed eaꝝ tantum noĩa explicabius q̃s apd̃ hiſtoricos expſſas cõperius: hoc ẽ flumẽtanã: collatinã: collinã: exqlinã: uiminalẽ: ueniã: querq̃tulã. gabiuiã: lauernalẽ: rudufculanã: rutumenã latinã: apiã atq; eandẽ capenã trigmeniã aureliã fõtinalẽ carmitalẽ: q̃ & ſcelerata dẽ pãdanãq; & liberã ugoniã: q̃ & trigõia cognominaẽ catulariã: triumphalẽ. Quaꝝ etymologiã & ſitũ: ut apd̃ approbatos auctores cõperius ſi nõ oium nõnullaiũ ſaltẽ explicare conabiur. Sed id pt ium ꝑnotare liceat thybrim a ſeptentriõe urbẽ itrare: & ex latere meridião uerſus hoſtiã exire. ita ut ex latere qdẽ dextero uaticanũ cõpiat: & ianiculũ: q̃ duo regiões trãs tyberinã cõplẽr a ſiniſtro uero ſit Romanæ urbis ambitus ſeptẽ cõplectẽs colles. Erat igiẽ porta flumẽtana illa cognomĩata q̃ thybris urbẽ itrãs ĩ ſiniſtra ripæ pte relinquiẽ: Sic quoq; dicta teſte Feſto Pompeio qđ thybris eã q̃doq; ĩfluxerit. Nec in aliã ex diſpoſitiõe loci ĩfluere thybris potuiſſet: De q̃ Li. i. vi. ab urbe meminit cũ ait. Predicta die ĩ pertilinũ lutũ extra portã flumẽtanã. Qui & illã de cælo tracta meminit. Collatia uero porta: q̃ p eundẽ circuitũ ad ſiniſtrã thyberis ptẽ flumentanæ iã ẽi cõtermia teſte eodẽ feſto a collatia oppido ꝓpe. Romã ĩ qđ aliarũ ciuitatũ opes fuerũt collatæ appellata ẽ. De quo Li. i. i. ab urbe dixit collatia & qcquid circa illã agri erat ſabinis adẽptũ ẽ: hæc eadẽ multos poſtea annos piciana dicta ẽ: a palatio ſibi ꝓpiquo cuius teſte Caſſiodo. ĩ epiſtolis rex oſtrogotorũ prius: Theodoricus demolita marmora. Rauẽnã portari curauit. Ad hãc cõſequẽs porta fuit q̃ gabiuſa dicebaẽ: eo qđ recta ĩ Gabios duceret: Vnde & Li. ĩ bello macedonico gabiuſã de cælo tactã fuiſſe cõmemoret. At ſubſeq̃ns porta q̃rinalis dicta fuit. Sic quoq; eodẽ Feſto teſte cognomĩata: q; ĩ ea ĩ collẽ q̃rinalẽ itẽ: ſiue qđ ꝓxĩe eã Quirini ſacellũ ẽ hæc eadẽ ut nõnulli uolũt aliq̃do ægonẽſis dicta fuit eo q; mõs ipẽ q̃rialis prius ægõus cognomĩatus ẽ. Alii uero aliã portã fuiſſe: & ad q̃ndã q̃rinalis collẽ deduxiſſe cõtendũt: q eo noĩe cognominatus fuit. Huic ꝓxima collĩa dicebaẽ: q̃ ad q̃rinalẽ cõducebat. Quod Varro ipẽ de lingua latina: ſic quoq; idicare uideẽ cũ dixit ĩ q̃riali colle plura ſũt colliũ noĩa Nã collis tricepſois ubi ædes. Quirini collis ſalutaris q tricepſois collis pollinaris q eſt ad ædẽ Salutis: & collis mutialis ad ædẽ dei diffidi: ab q̃ colliũ uarietate q̃ q̃rialis hũit collis dicta ẽ porta colina: huic portæ ꝓpinquũ fuit Veneris erycine templum de quo Oui. lib. faſtoꝝ.

Templa frequentari collinæ proxima portæ.
Nunc decet a ſiculo nomina rege tenent.

Et hãc eandem rerũ taliũ curioſi illam eſſe dicunt quæ iam ſalaria nominatur. Quod nomen prius uitæ ſtratæ ad noluiſſe Cornelius tacitus indicat. Nam ingreſſum militum Vitelli imperatoris ĩ urbem deſcribens: inquit tertium agmen per ſalariã collinæ portæ appropinquabat. Feſtus uero ait. Quod per eam ſabini a mari ſalem deferebant. Sequens porta & collinæ ſuccedens uiminalis dicta. Quia ſcilicet ad uiminalem collem ducebat. Eadẽ ut nõnulli ferunt. & numentana dicta fuit: Cuius etymologiam nondum comperi atque eam fuiſſe quæ ſanctæ Agnetis nunc quoq; uocatur nõnulli contendunt. huic Exquilina ſuccedit. qua ſcilicet in exquilias itur nunc ut ferunt Sancti Laurentii: Atq; etiam tyburtina appellatur. Hanc eandẽ aliquando taurinam a capita uiri. quod illi inſculptum erat: nõnulli cognominatam fuiſſe credunt Alii aliam taurinam ipſam extitiſſe contendunt. Fuit & alia quæ neuia olim nunc maior dicitur ſequens iã pridem eſt aſinaria a priſcis celimontana a cælio monte nunc limilis Sancti Ioannis uocaẽ. octaua cuius equiualens in angulo clauſa cernitur Metrodii porta dicebatur.

Quin & omnes quas nominamus Liuius ipſe ſecũdo ab urbe cum porſenæ obſidionẽ deſcriberet ſic quoq; maioribus cognomĩatas fuiſſe ſatis oſtẽdit: Sequens porta ut oẽs cõſectanẽ etiam nũc nomẽ retinet: latina dicta fuit quod ea in latiũ duce

bat.Eadẽ uel illi ꝓpinq̃ capena dicebaẽ de q̃ Soli/
ſtalũ inqt regẽ de inſula ſiciliæ cũ ſyracuſanis ad la
nũ puenifſe:ac eius cõſilio auxilioq; ciuitatẽ iuxta
albulã condidiſſe capenã noie a q̃ poſtmodũ por/
tæ capenæ nomẽ fuit.De eadẽ Iuue.i.ſaty.Vmbri
ci:q unica rheda domũ totã ad cumas deferebat i
quit: Subſtitit ad ueteres arcus : quos latericios a
Romulo cõſtructos dicũt.Nec florẽtes poſtea opi
bus Romani paſſi ſũt i marmora cõmutari ut an
tiqtatẽ & memoriã conditoris conſeruarẽt madi
dãq; capenã rõe ſcilicet fontiũ ꝓpinquoꝝ.Hic ubi
nocturnæ numa cõſtituebat amicæ.Nũc ſacri fõ
tis nemus & delubra locanẽ indæis eadẽ uiã ſtratã
hẽt Neapoli uſq; ducentẽ:q̃ appia dicta fuit. Nam
ẽt Romæ porta trigemina p q̃ ut dicũt trigemini
frẽs Horatii exierũt q̃do Curatios deide ante albã
occiderũt:Sed teſte Li. tertius q ſupſtes remanſit
porta capena rediit: de illa tamẽ ſæpiſſimæ memi
nit Li.i bello macedõico ædiles inqt eo anno por/
ticũ unã extra portã trigeminã emporio ad thybe
ri addito fuerũt & lib.iiii.ab urbe minutius extra
portã trigeminã boue aurato donatus ẽ : hãc eãdẽ
eſſe q̃ hoſtienſis deide dicta fuit eo qđ hoſtiã uer/
ſus ducat:qđã affirmare nõ dubitãt:nũc uero San
cti pauli cognomiari dicũt qa ad eius ædẽ celeber
rimã uergit.Ego uero an eadẽ ſit: uel alia affirma
re nequeo:ſicut nec de porta aurelia:an ea ſit q̃ i lo
co iãiculi edito ẽt nũc cõſpicitẽ:& Sãcti Pãcratii ob
ꝓpinqtatẽ ad illius ædẽ appellaẽ & illa fontinalis
q̃ ex ianiculo i uaticanũ dimittit licet hoc qdẽ nõ
nulli certũ afferãt hoc tamẽ ex Feſto hẽmus fõtia
lia fontiũ ſacra eſſe:unde & Romæ fõtinalis porta
& qa dixit nõ puto id ianiculũ contigiſſe: qđ extra
Romã trãs thyberi erat & magis capenã fuiſſe exi
ſtimo iuxta q̃ fõtes erãt q eã madidã reddebãt.Vn/
de ait Li.i bello macedonico : cẽſores uiã ſternẽdã
a porta capena ad martis ædẽ locauerũt Et alio li.
I eodem bello: ædiles alterã porticũ ad portã fõti/
nalẽ ad martis arã:q̃ i cãpos iter eſſet ꝑduxere:Fue
rũt aliarũ:ut rettulius portarũ noia : q̃ uel itra bre
uioris circuitus muros :uel amplioris locatæ erãt
uel forte ẽt eorundẽ alio tpe fuerũt obſeruata no/
mina.Quod exactæ diſcerni poſſe ipoſſibile exiſti
mo. Creti tamẽ ſumus Romulum ipſum i ſue ur
bis cõſtitutiõe:tres portas ſtatuiſſe:unã carmẽtalẽ
q̃ & ſcelerata dicta fuit.Aliã pãdanam q̃ : & libera.
Tertiã mugoniã:q & trigõia:hoc ẽ triũ ãguloꝝ co
gnomina fuit. Varro tamẽ dixit pãdanã ſaturniæ
urbis nomẽ porte fuiſſe:nõ dixit Romæ . Veꝝ eũ
locũ roma poſtmodũ cõplexa fuit:ut in ſeq̃ntibus
apparebit.itaq; roma aucta ẽt portaꝝ nomen deri
nuerẽt.Carmẽtalis porta a Carmẽte mře Euãdri.
q̃ inibi prius habitauerat dicta fuit.illa uero carmi
nibꝫ qbus reſpõſa dabat : cũ nicoſtrata uocabulo
græco uocareẽ.Quare dixit Vir.in octauo æneí.
Et carmentalem romano nomine portam.
Sed poſtea teſte Feſto ſcelerata uocata ẽ.qđ p eã tre
cẽti Fabii cũ cliẽtibus quiq; milibus egreſſi aduer
ſus hetruſcos ad amnẽ cremerã oẽs iterfecti ſunt.
Vnde ẽt de illa ait.Oui.li.faſt.ſic dicens.
Carmentis portæ dextra eſt uia proxima iano.
Ire per hanc noli quiſquis es omen habet.
Illa fama refert fabios exiſſe trecentos.
Porta uacat culpa:ſed tamen habet.
At uero pãdanæ & mugõiæ etymologia nõdũ cõ
peri.Querquetulana aũt porta : de q̃ ſupra mẽtio
nẽ fecius:ubi fuerit incertũ hẽmus:ea tñ ſic quoq;
cognominata fuit: teſte Feſto qđ q̃rcũ itra muros
iuxta ſe habeat.Qui & de lauernali ſic inqt. Lauer
niões funes antiq dicebãt qđ ſub tutela deæ lauer
næ eſſẽt:i quouis loco obſcuro abditoq; : hoc & la
uernalis porta hæc illius uerba. Ruduſculana eo/
dẽ teſte appellata ẽ:q̃ſi rudis : & ipolita ſit relicta.
Dixit ẽt rutumenã.itẽ Feſtus a noie cuiuſdã auri/
gæ cognomiata fuiſſe . Qui & catularia ſic quoq;
cognominatã uoluit:qa aut lõge ab ea ad placãdũ
caniculæ ſidus inimicũ frugibus ruffæ canes imo
labanẽ:ut fruges matureſcẽtes ad maturitatẽ ꝑdu
canẽ.Triũphalis uero porta:q̃ iter alias ultimã no
minauius.oium romanæ urbis celeberrima fuit.
Sic quoq; cognomiata:qa p eã & nullã aliã triũphi
agebanẽ. Huius portæ adhuc itime fũdamẽtoꝝ:
molles i extrema thybridis ripa cõſpici poſſũt : &
pons ſimiliter ad illã cõducẽs : cuius pilaꝝ baſes a
cruſtis marmorũ decurſtate i ipſo thyberi ab por
te ripa uſq; ad hoſpitale Sancti Spiritus:ẽt noſtro
tpe decernunẽ:a quo loco uſq; ad Nerõis circũ:in
quo Caii Calliculæ obeliſcus aſpiciẽ : q tũc quoq;
corrupte iulia nũcupaẽ &ad ſiniſtrũ latus baſilicæ
beati petri adiacet:triũphale territoriũ nuncupaẽ:
Sed de porta meminit ioſephus approbatiſſimus
hiſtoricus li.vii.de captiuitate iudaica:Vbi Veſpa/
ſiãi pricipis & titi filii de iudeis triũphũ deſcribens
ait ipſos.n.iperantores:qui nõ i palatio maiori:ſed
i iſidis tẽplo nocte geuerãt ad octauianas ãbulatões
trãſiuiſſe:ubi eos ſenatus & honorati eqtes p̃ſtola/
banẽ.Et cũ fauor militaris eoſdẽ meritis honoraẽ
ſet laudibꝫ:uotis rite celebratis ad portã receſſiſſe
q̃ ab eo qđ p illã ſp triũphoꝝ põpa ducereẽ nomẽ
accæpit:finiſq; põpe erat capitolini iouis tẽplũ:Sue
to.ẽt de funere Octauiãi loq̃ns ait.quoſdã ſenatores
cẽſuiſſe Auguſti funus porta triũphali ducẽdũ.ſed
de territoriu triũphali nõ peꝝ ẽ teſtimoniũ Dama
ſi q ſcripſit beatũ petrũ ſepultũ fuiſſe i uaticano iux
ta territoriũ triũphale. Veꝝ & triũphale territoriũ
& adhærẽtia illi loca uaticani nomẽ a uaticano col
le aſſumpſerũt.de quo iuue.i ſat.Credo pudicitiã:
meminit cũ ait.Et uaticano fragiles de mõte patel
las.Martialis & cum ait.
Quid te tucca iuuat uetulo miſcere phalerno i ua
ticanis condita muſta cadis.
Nã & patellæ olim ut nũc ex creta Vaticani mon/
tis formabanẽ. Sed unde collis ipſe uaticãi nomẽ
aſſũpſerit: dixit Feſtus:q; eo potius ſit populus ro
manus uatũ reſponſo:pulſis hetruſcis.Gellius ue
ro i li.noctiũ atticarũ decimo octauo: agrũ inquit
uaticanũ & eiuſdẽ agri deũ præſidẽ appellatum
accæpius a uaticiniis:quæ ui atq; iſtinctu eius dei
in eo agro fieri ſolita erant.Sed pter has cauſas : &
aliã rettulit Varro i libris diuinaꝝ reꝝ dicẽs.Quẽ
admodũ aruis deus appellatus : atq; ei ſtatuta inſi
ma uia noua:q; eo in loco diuinitus uox edita erat
ita uaticãus deus nominatus:penes quẽ eẽnt uocis
hũanæ initia:quoniam pueri ſimul atq; parti ſunt

tã uocẽ edunt quæ prima in uaticano ſyllaba ẽ ic/
circoq; uagire dixit exprimente uerbo ſonũ uocis
recentis. Et cõſtat iam uaticanũ collem eum eſſe q
eccleſiæ beati Petri adiacet: nec ſupra illũ: aut ꝓpi/
quũ fuiſſe Neronis palatiũ: ut inſcii quidam mẽti
untur: de quo in ſequẽtibus pertractabimus. Sed te
ſte Cornelio Tacito: apud quẽ geſta Nerõis parti/
culariter deſcribunť: Clauſit inquit Nero in ualle
uaticana ſpatiũ: i quo equos regeret: hađ ꝓmiſcuo
ſpectaculo: de quo i dictiõe circus: & i dictiõe obe/
liſcus ſatis uidimus. Et ſubdit idẽ auctor Nerõ & m
apud nemos: qđ nauali ſtagno circũpoſuit extru/
xiſſe cõuẽticula: & cauponas reliquaq;: q legere cu
pit ibidẽ poterit rettulit ẽt Pli. circa finẽ decimiſex
ti ſuæ na. hi. libri: uetuſtiorem urbe ſuo tempore
in uaticano illicem eſſe: in qua titulus æreis litte/
ris & hetruſcis: quæ religione arborẽ iã tunc di/
gnam fuiſſe ſignificat. Sed præ cunctis rebus cele/
brior & religioſior conſpicit̃ uaticanus reliqis bea
ti Petri & eius excelſa baſilica: ac Romani pontifi/
cis palatio: quod Nicolaus Papa eo noie ſecundus
primũ fundauit ac grãde uiridariũ fortiſſimis mu
ris cinxit. Sed iã miꝫ i modũ: & pene icredibili or/
natu iſtaurat id Nicolaus qntus totius orbis: deli/
tiæ: ac religio: q diuia ſua uirtute pontificatus ma
ximi gradũ ſũmũ aſcẽdit Vaticanũ uero primus
Leo papa quartus muro muniuit: & de ſuo nomi
ne ciuitatẽ Leoninã uocauit: Ea ſex portas ẽt nunc
ſtantes habet. Quarũ prima in ianiculũ dimittens
ab eccleſia cui ſubiacet Santi Spiritus nomen accæ
pit. Alia eſt edito in colle ſita ꝑtuſa. hoc eſt perfo/
rata uocatur. Tertia iuxta metam a ſiniſtro latere a
poſterulano quodam Saxone iuxta illã habitãte.
Poſterulæ nomen accæpit. Quarta quæ pontificis
uiridario ſubiacet: ab eccleſia beati ꝑegrini nomen
accæpit. nũc uiridaria uocatur Quinta iuxta metã
Hadriani: quod nunc caſtrũ Sancti Angeli uocať.
& qua in campos itur ſancti angeli porta uocatur.
Sexta ea eſt: q̃ ſimiliter ſub ipſa Hadriani meta ad
urbẽ ꝑ pontẽ ipſius: Hadriai cõducit: atq; ab æne/
is foribus ænea uocitatur. & hæc actenus. Nunc
de collibus urbis uidendum reſtat: qui ſeptem ab
auctoribus deſcribuntur: dicente Virgilio libro
georgicorum ſecundo.

Scilicet & rerum facta eſt pulcherrima Roma.
Septemq; una ſibi muro circundedit arces.

Quoꝝ noia ſint Capitolinus: idem & Tarpeius:
Auentinus Palatinus: Cellius: Exqlinus: Vimina/
lis: & Quirinalis: Ianiculus uero regionem ipſam
totam tranſthyberinam excæpto uaticano idicat:
ſed abſq; ianiculo: & Vaticano ſepticollis ipſa urbs
dicebatur: Vnde apud Romanos ipſos antiqtus ſe
ſta erãt: quæ ſeptimontinalia uocabantur. Capito
linus igiť: mõs teſte Varrone de lingua latina di/
ctus eſt quod cũ in eo fũdamẽta ædis iouis fode/
renť: caput humanũ inuentũ eſt. Et ut addit Liui
us litteris tuſcis aunotatũ. Sed ante hoc ipſũ nomẽ
eodẽ Varrone teſte Tarpeius a Tarpea uirgine ue/
ſtali dicebať: q̃ ibidẽ quoq; a ſabinis necata armis:
& ſepulta fuerat: quod ẽt nunc teſte Varrõe tarpe
iũ ſaxũ appellať. Et ut idẽ pergit hũc antea montẽ
ſaturnũ appellatũ ꝓdiderũt: & ab eo late ſaturniã
terrã. Et ẽt Ennius appellat antiquũ oppidũ i hac
fuiſſe ſaturnia ſcribiť: Eius ueſtigia ẽt nunc inquit
Varro manẽt tria. Quod ſaturni ſanũ in faucibus
quod ſaturnia porta quã iunius ſcribit: ibi quam
nũc uocant pãdanam. Quod poſt ædem ſaturni i
ædiſiciorum legibus priuatis: pariete: poſtici: mu/
ri ſunt ſcripti: hæc ille: Fuit in hac arce capitoli cele
berrimũ iouis optimi maximi templũ de quo ſic
inquit Cornelius Tacitus in decimonono ſuaꝝ hi
ſtoriaꝝ: uouerat Taquinius priſcus rex bello Sabi
no ſedem ioui optimo maximo iæcitq; fundan ẽ
ta ſpe magis futuræ magnitudinis q̃ tunc populo
Romano cõpeteret. Mox Seruius Tullius ſocioꝝ
ſtudio adiæcit aliquid: Deinde Tarquinius ſuper/
bus capta ſueſſa & pometia per hoſtiũ ſpolia fecit
ſed gloria opis libertati ſeruata pulſis regibus Ho
ratius puluillus iterũ cõſul dedicauit magnifice:
uerũ teſte Lactantio cũ Tarquinius capitoliũ face/
re uellet: atq; in eo loco multorum deoꝝ ſacella
eſſent: conſuluit eos per auguria utrum ioui crede
rẽt. Et cedentibus cæteris ſolus deus terminus mã
ſit: q lapis erat informis ac rudis. Vnde illũ Vir. ca/
pitolii immobile ſaxũ uocat: & eum eẽ dicebant:
quẽ ꝓ ioue. Saturnus dicit̃ uoraſſe de quo. Sed fa
ſto capitolio ſupra ipſum terminum foramẽ eſt i
tecto relictũ: ut quia nõ ceſſerat libero telo frueren
tur. Fecit etiam Auguſtus in capitolio ædem ioui
tonanti: dicente Suetonio: Tonanti ioui ædem in
capitolio conſecrauit: liberatus periculo cum expe
ditione cantabrica per nocturnum iter. lecticam
eius fulgur ꝑſtrinxiſſet: unumq; ꝑſertim exãimaſ
ſet. Fuit & in eadẽ arce iunonis monetæ tẽplũ: qđ ꝑ
hunc quoq; modũ ipſi deæ in capitolio dicatũ fu/
it. Nam capta urbe a gallis: & obſceſſo capitolio an
ſeres ibidẽ erãt iunoni ſacrati: a quibus teſte Liuio
lib v. ab urbe romani ẽt in magna ciboꝝ penuria
abſtinebãt: ſed gallicũ nocte ſub luſtri tanto cũ ſi/
lẽtio ad ſummũ capitolii ueniſſẽt: ut nõ mõ cuſto
des: ueꝝ canes fallerẽt anſeres ipſos ſacros nõ feſel
lere. Quorũ clãgore & allarũ ſtrepitu excitus. M.
Manlius: q ante tertio anno cõſul fuerat: & cuius
ædes in arce capitolii ſtructæ erãt: correptis armis
& alios ad arma ciẽs. Gallos i ruinã & ꝑcipitiũ de
dit. Quod & Vir. in. viii. æneidos tetigit cum ait

In ſummo cuſtos tarpeiæ manlius arcis.
Stabat pro templo & capitolia celſa tenebat.
Romuleoq; recens horrebat regia culmo.
Atq; hic auratis uolitans argenteus anſer.
Porticibus gallos in limine adeſſe canebat.

His ſucceſſibus elatus Manlius cũ in maximas diſ
ſenſiones cum Camillo: ex inuidia: ut creditur de
ueniſſet: a tribunis militũ conſulari poteſtate crea
tis: damnatus crimine regni de tarpeia rupe: quã a
gallis tutatus fuerat: i thyberim ꝑcipitatus occu/
buit: ut cuius diruta domo iunõis ædes cõſtructa
fuit Dicente Liuio lib. vii. ab urbe dictator ſcilicet
Camillus ædẽ iunoni monetæ uouit: cuius dam/
natus uoti: cum uictor romã reuertiſſet dictatura
ſe abdicauit. Senatus duum uiros ad eã ædẽ pro
amplitudiẽ reipublicæ faciendam creari iuſſit: lo
cus in arce deſtinatus quæ aera: ædium. M. Mãlii
capitolini fuerat Vnde inquit Ouidius. libro Fa/

ſtorum quinto.
Arce quoq; in ſumma iunoni templa monetæ.
Ex uoto memorant facta camille tuo.
Ante domus manli fuerat. qui gallica quondam.
A capitolino repulit arma ioue.
Sed ob quam cauſam dicta fuerit moneta oſtēde/
dere uidet̃ Cicero libro diuinationum prio cū ait
poſt illam cladem maximam a ſenonibus gallis fa
ctā:audita uox ex arce iunonis fuit: ex quo iuno il
la appellata mōeta.ē hæc ille:ita ut ſi ante id tēpus
ab aliquo iuno ipſa moneta appelletur : nō quidē
ut tunc quoq;:ſed qa poſtea moneta appellata fuit
intelligendū eſt. Fuit etiam in eadem arce capito/
lio Mineruæ delubrum: ut oſtēdit Pli.li.xxxv.na.
hiſto. Nam loquens de Nicomacho pictore inqt:
pinxit raptū Proſerpinæ:quæ tabula fuit Romæ
in capitolio in Mineruæ delubro:& lib.trigeſimo
quarto ſcripſerat:molles quippe excogitatas uide/
mus ſtatuarum:quas coloſſos uocant. Talis eſt in
capitolio apollo tranſlatus a Lucullo ex apollonia
ponti urbe triginta cubitoꝝ quingentis de talētis
factus Et īfra ſubdit: habet in eodē capitolio admi
rationē & capita duo quæ Publius Lentulus cōſul
dicauit. Alteꝝ a carete lido Lyſippi diſcipulo factū
alteꝝ fecit Decius cōparatione in tantū uictus ut ar
tificium minime ꝓbabilis artificis uideatur. Dixit
&t Herculem eſſe in capitolio qui a tarēto fuit trāſ/
latus. Et ut breuiter in his cōcludam teſtat̃ Serui
us ſuper ſecūdo æneidos librum ubi ait Virgilius.
Ecce autem panthus telis elapſus achiuum.
In capitolio oium deorum ſimulachra celebrari.
Ex quo dixit Ammianus hiſtoricus lib. xxii.rerū
geſtarum huius totius arcis ornamenta: quibuſ/
cumq; ægyptiorum miraculis ſunt anteponenda.
Quare aurea capitolia cognominantur. a Virgilio
libro octauo æneidos. Ad hanc autem arcem Cli/
uus erat publicus non longe ab eo loco incipiens:
ubi pons erat ſublicius:qui iam Sanctæ Mariæ uo
citatur:ut in ſequentibus oſtēdemus quo iter a ia
niculo in foro ducebatur: de quo Ouidi. libro fa/
ſtorum primo inquit.
Vtq; leuis cuſtos armillis rapta ſabinos.
Ad ſummæ tacitos duxerit arcis iter.
Inde uelut nunc eſt per quem deſcenditis inquit.
Arduus in ualles per fora cliuus erat.
Nam circa eum locum ut uidius duo fora iunge/
bantur:boarium ſcilicet & piſcariū: Boarium id di
cebat̃ foꝝ qđ inter palatinū & arcē capitolinā cōſti
tutū erat:i quo & lacus curtius continebatur. Dicē
te Varrōe de lingua latina:in foro lacum curtiū a
Curtio dictum conſtat : Et ſubdit. Eſt quæ de illo
triceps hiſtoria: Nā ꝓcilius nō idem ꝓdidit quod
piſo:nec quos is. Cornelius a ꝓcilio relatū i eo loco
dehiſſe terram:& id ex ſenatus conſulto ad haru/
ſpices relatū eſſe reſponſū deū manio peſtilionē ꝑo
ſtulare:idē ciuē fortiſſimum eodem mitti. Tū quē
dam curtiū uirū fortē armatū aſcendiſſe i equū &
a cōcordia uerſum cū equo i eo ꝑcipitatū. Eo facto
loco coiiſſe:atq; eius corpus diuinitus hūaſſe ac re/
liquiſſe genti ſue monumentū. Piſo i aialibus ſcri
bit ſabino bello qđ fuit Romulo & Tatio:cū Ro/
mulus cum ſuis ex ſuꝑiore pte ipreſſionē feciſſet:

Metius curtius ſabinus uir fortiſſimus i locum pa
luſtrē q tum fuit i foro anteq̄ cloacæ ſint factæ ſe/
ceſſiſſe:atq; ad ſuos i capitolium recæpiſſe:ab eo lo
cum iueniſſe nomē : hæc Varro cui & Liui. i.vii.
ab urbe:aſſentiri uidet̃. Quā ſane opinionem Plu
tarchus ipſe i uita Romuli latius ē ptractauit. Qui
& Oui.in li.faſtorum.vi.ſic quoq; dixit.
Curtius ille lacus ſicca qui ſuſtinet aras.
Non ſolida eſt tellus:ſed fuit ante lacus.
Et pergit Varro ad ea q̄ dixerat ſubdens. Corneli/
us uero & Luctatius ſcribunt eum locum eē fulgu
ritum:& ex ſenatus cōſulto ſeptum eē:id qa factū
ē a curtio cōſule:cum.M. Megentius fuit collega.
Curtium appellatum. Sed ut dixius hoc quoq; fo
rum i quo curtius locus erat:boariū uocabat̃:qđ
hac rōne expſſiſſe uidet̃ Cornelius Tacitus lib.hi.
prio:qa eo i loco boues ad ſulcū pro ambitu urbis
deſignandæ adhibiti primū ſunt:ita ut ubi ſulcus
cœptus eſt:æneus ſit taurus. Quod ēt opiari facit
capita boū:q̄ pene oibus romanis ædificiis inſcul/
pta uidius : quaſi ab optimo fieret bouis augurio
quod in deſignanda urbe concæptum fuit alia a
boue bouariū cognominatum forum dicūt : quē
Hercules ibidē deuicto Caco ioui immolauit : de
quo Oui.in libro Faſtorum:
Immolat ex illis taurum tibi iuppiter unum.
Victor & euandrum ruricolaſq; uocant.
Conſtituitq; ſibi quæ maxima dicitur aram.
Hic ubi pars urbis de boue nomē habet alii de bo
bus i ibi uēdundis & emūdis dictū putāt:iducūtq;
in argumētū portā q̄ndā marmoreā circa ea loca
adhuc reſtātē:hoc eſt ad latus eccleſiæ beati Geor
gii i uelabro:ubi hæ lræ inſcriptæ ſūt iperatobus
Lucio Seuero Septimio &.M.aurelio Antonino
& iuliæ auguſtæ matri negociātes boarii coꝝ nu/
mini. Vnde & Varro de lingua latina oſtendere ui
det̃ dicens. Quo quid generat̃ cōferrēt foꝝ appel/
latū additūq; ab eo cognomē:ut forum boarium
Macrobius i tertio ſaturnaliū libro. Romæ aūt in
gt:uictoris Herculis ædes ſūt due:una ad portā tri
gēinā altera i foro boario:huic & piſcariū foꝝ cō/
iunctū uidetur:quod iuxta thyberim fuiſſe idem
Varro de lingua latina oſtendere uidetur dicens.
Secundum thyberi ad ianū forum piſcarium uo
cant:hoc eſt iuxta ianum :de quo Oui. i li. Faſtoꝝ
primo deum ipſum interrogat dicens.
Cum ſint troiani cur ſtas ſacratus in uno.
Hic ubi iuncta foris templa duobus habes.
Ad quē iāus reſpōdēs hiſtoriā īfert belli ſabini qđ
uirginū raptarū gratia cōmiſſum aquo cū Roma
ni portā:q ſub radicibus collis erat:& ab aduentu
ianualis poſtea dicta:fuit claudere feſtiarent. quia
in illam hoſtes ruebant:mox ut cauſa eſt patefacta
fuit:unde ait Oui.iunoni impingens.
Et iam contigerant portam ſaturnia cuius:
Dempſerat oppoſitas inuidioſa feras.
Et ut dixit Macrobius i ſaturnalibus cū iterū : ac
tertio idē cōtigiſſet:armati plurimi ꝓ limie ſtete
re cuſtodes. Sed cū ex pte diuerſa acri ꝑlit certaret̃
proferretq; fama noſtros fugere territi aditū reli/
querūt: Tūc per patētē portam hoſtes irruūt. Sed
repente fertur ex eo loco ubi ædes eſt iani ꝑ hanc

portam magnam fluenta aquarum feruentium de/
curriſſe multaſq; cateruas hoſtium tũ ex feruore
cum rapida uoragine deperiſſe. Vnde loqui pergit
ianus apud eundẽ poetam.

Cum tanto uerritus cõmittere numine pugnam
i. cum iunone.
Ipſe meæ moui calidus artis opus.
Oraq; q̃ pollens ode ſum fontana recluſi
Sumq; repentinas eiaculatus aquas.
Ante tamen calidis ſubiæcti ſulphra uenis.
Clauderet ut tacito feruidus humor iter.

Itaq; in eo loco ubi aquæ ille calidæ defluxerunt tẽ
plum iano a Numa conſtructum fuit. Quod teſte
Liuio in primo: ille index belli paciſq; fecit numa
apertum: ut in armis eſſe ciuitatem. Clauſum pa/
catam circa omnes populos ſignificaret. Nam
cum apertum: erat profecti ad bella ſperare uide
bantur: ſuffragia opitulante deo: dicente eodem
apud Ouidium.

Vt populo redditus pateant ad bella profecto.
Tota patet demeta ianua noſtra ſera.
Pace fores obdo ne qua diſcẽdere poſſit

Vir. uero dixit: ut intus furor coerceret. Scæua ſe/
dẽs ſup arma & cẽtũ uinctus aeris. Poſt tergũ no/
dis fremit horridus ore cruento Sane teſte Li. bis
deide poſt Nũæ regnũ clauſũ fuit. Semel Tito mã
lio cõſule poſt primũ punicũ pfectũ bellũ: iterũ ut
ait quod noſtræ ætati dii dederunt: ut uideremus
poſt bellum actiacum ab imperatore Cæſare Au
guſto pace terra mariq; parta. Rurſum & tẽpore
Veſpaſiani clauſum fuiſſe Suetonius ẽ auctor. Sed
tẽplũ ipſum nõnulli: hæc ipſa curioſius perſcrutã
tes ẽt noſtra ætate integrum aſpici aſſeruerunt ex
candido ſcilicet marmore patentibus quadrifariã
portis iuxta Sanctum Georgium I uelo aureo. Vn
de cliuus publicus capitolii arcẽ icipiebat. De quo
Seruius ſupra ſeptimo æneidos dixiſſe uidet cum
ait captis phaleris ciuitate tuſciæ inuentũ eſt ſimu
lachrum iani cũ frontibus quattuor: Vnde qđ Nu
ma inſtituerat tranſlatum fuit ad forum trãſitoriũ &
quattuor portarum unum templum eſt illi inſti/
tutum hæc ille. hoc ignari quidã Boetii domum
uocant: Nec minus ignare eccleſiã beati Georgii in
uelo aureo uocitant. Cum locus ille. Varrone te/
ſte uelabrũ: & non uelũ aureum diceretur ut cũ de
auentino monte tractabitur oſtẽdemus. Scribit ẽt
Suetonius de cæſare: quod gallici triũphi die uela/
brum pteruehens pene curru excuſſus eſt axe di/
ſtracto. Aſcẽditq; capitolium ad lumina ſexaginta
elephãtis dextra & ſiniſtra lychnos geſtãtibus. Sed
quia iani templũ ad ſiniſtrũ argiletũ fuiſſe dixit Li
uius: Quid id argiletũ fuerit dicemus: & teſte Ser
uio ſupra octauo æneidos: locus erat: qui uel ab ar
gilla terra pingui dicitur: uel ab argo hoſpite Euã
dri: qui cum Euandro inſidias paraſſet: ab ipſius
Euãdri ſociis interfectus fuit: cui tamẽ hoſpitalita
tis gr̃a. Euãder locũ & ſepulchrũ cõſeruauit. Vnde
cũ Vir. Euãdrũ induceret ea loca mõſtrare Aeneæ
ſubdit. Necnõ & ſacri mõſtrat: nemus argileti. Te/
ſtaturq; locũ: & letũ docet hoſpitis argi. Verum &
præterea ea duo fora. q̃ ſupra nominauimus boa/
rium ſcilicet & piſcarum: nõnulla alia Romæ fuiſ
ſe diuerſis auctoribus recollegimus. Vnũ. ſ. q; fo/
rũ Romanum ſimpliciter dicebatur: conſtitutum
quidem poſt boarium iuxta palatium in uia ſacra
ad radices capitolii & arcũ Seueri: ut ĩfra uidebius
Aliud uero Traiani forum dicebatur: quod ille mira
bilibus ædificiis ſtruxerat. Nã teſte Ammiano li.
xvi. de rebus geſtis: Conſtantis filii flaui Conſtanti
ni magni: cum primũ inquit Conſtans ex conſtan
tinopoli ubi natus educatuſq; fuerat: Romam ue/
nit. Vrbe inſpecta obſtipuit: & infra ſubdit: uerum
cum ad Traiani forum ueniſſet: ſingularẽ ſub om
ni cælo ſtructurã: ut opinamur æternam mœniũ
aſcenſionem mirabilem hærebat attonitus perq;
giganteos contextus circumferens mẽtem: nec re/
latu effabiles: nec rurſus mortalibus appetẽdos oĩ
itaq; ſpe huiuſmodi quicq̃ conandi depulſa Traia
ni equum ſolũ locatum in atrii medio: qui ipſum
principẽ uehit imitari ſe uelle dicebat & poſſe: cui
prope aſtans regalis Ormuſda reſpondit. Ante ſta
bulum talem condas: hæc ille: i cuius fori partem
ſtructure cellarum admirabiles fuiſſe depræhen/
dũtur. quas dicunt Traiani principis milites habi/
taſſe: qbus a Boniſacio ſũmo pontifice eius nomi/
nis octauo ſup iniecta fuit turris quæ militiarum ap
pellatur: fuit in eodem foro & adhuc integra con/
ſpicitur colũna altitudinis centũ quadraginta cu
bitorum: ut quidã ferunt: intrinſecus quidẽ cochlea
extrinſecus uero res geſtas præſtantiſſimi pricipis
admirabili opere ſuper inſculpta. Ad cuius baſim
inciſæ litteræ oſtẽdunt terreum collem: qui eius
turris altitudinẽ æquabat: ut aera fieret plana ĩde
operibus effoſũ aſportarĩq; fuiſſe iuxta hoc forũ
uerſus eccleſiã Hadriani martiris: aliud prius forum
inſtructum fuerat a Nerua quod tranſitoriũ dice
batur: ut Helius Spartiãus in alexãdri ſeueri uita:
his quoq; uerbis idicauit: Statuas ingt locoſas uel
pedeſtres nudas uel equeſtres diuis imparoribus ĩ
foro diui Neruæ. qđ trãſitoriũ dr̃ locauit: oibus cũ
titulis & colũnis æreis: quæ geſtorum ordinẽ cõtine
rẽt: hæc illius uerba. Sed ob id quoq; trãſitoriũ di
ctũ conicius: qđ ex eo ad alia ppinqua cõtiguaq;
fora trãſiret: ad romanũ ſcilicet & traianũ. Nã Pe/
tro bibliothecario ſcriptũ legimus eccleſiã beatiſſi
mi Hadriani in tribus foris ab Honorio romano
pontifice eius nominis primo ædificatã fuiſſe: iux
ta quã portas cuiuſq; fori admirabiles ẽt cõſpicet
libet: q̃q̃ ab ignaris qbuſdã Cæſaris domus pars
fori traiani dicat: legius inſuper & Plinio & i aliis
alia duo fuiſſe fora: unũ Cæſaris dictatoris: aliud
diui Auguſti: de foro Cæſaris dixit i. xxxiiii. na. hi.
cũ ait Cæſar quidem: dictator loricatã ſibi dicare
ĩ foro ſuo ſtatuã paſſus eſt. De foro uero Auguſti
ſic ĩquit Suetonius: plurima opera publica extru/
xit: e quibus pcipue forum cũ æde Martis ultoris. Pli
nius ſimiliter de hoc ipſo foro frequẽtius memi/
nit. Nã in uigeſimoſecũdo inquit. Aemilianũ do
natũ obſidioali corõa i aphrica: quod ſtatuæ eius
In foro ſuo Diuus Auguſtus inſcripſit. itẽ & in tri
geſimo quito: ſup omnes ingt Diuus Auguſtus ĩ
foro ſuo in celeberrĩa parte poſuit tabulas duas: q̃
belli faciem pictam habent: & triumphũ & in eo
dem libro: ubi opera apellis ĩdicat. Romæ ingt ex

illius picturis Caſtorem etiã habemus : & Pollucẽ
cũ uictoria & Alexãdro magno.itẽ belli imaginẽ
reſtrictis ad terga manibus Alexandro i curru tri
umphãte.Quas utraſq; tabellas Diuus Auguſtus
in fori ſui celeberrimis ptibus dicauerat . Gellius
ẽt i.ix.noctiũ atticarũ.Statuã inqt Valerio Coruio
Diuus Auguſtus in foro ſuo ſtatuendã curauit: in
eius ſtatuæ capite corui ſimulachrũ ẽ rei pugnæq;
quã dixius mõumẽtũ: at uero huiuſce fori extruẽ
di:ut dixit Suetonius:cã fuit hominũ & iudiciorũ
multitudo:q̃ uidebaẽ inſufficiẽs duobus & tertio
ĩdigere : itaq; feſtinãtius nec dũ pfecta Martis æde
publicatũ eſt . Cautũq; ut ſuperarentur in eo pu-
blica iudicia:ac ſortitiones iudiciũ fierent: hæc il-
le.Sed q̃ fuerint ea duo fora in qbus iudicia dabã-
tur:non habeo certũ.ſed puto romanũ: & Cæſari
ſicq; poſtea ĩ tribus fieri hoc eſt ẽt ĩ foro Auguſti
Diui:dicente etiam Martiale in.iii.epigrammatũ.
Cauſas in quis agam Cicerone diſcretius ipſo.
Atq; erit ĩ triplici par mihi nemo foro.Et ut ſequi
tur Suetõius ædem Martis bello . philippẽſis pro
ultiõe paterna ſuſcepto Auguſtus uocauerat.San-
xit ergo:ut de bellis ibi triũphiſq; cõſuleret:huc ſe
natores ,puincias cũ imperio petituri huc deduce-
rẽtur quicũq; uictores rediſſent huc iſigna trium
phoꝝ cõferent. Sed hæc actenus.Nunc de auẽtio
colle dicendum eſt:de cuius nomine Varro ſic ait.
Auentinũ aliquot de cauſis dicũt . Neuius ab aui-
bus:eo quod ſe a thyberi ferrent aues . Alii a rege
auẽtino albano quod ibi ſit ſepultus Alii auẽtinũ.
ab aduẽtu hoĩum quod cõmune latinoꝝ ibi Dia-
næ templũ ſit cõſtitutũ.Sed ut ait Ego maxĩe pu-
to quod a uehendo auẽtinus ſit dictus:qđ cũ mõs
ipſe a cæteris ptibus urbis paludibus eſſet exclu-
ſus uehebanẽ ad illũ nauibus hoĩes . Cuius ueſti-
gia qđ ea pars dẽ uelabꝝ:& ab eo uehendi actu ue
latura:ſicut merces a mercãdo:& aere : hæc ille At
uero Liui. ſecundũ quã retulit opinionẽ aſſeruit
idem:Oui.in.iiii.faſtoꝝ cũ ait. Venit auẽtius poſt
hos lacus unde uocatur Mons quoq; . Et in.xiiii.
metamorphoſeos libro inquit.
Tradit auentino qui quos regnarat eodem.
Monte iacet poſitus:tribuitq; uocabula monti: fu
it ſuper hoc monte ara:quã Liuius lib.i.ab urbe di
xit primam in auentino Herculi ab Euandro poſi
tam:idem in eodem libro refert Numã ioui elicio
aram dedicaſſe : fuit & ſuper illo templum Lunæ
ſacrũ de quo Oui.libro faſtorum.
Luna regit menſes:huius quoq; tempora menſis:
Finit auentino luna colenda iugo: fuit inſuper & i
illo tẽplũ ſumptuoſiſſimũ ſacratũ : qđ de pte pdæ
ueienianæ Camillus uouerat:ut Li. in qnto ab ur
be teſtaẽ: fuit & ædes libertatis:quã Gracchus te-
ſte Li.de ſecũdo bello punico ex mulctatitia pecu-
nia faciendũ curauit.Quin & Pli.teſte li.xvi.natu.
hi.fuit ſuper eodẽ monte laureũ ſylua ioui ſacra-
ta.fuit ẽt aquæ claudiæ forma:q̃ teſte Caſſiodoro
ex cælio monte in auentinũ perducebatur.Sub il-
lo uero fons fuit:de quo olim bibebant Faunus &
Picus ſatyri: iuxta quem Numa uinum ponens ſa
tyros inebriauit.unde Oui.
Lucus auentino ſuberat niger ilicis umbra.

Quo poſſes uiſo dicere numen ĩeſt:& reliqua: fu-
it & maioris famæ ſpelunca Caci: ex eo ſcilicet la-
tere mõtis:quo auentinus ĩ palatiũ ſpectat:de quo
late Vir.in.viii.æneĩ.& Oui.in faſtis.
Cacus auentinæ timor atq; infamia ſiluæ. Et hæc
de auentino.
Nũc ad palatiũ accedendũ ẽ . Cuius uocabuli cãm
reddidit Varro de lingua latina cũ ait. Quarte re-
gionis palatiũ : quod palantes cũ Euãdro uenerũt
q & palatini ab origines ex agro reatino: qui appel
laẽ palatiũ:ibi conſederunt. Sed hoc alii a Palantia
uxore latini putarunt . Eundẽ hunc locũ a pecore
dictum : putant quidam itaq; Neuius palatiũ ap-
pellauit:hæc Varro:& licet cũ unico.l.ſcribaẽ : eius
tamen prima longa a poetis ponitur : ut Mar.epi-
grãmatum libro quarto aſſeruit.poſſeſſa malis pa
latia regnis . Veꝝ & ante has uarrõis deſignatiões
puto pallanteũ cum duplicato.l.cognominatum
cum dicat Virgilius in.viii.æneidos.
Arcades his oris genus a pallante profectum:.
Qui regem euandrum comites qui ſigna ſecuti.
Delegere locum:& poſuere in montibus urbem:
Pallantis proaui de noĩe pallanteum . Et infra idẽ
ait.Nobile pallanteum . Vel forte pallanteũ urbs
aut a proauo Euãdri : aut ut aſſerit Pli.li.iiii.na.hi.
a pallantio urbæ arcadiæ cognominata fuit.Et pa
latiũ ac palatinus mons ex cauſis: quas ſupra poſu
it Varro ſuper hoc mõte:ut ex cornelio Tacito ac-
cæpimus primo urbs Roma ædificata fuit . Et in
eo reges primo:deinde conſules:poſtea ĩperatores
maiori ex parte ſedem habuerunt.habuitq; ẽt te-
ſte Liuio libro ab urbe cõdita tertio:ædes Vani du
cis Fundani:q̃ Vani prata diruto ædificio publica-
toq; ſunt appellata : & in bello macedonico dixit
idẽ Liuius.M. Iunius brutus ædẽ magnæ matris
deũ i palatio dedicauit: & ludos ob eã dedicationẽ
factos megaleſia appellatos.Et.i viii.de ſecũdo bel
lo punico : matrem inquit magnam deũ a græcia
aduectã ĩ ædẽ uictoriæ q̃ ẽ ĩ palatio ptulere: fuit ẽt
in palatio teſte Pli.li.na.hi.primo:phanũ febri di-
catũ:& li.xii. dixit fuiſſe in palatio tẽplũ qđ fecerat
Diuo Auguſto coniunx Auguſta. Quod deinde ĩ
cẽdio cõſumptũ fuit.ut uidimus ĩ dictiõe cinamo
mũ.Et ut refert Sueto.C . Calicula ſuper tẽplũ Di
ui Auguſti ponte trãſmiſſo palatiũ capitoliũq; cõ-
iũxit.Cuius & religas q̃ſdã adhuc cõſpicere libet.
ĩ eodẽ teſte Sueto. Cæſar Auguſtus tẽplũ Apollis
ĩ ea pte excitauit q̃ fulmie ictã ſedari adeo haruſpi
ces ,pnũtiarẽt : addidit porticus cũ bibliotheca la-
tia græcaq;:quo loco iã ſenior ſæpe ẽt ſenatũ habu
it deciaſq; iudicũ recognouit. Vnde ait ioſephus ĩ
ſecundo de captiuitate iudaica.itaq; conuocato ab
Auguſto Cæſare optimatũ romanoꝝ amicorũq;
cõcilio ĩ palatii Apollinis tẽplũ : qđ priuatũ ipſius
ædificium admirandis operibus exornatum erat:
multitudo quidem iudeorum conſtitit cum lega
tis.fecit etiam Auguſtus teſte pfato Suetonio quæ
dam opera ſub nomine alieno : nepotem & uxo-
ris ſororiſq; : ut porticũ baſilicãq; Lucii & Caii.itẽ
porticum Liuiæ & octauiæ thearrumq; Marcelli.
Sed & cæteros prĩcipes urbanos ſæpe hortatus eſt
ut ,p facultate quiſq; monumentis uel nouis uel

refectis:& exultis urbē adornatēt. Multaq; a mul/
tis tunc extructa fūt:ſicut a Martio Philippo ædes
Herculis & muſarum:a. L. Cornificio ædes Diāæ
ab aſinio pollione artiū libertatis:a mimacio Plan
co ædes Saturni:a Cornelio Ballo theatrum a Sta
tilio Tauro amphitheatrum . a. M . uero agrippa
cōplura & egregia Cælius uero mons Varrōe te/
ſte a Cælio lubennio duce nobili : q cum ſua māu
dicitur Romulo ueniſſe auxilio contra Latinū re/
gē nomen ſumpſit: in quo ut puto : uel habitauit
uel ſepultus fuit: Et ut teſtatur Liuius libro prior
fuit urbi additus:quo tēpore Tullus Hoſtilius al/
bam euertit & albanoꝝ familias Romam duxit.
Et quo freq̄ntior habitaret̄ eam ſedem regiæ cœ/
pit:ibiq; habitauit. Et ſubdit:curiā fecit quæ Ho/
ſtilia uſq; ad patrum noſtroꝝ ætatem appellata ē.
Et īfra dicit albanos eum incoluiſſe montē Sueto
nius ſcribit Veſpaſianum īperatorem in eo mōte
templū Diui Claudii ædificaſſe. Et iulius capitoli
nus i geſtis tetrici tyranni: tetricoꝝ igt domus fu
it in mōte Cælio cōtra lyſium metelinū & fuerūt
Fauni. Veneris & Cupidinis: aliorūq; deoꝝ ædes:
aræ & templa in cælio monte & teſte Sexto ruffo
ī deſcriptiōib; ſuis fuit macellū magnū antrū Cy
clopis lupanaria cohortes quinq; uigiliū caſtra pe
grina ſpoliariū & armamētariū . Nūc ēt medio in
eius dorſo binæ aq̄ ductus formæ ſūptuoſiſſimi
ſupbiſſimiq; operis cōſpiciūt̄. Quaꝝ una tubita/
les detinet litteras Antonii Caracallæ:q̄ deſignant
eā ab illo ī capitoliū eſſe deductā: altera a Claudio
in palatinū:ut tituli marmorea tabula īciſi iuxta
xenodochiū lateranenſe demonſtrant in extremo
eiuſdē mōtis baſilica ſā eſt lateranēſis : q̄ ſic quoq;
cognominata ē. quia i lateranēſiū nobiliſſime gen
tis ædib; extructa fuit. Vnde Hierōymus ad mar
cellam induit. Quis credat mulierem nobilem &
potentem i domibus laterani: q neroniano trun/
catus ē gladio publice pœnitentiā ægiſſe. De quo
ſane laterano Corneliū Tacitū locutū exiſtimo in
uita Neronis:cū ait proximā necem Plantii laterāi
cōſulis deſignati Nero adiungit adeo propere : ut
non amplecti liberos non illud breue moræ arbi/
triū pmitteret. Et iulius capitolius de. M. A. Aure
lio dicit . Educatus ē i eo loco ī quo natus i domo
aui ſui iuxta ædes laterani : nō lōge ab hac baſilica
alia eſt ſanctæ Crucis i Hyeruſalē ab Helēa flaui
Cōſtāti. matre ɔſtructa:eo ſcilicet loco teſte Petro
bibliothecario:ubi templa erant Veneris & Cupi/
dinis ſimul iuncta: Videt̄ adhuc illi ꝓpinquū am
phitheatrū ſemidirutum:quod Statilii. Tauri ma
iores noſtri appellauere. Ex parte uero q̄ ad palati
num cælius uergit:ædes fuerūt paterne beati Gre
gorii:in q̄bus ille monaſterium ſuperſtruxit. Ex/
quilini aūt montis eo quo omnium maximus eſt
lōgam poſuit Varro nominis expoſitionem. Et in
multis partibus Varrōis ēt ætate obſcurati. Sed q̄
ad rem faciunt: hæc pauca ſunt. Secūdæ inquit re
gionis exquiliæ:alii eas ſcripſerunt ab excubiis re/
gis dictas:alii ab eo q; excultæ a rege Tullo eſſēt &
intra exquilliæ duo moutes habiti. Veꝝ ut iam ꝑ
ſpicere ualeamus:Celebrior pars illa fuit quæ a fo
ro Traiāi & turribus quas comitum & militiæ ap
pellant: incipiens per montem cui caballo nūc no/
men eſt:ad thermas uſq; dioclitianas protenditur
& in portam deſinit quam ſupra exquilinā dixi/
mus:& quæ iam ſancti Laurentii nominatur. Al/
tera uero pars collis uia interſecatur : quæ patricii
uicus dicitur. Et ſuper hac parte eccleſia eſt celeber
rima Sanctæ Mariæ maioris: alii. S. Viti in Macel/
lo aduſq;. C. Marii trophæa . & ultra protenditur.
Dirimiturq; a Cælio monte per uiā:q porta neuia
uſq; ad amphiteatrum:q; colloſeum uocamus re/
ducit̄:fuerunt igitur in exquiliis ædificia q̄ pluria
& admiranda:& primo a turri militiarum aſcēdē
tes cernuntur ruinæ thermarum quas & conſtan
tini ſtatuis illius fuiſſe coniector:& uſq; ī domum
proſperi cardinalis de colūna uiri in toto orbe cla
riſſimi declinare cōſpicimus de quibus Apollodo
rus & Ammianus mentionem fecerunt. Cernunt̄
& illic igētes ſeminudorū ſenū marmoreæ ſtatuæ
iuxta quē locum uicus eſt:q corneliorū dicit̄ubi il
lorū ædes fuiſſe putamus ꝓximo ab inde hac pe/
ne cōtiguo loco cōſpiciunt̄ caballi marmorei igē/
tes cū uiris ſeminudis lora tenētibus miro artifi/
cio compacti. Quoꝝ unus opus Praxitelis latinis
litteris īſcribitur: Alter phidiæ . Quos teſte Sexto
Ruffo Tiridates armeniorū rex . Romā portauit
Quē uenturū Nero ut laute acciperet theatrū Pō/
pei unius diei opa totū iauraſſe. Cornelius tacitus
& Pli . retulerūt Hic eni rex ut diuerſi alii ex aſia
græcia aliiſq; locis multas tabulas & plura ſigna
clariſſimoꝝ artificū : Romā detulerūt: ut nōnulli
auctores & maxie Pli. atteſtat̄. Iuxta hunc locū tur
rim illā fuiſſe nōnulli aſſerūt: ex qua Suetōius Ne
ronē ſcribit urbis īcēdiū ſpectaſſe: & ſcænico habi
tu Troiæ īcēdiū decātaſſe: Ide nō lōge aliæ fūt Dio
clitiani thermæ: ædificiū q̄ppe pulcherrimū & ad
mirandū. ī eadē exq̄liarū pte uico patricii thermæ
fuerūt nouatianæ: ut oſtēdit Damaſus ī uita Pii ro
māi pōtificis quē ſanctæ Praxedis rogatu eccleſiā
ſanctæ Pudētianæ ſororis ſuæ ſupra thermas no/
uatiana ædificaſſe ſcribit : ſimiliter in geſtis beati
Laurētii legius mōaſteriū ſub ſuo noie in pane &
pna ī thermis olympiadis ædificatū fuiſſe. Fuerūt
& ī alio exq̄liaꝝ colle trophæa . C . Marii decibris
atq; teutōis:q̄ nūc ultra ſāctū uitū ī macello cernūt̄
& cibria uocāt̄. de q̄b; ac eorū dertuatiōe i dictiōe
trophæū uidr bius:cernunt̄ & diuerſorū ædificio
rū ſpectādæ inſigneſq; ruiæ iter q̄s adhuc itegros
fornices cōſpicimus: quos uulgo galluci thermas
appellāt . Et ut q̄dā nimiū curioſi diuināt : fuit ibi
īſignis illa baſilica. quā Sueto. ſcribit. C. Cæſarē Ca
io & Lucio nepotib; extruxiſſe. idq; ex p̄ſaro Gal/
lucii noie īterp̄tari uoluerūt fuit ī eodē colle macel
lū:cui; uerbi hāc Var. expoſitionē affert. Oia poſtq̄
cōtracta i unū locū q̄ aduictū ptinebant: & ædifica
tus locus macellū appellatus: Vt q̄dā ſcribūt q̄d ibi
fuerit hortus:alii q̄d ibi dōus fuerit: cui cognomē
fuit macellū:q̄ ibi publice ſit diruta:& i q̄ ædificatū
hoc q̄d uocet̄ macellū:nec unicū hoc ī loco Romæ
fuiſſe Macellum puto:ſed p alia diuerſa urbis loca.
Vnde & iuue. in ſaty. Atticus extinte inquit.
Multos porro uides quos ſæpe eluſus ad ipſum.
Creditor introitum ſolet ſpectare macelli.

Et quibus i ſolo uiuēdi cā palato ē. Sed iuxta exq-
liaꝝ macellū eccleſia cōſpicit ſancti uiti quæ dici
tur i macello: cui cōtiguus ē triūphal s arcus: quē
litteræ adhuc ſtātes idicāt cōpoſitum honori Ga-
lieni impatoris fuit. & teſte Pli. li. i. natu. hi. i exqui
liis ædes malæ fortūæ: & ædes erāt nepotis Plinii
ut ex epiſtola de morte Mar. apparet. Quin & alia
pene innumerabilia quæ oīa perueſtigare lōgum
eēt & īpoſſibile. Sed nūc de quirinali & uiminali
ꝓſequimur: quos ob puitatē Var. colles & nō mō
tes appellat dicēs tertiæ regiōis colles qnqꝫ ab eoꝝ
phāis appellati: e qbus nobiles duo colles: uimina-
lis a ioue uiminco: cuius ibi aræ ſunt: collis qrina-
lis a Quirini phāo. Sunt q a qritibus q cum tacio
curibus uenerunt romā: qđ ibi habuerint caſtra:
hos duos colles ſcribit Li. in. i. ab urbe Seruium re
gē addidiſſe eū amplificādæ urbi animum adidiſ-
ſet: deinceps auxiſſe exqlias inibiqꝫ ipſum ut loco
dignitas fieret habitaſſe: aggeris foſſa & muro cir
cundediſſe urbē: ſane qđ a porta flumentana uſqꝫ
ad collinā cōtinet: ad qrinalē ptinet dicunt: q puo
quoqꝫ iteruallo ob ædificioꝝ ruinas a uiminali di
ſcernit. Qui uſqꝫ ad thermas dioclitianas ꝓtendi
dr. Veꝝ in colle uiminali: & ſi plura fuerint ædifi-
cia nihil tamē aliud certum comperi: q̄ tres in illo
ſpecioſiſſimas totius urbis domos fuiſſe. De qbus
Pli. li. xv. nat. hi. ſcribit: ut. M. Craſſi oratoris unā:
aliāqꝫ pſtātiorē. Qu. Catulli illius q cā. C. Mario
cimbros fudit. ac poſtea capitolii tegulas iaurauit
ipſumqꝫ capitolium ſpoliis cimbricis adornauit.
Tertiā ambarū pulcherrimā. C. aqlii eqtis romani
q̄ clariſſimum fecit iuris ciuilis ſcientia: ipſeqꝫ fuit
quē. M. Ci. in officiis dicit legē de dolo malo tuliſ-
ſe: cuiuſqꝫ ad legē aqliā extātium adhuc legum ti-
tulus annotat. Fuerunt & i illo: ut nōnulli putant
ſaluſtiāi horti: quoꝝ reliqas obſtupēdas deſignāt
a porta uiminali i collinā: & ad ſanctā uſqꝫ Suſanā
extēdi putāt: in colle uero qrinali dixit Liuius i bel
lo macedonico ædem fortunæ primogenie fuiſſe
quam primo bello punico uotā Cneus Domitius
ptor urbanus dedicauit. Fuerunt & nōnulla alia q̄
pauloante: cum de collina porta loqueremur no-
minauimus. Et hæc de collibus urbis dicta ſuffici
ant. Nunc ad cāpum martium trāſeuntes qui ſic
quoqꝫ a Liuio deſcribit in. ii. ab urbe: ager tarqui-
noꝝ: qui inter urbem & Tyberim fuit conſecra-
tus Marti: martius deinde cāpus fuit ea liuii uerba
nōnulli acutius cōſiderantes: quicquid ꝓpe capito
tolium & thyberim iterfuit: cāpum martium fu-
iſſe dixerunt. Cum tpe urbs ad capitolium aut pa
rum citra finiret. idē Oui. iuturnæ ædē deſcribens
oſtēdere uidet: quam ea in parte fuiſſe dicit: q̄ cā-
pus martius uirginea ambit aqua: ait. u. Te quoqꝫ
lux eadem turni ſoror æde recæpit. Hic ubi uirgi-
nea cāpus obit aq̄. Cōſtat autē uirgineā aquā p qri
nalis collis cauernas cāpum olī martium: q̄ nunc
triuii regio dr illabi. Nā ea ſola aqua iam urbē Ro
mā ex ceteris īgredit. Quā teſte Suet. M. Agrippa
prius iduxit. Deinde a Tiberio Claudio īſtauara-
ta fuit: ut titulus in marmore exciſus indicat. q ta-
lis eſt Tiberius Claudius Druſi filius Cæſar Au-
gu. ductus aq̄ uirginis deſtinatos p Cæſarē funda
mētis nouos refecit ac reſtituit: habuit olim cam-
pus martius ædificia plura & admirādā. quoꝝ p-
uule ruiæ adhuc teſtātes ad miraculū reſpiciunt.
Nā in ea parte qua depreſſior erat naumachia fuit
a Cæſare cōſtructa. Poſt quē Auguſtus ſexto cōſu
latu mauſeolū itēr uiā flāmineā & thybridis ripas
cōſtrui fecit. opus ſane i toto orbe admirandū. ita
ut Sueto. & alii nōnulli ſcriptores æternum ut pu
to: iudicātes dſcriber neglexerit. Solus ex his quos
legere ualui Caſſidorus ultimus de rebus his ſcri
ptor: & q illū integrū uideat talia refert. Auguſtus
mūdi dñs ad potētiā ſuā opus extollens in campo
martio mirandā erexit rōanis fabricā: & moles ex
tendēs immēſas firmiſſimis ſtruxit mōtibus ubi
magnaꝝ reꝝ iudicia clauderentur. Biſſena qppe
hoſtia ad duodeci ſigna appoſuit. Et iſta dixit du-
os i cāpo martio fuiſſe obeliſcos: iterptationē ægy
ptiæ philoſophiæ cōtinētes Pli. uero. xxvi. nat. hi.
li. Sic quoqꝫ ſcripſit: is obeliſcus q ē i cāpo martio
centum & decē pedū eſt a Meroſi de inſcriptus cui
Diuus Auguſtus mirabilē addidit uſum ad ſolis
umbra dephēdēdas: dierūqꝫ ac noctiū horas con-
ſtruxit & idē i cāpo martio iuxta thyberim porti-
cū: q teſte iulio capitolino i uita ultimi cordiāi mil
le pedū quingentoꝝ erat: & ex oppoſito aliā ſimi-
ter mille pedū æqualiter diſtātes ad ſpatiuū pedū
quingentorū frequentatum undiqꝫ uiridanti lau-
ro myrtoqꝫ & buxo & i medio ſtratum breuibus
colūnis altrinſecus poſitis ad pedes mille: q eēt de
ambulatorium: ita ut in capite eſſet baſilicum pe
dū quingentorum. Cogitauerat pterea eodē iulio
teſte cum Myſithio ut poſt baſilicū thermas æſti-
uas ſui nominis faceret: ita & ut hyemales in prin-
cipio porticus poneret ſuoqꝫ uſui eēt. Erat & ſimi
liter i cāpo martio locus alius quem ecuria: alii eq
ria uocitabant: de quo. M. Varro ſic ſcripſit: ecuria
ab equoꝝ curſu dicuntur. Eo enim die ludis cur-
runt in martio campo: hæc ille. Nam & locus lu-
doꝝ & dies quo agitabant: ecuria dicebat: de quo
Oui. circa finem ſecundi libri faſtoꝝ inquit.

Iamqꝫ duo reſtant noctes: de menſe ſecundo
Marſqꝫ citos iunctis curribus urge equos.
Ex uero poſitum permanſit ecuria nomen.
Quæ deus in cāpo pſtitit ipſe ſuo.

Vnde & nunc
quoqꝫ i cāpo martio: & adhuc eccleſia cōſpicit q̄ ſā
ctæ Mariæ in ecuria uocitat. Erat & tēplū iſidi de
quo uidius i dictiōe Oſiris. fuit ēt in cāpo martio:
& adhuc cōſpicit colūna. itriſecus coclea: & extrin
ſecus multiplicibꝰ reꝝ geſtarū ſculpturis elabora
ta: honoriqꝫ Aurelii i Antōini Pii teſte Sexto Ruf
fo dicata. Cuius ipatoris imagno in illa talis cōſpi
cit: q̄lē i ātiqs numiſmatibus cernet cōſueuimus:
iuxta hāc colūnā ut multi uolūt comitia: cēturiata
romāi populi fiebāt q̄do. ſ. tribus ad ſuffragia illic
redēda citabant. Quod uerīſimile eſſe ur: cum tu
mulus ſit poſt eā uerſus occidētalē plagā: q corru-
pte hodie accæptoꝝ dr: ab antiqs citatoꝝ mōs uo
cabat hoc eſt eoꝝ q poſt q̄ citati ſuffragia itra ſepta
cōtulerāt: ne laturis ſe denuo imiſcerēt ab altis ſe-
parabāt: & p pōtē q ab ſeptis uſqꝫ ad tumulū cōdu
cebat diſcedere cōſueuerāt. De quo pōte Sueto. in
uita Cæſaris: ubi de cōſulis cōiuratoꝝ in Cæſarē

diſſerebat:inquit primũ cũctati:utrũ ne in campo
martio ꝑ comitia tribus ad ſuffragia uocâtẽ pri-
bus diuiſis põte deiicerẽt. Nã teſte eodẽ Suetõio i-
patores nõnunq̃:ut unus de populo ſuffragia da-
bât. Ait.n.de Auguſto in illius uita:quotiẽs magi
ſtratuũ comiciis iterfuiſſet tribus cũ cãditatis ſuis
circuibat:ſuplicabatq; more ſolemni:ferebat & ipſe
ſuffragiũ i tribus ut unus ẽ populo:hæc ille Comi
tii uocabulũ:ut quidã ferũt: & loco actui cõmune
fuit hoc ẽ a cõmunitate ubiq; dictũ ẽ:Nõnulli ue
ro alii cõitiũ i ſingulari locũ eẽ dixerũt,ꝓpe ſenatũ
quo ire eqtibus romanis:& populo romano lice-
bat. Comitia uero in plurali actionẽ eſſe creãdoꝝ
magiſtratuũ:Vñ & iuxta palatiũ cõmitiũ fuiſſe.&
Varro & Plutarchus oſtẽdere uidenẽ:ait.n.ſic Plu
tar. in uita Romuli. Quo ambo duces Romulus
ſ.& Tatius ad ꝑcuciẽdũ fœdus conuenere.huculq;
comitiũ uocãt Nã cõſtat eodẽ Plutarcho teſte eo i
loco fuiſſe:ubi ſabinæ patrũ & uiroꝝ aios cõcilia-
uere Sed clarius id Varro demõſtrat:ait.n.ante cu
riã hoſtiliam roſtra ſub dextra huius cõitio locus
ſubſtructus hæc illius uerba:ex qbus & his q̃ ſu-
pra narrauimus cõſtat eũ locũ ad radices Palatini
fuiſſe:qđ comitiũ i ſingulari uocabãt: i quo forte
priuatiora ſuffragia impendi cõſueuerãt. Nã ait ſic
quoq; Gellius i decimoqnto:noctiũ atticaꝝ:in li.
Lælii fœlicis ad Quitũ mutiũ prĩo ſcriptũ ẽ. Labeo
nẽ ſcribeẽ calata comitia eẽ: q̃ ꝓ collegio põtificũ
habenẽ:aut regis:aut flaminum inaugurãdoꝝ cã
eoꝝ ãt alia eẽ curiata: alia cẽturiata curiata ꝑ lecto
rẽ curiatũ calari.i.cõuocari: cẽturiata ꝑ cornicinẽ.
Et ſubdit i eodẽ Lælii fœlicis li. Hæc ſcripta ſunt:
is qui nõ uniuerſũ populũ:ſed partẽ aliquam adeſ
ſe iubet:nõ comitia:ſed conciliũ edicere debet. Tri
buni autem neq; aduocãt particios:neq; ad eos re-
ferẽ de ulla re poſſunt.ita ne leges quidẽ ꝓprie:ſed
plæbiſcita appellanẽ:quæ tribunis plæbis ferenti-
bus accæpta ſunt.quibus rogationibus ante patri
cii nõ tenebanẽ:donec.Qu.Hortẽſius dictator eã
legẽ tulit:ut eo iure quod plæbs ſtatuiſſet oẽſq; q
rites tenerenẽ.item i eodẽ libro hoc ſcriptũ eſt.cũ
ex generibus hoium ſuffragiũ feraẽ:curiata comi-
tia eſſe:cũ ex cenſu & ætate centuriata cũ ex regiõi
bus & locis tributa. Cẽturiata autem comitia itra
pomœriũ fieri nephas eẽ quia exercitũ extra urbẽ
imperari oporteat:itra urbẽ impari ius nõ ſit. ꝓpte
rea centuriata i cãpo martio haberi:exercitũq; ipe
rari ꝓſidii cã ſolitũ:quoniã populus eẽt id ſuffragis
ferendis occupatus.hæc ille. Ex quibus id quoq; i-
telligi poteſt:q; Liuius in.ii.ab urbe dixit.patres in
cõciõe:q̃ ꝑ ãnũ durauit:effugere nõ ualuerũt. Qui
Volero ex plæbe tribunis reficereẽ:Cũ rogationẽ
tulerit ad populũ ut plæbei magiſtratus tributis
comitiis fierẽt. Nam nõ ſolũ tribus quinq; ex his:
quæ romæ eſſent:ſiue intra mœnia ſiue in ſubur-
bãis:& agro cõplexæ:ſed par ꝓpe nũerus ex italia
ad ferẽda ſuffragia comitioꝝ tẽporibus cõfluebãt.
Vñ & ſuetonius i Auguſti uita:ſic inqt. Vrbe urba
niſq; rebus adminiſtratis italiã duo de uigiti colo
niarũ numero deductaꝝ refrequẽtauit: opibuſq;:
ac uectigalibus publicis plurifariã inſtiuxit ẽt iure
ac dignitate urbi quodãmõ ꝓ parte aliq̃ adequa-
uit:excogitato genere ſuffragioꝝ:q̃ de magiſtrati-
bus urbicis decuriões colonici i ſua qſq; colonia fe
rẽt. Et ſub die comitioꝝ obſignata Romã mitterẽt
Quæ oĩa Aſconius Pædianus Ciceronis orationes
exponẽs lõgo ꝓceſſu explicauit. Et cum ꝑter illas
duo de uigiti colonias pluribus aliis italiæ ciuitati
bus ferẽdi ſuffragia ius fuiſſe oſtẽderit: īfra ſubdit
Cn.põpeius Strabo pr̃.Cn.põpei magni trãſpada-
nas colõias nõ nouis colonis iſtituit ſed ueteribus
i colis manẽtibus ius dedit latii: ut poſſent hẽe ius
qđ cæteræ latiæ colõiæ.i.ut petẽdi mr̃atus iure ci-
uitatẽ romanã adipiſcerenẽ. Hæc illius uerba:q̃ ad
comitioꝝ itelligẽtiã dicta ſufficiãt:iã de roſtris: q̃
dixit Varro ante curiã hoſtiliã fuiſſe uidendũ ẽ: de
qbus Liui.i.viii.ab urbe loquẽs ait. Naues antiatũ
partim in naualia ſubductæ partim icẽſæ:roſtriſq;
eaꝝ ſugeſtũ i foro extructũ adornari placuit. Erãt
erga roſtra in foro locus ad palatini radices. Vnde
ad populũ loq plurimũ cõſueuerãt:& a roſtris na-
uiũ ſic quoq; cognominatus. idea ait Ser.ſup.viii.
æneí. Romanũ foꝝ ẽ:ubi nunc roſtra ſunt. Præter
hæc Varro locũ aliũ eẽ dixit ẽt nõ lõge a comitio q
græcoſtaſis uocitatus fuit:dicẽs ubi nationũ ſubſi
ſterẽt legati:q ad ſenatũ:eẽnt miſſi:hic græcoſtaſis
a parte.ut multa dictus ẽ:hoc ut puto intelligẽs qa
græci cũ iter cæteros ad ſenatũ miſſos ob philoſo-
phiã:& oratoriã digniores eẽ uiderenẽ a legatoꝝ
parte hoc ẽ ab ipſis græcis locus ubi oẽs ſubſiſterẽt
legati græcoſtaſis dictus ẽ.& ſubdit Varro de alio
loco alio qđ ſenaculũ:uocabãt dicẽs: Senaculũ ſu-
pra græcoſtaſim ubi ædes Concordiæ & baſilica
optĩa ſenaculũ uocatũ ubi ſenatus. aut ubi ſẽiores
cõſiſterẽt:hæc ille de quo Valeri.maxius i.ii.li.mẽi
nit cũ dixit. Antea ſenatus aſſiduã ſtationẽ eo loci
peragebat q hodie ſenaculũ appellaẽ. Et puto ædẽ
Cõcordiæ non lõge a lacu curtio in eodẽ palatino
fuiſſe.cum ſupra idem ipſa Varro rettulerit Curti
um ut rapido re curſu in hiatum ſe ꝓcipitaret a cõ-
cordia mouiſſe:hoc ẽ a loco: Vbi poſtea Cõcordiæ
templum fuit namq; aliam Concordiæ ædem fu
iſſe puto:quam Ouidius in primo faſtorũ libro a
Liuia germanici mře ædificatã rettulit cum ait ad
germanicũ. Hãc tua cõſtituit genitrix & rebus &
ara. Templaq; feciſti quæ colis ipſa deæ. Quam a
Tiberio imperatoẽ dicatã Suetonius ſcripſit. Qui
longe poſt Ciceronem ad quem Varro de lingua
latina ſcripſit. Fuit & ſimiliter i radicibus palatini
tẽplum ioui ſtatori.a Romulo uotũ bello ſabino-
rum eo.ſ.i eo ubi romani precibus Romuli.ac pu
dore cõmoti pugnãdi cõtra ſabinos animos & au
daciã recuperarũt:atq; eo in loco primũ ſteterunt.
Fecerat: & ſimiliter non longe a tarpeia tẽplũ Ro-
mulus ioui feretrio:ubi q̃rcus erat paſtoribus ſa-
cra quem teſte plutarcho in uita Romuli ſic appel
lauit ob illata uulnera i acronem regem ceninen-
ſium quem ſingulari certamine interemerat. Nã
ut ait plutarchus latini uulnus iſere ferire dicunt.
Cuius exuuias mãibus propriis ipſe romulus de-
portauit:& ſacrã paſtoribus quercũ depoſuit: ubi
ab eo conſtructo templo romani duces ut idẽ plu
tarchus pergit nõ niſi de ſingulari prælio cæſis ho
ſtiũ ducibus ferebant ſpolia quæ uocabãt opima:

uel ab ope ut dixit Varro uel ab ope : ut exiſtimat
plutarchus cũ ſit opus egregiũ ac clariſſimũ ducẽ
belli parẽ ſibi ductorẽ ſupare.unde Vir.i.x.aut ſpo
liis ego iam raptis laudabor opimis . Quod qbus
romanis ducibus cõtigerit uidius in dictiõe Acrõ.
Fuerunt & alia Romæ loca ab noſtris auctoribus
nominantec expreſſa ut carine ſubuca tabernola
uia:ſacra de quibus aliquit loqui Varrone duce uiſ
ſum eſt hic lib.iiii.de lingua latina innuere uidetᷣ
planũ illud quod inter Marii trophæa & lateranẽ
ſe palatiũ inter iacet tabernolã regionẽ cognomia
tã fuiſſe.A qua uult Varro cacinas icipere & in uiã
ſacram deſinere ita ut ea loca ubi nunc eſt eccleſia
ſancti Petri ad uincula & uaſtiſſime ruine:quæ cõ
tra amphitheatrum coloſſei adhuc cernũtur ſub
carinis teneantᷣ quæ ẽt ſic quoq; ab inhabitãtibus
& tabellionibus nominantᷣ.Quin & ibidẽ ex qui/
buſdã inſcriptiõibus ueterẽ curiã fuiſſe coniectãuc
in qua augures ſedẽ habentes inaugurari cõſueue
rãt.De qua Varro curiæ inquit duoꝝ g enerũ ubi
curarent ſacerdotes:res diuias ut curiæ ueteres &
ubi ſenatus humana ut curia hoſtilia:& alia i loco
idem Varro curaꝛ a cura dictum & cura quod coc
urat curia ubi ſenatus rẽpublicã curat. Et illa ubi
cũ ſacrorũ publica at uia ſacra a curia ueteri inci/
piens ſecus amphiteatrum coloſſei ad ſeptẽtrionẽ
plagam uergens ſubitus Titi & Veſpaſiani arcus:
uſq; ad ꝓximam capitolii arcẽ perducebat.Et ide
dictam dixit Varro:quod per eam ab arce ideſt a
capitolio ad augures ſacra quot menſibus fere/
bantᷣ.Et ſubdit ſacre uiæ partẽ ſolã tunc fuiſſe uul
go notam quæ eſt a foro eunti primo cliuo.Vnde
ait Liuius in ſecũdo ab urbe uicus Romæ erat : q
uia ſacra dicebatuc.Et Horatius in primo ſermo/
num ibam forte uia ſacra ſicut meus ẽ mos.Qua
re & recte Petrus bibliothecarius ſcripſiſſe uidetᷣ
Fœlicẽ ſummũ potiſicem eo nomine tertium ſe/
ciſſe eccleſiam ſanctorum Coſmæ & damiani uia
ſacra in templo Romuli in hac quia iuxta forum
romanum erant fructus & poma uendirabantur:
dicente Ouidio in primo de arte amandi.
Rure ſub urbano poteris tibi dicere miſſa.
Illa uel in ſacra ſint licet empta uia:in huius ſum/
mo teſte Liuio poſita fuit equeſtris ſtatua i hono
rẽ cloeliæ.Virgilius.i.inſidens equo Suburam ue
ro inde dictã Varro affirmat quod ſub muro ter/
ræ carinarum fuerit. Et ſubdit ſubura iunius ſcri/
bit ab eo quod fuerit ſub antiqua urbe.Cui teſti/
moniũ poteſt eſſe quod ſubeſt loco q terreus mu
rus uocatuc.Quare ait iuue.in quinta ſatyra de ty.
berino quodam ignobili piſce : & ſolitus mediæ
cryptam penetrare ſuburæ.
Nã iota adiacens regiuncula ab ea crypa quæ uſq;
in tyberim protendebatuc ſubura cognominata
fuit unde:& petrus bibliothecarius dixit beatum
gregorium conſecraſſe gothorum eccleſiam quæ
eſt in ſubura ſub nomine uirginis Agathæ. Et ut
ſcribit Suetonius in uita cæſaris habitauit primo
iulius Cæſar in ſubura modicis ædibus:Poſt autẽ
pontificatum maximũ in ſacra uia domo publica
Et plini.li.xix.Cæſar inquit dictatoc totum forũ
romanum uiamq; ſacram ab domo ſua i cliuum

uſq; capitolium in munere gladiatorio linteis con
texuit. Fuitq; ea domus quam Octauianus Augu
ſtus teſte Suetonio ſumptuoſæ nimis a Liuia orna
tam ad ſolum uſq; dirui fecit in cuiuſq; area porti
cus liuia cognominata poſtea ſtructa fuit De quo
Ouidius libro faſtorum.vi.
Diſce tamen ueniens æras ubi liuia nunc eſt.
Porticus immenſæ tecta fuiſſe domus : ad quam
deinde porticũ teſte Pli. Veſpaſianus pacẽ ſuã ædi/
ficauit.Erat & nõ longe a ſubura:& carinis pagus
dictus ſuccuſanus.cuius tertia litterã non cũ.b.ſed
cũ.c.ſcribẽdã dixit uarro qa eo dictus ẽ q; ſuccurit
carinis erat & i ſup romæ ſub capitolio ad eã partẽ
q̃ i lucii ſeptimi ſeueri arcũ triũphalẽ cõuerſa ẽ nõ
lõge a foro boario uicus q iugalis a iugis boũ q̃ ini
bi fieri cõſueuerãt cognomiatus ẽ.De quo Liui.in
li.macedonico inquit.Saxũ ingẽs ex capitolio i ui/
cũ iugariũ ꝓcidit : & multos oppreſſit . Legimus
& in liuio li.tertio ab urbe deeqmelio:q cũ.æ.diph
thongo i prima ſcribitᷣ quid Romæ fuerit.nã cõ
factã cedẽ Spurii Melii ex equeſtri ordie ob regnũ
cõcupitũ ſcripſiſſet addidit nec ſatis eſt eius ſãguie
experirũ niſi tecta parieteſq; intra q̃ tantũ amẽtiæ
cõceptũ eẽt diſſiparentᷣ bõaq; cõtracta ꝑcius regni
mercãdi publicaretᷣ .iuſſere ita q̃ q̃ſtores:uẽdere ea
bõa atq; in publicũ redire.Domũ deinde ut mẽo/
riæ area eẽt oppreſſe nephariæ ſpei dirui ex tẽplo
duxerũt.Id æqmeliũ appellatũ eſt itaq; ait uarro in
quarto de lingua latina. Aequimeliũ quod æqua/
ta Melii domus publicũ quod regnũ occupare uo
luit.Et ſubditis locus ad buſta gallica quod roma
recuperata gallorum oſſa:qui poſſiderant urbem
ibi coaceruata ac conſepta ſunt . Sed iam de uelus
quæ in plurali:& ſingulari efferuntur: uidendum
eſt de quo Liui.in Secũdo meminit ab urbe cũ de
Valerio Publicola primo cum Bruto conſule loq̃
retur.Quod ædificabat i ſumma uelia alto:& mu
nito loco domum ut arcem in expugnabilem quã
ob ſuſpicionem regni demoſitus in infimo cliuo
reædificauit.De qua Varro cum palatium a bala/
tu ouium decripſiſſet iquit huic germalium:& ue
lias coniunxerũt:Et infra ſubdit Veliæ unde eẽnt
plures accæpi cãs in quibus cum ibi paſtores pala/
tini ex ouibus ante tonſuram inueniam uellere la
nam ſint ſoliti:quaſi dicata a uelẽdo uelã collem
quẽdã dictũ qui cũ germalio alio colle palatio per
aggeres coniunctus fuit. De inſula uero quæ i me/
dio thybridis iter urbẽ & ianiculũ adhuc cõſpicit
ſcribit Liuius i. ii.ab urbe poſtq̃ cõſecratus Marti
Tarquinioꝝ cãpus fuit forte ibi tũc ſeges farris dr̃ fu
iſſe maturæ meſſis quẽ cãpi fructũ: qa religioſum
erat cõſumere deſectã cũ ſtramento ſegetẽ magna
uĩs hoĩum ſimul īmiſſa corbibus fudere in tyberĩ
tenui fluẽtẽ:aqua ut mediis caloribus ſolet:ita ua/
dis hæſitãtis frumẽti aceruos ſediſſe illitos limo ĩ/
de iſulã paulatĩ: & aliis q̃ fert temere flumen eodẽ
uectis factam. Poſtea credo additas molles mãuq;
adiutum:ut tam eminẽs ara ſicmaq; tẽplis quoq;
ac porticibus ſuſtinẽdis eẽt:hæc ille. Ea autem i i/
ſula duo fuere tẽpla iouis & Aeſculapii nepotis ex
phœbo . De qbus Ouidi. libro faſto.primo iquit.
Quod tamen ex illis licuit mihi dicere faſtis.

Sacrauere partes hoc duo templa die.
Accæpit phœbo nymphaq; coronide natum.
Inſula diuidia quam premit amnis aqua.
Iuppiter in parte eſt cœpit locus unus utrunq;.
Iunctaq; ſunt magno templa nepotis auo.

Inſuper & de ærario romão uidedũ ẽ. De quo Ma/
crobius in ſaturalibus lib.i.ſcribit. romani ædem
Saturni ærariũ eẽ uoluerũt q̃d tpe quo italiã ico/
luit fert in eis finibus nullũ furtũ eẽ cõmiſſũ: Aut
qa ſub eo nihil erat cuiuſq̃ priuatũ. Nec ſignare ſo
lũ aut partiri limite cãpũ. Fas erat i mediũ q̃rebãt
ut ait Virgi. ſimiliter & feſtus ærariũ inquit popu
lus romanus in ædẽ Saturni habuit: iõ iñgt p̃ſatus
Macrobius apud eũ locabat populi pecunia cõis:
ſub quõ fuiſſent cunctis uniuerſa cõia: & in eo etiã
teſte Seruio ſup.ii.geor. reponebant acta q̃ ſuſcæ/
ptis liberis faciebãt parentes. iuue. in ſaty. Neuole.
Nullum ergo meritum eſt ingrate ac pfide nullũ.
Quod tibi filiolus uel filia naſcitur ex me.
Tollis enim & liberis actotum ſparg :re gaudes.
Argumẽta uiri. Varro li.iiii. de lingua latina: ueſti
giũ inquit ẽt nũc manet in æde Saturni. Quod ẽt
nũc ,ppter penſurã trutinã hẽt poſitã ærariũ ab eo
appellatũ. Et fuiſſe uidet in faucibus capitolii. Nã
ut ait Seruius ſup.ii.ænei. ubi dixit Vir. Sanguine
placaſtis uẽtos & uirgie cæſa. Oreſtis oſſa ab aritia
romã trãſlata ſunt. & cõdita ante tẽplũ Saturni q̃d
eſt ante cliuũ capitolii iuxta Concordiæ tẽplũ. Vñ
Macrobius: hẽt iñgt ſaturnus arã & ante ſenaculũ
illic græco ritu capite apto res diuina fit qa primũ
a pelaſgis. poſtea ab Hercule ita eã a pricipio facti/
tatã putãt. Fuit & Romæ locus q ,p caſtris habeba
tur. quẽ primus oium ;principũ octauianus augu
ſtus iſtituit: nõ alia ut putat rõe: q̃ ne milites uagi
& p urbẽ diſpſi rapinis tumultu cõtentiõibus ciui
tatẽ redderet iquietã: nã poſt uictoriã partã de. M.
antonio de quo Cleopatra iperio qete potitus iter
multa. q̃ prudẽtiſſime egit binã iſtituit claſſẽ. Vnã
apud miſenũ lucãiæ portũ q̃ italiæ iſulas orãq; gal
liaꝝ maritimã hiſpãias aphricãq; mauritaniaſq; &
ſeptẽtriõalis occeai plagã tutaret. Alterã apud Ra/
uẽnã i loco nũc cãdião i quo poſtea claſſenſe oppi/
dũ fuit. Cuius claſſis pies tutarẽt ſinus maris adria
tici: illyrici dalmatiæ epiri grætiæ thratiæ ponti/
mæotidis: & aſiæ in noſtrũ mare uergẽtis atq; ore
ægypti neceſſitatibus ſubuenirent. Quoꝝ multi
tudo cũ nõ nũq̃ romæ uocaret i iãiculo caſtra ra/
uẽnatibus. Augu. ipſe ſtatuit ex quo regio trãſthy/
berina ab ide quãdoq; urbs rauẽnantiũ dicta fuit.
At miſenatiũ pegrinorũq; militũ i cælio mõte ca/
ſtra locauit. poſt Auguſtũ Tiberius pniciofiſſimã
libertati romanæ atq; ẽt iperio rẽ exorſus eſt. Nã
teſte Suetõio caſtra romæ cõſtituit qbus p̃toriãæ
cohortes uagæ ante id tẽpus & per hoſpitia diſpſæ
cõtinerent. Cuius tyrãnidis fomes locũ habuiſſe i
ſuburbiis uiæ appiæ ubi nũc eccleſia ẽ ſancti Saba
ſtiãi nõnulli cõiectãtur. Et pria hoꝝ tyrãnis in aſ/
ſumptiõe claudii ad imperiũ apparuit ut p̃cæteris
hiſtoricis ioſephus approbatiſſimus auctor i li. de
captiuitate iudaica late deſcripſit. Et poſt illũ bre/
uiter Suetonius tetigit i ipſius claudii uita: idẽq; i
morte Galbæ & nouo Othonis Imperio cõtigiſſe:
& acte prælii i circo maximo capitolioq; & pala/
tio cũ militibus prætoriãis fuiſſe oſtẽdit. Et tãdẽ
i tantũ proceſſit p̃torianorum militũ auctoritas
ſiue temeritas ut quem uellẽt imperatorẽ facerẽt:
& factũ iperio deturbarent. Vnde Helius Lãpridi/
us i uita Heliogabali arbitriũ uitæ ac necis ipreto
rianis fuiſſe oſtẽdit ait enim i caſtris milites precã/
ti p̃fecto dixerunt ſe periuros eẽ Heliogabalo. ſi &
ipuros hoies & aurigas ab ſe dimoueret: atq; ad
bonã frugẽ rediret. Scribit & iulius capitolius edẽ
fuiſſe imptorianis caſtris i quã ſenatus aliq̃do uo/
cari cõſueuit p̃ferti cũ de ab rogando alicui iperio
agẽdũ eẽt. Nãq; eo i loco Maxius patri & filio ab/
rogato iperio gordiani duo pr̃ itẽ & filius declara/
ti ſunt Augu. & i uita pupieni & balbini iperatoꝝ
quãtũ caſtra p̃toriana urbi offuerint idẽ Capitoli/
nus oſtẽdit dicẽs: maximino q̃dẽ ad bellũ ,pfecto.
Romæ p̃toriãi remãſerũt iter quos & populũ iãta
ſeditio fuit ut ad bellũ ueniret iteſtinũ. Rõæ pars
maxia icẽderet tẽpla fœdarent oẽs plateæ cruore
pollueret. Et iſra ſubdit iterea Romæ iteꝝ ſedi/
tiões inter populũ & milites ortæ ut nec cũ edicta
,pponeret. Balbinus audiret. Veterani ſe in caſtra
p̃toria contulerunt cum ipſis p̃torianis quos cæ/
pit populus obſidere. Nec unq̃ ad amicitiam eẽnt
reducti niſi fiſtulas aquarias populus icidiſſet: idẽ
Iulius eorundem imperatorum uitæ exitum nar
rans: hæc in uerba proſequit: illis contendentibus
milites ſuperarunt atq; eos nudatos ambos ueſti/
bus regalibus de palatio cũ iniuriis perduxerũt &
per mediã ciuitatẽ ad caſtra raptare uoluerũt ma/
gna ex parte laniatos: ſed ubi cõpertũ ẽ germanos
ad defenſionẽ illoꝝ ſupuenire ambos occiderunt
in itinere medio reliquerũt: inter hæc Gordianus
Cæſar ſublatus a militibus impator eſt appellatus
auguſtus. Et idẽ Capitolinus ſenatuſcõſultũ inqt
de impio. Valeriãi principis optimi in prætorianis
caſtris factũ fuit. Et mulra quæ de his diuerſis i lo
cis legunt. Quibus oſtendit p̃toriana caſtra gran/
dẽ peſtẽ libertati romanæ atq; impio intuliſſe. põ
tes ẽt romæ ſup tyberim fuiſſe legimus & uidius
Quoꝝ noia cũ ſuis cauſis adhuc ſatis cõperta non
habemus. Scribit nĩ Liuius in prio ab urbe pontẽ
ſublicũ ab Anco. Mar. conſtructũ fuiſſe. Qui teſte
Pli. ligneus ,priũs: & ſine ferreo clauo prius fuit. ita
diſpoſitus cõtignatione: ut eximerent trabes ſine
fulturis ac reponerentur. Quod quidem ſic facere
religioſũ erat poſtq̃ Horatio Coclite defendente
ægre reuulſus eſt. Sed teſte capitolio illũ Antõius
Pius impator marmoreũ fecit. Hũc eundẽ ipſum
eſſe nõnulli putant qui ad radices auẽtini demoli
tus aſpicit. Alii quibus adhæreo eum illum eẽ uo
lunt qui nunc ſancte Mariæ pons uocitat. Iſq; ad
tranſitum eius temporis urbis cõmodior eſſe ui/
detur: Sicq; uel huius uel alterius nomen ignorat.
Nõnulli uero putant eum qui eſt ad radices auen/
tini æmilium dictum fuiſſe. Alii illum qui iã dicit
pons mollis in uia tyburtina æmilium olim uoci
tatum aſſerunt: his aliis ſuperinductus ẽ pons q io
uis inſulam urbi coniũgit. Quem. Qu. Lepidum:
& M. Curium ædiles ſtruxiſſe titulus i marmore
exciſus oſtẽdit. Cum uero qui ad ianiculum iſulã

applicat. Valentinianũ ſuperiorem & ualentẽ ſtru/
xiſſe ſimilis titulus indicat. Alius fuit qui ad iani/
culum etiam & portam aureliam maxime deſere
bat qui aurelius ſimiliter uocabatur. Cui iam de/
molito rupto nomẽ eſt alius fuit pons triumpha/
lis portæ coniunctus q & ipſe nomẽ a triumphis:
qui per illum agebantur accæpit. Proximus põs ẽ
huic Hadriani caſtello ſeu mætæ cõiũctus qui &
ſancti Angeli uocitatur: eſt etiam ſupra flumenta/
nam portam in uia fluminea extra urbem põs ali
us qui miluius neſcio a quo denominatur. Arcus
triumphates fuiſſe romæ q̄ plurimos & legimus
& conſpicimus ſed quoſdam dirutos: quoſdã rui/
nis coopertos: quoſdã etiã nouis ædificiolis ab aſpe
ctu hoium ſemotos itegrũ pene illũ cõſpicimus q
Flauii Cõſtãtini fuit iuxta amphitheatrũ coloſſei.
Cui talis iſcriptus ẽ titulus. imp. Cæſar. Flauio cõ/
ſtãtino Maximo publici filio Auguſto ſenatus po
pulusq; rõanus. Quod Iſtictu diuinitatis mentis
magnitudie cũ exercitu ſuo tã de tyrãno q̄ de om
ni factiõe uno tempore iuſtis rempublicã uultus
eſt armis arcũ triumphis iſignẽ dicauit. Aliũ ſimi/
liter pene integrum Lucii Septimi iuxta ſanctum
Hadrianũ ſub capitolio cernimus: i quo talis ſtat
titulus: imp. Cæſ. L. Septimo. M. F. Seuero pio. pri
naci auo patri patriæ parthico arabico & partico
adiabẽico Põt. max. trib. poteſtatis. xi. imp. xi. Cos.
iii. procos. Et. imp. Cæſ. M. Aurelio. L. F. Antonio
Augu. Pio. fœlic. tri. põt. vi. ꝓcos. P. P. optimis for
tiſſimis pricipibus ob rẽp. reſtitutã ipiũq; ro. ꝓpa/
gatũ iſignibus uirtutibus eorũq; domi fortiſq;. S.
P. Qu. R. Vidimus & aliũ ſemidirutũ iuxta pala/
tiũ & tẽplũ pacis in uia ſacra in quo hæc quoq; in
ſcripta ſũt uerba. S. P. Qu. R. Diuo Tito Diui Veſ
paſião. F. Veſpaſiano augu. Et licet ẽt i hoc arcu ex
uno qdẽ latere ipm Titũ triũphantẽ i curru a q̄t/
tuor eqs ducto cõſpicere ex altero uero latere ua/
ſa tẽpli & candelabrũ illud ditiſſimũ ſeptẽ ramo/
rũ tanq̄ ante currũ Titi portarent̃ inſculpta. De q/
bus ioſephus lib. ſeptimo de bello iudaico deſcri/
bens Titi triumphũ ſic ait Spolia uero alia qdẽ pa/
ſim ſequebant̃. Eminebant aũt ante duces ea quæ
apud hyeroſolimã in tẽplo repta ſunt Mẽſa aurea
ponderis talẽti magni & candelabrũ ſimiliter qdẽ
auro factũ ſed ope cõmutato ab uſu nr̃æ cõſuetu/
dinis. Nã media quidẽ columna baſi hærebat te/
nues aũt ab eo cannulæ producebant̃ formatæ ad
ſimilitudinẽ fuſcinæ & in ſũmo quæq; lychnis ſpe
ciẽ fabricatæ erãt numero ſeptẽ ſeptimi diei q apđ
iudæos eſt idicãtes honorẽ uel ut idẽ auctor alibi
dixit ſtellas errãtes ſignificabãt. Et ſubdit poſt hæc
aũt portabatur lex iudeoꝝ nouiſſima ſpolioꝝ. Et
poſtq̄ totũ triũphũ deſcripſit iſra ſubdit. Veſpaſia/
nus pacis tẽplũ ædificar̃ decreuit. itaq; mira celeri
tate & q̄ hoium cogitatiões ſuparet effectũ ẽ ma/
gna. n. diuitiaꝝ largitate uſus inſuper pſectis id pi
cture ac figmẽtoꝝ opibus exornauit. Oia nãq; i il
lud phanũ colecta ſunt ac depoſita quoꝝ uiſcẽdo/
rũ ſtudio p totũ orbẽ q ãte nos fuerũt hoies uaga/
bãtur quomõ aliud apud illud ſitũ eẽ uidere cupiẽ
tes. Hic autẽ repoſuit etiã q̄ iudeoꝝ fuerunt inſtru
menta his ſeſe magnifice ferens. Legẽ uero eoꝝ &
penetraliũ uela purpurea i palatio cõdita ſeruari p̄
cepit. Hieronymus ſimiliter ſup iohelẽ: Veſpaſia/
nus ſquit & Titus Romæ tẽplo pacis ædificato ua
ſa tẽpli hieroſolymitani & uniuerſa donaria in de
lubro illius conſecrarũt qđ ut ſubdit græca & ro/
mana narrat hiſtoria. Eſt & alius arcus iuxta eccle
ſiã ſancti georgii: in quo talis ẽ inſcriptio imparori
Cæſar. L. Septimo Seuero pio ptinaci. Augu. Ara
bic. Adiabẽic. parth. M. fortiſſio fœliciſſimo pont.
maxi. tri. poteſt. xii. imp. xi. Cõ. iii. pr̃i patriæ. Et
imp. Cæſ. M. Aurelio antonio Pio fœlici. Aug. tri.
põt. vii. Cos. iii. P. P. ꝓcos fortiſſimo fœliciſſioq;
principi & iuliæ Augu. matri. Augu. ii. Et caſtro/
rũ & ſenatus & patriæ. Et imp. Cæſ. M. Aurelii An
tonini Pii fœlicis Aug. parthici maximi britannici
maximi argẽtarii & negotiãtes boarii huius loci
deuoti numini eoꝝ cernius & arcũ aliũ i macello
quẽ ſupra Galiẽi ipatoris fuiſſe dixius. Qui & ali
os q̄ plures quoꝝ iſcriptiões & tituli ſũt demoliti.
Quidã tñ diminare uolũt arcũ illũ. q i uia flaminea
iuxta eccleſiã beati ſilſtueri. & Laurẽtii i lucina cõ/
ſpicit̃ Domiciani pricipis fuiſſe a quo licet tituli &
marmoræ cruſtæ ablatæ fuerunt i una tñ q̄ reſtat
Domicianum eum ſculptum eẽ uolunt q̄lis a Sue
tonio deſcribit̃. Sed tunc ſedẽtẽ dormiẽteq;: & Mi
neruã quã ſupſtitioſe colebat ſomniãtẽ excedere ſa
crario negãteq; ſe ultra eum tueri poſſe. qđ ex ar/
mata eẽt a ioue. Fecit ẽt Claudius teſte Suetõio Ti
berio marmoreum arcum iuxta Põpei theatrum
decretum qdẽ oli a ſenatu tamẽ omiſſum peregit.
Fuerunt & rõæ tẽpla phanaq; admirãda: & ſacella
pena inumera ut tẽplum Iouis capitolini cũ his q̄
ſupra tetulius. Tẽplum iſidis i cãpo martio ut ui/
dius i dictiõe Oſiris: cuius reliq̄s q̄ſdã porticus &
marmoreas columnas iter Antõii columnã & pã
theon cõſpici qdã uolunt q̄ phani ipſius magnitu/
dinẽ & pulchritudinẽ aliq̄tulum argumẽtari uidẽ
tur. Nec ide lõge ex antiqs ædificiis tẽplum ꝓ ma/
gna pte itegrum cõſpicit̃ qđ pãtheon cum. th. aſpi
rato ab hiſtoricis: cognomiat̃. Quod mea quoq; i
terp̃ratiõe ſummum deoꝝ: idicat: nã παν denotat
omne qđ ſane in ſimilibus ſæpe comperi ad ſum/
mum ſpectat: & θεων deoꝝ: unde ait Pli. li. xxxvi.
natu. hi. pantheon Ioui ultori ab aggrippa factum
fuit Dion uero hiſtoricus græcus pãtheõ dictum
ait ſiue q; in martis Venerisq; imaginibus ſub ip/
ſo templo conſtitutis omnium deorum imagi/
nes effictæ erãt ſiue ut potius arbitrari uidet̃ q; tẽ/
plũ ipſum rotundũ ſit celoq; p ſimile: & ſic quoq;
oium deoꝝ habitatio cẽſeat̃. Sed qđ ab aggrippa
factum fuerit oſtẽdit ẽt idẽ Pli. l. xxxiiii. eiuſdẽ op/
is cum ait ſyracuſana ſunt i pãtheo capita colum/
naꝝ poſita ad idẽ titulus i frõtiſpicio tẽpli ſic indi/
cat. M. Aggrippa. L. F. cõſul tertium fecit deide ab
Hadrião iſtauratum fuiſſe Spartiãus i eius uita at
teſtat̃. Qui & poſt hãc iſtaurationẽ aliã a. L. Septio
&. M. Aurelio antõii minores litteræ q̄ i eodẽ frõ
tiſpicio legũt̃ idicar̃ uident̃ q̄ i eodẽ fuiſſe ẽt ſimu/
lachrum Veneris oſtẽdit Macrobius in ſaturnali
bus dum magnitudinẽ eius unionis deſcribit quẽ
i auribus cleopatra geſtabat. Cuius magnã partẽ
p acetum cõſumpſerat i cõuiuio quo. M. antoni/

nũ ſũptibus: ſuparecõtẽdebat. Sed q̃ ſupfuit uicta
regia & capta ægypto Romã delatus diſſectuſq; ẽ.
Et facta ex una margarita q̃ ipoſitæ q̃ ſimulachro
Veneris ut mõſtruoſæ magnitudinis cõſpicit i tẽ/
plo: qđ pãteon dr̃. Fuit & teplum pacis Veſpaſiani
opus de quo paulo ante oidimus. Nec i tota urbe
alterius ædificii ruinæ ſpectabiliores admirabilio
reſq; cernũt. Præter hæc. & aq̃ ductus multiplices
& admirãdi rõæ fuerũt q aq̃s i orbẽ teſte Frõtino
q de his ꝓpriũ librũ ad Neruã iparotẽ ſcripſit ua/
rie cũdocebãt: q̃ ſoẽs. Sextus Ruffus q poſt illũ fu/
it i deſcriptiõis ſuis unde uigiti cõnumerat uideli/
cet troianã: anniã: atticã. martiã: claudiã: cæruleã:
iuliã: auguſteã: appiã: alegẽrianã: ximiniã: Sabatinã
Aureliã: dãnarã: uirgineã: tepulã: ſeuerinã: antonia
nã: alexãdrinã q̃ uel a cõditoribus ut troiana ãnia
martia: & plures alie uel a locis unde dicunt ut cy
minia: uirgiea: cærulea & alie nõnulle nomẽ aſum
pſeř Vit. i. vii. Et cymnicũ mõte lacũ De martia ſic
ingr Pli. li. xxxvi. natura. hiſto. dicãť nũc uera æſti
matiõe iuſſa alibi miracula. Qu. martius iuſſus a
ſenatu aquaꝝ amenis ductus reficere nouã a noie
ſuo appellatã. Cuniculis p mõtes actis intra prætu
ræ ſue tp̃s adduxit. Agrippa i ædilitate ſua adiecta
uirginea aq̃ cæteriſq; corriuati atq; emẽdatis lacus
ſeptigẽtos fecit hæc ille ob q̃ puto ſubiratũ reſpõ/
diſſe Auguſtũ romanæ plebi uinum petẽti. Cum:
apđ Suetoniũ ait tot aq̃s nitrodoxit Aggrippa ge
ner meus & uinum q̃ritis. Sed nõ lõge poſt ꝓſeqť
pli. oicit antecedẽtes aq̃ꝝ ductus nouiſſimum: ipẽ
diũ operis ichoatia. C. Cæſari & pacti a Claudio
Quippe lapideã excelſitatẽ oẽs urbes & mõtes æq̃
tẽ ut lauacra impleret curtios atq; cæruleos fontes
adductos. Erogata i id opus talẽrũ quinquagita ſexa
gita milia. Et ꝓſeqoiť idẽ Pli. Si quis aquaꝝ abun
dãtiã in publico balneis piſcinis euripis domibus
hortis ſub urbãis uillis ſpaciaq; uenientiũ extractos
arcos mõtes pfoſſos cõualles æquatis fatebiť oi/
hil magis mirãdũ fuiſſe in toto orbe terraꝝ. hæc
ille quæ ſi quis latius noſcere cupit legat Frõtinũ
de aq̃ ductibus ad impatorẽ Neruã cuius tẽpoř ob
aq̃rũ copiã urbe dicit a ueteri iſamia purgatã: q̃ tri
bus mẽſibus anni dicebať peſtilẽs. Fuerũt & romæ
thermæ theatraq; & amphitheatra: de q̃bus in ꝓ/
priis dictiõibus uidius uidebimoſq;. Sed q̃a nõnul
li dubiũ ẽ ubi nã fuerit domus Nerõis q̃ aurea di/
cta fuit delila q̃ nr̃i auctores ſcripſeř referẽdũ expla
nãdũq; duxius. De q̃ primũ Suetõius in illius uita
ſcripſit domũ dicẽs a palatio exqlias uſq; fecit. Quã
prio trãſitoriã mox icẽdio abſũptã reſtitutãq; au/
ream noiaoit. De cuius ſpacio atq; cultu ſuffecerit
hæc retuliſſe. Veſtibulũ ei9 fuit i quo coloſſus cẽtũ
uigiti pedũ ſtaret: ipſius effigies tãta laxitas ut por
ticus triplices militarias hẽret. itẽ ſtagnũ maris in/
ſtar circũſpectũ ædificiis urbiũ ſpeciẽ rura iſup ar/
uis atq; oinetis & paſcuis ſiluiſq; uaria cũ molritu/
die ois genereis pecodũ atq; feraꝝ i cæteris parti/
bus cũcta auro lita diſticta gẽmis unionũq; con/
chis erãt cænatiões laqueatæ tabulis eburneis uer/
ſatilibus ut flores fiſtulis & unguẽta deſup ſparge
renť p̃cipua cœnationũ rotũda q̃ ppetuo diebus ac
noctibus uice mũdi circũ ageret. Balneæ marinis
albulis fluẽtes aq̃s eadẽ domũ cũ ab ſolutã dedica/
ret hactẽus cõprobiuit ut ſe diceret q̃ſi hominẽ tã
dẽ habitaŕ cœpiſſe hæc Suetõius De eadẽ Corne.
Tacitus ubi incẽdiũ romæ deſcripſit ſic ingr. Eo tẽ
pore Nero antii agẽs nõ ante i urbẽ regreſſus eſt q̃
domui q̃ palatiũ & Mecœnatis hortos cõtinuaue
rat ignis appropinquaret. Neq; tñ ſiſti potuit quin
& palatiũ & domus & cũcta circũ haurirẽť & iſra
ſubdit. Cæterũ Nero nixus ẽ patrie ruinis extrueť
domũ: i q̃ hađ ꝓinde gẽmæ & aorũ miraculo eẽnt
ſolita pridẽ & luxu oulgata: q̃ arua & ſtagna & in
modũ ſolitudinũ hic ſiluæ & aperta ſpacia & ꝓſpe
ctus. itaq; teſte Pli. trigeſimotertio naturalis hiſto
riæ apparatos fuit aoreæ domus ambientis urbẽ.
Et in. xxxiiii. de eadẽ ingr. in aureæ domus Nerõis
ſolaris aues ex argẽto mirabili opere ſculptæ fue/
rũt. Et li. trigeſimoſexto dixit Eã i domũ Neronẽ
incluſiſſe ædẽ fortunæ. q̃ ex lapide phegimde trãſlu
cẽs ædificata foribus clauſis claritatẽ diei intus ha
beret. Verũ hæc domus a ſequẽtibus deide pricipi
bus diruta fuit & uaria deſup ædificia cõſtructa: i/
ter q̃ amphitheatrũ id fuiſſe accæpimus: qđ coloſ
ſeum a Neronis colloſſo uocamus: dicẽte Martia/
le Hic ubi cõſpicui uenerabilis amphitheatri. Eri/
gitur moles ſtagna Neronis erant i eadem domo
ſuper ædificatæ fuerunt & thermæ: dicẽte eodem
Martiale. Hic ubi mirãur uelocia munera thermas
& reliqua quæ oidimus in dictiõe amphitheatrũ
& dictione coloſſus. Nã quia colloſus ille Neronis
relictus fuit q ſtabat i porticu domus aureæ & iux
ta illũ amphitearrũ conſtructũ fuit dicta eſt moles
tota calloſſeum. Ex quo ſãe Nerõis coloſſo: ut ſcri
bit Helius Lampridius in uita Cõmodi Antõini
Nerõis caput Cõmodus abſtulit: & ſuum ſup im
poſoit. ac titulum more ſolito ſubſcripſit: & certe
apud lateranẽſẽ eccleſiã nõ lõge ab amphitheatro
caput grãde æneũ ẽt nũc aſpicimus qđ Cõmodi fu
iſſe ex numiſmatũ imagine deprehẽdimus: ob qđ
nõnulli id eẽ putãt quod ip̃e ſpurciſſimus Cõmo
dus capiti flagicioſiſſimi Nerõis ſubrogauit. cõſpi
ciť & hoc tp̃e moles nõ lõge ab arcu cõſtantini &
amphitheatro coloſſeo: hoc ẽ ante beati. Gregorii:
mõaſteriũ quã a nõnullis ſeptizoniũ ab aliis ſepto
diũ uocari legimus. nã cũ magna ex p̃te demolita
ſit tres adhuc i illã colũnarũ ordines indicẽ ſup im
poſitos hoc tẽpore uidemus. Hãc quoq; molem.
Seueri aphri iparoris ex Helio Spartiano fuiſſe de
p̄hendimus. Ait. n. de illo loquens op̃a eius publi/
ca Romæ p̃cipua extant. Septizoniũ & termæ ſe/
uerianæ. Et paulo iſra ſobdit cũ ſeptizonium face
ret nihil aliud cogitauit: q̃ ut ex aphrica uenientes
ſuũ opus cernerent & mediũ ſimulachrũ eius loca
tũ additũ palatinis ædibus: is regnũ arcũ ab ea par
te facere uoluiſſe perhibeť: quod ẽt poſt Alexãder
cũ uellet facere ab aruſpicibus dicitur eſſe prohibi
tus cũ hoc ſciſcitans non litaſſet. iulius uero capi/
tolius i Antõini Getæ uita q eius Seueri filius fuit
nõ ſeptizoniũ. ſed ſeptodiũ dixit. Nã de Antonino
locutus inquit illatus eſt maiorũ ſepulchro hoc ẽ
ſeueri quod eſt i uia appia eũtibus ad partẽ dexte/
rã ſpecie ſeptodii ſtructũ qood ille ſibi uiuẽs orna
uerat hæc ille. Quæ ſane uocabula deriuationem

græcā detiet ita ut uel ſeptē zonaꝝ ædificiū fuiſſe
dicaſ uel ſeptem uiarū hoc eſt p illas zonas incen/
dium ut iam conſpici libet.

SAbacus cum.c.exili ſcribiſ:fuit teſte He/
rodo.li.hiſtoriarum.ii. æthiopum rex q
aniſim ægypti regem fugauit & illius re
gnum qðinquaginta annis obtinuit.

Sabyllus cum.y.græco & duplicato.l.ſcribitur :fu/
it teſte Herodo.li.hiſtoriaꝝ.vii.Gelæ urbis ſiciliæ
tyrānus poſtq̄.ſ.interfecit Cleandrum paternei.q
tyrannidem prius ſeptem annis occupauerat.

Sabini cum.i.latino ſcribitur : fuerunt teſte Plinio
in tertio naturalis hiſtoriæ populi ī italia a religio
ne & cultu deorum:quaſi ſeuini cognominati.Nā
σεβοναι. græce dicitur latine colo uel ueneror hi
teſte plutarcho in uita romuli ciuitates ſine mœ/
nibus incolebant ut priſcam illam lacedæmonio/
rū conſuetudinē referēt.Vnde in ea quæ romanæ
urbi propinqua ſunt colonias deinde deduxerunt
tanquā nullū alium aduerſum populū ob animi
magnitudinem pertimeſcerent ideoq; cū diceret
Virgilius in.ix.Tacioq; ſeni curribuſue ſeueris in/
quit Seruius ideo dixit ſeueris quod cū filias per/
derint ceninēſes antemnates.cruſtumeri:&ſabini
cæteris primū quieſcētibus ſoli ſabini bella ſum/
pſere.Hi aduerſum nouos maritos licenter pluri
mum ſcōmatibus iocabāſ.Quod lucāus l.ii. tetti/
git cū ait.Nec ſoliti luſeī ſales nec moſ ſabio Exce
pit triſtris cōuitia feſta maritus.Et a ſabino ſabel
lus deduciſ:ut Vir.in ſecundo georgicorum de Ita
lia loquens ait.Hæc genus acre uirum marſos pu
bemq; ſabellā Extulit.& ī ſecundo georgicorum.
Denteſq; ſabellicus exacuit ſus.item Iuuenalis Mē
ſamq; ſabellam.

Sadyattes cum.y.græco &duplicato.t.ſcribitur:fu/
it Ardyos filii Gigis filius q teſte Herodoto libro
hiſtoriarum primo poſt partē regnauit in lydia.
Cuius regno eius filius Aliattes ſucceſſit.

Sagarus cum unico.r.ſcribitur eſt teſte Herodoto
libro hiſtoriarum tertio fluuius phrygiæ. Liuius
uero in ſeptimo de bello macedonico fluuium eē
dixit gallogræcie q p phrygiā defluēs: & ad bere/
cyntum oppidum ptingens i ꝓpōtidē tādē ifluit.

Sais cum.i.latino ſcribitur ciuitas eſt i ægypto uix/
ta hoſtium quoddam uili quod ab ipſa ciuitate
ſaiticum cognominatum fuit.

Saiticum cum.i.latino utrobiq; & abſq; aliqua aſpi
ratione ſcribitur.Vnum eſt ex hoſtiis nili:ut in di/
ctione ſebenniticum uidebimus.

Saliunca cum.i.latino &.c.exili ſcribitur uoluerunt
quidam græcum eſſe quod minime uerum ē:ſed
latinam habet etymologiam hoc eſt a ſaliendo di
ctum ut ait Plinius.xxi.naturalis hiſtoriæ libro ſa
liuncula folioſa quidem eſt ſed breuis & quæ ne/
cti non poſſit radici numeroſæ coheret herba ue/
rius q̄ flos & quæ manu compreſſa facile conden/
ſatur de qua Virgilius meminit in bucolico puni/
ceis humilis quantum ſaliunca roſetis.

Salamin cū unico.l.&.i.latio ſcribiſ: &ſalamis etiā
dici pōt atq; ſalamina:ſed uerius ī.n.deſinit:q; reti
net in obliquis quēadmodū attis & attin delphin
& delphis:eleuſin & eleuſis:Eſt ergo ſalamin inſu
la in euboico mari cōtra athenas ſita:urbē retinēs
ſui nominis in qua Telamon Aiacis & Teucri pa/
ter regnauit.Sed cū reuerteretſ Teucer a bello tro/
iano nec de inimicis aiacis teſte iuſtio ultus fuiſſet
a pře expulſus cyprū ꝑrexit:ibiq; urbē aliā ſalami/
nā cōdidit.De qua Hora.in primo carminum me
minit.Nil deſperādum teucro duce & auſpice teu
cro.Certus enim ꝓmiſſit Apollo ambiguā tellure
noua ſalamina futurā at de priori ſalamina intelle
xit.Quintiliāus in.vi.de īſtitutiōe oratoria cū ait.
Neq; ē ignobile exēplū megarios atheniēſibus cū
de ſalamina cōtēderēt uictos Hom.uerſu. Qui nī
ipē ī oī editioni reperitur ſignificās Aiacem naues
ſuas athēienſibus iuxiſſe uerſus āt Homeri hi ſunt
αιασ Δεκσαλαμινοσ αγεν Δυοκαι Δεκανηασ
στησε Δαγον ιν αθηναιων ισ ταντο φαλαγγεσ.
Horum primum quidē Ariſtoteles i primo rhe/
toricorum rettulit ſecundum uero apud Herodo
tum comperi.Nam adhuc in nullo exemplari ho
merico inueni.

Salomoneus cū unico.i.&.n.&.eu. diphthongo in
fine ſcribiſ:habetq; accētū ſup ſecūda:fuit teſte ho
nores q̄ritabat.ſactitabatq; iacere fulmina: ut iup/
piter.Sed a ioue ipſe fulminatus in inferna demer
ſus eſt dicēte Virgi.in.v.æneī.uidi & crudeles dan/
tē ſalamonea pœnas.idē Home.in.xi.odyſſeæ.

Salmoxis ultia cū.x.cōſonāte &.i.latino ſcribiſ:fuit
teſte Herodoto.li.hiſto.iiii.dæmon qdā thracū.

Salum cum unico.l.ſcribitur:& ſignificat apud nos
mare deduciturq; a uerbo græco.quod eſt σαλευ
εσθαι:quod eſt moueri & agitari.

Samos cū unico.m.ſcribiſ nomē ē duaꝝ iſulaꝝ in
mari ægæo de qbus in ſequenti dictiōe uidebius.

Samothracia cum.th.aſpirato &.c. exili atq;.i.latio
ſcribiſ iſula ē in ægæo mari thraciæ adiacēs q̄ pri/
us ſamos dicta eſt poſtea eſt cōmixtis thraciæ inco
lis ſamothracia dicta fuit dicente Virgi.l ſeptimo
æneidos threiciāq; ſamū q̄ nūc ſamothracia ferſ.
Nā dixit thraciā ad differentiā alterius inſule ſami
quæ aſiæ adiacet ex oppoſito ad epheſū & andro
uicina ut oſtēdit ptholemæus in geographia de q̄
iuuena.in.iii.ſatyra meminit cū ait Hic andro ille
ſamo.At e ſamothracia teſte apulegio in ſecundo
floridori deſpiciſ parū pelagi eſtq; frumēto pigra
fœcundior oliueto nec uinitori nec olitori ſcalpiſ
incolis freqūēs ē & hoſpitibus celebrata oppidum
habuit quod fuiſſe amplum indicāt mœnia ſemi/
ruta.hæc teſte lactantio in primo diuinarū inſtitu
tionū ex Varronis teſtimonio fuit iunoni dicatiſſi
ma eo quod ī illo nata fuit educataq; &ioui nupta
ut inquit cantatiſſimus rumor eſt:ob quod ꝑ cæ/
teris numinibus alamiis in nobiliſſimo templo il
li dicata ut idem auctor ſubdit honorabaſ . Et ut
apuleius i ꝓſato libro rettulit ante arā iunonis ī ſa
mo erat eius ſtatua a Polycrate tyrāno dicata qua
nec pulchrius nec ditius quicq̄ ē adoleſcens ē uiſcē
da pulchritudine crinibus frōte & ī oībus mēbris
ſuis admirabilis.Qui & teſte Pli.in.xxxvi. natura/
lis hiſto.fecit ſcopas Venerem:q̄ ſamothraciæ ſan
ctis cærimoniis coluntur.Quare dixit Iuuena.iu/
res Licet & ſamothracū.Et noſtrorū aras: & maxi
me cū rōanis timēda uidereſ iuno : Hæc eadē fuit

Pytagoræ patria & unius ſybillæ:& cū ſit ī ea gleba tenaciſſima primū illic fictilia uaſa facta dicūt quæ ab auctoribus ſama uocitantur ī eadem teſte Homero circa initiū li.xvi.iliados nemoroſus eſt colis unde omnem idam & omnem troianam urbem ſubicere oculis quis poſſet.

Sambuca cum.c.exili ſcribitur:genus eſt iſtrumēti ut dixit iulius pollux ad commodum impatorē.

Sandys cū.y.græco ſcribiſ &ponitſa græcis teſte Plinio in.xxii.naturalis hiſtori. inter olera ſilueſtria idē Opinion & Heraſiſtratus affirmarūt dicūtq; illa breui caule &ī aliis fœniculo ſimilē eſſe hæc ē q̄ Ariſtophāes poeta comicus Euripidi tragico obiicit iocularíter matrē eius ne olus quidē legitimū uenditaſſet ſed ſandycē: ex eadem fit color ſandycinus ut teſtis ē Seruius ſup id Vir.i bucolico Spō te ſua ſandyx paſcentes ueſtie agnos Qui ſane color teſte Pli.in.xxxv.li.cōficitur ex ſandaraca & rubrica admixta.Sed ut idem dixit in præfato.xxii.li.peculiaris laus eius herbæ eſt quod fatigato Venere corpori ſuccurit.marcenteſq; ſenio iā coitus excitat ſiſtitq; pro fluuia alba fœminarum.

Sangaris cum unico.r.&.i.latino ſcribiturr fluuius qui teſte Liuio in.vii.de bello macedōico ab adoreo mōte diffuſus & Per gallogræciam phrygiāq; defluens egradiū midæ urbē alluit:& ut dixit Seruius ſup.vi.æneidos iuxta caſtellum berecynthos fluens miſcetur deide thymbræo fluuio:ita ut gēinatis aquis maior effectus haud longe a Troia in propontidem cadit.

Sānites cum duplicato.n.&.ī latino atq;.t.exili ſcribitur a græcis populi ſunt italici in ſanio inter picenum & campaniam & apuliam poſiti.

Sapiri cum.i.latino ſcribitur ſunt teſte Orpheo in argonautica populi iuxta pontum.

Sappho cū duplicato.p.& ſecundo aſpirato ſcribiſ fuit fœmina leſbia & nobilis uates a qua uerſus q̄dā:lyrici ſapphici ſunt cognomiati quos illa cōperit.De hac Oui in.ii.de triſtibus inquit.Leſbia qd docuit ſappho niſi amare puellas.Et de remediis li.ii.inquit:me certe ſappho meliorem fecit amice Martialis in.ii.Carmina iā fingit ſappho laudauit amatrix Cuius ſane opera ex maiorū negligentia amiſimus nec īter græcos eius aliquid comperire ualui.Habemus autē traductam ut putamus ab Ouidio eius quandam nobilem epiſtolam : quā uerſu elegiaco ad Phaonem amaſium direxerat.

Sarcarios cum.c.exili &.i.latino ſcribitur:fluuius ē teſte Heſiodo in theogonia quem Ariſtarchi gloſa dicit eſſe in phrygia.

Sarcaſmos cum.c.exili ſcribitur:dicitur teſte ſeruio ſuper.ii.ænei.iocus cum amaritudine:ut Priamo īquit Pyrrus apud Virgilium in ſecundo æneidos Referes hæc & nūtius ibis pelidæ gēitori illi mea triſtia ſata Degeneremq; neoptolemum narrare memento.

Sarcophagus cum.c.exili&.th.aſpirato ſcribitur accipiturq; a noſtris pro ſepulchro eo q̧ σαρκα id eſt carnem.φαγει hoc eſt comedit.Vnde Plinius i ſecundo naturalis hiſtoriæ inquit circa aſon traodis lapis naſcitur quo conſumuntur omnia corpora & ſacrophagus:uocatur.

Sardanapalus cū unico.l.ſcribiſ:& cū accētu ſup penultima a latis ꝓnūciaſ:q̄ ſane ꝓducit.Iuue.I ſaty. Omnibus ī terris.Et uenere & cœnis & plumis ſardanapali.Nā fuit aſſyriorū rex ultimus de quo diodorus hiſtoricus apud græcos plene ſcripſit:& iuſtinus apud noſtros tetigit tandem ab: Arbabano: qui eius nomine medis præerat regno priuatus ē: qui e mediis ſcortis ſeipſum in regnum iæcit illuſitq; teſte Cicerone in.v.de quæſtionibus tuſculanis:uerba hæc buſto ſuo inſcribi.Hæc habui q̄ edi queq; exaturata libido Hauſit alia iacent multa & præclara relicta.

Sardanis cū unico.n.&.i.latio ſcribiſ:fuit uir lydus qui crœſo ſuadere conatus eſt ne pſis bellū īferet.

Sardinia cū.i.latino ſcribiſ inſula ē in tyrrheno mari ſita:q̄ a Sarbo filio Herculis : qui e libya ueniēs inſulam occupauit teſte Solino nomen ſortita fuit a qua ſardouus adiectiuum nomen deducitur. Ouidi.in quarto faſtorum.

Sardoaq; regna ſiniſtris reſpicit a remis.

Sardis cum.i.latino ſequēte.ſ.ſcribitur:eſtq; numeri pluralis:& teſte priſciano in.vii.terminat nominatiuum & accuſatiuum inis: ut .ſ. ſonum græcū ſeruet.Nā eodē pri.teſte apud græcos ei diphthongum finalē habet ut ασαρδεις τας σαρδεισ:ſimiliter ut dicit alpis ſirtis:trallis urbs fuit in lydia ad latus moli montis maxime ꝑ celebris ut teſtis eſt Hero.li.hiſto.i.Et Pli.lib.v.natu.hiſto . Eadē fuit olim regia Crœſi lydorum regis ut late oſtendit ꝑ̄fatus Herodotus.Et Horatius in decima epiſtola. quid concinna ſamos quid.Crœſi regia ſardis.

Sardonyx cum.y.græco ſequente.x.ſcribiſ:lapis eſt olim apud romāos ꝑcioſus.Eſtq; generis maſculini & fœminini.Perſius.Et nataliria tādē ſardōice. Iuue.in ſaty.Et ſpes & ratio.iō cōducta paulus agebat ſardonyce maſculini ut idē i ſaty.Credo pudicitiā i manibus denſi radiant teſtudine tota ſardonyces:eſtq; dictio cōpoſita ex ſardo qui lapis fuit ī ſardinia primū cōpertus coloris rubei : & onyx q̄ eſt unguis quaſi utriuſq; colorē teneat ideo inquit Macrobius de lapidibus ſardonycem facit duo nomina ſardus & onyx & ut dicunt habet colorē ſub candidū cū rubro ac more latino dicit ēt ſardonicus Iuue.in ſaty.Exēplo quodcūq; malo Arguit ipſoꝝ quos littera gēmaq; princeps ſardonycus.

Sarmatæ cū.t.exili ſcribiſ:hi populi ſunt quos græci ſauromatas uocant ut in ea ſtictiōe uidebimus.

Sarnus cū.n.poſt.r.& nō ſarrus:ut quidā uoluerūt ſcribiſ fluuius eſt campaniæ ex ſarno monte campaniæ ortū ducēs iuxta oppidū ſarni in radicibus mōtis poſitū primoq; magno cū murmure mōtis defluit mox ī paludes amplas deſinit quæ graues incolis nebulas toto anno emittūt deinde coactus rupibus ueſeuū montē radit:& ab ide paruo cōtētus curſu in tyrrhenū mare occidit.De hoc Vir.li. ænei.vii.mēinit dū cāpanos deſignat populus turno fauentes dicens. ſaraſtes populus de qua rigat æquora ſarnus.Et teſte ſeruio ſaraſtes ipſi populi ſunt a ſaryno fluuio cognominati.

Sarra cū duplicato.r.ſcribiſ & cū dictio ſit phœnicia & nō græca ſecūdū.r.minime aſpirari cōſuenit urbs fuit in phœnicia:quæ teſte ſeruio circa finē ſe

cūdi geor.dicta fuit deinde tyrus.ſed id quoq; no
men a piſce quodā accæpit qui illic abundat.& ſar
illa lingua uocatur ex cuius ſanguine ſericū ī pur-
pura tingebatur.Ex quo adiectiuum ſarranus de-
ducitur:ut Vir.in prefato loco.

Vt gemma bibat & ſarrano dormiat oſtro.

Sarpedon cū.e.abſq; diphthōgo ſcribiſ ſup q̄ habet
accētum: &declinaſ huius ſarpendotis: fuit teſte
Home.iouis filius ex laodomia Bellorofontis filia
Herodotus uero dixit ī primo eum fuiſſe iouis fi
liū ex Europa:ac Minois fuiſſe fratrē ut ī ea dictio
ne uidius.Hic cū rex eēt lyciæ:& ī armis ſtrenuus
troiāis cōtra græco fauit.& multa bellādo ſtrēuita
tis documēta demōſtrās a patroclo tādē īterimiſ.

Sataſpis cum.t.exili &.i.latio ſcribiſ:fuit teſte He-
rodoto libro hiſtoriarum tertio uir magnus & di
ligens quem Xerxes ad preſcrutādam libyā miſit:

Satrae cū.t.exili ſcribiſ populi ſunt græcoꝝ ī littori
bus Traciæ ut oſtendit Hero.ī vii. hiſtoriæ libro.

Sartago cum.t.exili ſcribiſ diciſ patella ī q̄ caro fri
giſ & σαρξ:q̄ eſt caro nomē aſſumpſit & latine fri
xorium ab ipſo frixationis ſono dictā uolūt diciſ
& apd̄ illos alio uocabulo τίγανον q; ſane uoca-
bulū p eadē re tuſci obſeruāt: dicentes teganum
frictūq; apd̄ græcos diciſ τηγανιστόν. At uero pel-
uis a pelluendis pedibus uel manibus diciſ Feſtus
ſolum de pedibus dixit Malluium eodem teſte.ī.
in quo manus lauantur:labrum cōmune ē quod
uulgo dicitur bacille.Addit Feſtus guturnium eē
uas:ex quo aqua in manus daſ ab eo quod p oris
anguſtias gutta fluat.Patellæ poſſunt etiam lan-
ces & parapſides dicit Horatius in epiſtolis.

Nec modica cœnare times holus omne patella.

Satyrus cū.t.exili &.y.græco ſcribiſ animal eſt qd̄
teſte Plinio in quinto naturalis hiſtoriæ de homi-
ne nil aliud p̄ſert q̄ figurā habitatq; in receſſu inſu
læ canopæ in cōfinibus ethiopiæ:& ut ſcribit Hie
ronymus in uita Pauli ad quem cum pgeret bea-
tus Antonius uidit homunculū aduncis naribus
& frōte cornibus aſpera:cui extrema corporis ī ca
prarū pedes deficiebant.Et p̄miſſo ſigno crucis cū
qſnā eēt interrogaſſet antōius reſpōdiſſe ferſ mor
talis ego ſum unus ex accolis herēi:quos uāo erro
re deluſa gētilitas phaūos ſatyroſq; &icubos colit.

Satyra cū.t.exili &.y.græco ſcribitur genus eſt poe-
matis quod quaſi ſaturam dictū nōnulli putant.
Nā teſte Feſto ſatura genus eſt cibi ex uariis rebus
conditum.Et ſubdit inde genus carminis dici in
quo de multis rebus diſputaſ.hæc ille.nec abſunt
qui dicāt a ſimilitudine ſatyrorum dictā.Nā illi le
ues nudi dicaces & capripedes appellāſ:hi uero le-
ues q de his q̄ ſunt uitia ī cōi hium uſu deſcribunt
uel quod facile de uitio in uitiū arguentes labanſ.
Nudi q; apte reprehendant dicaces qa impetuoſi
garruliq; & abunde dicant.Et quia capra uile ani-
mal ē & turpe & hi ſimilitee de turpibus & rebus
uilibus hoc eſt uitioſis ſcribere conſueuerūt capri
pedes ſunt appellati.nam non ita eleuatur carmē
ſatyricū aut augeſcit nec talē habet tubam qualē
heroicum ipſum habet nec unam eandemq; mate
riam cōtinuat:ſed in multas ſcindiſ.ac i ſine ſæpe-
numero lāgueſcit pluſquā habet deīde grauitatis

atq; difficultatis q̄ carmen elagiacū.Habet ēt quan
dā mirā rerū uariaꝝ ſuauitatem doctrinā atq; co-
piā ſub illa obſcuritate latentē:& ſic mordax eſt di
cax nudum:Petulcū:ferox:de una re ī alterā more
ſatyroꝝ animaliū trāſiliens.Sane ipſa ſatyra ut di-
xit Quintilianus tota noſtra ē: hoc ē non a græcis
conſueta niſi i modū comœdiæ antiq̄:ut uidimus
in dictiōe comœdia.& in dictione prologus.Prius
apud latinos iſignē laudē adeptus ē Lucilius. Sed
purus magis ac terſior.Quintiliāi iudicio fuit Ho
rati. Perſius uero ut nobis uideſ obſcurus fuit &
preſſus:eius tamē labor ut dixit Quintilianus fuit
p̄cipuus.& multum ueræ gloriæ. quanuis in uno
libro promeruit.ideo dicebat.

Martialis ad pudentem in epigrammatibus.

Sæpius in libro nūmeratur perſius uno.

Quā leuis in tota marſus amazonide:ſed ut mihi
uidetur lepidiſſimus inter cæteros & iuue.de quo
Quintilianus intellexit de ſatyricis loquens cū ait.

Sunt clari hodie.& qui olim nominabuntur.

Satrapa cum.t.exili ſcribiſ:dictio eſt perſica:q̄ apud
nos præfectum indicant.

Satagytæ abſq; aliqua aſpiratione & cum.y.græco
ſcribitur:fuerunt teſte Herodoto libro hiſtoriarū
quarto populi in aſia ſcytica.

Sauromatæ cū.t.exili ſcribiſ i ſunt teſte Herodoto
li.hiſto.iiii.populi:qui ex pfundo paludis mæoti-
dos icipiētes regionē uerſus boreā itinere dieꝝ qn
decim incolunt exilē qdem ac tenuē:ſed fœlicibus
& infœlicibus arboribus referta:hos dixit Pli.i.vi.
na.hiſto.eſſe medoꝝ ſobolē:& prius li.iiii.dixerat
ſauromatas ſcythaꝝ gentes græci uocāt: quas ſar-
matas romani dicūt. Et florus ī.iiii.ſarmatæ inqt
nihil præter niues raraſq; ſiluas habēt quibus ē tā
ta barbaries q; pacē nō intelligāt:ideo hos per Len
tulū phibere danubio ſatis auguſto fuit.De qbus
etiā Seneca ī tragœdia furentis Hercu. ait.

Illic dura carent æquora fluctibus.

Et qua plena rates carbaſa tenderent.

Intonſis teritur ſemita ſarmatis.

Saulius cū.i.latio ſcribiſ : fuit teſte Herodoto libro
hiſto.iiii.rex ſcytharū : & pater indathyrſi ut in ea
dictione uidimus.

Saurus cū.au.diphthongo ſcribiſ:dicitur a noſtris
lacertus.Fuit etiam teſte Plinio in.xxxvi.hiſto.na
turalis proprium nomen ſculptoris eximii.

Satniois cū.t.exili ſequēte.n.conſonante &.i.latino
ſcribitur fuit teſte Orpheo fluuius phrygiæ.

Scæna cū.c.exili.&.æ. diphthōgo teſte Priſciāo ſcri
biſ:hocq; ex antiquoꝝ cōſuetudīe magna quam
ex uera orthographia obſeruari dixit.Nā cū dictio
ſit græca nec apud græcos diphthongū hēat abſq;
diphthōgo ēt apud nos trāſferri debuit dicitur.n.
græce Σκηνή:ſed iā certa ē & approbata conſuetu
do ex antiqſſimis marmorū inſcriptionibus & cla
ris auctoribus q̄ p diphthōgū illā ſcribi demōſtrāt
Varro tamē dixit ſup hac dictiōe uariā fuiſſe uete
rū opinionē. Aliis.ſ.p.e.exile ſicut apd̄ græcos ſcri-
bendū aſſeuerantibus aliis iſignum pductionis p
æ.eē notādū.Et hanc ultimā opinionē ex eadē cau
ſa cōfirmauit Apulegius grāmaticus: ut uidimus
in dictiōe ætica:atq; in dictiōe cæra & traducitur a

nſis ſcæna ideſt inũbratio. Nã teſte Ser. & Caſſio/doro a ruſticis primũ inũbratiõis cã cõpta fuit ubi prius carmia icõdita ſæpius decãtabãt. Quare & a nõnullis tabernaculũ traductũ fuit. Vñ & ſcænophegia tabernaculorũ feſta ducta ſunt: Verũ eodẽ Caſſiodoro teſte cũ i urbes deducta fuit ſcæna re/dactũ ẽ nomẽ ad eã ptẽ theatri q̃ ab uno eius cor/nu ad aliud ducebaẽ. Nã ut uidebius i dictiõe theatrũ: cõſtruebaẽ ipſũ theatrũ i formã ſemicycli: & illa ſcæna dicebaẽ q̃ ab uno illius cornu i aliđ cornu cũ cooptura ducebaẽ. Et teſte Ser. in. iii. ge. Apud maiores theatri gradus tãtũ fuerunt: & ſcæna de lignis ad tpˢ fiebat. Vt ait pmãſit ꝯſuetudo ut cõponanẽ pægmata a ludoꝝ theatralũ editoribꝰ: hæc ille. Scæna ãt q̃ fiebat: aut uerſilis aut ductilis erat. uerſilis tũc erat cũ ſubito toto machinis qbuſdã rõ uertebaẽ & aliã picturæ faciẽ oñdebat. Ductilis tũc cũ tractis tabulatis hac atq; illac ſpẽs picturẽ nuda/baẽ iterior. qđ pite utrũq; tetigit Vir. cũ ait uel ſcæna ut uerſis dĩcebat frontibus ſingula ſingulis cõ/plectens ſermonibus.

Scænitæ quia teſte Solino a ſcæna dicunẽ cum. c. exili & . æ. diphthongo ſcribiẽ: populi ſunt nobiles arabie habitãtes mõtẽ caſſitũ q ſcænitæ cãm nois iducunt qđ tẽtoris ſuccedũt nec altas domos hñt

Scæna porta troiana cũ. c. exili & . æ. diphthõgo ſcribitur ut oſtendit Homerus libro tertio ili. ubi ait. ὀπὴσ καὶα πυλαὶκεσαν.

Scamãder cũ. c. exili ſcribitur fluuis eſt Troiæ ex Ida deſcendens. quem Heſiodus θεῖον σκάμανδρον hoc eſt diuinum ſcamandrum uocauit hũc ex noſtris plures xanthum fuiſſe dixerunt.

Scamãdrus cũ. c. exili & . i. latio ſcribiẽ: fuit filii Hectoris & ãdromachæ nomẽ qđ illi teſte Hom. i. v. ilia. i. pẽ ipoſuerat. Sed ut ait eũ cæteri Aſtyanactẽ uocare maluerũt. Quod ſolus illius pater urbẽ tutareẽ ut uidimus in dictione Aſtyanactes.

Scamonea cũ. c. exili ſcribiẽ: fuit ex eſt teſte Diaſcoride ex una radice uirgas plures efferens cuius ſuccus ualet in medicinis.

Scapha cũ. c. exili & . ph. aſpirato ſcribiẽ ẽ nauicula i ligno cauata & a σκαπτω: qđ ẽ cauo deduciẽ. Vñ & a multis foſſura. alueus & liter traduciẽ. Aphri. iuriſcõ. de euictiõe ſcapha igr p ſe pua nauicula eſt.

Scaphiũ cũ. c. exili ſcribiẽ: uas eſt concauum in quo cacari conſueuerat. Vulpianus iuriſconſultus de auro & argento legato. Scaphia hita uentris cã nõ puto argento legato contineri. Quare loquens iu ue. de mulieribus q̃ Romæ luctabantur dixit in ſaty. Credo puditiam. Et rite poſitis ſcaphium cũ ſumiẽ armis. Martia. ſimiliter in. xi. Te potare decet gemma qui mẽtora frangis i ſcaphium mœcchæ ſardanapale tuæ. Plautus in bacchidibus pro galea ſcaphium pro inſigni ſit corona plectilis.

Scarus cum. c. exili ſcribiẽ: piſcis ẽ teſte Collumella lib. ix. de agricultura: qui totius aſiæ græciæ litore ſicilia tenus frequẽtiſſimus exit. Nunq̃ in liguſticũ nec per gallias enauit ad ibericũ mare. itaq; ne ſi capti quidẽ perferanẽ in noſtra uiuaria diuturni queunt poſſideri. Et Qui. i. v. nec helorum noſtro mari: nec ſcatum ducas. Vnde teſte Macro. lib. iii. ſaturnali. Adeo ignotus italicis litoribus erat: ut nec nomen latinum eius piſcis habeamus.

Scaptẽſula abſq; aliq̃ aſpiratõe: & cũ. p. ante. t. ſcribiẽ locus eſt teſte Feſto in macedõia: ubi argẽtũ effo/diẽ: dictus a ſcappo uerbo græco: q̃ ẽ effodio. Vnde lucreti. Quales ſcaptẽſula ſubter odores emittit

Sceptrũ abſq; aliqua aſpiratiõe uel diphthõgo ſcri/biẽ: uirga erat q̃ reges i. ſimilitudinẽ iouis utebãẽ: cũ teſte Ser. ſup. xii. æne. ipſius iouis ſit ꝓprũ: hoc & ad fœdera ſemp adhiberi cõſueuerat: unde i fœderæ Aeneæ & Latini ait ipſe latinus apđ. Vir. pſato loco: ut ſceptrũ hoc dextra ſceptrũ: nã forte gerebat nunq̃ fronde leui fũdet uirgulta: & reliq̃ cuius cãm dixit idẽ Seruius: qui maiores ſemp i fœdere ſimulachrũ iouis adhibebãt: qđ cũ tedioſum eẽt ꝓcipue q̃do fiebãt cum longe poſitis gẽtibus fœdera inuentũ eſt: ut ſceptrum tenentes quaſi imaginẽ ſimulachri redderent iouis cuius proprium ẽ ſceptrum: iuppiter enim & non detinẽs ſceptrum pater eſt patratus: ſed ille quaſi pater.

Schema cũ. ch. aſpirato ſcribitur: dici poteſt latine figura ſiue cultus.

Scheſis cũ. ch. aſpirato ſcribiẽ. & dici poteſt habitudo: ut nomium quoq; cum multitudo inconiunctorum nominum quodã ambitu copulaẽ iuxta id Nubula: nix grandoq; procellæ fulmina uenti.

Scyla cũ. c. exili & . y. græco atq; unico. l. ſcribiẽ: ſignificat apud græcos id quoq; dicimus ſpolia uel manubiæ tantum in plurali: at in ſingulari nomen fuit uiri proprium qui teſte Herodoto libro hiſto. iiii. filius fuit Ariapithis ſcytharum regis cui in regno ſucceſſit.

Scylus eodem modo ut ſuperior dictio ſcribitur: fuit frater Dipeli: de quibus in dictione Dipelus uidimus.

Scilurus cũ. c. exili & . i. latino ſcribiẽ: nomen: fuit uiri proprium: qui teſte Plutarcho: libro. xxx. ſi. maſ. habuit.

Scylla cũ. c. exili & . y. græco & duplicato. l. ſcribitur: nomẽ fuit duaꝝ maxie mulieꝝ: de quibus poetæ memorãt. Vna fuit Niſi megarenſiũ regis filia: de quo Oui. i. ix. meta. oĩa ꝑtractauit. Nã cũ eius pa/triã Mios obſideret: & ſtatutũ ſatis eſſet urbẽ capi nõ poſſe: quouſq; pẽ Niſus purpureã q̃ habebat comã cõſeruaret. illa amore Minois capta: capillũ patri abſcidit: & ſic patriã ac patrẽ ꝑdidit. Sed a mi/noe deinde ſpta: lamẽtabilibus qſtibus deficiens i auẽ ſui nois uerſa eſt. De qua ẽt idem Oui. de arte amãdi. lib. i. dixit. Filia purpureos niſi furata capillos. Puppe cadẽs nauis facta refertur auis. Altera teſte Ser. ſup. iii. æne. & in publico: fuit phorci filia ex Cretaria nympha: de qua Ouid. in. xiiii. meta. oĩa expſſit. Nam cum deus marinus Glaucus hãc ardenter amaret: a qua ipſe ſpernebatur: Et Circe glaucum ipſum mirum modũ amaret: ſuadebat Glauco Circe: ut ſpernentem Scyllam aſperneret: & ſe amantem amaret. Cui prius inquit Glaucus naſcentur in æquore frondes. Et in ſũmis naſcenẽ montibus algæ Soſpite quam ſcylla noſtri mutẽtur amores. Et quo irata Circe nec uolens amatum lædere contra Scyllam ipſam incãduit: quæ ſibi ꝑferebatur. Et quod fontem in quo Scylla ipſa lauari conſueuerat: ueneficiis potẽtiſſimis ui/

tauit: adeo ut cum fontem intrauiſt: canes terribiles iuxta inguina ſua conſpiceret: qui monſtruoſis latratibus ipſam deterebant. Quibus ipſa exterrita ꝓcipitem ſe mari dedit: quam ut ait Vir. i. iii. æneí. Cæcis cohibet ſpelunca latebris Ora exertantē & naues in ſaxa trahentem unde: & Oui. li. i. de arte inquit Altera ſcylla maris monſtrum medicamīe Circes Pupe ꝑmit rapidos iguinibuſq; canes: huius formā depingēs Vir. in eodem li. iii. æneí. iquit Prima hominis facies: & pulchro pectore uirgo. Pube tenus: poſtrema īmani corpore piſtris. Delphinū caudas utero comiſſa luporꝫ. Saluſtius uero concordans cū Pli. li. iii. hiſto. natura. dixit in ſicilia eſſe ſaxqm ingens humanam habēs effigiē in parte ſuperiori: in inferiori uero plures habere dixerunt refectos ſcopulos ſub radicibus cauernoſos: inter quos dū æſtuoſum mare intrat ab eiſdē refractum tumultuando repræſentat latratum canum & ululantes lupos.

Scylaceum cū. c. exili utrobiq;: & . y. græco atq; unico. l. & . e. ſine diphthōgo ſcribitur: fuit oppidū ab athenienſibus i ſcylacea regiōe: q̄ ē i ultimo italiæ cōſtructum: ut dixit ſolius i litore ſinus ſcylaci ut oſtēdit Ptolemæus ī geographia: de quo Vir. circa fine li. ii. æne. caulōiſq; arces & naufragiū ſcylaceū

Scyopodes cū. c. exili & . i. latino ſcribiť: fuerunt homines quidam monſtruoſi in deſertis indiæ: qui teſte Pli. li. vii. na. hi. in maiori æſtu humi iacentes reſupini: umbra ſe pedum protegebāt. Et componitur dictio ex σκια quæ ē umbra: & πολες pedes

Scyphus cū. c. exili & . y. græco ſcribiť: fuit teſte macrobio Herculis poculum ut liberi patris cantharus eſt & aliud uas quod abſq; . ſ. diciť cyphus: de quo in ſua dictione uidimus.

Scyrus cū. c. exili & . y. græco ſcribiť: inſula eſt in mari ægæo una excycladibus: & lycomedis regis patria. i q̄ Achilles ſub puellari habitu adoleuit: atq; eius regis filia Deidamiā grauidauit q̄ ab inſula & ipſa ſcyrias nōnunq̄ nominatur. Oui. in. i. de arte amandi ſcyrias æmonio uicto puella uiro.

Scyronia ſaxa eodē mō ſcribiť: Nā ſaxa ꝓpinqua ſunt athenis ſex milibus paſſuū porrecta i memoriā ultoris Theſei. E quibus Ino cū palæmōe filio i ꝓfunda ſe præcipitē iaculata auxit mari nomen.

Scytha prima cū. c. exili & . y. græco: ſequēs cum. th. aſpirato ſcribiť: fuit teſte Herodoto libro hiſto. tertio Herculis filia a qua ſcytiam dictam putat.

Scythia prima cū. c. exili & . y. græco: ſequēs cū. th. aſpirato ſcribiť: & . i. latino: regio eſt ſeptētrionalis q̄ diuidiť a fluuio tanais: & ps qdē una remanet in europa: altera uero in Aſiā ꝓtēdiť. Et quæ eſt i europa ad thraciam terminatur: paucaq; gignit animalia: Et teſte pli. l. viii. natu. hi. a fulmine ē immunus. Quæ uero in aſia ad orientē uergēs diuerſas cōtinet gētes: de quaꝝ moribus dixit elegantiſſime Iuſtinus in primo ſuoꝝ epitomatū. Vniuerſaliter āt oēs ſcythicæ gentes teſte Herodo. li. hiſto. iiii. arcubus ſunt equitantes: non ex aratro ſed ex feris. quas uenantur uitam ducentes.

Schyſma cū. ch. aſpirato & . i. latino ſcribiť: dici pōt a nřis ſciſſura: & deriuatur a σχιζω: quod ē ſcindo

[S]choenos cū. ch. aſpirato & . œ. diph. ſcribiť: dř latine funis: quo nōie dicta fuit ciuitas i boetia: de q̄ meminit Home. in. i. ili. Et ſic quoq; teſte Ariſtarco cognominata a ſchœno patre Atlan.

Schœnobates pria cū. ch. aſpirato & . œ. diph. ultīa cū. t. exili ſcribiť: dici pōt latīe funiābulus. nā cōponiť. ex chœnos q ē: funis: & bates ābulās q̄ dictiōe utiť: Iuue. i. iii. ſaty. cū de græculis loquitur.

Schola cū. ch. aſpirato ſcribiť: & dř. a σχολαζω uerbo græco: quod eſt uaco: quia teſte feſto cæteris rebus omiſſis uacare liberalibus ſtudiis pueri debēt

Scopas cū. c. exili ſcribiť: fuit ſculptor marmorarius Cuius opa ubi Romæ hēanť: & q̄ fuerint rettulit late Pli. in. xxxvi. natu. hiſto.

Scombrus cū. c. exili ſcribiť: genus eſt uilis piſcis: iō frequenter ſaliuntur hi piſces.

Scorpius & ſcorpio cū. c. exili ſcribiť: uermis eſt ferens in cauda mortale uenenum.

Scopulus cū. c. exili ſcribiť: ſed a græcis dř ſcopelos cū. e. in penultia: quā nos in. u. noſtrū cōuertimus.

Scotonia abſq; aliq̄ aſpiratiōe & . i. latio ſcribit: dici pōt obtenebratio: nā iſirmitas ē tenebroſitatē īducēs & ꝺduciť: a σκοτουμαι uerbo q apđ nos ē uertiginor: unde & deduciť: σκοτος: qđ ē tenebre.

Scutulata abſq; aliq̄ aſpiratiōe ſcribiť: Et ut qdā uolūt græca ē dictio deducta a σκυτευω: qđ eſt ſuo: ita ut ſcutulata ueſtis ſit undiq; ſuta: q̄ mulieribꝫ ꝑ maxie cōueniebat. Ego cū id nunq̄ apđ græcos cōpiri: magis latinū putō: & ex eo potiſſimū. q dicit Pli. li. viii. na. hi. dū de generibus lanæ & ueſtiū ptractat. Scutulis diuidere ueſtes gallia docuit. iuxta quē ſenſū dixiſſe uideť Iuue. i. ii. ſaty. cū ait. Cærulea īduius ſcutulata: & galbana raſa. Nā ſcutū & ſcutā rotūdā formā: idicat: & īde ſcutula diminutiuū ꝓ ſcutella ſūmiť: Vt Luci. teſte Priſci. circa finē tertii: dū de diminutiuis tractat: dixit li. v. ſcutulā ligneolā cerebro īfixit. Mar. ēt. l. xi. ſic implet gabatas parapſideſq; & leues ſcutulas cauaſq; lāces. Et īde hæc ſcutulata ueſtis: ſcutulus diſtincta. Galbana uero genus ueſtis ſimiliter dicūt mulieribus aptum: quæ græce γαλβανι uocatur.

Sebēnyticū cū duplicato. n. ſequente. y. græco penultima cū. c. exili & . i. latino ultia cū. c. exili ſcribiť nomen eſt unius ex hoſtiis nili: qđ teſte Hero. lib. hi. ii. in duo alia diuiť. ſ. in ſaiticum: & mendeſium.

Seleucus cū. c. exili ſcribiť: fuit unus ex principibus Alexādri: qui poſt Alexandri mortē: prius in ſyria regnauit: de quo Apianus clariſſimus hiſtoricus græcus li. de bello ſyrico: ſic inqt ſeleucū audio cū Alexādri ramillus adhuc eēt ꝑ lōgū tp̄s egranti pedes aſtitiſſe: cūq; ex laboꝛ deficeret apphēſas eq caudā inſeq perſeueraſſe: caſū uero extremā aciē regi teli frōtē eius pſtrixiſſe: ſtatiq; cruore effuſo alexādrū cū tenta careret diademate proprio obligaſſe uulnus: diadema ex cruore fœdatū eē. Ob hæc ariſtādrū uatē iſpecto eo ꝑdixiſſe ferūt regē illū futurū quidem: uerū cū maximo labore ꝛgnaturū. Sic ille p. xl. regnauit āños cōputatis his qbus ſatrapes habitus ē. Cæterū iugi labore: ut octogenarius adhuc bellū gereret: & depugnās extinctus ſit. Et ut idē auctor ꝓſeqtur defūcto Seleuco q deiceps ab illo ſyriæ ꝛgnū ſuſceperūt hi fere hēnť Antiochus primus: q nouercam fertur duxiſſe: & ſotheris co

gnomē hūit: Nā ut idē auctor ī eodē uolumīne ia-
te prius oſtenderat ſtratonicē ſeleuci uxorē Antio
chi nouercā & iā puerū ſeleuco enixā āntiochus ipſe
adoleſcēs miſere deperibat: ueg paſſionem cōpri-
mēs nō palā cuiq̄ facere audebat. tantū morbo in-
dulgēs ultro mortē appetebat. Sed tādē Eraſiſtra-
tus medicus re cognita ad ſeleucū īnqt: filius tuus
īſanabili morbo corripit. Ad clamitātē regē addi
dit Eraſiſtratus paſſio hæc amor ē: & qdē mulieris
q̄ cōſeq haud potis ē admiratus ſeleucus: nōne uni
uerſæ iqt aſiæ īperio & ꝓ ſupſtite filio oīa dare poſ
ſum ſolū q̄ mulier hæc eēt efflagitabat. Cui Eraſi-
ſtratus meā īquit uxorē deperit: tū rex miris polli
citatiōibus rogabat: ut illā ī cōiugiū filio paret: cui
tātū regnū debebat. Cui reſpōdēs Eraſiſtratus: an
tu īquit q̄q̄ eius parēs ſi uxorē tuā cuperet Antio-
chus illā ultro daturus eſſes: tū ſeleucus deos oēs
pſāctæ deierās ſpōte ac lete datuꝝ obtulit. Quod
cū nō ficte regē Effari Eraſiſtra. cognouiſſet paſſio
nē oēm filii detegit & quēadmodum id dephēdiſ
ſet enuntiat ſeleucus gaudio elatus unicum opus
ſupeſſe ſibi arbitratus ē: pacto id filio pſuadēdum
eēt: quo pacto & uxori: ſed tādē uoti cōpos coacto
exercitu rē pādit ei filio uxorē ꝯiugē dedit. qd̄ ma
gnificum & regale ab oībus exiſtimatum fuit: ac
magnificētius qddā & ſapiētius adoleſcētis amor:
atq ad amorē eius inſignis moderatio. Ex huius
igit Antiochi & nouercæ cōiugio natus eſt alter.
Antiochus: cui ēt dei cognomē affuit a mileſiis pri
mū idutū qd̄ Timarchū eorū tyrānū expuliſſet: hu
ic antiocho pharmaco īterrēpto. ſeleucus filius ex
laodice ī regno ſucceſſit Gallinicus cognomiātus.
ſeleuco aūt ipi filio duo affuere ætate adulti. Seleu
cus. ſ. & antiochus Seleucus ex mala ualitudie cū
iā duob: anni regnaſſet. p Pharmacū ſublatus: cui
frater antiochus ſuccedēs magnus cognomiatus ē
hic bellū cū romāis geſſit: ac ſeptē & trigita ānis re
gnū tēuit hūitq filiū ſeleucū & Antiochū. Sed fa-
cta cum romāis pace miſſus fuit Antiochus obſes
Romā: & mortuo pr̄e ſucceſſit Seleuchus: q dato
romāis Demetrio filio frēm antiochū liberauit: is
cū ī pr̄iā reuerteret: & iā athēis ꝓpiquus eēt ſeleu-
cus ex īſidiis Heliodo. cuiuſdā ex ſuis īterficit. quē
ſuſcipere regnū conātē Eumenes & Attalus ui pe-
pulere: antiocho ī rgē ſubſtituto cui blādiebāt ma
xie. Huic filius Antiochus nouē ānos hēns ſucceſ-
ſit ī regno: quē ob pr̄is uirtutē Syrii Eupatrum co
gnomiauerūt: quē Lyſias aluit: & Demetrius ob-
ſes clāculū e Roma diffugiēs & a ſyriis grate ſuſcæ
ptus. Lyſiā pariter & pueꝝ Antiochū iteremit &
ipe regno pfuit: q a babylōis ſother eſt cognomia-
tus. Poſt quē ex eodē genē multi fuerūt pīcipes &
tpe p breues: fuitq bellum mithridaticū: & ſyria ī
Romanorum poteſtatem uenit.

Selymbria ſecunda cū y. græco: penultima cū. i. lati
no ſcribit: ciuitas eſt teſte Herodoto lib. hiſtoria-
rum. vi. in propontide propinqua byzantio.

Semiramis cū. i. latino utrobiq ſcribit: fuit aſſyrio-
rū regia & Nini regis uxor: hæc mortuo marito
nō ē auſa tradere impīū filio ipuberi derelicto: nec
ipſa palā tractare timēs illos nō eē fœminæ paritu
ros Quare teſte Iuſtino ī. i. ſimulat ſe filiū eē Nini:
& puerum pro fœmina: hoc eſt ipſa Semiramide
oſtendebat: ſicq ſexū mentita magnas res geſſit:
quaꝝ amplitudine ubi inuidiā ſuparā putat: quæ
ſit: & quē ſimulaſſet fatetur. Quod nec illi dignita
tē ademit: ſed admirationē auxit qd̄ mulier non
fœminas mō uirtute: ſed ēt uiros ante iret: hæc ut
græci ſcriptores & latini illos ſeqntes ferūt babylo
nē cōdidit: Sed hos redarguit ioſephus diligētiſſi-
mus hiſtoriæ. ſcriptor li. ad Appionē Alexādrinū
grāmaticū prio īducēs Beroſi caldæi auctoritatē
antiqſſimi & ueriſſimi ſcriptoris q māifeſtiſſime
oſtēdit urbē prio ampliatā & exornatā: ac muro ci
ctā fuiſſe a Nabuchodonoſore rege lōge. āte Semi
ramidē. Sed hæc ut idē refert Iuſti. nō cōtēta acqſi
ros a uiro rgni termios tueri æthiopiā quoq ip o
adiæcit: īdis bellū iculit: quo pter illā & Alexā. ma
gnū nemo intrauit. Et ut refert Vale. maxius de ira
& odio: dū die q̄dā circa cultū ſui corpis occupata
eēt nūciaret illi babylonē defeciſſe: ſoluta adhuc al
tera pte crinīū ꝓrius ad eā expugnandā cucurrit:
necꝓrius decorē capilloꝝ redegit in ordinem q̄ tā
tam urbem in ſuam ptātem reſtituit. Quare meri
to a iuue. redargui potuit Otho romanoꝝ impe-
rator. qui dum romāis uiris oīum uariorum gra-
uiſſimis & fortiſſimis imperitare certaret ſpeculū
in ciuili bello cōtra Vitellium deferebat: quo ſeip-
ſum armatum uidebat: an decēter cōptus eſſet: cū
iam tolli uexilla iuberet. Quod neq ī aſſyrio pha-
retrata ſemirāis orbe Meſta: nec actiaca fecit Cleo
patra carina. Verum cū ſemiramis in pliis ſemper
& ſanguine uerſaretur: a ſtupris nunq̄ ceſſauit. Im-
mo teſte Pli. in. viii. natu. hiſto. Equum fuiſſe ama
tum a ſemiramide uſq in coitū iubs auctor ē: nec
erubuit filio cōmiſceri. Alios uero flagitioſe cōcæ-
ptos expoſuit impie: quibus reb: cognitis ac diuul
gatis ut eius infamia tolleretur per legem ſtatuit:
ut inter parētes ac filios nulla delata reuerētia: ut
cuiq libitum eſſe liber concubitus fieret: Iuſtinus
uero non cōſueuiſſe illā cum filio concubitū dixit:
ſed ad extremū ait cū filii concubitū petiiſſet: ab eo
dem interfecta eſt: duos & quadraginta ānos poſt
Ninum regno potita Diodorus uero ſiculus alia
& aduerſa his etiam ſcribit.

Sepia cū. i. latino ſcribit: ſcopulus eſt teſte Herodo-
to diuerſis in locis: quē iuſta littora athenīēſium
eſſe oſtendit: ē etiam genus piſcis: de quo ſatis Pli-
nius eſt locutus.

Serbonis cum. i. latino ſcribit: Eſt teſte Herodoto
in. ii. palus iuxta quam eſt mons caſius.

Seres cū. e. abſq diphthōgo & unico. r. ſcribit ſūt ſo
lino teſte in collectaneis: & Pli. in vi. natu. hiſto. po
puli aſiæ ſcythicæ mites & quietiſſimi iter ſe. Reli-
quoꝝ mortaliū cœtus fugiūt adeo q cæteraꝝ gē-
tium commertia abnuant: arbores apud hos non
ſolum folia ſed lanam etiam proferunt: quæ ab
his dominata ſericum appellatur: Vnde Seneca in
Hippolyto.

Procul ſit nutricis tyrii robur: q̄ fila rāis ultimi ſe
tes legūt. Et Vir. ī. i. ge. Velleraq ut foliis depectūt
tenuia feres. Et ut dixit Pli. primū eoꝝ flumen ꝑ-
ſitharas: ꝓximū cambri tertiū ianos: a quo ꝓmō
toriū. Et ſubdit Solinus ī ripis cābris ſine inter-

prete depoſita rerum ꝑcia oculis æſtimantes : ſua
tradunt aliena nõ emũt. Quare debet intelligi eos
non egredi terminos ſuæ gentis: Vnde.i.ignoti fa/
cie ſed nori uellere ſeres: horum nomen teſte eodẽ
Pli. larine ſiluarum nobiles ſouat.

Sermyle cũ.y.græco ſcribiť: fuit teſte Herodoto ci/
uitas in ſithonia: ut in ea dictione uidebimus.

Seriphius cũ.i. latio utrobiq; ſcribiť a ſeripho iſula

Serpillus cũ.i.latino & duplicato.l.ſcribiť: herba eſt
paruorum foliorum capillis per herbam ſerpẽti/
bus unde nomen accæpit: ut in primo horum cõ/
mentariorum libro uidimus.

Seſoſtris cũ.t.exili &.i.latino ſequente.ſ.deſinit fuit
teſte Hero.li.hiſto.ii.rex ægyptii: idẽ referẽte Pli.
in.vi.na.hi.conatus eſt nauigabilẽ alueũ ex rubro
mari in nilũ ꝑducere.q̃ parte ad peluſiũ decurrit
ſeptuagita duobus milibus paſſuũ iteruaIo. Mox
darius rex pſarũ idẽ excogitauit. Deide Ptolomæ
us ſequẽs q eduxit foſſã latitudine pedũ cẽtum al/
titudine trigita: lõgitudie trigita ſeptẽ milium paſ
ſuum uſq; ad fõtes amaros: ultra deterruit iunda/
tionis metus excelſiore tribus cubitis rubro mari
cõpto q̃ terra ægyptii & ſubdit. Aliq nõ eã afferunt
cãm. ſed imiſſo mari corrumpeť aqua nili: q̃ ſo/
la potus præbet.

Setinum cum.t.exili &.i.latino ſcribiť: uinum eſt
ſic quoq; cognominatum ab agro: eius nois ubi
naſcitur: qui teſte Pli. libro.iii.na. hiſt. ẽ i cãpania.

Svagros cũ.y.græco ſcribiť: a nřis ap cognomiať:
Nã q; græcos συσ: apđ nos ſus dř: & αγρος ferus

Sybaris prima cũ.y.græco: ultia cum.i.latino ſcri/
bitur: fuit oppidum antiqſſimum.xii.milibus paſ
ſuum ab urbe diſtãs. Qui & aliud teſte Hero.li.v.
crotonæ propinquũ eſt: & eodẽ nomine fluuius i
calabrya crathi fluuio propinquus: itẽ nomen iu/
uenis cuiuſdam apud Horatium in.i. carminum
Lydia dic per omnes te deos oro ſybarim cur pro
peres amando perdere.

Sibylla pria cum.i.latio ſequens cum.y.græco: qui
& duplicato.l.ſcribiť: Nomẽ ẽ nõ ꝓprium mulie
ris: ſed officii. Nã ςιους deos æoles uocãt βουλη:
uero ſententia eſt ſeu cõſiliũ: ex quibus id nomen
cõponunt: ita ut ſibyllas.i. dei ſnias: antiq noſtri
uaticinatrices mulieres dixerunt: quas decẽ fuiſſe
memorat. Varro i libris rerum diuinarum: quos
ad.C.Cæſarẽ põtificẽ maxi.ſcripſit: eaſq; oẽs ut ret
tulit Lactantius enumerauit ſub auctoribus: qui
de ſingulis ſcriptitauerunt: primã fuiſſe dixit de ꝑ/
ſis: cuius mentionem fecit Nicanor qui res geſtas
Alexãdri macedonis ſcripſit. Secũdã libycã: Cuius
meminit Euripides i lamiæ ꝓlogo. Tertiã delphi
cã: de q̃ Chryſippus loquiť in eo libro: quẽ de diui
natiõe cõpoſuit. Quartã cymeã: in Italia q̃ Neuius
in libro belli punici piſo i annalibus noiat. Quin/
tã erithreã: quã Apollodorus erithreus ſuam affir
mat eſſe ciuẽ. Eamq; graiis ilion petẽtibus uatici/
natã: & periturã eẽ Troiã. Et Homerũ mendacia
ſcipturũ. Sextã ſamiã: De qua ſcribit Erat oſtenes
in antiquis annalibus ſamiorũ reperiſſe ſe ſcriptũ.
Septimã Cumanã noie amalthea: q̃ ab aliis Ero/
phile uel Demophile nominatur. Eamq; nouẽ li/
bros attuliſſe ad regẽ Tarquiniũ Priſcũ: ac pro his

trecentos philippos poſtulaſſe. Regẽq; aſpernatũ
precii magnitudinẽ deriſiſſe mulieris iſaniã illam
in cõſpectu regis tres cõbuſiſſe: ac ꝓ reliquis idem
ꝑciũ popoſciſſe. Tarquiniũ multo magis inſanire
mulierẽ putauiſſe: quæ denuo tribus aliis exuſtis:
cum i eodẽ precio: pſeueraſſet: motũ eẽ regẽ ac re
ſiduos trecentis aureis emiſſe. Quorũ poſtea nu/
merus ſit auctus capitolio refecto: qđ ex oibus ci/
uitatibꝫ & italicis & græcis ꝑcipueq; erithreis coa/
cti allatiq; ſũt romãi. Cuiuſq; ſibyllæ noie fuerunt
Octauã helleſpontiã: in agro troião natã uico mar
meſſo circa oppidũ gergitheũ: quã ſcripſit Heracli
tes põticus Soli. & Cyri fuiſſe tpibꝫ. Nonã phrigiã
q̃ uaticinata ſit Ancyræ Decimã tyburtẽ uel tybur
tinã noie Albuneã: q̃ tybure coliť. ut dæa iuxta ri/
pas ãnis amœnis. Cuius in gurgite ſimulachrum
eius inuentũ eſſe dř tenens in manu librum.

Sycãbri pria cũ.y.græco ſequẽs cũ.c.exili ſcribiť: ſed
apud græcos pria diphthõgũ hẽt ου: aq̃ nos.o.abi
cius & retinemus.ũ. populi ſunt germaniæ. de qui
bus Mar.i.i.crinibus i nodũ tortis uenere ſycãbri.

Sicani pria cũ.i.latio: ſequẽs cũ.c.exili ſcribiť: fuerũt
ſcđm nõ nulloꝝ opionẽ populi hiſpaniæ a fluuio
ſicori de cognomiari. Vnde & Luca. ingt Heſpios
iter ſicoris nõ ultius ãnis. Hi duce Siccio ad italiã
ueniſſe dicunť: eãq; tenuiſſe excluſis ab originibus
Mox ipſi pulſi ab illis quos ante pepulerãt iſulã ui
ciná italiæ occupauerũt. Eãq; ſicaniã qdẽ a gẽtis co
gnomine: ſiceliã uero a noie ducis uocitauerũt. Et
ide quoq; italũ regẽ ueniſſe: a quo italiã cognomia
tam fuiſſe dixerũt.

Sicilia cũ.i.larino utrobiq; ſcribiť: iſula ẽ ad ultimũ
italiæ: quã græci ſceliã uidelicet ſecũdã cũ.e. uocali
ſcribẽtes dicũt: qđ latini i.i.cõuerterũt. Hæc ut pli.
i.iii.na.hi. & aliter oẽs putauerũt hiſtorici: oli ita/
liæ cõiũcta fuit: ſed terræ motu agẽte ſeu alia q̃uis
ruia diuiſa ea ps fuit ab italia: undis iter medus ſi/
nereq; fluctãtibus. Vnde & Vir.in.iii.æneidos ait.
Hæc loca in quondam & uaſta conuulſa ruina.
Tantum æui longinqua ualet murare uetuſtas:
Diſſiluiſſe ferunt: cum protinus utraq; tellus.
Vna foret & reliq̃: quæ proſequitur: idẽ lucanus i
tertio cõfirmauit: hãc ſiciliæ inſulã pulchritudine
deſcripſit Tucydides de bello peloponẽſiaco li. cu/
ius formã ut ſũmatim dicamus triãgularem poſu
it qn & ipos angulos totidẽ ꝓmõtoria i extremi/
tatibꝫ ſuis cõficere dixit: E qbus ipa a poetis trina
cria dicta fuit Hoꝝ qdẽ unus i meridiẽ uergit: &
pachynus dř. Alius uero ad ſeptẽtrionẽ ſpectat: &
pelorus uocať: nec plus diſtat ab italia q̃ mille qn/
gẽtis paſſibꝫ. alius aũt i libyã & occaſũ tẽdit: atq; i/
pſã carthaginẽ maxie ſpectař uideť. Nec ab aphri/
cæ litore pluſq̃ cẽtũ uiginti milia paſſuũ diſtare cõ/
ſtat: uocaturq; lilybeus: & hi tres mõtes tria iſulæ
latera cõſtituẽtes: Vnũ qdẽ ad aphricã exponũt re/
liq̃ uero duo latera uerſus italiã ipſã coartãtes iſulã
i peloro deducũt. Sane a ſicilia ſiculus deriuať pau
ciorũ.ſ.ſyllabarũ q̃ primitiuũ q; rariſſime fieri cõti
git: cũ i deriuatiuis additio fieri ſoleat: ut př pñus
mř mřnus: hõ hũanus. rõa rõanus. Et raro aliter
ut ab hiſpãnia hiſpãus a lauinia lauius: a ſicilia ſi/
culus: & pauca alia. Nã đ his loquor q̃ ſũt adiectiua

Sicyon pria cū.i.latino ſequēs cū.c.exili &.y.græco
ſcribiť:fuit teſte Pli.i.iii.na.hi.achaiæ urbs ĩ laco/
nia:uñ & lacōia q̄doq; ſicyōia uocata fuit. Refertiſ
ſima oliuetis:ob qđ ait.Vir.i.ii.geo.Teriť ſicyonia
bacca trapetis:de q̄ Cice.i.v.de officiis aliá eodē no
mie oſtēdit Pli.eē in mari ægæo iſulá ex oppoſito
ad epidadurū:q̄ altá eē & eminētē uoluit . idē Iu.i.
iii.ſaty.cū ait.Hic alta ſicyone. Vnde & hæc ſicyo/
nia calciemēti genus accæptū fuit Luca.Et pedibꝫ
leua ſicyonia demit honeſta.
Sycos cū.y.græco &.c.exili ſcribiť:uocabulū ē græ/
cū id ſignificás ꝙ ficū dicius:& a nōnullis ex poetis
nřis antiquiſſimus teſte Parthemio uſitatū fuit:&
Neuiū rettulit dicēte.Hodie ſycos mihi recēs fuit.
Vñ & ſycomorus ficus fatua dř:& ſycophāta ficuū
comeſtor.Sed iá apđ noſtros ficus cū.f.atq;.i.latio
ſcribiť:q̄ſi a fœcunditate dicať: Et ſic quoq; apud
cæteros áiquos ſeriptū cōpimus . Sane ut moder
niores qdá grámaticorū putát : cū ꝓ fructu quidē
poniť ſempē q̄rtæ:cū uero ꝓ arbore ſecūdæ ē de/
clinationis:quæ ambo cōtra iōnem & antiquorū
auctoritaté dicta ſunt.Ná i ſecūda quoq; decliatio
ne & genere maſculino nō mō apđ poetas:ſed apđ
oratores approbatiſſimos ficus ēt ꝓ fructu cōpiť.
ut Hora.ĩ fine ſermonū pinguibꝫ: & ficis paſtū ie
cur anſeris alibi Pli.in.xv.natu.hiſto. Culices uo
lát morſuq; ficorū crebro:hoc ē auidioř paſtu ape
riūt ora:& ſimilia in mille locis . Vnde & eius ne/
pos in epiſtola ad Octauū ruffū Quæ nūc cū ficis
& boletis certamē nōdū hēnt Cice.de ſenectute ex
tárulo grāo fici .Qui & in genere maſculino ꝓtu/
lit ipſe auūculus Pli.uariis in locis ſuæ na.hi.& Ma
cro. ut clariſſime oſtēdemus.Rurſus & ꝓ arbore
ſæpius q̄rte poniť.ut idē Ci.de oratore dixit uxo/
rē ſuá ſuſpēdiſſe ſe de ficu Quáq̄ & ſecūdæ ēt po/
nať:ut Iuue.in ſaty.Oibus i terris ingt . At q̄ deſcu
tienda ualēt ſterilis mala robora fici.idē & Macro.
ſemp fere ſecundæ declinationis utiť.Quin & plu
rimos ueteꝝ uſos fuiſſe oſtēdit:At uero Priſcia.uo
luit pro fructu quoq; & morbo tantūmodo q̄rte
eē declinationis:hocq; auctoritate Marti.dicētis in
primo epigrámatum.
Cum dixi ficus rides quaſi barbara uerba.
Et dici ficos:cæciliane iubes.
Dicemus ficus.quas ſcimus in arbore naſci.
Dicemus ficos:cæciliane tuos.ita ut quolibet hoꝝ
uerſiculoꝝ ponať quarte declinatiōis p̄terq̄ in ſe/
cundo & p hoc oſtendat:Martialis ſecūdū Priſciāi
expoſitionē uitiū & fructū q̄rtæ eē declinatiōis ge
nere át differre:alii uero aliá dicunt Martia. fuiſſe
ſeripturá:& frequentibꝫ ſic hēri uideť.
Cum dixit ficos rides q̄ſi barbara uerba.
Et dici ficus cæciliane iubes.
Dicimus ficus:quas ſcimus ĩ arbore naſci.
Dicemus ficos cæciliane tuos.
Ita ut in primo quidē & ultimo uerſiculo ſit decli/
natiōis ſecūdæ:in duobus uero intermediis ſit q̄r
tæ . Ná ut hi ſic legentes aiūt. nō riſiſſe ille Martia
lē qđ diceret:ficus cū certum ac máifeſtū eēt nō eē
barbaꝝ:nec qđ genere forſitá abuſſus fuiſſet:cū di
cēdo ſolū ficus nō magis ad unū gēus:q̄ ad reliquū
ſe cōtraheret.Sed certe ridebat illū alia declinatio
ne uſū fuiſſe q̄ debebat:ut ēt ex mutatōe declinatio
nis i ſecundo uerſu appet i quo Martia. ad declina
tionē nō ad gēus reſpōdet:ficos qđ barbaꝝ & non
repiri Cæcilianus uolebat:ipſe Martia. dixiſſe : &
nō ficus:qđ latinū erat. At Martia. utrūq; poſſe di
ci & latinū eē oſtēdit:Et magis ioco q̄ ſerio ad ſolū
morbum ficos rettulit:oſtendens illum adeo ſtoli
dum eſſe:ut negaret ficos repiri:quo clariſſimi au
ctores utūť:& ficos hoc ē morbū ad ſimilitudinē
fructus appellatum:ipſe ſecum & qdē cum dolore
geſtaret:itaq; & latinum & uſitatū eē.Qui & ficus
q̄rtæ declinatiōis nō poſſe ēt eē generis maſculini
oſtēdit.Ficus ergo cum ſcđæ decliatiōis ē & fructū
& morbum: ad cuius ſimilitudinē aſſumptū ē de/
ſignare hēt:qn & ꝓ utroq; generis ē maſculini ut
multis ĩ locis oſtēdit Pli. Vii.xvi.na.hi.ait:Fici mi/
rabiles ſunt & abortiui q nunq̄ matureſcunt.Et in
eodē li.cladis iqt.Ficos ſub folio qdē puos groſſos
uero ſupra folium naſci.Similiter Mac.groſſi ap/
pellanť iqi fici: q nō matureſcūt : hos græci dicūt
ολυντους . Et ſubdit ĩ milibus tot ficorū nō ui/
debitis groſſū.At uero cū generis ē fœminini & de
clinatiōis ſecūdæ arborē tantūmō : ut Pli. eodē li.
Magna iquit & radicū differētia copioſæ fico:pla/
tano:robori:& ſubdit:Aliis recto meatu:ut lauro:
olei:aliis:flexuoſo:ut fico:& ĩfra ſubdit. Quidá bre
uitate radicū celerius ſeneſcere arbores putát qđ
coarguunt fici quarū radices lōgiſſimæ & ſenectus
ocyſſima.Cū aūt q̄rtæ ē decliatiōis fructū & arbo/
rē deſignare pōt:ac ſemp eſt generis fœminini:ut
idē pli.i eodē li.ficus iqi ſolæ ex oium arborū fœ/
tu maturitatis cám meditanť.Sic Iuue. Si uis aliá
decerpe ficū . Sed de ficulnea dubiū apđ quoſdam
hētur:an ab átiqs uſitatū fuerit uocabulū qđ nos
uſitatū cōperimus:nō ſolū interp̄tatione Hierōy/
mi cū i euágelio ait.Reſpice ficulneas & cæteras ar
bores.ſed i Pli.auctore p̄ſtátiſſimo li.xvi. na. hiſt.
ubi tractás.de cura & uſu foliorum iqt: bobus q/
bus & ficulnea:& ligna ex hedera tradiť:& ex ha/
rūdine ac lauro.Repitur ſimiliter ficulnus ficulna
ficulnū adiectiuū eē ut Horati . Olim truncus erá
ficulnus ĩutile lignum.Et ꝓ materiato ex ea arbo
re accipiendū ē:ut a corilus colurnus Vir.li.ge.iii.
pinguiaq; i uerubus torrebimus exta colurnis a
populus populnus: ab abies abiegnus . plautus in
caſina.Sed mane num nō iſtæc:aut populna ſors:
aut abiegna eſt tua:a quercu quernus. Vir.li.geor.
i.Sed tamē & quernas glandes tum ſtringere tem
pus. Ab ilice iligneus uel iliceus. Terentinus i adel
phis.Lectulos iligneis pedibus:Stati.in.vi. thebai
dos.Ornīq; iliceæq; trabes metuendaq; ſucco ta/
xus a ſalice ſalignus. Vir. in eodē li. Et cuſtos furū
atq; auium cum falce ſaligna.
Sycomorus cum.v.græco &.c.exili ſcribiť: dř a no
ſtris ficus fatua·Nam componiť ex ſycos q ē ficus
& μορος fatuus.
Sycophāta prima cum.y.græco:ſequēs cum.c.exili
tertia cum.ph.aſpirato:ultia cum.t.exili ſcribitur
traduciť apđ noſtros cauſiator:ad uerbū dici fico/
rum comeſtor φαγω.n.ē māduco:& phanta is di
ciť q edit ουκουσ.i.ficos.ſed quare calumniatoe
dicať:duabus id rōnibꝫ fieri cōpi. Vná qdē apđ Sy

neſiū grãmaticū græcū: Alterā uero apd̄ Pōpeium
Feſtū prima eſt ꝙ ex duobus ſeruis græcis alter ab
ſūpſerat ficos : alter quis ꝓrſus excediſſet ignora/
bat: domio tamē cōquerēte aſōte inſons accuſaba
tur: Herus prudentiſſimus utriq̧ calidā aq̄ ꝓbuit:
Solus deliquēs euomuit: Quid.n. ieiunus euome
ret: niſi iteſtia tunc primū natū eſt id uerbū ſyco/
phāta.i. calumniator qa iſōtē falſo crimine calum
niabať. Feſtus uero hac de cā ſycophantas appella
tos dixit atticos īgēs quōdā iuuenes ſolitos aiunt
ī hortos irrumpere ficoſq̧ colligere: q̄ ob cām lege
ē cautum: & cōſtitutū: ut qui id feciſſet capite trū
cateť: quā pœnā qui perſequerētur: ob paruula de
trimēta ſycophantas appellatos.

Sidus cū.i. latino ſcribiť: urbs fuit: q̄ teſte iuſtino in
xviii. ſuo᷑ epitomatū: phœnices cōdidere: q terræ
motu uexari relicto patrio ſolo aſſyriū ſtagnū pri
mo: mox mari ꝓximū litus icoluere: cōdita ibi ur
be: quā a piſciū ubertate ſi dōa uocauerūt eo ꝙ ta
li noie piſcē phœnices uocēt. Sed deide poſt mul/
tos annos a rege aſcalonio᷑ expugnati ciues naui
bus appulſi tyrō urbē ante annum troianæ cladis
condiderunt. De eius ſucceſſu ꝑlatis iuſtinus pro/
ſequitur. Sed ex his ſatis conſtat quare Dido ipſa
ſidonia nonnunquam a Vir. cognominata fuit.

Sidus cū.i. latino ſcribiť: & latinum ē uocabulum.
ac a ſido qđ ē fixus ſto deductum puto: Nec illis
credo qui græcū eē: uolunt: & a ςυνο λεοω: qđ ē
cōmeo & cōuenio tractū exiſtimāt: ita ut ſecundū
illos cū.y. græco ſcribať: & ſit plurium ſtella᷑ cō/
uētus. Nec aliis ſimiliter aſſentior & qui græcum
eſſe putantes ex σvν cōponi dicūt: quod indicat ſi
mul: & ειλειν uidere: quaſi ſimul conſpectam ex
pluribus ſtellis formā indicet. Macro. latinū eē di/
xit: & ſup ſomnum ſcipionis ponēs differētiā iter
ſtellas & ſidus ita ſcribit. Nūc uideamus q̄ ſint hæc
duo noia: quo᷑ pariter meminit Cicero cū dicit
Quæ ſidera & ſtellas uocatis. neq̧.n. hic res una ge
mia appellatiōe mōſtrať: ut enſis gladius. Sed ſūt
ſtelle quidem ſingulares & erraticæ & certæ quæ
nō amixtæ aliis ſole feruntť Sydera uero q̄ i aliud ſi
gnū ſtellarū pluriū ꝯpoſita ferūť ut aries: taurus: an
dromeda: pſeus: corona: & q̄q̧ uariarū genera for/
marū in cælo recæpta creduntť. Sic apud græcos
aſter & aſtrū diuerſa ſignificāt: & aſter ſtella una &
aſtrū: ſignū ſtellis coactū: qđ nos ſidus uocamus.
Hæc ille ſecundū merā uocabulorū ꝓprietatem
exꝑſſit. Nā & quādoq̧ ēr pro ſtella ſidus ab aucto/
ribus poſitum legimus: ut apud eundē Ciceronē ī
eodē libro de uniuerſitate inqt. itaq̧ neſciūt hos ſi
derū errores & li. ii. de na. deo᷑ ait. Nā cū duo ſint
genera ſide᷑ quorū alterū ſpatiis īmutabilibus ab
ortu ad occaſū cōmeās nullū unq̄ curſus ſui ueſtigi
um iflectit: alterū āt cōtinuās cōuerſiones duas: idē
ſpaciis curſibuſq̧ cōficiat. Quiri. ſimiliter i mathe
matico. Quid hæc iqt fulgētiū ſiderū uenerāda fa/
cies ꝙ q̄dā uelut īfixa: ac cohærētia ppetua ſemel/
q̧ capta ſedulo collucent. alia toto pſa cælo uagos
curſus certis emætiunť erroribus aſtrū ſimiliter a
Vir. ꝓ unica ſtella poſitū fuit: quā i funeribus Cæ/
ſaris apparuiſſe dicūt: cū ait in bucolicis. Ecce dio/
næi ꝓceſſit Cæſaris aſtrū. fateor tamē nūq̄ ſtellā

dici arietē: taurū andromedā: pſeū: ſed ſidus: unde
eſt qđ dicimus hibernū ſidus: Et illud Quintiliāi
Nos graue huius anni ſidus afflauit.

Siderites cū.i. latino utrobiq̧ & .t. exili ſcribiť: lapis
eſt ferro ſimilis. a quo nomen aſſumpſit. Nā apud
græcos σιδηροσ ferrum diciť.

Syene cum.y. græco ſcribiť: ciuitas eſt in confinibus
æthiopiæ & ægypti. Eſt teſte Pli. in. ii. na. hi. ſupra
alexandriā uerſus meridiē qnquaginta milium ſta
dio᷑: ac ut ſcribit Macro. li. ii. ſup ſomniū Scipiōi
directe locata eſt ſub tropico æſtiuo .i. ſub cancro
ī extremo torrida zone. Quare cū ſol ad cancrū ue
nit ī medio ſolſtitii die ſupra uerticem ciuitatis ca
dens: nullā prorſus ī ea umbrā efficit. Quod Luca.
tetigit in. ii. cū ait. Vmbras nūq̄ flectēte ſyene: hoc ē
p dies ſolſtitii. Et ſubiunxit in. viii. Nā qs ad exuſtā
cācro torrēte ſyenē ibit. idē li. x. Cācroq̧ ſuā torrē
tē ſyenē: & ut dixit Serui. in bucolico philoſophi
eo loco effodeř puteū nimiæ altitudinis quē ſol ra
diabat recto ituitu octauo kal. iulias qū ē in cācro.

Syla cū.y. græco & unico.l. ſcribiť mōs ē lucaniæ &
ſilua in illo ſic dicta: q̄ſi σvρα.i. tracta: hoc ē latrōi
bus frequētata. ut Saluſtius de fugitiuis in ſilua in
qt ſyla fuerunt: de qua Vir. in. xii. meminit.

Sylla cū.y. græco & duplicato.l. ſcribiť: de cuius or/
thographia ī prio horū comētariorū li. mōſtrauī/
mus fuit teſte. Saluſtio romāus nobilis: ut nōnulli
dicūt ex antiq̄ ſcipionū familia: ī adoleſcētia oībus
flagitiis inqnatā uitā duxit: hoc eſt uſq̧ ad q̄ſturā: q̄
ſub mario adeptus ē: in q̄ uitā oēm penitus cōmu
tauit: & ut dixit Valerius Maxius: cathēas iugur/
thæ manibus iniæcit: Mithridatē cōpeſcuit: ſocia/
lis belli luctus reꝑſſit. Cinæ dominationē frægit:
& mariū q olim ſe q̄ſtorē faſtidierat: ipſā illā ꝓuin
ciā ꝓſcriptū & exulem coegit petere: fuitq̧ litteris
græcis & latinis doctiſſime: eruditus facūdus: acer
aſtutus: gloriæ: cupidus: ſui ſecurus multarū rerū:
& pecuniæ maxīe largitor: aīo grādis: ita ut dicat.
Saluſtius dubitari potuit fortior an fœlicior eſſet.
Nā fœlix eo dici uoluit qđ de inimicis mariāis fœ/
liciter uultus fuit. Et dictator unde effectus ita rē/
pu. ſupꝑſſit: ut teſte Cice. ī. v. uerrinarū: nemo illo
iuito nec bona nec patriā nec uitā: retinere poſſet.
Vltimo teſte Pli. nepote de uiris illuſtribus ordia/
ta republica dictaturā depoſuit: & ſub priuata uita
ſe cōtulit puteolos. Qua de re Sue. teſte Iuli. Cæſar
diceť cōſueuerat illū līas neſciuiſſe qa dictaturā de
poſuiſſet. De quo ī dictiōe ꝓlogus uidius. Tādē in
cidit ī morbū ulcere ī inteſtinis oborto. Quo tpe
tāta pediculo᷑: ut aiūt uis toto corpore eius mana
uit: ut nullo argumēto cohiberi poſſent: atq̧ hoc
pacto mortē obiit.

Silenus cū.i. latio & unico.l. ſcribiť: pria tñ apđ græ
cos hēt diph. ei. q̄ ī.i. lōgā cōuerſa fuit: ut ſæpe fieri
uidius: fuit bacchi nutritus. q iā ſenex ſup aſello ſe/
dēs: Bacchū p loca oīa ſeq̄bať: ut Oui. i. đ arte amā.
Ebrius ecce ſenex pādo ſilenus aſello.
Vix ſedet: & ꝓſſa continet arte iubas.

Syllaba cū.y. græco & duplicato.l. ſcribiť: dici po/
teſt latine complexio. Nam compoſitum uocabu
lum eſt ex ςυν: quod eſt con: & λαμβανω capio.

Syloſon cū.y. græco & unico.l. ſcribiť: fuit teſte He

rodoto lib.hiſto.iiii.ſamiorum tyrannus.

Siphni cũ.i.latino ſcribiť: fuerũt teſte Hero. lib.hi.
iiii.populi libyci ab inſula plateæ uſq; ad os ſyrti/
um protenſi.

Silarus cũ.i.latino & unico.l.ſcribiť: fluuius eſt cam
paniæ ſalerno ꝓpinquus:ita ut a fluuio extimẽt q
dam oppidũ ipſum nomen aſſumpſiſſe. Et ut ait
Pli.in.iii.natu.hiſto.campaniam a Lucanis diuidit
in quo ultra ſurrhentum: ut idem dixerat in.ii.nõ
modo uirgulta: ſed uolatilia lapideſcũt. Alias po/
tu ſalubres ſunt aquæ eius: De hoc meminit Virg.
in.iii.geor.cum ait. Eſt lucos ſilari circa.

Sylleptis cũ.y.græco & duplicato.l.ſcribiť: dici põt
latinæ cõceptio. Nã cõponiť: ex σον quod eſt cõ.&
ληψις acceptio: & tũc quoq; fieri dr̃ cũ aut plura/
lis dictio ſingulari uerbo cõplectitur: ut ſũt nobis
mitia poma Caſtaneæ molles: & preſſi copia lactis
Aut cum pro multis: unus poniť. iuxta id Vir.i.ii.
æneі. Verũq; armato milite cõplent: milite dixit ꝓ
militibus. Itẽ & ꝓ uno multi ut idem in.viii.æneі.
Vos calliope precor aſpirate canẽti. Nam rectum
fuiſſet. uos o muſæ: & tu Calliope.

Syllogiſmus cũ.y.græco & duplicato.l.& penultia
cũ.g.ſeq̃nte.i.latio ſcribiť: Eſt argumẽtatiõis ſpeci
es alias & diuerſas ſub ſe ſpecies detinens. De qui/
bus omnibus late uidimus in commentariis dia/
lecticæ. quæ nuper edidimus.

Silua cũ.i.latino ſcribiť: atq; græcã originẽ habere
deprehendiť. Nã υλη latine materia dicitur: quæ
aſpirationem primũ cõuertens i.ſ.ut i pluribus di
ctionibus fieri ſupra oſtẽdimus. & nõ nihil muta/
tis litteris: ut.y.græco i.u.noſtrũ & poſt.l.a poſitũ
atq; in initio addito.i.latino reſultat ſilua.i.mate/
ria ſeu prima materia. Quint.li.x. de inſtitutione
oratoria: diuerſum inquit eſt eorum uitium qui
primo decurreř per materiam ſtilo q̃ uelociſſimo
uolunt. Et ſequentes calorem atq; impetum ex tẽ
pore ſcribũt: hanc ſiluam uocant: repetũt deinde
& componunt quæ effuderant. Sed uerba emen/
dantur: & numeri manent in rebus temere cõtex
tis: quæ fudit leuitas.

Syma cũ.y.græco ſcribiť: urbs fuit ĩ aſia: qn & pro
monte iuxta põtũ poſuit Orpheus ĩ argonautica

Symeon cũ.y.græco &.e.abſq; diphthongo ſcribiť
nomen fuit uiri proprium.

Simon cũ.i.latino ſcribiť: fuit uir athenienſis coria
rius & philoſophus. Nã ut ſcribit Laer. quotiẽs ad
eius officinã ꝑexiſſet Socrates: atq; diſſereret oĩa q̃
meminiſſe poterat ãnotabat. Vnde & ipſius dialo/
gos trigintatres uno eodẽ codice cõprehẽdi dixit
idem auctor: cui cum pricles ſi ad ſe ꝑgeret pollice/
reť cuncta neceſſaria exhibiturum reſpõdiſſe ferť:
fiduciã inqt uendere cõſilii nõ fuit. Alius fuit Si/
mon qui ſcripſit rhetoricã. Alius item medicus Se
leuci & Nicanoris neceſſarius. Alius ſculptor.

Similax cũ.i.latino utrobiq;: & unico.m.atq; unico
l.ſcribitur: arbor eſt: quã teſte Sextio latini taxum
dicunt: unde Gallimacus σιμιλακα φεροντα
ξοα Alii dicũt eſſe genus hederæ dẽſis gẽiculatæ
caulibus ſpinoſis frutticoſæ ramis: folio: ſeu hede
ra paruo nõ anguloſa: ac ræticulo eminente: pãpi/
nos flore candido olente lilium. Fert racemos la/
bruſcæ modo nõ hederæ colore dixit hanc. Pli.li.
xvi.na.hi.oibus ſacris coronis eſſe infauſtam: quo
niã ſit lugubris uirgine eius nois ꝑꝑ amorem iu/
uenis Croci mutata i hunc fruticẽ. Et ſubdit uul
gus ignorãs: plærunq; feſta ſua polluit hederã exi/
ſtimãdo ſicut ĩ poeſis aut libero patre aut Sileno
quis omnino neſcit qbus coronarenť. Et ſequitur
ex ſimilace fiunt codicilli ꝓpriuſq; materiei eſt: ut
admota auribus leuẽ ſonũ reddat. at uero de taxo
arbore ẽ eodẽ Pli. aſpectu ſimilis pino & piceæ mi/
nime uirẽs gracilis; & triſtis: ac dira nullo ſucco
Et fert lætalẽ fructũ bacchas. qbus ĩ hiſpania ꝑci/
pue uenenũ ineſt. uaſa ẽt uinaria ex ea ĩ gallia facta
mortifera fuiſſe cõpertũ eſt. hæc ille: Reperiť & in
inſula cyrnes q̃ corſica dicitur dicente Vir. in Mœ
ri. Sic tua cyrnæas fugiant examina taxos: atq; idẽ
in geor. Amant aqlonẽ & frigora taxi. dicit ẽt ꝑſa/
tus ſextius eſſe in arcadia tam ꝑſentis ueneni: ut ſi
qui dormiãt ſub ea: cibumue capiãt moriãť. Et
ſubdit Pli. ſũt & q toxica hinc appellata dicãt uene
na: quæ nũc toxica dicius qbus ſagittæ tingũtur.
Et ſubdit Reptum inoxiam fieri ſi in ipſa arbore
clauus æreus adigatur. Et ut nõ longe ſupra idẽ di
xerat auctor ĩ europa ſex genera cognatarum arborum
feruňť pinus pinaſter: q̃ eo teſte nihil aliud ẽ q̃ pius
ſilueſtris: mira altitudine & a medio ramoſa ſicut
pius i uertice. Picao q̃ ut idẽ aſſerit montes amat
atq; frigora feralis arbor: & funebri idicio ad fores
poſita. Quartũ genus abies. Quintũ larix: cui fere
eadẽ cũ abiete ẽ facies: ſed materia ꝑſtãtior: & lõge
ĩcorruptior: & odore acrior: nec alio mõ ignis ui
cõſumiť q̃ lapis: Sextũ gẽus ẽ tæda q̃ oĩa amãt mõ
tes: & perpetuo ut ait uirent: nec facile diſcernun/
tur in fronde.

Simichida cũ.i.latino utrobiq;.& .ch.aſpirato ſcri/
biť: poniť a Theocrito in bucolico paſtor: quẽ ex/
poſitores patrem fuiſſe Theocriti aſſerunt.

Symmachus cũ.y.græco & duplicato. m.atq;.ch
aſpirato ſcribiť: nomẽ eſt uiri proprium: compoſi
tum ex συν quod ẽ con: & μαχος bellator. & po/
teſt eſſe appellatiuum.

Symmetria prima cũ.y.græco ſubſequente dupli/
ci.m.atq;.t.exili: &.i.latino in penultia ſcribiť: dici
põt cõmẽſuratio. Pli. tamẽ melius inqt ĩ.xxxiiii.na
tu.hiſto. Nõ hẽt latinũ nomẽ: ſymmetria quã dili/
gẽtiſſime cuſtodiuit Lyſippus nõ ĩcerta ratione.
Simmias cũ.i.latio utrobiq;: & dupli.m. ſcribiť fu
it teſte Laer. phũs thebãus: q.xxiii.dialo.ſcripſit.

Symbolũ cũ.y.græco ſcribiť. Erat teſte Iulio Poluce
ad cõmodũ imꝑatorẽ de uocabulis rerum paruum
numiſma. unde & ſignũ a nõnullis traduciť. Qui
& euſymbolũ bonũ omen interpretať. itẽ & cũ ex
συμβαλλω: qđ ẽ cõfero deducať. Quidã collatio
nẽ iterpretari uoluerũt. ita ut cœna illa dicatur col
latio in q̃ compandã plures aliqd contulerũt. ſym
bola.n.huius ſymbolæ ẽ collatio: iuxta qđ forſitã
locutus ẽ Teren. cũ ait in andria: ſymbolũ dedit.i.
iudicio meo portionẽ ſuã cõtulit: uel ſymbolũ de
dit idest ſignũ dedit: ut annulum uel aliquid tale
quouſq; pecuniam conferret.

Simethus cũ.i. latio &.th.aſpirato ſcribiť: fluuius ẽ
ſiciliæ haud lõge ab urbe catinẽſi: iuxta quẽ talia ſi

ue ut alii uolūt Aetna nympha ioui paliſcos pepit
de quo ſane fluuio meminit Oui.li.faſt.iiii.cū ait
Quaq; ſimetheas accipit æquor aq̄s. Et Vir. i.xi.
æne. Eductū Martis luco ſimethea circū flumina.

Sympoſitum prima cū.y.græco ſcribiẜ: Et apd̄ nos
teſte Cicerone honeſtiore uocabulo: magiſquam
acurato conuiuium dicitur.

Symphonia prima cū.y.græco ſcribiẜ: dicitur a no
ſtris cōſonantia. Nam componitur a ſyn quod eſt
con: & φονία uocalitas. Et ide ſymphō cōſonatus:
ut Iuue. in ſaty. Credo pudicitiā. Micturiunt hic
effigiemq; deæ longis ſymphonibus implēt: ideſt
diutius: & iugibus ſonitibus orinæ. Nam eſt mi-
ctura fœminæ quædam uniformis conſonantia.

Sympho cū.y.græco ſcribiẜ: apd̄ græcos uero p ad
dictionē.n. deſinit: ſonitus quidam eſt cum cōſo-
nantia: ut in præcedenti dictione uidimus.

Sympiniū prima cū.y.græco: ſequēs ac penultima
cū.i.latino ſcribiẜ: uas eſt nō diſſimile cyatho in ſa
crificiis continens libabile: ut dixit feſtus: & cōpo-
niẜ: ex σὺν: q; eſt con & πίνω bibo: de quo iuue. in
ſaty. Credo pudicitiam inqt. Et quis tūc hoīum
cōtemptor numinis: aut qs ſymphiniū uidere nu
mæ: nigrūq; catinū. Sane ſecūda ſyllaba quā.i.lati
nū cōtinere diximus pōt illā more antiquorū i.u.
cōuertere ac dici ſymphunium: ceu optumus pro
optimus lubens pro libens. & ſimilia.

Symplegades cū.y.græco ſcribiẜ: ſunt teſte Plin. in
iiii. & .vi. na. hi. ſcopuli uel ſecūdū Pōponiū i ſecun
do duæ inſulæ heleſpōti contra thraciū boſphoꝝ
mille quingentis paſſibus ab europa diſtātes quas
nōnulli ex poetis noſtris ēt cyaneas uocauerunt:
ut in ea dictiōe uidimus Has Oui. in. xv. meta. lib.
mobiles primū fuiſſe: ſed poſtea imobiles factas
dixit. Timuit concurſibus argo undarum ſparſas
ſymplegadas eliſarum.
Quæ nunc immotæ perſtant uentiſq; reſiſtunt.

Simois cū.i.latino utrobiq; ſcribiẜ: olīa tamē apd̄
græcos habet.ei.diphthōgū: quā nos cōuertimus
i noſtrū.i. ꝓductū: & format gēitiuū ſimoentis cū
o. & .e. diuiſis: ut Vir. in. i. æne. Alma oenos genuit
phrygii ſimoētis ad undas. Nam diuiſa diphthon
go ei q̄ eſt in ultima recti & interpoſitis. n. & .t. ac
in fine addita.s. ipſum formamus genitiuū. ſimili
ter i accuſatiuo ſimoenta. ut idē in. v. æne: Victor
apud rapidū ſimoēta. & i eodē li. Hectoreos am-
nes xāthū ac ſimoēta uidebo: p quē modū & Ho-
me. ipſe declinauit. At Heſio. nō ſimoēta: ſed p ſy-
næreſim ſimunta dixit i theogōia cū ait σιμοῦντα
θεῖον: hoc ē diuinum ſimoenta cum. œ. cōiun-
ctis: ut libet illā diphthōgū. ou. aliq̄do i. œ. traduce
re: ut in antehabitis uidimus: & eſt fluuius ex iad
troiano monte ſcaturiens: iuxtaq; Troiā decurrēs:
qui cū appropinquat. xātho cōmiſcetur: & in palu
dē coactus iuxta ſigæū ꝓmōtoriū i mare deſcēdit.

Simoeſius cū.i.latino utrobiq; & .œ. diuiſis ſyllabis
ſcribiẜ: fuit Troianus Anthemionis filius: quē is
ideo ſic uocatū dixit Homerus i. iiii. ilia. quod eū
mater cum ab ida deſcenderet: & pecora ad paren
tes reuiſcenda deduceret: ad ripam ſimoentis pe-
perit eum deinde ætate florentem: nec dum uxo-
rem ſortitum: ut dixit Homerus Aiax Thelamo-
nius interfecit.

Synyræſis prima cū.y.græco: ſequens cū.æ. diph-
thōgo ſcribiẜ: figura eſt qua plura p unū cōiungū
tur. Nā cōponitur a σὺν: quod coniunctionem in
dicat: & αἵρεσις: diuiſio: quaſi diuiſorū cōiunctio
qd̄ tā i græcis q̄ latinis dictionibus facere cōſueui-
mus. i græcis qdē ut Panthus ꝓ panthous: Alcius
ꝓ alcinous: Demophon ꝓ demophoon. Laocon
ꝓ laocoon. In latinis uerū maxime i genitiuis ſe-
cūdæ declinationis facius: q cū ſæpe in duo. ii. ter-
minenẜ: a poetis noſtris i onū cōiūgunẜ: ut Vir. i
Tityro: Necſpes libertatis erāt nec cura peculi. in
eodē paupis & tuguri ꝓ tugurii: Idē in. iiii. ge. Flo
rētē ſtudiis: ignobilis oti pro otii. idem in. i. æneī.
Hic tamē ille urbem pataui: p patauii. Iuuena. in
Saty. Oībus in terris. Antoni gladios potuit cōtē
nere: p antōii. Similiter dr̄ bigæ ꝓ biugæ: q̄drigæ
ꝓ quadriugæ. in qbus unū.i. primū abiiciẜ: & p ſy
næreſim alterū.i. & .u. onicū ſolū.i. cōuertunẜ ut ſi
militer bini ꝓ biuni. dederit in ſcanſione ꝓ deerit
& ſimilia. Sicuti econtrario p aliam figurā nōnun
quam dicimus fieri pro firi amarier pro amari
& ſimilia.

Synagoga cū.y.græco ſcribiẜ dici pōt coadunatio q̄
& pro re & loco accipiẜ. Nā cōponiẜ ex σὺν: qd̄ eſt
con: & ἀγωγή ductio.

Synalœpha prima cū.y.græco penultīa cū.œ. diph
thō. ſcribiẜ: dici pōt cōpſſio. Nā componiẜ ex σὺν
qd̄ eſt con: & ἀλοιφή preſſio. Et ē cum uocalis aliq̄
in fine dictionis p ſubſequentē uocalē abiiciẜ i me
tro: ut ſp ego auditor tantū: & in mille aliis locis.

Synanche cū.y.græco & .ch. aſpirato ſcribiẜ. dr̄ a no
ſtris angina: ut Plautus: Vellem me i anginam uer
ti: ut huic aniculæ fauces ꝓoccuparē. Nā cōponiẜ
ex σὺν & ἄγχω: qd̄ eſt affligo ango: ſuffoco. Vnde
& morbus eſt qui ſpiritū ſuffocat.

Syncopa cū.y.græco & .c. exili ſcribiẜ: dici pōt lati-
ne conciſio. Nam componitur ex ſyn quod eſt con
& κόπτω icido: & ē figura qoādo littera uel ſylla-
ba in medio dictiōis uel conſonātiæ uel metri cau
ſa abſcinditur: ut forſan ꝓ forſitan: cōpoſtus pro
compoſitus. Vir. i primo ænei. Compoſtus pace
quieſcit. Porgite pro porigite: ut & pocula porgi-
te dextris.

Syncathegorēatica prima cū.y. græco: & tertia cū
th. aſpirato reliqua omnia ſine aſpiratione ſcribū-
tur: & traducitur a Priſciano li. ii. dum de oratiōe
pertractat ideſt conſignificatiua.

Synchyſis cum.y.græco & .ch. aſpirato: atq; .e. ſine
diphthōgo ſcribiẜ: dici pōt a nr̄is cōfuſio. Nā σὺν
dicit cō: & χύσις. fuſio. Eſtq; Donato teſte hypba
tū ondiq; cōfuſū ut id Vir. i. i. æne. Tris nothus ab
reptas i ſaxa latētia torq̄nt ſaxa uocāt itali mediſq;
i fluctibus aras. Quoꝝ ordo eſt tris. ſ. naues ab re
ptas nothus torquet in ſaxa: q̄. ſ. ſaxa i mediis flu-
ctibꝰ latētia itali uocāt aras Itē i. ii. iuuenes fortiſſi-
ma fruſtra Pectora ſi uobis audētē extrema cupi-
do. Certa ſequi quæ ſit rebus fortuna Videtis ex-
ceſſere aditis oēs ariſq; relictis Dii quibus iperium
hoc ſteterat ſuccurritis urbi icenſæ. Ordo eſt o iu-
uenes fortiſſima pectora fruſtra ſuccurritis urbi i
cenſæ: qa exceſſere dii aditis: unde ſi uobis cupido

certa eſt ſequī me audientē extrema: & reliquā: q̄ Seruius: & latius Macrobius proſecuti ſunt.

Synechon cū.y.græco &.ch.aſpirato ſcribit᷑.dici poteſt a nobis contioens. Nam componitur ex συν: q̄ eſt con & ἔχω habeo.

Syncipur cū.y.græco ſcribit᷑. Nā ut nōnulli uolunt ex ςυν ꝑpoſitiōe græca cōponit᷑: q̄ cō & ſimul idicat: atq̄ caput dictiōe latia: ita ut ea ps ſimul caput eē dicat᷑. Eſt q̄ āterior ps capitis: occiput poſterior:

Synecdoche prima cū.y.græco: ſequēs cū.c.exili ante.d.ultima cū.ch.aſpirato dici pōt cōceptio a Cicerōe uero in dignitatibus dicit᷑ intellectio: & ē figura cū a pte totū uel a toto pars intelligit᷑ a parte q̄de totū ut Flāmas cū regia puppis. Extulerat.i.regia nauis. A toto uero pars: ut Quā multæ glomerātur aues ubi frigidus annus Trans pontum fugat.i.frigida hyems.

Synodus cū.y.græco ſcribit᷑: dici pōt a noſtris cōuētus. Nā cōponit᷑ ex ςυν qđ ē cō: & οδος uia: & a cōuentu fit cōuenticulū: ut Cice.ꝓ Sextio: Cōuenticula inquit hoīum: q̄ ciuitates nominarunt.

Syneſius pria cū.y.græco: penultia cū.i.latio ſcribit᷑ nomē ē uiri deductū a ςυνεςιο q̄ ē cōſciētia.

Syngraphū cū.y.græco &.ph.aſpirato ſcribitur dici poteſt ſecundū litterā ipſam cōſcriptio. ſuetonius lib.i. Non dubitauit a q̄buſdam iuſiurandum atq̄ etiam ſyngrapha exigere.

Synonyma cum.y.græco utrobiq̄ ſcribitur.

Synopes cum.i.latino utrobiq̄ ſcribit᷑ fuit teſte orpheo i argo ciuitas iuxta pōtū quā Pōponius dicit eē i cappadocia & a.L.Lucullo romāo ſubacta imperio. Eadē teſte eodē pōpōio in.i.fuit Diogēis pria.

Sinopis cū.i.latino utrobiq̄ ſcribit᷑ terra eſt rubea quæ teſte plinio in.xxxv.naturalis hiſtoriæ īuenta eſt primū ī pōto & nomē a ſinope urbe aſſumpſit

Syntaxis pria cū.y.græco ſequēs cū.t.exili ultia cū x.cōſonāte atq̄.i.latino ſcribit᷑ dici pōt a nr̄is conſtructio & ſeries. Nā cōponit᷑ ex ſyn qđ ē cō & ταττω ordino unde ταξις q̄ ſeries eſt & ordo.

Syntheſis cū.y.græco ī pria &.th.aſpirato ī ſequēti ſcribit᷑: dici pōt a nr̄is cōpoſitio. Nā ꝯpōit᷑ ex ſin q̄ ē cō & θεσισ poſitio &. Eſt figura cū ſingulare nomē multitudinē deſignās cū uerbo plurali cōpōit᷑ Virgi.in.i.æneī. Pars in fruſtra ſecāt uerubuſq̄ trementia figunt. Ouidi.in heroidibus.

Turba ruunt in me luxurioſa proci.

Syphax cum.y.græco ſcribit᷑ a græcis quoq̄ ſcripturā nos & ī barbari ſequi debemus fuit numidarū. rex de quo Liuius li.iiii. de ſecundo bello punico & aliis in locis loquitur.

Siphōs cū.i.latio ſcribit᷑ iſula ē ī mari ægæo: i q̄ teſte Her.li.hi.iii.argēti fodie & auri ſodie multæ erāt.

Syracuſæ p.y.græcū.& duplex.r.a græcis ſcribitur nos uero q̄ primā corripimus cū unico.r.ſcribius: plures ēt ex illoꝝ poætis cōſueuerunt. Vir.ī bucolico Pria ſiracuſio dignata ē ludere uerſu urbes ē ſiciliæ ſub pachynno mōte ſita. Quā pulcherrie deſcripſit Cice.lib.uerrinaꝝ.vi. Florus uero ī li.ii. ſic de ſyracuſis breuiſſie inq̄t lōge illis triplex murus totidē que arces portus marmoreus fons celebratus aretulæ quæ actenus eis profuere ut pulchritudini uictæ urbis parceretur.

Sirenes pria cū.i.latino ſcribit᷑: licet apud græcos ſit ei diphthōgo q̄ in.i.ꝓductā ut ī multis uidius cōuertius: deducitur q̄ ab ειρειν: q̄ ē cōnecter & retlere. Cuius aſpiratio ut ſæpe fieri uidimus i.s. cōmutata fuit. Et fuerūt ut dicūt poetæ tres acheloi fluminis filiæ ex Calliope muſa. Hæ īſulas q̄ſdā iuxta peloꝝ īter ſicilā & italiā habitaſſe ſcribunt᷑. Quod Ouid.ēt tetigit in.xiiii.metamor.dum Aeneæ trāſitū deſcribēs inq̄t Terraſq̄ calēti ſulſure fumatas acheloia dūq̄ reliq̄t ſirenū ſcopulos. Quod claudianus poeta īſignis clarius oſtēdit ac latius ī li.de raptu Proſerpinæ. Harū una uoces teſte ſerui.ſup.v.æneī.circa ficē alia tibiis alia lyra canebat: ſed tāta dulcitudie cātus trāſeuntes nautas afficiebāt ut ſopirent᷑ quos cū ſopitos pſentiſcerēt ſubmergebāt & deuorabāt. Quare cū iuxta illas trāſiturus eſſet Vlyxes admonitus a Circe ſocioꝝ aues cera obturauit & ipſe ſe ad nauis malum ligari iuſſit atq̄ ſic quoq̄ trāſiuit illæſus. Quod ille grauiter ferētes: & ira ſuccēſæ ac dolore cōmotæ ſe ꝑcipitauerūt ī fluctus qđ Iuue.tetigit ī ſat. Neuole quādo apđ illū ait Neuola.nā ꝓ me fortuna rogat᷑. Affigit cæras illa de naue petitas. Quæ ſiculos cantus effugit remige ſurdo. Quod iō dixit Neuola q̄a cū parū ſupra uellet fortunā ꝓ diuitiis poſtulare itendēs dicere o quādo ero diues: quodā ominali uerbo ꝓiecto inō dixit diues ſed dixit quando ego pauper ero: quod ille in malū omen aſſumens: inq̄t deide. Nā ꝓ me fortūa rogat᷑ & reliq̄ Has ſane ſyrenas dixit Oui. in.vii.metamor.comites fuiſſe proſerpinæ cum raperet᷑ a plutone & tres fuiſſe dicunt᷑ una nole parthenope alia Leucoſia: tertia Ligia.

Sirius cū.i.latio utrobiq̄ ſcribit᷑ apđ græcos quoq̄ ē ei diphthōgus ī pria q̄ in.i.noſtrū cōuerſa fuit ut ſæpe fieri uidius: & ut q̄buſdā placeat a σειω qđ ē moueo uel ut aliis magis uī a ςειρω qđ ē ſico deriuat᷑. Et dī ſtella quædā q̄ a nōnullis q̄dem ponit᷑ ī frōte cæleſtis cais ab aliis uero ī eius ore oriturq̄ ī uigeſimonono gradu cācri hoc ē circa mediū mēſē iulii & circa mediū ſeptēbris occidit: uel ut aliis placet ante id tp̄s influxū amittit. Nā ī eo tp̄e īter medio oia cōmouet atq̄ pturbat dicente Pli.li.ii. natura.hyſto.ſentiri ex eius ortu effectus maxios ī terra. Et quia ē de natura Martis hoies nimio ſolis ardore fatigat.iō dixit Iuue. Sirius ardet. Quin & tūc quoq̄ feruent maria in cellis uina mouent᷑. herbæ areſcūt ut.Vir.in.iii.æneī. Tū ſteriles exuer ſirius agros canes eo tp̄e maxime agitantur in rabiem. Et ut idem ait Vir.in.x.æneī.ille ſitim morboſq̄ ferens mortalibus ægris.

Naſcit᷑ & leuo cōtriſtat lumīe cælū. ſane uoluerūt nōnulli a uerbo ςυρω: q̄ ē traho deductū fuiſſe: cū ut dicūt ex magnitudine ſigni lōgū tractū habere uidet᷑: uel q̄a oia ad ſe trahit. Quæ utiq̄ etymologia orthographiæ nō correſpōdet: q̄a tūc quoq̄ p y. græcū ſcriberet᷑: q̄ nūq̄ apđ illos cōptū fuit. Nec lōgū hēt tractū ſirius: ſed ſignū totū: q̄ cāis dī magnū eſt ī quo teſte ptolemæo ſtellæ ſunt.x.& octo & extra corpus.xi. Veꝝ hūc canē fuiſſe icaria meſſoribus trucidati oſtendit Oui.li.faſto.iiii.cū ait.

Eſt canis icariū dicūt quo ſidere moto.

Toſta ſiti tellus ꝑripiturq̄ ſeges. Et tūc quoq̄ canē

occidere. Vir. cũ ſolẽ taurus gerit ait. n. in. i. georg. Candidus auratis aperit cum cornibus annum. Taurus: & aduerſus cedẽs canis occidit aſtro. Nã tũc quoq; ob ſolis ſplẽdorẽ uideri nequit. & cũ cõmunis ſit generis canis diminutiuum canicula tantum modo fœminini comperitur.

Syrma cũ. y. græco ſcribiť & ẽ generis neutri. poniť q; p cauda: hoc ẽ tractu ueſtis fœminarũ: & a συρω q; ẽ traho deduciť. Vñ ait Seneca de bacho qui habitu muliebri nõnunq̃. ſe ornabat auro decorum ſyrma barbaricũ trahit ut uidimus in dictiõe Bacchus. iuxta q; ipſum ſyrma aliquãdo p lõga tragicæ oratiõis ſerie tenorẽ ſuũ uſq; in ultimũ ptrahẽs põiť iuxta q; dicit Iuue. in ſaty. Stẽmata qd factũt tũ neronis meminit. Gaudentis fœdo peregrina ad pulpita ſaltu Proſtitui gratiæq; apiũ meruiſſe coronæ. Et ſubdit. Ante pedes domiti lõgũ re põe thyeſtæ hoc ẽ lõgã de thyeſte tragœdiã ob q̃ apiũ graiæ promeruit coronæ Et pgit dicẽs ſyrma uel antigões: hoc ẽ uel lõgũ ſcripturæ tractũ de ipa antigõæ ab illo recitando pductum ue idem in ſaty. Quis neſcit uoluſi iuxta hanc eadẽ ſentẽtiam ait. Nã ſcelus a pyrrha quanq̃ omnia ſyrmata uoluas. Nullus apud tragicos populus facit: hoc eſt q̃q̃ lõga tragœdiarũ uolumia legas: nullũ cõperies populũ hominẽ comediſſe: ut ille de quo illic loquiť Similiter Valerius i phormione: ut teſtulit Priſcianus i. vi. inquit. Quid hic cum tragicis uerſibus & ſyrma facis ubi dixit ſyrma pro ſyrmate.

Syrtes cũ. y. græco & . t. exili ſcribitur. Sane cũ in ultia ſit ei diphthõgus nõnulli ex noſtris ambiiciẽtes i. retinẽt . e. & dicũt ſyrtes. Alii uero abiiciũt . e. & retinẽt. i. Vel ut alii putant totũ diphthongũ in. i. noſtrũ cõuertũt & dicũt ſyrtis hoc ẽ hæc ſyrtis & has ſyrtis ut uoluit Priſcia. in. vii. inducitq; Virgi. dicẽtẽ i. x. æneí. in ſyrtis in ſaxa uolẽs uos turnus adoro. At i primo ut in emendatis cõdicibus ſp aſpexi ſ es fuit cũ ait in breuia & ſyrtes urget. miſerabile uiſu. Et ſunt loca q̃dã maris periculoſa circa fines aphricæ uerſus ægyptũ a συρειν. q; ẽ trahere cognominata: ut placuit æaluſtio i iugurthio. Eſtq; i eis teſte Pli. li. vi. natura. hiſto. iæqualitas magna maris & terræ: & i uno quidẽ loco pfũdiſſima fit aq̃ i alio uero undoſa nec i eodẽ ſtatu pmanet. Nã ſpirãte uento q mõ cumulus & ſupra mare fuerat: i pfundiſſimas reſidet ualles & qđ primebať i ualles nunc ſupra aq̃s aggeriť. Sunt loca hæc duo i in aphrica & maiores factũt ſyrtes hac miores dicẽte Oui. li. ii. de ſine titulo. Quo lateant ſyrtes magna miorq; ſitu. Et teſte Solino ducentorũ q̃nquagita miliũ paſſuũ iteruallo ſeparãť eſtq; mior aliq̃nto clæmẽtior q̃ teſte Polybio diſtat a carthagie trecẽtis milibus paſſuũ atq; totidẽ ambiť. Maiores uero ambitu q̃drigẽtorũ uigītiq̃nq; miliũ paſſuũ cõmẽſurať. iter unã uero: & reliq̃ ſpaciũ ẽ ducẽtorũ q̃dragita miliũ paſſuũ. Vñ & teſte ſeruio ſup. x. ænei. id fieri cõtingit ut ibi arenoſa ſint i mari loca ſyrtes uociteriť. ſed de p̃ſatis ſyrtibus plura loquitur Lucanus in. ix. ſuæ pharſaliæ libros.

Syria pria cũ. y. græco: & ſequẽs cũ. i. latio ſcribiť regio ẽ aſiæ q̃ ab oriẽte fluuio euphrate ab occidente nr̃o mari & ægypto terminať & a ſeptẽtriõe uero hẽt armẽiã & cappadociã a meridie ãt ſinũ arabicũ

Syriga pria cũ. y. græco: & ſeq̃ns cũ. i. latio ſcribiť: fuit arcadiæ nympha a Panne ardẽter amata q̃ teſte Oui. in. i. metamor. ſe ſpernẽte cũ pan cupide ſeq̃reť & illa fugiẽs ad Ladõem fluuiũ puenitet & fluuio impedita nõ amplius effugeť poſſet inuocato aliarũ nympharũ auxilio i paluſtres cãnas cõuerſa eſt q̃s cũ pan excideret ex ſeptẽ calamis i amoris ſolatiũ fiſtulã primus ſibi cõfecit: ut Vir. in corydõe: Pan prius calamos cæra cõiungere plures iſtituit.

Syphus pria cũ. i. latio: & penultia cũ. y. græco ſcribiť fuit teſte Home lib. vi. iliados. Aeoli filius hic iſthimõ: hoc ẽ ſtrictură illã terræ: q̃ inter mare ionium & ægæũ cõſiſtit latrocinis occupabat ita ut autholiã autholii filiã Laertæ deſponſatã cũ ad maritũ ducereť ut q̃dã dicunt uel ut alii aſſerunt ad oraculũ Appollinis cõſultura accederet latrocinio cæpit & ut multi crediderũt grauidauit: ex qua tunc natũ ulyxẽ uolũt. Quod aiax illi exprobauerit apđ Oui. li. xiii. meta. quando ait. Quid ſaguie cretus: Siſpyhio furtiſq; & fraude ſimillimus illi.
Inſeris æacidis alienæ nomina gentis.
Tãdẽ occiſus ſiſyphus a Theſeo apđ iferos trudiť. hac pœna afficiť ut grãde ſaxũ ſupra mõtem portare coactus cũ ad apicẽ deduxerit cõtinuo ad ima relaxeť dicẽte Oui. in. xiii. met. aut petis aut urges rediturum ſiſyphe ſaxũ: Et ſeneca in Her. furente. Ceruice ſaxũ grandem ſiſyphea iacet.

Syſtole cũ. y. græco. & . t. exili ſcribiť dici põt correptio. Nã figura dr̃ cũ lõga ſyllaba cõtra eius naturã corripiť. Vir. in i. ænei. Cõnubio iungã ſtabili p priãq; dicabo. ubi nu. breuẽ poſuit: q̃ naturaliter longa ẽ. Nã alio in loco longã poſuit ut in. iii. æneí. Hectoris andromache pyrrim cõnubia ſeruas. Idẽ in. iiii. cuiq; loci leges dedimus cõnubia nr̃a reppulit. & in eodẽ. Nomadũq; petã connubia ſupplex.

Siſamus cum. i. latino ſcribitur. teſte Home. in ſecundo iliados urbs paphlagoniæ.

Sithõia cũ. i. latio & . th. aſpirato ſcribiť: ps ẽ litteoralis macedõiæ citra athon uerſus thermopõtũ hẽt teſte Hero. li. vii. hi. ciuitates torronẽ: galipſon ſermilẽ macybernã & olynthõ. i eadẽ mõs ẽ ſithon q̃ maxie niuoſus: de quo Vir. i ultia ægloga. Sithõias q; niues hyemis ſubeãus aquoſæ: i hac eadẽ locus ẽ dictus κυνοσ. i. canis ubi Hecuba rõuerſa i canẽ. Veterumq; diumemor illa malorũ: ut ait Oui. Tũ quoq; ſithonios ululauit mæſta per agros.

Sytula cũ. i. latio & . t. exili ſcribiť: nec uerbũ ẽ gracũ ut q̃dã uoluerũt ſed latinũ. & a forte ut aſſerũt nomen accæpit. Nã ciſtã illã deſignat q̃ ſortitio ſuffragiorũ accipiť. Pla. i caſina. Sortitio illa i ſitula. nec i diminutiuo ſitellã ut nõnulli aſſerunt a ciſta. ſed ciſtellã deductã ſemp legimus. Cice. de natura deorum li. i. Vt igiť. T. C. raccum cum uideor cõcionãtẽ i capitolio uideri de. M. Octauio deferẽtẽ ciſtellã. Nã i illã ſuffragia. i. uoces ſuas de approbãda lege põebãt: aut qđ ſimile. Solitum ãt erat afferri ciſtellã cum lex ferẽda eẽt. Quod oſtẽdit Cice. cum ait i rhetoricis ad Herẽnium cum. L. Saturnius legẽ frumẽtariã de ſemiſſibꝫ & triẽtibꝫ laturus eẽt. Qu. Cepio q p id tp̃s q̃ſtor urbanus erat docuit ſenatũ ærarium pati nõ poſſe largitionẽ tãtã. Senatus de

treuit ſi eã legẽ ad populum ferat aduerſus rẽp. ui
deri ferre cum uiris bõis legẽ cœpit collegæ interce
dere. Ille nihilominus ciſtellã detulit. Cepio ut il/
lum cõtra itercedẽtibus collegiis aduerſus rẽp. ui
dit ferr̃ cum uiris bõis ĩpetom fecit pontes diſtur/
bat: ciſtellas deiæcit ĩpedimẽto ẽ quo ſecius ferat̃:
accerſit̃ maieſtatis & reliq̃: Liuius ĩ. iiii. ab urbe: Te
ſtib; datis tribuni populũ ſũmouerunt. Ciſtellaq;
lata ẽ ut ſortirẽt̃ ubi laturi ſuffragiom ferrent.

Smerdis cum. m. poſt. ſ. ĩ pria & ĩ ultia cum. i. latio
ſcribit̃: fuit Cãbyſſæ regis frater quẽ cũ cãbyſes in
ſomnis uidiſſet regio throno ſedẽtẽ: metuẽs ne re
gnum occuparet: occidi iuſſit. Cæterumq; dũ diui
tiis ĩ ægypto Cãbyſes morã traheret. Patizites qdã
magnum: quẽ rebus ſuis pfectũ domi reliqoerat.
Smerdim fratrẽ ſuum ſimilẽ Smerdi fratri Cãby
ſæ regẽ declarat. Quẽ deide Darius hiſtapſis filius
cõiuratiõe facta cũ nõnullis pſarum nobilib; tru/
citauit. & ĩpe perſaꝝ rex creatus fuit: ut Hero. i. iii.
hiſto. ſcripſit: ut nos ſupra uidius ĩ dictiõe Darius.

Smyrna cũ. y. græco ſcribit̃: urbs eſt minoris aſiæ:
quã fluuius meles circumfluit: hãc teſte Herodo/
to in uita Home. Theſeus theſſalus in monomen
tum uxoris ſuæ: quæ ſmyrna uocabat̃ conſtruxit.

Socus cum. c. exili ſcribitur fuit troianus Hippaſi fi
lius generoſus animo & corporis dignitate hic te/
ſte Homero magno animo Vlyxem uulnerauit
ſed ab eo ipſe deinde interfectus eſt.

Socrates abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribit̃: fuit athẽiẽſis
philoſophus clariſſimus. ex pago alopecenſi: filius
ſophronifci marmorarii: & phana retæ obſtetricis
Fuitq; ut qdã ferunt Anaxagoræ primum auditor
poſtea Archelai, cui ĩ ſchola ſucceſſit. Et cũ ante il/
lum philoſophi oẽs rebus phiſicis pſcutandis opã
tãtummõ ĩpẽderẽt: ĩpe ut quidã putant tedio reꝝ
obſcuraꝝ & in certaꝝ faſtidiẽs res obſcuras phyſi
cã poſtergauit & ad aliquid ꝓbatũ & certũ cõperiẽ
dũ qđ beatæ uitæ neceſſarium foret animũ appli/
cauit itaq; primo teſte Cicerone in ꝓlogo quinti
tuſculanaꝝ libri philoſophiã euocauit e cælo & in
urbibus collocauit domoſq; introduxit & cœpit
de uita & moribus rebuſq; bonis & malis q̃rere: q̃
obrem ut ſcripſit Solinos nõ ſolũ cõſenſo hoĩum:
ueꝝ ẽt Apollinis oraculo fuit ſapientiſſimus iudi/
catus Fuitq; orator promptus & acer. Et primus
teſte Fauorino cũ Aeſchine diſcipulo oratoriæ ar
tis campos apuit. Fuitq; ẽt illi cura corporeæ exer
citationis atq; erat p̃clari habitus ut dixit Laertius
Militauitq; quãdoq; & Xẽophõtẽ ab equo deiectũ
in p̃lio facto in delo uiriliter ſoſcipiẽs ſaluũ reddi/
dit fugientibus atheniẽſibus uniuerſis in bello na/
uali uicit. Victoriãq; Alcibiadi: quem ipſe teſte ari
ſtippo ſuis manibus armauerat de cuius morte ui
dimus ĩ dictione anytus Reliqua latius ĩ Diogene
Laertio legere poteris Fuit & alius ſocrates theba
nus uir diues & nobilis q paupertatis amorẽq̃ multũ
dilexit rẽ familiarẽ largã & uberẽ donauit populo
arbores plurimas & fructiferas ſpreuit unico cõtẽ
tus baculo quo infirmitatẽ ſuſtentabat humanã.
halius fuit hiſtoricus q argos diligenter deſcripſit.
Alius epigrãmatum poeta. Alius Cous qui inter/
pretationes & inuocationes ſcripſit.

Solymi ſecũda cũ. y. græco ſcribit̃: fuerũt populi in
ſta lyciã quos Hõe. li. i. iliados. vi. pugnaciſſimos fu
iſſe dicit a Bellorophõte deuictor. Et li. v. odiſſeæ
oſtẽdit idẽ Home. ẽt ĩ mõtibus habitaſſe cũ ait τη
λοθεν εκ ζολυ μων ορεων. Vnde & Cornelius Ta/
citus cũ de iudeoꝝ origie opiniões ait: Alii clara in
deorũ initia ſolymos carmibus celebratã Home/
gẽtẽ cõditã urbẽ hyeroſolymã noĩe ſuo feciſſe. Vñ
Iuue. ĩ ſat y. Credo pudicitiã ingt ĩterpres legũ ſoly
maꝝ. Similiter Mar. in. vi. Linges nõ mihi nã ꝓba
& puſilla ẽ. Sed q̃ de ſolymis uenit puſtis dãnatam
mõ mẽtulã tributis & declinat̃ urbs. hæc ſolymæ
ſolimaꝝ & hieroſolymæ hieroſolymaꝝ gn hiero
ſolyma & hieroſolymæ: unde hieroſolymitanus.

Solõ cũ unico. l. ſcribit̃ fuit unus ex ſeptẽ ſapiẽtibus
græciæ Ex eceſtiadæ filius patria ſalaminius q te/
ſte Ge. li. xvii. noctiũ atticaꝝ athẽ is claruit regnãte
Tarquinio Priſco Romæ de illo Plato in. i. Timæi
ingt. Memini Critiã doctiſſimũ oium doctrinaꝝ
dixiſſe plane ſolonẽ uideri nõ ſolũ prudẽtia cæte/
ris laude dignis ſed etiã carminibus p̃ſtitiſſe. Et ſi
ſermonẽ quẽ ab ægypto reuer ſus. ĩ ſtituerat ipleſ/
ſet a quo uoidẽ ſeditiõibus cæteraq; itẽperie ciui/
lis diſſenſiõibus ĩpediẽte deſciuit opior nõ minorẽ
Heſio. uel Home. futuꝝ eẽ. Erat quippe ſermo de
magno ac famoſiſſimo titulo de his q geſſerat ci/
uitas athẽaꝝ cuius mẽoria extĩcta ẽ: tã illoꝝ mor/
te q geſſerãt q̃ ĩpẽdio tpis laſſioris. Idẽ teſte Ariſto.
in. ii. politicoꝝ li. dedit atheniẽſibus leges cũ tanto
tempamẽto cõpoſitas: ut dixit Iuſtinus ſimiliter ĩ
ſecũdo qđ parẽ gratiã a ſenatu & plebẽ cõtraherẽt:
q̃q̃ plebs & ſenatus ĩ ſumma prius eẽnt diſſẽſione.
Et ut dixit Valeri. de ĩgratis. Si illis atheniẽſes ppe/
tuo uti uoluiſſent ſempiternũ habituri fuiſſent in
periom. idẽ cum oĩum hoĩom ac oraculi iudicio
ſapiẽtiſſimus haberet̃ induliſſe ſcribit̃ uino.

Solœciſmus cũ unico. l. ſequẽte. œ. diphthõgo & c.
exili: atq; i. latino ſcribit̃ dicitur uitioſa uerborum
compoſitio ut inter nobis pro inter nos: uel date
ueniam ſceleratoꝝ pro ſceleratis. Et ut oſtẽdit Gel
lius libro quĩto noctium atticarum ab Aſinio Ca
pitone: & eiuſdem ætatis aliis ĩparilitas ẽ appella/
tos Vetuſtioribus uero latinis ſtribiligo dicebatur
a uerſura uidelicet & parua cõpoſitione tortuoſæ
orationis: tanq̃ ſterobiligo quædam. Quod uitiũ
Aſinius Capito in litteris: q̃s ad Clodiũ tuſcũ dedi
hiſce uerbis diffiniuit. Solœciſſimus ẽ ingt impar
& icõueniẽs cõpoſitura partiũ orõnis. Vnde ait Iu
uena. ĩ ſaty. Credo pudicitã. Solœciſſimũ liceat fe/
ciſſe marito. Et trãſlatiue Martialis in epigrãmati
bus ingt ſæpe Solœciſmũ mẽtula noſtra facit. Et
teſte Laertio nomẽ hoc a ſolone cõtraxit: q cũ in ci
licia urbẽ a ſuo noĩe ſoloen cõderet: & paucos ĩ ea
athenienſium habuerit tractu tpis cũ patriã uocẽ
corrumperẽt. & cõuenienti patriũ cõpoſitura loq̃
rent̃: factũ ẽ ut qui ſimili uitio aliquãdo peccaſſent
ſolœcizare diceret̃. Quo tamẽ uocabulo teſte Gel
lio q elegãtius locuti ſũt uſi nõ fuerunt. ita ut de ſe
dicat: nos neq; ſolœciſmũ neq; barbariſmũ apud
græcoꝝ idoneos adhuc ĩuenimus. Nã ſicut barba
rõ ita ſolœcõ dixerũt. Et ſubdit noſtri quoq; anti
quiores ſolœcon facile ſolœciſmon haud ſcio an

unq̃ dixerint. Quod ſi ita eſt inquit ille: neq; ĩ grae
co: neq; in latino ſolœciſmus probe dicitur.

Somatopœia media cũ.t.exili.ſequẽs cum.œ.diph
thõgo ſcribitur dicit̃ ad uerbũ corporis factura.i.
σωματος ποιια. Et eſt figura cũ ĩcorporeum mo
do corporeo loqui introducitur.

Sophocles cũ.c.exili ſcribit̃: fuit athenienſis poeta
tragicus & clariſſimus: de quo plures ex noſtris ua
ria: & magnifica ſcripſer̃. Quẽ Cic. diuinũ poetã li.
i. de diuinatiõe uocauit. Ex quo Virgi. Auguſto al
ludẽs ĩ bucolico ait Sophocleo tua carmina digna
cothurno hunc primum ex poetis græcis didici a
uiro clariſſimo iſidoro græco iã nunc ſancte roma
næ eccleſiæ cardinali ruſſienſi cognominato.

Sophiſta cũ.i.latio &.t.exili ſcribit̃ nomẽ ẽ deriuati
uũ a ſophos q ẽ ſapiẽs quaſi æmulator ſapiẽtis. Nõ
nũq̃ ẽt ꝑ ſophiæ.i.ſapiẽtie calumniator̃ accipitur.
Quin & pro apparentes ac nõ exiſtente ſopho.

Sophroniũ cũ.ph.aſpirato ſimiliter &.i.latino ſcri
bit̃ nomẽ ẽ fœminæ per diminutionem adulatio
nis amatoriæ ꝓlatum & a σωφροσυνη q eſt prudẽ
tia deductum uelut ſotula prudens.

Sophroſyne cũ.y.græco ſcribit̃: & iterpretat̃ ut in ꝓ
cedenti dictiõe uidimus prudẽtia. Fuit ẽt eo nomi
ne uocitata filia ſupioris Dionyſii tyranni ſiciliæ:
uidi ẽt interpretatum modeſtiam & prudentiam.

Sora cũ unico.r.ſcribit̃ fuit oppidum agri uolſci: qđ
teſte Liui.in.x.ab urbe poſtea ſannites poſſiderũr.
& ob difficillimũ aditũ tutiſſimũ credebat̃: qđ de
inde quõ defecerit a romanis atq; ẽt in illorũ ptãtẽ
redierit oſtẽderat idẽ Liui.i.ix.ab urbe de eodẽ lu.
mẽinit cũ att. Opiſa ſoræ aut phabrateriæ dõus.

Soſia cum unico.ſ.&.i.latio ſcribit̃ nomẽ ẽ ꝓpriũ:
& apud græcos habet.ſ.in fine qđ noſtri abiiciunt
At apud illos σωσιας ſcribitur: & cum habeat.ω.
mega in prima naturaliter illam producit.

Soſtratus abſq; aliq̃ aſpiratiõe ſcribit̃: fuit teſte He
ro.li.hiſto.iiii.uir Aeguntes filius laodomantis.

Soter cũ.t.exili ſcribit̃ dr̃ a noſtris ſaluator: & a uer
bo σωζω qđ ẽ ſaluo deducit̃. Vnde & ſotiria ſalus.

Spadix cum.i.latino ſcribit̃: teſte gellio in ſecundo
noctium atticarum ſpadica græci uocãt auulſum
palma termitem cum fructu ideſt palmitem.

Spæra cum.æ.diphthongo ſcribitur: & latine dici
tur globus atq;.i.qđ ex omni exteriori parte rotũ
dum appatet. Et nõnunq̃ cum.ph.aſpirato etiam
a noſtris ſcribitur uidelicet ſphæra.

Spargapiſes cũ.i.latino & unico.ſ.ſcribitur: fuit teſte
Herodoto lib.hiſto.i. Et iuſti.ſimiliter ĩ prĩo filius
Tomyris reginæ maſſagetarum quẽ dolo Cyrus
cæpit ut late præfati auctores tractauerunt.

Sparta cũ.t.exili ſcribit̃: fuit ciuitas: q̃ & alio noĩe La
cædemon dicit̃ ſeu latĩe Lacædemonia atq; ĩ plura
li lacædemoniæ lacædemoniaꝝ. Ex Hero. tamen
colligere uiſus ſum ſpartam urbẽ fuiſſe & lacedæ
monã regionẽ: ĩ q̃ illa cõſiſteret ſed indifferẽter ꝑ
alterutra tã ab illo q ab aliis auctoribus poſitã legi
mus. Sed quã ob cãm ſparta dicta fuerit: põit Iuſti.
li. ſuoꝝ epithomatũ.iii. dicẽs. His igit̃ moribus ita
breui ciuitas cõualuit ut cũ miſſeniis pp ſtupratas
uirgines ſuas ĩ ſolẽni miſſenorũ ſacrificio bellũ ĩtu
liſſẽt grauiſſima ſe obſecratiõe aſtrixerit nõ prius
q̃ miſcenã expugnaſſent reuerſuros tãtũ ſibi uel de
uiribus ſuis: uel de fortũa ſpõdẽtes q̃ res initiũ diſ
ſenſiõis græcie & iteſtini bellicã & origo fuit itaq;
cũ cõtra ꝓſumptionẽ ſuã annis decẽ ĩ obſidiõe ur
bis tenerẽt̃ & q̃relis uxoꝝ poſt iã lõgã uiduitatẽ uo
carẽt̃: ueriti ſũt ne hac ꝑſeuerãtia grauius ſibi q̃ mi
ſceniis nocerẽt qppe illis q̃tũ iuuẽtutis bello ĩterci
dat mulieꝝ fœcũditate ſuppleri ſibi & belli dãna aſ
ſiduæ & fœcũditatẽ uxoꝝ abſcentibus uiris nullã
eẽ: itaq; legũt iuuenes ex eo gener̃ militũ: q poſt iuſ
iurãdũ ĩſupplemẽtũ uenerãt qbus ſpartã remiſſis
ꝓmiſcuos oium fœmiaꝝ cõcubitus ꝑmiſcere ma
turionẽ futurã cõceptionẽ rati. ſi eã ſingularẽ p plu
res uiros experiẽt̃ ex his natio ob notã materni pu
doris ſpartana.uocata & reliq̃. Et ut rettulit Ci.in
ii. de q̃ſtiõibus tuſculanis ſpartanis uirginibus ma
gis paleſtra puluis uenaticus labor: & militiaĩ ſtu
dio ẽ q̃ fertilitas filioꝝ. Vñ & uariũ habitũ ab aliis
uirginibꝫ ferre cõſueuerãt. dicẽte Vir.i.i.æneĩ. Vir
ginis os habitũq; gerẽs & uirginis arma ſpartãæ.

Spartha cum.th.aſpirato ſcribit̃: & latĩe dici põt en
ſis deriuaturq; a uerbo σπαωμαι: q eſt euagino.

Spelæum penultima cum.æ.diphthongo ſcribit̃:
dr̃ a noſtris ſpelũca. Virgi. in ultima ægloga: certũ
eſt in ſiluis inter ſpelæa ferarum male pati.

Sperchius cum.ch.aſpirato: &.i.latino ſcribit̃: apud
græcos uero ẽ ĩ penultima ei diphthõgus quã nos
in.i.conuertimus. Eſt fluuius theſſaliæ quem ut
ait Pomponius pelion mons effundit & cum uelo
ciſſimo curſu defluit in ſinum maliacum cadit.

Speuſippus cũ.eu.diphthõgo &.i.latio atq; duplica
to.p.ſcribit̃: fuit atheniẽſis philoſophus. Euryme
donus filius ex pago myrruniſio: & partone Plato
nis ſorore natus octo annos ſcholæ platonicæ ma
giſter fuit iraſcebat̃ facile: & uoluptati dederat ma
nus. Nã aiunt illũ ira cõcitatũ catulũ in puteum de
iecisſe & uoluptatis gratia in macedonia a Caſſan
dri nuptias iuiſſe: & cum uehiculo in academiam
ferretur haberetq; Diogenem obuium: diceretq;
ille ſalue. Reſpõdit diogenes at tu nequaq̃ ſalue q
eiuſmodi cum ſis uiuere ſuſtines. Deinde cũ iã pa
ralyſi ſolueretur orauit Xenocratem ut ſibi in do
cẽdo ſuccederet. Aiũt ſenio cõfectũ ſibi mortẽ con
ſciuiſſe mœrore impulſum. Plutarchus uero ſcri
pſit illũ pediculis efferueſcẽtibus interiiſſe. Fuit cor
pore gracili teſte Timotheo. Reliqt plura cõmẽta
ria: & dialogos eius libros Ariſtoteles tribꝫ talẽtis
emit teſte Fauorio. Ad hũc Simõides ſcripſit hiſto
rias. Primus inuenit quo pacto ex gracilioribus li
gnis fierent uaſa capacia.

Spyridon prima cum.y.græco ſequens cum.i.latio
ſcribitur. nomen eſt uiri proprium.

Sphinx cum.i.latino ſcribitur. atq; a nonnullis aſpi
rat̃ prima: & facit in genitiuo declinatione quidẽ
græca huius ſphingos latina uero huius ſphingis
animal eſt prodigioſum. quod cum hominibus
offertur ſi illum præſentiat ſaluatur ſi uero beſtia
prius hominem ſenſerit perditur ipſe homo.

Spinter cũ.i.latino &.t.exili ſcribit̃: nõ græcũ ſed la
tinũ. iõq; cũ.y.græco ſcribi nõ põt: ut qdã inſcii uo
luerũt diciturq; græce ακροΧεριον. & aut fibulã
ĩ humeris aut armillã ſignificat. plautus Menæchi

nis:iubeas ſpinter nouum reconcinarier. idē in eodē mihi tu dederis pallā & ſpinter nunq̄ factum.

Spōdeus cū.e.abſq; diphthōgo a latinis ſcribiť græci uero habēt ei diphthōgū in penultima:ex q̄ nos abiicientes.i.retinētes.e.Et eſt pedis genus ſic quoq; dictus.q; i ſacrificiis & libamētis eo maxie uterenť Nā σπονδη libamētū deſignat:fœduſq; ac ſpōſionē.Et ab eo σπονδιοφοροι apud græcos dicebāť ſacerdotes:qa noſtris feciales dicunť & cōſtat ſpōdeus ea duabus ſyllabis lōgis ideo pes eſt tardus. & grauis. Vnde Home.in.i.iliad.inducēs chryſeida agamēnonis puellā uolentibus græcis reſtitui: patri chryſæ & quaſi inuitā ab agamemnone diſcedētē:aſcendētēq; lēto paſſu nauē uerſus illos duos ſpōdeis oibus refecit:hocq; ut illius tardū diſceſſū magis effingeret.Retulit etiā Ci.in li.de ſuis conſiliis.cū uiolēti adoleſcētes tibiarū ēt cātu:ut fit iſti ꝯti mulieris pudicæ fores frāgerēt admouiſſe tibicinā:ut ſpōdeū cāeret pythagoras dr̄:qđ cū illa feciſſet tarditate modorū & grauitate canētis illoꝝ furentem petulantiam conſedaſſe: idem Quinti. rettulit in primo de inſtitutione oratoria.

Spurius cum.i.latino ſcribitur:ille dicitur qui incerto patre natus eſt:& a ςποϱειν quod eſt ſeminare deduitur:quia nihil aliud de patre q̄ ſemen affert.

Stadiū cū.t.exili &.i.latino ſcribiť. latine curriculū trāſferť quod Herculē primum ſtatuiſſe dicūt: & eo ſpatio terminaſſe:quod ipē uno ſpiritu confeciſſet.Nam octaua ps mille paſſuum eſt.

Stather pria cū.t.exili ultia cū.th.aſpirato ſcribiť genus ē pōderis.& ut qdā dicūt unciæ medietas deſcēditq; a σταθμιζω:qđ ē trutīo uel pōdero.Et īde ſtatherā dictū puto īſtrumētū quo res pōderanť.

Stēma cū.t.exili & duplicato.m.ſcribiť dici pōt a noſtris īſula uel corōa.Home.circa illiados στεμματ'εχων εν χερσι.Atq; idē deſignat q; apđ illos ſtephanos.Nā & ſtēma & ſtephāos a ςεφανω q; ē corono deduciť Viī & trāſūptiue ꝓ nobilitate generis capiť q̄ plerūq; ex uictoriis & corōis maioꝝ nr̄oꝝ cōthraimus p quē modū ait Iuue.in.iii.Stēmata qđ faciūt:qđ ꝓdeſt pōtice lōgo Sāguine cēſeri. Quid & ꝓ inſcriptiōibus ſaxoꝝ:ut Martia.i.x.Triſtia ſaxoꝝ ſtēmata delet herus.Sane accæpiſſæ.Virgilii. li.v.æneí.Coronā pro galea teſtis eſt Serui.q id exponēs . Oibus in morē tonſa coma preſſa corona inquit.i.galea:atq; illū ſermōe hometico uſū fuiſſe dixit q ſtephanō ꝓ galea poſuit.Et ut plinius circa initiū libri.xxi. Quædā corōæ funiculis ī orbē obliquūq; & in ambitū currunt:qbus rēuioribus utebanť antiqui ſtrophios appellantes:hæc ille:q; ſane græcū uocabulū ē ītortūq; & īuerſū deſignās Et ſubdit ipē Plini.Viī nata q̄ ſtrophiola dicūtur. Qui & uocabulū ipſū tarde inde cōmunicatum ē īter ſacra & bellicos honores coronis nomē ſuū iudicātibus.Et pgit cū uero a florbuis fierent. ſerta a ſerēdo ſeriue appellabāť.Hæc ipſe plinius.Cæterū licet ſertos ſarta ſertū adiectiuū ſit ut ſertos flores ſertas coronas.Lucāus. Accipiunt ſertas nardo florēte coronas.ī neutro tñ genere ſertum & ī plurali ſerta abſq; additione alterius ſubſtantiui a noſtris auctoribus ꝓferūť ut Virgi.ī Sileno:Serta ꝓcul tantū capiti delapſa iacebāt.Addūtq; alii adiectiuū ueluti ſubſtātiuo ut idem in.i.ænei.Ture caleſtaræ ſertiſq; recentibus halant. Et ut idē Plini.ī xv.naturalis hiſtori.ſuæ atteſtať antiqtus nulla corona niſi deo dabať.Ob id Home.cælo tāiū eā & ꝑlio uniuerſo tribuit.Viritim uerōe ī certamie gdē uili.Ferūtq; primū oium Liberū patrē īpoſuiſſe capiti ſuo coronā exhedera.Poſtea deoꝝ honores ſacrificātes corōas ſumpſere uictimis ſimul coronatis nouiſſime & ī ſacris ceraminibus uſurpate: ī qbus hodieq; nō uictori dāť ſed patriā ab eo coronari ꝓnūtiať.ide natū ut triūphaturis cōfereťť ī tēplis dicādæ mox ut ludis dareť.Veꝝ ut idē auctor ī.xxiii.li.refert & ſabinus Maſſurius in li.memoraliū romæ aruoꝝ ſacerdotes Romulus:ī primis īſtituit ſeq; duodecimū fratrē īter illos appellauit. Et tunc Acca laurentia nutrice ſua ſpicea corona q̄ uita alba colligareť ī ſacerdotio ei ꝓ religioſiſſimo īſigni data:q prio apus rōanos fuit corona:honoſq; ſacerdotibus nō niſi uita finiť. Et exules etiā ut idē ait captoſq; comitať.Qui & ī li.xvi.Idē rettulerat Pli.Romulū frōdea hoſtiū corōa hoſtiū corōa.Hoſtiliū coronaſſe:qđ fidenā prius irrupiſſet. Auus hic Tulii Hoſtilii regis fuit. Nec alias tunc quoq; nouiſſe cornas q̄ bellicas certū ē.At uero deīde uni gētium romāis plura corōaꝝ genera cōtingere q̄ cūctis aliis gētibus de qbus oibus q̄dā referre curabo:q̄ in diuerſis auctoribus uariiſq; eoꝝ locis:& ꝑcipue ī Pli.& Gel.legi.fugerūt ergo apud romāos diuerſoꝝ geneꝝ corōæ ī magno.ſ. honore & ꝓcio uidelicet triūphalis obſidionalis:ciuica:muralis:uallaris ſiue caſtrēſis naualis:oualis: & oleagina:Triūphalis corōa laurea erat:q̄.ſ.ex lauro confecta triūphāti dabať.Nā ut ait Pli.circa finē li.xv.natu.hiſto.laurus triumphis proprie dicata erat. Et īfra ſubdit romanis ea arbor ꝑcipuæ eſt lætitiæ uictoriarūq; nūcia:& militū lanceas piloſq; & faſces īperatorum decorat.Ex ea ī gremio Iouis optimi maximiq; deponiť:quotiēs lætitiam nouā uictoria attulerit.idq; nō quia perpetuo uiret nec . quia pacifera ē:cū ꝑferēda ſit olea.Sed qa ſpectatiſſima ī mōtē parnaſo : ideoq; ēt gr̄a apollini aſſuetis eo dōa imittere:iā & regibus romāis teſte.L. Bruto fortaſſis ēt in argumētū quoniā ibi ī libertatē publicā:is meruiſſet lauriferā tellurē illā oſculatus ex reſpōſo & qa fulmie ſola nō iaciť.Ob has cās eqdē crediderim ī honorē hibitā ī triūphis adeo qđ ī ꝓfanis uſibus pollui lauꝝ & oleā fas nō ē.Et īfra ſubdit Tiberiū pricipē tonāte cælo coronari ea ſolitū ferūt cōtra fulminū metus.Sed & circa diuū Auguſtū euēta eius digna memoratu.Nāq; liuiæ druſillæ q̄ poſtea Auguſta matrimōii gr̄a nomē accæpit cū nupta eēt illi cæſari gallinā cōſpicui candoris ſedēti aqla ex alto abiæcit gremiū illæſā intrepideq; mirāti acceſſit miraculū tenēte roſtro laureum ramū onuſtū ſuis bacchis.Cōſeruari alitē & ſobolē iuſſere aruſpices ramūq; eū ſeri ac rite cuſtodiri. Quod factū ē ī illa Cæſaꝝ fluuio tyberim īpoſita iuxta nouū lapidem flāminea uia q̄ ob id uocať ad gallias mireq; ſilua ꝓuenit ex ea triūphās. Poſtea Cæſar laurū ī manu tenuit coronāq; capite geſſit ac deide imparores.Cæſari iuncti traditusq; mos ē ramos quos tenuerūt ſerēdi & durāt ſiluæ nomi

nibus ſuis diſcretæ. Obſidionalis corõa erat q̃ libe
rati ab obſidione dabant ei q ipſos liberauerat. Et
hæc teſte Pli.li.xxii.erat uiridis egramie decepto:
Ide unde obſeſſos ille obſeruaſſet. Nãq; ut ait ſum
mũ apd antiquos ſignũ uictoriæ erat uictos porri
gere herbã e terra & altrice humo q̃ & quãdoq; cæ
de humectata fuerat q̃ graminea nulla fuit corõa
nobilior i maieſtate populi terrarũ pricipis. Nã cæ
teras omnes magno iteruallo ſuperabat q̃s ſinguli
hoĩes & duces ipſi ipatores q̃ militibus aut aliq̃do
collegis dedere. Vñ ſi ciuicæ coronæ honos: ut ui/
debimus uno aliquo ciue ſeruato: ut idẽ auctor in
qt p̃clarus ſacerq; babet: Qui tãdẽ exiſtimari de/
bet unius uirtute reſeruatus uniuerſus exercitus.
Hãc ſane coronã gramineã teſte Gellio li.v. noctiũ
atticarũ. S.P.Qu.R. Quito Fabio Maxio dedit bel
lo pœnorũ ſecũdo: qd urbẽ romanã obſidiõe hoſti
um liberaſſet. Hac eadẽ corona Pli. teſte publius
Decius Mus pr̃ tribunus militũ ab exercitu cõſer/
uato donatus fuit impatore Cor. coſſo cõſule ſam
nitũ bello. Quod late oñdit Liui.li.viii.ab urbe &
hiſtorici alii plures qn & ãno deĩde.iiii. ſequẽte: ut
idẽ Liuius refert: Decius ipe creatus cõſul i bello cõ
tra latios p exercitu ſe deuouit idẽ & poſt illũ De/
cius filius ter cõſul fecit: ut late Liuius i.x.ab urbe
oſtẽdit. Eadẽ corona. L. Siccinius Dentatus ſemel
donatus ẽ de quo mirãda ſcribũt Pli.li.vii.&.xii.na
turalis hiſt. Solinus circa initiũ ſuorũ collectaneorũ
& Valerius de fortitudie cõtigit & ſimiliter euiſdẽ
coronæ honos. M. calceuino flãmini tribu. plæ/
bis q. M. Attiliũ regulũ i ſicilia tpe primi belli Pu/
nici apudũ ꝯcinã liberauit. Qui & Cneo Teio Acina
ti cẽturiõi teſte Pli. i p̃ſato.xxii.li. idẽ honos euenit
Nã capeſſẽs is primũ pillum ſub catulo excluſã ab
hoc legionẽ ſuã hortatus tribunũ ſuũ dubitãtẽ p
caſtra hoſtium erũpere iterfecit legionẽq; eduxit
ſcripſit & ſylla dictator ab exercitu ſe quoq; dona/
tũ apd nolã legarũ bello marſico idq; ẽt i uilla ſua
tuſculana q̃ fuit poſtea Cicerõis pixit. Et ut dixit
Plinius. Si uerũ illæ q̃ ſe ſcripſit maiori ignominia
ciuiũ p̃ſcriptiõe coronã ipſam deturbauit q̃ pauco
rũ cõſeruatõe p meruit. Eadẽ corõa Aemilianũ ſci
pionẽ i aphrica donatũ Varro ipe teſtat Mãilio cõ/
ſule & cohortibus ſeruatis totidemq; ad ſeruãdas
eas eductis. Quod ut retulit Plinius i eodẽ.xxii.li.
ſtatuæ eius i toro ſuo Diuus auguſtus iſcripſit &
hæc hactenus de obſidionali Ciuica uero corona
illa dicebat teſte Gellio p̃ſato li.v. q̃ ciuis ciui a quo
ſeruatus ẽ i p̃lio teſte uitæ ſalutiſq; pceptæ dat: & fu
it eiuſmodi corona teſte Pli.li.xvi. prio ilignea po/
ſtea magis placuit ex æſculo. Ser. uero ſup.vi. æneĩ.
dixit ex q̃rcu qa ante cã uitæ i hac arbore hoĩbus
fuit q gladibus ueſcebant. Similiter Gellius ea inqt
fit ex frõde q̃rna quoniã cibus uictuſq; antiquiſſi/
mus ex q̃rcu capi ſolitus ẽ. Erã ex illice qd geus ſu
piori pximũ ẽ ſicuti ſcriptũ ẽ i q̃dã comœdia Ceci
lii Aduehunt inqt cũ ilignea corona & chlamyde
noſtrã ſidẽ. Et ſubdit Maſſurius aũt ſabinus i.xi.li
brorũ memorabiliũ ciuicã coronã tũ dari ſolitũ inqt
cũ is q ciuẽ ſeruauerat eodẽ tpe ẽt hoſtẽ occiderat
neq; locũ in ea pugna reliq̃rat alterius ciuicæ coro
næ negat cõceſſũ & pgit Gelius Tiberiũ ui Cæſarẽ

cõſultũ an ciuicã coronã capere poſſet q ciuẽ i p̃lio
ſeruaſſet & hoſtes ibidẽ duos iterfeciſſet: ſed locũ i
quo pugnabat nõ retinuiſſet. Eoq; loco hoſtes po
titi eẽnt Reſcripſiſſe dicit eũ quoq; ciuica dignũ ui
deri. Quod apparet & tã iniquo loco ciuẽ ab eo ſer
uatũ ut ipe fortiter pugnãtibus retineri nõ querit:
Quod ãt fuerit ius ciuicæ coronæ Pli.li.xv. explica
uit dicẽs. Accæpta licet uti ppetuo ludos in eũti ſp
aſſurgi ẽt a ſenatu i more ẽ ſedẽti ius i pximo ſe
natu uocatio numerũ omnium ipſi patriq; & auo
paterno. Quattuordecim eas accæpit Siccinius Dẽ
tatus tres Capitolinus. Aphricanus de p̃re accipeẽ
uoluit apd trebiã. Hæc Pli. Hæc eadẽ corona teſte
Gellio. L. gellius uir Cẽſorinus i ſenatu Ci. cõſulẽ
donari a rep. cẽſuit qd eius opa fuiſſet atrociſſima
illa cõiuratio Catiline detecta & uidicata & ut Pli/
nius p̃facto pxĩe li. inqt: Cedũt his coronis mura/
les uallareſq;: q̃q̃ aureæ & p̃cio antecedẽtes cedunt
& roſtratæ q̃uis i duobus dicat ſuo æuo celebres
fuiſſe ut iſra uidebius. Muralis corona teſte Gel. i
v. aurea erat q̃ donabat ab iperatore q primus mu
rũ ſubiit: inq; oppidũ hoſtiũ p ui aſcẽdit. iccirco q̃ſi
muri prius aſcẽſor decoratus ẽ. Vallaris uero coro
na ea ẽ q̃ & caſtrẽſis dr̃: Eadẽ aurea erat: habẽs inſi/
gnæ ualli: hac teſte Gel. donabat iperator eũ q pri/
mus hoſtium caſtra pugna itroiuit. Naualis ſimili
mõ ex auro erat q̃ſi roſtris nauiũ iſignita q̃ donari
cõſueuerat q prius maritio p̃lio armatus i nauẽ ho
ſtiũ ui trãſiebat. accæpitq; eã i bellis piraticis dãte
Põ. M. Varro romãorũ oium doctiſſimus. Qui &
tribuẽte auguſto. M. agrippa e ſiculis bellis q̃ & ipſa
piratica fuere. Oualis uero corõa teſte gellio myr/
tea erat ea utebant iperatore q ouantes introibãt
urbẽ Ouandi ac nõ triumphãdi ut ſubdit cã erat
Cũ aut bella nõ rite idigna neq; cũ iuſto hoſte ge/
ſta ſũt: aut hoſtiũ nomen humile: & nõ idoneũ ſit:
ut ſeruorũ piratarũq; aut d̃ditiõe repẽte facta i pul
uere ut dici ſolet icruẽtaq; uictoria abuẽit. Cui fa/
cilitati aptã eẽ Veneris frõdẽ crediderũt qd nõ mar
tis ſed q̃ſi uenereus qdã triũphus foret & ſic quoq;
teſte Pli.li.xv. natura. hiſto. Poſitius libertus i cõſu
latu triũphãs de ſabinis prius oium ouãs igreſſus
urbẽ ẽ quoniã rẽ lẽiter ſine cruore geſſerat. Et myr
to Veneris uictricis coronatus iceſſit. Nã ut pſeq̃
gellius ad ea q̃ ſupra poſita ſũt hãc myrteã coronã.
M. craſſus cũ bello fugitiuorũ cõfecto ouãs ẽdiret:
iſolẽter aſpernatus ẽ. Senatuſq; cõſultũ faciũdũ p
gratiã curauit: ut lauro nõ myrto coronaret. Sane
p̃terũdũ nõ ẽ qd ad ouatiões attinet ſup qd diſſẽ/
ſiſſe ueteres ſcriptores accipio. Partim.n. ſcripſerũt
q ouarẽt itroire ſolitos equo uehẽte. Et qbus Ser.
ſup q̃rto æneĩ. dixit. Qui ouationem meret: uno
equo utit & a plæbeiis uel ab eqtibus romanis de
ducit ad capitoliũ: & de ouibus ſacrificat. Vnde &
ouatio dicta ẽ. At Sabinus Maſſurius ut refert gel
lius pedibus ouãtes igredi dicit ſequẽtibus eos nõ
militibus ſed uniuerſo ſenatu itẽ ſuetonio teſte Ti
berius Aug. priuignus ante ipũ prius oium ouãs
curru urbẽ igreſſus ẽ triũphalibus ornamẽtis nũ/
q̃ ante cui q̃ tributo talis honoris genere: maſſuri/
us teſte Pli. eodẽ.xv.li. auctor ẽ curru quoq; trium
phãtes myrtea corõa uſos. Vnde &. L. piſo tradidit

papyriũ Maſonẽ q̃ prius ĩ mõte albão triũphauit
de corſis:myrto coronatũ ludos circẽſes ſpectar̃ ſo
litũ.M.Valerius auus maternus. Aphricani ſeq̃n/
tis duabus utebaẽ coronis laurea & myrtea.Olea/
gina aũt corona poſtrema ẽ q̃ teſte Gellio uti ſolẽt
q̃ p̃lio nõ fuerũt ſed triũphũ ꝓcurant.Et ut refert
Gellius.M.Cato obiæcit.M.Fuluio nobiliori:qđ
milites ꝑ ambitionẽ corõis leuiſſimis de cauſis do
naſſet:de q̃ re uerba ipa appoſuit Catõis. Nã prici
pio q̃s uidit corona donari quẽq̃ cũ oppidũ captũ
nõ eẽt:aut caſtra hoſtiũ icẽſa nõ eẽnt fuluius aũt ĩ
quẽ hoc a Catõe dictũ ẽ coronis dõauerat milites
q̃ uallũ curauerãt : aut q̃a puteũ ſtrenue foderant.
Dabanẽ ẽt corone ĩ ludis & ſacris certaminibus q̃
primũ e floribus cõſertas habebãt ita ut uerſiculo
rũ florũ mixtura ſuaues ẽt miſceret odores. Nã te
ſte Pli.l.xxii. ſuæ hiſtoriæ naturalis pauſias Sicyo
nius & ingenio glyceriæ coronariæ ab eo dilectæ
pulcherrimũ coronaꝝ artificiũ iſurexit.nã ille cũ
ſua opa picturæ glycerũ cũ coron effigeret:illa ut
eũ prouocaret corõas ſæpius uariaſſet eẽtq̃ inter
eos certamẽ artis & naturæ tabellas iteri plures hu
iuſmodi picturæ reliq̃t q̃ exẽplar uariis & pulcher
rimis ſertis exhibuere.idq̃ factũ eſt teſte eodẽ Pli.
poſt Olympiadẽ cẽteſima.Si coronis e floribus re
ceptis paulo mox ſubiẽ q̃ uocãẽ ægyptiæ:ac deide
cũ hyeme terra flores negat ibernæ uenere ramẽ/
to e cornibus cicto poſteaq̃ e lamina aurea tenui
uel aurata aut iargẽtata dabãẽ.Et ſubit Craſſus di
ues prius argento auroq̃ folia imitatus ludis ſuis
corõas dedit prius q̃ iſtituit celare eas.P.Claudius
pulcher brachreaſq̃ & phaleras dedit.Hæc Pli.q̃ ĩ
eodẽ li.oſtendit eo luxuriã ꝓceſſiſſe:ut coronas ex
oderatiſſimis floribus mero iſunderẽt & ĩ hilari
tate odoꝝ uinũ abſorberẽt.Vñ & ſcelerata Cleopa
tra a partu belli actiaci Antonio gratificationẽ ip/
ſius regiæ timẽte nec niſi ꝑguſtatos cibos ſumẽte
ferẽ ab ore eius luxiſſe extremis coronis floribus
ueneno illitis ipſiuſq̃ capiti impoſita mox ꝓcedẽ/
te hilaritate iuitauit Antoniũ ut coronas biberẽt.
Quis iſtas timeret iſidias. Ergo cũ ſerta in ciphũ ĩ
cipiẽti haurire oppoſita manu.En ego ſũ inq̃t illa
chare Antõii q̃ tu noua ꝑguſtãtiũ diligẽtia caues.
ideo mihi ſi poſſũ ſine te uincere libere occaſio &
ratio adeſt iductũ ĩ cuſtodiã bibere iuſſit illico ex/
pirãtẽ.Scripſit de coronis apđ græcos Mneſtheus
atq̃ caliachus medici oſtẽdẽtes:q̃ nocerẽt capiti:&
q̃ ꝓdeſſent.Scripſit & Theophraſtus apud latinos
uero nonnulli ut ferunt.ſed de floribus ſolus Pli/
nius proſecutus eſt.

Stẽtor abſq̃ aliq̃ aſpiratione ſcribiẽ.fuit heros ma/
gnanimus.& fortis ex his græcis q̃ ad Troiã uene/
rũt cuius teſte Homero li.ilia.v.tãtus erat uocis ſo
nitus q̃tus alioꝝ q̃nq̃ginta.Quod Iuue.ipſe tegiſ/
ſe uidetur in ſatyra.exemplo quodcũq̃ malo quũ
ait.Tu miſer exclamans ut ſtentora uincere poſſis.
Vel potius quantũ gradiuus homericus.i.mars.
De quo late uidimus in dictione gradiuus.

Sthenelis cũ.th.aſpirato & unico.l.ſcribiẽ:fuit teſte
Homero capenei regis filius ex euadne uxore qui
pro græcis in expeditione troiana plurima glorio
ſa pegit.Fuit & alter eodẽ nõie quẽ ĩ cõtiõe agamẽ
nonis refert Home.perſei fuiſſe filiũ ex Androme
da coniuge atq̃ patrem Euryſtei micenaꝝ regis.

Sthenobæa p̃rĩa cũ.th.aſpirato penultĩa cũ.æ.diph.
ſcribiẽ & a ſthenos qđ ẽ robur deſcẽdit.Fuit Ario/
batis lycioꝝ regis filiæ atq̃ uxor Prœti regis argi/
uorũ:de qua in dictione Bellorophontes uidius.

Steſichorus prima cum.t.exili ſequens cum.i.latio
penultima cũ.th.aſpirato ſcribiẽ fuit poeta lyricus
eximius.De quo etiam Quintilia.meminit l.x.de
iſtitutiõe oratoria:& Hora.l.iiii.carminũ. Cæaq̃
& alcei minaces Steſichoriq̃ graues camenæ.

Stilpon cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ : fuit megarẽſis
ph̃s & teſte Heracli.ĩ iãiũ & muratione : & eloquẽ
tia & ſapientia ꝑceſſit alios ut paꝝ abfuerit q̃n oĩs
græcia ĩ illũ intẽta in megarã trãſiſſe diceret Cice.
uero in li.de fato dicit illũ fuiſſe acutũ hoiem ma/
ximeq̃ ſuis tẽporibus approbatũ Laerti.ãt cũ eum
maxime ciuilẽ dixerit ſubdit ac ꝑter uxorẽ quã du
xerat nicarete etiam pellice utebatur.

Stymphalis prima cum.t.exili &.y.græco.ultĩa cũ
i.latino ſcribiẽ palus eſt in achaia : ex qua raſinus:
ꝓfluit fluuius:& ab illa ſtymphalidas aues dictas
nonnulli putauerunt.

Stymphalides prima cũ.t.exili &.y.græco penulti
ma cũ.i.latio ſcribiẽ aues fuiſſe ſcribunẽ miræ ma
gnitudis . ita ut illaꝝ illæ ſolares radios occulerẽt.
Seneca in tragœdia furentis herculis Solitaſq̃ pen
nis condere obductis diem petũt ab ipſis nubibus
Stymphalides has herculem ſagittis trãſfixiſſe[?] ad
terrãq̃ cecidiſſe ſcripſerunt poetæ.Quin & eẽ di/
uerſas ab harpyis oſtẽdit Seneca ĩ ꝑſata tragœdia:
atq̃ in Medæa dicẽs reliq̃t iſtas iuio pluũas ſpecu.
Harpia cum zetem fugit His adiice pẽnas ſauciæ
ſtymphalidis.
Lernæa paſſæ ſpicula uñ iſidoꝝ atq̃ Bocatiũ errar̃
ſe cõſtat.q̃ ĩter harpyias & ſtiphalides ñ diſtixerũt.

Stigma cũ.t.exili &.i.latio ſcribiẽ dici ꝑt nota:& ĩde
ẽt pũctũ.& a ςιζω uerbo græco qđ ẽ pũgo.Poniẽ ta
mẽ ꝓ ꝓpirio quodã ſigno ut Mar.i.i.Cæſaris atq̃
iouis cũ fert nũc ſtigma iuuẽtus Par onus ut tule/
rit altius iſte tulit.idẽ ĩ duodecio Frõs hæc ſtigma
te nõ meo notãda ẽ.Et ut q̃dã putãt ẽt ſtilla ex eo/
dẽ uerbo originẽ traxit.ita ut apđ nos gutta dicaẽ
ut ſtilla aq̃ ſtila olei.Mar.ĩ ꝑfato.xii.Atq̃ olei ſtillã
dõaret opellicus unctor:& ĩde ſtillicidiũ hoc ẽ ſtil/
laꝝ cadiũ ſi dici poſſet & ſtilo uerbum ac diſtillo.

Stylus cũ.t.exili &.y.græco ſcribiẽ:dr̃ a nr̃is colũna
uñ epyſtiliũ capitellũ id dr̃:qđ ſupra colũnã locaẽ.

Styps cũ.t.exili &.y.græco ſequẽte.ps.ſcribiẽ.At ue
ro græci dicũt ςυποσ:hoc ẽ ſtypus & ſignificat oẽ
qđ facile icẽdiẽ:atque nomẽ aſſũpſiſſe dr̃ a ςυπι/
ον:qđ eſt ſtupa.quia ea facillime incendaẽ.

Stimachõ p̃rĩa cũ.t.exili &.i.latio ultima cum.ch.
aſpirato ſcribiẽ nomen eſt uiri ꝓpriũ:ſed cõpoſitũ
ex ςιζω qđ ẽ pũgo & μαχη bellũ.Virgi.in Daphni
de.lãpridẽ ſtimachon laudauit carmina nobis.

Styx cũ.t.exili &.y.græco ſcribiẽ palus ẽ iferni poe/
taꝝ carminibus decãtata & deduciẽ a ςογυοσ.q̃ ẽ
triſticia:uel mæſtitia. Hanc Heſiodus fuiſſe dixit
Oceani & Techios q̃ cũ pallãte cõcũbẽs genuit ze/
lũ & uictoriã.At uero Victoria adeo in gigãteo bel
lo ioui:fauit:ut ꝓ mũere cõcederet illi iuppiter ut

ſiqs deoꝶ p ſtygẽ paludẽ matrẽ eius peieraret cẽtũ annis priuaret diuinitate: ut Vir.li.æneí.vi. Stygiãq́ paludẽ Dii cuius iurare timẽt & fallere numẽ. Similiter Hõe.i hymno Apolli. καὶ τὸ κατειβόμενον ςυγὸς ὕδωρ ὅςτε μέγιςος ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι. Hero.uero lib. hiſtoriaꝶ.vi.dixit ꝓuera hiſtoria ſtygẽ paruã eẽ aquã i arcadia ĩ ciuitate: quæ dicit nonacris ex petra quædã ꝓfluentẽ. Hæc eadẽ teſte Pli.lib.ii.natura.hiſto.licet neq; odore neq; color ſit abominabilis ilico tamẽ pota necat: qualia ſunt magoꝶ artificũ uenena quæ deprahẽdi niſi morte nõ poſſunt. Et in.lib.xxxi. de eadẽ inqt piſciculos quoſdã generat: qui comeſti repente perimunt comedẽtes. Eſt & paulus alia eodẽ nomine apud Nemphim: de qua uidimus in dictione Oſiris.

Stoci abſq; aliqua aſpiratiõe &.i.latino ſcribit fuerũt philoſophi apud Athenas eximii. originẽ ducẽtes a Zenõe cictiẽſi: ſic quoq; dicti teſte Laertio de uitis philoſophoꝶ a quadã porticu q̃ erat Athenis & pyſianactica uocabat referta uaria & multæ ſcientiæ pictura polygnoti in qua cũ diuerſis tẽporibus iã mille quadringẽti triginta ciues ĩterfecti fuiſſent uoluit zeno locũ illũ ſtabilẽ atq; ſutolabilẽ reddere. Quare cœpit in illo docere ad quẽ eo audiendũ diſcipuli cõfluẽtes q antea zenonii dicebãt poſtea ab ipa porticu ſtoici ſũt uocari ut Epicurus ĩ epiſtolis atteſtat. Si qdẽ & ãte zẽonẽ teſte erat oſt hene poetæ i illa morantes dicti ſunt ſtoici a qbus multum incremanti illa appellatio cœpit.

Stomachus cũ.t.exili &.ch. aſpirato ſcribit. Nec cõpõi põt ut qdã uolunt ex ſtomatos .i.ore & : κοιλίας uẽter: q̃ſi ſit os uẽtris qa tũc quoq;.c.ipſũ aſpirari nõ poſſet quod apud græcos ſp aſpirat. iõ melius alii dicunt cõponi ex ſtomatos ideſt ore & ἔχω qđ eſt habeo quia os ſit habẽs & ſic.c.aſpirãdũ eſt.

Stola cũ.t.exili ſcribit & dicit anfis indumẽtum.

Storax cũ.t.exili ſequẽte.o.iã ſcribit. At uero a græcis & antiqs latinis cũ.y.græco ſcribebat uidelicet ſtyras. Vñ cũ ſit gẽus aromatis dixit Pli.in.xii.naturalis hiſt. arabia ex ſyria reuehũt ſtiracẽ acri odore eius i focis abigẽtes ſuoꝶ faſtidiũ. Qui & ad ſerpẽtes fugãdos urũt i odoriferis ſiluis freq̃ntiſſime

Stlata abſq; aliqua aſpiratiõe ſcribit latinũ ẽ & non græcũ: ut quidã putauerunt. Eſtq; teſte Feſto gẽus nauigii latũ magis quã altũ a cuius latitudine ſic appellatũ eſt. Nã ut in primo hoꝶ cõmẽtarioꝶ li. uidimus: antiqui cõſueuerunt dictioni incipienti ab.l.apponere.ſt. Et inde ſtlataria: ut Spõdet enim tyrio ſtlatario purpura ſilo: ideſt q̃ p mare allata ẽ.

Stranguria cum.t.exili &.i.latio ſcribit: difficultas eſt urinæ. Nam componitur dictio ex ςραγγαλίζω quod eſt conſtringo & uros urinam.

Strategemata abſq; aliq̃ aſpiratione ſcribit: dicunt exẽpla ſeu cõſilia militaria quibus homines ad ſimilia facienda uel imitãda dicunt. Nã cõponitur dictio ex ςρατὸς. qui eſt exercitus: & ἄγω duco.

Stratocles abſq; aliqua aſpiratione & cum.i. latino ſcribitur nomẽ eſt uiri proprium: compoſitum tamẽ ex ςρατὸς qui eſt exercitus & κλέος gloria.

Stratõicus ſimiliter ſcribit: & cõponit ex ſtratos & νίκη: quæ eſt uictoria quaſi exercitus ſit uictor.

Strato abſq; aliq̃ aſpiratione ſcribit: fuit lãpſacenus philoſophus Arceſilai filius uir eloq̃ntiſſimus. Et ĩ ſpeculatiõe phiſica præ cæteris deligẽtiſſime ſpeculatus: Vnde & phyſicus ẽ appellatus. Fuit ptolomæi Philadelphi ꝑceptor a quo talẽtis octuaginta donatus ẽ. Scripſit de regno li.iii.de iuſtitia.iii.de diis.iii.de magiſtratibꝫ.iii.de regia philoſophia de fortitudie de cælo de ſpiritu: & đ aliis multis rebꝫ. Aiũt eũ fuiſſe tã tenuẽ: ut ſine ſenſu moreret. Fuet Stratões.viii. Prius Iſocr.auditor. Scđs hic ipe Tertius medicus. Quartus hiſtoricus ſcriptor geſtoꝶ philippi & Perſe: q cõtra rõanos bella geſſere. Sextus poeta epigrãmatũ. Septimus ãtiquus medicus teſte Ari. Octauus pipatericus q dixit. Alexãdriæ.

Strymõ cũ.t.exili &.y.græco ſcribit: fluuius ẽ: q teſte Pli.ĩ.v.natu.hiſto. macedoniã a thracia ſeparat: fluitq; a uertice mõtis æmi. Et ut ꝓfert Vibius plurimo gleu ſtrigit: ad quẽ tẽporibus calidis multæ grues confluũt. Quare Vir.in.i.Geor. grues ſtrymonias uocauit: dũ ait ſtrymoniæq; grues & amaris intyba fibris. Et ſimilia Lucanus in tertio.

Strongyle cũ.t.exili &.y.græco ſcribit: iſula ẽ ĩ mari tyrrheno una ex æoliis ſic quoq; dicta: qa ſit rotũda & globoſa: qđ ſtrongylon græce deſignat.

Strophades cũ.t.exili ſcribit: ſunt teſte Pli.in.iiii.naturalis hiſtoriæ iſulæ duæ i mari ionio ante cephaloniam poſitæ prius dictæ plotæ harpyarũ patria: ut ſupra uidimus in dictione Phineus.

Stropylus cum.t.exili &.y.græco ſcribit: eſt auicula ægyptia: q̃ teſte ſolino in colectaneis cum eſcas appetit in os crocodili intrans beluæ dẽtes paulatim ſcalpit: ſenſimq; ſcalpurigine blandiente additum ſibi uſq; ad fauces facit: moxq; ad iteriora penetrat & popularis uitalibus aluo exit.

Strophius cũ.t.exili &.i.latino ſcribit fuit rex phocẽſis pr̃ Pyladis: amicuſq; & conſanguineus Agamẽnonis: de quo in dictione Pylades uidimus.

Pſtruthius prima cũ.t.exili ſequẽs cũ.th. aſpirato: & i.latino ſcribitur: auis eſt grandis & corpore grauis: quare uolando currit: creſcitq; in aphrica: ut oſtendit Herodotus in.iiii.hiſtoriarum.

Stupa cum.t.exili & unico.p.ſcribitur: nã græce dicitur στύππιον: & habet primam longã. Virgilius ĩ v.ænei. Stupa uomens tardum fumum: ubi dixit Seruius ſecũdum antiquam orthographiam: hoc eſt ubi illud.y.græcum i.u.noſtrum conuerſum. Nam nos.ſ.moderniores ſtypam dicimus: a ſtypãdo. Et ut ſubdit abuſiue etiam dicitur linum.

Sulmo cum.u.ante.l.ſcribitur oppidum eſt in bruttiis pelignæ regionis: De quo Ouidius.

Sulmo mihi patria eſt gelidis uberrimus undis.
Milia qui nouies diſtat ab urbe decem.

Et in lib.iiii.faſtorum ait.

Serus ab iliacis & poſt antenora flammis.
Attulit æneas in loca noſtra deos.
Huius erat ſolemus phrygia comes unus ab ida
A quo ſulmonis mœnia nomen habent.

Et ſubdit oſtendens ſe illos faſtorum libros eo tempore cõpoſuiſſe: quo apud ſcythas relegatus erat: dicẽs ad germanicum: cui opus inſcripſit.

Mœnia ſulmonis patriæ germanice noſtræ.
Me miſerum ſchythico quam procul illa ſolo eſt.

Surrhentum cum duplicato.r.& ſecundo aſpirato atq;.t.exili ſcribitur:oppidum fuit campâiæ a græcis teſte Iginio cõditũ:qđ palmitibus generoſum dixit. Vnde & Plioi.in.xiiii.natura.hiſto. Vina ſurrhentia in uineis tantum naſcẽtia cõualeſcẽtibus maxime probata: propter tenuitatem ſalubritatemq;. Et ſubdit Tiberius Cæſar:dicebat conſenſiſſe medicos: ut nobilitatem ſurrhẽtino darẽt: Alioquin eſſe generoſum acetum. C. Cæſar: qui ſucceſſit illi nobilem uappá certant maſſicha:atq; ex mõte gaureano puteolos baiſq; proſpectantia. Ná phalerno cõtermina ad principatus uenerem. Et paululũ ſupra dixerat Diuus Auguſtus ſetinum ꝓtulit cunctis. Et pergit ſecũda nobilitas phalerno agro erat:qđ exoleſcit nimietate copiæ.potius ꝙ bonitate. Et ĩfra ſubdit.his ꝑponi ſolebát calena. De qbus in ea dictione uidimus: Qui & ſubſequitur infra mulſum appellant muſto uſq; ad tertiá partẽ mẽſuræ decocto. Quod uero ad dimidiam eũ defructum uocamus:omnia in adulterium mellis excogitata: Et ſubdit oſtẽdẽs quid ſit paſſum dicens id fieri ex quacũq; uua alba & dulci: tamen præcocta ſiccãte ſole donec paulo amplius dimidium pondus ſuperſit:tũſaq; leuiter exprimũt: Idq; dici paſſũ deinde quantũ expreſſere adiiciunt uinaciis aq̃ putearīæ:ut in ſecundarium paſſũ faciant. Et pgit diligentiores eodem mõ ſiccatis acinos eximũt:ac ſine ſarmentis madefactos uino excellenti donec intumeſcát premunt. Et ſupra dixerat pſythium paſſi genus addito melle eſſe. Et utitur Pli. declinatione uini in plurali uina uinorũ & uinis, idẽ Horatius in ſermonibus cũ ait: ſurrhentina uafer qui miſcet fæce phalerna Vina colũbio limũ bene colligit ouo. Et Oui. de arte amandi libro primo.

Illic ſæpe animos iuuenum rapuere puellæ.
Et uenus in uinis: ignis in igne fuit.

T Litera apđ græcos & exilis habeƭ & aſpirata exilis quidẽ hoc eſt quæ ſine aſpiratione eſt:tam ab illis nominatur:aſpirata uero theta dicitur.quæ diuerſam a priori formam detinet: ut in primo horum cõmẽtariorũ libro late uidimus.& ut quidam ferunt: erant hæ duæ litterarum formæ exilis:ſcilicet & aſpiratæ militum notæ apud ueteres qbus uti deſignabatur:quot poſt bellum ex militibus ſupereſſent quotue in bello cecidiſſent:ita ut.T.q̃ exilis eſt:i capite uerſiculi appoſita ſuperſtitem deſignabat militẽ.ſi uero ipſum.t.ad cuius militis nomen appoſitum fuiſſet.illum defunctum annotabat. Quod Perſius in quinta Satyra tetigiſſe uidetur cum ait.

Et potis es nigrum uitio ꝑfigere theta.

Taburnus cũ.t.exili ſcribiƭ:& eſt teſte Seruio ſuper ſecundum georgicorum:mons campaniæ oliuetis abundans. Quare dixit. Vir. iuuat iſmara baccho Conſerere: atq; olea magnũ ueſtire taburnũ Eundem retinere optima paſcua dixit idem Seruius ſuper duodecimo æneidos.

Tachompſo cũ.t.exili &.ch.aſpirato ſcribiƭ. Eſt teſte Hero.li.hiſto.ii.inſula quædam nili.

Tænarus cũ.t.exili &.æ.diphthõgo ſcribiƭ: promõtorium eſt laconiæ iuxta Spartam ciuitatem hoc eſt circa finem maleæ montis.ut dixit Seruius ſuper quarto georgicorum in quo quia hiacus magnus eſt ex quo agente ſpiritu. quia nõnunquam ſtrepitus progredi percipiuntur: dixere ueteres ꝑ hunc eſſe diſceſſum ad inferos. Vnde Vir.

Tænarias etiam fauces alta hoſtia ditis. Et Seneca in Hercule furente.

Spartana tellus nobile attolit iugum.
Denſis ubi æquor tenarius ſiluis ꝓmit.
Hic ora ſoluit ditis immitis domus. Et reliqua q̃ eloquentiſſime proſequitur.atq; idem Statius ĩ ſecundo thebaidos

Tænia cũ.t.exili &.æ.diphthongo:atq;.i.latino ſcribiƭ:a noſtris dici põt faſcia Vir.in ſeptimo ænei.fit lõgæ uittæ:ubi Serui.uittæ extremitatẽ dixit. Sed pro uittis poſuit manifeſte Vir.v. ubi ait. Puniceis ibant euincti tpa tænis. Alii uero nõ putát eſſe græcũ ſed latinũ:& attenẽdo deductũ:quod falſum ẽ. Nam ſyllabæ quantitatis diuerſa & ſane notandũ eſt ubi tænis dixit. Virg. a noiatiuo tæna:non autẽ tænia deduxiſſe.

Tagus cũ.t.exili ſcribiƭ fluuius luſitaniæ toletum radens:q ut ait Pli.li.iii.na. hiſto. oriƭ ꝓpe Hiſpaniá Carthaginẽ: & ob arenas auriferis cæteris eiuſdẽ regionis amnibus ante ferƭ. Vnde ait Iuue.in.iii.ſatyra. Tanti tibi nõ ſit oppaci. Oĩs arena tagi. dixitq; oppaci.i.frigidi:ut Vir. Tityro: Frigus captabis opacũ.i.auram frigidá. Item ĩ primo geor.& ruris opaci Falce premes umbrá uel dicas opaci.i.ob arenulas aureas turbidi. item in primo geor. Atq; auro turbidus hermus.

Taygetus cum.t.exili utrobiq; &.y.græco ſcribitur mons eſt laconum inter lacedæmoniá poſitus: ſic quoq; cognomiatus a taygeta filia agenoris regis phœnicum. Eſtq; mons gelidus: dicẽte Lucáo ĩ Gelidiq; inculta iuuentus Taygeti. Virgilius uero etiam taygetam montem uocat cum ait in libro ſecũdo georgicoꝝ. Virginibus bacchata lacænis taygeta: Vnde & adiectiuum deducitur: ut Taygetiq; canes. Eſtq; etiam taygeta nomen proprium unius ex pliadibus.

Talæmeneus ſecunda cũ.æ.diphthongo ſcribiƭ.nomen uiri fuit propriũ:qui troianis auxilia tulit.

Talentũ ſine aſpiratione aliqua: & unico.l.ſcribiƭ. eſt teſte Iulio Polluce de uocabulis rerũ ad cõmodũ Cæſarẽ ponderis cuiuſdam nomen: oſtẽditq; hoc auctoritate Homeri dicentis Χρυσεα πεντε τιτα νετα λιπτα Cæterum ut apud auctores noſtros cõperi: duplex eſt talẽtum: atticum & euboicum. Rurſus & talentũ atticũ duplex eſt magnũ. ſcilicet & paruum. De magno dixit Liuius ĩ trigeſimoſexto ab urbe cõdita. Magnũ talẽtũ atticum octoginta libras habet:& paulo plus. idem ĩ trigeſimoquarto manifeſte monſtrauit talẽtum illud magnum octogintatres libras & quattuor habeƭ uncias: qđ ſi uolumus ad nũmos referre romáos ait Priſcianus ſex milia derariorũ Romanorũ Habere hoc quoq; ſi complete ſpeculari uolumus: ex ipſis põderibus facile cognoſcere poſſumus. Nam apud romanos hæc ſane põdera in uſu erát. Siliqua primũ qđ græci κερατιον uocauerunt: hoc ẽ granum illud qđ ex ea ſiliqua:qua nos fabá græcá uulgo dicimus: extraxerant & pro pondere aſſum

pſerant. Hoc quoq; apud romanos minimum ex
nominatis ponderibus habebaẗ Poſt ſiliquã erat
obolus : qui Dardano auctore ſcrypulis ſimiliter
apđ græcos dicebaẗ:hic ſex ſiliq̃s cõtinebat. drach
ma deinde poſt ſcrypulũ erat:q̃ ex decem & octo ſi
liquis:hoc eſt tribus ſcrypulis conſtare dicebatur
Poſt Drachmam argenteus habebatur nummus
qui denarius apud romanos uocabaẗ. Hic ex quat
tuor ſcrypulis. hoc eſt drahma:& tertia pte confe
ctum erat. Poſt hunc uncia dicebaẗ. Hæc ex octo
drahmis ſiue ſex denariis conſtabat. Poſt unciam
libra italica erat:quæ ex.xii.conſtabat unciis:hoc ẽ
denariis ſeptuagintaduobus:ſiue drahmis nonagin
taſex. Eadẽ apud italos as apud græcos uero mina
dicebaẗ:quã nos nã per interpoſitionẽ unius.i. tra
ducere cõſueuimus. Sed ut certo argumẽto cõpro
bari poſſe uideo:maior erat quã libra nr̃a:Nãq; ut
ait Pli.in.xii.na.hi.de ture locutus ẽt inueniuntur
guttæ:q̃ tertiã partẽ minæ:hoc ẽ trigintariũ dena
rio; pondus æquent:hæc ille. Atticũ igiẗ talentũ:
qđ magnũ dicebaẗ: ut dixius libras octogintatres
& uncias quattuor ex noſtris continebat. Vnde ait
Teren.in phormione. Si quis daret talentum ma
gnum. Quare apud romanos teſte Liuio ſic inſti
tutum eſt. Talentũ ne minus põdo octuaginta ro
manis ponderibus pendat. Idem alio loco ſic decre
uit ſenatus:ut nõ pluſq̃ tertiæ libræ & q̃ternæ un
ciæ ſingulis deſinit talentis. Paruum uero talentũ
teſte Dardano libras hẽt ſexaginta : de quo Sene
ca in.x.epiſtola.ad Nouatum. uiginti inq̃t q̃ttuor
ſextertia:ideſt talentũ atticum paruum. Nam igiẗ
uigintiquattuor ſextertia teſte Varrone ſexaginta
libras habẽt:& ſic ſextertium duas libras habet: &
mediam dicente etiam ipſo Varrone de lingua la
tina dipondius.n. & ſemis antiquũ ſextertium eſt
& ueteris cõſuetudinis : ut retro æra dicerẽt ita ut
ſemis. Quintus ſemis:quartus ſemis: tertius pnũ
ciarent a ſemis tertius:ſextertius dictus. hæc ille. id
ſcilicet denotans poſt dipondiũ hoc eſt duas libras
ſemis:hoc eſt mediam libram tertium pondus eſ
ſe:ita ut ſemis cum ad duo pondera ſit: tertius di
catur ſextertius ſeu ſextertium: ſicut dipondius &
dipõdiũ:q̃ p.ſ.& non per.x.ſcribunẗ:eo qđ a ſemis
cõponunẗ. Nam dipondius a duobus ponderibus
dictũ fuit:& unum pondus aſſipondium dicebaẗ.
Id ideo quod as libræ erat pondus. Deinde a nu
mero reliquum dictum uſq; ad cẽtuſſis: ut a trib;
aſſibus treſſis:& ſic uſq; ad decem. A decẽ uero aſſi
bus decuſſis:a duobus decuſſibus uiceſſis : deinde
triceſſis uſq; ad nonuſſis & centuſſis. Vnde ait Per
ſius. Et cenũ græcis uno centuſſo licetur. ideſt au
ctione uenditur : quæ per in cremẽtum precii fie
bat. ut ſupra late uidimus in dictiõe auctio. Sed ad
talentũ redeũdo dixit Pli. teſte Varrone talentum
atticũ ſexdecim aliis taxari. Euboicũ uero licet mi
nus attico fuerit non tamen longe minus. Nam te
ſte Feſto quattuor milium nũmum romanorum
erat. Legimus etiam apud Homerum talentũ ſua
ætate quid paruũ fuiſſe. Nam in ludis funebribus
Patrocli ultima præmia dixit duo talẽta eẽ. Et pri
mũ uictorẽ bouẽ accæpiſſe. quo fieri uideẗ ut mi
nus duo talẽta quã unus bos fuiſſent. fuerunt pte

rea diuerſarũ unciarũ noĩa apud antiquos pſata:
ita ut duo libra uel eas unciæ duodecim eſſet. De
uns unciæ undecim:q̃ſi uncia dempta ex aſſe:Dex
tans unciæ decem quaſi dempto ſextante aſſe. Do
drans nouẽ:q̃ſi dempto quadrante ex aſſe. beſſis
unciæ octo quaſi bis triens uel bius triẽs. Septuns
ubciæ ſeptem:ſemsiunciæ ſex quaſi ſemis as ideſt
libra media. Quinquuns unciæ quinq;.

Triens unciæ quattuor ideſt tertia pars aſſis:Qua
drãs unciæ tres:quia ſunt quarta pars aſſis. Sextãs
unciæduæ ideſt ſexta pars aſſis:deide ab uno dicta
eſt: At ſecuns uel ut alii dicũt ſeſcuntia cũ.ſ.& non
cũ.x.uncia eſt & media. Sicut ſemodius unus mo
dius ẽ & dimidiatus & ſelibra libra cũ dimidia ſe
miũcia ſemis eſt unciæ duæ ſextulæ ſunt tertia ps
unciæ ideſt ſcrvpuli octo Sicilicus ſcrvpuli ſextula
ſcrypuli quattuor Dimidia ſextula ſcrypuli duo.
Rurſus ſextula & dimiũ ſextulæ ſicilius appellaẗ:
ſcrypulus ſiliquæ ſex.

Talthybius prima cũ.t.exili ſecunda cũ.th.aſpirato
atq;.y.græco penultima cum.i.latino ſcribiẗ : fuit
teſte Home.in.græcorum exercitu Agamẽnonis
pco:qui una & Eurybates miſſi ſunt ab Agamẽ
none ad Achillis tentoria pro Briſeide abducẽda.

Thalpius cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribiẗ:fuit teſte
Homero unus ex græcis qui ad troiam uenere.

Thalamus cum.th.aſpirato & unico.l.ſcribiẗ:eſt cõ
iugis utriuſq; cubiculum.

Thalia cũ.th.aſpirato &.i.latino ſcribiẗ : una eſt ex
nouẽ muſis ut uidimus in dictione Muſa. Et apđ
græcos quidem hẽt accẽtũ i prima apđ latinos ue
ro ipenultĩa Vir. in bucolico. Noſtra neq; erubu
it ſiluas habitare thalia:& deriuatur:a θαλλω : qđ
eſt germino uel uireo. Sed ut dixit Seruius latinæ
ſcribi debuiſſet thalea cũ.e.ſicut cytherea & nõ cy
theria:ſed græce ptulit Vir. thalia p euphõiam ut
græcũ ſeruaret ſonitũ ius uel legẽ regulæ cõtẽpſit
quaſi diceret uelit. Regulã eſſe ut ibi apud græcos
eſt ei diphthõgus:apud latinos trãſferri habeat in
e.nõ in.i.quod ut ſæpe uidimus nõ ſemp obſerua
mus ut νειλοσ nilus σπονδειος ſpõdeus & plura
alia. ſane hæc eandem uel altera eodem nomĩe gra
tiarũ fuit una ut uidimus in dictione charitas.

Talaſſius cũ.th.aſpirato & unico.l.atq; duplicato.ſ.
ſcribitur : nomen fuit uiri proprium cui in raptu
ſabinarũ pulcherrima contigit uirgo ut dixit Plu
tarchus in uita Romuli.& a ταλλασσειν: quod eſt
mare deducitur.

Thales cũ.th.aſpirato & unico.l. ſcribiẗ : fuit unus
ex ſeptem græciæ ſapientibus : & teſte Herodoto
ex patre Enamio:& matre Cleobolina exthelida
rũ familia q phœnicũ nobiliſſimi a Cadmo : & ab
agẽore originẽ ducũt. Platõeq; teſte natus priuſq;
ſapiẽs uocatus ẽ quo tempore Damaſius Athenis
pricepes erat ſub quo ſeptẽ quoq; ſapientes appella
ti ſunt. ut Demetrius phalerius i deſcriptione pri
cipũ meminit. Fuit & mileti ciuis inſcriptus. idem
poſt reipubli. negocia ad cõtẽplẽdã rerũ naturã ſe
ſe trãſtulit. Et ut ait Cice.in.i.de naturã deorũ pri
mus de rerũ natura traditur diſputaſſe. Sane iuxta
quoſdã nullũ ingenii ſui monumẽtũ reliquit Cal
limachus hunc dicit inuentorem fuiſſe minoris

urſæ ac illius ſtellas notaſſe quibus phœnices nauigant putãt hũc plærięꝫ primũ aſtrologiæ ſecrata rimatũ ſolis deffectus cõuerſiõeſqꝫ pdixiſſe ut Eudenius de aſtrologiæ hiſtoria Heraclitusqꝫ & Democritus atteſtantur. Sunt qui illũ primum dixiſſe ĩmortales eẽ animos affirmẽt ut Cherillus poeta ab ægyptiiſqꝫ pcepta geometriæ accæpit. Ipſe idẽ teſte Hieronymo rhodio oſtẽdit philoſophũ ditari poſſe ſi uellet cũ olei penuriam pouidiſſet. Obiit cum certamen gymnicum ſpectaret: eſtu.ſ.ac ſiti fatigatus. Ortum thaletẽ primo anno.xxxv.olympiadis Apollodorus ĩ chronicis tradidit. Mortuũ anno ætatis.lxxviii.uel nonageſimo ſecũdum Soſicratẽ. ſuitqꝫ temporibus Crœſi.

Thamanæi prima cũ.th. aſpirato penultima cũ.æ. diphthõgo ſcribiť: fuerunt teſte Herodoto li.hiſtiii.populi in ſcythia aſiæ.

Thamyra cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribiť nonnulli thamyras cum.ſ.in fine apđ græcos uero tamyris cum.i.latino ante.ſ.ſcribiť: fuit uir thracius cãtandi arte præclarus. Hic teſte Homero in ſecũdo iliados. Cum ex œchalia ueniens ĩ dorio eſſet muſaſqꝫ obuias habuiſſet ſcientiam cantandi gloriabũdus ſibi uẽdicauit eaſqꝫ ad certamẽ muſices prouocauit ad cuius inſolentẽ uocẽ illæ iouis filiæ ſtomachatæ & modulationem qua præditus erat & pulſandæ cithare peritiam & ſenſum uiſus penitus abſtulerunt. Quãobrem dicebat Ouidius. Quid miſeræ thamyrã picta tabella iuuat: cum ſcilicet eã uidere non poſſet: Et propertius.

Me licet & thamyræ cantoris fata ſequantur
Nunquam ad formoſos inuide cæcus ero.

Tanager cũ.t.exili & unico.n.ſcribiť: fluuius eſt lucaniæ regionis quæ eſt inter campaniã & calabryã quẽ in æſtate ſiccari oſtendere uideť Vir. cum ait. in.iii.georgicorum: Et ſicci ripa tanagri: exponit Ser. ideſt non multum abundantis aqua.

Tanais cũ.t.exili &.i.latino ſcribiť: fluuius ẽ ſeptẽtrionis in ſcythia: qui ĩ paludẽ mœotidem defluit quem niualem dixit Vir.in.iiii.geor. Et Lucanus in.iii. Aſiæ quoqꝫ terminus. idẽ Europæ mediæ dirimens confinia terræ. nunc huc nunc illuc qua flectitur ampliat orbem.

Thanatos prima cũ.th.aſpirato: ultima cum.t.exili ſcribiť: dř a noſtris mors: & inde athanatos ĩmortalis. Et nõnunq̃ mors ipſa actum moriendi diciť ut Vir.ĩ xi.ænei. Multa boũ circa mactanť corpora morti. Aliquãdo uero deam quãdã: ut Statius in ſcopolis: mors ſæua ſedet. Et Lucanus. ipſamqꝫ uocatã. Quem petat a nobis mortẽ tibi coge fateri

Tanes cum.t.exili ſcribitur: fuit uir perſa: & unus ex ducibus Darii.

Tantalus abſqꝫ aliqua aſpiratiõe ſcribiť: fuit teſte Lactantio grãmatico ſuper.ii.thebaidos iouis ex Plote nympha filius: quod ille apud Senecã in thyeſte profiteť cũ ait: Magne diuorũ parens noſterqꝫ q̃uis pudeat: Hũc: dicit Euſebius li.de tẽporibus regẽ fuiſſe phrygiæ: & bellũ aduerſus throẽ Dardaniæ regẽ: ac ganymedis patrẽ geſſiſſe: eo quod uenãtem Ganymedem uiolẽter abſtulerat. idem cũ deos hoſpitio ſuſcæpiſſet: filiũ ſuum pelopẽ eis comedendum appoſuit: mẽtitus alias eſſe carnes a quibus epulis dei oẽs excæpta Cerere abſtinuere: quæ illius comedit humerũ: ob quod facinus illũ iuppiter in iſernum detruſit: atqꝫ hoc ipſo ſupplicio dãnauit: ut uſqꝫ ad iſerius labium ĩ lympidiſſima diuerſareť aqua: ſed tunc quoqꝫ cum ad potum ĩclinareť fugaciſſima: ĩſup & iclinari arbores redolẽtib₃ pomis uſqꝫ ad os eius ſtatuit: q̃ oia fugiebãt dũ ea fame uel ſiti capere conaretur. Quare de illo dicebat Seneca in Hercule furente.

In amne medio faucibus ſiccis ſenex.
Spectatur undas: abluit mentum latex.
Fidem cum iam ſæpe decæpto dedit.
Perit unda in ore: poma deſtituunt famem.

Et Oui.in iiii.metamor. tibi tantale nullæ. Depræhenduntur aquæ: quæqꝫ imminet effugit arbos. Et in libro ſecundo de ſine titulo.

Quærit aquas in aquis & poma fugatia captat.
Tãtalus: hoc illi garrula lingua dedit.

Quo fit ut ĩter odorata poma & aquas poſitus: fame ſitiqꝫ pereat: & ut dicũt poetæ fuit hic tantalus Agamẽnonis & Menelai auus: a quo patronimicũ deducitur tantalides Oui.li.ii.de triſtibus. Quid niſi tãtalides agitãte cupidine currus Pyſæã phrygiis uexit eburnus eqs. Fuit & alius tãtalus Corinthiorũ rex adeo pius: ut dicať a poetis deorũ mẽſis occubuiſſe. Alius fuit thieſtis filius ex Merope Atrei cõiuge ſuſcæptus, quẽ ipſe atreus occidit: & pri cõedẽdũ appoſuit

Tapetũ cũ.t.exili utrobiqꝫ ſcribiť: habetqꝫ accentũ ĩ penultima Virg.in.vii.inſtrato oſtro alii pedes pictiſqꝫ tapetis. Et dř etiã hic tapes huius tapetis. Vnde eſt: Qui forte tapetibus altis Extructus. Et ſimiliter idem pulchroſqꝫ tapetes.

Tapinoſis cũ.t.exili &.i.latino utrobiqꝫ ſcribiť: at ſecũda apđ græcos hẽt ei diph. & dř latie humiliatio Viĩ & figura q̃dã tũc dř: cũ rei magnæ fit hũilis expoſitio. Vir.in.i.ænei. Apparent rarinãtes ĩ gurgite uaſto. ubi gurgitẽ p mari poſuit teſte Ser. Nã ταπεινος græce latine dř humilis.

Taphos cũ.t.exili ſcribiť: a noſtris dicitur ſepulchrũ Et a tapho deducitur epitaphium: & ut ait Pli.in.vii.na.hi. Sepultus intelligitur quoquo modo cõditus: humatus uero humo. contectus.

Tapſus cũ.t.exili ſcribiť: nomẽ ẽ inſulæ decem ſtadiis a ſicilia diſtans uerſus ſyracuſas: & pene fluctibus par uel parũ maior: ut dixit Seruius. Vnde inquit Vir.in.iii.æne. tapaſumqꝫ iacẽtem:

Taracina cũ.t.exili & unico.r.a nõnullis ſcribiť: At uero ĩ oibus græcis codicibus.r. duplicatũ compi oppidũ fuit uolſcorũ ĩ cãpania: qđ prius anxur dicebať: ut ĩ ea dictõe uidius. Et teſte Soli. cũ iſula ante eẽt circũflua ĩ mẽſo mari: nũc æuo nectente addita cõtinẽti: & ob diuerſam fortunã reginis exptã taracinã a τραχυ: quod eſſe conturbo dictã putat.

Thara cum.th.aſpirato ſcribiť: fuit teſte Herodoto parthorum uicus.

Taratius cũ.t.exili utrobiqꝫ &.i. latino ſcribiť: fuit teſte Plutarcho in uita Romuli miniſter tarchetii impii albanorum regis.

Tharchetius cũ.t.exili &.ch.aſpirato ſcribiť: Rettulit Plu. ĩ uita Romuli quoſdam dixiſſe hũc immanem fuiſſe. ac impium albanorum regem.

Tarchõ cũ.ch.aſpirato ſcribiť: nomẽ eſt propriũ cõ

poſitũ ex to articulo græco & arcõ per abiectionẽ
o.dĩ Tarchon:ſed cũ ſit propriũ accipit.ω.magnũ
in ultia:hoc ẽ ταρΧοσ:Sane cũ ad latios transferẽ;
deberet abiici ultimũ.n.& dici tarcho.ſicut Apol/
lo:quẽadmodũ in prio hoꝝ cõmẽtarioꝝ li.ut plu
rimũ fieri oſtendius. Et ſit Vir.in.viii.æne.n.abie
cit cũ ait. Hinc tarcho & tyrrheni iuta tenebãt: cã
metri feciſſe dũt:ut ſcilicet ſcynalæpha fieri: poſſet
ut ſimiliter i.x.cũ ait.Partheniũꝗ tapho & ꝑdurũ
uiribus horſẽ.Nã rhaphõ dĩ ſimiliter tarchõ cũ.n.
Idẽ alibi expſſit:ut.i.x.Hadſit mora arcõ iũgit opes
Tarẽtum cũ.t.exili utrobiꝗ:atꝗ unico.t.ſcribiẽ: fu
it calabryæ urbs itlyta in ultimo Italiæ cirta ſalen
tinoꝝ tõſiuia: a tara Neptuni filio teſte Seruio ſu
per.iii.æuei.primũ ædiſitata.atꝗ ſpuriis ſpartano
rum Pallanteduce deinde plurimũ ãpliata. Quod
Iuſtinũ itellexiſſe puto cũ ait li.iii. ab il lis cõditam.
unde & græci tarantum dicunt:ſicut talantum: ſe
quẽ modũ uenerũt longo & pulchro ſtilo ꝓſequi
tur. Idem Iuſtinus ſimiliter Florus pulcherrima
refert cũ bellũ ſcribit tarẽtinũ. Et in uita Pyrrhi in
Plutarcho.id Iuue.declarat in ſaty. Stẽmata quid
faciunt cũ ait:iunctam ꝗ tarentum.

Tatas cũ.t.exili ſcribiẽ:fuit neptuni filius:quem ta/
rentum ædificaſſe quidam putant.

Tarna cũ.t.exili ſcribiẽ:orbs ponitur ab Homero li.
quinto iliados fertiliſſima:quam expoſitores:uo/
catam poſtea ſardis dixerunt.

Tarpeia cũ.t.exili ſcribiẽ:fuit teſte Plutarcho in uita
Romuli filia tarpei:quæ romanam arcem in capi
tolio conſtitutam ſabinis prodidit.

Tarſus cũ.t.exili ſcribiẽ: urbs fuit præclariſſima ci/
liciæ:quam teſte Pli.li.v.natu.hiſto. Perſeus Dana
es nobiliſſima proles ædificauit. Vnde & Lucanus
in quarto Deſeriẽ tauriꝗ nemus perſeaꝗ tarſus p
hãc fluuius amœniſſimus cydnus defluit: ut in ea
dictiõe uidimus fuitꝗ Pauli apoſtoli patria.

Tartarus abſꝗ aliqua aſpiratiõe ſcribiẽ: locus eſt in
fernalis:quem Ariſtarchus ſuper Heſiodi theogo
nia a ταρατοσσ:quod eſt cõturbor deriuari di/
xit: quia illic oĩa perturbata dicunẽ: & in plurali
ſolo neutro genere effertur.

Tarteſſus abſꝗ aliqua aſpiratiõe: & cũ duplicato.ſ.
ſcribitur locus ponitur ultra colũnas Herculis.

Taſium cũ.t.exili:&.i.latino:atꝗ unico.ſ.ſcribiẽ: ge
nus eſt uini a τασισ q̃ eſt detentio deductũ.

Tatianus abſꝗ aliqua aſpiratione ſcribitur:nomen
eſt uiri proprium.

Taurus cũ.t.exili ſcribiẽ:& pro quocunꝗ forti bo/
ue accipitur. Vir. libro georgicorum primo. Ergo
age terre pingue ſolũ primis ex tẽplo a menſibus
anni Fortes inuertãt tauri. Et inde taurinus ut in
iiii.eiuſdẽ operis. Alii taurinis follibus auras acci/
piunt. Nã omnia nomina q̃ a mutis animalibus
in hãc formam deriuãtur.i.longã in penultima
ſeruant ut aper aprinus caper caprinus lupus lupi
nus formica formicinus. Plautus in menæchinis.
Atꝗ eccum incedit gradu formicino. Lepus lepo
ris leporinus Hirundo hirundinis hirundius. Idẽ
Plautus in rudẽte: Ad hirundinum nidũ uiſa ẽ mi
hi ſimia aſcenſionem ut faceret. Similiter uerue/
cinus a ueruece:& porcinus a porco ouinus itẽ ab
oue ſuinus a ſue. Nã ouilia & ſuillia teſte Priſcião
dimunitiua ſunt. Eſt ẽt taurus mõs qui teſte Pli.
in qnto na.hiſto. & Solino in collectaneis primo
ab indico mari ſurgit. Deinde inter ægyptum &
pãphiliũ pelagus obiectus ſeptentrioni dextero
latere leuo meridiãæ plagæ occurit Deniꝗ ſe thy
pheis iugis annectit.ſed pro gentium ac uarietate
linguarum pluriſariam nominatur. Apud indos
hiamos: apud parthos preniphates: inde taurus.
Aſt ubi in excellentiſſimam ſublimitatem tõſur/
git caucaſus. Pomponius uero Mela lib.i.ſuæ coſ/
mographiæ conatur oſtendere caucaſum nõ eẽ iu
gum tauri montis per hoc:quod euphrates qui a
latere tauri demiſſus eſt:tendens in meridiẽ cauca
ſum ſiniſtra:& taurum excludit a dextera.

Taurominiũ cũ.t.exili &.i.latio ſcribiẽ: mõs ẽ & ſu
pra illũ i ſicilia: quã eẽ romanoꝝ coloniã dixit pto
lomæ.i geogra. Eſtꝗ teſte appião aſpimus: & acu
tiſſimos detinẽs lapides: iuxta cuius litteus optios
capi mullos oñdit Iu.i ſat. Si te ꝓpoſiti cũ ait: Mul/
lus erit dño.quẽ miſit corſica:uel quẽ tauro mini/
tanæ rupes & reliq̃. Nã teſte Priſcia.cirta finẽ li.ii.a
taurom inio tauromitãus deriuaẽ:ut a gadibꝰ ga/
ditãus:a drepão drepãitãus. Vñ pli.li.xiiii.nat.hiſt.
taurominitanus inquit honos lageis.i. uuis ꝓ ma
mertino plærunꝗ ſubdiẽ.

Tauchira cũ.th.aſpi.&.i.latio ſcribiẽ ciuitas eſt teſte
Hero.li.hi.iiii.barcæorum in libya.

Tantologia cũ.t.exili utrobiꝗ ſcribiẽ:ad litterã ex/
poni põt ideſt eloquiũ:ut Vir.in.i.ænei. Si fata uiꝗ
ſeruant:ſi neſciẽ aura Aethrea: neꝗ adhuc crudeli
bus accubat umbris. idẽ in.iii. Humilẽꝗ uidemus
italiam:italim primus conclamat achates. Italiam
læto ſocii clamore ſalutant. Nam totum quod re/
petitur unum eſt:ſed ad exprimendum affectum
crebro ſermone denunciatur.

Taxus cũ.t.exili ſcribiẽ: dictio latina eſt:& denotat
arborẽ:de qua late in dictione Similax uidimus &
eſt generis fœminini:cum ponitur pro arbore: ut
Virgilius in bucolicis: Sic tua cyrneas fugiant exa/
mina taxos: cum uero pro animali: eſt generis
maſculini.

Thaumãtias prima cũ.th.aſpirato & penultima cũ.
t.exili:&.i.latino ſcribiẽ: uocata fuit hoc nomine
iris ab ταυμα:quod eſt miraculum:ſeu admirabi
le. Nam ſic quoꝗ apđ mortales is diuerſorum co/
lorum aſpectus:uiſus eſt:& ideo thaumantis.i.mi
raculi filia dicta ẽ. Vnde thaumantias deriuatiuũ
eſt Vir.lib.ix.ænei. Ad quem ſic roſeo thaumãtias
ore locuta eſt.

Thaſii cũ.th.aſpirato & unico.ſ.ſcribiẽ:populi ſunt
thraciæ:teſte Herodoto li.hiſto.vi.in inſula thaſo
de gentes:apđ quos foditur materia auri.& alioꝝ
quorundam metallorum.

Tearus cũ.t.exili & unico.t.ſcribiẽ:fluuius eſt thra/
ciæ:ad cuius caput cũ darius ad ſcytas ꝓficiſcẽs &
boſphoꝝ trãſmeaſſet:applicuerit:caſtra diebus tri
bus cõtinuit:cuius dulciſſima & lipida aqua dele/
ctatus:eo in loco columnã teſte Hero.lib.hiſt.iiii.
græcis litteris inſcriptã appoſuit cuius inſcriptio/
nẽ latine ſit traducius: Oetearii fluuii fõs:cũ oium
fluuiorũ optimã:& pulcherrimã proferas aquam.

& ad te Darius Hiſtapſis filius perſarũ & meſopotamiæ rex oium hominũ optimus & pulcherrius ad ſcythas proficiſcens peruenerit: hæc quoq tibi inſcripta appoſuit.

Theatrũ prima cũ.th.aſpirato:ultima cũ.t.exili ſcribiť: dici põt a nobis uiſoriũ uel ſpectaculum cuius origo teſte Caſſiodoro neminẽ enim præter hunc de re hac legere ualui ab græcis tracta eſt. Nã cum agricultores feriatis diebus ſacra diuerſis numinibus per lucos uicoſq celebrarẽt: athenięſes primũ agreſte pricipiũ i urbanum ſpectaculum collegerũt theatrũ græco uocabulo appellãtes: quod eminus aſtans turba cõueniens ſine aliquo ſpedimẽto conſpiciat. Et infra ſubdit: hos ritus romani ſicut cætera extrema ad ſuá rẽpublicá nõ inutiliter trahentes ædificiũ alta cogitatiõe cõcæptũ magna nimitate mirabili condiderunt. Hæc ille i epiſtola ad ſymmachũ Boetii ſocerũ oſtẽdit eá machiná i hemicycli ſpeciẽ eſſe cõſtructam: & frontem illam q̃ uelut corda inter: arcus cornua patebat ſcænam appellari. Quæ binis & ſæpe pluribus contignationibus conſtabat.

Hemicyclus uero nullo obtectus fornice lintheis quandoq tegebať. Vnde ait. Plinius libro decimo nono natu. hiſto. primus omnium Catullus lithe is in theatro umbram fecit: & pariter byſſina uela primus in theatrum duxit: habebat & theatrum gradus: in quibus homines ad ſpectãdum cõſidebant: ita ut altiores in ambitu ſemper excreſcerẽt: ĩ quam ſane formam primum theatrum. M. Scaurus in ſua ædilitate: non quidẽ perpetuo: ſed triginta tantũmodo diebus ſcænicorum ludorũ duraturum extruxit: dicẽte Pli. Hic fecit in ædilitatæ ſua opus maximum omnium: q̃ unquam fuere humana manu facta. nõ tẽporaria mora: uerũ ẽt æternitatis deſtinatione: theatrum hoc fuit ſcænæ triplicis trecentarũ ſexaginta columnarũ: pars ſcænæ inferior marmore fuit: media e uitro. inaudito ẽt poſtea genere luxuriæ ſũmæ columnæ tabolis inauratis: & colũnæ tabuli: iauratis: & columnæ ut diximus duo quadraginta pedum. Signa ærea iter colũnas ut diximus fuerũt. xxiiii. numero cauea ipſa cæpit hominũ octoginta milia. Quod aũt ſcribit Pli. ſe ſupra dixiſſe. fuit in libro trigeſimoquarto ĩ hæc uerba i. M Scauri ædilitate tria milia ſignorũ in ſcæna tantũ fuere tẽporario theatro. Et li. xxxvi non longe ab initio: trecentas inquit ſexaginta columnas. M. Scauri ædilitate ad ſcænam theatri tẽporarii: & uix uno menſe futuri in uſu uiderunt: portari. Et ĩfra ſubdit Maximas earũ duo de q̃draginta pedibus luculei marmoris: hæc ille: q & marmora de tẽporariis: theatris ſcripſit. Nam in eodẽ libro oſtẽdit. C. Curionẽ: q bello ciuili partibꝰ Cæſarianis fauit: ĩ funebri patris munere theatra duo tẽporaria cõſtruxiſſe. Vnde ait theatra duo iuxta ſe cit ãpliſſima ex ligno acerno: ſingulorũ uerſatili ac pẽſili librамẽto: in quibus utriſq ante meridianũ ludorũ ſpectaculum numerum fiebat edictio inter ſe a uerſis ne inuicem obſtreperent: & repente circũ actis: ut cõſter poſtremo die ſedentibus aliq bus & cornibus inter ſe coeũtibus amphitheatrũ: gladiatorum ſpectaculum edebat ipſum magiſtratum & populũ circũferens romanum. Et ſubdit lõgo proceſſu oſtendens ſe populi romani furorẽ admiratum: qui terrarum uictor: & totius domiator orbis uniuerſus uelut duobus nauigiis impoſitus binis cardinibus ſe crediderat: & ſeipſum depugnãtem ſpectabat periturus momẽto aliquo laxatis machinis. Verũ manſurum theatrũ ex quadrato lapide primus Pompeius magnus Romæ ſtruxit: De quo Cornelius tacitus. Nerõe inq̃t quartum Cornelio Coſſo conſulibus: Quiquennale ludicrum Romæ inſtitutũ eſt more græci certaminis uaria fama: ut cuncta ferme noua. Quin. Cn. quoq Põpeiũ incuſatũ a ſenioribus ferũt q̃d manſurá theatri ſedẽ poſuiſſet. Nam antea ſubitariis gradibus & ſcæna in tp̃s ſtructa fuerat. Et infra ſubdit. Sed cõſulũ pſimõiæ quod ppetua ſedes theatro locata ſit: potiuſq̃ imẽſo ſũptu ſingulos p annos cõſurgeret ac ſtrueretť i huius theatri magnitudinẽ. idẽ Cornelius Tacitus ex illo oſtẽdere uidetur q̃d Nero nobilibus germanis populi romãi magnitudinẽ oſtenſurus. Eos ut inquit ĩ Põponii theatrũ populo plenum introduxit. Quin & teſte Pli. li. xxxiiii. na. hi. hoc ipſũ theatrũ Nero iſano ſumptu inaurauit: ut in illo Tiridantem armeniorum regẽ exciperet. Verum Suetonio teſte: licet hoc theatrũ a. Cn. Pompeio incoatũ fuiſſet & magna pte extructũ Caligula ĩperator abſoluit. Hoc inter miranda totius orbis ædificia Caſſiodorus ĩ epiſtolis admiratur. Apd̃ hoc ipſum theatrũ Pompeius atrium ſui nominis quæ multis poſtea in locis curia appellata eſt ſtruxit: Quo in loco. C. Cæſarem occiſum fuiſſe Suetonius ſcribit. Ante quod atrium porticus fuit Põpeiana. De q̃ Oui. de arte amãdi dixit.

Tu modo pompeia lentu ſpaciare ſub umbra.
Cum ſol herculei tergea leonis adit.

Theatrũ etiã ſũmæ magnitudinis teſte Suetonio a Cæſare ſtruitur: tarpeio monte accubans. Scænæ uero cã ex eo proceſſit: ut ide comici: thragiciq & cæteri poetæ ſua recitarẽt poemata. Sũt Et additi pãtõimi: q̃bus pſõatis tragicorũ & poetarũ iuẽta p ſingulorũ actuũ aſſimulationẽ mõſtrarẽtur. Erãt & i ſcæna aulæa: erãt pcones: erãt tibicies: citharœdi: Cornices: choraules organarii: ſymphõiaci: thragedii: cõici: hõeriſtæ: fũt ãbuli: pilarii: podarii: & ſiles: & ut ait Ser. ĩ. xi. æne. ludit theatrales apud ueteres nõ erãt niſi in honorem liberi patris.

Theatrices cũ. th. aſpi. ſcribiť: fuit nomẽ uiri ppriũ.

Thebe huius thebes: uel thebæ harũ thebarũ i plura li nũero utrũq ab auctoribus cõperiť & cũ. th. aſpirato ſcribiť: nomẽ fuit nõnullarũ ciuitatũ. Nã una ĩ ægypto erat: quá teſte Diodoro ſicu. li. hiſt. ii. Buſyris ægypti rex cõdidit: & quá græci heliopoli. i. ſolis urbẽ uocauere. Cuius mœnia centũ q̃dragita ſtadiorũ ambitu fuiſſe dixit. Eamq magnis ædificiis ac ſpecioſis deorũ tẽplis: aliiſq ornamẽtis pulcherrimis exornauit. Simili mõ & priuatorũ domus uſq ad quartá & q̃ntá cõtignationẽ ſtruxit. ciuitatẽ ĩſuper nõ ægypti ſolũ: ſed aliarũ orbis oium redidiſſe fœliciſſimá idẽ auctor enarrauit. Hanc eadem Pli. li. xxxvi. natu. hiſto. pẽſilem totam fuiſſe ſcribit: ſubter quá reges ſoliti erant exercitus maximos armatorũ educere nullo ſentiente ex oppida

nis Et qđ mirabilius ē medium oppidum fluuius interſecabat. Habuitq; teſte Home.lib.ilia.v.porta cẽtum:qđ Iuue.tetigit ī ultima ſaty.cum ait: Atq; uetus thebe centum iacet obruta portis. A qua ut Pli.confirmauit.regio thebaica æthiopiæ contermina denominata eſt. Alia fuit thebe in Boetia ab Cadmo Agenoris filio primum ædificata: ſed ab Amphione: ut in ea dictione uidimus plurimum exornata. Fuitq; urbs clariſſima: & Bacchi & Herculis patria: quā tandē Alexander magnus euertit uenditis ciuibus ſub corona. Hæc nōnunq̄ a poetis dracōigena nominatur: quia a Cadmo cum gnque uiris natis ex quodam dracone ab ipſo.interfecto conſtructa fuit: & apud auctores obſeruatū eſt ut thebani a thebis in boetia: & thebei a thebis in ægypto dicanť. Alia teſte Homero lib.iliados.vi. fuit in cicilia patria andromaches uxoris Hectoris quod Oui.lib.i.triſtium cum ait. Nec cruciare minus quā cum thebana cruentum Hectora theſſali conidit. ab axe trahi. de qua uidimus in dictione Andromachæ: Alia etiam teſte Pli.li.iiii.natu.hi. fuit in lucānia: quæ regio eſt italiæ inter campania & calabryam: ut uidimus in dictione italia.

Theano cum.th.aſpirato ſcribiť: habetq; accentum in fine. Fuit teſte Home.lib.ilia.vi.filia Ciſſirhracii.& Antenoris pia coniunx: quam troiani ſacerdotio Mineruæ pfecerunt.

Techna cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribiť: dr̄: apud noſtros ars. Terentius. Quam ſcio hanc eſſe technam Parmenonis: & inde techinites artifex. Vnde teſte Vitruuio libro quarto de architectura: Gallimachus ob elegantiam & ſubtilitatē artis marmoreæ Calotechnus fuit nominatus: ideſt bonus artifex: & ſic per oppoſitum catothechnus malus artifex dici poteſt.

Thecla cum.th.aſpirato &.c.exili ſcribiť: nomen eſt proprium mulieris.

Telamon cum.t.exili ſcribiť: fuit Aeci filius: frater Pelei patris Achillis: atq; pater Aiaci & rex ſalaminæ ut uidimus in dictione Aſopus.

Telecrus cum.c.&.t.exilibus ſcribiť: rex fuit lacōiæ.

Telemachus cum.t.&.ch.aſpirato ſcribiť: fuit filius Vlyxis ex pelope: quem ad troiam pergens cum uxore paruulum reliquit.

Telemus cum.t.exili & unico.l.atq; ſine aliq̄ diphthongo ſcribiť: fuit teſte Home.ī odyſſea: & Theocrito ī bucolicis unus ex cyclopibus & mātes magnus: qui Polyphemum occæcādum ab Vlyxe pdixit: dicente ipſo Polyphemo apud Teocritum ī ea ægloga: q̄ icipit Δαμοιτασκαιϛ Δαφνι.d.ipſo ſcilicet Telemo: τήλεμοσ ἐχθρα φερω ποτιοικον ομμασ τεκεσσι φλαστι. Oui.uero li.xiii.metamor. ſi textus iam emendatus habetur: non thelemū: ſed thelephum uocauit dicens.

Thelephus eurymedes: quem nulla ſefellerat ales.
Teribilem polyphemon adit: lumenq; quod unū.
Fronte geris media rapiet tibi dixit Vlyxes.

Sed ex defectu librariorum ex ſimilitudine nominum proceſſiſſe exiſtimos.

Telephus cū.t.exili & unico.l.ſcribiť: fuit Herculis filius ex Auge nympha progenitus: ut ſophocles atteſtať: quem in ſiluis expoſitum a cerua lactatū dixit. Sed tractu temporis robuſtus effectus ī licia cithesibus iperauit. Veniensq; deinde ī auxiliū troianorum: dum Vlyxem inſequitur a truncho quē in uinea forte oſtēdit ppenditus: ab Achille in ſiniſteo fœmore uulneratur: ſed a ſuis ptectus mãus illius effugit. Ac cū indies uulneris: cū dolore grauareť: nec adhibita pficerent remedia: Apollinem cōſuluit: q reſpōdit nō aliter illū liberari poſſe: quā quod iteņ ab Achille uulnerandus accederet: q ſic quoq; ab illo iterū uulneratus incolumis effectus eſt: Quod Oui.tetigit li.i.de remediis cum ait.

Vulnus achileo quæ quondam fecerat hoſti.
Vulneris auxiliū pelias aſta tulit. Quē & Pyrrhus Agamemnoni apud Senecā in troade dixit.
Inhoſpitali thelephus regno impotens
Dum miſiæ ferocis introitus negat.
Rudem cruore regio dextram imbuit.
Fortemq; tandē ſenſit & mitem manū. Quod Pli. ad naturalē referens hiſtoriam dixit ferri naturā ſtiticiſſimā eē & ſiccā. Quare ī emplaſtris plagarū cōſolidatiuis limaturā ferri medici cōſueuerunt adhibere ut Achilles edoctus a Chirōe p tranſmiſſionē ferri telephi uulnus ſanaſſē dicitur.

Telegonus cū.t.exili & abſq; aliqua diphthōgo ſcribiť: fuit Vlyxis filius ex Circe: qui poſtea patrē incognitum interfeciſſe ſcribitur.

Teleſco cum.t.&.c.exilibus ſcribitur: fuit nympha Oceani & tetyos filia: ut oſtendit Heſiodus ī theogonia.

Telys cū.t.exili &.y.græco ſcribitur: fuit teſte Herodoto libro hiſto.v. Sybaritum tyrannus: facitq; in genitiuo telyos.ut tethys tethyos.

Teleſarcus cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribitur ciuis fuit famius.

Teleſtor abſq; aſpiratiōe & unico.l.ſcribitur: fuit pater Euripidis.

Telonæus cū.t.exili & unico.l.atq;.æ.diphthōgo ī penultia ſcribiť: locus eſt ubi p magnis mercibus exigiť. Nā τελοσ græce apud nos tributū & uectigal & penſio traduciť.

Tellus cū.t.exili & duplicato.l.ſcribiť: fuit teſte Herodoto lib.hiſto i.uir athenieſiū quē Solō Crœſo beatiorem putauit.

Telē cū.t.exili & unico.l.ſcribiť: oē id dr̄ qđ iaci pōt & a τηλορ qđ latie locū ē driuať. Vū & p gladio: q lōgus ē nōnūq̄ ſumiť. Vir.li.ix.æneí. At nō hoc telū mea qđ ui dextra uerſat effugies ubi telū.i.gladium intellexiſſe Vir.dixit Seruius.

Themillas cū.th.aſpirato &.i.latino: atq; duplicato l.ſcribitur: nomen fuit uiri troiani.

Thectamenes pria cū.th.aſpirato: reliquæ ſine aſpiratione ſcribunť. nomen fuit uiri proprium.

Tempe cū.t.exili ſcribiť: nemus eſt æmontæ iter oſſam & olympū ſitū: qnq; milib; paſſuū ī lōgitudinē tēdēs: arborib; tectū ſe ab utraq; ripa penei fluminis ī cœlū tollētibus: q̄ iter alia placidiſſimā umbrā reddūt. Nā p eius mediū amnis peneus a pidi radicibus pfluens: iucūdiſſime diſcurrit: gramie ueſtitis marginibus auiūq; cōcentu: & calculorū aquarū ſōitu peramœnus. Vnde ait Vir.in.iiii.geo. Paſtor ariſtæus fungiens peneia tempe. Et Oui.in primo metamor.inquit.

Eſt nemus æmoniæ ꝑrupta:quod undiq; claudit
Silua:uocant tempe:per quæ peneus ab imo
Effeſus pindo:ſpumoſis uoluitur undis. Et reliq̄.

Tempſa cū.t.exili ſcribitur:fuit ciuitas bruriorum.

Tembrius cū.t.exili ſcribiẗ.fuit teſte Orpheo in argonautica fluuius iuxta pontum.

Themis cū.th.aſpirato ſcribiẗ: fuit dea quā teſte Feſto putabāt eam eſſe:quæ hominibus ꝑciperet : id petere quod fas eſſet:illamq; id eſſe exiſtimabant: quod fas eſt.Nam τεθις fas apđ græcos deſignat. habuitq; templum in boetia iuxta cephiſuū amnē: ad cuius oraculū acceſſit Deucaliō cū pyrrha uxoꝛ pro conſilio recuperationis humani generis:

Themiſtocles prima cū.th.aſpirato:reliq̄ ſine aſpiratione ſcribūtur: fuit uir atheniēſis Neocli filius ab adoleſcentia infamis. Sed hanc infamiā mirandis uirtutibus reliquo ſuæ uitæ tempore expurgauit: adeo:ut ante feraẗ huic nemo:uel pauci pares putenẗ.Nam teſte tucydide de inſtantibus:quibuſq; ueriſſime iudicabat de futuris calidiſſime coniiciebat.Hic cū Xerxes & mari & terra bellū uniuerſæ īferret græciæ:cū tantis copiis: q̄tas neq; ante neq; poſtea habuit quiſq̄:ut in dictiōe Xerxes uidebius nō ſolū ſalus patriæ:& totius græciæ:ſed totius europæ fuit.Nā cū maxime athenienſes peti diceręẗ. ob pugnam.ſ.marathonia: in qua pſæ turpiter debellati fuerant: & ipſi delphos cōſultum qđ nā facerent de rebus ſuis mitterēt.Reſpōdit Apollo teſte Heto.ut mœnibus ligneis ſe munirēt . Quod cū nemo intelligeret.themiſtocles pſuaſit cōſiliū. Apollinis:ut in nauibus ſe ſuaq; cōferrent. Quod ita fuiſſe cōptum eſt.Nā ſic quoq; cōponētes Xerxē ſua uirtute themiſtocles nauali prœlio debellauit:& ex europa diſcedere tanto artificio curauit: ut ſe a themiſtocle ꝯſeruatū magis quā ſuparū crederet.Fecitq; præclara multa:quæ alii hiſtorici tractauerunt.De quo Quinti.li.xi.de inſtitutiōe oratoria.Cæterū inquit quantū natura ſtudioq; ualeat memoria.Vel themiſtocles teſtis:qua unū inter annū optime locutū pſice ꝯſtat Vel mitridates:cui duas:&.xx.linguas:quot natiōibus impauit:traditur notas fuiſſe : Vel Craſſus ille diues. qui cū aſiæ pfeſt:quiſq; græci ſermonis differētias ſic tenuit ut qua qſq;.n.lingua poſtulaſſet:eadē ius ſibi redditæ ferret.Vel Cyrus:quē oium militū tenuiſſe creditum.eſt nomīa.Qui ſemel auditos qualibet multos uerſus ꝓtinus diciẗ redidiſſe theodectes.

Thema cū.th.aſpirato ſcribiẗ:dici pōt latine poſitū.

Thenedus cum.t.exili ſcribiẗ : fuit inſula notiſſima fama in conſpectu troiæ.

Thēſa cū.th.aſpirato ſcribiẗ:fūt uehicula q̄bus deorū ſimulachra religioſe portabanẗ.Vū Liui.lib.v. q̄ auguſtiſſima iq̄t ueſtis ē thēſas ducēribꝫ triūphātibꝫ:ut ī ea ueſtiti medio ædiū eburneis ſellis ſedeẗ

Theogōis cū.th.aſpirato ſcribiẗ:fuit poeta græcus de quo Plato in lib.de legibus ſæpe meminit.

Theoclymenes prima cū.th.aſpirato : ſequens cū.t. &.y.græco ſcribiẗ:fuit mantis quem telamachus. de Vlyxe conſuluit.

Theodorus cū.th.aſpirato ſcribiẗ : nomen eſt uiri proprium :de cuius compoſitione in antecedentibus uidimus & de illius accentu in dictione Proſodia circa finem.

Theodoſius cum.th.aſpirato ſcribiẗ.nomen fuit ꝓprium duorum clariſſimorum principum.

Theon cū.th.aſpirato ſcribiẗ: fuit teſte Quin.li.xii. de iſtitutiōe oratoria:ſamius pictor:& ī cōcipiēdis uiſiōibus q̄s græci φαντασιασ:uocant eximius:

Theopompus cū.th.aſpirato ſcribiẗ:Quo nomine clariſſimi uiri nominati fuerunt Vnus fuit ſpartanorū rex:de quo Qui.de iſti.ora.& Vale.de moderatiōe meminerūt.Alius teſte Gellio li.x.noctiū atticarum:fuit tragicus & orator.

Theophratus pria cū.th.aſpirato ſcribiẗ: fuit creſius:& teſte Antene.ī li.de ābula.viii.Fullōis filius ī ꝓpria pr̄ia audiuit prīo Leucippū ciuē ſuū : idē cū Platonē audiuiſſe:ſe ad Ariſto.trāſtulit. Eoq; ī calcidē ꝓfecto illi ī ſcolæ regimīe ſucceſſit:fuit uir ſummæ prudentiæ:ſtudiiq; ſingularis: atq; eloquii admirādi:ita ut cū antea teſte Laer.inuitis phorū . & Boetio ſup libros pipherméias Ariſ.illi tyrāno nomē eēt:ob diuinā eloquētiā Ariſt.theophraſtū uocitauerit.Et ut idē retulit Boetius ſup Porphyriū cōſuenit Theophra.ī oībus his: q̄ poſt magiſtrū diſputat leuiter illa pſtrīgere:q̄.ſ. ab ipſo Ariſto. dcā ante cognouit. Atq; ab illo nō ptractata fuiſſe pcæpit diſſerit diligētiꝰ.Itaq; circa trecēta librorꝫ uolumīa edidit.Et teſte Laer.lib.iii.priorꝫ analetycorū ſcripſit:& poſteriorꝫ ſeptē De naturis.xviii.quorū ſeptē ut grandē & ꝑcioſiſſimū theſaurū teneo. De na.hiſt.decē.De motu tres De q̄ſtiōibus xxiiii.De diis.iii.De legibus unū.De poetica unū.De oratoriis ꝑceptis unū:qn & plures alios: quos oēs diuīa eloquētia ꝑditos dicūt.Crediẗ& primnm illū quē metaphyſicorꝫ Ariſt.dicius:librū illius fuiſſe Vegē cū teſte Gel.li.noctiū attica.octauo oīum ſuæ ætatis facūdiſſimis eēt:uerba tamen pauca ad populū athenienſē facturus : deturbatus uerecūdia ſiluit: Pergebāt ad eū audiēdū teſte Pāphyo l.xxii. cōmētariorꝫ li.duomilia diſcipulorꝫ.& ut idē auctor rettulit Menādrū comicū īſtituit.Habuit & Nicomacū Ariſtotelis filiū diſcipulū:quē teſte ariſtippo in antiq̄s deliriis li.iiii.libidioſe amauit.Fuitq; beneficus & affabilis atheniēſibus mirū īmodū gratiſſimus.habebatq; hoc ſemꝑ ī hore. Sūptus præcioſiſſimus tempus eſt:obiit annorum.lxxxv.

Terebrū & terebra cū.t.exili ſcribiẗ:ut q̄dam ꝑutāt græcū ē : & a uerbo τερετρω qđ ē forare deſcēdere dicūt. Alii uero q̄bus magis adhæreo latinū putāt: & a terēdo deducūt: atq; ex ſe diminutiuū gignit terebellum non terebellam:

Teredō cū.t.exili ſcribiẗ:uermis ē ille : q̄ rodit ligna & græcū eē cōtēdūt:atq; abſono illos deducere dicūt: q̄ ē τερηλον:Nōnullum uero ex nr̄is capta opportunitate a terrendo deducunt.

Terebithus pr̄ia cū.t.exili penul.cū.ī.latio : ultīa cū. th.aſpirato ſcribiẗ:arbor ē q̄dā nigrū lignū cū ſplēdore ꝑferēs:hēnſq; ſoliditatē ī buxi ſpeciē Vir.li.x. æne.īcluſū buxo aut orithya terebītho Lucet ebur De hac arbore late Pli.i.xiiii.natu.hiſt.

Tereus cū.t.exili ſcribiẗ:fuit rex thracū:& Martis filius ex biſtōide:nympha ut Galliachus enarrauit. dicēte ēt Oui. li.vi.met. Et genus a magno ducēīē forte gradiuo . Hic teſte Solīu ī cenīēſi thraciæ re-

gione bectiā urbē ꝓ regia poſſidebat. Sed cū teſte
Oui.p̄allegato loco Athēas bellica uirtute a barba
ris liberaſſet:loco meriti:ut iter eū & Pādionē athe
naꝝ regē firmior amicitia ſeruaret̄:Prognē.pādio
dionis filiā duxit uxorē. Quinto deīde ſequēti an
no progne marito blandiētis:cū iā illi ityn filium
peperiſſet. Si gratia dixit ulla mea eſt: uel me uiſcē
dā mitte ſorori: uel ſoror huc ueniat magni mihi
muneris inſtar germanā uidiſſe dabis. profectus
igit̄ athenas tereus impetrauit a p̄ādione ut ad ui
ſcendā ſororē duceret philomenā quā cum ſua lit/
tora tetigiſſet ī nemora alta traxit:& turpiter ſtu/
prauit:fruſtra clamato ſæpe parēte ſæpe ſoror ſua
& cū clamare:ac lamētari minime ceſſaret ira cōci
tus tereus linguam illi enſe abſcidit:atq̄ fidis mu/
lieꝝ cuſtodibus dereliqoit. inde ad prognē flēs ue
niēs dixit philomenā maris nauſea deperiiſſe: iterī
philomena in cādida tella purpureis filis mala ite/
xuit ꝑpetrata: rogauitq̄ geſtu ancillā ut tellā ipſā
ad ꝓgnē deferret. Qua cōſpecta p̄mens altū corde
dolorē ꝓgne:& leticiā contingens inſtantibus Bac
chi orgiis thyrſis & pellibus cū multis ornata mu
lieribus ſiluas penetrās & fractis ſororis ianuis phi
lomenā ſimili habitu indutam conduxit in regiā.
ibidēq̄ furiaꝝ ſtimulis agitata ityn quē tereo fue
rat enixa ꝓpriis manibus iugulās patri comedēdū
appoſuit. Et poſt epulas ſicut erat ſparſis furiali cæ
de capillis proſilit nariq̄ caput philomena cruen
tū Miſit in ora patris. Quas cū Tereus gladio ple/
queret̄. I aues ſui nois couerſæ ſūt. Progne ī hirū/
dinē:Philomena in eius nois auiculā: itys in faſia/
nū: & tereus in upupā ut elegātiſſime ptractauit
Oui. & nec minus elegāter noſtra ætate Gregori/
us Coratius uenetus in p̄ſtantiſſima tragœdia:cu/
ius titulus ē progne. Facitq̄ tereus decliatiōe græ/
ca l genitiuo tereos.ut Martia.i ultimo. Flet philo
mena nefas inceſti tereos.& quæ Muta puella fuit
garula fertur auis.

Thermæ cū.th.aſpirato ſcribit̄:& a τερμον:q̄ ē calī
dū deducit̄. Nā ea loca q̄ aut callētibus aqs:aut ipo
ſine aqs fornice:igni calefacto lauādi ſudādioe uſi
bus deputata.thermas græco uocabulo uocauere
itaq̄ cū romāis frequēs atq̄ quottidianus eēt lauā
di uſus.ut romāæ oēs atteſtāt̄ hiſtoriæ ad id quo
que res ipa ꝓceſſit:ut ciues fere oēs:q̄ diuitiis abū/
dare uidebant̄: priuata balnea in ꝓpriis domibus
detinerēt. Hic Cice.p epiſtolā terētiā uxorē mōet:
ut curet labrū ī balneo eē qn & ī aliis. Qu.fratrem
aſie ꝓcōſulē certiore reddit de balneis q̄ i arpinate
extrui curabat. Sed p̄ter priuatoꝝ ciuiū multa ſūt
publice inſtituta balnea in q̄bus plebs ipſa ꝓ libi/
to ſe lauare cōſueuerant. Quæ ſane cū ad principū
luxuriā duceret̄:magis populare putabāt q̄ cū pro
miſcue cū plæbe lauabāt̄. Nōnulli & frequētius:ut
cōmodus ipator:q̄ teſte capitolio ſepties ī die laua
bat̄ comedebatq̄ ī thermis. quin & gordianū iu/
niorē ita lauandi cupidū dixit idē auctor:ut æſtate
q̄ter:aut q̄nqes ī die hyeme ſecūdo lauaret. Galie/
nū ſimiliter iuniorem lauiſſe dixit æſtate in die ſe/
pties:hyeme bis uel tertio. Quē p̄fecti mare iſtriq̄
officioꝝ oēs ſæpiſſime ſeq̄bant̄: & cōuiuiis natio/
nibuſq̄ ſimul cū pricipe iīſtebāt: Admittebant̄:q̄

ſæpe mulieres pulchræ:& puellæ cū his āus defor
mes:cū q̄bus iocari ſe priceps dicebat:Sed teſte He
lio ſpartiāo i alexādri ſeueri uita ꝓhibuit. Alexan/
der balnea Romæ.cū mulieribꝫ mixtis uiris exhi/
beri:qđ prius ꝓhibitū Heliogabalus fieri pmiſe/
rat. Nāq̄ ipi pricipes ad ſua luxuriā & populi ſola/
tiū igētia & ī māia thermaꝝ ædificia cōſtruxerūt.
De q̄bꝫ āmiāus li.xv.reꝝ geſtarū lqt lauacra rome
ī modū ꝓuīciarū extracta uidēt̄ ī q̄bꝫ pricipiū lu/
xuria eo ꝑducta ē ut nolla ī re modeſtiā ſobrieta/
tēq̄ ſeruaſſēt. Verū ut p̄fatus Helius retrulit alexā
der brachteariorū:uitiarioꝝ:pellionū: clauſtrario
rū:argētarioꝝ aurificū:cæterarūq̄ artiū pulcherri
mū inſtituit uectigal. Ex quo iuſſit therma: q̄s ipe
& ſopiores fūdauerāt pricipes calefieri & populo/
uſibꝫ exhiberi. Siluas ipe ī thermis publicas depu/
tauit:adidit oleū luminibꝫ thermarū cū antea nō
aū aurorā paterēt:& claudereēt̄ añ ſolis occaſū. Et ī
fra ſubdit opa ueterū pricipū iſtaurauit ipe noua
cōſtruxit:iuxta eas q̄ neroniāe fuerāt nemus ther/
mis fois de priuatis ædibꝫ q̄s emerat diruttis ædifi
ciis fecit antōini caracallæ thermas aditis natatori
is pfecit & ornauit. Et ſubdit idē ſpartiāus alexan/
drū ipm opus ſuū duobꝫ primū marmoribꝫ por/
phyrico & lacedemonico iſtituiſſe ēt palatio exor/
nato & alibi refert illū thermis ſuis & ueterum fre
quenter cū populo uſum fuiſſe & licet plures: fuiſ
ſe credamus duodecim tamē nos thermas ex anti
q̄s ſcripturis ānotauimus:ut agrippinas neronia/
nas Veſpeſiāi Titi:domitianas antonianas:alexan/
drinas gordianas ſeuerianas diocliana aurelianas
cōſtātinianas & nouatianas. agrippiæ iuxta pāthe/
on & nō lōge a Minerua fuerūt q̄rū ueſtigia adhuc
extāt ī q̄bus teſte Pli.li.xxxvi.na.hiſto. Arcus & pa
uimenta ex uitro poſuit. Et ut atteſtat̄ rurſus ī de
deſcriptionis nō longe ab agrippinis alexandrinæ
fuerūt. Cuius adhuc apud beati Euſtachii eccleſiā
ueſtigia conſpiciunt̄. Quas ipſe alexander Spar/
tiano teſte iuxta neronianas ædificauit Martialis ī
xii. Et thermas tibi habe nerōianas antōiāæ ther/
mæ:quæ Baſſiani antonii Caracallæ fuere:ſitæ fue
runt teſte Spartiano in regiōe piſcina ad uiā ardea
tinā nunc iuxta cœnobiū ſancti. Xiſti: & eccleſiam
ſanctæ priſcæ ac ſanctorū nerei & archilei: Quarū
celſam ſoleariam eodem referente auctore archite
cti negabāt poſſe ulla ratione fieri niſi facta qua ē.
Nam ære & cupro cancellos confectos dixit:q̄bus
cameratio tota cōcreta ē:& tātū ē ſpacii: ut id ipſū
potuiſſe fieri negēt docti mechanici. Thermas uer/
ro gordianas ſcribit Iullius capitolinus iuxta gor
dianoꝝ domū in uia preneſtina fuiſſe quales p̄ter
urbem tunc nuſq̄ haberet orbis terrarū: & domū
ducētas hñt colūnas uno ſtillo dixit. Vbi nūc poſt
eccleſiā ſancti Euſebii multæ & maxime cernunt̄
ruinæ Conſtantianas ab Apollodoro traditū legī
mus in exq̄liis fuiſſe in dictione Roma:cum exq̄la
rum montē deſcripſimus oñdere curauimus. Quin
& ī eodē monte ſimili mō nouatianas extitiſſe mō
ſtrauimus. De ſeuerianis uero thermis nihil aliud
certū hēmus:q̄ Spartiano teſte ſeueꝝ Aphrū ipera
torē illas in tranſthyberina regiōe ædificaſſe.idem
de aurelianis Flauuus Vopiſcus ſyracuſanus ſcri/

pſit eaſq; hyemales Aurelianũ principẽ in trãſthy
beria regiõe ædificaſſe:quod aquæ frigidi aeris ibi
deeſſent. Thermas autẽ Titi iuxta tẽplũ pacis: qđ
ædificiũ fuit patris ſtructas legius. At uero domi-
tianas uoluerũt qdã ex auctoritate Petri bibliothe
carii iuxta ſancti Silueſtri cœnobiũ extitiſſe: ait n.
Præſatus Petrus beatũ Silueſtrũ eccleſiam in ther
mis dõitiãis ædificaſſe:q̃ poſtea eius nominis fuit.
Thermodoõ cũ.th.aſpirato & duplicato.o.poſt.d.
ſcribiẽ: pleno.ſ.noĩe.& abſq; ſinæreſi hẽt accentũ
acutũ in penultima:quẽ apud nos græcũ ſit nomẽ
obſeruat:ac cũ ſynæreſis illa duo.o.in unũ longũ
conuertunẽ in quod trãſit accentus circũflexus:ut
uidimus ĩ dictiõe Proſodia Oui. lib.quarto de põ
to. Et ut fœmineæ thermodoõ cognitæ turbæ. Nã
fluuius eſt in regiõe colchidis:iuxta quẽ amazoni
des habitauerũt:de cuius tñ ortu uariæ ſũt ſẽtẽtiæ.
Thermophyle cũ.th.aſpirato &.p.exili ſequente.y.
græco ſcribiẽ mons ẽ longiſſimus q mediã ꝓſus
græciã diuidit:ſicut & a pœnini dorſo italia ſcidiẽ:
ut atteſtaẽ Liui. de bello macedõico lib.v. Habetq;
anguſtas fauces.a qbus pylarũ.i.portarũ nomẽ aſſũ
pſit.iuxta quas cũ aquæ ſint calidæ thermophyla
rum nomen adeptus eſt:apud quas magnus Xer-
xis exercitus corruit.
Thero cũ th.aſpirato ſcribiẽ:græce uero addũt.n.ĩ
fine:ac ſi diciẽ ϑηρων:q̃ſi ardẽs:nomen ẽ ꝓpriũ: de
quo Pindarus meminit:& Vir.in.x.cũ ait: Occiſo
therone uirũ:qui maximus ultro Aeneam petit.
Therſilochus cũ.th.&.ch.aſpiratis &.i.latino ſcribi
tur.nomen eſt uiri proprium.
Therſites pria cũ.th.aſpirato: penult ia cũ.i.latio.&
ultia cũ.t.exili ſcribiẽ fuit uir græcus. Quo nõ de-
formior alter uenerat ad troiã ut dixit Home. Lin
guæ ꝓteruior alter. Vnde ait Iuue. in ſatyra Stẽ
mata quid faciunt. Malo pater tibi ſit therſites dũ
modo tu ſis Aeacidæ ſimilis.
Thera cũ.th.aſpirato ſcribiẽ:iſula poniẽ ab Hero. li.
hiſto.iiii.quã Iuſtinus puto therãnẽ:& nos corſicã
dicius:qa in illa Cyrnũ regnaſſe dixit. Vñ & ab illo
Cyrnus ẽ cognominata fuit:q filiũ habuit ariſteũ
cui nomẽ fuit Batus ob liguæ obligationẽ:ut po-
ſuit Iuſtinus. Herodotus uero exponit uocatum
lingua lybica ideſt regẽ:qui deinde urbẽ cyrnem ĩ
lybia ædificauit:ut in dictiõe cyrene oſtendimus.
Thericyon prima cum.th.aſpirato.ſequẽs cum.i.
latio penultima cum.c.exili &.y.græco ſcribitur:
nomen fuit uiri proprium.
Terpſichore prima cũ.t.exili ſequẽs cum.i.latio:pe
nultima cũ.ch.aſpirato ſcribiẽ:una fuit ex nouem
muſis:ſic quoq; a τερπομαι:quod delector cogno
minata:de qua in dictione muſa.
Theſaurus cum.th.aſpirato ſcribitur.
Theſeus cũ.th.aſpirato ſcribiẽ:fuit Aegei athenarũ
regis filius ex Aethra cõiuge:q dũ eſſet adoleſcens
opante Medea nouerca pene a pře ueneno periit.
Sed poſt mortẽ patris ac regnũ athenarũ euectus
tot memoratu digna pegit:quod iter plures Her-
cules unus ipſe cõnumereẽ. Et inde thẽſides cum
ideſt latino pro Hippolyto ponitur:ut Ouidi he-
roidum epiſtolarum quarta.
Theſides theſeus quæ duas rapuere ſorores.

Theſmophorea cũ.th.aſpirato ſcribiẽ:ſacra ſũt Ce-
reris:quæ a noſtris cerealia dicũẽ ſed uerbũ ipſum
legis lationẽ deſignat. Nã ϑεσμος legẽ indicat: &
phoria lationẽ. Et hoc iõ qa leges hominibus pria
ceres indidit:dicente Vir. in.iiii. legiferæ cereri. Nã
ante inuentũ frumentũ hoĩes ſine lege uagabanẽ
illo inuẽto abiecta fuit feritas:& ex agrorũ diuiſiõe
primo nata ſunt iura. Vnde bene Ouidi. in quinto
metamor. muſam dicentẽ introduxit. Prima ceres
unco glebam dimouit aratro. Prima dedit fruges
alimentaq; mitia terris. Prima dedit leges: cereris
ſunt omnia munus.
Theſſalia cũ.th.aſpirato & duplicato.ſ.atq;.i.latino
ſcribiẽ regio ẽ græciæ q̃ ſub attica olim cõpræhen
debaẽ:ſed prius teſte Pli. li.iiii. natu. hiſto. æmonia
dicta fuit. Eadẽq; pelagis & conargos: atq; hellas.
Theſſalia & dryopis ſemp a regibus cognominata
fuit: Et ſubdit Pli. ibi gẽitus rex noĩe græcus a quo
græci ibi Hellinus:a quo hellines. Ex his phiotæ
oppida cælebrata hellas:halos:lamia phthia eadẽ
a rege theſſalo ibi regnãte theſſalia dicta fuit. Sed
ut refert Hero. li. hi. vii. & poſt illũ alii plures fama
ẽ theſſaliã fuiſſe oli lacũ.a mõtibus undiq; conclu
ſũ. Nã ut ꝓſequiẽ ab oriẽte hẽt montẽ peliũ & cõ-
iũctos colles:a ſeptẽtriõe olympũ:ab occidẽte pin-
dũ:& a meridie othrym:i quorũ media cõcauitate
thæſſalia ipa cõcludiẽ:p quã iã quoq; fluuios princi
pales decurrere dixit: uidelicet Peneũ Appidanũ.
Oenochonũ. Enipheũ:& Parmiſum. Qui oẽs dei
de ĩ unũ cõmixti p unicũ ſolũ trãſitũ ĩ mare decur
rũt:& ſolus penei nomẽ detinẽt. Nã p mediã uiã:q̃
ſola ẽ inter olympũ & oſſam gradiẽs:ipſe peneus ĩ
ægæũ mare deſcẽdit. Hãc uiã eodẽ auctore teſte a
Neptuno factã dicunt ſeu ut magis aſſerere uideẽ:
a terræmotu p ipſũ deũ inducto:ut theſſaliã ipam
habitabilẽ efficeret. Lucanus uero ĩ quĩto dixit id
Herculẽ cõfeciſſe. ſed ut ait Hero. diligẽter inſpiciẽ
tibus manifeſte apparet terræmotus opus fuiſſe.
Theſiphõe cũ.th.exili:& nõ cũ duplicato.ſ.ſeq̃nte.i.
latino ſcribiẽ:una diciẽ ex furiis ĩfernalibus:ut ui-
dius in dictione alecto. Cõponiturq; dictio ex τισ.
qđ eſt τιμωρουμαι ulciſcor:& phonon necem nõ
nulli uero ſeruãtes ipſum.i.paruũ in prima:nec in
e.apud nos conuertentes dicunt tiſiphone.
Theſis cũ.th.aſpirato.&.i.latino ſcribiẽ:diciẽ a no-
ſtris poſitio uel poſitura:& eſt figura:q̃ ſenſus ora-
tionis per cola:cõmata:& periodos. diſtinguit di-
cta quidẽ poſitura:quia punctis poſitis cõuenientes
denotat ſenſuũ partes uel quia ibi uox pro interual
lo diſtinctiõis deponitur. Nã dũ in initio pronũcia
tionis nondũ plena pars ſenſus ẽ. & tamẽ reſpirare
oportet ſubſcibatur pũctũ quod a græcis comma
ideſt particula dicitur a noſtris ſub diſtinctio uoci
tatur eo q; ſub littera:uel ad finẽ litteræ ſignabaẽ
ſic uidelicet:nos iã uirgula utimur. Vbi uero in ſe-
quentibus iam ſententia ſenſum ꝑſtat:ſed adhuc
aliquid de ſentẽtiæ plenitudine reſtat pũctũ ſigna-
baẽ:quod dicitur colon.i.membrũ & circa litteræ
medium põebatur:loco cuius nos hodie duobus
punctis utimur. ubi autem nos plenam ſententiæ
clauſulam facimus fit punctũ quo periodus hoc ẽ
terminus dicitur:ut in ea dictione uidimus.apđ

nos uero uocaſ diſtinctio:quia integram a ſequen
tibus diſtinxit ſententiá:& hoc apud oratores.Cæ
terũ apud poetas ubi in uerſu poſt duos pedes ſyl/
laba alicuius dictionis remanet cõma dicif: hoc ẽ
particulæ præciſio:quæ per ſcanſioné facta ẽ. Vbi
uero poſt eoſdé pedes nulla dictionis particula re
máſit:colõ dicitur & totus uerſus periodos dicif.

Theſpiei cũ.th.aſpirato ſcribiſ populi ſunt græciæ.

Theſtilis cũ.th.aſpirato ſequẽs cũ.t.exili &.y.græco
ultima cum.t.latino ſcribiſ: nomẽ eſt proprium
mulieris de qua Theocritus & Virgi.meminere.

Theſtor proma cum.th.aſpirato:ſequẽs cum.t.exi/
li ſcribitur fuit troianus pater Calcatis ut oſtendit
Homerus libro iliados primo.

Theta cũ.th. aſpirato ſequẽs cũ.t.exili ſcribitur: no
men eſt litteræ græce q̃ ui detinet.th.aſpirati De q̃
in initio huius tractatus.T.litteræ uidimus.

Thetis prima cum.th.aſpirato:ſequens cum.t. exili
quando pro matre Achillis poni cõſueuit ſcribiſ
& fuit filia Chirõis &uxor pelei regis theſſaliæ:ut
ait ipſe Chiron apud Orpheũ i argonautica και/
λιπτερον κουρον κτισ αργυοποωεζα.De q̃ Oui.
li.xii.meta.Vir.ẽt meminit circa finem li.vi.æneí.
quãdo ait . Leua tenet:thetis & melite:panopeaq̃
uirgo cuius tam prima ſyllaba quam ſecunda bre
uis eſt & declinatur tethis huius thedidos uel mo
re noſtro thetidis.

Tethys prima cũ.t.exili:ſequẽs cũ.th.aſpirato &.y.
græco ſcribiſ & hac quoq̃ literatura deſcripta fu/
it teſte criſpo filia cæli & ueſtæ : atq̃ uxor oceani.
Ouid.uero uideſ eã filiá fuiſſe titani cũ ait li.faſto/
rum.v.Duxerat oceãus quondã titanida tethym
& hẽt tam primã q̃ ſecundá longam:de qua intel/
lexit Vir. li.georgi.primo cũ ait. Teq̃ ſibi generũ
tethys emàt óibus undis.Et declinaſ tetys huius
tetyos: ut Orhpeus in argonautica και τη υοσ ες
Χοτον υλαρ.Ouid. in præfato lib.Pars credit eẽ:
Tethyos has neptes oceaniq̃ ſenis.Mar.libro epi/
grámatum.Et quẽ ſupremæ tethyos unda ferit.

Tetrametra abſq̃ aliqua ſpiratione ſcribiſ.Compo
niturq̃ a teſſara:quod ẽ quattuor & metrum car/
mina quattuor pedum.

Tetrarcha ſola ultima aſpiratur:ille dicif qui quar/
tam regem partẽ detiet:Et compõiſ ex τεταρτος
qui eſt quartus:& αρχοσ princeps.

Tetradorõ abſq̃ aliq̃ aſpiratiõe ſcribiſ iterp̃tari ua
let q̃ttuor palmoꝝ.Ná cõpõiſ ex tetra qđ ẽ q̃ttuor
& duoꝝ palmus dicẽte & Pli.li.xxxv.na.hi. Græci
ehi antiqui doorum palmam uocabát.Et inde pẽ
tadorum quinq̃ palmorum & ſimilia dicuntur.

Tethippobatæ príá cũ.t.exili ſequẽs cũ.th.aſpirato
&.i.latio qn &geminaſ.p.atq̃ ultia ſine aſpiratiõe
ſcribiſ:fuẽ Her.teſte populi i lybia iuxta aſbiteos.

Teucer & q̃doq̃.Teucrus:ut i ante habitis uidimus
abſq̃ aliq̃ aſpiratõe ſcribiſ:fuerũt hoc nõie duo ce
lebres.Vnus qdẽ Scamãdri cretenſis filius q relicta
creta i phrigiã ueniẽs repit Dardani poſteros i ual
libus habitare:qbus ut dixit Ser.ſup.iii.æneí.arcẽ
cõſtruxit dicẽte ẽt Anchiſe apud Virgiliũ eo lib.de
creta loquẽs Maxius unde pr̃ ſi rite audita recor/
dor teucrus rhoeteas primũ ẽ aduectus ad oras &
reliq̃ q̃ ſequũſ.Alter uero teucer fuit telamõis fili

us:ex Heſiona Laomedõtis regis filia:& priami ſo
rore:ut poetæ oẽs affirmát.Ná cũ Hercu.cũ argo/
nautis accederet & Troiá caperet telamoné ob iſi/
gnẽ uirtuté.Heſiona dõauit ex q̃ ut oſtẽdere uideſ
Home.Aiacẽ gẽuit.At Sophocles i ea tragœdia q̃
i ſcribiſ αιασ ωος γοφορος Aiacẽ dixit ex iuxta q̃
dẽ uxore Teucrũ uero ex Heſiona q̃ captiua & ſer/
ua fuerat natũ fuiſſe q cũ poſt Troiæ euerſioné ſa/
laminá ad patrẽ rediret iuſſus patri.q Aiacis obitũ
nõ uindicauerat ut ẽt atteſtaſ Iuſtinus li.xliiii.cy/
prũ inſulá a belo patre Didonis tunc ſubactam ac/
ceſſit & urbẽ in ea condidit quá de patriæ nomine
ſalaminam uocauit.Et alia q̃ ponit Iuſtinus.

Teudamedus cum.t.exili ſcribiſ : fuit teſte Home.
li.ſecundo iliados pater pelaſgi.

Teus cum.t.exili ſcribiſ fuit teſte Hero.li.hi.i.urbs
in lydia.unde teius teia teiũ nomen patrium deri/
uatur.Hora.libro odarum quarto.
Non aliter ſamio dicunt arſiſſe bathyllo.
Anacreõta teũ p̃ teiũ : ut i dictiõe anacreõ uidius.

Teutates abſq̃ aliqua aſpiratiõe ſcribitur nomẽ eſt
līgua gallica Mercurij:qui ab illis humano ſangui
ne placabaſ dicente Lucano libro primo.
Et quibus immitis placatur ſanguine diro.
Teutates horrẽſq̃ feris altaribus heſus. de quibus
Lactantis libro diuinaꝝ inſtitutionũ primo galli
inqt Heſum atq̃ Teutaté humáo cruore placabát
deos:q ſãe ferialis ritus diu ſimiliter apũ italos ſte
tit:q latialẽ iouẽ &ſaturnũ hũana placabát hoſtia:

Teuthramides pria.t.exili:&.eo.diphthõgo ſequẽs
cũ.th.aſpirato pẽultia cũ.i.latio ſcribiſ: fuit phryx
&patria ariſtæ:&pater Axili:ut i ea dictiõe uidius.

Thyaſos cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ.ſaltatio
apud nos:& chorea dici põt:quæ Baccho exhibe/
baſ:deduciturq̃ a θυω: qđ ẽ ſacrificio : quia i illis
ſacrificiis exerceri conſueuerãt.de quo Vir.i daph
ni:Daphnis thyaſos inducere baccho.

Thyas cũ.th.aſpirato &.y.græco ſcribiſ & dicitur
ſacrificula Bacchi . Ná teſte Seruio ſicut a baccho
baccha ſic a Thyoneo thyas.Virgi. libro æneidos
quarto.Thyas ubi audito ſtimulant trieterica bac
cho.Reperiſ etiam bacchis bacchidis.

Thyella cũ.th.aſpi.&.y. græco atq̃ dupli.l. ſcribiſ.
dr̃ a nřis p̃cella põiturq̃ ab Hõe.p̃ una harpiaꝝ.

Tiara cũ.t.exili &.i.latio ſcribiſ:ornamentũ ẽ quod
dá capitis quo mulieres p̃ſicæ primitus utebát ut
Iuſtinus de ſemiramide:q̃ caput tiara texit q̃ dein
de uſi ſunt reges & ſacerdotes ſimiliter Hero.lib.
hiſtoriaꝝ.i.geſtamẽ ẽ inqt capitis perſicum.Ser.ſu
per.i.tãtummodo dixit tiara eſt pilleus phrygeus.
Et Vir.uſus eſt maſculino genere.Iuuennalis uero
fœminino ut phrygia ueſtiſ bucca tiara.

Tyana cũ.t.exili.&.y.græco ſcribiſ:fuit teſte philo/
ſtrato li.i.de uita Apollini Tyani urbs capadociæ.

Tibareni cũ.t.exili &.i.latio ſcribiſ:fuerũt teſte He
rodo.li.hiſto.tertio populi ſcythici in aſia.

Tyberis prima cũ.t.exili &.y.græco ſcribiſ:fluuius
eſt italiæ ab apennino defluens ex alpibus ſaltero
ne:paulo altius q̃ miſcus arnus. Et primo tuſcia ab
umbris diuidẽs auctus pluribus fluuiis : Romam
deuenit quá a ianiculo ſeparat:& ultimo hetruriá a
ueteribus latinis diuidẽs i mare tyrrhenũ defluit:

dictus tyberis ut putat Feſtus a tyberi tuſcorum re/
ge:uel a tyberino rege albáorum .Ser.uero ſup.viii.
æneı.igr:tyberi:Alii a rege aboriginũ dictũ putát:
q dimicás iuxta eũ occidit. Alii a quodá ab origie
quẽ Glaucus Minois filius in italia interemit. alii
inter quos Liuius ab albano rege qui in eũ cecidit.
Quam ultimam opinionem ſecutus Ouidius li/
bro.ii.faſtorum inquit.
Albula quẽ thyberim uerſus tyberinus in undis.
Reddidit hybernis forte tumebat aquis.Verum &
ãte regẽ hũc thybris cũ.th.aſpirato dictus fuit.Ná
cũ Euander ad Aeneam longo tempore ante regẽ
tyberinũ loqueretur:nõdũ enim cõſtructa fuerat
alba dixit apud Virgi.li.viii.
Tũ reges aſperq; immani corpore thybris.
A quo poſt itali fluuium cognomine thybrim.
Diximus.amiſit uerum uetus albula nomen.
Forſitan ẽt poſt primũ uerſũ uerba ſunt poetæ nõ
Euádri.alii non a morte cuiuſpiá regis:ſed regem
quẽdá tuſcorum latrocinari circa ripas huius flumi/
nis conſueuiſſe & a crebris iniuriis quibus tranſe/
untes afficiebat thybrim cognominatũ fuiſſe aſſe
runt:quaſi eſſet fluuius τησυβρεως:ideſt iniuriæ
ex q̃ rõne cũ υβρισ aſpiref:tybrim aſpirari uolũt
alii uero ex alia cauſa hoc idẽ accidiſſe uolunt. Ná
Seruius quoq; ſup tertio æneı.& græci nõnulli ex
ponẽtes theocritũ dicũt q cũ quodá tẽpora ſyracu
ſani apd ſiciliá uicerit athenieẽſes igẽtẽ hoſtiũ mul
titudinẽ captiuarunt & eá cæſis montibus addere
fecerũt monumẽta ciuitati:tũc auctis muris ẽt foſ
ſa facta q̃ aqua repleta munitionẽ reddere patriæ:
Hanc igitur foſſam per hoſtium pœnam & iniu/
riam illis factam tybrim uocauerunt : uidelicet
απο της υβρεως.Poſtea profecti ſiculi ad italiá: eá
tenuerunt partẽ ubi nunc Roma eſt uſq; ad rutu/
los & ardeam: unde ẽ:Fines ſuper uſq; ſicanos : &
albulam fluuiũ ad imaginẽ foſſæ ſyracuſiæ tybrĩ
quaſi τηνυαριν:hoc eſt ignominiá uocauerunt:&
ſic quoq; cũ.th.aſpirato ſcribẽdũ eſſet. quod ĩ anti
q̃ſſimis & emendatiſſimis codicibus de tybri ſem
per ſcriptum comperimus:licet tyberim:&tyberi
num abſq; aſpiratione ſcribant.Quare puto prius
albulam dictum:deĩde thyberim cũ.th. aſpirato
ab immani rege uel αποτης υαρισσ uocitatum:
poſtea tyberim ſine aſpiratione a tyberino rege al
banorũ in illo ſummerſo.nec Ouidii uerba nos aſ
ſerere cogũt ante tyberinũ in illo ſummerſum im
mediate albulam uocitatum ut etiá ex plinio lib.
tertio naturalis hiſtoriæ inſinuatur.hæc uerba di
cẽte tyberis ante tybris appellabaf & prius albula
dictus fuit hæc ille.Dicitur etiá Tyberinus fluuius
deus:ut Virgilius libro georgicorũ quarto . Vnde
pater tyberinus & unde aniena fluenta.Nonnun/
quá uero:& pro piſce ponitur:ut Iuue.i ſatyra .Si/
te propoſiti ait.Vos anguila manet longe cognata
colubræ.Aut glacie aſperſus maculis tyberinus.

Tibiſis cum.t.exili &.i.latino ubiq; ſcribitur fluui/
us eſt ſcythiæ:teſte Heredo.li.hiſto.iiii.

Tibur cũ.t.exili &.i.græco ſcribif.Priſciãus de quo
miror latinũ dixit lib.vii.dũ de tertia declinatione
pertractat.Cui & hiſtoria:quæ græcum nomẽ eẽ
oſtendit:& antiqua ſcriptura quæ cum.y. græco
illud ſcribit:ut ĩ antiquis inſcriptiõibus conſpexi:
aduerſaf: urbs eſt ſexdecim milibus paſſuum ab
urbe Roma diſtans. Quam teſte Solio ex auctori
tate Catonis Cathyllus arcas: & p̃ſectus claſſibus
euandri cõdidit. Pli.uero circa finẽ libri.xvi.natu.
hiſto.aliud ſentire uidef dicens tyburis originem
multo ante urbẽ Romá habent adhuc. Apud eos
extãt ilices tres etiá Tyburtho conditore eorum uetu
ſtiores:apud q̃s inauguratus tradif fuiſſe:tradunt
ãt cũ filiũ Amphiarei: q apud thebas obierit : una
ætate ante iliacum bellũ:hæc ille aſſerens tyburtũ
nõ Cathyllũ tyburis oppidũ cõdidiſſe. Verum ſexti/
us græcus hiſtoricus li.antiq̃tatũ.vi. Hos celebres
auctores ĩ hũc modũ concordaſſe uidef. Ait.n.ut
ex eo loco ad uerbũ traduxius.Cathyllus amphia
rei filius fuit. Hic poſt ꝓdigialẽ patris ĩterritũ apd
thebas:de quo nos iá uidiũs ĩ dictiõe amphiareus:
iuſſu Oiclei aui ſui cũ ol fœtu: & ſacris miſſus tres
liberos ĩ italia ꝓcreauit Tyburtũ Coracẽ & Cathyl
lũ:q depulſis ex oppido haud lõge a Roma ꝓpoſito
ueteribus ſicanis a noĩe tyburti maximi natorũ fi/
lii oppidũ uocauerunt: Hæc ſextius : cui Virgilius
cõſentire uidetur cum ait:libro æneidos ſeptimo.
Fratris tyburti dictam cognomine gentem.
Nam ut idẽ Sextius ꝓſequif non deſunt inq̃t:q di
cát ſingulũ fratrẽ ciuitatẽ ſingulá condidiſſe.teſtis
eſt mons.q adhuc cathyllus dr:& corax oppidũ ſa
moſum ĩter uolſcos.Eſtq; ſitũ tyburis oppidũ lo/
co maxiẽ cliuoſo:qd Iuue.tetigit cũ ait:ĩ tertia ſat.
Et proni tyburis arce.Qui fluminis anienis decur
rẽtibus aq̃s ẽt humido:qd Ouidi.libro faſto.iiii.te
tigit cũ ait.iá mœnia tyburis ubi ſtabant argolicæ
q̃ poſuere manus.Eſt etiam uentoſum dicere Ho
ratio Romæ tybur amant uentoſum : tybure ro/
má:ubi tybure ꝓ tyburi teſte Seruio ſup.iii.æneı.
qui dixit : & tybur denominatiuũ tyburtis dicif:
quod pro tyburis ponif teſte Capro ſicut quiritis:
& cæritis:uel cæretis: ꝓ cæres . Vnde hic & hæc &
hoc tyburis gentile nomen eſt.

Tycha cũ.t.exili:&.ch.aſpirato ſcribif fuit teſte He
ſiodo in thegonia nympha filia Oceani & tethyo.

Ticenũ cũ.t.&.c.exilibus atq;.i.latino ſcribif:oppi/
dũ ẽ iſubriũ:qd nũc Papia dicitur.Ná ut oſtendit
Ptolomæus in geographia:inſubres habent Me/
diolanũ Nouariam:Comum & Ticenum.

Tydeus cũ.t.exili.&.y.græco ſcribitur:habet q accẽ
tum in prima fuit filius Oenei regis calydoniæ ex
euriboe:ut dixit Seruius ſup.vi.æneı.uel extra uxo
re:ut alii aſſerunt: qui cũ uenádo fratrẽ Menalip/
pũ inaduertẽter occidiſſet:furorẽ populi extime/
ſcens: relicto paterno regno ad adraſtrũ argiuorum
regem cõfugit:& alia q̃ de illo ꝓſequif Statius li.
prio ſecundo & tertio atq; octauo ſuæ thebaidos
Home.uero li.iiii.iliados de illo inq̃t ut fere ad lit
terá hoc ſoluto ſtilo traducere poſſumus. Cũ my
cenis tydeus moraref fama ẽ:neminẽ illi uiribus
corporis potuiſſe æq̃ri. At poſtquá rediẽs ad fluen
ta Aſopi uenit:cæteri eũ græci ad Eteoclem ꝓ le/
gato dimiſerunt:ad quẽ cũ iuiſſet igreſſuſq; regiá
cõplures illic ciues cõperiſſe forte cum Eteocle ĩ cõ
uiuio erant. Nõ timuit:& hoſpes & ſolus thebáos
oẽs ad q̃libet certaminis genus ꝓuocare : Atq; ut

aloſe ꝓuocauit:ita oẽs ſic illi pallas propicia erat
ſtrenue uicit Quãobrẽ thebãi dolore idign atiõis
accenſi reuerſuro iſidias tetenderũt:colatis adop-
portunũ locum:qua tydeus tranſiturus erat quin
quaginta iuuenibus cum duobus ducibus deorũ
immortaliũ robore ſimilibus: Meone:Neomoni
de.& lycophonte autophoni filio Eos tydeus oẽs
ad ipſum locũ occurrẽtes ſtatuit:occiditq; fretus
deorũ q̃ ſibi monſtrabanť auguriis. Vnum tantũ
Meonem cum triſti nuntio redire permiſit : imo
iuſſit:& talis fuit tydeus. hæc Homerus præfato
loco de illo locutus eſt. Et li.vi.iliados:dixit illum
apđ thebas cũ aliis regibus populiſq; græcoꝝ oc-
cubuiſſe. Et ide patronymicũ deducitur tydides.

Tydide pria cũ.y.græco:ſecũda cũ.d.&.i.latino ſcri
bi forſitam deberet licet noſtri iam nõ.d.quæ me
dia eſt inter.t.exile &.th.aſpiratũ:ſed ob ipſam ꝓ-
pinquitatẽ litteraturam.t.ponant exile ac ſcribãt
tydides.ſic fere i oĩbus Virgili codicibus reperi:&
ẽ tytides patronymicũ poſitũ pro Diomede filio.

Tydei Virgilius libro æneidos primo.

Odanaum fortiſſime gentis tytide.

Quanq̃ Seruius ſup octauo æneidos dicit omnia
nomina quæ in eus hodie exeũt apud maiores in
es.exhibãt ut Nereus neres.tydeus tydides. q̃ſi ue
lit dicere nõ eſt patronymicũ tydides ſed principa
le cuius oppoſitum Virgili.obſeruauit . Et ſubdit
idẽ Ser.illa miſiſſe genitiuũ in eis ut tydeis:nereis
Sed quia plerunq;.s.ut ait in latinitate detrahitur
remanet ei ut huius tydei huius nerei.

Thyeſtes prima cũ.th.aſpirato &.y.græco:ulťia cũ
t.exili ſcribiť fuit filius pelopis ex Hippodamia:&
Atrei frater.ac tãtali nepos:de quo Seneca in thye
ſte : & alii poete plura ſcripſere. Et inde thyeſteus
ut Ouidius li. decimoquinto metamorphoſeos.

Neue thyeſteis cumulemus uiſcera menſis.

Tigranes cum.t.exili&.i.latio : atq; unico.n.ſcribiť
fuit rex maioris armeniæ de quo Cicero in põpe-
iana: Et declinať in genitiuo non ſolum tigranis:
ſed tigranæ.

Tigris cũ.t.exili &.i.latino utrobiq; ſcribiť animal
eſt truculẽtum & uelociſſimum ita ut ſagittã hyr
cana lingua ad nomen indicet: Et ut dixit Seruius
armeniæ malum quo etiam idia & hyrcania abũ
dat:de quibus Statius libro ſeptio thebaidos Plini
us li.octauo naturalis hiſtoriæ:atq; Solinus plura
dixere:Eſt & eadem ſcriptura ac nomie ex eadem
cauſa accæpto fluuius q ex monte periardes arme
niæ profluit:& primo quidem ſine nomine : uſq;
ad medorũ fines:ut Aſſerunt Herodotus & Plini
us ſed ibi quoq; a celeritate ipſa qua decurrit tigri
dis nomen accæpit:inde influit i lacum:q a tetyſa
dicitur p quem adeo uelociſſimo curſu decurrit:
ut lacui prorſus non commiſceri probetur:Nã ex
piſcibus compertum eſt:qui ſunt in lacu:nunq̃ flu
uium ingrediuntur nec qui fluuii ſunt i lacu pror
ſus habẽť. Exit ergo celerrimus:& cũ maximo im
petu. Sed mox taurũ montẽ ſubter labens i alterã
montis partẽ apud lacũ cui nomen eſt zorunda eſ
fundiť:& illũ ipſũ eẽ ex paleis:& purgamẽtis ac pi
ſcibus dignoſcitur . Ibiq; iterum fluuius effectus:
& lacũ alterum tranſiẽs;rurſus i cuniculos demer
gitur:& Adiabenos & meſopotamiam iteꝝ egre-
diẽs arabes præterfluit:& in mare rubrũ iuxta ur-
bem ampopolim cadit:unde ait Seneca in troade.

Et qui renatum proſus excipiens diem.

Templum rubente tigrim immiſcet freto.

Tile cũ.t.exili &.i.latio ſcribiť:deſcẽditq; a τηλοτεν
i.longe. Nã inſula eſt oceani inter ſeptẽtrioleꝫ: &
occidẽtalẽ plagã:quæ ultima erat ex cognitis a ro-
manis. Vir.in primo georgicoꝝ. Tibi ſeruiat ultia
tile. Alia eſt in aphrica contra ſinum carthaginis.

Tilos cũ.t.exili &.i.latino ſimiliter ſcribiť:& ab eo-
dẽ deſcendit.iſula eſt ut ſcribit Pli.li.vi.natu.hiſto.
cũ oppido eiuſdẽ nois in mari indico celeberrima
plurimũ margaritis : ipſa fert palmas:oleas creat:
uineis abundat:terraſq; oẽs hoc miraculo ſola uin
cit:ut q̃cunq; in ea naſcať arbor.nunq̃ ſpolieť teg-
mine folioꝝ. Hinc caucaſus mõs famoſiſſimus inci
pit ꝓtẽſus ſuis cõtinuis iugis i maximã partẽ orbis.

Timæus prima cũ.t.exili &.i.latino: ſequẽs cum.æ.
diphthongo ſcribiť:fuit philoſophus patria locrẽ
ſis Platoni dilectiſſimus:cui diuinũ illud opus Pla
to iſcripſit:ubi de rerum creatiõe diſſerit: De quo
Hieronymus ſup Eſaiã : timeũ de mũdi harmõia
aſtrorumq; curſu : & numeris diſputãtẽ ipe q in-
terp̃tatus ẽ Tullius ſe non intelligere profiteť. hæc
ille. At ipſe Cicero ad atticum libro octauo iquit.

Aenigma oppiorum ex uellia plane non intellexi.

Eſt enim numero platonis obſcurius.

Timarthides rum.t.exili &.i.latio utobiq;:atq;.th.
aſpirato ſcribiť:nomẽ eſt uiri propriũ cõpoſitũ ex
τιμη.qui eſt honor:& αρχοντος pricipis: facitq; i
genitiuo timarchidis:& timarchidæ.

Timãtes abſq; aliq̃ aſpiratiõe & cũ.i.latio ſcribiť:fu
it pictor ſũmus parhaſii æmulus: quẽ ſupaſſe dr i
aiacæ pigẽdo:quod aliq ſuffragiis magis quã ueri-
tate factum credũt inter eius uero ingenii monu-
mẽta iphigenia oratoꝝ laudibus celebrať: q̃ ante
aras peritura cũ mœſtos pinxiſſet omnes:& mœ-
ſtitiæ omnẽ imaginẽ cõſumpſiſſet pr̃is ipſius uul-
tum uelauit:quẽ iã digne nõ poterat oſtendere.

Tymba cũ .t.exili &.y. græco ſcribiť : quod multi
in.u.noſtrũ conuertũt:& dicũt tumbã ſepulchrũ.

Timon cũ.t.exili &.i.latino ſcribiť:fuit appolonia-
tes filius timarchi:qui dum iuuenis eſſet operam
dedit ſaltationi:& choreas duxit:quibus poſtea re
pudiatis ſe ad ſtilponem cõtulit. Deinde reuerſus
in patriã dixit uxorem. Poſt hæc uero iam uir ſa-
piens effectus & eloquẽs ad Pyrrhonẽ ſe cõuertit.
Deinde cum eſſet egenus iuit ad calcedoniã : ibiq;
philoſophiam & oratoriam exercuit . charus fuit
Ptholõeo Philadelpho ſcripſit poemata diuerſa:
tragœdias.lx.cõedias.xxx.& ſatyras plures. Fuit &
alius philoſophus nicæus.alius hortoꝝ ſtudioſus.

Tymœtes prima cũ.t.exili &.y.græco penultima
cum.œ.diphthõgo & ultima ſimiliter cum.t.exili
ſcribiť:fuit regis Priami filius:de quo Euphoriõ.
teſte ſeruio ſuper ſecundo æneidos ait:priamus ex
aryſba filiũ uatẽ ſuſcæpit:q cũ q̃dã die uaticinareť
naſci ei dixit pueꝝ:p quẽ troia poſſet euerti pepe-
rũt ſimul & tymœtæ uxor & Hecuba legitia uxor
Priami. Quare Priãus timœtæ filiũ & uxorẽ iuſſit
occidi. Ob qđ Vir.cũ de græcoꝝ equo loq̃reť inq̃t:

primúq; tymœtes Duci ītra muros hortaſ: & ar-
ce locari. Siue dolo: ſeu iá troiæ ſic fata ferebant.

Tymœtas eodē mō ſcribiſ: & fuit nomē uiri ꝓpriū.

Timoniacus abſq; aliqua aſpiratōe: & .i. latino utro
biq; ſcribiſ: fuit pictor byzātius Cæſaris dictato-
ris ætate q aiacē Cæſari pīxit: & Medeā ab eo ī Ve-
neris gēitricis æde poſitā .lxxx. talētis uenūdatos.

Timotheus pria cū .t. exili & .i. latino ſequēs cū .th.
aſpirato ſcribiſ: & nomē ē cōpoſitū ex τιμη: qui ē
honor: & θεος deus: fuit ēt nomē atheniēſis cuiuſ-
dā uiri ꝓclari & filii Conōis hic a patre accæptā glo
riā multis auxit uirtutibus. Nā ad patris laudes te
ſte M. tullio libro primo de officiis adiæcit gloriā
īgenii & doctrine. Fuitq; teſte Aemilio Probo di-
ſertus: impiger laborioſus rei militaris pitus: nec
minus ciuitatis regēdæ. De quo multa ab hiſtori-
cis præclare facta ſcribuntutur.

Timoleō cum .e. exili & .i. latino ſcribiſ: fuit corin-
thius: & ſine dubio iudicio omniū uir clariſſimus
Nā ut ait cornelius nepos huic uni contigit: quod
neſcio an illi: ut ad patriā ī qua erat natus opreſſā a
tyrāno liberaret: & a ſyracuſis: cui auxilio erat miſ
ſus inueteratā ſeruitutē depelleret: totāq; ſiciliam
multos ānos bello uexatā: a babariſq; oppreſſā ſuo
aduētu ī priſtinū reſtitueret: ut oia late poſuit Plu
tarchus ī illius uita. A quo & gymnaſium: ī quo ſe
pultus fuit timoleonteum cognominatum fuit.

Tympana cum .t. exili: & .y. græco ſcribitur: inſtru-
mēta ſunt ad pulſandum apta: præcipue matri de
um conceſſa: eo ꝙ huiuſcemodi inſtrumentis: cu-
retes & corybantes filium ſuum iouem tutati fue
runt ut oſtendit Ouidius libro quarto faſtorum.

Tymbra cū .th. aſpirato & .y. græco ſcribitur: herba
ē quam ſane ture iam: teſte Plinio libro .xviii. na-
turalis hiſto. dicimus eſtq; herba aromatica & gra
uiter ſpirās. Virgilius libro .iiii. georgicorū. Et gra
uiter ſpirantis copia thymbræ: qua ager troiæ ad
decē miliaria urbi uicinus abundat: in quo cum tē
plum eſſet Apollini dicatū dedit cauſam herba: ut
tymbræus Apollo ipſe uocareſ. Virgilius in quar
to æneidos. Da propriā tymbræe domū: da mœ-
nia feſſis. Quin & fluuius īde fluēs thymbra eadē
ſcriptura & ratione uocabatur.

Thymber cum .th. aſpirato & .y. græco ſcribitur:
nomen fuit uiri proprium.

Thymum cū .th. aſpirato & .y. græco ſcribiſ: herba
eſt aromatica: & apibus dulciſſima: quod paſtor il
le canens apud Virgilium in bucolicis inquit. Ne-
rine galathea thymo mihi dulcior hyble. & cū iux
ta Athenas. q̄ ut uidimus a Cecrope cecropiæ di-
ctæ ſunt: hæc uerba abūdāter dixit Vir. in .iiii. Ge-
or. Cecropiūq; thymū & graue olencia centaurea.

Thymiama prima cum .th. aſpirato & .y. græco ſe-
quens cū .i. latino ſcribiſ: ē odor ſuauis thymi ma-
turā referens: unde nomen aſſumpſit: ut Virgi. in
iiii. geor. Redolentq; thymo fragantia mella.

Tyndarus cum .t. exili & .y. græco ſcribiſ: fuit rex
œbaliæ: & filius Oebali regis: habuitq; uxorē for-
moſiſſimā Ledā: ex q̄ genuit Caſtorē & Pollucem
Clytæmneſtrāq; & Hellenā: & ꝓ tyndaro nōnūq̄
tyndareus ponitur. Oui. in epiſtola heroidum.
Me tibi tidareus uita grauis auctor & ānis tradidit

A tyndaro uero maſculinū deriuaſ patronimicū
tyndarides a quo abiecta: de fœmininū in is dedu-
citur tyndaris. Iuue. ī ſaty. Credo dudicitiā: ponēs
differētiā iter mortes: q̄ a rōanis fœminis uiris ſuis
eo tēpore īferebanſ: & eā q̄ a Clytæmneſtra illata
fuit Agamēnoni: hoc tātū refert qđ tyndaris illa .i.
Clytæmneſtra bipennē inſulā & fatuā: hoc eſt ſine
aliqbus uiribus dextra leuaq; tenebat: qa niſi audi
ta fuiſſet ab Aegyſtho ob fœmineū timorē nequiſ
ſet Agamēnonē iterficere. Et ſubdit de rōanis mu
lieribus poeta dicēs. At nūc res agiſ tenui pulmōe
rubetæ .i. ueneno ſe illius ranæ: q̄ iter rubeta naſci-
tur: ac ſi dicat nr̄æ uiros ſuos ueneno necāt: ī cuius
remediū ſi eaꝝ uiri Antidotū Mitridatis forte ꝓ-
guſtaſſet. ēt itidē cū Clytæmneſtra ferro conſicere
ſunt paratæ Vnde ait. Sed tamē & ferro mortē ui-
ris ſuis īferre ſūt diſpoſitæ. Si ꝓguſtaret atrides Pō
tica ter uiſti cautus medicamina regis: hoc ē ſi cau
tus atrides .i. uir ille qcūq; romanæ mulieris mari
tus eēt ut atrides .i. Agamēnon q uir fuit Clytæm
neſtræ ꝓguſtaret medicamia antidota ꝑſeuerātia
a ueneno cōfecta .ſ. & ꝓguſtari cōſueta a Mithrida
te rege pōti ter a rōanis: uicto: ferro .ſ. paratæ: eēnt
tē cōficere. Nā ut ſcribit Pli. li. xxv. natu. hiſt. quo-
tidie Antidotum contra uenena ſumebat: adeo ut
cū quadragintaſex annis cū romāis bella fouiſſet:
ut dixit Iuſtinus li. xxxvii. demū tribus igentibus
bellis fœlicitate ſyllæ: uirtute luculli: & Pōpei ma-
gnitudine uictus eſt. Et cū iā mortē ſibi inferre de
creuiſſet ut dixit Gellius li. xvii. & fruſtra uiolētiſ
ſima uenēa ſumpſiſſet ultio gladio ſe trāſfixit. At
uero Pli. nepos ī li. de uiris illuſtribus mithridatē
dixit uenenū ſūpſiſſe quo tarde agēte percuſſorē
gallū atroci uultu territū reuocauit: & ī cædē ſuā
manū trepidātis adiuuit. alii uero acutiſſimo ue-
neno extinctū illū fuiſſe aſſerunt: quos Lucanus ſe
cutus ī prio īquit poſt cilicās ne uagos & laſſi pōti
ca regis ꝓlia barbarico uix conſumata ueneno. Idē
Eutropius lib. ſuarum hiſtoriarum .vi.

Tynnicus prima cū .t. exili & .y. græco penultima cū
i. latino ultia cū .c. exili ſcribiſ fuit filius Traſpoli.

Thynnus cū .th. aſpirato & .y. græco ſcribiſ: nomen
eſt uiri proprium: de quo Orpheus meminit.

Thyoneus cum .th. aſpirato & .y. græco ſcribiſ: co-
gnomē ē Bacchi: quod a τυω: qđ ē ſacrifico dedu-
ctū putāt: eo ꝙ illi adhuc inter humanos uerſāti ſa
crificia reddebanſ. Ex quo thyas & thyades: ut a
baccho bacchides deduci aſſerit Seruius. Virgilius
ī tertio æneidos: Thyas ubi audito ſtimulant trie
terica baccho. Nā ſacrificula eſt bacchi.

Typhon cum .t. exili & .y. græco ſcribiſ: fuit gigas fi
lius terræ & titani: de quo ſeneca in octauia.
Non tam ferum typhona neglecto ioue.
Irata telus edidit quondā parens. Veꝝ a poetis no
ſtris quādoq; quidem etiam typhos ſcribiſ: quan-
doq; uero typhœus cum .œ. diphthongo. Lucius
ī quarto Conditus inarimes æterna molle typhœ
us quē ſane uerſum ex Homero traduxit lib. ilia.
ſecūdo ubi ait: εἰν ἀρίμοις ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμ-
μεναι εὐνάς. Nōnunquā uero diuidiſ diphthon-
gus & ipſum .e. corripitur. Ouidi. libro qnto meta
morphoſeos Aethereas auſū ſperare typhoea ſe-

des. At uero in deriuatiuo ſemp diuidiſ diphthõgus & ipſum .e. ſimiliter corripitur. Virgi. in prio æneі. Nate patris ſummi qui tela typhoea tẽnis: id eſt tela quæ thyphoeũ fulminauerunt. Nã ut ait Heſiodus ουνοσ γαρεκ σραυνωσα υποΔιοσ: id eſt hic quoq́ fulminatus fuit a ioue. Nãq́ ut fratres gigantes ab ioue fulminatos ulciſceretur: illũ ꝓuocauit aduellũ: ob quod iratus Iuppiter ipſum fulminauit: & ſuper impoſuit inarimen ĩſulam ſecũdum Virgilium & Lucanũ: ut uidimus ĩ dictione inarime ſeu trinacriam ſecundũ Ouidium libro qnto metamorphoſeos ait enim ſic.

Veſta giganteis iniecta eſt inſula membris.
Trinacris: & magnis ſubiectum mollibus urget.
Aethereas auſum ſperare typhoea ſedes.
Nititur ille quidem: pugnatq́ reſurgere ſæpe.
Dextra ſed auſonio manus eſt ſubiecta peloro.
Leua pachynæ tibi lylibæo crura premuntur.
Degrauat ætna caput: ſub qua reſupinus arenas.
Eiectat flãmãq́ fero uomit ore typhœus. & reliq̃.

Tiphys prima cũ .t. exili & .i. latino ſequẽs cũ .y. græco ſcribiſ: fuit teſte Plinio lib. vii. natura. hiſtoriæ arte carpentaria glorioſus: & primus adminicula gubernandi naues inſtituit: & fuit teſte Orpheo & Seneca argõautaꝝ gubernator: ipõ dicẽte i Medea

Auſus es tiphys pandere uaſto.
Carbaſa ponto: legeſq́ nouas.
Scribere uentis.

Idẽ Virgilius prius innuit cũ ait in bucolico. Alter erit tũ tiphys & altera: q̃ uehat argo Delectos heroas. Diodorus uero ſiculus refert quoſdã affirmaſſæ eius nauis gubarnatorẽ Argon cognominatũ: ut uidimus ĩ dictione argonautæ. Veꝝ tiphym in ea expeditione periſſe dixit. Seneca in præfata tragœdia cum ait.

Tiphys in primis domitor profundi.
Linquit in docto regimen magiſtro.
Litore extremo: procul a paternis.
Accidens regnis: tumuloq́ uili.
Tectus ignotas iacet inter umbras.

Typus cũ .t. exili & .y. græco ſcribiſ: poniſ a noſtris pro forma figuraq́ & exemplari. Vnde archetypus ut in ea dictione uidimus.

Tyrãnus cũ .t. exili & .y. græco atq́ duplicato .n. ſcribiſ: dici apud nos proprie fortem. unde & tyrões illi dicuntur: q fortes cũ ſint ad militiã exercentur. Nã ab initio teſte Trogo quæq́ ciuitas & gẽs reꝝpublicarum imperium penes reges habebat: quos ut iuſtinus ſcribit non ambitio popularis: ſed expectata inter bonos moderatio prouehebat: qui & tyrãni ob fortitudinẽ uocabãſ. Iuxta quẽ modũ Vir. ipſe in .vii. ænei. Aeneã ſuum quem piũ ſemper eẽ uoluit tyrãnũ dixit: cũ ait. Pars mihi pacis erit dextrã tetigiſſe tyranni. ſed creſcente malicia cũ ſuperbe reges regnare cœpiſſent tyrãni nomẽ ad illos ſolum reſtrictum eſt: qui per inſolentiã imperii uiribus abutebantur. cui rei teſtimonio idẽ ſit Vir. li. æneidos. viii. cum ait. Gens bello præclara iugis inſedit hetruſcis. Hanc multos florentẽ ãnos rex deinde ſuperbo imperio & ſæuis tenuit mezẽtius armis. Et ſubdit q̃ ad ſuperbiam reſpicit. Quid memorem infãdas cædes: quid facta tyrãni. Ecce quẽ ſuperbum primo regem dixerat: mox tyrannum uocauit: ut & de ſceleſto Pygmaliõe prius dixerat libro primo. Conueniunt quibus aut odium crudele tyranni: Aut metus acer erat.

Tyres cũ .t. exili & .y. græco ſcribiſ: fluuius eſt ſcythiæ teſte Herodo li. hi. iiii. & poſt iſtrum ſecũdus fluuitq́ ruens ex borealibus grandiq́ palude. atq́ in circuitu ſythiã detinet & nebridã terrã: huius hoſtiũ ipſo Herodoto referẽte incolũt hellines: q tyritæ ab eo flumine cognominantur.

Tiryns pria cũ .t. exili & .i. latino ſequẽs cũ .y. græco ſcribiſ: & eſt generis fœminini: atq́ teſte Homero li. iliados urbs mœnibus inſignis ĩ peloponeſo: cũ uero eſt generis maſculini: fluuius eſt in argo.

Tirynthia pria cũ .t. exili & .i. latino ſequẽs cũ .y. græco: penultima cũ .th. aſpirato & .i. latino ſcribiſ: fuit teſte Pli. li. iiii. natu. hiſto. urbs in achaia argo ꝓxima: & lõge a mycenis: hanc eandẽ puto cũ e quæ tiryns ab Homero uocata eſt: ex qua cum genitus fuerit Hercules dictus eſt tiryntius.

Tyrditania prima cum .t. exili & .y. græco ſcribitur: nomen eſt prouinciæ hiſpaniæ.

Tireſia cũ .t. exili & .i. latino utrobiq́ ſcribiſ: fuit teſte Homero li. x. odyſſeæ. thebãus patria & peritri filius: ut dixit Lactanti. grãmaticus. hũc dixit Oui. cũ forte duos angues coeuntes ꝑcuſſiſſet effectum fuiſſe fœminã: & ſeptẽ ãnos i eo ſexu duraſſe: poſt quos cũ iterũ eoſdẽ cõperiſſet ꝑcuſſis iterũ anguibus in priorẽ formã redactus eſt: demũ cũ inter Iouem & iunonẽ contentio fieret: qs nã maiorem in coitu uoluptatẽ ſuſciperet mas an fœmina: aſſerẽte iunone de uiro: & ioue de fœmina & hunc tanq̃ expertũ ambo arbitrũ cõuocaſſet: dedit ille pro iouẽ ſententiã: hoc ẽ maiorẽ in fœminis eẽ uoluptatẽ q̃ i uiris ꝓ quo irata iuno ipſum occæcauit. Sed pater oĩpotens ꝓ lumie adempto: Scire futura dedit pœnamq́ leuauit honore hunc monſtrat ſtatius multa thebanis uiuũ ꝓdixiſſe: ſed fugiens uictores thebanoꝝ i macedõia moriſ & ſepeliſ: poſtq́ ſuam mortem apud inferos ut late oſtẽdit Homerus in .xi. odyſſeæ multa futura prædixit Vlixi deſcendenti ad inferos: Verum ut ſcribit Plini. li. vii. natura. hiſto. Ex fœminis mutari in mares non fabuloſum eſt: inuenimus enim inquit: ĩ annalibus. Qu. Licinio Craſſo Cato Caſſio Lõgio Coſſ. Caſſim puerum factum ex uirgĩe iuſſuq́ aruſpicũ deportatum in deſertã inſulã. Licinus Murianus ꝓditur a ſe uiſus: q prius fœmĩa nupſit: mox barbã & uirilitatem ꝓmeruit uxorẽq́ duxit. Et ſubiunxit idẽ Plinius Vidi etiam in aphrica mutatũ i marem die nuptiaꝝ Lucium Coſſicium ciuẽ tehesbitanum. idem ſacer Auguſtinus de cõiugiis ueteris ac nouæ legis tempore inquit: imperatoris Conſtantini manifeſtum eſt puellam in parte campaniæ in maſculũ fuiſſe mutatam & romam ductũ.

Tyrrhenus cũ .t. exili & .y. græco: atq́ duplicato .r. ſecundoq́ aſpirato ſecũdũ Priſciani doctrinã ſcribitur: fuit frater lydi regis lydiæ. ut in dictione lydia uidimus q regno lydiæ dimiſſo fratri ad maritimã tuſciæ deductus eſt: quã tyrrheniã a ſe cognomiauit i q̃ tubaꝝ uſum primo ad iuentũ fuiſſe dixit ſophocles in ea tragœdia quæ inſcribitur αιασ λοκροσ γοφοροσ: qd Vir. in. viii. ænei. cõfirmaſſe ui

detur cū ait. Tyrrhenuſq; tubæ mugire p æthera clangor: Quod ſane a pdonibus circa oras maritimas diſperſis ab ſophoclis expoſitoribus excogitatū fertur: ut ad prædas facilime conuenirent.

Tyrrhus eodem modo ſcribitur: nomen eſt uiri ꝓpriū. cum ait Vir. li. vii. æneí. regia parenr armenta: & lata coſtodia credita cāpi: ſcilicet regis latini.

Tyro cū. t. exili: & y. græco ſcribitur: dicitur nous miles hoc eſt homo ille fortis qui ad miliciā exercetur: ut uidimus ī dictione tyrannus cuius diminutiuum ē tyrūculos: & ad quācūq; artē illa poſſe referri dicūt Iuue. in ſatyra Atticus eximie inquit. Nec fruſtū capreæ ſubducere: nec latus aphræ. No uir auis noſter tyrunculus. Et notādum in tyrāno primam eſſe breuem in tyrone & tyrūculo longā licet eandem habeant analogiam. Fuit etiam teſte Iuſtino li. xviii. nomē propriū patris Didōis. & Pigmalionis q a Vir. & aliis nōnullis Bellus uocatur. Nec Sicheum maritū Didōis fuiſſe dixit: ſed noie Aterbam: quem & Sacerdotē & regē fuiſſe dixit.

Tyrus cū. t. exili & y. græco ſcribiť: fuit urbs uetuſtate originis magnitudine & claritate: ut dixit Curtius in. iii. de geſtis Alexandri añ oēs urbes Syriæ & Phœniciæ memorāda: Et ut qdā ferūt dicta prius fuit ſarra: Fuitq; cōdita ab agenore priſci belli filio ī inſula ſeptuaginta milibus paſſuū a terra diuiſa ſed Alexādri oppugnātis īduſtria cōtinēs terra facta fuit: qđ Oui. li. xv. metamor. tetigit cū ait.
Fluctibus ambitæ fuerant antiſa phatoſq;.
Et phœniſſa tyros: quaꝝ nunc inſula nulla eſt.

Thyrſis cum. th. aſpirato & y. græco in prima ſcribitur: nomen eſt paſtoris proprium.

Thyrſus cum. th. aſpirato & y. græco ſcribiť: haſta quædam erat pampinis inuoluta: quā bacchātes ī choreis deportabant. Oui lib. faſto. iii. Fœmineos thyrſo concitat ille choros. Vnde & Thærſigerus dictus ē Bacchus: Seneca in Medea Candida thyrſigeri proles.

Thyrea cum. th. & y. græco ſcribiť inſula eſt peloponenſi: ut dixit Herodo. lib. iiii.

Thyre eodem modo ſcribiť: nomen eſt loci.

Thyrteus abſq; aliq̄ aſpiratiōe & y. græco ſcri. fuit poeta græcus. de quo Plato ī li. de legibꝫ ſæpemeīt

Tiſarantus cum. t. exili utrobiq; & i. latino ſcribiť: fluuius eſt ſcythyæ: ut dixit Herodotus libro hiſtoriaꝝ. iiii. & ſecundus poſt ordeſſum. Inter quē: ut ait & iſtrum ſunt fluentes ararus honoparis: & ordeſſus: qui in iſtrum decurrunt.

Tiſana cum. t. exili & i. latino atq; unico. ſ. ſcribiť: nec eſt dictio græca: ut quidā uoluerunt: ſed teſte Priſciāo li. ii. eſt dictio latia: eſt quæ ſuccus uel a q̄ ordei. Vnde tiſanarium deriuať: quod ē uas ī quo ponitur uel tunditur uel coquitur ordeum.

Thyſſagetæ prima aſpiratur: ultima ſine aſpiratiōe ſcribiť & duplicať. ſ. populi ſunt ſcythici ultra ſauromatas & budinos uiuentes ex uenatione: ī quorū territorio ut oſtēdit Herodo. lib. hiſtoriaꝝ. iiii. flumina quattuor magna fluunt: uidelicet Lycus cum. y. græco & c. exili. Oarus. Tanais cū. t. exili & i. latino & Syrgis: cuius prima habet. y. græcum.

Thyſbe cū. th. aſpirato & y. græco ſcribiť: facitq; ī gētiuo thyſbes: fuit puella a babylonia de q̄ Oui.

Titan ſine aliqua aſpiratione: & i. latino ſcribiť: qui & Tytanus dicitur: fuit frater Saturni maior natu & filius Vrani: ut late uidius in dictione Chrōus.

Tityrus primo cum. t. exili: & i. latino: ſecūda cum y. græco ſcribitur: ponitur a Theocrito & Virgi. laconum lingua pro quodam paſtoř: & apud nos aries maior dici poteſt.

Tityius eodem modo cum ſuperiori ſcribitur: hoc eſt prima cum. t. exili & i. latino: ſecunda cū. t. exili ſimiliter & y. græco ſcribiť: fuit iouis filius ex Eiara filia Orchomeni: quam Iuppiter Iunonis iram extimeſcens: ī ſpecu ſub terra abſcondit: ob quod ex illa tityus natus dictus ē a poetis terræ filius: dicente Homero circa finē lib. vii. odyſſeæ: τιτυον γαιηιον υιον. Et Vir. ſimiliter li. æneí. vi. Nec non & tityon terræ omnipotētis alumnū Cernere erat Hic cū latonæ uim infere uellet ab apollie ſagittis cōfoſſus: apud inferos magno cruciatu demergiť: ut Vir. eodē lib. vi. ꝓſecutus eſt: Et Seneca ī Herccule furente ait. Præbet uolucri tityus æternas dapes. Oui. in. i. de pōto. Sic ī cōſumptū tityi ſemꝑq; renaſcens. Nō perit ut poſſit ſæpe perire iecur. Huius magnitudinē corporis nouē iugerum dixerūt poetæ ut Tibullus: Porrectuſq; nouem tityus per iugera terræ Aſſiduas atro uiſcere paſcit aues.

Tithonus prima cum. t. exili & i. latino: ſequens cū th. aſpirato ſcribiť: fuit teſte Home. lib. x. iliados: Laomedōtis regis filius: & Priami frater: ait. n. λαομεδοντιαδην τεκέτω πριαμον τε. Et ut rettulit. Ser. ſup. iii. Vir. geor. librū ubi ait poeta. Tithoni croceū linquens aurora cubile. Cū iuuenis eēt: & forma decorus ab aurora dilectus & raptus fuit: ex qua Memnonē gēuit. Sed tandē poſt lōgiſſimam optatāq; uitā audita Memnonis filii morte: in cicadam uerſus diciť a poetis: dicēte Horatio Lōgam: tithonū minuit ſenectus: qđ ideo fictū puto: q; cupiditate oriētalis regni tractus: ubi nobis aurora cōſurgit: ex uxore eoꝝ locoꝝ ducta Memnonem progenuit: quē deinde mortuum noſcens in bello troiano: & paternū regnū deſolatū audiens: ad quæſtus conuerſus uitam finiuit: ut latius uidimus in dictione Memnon.

Titus abſq; aliqua aſpiratione & i. latino ſcribiť: nomen fuit clariſſimi romani principis filii Veſpaſiani: & fratris Domiciani.

Tlepolemus cum. t. exili: & e. abſq; diphthon. atq; unico. l. ſcribiť: habetq; accentum in antepenultima fuit teſte Hōe. lib. ilia. ii. Herculis & Aſtioches filius clarus rebus bellicis: & longo latoq; corpore redimitus: Veꝝ: ut ipſe Homerus ait: qui ſimul ac in domo materna in iuuenilē ætatē adoleſceret licomnion matris germanū olim bello eximium: tunc āt iam ætate ꝓuectum interemit. Sed cū cæteri Herculis ex illa filii nepoteſq; Lycāmi ultionē iterfecti minarenť: cōparata ingenti comitum manu claſſiq; quā feſtināter ædificaret īpoſita ꝓfugit. tandem uariis agitatus caſibus Rhodū peruenit: ibiq; Imperiū Rhodioꝝ qui tres partes diuiſi erāt: adeptus ē. Ita. n. iuppiter huic apud illos beniuolentiā conciliauerat: ſuppeditauitq; eiſdem ob hunc mitificas opes affluenteſq; diuitias. tandē cū ī bello troiano cū Serpedōe filio iouis & lycioꝝ re

ge:hoc eſt nepos cum patruo depugnaret ab eo in
terfectus ē:ut longo pulchroq; ſtilo Homerus li/
bro quinto iliados enarrauit.

Tmolus cum.t.exili ſequente.m.in eadem ſyllaba:
& unico.l.ſcribit̃:mons ē ciliciæ:ut oſtēdit Hero/
dotus lib. hiſtoriaꝝ.v & croco uino ac melle per/
fertilis.Vnde ait Vir.lib.i.georgicoꝝ:Nōne uides
croceos ut imolus odores india mittit ebur.Verū
& a noſtris poetis nōnunq̃ ſuper additum fuiſſe.
i.poſt.t.cōperimus : ac dici timolus : Ouidius lib.
vi.metamorphoſeos.Deſeruer̃ ſui nymphæ uiuē
ta timoli:Nec aliter ipſe uerſus ſtare poſſet:in hu/
ius cacumine teſte Plinio homines cētū quinqua/
ginta annis uiuere Mutianus auctor eſt.

Thea cum.th.aſpirato ſcribitur:fuit una ex nym/
phis filia Oceani & tethyos.

Thoas cū.th.aſpirato ſcribit̃:fuit rex ĩ taurica r̃giōe
de quo Oui.li.iii.de pōto iqt:Regna thoas habuit
Mæotide clarus ĩ ora.Nec fuit euxinis notior alter
aqs:Alius fuit rex lemni Liberi pr̃is filius:& pr̃ Iſi/
phyles.Alius ſiphyles filius ex Iaſone:Alius fuit te
ſte Hōe.Andremonis filius:At.n.li.ii.ilia.θοας αν
δραιμονοσ υιοσ.Fuitq; rex ætoloꝝ:ac eoꝝ dux ĩ
bello troiano: In quem iccirco tunc ætolorum im
perium recidiſſe dicit:q; & œneus ipſe:& dius eius
filius Meleager deceſſerant.

Tholus cū.th.aſpirato & unico .l.ſcribit̃ : dici pōt a
nr̃is teſtudo:quo uocabulo uſus ē Vir.li.ix.æneī.
cum ait:Si q̃ ipſe meis uenatibus auſi Suſpendiue
tholo:Sed ut ait Seruius:tholus ꝓprie ē ueluti ſcu
tū breue:quod ĩ medio tecto eſt:in quo trabes co/
heunt:ad quos dona ſuſpendi conſueuerant.

Tomyris cū.t.exili ſubſeq̃nte.o.lr̃a:ſcđa cū.y.græco
ultia cū.i.latio ſcribit̃:fuit regia nobilis maſſageta
rū ĩ ſcytia:q̃ Cyrū debellauit & interemit:De q̃ ple/
ne He.li.hi.& Iuſti.ſimiliter li.i.ſui epi. ſcripſerūt.

Tomos cum.t.exili ſcribit̃:dici pōt latino iciſio:ſeu
ſectio: Nā deriuatur a τεμνω:quod ē incido uel ſe
co:eſt locus in ponto iuxta phaſidis hoſtiū memo
rabilis crudelitate Medeæ:quæ ibi fratrem ſuum
Abſyrtum occidit:& in partes execuit.
Sed magis memoria dignus exilio clariſſimi poe/
tæ Naſonis:de quo idem ipſe libro tertio triſtium
Hic quoq; ſunt urbes graiæ:quis credere poſſet:
Inter inhumaniæ nomina barbariæ.
Huc quoq; mileto miſi uenere coloni.
In quæ geris graias conſtituere domos.
Sed uetus hunc nomen poſitaq; antiqius urbe.
Conſtat:& abſyrti cæde fuiſſe loco
Vt late uidimus in dictione Abſyrtus.Et ſūbdit ĩ
fine eiuſdem epiſtolæ.
Inde tomos dictus locus hic quia fertur in illo.
Membra ſoror fratris conſecuiſſe ſui.

Thomas cum.th.aſpirato ſcribitur:a græcis nomē
eſt Hebraicum uiri proprium.

Thon huius thonos cū.th.aſpirato ſcribit̃:fuit pri/
mus qui apud ægyptios medicinā in artē redegit.
De quo meminit Home.lib.iiii.odyſſeæ:Alius te
ſte Hellanico fuit rex canopi:ad quē cū Menelaus
a troiacū Helana diſcedēs:tēpeſtate maris deduce
ret̃:fuit primū ab illo anteq̃ Helenā cōſpiceret gra
te ſuſceptus.Sed cum illam cōſpexit:uim Mene/
lao inferre conatus:ab illo interfectus eſt.

Thoon cum.th. aſpirato & duplicato.o. ſcribitur:
habet accentū ĩ ultima fuit teſte Home.lib.xii.ilia
dos:uir troianus ab Vlyxe interemptus.

Thootes prima cum.th.aſpirato ſequēte duplicato
o.ultima cum.t.exili ſcribit̃ : fuit teſte Home.lib.
xii.iliados unus ex præconibus græcorum.

Thoota cum.th.aſpirato & duplicato.o.ultima cū
t.exili ſcribit̃:fuit teſte Hōe.in odyſſea Phor.filia:
ex qua Neptunus Polyphemū genuit.Quo ēt no/
mine quidam phorci matrem nominauerunt.

Topotheſia pria cū.t.exili:atepēultia cū.th.aſpirato
ſcribit̃:dici pōt loci poſitio uel deſcriptio.nā topos
locus:θεσισ poſitio dr̃.Et rei ueræ a poetis hiſtori
cis fieri ↄſueuit:licet nōnūq̃ abutat̃: ut Vir.i.i.æne.
Portū ĩ receſſu lōgo apud Aphricā deſcripſit : q te/
ſte Ser.nō illic ſe apđ hiſpāiā Carthaginē habet̃.

Thorax cū.th.aſpirato ſcribit̃:regimē ē pictoris:&a
multis lorica traducit̃.Vir.in.vii. thoracas ahēos.

Torone cum.t.exili ſcribitur:fuit urbs Sithoniæ:ut
in ea dictione uidimus.

Toreum ita abſq; aliqua aſpiratione ſcribitur:opera
ſunt pulcherrime ſculpta Saluſtius in catilinario:
tabulas:ſigna:toreumata emunt.

Thous cum.th.aſpirato ſcribit̃:fuit teſte Homero:
unus ex troianis principibus.

Trabrea cū.t.exili ſcribit̃ nec græcā đriuationē hēre
puto:cuius nec latinā ſatiſſaciētē adhuc cōpi gēus
ē ueſtis:de quo Sue.ĩ li.de genere uegiū iqt:tria ſūt
genera trabeaꝝ:unū qđ diis ſacrat̃:qđ ē tētū đ pur
pura. Aliud regū:qđ eſt purpureū:hēt tamen albū
aliqđ.tertiū augurale de purpura & crocco mixtū.

Tracia cū.th.aſpirato:&.c.exili atq;.i.latino ſcribit̃:
regio ē Europæ:q̃ ab Hero.aliiſq; auctoribus inter
pres Scythiæ ponit̃ & a τραχυ:qđ ē ſcꝝ ſeu teme/
rariū nomē ſumpſit.Nā ferociſſimos hoīes alebat
qbus aſp corpoꝝ ierat cultus.Et ut nōnulli fuea
rūt teſte Gellio li.x.noctiū atticaꝝ prius Sithō di/
cta fuit eius fines ſunt teſte Pli.li.iiii.natu. hiſto.a
ſeptētriōe Iſter:ab oriēte pōtus &a meredie ægæū
mare:mōtes habet Aemū:Rhedopē:& orbelō:Et
ut Pli.li.vii.dixit cū uaria ſit mortalitas:&ad circū
ſcribēdā ſeipſam igenioſa cōputat mor̃ thraciæ gē
tis: q̃ calculos colore diſtictos ꝑ expimēto cuiuſ/
cunq; diei in urnam cōdit:ac ſupmo die ſupatos
dinumerat. Atq; ita de quoq; ꝓnunciat:iuxta qđ
dixit Iuue.& a thracia threicius & threicia đriuat̃:
ut in dictione threiſſa uidebimus.

Tragœdia prima cū.t.exili:ſequēs cū.œ.diphthōgo
ſcribit̃ : & habet accentū ſup diphthōgo: cū reliq;
breues ſint.Oui.in.ii.de triſti.Oē genus ſcripti gra
uitate tragœdia uincit Horati. ſimiliter . Effutire
leues idigna tragœdia uerſus.Cōponitur q; ex tra
gos:qui apud nos ē hircus : & œdia cantus.Nā hir
cum pro pmio ſui cantus primi tragici : qui ruſti/
ci & paſtores erant reportare dicebantur:ut Hora.
Carmie q tragico uilem certauit ob hircū : In quo
tandem genere poematis floruerunt apud græcos
Aeſchilus ſophocles : & Euripides : apud noſtros
uero accius Pacuuius Oui.q teſte Quītiliāo ĩ hoc
genere Medeā ſcripſit . Et quantū potuerit igenio
clariſſime oſtendit.Sed his depditis ſolus iā reſtat

Seneca de quo nec ſter tragicos Quinti.meminit in ſuis tamen inſtitutióibus illius uerſiculũ nominatim inducit: quẽ ſane & in his tragœdiis: quas habemus olim comperi: Nec oẽs eiuſdẽ auctoris eẽ uidẽť: ob uarietas ſtili diligẽter ſtuẽtibus idicat.

Tragus cũ.t.exili ſcribiť; diciť a noſtris hircus quẽ nõnolli arietẽ eſſe oolũt. Vnde & tragopa auis dr̃ q̃ in æthiopia azatica maior eſt aquilis: & cornibꝫ arietinis præfert caput armatũ: ut ſcribit Solinus

Tragelaphus cũ.t.exili &.ph.aſpirato ſcribiť: nomẽ eſt compoſitũ ex tago & elaphus: qui ẽ ceruus: Ná teſte Pli.li.viii.natu.hiſto.ſpecies ẽ cerui: Barba tamẽ & armoꝝ uillo ab aliis diſtás: nec alibi q̃ iuxta Phaſim amnem naſcens:

Tragemata cũ.t.exili utrobiq; ſcribiť: & Macrobio in prio Saturnaliũ libro: ea ueteres noſtri appellauere bellaria. Et ot paꝝ ſupra dixit. Significat aũt bellaria omne menſæ ſecundæ genus.

Tralles cũ.t.exili & duplicato.l.ſcribiť: orbs fuit in minori Aſia: qua Metellus numidicus exulauit.

Trapeza cũ.t.exili&.z.conſonante ſcribiť: dicitur a noſtris menſa.

Trapezita abſq; aliqua aſpiratiõe &.z. conſonante ſcribiť nomẽ ẽ deductum a trapeza: ideſt mẽſa q̃ argentarii uti cõſueuerũt. Vnde trapezita argẽtarius a qbuſdã: a nõnullis uero numularius traduciť Sed ipſe græco uocabulo utitur Plau. i curguliõe.

Thraſvbulus cũ.th.aſpirato & unico.ſ.ſequente.v. græco ſcribiť: fuit uir atheniẽſi: Lyci filius. de quo Aemelius ꝓbus ait: Si per ſe uirtus ſine fortũa ponẽda ſit dubito an hũc ꝑmũ oiom illđ ſine dubio nemmẽ huic ꝑfero fide: cõſtátia magnitudine animi. & amore in patriá. Nam quod multi uoluerũt paucíq; potuerũt: ab uno tyráno patriã liberať: huic cõtigit, ut a triginta opꝑſſas tyrannis athenas: e ſeruitute in libertatẽ uẽdicaret: Aliaq; magnifica cõfecit: quæ Iuſtinus li.v.& alii nõnulli ſcripſerũt. Veꝝ ſequẽti tempore cũ ꝑtor claſſem ad Siciliam appuliſſet: neq; ſatis diligenter in caſtris eius agerẽtur uigiliæ: a barbaris noctu eruptione facta in tabernaculo interfectus eſt. Alius eodem nomine fuit teſte Herodoto lib. hiſtoriarum primo meleſiorum tyrannus.

Traſimedes cũ.th.aſpirato: &.y.græco ſcribiť: fuit teſte Homero li.ix.ilia. Neſtoris filius.

Thraſus cũ.th. aſpirato ſcribiť: nomẽ ẽ uiri qđ apđ nos fiduciam indicat, quæ græce θρασοσ dicitur unde & thraſumenum lacum deductum dicins.

Thraſumenus lacus cũ.th.aſpirato: & abſq;.n.ante.ſ.ſcribiť: lacus ẽ i agro peruſino. De quo Liuius & plures alii loquonť. Nã ſi.n.conſonás ut quidã ſcribũt adderetur: ita ut diceretť tráſumenus: eẽt eius prima poſitione lõga: quod ueꝝ nõ eẽ idicat Oui. lib.vi.faſtorum cũ ait. Sunt tibi flamius tranſumenaq; littora teſtes. Hunc lacũ ſemel totũ arſiſſe dixit Pli. circa finem lib.ii.natu.hiſto.

Thraſo cũ.th.aſpirato ſcribiť: nomen eſt proprium uiri. De quo ſæpe Terentius.

Trechus cũ.t. exili &.ch. aſpirato ſcribiť: fuit teſte Homero lib.ilia.quinto uir Tolus: & in bello troiano ab Hectore interfectus.

Threiſſa cũ.th.aſpirato &.i.latino atq; duplicato.ſ. ſcribiť: nomẽ ẽ patriũ a θρεις maſculino: qđ ionica lĩgua thracenſẽ idicat deductũ: ubi diphthõgus ei.ſoluiť. Vir.libro.ænei.primo. Vel qualis equos threiſſa fatigat Harphalice. De quo in dictiõe creſſa latius uidimus: ſimili modo threicius dicitur.

Threnos cũ.th.aſpirato ſcribiť: dici põt latine lamẽtũ. Et generis eſt neutri: qđ in funeribus decátabať Quo primõ Simõides poeta lyricus apud græcos uſus eſt: & dr̃ a θρηνοσ qui eſt planctus.

Trieterica abſq; aliqua aſpiratione &.i.latino utrobiq; ſcribiť: erant bacchi ſacra: q̃ qa triẽnalia: hoc ẽ tertio quoq; áno ſumptuoſiora quotidianis orgiis agitabanť: trieterica dicta ſunt: dicente Oui. lib.ix. metamorphoſeos.

Vrq; tuo moto proles ſemeleia thyrſo.
Iſmariæ celebrant repetita triẽnia bacchæ.

Idem & Seruius affirmauit ſup id Virgilius libro æneidos quarto.

Thyas obi audito celebrant trieterica baccho.
Orgia: nocturnoſq; uocat clamore cytheron.

Tribrachus prima cũ.t.exili &.i.latino: ſequẽs cũ.r. poſt.b.ultia cũ.ch.aſpirato ſcribiť pes ẽ tres continens breues. Nam cõponitur ex tris: & βραχυ qđ eſt breue. ut Vir.in Alexi. Te coridon o Alexi: ubi dono a facit tribrachum: cum uocalis ante uocalem breuis fiat.

Triclinium abſq; aliqua aſpiratiõe & cũ.i. latío ſcribiť: dictio eſt cõpoſita ex tris & κλινη q eſt thorus hoc eſt a tribus thoris: q iuxta menſas pro ſeſſione ponebanť eſt appellatum. Nam tres menſas in cõuiuio apponere cõſueuerãt: iuxta quas & thoros ſedebant. iuue.in.v.ſaty.primo fige loco quod to diſcumbere iuſſus. Et ſubdit. Tertia ne uacuo ceſſaret culcitra lecto. Vna ſimus ait. Quare & ꝑ loco ubi cõuiuabanť tricliniũ ponere conſueuerant: ut Quintilianus loquens de loco: ubi Simonides artẽ memoriæ tradiť inueniſſe inquit. Vix eo limen egreſſo tricliniũ illud ſupra cõuiuas corruit. Cicero uero eundẽ locum traduxit cõclaue dicẽs. Hoc interim ſpacio conclaue, illud concidit: Aliquibꝫ uero aliis diſcubitoriũ magis traducere placuit & triclinio architriclinus: ut in ea dictiõe uidius.

Trigla cũ.t.exili &.i.latino ſcribiť: piſcis ille eſt: qui a noſtris mullus dr̃: qui & apud quoſdam græcos tractus eſt μυλλοσ.

Trimetra ſine aliqua aſpiratiõe & cũ.i.latino ſcribiť: nomẽ eſt compoſitum ex tris & metrũ: quaſi trium metrorum ideſt pedum.

Trinachria abſq; aliq̃ aſpiratiõe &.i.latino ſcribitur diciť a nonnollis trinacris: & pro ſicilia ſumitur. Ná teſte etiam Seruio ſuper primum æneid. græca dictio eſt: qoia tribus acris.i.ſomitatibus ſeu ꝓmõtoriis prominet: uidelicet Pachvno: peloro: & Lilvbeo: ut in dictione Sicilia uidimus. Ob qđ dixit Ouidius ſuper quarto faſtorum.

Terra tribus ſcopulis uaſtum procurrit i æquor.
Tinacris: a portu nomen adepta loci.

Et lib.xiii.metamorpho.inquit.intrant.

Sicaniam: tribus hæc excurrit in æquora linguis.
E qbus imbriferos eſt uerſa pachynus ad auſtros.
Mollibus expoſitis zephvris lilybæus: at arctos.
Aequoris expertes ſpectat boreáq; pelorus. Verũ

græci oẽs poetæ & hiſtorici ĩ oĩbus: quos legi emẽdatiſſimis codicibꝫ nõ triacriã cũ.t.exili &.r.poſt.c. ſed thrinacriam cũ.th.aſpirato: &.c.exili ſubſequente.i.latino ſcribiẽ: ut Home.ĩ odyſſea: θρινακιεσ νισον cuius deriuationẽ nec ego nec doctiſſimi græci: quos interrogaui reddere ualuimus.

Tripos cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ: cõponiturq́ꝫ ex tris & pos: qui ẽ pes. Erantq́ꝫ tripodes teſte Seruio ſuper quarto æneí. menſæ in tẽplo Apollinis delphici quibus ſuperpoſitæ phœbades uaticinabãẽ: De quibus in dictione Gortina uidimus.

Thryoeſſa cũ.th.aſpirato &.y.græco atq́ꝫ.o.&.e.diuiſis ſyllabis. duplicatoq́ꝫ.ſ. ſcribiẽ: fuit teſte Hõe. li.ix.ilia. oppidũ ſupra Alpheũ arduo in loco poſitum: & ad poſtremum regni pylii.

Thyros cũ.th.aſpirato &.y. græco ſcribiẽ: fuit etiã teſte eodem Homero urbs regno Neſtoris.

Triptolemus abſq́ꝫ aliqua aſpiratiõe: & cũ.p.ante ſecundam.t.ſcribiẽ: fuit teſte Oui.lib.iiii. Faſtorum filius Cæloi & Mænalinæ. Ad quos cũ in loco: qui nunc cerealis eleuſis diciẽ: Ipſa Ceres quærẽs Proſerpinam deueniret: hæc Cæloi rura fuerans ſenis Triptolemuſq́ꝫ eorũ filius in cuius degeret: dũ nocte pater & mater dormirent: gremio ſuſtulit illa: ſuo. Terq́ꝫ manu mulxit eũ: & tria carmia dixit: & ĩde accẽſo foco obruit hũanũ purget ĩ ignis opus.

Excutitur ſomno ſtulte pia mater: & amens
Quid facis exclamat: membraq́ꝫ ab igne rapit.
Cui dea dum non uis inquit ſcelerata fuiſti.
Irrita materno ſunt mea dona metu.
Iſte quidem mortalis erit: ſed primus arabit:
Et feret: & culta præmia tollet humo.

Sane Iuſtino referente in ſecũdo ſui epitomatis: & capella de nuptiis Mercurii: Triptolemus in ptibꝫ atticis uſum frugum primus adinuenit.

Triton abſq́ꝫ aliq̃ aſpiratiõe.&.i.latino ſcribiẽ: fluuius ĩ Lybia defluẽs primo ĩ lacũ grandẽ: ſeu paludẽ. Tritonidis: deinde in mare lybicũ: ĩ quo lacu dixit Hero.li.hiſto.iiii. inſulã eſſe noie Pola. in q̃ ſigna ſunt aduentus iaſonis: & alia plura: q idem auctor refert. Qui & adhuc lacũ tpibus Ogygii regis Pallas uirginali ætate apparuiſſe ferẽ: ex cuius noie & ipſa Tritõia dicta fuit. Vnde Lucan. libro.ix. Hanc & pallas amat: datrio q̃ uertice nata Terraꝝ primã lybieniam ꝓxima cælo eſt. ut ꝓbat ipſe color: tetigit ſtagniq́ꝫ geta Vultus uidit aqua: poſuitq́ꝫ ĩ margine plantas. Nam tanto ꝓclíuius dea credita eſt quanto minus eius origo innotuit. Ob qd rettuli: Hero. dixiſſe quoſdã Mineruã ipſam filiã fuiſſe Neptuni: ipſius paludis tritonidos: ſed patrem dedignatam: dediſſe ſe ioui. & a ioue filiam recæptã: rurſuſq́ꝫ & cũ ſcuta & galeas ægyptii adiuuenerit: ipſam ex illis ad græcos trãſtuliſſe.

Triton eodẽ modo ſcribiẽ: ut ſuperior dictio fuit: marſus deus Neptũi filius. atq́ꝫ ſalathiæ: q ut dixit Vir. in.x. ænei. Cærula cõcha exterens fretã: cui lateꝝ tenus hiſpidanãti Frons hoiem ꝑfert in priſti deſinit aluus: quẽ ut ẽt dixit Luca. in lib.ix. Audit uentoſa pflantem murmura concha Pontus qd nõ fictũ: ſed ueꝝ fuiſſe oſtẽdit Pli.li.xi.na.hi. Et cum primum in tritonide palude: aphricæ uiſum fuiſſe dicant: tritonis nomine cognominatum uolunt.

Triumphus prima cũ.t.exili &.i.latio a nobis ſcribiẽ: q̃q̃ a græcis cũ.th.aſpirato ſcribiẽ: uidelicet τριαμβοσ. ſed ut ait priſcia. in.viii. fuit trãſlatio aſpirationis prima ad poſtremam ſyllabã quomodo Χυφπρα olla κυθρα cõmutatum fuit: qd ẽ ionicũ ενταυθα pro ευταυτα. Ad cuius imitationẽ latini ꝓ τριαμβος cũ aſpiratiõe primæ. triũphus p trãſmutationẽ aſpirationis protulerunt: & ob id eodẽ Priſciano teſte. b. in. p. cõuerſa eſt: quia. b. aſpirari nõ poteſt. Et erat triumphus honor maximus: q dari poterat ducibus romãis. Nam uehebanẽ eqs albis: quibus primus oium Camillus inuectus eſt curru inaurato: capite coronato lauro: & ante ipm triumphantẽ uictus hoſtis honeratus colla catenis. Et præeunte ſenatu capitoliũ aſcẽdebat ad tẽplũ iouis optimi maximi: ubi mactato tauro albo ad propriam deinde domũ redibat. Verum teſte Plutar. in uita Romu. imagines ĩtuemur: non niſi peditẽ triumphos geſſiſſe illũ uidimus: & refert aliquo dixiſſe tarquiniũ Demarati filiũ: hoc eſt priſcum fuiſſe: q primus ob ĩcredibilem ſui aĩ inſolẽtiam: hoc quod diximus triũphãdi genus adinuenerit: Qui & referente Pli. in.xxxii. natu. hiſto. tunica aurea triũphaſſe tarquinium priſcum uerius tradit. Sunt & nonnulli qui publicolam fuiſſe primum referunt.

Thryus cũ.th.aſpirato &.v.græco ſcribiẽ: fluuius ẽ elidis. qui in alpheum decurrit: de quo meminit Homerus li.ilia.ii.

Tritees abſq́ꝫ aſpiratione ſcribiẽ: populi fuerũt achiuoꝝ: q teſte Hero.li.hi.i. ſoli mediterrãei erant.

Trochæus prima cũ.t.exili: ſequẽs cũ.ch.aſpirato & æ.diphthõgo ſcribiẽ: pes eſt celer: & uolubilis. Nã a trochos: quæ eſt rota deriuaẽ. Et ut qdã ferũt a Mercurio compertũ. Conſtatq́ꝫ ex longa & breui tempoꝝ trium: ut Cæſar Caius.

Trochus cum.t.exili &.ch.aſpirato ſcribitur: diciẽ a noſtris rota.

Trochiſtus prima cũ.t.exili ſequẽs cum.ch.aſpirato ultĩa ſine aſpiratiõe ſcribiẽ: dicit apud nos puã rotam Nam diminutiuuum eſt trochi: unde & compoſitiones q̃dam medicorum in formam rotulæ trochiſci uocabantur.

Trœzen cũ.t.exili &.œ.diphthõgo ſcribiẽ: fuit oppidum atticæ regionis. Vnde trœzeni populi ſunt cognominati.

Toglodytæ abſq́ꝫ aliqua aſpiratione: & cũ.y.græco ſcribiẽ: ſunt teſte Pli.lib.iiii. natu. hiſto. degeneres ſcytarum gentes a ſeruis ortæ: at uero Solinus & Põponius dixerunt populos eſſe aphricanos in finibus æthiopiæ.

Troia cũ.t.exili &.i.latino ſcribiẽ: fuit teſte Li.li.vii. de bello macedonico regio minoris aſiæ in qua Iliõ fuit ciuitas cãtatiſſima. Nõnunq̃ uero & ꝓ ipſa urbe troia poniẽ: ut Oui. primo epiſtolaꝝ heroidũ Troia iacet certe. Et alibi in eadẽ epiſtola: iã ſegetes ẽ tibi troia fuit. ſimiliter Vir. & cãpos ubi troia fuit. Quæ teſte Home. circa initiũ libri.iiii. oium q̃ ſub ſole ac ſtellifero cælo ſũt urbiũ qdem ĩ ſigniſſima ẽ troia. Et ut uidius ĩ.i. hoꝝ cõmentarioꝝ lib. o.&.i. apud græcos p diphthongum coniunguẽ quã nos diuidentes facimus.i. conſonãtem. Niſi ea

dictio fiat adiectiua: in qua .i. diuiſa ab .o. remanet:
uocalis: ut troius æneas: troia gaza: & ſimilia: dedu
cit̃ inde ēt troiugena. ut Vir. in .ii. Troiugena iter
pres diuũ. Dicebat̃ & troia teſte Feſto Luſus pue-
ro℞ equeſter: & locus in agro laurente quē primũ
Italiæ æneas cum ſuis conſtituit.

Triozenus cũ .i. latio ſequēte .z. cõſonāte: fuit thrax
filius Cæadi: & unus ex his q uenerunt in auxilia
troiano℞: ut oſtendit Homerus li. ii. iliados.

Trophæum cũ .t. exili & .ph. aſpirato: ſeq̃nte .æ. diph
thõgo ſcribit̃: licet maior græco℞ pars aſpiratio-
nē ab ipſo .p. amoueant: ac dicant tropæũ: Nã de-
riuat̃ a τροπη ſine aſpiratione: q̃ eſt cõuerſio q̃a du
xit ille q̃ hoſtē cõuerterat: trophæũ memorabat̃.
Qui uero ultra certũ nume℞ hoſtiũ occiderat: ita
ut plenã uictoriã cõſequeret̃ triumphum mereri
dicebat̃ ſane nonnunq̃ & arbor: in qua hoſtiũ ſpo
lia affigebat̃: & id æditium ĩ quo dictũ res geſtæ ĩ
ſcribebant̃: trophæa illius dicta ſunt. ut Marii cim
bria quẽadmodum uidimus in dictione Roma.
Nam ut rettulit Seruius ſup. x. æneid. Saluſtius in
hiſtoricis de Põpeio ait. De uictis hiſpãis trophæa
in pyrenei iugis conſtituit: ex quo more in urbib9
trophæa finguntur arcubus ex ædificatis: hæc ille
itaq3 tropheũ de ſpoliis Mezentii deſcribẽs Vir. in
initio ipſius .xi. ait.

Ingentem quercum deciſis undiq3 ramis:
Conſtituit tumulo: fulgentiaq3 induit arma.
Mezenti ducis exuuias tibi mane trophæum.
Bellipotens: aptat rorantes ſanguine criſtas.
Tælaq3 trunca uiri: & reliq̃. Nã ſic quoq3 a trophe
is poni cõſueuerant: ut Iu. ẽt in ſaty. Oĩbus ĩ terris
Bello℞ eximie truncis anixa trophæis.
Lorica: & fracta declaſſide buccula pendens.
Et curtum temone iugum: uictæq3 triremis.
Ampluſtræ: & ſummo triſtis captiuus in arcu.
Humãis maiora bõis credunt̃. Nãq3 ĩ ſummitate ar
cus captiuus dux uti erat ex captiuitate triſtis mar
more effingebat̃. Sane trophæũ ipſi Aeneæ dedit
Vir. Nondũ & plenã uictoriã cõſecuto: qui occiſo
Mezentio fugauerat exercitũ. Nã plenæ uictoriæ
ut uidimus triumphus dicebatur.

Tropus cũ .t. exili ſcribit̃: dici põt modus figura: uel
conuerſio: Et ut diffinit Quin. lib. viii. de inſtitu-
tione oratoria: eſt uerbi uel ſermonis a propria ſi
gnificatione ad aliã cũ uirtute mutatio. Circa quē
explicabilis & grãmaticis ĩter ipſos & philoſophis
pugna eſt. quæ ſint genera: quæ ſpecies: qui nume
rus: quis cui ſubiiciatur: nos cæteris omiſſis neceſ
ſarios maxime: atq3 ĩ ipſum receptos diuerſis ĩ lo
cis horum cõmentario℞ exequemur: hæc modo
in his ãnotaſſe cõtẽti quoſdam gratia ſignificatio
nis: quoſdam decoris aſſumi & eſſe alios ĩ uerbis
propriis: alios in trãſlatis: uertiq3 formas nõ uerbo
rum modo: ſed ſenſum: & compoſitionis.

Tropologia cũ .t. exili & .i. latino ſcribit̃ dr̃ figurata
locutio. Nam componit̃ ex tropos: quæ eſt figura:
& logos ſermo.

Tronus cũ .th. aſpirato ſcribit̃: dicit̃ a noſtris ſedes.

Tucydides prima cũ .th. aſpirato: ſecũda cũ .c. exili
& .y. græco: alia cũ .i. latio ſcribit̃: & declinat̃ teſte
Priſ. i. vi. nõ ſolũ huius Thucididis: ſed ẽt tucydæ:
Fuit hiſtoricus grauiſſimus apd̃ græcos Et teſte
Qui. eſt denſus & breuis: ac ſemper ſibi inſtans.

Tumba cũ .t. exili ſcribit̃: ubi .y. græcum ĩ .u. noſtrũ
cõuerſa ẽ. Nã apd̃ illos dr̃ τυμβη. Eſt locus infra
terrã cõcauus: & plærunq3 p ſepulchro accipitur.

Thurius cũ .th. aſpirato ſcribit̃: gẽus ẽ marini piſcis.

Thuriõ cũ .th. aſpirato & .i. latio ſcribit̃: ciuitas fuit
ĩ ſiu tarẽtio: q̃ ut poto ea eẽ q̃ ab aliq̃b9 turia uocat̃

Tuber cũ .t. exili ſcribit̃: & græcũ ab aliq̃bus dr̃. Alii
dicũt ut latinũ & a tumore deduci uolũt. Et ut di-
xit Pli. li. xviii. na. hi. tubera uocant̃: hæc q̃ undiq3
terra circũdata pulliſq3 fibris iuxta aut ſaltẽ capilla
mẽtis ſiũt. Nec utiq3 exuberãte loco ĩ quo gignũt
aut rima ĩ gerẽte curtice ẽt icludunt̃. Nec aliud eẽ
poſſumus dicer̃ q̃ terræ callũ. Et ſubdit Siccis hæc
ſer̃ ſabuloſis locis frutetoſiſq3 naſcunt̃: excedũt ſæ
pe magnitudinẽ malichotõiẽt librali põdere. Duo
eo℞ ſũt genera: ai ẽoſa dẽtib9 inimica: Altera ſin-
cera diſtigunt̃ cõlore ruffo nigroq3 & ĩtus cãdido
laudatiſſima aphricæ creſcũt. Et ĩ ſeq̃ntib9 ſubdit.
De tuberibus tradunt̃: peculariter: cu fuerit ĩbres
autũnales: ac tõitrua crebra tũc naſci & maximũ
e tõitrib9 nec ultra annũ durare. tenerrĩa āt uerno
eẽ. Hæc Pli. iuxta q̃ Iuue. in. v. ſatyra.

Fumat aper: poſt hunc traduntur tubera: ſi uer.
Tunc erit: & facient optata tonitrua cœnas.
Maiores tibi habe frumenta aledius inquit.
Olibya diſiunge boues: dum tubera mittas.
Nã de libycis cultoribus locutus eſt: dum ait in ſa
tyra: Stẽmata quid faciũt: parce & meſſoribus illis
Qui ſaturant urbem circo ſcæuæq3 uacantem.

Tus cũ .t. exili ſcribit: & græce arborẽ ſui gũmi de
ſignat. Nã dr̃ apud illos λιβανωτος: hoc ẽ λιβος
qd̃ ſuccũ uliginẽ deſignat τοσ tus generis neutri.
Nõnulli uero aſpirãdũ dixerũt & athyſia: qd̃ ẽ ſa-
crificiũ: uel a theos: q̃ ẽ deus deducũt. Et ut ait Pli.
in. xii. na. hi. Tua p̃ter arbiã nullis: ac ne arabiæ qui
dẽ uniuerſæ ſunt. Et p̃ſeq̃t̃. Regia ea℞ turifera ſa-
ba appellat̃. Hoc ſignificare græci miſteriũ dicunt
hæc ille iuxta qd̃ dixiſſe Vir. prius u r̃: in p̃io geor.
Solis eſt turea uirga ſabæis: qd̃ cũ .æ. diph. ĩ penul.
ſcribit̃. Sed ĩ ſeq̃ntibus ſubdit. Siluarũ lõgitudo ẽ
cœni. xx. latitudo dimidiũ. Cœnus pr̃ Heratoſ. ra
tiõe ſtadia. lx. hoc eſt paſſus quinq3 milia: aliq. xxii.
ſtadia ſingulis cœni dedere. At tollunt̃ colles alti:
decurrũtq3 ĩ plana arbores ſpõtæ natæ. Et ĩfra ſub
dit. Nec p̃terea arabũ alii turis arborẽ uidẽt: ac ne
ho℞ qdẽ oẽs ferunt̃ nõ amplius eſſe familiarũ qui
que: q̃ ius p ſucceſſiões id ſibi uẽdicẽt ſacros uocari
Ob id nec ullo cõgreſſu fœminarũ funerũq3 cum
indicãt eas arbores: aut metat populi: Atq3 ita reli-
giõe merces auguri: qdã p̃miſcuũ ius his populis
eẽ tradũt ĩ ſiluis: alii p uices anno℞ diuidi: nec arbo
ris ipſius. q̃ ſit facis cõſtat. Nã res ĩ arabia geſſimus
& romana arma ĩ magnã p̃tẽ eius penetrauere. In
quã ut idẽ prius dixerat li. vii. prius Helius. Hallus
romana arma intulit. Qui & ut ad priora ſeq̃t̃. C. ẽt
Cæſar. Aug. filius ide gloriã petiit. Nec tñ ab ullo
quod equidem ſcientia latina hẽbat̃ arborum ea℞
tradita ẽ facies: græcorum exempla uariant: alii fo
lio piri minores dũ taxat: & herbidi coloris p̃di-
dere: alii lentiſco ſimilem ſub rutulo folio. Qui

dā terebvnthum eſſe: Et hoc uiſum antigono regi allaro frutice. Er in ſequētibus etiam ꝓſequitur. Quod ex eo rotūditate guttæ pepēdit maſculum uocaſ Cum alias nō ſere mas uoceſ: ubi nō ſir fœmina religiōi triburum: ne ſexus alter uſurpetur. Quod ideo retrulimus: ut id Virgilii intelligatur quod ait in damone.

Verbenas adole pingues: & maſcula tura.

Tuſcina abſq; aliq aſpiratiōe &.i.latino ſcribiſ: uocabulum eſt græcum teſte Plinio libro tertio naturalis hiſtoriæ dicente.

Lydia: a quoꝝ rege tvrrheni: mox a ſacrificio ritu liguа græca tuſci ſunt cognominati. Nā ut uidimus tus græcum eſt.

VAppa cū duplicato.p.ſcribiſ: genus eſt uini. De quo uidimus ī dictiōe Surrhentū Et trāſmitiſ aliq̄do ad homiem ignauū illi uino ſimilem teſte Horatio in primo ſermonū. Euphidius uappæ famam timet aut nebulonis. Et paulo ſuperius dixerat.

Non ego auaꝝ. Cum ueto te fieri: uappam iubeo: aut nebulonem.

Varus cū unico.r.ſcribiſ: fluuius eſt teſte Plinio lib. iii naturalis hiſtoriæ narbonēſem prouinciam ab Italia diſterminans.

Veſuuius cū.i.latino ſcribiſ: mons eſt campaniæ ab alio monte ſolutus: neapoli ad qoattuor milia paſſuum ꝓximus: uinetis oliuetis & quibuſdā fructiferis arboribus refertus. Sed precæteris uini ubertate admirabilis: quod iam græcum uocant. Hic ab auſtro pōpeios in radicibus & ſarnū fluuium habet. Ab euro fere. ſed remotius beneuentum. A uulturno Capuā. A circio Neapolim Eructauitq; quādoq; cirenes & incendia in formam pumicearū arenaꝝ: ita ut ex illis campi uſq; ad arboꝝ cacumina intumuerit. De illo Martialis in quarto epigrāmatum libro inquit.

Hic eſt pampineis uiridis ueſuuius umbris.
Preſſerat hic madidos nobilis uua lacus.
Hæc iuga q̄ uiſcæ colles plus bacchus amauit.
Hoc nuper ſatvri monte dedere choros:
Hic ueneris ſedes lacedæmōe gratior illi.
Hic locus herculeo nomine clarus erar.
Cuncta iacenr flammis. & triſtia merſa fauilla.
Nec ſuperi uellent hoc licuiſſe ſibi.

Nam tēporibus Neronis & Traiani huiuſcemodi admirabiles eructariones euomuiſſe legimus: ita ut cū Pli. ſecūdus: q naturalē hiſtoriāſcripſit ex meſanenſi claſſe: cui imperitatē Traiano præ erat ad uiſendum hoc ſpectaculum propius accederet: ac incendio abſorptus eſt.

Vcalegon cū.c.exili & unico.l.&.e.abſq; diphthōgo ſcribiſ: fuit teſte Homero li. iliados.iii. nobilis troianus qui tempore bello ob ſenium a re militari ſe cōtinebat. De quo Vir. Iam proximus ad Vcalegō ideſt illius domus.

Veſulus cū unico.l.ſcribiſ: mons ē teſte Plinio in tertio naturalis hiſtoriæ altiſſimus in finibus ligutū a quo padus formoſiſſimus fluuiorū italiæ oriſ.

Venaphrū cum.ph.aſpiraro ſcribitur: & ab Venere αφροσ q̄ eſt ſpuma hoc ē ueneris aphros deduciſ. Oppidū fuit campaniæ lōge a ſueſſa & aquino ut oſtendit Pli. li. iii. natu. hiſt. in cuius agro optimū naſcebaſ: oleū. Quare dixit Iuue. Venaphron perſicē perfudir oliuo. Martialis in ultimo. Hoc tibi cāpani ſudabit bacca uenaphri. Vnguentum quotiens ſumis & ideſt olet.

Vicia cū.c.exili &.i.latio ſcribitur: eſt q̄ neutrū apd græcos & correctus bicia diceretur eo quod βικιον apud illos ſcribiſ cū beiha: quæ in.b. noſtrum commutatur.

Vlyxes cū.v.græco ſubſequēte.x. cōſonāte ſcribitur q̄q̄ apud græcos cū duplicato.ſ.ſcribiſ: &.o. uocali in prio uidelicet oδυσευσ: ubi.d.in.l.ēt cōmutamus: ſicut e cōtrario meditaris ꝓmeliraris fuit filius Laertæ regis ithacæ ex cōiuge Autholia: ut Home. & poete nr̄i aſſerūr. De quo uidius in dictione Syſiphus Quare a pr̄e cognomlatus ē Laerti. Oui. li.v. triſtiū. Sic quōdā ſeſtū Laer. fecerat heros. Dictus ē ēr itachus ab itacha iſula: ī q̄ regnauit. Quin & dulichius ab iſula dulichia q̄ ī illius hēbaſ. Vir. ī Sileno. Dulichias uexaſſe rates. Similiter Naritius a naritia. Oui. ī prio de triſtib;: Produce naritio docti mala nr̄a poetæ. Scribere naritio nā mala plura tuli Vlvxes ſimilirer ut Achillis tertiæ ē declinatiōis. Nōnunq̄ tñ a poetis nr̄is ī formā ſcdæ decliatiōis ꝓferſ. Vir. ī. ii. æneī. Et alterā alrricē ſæui exetramur ulyxi ꝓ Vlvxis: ut latius uidebimus in dictione achilles.

Vlyxbona ſimili mō cū.y.græco: ſubſeq̄nte.x. cōſonāte ſcribi uolunt: q aſſetunt ut Soli. urbē eſſe ī hiſpania ab ulvxe conditā. Quare nōnulli ulvxponā cū.p. & nō cū.b. ſcribi uolunr: quaſi ab ulyxe poſitam: De quo ob litterarū uicinitatē cōtendere uolumus. Sed id quoq; ex qualitate locoꝝ q̄ commemorat Home. in odvſſea tpe nauigationis Vlyxis multis non eſſe uidetur.

Vlula cū ſimplo.l. in ultima & penultia auis ē a fletu denoiatiua hoc eſt ab ολολύζω qđ ſtululo.

Vmbria cū.i.latino ſcribiſ: & a uocabulo græco deſcēdit: qđ ē ομβροσ.i. imber. Nam ea loca q̄ iuxta ſpoletū: & iugo a pœnino expoſita ſūt ībribus quādoq; oppreſſa umbriæ nomē accæperūt. Vel ut antonius Augu. de orbis diuiſione dixit Vmbria dicta ē q a ut hiſtoriæ narrant tpe aquoſæ cladis ībribus ſuper fuerit: qđ uerum eſſe ut ille dixit montiū altitudo poteſt fortaſſe: comprobare.

Vrania cū.i.latino ſcribiſ: una eſt ex muſis: q̄ apud nos cæleſtis interpretaſ. De qua Oui. in.v. faſtorū ait. Excipii uraniæ fecere ſilenria cunctæ.

Vrina cū unico.r.&.i.latio ſcribiſ: græcū ē uocabulū & a uerbo græco deriuaſ: qđ ē ουρω: qđ ē meio unde ουρον deſcēdit qđ latine qdē dr̄ lociū græce uero urina. Nec ſolū accipiſ urina ꝓ ea aqua: quæ quotidie eiicitur: ſed & ꝓ ſpermate genitali. Pli. li. viii. naturalis hiſto. incontinens inq̄t aſinæ uterus urinā genitalē reddidit: ni cogaſ in curſū uerberibus: a coitu. Iuue. in ſatvra atticus exim ie aurib; atque oculis cōcepta urina moueſ: Et pōt ēt ꝓ ipa libidine capi. Vnde dixit idem poeta in ſatvra Credo pudicitia. Tuccia ueſicæ non imperat.

Vri cū unico.r.ſcribiſ: boues ſūt agreſtes q teſte Seruio ſup ſecūdo georgicoꝝ: in pyrenæo monte naſcunſ iter gallias & hiſpanias poſito quos dicit ex

ceptis elephantis maiores animalibus cæteris eſ/
ſe. Et dici uiros αποτωνορων: ideſt a montibus.

Vulcanus cū.c.exili ſcribiť: fuit Iouis filius ex Iunõe
q̄ cū deformis naſcereť nec ei arriſſet Iuno: a Ioue
e cælo fuit p̄cipitatus in lemnū. ibiq̄ teſte Seruio
ĩ bucolicis notritus a ſimiis. Hõe. uero dixit a the/
tye & Eurymone Oceani filia ſuſceptū: ac nutritū
fuiſſe ex caſuq̄ claudū effectū. Fuit deorū faber: qui
& Ioui fulmia: & arma aliis diis cõtra gigantes fa/
bricauit. Fecitq̄ mõile Hermo. coronā Ariadne ar
ma Achillis & Aeneæ & plura alia q̄ ſupra huma/
nū ingeniū fuiſſe uiſa ſont: Nec ob ea beneficia ad
deorum menſā admiſſus eſt. Qua pp ſupplicauit
Ioui ut ſaltem Mineruæ nuptiis iungeť. A qua tñ
ſpretus fuit ot uidimus in dictione Ericthonius:
Quæ & ipſe Vir. tetigit in bucolicis quum ait.

Cui non riſere parentes
Nec deus hunc menſa dea nec dignata cubili eſt.

Habuitq̄ deĩde Venerē uxorē quā cū Marte adul/
terantē ſubtiliſſimis catenis deuinxit ac diis oĩbus
p̄palauit. Alios etiā poſuit Cice. de natura deorum
unū quē Celi filiū dxit Ex Minerua ſecūda Iouis
filia. ex q̄ apollinē gēuiſſe refert. Secondū hūc ipm
quē Iouis tertiū ex Iunone: filiū dixit Alium Nili q̄
ab ægyptiis ægypti cuſtos creditur.

x Anto cū.t.exili ſcribiť: fuit Heſi. ĩ theogo
nia uno ex nymphis Oceani tethyos filia
De qua meminit Vir. ĩ.iii. geor. cu ait.
Drymoq̄ ſantoq̄.

Xāthippe cū.th.aſpirato & .i.latio ſcribiť: fuit Socra
tis uxor querula.

Xanthus cū.th.aſpirato ſcribiť: fuit nomē fluuii tro
iani: ut uidimos in dictione Simois: foit etiam uir
troianus filius Phænopis quē teſte Homero li.ix.
ilia. Diomedes occidit ĩ bello fuit & ad hūc teſte eo
dē Home. lib. ix. nomen equi cuiuſdam Hectoris.

Xanthi cū.th.aſpirato ſcribiť: populi ſūt in aſia: qui
cū eoꝝ urbs ab Harpago p̄fecto Ciri obſideretur
uxores ſuas ac ſeruos unā cū ſupellectili ĩ arce po/
ſuerūt eāq̄ igni ſuccederūt deĩde oēs pariter cõtra
harpagū irruētes bello ceciderūt ut ſcripſit Hero.
li. hiſtoriaꝝ primo.

Xenodotus cū.t.exili ſcribiť: fuit hiſtoricus p̄ria tro
zenus. De quo ſæpe Plotarchus meminit.

Xenocrates abſq̄ aliq̄ aſpiratõe ſcribiť: fuit uir calce
donius Agathenoris filius. Et a primis fere annis
platõis auditor erat teſte laertio tardus igēio adeo
ut cū illū plato Ariſtoteli cõpararet: alterū fræno
alteꝝ calcaribus ĩdigere dicebat. Aliōqn ſeuero ſē/
per ac ſerio habitu & ore p̄durabat ĩ academia ui/
xit: ut plurimū ſi q̄do ad urbem proficiſcebať: tur
ba oĩs impudiciorum eius trāſitum obſeruabat ĩ/
qoietādi ipſius gratia Phryne nobile ſcortum de/
dita opera a quibuſdā intra eius cellam miſſa eſt q̄
ab eo orās lectuli partē accæpit. Demū cum multa
nequicq̄ oraſſet: ipſecto opere diſcedēt: dixit ſe nõ
a uiro ſed a ſtatua ueniſſe: Quidā aiunt a diſcipulis
eius Laydē in tromiſſam: fuiſſeq̄ ipſom tantæ cõ/
tinentiæ ut cū ſe ad libidinē incitari p̄ſenſiſſet: pate
reť uirilia ſecari & uiri. Tanta fuit eius uerbis adhi
bita fides: ut cū nullius iniuria ti teſtimõiū admit
tereť: illi ſoli iuſiurandū athenienſes remitterent.

Erat adeo frugi ut cū illi Alexander magnam pe/
cuniæ quantitatē miſiſſet ſublatis tribus milibus
nūmoꝝ atticorū ne regia mūera ſpernere uidereť
reliquū remitteret dicens illi ploribos opus eē qoi
plores enutriret. Ad philippū oli cum cæteris miſ
ſus: cum alios ſciret donis emollitos: & ſæpe cõui/
uia celebrare neutrū ipſe hoꝝ fecit. Legatis poſtea
dicētibus Xenocratē fruſtra ſecum iuiſſe compta
re ipm duplicici honore honeſtauere. Succeſſit in
academia Speuſippo: ſcolāq̄ tenuit oigītiqnq̄ an/
nis moriť noctu cū in ſartaginē forte offendiſſet
anno ætatis. lxxxii. Q uinq̄ fuere eius nois primos
huius phloſophi p̄pinquus. Cuius ferť oratio q̄ ĩ/
ſcribiť arſinoetica De arſinoe. Alius philoſophus
& elegiæ ſcriptor nõ ſatis probatus: ita enim ſe hēt
res: ut poetæ quidē ſe oratõne ſoluta uelint ſcribe
re id efficiant quæ uero pedeſtri oratione ſcribere
cõſueuerūt ſi poeticæ ptes ſibi uēdicare uelit nõ cõ
ſeq̄tur id: ex eo liq̄t: q̄d alterū naturæ alterū artis
eſt. Alius fuit ſtatuarios alius odas ſcripſit.

Xenodochiū cū.ch.aſpirato & .i.latino ſcribiť: dici/
tur latine hoſpitale. Nam ē ξενων ideſt peregrinorū
δεχομενος: ideſt recæptius.

Xenodorus græcom eſt ξενος: ideſt peregrinum
qood & egregium denotans: & δωρον domom.
Fuit nomen ſtatuarii de quo uidimus in dictione
Coloſſus. Hunc Plinius libro. xxxiiii. naturalis hi
ſtoriæ de quo uidimus cælandique nulli ueterom
poſtponendum.

Xenophanes cū.ph.aſpirato ſcribiť: fuit colophõius
Dexii: ſiue ut dixit Appollodorus Orthomenis fi
lios. Cū. xx. eſſet annorū pulſus fuit a patria: & in
zada ſiciliæ: atq̄ catia moratus ē. Et ſerpo teſte. lxx.
annis Exulauit a patria. ſunt qui eum neminem
dicant audiuiſſe. Scripſit elegias contra Heſiodum
& Homerum: Fuit & alter xenophanes ex leſbo
poeta iambicus.

Zenophon cum.ph.aſpirato ſcribitur: fuit philoſo/
phus & dux inſignis Grilli athenienſis filis: homo
uerecundos & ſpecioſus ultra quam dici poſſit:
Moratuſque probus atq̄ oĩbus gratus. Fuit Socra
tis diſcipulus: & Platonis æmolus dicente Gellio
libro. xviii. noctium atticarum: xenophon & Pla/
to ſocraticæ emœnitatis lumina certare æmulari/
que inter ſe eſtimati ſunt quia xenophon inclyto
illi operi Platonis: qood de optimo ſtatu reipubli/
cæ ciuitatiſq̄ adminiſtrandæ ſcripſerat: lectis ex
eo duobus libri qui primi ad lucem uenerant ſe
oppoſuit: & contra multa ſcripſit quo aodito uale
de permotum fuiſſe Platonem ferunt. Hic teſte
Laertio oĩum primus ex his q̄ a Socrate dicebātur
notis excæpit & in publicum edidit cõmētaria ſcri
bens: Et primus oĩom philoſophoꝝ ſcripſit hiſto
riam. Fuit ēt Dux ſtrenuus & qoi ex ultius baby/
loniæ finibus exercitū reduxit aſperis ac difficilli/
mis itineribꝫ p infeſtiſſimas gentes ac barbaras in
columē impatriam conduxit. Septem fuere xeno/
phontes. Hic primus. Secundus ſimiliter athenien
ſis pitoſtrati illios frater qui Epaminundæ uitam
ſcripſit Tertius Cous medicus. Quartus qui Hāni
balis hiſtoriam ſcripſit. Quintus q p̄digia fabulo/
ſa cõmentus ē. Sextus parius ſculptor egregius Se

ptimus antiquæ comediæ poeta.
Xerolophus cū.unico.l.&. ph. aſpirato ſcribiť dici
pōt a noſtris ſiccus tumulus & aceruus. Nā cōponi
tur ex ξηρος q eſt ſiccus:& λοφος tumulus:nāq; ex
lapidibus & marmoribus ſtrui cōſueuerat princi/
pibus tumulus. Hoc uocabulo utiť Priſcia.li.i. cū
ait. Epigrāmate q̄ egomet legi intripode uetuſtiſſi
mo apollinis q eſt in xerolopho Apollinis.
Xerolibya antepenultia cū.i.latino:& penultía cum
y.græco ſcribiť dici pōt latine ſicca libva. Quo uo
cabulo utiť Ser.ſup.iii.æneı.cū ait. Hiarbam iouis
Ammōis filiū ſic dici q̄a cū Bacchus indiā peteret
& p xerolibiā exercitū duceret: & reliqua.i.per de/
ſertam libyam.
Xerxes cū duplicato.x.ſcribiť hoc eſt tā in pria q̄ i ſe
cunda:fuit filius Darii regis pſaꝝ ex atoſſa filia cv/
ri pri ſucceſſit i regno:cui id potiſſimū illuſtre fuit
qđ maxio poſt hoīum memoriā exercitu terram
mariq; bellū itulit græciæ & q̄a nūerus militū &
nauiū a ſcriptoribꝫ latinis mēdaciſſime legiť cura/
bo ſummā totius exercitus:q̄ fecit Hero. ad unguē
tráſferre ita ut tātæ clariſſima habeať:atq; ut ait ip
ſe Hero. ex maiori aſia collegit naues mille ducen
tas & ſex i q̄rū ſingula erāt ex pricipibus aſiæ popu
lis ducēti uiri q ad ſūmā q̄dragintaunius miliū &
ducētoꝝ hoīum aſcēdebāt nec ſane pauciores ſed
certo plures erāt. ꝑter hos ex pſis medis & ſicæis i
una q̄q; illaꝝ trigita alii uiri reliquoꝝ duces diſpo
ſiti erāt quoꝝ ſūma ad.xxxvi.milia &.clxxx. aſcen
debat. Sicq; uiri oēs q i ꝑfatis nauibꝫ erāt nūeꝝ im
plebāt ducētoꝝ ſeptuagitaſeptē miliū.cclxxx.hoi
nū. Hocq; ex maiori aſia: Ex minori uero cōgrega
uit tria milia nauiū:in q̄bus fuiſſe dicit.ccxl. milia
hoīum. Sicq; oīs hæc multitudo ad ſūmā q̄ngēto
rū & decē & ſeptē miliū ac trecētorum octoginta
hoīum. & hi oēs apti erāt ad bellū. Ex peditibꝫ ha
buiſſe illum dicit mille milia & ſeptingenta milia
hoīum: Ex eq̄tibꝫ octogīta milia iſup i q̄drigis li/
bycis & arabicis uigiti milia hoīum . Ex thracia &
iſulis adiacētibꝫ naues hūit: cētū uigiti. i q̄bꝫ fuiſſe
memorat: idē auctor hoīum uigiti q̄ttuor milia.
Qui & pedites cōgregauit ex Thracia: Pæonia. He
rodia Boottiea Calcidōia: Brvgia: Piera: Macedōia
Perrebeia Eméia . Dolopūq; genere : & Magnetū:
atq; achæoꝝ trecēta milia hoim . Quos oēs ſūma
ti cōputās ꝑfatus auctor aituiroꝝ ad bellū collecto
rū fuiſſe bis mille milia ſexcētaq;:& q̄dragita unū:
ac trecētos:& octuagita uiros ita ut nullo pacto pau
ciores fuerint ſed lōge plures iſup & alios i nauibꝫ
onerariis:& ad alia officia:& miniſteria adueniſſe
dicit quos abſq; aliq̄ dubitatiōe pluſq̄ totidē fuiſſe
teſtať. Vnde totū exercitū cōputās fuiſſe aſſerit q̄n
q̄es mille milia:& ducēta octuagitaduo milia ho/
minū. ſeptigētoſq; & ſexagita. Quæ q̄a icredibilia
fere uidebanť forte dixit Iuue. i ea ſa. q̄ icipit Oibus
in terris de iſto xerxe loq̄ns Crediť olim Velifica/
tus athos. De quo in ſua dictione uidimus.
Et quicquid græcia mendax.
Audet in hiſtoria cōſtratū claſſibus iſdem
Suppoſitūq; rotis ſolidum mare.
Nā ut idē Hero. latiſſime narrat: pontē ſtruxit xer
xes ſup mare helleſpōtū ab abydo urbæ aſiæ uſq;
in ſeſtū urbē europe: qđ Luca. in. ii. tetigit. cū de.c.
cæſare loquereť qui icredibili ædificioꝝ molle Pō
peiū in brunduſio claudere utebatur cum ait.
Tales fama canit tumidū ſup æquora xerxem.
Conſtruxiſſe uias multum cum pontibus auſus:
Europāq; aſiæ ſeſtūq; admouit abydo.
Inceſſitq; fretū rapidi ſuper helleſponti.
Nō eurum zephyrūq; timēs cum uela rateſq;
In medium deferret athon.
Et ſubdit Iuuenalis ad ea quæ ſupra rettulimus.
Credidimus altos.
Defeciſſe amens: epotaq; flumina medo Prādente
Vt de pluribus refert Hero. & nos aliq̄ diuerſis di
ctionibus ſ annotauimus. Et ſupple Credius hæc
madidis cantat q̄ ſoſtratus alis . Difficilis nobis eſt
locus iſte: cū nihil certi de hoc Soſtrato legerimus
De quo ſi diuinare licet putamus illum fuiſſe poe
tam nō celebrem: q de xerxe bene canes: hæc oīa q̄
rettulimus cōſcripſit . Quod ex auiū tranſlatione
indicare uř: quæ madidis alis inepte uolate dicūť.
Et ponit deinde Iuue. illius fugam Nam cū a græ
cis duce Themiſtocle nauali prælio uinceretur: &
plurimæ illius naues caperenť multæ ſummerge
renť: rex ipſe cū pauco exercitu p macedoniā fugi/
ens: puenit ad ſeſtū: ubi cū ſoluiū pōtē hibernis tē
peſtatibꝫ pcepiſſet piſcatoria ſcapha mař trepidus
ſulcauit: in coꝝ atq; eurum ſolitus ſæuire flagellis
Barbarus rex ideſt remis.
Acynthos cū.c. exili &.y. græco atq; .th:
z aſpirato ſcribiť: inſula parua eſt in græco
mori ꝓpinq̄ ætoliæ: ut bē unicā eiuſdem
ii nois teſte Liuio ſ.vi. de ſcđo bello punico
detinēs . Et q̄a nemoribus abūdat dixit Vir. in. iii.
æneidos iam medio apparet fluctu nemoroſa za/
cyntos. De qua locutus Vlyxes regi Alcinoo apud
Homerum libro nono odyſſeæ o τυιεγω τειο
γαίης Δυνασαι γλυκυ τερονάλλιοΔεσ ιαι: hoc
eſt ego q̄dem nil dulcius i hac terra uideť poſſum.
Zicanthei cum.c.exili &.th. aſpirato ſcribiť fuerūt
teſte Polibio zacynthiorum coloni in medio pyre
nei montis ſiti: & iuxta fluuium hiberū hitātes: ut
& plures alii græci: qui circa illos inhabitant.
Zacharias cum .ch. aſpirato ſcribiť : nomen eſt uiri
proprium in hebræo.
Zamolſis cū.i.latino ſcribiť: fuit teſte Hero. li. hiſt.
quarto pythagoræ ſeruus cui gæte putātes illum
Saturnū eſſe ſacrificia impendebant.
Zelotypus cū unico.l.&.t.exili atq;.v.græco ſcribiť
dici pōt æmulator formæ. Nā zelus æmulatio eſt
& typos forma Iuuena. in ſatv. Si te ꝓpoſiti. Quas
in uaginæ fronte ſolebat ponere zelotipo iuuenis
ꝑlatus hiarbæ hoc ē iuuēis Aeneas : qui ob decorē
illatū a matre iuuenis uidebať ac ēt hiarbæ regi fu
it i cōiugio a didōe ꝑlatus. Quare zelotypiam dif/
finiēs Crysippus: dicebat teſte Laertio ægritudinē
eē ex eo ꝓuenıētem qđ adſit alteri qđ ipſe nō habe
as adherat.n. Aeneæ Dido quam Hiarbas habere
nō potuit. Et dixit Iuue. in uaginæ frōte: ut id Vir.
exponeret: qui de Aenea loquens in quarto æneı.
inquit Atq; illi ſtellatus iaſpide fulua Enſis erat. i.
uagina. Nā ut ait Seruius in fronte & ſummitate
uaginæ conſueuerunt ꝑcioſi lapides apponi.

Zenō cũ.e.abſq͡ꝫ diphthōgo.& unico.n.ſcribiť:fuit
philoſophus cictiēſis ex Cypro græca ciuitate fœ
nicibus freq̄nter accolis. Fuit Napſei: ſiue ut alii di
cũt Demei filius. Et teſte timotheo collo i alterā p
tē iclinatione. Apollōius āt tyrius dixit. eũ gracili
corpe fuiſſe ſtatu ꝓcero & atra cute. Vnde eũ Cry
ſippus palmitē ægyptiũ uocabat crura habuit tur
gida & ibecilla atq͡ꝫ infirma. Ob qđ teſte Per. mul/
tas cœnas declinauit. Veſcebať libēter ficubus re/
centibus:& ad ſolē paſſis. Auditor fuit Cratis ſtil/
p onē.ēt & xēocratē decēnio audiuit. Deīde cōuer
tēs ſe ad porticũ:q̄ pyſianactia uocabať: ex uaria &
multæ ſciētiæ pictura Polygnoti oronē formabat
unde uolās locũ illũ ſtabilē facere: atq͡ꝫ iuiolabilē
ubi ad mille q̄dringenti trigita ciues necati fuerāt
Cœpit i illa docere: ad quē eo audiēdũ diſcipuli cō
fluētes q antea zenōi dicebanť ab ipſo porticu ſtoi
ci ſũt uocati ut Epicurus ipſe i epiſtolis atteſtať. Si
qdē & ante illũ teſte Eratoſthene poetæ in illa mo
rātes: dicti ſũt ſtoici.a q̄bus multũ icremēti illa ap/
pellatio cœpit. Tāto i honore apđ athenıēſes xeno
hitus eſt: ui apđ eũ claues urbis deponeret. Orna
rent q͡ꝫ ipm aurea corōa & imagie ærea: hoc ipſũ &
ſui ciues fecere. Habuitq͡ꝫ auditores eximios inter
quos Antigonus cũ ibat athenas eius erat auditor
Cui aliq̄do hāc epiſtolā ſcripſit rex Antigonus ſa/
lutē dicit zenoni philoſopho. Ego fortuna meq͡ꝫ
de & gloria uitam anteire exiſtimo Cæterũ diſci/
plinis ſtudiiſq͡ꝫ liberalibus: & perfecta fœlicitate q̄
tuæ poſſides: longe abs te ꝓcelli ſentio quo circa te
orare ſtatui: uti ad me ꝓficiſcaris: id mihi pſuadēs
te preces meas minime irritas fieri paſſuꝝ: tu igiť
modis omnibus enitere ut tuo contubernio frua/
mur. Hoc pro certo habens te non mei ſolũ ſed oī/
um ſimul macedonũ eruditorem fore. Nā qui ma
cedōiæ regem erudit: atq͡ꝫ ad uirtutē imbuit: eũ &
ſubditos quoſq͡ꝫ inſtruere ad fortitudinē & probi/
tatem certum ē. Nam cuiuſmodi fuerit dux: tales
ut plurimum ſubditos fieri ē neceſſe. Vale: cui zēo
reſpondit dicēs ſe maxime laudare eũ quod ſtudiũ
nō uoluptatē ſequereť: q̄ animos adoleſcentuloꝝ
effœminat. Porro ſi adiciať modica exercitatio: neq͡ꝫ
delit ꝓceptoris copia maturæ eũ poſſe ad pfectionē
puenire. Se āt nō poſſe ad ipſũ pgere ſenectute ipe/
ditũ: qđ iā eēt octogēarius ſed ſe mitteř ad eũ quoſ/
dā ex cōtubernalibus ſuis q̄bus ſi ſtudioſe utereť:
beatitudinē uerā cōſequereť. Miſit aũt Perſeũ the
banũq͡ꝫ Philonidē ut patet in decreto atheniēſium
de illo. Hic adoleſcētulo cuidā inepta multa loq̄nti
ait: Ideo duas habemus aures, os āt onō ut. ſ. multa
audiamus: pauca uero loq̄mur. Nonageſimo æta/
tis ſuæ anno deceſſit incolumis: integer ac ſine
morbo. Nā ut rettulit Apollōius cũ abiret ex ſcho
la lapidē offendēs digitũ pfregit: Manu uero terrā
feriens illud ait ex niobe uenio qđ me uocas: Et cō
tinuo ſe ſtrāgulās ïterſit. Quo mortuo ſtatuere il
li athenıēſes ex publico ſepulturā in ceranico Scri
pſitq͡ꝫ plura & uaria: Crudis cibis utebať: & tenui
pallio pueris ſemel aut bis tātũ teſte Laertio uſus
ē & ācillula quadā ne ſexũ odiſſe uidereť: Erat ad
eũ facilis aditus: Euitauit ne nimis eēt popularis:
nec tamē pluſq̄ cũ duobꝫ aut tribus ambulat. Fue

re zenōes octo prius eleātes Pyretis: filius teſte A
pollodoro parmenides uero dixit illũ fuiſſe natu/
ra filium teleutagoræ a doptiōe uero pyretis: Fuit
teſte platone ſtatura procere. quē uocat Sophiſtā.
Eleatem Hunc inuentorem fuiſſe dialecticæ ſicut
Empedoclē rhetoricæ teſtis ē Ariſtote. is cũ Near
chum tyrannum ſiue. Diomedontem profligare
uellet captus ē: teſte Heraclide. Et cũ de cōiuratio/
nibus interrogareť: uolens ſignificare tyrannum
deſtitutum rettulit oēs illius amicos conſcios eē:
& cũ ſimulaſſet ſe uelle ad illius aurē alloqui ipam
mordicus apꝑhenſam perforauit: uel teſte Deme/
trio naſum arripuit. Dixitq͡ꝫ ad ciues: ad miror ue
ſtrā uecordiam: ſi horum gratia: q̄ patior tyranno
ſeruire ſtatuitis: Sed cum complices coniuratiōis
proferre cogereť conſciam dētibus linguam in os
tyrāni cōſpuit quo facto ciues tyrānũ lapidauerũt
Secundus fuit ſtoicus: quē ſupra diximus. Tertius
rhodius. Quartus hiſtoricus qui pyrrhi i italia ge
ſta ſcripſit: epitomaq͡ꝫ romanoꝝ & carthagīnēſiũ
reꝝ. Quintus Cryſippi diſcipulus. Sextus medi/
cus acutæ intelligentiæ. Septimus grāmaticus cu/
ius epigrāmata ferũtur. Octauus Sydonius philo/
ſophus epicureus qui de regno ſcripſit. De repu.
nuptiis de ipietate Thyeſtæ. De amoribus. Cōmē/
taria in leges Plato. li. vii.

Zephirus cũ.y.græco ſcribiť: Ventus eſt occidenta/
lis. De quo Oui. in primo de triſtibus.

Nunc zephyrus ſero ueſpere miſſus adeſt.

Zetis cũ.t.exili: & .i.latio ſemp apud græcos ſcriptũ
comperi: q̄q̄ multis ex noſtris ſcribant zetũ cũ.u.i
fine & nō cũ.i. Fuit filius Boreæ ex Orthyia &
frater Calais.

Zetus cũ.th.aſpirato ſcribiť fuit teſte Homer. in. ix.
odyſſeæ. filius iouis ex antiopa & frater amphiōis.

Zeugma cum.eu.diphthongo: ſobſequente.g. ſcri/
biť: dici pōt latine cōnexio. Nam figura eſt q̄ tunc
quoq͡ꝫ ſit cũ plures ſenſus uno uerbo clauduntur.
Quod tribus contingit modis: aut in primo uero
Vt currimus nos & tu: & tūc dicitur ꝓzeugma
in medio: ut tu curris & ille: & tunc dicitur meſo/
zeugma. in ultimo ut hic illius arma. Hic currus
fuit. Similiter Terētius Hoc tempore obſequium
amicos: ueritas odium parit. Et dicitur Hiſtero/
zeugma cum.y.græco aſpirato.

Zeuſis cũ eu.diphthōgo ſubſeq̄nte.s.& .i.latino ſcri
biť: fuit pictor Heracleotes maxīus ſua ætate.i.oli
piade q̄nta: & nonageſima. Hic teſte Pli. xxxv. na.
hiſt. penniculũ ad magnā gloriā perduxit Opeſq͡ꝫ
tantas acq̄ſiuit ut inſtitueret donare opera ſua: eo
qđ nullo ꝓcio ſatis digno pmutare poſſe diceret:
æquales eius & æmuli fuere Timantes. Androcy/
des. Theopompus: & Parrhaſius: q deſcendiſſe cũ
zeuſide i certamē tradiť: ut oſtdimus i dictiōe Par/
rhaſius. idē teſte eodē Pli. ferť pixiſſe pueꝝ uuas fe
rētē ad q̄s cũ aduolarent aues ꝓceſſit iratus opi &
dixit. Vuas melius pixi q̄ pueꝝ. Nā ſi & hoc conſu
maſſem aues ipſe timuiſſent: Idē ēt Quintiliano
teſte luminũ umbrarũq͡ꝫ dicitur inueniſſe rationē.
& plus mēbris corpꝰ dedit id amplius atq͡ꝫ angu/
ſtius ratus: atq͡ꝫ ut exiſtimāt. Homeꝝ ſecutus: cui
ualidiſſima q͡ꝫq͡ꝫ forma ēt in fœminis placet.

Zeuxo cũ.eu.diph.&.x.cōſonante ſcribiẗ: fuit teſte Heſiodo in theogonia una ex nymphis: filia oceani & tethyos.

Zodiacus cũ.i.latio: &.c.exili ſcribiẗ: dici pōt a nobis aialis: Nā circulus ē ſignorũ q̄ in formā aialiũ figuranẗ: & a ζωον qđ ē aial deriuaẗ: ut aries taurus & reliq̄. Cingitq; totũ cælũ in obliquũ hoc ē cācro circulũ æſtiuũ i & capricorno hyemalē cōtingens. Vnde dixit Vir.in.i.georgicorũ.

Obliquus qua ſe ſignorum uerteret ordo.

Zopyrus cũ.y.græco ſcribiẗ: fuit Megabizi filius cuius opa & iduſtria: ut dixit Herodo. in quarto hi. Darius babylonem cæpit.

Zuthus cũ.th.aſpirato ſcribiẗ: fuit teſte Homero.i x.odyſſeæ: Aeoli filius ex Lepatra.

Magnifico adoleſcenti.d. Antonio Simōetæ Georgius Valla.S.P.D.

Siduis uocibus tuis clariſſime adoleſcens Antoni Simoneta eflagitaſti: ut de ratiōe ſcribēdi q̄ia poſſem breuitate multa ad te ſimul cōtexerē id facere diſtuli nō equidē gn tuo tā honeſto deſiderio optarem ſatiſfieri uerũ quod tempus mihi quærerem.

C multis deſtringeret occupationibus ad eā rē magis opportunũ: ſed cũ te in eadē pſiſtere ſnia idq; auidiſſime expectare meq; nō tantũ curis nō explicari ſed inuolutũ teneri in dies magis cernerē. tuo tandē parēdũ mihi uoto duxi ac pro tpis patereẗ. Anguſtiā pcepta uniuerſalia q̄ mihi ſuccurrerēt p ſcriberē. Ex quo unus quiſq; nō tā in hac re famā ullam quā tuæ uoluiſſe parere uoluntati poteſt cōiectare ſe ne in excuſatione ſim nimius ut cupis & uehementer affectas rē ipſam iam ordiar.

Omnis ſcribēdi rō q̄ græca appellatione orthographiā noiamus tribꝰ apud latinos ptibus mea qdē ſnia maxime cōſtat aſpiratiōe: diphthōgo: & cōſonātium diſtributiōe ac oi diligenter rōne ppēſa at quoniā pegrinis plerũq; uerbis utiuc & eorũ multa hypſilon habent ubi de aſpiratiōe diphthōgoq; ſcripſerius: q̄do de oibus orthographiæ ptibus ppoſitũ ſcribēdi nobis ē ea a me ānotabunẗ uerba q̄ ypſilon habēt ut ſi cōſumate has ēt ptes tractaŕ nō poſſumus nō puā tñ multis forte utilitatē ſimus allaturi nec rē tenuiſſimā doctrīa tā exculti me aggreſſũ cauillenẗ rudibꝰ ſciāt hæc pſcripta nō eruditis ſi mō nō tā fuerit eruditi q̄ uideri oia ſciſſe uoluerit primũ igiẗ de aſpiratiōe dicturis nobis licet cōtēplari eē tria potiſſimũ loco tenere primũ mediũ & ultimũ: itē aut pcederet ut ſubſeqẗ pcedit q dē uocales ſubſequiẗ uero cōſonātes quēadmodũ pcedat primũ poſt ut ſubſequaẗ dicendum eſt.

Quæ igiẗ uocalis in principio dictionis aſpiranda ſit hoc pacto inuenitur.

A ante.b.aſpiraẗ ut habeo habes & q̄ ex eo deriuāẗ: ut habito habilis hēnt.i peregrinis: ut habraham habrahamons: nā alterũ barbarũ latinũ alterũ uel græcũ terminatiōe fit & ppoſitũ nobis eſt nō latina mō ſed & Peregrina hic noīa annotare quæ nobis occurrerint.

A ante.c.ut hac articulus ſiue pronomē & ab eo cōpoſita ut hactenus.

A ante.l.ut halo halas: & ab hoc deriuata ut halitus hallucinor.i.aberro.hallec. de peregrinis ut alicarnaſſus urbs halizones gens: halys fluuius.

A ante.m.ut hamus in exteris ut hamadryades hamon āt græci nō aſpirāt teſte Cherobosco licet latini quidā uelint aſpirari hamilcar.

A ante.n.hāc.hāula.i.pua delubra: de peregrinis annibal adiiciẗ a quibuſdā ſed græci non aſpirant.

A ante.r.ut harũ hara cũ ſtabulum ſignificat & q̄ ex hoc uerbo deriuanẗ ut hariga ueluti uŕ dōato hoſtia haruſpicia qđ p adiiciũt arenā & arũdinē q̄ cũ ab ariditate alii dduci uelit aſpirāda nō putauerũt Peregrina ut harmonia tā & martis ueneris q̄ filia q̄ p rerũ cōcumitate: harmariũ harmile teſte cheroboſco qcqd dicat Priſcia. harpax qđ uerbũ apud Plautũ ēt legiẗ & q̄ ab harpaſio.i.rapio ſunt deriuata ut harpe ēt mercurii gladius apud Lucanũ ēt legiẗ: harpys harpagus pprĩũ uiri nomē ſunt q harmeniā adiiciāt ſunt q negēt ſed rō apta ē ut aſpireẗ.

A ante.s.ut has haſta Peregrina haſtrubal.

A aũ alteṛ a qdā i hoc uerbo hāc aſpirari putauerũt Ae diphthongus ut hæreo & ex eo ææcliata ut hæres hæredipeta: hæſito hærba: hæc hæ ſunt q hædũ ēt uelint: de exteris hæmulus teſte Choeroboſco hæmylius hærmonia quoq; ut uŕ nōnullis.

Au: ut haurio hauſtus haud aduerbium.

E ante.b.ut hebeo hebes & deriuata ut hebes nomē extera ut hebdomada & q̄cũq; ab hepta i ſeptē deriuāẗ ut hebdemonos ſeptius hebreus: nā ebēus teſte choeroboſco nō aſpirat: hebe.i.pubtas & herculis cōiux uĩ ephebꝰ & ephebia hebrus fluuii nomē.

E ante.e. ut hecate.i. pſerpina ab hecatos .i. apollo non ab hecaton centũ hecaton hecatōbe hecatobeletes apollo apud tranquillũ hector hecuba.

E ante.d.hedus hedera: hedineles nomen cantoris apđ Iuuenalē fictũ.i.dulcis cantor & q̄cunq; ab hedys qđ ſuaue ſignificat deriuanẗ.

E ante.l.ut belluo bonorũ ſuorũ cōſumptor ab eluēdo ſed aſpiratiōe addiẗ ut auditas magis ex pbeẗa fit.n.uox icitatior: heluacea ornamētũ lydiũ heluetus ab hiatu & oſcitatiōe dictus heluella holera minuta: pegrina ut helle unde helleſponẗ helléa: helenus: helicon mōs helice ſidus: helios ſol unde deriuatũ: heliades: nā Eliades ab elide ubi piſa fuit Ciuitas aſpiratione careẗ hellanicus: hiſtoricus.

E ante.m.ut hem.iteriectio peregrio hemina ab hemis ſemis qđ ſit ſeſtarii dimidia pars & q̄ ab hēis īclinanẗ.ut hēus pariũ hemicyclus in lælio apđ Ciceronē hemitritæũ febris genus qđ ut ſerenus putat quo pacto a nobis dicaẗa nullis adhuc enũciatũ.

E ante .n. ut henion qđ apud nos ualet habena ab hoc ſit heniocus ideſt auriga aſtrum quo uerbo latini utuntur.

E ante.o.ut heo interiectio pegrina heos.i.dies unde deriuata heſperus: & aſperia aſpiranẗ ab heos dies & peras finis ut ſit diei occaſus ubi heſpia nā eos pria pducta aurorā ſignificat Oui.i fa. pxia uictricē cũ romā reſpexerit eos & ſine aſpitatiōe ſcribiẗ.

E ante.p.ab hepta.i.ſeptē deriuata ut heptie meris.

E ante.r.herus heri uel here eadē ſignificatiōe heruca herbē ſpecies ſalax: herugo heriaceus puſillũ aial q̄drupes qđ cũ i ſe cōtrahiẗ ſpinoſa uideẗ pila. heremus primā & ſecũda breui apud Propertiũ

herinus fluuii nomen herba:unde herbaceus herbilis anſer herba paſtus hernicus tā proprium uiri nomen quam populus & herniā patiens:Hermes mercurius & ab hoc in flexa ut hermippus nomē propriū hermodō fluuius hermione hermophroditus hermenia iterptatio qa hermes iterps dicit͛ unī li. Ariſto.pihermēias iſcribit͛ hercu.hercis iuppiter & ab hereo.i.ſepio oia heros herodes herodiāus & q̄cūq̄ ab hera.i.iunōe nomē uidēt͛ habuiſſe.

E ante.s.ut hæſi heſito q̄ ui.æ. diphthongo habēt nā alteꝝ ab hereo ꝑteritum alteꝝ iteratiuū uerbū ē heſternus q̄ ab heri deſcendit peregrina heſpera heſperus heſperius heſperia heſau ꝓpheies:heſiodus heſione laomedontis filia.

E ante.r.q̄ ab heteros.i.alter inflectunt͛ ut hetruria heteroclitis idē altera decliatio hetroclit9 & ſimilia.

E ante.u.ut heus uocādi aduerbiū heu iteriectio q̄ uocales i diphthongū coeunt licet heu diuiſa legatur ut illud Vir.Heu q̄ pingui macer eſt mihi taurus in aruo ut teſtis eſt etiam Seruius.

E ante.x.oia q̄ ab ex.i.ſex deducta ſicut exāetꝫ exagōus ſex anguloꝝ exaſtichō ſexuerſum & ſimilia.

I āte.a.hias hiat & q̄ ab hio deriuat͛ ut hiato freq̄ns uerbum Plautus ſi qua forte cōrio eſt ubi cū hiarare nōdum in mentē uenit gn.atticus in.xx.iliados ille hiatans herbā moribundo ore laberius āt in tauro:paſſiuo mō enunciauit hiadantur fores inquit pro eo ſane quod eſt hiatant.i.patent.

I ante.b.hibex & deriuata ut hibiſcus hibernus ab hieme.

I ante.e.hiem hies hiet ab hio hiems peregrina q̄cū q̄ ab hieros.i.ſacer inflectuntur ut hieron proprium hierycho:hieruſalem hieronymus & ſimilia.

I ante.l.hilla hillas ueteris inteſtina noia uel laberius illā coquus ſi aduſſit flagris cædit͛:hilū qđ grano fabæ adhæret ſed ꝓ re nullius momēti a lucretio & a cæteris ſæpe ponit͛ unde nihil & nihilū facta & q̄ a græcis accepimus hilarus uel hilaris hilaritudo hilareſco hilaro unde exhilaro.

I ante.m.ut himber ſed chœroboſcus exiſtimat aſpirationē nō admittere ombros unde imber a noſtris deriuatū.o.n.inquit ante.m.ſi uocalis ſequatur ea carebit ut ombros.

I ante.n.hinnio humulus hinnus ea eſt beſtia quæ ex equo & aſina naſcit͛ minor quā mulus ut inqt Varro contra ex equa & aſino mulus humuleus pulus ceruinus.

I ante.o.hio uerbum.

I ante.p.omnia q̄ ab hippos ideſt equus inclināt͛ ut hippagines naues hippias proprium uiri hippodamia proprium mulieris & ſimilia.

I aū.r.hirtus hirſutus hircus aīal hirqu9 oculi angulus hirudo ſanguiſuga hira cutis diminutiuū hilla hircipili hirquali pueri ad uirilatatē accedētes a libidine hircia dei pigria hircāus gētile hirpius ppīs.

I ante.s.hiſco hiſpidus hiſpāus his dr̄.s.& ablatiuus hiſtrio qui ab exhiſtria primū uenit.extera hiſtoria hiſtoriagraphus erant uero qui iſidorum putant aſpirati.

I ante.u.ut hiulcus.

I per ſe hi articulus uel pronomen.

O ante.d.hodidocus latro & uiaꝝ obſeſſor & quæcunq̄ ab hodos:ideſt uia inflectuntur hodia q̄ ex hoc etiam die hodiernus.

O ante.l.olorē qdā aſpirāt qđ multi negāt idq̄ ipſe potius affirmauerim holocauſtū & q̄cunq̄ ab holos:.i.totus deriuāt͛:holus holitor hortulāus quo uerbo quantū meminerim ſolus utitur apuleius.

O ante.m.ut homo homulus uel homuncio diminutiua ab hoie homeliū pilei genus græca q̄ ab homu.i.ſimul deducunt͛ ut homogenia apud lucretiū:homerus homeoteleotos.i.ſimiliter deſinens hō eptotos ſimiliter cadens figuræ.

O āte.n.ut honor uel honos & q̄ ex eo deriuāt͛ ut honuſtus uā hōus ut multis ut͛ aſpiratiōe caret licet q̄dā ita diſtiguār ut tūc uelit aſpirationē ſuſcipet͛ cū corpis pōd9 ſigſficat cū uero ai minie hōoris ꝓpū:

O ante.r.hortor horreor horror hortum articulus hornū ipinus anni unde horna uina Hora.dixit in epodo.horda bos ꝑgnās q̄ poſtea forda dicta hordariū aes q̄ ꝓ ordeo eqti romāo dabat͛ hortus cōſeptū agelliū ſignificat multis cōſitū qbus ueſcāut holeribus hortulāus:pegrina hora ſiue pulchritudinē ſiue rp̄s ſeu ex tribus deab9 unā ſignificet horeū ab hoio ſeruo cū ūico.r.ſcriptū horizon nr̄i uiſus termius ab horos termius nā oros mōs unde oreages nymphæ dictæ caret aſpiratione: horcus.

O ante.s.hos hoſtium hoſtio uerbum & quo ex eo inclinant͛ ut hoſtis hoſtorium hoſtimentum.

V ante.b.uber. V ante.c.huc huccine.

V ante.d.hudus hunidus quod tamen quidam nō aſpirant magis q̄ una.

V ante.i.huius huic hui interiectio.

V ante.l.hululo hululatus.

V ante.m.humus & q̄ ab eo deriuant͛ hūidus hūor hōco aquo hūeſco hūo hūanus hūanitas & hōerus

V ante.r.huruca puulum quoddā reptile quod ſuper braſicas ꝑcipue repit correſurum folia.

V qđ i exteris noībus tāiū mō ſcribit͛ ꝑſe fert aſpirationē ſp:ſed de hac lr̄a ubi de diphthōgo ſcripſerimus lōgius tractabius:de aſpiratiōe aūt iteri q̄ reſtant abſoluamus nā cū de ea q̄ ꝑ it uocales in pricipio dictiōis dictū ſit ſeqt͛ ut de media ſcribēdū ſit.

I media igit͛ dictiōe duabus maxie de cais uocalib9 aſpirato ꝑpōit͛:aut pp hiatū qa uerbū i cōpoſitiōe ſimplicis tenuit aſpirationē:pp hiatū ut ahenū uehemēs icoho traho ueho ꝑhēdo cohors:ē.n.ſimplex teſte Varrōe mihi nihil ſed nihil tamē a uerbo ſimplici hēt aſpirationē cū ex nō & hilū extritū ſit nihil & nihilū ut ſcribit Var.uaha aha ohe:i exteris quoq̄ noīb9 ut ioānes phaheiō paſiphe danahe cuhius q̄ & bacchus elēoſyna de iheſus ꝓœmiū Demophohon cuius loco æollicum digamma ueteres tā græci q̄ latini poſuerūt:id āt fecerūt firmādarum roborādarumq̄ uocum cauſa ut uigetior uiridiorq̄ eſſet earum ſonus.

Propter ſimplex aſpiratū ut āhelo ihio ꝓhibeo exhibeo:cohabito cohæreo exhaurio de hic ex hinc abhorreo adhortor exhubero & ſimilia:extera ut ephebus āthypophora prohœmium methodus ephippia & ſimilia quæ ſimplicia in primo loco cōpoſita non in medio habuere aſpiratiōem.In fine autē dictiōis e diuerſo uocalibus poſtponit͛ ſed i ſolis itericti ōibus q̄ p apocopā:ita ꝓferūt͛ ut ꝓh oh

uah &his ſimilia de aſpiratiõe q̄ hñt uocales ſatis
dictũ nũc de ea q̄ cõſonãtibus ſubiũgit differẽdũ ẽ.

Cum qoattuor fuit oino conſonantes.c.p.r.t.quæ
aſpirationem admittunt de his per ordinẽ dicere
aggrediemur ei qbus ĩ dictiõibus primũ aut medi
um ultimũ ue teneãt locũ & primũ locũ prio detn
ceps reliquos a.c.littera incipientes oſtendemus.

Ch.aſpiratũ ante a ut charun rhaones in epiros po
puli:rharax hiſtoricus character figura charvbdis
charites chalcum.

Ch.ante.æ.diphthongõ ut chæremõ comicus poe
ta rhareſtratus chæreas adoleſcentes.

Ch.ante.e.ur chelydrus chelys teſtudo ſrhemachœ
nobates q pfunes & extenſos ſchepiones ẽt ueteres
teſte Cicerone dixerũt.

Ch.ante.i.ur chion mulieris ꝓpriũ rhimæra ſchiſ
ma chiron rentaurus chirotheca & q̄ a chir.i.ma
nus deſcendont oia.

Ch.ante.l.chlamvs chelaoaſmos figura.

Ch.ante r.ut chriſtus chryſma chriſothẽos agamẽ
nonis filia chryſaor: q ex medoſæ capite exiliit: &
q̄cũq; achryſos.i.aur̃ deriuata ſunt rhreſis.i. uſus
unde cathacreſis ſigura.

Ch.ante.o.chorda choſtũ unguẽtũ choaſpes fluui
us chorus rhorea choraules choragiũ ductus cho
ri ſchola ſrholaſticus ſcholaris coronã quãq; dicit
Ci.putat licet Feſ.Põp.ablatã dicat eẽ aſpiratiõnẽ.

Ph.aň.a.ut phaleræ:pharao phariſæos phaon pha
heton: nã fama iõ p.f.ſcribit:qa latinũ factũ uideri
ꝑt &la:i ueteres teſtionio ci.ſolas uocales aſpirabãt
nũc recepta ſũt pauca:de qbꝫ ſpli cũ pegris dicẽus.

Ph ante .æ. phædon philoſophus phædra mulier
phædria adoleſcens ſpera quã multi detracta aſpi
ratiõe ſpera dicũt latine globus.

Ph.ante.e.ut pherſephõe:q ꝓſerpina ĩ græcis.n.noĩ
bus.p.m.ph.a latinis plærũ uertit:& e diuerſo.ph.
m.ut trophæum ſphæra.

Ph.ante.i.ut phiala phicus ſpinx mõſtrũ nam filius
licet a philo amo deriuari qbuſdã uideat:tñ p.ſ.qa
latinũ hr̃ ſcribi cõſueuit & nulla ẽ grãmaticæ ps q̄
rã rrebro ĩ mutata q̄ orthographia ĩueniat: ueluti
ẽtQuiti.teſtionio nobis eẽ ꝑt phũs & q̄cũq; phi lit
terã græcã habẽt:ut philippus.

Ph.ante.l.phlegeton phegias ꝓpriũ phlegra locus
unde phlegræus deriuatũ phlebotono ocas ſrido.

Ph.ante.o.phormus uiri ꝓpriũ phorbas nã forma
licet ab eo q; dorięſes morpha dicũt cõuerſũ uidea
tur per.f.tamen ſcribitur.

Ph.ante.œ.diphthongõ ut phœnix uiri proprium
phœbus phœbe phœnica regio phœniſſa.

Ph.ante.r.phryx phrigius phrixus helles frater phri
nicus poeta tragicus nã ſrigus licet a phritto.i. hor
reo deſcendat p.f.tamen ſcribit.

Ph.ante.u.ut phucus q; tñ p.f.ut ſcribi debere cũ.y.
in.u.mutatũ ſit ſed ita ſcribebãt ueteres qn ot ẽt te
ſtis ẽ Cic.fruges ꝓ phryges & purrũ apud oiom le
ctũ ſp fuiſſe ꝓpyrrhũ dicit figura ãt & fur q̄ græca
ſunt:p.f.tamen ſcribũtur ex uſu ueterũ.

Ph.ante.y.ut phytõ ſerpẽs phytũ ꝑcũ q; ꝓ te locata
acipius:unde emphytioſis eſt ãt phytõ planta.

R.lſa i græcis rãtũ nolbꝫ aſpirat & l eis qdẽ ꝑpetuo
ſi ab.r.initiũ hẽant ut rhetor rheſus rhodus rhada
mãthus rhipæi montis romphæa:ĩ medio quoq;
poſt.r.geminatũ:ut pyrrhus pyrrha tyrrhẽus:quã
obrẽ cũ reda:teſte Quinti.uerbũ ſit gallicũ carebit
aſpiratiõe de rhẽno dubiũ uideri ꝑt:nã cũ a rheo.i.
fluuo uideat deſcẽdere admittere aſpiratiõnẽ uide
bit rurſum cũ aliũde nomẽ hũiſſe potoerit ea care
re:nã rhodãus fluoi nomẽ & rhoda oppidũ iuxta
flumẽ:qoomã a rhodiorũ colõis dictũ ẽ: ut Lactã.ĩ
iii.ad ꝓbũ oolomie:& Hierony.ẽt teſtis ẽ aſpiratio
nẽ:nõ reſpuet porro ãt adoerbũ & rigo uerbũ & q̄
dã alia q̄ a græcis arcipius.uel aſpiremus : uel non:
ut ego ſentio nõ refert cũ iã latina eẽ uideant:& cũ
a græcis effluxiſſe deꝑhẽdant:ut Roma q̄ prius ua
lẽtia credit appellata:inde qa græci rhomẽ robur
uocant roma ſit noiata:remos ãt & romulus cum
arum ine.i.mãma dicti ſcribant aſpiratiõnẽ reſpõ
det de.r.littera hactenus dictum ſit: nunc reliqua
proſeqoamur.

Th.ante.a.ot thalia thãiris thalamus gẽalis camera.

Th.ante.au. diphthõgõ: ut thaumas ꝓpriũ: unde
thaomãthias oel taumãtis iris celeſtis arcus dictus.

Th.ante.e.ut therſites termophi!e: & quodcũq; uer
bũ a thero.i.calefacio deſcẽdit: ot thermæ: thetis:
mater achillis thebe theſſalia theophilus & q̄cũq;
a theos.i.deus deriuant theſis thema:&c.q̄ a theſi
inclinantur ut compoſitum hipotheſis epithema
therſander proprium theſeus.

Th.ante.i.thiadamas uiri proprium thioneus bac
chus unde thiaſus.

Th.ãte.o.ut thoas ꝓpriũ tholus quod tholom qui
dam neutro genere dicunt in media templi came
ra locum in quo deuotæ primitiæ:exuuiæ aut fi
gebantur.thomas thorax.

Th.ãte.r.ot thraſo thraſibulus thraſyllus thrax uel
threx threſſa thraix thraiſſa threix threiſſa thraci
us thraicus threicius.

Th ante.ſ.ut ſthenclus capanai filius auriga diome
dis ſthẽoboea & q̄ a ſthẽos.i.potẽtia deriuant oia:

Th ante.u.thule inſula in oceano thus thuſcus thu
cydides hiſtoricus thumius piſcis quem alii more
græco thynnon dicunt.

Th ante.y.thymbra thymbreus thyrſus thyrſis pa
ſtoris propriom nomen thymus herba.

Media ĩ dictiõe aſpiratio nũc ĩ ueſtigãda nobis eſt.

A ante.ch.ut achates achilles acherõ ſtomachus ia
chus iacus qui bacchus dicit lacheſis callimachus
lachrima andromache & amathe ideſt pogna de
riuata omnia ut ariſtomachus grachus cachinus
cachinor brachium & omnia a brachys ideſt bre
uis deducta ut brachylogia & id genus alia.

C ante.ch.ut bacchus bacchanalia bacchilides lyri
cus poeta.

E ãte.ch.ut erechteus echius ſioe piſẽ ſiue thecã illã
hit ſotã ſpioſãq; caſtãeæ ſeo uas ſignificat ad lauã
das mãus ĩ cuius mediũ ſupne porrecta ſitula aq̄ te
nui ac ꝓminẽti immitt foramie e chẽithia pytha
gor diſcipulis lex ipoſita & ab echo.i. teneo oia de
riuata echo uox ꝑcuſſa echidna mõſtrũ œchalia.

I ante.ch.ot a ſtichos ideſt uerſus deriuata uelut di
ſtichon tetraſtichon hexaſtichon & ſimilia.

I ante.rh.ut calchas pulcher ſepulchrũ ãbolaria tel
chies ſacerdotes mr̃is magnæ ut qdã aiũt demões.

N ante.ch.ut branchiæ piſcium:ut ita dicam remigia rhanchus qui neruos cõtrahit anchora ex uſu cum græci nõ aſpirent ſpiritum habuit chraſſum anchiſes elenchus tam argumenti ſpecies quam lapis conchyle concha teſtudo maritima & tuba.

O ante.ch.ut parochus qđ uerbũ Hora.i ſermonibus põit ẽ ãt a græcis tractũ nomẽ qđ uehicula' p̃eat archelochus filius antẽoris archilochus poeta. cochliariũ cochlea q̃ & limax a limo dicta ichoo licet qdã iter uocales aſpirationem ſcribi malint.

R ante.ch.ut horchus quod ut aſpiraref uſus obtinuit cũ græci in prio loco tãtũ aſpirẽt archetypus & oĩa q̃ ab arche ideſt principiũ ſũt deriuata ut archemorus comarchus demarchus arabarches archelocus archilochus archyta philoſophus ſperchius lorcho ex uſu aſpirationem habuit:& Cicerone teſte orchinus quod uerbum apud Suetonium expoſitum inuenies.

S ante.ch.ut i deductis a ſchema ut aſchematõ æſchylus poeta tragicus æſchynes orator.

V ãte.ch.ut ophiuchus aſtrũ nabuchodonoſor rex.

Y ante.ch.ut hierycho monychus centauri nomen proprium ut apud Lucanum.

A ante.th.ut emathia athene athenteſis athos mõs tathas ideſt pater ut ſuidas expõit agathyrſi populi cathedra cyathus & ut Cicero putat mathones.

Ch.aſpiratum ante.th.erichthonius erichtheus rex athenienſum.

E ante.th. phahethon phlegethohõ prometheus epimetheus.ethica tethys uxor oceani methodus & meteodica.i.doctrinalis lethus frater amphiõis lethum ut Varro qui a lethe ideſt obliuione deriuari uoluit Priſciãus autẽ carere aſpiratione putauit quippe qui a leo unde compoſitũ de leo deduci uoluit cethegus ut Cicero eſt auctor.

Ae diphthõgus ãte.th.ut æther ætherius æthra p æthere & ſerenitatem & atre theſei diæthus hiſtoricus cinæthon æthiops tã propriũ q̃ nomẽ gẽtis.

Eu diphthongus ante.th.ut teuthras rex unde teuthrania regio aſiæ.

I ante.th.ut pirithous tithõus ſithonia regio bithyni populi.lapithæ populi:cithara muſicũ iſtrumẽtũ chriſolithos & quæ a lithos ideſt lapis ſunt deriuata omnia & ithraſiæ uirgines quæ gorgones dictæ a libyæ fluuio tithraſo.

L ãte.th.ut althea mater meleagri amalthea capra q̃ iouẽ aluit infantẽ talthibius p̃co Agamẽnonis

N ante.th.ut ſmyntheus appollinis nomẽ pẽtheus filius agaues rex thebarũ panthus ſacerdos:aricynthus anthypophora acanthus xanthus xanthippe labyrinthus comẽtus hyadamenthus hyacithus: zacinthus quæ a latinis ſaguntus nã e græcia teſte Hieronymo & Lactãtio colonia in hiſpaniã ueniens ſagunthũ conſtruxit : ſed Priſciano teſte uerbum inuerterunt romani.

O añ.th.ut clotho cothuẽus nothus illegitie natus otho uiri ꝑpriũ teſtionio Ci.aſpiraf chryſothẽus

Ph.aſpiratũ ante.th.ut diphthõgus aphthonius nomen uiri proprium phthia ide phthius Achilles.

R ante.th.ut parthus parthia orthographia & quæ ab orthos rectus deriuantur ut orthogonium rectorum angulorum bartholomeus parthenius fluuius & mons arcadiæ.

S ante.th.demoſthenes & omnia quæ a ſthenos.i. robur deriuanf ut erat oſthenes aglaoſthenes : & ſimilia iſthmus & iſthmia certamina ægiſthus.

Texile ante.th.ut Matthæus matthias.

V ante.th.ut zuthus æoli filius.

Y ante.th.ut phythõ uñ phythius apollo pythagoras erythra rex cythera mõtes uñ uenus cytheræa

A añ.ph.ut aphrodiſia ueneris feſta aphricã quoq; dicta ueteres putarũt qđ horrore & frigore careat q; græce phrice dr̃ aphareus uiri ꝑpriũ aphthõius aphereſis cataphractus miles armatus apđ ꝑpriũ.

C ante.th.ut ecphoneſis uel ecphonema ideſt exclamatio figura.

E ante.ph.ut ephippia equorũ ornamẽta ephebus ephemerides.i.diaria ephyra.

Ae diphthõgos ante.ph.ut æpheſtiõ uiri ꝑpriũ ſũt tamẽ q i ſecũda tãtũ ſyllaba diphthõ. ſcribi ꝓbẽt.

Eu.ante.ph.euphonia.i.uocalitas uel conſonantia.

I ante.ph.ut deiphobus deiphyle iphigẽia q̃ & iphianaſſa iphides frater herculis hypſiphyle.

L ante.ph.ut delphos delphicus delphiu uel delphinus alpheus.

M ante.ph.ut amphitryo amphictione apud quos publicũ fuit totius græciæ cõciliũ & q̃cũq; ab amphi iclinaf p̃poſitõe ut ãphibrachis ãphitea ãphiteatrũ & ſimilia rhomphea teli genus triumphus.

O ante.ph.ut ophiuchus trophæum.

Pexile ante.ph.ut ſappho unde ſaphicũ carmen.

R ante.ph.ut porphirius orphanus orpheus.

S ante.ph.ut aſphocleius herba.

Y ante.ph.ut hypen.

Vltimũ tenens locũ aſpirato in barbaris tantũ inuenif nominibus ut loth ioſeph heliſabeth:de aſpiratione hactenus nũc tractãdæ diphthõgi ſequif locus cũ igif apud latinos duæ ſint de qbus in ſcribẽdo maxie dubitari ſolet.æ.&.œ.de eis potiſſimũ tractabimus nam diphthõgus.y.q̃ in græcis ſæpe ſcribitur nominibus paucis poſtea a nobis notabif ſed inſtitutum iam noſtrum proſequamur:

Ae ante.a.ut æacus æacides.

Ae ante alteram.æ.diphthongon ææa inſula.

Ae ante.d.ædifico ædes ædicula ædilis æditmusquẽ æditumũ ueteres dixerũt Varrone teſte.

Ae añ.g.ut æger ægrotus ægritudo ægrimonia in exteris q̃ ab ægos deſcẽdũt ut ægæus ſinus ægæõ gigas ægoceros ſignũ ægæus ꝑpriũ ægis ſcutum palladis ægloga æga mulier ægõ paſtor ægiſthus qđ capræ fuerit lacte nutritus ut Lactatius ſcribit ægialus ciuitas ægiale uel ægialia diomedis uxor ægide mulier & urbs ægypto regiõis & uiri ꝑpriũ.

Ae añ.l.ut ælianus hiſtori . ælius uarrõis p̃ceptor:

Ae ãte.m.ut æmulus æmulor q̃ aſpirãda ducit choeroboſcus æmus mõs æmylius æmilia familia ro.

Ae ante.n.æneas æneides & æneades :nã aeneus q; Priſci ab ære deriuatũ ait adhuc uſq̃ non comperi ſed ahenus facile ænygma.

Ae ante.o.ut iolus æolia æolides æolicus.

Ae ante.p.ut æpy montis nomen.

Ae ante.q.ut æquus æqua æquum quod tũ ab ecos deduci uideaf.æ diphthongo habuiſſe non debuit uerſa cappa littera in.q.ut quod illi cointos no

ſtri qntus dicūt cū ſit igiť apd eos diph.ei.e. pdo- cta ſed ſine diphthōgo ſcribi debuit ut leuis cū pla nū ſignificat malo ergo uſu habent diphthongon ſicut & q̄ ex hoc deriuatur ut æquor æquitas.
Ae ante.r.æreus & quæ ex hoc deriuantur ut æra- tus æripidem autem ceruā apud Virgiliū & Mar tialē ꝑ aheripidē legimus ærumna ærugo ab ære.
Ae ante.s.ut æs æris æſtus tā clamor quam feruor pelagi & q̄ ex hoc ut æſtuo æſtas æſtiua umbroſa ꝑ æſtatē loca æſtuaria undarium apud Cæſarē & alios ebulitio fluctuūq; illiſio æſtuo æſculus æſti mo hæſi hæſito peregrina ut æſopus uiri propriū æſchylus æſchynes æſon æſonides.
Ae ante.t.ut ætas & quæ ex hoc deriuantur ut æter nus imperegrinis aether unde æthérius æthra ſe- renitas elementū & proprium ætna unde ætneæ- us ætolia ætolus æthiops deriuatur ut æthiopius æthiopia & q̄ ab ætho.i.uro deriuantur omnia.
Ae ante.u.ut æuum.
Dicēdū nūc de diph.æ.q̄ in media dictiōe inueniť.
Ae poſt alteram diphthōgo.æ.ut ææa inſula & poſ ſeſſiuum ut ææa circe.
Ae poſt.b.ut belua uelut qdā uolunt:ſabaei phoebe us lilybæus ſicut & q̄cūq; a uerbis circūflexis ueni unt aut nominibus i.a.uel m.e. terminatis ut pto lomæus idæus ætnæus bæus uiri nomē propriū:
Ae poſt.c.cædo cū cecidi facit cæloꝫ quae ex hoc de riuāťut cælū uelut ælius a cælādo.i.occulēdo Var ro āt a cauo dici exiſtīat caelius mōs cælebs caeſar cæſaries cæpe ſūt q̄ ēt cærā his adiciāt ſed cū ceros deriueť caret dip.caeteri caeteræ caeterū aduerbiū & apud Vir.at cætera graius cæcus caecutio uerbū cæpi a capio ꝑteritū a pegrinis naſcētia.ſ.ante.c.ut ſcæuus ſcaeuola a ſcæua.n.i.ſiniſtra duci uideť ſi- cut & ſcæua ſubſtātiuū ē āt ſcæua q ſiniſtra tā apte utiť:q̄ dextra licet ſcaeuolā a ſcyndēdo ſecādoq; uo lā qdā dicūt exiſtient ſcææ portae illi diæcæus the- bāus a fōte dirce dircēa fœmininū a maſculio dra cō alcæus poeta lyricus cū aſpiratiōe poſt.c.ut cha eremō achaeus ſine aſpiratiōe ut ācaeus uiri ꝑpriū
Ae poſt.d.dædalus & dædala tellus apd lucretiū dæ dala circe apud Virgiliū.i.uaria idaeus abida ſuda- eus a ſuda demō lacedæmō lacædemōia diadema.
Ae poſt.e.ut leaena neaera mulieris proprium.
Ae poſt.f.ut fæx faecundus hoc tamen quidam per.
Oe ſcribi diphthongon uolunt.
Ae poſt.g.gætulia getulus ennoſigēus q neptūius ſi gæū apud troiā ꝑmōtoriū pangæū ꝑmontoriū.
Ae poſt.i.diaeta unius diei nutrimētū uel diſcretio & iudicatio ſine loco iudicii diereſis.
Ae poſt.l.letus laeta laetū laelius ꝑpriū blaeſus.i. paralyticus clemēs gleba laena uēſtis plaeriq; plae raq; pleraq; laeuus laeua laeuum: errāt qui leuem cum planū ſignificat dipthōgon habere putāt idq; ex ſcriptura graeca ē manifeſtum aelaea palaeſtra hylaeus cēraurus laeſtrigones galilea balaena.
Ae poſt.m.ut maereo mæcenas bacchās mulier ma- æcō ꝑpriū maæonia regio maaeonius maeōides mæōtis bartholamæus ptolemæus chimæramæ ander fluuius mæandrius mæandria mæandrū & meandrum genus purpuræ timæus quæcu nq; a uerbis naſcuntur circunflexis mæotis palus.
Ae poſt.n.ut nænus ætnæus dodōæus himēæous
Ae poſt.p.ut a pæs pædos uentēria ideſt puer ut pæ dia infantia pædagogus pædomātia pægnia pæo nia regio pæan laus apollinis.
Poſt.p.aſpiratū ut trophæū Phædō phædrōius phæ dra phædria noīa ꝑpria rhōphæc haſtilis gēus un cō ꝑfixi ferro a phæreſis pathos phæax populus.
Ae poſt.p.ut q̄ro q̄rito q̄ſtus cū lucrū ſigificat q̄ſo.
Ae poſt.r.ræte ueluti quidā ꝑcipiūt fræteus frænum fræſus fræſa fræſū qd ueteres frictū dixerūt ut plau- tus frictum cicer & Martialis fræſam fabā pres ꝑ- dis qui a magiſtratu interrogatus in publicum uc ꝑſtet qui cum reſpondet dicitur pres & quecūq; a ꝑ incipiunt excipiuntur ꝑciū preces & ex hoc de- riuata ut precor deprecor: itē premo que oīa cor- ripiūt primā i exteris ut hebræus thymbreus aſtræ es aſtreca murena tā propriū quā piſcis nonē græ- cus græcia ab eo qd eſt grex qui rex fuit theſſaliæ.
Ae poſt.s.ut ſeculū ſepe ueluti qdā ſerius ſemē ſemē tis ipegrinis ut phariſeus iſeus orator ueſpeſiāi tē- poribꝫ & alius demoſthēis ꝑceptor muſeus uates.
Ae poſt.t.teda tedet tediū:teter tetra terrū telū autē caret diphthongo tenarus laconie ꝑmontoriū ci- therō tyrrheus poeta eteus qa ob œta clytēneſtra. poſt.t.giminū cyttea urbs poſt.c.t.acteō uiri ꝑpri- um acteus & poſt.t.geminū ſecundo q̄ aſpirato ut mattheus atteus uiroꝝ ꝑpria poſt.ſt.ut atiſteus.
Ae poſt.u.ut ueuendo ueneo. Ae poſt.y.ut lyeus:
Ae uero in ultimo dictioni.loco inueniť in prima declinatione ꝑ oēs caſus i e terminatos ſiue ea græ ca ſiue latina nomia ſint ut ſcribe eneæ anchiſe he lene ſed hæc ſola terminatio in nominatio tātum diphthongon nō hēnt: & relatiuū q̄ & interiectio ue & ꝑpoſitio ꝑ & pelegrina interictio pape.
Nūc.œ.diphthōgꝰſequitur tractandus locus & pri mum eius quæ primum in uerbis tenet locum.
Oe igitur ante.a.ut œagrus orphei pater.
Oe ante.b.ut œbalus lacedæ mōioꝝ rex tyndáei pē unde lacedæmōia œbolia dcā & poſſeſſiuū œbalius
Oe ante.c.ut œchalia locus œconomus ideſt diſpē- ſator œconomia diſpenſatio.
Oe ante.d.ut Odipus dœdipœs œdipo dionides.
Oe ante.n.ut œnophoꝝ œnotria & q̄cūq; ab œnas i.uinū ſūt deriuata œnus eiolie rex pē meleagri.
Oe ante.o.ut œos attice populus.
Ae ante.s.ut œſtrū & œſtruo quē rōani ut Vir.inqt aſilū uocāťē ubi ſpiritus cōcitationē ſignificet ut apud orphea i principio argonauticon & Iuuenalē & ſtatiū in.i. thebaidos ubi Lactantius ait fontem apud ſiculos fuiſſe huius nois ubi muſe colerenť.
Oe ante.t.ut œta mons unde œtæus.
Diph.q̄ mediū tenet in uerbis locū nunc tractāda ē.
Oe diph.poſt.b.ut bœbeis i pria tātū ſillaba paludis nomē eubœa ūde eubœus eubœa eubœū & diſſo luta diphthōgo euboicus ſicut ab eo qd ē achæus dr achaicus a mebœus unde carmē amebœū eri- bœa alcathi filia q̄ telamō cōperimens macē gēuit filiū meliboea purpura a noie iſulæ in q̄ tigiť meli bœus uiri ꝑpriū alphæſiboea ꝑpriū mulieris ſthe noboea quā Homerus antiam uocat poeti uxor.
Oe poſt.c.ut cœpi anomalū uerbum cœna cœnacu lum cœnatio cœtus cœūdo dictūs extra ut epicœ

nũ.i.ꝑmiſcuũ cœmiteriũ poſt.ch.aſpiratũ ut chœ
rilus poetæ nomẽ propriũ chœrades petræ ſáte.c.
ut obſcœnus.c.aſpirato poſt.ſ.ut ſcœnobates q p
funes it extẽſos cœus ex tyránibꝫ unus mecœnas
Oe poſt.f.ut fœmina fœnum fœtus fœnus fœdus:
Oe poſt.g.ut tragœdia lagoena uas uinarium.
Oe poſt.l.ut meoedia quod corrupte melodia dici
tur ſynaloepha quæ ab imperitis ſynalimpha ſcri
bit̃ pathos eſt:ſoloecifmus.
Oe poſt.m. ut comoedia moẽia pomoeriũ dáoetas
Oe poſt.n. menenoeceus trium ſyllabarum &cũ.c.
in ultima creõtis filius monoetius ſyllabarũ quat
tuor.t.habens inpenultima ante.i.patrocli parruit
tide mænoeciades patrocles dictus tá enim patro
cles quam patroclus apud Homerum legitur.
Oe poſt.o.ut booetius tráſpoſitis ſyllabis nam græ
ci boeoetia & boeoetius ſcribunt ſicut cyex quod
latini ceyx dixerũt alſſalmorpha forma &plæraqꝫ
ſimilia prohoemium.
Oe poſt.p.ut polypoetes pirithoi filius poenula ue
ſtimentum:poena poene poenitet.
Oe poſt.r.rhoceus centaurus croeſus rex lydioꝝ ꝑ
tus ſthenoboræ maritus quo falſo accuſáte de ſtu
pro bellerophontem cũ ad iobatá miſit ſocerũ ut
interficeretur rhoetheũ mons ubi aiax ſepultus ẽ.
Oe diphthõgus apud latinos ſcribi nõ ſolet & neq
dẽ in dictiõibus græcis diuidit̃.n.diphthõgus ut
mátoi didoi i oi páthoi latoi unde patrõymica pá
thoides &latoides de diphthongo hactenus dictũ
nunc oſtendendæ dictiones quæ hypſilon habẽt.
Y áte ha ut hyades ſtellæ quæ ſuculæ a latinis ſunt
dictæ hyacinthus lapis & puer & herba.
Y ante.b.ut hybla hyblææus hybrida hybridæ ut q
dã hybrides a ſigulari noiatiuo hybris dĩr cáes q
ex ipibus parẽtibus nati ſunt.i.ex uenatico & gre
gario unde Horatius p ſimilitudinem dixit hybri
da:qđ dicã quod perſius de quo loquit̃ clazome
næ parentes habuerit græcum & romanam.
Y ante.d.ut hydria uas aquariũ unde & nomen ha
bet ab hydor aqua ſicut & hydra ſerpens.
Y ante.l.ut hyle materia ũde aliqd fiat ſicut & ſilua
unde Cicero oĩs hubertas & q̃ſi ſilua dicẽdi hylæ
us cataurus hyllax cáis i bucolico carmie apđ Vir.
hylas herculis puer &apud tranquillũ uiri ꝑpriũ.
Y ante.m.ut hymenæus hymnus hymettus mons
atticæ.
Y ante.p. ut hypocrita & q̃ ab yhypo præpoſitione
incipiunt ut hypotheſis & q̃ ab hyper ꝑpoſitiõe fi
unt ut hyperbaton hypebole hypiheſis hyperme
trum hyperion ideſt ſol & ſimilia.
Y ante.r.ut hyrtacus unde irtacides hyrieus neptũi
filius ex alcione.atlantis filia pater orionis.
Y ante.ſ.ut hyſteron ꝑteron & q̃ ab hyſteron deri
uantur omnia ut hyſterologia nam hyſtoria per
ignorantiá cũ hypſilon ſcribitur hyſſopus herba.
In mediis uerbis hypſilon ita inueſtigatur.
Y poſt.a.ut cayſter fluuius.
Y poſt.b.ut lybia tá mulieris ꝑpriũ q̃ filia fuit epa
phi mater uero buſiridis quá regio ſybilla byblia
generis neutri nũeri pluralis ut rhetorica cũ codi
cẽ ſignificamus & phyſica q̃ faciũt bybliorũ rheto
ricorũ phyſicoꝝ hinc bybliopola q libros uẽdit a
byblion qđ libꝝ ſignificat & polo pría lõga uẽdo
byblis ꝑpriũ mulieris byrſa.i.coriũ cábiſes filius
ꝑſbyter q latie ſenior bõbix uermis unde bõbyci
nus labyrirhus abyſſus babylõ.i.cõfuſio abydus
byſſum purpuræ tinctura & byſſus teſte ſuida.
Y poſt.c.ut cylindrus pherecydes hyſtoricus q pri
mus apud græcos ſoluta ſcripſit oratione cymba
cymbalũ cymiũ uas cynoſura ſidus cyáeæ petrae
q̃ ſymplegades nominantur cymothoe nerei filia
cyclus & ab eo compoſita ut hemicyclus cyclops
q latie cocles q̃ſi ocles teſte Varrõe dicit̃ thucydi
des hyſtoricus nobilis atticyrrha iſula cyt iſus her
ba cyllene i arcadia mõs unũ cyllenius mer.Home.
teſte ubi laudes ſcribit mercurii cymeæ ciuitas.ſ.
antecedẽte ſcytha ſcyphus &.r.ꝑeunte coreyra itẽ
cyrtea urbs cyrene patria callimachi unde cyrenæ
us ſcylla ſcyllax canis cygnus cymõ ꝑpriũ uiri cy
lix & cylicia cyprus unde cyprogenia & cypris ue
nus dictus cypſellus rex corithi ſicion ciuitas alcy
onae neqꝫ latinis alcydõia teſte Varrõe cyathus cy
dõ ciuitas crete ũde cydõia mala cercyõ latro quẽ
theſeus i attica occidit ut de laudibus helenæ ſcri
bit iſocrates ſcypariſſus puer & arbor phorcini ex
ch.aſpirato antecedente pro chyta inſula arechyta
philoſophus æſcylus æſcynes demoſtenis grauis
aduerſarius amphybrachys &quæ a brachys ideſt
breuis omnia inclinata ſunt conchyle.
Y poſt.d.ut dymas hecubæ pater dyrrhachiũ oppi
dũ adytus cũ tẽpli locũ ſacrũ ſignificat ſandix apud
Vir.herba licet id Pli.miret̃ li.xxxv.natu.hi.q fieri
eam hominis diligentia poſſe putat dyota uas ana
ſatum hedymeles & q̃ ab hedys.i.dulcis deriuant̃.
Y poſt e.ut ceys tráſpoſitis lr̃is græci eni cyex dicũt.
Y poſt.g.ut gyges ꝑpriũ uiri egygea laũ pẽultia ta
mẽ ſyllaba iſula gyrtõ ciuitas gypſũ unde &uerbũ
gypſo i.v.aut ẽplaſtro ut Ci.ad trebatiũ de medea
locutus eá gypſatis eẽ manibus dixit & gypſo q̃uis
re obturo ut Colu.i rebus ruſticis q̃ repleta cũ cõ
feſtim gypſata ſũt ægyptus gymnos unde gymna
ſiũ & gymnoſophiſtæ a gylcus uiri proprium.
Y poſt.l.ut calybes lydia uerſo.y.iu.u.romái ludius
& ludia & ludo teſte ualerio maxio dixerũt lycia
regio lyſias oratoris nomẽ demõſtẽis tpe & archa
diæ urbs clypeus & Pli.aſſerit lyctos crete ciuitas
unde lyctius idõeus olympus mõs & cælũ calydõ
ciuitas lycius appollo a lyce q̃ apđ ueteres græcos
lucẽ ſignificabat ũde apollo lycegeneus dictus ab
Ho.lycus amnis ut qntus curcius & multi alii me
minerũt lycaõ & oia q̃ a lycos.i.lupus ſunt deriua
ta ut lycomedes apud Plautũ.lygurgus lycophrõ
itẽ iclytus qđ græci ſimplex hẽnt clytes idqꝫ freq̃n
ter ſolet accidere ná clyno dicát græci noſtri non
niſi cõpoſitũ ponũt iclino declino & ſimilia ita in
duo cũ græci dyo indico nr̃i illi dico ſicut &dyeny
mi ná dicare alterius lõge ſignificationis eſt hiſqꝫ
ſimilia pleraqꝫ inuenies halys fluuius hippolytus
hippolyta & q̃ a lyo.i.ſoluo deriuata ſunt oĩa ut
lyæus bacchi nomẽ lyra chelys:lynx lyncis fera &
lynceus uiri ꝑpriũ lilybæũ in ſcđo tátũ loco ꝑmõ
toriũ ſiciliæ polybius hiſtoricus & oia q̃ a polis.i.
multi fiũt ut polypus polycarmus polynices poly
phẽis ná cõſtátio Polis heliopolis põpeopolis nea

polis & q̄ a polis.i.urbs deducunt̃ oīa carēt hipſilo
chelydrus ſerpēs terreſtris ulyxes clytemnaſtra ut
pote quæ a clytos ideſt inſignis deriuatur paracly
ticus ideſt membris ſolutus.

Y poſt.m.ut tomyrus regina galatarũ mygdō ꝓpri
ū uiri & loci unī mygdonides mycenæ tā mulie
ris:q̄ urbis nomē thāyris mulier myrrha myſteriū
res ſacra myſtilius p̄ noīe ꝓprio apd̄ martialē licet
ad homericum uerſum alludat mvmvdon res un
de myrmidones in prima tātū ſyllaba mydax res
amyntor pr̄ phœnicvs q achil.p̄ceptor fuit unde a
mitorides dictus myrtulus myrō ſtatutari nomē
mvrtus myrtum pelagus chlamys.

Y poſt.n.onyx lapis uas & unguem etiam ſignificat
& q̄ ex hoc deriuantur ut monychus dionyſius a
quo dionyſia bachanalia & dionvſius hoīs ꝓpriū
niſſa colliſ bacho ſacer erinnus furia Hieronymus
& q̄ ab onōia.i.nomen p̄ cōpoſitionē fiunt oīa ut
ſynunyma ononyma patronymica & his ſimilia
nympha cinyres rex cypri ænygma ganimedes.

Y poſt.o.ut moyſes qd̄ & moſes & moſeus & mov
ſeus facit.

Y poſt.ph.aſpiratū ut ſtaphyla mulieris ꝓpriū apd̄
Plautū pylos urbs unde filius neſtor ephyræ.i.co
rinthus licet aliæ ēt urbes ſint ephvræ dictæ ſipylus
ciuitas thermophvlæ oīa q̄ a pvle.i.porta deriuari
uident̃ ut ꝓpvleū qd̄ ante portā hypſiphale pvtha
goras phvlace urbs pylades porphyrius pvgargus
auis pyriſma ludus lacedemōius pvgmæus zephy
rus pvrrha deucaliōis uxor pyrrha lignorũ ſtrues
ſcenſa pyrrhene & quæ a pir fiunt oīa pygmalion
pvrhios & pythō urbs in parnaſo pvſander poeta
pvrgo polycinēs & quæ a pyrgos ideſt turris fiunt
omnia ſepa piſcis genus papvrus.

Y poſt.r.erv x unde uēus crycia amarvlis hiervcho
āphvtrio charvbdis corvmbus bebryx gēs chrvſes
ſacerdos apollinis ūde chrvſe s patrōymicū phrix
qd̄ teſte cicerōe.frus uetuſtiſſimi & fruges dixerūt
uuſtris trvmo priami mater licet qdā zeuſippē ue
lit noīatā corvcīū ātrū corydō uiri ꝓpriū doriclus
& q̄ a dorv.i.lācea fiūt oīa ut dorybas doriphorus
& ſimilia eurvthus & q̄ ab eurv.i.latū deſcādūt oīa
ut eurvdice eurvbates eurvdamas eurvpides aūt
iō nō hēt hvpvlō qd̄ nō ab eurv deſcēdit ſed ab eu
ripo cāpo ut ēt Priſciāus dixit geryō rex garvo uer
bū unde garulus uerſo hvpſilō i.u.barvlus uiri ꝓ
priū apd̄ iuuēalē & q̄ a barys.i.grauis & moleſtus
deſcēdūt oīa gryllus xēophōtis filius phvloſopha
drvades & hamadrvades & oīa q̄ a drys.i.quercus
deſcēdūt crvſtallus ſtrvmō thraciæ fluuius uñ gru
es ſtrvmōie ervthrus rex unde mare erithrũ.i.rubrũ
male rubrũ appellatū ut ēt qntus curcius fatet̃ eri
theus cui boues ſuſtulit Hercu.ut iſocrates de lau
dibus helenæ ſcripſit chrvſothemis agamēnonis
filia & q̄ a chrvſos ideſt aurū deriuantur omnia ut
chryſolitos lapis precioſus chrvſaor qui ex capitis
meduſæ a perſeo obtruncatæ natus ſanguine eſt
cum pegaſo.

Y poſt.ſ.ut clepſvdra inſtrumētū aſtrologicū ī quo
horas metiūr & meretricis nomē & iudicādi loco
& uas qd̄ plenū aq̄ ī cōtiōibus oratoribꝫ adibebat̃
teſte ſuida & Plinio ſignificāte ſiſvphus poſt ſcd̄m
tā cū.ſ.ſvagrus &c. q̄ a ſys.i.ſus nomē hēnt elehe-
moſvna &c. q̄ hāc formā ī ſvne hēnt ut inemoſv-
ne muſarũ mr̄ traſvllus ꝓpriū uiri cvſta cvſtula nā
cvſtis græce dr̄ abſvrtus fr̄ medeæ & q̄ a ſvro.i.tra
ho deſcēdūt oīa ut ſvrmo cauda q̄ a tragœdis tra-
hebatur in pulpitis ſvria aſſyria pſvli libvæ populi
pſvlla puſillum quoddā aīal ut īmeſenia menāder
oſtēdit & epicharmus & ariſtphāes ſcripſerūt pſvl
lū herba pſvllus fluuius arcadiæ ſvncopa & oīa q̄
cum ſvn cōponunt̃ ꝑpoſitiōe ut ſvnonvma ſvnthe
ſis ſvnalepha ſvſtole ſvmplegades ſvnezeſis ſvnere
ſis & id genus alia ſvcophunta & q̄ a ſvcos ideſt ſi-
cus deriuant̃ alia maſvas tam fluminis quā uiri ꝓ
prium ſvlla mari infeſtiſſimus inimicus.

Y poſt.t.ut tvdeus unde tvdides aſtvages filius cva-
xar̃ regis Lvdiæ cætera q̄ ab aſtv fiūt qd̄ ut bē ſigni-
ficat ut aſtvanax filius hectoris q̄ āte prīs obitum
ſcamāder dicebat̃ Hōe.teſte thvmbra herba unde
tvmbræus apollo licet eū alii ab ībre dictū thvm-
bræū putāt ut macrobius tvndareus uñ tvndaris
helēa & clitēneſtra tvndaridæ caſtor & polux titv
rus poſt.t.ſcd̄m butvrus tvrtæus poeta tyros ciui-
tas aphicæ tvrrhenus.i.tuſcus tvrānus thvrſus uñ
thvrſophorus bacchus ab orpheo dictus agatvrſi
populi ſcvthie nutvlene & mulieris & oppidi no-
mē etvmologia & oīa q̄ ab etvmos.i.uerus fiūt ut
etymologus dactvlus tā ꝓ pede uerſus q̄ ꝓ eis q da
ctvli v iouē aluerūt q cabiri corvbātes & thelchines
ēt dicti & ex his deriuata ut dactvlotheca.i.digita-
le thyrſis paſtori thymnius herba tylos urbs ſaty-
rus ſtyx palus tylus iſula archetypus & q̄ a tvpos.i.
forma fiūt tethys uxor oceani nā nereis caret hv-
pſilo orthigia iſula delos rhadamātis rex licet uer-
ſo hvpſilō i.u nūc potius rhadamāthꝰ dicat̃ dithy
rambuſ bacchi nomen & carminis genus & quæ
a thyra.i.porta fiunt omnia ut pro thyron locus
ante ianuā:ut ueſtibulum quo iuris conſulti utun-
tur uerbo thveſtes ithyphallas priapi nomen.

Y poſt.x.ut xyſtus ambulacrum uel porticus circū
circa domus in pluuium.

Y ante.l.in eadē ſvllaba hoc eſt diphthōgō faciēs nō
iuenit̃ niſi ſequēte uocali ut phlegvas rex orthva
q̄ boreas rapuit ſilia pādiōis ilethvia.i.diana arpya
turbo & mōſtrũ aure eius diphthōgon agvieus bac
chi nomē in fine aūt dictionis quod ſciam nullū
apud latinos nomen preter æpv montis nomen:

Vltimus a pricipio nobis ꝓpoſit deſcribēdi ſciētia
reſtat locus q de cōſonātiū ſuo loco poſitiōe erudi
ta tractādus fuit ſed cū ī his multa cōſiderari ſole-
āt de gemiatiōe cōſonātiū dū taxat pſcribēus qa &
hic ēt locus late magis patet & hic mihi nō tā uere
rū rōnes referrēdæ q̄ de orthographia eminētiora
decurrēda nā qd̄ nōnulli iterpūcta notādi ꝓitiam
huic patri tribuerūt eos errasſe eqdē ſemp ſum ar
bitratus nam cum & coma & colon & pidon noſ-
ſe rhetoris eſſe palā ſit nec minus pronunciādi pe-
ritiā ut eorū ſenſus tullerint popoſcerintqꝫ ne grā-
matici quidem potius quam oratoris eē exiſtimā
dum quam orbem cum uerbis inquibus grāma-
tici cura conſumat̃ nulla parte ſuffragari inueniā-
tur ſed pronunciātis ſpūm intercludere a ſcribēdi
ſciontia id ſe iunctū eſſe putandū eſt ſicut nec Pri-

ſcianus aut alius ex ueteribus grāmaticis ut cæte/ ra q̄ ad grāmaticū ptinerent tradiderūt docuir cō tra āt tū Cicero tū Quī.fortunacius & plæriq; alii has reſpirādi docuerūt mœtas licet græcoɋ qdā ac cæterū regulis hæc ſubiicere maluerit ex quo māi feſtū ē ſi grāmaticī ēt ſciſſe hec itersit ad hac tamē ſcribēdi ſciētiā nō attieř.itē facilis illa ē ſicut & fri/ gida i qbuſdā animaduerſio qd ueteribus multa ī mutata ſint ut cū illi.ſ.p.R.ponerūt Varrōe teſte fœdeſū p fœdeɋ pulſima p pluria molioſē p me liorē aſena p arēa iāitos iāitor caſmæna carmœna ſde elliſo R. camœna q̄ q̄ cicerōis tpibus quotiēſ ſ.littera media uocalū lōgoɋ uel ſubiecta longis eēt geminaref ut cā caſſus diuiſiōes qdq; utroɋ uerſus multa dicerūt ut here & heri ſiberet q̄ ſe ſi cut ſibi & q̄ſi eodē q̄ tpe p.i.ſepe.u.ponerē ut opti mus maxius decumus.æ.o.loco.u.ut ſeruos cor/ uos p ſeruus & coruus & iter duas uocales hiatus effugiēdi cā æolicū.ſ.ponerēt ut oſū oſis p ouū & ouis & cū gaīū ſigniare uellēt.c.ſcriberēt q̄ lra iuer ſa hoc pacto cū mulierē declararet & columā.n. exēplā lra & cōtra.ſ.gemiata coſſules & i noibus ppriis pnoſba ueuna aut lra ſepe tertia littera ite grū multo longius nomen ſignificarēt ut.p.ſplius ſpurius.mar.marcellus a lii differētiolas oibus no tiſſimas a not adas eē putauerūt qlia ſūt at cōiun/ ctio cū.t.ad ppoſitio cū.d.lra cū ppoſitio ablatiua tū.c.cōiunctio uel aduerbiū tpis cū.q.tribus ſequē tibus litteris & ut ē uortex p.o.& uerte p e q̄tenus aduerbiū tū loci tū tpis & q̄rinus cōiūctio uedico & uindico qn & q̄ poſt.s.litterā.c.hēant ut ſcænus ſcæuola ſcædula a ſcriptura priuata ſcio ſcido ſcæ/ ne obſcœnus & q̄ ante.i.ſequēte altera uocali.t.ha beāt ut iuſticia amicitia p.t.non p.c.ſcribēda q̄ oia ex grāmaticis regulis cū pauca ſūt ita ipi optu ſunt ut de eis dubitař debeat nemo grāmaticū dico nō piſtorē aromatariū aut aliū quēuis idiotā non.n. nūc ppoſitū nobis ē aut ueteɋ a iūioribꝰ emēdatā ſcripturā aut iuſitatā recēſere:ſicut necidē q̄ ex de riuatiōe apud Pri.diſci potuerūt mēorare & mul toɋ ipitiſſime ſcribētiū errores emēdare qd eēt iſi nitū ſi q̄ tamē iſtituto nr̄o ſeſe offerēt ānotāda nō ea pcterbius ſed iā ad nos redamus.

A ante.b.geminū ut ſabbatū abbas quod nomē hie ronymus hebreæ linguæ peritiſſimus apd hebræ os dicit patrē ſignificare.

A ante.c.ut accedo & q̄cūq; cōponūť ex ad & dictio ne a.c.īcipiente ut accumulo accino & ſimilia ſac/ cus bacca bacchus flacus uñ flacceſco uerbū ut qui dā dicunt baccar uacca quoniam uacat corripitur unde deſcendit.

A ante.d.ut addo addiſco & que ex ad fiunt & a uer bo incipiente ad.

A ante.f.ut afficio & ubi uerbū ab.f.incipiens cōpo naf cum ppoſitione ad ut affero.

A ante.g.ut agero aggeris & i cæteris ubi ad ppoſi/ tio cōponaf cū dictōe.a.g.īcipiēte aggero ſimiliter priæ cōiugatiōis uñ exaggeras quoniā ab eo qď ē ager p terræ tumulo deductū hēt.g.duplicatum.

A ante.i.ut allobrox gēs galliæ allido & q̄ ab ppoſi/ tiōe ab & dictiōe ab.l.īcipiēte fiūt alita palliū callus callo uerbū aliū gallus gallina caleo q̄ aſtutū eſt ſi gnificat unde cālunia teſte albino calles uia nā ca/ les oppidū corripif ſallo pallo.i.uagor palleo l aliis āt denoiatiua uel uerbalia unico.l.ſcribiť ut iuue. martia.fluuialis feralis .l. geminant uallum inter ualū uallo uerbum ab affero allatum uallus palus acutus & i uitibus pedamētū ad qd trahunť uites ablaqueātur Vir.exacuunt alii uallos furcas q̄ bi cornes & uallus uas q & uāus noiaf p diminutio/ nē dictus uallus ſunt q malo gemiato.l.ſcribāt ſed diōedes unico potius ſcribēdum eē aſſerit male & malē tamē dicimus qa uellē & uelle hallucior pal la ueſtimētū pallas palladis & pallax pallāus calli/ machus callidorus ſunt tamē q.l. geminart apud græcos nollint metallū qa metallo.i.exqro.l.gemi nat allegoria mim allōes bacchæ.

A ante.m.ut āmolior licet hic multi nolit ad ſuā cō ſonantē imutare ut ad molior malint dicere ſicut admōeo admoueo māma āmodo grāmatica grā/ maticus & oia q̄ a grāma fiunt in epigrāma

Ante.n.ut auitor & ubi ad cū dictiōe ab.n.icipiente cōponaf ut ānoto ānus uñ ānona qcqd i anno col/ ligiť ex pdiis & mēſtrua ſolutio tirānus cāna cāna bis pānus uñ pānucia baucis apd pſiū ſtānum me/ talli ſpēm ſignificar ānibal ſanna unde ſub ſanno.

A ante.p.appono & i cæteris in qbus ad i.p. mutať cōpoſitū cū uerbo a.p.īcipiēte ut apprie ſapho cap paris herba populus ante.q.geminū nō inuēies ſi/ cut neqdē unq.q.geminaf nā.d.ſequēte.q.l.c. mu taf ut acqro qcqd ne qd repetitū eē uideaf & qcq ſi miliaq; cappadox cappadocia.

A ante.r.ut arrideo & q̄ ex aq & uerbo ab.r. īcipiēte fiunt carrus ſpēs uehiculi barrus elephas farris no mē farrago & ut oſconius & marcellus uidenť ſi/ gnificař ēt neſarrius farratus ut farratā pueri plau dētibus olā farracū uehiculi gēus uarro tā uiri pro priū quā uarrus q diſtortos hēt pedes marra iſtru mētū ruſticū cararrhus.i.pituita parrhaſius pictor marrubiū herba ſari hanum a colore.

A ante.ſ.ut aſſiſto & alia in qbus ad ppoſitio cōpoſi ta cū uerbo ab.ſ.incipiēte.d.in.ſ.muta ut aſſiduus ſiue ab aſſideo deducaf i ſiue diuitē ſiue cōtinuum & ſedulū ſigniat aſſis aſſeris fortaſſis:& fortaſſe baſ ſus uiri ppriū nomē baſſa mulieris ppriū baſſare us bacchus baſſarides baccæ caſſius maſſurius ui/ roɋ ppria maſſa ipatoris:dōiāi morionis ppriū & maſſa appellatiuū caſſandra melius ppriū caſſā dreus uiri ppriū caſſus a careo i caſſū caſſis & caſſi dis uel caſſida caſſidæ faſſus faſcia.n.ſicut & faſſis.

A poſt.ſ.hūere laſſus nā laxus p.x.ē dillatatus unde laxo uerbū ſicut lacero a lacerus & faucio a fauci/ us paſſus a patior & a pādar & paſſus nomē paſſim paſſa uua ē paſſū gn̄e neutro p muſto cocto.i.ſa pa uel d fruto quaſſū a q̄tio taſſo uerbū iterratiuū craſſor uerbū & craſſus nomen claſſicū tubæ ſoni tus male p tuba ipſa a qbuſdā pōiť claſſis nauis & nauiū multitudo maſſagetæ populi maſſyli & maſ ſylia gēs in africa nā p gēte galliæ primā hēt breuē maſſicus unde maſſicū uinum.

A ante.t.ut attingo & cætera q̄ ex ad & uerbo a.t.in cipiēte fiāt mettheus mathias battus uiroɋ ppria batthiades.i.callimacus bati filius attagenæ.aues licet attagē dicat Horatius quattuor.

E ante .c. geminū ut pecco peccatū recido ex re & cado ꝓducit.n primū ut apd̄ Lucretiū ꝓpertiuq̀ uideri lice cū eccā ꝓ ecce cū & eā i exteris ut eccleſia.i.cōuocatio ſiue cōcilū licet uulgus. iperitū ꝓ tēplo.nūc capiat ·

E ante .d. ut reddo redduco cū primā hēt longam nam eſt quando corripiat.

E ante.ſ.ut effugio effugiū locus unde aliqs ſe erūpat in fugā qcqd Serui.dicat a oīo q̄ cū ad & uerbo ab.ſ.incipiente ſiāt i cæteris āt cōpoſitis ab ex ꝑpoſitione.x.nō mutaſ in aliā cōſonantem eliciſ et ſi uerbū cū quo cōponiſ ab.ſ.icipiat ut exibilo expes idq̀ mea qdē ſnīa ꝑpetuo qcqd iſidorus & alii docere tentauerint reffert cū diſtare ſignificat.

E ante.l.ut uello uelis nā uelo uelas unde uelū unico.l.ſcribiſ.cello unde antecello ꝓcello excello ꝓcella:nā cælo cælas ſculpo uel oculto unico.l.ſcribēda ſunt pello pellis & cōpoſita ut apello nec mīus appello appellas cuius ſimplex in uſu nō ē bellum neutri generis & adiectiuū bellus bella bellū & bellatula apud Plautū bella bellatula cōſcēde torū nā bellus ꝓpriū unico.l.ſcribiſ itelligo itellectus cācelli bellorophōtes telū.n.tā q cū diph.quā q gemino l.ſcribiſ errāt macellū locū romāi dixerūt ubi contra oīa q̄ aduictū ptinebāt qd̄ ibi domus fuerit cui cognomē fuit macellus qd̄ ibidē fuerit publice diruta ad eo deide macellū dictū melius qd̄ qdā melliteus dicūt ut apud catullū p ſyncopā dictū uideaſ ſmierāt pæchyno mellita de q̄ catelli pottaii mellitæi dicebanſ: auellana clitelle uiī mulli clitelarii q in clitellis ferūt ſaracinas ut dorſuarii q in dorſo nos ſubuectāt ſtallio aial ſtella quaſi ignis ſtilla ut ait Quiti.fellis mellis & cæteri caſus gellius uiri ꝓpriū belluotā uerbū quā nomē cū hēt aſpiratonē nā cōpoſitū ab ex & lauo unico.l.ſcribiſ tellus polliceo pellex nam pellax unico.l.ſcribiſ.i.multa uerſans pelliculo .i. corticē depono & demo ut i piris pomiſue & ſimilibꝰ ſella uerbalia:aūt uel denoiatiua fœminini generis i.a.deſinētia unicū habēt.l. q̄ regulā tradit ēt caper ut loq̄la q̄rela candela tutela cliētela ſuadela ſimiliter adiectiua i le uel lis terminata nō geminant.l.ut fidelis crudelis patruelis & id genus alia diminutiua uero. n.aut.l.uel.r.in ultima habētia ſyllaba in.l.geminū mutant .n.ut bonus bellus aſinus aſellus geminus gemellus agnus agnellus patina patella,r.ut labrū labellū ager agellus tener tenellus ruber rubellus lucrū lucellum libra libella umbra umbella miſer miſellus capra capella flagrū flagellū flabrū flabellū ſcalprum ſcæpellū ſculprū ſculpellū dolabra dolabella ſacrū ſacellum & ſimilia.l.uero ut oculus ocellus populus popellus catulus catellus fabula fabella rabula rabella & alia hmōi religio & reliq̄ ideo .l. gemiarūt ut ſyllabā ꝓducāt primā.uellem uelle nā ueli primā ut oēs ſciūt hēt breuē ꝑduellis ꝑduellio ꝑduellona ſicut bellona dixerūt ueteres uarrōe teſte uellus lana qa a uelo uellis dicta eſt quod non tonderetur ſed uelleretur camellus.

E ante.m.ut ſtēma tā genus.quā coronā ſignificans gēma ſiue ad uitē ſiue ad lapidē referas ꝑcioſum.

E aū.n.ut enoſigæus q neptunius & q̄ ab āno fiunt ut perennis biennium triennium & ſimilia rauenna rauēnas ennius pēnis pēniculus pēna pēnicillū: licet pinna pinicillū potius dici ueteres ꝓbēt ſiſenna hiſtoriarū auctor.

E ante.p.ut reppuli reperi.

E ante.ſ. ut feſſus neceſſis neceſſū neceſſe neceſſitas neceſſarius geſſi ꝑteritum poſſeſſio ſenſum a ſedeo greſſus a gradior & l ſo faciētia q̄.e.ante ſo habent ut laceſſo faceſſo arceſſo capeſſo ꝑſſo nā uiſo unico.ſ.ſcribiſ meſſui a meto meſſura beſſus uiri ꝓpriū theſſalia theſſallus creſſa.i.cretēſis & ſimilis formæ græce oīa ut threſſa ab eo qd̄ eſt threx ceſſi a cedo ceſſo cupreſſus theſſara ſiue belli ſignū ſiue iſtrumētū luſoriū ſignifices ꝑſſus a prio a confiteor cōfeſſus & a fateor oīa cōpoſita.

E ante.t.ut terra territoriū & q̄cūq̀ a terra ueniunt ferrū ferūminor.i.glutino Pli.calcis quoq̀ uſum ꝑbuit ita ferruminātis babylqis muris hic ferumē glutinū ferrugo ater color ferrē & ferri & ſuplatiua i rimus deſinētia ut teterrimue nigerrimus deterrimus ueterrimus creberrius & cætera hmōi oīa gerræ.i.nugæ unde gerrōes erro tā nomen ut uerberro paldo & cachino q̄ faciūt errōis uerberonis palpōis cachinōis quā uerbū prēxi experrectus ferra ferreū iſtrumētū cuius dētes pectinati cocūt lōge q̄ ꝓducunſ unde ferrati dētes dicti: q in modū fere ſunt digeſti terreo terror uerro unde uerriculū uerruca prepo & ſi q̄ cōponunſ a p & dictiōe ab.r.incho ante acerra thuris arca uacerra clarroꝝ genus ad pecora icludēda cerrus arbos arcerra uehiculi ſpecies.

I ante.b.ut gibbus gibberoſus gibboſus giber.

E ante.t.ut rhettuli hynnetus mōs atticæ.

I ante.c.ut hicceſicus pdicea uiri ꝓpriū nomē ciceū mēbrana tenuis maloꝝ punicorū.

I ante.d.ut quiddam.

I ante.f.ut difficilis & ubicunq̀ diſpoſitio cū poſita fuerit cū uerbo ab.f. icipiēte ut diffindo deſundo.

I ant e.l.ut taxillus & oīa diminutiua a noībus inflexa q̄.l.hēnt in ultia ſyllaba ut pugil pugillus pupula pupilla ibecilis batillus ꝓpriū nomen hoīs ſerpyllū petroſyllū ſed hæc duo.y.hēnt:ut multi putāt a ſyllo qd̄ eſt rapido deriuātes unde & primitiua putanſ:q̄lus q̄xillus i diminutiōe .l. gemiat ala axilla uellū uexillū mala maxilla ſtilla ſtillo ſtillicidiū nā ſtillus primā hēt breuē denoiatiua āt & uerbalia i illis deſinēt ia.l.ſimplici ſcribunſ ut ſenilis anilis ouile ſedile ſuile & id gēus alia illido & oīa ab incōpoſita & dictiōe ab.l.icipiēte ut illudo illabor capillus cauillor hilla iteſtinū ille illa illud illic & ſimilia ité ſuplatiua i limus deſinēt ia q̄ hæc ſūt facillius difficillimus gracillimus humillimus ſimillimus diſſimillimus agillimus ꝑterea pauxillus & pauxillulus codicilli āgulla & huius formæ alia.itē eā diminutiua q̄ i primitiuo.n. hūerint ut uinū uillum tignū tigillū ſcānū ſcabillum ita.n.uideo ueteres locutos potius quā ſcabellū ut penultia hēret e litterā aut.t.habētia aū us & aſſumetialus.i.in.u. uerſo ut putus putillus unde putillū paſerculū.i. ualde paruū aut.l.ut baculus bacillus arca arcula ide arcilla furca furculla furcilla & uerba i lo diminutionē quodāmodo ſignificātia ut ſcribillo ſorbillo uſtulo:argulla tenax terra mānula pillū iaculū

nam pillus primã corripit uilla ancillã & ancillor uerbũ mille adiectiuũ pluralis numeri nã ſingularis generis ẽ neutri & unico.l.ſcribiť: ſicut & eius plurale milia oſilla ſiue ſuſpẽſa de trabibus uoces iactamia ſiue de lupinoꝝ ptibꝫ itelligas unde erũpit naſcituꝝ germen aut ab os oris diminutiuum noĩes eodẽ modo ſcribiť ſquilla ſed melius ſcylla ſcribiť: herba male quidam piſem ut opinor accipiunt docent infiniti poene auctores herbã ita nominari q̃ unius ſit radicis Ariſtoteles i primis de uegitabilibus & plantis piſcis ſit hæc ne hoc appellatum nomine non recolo me legiſſe ullius ulli pro pillo Achil.

I ante.m.ut imito & quotiẽs i cũ uerbo ab.m.icipiente compoſitum inueniatur ut immundus immunis immanis immitis.

I ante.n.ut initor & ubi I cõponať cũ dictiõe ab.n: icipiẽte hinus hinuleus hinulus hinio uerbum hinitus participium.

I ante.p.ut hippolytus hippodomia & oĩa ab hippos ideſt equus facta ut Phylippus Hippodronius & ſimilia lippus lippio lippitudo agrippa quippe.

I ante.r.ut irritus irrito & oĩa ex in & uerbo ab.r.incipiẽte cõpoſita cirrhaanti cirrha.

I ante.ſ.ut miſſus miſſurus participia & miſſus nomẽ diſſimilis & cõpoſita a dis & dictioue ab.ſ.icipiẽte ut diſſero diſertus tamẽ primã habet breuẽ ita oĩa in ſinuis ſuperlatiua: ut clariſſimus ut cum habet.ſ.itẽ oĩa ꝑterita pluſq̃ perfecta ut meminiſſẽ odiſſem feciſſe amaſſe audiuiſſe legiſſe ſpiſſus ſpiſſo uerbum phariſæus narciſſus proſciſſus a proſcĩdo nam a cædo pro ſciſus facit quia penultimã natura producit uelut diſcido diſciſum diſcindo aũt diſciſum ſcribas.

I ante.t.ut mitto ſagitta quidam tamen ſagipta cũ.p.potius diſcendum putant littera littus pittacus unus de ſeptẽ ſapientibus qui athenis uno fuere tempore pittacus auis.

O ante.b.ut obba uas uinarium.

O ante.c.ut occũbo & quæcũq; ex ob & uerbo a.c. incipiente fiũt: ut occipio occiput occare q̃ſi occeať ut Varro in rebus ruſticis exponit occalere ſoccus coccus purpura unde coccinus coccina coccinum.

O.ante.d.ut quoddam.

O ante.f.ut officio & in oĩbus ex ob & uerbo ab.f. incipiente fiunt offa diminutiuum tamen ofella unico.f.ſcribitur corripit enim primam.

O ante.g.ut ogganio & q̃cunq; alia q̃ ex ob & uerbo a.g.littera incipiente fiunt.

O ante.l.ut collido & q̃ ex con & uerbo ab.l.inchoãte fiũt lolligo piſcis quaſi uoligo quod quaſi ſubter uolet ut ait Varro collũ de collo olli ꝑ illi collis tollo polleo pollio ꝓpriũ uiri nã polio uerbum primã habet breuẽ polex qa dictus qđ iter cæteros digitos polleat fortitudine: ut ait Lactãtius pollux ſunt q nollo.l.ſcribãt gemino ſed diomedes unico.l.ſcribendũ ducit mollis nomẽ adiectiuũ & uerbũ mollio nã molior unico.l.ſcribiť: ſicut moles molis follis folliculus corolla quia a corona îmiutũ eſt nã diminutiua.n.in.l.geminũ mutant apollo collina a colle dicta porta.

O ante.m.ut ommurmuro & ubi ob ꝓpoſitio cõpoſita ſit cũ uerbo ab.m.icipiẽte licet multi.S.nolit ſmutari omitto extrita emedio littera.b.ſcribimus corripit ſi quidẽ primã cõmutto & q̃cũq; ex cõ & uerbo ab.m.incipiẽte deriuanť ut cõmunis cõmoneo ommentũ nã omaſũ corripitur.

O ante.n.ut comutor q̃ ex cõ fiũt & uerbo ab.n.incohãte ut cõnuo peloponeſus cherroneſus ita enĩ ſtrabo coſmographus ſcribendum exiſtimat.

O ante.p.ut oppono & i cæteris q̃ ex ob & uerbo icipiẽte a.p.fiũt uelut opprimo oppidũ ab ope dãda ut Varro inquit ſed qa a correpto naſciť conſonãtẽ geminat ut in cæteris idẽ obſeruať.

O ante.r.ut coruo: & q̃cũq; ſũt alia ex cõ & uerbo icipiẽte ab.r.facta torreo torrẽs nomẽ & pticipium torris.i.turo porrho aduerbiũ porrigo nomen & uerbũ: & porrũ holus ſectile grauiter olens & ut aliũ capitatũ nam porus proprium uiri qua uerbum græcum ſpiramentum cuiuſlibet rei ſignificans unico.r.ſcribiť extorris exul.

O ãte.ſ.ut oſſis & cæteri caſus poſſũ poſſumus poſſẽ poſſim poſſe coſſus uiri ꝓpriũ foſſa foſſus defoſſus & a fodio oĩa oſſa theſaliæ mons poſſeſſio.

O ante.t.ut cotta uiri ꝓpriũ quottidie aduerbiũ.

O ante.b.ut ſubbido & q ex ſub & uerbo ab.b.incipiente fiant.

V ante.c.ut ſuccus ſuccũbo & oĩa ex ſub & uerbo a c.icipiente compoſita ut ſuccedo ſuccido & id genus alia bucca ſed i uſũ freq̃ntiori ẽ ut buccas dicamus eo ab iminutũ buccula tã ꝑ caſſidis pte q̃ ꝑ puo ore quo Apuleius i metamorphoſi utiť diminutio nã ꝑ boue buccula unicũ hẽt.c. & a græco diminutiuũ bus bucula ſit nã a latio bocola diceřť.

V ante.f.ut ſuffero ſufficio & cætera quæ cõponũť: ex ſub & uerbo ab.f.inchoante.

V ante.g.ut ſuggero & reliqua ex ſub & dictione a g.initium habente compoſita.

V ante.l.ut ullus & cætta diminutiua facta a nominibus in ultimo.n.habentibus ut ẽt abnegatiuũ nullus aut.l.habẽtibus i primitiuo geminũ ut homulus homullulus uel unũ igeniũ mutãtia ut pullus puſillus pulus qa ab eo q̃ græci pollos dicũt naſciť unicũ hẽt.l.ſic ab hoc deriuata ut pulaſtra pullus cura pulloꝝ pulis uermiculus quod itra gallinaꝝ penna s naſcať & latitat quia a pullis nã pullus adiectũ ideſt niger.l.gemiat trulla trulleũ uaſa culiaria meditullinũ locus medius tulliũ.n.uerbi ſupplemẽtũ ẽ medulla tullus tullius tibullus catullus fullo fullonica ars bullã ãt unico.l.ſcribi manifeſtũ ex græca ſcriptura ſicut & culeus a culeos unde culeos.i.uagma ab Homero dr adulor unico.l.qa adulos.i.ſeruus uř fieri cucullus nauticum tegmẽ mullus piſcis & aĩal quadrupes lucullus uiri proprium ampulla & ampulor uerbum.

V ante.m.ut ſummitto & cætera quæ ex ſub & uerbo ab.m.incipiente cõponunť ſũmus ſũmanus tã apud plautum paraſitus quã pluto a ſub enim & manibus diis inferis hoc deriuať illud uero a ſub & manu deductũ uoluit plautus.

V ante.n.ut eunius.

V ante.p.ut ſupprimo & q̃ a ſub & uerbo a.p.incipiente fiũt ſtuppa ab eo qđ græci ſtypion dicunt.

V ante.r.ut ſurripio & q̃ ex ſubito & uerbo ab.r.

incipiente cõponanẗ oĩa licet.h. non imutari qdã putauerint maturrimus ſcd̃m analogiã amaẗ nã & maturriſſimus ẽt dẗ cuero currus currulis autẽ ideo primam mihi uẗ corripere qd̃ a curibus po/pulis deducaẗ quicqd ſcribat feſtus põpeius ſubur ra ſurrentũ oppidum turris unde turritus.

V ante.ſ.buſſus licet buxus p.x.rectius dicaẗ cuſſus unde incuſſus ab incudo pcuſſus ſicut alia a qua/tio deducta uſſi ab urro pteritum iuſſi iuſum tuſ/ſis tuſus aũt a tondo.ſ.ſimplex hẽt tondeo.n.ut cu ius eſt clarum tonſum facit.

V ante.t.ut gutta guttus uas gutto uerbũ.

Y ante.l.ut aſylus locus ubi tutus reddebaẗ q̃uis il luc pfugiſſet unde dictus ab a priuato troia parte & ſyllo rapio nã aſillus pro tabano q œſtrus græ/ce dẗ geminat qdẽ.l.ſed latinũ eſt uerbũ ideo lati/nũ ẽt hẽt ſcylla ſcopulus & mulieris pprĩũ ſcyllax canis ſcylla uiri pprĩũ phylira mulieris pprĩũ uſi chirõ phyllirides phyllis mulieris pprium thraſyl lus propriũ uiri amaryllis nympha ſerpyllum.

Y ante.r.ut tyrrhenus pyrrhus mirrha myrrhina.

Y ante.ſ.ut Vlyſſes abyſſus nyſſa hyſſopus herba li byſſa & libyſſinus.

Y ante.t.ut cyttæa urbs.

Nec fuerunt q̃ mihi deſcribendi peritia memorie præcepta ſuccurerũt quæ ſi minus compta deſcri pta ſunt ĩbecillius elaborata & caſtigata infirmius quã tuum acre Antoni ſimõeta exigebat ingeniũ multis mihi curis inuoluto agnoſce & eo magis quo & tu cõciſũ hoc gẽus oratiõis me aggredi uo luiſti at aderit forſan cũ hæc reſartiã & acutius in/uẽta digeſta accuratius ac quãtũ infirmæ uires pa tienẗ noſtræ elegantius cõpoſita ac fortunæ tuæ tuoqꝫ ingenio congruentiora exponemus.

Impreſſum Venetiis p Bartolomeum de Zanis de Porte.
ſio. Regnante inclyto Principe Auguſtino Bar
badico. Ab incarnatiõe Domini.M.cccci.
Die uero.xxv.menſis Auguſti.

REGISTRVM

a	g	n	t
prima alba	bro primo	thys quod	differebat
Ioannis	Caſtacꝫ falaci	cũ cognominatum	Sacrauere
poteſtatis	cere:de quo	ne ea terræ	num ſumptibus
ſiui	centum	Lacheſis cum	Pytagoræ
b	h	o	u
uertendum	tra pædiconẽ	temporibus	certa eſt ſequi
retum	Oſtrea circeis	thongo	creuit ſi eam
Quæ cõſonantes	nẽ centaurum	Mattheus cum	nis:iubeas
detur accipere	iterum ſponte	ut ſeruetur	papyrium
c	i	p	x
animi	De quo	Naufragiis	pſit eaſcꝫ
dicula:non	Athenienſis	colico	dictus tyberis
accæpit non	ſæpe compertmus	latitudine	primumcꝫ
uerſatur.At	uero capite	Oechalia cum	detur cum ait
d	k	q	y
Acriſius	Præſul	Pangæum	herinus
parauit.illicꝫ	gi ſequente	hic ut ferunt	N ante.ch.
num eum	tarunt:Ita	tho coniuge	num ideſt
Aegæum mare	& ut teſtatur	ta dicuntur	
e	l	r	FINIS
militter	ctione muſa.	Crede mihi	
ret in terris	deſcriptio:nam	Flãmiferis	
ineptias	geſtis ſed	ctium atticarum	
latino ſcribiẗ	rum ex	ianum bellum	
f	m	s	
pane & carne	nas:quibus	uoluerit in	
no interfuit	omne:&	quocꝫ ratione	
da minori:	tranſcribendum	apud Terentium	
litem deducitur.	Cultores	aſopus:uerum	

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

298266

5500.